104-4
8

Theological Seminary.
PRINCETON, N. J.
Part of the
ADDISON ALEXANDER LIBRARY,
which was presented by
MESSRS. R. L. AND A. STUART.

Case, Division PJ4831
Shelf, Section B99
Book, No. 1824

Johann Buxtorf

Lexicon hebraicum et chaldaicum.

LECTORI

S.

TYPOGRAPHI.

Buxtorfii Lexicon, nunc primum e prelo Britannico labans, in manus tibi, lector amice, tradimus; viri quidem de omnibus, literis sacrosanctis indagantibus, optime merentis. Quid in evulgando efficere conati sumus, paucis dicere oportet.

Menda typographica haud pauca, tum in verbis et punctis Hebraicis, tum in Scripturarum citationibus Sacrarum, furtim et gradatim in editines priores serpsisse invenimus. Editiones, Basileæ anno 1621, et Amstelodami 1654, impressas, inter sese, et operi adaucto Jos. Montaldi, 4 tom. Romæ 1789, gnaviter contulimus; Taylori Concordantias, Libros denique Divinos, in dies agitavimus; et, quatenus oculi multis recensionibus valuerunt, maculas omnes extrudere valde elaboravimus. Indicum singulorum laudationes, foliorum seriei nostrorum, per totum ordinavimus.

Omnia feliciter peracta fuisse, proculdubio, nos jactare haud decet; sed si, in rebus tam periculosis, hic illic lapsi simus, indulgentiam, lector benigne, non denegabis.

Formâ et nitore typographico, æque ac in usu, mutuo adaptati sunt liber hicce et Bythneri Lyra Prophetica, quæ e prelo nostro anno superiore exivit. Laboribus illis et cæteris, literis orientalibus et humanioribus, doctorum gratiâ, ut adhuc gavisi sumus, gaudeamus!

Ex Æd. Typog. Acad. Glasg.
Ipsis Kalendis Januarii, 1824.

דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֶל־עֵין הַקּוֹרֵא

אֵלַי סוּרוּ   הַבָּחוּרִים   קִרְבוּ כָל הַנְּ־   עָרִים עָרִים
נוֹפֶת תִּטּוֹפְ־   נָה שִׂפְתוֹתַי   עִם אֵלֶּה הַדְּ־   בָרִים בָּרִים
בִּי הוּסָדוּ   כָּל־הַמִּלִּין   שֶׁבֵּין כ״ד הַסְּ־   פָרִים פָּרִים
בָּאתִי מוּגֶּה   שִׁבְעָתַיִם   סָר יֵינִי מִשְּׁ־   מָרִים מָרִים
נִסְמַן עָלַי   מַרְאֶה מָקוֹם   מִמִּלִּין בִּסְ־   דָרִים דָּרִים
הַדְּפוּס יָפֶה   מִכְלוֹל יוֹפִי   לֹא סָר בֵּין הַגְּ־   זָרִים זָרִים
דַּרְכִּי יָשָׁר   מִכְשׁוֹל הוּסַר   תֶּחֱזוּ בוֹ מֵי־   שָׁרִים שָׁרִים
פִּי הָאִלֵּם   אֶפְתַּח אֶפְקַח   עֵינֵי כָּל הָ־   עִבְרִים עִוְרִים
רַבִּים אַחְכִּים   אִם יִשְׁמָעוּ   אִם אַחַר נִמְ־   סָרִים סָרִים
אֶתֵּן לֶקַח   בִּמְעַט מֶקַח   אֶל־מִשְׁמַעְתִּי   שָׂרִים שָׂרִים

GENEROSISSIMIS

ET

ILLUSTRIBUS DOMINIS,

D. ADOLPHO, D. ARNOLDO JUSTO,

D. GUILHELMO HENRICO,

FRATRIBUS GERMANIS,

COMITIBUS IN BENTHEIM, TECKLEBURG, STEINFURT ET LIMPURG

DOMINIS IN RHEDA, WEFELINGHOFEN, ALPEN ET HELFFENSTEIN:

LIB. BARONIBUS IN LENNEP:

PRÆFECTIS HÆREDITARIIS COLONIENSIUM, ETC.

DOMINIS SUIS CLEMENTISSIMIS GRATIAM ET PACEM A DEO PRECATUR

JOHAN. BUXTORFIUS.

Inter infinita Dei clementissimi in ecclesiam, cujus et vos illustres et generosissimi D. D. comites, tutores estis, collata dona, linguarum donum tantum est, ut eo, tanquam medio accommodatissimo, Dei vivi et veri, cœli terræque creatoris, ipsiusque sanctissimi verbi cognitio inter gentes infideles, ab ecclesia et republica Israëlis remotas, eruperit, propagata et conservata sit. Primitus enim Dei cognitio purior et perfectior vigebat tantùm in populo uno, circumscripta linguâ unâ, nempe Hebræâ in populo Hebræo, quem solùm Deus pro suo beneplacito, ex omnibus aliis mundi populis, in peculium sibi elegerat, et fœdus gratiæ, verbo scripto comprehensum, cum ipso inierat. Cùm verò populus iste progressu temporis, majori ex parte perfidus et refractarius fieret, statuit Deus pertinacissimâ populi malitiâ et ingratitudine offensus, fœdus suum tantùm in reliquis fidelibus conservare, et in refractariorum locum exteras gentes assumere, easque ad sui agnitionem vocare. Hoc mediatè factum, et equidem consilio Dei suspiciendo ac

providentia admirabili. Subtraxit Judæis immorigeris animarum pastores prophetas, sustulit reges tutores corporum, et conservatores tranquillitatis publicæ. Inde res ipsorum cœperunt magis magisque pessum ire, religio concidere, sectæ irrumpere, cultus verus Dei labascere et in fictitium converti. Tunc nulla pax domi, horribilis exagitatio foris: rapiebantur, distrahebantur inter vicinas gentes, ac inter eas Ægyptiis et Græcis adeo familiares facti sunt, ut et linguam Græcam singulari Dei consilio addidicerint. Interea suscitat Deus animum Ptolomæi, Ægyptiorum regis, quem Philadelphum cognominarunt, ut cùm esset omnium scientiarum et sapientium virorum amantissimus et cupidissimus, ac aliquot centena millia librorum ex toto orbe collegisset; res quoque Hebræorum sibi describi, ac maximè legem ipsorum pernoscere cuperet. Quid fit? impetrat ab Eleazare summo Judæorum pontifice septuaginta duos selectissimos viros, qui Sacram Scripturam ex Hebræa in Græcam linguam ipsi transtulerunt, idque circa annum CCLXXX ante natum Christum. Rex ingenti gaudio affectus, eos re benè gestâ, cum muneribus amplissimis Hierosolymam remittit. Hîc demum prima fundamenta conversionis gentium infidelium ad Deum jaciuntur; hîc cognitionis Dei inter gentes sparguntur semina, quæ paulatim in culmum assurgere, et postmodum irrigante Christo et apostolis, in segetem uberrimam excrescere debebant: hîc quæ ter mille et aliquot centenos annos a condito mundo gentes latuerant, communi et longè lateque tum patente linguâ innotescunt: hîc thesaurum salutis gentes accipiunt ab iis, qui eas abominabiles, et ne terrâ quidam dignas antea judicaverant. Singulare scilicet hoc fuit Dei consilium, ut illi ipsi, qui Messiam, Christum Dominum, spreturi et rejecturi erant, Christum gentibus amplectendum manifestarent: ut verbum, quod sibi solis a Deo concreditum semper gloriati erant, nunc ultrò et fideliter cum gentibus communicarent. Scilicet, ut Eusebius scribit, ne si post Christi adventum id faciendum fuisset, vel ex invidia, quâ erga Christum et Christo fidentes laborarunt, Sacram Scripturam occultassent, vel corruptam dedissent, vel illorum, qui versuri eam fuissent, fides dubia apud posteros semper mansisset. Quàm avidè autem ea acceptata, et latè divulgata fuerit, docent Christi tempora, quibus adeò in ecclesiis pervulgata erat, ut jam verbum Dei planè ab Hebræis ad Græcos transiisse visum fuerit. Hæc itaque verbi divini inter gentiles, per translationem ex lingua Hebræa in linguam Græcam propagati, exoptata et salutaria fuêre initia.

Christo in plenitudine temporis mundo exhibito, ut Dei nomen celebre ab oriente in occidentem usque redderetur. rursus beneficio linguarum opus fuit, ut Christus cuique genti et nationi secundùm suam linguam

prædicaretur et innotesceret. Quocirca anno Christi xxxiv in festo Pentecostes Judæis ex omnibus nationibus Hierosolymis congregatis, ac diversis linguis utentibus, Spiritus Sanctus in apostolos cælitùs mittitur, "et cœperunt loqui aliis linguis, prout Spiritus ille dabat eis effari," ut est Actor. II. 4. ita ut singulæ nationes eos suâ linguâ loquentes, maximo cum stupore audirent et intelligerent. Locuti etiam sunt postea omnium istarum gentium linguis, ad quas egressi sunt, ut Christum prædicarent.

Post apostolos verbum Dei scriptum, Veteris quidem Testamenti, Septuaginta interpretum versione Græcâ, Novi autem ab evangelistis et apostolis itidem Græcâ linguâ comprehensum, in ecclesiis populi Dei permanet, cujus puritas beneficio linguæ Hebraicæ conservata fuit.

Circa annum Christi cxxix, sub Imperatore Ælio Hadriano, Aquila Ponticus ex gentili Christianus, ex Christiano Judæus factus, Judæorum linguam, id est, Hebraicam discit, ac de novo Vetus Testamentum ex Hebræo in linguam Græcam transfert. De hoc Hieron. in Epist. ad Pammachium: "Aquila proselytus et contentiosus interpres, non solum verba, sed etymologias verborum transferre conatus est," etc. et Com. in Iesaiam cap. IV. "De Aquila autem non miror, quòd homo eruditissimus linguæ Hebraicæ, et verbum è verbo exprimens," etc.

Anno Christi clxxx, sub Imp. Commodo innotuit Theodotionis Pontici interpretatio Græca, de qua Epiphanius lib. de Mensuris: "Post hunc circa secundi Commodi regnum, Theodotion quidam Ponticus, ex sectatoribus Marcionis hæresiarchæ Sinopitæ, infensus et ipse illius hæresi, et ad Judaismum declinans, et circumcisus, et Hebræorum linguam ipsorumque elementa edoctus, privatim etiam ipse interpretationem et pleraque consonanter cum Septuaginta duobus, edidit."

Anno Christi cc, sub Imperatore Severo, Symmachus à Samaritanis ad Judæos in Christum credentes (appellantur Judæi, quòd circumcisionem retinerent) deficiens, novam Sacræ Scripturæ interpretationem Græcam edidit. De hoc Hieron. in cap. XXXII. Jer. scribit, quòd "non verbum ex verbo, ut ante ipsum Aquila, sed sententias sententiis juxta intelligentiæ ordinem expresserit."

Anno Christi ccxix, Imper. Anton. Caracalla, scribit Epiphanius, inventam esse in urbe Jericho aliam Sacræ Scripturæ ex Hebræo in Græcum interpretationem, quæ quinta editio appellata fuit.

Anno Christi ccxxx, denuo nova reperta est interpretatio, quæ sexta editio dicta. De hac Epiphanius citato libro: "post hunc regnavit Alexander filius Mamææ annos tredecim: in medio horum temporum inventa est sexta editio in Nicopoli ad orientem sita."

Origenes circa hæc tempora, studio conservandæ Sacræ Scripturæ in ecclesia adductus, conjunxit primùm quatuor priores Græcas, LXX, Aquilæ, Theodotionis et Symmachi, ita ut columnis oppositis sibi responderent, eaque appellata fuêre Biblia Tetrapla. Postmodùm præmittens illis textum Hebraicum Hebraicis characteribus scriptum, et eundem Græcis literis exaratum, appellavit ea Hexapla. Denique cùm in ventæ essent quinta et sexta editiones, eas quoque prioribus, distinctis columnis, addidit, unde emanarunt Octopla, ut Epiphanius dicto loco prolixè explicat.

Circa annum Christi ccc et paulò ulteriùs, LXX interpretum translatio emendata fuit per Lucianum martyrem et Hesychium. De his Hieronymus in præfat. lib. Paral. sic scribit: "Alexandria et Ægyptus in Septuaginta suis Hesychium laudat auctorem: Constantinopolis usque Antiochiam, Luciani martyris exemplaria probat: mediæ inter has provinciæ Palæstinos codices legunt, quos ab Origine elaboratos Eusebius et Pamphilus evulgaverunt, totusque orbis hac inter se trifaria varietate compugnat." De Luciano martyre scribit Eusebius; "Ipse omnes libros sacros rursus sumpsit, et ex lingua renovavit Hebraica, quam ipsam sciebat quoque accuratissimè, in eis corrigendis plurimùm laboris conferens."

Circa annum Christi cccc Hieronymus Stridonensis, omnium Christianorum primus, cùm ante viginti annos Hierosolymis à Judæis linguam Hebræam discere cœpisset, Biblia Hebræa in linguam Latinam transtulit, et in occidentales Ecclesias verbum Dei propagavit. Translatio ipsius longè lateque ab ecclesiis acceptata fuit. Post Hieronymi tempora studium linguarum sacrarum diu cessasse videtur: unde non tantùm translatio ip sius graviores depravationes passa est, quàm nunquam antea Biblia Græca, (quæ subinde suos cultores et restauratores habuêre) sed et in universa doctrina ecclesiæ, horrendæ tenebræ obortæ sunt, quæ ad mille ferè annos durarunt.

Anno Christi mccc Nicolaus Lyranus Hebraicè peritissimus, Biblia Latina commentariis quidem illustravit, at de textu Latino cum fonte Hebræo conferendo, parum aut nihil ab eo tentatum est.

Tandem Deus clementer ecclesiæ suæ misertus, excitavit circa annum md linguarum studiosissimos et peritissimos viros, qui turbatorum lacuum pertæsi, Scripturam Sacram ex fontibus Hebræis abluerunt, eamque vero suo nitori restituere, agminatim conati sunt.

Anno Christi mdxv in Hispania prodiit insigne opus Biblicum Complutense, studio Francisci Simenii, Archiepiscopi Toletani.

Sequenti anno, editum est in Italia Psalterium Octoplum, Hebraicè, Græcè, Arabicè, Chaldaicè, cum tribus versionibus Latinis, et commentario

ex Hebræis potissimùm scriptoribus elaborato, per Aug. Justinianum Genuensem, episcopum Nebiensem.

Anno Christi MDXXVIII in Gallia Santes Pagninus Lucensis post Hieronymum primus, Biblia Hebræa integra in Latinum fidelissimè convertit.

Anno MDXXXIV in Germania Sebastianus Munsterus, et paulò post, Sebastianus Castalio, similiter magna fide et diligentia Biblia Hebræa Latinè interpretati sunt.

Anno MDXLIII prodiit versio Latina Leonis Judæ, Theologi Tigurini, religione et fide summâ elaborata.

Anno MDLXVIII insecuta sunt Biblia regia Hispanica, Hebraica, Chaldaica, et Græca, cum totidem Latinis versionibus, studio incredibili, labore et diligentiâ admirabili, ac laude Regis sempiternâ, per Ariam Montanum adornata.

Postremò, viri incomparabiles Immanuel Tremellius et Franciscus Junius, suam quoque versionem, perpetuis textûs notis diligentissimè illustratam, ecclesiæ exhibuerunt. Præter hosce publicos in universam ecclesiam redundantes labores, privatim etiam singulæ penè nationes in sua lingua vernacula, versiones biblicas hoc seculo consecutæ sunt.

Vidimus verbum Dei per beneficium cognitionis linguæ Hebraicæ inde à tempore LXX interpretum, à trib. sc. fermè seculis ante natum Christum, in sua puritate conservatum, aut cum longinquitate temporis et librariorum incuriâ depravatum esset, ad suam puritatem, quantum quidem divina gratia humanæ concessit industriæ, ad hæc usque tempora reductum esse. Quantâ itaque laude digni sunt etiam illi, qui studium Hebraicum inter Christianos illustrarunt et propagarunt? Inter hos post Hieronymi tempora, Christianorum primus fuit Johannes Capnion Phortzensis vulgò Reuchlin dictus, U. J. D. et Maxim. Imperatoris ac Eberhardi primi Wirtebergens. Ducis consiliarius, et totius Sueviæ triumvir. Hic anno Christi 1494 edidit librum de verbo mirifico, arcanâ Hebræorum sapientiâ refertum: anno 1506 grammaticam et lexicon Hebraicum, et decennio pòst, libros tres de arte Cabalistica. Hunc attigerunt in Hispania Petrus Galatinus: in Italia Felix Pratensis, Daniel Bombergus, Elias Levita Judæus Germanus Romæ tunc degens: in Gallia Santes Pagninus, Guilhelmus Postellus, Franciscus Vatablus: subsecuti sunt Johannes Mercerus, Cornelius Bertramus, Ant. Rodolphus Cephalerius: in Germania Sebastianus Munsterus, Johannes Forsterus, Paulus Fagius, Johannes Avenarius et plurimi alii, qui vel præceptis vel lexicis, ve utroque Hebraicum studium mirum in modum propagarunt. Adeò potens isto seculo fuit Dei erga ec-

clesiam suam gratia, ad tam densas mille annorum tenebras discutiendas et profligandas.

Jam verò, ut ad vos illustres et generosissimos DD. Comites, propiùs sermonem dirigam, cùm divinæ providentiæ placuerit, me ex omnibus minimum, ad docendam linguam Hebræam in celeberrima Basileensi Academia vocare, studui pro viribus. Spartam nactam exornare, et assiduitate augere. Etsi autem meæ mihi tenuitatis in hisce studiis probè conscius sim, tamen monente apostolo, "ut quisque accepit donum, ita alius in alium illud subministrantes, boni estote dispensatores variæ Dei gratiæ," 1 Pet. IV. 10. volui quoque qualiacunque dona mihi ex gratia concessa, ad publicam utilitatem conferre. Adornavi nunc breve hoc Lexicon Hebraicum et Chaldaicum ad usum studiosorum theologiæ, qui magnæ molis libros circumferre nequeunt. In ea voces omnes Veteris Testamenti, quatenus illud Hebraicè et ex parte Chaldaicè conscriptum fidâ curâ explicantur. Non pauca etiam loca obscura et difficilia illustrantur. In subsidium adhibui Chaldæos et Hebræos interpretes, priscos et recentiores, quotquot mihi illorum copia esse potuit. Ex illorum auctoritate quàm sæpissimè lux infertur locis ab interpretibus nostris diversimodè redditis. Huncce meum laborem qualemcunque vobis, generosissimi DD. Comites, inscribere et dedicare volui, tum, ut esset testimonium publicum memoris et grati mei animi, pro favore summo ac singulari multiplicique benevolentia et clementia erga me vestra, quam ante viginti annos primùm in illustri schola Nassovia, deinde hîc Basileæ, postremò etiam Argentinæ, magno meo cum gaudio expertus sum. Quæ benevolentia vestra, ut perpetuam apud me memoriam pro merita est, ita eandem quoque in posterum erga me constantem futuram, haud dubius spero. Altera causa, quoniam divina clementia vobis dedit, ut sitis in eorum numero, qui ecclesiæ et scholarum, fidi et liberales dicuntur et sunt nutritii: quâ virtute quæ major in principe et in eminentia constituto dominatore esse potest? Præclarum profecto κατόρθωμα per inclytum parentem vestrum D. Arnoldum benedictæ memoriæ. Filius Dei præstitit, quòd sublato in sublime Veritatis Vexillo ecclesiam inter tot turbas et immania rerum discrimina reformarit, et illustrem Scholam Steinfurtanam, inter tot hostiles incursiones, direptiones, depopulationes prudenter fundarit, liberaliter ornarit, feliciterque erexerit. Eò non tantùm pietatis in Deum, et fidei in patriam fidosque ac charos patriæ accolas, sed et benevolentiæ erga exteros remotiores, testimonium editum est luculentissimum. Vigent enim illic nunc variæ doctrinæ erudita studia, aluntur in præcipuis scientiis viri clarissi-

mi et doctissimi, fluunt undique juvenes et studiosi literarum flagrantissimi. Audivi, vidi, novi, qui non tantùm ex hisce Helvetiæ partibus sed et ex aliis nationibus inde redeuntes, liberales studiorum fructus illic acquisitos prædicarent. Hanc laudem pietate fundatam, in longinquum profitebitur subsecutura posteritas. Quare cùm vos ipsi, generosissimi Comites, variarum linguarum et rerum cognitione optimè imbuti, ad pietatis et doctrinarum præclara studia conservanda, cùm paterna institutione, tum proprio pietatis zelo, summè propensi sitis, optimam spem concipio, fore ut et hosce meos conatus ad studium theologiæ, quod in vera intelligentia verbi divini lingua Hebræa et Græca conscripti, fundamentum habet, promovendum, benignè et clementer approbaturi sitis. Quod cum de vobis intellexero, abundè magnum horum studiorum fructum consecutus videbor. Oro autem Filium Dei, Jesum Christum, ut det vobis diu videre terram vestram pace, concordiâ, religione, disciplinâ florentem, ad Dei gloriam et ecclesiæ bonum. Scripsi Basileæ, 17 Aug. anno Domini MDCVII.

JOHANNIS BUXTORFII

EPITOME

RADICUM

HEBRAICARUM ET CHALDAICARUM.

אבב אָבִיב, nomen masc. *culmus, spica mutica*, Ex. IX. 31. *arista virens*, Lev. II. 14. Inde mensis אָבִיב, Ex. XIII. 4. id est, *Martius*, quasi mensis spicarum, quia hordeum legitur tunc fuisse spicatum, Exod. IX. 31.

אֵב, m. *viror, virens, fructus recens*, formæ קֵן cum affixo, בְּאִבּוֹ, *in virore suo*, Job. VIII. 12. plurale constructum, בְּאִבֵּי הַנָּחַל, *in virentia vallis*, Cant. VI. 11.

אֵנְבָּא ,אִבָּא, m. Chal. idem: aff. אִנְבֵּיהּ, *fructum ejus*, Dan. IV. 11. וְאִנְבֵּהּ, *et recens fructus ejus*, Dan. IV. 9, 11. ubi נ est loco Dagesch. Radix אַבֵּב, *primum vel præcocem fructum producere*, legitur in Targum, Hos. IX. 10.

אָבַד *periit, interiit:* partic. Benoni אֹבֵד, *periens*, vel *perdita*, Deut. XXXII. 28. in Pathach, propter constructionem, ut Aben Esra recenset. Fut. יֹאבֵד, *peribit*, Prov. XIX. 9. in Tzere propter pausam. Chald. futur. יֵאבַדוּ, *peribunt*, Jer. X. 11. Pih. אִבֵּד, *perire fecit, perdidit:* futurum וָאַבֶּדְךָ, *et perdidi te*, Ezech. XXVIII. 16. pro וָאַאַבֶּדְךָ euphoniæ causa. Hiph. præter. וְהֶאֱבִיד, *et perdet*, Num. XXIV. 19. Futur. אֹבִידָה, *perdam*, Jer. XLVI. 8. א radicali abjecto, et Cholem ex forma Kal, vel certè Chaldaica, assumpto. Chald. infinit. לְהוֹבָדָה, *ad perdendum*, Dan. II. 12. et in Aleph לְהוֹבָדָא, ver. 24. Futurum, תְּהוֹבֵד, *perdes*, ver. 24. יְהוֹבְדוּן, *perderent*, ver. 18. in quibus א radicale mutatum in ו, et ה characteristicum ex Hebraismo servatum, loco א. Hophal, præter. הוּבַד, *perditum fuit*, Dan. VII. 11.

אֹבֵד, m. *perditio*, Num. XXIV. 20. quibusdam tamen manet participium Kal. Est forma שֹׁרֵק.

אֲבֵדָה, f. *res perdita, sive amissa*, Levit. V. 22. constr. לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ, *omni rei amissæ fratris tui*, Deut. XXII. 3.

אֲבַדּוֹן, m. *perditio, perditionis locus, interitus*, Job. XXVIII. 22. Prov. XV. 11.

אֲבַדֹּה, f. idem, Prov. XXVII. 20. quod legitur אֲבַדּוֹ.

אָבְדָן, m. idem: constructum,

בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי, *in perditionem cognationis meæ,* Esth. VIII. 6. juxta Aben Ezram.

אָבְדָן, m. *perditio, perditionis, locus, interitus,* Esth. IX. 5. quod juxta R. D. Kimchi possit esse infinitum Pihel, cum ן paragogico et Dagesch ejecto.

אָבָה *voluit, acquievit:* construitur sæpè cum dat. et ferè addita negatione: præt. לֹא אָבָה לִי, *non acquievit mihi,* Ps. LXXXI. 12. וְלֹא אָבוּא, *et non voluerunt,* Ies. XXVIII. 12. cum א paragog. fut. אַל תֹּבֵא, *ne acquiescito,* Prov. I. 10. ubi prima radicalis abjecta, et tertia in א mutata est.

אָב, m. *pater,* a propensa voluntate erga liberos, quasi benevolus dictus: item *auctor, inventor primus,* Gen. IV. 20. *doctor,* 2 Reg. II. 12. id est, רַבִּי juxta paraphrasten Chaldæum: *socer,* affinitate pater, 1 Sam. XXIV. 12. Tribuitur et regibus, principibus, heris, dominis, qui officio suis ministris, subditis aut domesticis, patrum loco sunt, ut 2 Reg. V. 13. Denique includit et avum et proavum, et pluraliter, quoslibet majores: constr. אֲבִי et bis אַב, Gen. XVII. 5. aff. אֶת־אָבִי, *cum patre meo,* Gen. XIX. 34. cum Kametz ad differentiam formæ constructæ: plurale אָבוֹת, *patres, majores;* constr. אֲבוֹת: aff. אֲבוֹתַי, *patres,* vel *majores mei,* Ps. XXXIX. 13. Chald. אַב: aff. אֲבוּךְ, *pater tuus,* Dan. V. 11. אֲבוּהִי, *pater ejus,* Dan. V. 2. אֲבִי, *pater meus,* ver. 13. plurale אֲבָהָתִי, *patrum meorum,* Dan. II. 23. cum Chirek loco Pathach: אֲבָהָתָךְ, *patrum tuorum,* Esr. IV. 15. אֲבָהָתַנָא, *patres nostri,* Esr. V. 12.

אֵבֶה, m. *voluntas, desiderium:* עִם אֳנִיּוֹת אֵבֶה, *cum navibus desiderii,* Job. IX. 26. id est, velocibus, in quibus homines citò compotes fiunt desiderii sui, perveniendo, quò volunt, et desiderant, ut explicat R. Levi Gerson, et R. David.

אֶבְיוֹן, m. *egenus,* quasi desiderans dictus: cùm enim sit attenuatus et bonis destitutus, semper habere desiderat, scribit R. Sal. Ex. XXIII. 6. et Deuter. XV. 4. aff. אֶבְיֹנְךָ, *egeni tui,* Exod. XXIII. 6. plurale אֶבְיוֹנִים et const. וְאֶבְיֹנֵי, *egeni,* Ex. XXIII. 11. aff. אֶבְיוֹנֶיהָ, *egenos suos,* Ps. CXXXII. 15.

אֲבִיּוֹנָה, f. *appetitus, concupiscentia,* Eccles. XII. 5.

אֲבוֹי, *heu, eheu,* Prov. XXIII. 29.

אָבִי, *ah, O,* optandi et desiderandi affectum significans, Job. XXXIV. 36. Quibusdam, voluntas mea: pater mi.

אבח אִבְחָה, f. *cuspis, mucro:* const. אִבְחַת חָרֶב, *mucronem gladii,* Ez. XXI. 20. interpretes Hebræi variant: alius *terrorem,* alius *mactationem,* alius *clamorem* exponit, respiciendo ad radices טבח, נבח, בעת, per literarum commutationem.

* **אבט** אֲבַטִּחִים vide in בָּטַח.

אבך Hithpah. הִתְאַבֵּךְ, *elevari, elevare se:* futur. וַיִּתְאַבְּכוּ, *elevabunt se,* juxta Aben Esram, Ies. IX. 17. Quidam, *in minutissimum pulverem abibunt,* quasi ab אָבָק Caph et Koph permutatis.

אָבַל *luxit, in luctu fuit:* tribuitur etiam metaphoricè inanimatis. Præter. אָבַל תִּירוֹשׁ, *luget mustum,* Ies. XXIV. 7. Hiph. הֶאֱבִיל, *lugere fecit, luctum attulit.* Præt. הֶאֱבַלְתִּי, *luctum attuli,* Ez. XXXI. 15. fut. וַיַּאֲבֶל־חֵיל, *et luctum attulit*

munitioni, Thren. II. 8. Hithp. præt. הִתְאַבֵּל, *luxit,* 1 Sam. XV. 35.

אָבֵל, m. *lugens; at* 1 Sam. VI. 18. juxta paraphrasten Chald. et R. Salomonem, ponitur pro אֶבֶן, *lapis,* ut ex ver. 15. liquet: est et proprium nomen loci à luctu sic dicti, Gen. L. 11. const. כַּאֲבֶל־אֵם, *sicut lugens matris,* Ps. XXXV. 14. plural. אֲבֵלִים, *lugentes:* const. לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן, *lugentibus Tzionis,* Ies. LXI. 3. Fœminin. plural. אֲבֵלוֹת, Thren. I. 4.

אֵבֶל, *luctus,* Gen. XXVII. 41.

אֲבָל, *at, ast, sed, verùm, verumtamen, immò.*

אוּבָל, vide in יָבַל.

אבן אֶבֶן, f. *lapis;* metonymice, *pondus,* Deut. XXV. 13. *perpendiculum: massa,* ut *lapis plumbi,* Zach. V. 8. *Lapis stanni,* Zach. IV. 10. aff. אַבְנוֹ, *lapidem suum,* 2 Reg. III. 25. Chald. אֶבֶן, *lapis,* Esr. V. 8. et forma emphatica אַבְנָא, Dan. II. 35. plur. אֲבָנִים, f. *lapides, pondera, perpendicula:* const. אַבְנֵי שֹׁהַם, *lapides onychis,* Ex. XXVIII. 9. aff. אַבְנֵיהֶם, *lapidum eorum,* Neh. III. 35. אֲבָנֶיהָ, *lapides ejus,* Deut. VIII. 9.

אָבְנַיִם, m. d. *sellæ parturientium,* Exod. I. 16. *sellæ, tabulæ figulorum,* Jer. XVIII. 3.

אַבְנֵט, m. *balteus,* Levit. VIII. 13. aff. וְאַבְנֵטְךָ, *et balteo tuo,* Ies. XXII. 21. plur. אַבְנֵטִים, Exod. XXVIII. 40.

אבס *saginare:* particip. Pahul אָבוּס, *saginatus,* Prov. XV. 17. plur. אֲבוּסִים, 1 Reg. V. 3.

אֵבוּס, m. *præsepe,* quasi saginatorium: בְּאֵין אֲלָפִים אֵבוּס בָּר: *cùm non fuerint boves, præsepe mundum est,* Prov. XIV. 4. plur. cum aff. אֲבוּסֶיךָ, *præsepia tua,* Job. XXXIX. 9. quasi ab אָבוּס.

מַאֲבוּסִים, m. p. *granaria:* aff. מַאֲבֻסֶיהָ, *granaria, horrea ejus,* Jer. L. 26.

אבק אָבָק, m. *pulvis, pulvisculus:* const. אֲבַק רַגְלָיו, *pulvis pedum ejus,* Nah. I. 3. aff. אֲבָקָם, *pulvis eorum,* Ezech. XXVI. 10.

אֲבָקָה, f. idem: unde const. מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל, *præ omni pulvere aromatarii,* Cant. III. 6.

נֶאֱבַק, niph. *luctari,* quòd hoc in pulvere fieret, unde, *fulvâ luctantur arenâ,* apud Virgil. Et, *in arenam descendere.* Futurum וַיֵּאָבֵק, *et luctatus est,* Genes. XXXII. 25. infin. cum aff. בְּהֵאָבְקוֹ, *in luctando ipsum,* Gen. XXXII. 26.

אבר אָבִיר, m. *robustus, fortis, potens, validus:* const. אֲבִיר יַעֲקֹב, *robustus Jacobi,* Gen. XLIX. 24. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל, *fons Israëlis,* Ies. I. 24.

אַבִּיר, m. idem: כְּאַבִּיר, *ut potentissimus,* Ies. X. 13. pro כְּאַבִּיר, et juxta Masorethas legendum כַּבִּיר Plur. אַבִּירִים, *robusti:* synecdochice *tauri, juvenci, equi,* quòd his robur competat, unde, *fortes invertant tauri* apud Virgil. Et, *non fortitudine equi delectatur,* Ps. CXLVII. 10. const. אַבִּירֵי בָשָׁן, *robusti juvenci Baschanis,* Psal. XXII. 13. aff. אַבִּירַי, *fortes meos,* Thren. I. 15.

אֵבֶר, m. *penna, ala,* quòd in iis robur avium sit, אֵבֶר כַּיּוֹנָה, *alas quasi columbæ,* Psal. LV. 7.

אֶבְרָה, f. *penna, ala,* Job. XXXIX. 13. aff. אֶבְרָתוֹ, *alas suas,* Deut. XXXII. 11. plur. cum aff. אֶבְרוֹתֶיהָ, *pennæ ejus,* Psalm. LXVIII. 14.

הֶאֱבִיר, Hiph. *volare:* futurum יַאֲבֶר־נֵץ, *volabit accipiter,* Job. XXXIX. 26.

אגד אֲגֻדָּה, f. *fasciculus,* metaphoricè; *cuneus, agmen militum:* constr. אֲגֻדַּת אֵזוֹב, *fasciculus hyssopi,* Exod. XII. 22. aff. וַאֲגֻדָּתוֹ, *et cuneum suum,* id est, hominum et animalium turmas, Amos IX. 6. plur. אֲגֻדּוֹת, *fasces, sarcinæ,* Ies. LVIII. 6.

אגז אֱגוֹז, m. *nux,* juxta Hebræos interpretes communiter, Cant. VI. 11. quidam, *tonsio, putatio, collucatio,* quasi à גָּזַז.

אגל אֶגֶל, m. *gutta:* plural. constr. אֶגְלֵי טָל, *guttas roris,* Job. XXXVIII. 28.

אגם אֲגַם, m. *stagnum,* Ies. XXXV. 7. plur. אֲגַמִּים, *stagna,* Ies. XLII. 15. constr. וְאַגְמֵי־מַיִם, *et stagna aquarum,* Ies. XIV. 23. aff. אַגְמֵיהֶם, *stagna eorum,* Exod. VII. 19. ex quibus Dagesch euphoniæ causâ ejectum est, aut sunt à forma אֲגָמִים inquit Kimchi.

אַגְמוֹן, m. *juncus,* à stagnis, in quibus crescit, Ies. LVIII. 5. *cortina, ahenum majus,* Job. XLI. 12. quomodo et יָם, *mare,* ad vas amplum refertur ut est suo loco.

אגן אַגָּן, f. *crater,* Cant. VII. 3. pl. בָּאַגָּנוֹת, *in crateribus,* Exod. XXIV. 6.

אגף אֲגַפִּים, masc. p. *alæ;* metaphoricè, *agmina,* quomodo Latinis *alæ equitum, alæ legionum* dicuntur. aff. אֲגַפָּיו, *agmina ejus,* Ezech. XII. 14.

אגר *collegit, congessit, comportavit:* præter. אָגְרָה בַקָּצִיר, *comportat in messe,* Prov. VI. 8. partic. אֹגֵר בַּקַּיִץ, *congregans in æstate,* Prov. X. 5.

אֲגוֹרָה, vide in גרר.

אִגֶּרֶת, fœm. *epistola, literæ,* sic dictæ quòd in ea variæ res comportentur, Neh. VI. 5. Chald. אִגְּרָא, f. *epistola,* Esr. IV. 8. emph. אִגַּרְתָּא, ver. 11. plur. אִגְּרוֹת, *epistolæ,* Neh. II. 7. aff. אִגְּרוֹתֵיהֶם, *literas suas,* Neh. VI. 17.

אֲגַרְטָל, m. *pelvis, pollubrum:* plur. const. אֲגַרְטְלֵי זָהָב, *pelves aureæ,* Esræ I. 9.

אדב Hiph. הֶאֱדִיב, *cruciavit.* infin. וְלַאֲדִיב, *et ad cruciandum,* 1 Sam. II. 33. vide דָּאַב.

אָדַם *rubere, rubrum, rufum esse:* præt. אָדְמוּ, *rubebant,* Thren. IV. 7. Pyh. part. מְאָדָּם, *rubricatus,* Nahum II. 4. plur. מְאָדָּמִים, *rubricatæ, rubefactæ,* Ex. XXV. 5. Hiph. futurum אִם יַאְדִּימוּ, *si rubra fuerint,* Ies. I. 18. Hithp. futurum כִּי יִתְאַדָּם, *cùm rubescit,* Prov. XXIII. 31.

אָדֹם, m. *ruber, rufus, rubicundus:* plur. אֲדֻמִּים, *rubentes,* 2 Reg. III. 22. fœmin. אֲדֻמָּה, *rufa,* Num. XIX. 2.

אֹדֶם, m. *pyropus, rubinus,* lapis pretiosus, Exod. XXVIII. 17. et XXXIX. 10. Ezech. XXVIII. 13.

אָדָם, m. *homo,* quia fuit creatus עָפָר מִן הָאֲדָמָה, *pulvis ex terra,*

Gen. II. 7. Interdum generalitatem utriusque sexus significat, interdum distributivè, *quisque*, ut Levit. I. 2.

אֲדָמָה, c. *terra*, culta propriè, rubri sive argillacei coloris: const. אַדְמַת קֹדֶשׁ, *terra sanctitatis*, Ex. III. 5. aff. עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע לָחֶם, *colens terram suam saturabitur pane*, Prov. XII. 11. plur. אֲדָמוֹת, *terræ*, Psalm. XLIX. 12.

אֲדַמְדָּם, *subrubidus*, Lev. XIII. 42. fœm. אֲדַמְדֶּמֶת, *subrubida*, ver. 43. plur. אֲדַמְדַּמּוֹת, Lev. XIV. 37.

אדן אֶדֶן, m. *stylobates, basis*, Exod. XXXVIII. 27. plur. אֲדָנִים et const. אַדְנֵי, Exod. XXVI. 37. aff. וְאַדְנֵיהֶם, *et stylobatas earum*, Exod. XXXVIII. 10. אֲדָנֶיהָ, *bases ejus*, Job. XXXVIII. 6.

אָדוֹן, m. *dominus, de deo et hominibus*, Jos. III. 11. Mich. IV. 11. aff. אֲדֹנִי, *dominus meus*, Gen. XXIII. 15. *de Abrahamo*: plur. אֲדוֹנִים, *domini*, dicitur de uno et pluribus. *De uno Abrahamo*, Gen. XXIV. 9. *Potiphare*, Gen. XXXIX. 2. *Pharaone*, Gen. XL. 1. *Josepho*, Gen. XLII. 30. vide Jud. III. 25. 2 Sam. XX. 6. *de uno deo*, Ps. CXXXVI. 3. Mal. I. 6. const. אֲדוֹנֵי. aff. אֲדֹנָיו, *domini ejus*, pro *dominus ejus*, passim. Sic אֲדֹנֶיךָ, *domini tui*, singulariter, Gen. XXIV. 51. אֲדוֹנַי, *domini mei*, cum Patach *de hominibus*; אֲדוֹנָי cum Kametz, *de deo et angelis divinis*, et habet sensum singularem.

אֱדַיִן, Chal. *tunc*: בֵּאדַיִן, *in tunc*, per pleonasmum, Dan. II. oritur ex Hebræo אָז vel אֱזַי commutato ז in ד.

אדר Niph. part. נֶאְדָּר, *magnificus*, Exod. XV. 11. cum י paragogico, נֶאְדָּרִי, *magnificum exhibes te*, Ex. XV. 6. Hiph. הֶאְדִּיר, *magnificavit, magnificum reddidit*: futur. וְיַאְדִּיר, *et magnificum reddidit*, Ies. XLII. 21.

אַדִּיר, m. *magnificus: validus*. aff. אַדִּירוֹ, *magnificus ejus*, Jerem. XXX. 21. plur. אַדִּירִים, constr. אַדִּירֵי הַצֹּאן, *magnifici pecoris*, Jer. XXV. 34. aff. אַדִּירֶיךָ, *magnifici tui*, Nahum. III. 18.

אֶדֶר, m. *magnificentia*, Zach. II. 13. item, *toga, pallium magnificum*, Mich. II. 8.

אֲדָר, m. *Adar*, mensis Februario nostro respondens, Esth. III. 7. Chald. לְיַרַח אֲדָר, *mensis Adar*, Esræ VI. 15. vide 2 Machab. XV. 37.

אַדֶּרֶת, f. *magnificentia: toga*, Jos. VII. 21. aff. אַדַּרְתּוֹ, *togam magnificam suam, paludamentum suum*, Jon. III. 6. אַדַּרְתָּם, *magnificentia eorum*, Zach. II. 3.

אדר אִדְּרָא, Chald. *area*, in Targum sæpe: plur. constr. מִן אִדְּרֵי קַיִט, *ex areis æstatis*, Dan. II. 35.

אֲדַרְגָּזְרַיָּא, Chald. m. p. *senatores, judices*, Dan. III. 2. Sunt qui ex אַדִּיר, *magnificus* et גְּזַר, *decrevit*, compositum existimant, quasi *judices magnificos* dicas.

אַדְרַזְדָּא, Chald. *sedulò, diligenter*, Esth. VII. 23.

אֲדַרְכֹּן, m. *drachma*: plural. אֲדַרְכֹּנִים, *drachmæ*, 1 Par. XXIX. 7. et Esræ VIII. 27.

אהב אָהֵב, *amavit, dilexit*: partic. fœm. cum י paragogico, אֹהַבְתִּי, *amans*, Hos. X. 11. pro

אֹהֲבַת. futur. אֶֽאֱהַב, *diligam*, Prov. VIII. 17. ex forma Chaldaica: תֶּאֱהֲבוּ, *amabitis*, Prov. I. 22. pro תֶּאֱהֲבוּ ut Aleph audiatur: quidam tamen ex Pihel esse volunt. Niph. partic. plur. הַנֶּאֱהָבִים, *amantes se, dilectissimi inter se*, 2 Sam. I. 23. Pihel: partic. מְאַהֲבִים, *amantes, amatores:* מְאַהֲבָי, *amantium me*, Zach. XIII. 6.

אֲהָבִים, m. p. *amores*, Prov. V. 19. et אֳהָבִים, Prov. VII. 18.

אַהֲבָה, f. *amor, dilectio:* constr. אַהֲבַת נַפְשׁוֹ, *amore animæ suæ*, 1 Sam. XX. 17. aff. אַהֲבָתִי, *amor meus*, Psalm. CIX. 4.

אֲהָהּ *ahah, ah*, Jud. VI. 22. Interjectio dolentis. Aliâs הָהּ, Ezech. XXX. 2.

אֱהִי *ubi?* Hos. XIII. 10, 14. quasi pro אַיֵּה positum. Aliis est futurum, *ero*, per apocopam pro אֶהְיֶה *ab* הָיָה.

אהל אֹהֶל, m. *tentorium*, Gen. IV. 20. aff. אָהֳלֹה, *tentorium ejus*, Gen. XIII. 3. cum ה in fine loco Vau: הָאָהֳלִי, *tentorii mei*, Jos. VII. 21. cum articulo הָ et affixo; vide Thesaurum Buxtorfii Grammaticum, Lib. II. cap. 5. in fine: plural. אֹהָלִים et אֳהָלִים, const. אָהֳלֵי, aff. לְאֹהָלָיו, *in tentoria sua*, Jud. VII. 8. מֵאֹהָלֶיךָ, *a tentoriis tuis*, Job. XXII. 23. Cholem manente vel mutato.

אָהַל, *tentorium figere, tendere*, vel *movere*. futurum וַיֶּאֱהַל, *et tentoria movit*, Gen. XIII. 12. Hiph. futur. יַהֵל, *tentorium figet*, Ies. XIII. 20. pro יַאֲהֵל abjectâ primâ radicali: יַאֲהִיל. Vide in הלל.

אֲהָלִים, m. p. *santali*, arbores præstantissimæ, Num. XXIV. 6. cujus ligna siccata, aut fructus, odoris grati sunt, ut liquet ex Prov. VII. 17. et fœm. וַאֲהָלוֹת, *et santali*, Cant. IV. 14. et sic Ps. XLV. 9. vulgò *aloën* reddunt.

אוֹ *aut, vel, sive:* volunt quidam pro *et, si*, quandoque sumi, sed non necesse est.

אוֹב m. *pytho*, qui responsa dando diabolicis artibus homines à deo avocat, Levit. XX. 27. plur. אֹבוֹת, *pythones*, Levit. XIX. 31. Item, *utres*, unde כָּאֹבוֹת, *sicut utres*, Job. XXXII. 19. Hinc pythonis significatio juxta Aben Esram, quòd ex tumido ventre, quasi utre oracula depromeret.

אוד אֹדוֹת, אוֹדֹת, עַל, *propter, causâ, de*, semper præcedente particula עַל pro qua semel legitur אֶל, 2 Sam. XIII. 16. aff. עַל־אֹדוֹתַי וְעַל־אוֹדוֹתֶיךָ, *mei causâ, et tui causâ*, Jos. XIV. 6.

אוּד m. *titio, torris*, Amos IV. 11. אוּדִים הָעֲשֵׁנִים, *titiones fumigantes*, Ies. VII. 4.

אָוָה Pih. *expetivit, concupivit, desideravit:* præt. אִוִּיתִיךָ, *desidero te*, Ies. XXVI. 9. futur. תְּאַוֶּה, *desiderabit*, Deut. XII. 20. נָאוָה נָאוָה, vide in נאה. Hith. הִתְאַוָּה, *desiderat*, Prov. XXI. 26. וְהִתְאַוִּיתֶם vide in תָּוָה.

אַו, m. *desiderium* juxta quosdam, Prov. XXXI. 4. vide et in אַיִן.

אַוָּה, *desiderium:* constr. אַוַּת נַפְשְׁךָ, *desiderium animæ tuæ*, Deut.

XII. 15. aff. בְּאַוָּתִי, *in desiderio meo*, Hos. X. 10.

תַּאֲוָה, f. idem: constr. תַּאֲוַת לִבּוֹ, *desiderium cordis ejus*, Psalm. XXI. 3. aff. תַּאֲוָתִי, *desiderium meum*, Psalm. XXXVIII. 10. vide aliam ejus significationem in תָּאַה.

מַאֲוַיִּים, m. p. idem: constr. מַאֲוַיֵּי רָשָׁע, *desideria improbi*, Ps. CXL. 8.

אוח אֹחִים, m. p. *aves ferales, animalia terribilia*, Ies. XIII. 21. Variant interpretes.

אוי *eheu, væ*, Ezech. XVII. 23. et cum ה paragogico אוֹיָה, *hei, heu*, Ps. CXX. 5.

אול אֻלַי אוּלַי, *fortassis, fortasse, forsitan.* Est bene sperantis potiùs, quàm dubitantis. Inde R. Salomo Gen. L. 15. vult etiam operantis esse, idem quod לוּ, *utinam.* Potest etiam ad אלה referri.

אוּלָם, *profectò, certè, veruntamen*, Gen. XXVIII. 19. confirmandi particula quasi ab אַיִל. vide et infrà in אלם.

אֱוִיל, *stultus*, Proverb. XII. 15. אֱוִלִי, idem, Zach. XI. 15. plural. אֱוִלִים, *stulti*, Prov. I. 7.

אִוֶּלֶת, *stultitia, res stulta*, Prov. XIX. 3. aff. אִוַּלְתִּי, *stultitia mea*, Ps. XXXVIII. 6.

און אָוֶן, m. *iniquitas, vanitas, molestia, idolum, a vanitate vel molestia*, Ies. LXVI. 3. 1 Sam. XV. 23. aff. אוֹנֵךְ, *vanitatis, iniquitatis tuæ*, Jer. IV. 14. אוֹנָם, *iniquitatem ipsorum*, Psalm. XCIV. 23. Aliter mox.

אוֹן, m. *robur, potentia, vires, substantia, opes*, quomodo cum הוֹן convenit, ut D. Kimchi scribit, Hos. XII. 8. Sic autem dicuntur opes, quòd vel robore, vel iniquitate aut molestiâ et labore parentur, aut quod homines robur suum in iis ponant. aff. אוֹנוֹ, *substantiam suam*, Job. XX. 10. אוֹנוֹ, *roboris ejus*, Job. XVIII. 7. אוֹנִי, *potentiæ meæ*, Gen. XLIX. 3. plur. אוֹנִים, *vires*, Ies. XL. 26. Ps. LXXVIII. 51. Vide et אנן.

תְּאֻנִים, m. p. *molestiæ*, Ezech. XXIV. 12.

אוץ *ursit, arctavit, pressit, festinavit:* præt. אָץ, *festinabat*, Jos. X. 13. אַצְתִּי, *ursi*, Jer. XVII. 16. Hiph. futur. וַיָּאִיצוּ, *et urgebant*, Gen. XIX. 15. תָּאִיצוּ, *urgebitis*, Ies. XXII. 4.

אָץ, m. *præceps, festinus, arctus, angustus*, Jos. XVII. 15.

אור *lucidum esse, illuminari, lucere, illucere:* præt. הַבֹּקֶר אוֹר, *mane illuxerat*, Genes. XLIV. 3. Niph. נָאוֹר, *lucidum fieri, illustrari, illucere.* part. נָאוֹר, *illustris factus es*, Ps. LXXVI. 5. infin. לֵאוֹר, *ut illustretur*, Job. XXXIII. 39. futurum וַיֵּאוֹר, *et illuxit*, 2 Sam. II. 32. Hiph. הֵאִיר, *lucere fecit, lucidum reddidit, illustravit, illuminavit, incendit:* et intransitivè, *luxit, reluxit:* præter. וְהֵאִיר, *ut lux*, vel *lucidum sit*, aut *lucem præbeat*, Ex. XXV. 37.

אוֹר, m. *lux, lumen:* aff. אוֹרוֹ, *lucem suam*, Job. XXXVI. 30. plur. אוֹרִים, *lumina*, Ps. CXXXVI. 7. Quandoque *pluvia*, juxta Hebræos: ut, יָפִיץ עֲנַן אוֹרוֹ, *spargit nubes pluviam suam*, Job. XXXVII. 11. Sic Targum, מִטְרֵיהּ, *pluviam suam:* vide et XXXVI. 30.

אוֹרָא, f. *lux, lumen*, Esth. VIII. 15. plur. אוֹרֹת, *olera*, 2 Reg. IV. 39. Ies. XXVII. 19. sic dicta, quòd suo virore oculos illustrent, ut Talmudici scribunt in Ioma fol. 18.

אוּר, m. *ignis*, à lucendo: *focus*, Ies. L. 11. plur. בָּאֻרִים, *in ignibus*, Ies. XXIV. 15. וְאֶת־הָאוּרִים, *et Urim*, Exod. XXVIII. 30. affix. תֻּמֶּיךָ־וְאוּרֶיךָ, *Thummim tui, et Urim tui*, Deut. XXXIII. 8. quæ qualia fuerint, non scimus, scribit Aben Esra, Exod. XXVIII. 5. Apud Talmudicos legitur, אוּרִים dicuntur שמאירין את דבריהן quia illustrant, et explicant verba ipsorum: תוּמִּים autem שמתמימים את דבריהן, quia perficiunt verba ipsorum: Ioma VII. in fine. Vide Aben Esram dicto loco, et R. Salom. Exod. XXVIII. 30. et ibidem Targum Jonathanis.

אֻרוֹת אֲוֵרוֹת, vide in אָרָה.

מָאוֹר, m. *lumen, luminare:* const. לִמְאוֹר פָּנֶיךָ, *lumini vultus tui*, Ps. XC. 8. plural. const. מְאוֹרֵי אוֹר, *luminaria lucis*, Ezech. XXXII. 8. fœm. plur. מְאוֹרוֹת, Gen. I. 16.

מְאוּרָה, f. *caverna, specus:* const. עַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי, *super specum viperæ*, Ies. XI. 8.

אות c. *signum*, tam nudum, quàm prodigiosum. Gen. IV. 15. plur. הָאֹתוֹת, *signis*, Exod. IV. 9. לְאֹתֹת, *in signa*, Gen. I. 14. aff. אֹתֹתַי, *signa mea*, Num. XIV. 22. Chald. אָת: plur. אָתִין, *signa*, Dan. VI. 28. emph. אָתַיָּא, Dan. III. 32. aff. אָתוֹהִי, *signa ejus*, ver. 33.

אוֹתִיּוֹת, vide in אָתָה.

אָז *tunc:* אֱזַי, idem, Ps. CXXIV. 3. מִן אָז, *a tunc, ex tunc*, id est, *a quo tempore, ex quo*, Jer. XLIV. 18. מֵאָז, idem, Gen. XXXIX. 5. vel *a tunc* pro, *ab æterno, ante ullum tempus*, Ps. XCIII. 2. Prov. VIII. 22.

אזא אֲזָה, Chald. *accendi, succendi:* partic. Pehil אֵזֵה, *accensa*, Dan. III. 22. pro אֲזָה vel אֱזֵי. Infinit. לְמֵזֵא, *ad accendendum*, ver. 19. aff. לְמֵזְיֵהּ, *ad accendendum eam*, ibid.

אזב אֵזוֹב, m. *hyssopus*, cujus in aspersionibus sacris erat usus, fasciculo ex eo facto, Ex. XII. 22.

אזד Chald. *abiit, exiit.* partic. fœm. אָזְדָא, *abiit*, Dan. II. 5, 8. Juxta R. Saadiam idem est quod אָזַל per commutationem ל et ד.

אזל *abiit, digressus est, profectus fuit.* Præter. אָזְלַת, *abiit, defecit*, Deut. XXXII. 36. simile vide in שׁוּב. futur. תֵּזְלִי, *digredieris*, Jerem. II. 36. quæ sunt ex forma Chald. Chald. præt. לְבַיְתֵהּ אֲזַל, *domum suam abiit*, Dan. II. 17. אֲזַלוּ, *profecti sunt*, Esr. IV. 23. אֲזַלְנָא, *profecti sumus*, Esr. V. 8. Imp. אֵזֶל, *abi*, ver. 15. cum Tzere loco Hateph Sægol. Pyh. partic. מְאוּזָּל, *abire factus, vagus*, Ezech. XXVII. 19.

אֶזֶל, m. *itio, abitio, iter*, 1 Sam. XX. 19.

אזן אֹזֶן, f. *auris:* aff. אָזְנוֹ, *auris ejus*, Ies. XXXIII. 15. Duale, אָזְנַיִם, *aures*, Ies. XLII. 20. const. אָזְנֵי, Ies. XXXII. 3. aff. אָזְנָיו, *aures ejus*, Ies. XI. 3. בְּאָזְנֵיכֶם, *in auribus vestris*, Deut. V. 1.

אִזֵּן, Pih. *attendit:* præt. וְאִזֵּן, *et attendit*, Eccles. XII. 9. Hiph.

הֶאֱזִין, *auribus percepit, aures præbuit, advertit:* partic. מֵזִין, Prov. XVII. 4. pro מַאֲזִין. Sic fut. אָזִין *aurem præbui*, Job. XXXII. 11. pro אַאֲזִין.

מֹאזְנַיִם, m. d. *lances, statera, trutina:* construct. מֹאזְנֵי מִרְמָה, *lances doli*, id est, *dolosæ*, Prov. XI. 1.

* אֲזִקִּים, vide in זָקַק.

אָזַר *cinxit, accinxit: accinctus fuit:* præter. אָזְרוּ, *accinguntur*, 1 Sam. II. 4. Niph. part. נֶאְזָר, *accinctus*, Psal. LXV. 6. Pih. אִזֵּר. futur. וַתְּזָרֵנִי, *et accinges me*, 2 Sam. XXII. 40. pro וַתְּאַזְּרֵנִי ut pro eo legitur Psalm. XVIII. 40. Hithp. præt. הִתְאַזָּר, *accingit se*, Psalm. XCIII. 1. imper. הִתְאַזְּרוּ, *accingimini*, Ies. VIII. 9.

אֵזוֹר, m. *cingulum, cinctura*, Ies. XI. 5.

אָח f. *focus:* וְאֶת הָאָח לְפָנָיו מְבֹעֶרֶת, *et focus coram ipso ardebat*, Jer. XXXVI. 22. item *ah, heu*, Ezech. VI. 11. et XXI. 15. dolentis et gementis, quasi ab אָנַח vel pro אָהּ gutturalibus ה et ח commutatis: vide et mox in אֶחָד, et in אחה.

הֶאָח, *euge*, Psal. XXXV. 21. vox gestientis et insultantis præ lætitia, unde Chaldæus plerumque eam vertit חֶדְוָא, *lætitia*, ut Ezech. XXXVI. 2. Job. XXXIX. 25.

אֹחִים, vide suprà in אוּחַ.

אֶחָד אַחַד, m. *unus, quidam, primus:* per apocopam אָח, *unum*, juxta R. David, Ezech. XVIII. 10. vel est *frater*, juxta Targum ab אָחָה ex forma Chaldaica. Per aphæresin, חַד, Ezech. XXXIII. 30. Chald. צְלֵם חַד, *imago una*, Dan. II. 31. fœm. בִּשְׁנַת חֲדָה, *in anno primo*, Esr. V. 13. כְּשָׁעָה חֲדָא, *quasi hora una*, Dan. IV. 16. כַּחֲדָה, *simul, una, pariter*, Dan. II. 35. plur. אֲחָדִים, *uni*, id est, *iidem*, Gen. XI. 1. *pauci*, Gen. XXVII. 44. et XXIX. 20. לַאֲחָדִים, *in una*, id est, *unita*, Ezech. XXXVII. 17. fœm. אַחַת et ad accentus pausantes אֶחָת, *una*, contractum ex masc. pro אַחֶדֶת, ut docet Aben Esra, Exod. XXVI. 8. Hinc verbum in Kal pro *unire, adunare se*, unde possit esse fut. תֵּחַד, quod vide in יָחַד. Hithp. הִתְאַחֲדִי, *uni te*, Ezech. XXI. 21.

אֲחִידָן, vide in חוּד.

אחה אָח, m. *frater; propinquus, agnatus, cognatus*, et qui eadem professione, gente, moribus vel amicitia frater est. Pro *agnato*, ut Lotho, Gen. XIV. 14. qui ver. 12. dicitur fuisse filius fratris Abrahami: pro *gentili*, Lev. XXV. 46. pro *quolibet proximo*, Lev. XIX. 17. et *fratre moribus*, Prov. XVIII. 19. const. אֲחִי: aff. אָחִי, *frater meus*, Gen. XX. 5. אָחִיו, *fratrem ejus*, Gen. IV. 2. et semel cum Pathach לְאָחִיו, *fratri suo*, Num. VI. 7. plur. אַחִים, *fratres*, Gen. XIII. 8. et sic Hos. XIII. 15. ubi tamen Aben Esra et R. Sal. *pratum, ulvam* vel *carectum* exponunt, pro אָחוּ, de quo mox. const. אֲחֵי, 2 Reg. X. 13. אֶחָיו, *fratres ejus*, Jer. XLIX. 10. לְאֶחָי, *fratribus meis*, Psalm. XXII. 23. אַחֶיךָ, *fratres tuos*, Genes. XLVIII. 22. אַחֵינוּ, *fratrum nos-*

trorum, Gen. XXXI. 32. Chald. אַחָיךְ, *fratribus tuis,* Esr. VII. 18.

אָחוֹת, fem. *soror,* Cant. VIII. 8. const. אֲחוֹת: aff. וַאֲחֹתִי, *et soror mea,* Job. XVII. 14. plur. אֲחָיוֹת et const. אַחְיוֹת, unde cum aff. אַחְיוֹתָיו, *sorores ejus,* Job. XLII. 11. et contractè וַאֲחוֹתַיִךְ, *et sorores tuæ,* Ezec. XVI. 55.

אַחֲוָה, *fraternitas,* Zach. II. 14.

אָחוּ, m. *ulva,* carectum, vel simpliciter, *gramen,* Job. VIII. 11. בָּאָחוּ, *in ulva,* vel, *in gramine,* Gen. XLI. 2.

אַחֲוָיָה, Chald. vide in חָוָה.

אחז אָחַז *cepit, prehendit, apprehendit, comprehendit, tenuit, possedit: hæsit, cohæsit,* ut 1 Reg. VI. 6. Ezech. XLI. 6. *hærere fecit, adjecit, adjunxit,* ut 1 Reg. VI. 10. Construitur cum accus. et sæpè cum בְּ. Niph. נֶאֱחַז, *captus, detentus fuit, possessor constitutus* vel *factus fuit.* Præter. וְנֹאחֲזוּ, *et possessores fient,* Num. XXXII. 30. cum א quiescente, ut in futuro Kal. part. נֶאֱחָז, *detentus,* Gen. XXII. 13. pl. שֶׁנֶּאֱחָזִים, *qui capiuntur,* Eccles. IX. 12. Pih. partic. מְאַחֵז, *continet,* Job. XXVI. 9. Hoph. partic. מָאֳחָזִים, *comprehensi, conjuncti,* 2 Par. IX. 18.

אֲחֻזָּה, *possessio:* constr. וַאֲחֻזַּת הָעִיר, *et possessionem urbis,* Ezech. XLV. 6. aff. וַאֲחֻזָּתְךָ, *et possessionem tuam,* Psal. II. 8.

אחל אַחֲלֵי, *utinam,* 2 Reg. V. 3. et in Pathach, אַחֲלַי, Psal. CXIX. 5. Sunt qui à חָלָה deducant, quod in Pihel præter alia etiam *precari* significat, quasi precantis et optantis vox sit.

אחם אַחְמְתָא, Chald. *arca, scrinium,* pro recondendis scriptis et actis regum et principium, ut A. Esra et R. Sal. Jarchi putant, Esræ VI. 2. Quidam nomen proprium urbis esse existimant. *Achmeta, Ecbatana* vulgò, sic dicta, quòd æstivam stationem reges illic haberent, ab Hebræo חָמַם. In Targum Esther reperi, אַחְמִיתִין דִנְחָשָׁא, *scrinia ærea,* Esth. I. 4. in Venetis.

אחר אַחֲרֵי, *post, postea, postquam:* וְאַחֲרֵי־כֵן, *et postea,* Genes. XV. 14. cum affixis, אַחֲרָיו, *post eum,* אַחֲרֶיךָ, *post te,* אַחֲרַי, *post me,* אַחֲרֵיכֶם, *post vos,* etc. Chald. אַחֲרֵי דְנָה, *post hæc, posthac,* Dan. II. 29. אַחֲרֵיהוֹן, *post eos,* Dan. VII. 24. אָחֳרֵין, *postremò, tandem,* Dan. IV. 5.

אַחֵר, m. *alius, alter,* quasi posterior: plural. אֲחֵרִים, *alii,* quod est quasi à singulari אָחֵר; et in Nun more Chaldaico, אֲחֵרִין, Job. XXXI. 10. fœminina אַחֶרֶת, *alia, altera,* Genes. XXVI. 21. plurale אֲחֵרוֹת, Genes. XXIX. 27. Chald. מַלְכוּ אָחֳרִי, *regnum aliud,* Dan. II. 39. in quibus apocopa literæ ת.

אָחוֹר, *retrò, retrorsum, posterum, posterius: occidens,* plaga mundi posterior, respectu orientis, quæ dicitur, קֶדֶם, *anterior pars:* בְּאָחוֹר, *in posteriore parte, ponè,* Prov. XXIX. 11. מֵאָחוֹר, *à posteriore parte, à tergo,* 2 Sam. X. 9. לְאָחוֹר, *retrorsum,* Ps. CXIV. 3. *in posterum,* Ies. XLII. 23. plur. constr. עַל אֲחֹרֵי, *versus posterioritates,* sive *posteriorem partem,* Ex. XXVI. 12. aff. אֲחֹרֵיהֶם *posteriora eorum,* Ezech. VIII. 16.

אַחֲרוֹן, mas. *posterior, posterius,*

posterum, postremum: plur. אַחֲרֹנִים, *posteriora,* Ies. VIII. 23. fœminina בָּאַחֲרוֹנָה, *in postremo,* i. e. *postea,* Deut. XIII. 10. לְאַחֲרֹנָה, *in posterum, postea,* Eccles. I. 11.

אֲחֹרַנִּית, *retrorsum,* Gen. IX. 23.

אָחֳרָן, m. Chald. *alius,* Dan. II. 11. et VII. 24.

אַחֲרִית, fœm. *posteritas, posterius, postremum, extremum, ultimum, finis, consequens,* et metonymicè *merces,* ut Proverb. XXIII. 18. Chaldæicè בְּאַחֲרִית יוֹמַיָּא, *in extremo dierum,* Dan. II. 28. aff. לְאַחֲרִיתֹךְ, *posteritati ejus,* Dan. XI. 4.

אָחַר, *moratus est, tardavit, distulit,* quasi dicas, *posterioravit:* fut. וָאֵחַר, *et moratus sum,* Gen. XXXII. 5. formæ Chald. cui simile in אָזַל. Pihel præt. אִחַר, *distulit,* Genes. XXXIV. 19. אֶחֱרוּ, *differunt,* Jud. V. 28. cum Sægol ab initio loco Tzere propter sequens Hatephsægol: Hiphil fut. וַיּוֹחֶר, *et sivit ut tardaret,* 2 Sam XX. 5. cum ו loco א ex Chald.

אחשׁ אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים, m. plur. *satrapæ,* Esth. IX. 3. construct. לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי הַמֶּלֶךְ, *satrapis regis,* Esd. VIII. 36. Chald. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא. *satrapæ,* Dan. III. 2.

אֲחַשְׁתְּרָנִים, m. p. *cursores regii,* Esth. VIII. 8. 10. juxta quosdam. R. Sol. Iarchi exponit *camelos velocissimos:* Aben Esra, *mulos,* quem plerique sequuntur.

אָטָד mas. *kynosbaton* (sentiscanis, rubus caninus) vel *rhamnus,* spina summè aculeata, Psal. LVIII. 10. אֶל־הָאָטָד, *ad rhamnum* vel *cynosbaton,* Jud. IX. 14.

אטט אַט, *sensim, leniter, lentè,* 1 Reg. XXI. 27. לְאַט־לִי, *leniter mihi,* 2 Sam. XVIII. 5. לְאָט, *sensim,* Ies. VIII. 6. aff. לְאִטִּי, *ad lentitudinem meam, lentè pro commoditate mea,* Gen. XXXIII. 14. usum habet nominis.

אִטִּים, m. p. *præstigiatores, divini,* Ies. XIX. 3.

אָטַם *clausit, occlusit, obthuravit:* partic. אֹטֵם, *occludens,* Ies. XXXIII. 15. part. præt. אֲטוּמִים, *clausæ,* id est, *angustæ,* quasi clausæ videantur, secundùm Chald. paraphrasten, vel *clausæ* sc. *vitro,* 1 Reg. VI. 4. et sic Ezech. XL. 16. Hiphil futur. יַאְטֵם, *obthurabit,* Psal. LVIII. 5.

אטן אֵטוּן, m. *funis, funiculus, filum:* metonymicè *linteum* ex filis contextum : אֵטוּן מִצְרָיִם, *fune Ægypti,* id est, *linteis Ægyptiacis,* quæ erant subtilissima, Prov. VII. 16. in Targum, אַטוּנֵיהוֹן, *funes eorum,* Hebraicè מֵיתְרֵיהֶם, Exod. XXXV. 18. בְּאַטוּנָא, *fune,* Heb. בַּחֶבֶל, Jos. II. 15.

אָטַר *clausit, occlusit:* futur. אַל תֶּאְטַר עָלַי, *ne occludat super me,* Psal. LXIX. 16.

אִטֵּר, masc. *præclusus:* אִטֵּר יַד יְמִינוֹ, *præclusus manu dexterâ suâ,* Jud. III. 15. id est, *impos manu dextera.* Fuit enim שְׂמָאלִיר, *scæva,* ut Kimchi scribit.

אִי m. *insula, regio, provincia,* Ies. XX. 6. pl. אִיִּים, Psal. LXXIX. 1. item *aves insulanæ, ululæ,* Ies. XIII. 22. הָאִיִּין, *insulæ,* Ezech. XXVI. 18. construct. אִיֵּי, Genes. X. 5. vide etiam אַיִן et אַיֵּה.

אָיַב *inimicatus est:* præterit. וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ, *et inimicabor inimicos tuos,* Exod. XXIII. 22.

אֹיֵב, m. *inimicus:* aff. אֹיְבוֹ, *inimicus ejus,* 1 Sam. XXIV. 20. אֹיִבְךָ, *inimici tui,* Exod. XXIII. 4. plural. אֹיְבִים, et const. אֹיְבֵי, *inimici:* aff. וְאֹיְבַי, *et inimicos meos,* Ps. XVIII. 41.

אֹיֶבֶת, f. *inimica:* aff. אֹיַבְתִּי, *inimica mea,* Mich. VII. 8.

אֵיבָה, f. *inimicitia,* Gen. III. 15. const. אֵיבַת עוֹלָם, *inimicitia perpetua,* Ezech. XXXV. 5.

אֵיד m. *vapor; interitus, calamitas, exitium,* quòd quæ evaporant, intereant et in nihilum quasi abeant. וְאֵיד, *et vapor,* Genes. II. 6. quod juxta Masoram legitur absque י. affix. וְאֵידְכֶם, *et calamitas vestra,* Prov. I. 27. אֵידָם, *calamitas ipsorum,* Ezech. XXXV. 5.

איה אַיָּה, f. *pica,* Lev. XI. 14. *cornix,* Job. XXVIII. 7.

אַיֵּה, *ubi?* affix. אַיֶּכָּה, *ubi tu,* scil. *es?* Genes. III. 9. אַיּוֹ, *ubi ille?* 2 Reg. XIX. 13. אַיָּם, *ubi sunt illi?* Ies. XIX. 12.

אֵי, *ubi?* Gen. IV. 9. אֵי־זֶה, *ubi ista,* scil. *sit,* 1 Sam. IX. 18. *quanam?* 1 Reg. XXII. 24. *ubinam, quænam,* Jerem. VI. 16. *qualenam, quodnam,* Eccles. II. 3. et absque Makkaph, אֵי זֶה, *quidnam,* Eccles. XI. 6. אֵי מִזֶּה תָבוֹא, *ubi ex quo venis?* 2 Sam. I. 3. hoc est, *undenam?* אֵי מִזֶּה אַתָּה, *undenam es?* ver. 13. Jungitur etiam cum פֹּה, vide illic.

אֵיךְ *quomodo?* Genes. XXXIX. 9. אֵיכָה, idem, Deuter. I. 12. *ubinam?* Cantic. I. 7. et cum Cholem, אֵיכֹה, *ubinam?* 2 Reg. VI. 13. quasi pro אֵיפֹה de quo in פֹּה. Et geminato Caph, אֵיכָכָה, *quomodo?* Esth. VIII. 6. duo sunt penacuta, אֵיכָכָה, Cant. V. 3.

איל אֱיָל, m. *fortitudo, virtus:* כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל, *sicut vir sine virtute* aut *viribus,* Ps. LXXXVIII. 5.

אֱיָלוּת, f. idem: aff. אֱיָלוּתִי, *virtus mea,* Psal. XXII. 20.

אַיִל, mas. *aries,* Num. XXVIII. 27. item *superliminare, limen,* 1 Reg. VI. 31. Ezech. XL. 14. construct. מִלְּבַד אֵיל, *præter arietem,* Num. V. 8. et absque Iod, אֵל אֻלָם, *limen vestibuli,* Ezech. XL. 48. plur. אֵילִים, *arietes,* Mich. VI. 7. לָאֵילִים, *liminibus,* Ezec. XL. 10. אֶת־אֵילִים *superliminaria,* Ezech. XL. 14. const. אֵילֵי, *arietes,* Genes. XXXI. 38. אֵלֵיהֶמָּה, *superliminaribus eorum,* cum ה paragogico, pro אֵלֵיהֶם, Ezech. XL. 16. אֵילָו, *limina ejus,* ver. 24. vide et mox in אֵל.

אֵיל, m. *planities:* אֵיל פָּארָן, *planities Paran,* Gen. XIV. 6.

אֵלוֹן, m. idem: עַד אֵלוֹן מוֹרֶה, *usque ad planitiem more,* Gen. XII. 6. plur. constr. בְּאֵלוֹנֵי מַמְרֵא, *in campestribus planis Mamre,* Genes. XIV. 13. Quidam *quercetum* explicant, quasi idem cum אֵלָה, de quo in אָלָה.

אַיָּל, m. *cervus,* quasi *aries ferus vel sylvestris,* juxta quosdam, Deut. XV. 22. plur. אַיָּלִים, *cervi,* Cantic. II. 9. fœmininè legitur, Psal. XLII. 2. cujus diversas causas Heb. reddunt.

אַיָּלָה, f. *cerva,* Gen. XLIX. 21. vel אַיֶּלֶת, Prov. V. 19. עַל־אַיֶּלֶת

השַּׁחַר, *ad cervam auroræ,* Psalm. XXII. 1. quod alii initium alicujus Cantici, alii instrumentum musicum fuisse existimant: R. Menachem citante R. Sol. explicat מָעוֹז, *robur.* Et sic Ab. Esra, כֹּחַ עֲלוֹת השַּׁחַר, *robur ascensus auroræ:* plur. כְּאַיָּלוֹת, *quasi cervarum,* Psal. XVIII. 34. const. בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה, *per cervas agri,* Cant. II. 7.

אֵל, m. *fortis:* בְּיַד אֵל גּוֹיִם, *in manus fortissimi gentium,* Ezech. XXXI. 11. *Deus,* propriè fortis, et à fortitudine sic appellatus: item *potestas, facultas,* quando post se habet nomen יָד, unde לְאֵל יָדְךָ, *in facultate manus tuæ,* Prov. III. 27. non est sine ל in hoc usu: aff. אֵלִי, *Deus mi,* Psalm. XXII. 2. et LXVIII. 25. Ies. XLIV. 17. nec cum aliis affix. reperitur: plural. אֵל אֵלִים, *Deus Deorum,* Dan. XI. 36. בְּנֵי אֵלִים, *filii fortium,* Psal. XXIX. 1. defectivè בָּאֵלִם, *inter fortissimos,* Exod. XV. 11. constr. אֵילֵי הָאָרֶץ, *fortes terræ,* Ezech. XVII. 13. cum י in medio, et absque eo, אֵלֵי גִבּוֹרִים, *fortes potentum,* Ezech. XXXII. 21. id est, *duces potentissimi.* Vide etiam infrà in אלה.

אים unde אָיֹם, m. *formidabilis, terribilis,* Hab. I. 7. fœmin. אֲיֻמָּה, *terrifica,* Cant. VI. 4. אֵימְתָן, Chald. m. *terribilis,* Ies. XXVIII. 16. plur. אֵימְתָנִין, Hab. I. 7. in Targum: fœm. אֶמְתָנִי, *terrifica,* Dan. VII. 7. per apocopam, pro אֶמְתָּנִית, et Sægol est loco Tzere.

אֵימָה, f. *terror, formido:* et cum duplicata litera fœminini generis, אֵימָתָה, *formido maxima,* Exod. XV. 16. const. אֵימַת מֶלֶךְ, *formido regis,* Prov. XX. 2. aff. וְאֵימָתוֹ, *et terror ejus,* Job. IX. 34. plur. אֵימוֹת, *terrores,* Psal. LV. 5. et formâ masc. אֵימִים, Job. XX. 25. item *idola,* Jer. L. 38. quasi terricula dicas, quòd terrorem potiùs quàm tranquillitatem animis cultorum suorum afferant, ut Kimchi scribit hoc loco: affix. אֵימֶיךָ, *terrores tuos,* Psalm. LXXXVIII. 16. אֵמִים, *Emæi, gigantes,* quasi terrifici et formidabiles dicti, Deut. II. 11.

אין אַיִן, *non, nihil, nemo, nullus:* præterito et futuro nunquam jungitur: אַיִן usurpatur tantùm, ubi sententiæ membrum aliquod est, ut Gen. XXX. 1. Exod. XVII. 7. Job. III. 9. et alibi: אֵין in continuatione: cum præfixis servilibus, כְּאַיִן, *tanquam nihil,* Ies. XLI. 11. Id etiam ellipticè usurpatur, *quasi nihil,* scil. *aberat,* hoc est, *penè, ferè,* Psal. LXXIII. 2. מֵאַיִן, *ex nihilo, præ nihilo, magis quàm nihilum,* Ies. XLI. 24. מֵאַיִן אַתֶּם, *unde estis vos,* Gen. XXIX. 4. defect. מֵאַן, quod legendum מֵאַיִן, *undenam?* 2 Reg. V. 25. quæ sunt pro מֵאָן, de quo infrà in אָן. Forma אֵין in continuatione sententiæ, ut אֵין רֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין מֵקִיץ, *non est videns, nec cognoscens, nec evigilans,* 1 Sam. XXVI. 12. הַאֵין, *anne?* בְּאֵין, *in non, dum non, absque:* לְאֵין, *ad non, ut non:* מֵאֵין, *a non, absque, eò quòd non.* Hinc אִן quod legendum אִי, per apocopam pro אִין, Prov. XXXI. 1. al. 4. juxta Ab. Esram. Quidam אַן, *desiderium,* exponunt, ab אָוָה, *desideravit.* Semel etiam וְאִין, *et non,* 1 Sam. XXI. 8. unde per apocopam אִי,

1 Sam. IV. 21. Job. XXII. 30. Sic dicitur בֵּן et בֵּן, ut in בָּנָה: item נִיר et נִיר, ut in נִיר: item רֵישׁ et רִישׁ, ut in רֹושׁ: Cum aff. אֵינֶנּוּ, *non illud*, אֵינְךָ, *non tu*, אֵינֶנִּי, *non ego*, אֵינָם, *non illi*, אֵינְכֶם, *non vos*, אֵינֶנָּה, *non ipsa*, etc. ubi semper verbum substantivum subaudiendum est.

איף אֵיפָה, femin. *epha*, Deut. XXV. 14. mensuræ major, tantum continens in aridis, quantum batus in liquidis, Ezech. XLV. 11. hoc est, *tres seas*, vide סאה. Et absque י juxta Masoram, הָאֵפָה, *epha*, Lev. V. 11. constructum אֵיפַת, 1 Sam. XVII. 17.

אֵיפֹה, אֵיפוֹ, vide in פֹּה.

איש m. *vir, mas, maritus:* distributivè, *quisque, unusquisque, quilibet: aliquis, quidam, quispiam:* dicitur et de rebus inanimatis, ut, אִישׁ אֶל־אָחִיו, *viri ad fratrem suum*, id est, *unius ad alterum*, Exod. XXV. 20. אִישׁ, *quidquam*, Ies. XL. 26. אַשְׁרֵי הָאִישׁ, *beatus vir*, id est, *quilibet*, Psal. I. 1. aff. לְאִישָׁהּ, *viro suo*, Gen. III. 6. אִישֵׁךְ, *virum tuum*, ver. 16. plur. אִישִׁים, *viri*, Prov. VIII. 4. Ies. LIII. 3. Ps. CXLI. 4. אִשׁ, vide in יֵשׁ.

אִשָּׁה, f. *vira, fœmina, mulier, uxor:* et distributivè *quæque, unaquæque:* אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ, *mulier ad sororem suam*, id est, *una ad alteram*, Exod. XXVI. 3. plural. אִשֹּׁת, *fœminæ*, Ezech. XXIII. 44. nec sæpius reperitur in plurali. Notant Hebræi, in אִישׁ et אִשָּׁה contineri nomen Dei יָהּ quod sit symbolum gratiosæ Dei præsentiæ, si maritus et uxor juxta Dei præcepta vivant: si ab eis decedant, et Deum recedere ab ipsis, ut utriusque nomen, excluso יה maneat אֵשׁ, *ignis*. Meminit author libri Zeror hammor *fasciculi myrrhæ* in Parascha שְׁמִינִי, Levit. IX. 1.

אֵשֶׁת, f. idem: affix. וְאִשְׁתּוֹ, *et uxor ejus*, Genes. III. 8. semel cum Sægol: אֶשְׁתְּךָ, *uxor tua*, Psalm. CXXVIII. 3.

אִישׁוֹן, masc. *nigrum, nigredo:* כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן, *ut nigrum pupillæ oculi*, Psal. XVII. 8. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, *in nigredine noctis*, Proverb. VII. 9. Vulgò putant אִישׁוֹן significare *pupillam*, et בַּת hoc loco *filiam*. *Pupillam*, quia in ea conspicitur צוּרַת אִישׁ, *imaguncula viri*. Si sic; quis virunculus conspicitur in nigredine noctis, quæ etiam vocatur אִישׁוֹן? deinde בַּת hîc significat *pupillam*, ut est in בָּבָה, non filiam, ut putant.

אֱשׁוּן, mas. idem, Prov. XX. 20. Targum אַתּוּנָא mutato שׁ in ת.

הִתְאֹשֵׁשׁ, *virum præbuit se:* imperat. הִתְאֹשָׁשׁוּ, *viros præbete vos*, Ies. XLVI. 8. Vide etiam infrà in אשש.

אית אֵיתָן m. *fortis, robustus, validus; metaphoricè asper, horridus:* et substantivè, *vis, robur:* אֶל־נַחַל אֵיתָן, *ad vallem horridam* sive *asperam* aut *duram*, Deut. XXI. 4. בְּאֵיתָן, *in robore*, Gen. XLIX. 24. aff. לְאֵיתָנוֹ, *ad vim suam*, Exod. XIV. 27. semel absque י, אֵתָן, *forti*, scil. *dolore*, ut supplent Ab. Esra et R. Levi, Job. XXXIII. 19. plurale, וְאֵיתָנִים, *et validos*, Job. XII. 19. et absque י, וְהָאֵתָנִים, *et robusta*, Mich. VI. 2. fuit et *Ethanim* mensis

septemi, id est, *Septembris,* nomen: ut, *in mense Ethanim,* is est *mensis septimus,* 1 Reg. VIII. 2. ante exitum ex Ægypto, hic mensis anni civilis erat primus, post exitum factus septimus anni ecclesiastici, ratione festorum, Exod. XII. 2. Inde paraphrastes Chaldæus hoc loco transfert, בְּיַרְחָא דְעַתִּיקַיָּא קָרַן לֵיהּ יַרְחָא קַדְמָאָה וּכְעַן הוּא יַרְחָא שְׁבִיעָאָה, *in mense, quem prisci vocarunt mensem primum, nunc est mensis septimus.* Postea anni civilis initium rediit in principium mensis Septembris, quem usque hodie vocant תִּשְׁרִי, *tisri.*

אִיתוֹן, vide in אָתָה.

אִית Chald. *est, sunt,* Hebraicè יֵשׁ, et adjunctis affixis, personæ distinguuntur. In Daniele semper dicitur אִיתַי: ut, אִיתַי גְּבַר, *est vir,* Dan. V. 11. אִיתַי גֻּבְרִין, *sunt viri,* Dan. III. 12. affixa, לָא אִיתוֹהִי, *non est ipsa,* Dan. II. 11. הַאִיתָךְ, *nunquid es tu,* ver. 26. אִיתֵיכוֹן, *estis vos,* Dan. III. 14. אִיתַנָא, *sumus nos,* Dan. III. 18. In Targum dicitur אִית.

אַךְ *tantùm, tantummodo, duntaxat, verumtamen, sed, profectò, certè, utique, omninò, sanè.* In media sententia ferè exclusiva est, Gen. XVIII. 32. Exod. X. 17. הֲרַק־אַךְ, *an tantùm duntaxat, tantummodò,* Num. XII. 2. pleonasmus, cui similem vide in בַּל.

אָכַל *edit, comedit, consumpsit.* fut. אֹכַל, *comedam,* Gen. XXIV. 33. תֹּאכַל, *consumet,* 2 Sam. XI. 25. Chald. part. præs. fœm. אָכְלָה, *comedens erat,* Dan. VII. 7. imp. fœm. אֲכֻלִי, *comede,* ver. 5. fut. יֵאכֻל, *comedet,* Dan. IV. 30. וְתֵאכֻל, *et consumet,* Dan. VII. 23. est et *vociferari, clamare, proclamare, promulgare, pervulgare divulgare:* præter. וַאֲכַלוּ קַרְצֵיהוֹן דִּי יְהוּדָיֵא, *et proclamarunt criminationes vel accusationes eorum,* nempe *Judæorum,* Dan. III. 8. id est, *accusarunt, criminati sunt Judæos:* דִּי אֲכַלוּ קַרְצוֹהִי דִּי דָנִיֵּאל, *qui proclamaverant obtrectationes ejus,* nempe *Danielis,* Dan. VI. 25. i. e. *accusaverant Danielem.* Ita hoc verbum cum nomine קֶרֶץ vel קַרְצָא aut קוּרְצָא, *obtrectatio, delatio, crimen,* junctum, est *obtrectare, detrectare, criminari, calumniari, deferre, accusare,* ut et sequentia loca ex Targum declarant: præter. לָא אָכַל קוּרְצִין בְּלִישָּׁנֵיהּ, *non proclamans obtrectationes linguâ suâ,* Hebr. לֹא רָגַל, *non obtrectat,* Psal. XV. 3. partic. plurale constr. גַּבְרֵי אָכְלֵי קוּרְצָא, *viri proclamatores detractionis,* Hebraicè, אַנְשֵׁי רָכִיל, *homines detractores,* Ezech. XXII. 9. futur. לָא תֵיכוּל קוּרְצִין *non divulgabis aut proclamabis obtrectationes,* Hebraicè, לֹא תֵלֵךְ רָכִיל, *non ambulabis ut detrectator vel calumniator,* Levit. XIX. 16. Hinc diabolus Syriacè in Novo Testamento passim vocatur אָכֶלְקַרְצָא, *proclamans obtrectationem,* id est, *obtrectator, calumniator, criminator,* Matth. IV. 1. מֵאכַלְקַרְצָא, *delatio criminis, accusatio,* Joh. XVIII. 29. et absque vocabulo *obtrectationis,* partic. plur. אָכְלִין מְעִיקָךְ, *vociferantes, clamantes sunt,* hoc est, *clamant hostes tui,* quod Hebraicè est שָׁאֲגוּ, *rugiunt,* Psal. LXXIV. 4. dicitur et אַכְלִי ex forma quiescentium tertiâ radicali; ut וְאַכְלִי, *et vocavit,* Heb. וַיִּקְרָא, Ies. XXII. 12. partic. קָל דְּמַכְלֵי, *vox clamans,* id est, קוֹל קוֹרֵא, Ies. XL. 3. imper. אַכְלֵי כְּעַן, *proclama nunc,*

Jud. VII. 3. unde apparet אֲכַל et אַכְלֵי in hac locutione eodem sensu sumi. Niph. נֶאֱכַל, *comedi, absumi, consumi:* infin. cum futuro, הֵאָכֹל יֵאָכֵל, *comedendo comedetur,* Lev. VII. 18. Pih. futur. תְּאַכְלֵהוּ, *consumet eum,* Job. XX. 26. ex תְּאַכֵל factum, pro תְּאַכֵּל, qualem formam Pohel vocant, Pyhal præter. אֻכְּלוּ, *consumptæ sunt,* Neh. II. 3. Hiphil, הֶאֱכִיל, *comedere fecit, comedendum dedit, cibavit, consumpsit:* infinit. לְהָכִיל, *ad comedendum,* Ezech. XXI. 33. pro לְהַאֲכִיל.

אֹכֶל, m. *cibus, esca, commeatus,* Gen. XLI. 35.

אוֹכִיל, masc. idem: וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל, *et præbebo ipsi cibum,* Hos. XI. 4.

אֲכִילָה, f. idem: בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא, *virtute cibi istius,* 1 Reg. XIX. 8.

מַאֲכָל, m. idem, const. מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה, *ex omni cibo Pharaonis,* Gen. XL. 17. aff. מַאֲכָלָהּ, *escam suam,* Prov. VI. 8.

מַאֲכֹלֶת, f. idem, Ies. IX. 4.

מַכֹּלֶת, f. *cibus, cibarium,* 1 Reg. V. 25. primâ radicis deficiente.

מַאֲכֶלֶת, f. *culter, cibarius* propriè, et latè *gladius,* à consumendo, juxta illud: *et gladius meus* תֹּאכַל, *absumet carnem,* Deut. XXXII. 42. שמכשרת את אוכל, *quia rectificat sive præparat cibum,* ut dicitur in Berescnit rabba, sect. 57: plurale מַאֲכָלוֹת, *cultri,* Prov. XXX. 14.

אָכֵן *certè, verè, profectò, utiquè, sanè,* Ies. LIII. 4. quidam ad כּוּן reducunt.

אָכַף *curvavit, reflexit se,* Prov. XVI. 26. idem quod כָּפַף, ut scribit R. Levi in hunc locum.

אֶכֶף, m. *manus,* à reflexione: aff. אַכְפִּי, *manus mea,* Job. XXXIII. 7. idem quod כַּפִּי.

אִכָּר m. *agricola,* Jer. LI. 23. pl. אִכָּרִים, Joël. I. 11. aff. אִכָּרֵיכֶם, *agricolæ ipsorum,* Ies. LXI. 5.

אַל *ne, nequaquam,* dehortandi et deprecandi particula, rarissimè negandi *non.* Jungitur futuro, אַל תֹּאכְלוּ, *ne comedatis,* Exod. XII. 9. אַל מָוֶת, *non mors,* id est, *immortalis,* Prov. XII. 28. simile vide in קוּם: לְאַל, *ad non, in nihilum,* Job. XXIV. 25. speciale est אַל pro אָן, *quo?* ut Chaldæus reddit, 1 Sam. XXVII. 10. alii pro עַל מִי, *contra quem?* et sic respondet David, עַל נֶגֶב, *contra meridianum tractum.* Simile vide suprà in אוד. Chald. אַל יְבַהֲלוּךְ, *ne perturbent te,* Dan. V. 10.

אֵל com. plur. *illi, illæ, isti, istæ, hi, hæ,* 1 Par. XX. 8. cum ה ab initio, אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, *omnes terras istas,* Gen. XXVI. 3. sic XIX. 8. sæpiùs est cum ה paragogico, אֵלֶּה Chal. שְׁמַיָּא אֵלֶּה, *cœlis istis,* Jer. X. 11. אֵלֶּה מָאנַיָּא, *hæc vasa,* Esr. V. 15. ubi ה juxta Masorethas redundat.

אֵל, אֱלֵי, *ad, apud, juxta, erga, versus.* Variè sumitur, interdum pro בְּ, *in,* pro עִם, *cum,* pro עַל, *contra, super:* אֶל יוֹסֵף, *ad Josephum,* Genes. XLI. 57. אֶל הָאָרֹן, *in arcam,* Exod. XXV. 16. אֶל בְּנֵי מִצְרַיִם, *cum filiis Ægypti,* Ezech. XVI. 26. אֶל אֱדוֹם,

contra Edom, Jer. XLIX. 20. Pro אֶת articulo, Psal. II. 7. Ies. XXXVIII. 19. אֱלֵי מַיִם, *ad aquas,* Job. XXIX. 19. aff. אֵלַי, *ad me,* אֵלֶיךָ, *ad te,* אֵלָיו, *ad eum,* אֵלֶיהָ, *ad eam,* אֵלֵינוּ, *ad nos,* אֵלֵימוֹ, *ad eos,* אֲלֵיהֶם, *ad eos,* אֲלֵיהֶן, *ad eas,* אֲלֵיכֶם, *ad vos,* אֲלֵיכֶן, *ad vos,* fœm. semper sub forma plurali. Kimchi hæc ad radicem אָלָה refert.

אלג אֶלְגָּבִישׁ, m. *grando immanis:* אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ, *lapides immanis grandinis,* id est, אַבְנֵי בָרָד גְּדוֹלוֹת, *lapides grandinis maximi,* R. Sal. Ezech. XIII. 11.

אַלְגּוּמִּים, m. *ligna-thyina,* species cedri præstantissimæ, plur. אַלְגּוּמִים, 2 Par. II. 7. et literis transpositis, אַלְמֻגִּים, 1 Reg. X. 11. Hebræi communiter *corallium* putant esse, sed id non videtur competere istis operibus, ad quæ adhibebatur.

אָלָה *exsecratus est, juravit, pejeravit:* semel ex significatione Chaldaica, *ejulavit,* unde imper. אֱלִי, *ejula,* Joël. I. 8. Hiph. הֶאֱלָה, *adjuravit.* infin. לְהַאֲלֹתוֹ, *execratione adjurando eum,* 1 Reg. VIII. 31. fut. וַיֹּאֶל, *adjuratione obstrinxit,* 1 Sam. XIV. 24. per apocopam, pro וַיַּאֲלֶה, quod formam à יָאַל habet.

אָלָה, f. *exsecratio, adjuratio, jusjurandum:* aff. וּבְאָלָתוֹ, *et cum adjuratione ejus,* Deut. XXIX. 11. plur. אָלוֹת, *execrationes,* Deuter. XXIX. 20.

תַּאֲלָה, f. idem; aff. תַּאֲלָתְךָ, *execrationem tuam,* Thren. III. 65.

אַלְיָה, f. *cauda,* sed ovis aut arietis tantùm juxta Eliam, cum זָנָב sit generale, Levit. VII. 3.

אֵלָה, *quercus:* תַּחַת הָאֵלָה, *sub-ter quercum,* Jos. XXIV. 26.

אַלָּה, f. idem, Genes. XXXV. 4. plur. *querceta, luci quercei:* מֵאֵילִים, *propter quercus sive lucos querceos,* Ies. I. 29. plenè cum י quasi ab איל deductum: בָּאֵלִים, *inter lucos,* Ies. LVII. 5. אֵלֵי צֶדֶק, *quercus justitiæ,* Ies. LXI. 3. aff. אֵלֵיהֶם, *quercus ipsorum,* Ezech. XXXI. 14.

אַלּוֹן, m. idem, Ies. VI. 13. plur. כָּאַלּוֹנִים, *ut quercus,* Amos II. 9. const. אַלּוֹנֵי, Ies. II. 13.

אֱלוֹהַּ mas. *Deus,* Hab. III. 3. Job. III. 4. et IV. 9. 17. et sæpiùs in eo: aff. לֶאֱלֹהוֹ, *Dei sui,* Hab. I. 11. plur. אֱלֹהִים, *Dii, Deus:* const. אֱלֹהֵי: cum aff. אֱלֹהָיו, *Deus ejus,* אֱלֹהֶיךָ, *Deus tuus,* אֱלֹהַי, *Deus meus,* אֱלֹהֵינוּ, *Deus noster,* etc. Habet modò pluralem, modò singularem sensum. Pluralem, cum dicitur de diis falsis; ut, *qui sacrificat* לֵאלֹהִים, *Diis, anathema sit,* Exod. XXII. 19. et alibi passim: angelis bonis, Psal. VIII. 6. et XCVII. 7. (qui locus adducitur ad Heb. I. 6.) Job. I. 6. Judicibus, magistratibus, Ex. XXI. 6. et XXII. 7, 8, 27. Ps. LXXXII. 1. Singularem sensum habet de unico et vero Deo usurpatum: de unico angelo, Jud. XIII. 22. de uno vitulo, Exod. XXXII. 31. de uno idolo, ut Dagone, Jud. XVI. 17. Hastoreth, Chamos, Milchom, 1 Reg. XI. 33. de uno Mose, Exod. IV. 16. et VII. 1. de arca, 1 Sam. IV. 7. Dicitur et de sola persona Patris, Psal. XLV. 8. Filii, Hos. I. 7. Cùm de unico et vero Deo dicitur, et vocem pluralem adjunctam habet, tunc habetur ratio terminationis, non sensus: vide Gen.

XX. 13. et XXXV. 7. Jos. XXIV. 19. 1 Sam. IV. 8. 2 Sam. VII. 23. cum quo confer 1 Par. XVII. 21. Jer. X. 10. Porrò judicibus ac magistratibus tribuitur, quòd Dei judicantis et gubernantis vices gerant: angelis, quòd in ipsis divina ac cœlestis gloria refulgeat: idolis, quòd pro diis habeantur à suis cultoribus. Videatur Kimchi Psal. LXXXII. 6. Cabalisticè אלהים dicitur, quòd אֵל הֵם, Deus sint, et inde י per modum mysterii expressum est in זְכוֹר בּוֹרְאֶיךָ, *recordare creatorum tuorum*, id est, *creatoris tui*, אלהים, quia אל הם: R. Bechai in principio Geneseos.

אֱלָהּ, Chald. *Deus*, Dan. II. 28. et אֱלָהָא, Esr. IV. 24. aff. אֱלָהִי, *Dei mei*, Dan. IV. 5. אֱלָהֵהּ, *Dei ipsius*, Dan. VI. 6. אֱלָהָךְ, *Deus tuus*, ver. 21. אֱלָהֲהוֹן, *Deus ipsorum*, Dan. III. 28. אֱלָהֲהֹם, *Dei eorum*, Esr. V. 5. pl. אֱלָהִין, *Dii*, Dan. II. 47. et אֱלָהַיָּא, Jerem. X. 11. constructum, וְלֵאלָהֵי כַסְפָּא, *et Deos argenteos*, Dan. V. 23.

אִלּוּ *si*, Est. VII. 4. Eccles. VI. 6. vox Chaldaica et Rabbinica, unde כְּאִלּוּ, *ac si, quasi*.

אֲלוּ Chald. *ecce*, Dan. II. 31. וַאֲלוּ, *et ecce*, Dan. VII. 8. idem quod אֲרוּ de quo infrà suo loco, per commutationem ר et ל.

אלח Niph. נֶאֱלַח, *fœtidus, putidus, rancidus factus fuit*; præter. נֶאֱלָחוּ, *putidi facti sunt*. Ps. XIV. 3. part. נֶאֱלָח, *fœtidus factus est*, Job. XV. 16.

אֵלֶּךְ Chald. m. *illi, isti*, pronomen plur. masc. גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ, *viri isti*, Dan. III. 22.

אלל אֱלִיל, m. *nihilum, res nihili*: רֹפְאֵי אֱלִל, *medici nihili*, Job. XIII. 4. ubi R. Levi notat esse deductum ab אַל, *non*, geminatâ literâ Lamed, ad extremam nullitatem indicandam: וֶאֱלוּל, *et re nihili*, Jer. XIV. 14. scribitur cum ו, et legitur per י: plur. אֱלִילִים, *idola*, Levit. XXVI. 1. sic dicta, quòd sint omnino nihil juxta illud apostoli, idolum enim nihil est. Quidam sic dicta putant, quasi אַל אֵלִים, *non dii*. constr. אֱלִילָיו, Ies. II. 20. affix. וְלֶאֱלִילֶיהָ, *et idolis ejus*, Ies. X. 11.

אֱלוּל, m. *Elul*, nomen mensis Augusti, Nehem. VI. 15.

אַלְלַי, vide infrà in יָלַל.

אלם Niph. נֶאֱלַם, *mutus redditus fuit, obmutuit*: præt. נֶאֱלַמְתִּי, *obmutui*, Psalm. XXXIX. 10. futur. תֵּאָלֵם, *obmutescas*, Ezech. XXIV. 27. Pih. אִלֵּם, *ligare, colligare*, propriè manipulos vel fasces segetum, significatione à nomine derivato petitâ: part. מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים, *colligantes segetum-fasces*, q. d. *manipulantes manipulos*, Gen. XXXVII. 7.

אֵלֶם, m. *manipulus*, id est, קָהָל, *congregatio, caterva*, ut Aben Esra citat, Ps. LVIII. 2. item, עַל־יוֹנַת אֵלֶם, *de oppressione manipuli*, quâ scilicet justum opprimit manipulus malignus, Psalm. LVI. 1. alii, de columba obmutescentiæ.

אִלֵּם, m. *mutus*, Exod. IV. 11. plur. אִלְּמִים, Ies. LVI. 10.

אֲלֻמָּה, f. *manipulus, fasciculus, fascis*, aff. אֲלֻמָּתִי, *fascis meus*, Genes. XXXVII. 7. pl. cum aff. אֲלֻמּוֹתָיו,

manipulos suos, Ps. CXXVI. 6. et forma masc. אֲלֻמִּים, Gen. XXXVII. 7.

אוּלָם, m. *porticus, vestibulum*, 1 Reg. VII. 6. et cum Kibbutz, אֻלָם, ver. 7. Et cum Dagesch, אֻלָּם, Ezech. XL. 39. plur. constr. וְאֵלַמֵּי, *et vestibula*, Ezech. XLI. 15.

אֵילָם, m. idem: plur. אֵילַמִּים cum aff. וְאֵילַמָּיו, *et vestibula ejus*, Ezech. XL. 21. fœm. אֵלַמּוֹת, Ezech. XL. 30.

אַלְמָן, m. *viduatus*, Jer. LI. 5.

אַלְמָנָה, f. *vidua*, Gen. XXXVIII. 11. plur. אַלְמָנוֹת, Exod. XXII. 23. aff. אַלְמְנוֹתָיו, *viduas ejus*, Ies. IX. 16. בְּאַלְמְנוֹתָיו, vide in אַרְמוֹן.

אַלְמוֹן, m. *viduitas*, Ies. XLVII. 9.

אַלְמְנוּת, f. idem, 2 Sam. XX. 3. aff. אַלְמְנוּתָהּ, *viduitatis suæ*, Gen. XXXVIII. 19. plur. אַלְמְנוּתַיִךְ, *viduitatis tuæ*, Ies. LIV. 4.

אַלְמֹנִי, *Almoni*, nomen fictitium, quo vocatur is, cujus proprium nomen reticemus, Ruth. IV. 1. dicitur et de loco innominato, 1 Sam. XXI. 3. 2 Reg. VI. 8.

אַלְמוּג, vide suprà אַלְגּוּם.

אִלָן, אִילָן, אִילָנָא, אִילָנָה, m. Chald. *arbor*, Dan. IV. Putant quidam ad איל referendum esse, ut Iod sit radicale et ן formativum.

אִלֵּין, Chald. *illi, isti, illæ, istæ*: כָּל אִלֵּין מַלְכְוָתָא, *omnia ista regna*, Dan. II. 44.

אֵלּוֹן, vide in אלה: et אַלּוֹן in איל.

אָלַף *didicit*: fut. תֶּאֱלַף, *discas*, Prov. XXII. 25. Pih. אִלֵּף, *discere fecit, docuit*: part. מְאַלְּפֵנוּ, *docens nos*, Job. XXXV. 11. pro מְאַלְּפֵנוּ Hiph. vide inter nomina.

אַלּוּף, m. *doctor*: *dux, ductor*, qui suos de omnibus rebus docet et instruit: item *bos*, sui generis ductor, Jerem. XI. 19. aff. אַלּוּפִי, *dux meus*, Ps. LV. 14. plur. אַלּוּפִים, *duces*, Jer. XIII. 21. constr. אַלּוּפֵי, Gen. XXXVI. 15. aff. אַלּוּפֵיהֶם, *duces eorum*, Genes. XXXVI. 19. אַלּוּפֵינוּ, *boves nostri*, Ps. CXLIV. 14.

אֶלֶף, c. *mille, chilias*: aff. אַלְפִּי, *chilias mea*, nempe sub qua ego sum, ut explicant R. Sol. et Kimchi, Jud. VI. 15. duale, אַלְפַּיִם, *duo millia*, Num. XXXV. 5. plur. אֲלָפִים, *millia, milleni; boves, chiliades*: לַאֲלָפִים, *in millenos*, Deut. V. 10. וַאֲלָפִים, *et boves*, Ps. VIII. 8. constr. אַלְפֵי אִישׁ, *millia virorum*, Exod. XXXII. 28. בְּאַלְפֵי יְהוּדָה, *inter chiliadas*, vel *chiliarchias Jehudæ*, Mich. V. 1. vide Matth. II. 6. aff. בַּאֲלָפָיו, *in millia sua*, 1 Sam. XVIII. 7. הֶאֱלִיף Hiph. unde מַאֲלִיפוֹת, *millena parientes*, q. *millesficantes dicas*, Ps. CXLIV. 13. Chald. אֶלֶף אַלְפִּים, *millies mille*, Dan. VII. 10. item אֲלַף et אַלְפָּא, Dan. V. 1. plur. אַלְפִים, ut antè, ubi Masorethæ notant, legendum esse אַלְפִין.

תַּלְפִּיוֹת quod hîc afferunt, vide in תלה.

אָלַץ Pih. *molestavit, molestè ursit*: futur. וַתְּאַלְצֵהוּ, *et molestè ursit eum*, Jud. XVI. 16.

אִם *si, siquidem, siquando*; et interrogativè, *utrum, an?* Jud. IX. 2. הַאִם, *an verò*, Job. VI. 12. עַד־אִם, *usque dum*, Gen. XXIV. 33.

עַד אֲשֶׁר אִם, *usquequo quum,* id est, *usque dum,* per pleonasmum, Gen. XXVIII. 15. כִּי אִם, *sed,* Ps. I. 2. *quia certè, utique enim,* Prov. XXIII. 18. *quàm quum, usque quum,* Gen. XXXII. 27. *quod si, etiamsi,* 1 Sam. XIV. 39. אִם לֹא, *si non, nisi, an non.* Denique in juramentis absolutè positum, negat, Ps. LXXXIX. 36. 1 Reg. XVII. 1. additâ particulâ negandi, affirmat, Ies. V. 9.

אֵם, vide mox infrà in אמם.

אָמָה f. *ancilla,* Exod. XXI. 32. aff. אֲמָתוֹ, *ancillam suam,* ver. 20. plural. אֲמָהֹת, Genes. XXXI. 33. construct. אַמְהוֹת, 2 Sam. VI. 20. aff. וְאַמְהֹתֵיהֶם, *et ancillas eorum,* Esr. II. 65.

אַמָּה, vide in אמם.

אמל אֻמְלָה, f. *languidum, debile, infirmum,* Ezech. XVI. 30. Pyh. אֻמְלַל, *languere, languescere, languefieri.* præt. וְאֻמְלַל, *et languebit,* Hos. IV. 3. אֻמְלָלוּ, *languescunt,* Thren. II. 8. אֻמְלְלָה גֶפֶן, *languescit vitis,* Ies. XXIV. 7. partic. præsens juxta quosdam, אֻמְלָל, *elanguet, languescit,* Ies. XVI. 8. Et in Pathach, אֻמְלַל, *languefactus,* Psalm. VI. 3.

אֲמֵלָלִים, *languidi,* Neh. III. 34.

אמם אֵם, f. *mater,* Gen. III. 20. metaphoricè *bivium,* Ezech. XXI. 21. *metropolis,* 2 Sam. XX. 19. Jer. XV. 8. aff. אִמּוֹ, *mater sua,* Gen. II. 24. plur. cum aff. אִמֹּתָם, *matres eorum,* Thren. II. 12.

אוֹם לְאֹם, m. (sicut dicitur אַט et לָאט, בַּד et לְבַד,) *natio, populus,* ex una quasi matre propagatus: לְאֹם מִלְאֹם, *natio præ natione,* Gen. XXV. 23. semel cum Schurek, וּלְאוּמִּי, *et natio mea,* Ies. LI. 4. plur. הָאֻמִּים, *nationes,* Ps. CXVII. 1. לְאֻמִּים, Gen. XXVII. 29. fœm. אֻמּוֹת, *nationes,* Num. XXV. 15. aff. לְאֻמֹּתָם, *per nationes suas,* Genes. XXV. 16. Chald. אֻמָּה, *natio,* Dan. III. 29. plur. אֻמַּיָּא, *nationes,* ver. 4. Esr. IV. 10.

אַמָּה, f. *cubitus,* mensura cubitalis, quæ communiter continebat quinque palmos, in sacris autem sex, ut Hebræi docent, Ezech. XL. 5. et XLIII. 13. constr. אַמַּת, Jerem. LI. 13. duale אַמָּתַיִם, *duo cubiti,* Exod. XXV. 10. plur. אַמּוֹת, *cubiti,* Ezech. XLII. 4. *postes,* Ies. VI. 4. Chald. אַמִּין, *cubiti,* Dan. III. 1. Esr. VI. 3.

אמן *nutrivit:* partic. אֹמֵן, *nutriens,* Esth. II. 7. *nutricius,* Num. XI. 12. plur. וְאֶל־הָאֹמְנִים, *et ad eos qui nutriverant,* 2 Reg. X. 1. aff. אֹמְנַיִךְ, *nutritii tui,* Ies. XLIX. 23. fœmin. אֹמֶנֶת, *nutrix,* Ruth IV. 16. aff. אֹמַנְתּוֹ, *nutrix ejus,* 2 Sam. IV. 4. partic. Pahul plur. הָאֱמֻנִים, *qui nutriti erant,* Thren. IV. 5. infin. בְּאָמְנָה, *cum nutriretur ipsa,* Est. II. 20. Niph. est post Hiph. Hiph. *credidit, fisus est:* præt. הֶאֱמִין, *credebat,* Gen. XLV. 26. futur. תַּאֲמִינוּ vide in יָמִין. Chald. הֵימִין, commutato א in י juxta Chald. præt. הֵימִן, *credidit,* Dan. VI. 24. part. מְהֵימַן, *fidus, fidelis,* Dan. II. 45. Niph. נֶאֱמַן, *firmum, fidum, fidele, stabile, statum, constans esse; verum esse* vel *verificari, confirmari, nutriri:* præt. וְנֶאֱמַן, *et firma erit,* 2 Sam. VII. 16. fut. ex prima significatione, תֵּאָמַנָה, *nutricantur,* Ies. LX. 4. cum Pathach

sub Mem juxta Masorethas, et Dagesch ex Nun absorptum est. Participium præsens נֶאֱמָן usurpatur loco nominis, *fidus, fidelis, verus.*

אֵמוּן, m. *fides, veritas,* Deuter. XXXII. 20. plur. אֱמוּנִים, *fidelitates, veracitates,* Prov. XIV. 5. et adjectivè, *fideles,* Psalm. XXXI. 24. *veraces,* Ps. XII. 2. constr. אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל, *fideles Israëlis,* 2 Sam. XX. 19.

אֹמֶן, m. *veritas,* Ies. XXV. 1. fœmin. אֹמְנוֹת, *antæ,* 2 Reg. XVIII. 16.

אָמוֹן, m. *nutritius,* Prov. VIII. 30. הָאָמוֹן, vide in הָמָה.

אָמֵן, *veritas,* Ies. LXV. 16. inde transit in fidentis et assentientis particulam, *amen,* Deut. XXVII. 15. quasi dicas, *firmum, ratum esto, verè fiat.* In Novo Test. ubi in principio sententiæ adhibetur, transit in naturam adverbii, et notat asseverationem reique confirmationem: ut, *amen, amen dico vobis,* id est, *verè, certè, profectò, constanter.* Hinc quod Matthæus dicit ἀμὴν, id Lucas IX. 27. dicit, ἀληθῶς. Item pro ἀμὴν, Matth. XXIII. 36. Lucas I. 51. dicit ναὶ, certè, profectò. Geminatum superlativè significat, ex idiotismo Hebræorum. *Amen dico vobis,* id est, *certissimè, verissimè.* Hieronymus, Iesaiæ XXV. 1. scribit: Dominus in Evangelio sæpè hoc verbo utitur, *amen, amen,* id est, *verè, verè dico vobis.*

אָמָן, m. *artifex,* quasi artis nutritius dictus, vel quasi firmus in arte, id est, excellens, Cant. VII. 2.

אֱמוּנָה, f. *veritas, fides, firmitas:* item, *constans, statum munus, et officium,* uti 1 Par. IX. 22, 26. constr. אֱמוּנַת עִתֶּךָ, *firmitas temporis tui,* Ies. XXXIII. 6. aff. אֱמוּנָתוֹ, *veritas, fides ejus,* Psalm. C. 5. plural. אֱמוּנוֹת, Prov. XXVIII. 20.

אֲמָנָה, f. *firmitas, constitutio firma,* Neh. X. 1. *constitutio, pensio firma et stata,* Nehem. XI. 23.

אָמְנָה, *veritas,* sed adverbialiter usurpatur pro *verè, revera,* Gen. XX. 12. Jos. VII. 20.

אָמְנָם, *verè, revera, sanè,* Job. IX. 2. כִּי אָמְנָם, *quia verè sic est,* Ruth III. 12. הַאֻמְנָם, *an verè, an verò:* וְאַף־אָמְנָם, *et etiam sanè, enimverò esto, sed esto sanè,* Job. XIX. 4.

אֱמֶת, f. *veritas, fides,* contractum quasi ex אֱמֶנֶת, sicut בַּת est ex בֶּנֶת, de quo in בָּנָה: aut ex אֱמוּנָה ut scribit Ab. Esra, Gen. XXIV. 49. aff. אֲמִתּוֹ, *veritas* vel *fides ejus,* Ps. XCI. 4. et Dagesch est loco ejecti Nun.

אָמֵץ *robustus, fortis fuit:* præt. אָמְצוּ, *robusti sunt,* Ps. XVIII. 18. Pih. אִמֵּץ, *roboravit, fortificavit, obfirmavit:* præter. וְאִמֵּץ, *et obfirmavit,* Deuter. II. 30. Hiph. futur. וְיַאֲמֵץ, *et roborabit,* Ps. XXVII. 14. Hithp. הִתְאַמֵּץ, *roboravit, fortificavit se,* 2 Par. X. 18.

אַמִּץ אַמִּיץ, m. *fortis, robustus,* 2 Sam. XV. 12.

אֹמֶץ, m. *robur, fortitudo,* Job XVII. 9.

אַמְצָה, f. idem, Zach. XII. 5.

אֲמֻצִּים, m. p. *robusti, validi,* Zach. VI. 3. Hebræi coloris aliquam speciem significare putant, et inde Chaldæus קִטְמָנִין, *cinerei.*

מַאֲמַצִּים, m. p. *fortificationes, robora;* constr. מַאֲמַצֵּי כֹחַ, *fortificationes virium,* Job. XXXVI. 19.

אָמַר *dixit, locutus, elocutus, pro-*

locutus est: item, *cogitavit, statuit apud se,* quando ad cor refertur. fut. אֹמַר, *dicam,* Ies. XLIII. 6. יֹמְרוּךָ, *dicent tibi,* Psalm. CXXXIX. 20. perdito Aleph radicali. Chald. præt. אֲמַר, *dixit,* Dan. II. 24. אַמְרֵת, *dixi,* Dan. IV. 5. cum Pathach loco Chirek: אֲמַרְנָא, *diximus,* Esr. V. 4. אֲמֶרֶת, *dixit illa,* pro אַמְרַת, propter ר, Dan. V. 10. אֲמַרוּ, *dixerunt,* Dan. IV. 23. part. אָמַר, *dicens,* Dan. IV. 4. cum Pathach loco Tzere: plur. אָמְרִין, *dicentes,* Esr. V. 3. inf. לְמֵאמַר, *dicendo,* Dan. II. 9. et absque Aleph, לְמֵמַר, Esr. V. 11. imp. אֱמַר, *dic,* Dan. II. 4. אֱמַרוּ, *dicite,* Dan. II. 9. fut. יֵאמַר, *dicet,* Dan. II. 7. תֵּאמְרוּן, *dicetis,* Jerem. X. 11. נֵאמַר, *dicemus,* Dan. II. 36. Niph. præter. נֶאֱמַר, *dicta fuit,* Dan. VIII. 26. Hiph. præt. הֶאֱמִירְךָ, *fecit dicere te, effecit ut promiseris et spoponderis, sponsionem stipulatus est à te,* Deuter. XXVI. 18. et sic, הֶאֱמַרְתָּ, *fecisti dicere,* seu, *spondere ipsum, sponsionem stipulatus es ab illo,* ver. 17. vulgò *exaltare* exponunt. Sed priorem probat Ab. Esra ex R. Juda Levita Hispano, et R. D. Kimchi in Lib. Radicum. Hithp. futur. יִתְאַמְּרוּ, *verbis prædicabunt,* vel *exaltabunt se,* Psalm. XCIV. 4. et א in י commutato, תִּתְיַמָּרוּ, *summè prædicabitis, efferetis vos,* Ies. LXI. 6.

אֹמֶר, m. *sermo, dictum,* Psalm. LXVIII. 12. aff. אֲמָרִי, *sermonis mei,* Job. IX. 27. Et ex alia forma, אִמְרוֹ, *sermonis ejus,* Job. XX. 29. plural. אֲמָרִים, *sermones, verba, dicta,* Prov. XXII. 21. constr. אִמְרֵי, ibid. aff. אֲמָרַי, *dicta mea,* Psalm. V. 2. אִמְרֵיכֶם, *sermones vestros,* Ies. XLI. 26.

אָמִיר, m. *ramus summus,* Ies. XVII. 6.

אִמְרָה, f. *sermo,* constr. אִמְרַת, Psalm. CV. 19. aff. אִמְרָתוֹ, *verbum ejus,* Psalm. CXLVII. 15. plural. אֲמָרוֹת, et constr. אִמְרוֹת, *dicta, eloquia,* Psalm. XII. 7.

מַאֲמָר, m. *sermo, oratio; edictum,* Esth. I. 15. Chald. וּבְמֵאמַר, *et (ex) sermone,* Dan. IV. 14. כְּמֵאמַר, *secundum edictum,* Esr. VI. 9.

אִמַּר, אִמְּרָא, m. Chald. *agnus,* in Targum frequens: plur. אִמְּרִין, *agni,* Esr. VI. 9. 17.

אֶמֶשׁ *hesternâ, præterita nocte* vel *vesperâ, heri vesperi,* Gen. XIX. 34.

*אֶמְתָּנִי, nomen Chald. vide suprà in אים.

אָן *quo?* 1 Sam. X. 14. loci et temporis est: עַד־אָן, *quousque?* de tempore, Job. VIII. 2. מֵאָן, *de quo,* id est, *undenam?* 2 Reg. V. 25. quod et מֵאַיִן, Gen. XXIX. 4.

אָנָה, *quò,* Psalm. CXXXIX. 7. et Deut. I. 28. quibus duobus locis est Milra; alias semper Milhel seu penacutum, ut Masorethæ notant: et Nun est cum Dagesch: אָנָּה תֵלֵךְ, *quò abis,* Jud. XIX. 17. אָנֶה וְאָנָּה, *huc aut illuc,* 1 Reg. II. 36. עַד־אָנָה, *usquequò?* Ps. XIII. 2. item אָנָּה, *quæsò, obsecrò,* Ps. CXVI. 4. et sic sexies per ה scribitur, aliâs אָנָּא, Gen. L. 17. ubi Masorethæ notant, octo cum Aleph esse in fine.

אִנּוּן, Chald. *illi, isti,* Dan. II. 44. fœmin. אִנִּין, *istæ, ea, eæ,* Dan. VII.

17. Nun in fine ad terminationem pluralem pertinet.

*אִנְבְּא, nomen Chaldaicum, vide in אבב.

אָנָה *mœstus fuit, luxit:* præt. וְאָנוּ, *et mœrebunt,* Ies. III. 26. Pih. אִנָּה, *obvenire, occurrere fecit, causam* vel *occasionem præbuit veniendi,* id est, *objecit, impulit, tradidit,* Exod. XXI. 13. Pyh. futur. יְאֻנֶּה, *objicietur, tradetur,* Prov. XII. 21. תְּאֻנֶּה, *dabitur causa ut obveniat,* Psal. XCI. 10. Hithp. partic. מִתְאַנֶּה, *occasionem quærit* vel *fabrificatur secum,* 2 Reg. V. 7.

אֳנִי, c. *navis, classis,* 1 Reg. X. 11. ubi masc. et ver. 22. fœm. est. Fœmin. אֳנִיָּה, idem, Prov. XXX. 19. plur. אֳנִיּוֹת, *naves,* Ies. II. 16. aff. מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם, *e classibus suis,* Ezech. XXVII. 29.

אֲנִיָּה, f. *mœstitia, mœror,* Ies. XXIX. 2.

תַּאֲנִיָּה, f. idem, Thren. II. 5.

תֹּאֲנָה, f. *occasio,* Jud. XIV. 4.

תַּאֲנָה, f. idem. aff. תַּאֲנָתָהּ, *occasionem ejus,* Jer. II. 24.

אֲנָה ,אֲנָא, Chald. vide in אֲנִי.

אנח Niph. נֶאֱנַח, *suspiravit, gemuit, ingemuit,* præt. נֶאֶנְחוּ, *suspirabunt,* Ies. XXIV. 7. imp. הֵאָנַח, *suspira,* Ezech. XXI. 11.

אֲנָחָה, f. *suspirium, gemitus,* Ies. XXXV. 10. aff. אַנְחָתִי, *gemitus mei,* Psal. CII. 6. plur. cum aff. אַנְחֹתַי, *gemitus mei,* Thren. I. 22.

אֲנַחְנוּ, vide in sequenti voce.

אֲנִי et alia forma אָנֹכִי, c. *ego:* plur. אֲנַחְנוּ et cum aphæresi נַחְנוּ, *nos,* quæ forma ter tantùm reperitur, Genes. XLII. 11. Thren. III. 42. Numer. XXXII. 32. Semel scribitur אֲנוּ, quod juxta vocales legendum אֲנַחְנוּ, Jerem. XLII. 6. juxta literas esset אָנוּ, quæ forma Rabbinis usitata. Chald. אֲנָא, *ego,* Dan. II. 8. vel אֲנָה, ver. 23. plur. אֲנַחְנָא, *nos,* Dan. III. 16.

אַתָּה, m. *tu,* ubi נ in Dagesch conversum, quod in lingua Chaldæa redit: plur. אַתֶּם, *vos,* Exod. V. 11. quinquies scribitur אַתָּ, vide Eccles. VII. 22. Masoram. Chald. אַנְתָּה, c. *tu,* Dan. II. 37. plur. אַנְתּוּן, *vos,* ver. 8.

אַתְּ, fœm. et sexies אַתִּי, *tu.* Ter per enallagen ponitur pro masculino, Num. XI. 14. Deut. V. 26. Ezech. XXII. 12. plur. אַתֵּן ,אַתֵּנָה.

אֲנָךְ m. *libella, perpendiculum,* עַל חוֹמַת אֲנָךְ, *super murum perpendiculi,* Amos VII. 7.

אָנֹכִי, vide paulò antè in אֲנִי.

אָנַן *plangere, lugere, mœstum, tristem esse,* apud Rabbinos: אוֹנֵן, *plangens, mœstus* אֲנִינָה, *lamentum, planctus, mœror,* אֲנִינוּת, idem, in Targ. אֲנִינוּתָא, idem, Job. XVIII. 12. Thren. II. 5. hinc Heb. in Hithp. הִתְאוֹנֵן, *lamentari, plangere, quiritari,* partic. כְּמִתְאוֹנְנִים, *sicut plangentes, quiritantes,* Num. XI. 1. futur. יִתְאוֹנֵן, *quiritabitur,* Thren. III. 39.

אוֹן, m. *planctus, mœror, luctus,* Gen. XXXV. 18. Deut. XXVI. 14. Hos. IX. 4.

אִנּוּן, Chald. vide sup. in אַן.

אָנַס *adegit, coëgit, ursit, exegit, pressit:* participium, אֵין אֹנֵס, *nemo erat urgens,* Esth. I. 8. Chald. particip. אָנֵס, *premens, negotium facessens,* Dan. IV. 6.

אָנַף *iratus fuit:* futur. יֶאֱנַף, *irascatur,* Psalm. II. 12. Hithp. præt. הִתְאַנַּף, *irâ percitus fuit,* Deut. I. 37. futur. וַיִּתְאַנַּף, *et irâ percitus fuit,* Deut. IX. 8.

אַף, m. *ira; vultus, facies,* sic dicta quòd iræ index sit, et per synecdochen *nasus,* Psal. CXV. 6. aff. בְּאַפְּךָ, *in ira tua,* Psalm. VI. 2. אַפָּהּ, *naso ejus,* Gen. XXIV. 47. מֵאַפְּכֶם, *de naso vestro,* Num. XI. 10. Dagesch est pro abjecto נ, et sic fit in בַּת, *filia,* ut est in בְּנָה. duale אַפַּיִם, *facies, vultus, nares,* et forma dualis propriè geminas nares notat, et inde ad vultum quoque accommodatur, quod propter narium interstitium, quasi geminus videatur, unde et פָּנִים, quod quoque vultum significat, plurale tantùm est. Hinc *iram* eâdem formâ significat: ut קְצַר אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת, *brevis irarum,* (id est, *citò irascens, præceps irâ*) *facit stultitiam,* Prov. XIV. 17. אֶרֶךְ אַפַּיִם, *longus irarum,* id est, *tardus ad iram,* Exod. XXXIV. 6. de Deo. Quærunt Talmudici, quare hîc dicatur אפים forma duali, non אַף singulariter. Respondent: quia אֶרֶךְ אַפַּיִם, *longanimis* est erga justos, et erga improbos, ut utrique peccantes, per tarditatem iræ ad pœnitentiam inviten-tur: Sanhed. fol. 111. Bava Kama, fol. 50. Construct. אַפֵּי, aff. בְּאַפָּיו, *in nares ipsius,* Genes. II. 7. אַפֶּיךָ, *vultus tui,* Genes. III. 19. Chald. אַנְפִּין, aff. אַנְפּוֹהִי, *faciem suam,* Dan. II. 46. ubi נ redit.

אֲנָפָה, f. *ardea,* Levit. XI. 19. Talmudicis est, *milvus iracundus.*

אָנַק *clamavit, exclamavit,* cum gemitu propriè, ut saucii, inf. בֶּאֱנֹק, *in clamando, quum clamabit,* Ezech. XXVI. 15. futur. יֶאֱנֹק, *exclamabit,* Jer. LI. 52. Niph. part. וְהַנֶּאֱנָקִים, *et qui exclamant,* Ezech. IX. 4. infin. הֵאָנֵק, *clamare,* Ezech. XXIV. 17.

אֲנָקָה, f. *exclamatio, gemitus,* Mal. II. 13. constr. אֶנְקַת אָסִיר, *gemitus vincti,* Psal. LXXIX. 11. item *attelabus,* locustæ species sine alis, Levit. XI. 30. diversimodè redditur.

אָנַשׁ *ægrum esse, ægritudine affici:* futurum, וָאָנוּשָׁה, *et ægritudine afficior,* Psal. LXIX. 21. deficiente Aleph radicali, et cum Schurek loco Cholem, et He paragogico: integrum enim esset אֶאֱנוֹשָׁה ut notat, Kimchi in Michlol. Niph. futur. וַיֵּאָנַשׁ, *et ægritudine confectus fuit,* 2 Sam. XII. 15.

אָנוּשׁ, m. *mortiferus, ægerrimus,* Jer. XXX. 15. fœmin. וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה, *et plaga mea mortifera,* Jer. XV. 18.

אֱנוֹשׁ, m. *homo,* à mortifera ægritudine, in quam post peccatum incidit, sic dictus: plur. אֲנָשִׁים, *homines* et specialiter, *viri,* Num. XIII. 3. constr. אַנְשֵׁי, *viri,* Genes. XVII. 27. aff. אֲנָשֶׁיךָ, *viri tui,* 1 Reg. X. 8.

אֱנָשׁ, אֱנָשָׁא, אֲנָשָׁא, Chald. *homo,* Dan. VII. 4, 8. *quisquam,* Dan. II. 10. plur. אֲנָשִׁים, *viri,* Dan. IV. 14.

נָשִׁים, quod hîc adducunt, vide in נָשָׁה.

*אַנְתָּה, pronomen Chald. vide in אֲנִי.

אָסָם m. *horreum:* plur. cum aff. אֲסָמֶיךָ, *horrea tua,* Prov. III. 10. extat et Deut. XXVIII. 8.

אסן אָסוֹן, m. *exitium,* Genes.

XLII. 4. Ab. Esra. מָוֶת, *mortem* exponit.

אָסַף *congregavit, collegit, retraxit, recepit:* quomodo a קָבַץ differat, vide illic: præt. אָסַף, *recepit,* Gen. XXX. 23. אָסְפוּ, *recipient, retrahent ad se,* Joël. II. 10. particip. plural. constr. אֲסֻפֵי, *intercepti,* Ezech. XXXIV. 29. futur. תֹּסֵף, *recipies,* Psal. CIV. 29. absque א. Niph. נֶאֱסַף, *collectus, congregatus, receptus, sublatus fuit:* vel *congregavit se:* præter. נֶאֱסַף, *recipitur,* Ies. LVII. 1. Pih. particip. מְאַסֵּף, *colligens,* Jer. IX. 21. plur. cum aff. מְאָסְפָיו, *colligentes illud,* Ies. LXII. 9. Dagesch irregulariter ejecto. Pyh. præt. וְאֻסַּף, *et colligitur,* Ies. XXXIII. 4. וְאֻסְּפוּ, *et congregabuntur,* Hos. X. 10. partic. מְאֻסָּף, *receptus,* Ezech. XXXVIII. 12. Hiph. futur. אֹסִפְךָ, *tollam te,* 1 Sam. XV. 6. et contractum, אָסֵף, *recepturus sum,* Soph. I. 2, 3. quòd a סוּף esse potest. Hithp. infinit. בְּהִתְאַסֵּף, *dum congregarent se,* Deut. XXXIII. 5.

אֹסֶף, m. *collectio,* Ies. XXXII. 10. plur. constructum, כְּאָסְפֵי קַיִץ, *sicut collectiones æstatis,* Mich. VII. 1.

אָסִיף, m. idem, Exod. XXXIV. 22.

אֲסֵפָה, f. idem, Ies. XXIV. 22.

אֲסֻפִּים, m. p. *collectæ, res congregatæ,* 1 Par. XXVI. 15. cum quo confer 2 Par. XXV. 24. constr. בַּאֲסֻפֵּי קַיִץ, *in congregationibus æstatis,* Neh. XII. 25.

אֲסֻפּוֹת, f. p. *collectiones, collegia,* Eccles. XII. 11.

אֲסַפְסֻף, m. *collecta turba, colluvies,* unde cum Aleph quiescente, וְהָאסַפְסֻף, *et colluvies,* Num. XI. 4.

אָסְפַּרְנָא, Chald. vide in סְפַר.

אָסַר *ligavit, obligavit, vincivit,* partic. אֹסְרִי, *ligans,* Gen. XLIX. 11, cum י paragogico. Particip. præter. הָסוּרִים, *vincti,* Eccles. IV. 14. contract. pro הָאֲסוּרִים Niph. imper. הֵאָסְרוּ, *vincti estote,* Genes. XLII. 16. futur. יֵאָסֵר, *vinciatur, vinctus esto,* ver. 19. Pyh. אֻסְּרוּ, *vincti sunt,* Ies. XXII. 3.

אִסָּר, m. *obligatio,* Num. XXX. 3.

אֱסָר, m. idem, Num. XXX. 3 plur. cum aff. וֶאֱסָרֶיהָ, *et obligationes ejus,* ver. 6.

אֵסוּר, m. *vinculum, ligamen,* Jer. XXXVII. 15. plur. אֱסוּרָיו, *vincula ejus,* Jud. XV. 14.

אָסִיר, m. *vinctus,* Psal. LXXIX. 11. plural. אֲסִירִים, *vincti,* Psal. LXVIII. 7. constr. אֲסִירֵי, Zach. IX. 12. aff. אֲסִירַיִךְ, *vinctos tuos,* ver. 11.

אַסִּיר, m. *vinctus,* Ies. XLII. 7.

מָסֹרֶת, f. *vinculum,* Ezech. XX. 37. contractè pro מַאֲסֹרֶת. Sic מַכֹּלֶת pro מַאֲכוֹלֶת, ut est in אָכַל.

אֱסוּר, Chald. *vinculum,* Dan. IV. 12. plur. וְלֶאֱסוּרִין, *et ad vincula,* Esr. VII. 26.

אֱסָר, אֱסָרָא, Chald. *interdictum,* quasi *vinculum* dictum, Dan. VI. 8, 9.

אָע אָעָא, m. Chald. *lignum,* Esr. V. 8. Dan. V. 4. idem quod Hebræum עֵץ, commutato ץ in ע, quod sæpius fit.

אַף *etiam, quinetiam, quoque:* אַף־כִּי, *quantominus,* 1 Reg. VIII. 27.

quanto magis, Prov. XI. 31. quandoque deficit כִּי, ut Job. IV. 19. Chald. וְאַף, etiamque, Dan. VI. 23.

אָפַד amicivit, accinxit: præter. וְאָפַדְתָּ, et accinges, Exod. XXIX. 5. futur. וַיֶּאְפֹּד, et accinxit, Levit. VIII. 7.

אֵפוֹד, m. ephod, cinctum, amiculum humerale: certa vestis sacra fuit, de qua Exod. XXVIII. 6. Vide Ab. Esram, Exod. XXVIII. 4. et ibid. R. Salomo. Tunicæ etiam sacerdotum, de quibus Exod. XXVIII. 40. hoc nomine appellatæ sunt, 1 Sam II. 18. et XXII. 18.

אֲפֻדָּה, f. amictus; constr. אֲפֻדַּת, Ies. XXX. 22. aff. אֲפֻדָּתוֹ, amictus ejus, Exod. XXXIX. 5.

אַפֶּדֶן, vide in פדן.

אָפָה coxit, propriè panem in furno, Genes. XIX. 3. imper. אֵפוּ, coquite, Exod. XVI. 23. fut. וַתֹּפֵהוּ, et coxit eam, 1 Sam. XXVIII. 24. quæ irregularia sunt. Niph. futur. תֵּאָפֶה, coquetur, Levit. VI. 10. תֵּאָפֶינָה, coquuntor, Lev. XXIII. 17.

אֹפֶה, m. coquus, pistor, Gen. XL. 17. aff. אֹפֵהֶם, pistor eorum, Hos. VII. 6. plur. הָאֹפִים, coqui, Genes. XL. 16. fœmin. וּלְאֹפוֹת, et in pistrices, 1 Sam. VIII. 13.

מַאֲפֶה, m. coctum, Lev. II. 4.

תֻּפִינִים, m. p. cocturæ: constr. תֻּפִינֵי, Levit. VI. 21. al. 14. abjecto א.

אפל אֹפֶל, m. caligo, Job. III. 6. בְּמוֹ־אֹפֶל, in caligine, Ps. XI. 2.

אָפֵל, m. caliginosus, Amos V. 20.

אֲפֵלָה, f. caligo, Exod. X. 22. aff. וַאֲפֵלָתְךָ, et caligo tua, Ies. LVIII. 10. plur. בָּאֲפֵלוֹת, in caliginibus, hoc est, summa caligine, Ies. LIX. 9.

אֲפִילוֹת, f. p. obscura, id est, latentia, abscondita, sub terra, Exod. IX. 32. hoc est tarda, serotina semina.

מַאֲפֵל, m. caligo, Jos. XXIV. 7.

אֶרֶץ מַאְפֵּלְיָה, terra caliginis maximæ, Jer. II. 31. compositum cum nomine divino יָהּ augendæ significationis causâ: ut et in aliis fit, vide לֶהָבָה.

אפן אֹפֶן, m. rota, Ezech. I. 15. const. אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו, rotam curruum ejus, Exod. XIV. 25. plur. אוֹפַנִּים, Ezech. I. 16.

אֹפֶן, idem: metaphoricè modus, ratio: plur. cum aff. דָּבָר דָּבֻר עַל אָפְנָיו, verbum dictum juxta modos suos, Prov. XXV. 11.

אָפֵס desiit, defecit, Gen. XLVII. 15. הֶאָפֵס, an deficeret, Ps. LXXVII. 9.

אֶפֶס, m. defectus, finis, terminus: nihil, nemo, nullus: item, nisi, tantùm, tantummodò, præter, maximè sequente כִּי, ut Deut. XV. 15. הַאֶפֶס, an nullus, 2 Sam. IX. 3. מֵאֶפֶס, præ nihilo, id est, minus nihilo, Ies. XL. 17. aff. וְאַפְסִי, et præter me, Ies. XLVII. 8. duale, אָפְסָיִם, tali, Ez. XLVII. 3. secundum Targum, et Ra. Solomon qui exponunt per קַרְסֻלַּיִם: plur. const. אַפְסֵי אָרֶץ, Psal. II. 8.

אפע אֶפַע, m. vipera, juxta quosdam, Ies. XLI. 24. Targum לָא מִדַּעַם, nihil quicquam: Ab. Esra, אַיִן, nihilum.

אֶפְעֶה, f. vipera, Ies. LIX. 5. Job. XX. 16.

אָפַף circumdedit: אָפְפוּ עָלַי

רָעוֹת, *circumdederunt me mala*, Psal. XL. 13. אֲפָפוּנִי, *circumdederunt me*, Ps. XVIII. 5.

אפק Hith. הִתְאַפֵּק, *confirmare, corroborare se, fortiter se continere, reprimere se.* Præter. הִתְאַפְּקוּ, *continerent se*, Ies. LXIII. 15. infin. לְהִתְאַפֵּק, *continere, reprimere se*, Gen. XLV. 1.

אָפִיק, m. *fortis, validus, robustus : torrens, alveus*, a valido aquarum decursu, Job. VI. 15. plur. אֲפִיקִים, *robusti*, Job. XII. 21. *alvei*, Ezech. XXXII. 6. constr. אֲפִיקֵי יָם, *alvei maris*, 2 Sam. XXII. 16. אֲפִיקֵי מָגִנִּים, *robusta scutorum*, Job. XLI. 7. אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה, *robusta æris, dura ut chalybs*, Job. XL. 18. affix. אֲפִיקָיו, *alveos, validas aquas ejus*, Ies. VIII. 7.

אפר אֵפֶר, m. *cinis*, Num. XIX. 9. עָפָר וָאֵפֶר, *pulvis et cinis*, Genes. XVIII. 27.

אֲפֵר, m. idem, juxta quosdam, 1 Reg. XX. 38, 41. vel *velamen*, juxta Targum et Hebræos, quasi ex פְּאֵר transpositum.

אוֹפִיר, *Ophir*, proprium nomen viri, Gen. X. 29. item regionis cujusdam Indiæ, auri pretiosi ditissimæ, 1 Reg. IX. 28. quam Josephus Lib. 8. cap. 2. dicit olim *Sophirum*, nunc *auream terram* appellari. Inde aurum Ophir vel Ophirium (vulgò Obrizum quasi Ophirizum) pro auro præstantissimo sumitur, Job. XXII. 24. 1 Par. XXIX. 4. Vide זָהָב.

אפת אַפְּתֹם, Chald. *thesaurus, ærarium*, Esr. IV. 13. R. Sal. *tributum*, Ab. Esra *commodum annuum*, sive *reditus annuos* exponit.

אצל אֵצֶל *apud, juxta, penes, propè :* מֵאֵצֶל, *de apud*, id est, *de latere*, 1 Sam. XX. 41. aff. אֶצְלִי, *apud me*, אֶצְלָם, *apud eos :* מֵאֶצְלוֹ, *de apud eum, ab ipso*, 1 Reg. XX. 36.

אָצַל, *reponere, seponere, reservare :* præter. אָצַלְתָּ, *seposuisti*, Genes. XXVII. 36. אָצַלְתִּי, *seposui*, Eccles. II. 10. Niph. præter. נֶאֱצַל, *angustum, contractum fuit*, quasi *separatum et sepositum in se*, Ezech. XLII. 6. Hiph. futur. וַיָּאצֶל, *et seposuit*, Num. XI. 25.

אַצִּיל, m. *ala, axilla*, quasi juxta vel ad latus posita; cum ה locali, אַצִּילָה, *ad alam usque*, id est, *pteromata ædificii*, ab alarum similitudine sic dicta, Ezech. XLI. 8. plur. const. אַצִּילֵי יָדַי, *axillis manuum mearum*, Ezech. XIII. 18. fœm. אַצִּילוֹת, Jer. XXXVIII. 12.

אֲצִילִים, m. p. *selecti, optimates, magnates*, quasi *sepositi* dicti ; const. וְאֶל־אֲצִילֵי, *et in selectos*, Exod. XXIV. 11. aff. וּמֵאֲצִילֶיהָ, *et ex selectis* vel *optimatibus ejus*, Ies. XLI. 9.

אצר *recondidit, reposuit in thesaurum, thesaurum collegit* vel *fecit*. præt. אָצְרוּ, *recondiderunt*, 2 Reg. XX. 17. partic. הָאוֹצְרִים, *thesauros facientes*, Amos III. 10. Niph. futur. יֵאָצֵר, *in thesaurum reponetur*, Ies. XXIII. 18. Hiph. futur. וָאוֹצְרָה, *et thesaurarios constituam*, Neh. XIII. 13. pro אוֹצִירָה.

אוֹצָר, m. *thesaurus*, Mal. III. 10. const. אוֹצַר, Jos. VI. 19. aff. אוֹצָרוֹ, *thesaurus ejus*, Iesa. XXXIII. 6. plur. אוֹצָרוֹת, *thesauri*, Neh. XIII. 13. constr. אוֹצְרוֹת, Job. XXXVIII. 22. aff. בְּאוֹצְרוֹתָיו, *in thesauris ejus*, 2 Reg. XX. 13.

אקן אַקּוֹ, m. *rupicapra*, Deut. XIV. 5. R. Solomon אַשְׁטֵיינְבּוֹק, id est, steinbock, *(a wild goat,)* *hircus sylvestris.*

ארא אֶרְאֵל, m. *valens, prævalidus:* aff. אֶרְאֶלָּם, *prævalidi eorum,* Ies. XXXIII. 7. idem cum אֲרִיאֵל, 2 Sam. XXIII. 20. quod ex אֲרִי, *leo,* et אֵל, *Deus,* ad auxesin, quasi *leoninus, leo fortissimus.* Chaldæus et Hebræi, *nuncium, legatum* exponunt.

אָרַב *insidiatus est:* construitur cum dativo et præp. אֶל, עַל præt. וְאָרַב, *et insidiatus fuerit,* Deut. XIX. 11. etc. Pih. part. מְאָרְבִים, *insidiantes,* Jud. IX. 25. Hiph. futur. וַיָּרֶב, *et insidias posuit,* 1 Sam. XV. 5. pro וַיַּאֲרֵב, ut Kimchio placet: R. Sol. et R. Levi à רִיב deducunt, pro, *et contendit,* id est, *pugnavit.*

אֶרֶב, m. *insidiæ, insidiarum locus, latibulum,* Job. XXXVII. 8.

אֹרֶב, m. idem, aff. יָשִׂים אָרְבּוֹ, *ponit insidias suas,* Jerem. IX. 7. בְּאָרְבָּם, *in insidiis suis,* Hos. VII. 6. si essent infinitivi, ב ante affixum haberent lene.

אֲרֻבָּה, f. *specus, cataracta,* metaphoricè *caminus, fumarium:* מֵאֲרֻבָּה, *de camino,* Hos. XIII. 3. plural. אֲרֻבּוֹת, *cataractæ, speculæ, fenestræ,* 2 Reg. VII. 19. aff. אֶל אֲרֻבֹּתֵיהֶם, *ad fenestras suas,* Ies. LX. 8.

אָרְבוֹת, f. p. *cataractæ,* sive, *obices,* Ies. XXV. 11. ex absoluta forma אָרְבוֹת, et sing. אֹרֶב.

מַאֲרָב, m. *insidiæ,* Jud. IX. 35. constr. בְּמַאֲרַב, *in insidiis,* vel *insidiarum loco, specu,* Psalm. X. 8.

אָרַג *texuit, attexuit:* particip. אֹרֵג, *texens et textor,* Ex. XXVIII. 32. plur. אֹרְגִים חוֹרָי, *texentes albam telam,* Ies. XIX. 9. fœm. אֹרְגוֹת, *texentes,* 2 Reg. XXIII. 7.

אֶרֶג, m. *textura, radius textoris,* Job. VII. 6. Jud. XVI. 14.

אַרְגְּוָנָא, Chald. *purpura,* Dan. V. 7. Et Hebraicè, אַרְגְּוָן, 2 Par. II. 6.

אַרְגָּז, m. *arca, capsula:* תָּשִׂימוּ בָאַרְגַּז, *ponetis in capsula,* 1 Sam. VI. 8.

אַרְגָּמָן, m. *purpura, purpureum,* Exod. XXV. 4. idem quod אַרְגְּוָן, quod præcedit.

אָרָה *carpsit, decerpsit:* præter. אָרִיתִי, *decerpsi,* Cant. V. 1. וְאָרוּהָ, *et carpunt eam,* Psal. LXXX. 13.

אֲרִי, m. *leo,* Prov. XXII. 13. plur. אֲרָיִים, 1 Reg. X. 20. et אֲרָיוֹת, *leones,* ver. 19.

אַרְיֵה, m. idem, Gen. XLIX. 9. Chald. כְּאַרְיֵה, *sicut leo,* Dan. VII. 4. plur. אַרְיָוָתָא, *leones,* Dan. VI. 8. leonum nomina plura sunt, et secundum ætatis gradus distinguuntur. Catulus vocatur גּוּר אַרְיֵה, *catulus leonis,* Gen. XLIX. 9. Jer. LI. 38. ubi dicitur non שָׁאַג, *rugire,* sed נָעוֹר, *rudere,* id est, *inconditam vocem edere non verum rugitum.* Nomen primum כְּפִיר, *juvenis leo, leunculus,* vel כְּפִיר אֲרָיוֹת, *juvenis leonum, jam rugiens,* Jud. XIV. 5. dentatus ad dilacerandam prædam, Job. IV. 10. Psal. LVIII. 7. tugurium relinquens, Jerem. XXV. 38. prædari discens, Ezech. XIX. 3. Amos III. 4. secundum אֲרִי vel אַרְיֵה, *leo major* et adultior, catulos habens, et pro iis prædam rapiens, Nah. II. 12. animosus, 2 Sam. XVII. 10. sese ef-

ferens, Num. XXIII. 24. tertium שַׁחַל, Job. IV. 10. Quartum שַׁחַץ, Job. XXVIII. 8. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per *leo ferox*, explicari possunt. Quintum לָבִיא, *leo immanis*, et annosus, sed molares adhuc habens, Joël. I. 6. quem ob ferociam nemo excitare, aut commovere audeat, Gen. XLIX. 9. Sextum לַיִשׁ, *leo vetus*, qui præcedenti subjungitur, Ies. XXX. 6. potens adhuc, Prov. XXX. 30. sed qui tandem præ inopia prædæ, quam viribus destitutus consequi non valet, perit, Job. IV. 11. Hæc sex a Talmudicis recensentur in Sanhedrin cap. 11. fol. 95. col. 1.

אֻרְוָה, f. *stabulum, præsepe*, a capiendo pabulo sic dictum, plural. אֻרָוֹת, 2 Par. XXXII. 28. constr. אֻרְוֹת, 1 Reg. V. 6. et אֻרְיוֹת, 2 Par. IX. 25. Tertia radicalis ה mutata est in ו et י.

אָרוֹן, c. *arca; loculus, feretrum:* לָשֵׂאת הָאָרוֹן, *ad portandum arcam*, Exod. XXV. 14. וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן, *et positus fuit in loculo*, Gen. L. 26. constr. אֲרוֹן יְהוָה, *arca Domini*, 2 Par. VIII. 11.

אֲרוּ Chald. *ecce*, Dan. VII. 2. dicitur et אֲלוּ per commutationem ר et ל, scribit R. Saadias, Dan. VII. 2.

אֶרֶז m. *cedrus*, Levit. XIV. 4. affix. אַרְזָה, *cedrus ejus*, Soph. II. 14. deficiente Mappik: plur. אֲרָזִים, Psal. XXIX. 5. constr. אַרְזֵי, Jud. IX. 15. affix. אֲרָזֶיךָ, *cedri tuæ*, Jer. XXII. 7. Talmudici decem genera cedrorum numerant in Rosch Haschana, fol. 23. 1.

אֲרֻזִים, m. p. *cedrata, cedrinæ capsæ*, Ezech. XXVII. 24.

אָרַח *iter fecit;* præter. וְאָרַח, *et iter facturus esset?* Job. XXXIV. 8.

אֹרֵחַ, m. *viator*, Jud. XIX. 17 plur. אֹרְחִים, Jer. IX. 1.

אֹרַח, f. *iter, via, semita:* metaphoricè *consuetudo*, Gen. X. 11. aff. אָרְחִי, *iter meum*, Psal. CXXXIX. 3. plur. אֳרָחוֹת, *viæ*, Jud. V. 6. constr. אָרְחוֹת, Psalm. VIII. 9. אֹרְחוֹת, vide mox: affix. אֹרְחֹתָיו, *vias ejus*, Prov. XXII. 25. sic אָרְחוֹתֶיךָ, *semitæ tuæ*, etc. Chald. אֹרְחָתֵהּ, *viæ ejus*, Dan. IV. 34. וְכָל־אֹרְחָתָךְ, *et omnes viæ tuæ*, Dan. V. 23.

אֹרְחָה, f. *comitatus, turma, cohors commeantium:* constr. אֹרְחַת, Gen. XXXVII. 25. plur. אֹרְחוֹת, *cœtus commeantes*, Ies. XXI. 13.

אֲרֻחָה, f. *viaticum, cibarium itineris*, quasi itinerarium dicas, Jer. XL. 5. וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד, *cibarium ejus cibarium juge est*, Jer. LII. 34. ubi constructum et affixum est.

אָרַךְ *prolongari, produci, prorogari:* præter. אָרְכוּ לוֹ, *prorogati essent ei*, Gen. XXVI. 8. Ezech. XII. 22. futur. וַתֶּאֱרַכְנָה, *et prolongabantur*, Ezech. XXXI. 5. Hiphil, הֶאֱרִיךְ, *prolongavit, prorogavit, produxit, protraxit, distulit:* et intransitivè *prolongari*, ut Deut. V. 16.

אֹרֶךְ, m. *longitudo*, Gen. VI. 15. affix. אָרְכּוֹ, *longitudo ejus*, Exod. XXV. 10. Chald. אַרְכָּה, *prorogatio*, Dan. IV. 24. et VII. 12.

אָרֵךְ, m. idem, Jer. XV. 15. et adjectivè אֶרֶךְ אַפַּיִם, *longus irarum*, id est, *tardus ad iram, longanimis*, Exod. XXXIV. 6. אֶרֶךְ רוּחַ, *longus spiritu, longanimis*, Eccles. VII. 8.

אֹ֫רֶךְ הָאֵבֶר, *longa alâ, alatissima,* Ezech. XVII. 3.

אֲרִיךְ, Chald. *decens, conveniens,* Esr. IV. 14.

אֲרֻכָּה, *longum: diuturnum, diutinum,* 2 Sam. III. 1.

אֲרוּכָה אֲרֻכָה, f. *sanitas,* quasi vitæ prolongatio dicta, Jer. XXX. 17. const. אֲרֻכַת, Jerem. VIII. 22. aff. וַאֲרֻכָתְךָ, *et sanitas tua,* Ies. LVIII. 8. metaphoricè, Neh. IV. 1. 2 Paral. XXIV. 13. de murorum restauratione.

אַרְכּוּבָה, nomen Chald. vide in רָכַב.

ארם *Aram,* nomen proprium viri, Genes. X. 22. inde regio appellata Aramia, Syria: et nomen gentile אֲרָמִי, *Aramæus, Syrus:* fœm. אֲרָמִיָּה, *Aramæa, Syra:* 1 Par. VII. 14. אֲרָמִית, *Aramicè, Syriacè,* 2 Reg. XVIII. 26.

אַרְמוֹן, c. *palatium, arx,* 1 Reg. XVI. 18. Hinc הַהַרְמֹנָה, *ad palatium,* Amos IV. 3. cum ה loco א. plurale אַרְמְנוֹת, *palatia,* Amos I. 4. aff. וְאַרְמְנוֹתָיו, *et palatia ejus,* Amos VI. 8. Hinc etiam, juxta quosdam, בְּאַלְמְנוֹתָיו, *in palatiis ejus,* Ies. XIII. 22. per commutationem ר in ל, ut suprà fuit in Chaldaicis אֲרוּ et אֲלוּ: vel, *in viduatis palatiis ejus,* ut significationem habeat ab אַלְמוֹן et אַרְמוֹן.

ארן m. *ornus,* Ies. XLIV. 14. אָרוֹן, quod hinc deducunt, vide in אָרָה.

אַרְנֶבֶת, f. *lepus,* Levit. XI. 6.

ארע אַרְעָא, m. *terra:* מֵאַרְעָא, *de terra,* Jer. X. 11. commutato צ in ע ut aliâs, ab Heb. אֶרֶץ.

ארץ c. sed f. sæpius, *terra, regio,* Gen. I. 10. cum ה locali, אַרְצָה, *terram versus, in terram,* vel, *regionem,* Gen. XII. 5. Cum articulo ה ab initio Aleph semper est cum Kametz; ut הָאָרֶץ, aff. אַרְצוֹ, *terra ejus,* אַרְצְךָ, *terra tua,* אַרְצָם, *terra eorum:* plur. אֲרָצוֹת, *terræ,* Jer. XXVIII. 8. const. אַרְצוֹת, Psal. CV. 44.

ארק אַרְקָא, Chald. *terra;* שְׁמַיָּא וְאַרְקָא, *cœlum et terram,* Jer. X. 11.

ארר *maledixit, execratus est:* construitur cum accusativo, ut Mal. II. 2. imper. אָרָה־לִּי, *maledic mihi,* Num. XXII. 6. cum dativo pleonastico: אוֹרוּ, *maledicite,* Jud. V. 23. Niph. partic. plur. נֵאָרִים, *maledicti,* Mal. III. 9. quòd tamen propter Tzere potius ad נָאַר, reducendum. Pih. præter. אֵרֲרָהּ, *maledictam reddidit eam,* Genes. V. 29. partic. מְאָרְרִים, *maledictionem afferentes,* Num. V. 18. Pyh. fut. יוּאָר, *maledictus erit,* Num. XXII. 6. quod et ex Hophal esse possit.

מְאֵרָה, f. *maledictio,* Deuter. XXVIII. 20. const. מְאֵרַת, Prov. III. 33. plur. מְאֵרוֹת, *maledictiones,* Prov. XXVIII. 27. maledictio est subtractio et defectus benedictionis sive boni. Inde Hebræi quandoque חֶסְרוֹן, *defectum, diminutionem, penuriam,* explicant, ut Deut. XXVIII. 20. Mal. III. 9. ubi et Vulgata Latina reddit *penuriam.*

ארש אֲרֶשֶׁת, f. *pronunciatum:* וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו, *et pronunciatum labiorum ejus,* Psalm. XXI. 3.

ארש Pih. *desponsavit,* Deut. XX. 7. אֵרַשְׂתִּי, *desponsavi,* 2 Sam.

III. 14. futur. תְּאָרֵשׂ, *desponsabis,* Deut. XXVIII. 30. Pyh. præt. אֹרָשָׂה, *desponsata,* Deut. XXII. 28. partic. מְאֹרָשָׂה, *desponsata,* ver. 23.

אֵשׁ c. sed f. sæpius, *ignis,* Gen. XV. 17. aff. אֶת־אִשּׁוֹ, *ignem suum,* Deut. IV. 36. utroque genere usurpatur, Job. XX. 26. אֶשָּׁא, Chald. *ignis,* Dan. VII. 11.

אִשֶּׁה, m. *ignitum, igne-absumendum sacrificium,* Levit. VII. 5. const. אִשֵּׁה, Levit. I. 9. plur. const. אִשֵּׁי, *ignita,* Levit. IV. 35. aff. לְאִשַּׁי, *in ignitis meis,* Num. XXVIII. 2.

אִשָּׁה, vide in איש.

אשד אֶשֶׁד, m. *effusio, decursus,* Num. XXI. 15. plur. אֲשֵׁדוֹת, *decursus, loca declivia,* quasi *declivitates* dicas, Jos. X. 40. const. אַשְׁדֹּת, ex lingua Chaldaica originem habet, in qua שְׁדָא et אֲשַׁד, ponitur pro Hebræo שָׁפַךְ, *effundere.*

אַשְׁדּוֹד, *Asdod,* nomen proprium loci: inde nomen gentile, אַשְׁדּוֹדִיּוֹת, *Asdodææ,* Neh. XIII. 23. אַשְׁדּוֹדִית, *Asdodicè, Asdodææ,* ver. 24.

אשה אָשְׁיָה, f. *fundamentum,* plur. cum aff. אָשְׁיוֹתֶיהָ, *fundamenta ejus,* Jer. L. 15. in Targum נְפָלָא אֻשֵּׁיתְהָא, *ceciderunt fundamenta ejus,* Jer. L. 15.

אֻשַּׁיָּא, Chald. vide infra in אשש.

אֶשֶׁךְ m. *testis, testiculus :* מְרוֹחַ אָשֶׁךְ, *attritus teste,* Levit. XXI. 20.

אֶשֶׁל m. *nemus, arboretum,* Gen. XXI. 33. תַּחַת הָאֶשֶׁל, *sub arboreto,* 1 Sam. XXXI. 13. pro quo 1 Chron. X. 12. dicitur תַּחַת הָאֵלָה, *sub quercu.*

אָשַׁם *deliquit, reus fuit, reus factus aut peractus fuit :* item, *vastatus, desolatus fuit,* ut Ez. VI. 6. Hos. XIV. 1. Ies. XXIV. 6. Niph. præt. נֶאְשָׁמוּ, *desolantur,* Joël. I. 18. Hiph. imper. הַאֲשִׁימֵם, *reos perage eos,* vel *desolato eos tanquam reos,* Psal. V. 11.

אָשֵׁם, m. *delinquens, reus,* Levit. V. 2. plur. אֲשֵׁמִים, Gen. XLII. 21.

אָשָׁם, m. *delictum, reatus, oblatio pro reatu,* Gen. XXVI. 10. Levit. VII. 2. aff. אֶת־אֲשָׁמוֹ, *reatum suum,* id est, *oblationem suam pro reatu,* Levit. V. 6.

אַשְׁמָה, f. idem, 2 Par. XXVIII. 13. const. לְאַשְׁמַת, *secundum reatum,* Lev. IV. 3. aff. אַשְׁמָתוֹ, *reatus sui,* Lev. V. 24. plur. אֲשָׁמוֹת, 2 Par. XXVIII. 10. aff. וְאַשְׁמוֹתַי, *et reatus mei,* Psal. LXIX. 6.

אַשְׁמַנִּים, m. p. *loca desolata,* juxta quosdam, Ies. LVII. 10. de quo vide etiam in שמן.

אָשָׁף m. Chald. *astrologus,* Dan. II. 10. plural. אָשְׁפִין, *astrologi,* Dan. V. 11. et אָשְׁפַיָּא, Dan. IV. 4. Hebraicè, הָאַשָּׁפִים, *astrologis,* Dan. I. 20. de quo vide etiam נָשַׁף.

אַשְׁפָּה, f. *pharetra,* Job. XXXIX. 23. aff. אַשְׁפָּתוֹ, *pharetram suam,* Psal. CXXVII. 5.

אַשְׁפֹּת, f. *stercus, sterquilinium,* 1 Sam. II. 8. הָאַשְׁפּוֹת, *sterquilinii,* Neh. III. 14. et inde per syncopam, הַשְּׁפוֹת, ver. 13. pro הָאַשְׁפּוֹת: plur. אַשְׁפַּתּוֹת, *stercora,* Thren. IV. 5. quod possit esse à singulari אַשְׁפַּת. Cæterùm Kimchi in suo Michlol, refert inter nomina, quæ oriuntur ex verbis quiescentibus

tertiâ radicali, ut אָחוֹת, *soror*, ab אחה, et חָמוֹת, *socrus*, à חמה. Ita hoc esset à שָׁפָה, quod in lingua Chaldaica significat *conterere, calcare*, unde *stercus* dictum אַשְׁפּוֹת, quia calcatur et conteritur ab omnibus. Idem notat ad citatum locum è libro Samuelis.

אֶשְׁפָּר, m. *frustum, portio ampla*, 2 Sam. VI. 19. Prisci Hebræorum sapientes explicarunt, quasi ex tribus vocabulis compositum, nempe אֶחָד מִשִּׁשָּׁה בְּפָר, *unum ex sexta bovis*, id est, *una sexta bovis*. In tot enim partes generaliores animal mactatum dissecabant, (ut hodie in quatuor) sicut scribitur in Codice Talmudico Pæsachim, cap. II. fol. 26. vide etiam שָׁפָר.

אָשַׁר *incessit:* imper. וְאִשְׁרוּ, *et incedite*, Prov. IX. 6. Pih. *incedere fecit, direxit, duxit:* item, *felicitavit, beavit, beatum, felicem prædicavit:* præt. וְאִשְּׁרוּ, *et beatos prædicabunt*, Malach. III. 12. part. מְאַשְּׁרִים, *felices prædicamus*, ver. 15. vide etiam, Ies. IX. 15. מְאַשְּׁרֶיךָ, *qui ducunt te*, Ies. III. 12. imper. וְאַשֵּׁר, *et dirige*, Prov. XXIII. 19. Pyh. partic. מְאֻשָּׁר, *beatus est*, Prov. III. 18. futur. יְאֻשַּׁר, *beatus reddetur*, Psal. XLI. 3.

אֹשֶׁר, m. *beatitudo, beatitas*, aff. בְּאָשְׁרִי, *cum beatitate mea est, beatè mihi est*, Gen. XXX. 13.

אַשְׁרֵי, plurale constructum, *beatitates*, sed per adjectivum *beatus*, rectè exprimitur, nunc singulariter, Psal. I. nunc pluraliter, Psal. II. 12. cum aff. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ, *beatitates tuæ, et bonum tibi*, id est, *beatus eris* et *benè tibi erit, O te beatum et felicem*, Psal. CXXVIII. 2. sic, אַשְׁרֵיךְ, *beata tu, O te beatam*, Eccles. X. 17.

אַשְׁרֵיכֶם, *O vos beatos*, Ies. XXXII. 20. אַשְׁרֵהוּ, *beatus ipse est*, Prov. XXIX. 18. in quo deficit י nota plur. numeri: אַשְׁרָיו, idem, Prov. XVI. 20. cum affixo primæ personæ superior forma usurpari potest, in antecedenti nomine אֹשֶׁר.

אָשׁוּר, f. *incessus, gressus:* aff. בַּאֲשֻׁרוֹ, *gressum ejus*, Job. XXIII. 11. plur. שֵׁן בַּת אֲשֻׁרִים, *ebur filius* (Heb. *filia:* nam שֵׁן, generis communis est) *gressuum*, Ezech. XXVII. 6. id est, *gressibus tritum*, nempe quod diu in terra defossum fuit, et id solum Plinius ebur esse dicit, lib. 8. Nat. Hist. cap. 3. Hebræi hîc variant. Kimchi אֲשֻׁרִים, nomen gentis esse putat. At cùm gentem significat, semper cum Dagesch scribitur: aff. תִמְעַד אֲשֻׁרָיו, *nutat ullus gressuum ejus*, Psalm. XXXVII. 31. ubi fœmininum est.

אַשֻּׁר אֲשׁוּר, f. idem: aff. תִּטֶּה אַשֻּׁרִי *declinavit gressus meus*, Job. XXXI. 7. אַשֻּׁרֵנוּ, *gressum nostrum*, Psalm. XVII. 11. Hac forma etiam proprium nomen est, *Assyrius et Assyria terra*.

אֲשֶׁר, *qui, quæ, quod*, utriusque generis et num. et conjunct. *quòd, quum*, Esth. III. 4. Levit. IV. 22. *si*, Deut. XI. 27. pro אִם: *quia*, 1 Sam. XV. 15. בַּאֲשֶׁר, *in quo*, sc. *loco*, id est, *ubi, ubicunque*, Ruth. I. 16, 17. *propterea quòd, eò quòd*, pro עַל אֲשֶׁר, vel בַּעֲבוּר אֲשֶׁר, Genes. XXXIX. 9, 23. כַּאֲשֶׁר, *quemadmodum, sicut, quomodo, quomodocunque, prout, quum, quando:* לַאֲשֶׁר, *ei qui:* מֵאֲשֶׁר, *a quo, de quo: de eo quod*, Gen. XXXI. 1. *ex quo*, Ies. XLIII. 4. item loci, pro מִמָּקוֹם אֲשֶׁר, *ex loco quo*, hoc est, *ubicunque*, vel potius, *undecunque*, Exod. V. 11.

אֲשֵׁרָה, f. *lucus,* sic dictus, quòd homines beatitatem in eo, utpote sacro et religioso, quærerent, aut per antiphrasin, quasi minimè beatus, ut Latinè *lucus* quasi minimè lucidus, Deuter. XVI. 21. Plural. וַאֲשֵׁרִים, *et lucos,* 2 Reg. XVII. 10. aff. וְאֶת־אֲשֵׁרָיו, *et lucos ejus,* Exod. XXXIV. 13. et forma fœm. אֲשֵׁרוֹת, 2 Par. XXXIII. 3.

אֻשַּׁרְנָא, Chald. *murus,* quasi urbis in circuitum processus, Esr. V. 3, 9. de quo vide etiam in שׁוּר.

תְּאַשּׁוּר, f. *buxus,* Ies. XLI. 19.

אשש אָשִׁישׁ, m. *fundamentum:* plur. constr. לַאֲשִׁישֵׁי, *de fundamentis* et ל est pro עַל, juxta R. Sol. Ies. XVI. 7. Chald. אֻשַּׁיָּא, *fundamenta ipsa,* Esr. IV. 12. aff. אֻשּׁוֹהִי, *fundamenta ejus,* Esr. VI. 3. Hinc Hebræi quidam deducunt ex Hith. הִתְאֹשָׁשׁוּ, *fortes estote,* q. d. benè firmati et fundati, Ies. XLVI. 8. de quo etiam suprà in אִישׁ.

אֲשִׁישָׁה, f. *lagena,* 2 Sam. VI. 19. plur. בָּאֲשִׁישׁוֹת, *lagenis,* Cant. II. 5. forma masc. constr. אֲשִׁישֵׁי, *lagenas,* Hos. III. 1.

*אֶשְׁתַּדּוּר, Chald. vide in שְׁדַר.

את verbis activis subjunctum, notat accusativum, post passiva nominativum: ut, יֵאָכֵל אֶת־הַצְּבִי, *comeditur caprea,* Deut. XII. 22. et sic passim. Ante Makkaph notatur cum Sægol אֶת־: ter etiam absque Makkaph, Psalm. XLVII. 5. LX. 2. Prov. III. 12. Sic etiam ante pronomina notat accusativum, אֶתְהֶם, *eos,* אֶתְהֶן, *eas,* אֶתְכֶם, *vos,* אֶתְכֶן, *vos,* fœm. Ante alia pronomina est cum Cholem אֹתִי, *me,* אֹתְךָ, *te,* אֹתָם, *eos,* אֹתוֹ, *eum,* etc. מֵאֵת, *de, è, ex,* Jer. II. 37. 1 Reg. VI. 33. Et ita absolutè quandoque sumitur אֶת־הָעִיר, *ex civitate,* Gen. XLIV. 4. Sic Exod. IX. 29. 1 Reg. XVIII. 23. Item pro præpositione אֶל, *ad,* vel ejus vicario ל, ut אֶת־הַכֹּהֵן, *sacerdoti,* pro לַכֹּהֵן, Lev. XIII. 49. sic Levit. XVI. 15. Job. XXVI. 4. 1 Reg. VI. 31. Est et *cum:* ut, אֶת־מִי, *cum quo,* Ies. XL. 14. XXIII. 17. et alibi sæpe. Hoc usu cum affixis pronominibus frequens est, אִתּוֹ, *cum eo,* אִתְּךָ, *tecum,* אִתִּי, *mecum,* אִתָּנוּ, *nobiscum,* etc. Hinc eleganter, מֵאִתְּךָ, *de tecum,* id est, *a te,* מֵאִתִּי, *a me,* מֵאִתּוֹ, *ab eo,* et ita deinceps. Reperias etiam אוֹתָךְ, *tecum,* Ezech. II. 1, 6. pro אִתָּךְ. Et sic מֵאוֹתִי, *a me,* pro מֵאִתִּי, Ies. LIV. 15.

אֵת, m. *ligo:* aff. וְאֶתּוֹ, *et ligonem suum,* 1 Sam. XIII. 20. plural. וְלָאֵתִים, *et pro ligonibus,* ver. 21. et cum Dagesch, לְאִתִּים, *in ligones,* Ies. II. 4. aff. אִתֵּיכֶם, *ligones vestros,* Joël. III. 10.

אַתְּ, אַתְּ, אַתָּ, vide in אני.

אָת, Chald. vide suprà in אוֹת.

אתה *venit, advenit, accessit,* propriè Chaldaicum est, unde et ejus linguæ formam imitatur: præter. אָתָנוּ, *accedimus,* Jer. III. 22. ex forma quiescentium tertiâ Aleph. partic. אֹתִיּוֹת, *venientia, ventura,* Ies. XLIV. 7. imper. אֵתָיוּ, *venite,* Ies. XXI. 12. et cum ה loco א, הֵתָיוּ, Ies. XXI. 14. futur. וְיֶאֱת, *et veniet,* Ies. XLI. 25. per apocopam: וַיֵּתֵא, *et venit,* Deut. XXXIII. 21. תֵּאתֶה, *perveniet,* Mich. IV. 8. Chald. præt. אֲתָה, Esr. V. 3. אֲתוֹ,

אִיתוֹן, m. *ingressus*, Ezech. XL. 15.

אתן אָתוֹן, f. *asina*, Num. XXII. 23. affix. אֲתֹנוֹ, *asinæ suæ*, Genes. XLIX. 11. plur. אֲתֹנוֹת, Genes. XXXII. 16.

אַתּוּנָם אַתּוּן, m. Chald. *fornax*; לְגוֹא־אַתּוּן, *intra fornacem*, Dan. III. 11. לְמֵזֵא לְאַתּוּנָא, *succendere fornacem*, ver. 19.

אֲתַר m. Chald. *locus*, Dan. II. 35. aff. עַל אַתְרֵהּ, *in loco suo*, Esr. V. 15.

בָּאתַר, vide in בָּתַר.

venerunt, Esr. IV. 12. infin. לְמֵתֵא, *ad veniendum*, Dan. III. 2. imperat. וַאֱתוֹ, *et venite*, ver. 26. Hithp. præter. הַיְתִיו, *venire fecerunt, adduxerunt*, Dan. V. 3. infin. לְהַיְתָיָה, *ad adducendum*, ver. 2. Hoph. præt. וְהֵיתָיִת, *et adductus est*, Dan. VI. 18. הֵיתָיוּ, *adducti sunt*, Dan. III. 13. in quibus א more Chaldaico in י commutatum est.

אֵת אוֹת, c. *signum*, quod eventurum aliquid portendit, vel aliquid in mentem vel memoriam venire facit; vide suprà suo loco.

אָת, Chald. ibidem.

ב

בֵּאֵר Pih. *declaravit*, Deut. I. 5. infin. בָּאֵר הֵיטֵב, *declarando benè*, Deut. XXVII. 8.

בְּאֵר, f. *puteus*, claram aquam continens, Gen. XVI. 14. aff. בְּאֵרֶךָ, *putei tui*, Prov. V. 15. plur. בְּאֵרוֹת, *putei*, Genes. XXVI. 15, 18. et alia forma, בֶּאֱרוֹת, Gen. XIV. 10.

בֹּאר, vide in בּוֹר.

בָּאַשׁ *putruit, fœtuit*, Exod. VII. 18. fut. וַיִּבְאַשׁ, *et fœtuit*, ver. 21. Niph. præter. נִבְאַשׁ, *fœtidus factus fuit*, 1 Sam. XIII. 4. נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ, *fœtidus redditus es apud patrem vel patri tuo*, 2 Sam. XVI. 21. נִבְאֲשׁוּ בְּדָוִד, *fœtidi facti sunt Davidi*, 2 Sam. X. 6. Hiph. transitivè et intransitivè sumitur: præterit. הִבְאִישׁ, *fœtuit*, Exod. XVI. 24. הִבְאִישׁוּ, *putruerunt*, Ps. XXXVIII. 6. הִבְאַשְׁתֶּם, *fœtere fecistis*, Exod. V. 21. fut. יַבְאִישׁ, *fœtidum reddit*, Prov. XIII. 5. Hith. præt. הִתְבָּאֲשׁוּ, *fœtidos reddiderunt se*, 1 Par. XIX. 6.

בְּאשׁ, m. *fœtor*, Amos IV. 10.

בְּאֹשׁ, m. idem: aff. בָּאְשׁוֹ, *fœtor ejus*, Joël. II. 20. בָּאְשָׁם, *fœtor eorum*, Ies. XXXIV. 3.

בָּאְשָׁה, f. *vitium, herba vitiosa aut fœtida frugum*, Job. XXXI. 40.

בְּאֻשִׁים, m. p. *labruscæ, uvæ fœtentes*, Ies. V. 5.

בְּאֵשׁ בִּישׁ, Chald. *malum esse* vel *videri, displicere*: præt. שַׂגִּיא בְּאֵשׁ עֲלוֹהִי, *valdè malum fuit super eum*, id est, *vehementer displicuit ei*, Dan. VI. 15. quod Ab. Esra explicat, רַע בְּעֵינָיו, *malum erat in oculis ejus*, et R. Saadia מְאֹד הֵרַע לוֹ, *valdè malè habuit ipsum*.

בָּאוּשְׁתָּא, f. Chald. *maligna, pessima*, Esr. IV. 12.

בָּבָה f. *pupilla,* constr. בָּבַת עֵינוֹ, *in pupillam oculi ipsius,* Zach. II. 8. contractè כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן, *ut nigrum pupillæ oculi,* Psalm. XVII. 8. Sic בָּבָא, בָּבְתָא, *pupilla,* Chaldæis et Talmudicis usitatissimum. Ergo בַּת in hoc usu non est *filia,* ut multi putant.

בַּג m. *cibus,* et conjungitur semper cum voce פַּת, *portio, buccella,* ac si unam cum ea constituat dictionem: Kimchi tamen scribit ut duas: constructum, בְּפַתְבַּג הַמֶּלֶךְ, *in portione cibi regis,* Dan. I. 8, 13. aff. פַּתְבָּגָם, *portionem cibi eorum,* ver. 16. פַּתְבָּגוֹ, *portionem cibi ejus,* Dan. XI. 26. לְבַג, vide in בָּזַז.

בָּגַד *prævaricatus fuit, perfidè egit.* Construitur absolutè, sæpiùs cum præpos. בְּ et מִן, quasi *perfidè agere* vel *in, contra aliquem,* aut *perfidiâ desciscere ab aliquo.* præter. בָּגַדְתָּ בָּהּ, *perfidè agis in eam,* Mal. II. 14. particip. בֹּגֵד, *perfidè agens, perfidiosus:* fœmininum, בֹּגֵדָה, *perfida.*

בֶּגֶד, m. *perfidia,* Ies. XXIV. 15. Jer. XII. 1. item *vestimentum,* fortè quòd sit primæ hominis contra Deum perfidiæ tegumentum et testimonium, cùm antea homo nudus fuerit, et tum est generis com. masculinum, Levit. XIII. 47. fœm. Levit. VI. 20. aff. בִּגְדוֹ, *vestimentum suum,* 2 Reg. IX. 13. plur. masc. בְּגָדִים, Levit. VI. 4. constr. בִּגְדֵי, Genes. XXVII. 15. aff. בְּגָדֶיךָ, *vestimenta tua,* 2 Reg. V. 8. fœm. cum aff. כָּל־בִּגְדֹתֶיךָ, *omnia vestimenta tua,* Ps. XLV. 9.

בָּגוֹדָה, f. *perfida,* Jerem. III. 7. cum Kametz ab initio, loco Scheva.

בֹּגְדוֹת, fem. pl. *perfidiæ,* אַנְשֵׁי בֹּגְדוֹת, *viri perfidiarum,* id est, *perfidi,* Soph. III. 4.

בַּד *linum, lineum,* Ex. XXVIII. 42. plur. בַּדִּים, *linea,* Ezech. IX. 2. item *vectes,* Exod. XXVII. 6. *rami,* Ezech. XVII. 6. et XIX. 14. *membra,* Job. XLI. 4. constructum, בַּדֵּי, *vectes,* Ex. XXVII. 6. aff. בַּדָּיו, *vectes ejus,* id est, *artus,* vel *ossa ejus,* quæ ceu vectes corpori inhærent, Job. XVIII. 13. alias significationes vide in duabus seqq. radicibus.

בָּדָא *effinxit, mentitus fuit,* 1 Reg. XII. 33. part. cum aff. בּוֹדָאם, *effingis ea,* Neh. VI. 8. pro בֹּדְאָם.

בַּדִּים, m. p. *mendacia, mendaces,* Ies. XLIV. 25. per quos illic intelliguntur, חוֹזֵי בַכּוֹכָבִים, *inspicientes astra, astrologi,* juxta R. Sol. et sic intelligas Jer. L. 36. aff. בַּדֶּיךָ, *mendacia tua,* Job. XI. 3. בַּדָּיו, *mendacia ejus,* Ies. XVI. 6. et sic Jerem. XLVIII. 30. א eliso.

בָּדַד *solitarius fuit, solitarium egit:* particip. בּוֹדֵד, *solitarius existens,* Ies. XIV. 31. בּוֹדֵד לוֹ, *solitarius sibi,* Hos. VIII. 9.

בָּדָד, m. *solus,* sed sumitur semper adverbialiter, *seorsum, solitariè,* unde masculinis et fœmininis jungitur: ut, יֵשֵׁב בָּדָד, *desidet solitariè,* id est, *solitarius,* Thren. III. 28. et fœm. יָשְׁבָה בָדָד, *desidet solitariè,* hoc est, *solitaria,* Thren. I. 1. et numero plur. בָּדָד יִשְׁכֹּנוּ, *solitariè habitabunt,* Jer. XLIX. 31. et cum prosthesi ל, לְבָדָד, *solitariè,* Mich. VII. 14.

בַּד, *solus;* בַּד בְּבַד יִהְיֶה, *solum cum solo esto,* Exod. XXX. 34. id est, *unumquodque solum* vel *seorsum esto,* ut Aben Esra explicat. Cum prosthesi ל adverbiascit.

לְבַד, *seorsum,* Zach. XII. 12. Se-

quente præpositione מִן est præter. לְבַד מִן הַשַּׂהֲרֹנִים, *præter lunulas*, Jud. VIII. 26. לְבַד מִשָּׂרֵי, *præter principes*, 1 Reg. V. 30. vel ei præfixa: ut מִלְּבַד נָשֵׁי, *præter uxores*, Gen. XLVI. 26. cum aff. est, *solus*, לְבַדִּי, *solus ego*, לְבַדְּךָ, *solus tu*, לְבַדּוֹ, *solus ipse*, לְבַדְּכֶם, *soli vos*, etc.

בדל Hiph. הִבְדִּיל, *separavit, disparavit, distinxit, distinctionem fecit, discrevit*, præt. הִבְדִּיל, *separavit*, Num. XVI. 9. etc. Hoph. part. præt. sive Pahul הַמֻּבְדָּלוֹת, *separatæ*, Jos. XVI. 9. pro מֻבְדָּלוֹת, juxta, R. Sol. et Kimchi in Com. inquit, Chirek esse loco Schurek, quod sc. cum Kametz Chatuph in ea conjugatione permutatur. Niph. נִבְדַּל, *separari, separare se*: præt. נִבְדְּלוּ, *separaverunt se*, Esr. IX. 1. part. הַנִּבְדָּל, *separatus*, Esr. VI. 21.

בַּדַל, m. *segmentum, particula separata*: בְּדַל הָאֹזֶן, *particulam auris*, Amos III. 12.

בְּדִיל, m. *stannum*, Ezech. XXVII. 12. plur. cum aff. בְּדִילָיִךְ, *stanna tua*, Ies. I. 25.

בְּדֹלַח, m. *bdellion*, Genes. II. 12. Num. XI. 7. juxta quosdam ligni vel arboris nomen, de qua Plinius lib. 12. cap. 9. et Dioscorides lib. 1. *bdolchon*, et corruptè *bolchon* appellat. Hebræi communiter *crystallum* explicant, ut R. Sol. in lib. Num. et Kimchi Ies. III. 19.

בָּדַק *inquisivit, rimatus, scrutatus est*: infin. לִבְדוֹק וּלְחַזֵּק הַבָּיִת, *ad scrutandum et restaurandum domum*, 2 Par. XXXIV. 10.

בֶּדֶק, m. *rima, fissura, ruptura*, 2 Reg. XII. 6. aff. מַחֲזִיקֵי בִדְקֵךְ, *restaurantes rupturam tuam*, Ezech. XXVII. 9.

בְּדַר Chald. in Pahel, *sparsit, dispersit*: imp. וּבַדַּרוּ, *et spargite*, Dan. IV. 11. ex Hebræo בָּזַר, commutato ז in ד.

בהה בֹּהוּ, m. *inanitas, res inanis*, Gen. I. 2. אַבְנֵי בֹהוּ, *perpendicula inanitatis* sive *inania*, Ies. XXXIV. 11.

בַּהַט m. *porphyrites*, marmoris species rubens, Esth. I. 6. variant interpretes.

בהל Niph. נִבְהַל, *turbari, conturbari, perturbari, terreri*: præter. כִּי נִבְהַל, *quòd perturbatus esset*, 1 Sam. XXVIII. 21. Pih. בִּהֵל, *terruit, turbavit, conturbavit, perturbavit*: *acceleravit, festinavit*, quòd celeritas plerunque turbulenta est: part. מְבַהֲלִים, *turbabant*, Esr. IV. 4. infin. לְבַהֲלֵנִי, *accelerare me, ut accelerarem*, 2 Paral. XXXV. 21. Chald. futur. יְבַהֲלֻנַּנִי, *conturbabunt me*, Dan. IV. 2. יְבַהֲלֻנֵּהּ, *conturbassent eum*, ver. 16. יְבַהֲלָךְ, *perturbet te*, ibid. Pyh. part. מְבֹהֶלֶת, *accelerata*, Proverb. XX. 21. Hiph. præt. הִבְהִילָנִי, *perturbat me*, Job. XXIII. 16. futur. וַיַּבְהִילוּ, *et accelerarunt*, Esth. VI. 14. וַיַּבְהִילוּהוּ מִשָּׁם, *et festinare fecerunt eum inde*, id est, *deturbaverunt*, 2 Paral. XXVI. 20. Hithp. Chald. מִתְבְּהַל, *conturbatus*, Dan. V. 9.

בֶּהָלָה, f. *conturbatio, terror*, Lev. XXVI. 16. plur. בֶּהָלוֹת, *terrores*, Jerem. XV. 8. hinc per metathesin בַּלָּהָה, Ies. XVII. 14. plur. בַּלָּהוֹת et constr. בַּלְהוֹת, Ezech. XXVI. 21. Job. XXIV. 17.

בְּהִילוּ, fœm. Chald. *celeritas*, per apocopam literæ Thau, unde בִּבְהִילוּ, *cum celeritate*, id est, *celeriter*, Esr. IV. 23.

הִתְבְּהָלָה, Chald. idem: Dan. II. 25. et cum א in fine, בְּהִתְבְּהָלָא, Dan. VI. 20.

בהם בְּהֵמָה, בֶּהֱמַת, c. *bestia, pecus, jumentum*: collectivum est, utriusque sexus, Genes. VII. 2. ubi utroque genere usurpatur: constr. בֶּהֱמַת הָאָרֶץ, *bestia terræ*, Ies. XVIII. 6. aff. בְּהֶמְתּוֹ, *pecus suum*, Gen. XXXVI. 6. Observatum est, cum affixis denotare pecus, quod est in hominis potestate, plur. בְּהֵמוֹת, *bestiæ*, Deut. XXXII. 24. constr. בַּהֲמוֹת, Ps. VIII. 8. porrò בְּהֵמוֹת etiam singulariter capitur, pro *elephante*, propter ingentem magnitudinem, quâ instar plurium est, Job. XL. 15. R. Levi tamen dicit esse bestiam specialem, sic appellatam, de qua Rabbini multa nugantur.

בהן בֹּהֶן, masc. *pollex*, tam manuum, quàm pedum, Exod. XXIX. 20. plur. ex alia forma, בְּהֹנוֹת, *pollices*, Jud. I. 6.

בהק בֹּהַק, m. *pustula lucida*, aut *vitiligo*, Lev. XIII. 39. Chald. בְּהַקָא à בְּהַק, *lucidum, clarum esse*, unde מַבְהֲקִין, *pollucent*, 2 Sam. XXII. 13. בָּהִיק, *lucens, illustris, splendidus*, Cant. VII. 3. בְּהִיקָן, *splendentes*, Cant. I. 11. Rabbinis lentigo est et בּוֹהֲקָן, *lentiginosus*.

בהר בָּהִיר, m. *nitidus, splendidus, candidus*, Job. XXXVII. 21.

בַּהֶרֶת, f. *papula alba*, Lev. XIII. 2. plur. בֶּהָרוֹת, ver. 38.

בוא *venit, advenit, pervenit*: *ingressus, congressus est*: quod verecundè de congressu maritali dicitur: *ivit, abivit*, nempe aliquò: *occubuit*, de sole, quod terram et oceanum subire videatur, Genes. XXVIII. 11. quomodo et exire vel prodire dicitur, cum oritur, Gen. XIX. 23. præt. בָּנוּ, *venimus*, 1 Sam. XXV. 8. pro בָּאנוּ ubi Masorethæ notant, novies in hoc verbo Aleph deficere, et loca enumerant, Jer. XXXIX. 16. futur. cum ה paragogico præter morem, וְתָבוֹאֶה, *et adveniat*, Ies. V. 19. et inde תְּבוֹאתָה, *veniat*, Deut. XXXIII. 16. vide Thes. Buxtorfii Grammaticum, c. 30. ad fut. Hiph. הֵבִיא, *venire fecit, adduxit, introduxit, intulit, attulit, obtulit*: præt. וְהֵבֵאתִי הַשֶּׁמֶשׁ, *et occumbere faciam, efficiam ut occidat sol*, Amos VIII. 9. particip. absque Aleph, מֵבִי, *adduco*, 1 Reg. XXI. 21. Hoph. הוּבָא, *allatus, illatus, adductus fuit*: præt. הוּבָאתָה, *adductus fuisti*, Ezech. XL. 4. cum ה paragogico.

בּא, *ingressus, introitus*: מִבֹּא, *ab ingressu*, 2 Reg. XXIII. 11. et cum aff. וּבוֹאֶךָ, *et introitum tuum*, Psal. CXXI. 8. est infinitivus.

בִּיאָה, f. idem: בְּבִאָה, *in introitu*, Ezech. VIII. 5.

מָבוֹא, m. *aditus, ingressus, introitus*: *occasus*, de sole: constr. מְבוֹא, *occasus*, Deut. XI. 30. aff. עַד־מְבוֹאוֹ, *usque ad occasum ejus*, Psalm. L. 1. plur. constr. כִּמְבוֹאֵי עִיר, *sicut per ingressus civitatis*, Ezech. XXVI. 10. plur. fœm. מְבוֹאֹת, *aditus*, Ezech. XXVII. 3.

מוּבָא, m. idem: cum aff. מְבוֹאֶךָ, *ingressum tuum*, 2 Sam. III. 25. quod legendum, מוֹבָאֶךָ ו et ב tranpositis juxta Masorethas: plural. cum affixis וּמוֹבָאָיו, *et aditus ejus*, Ezech. XLIII. 11.

תְּבוּאָה, f. *proventus, reditus*, pro-

prié *venturus:* nam præteriti anni dicitur עָבוּר, ut est in עָבָר, constructum אֶת־תְּבוּאַת, *proventum,* Lev. XXIII. 39. aff. תְּבוּאָתוֹ, *proventum suum,* Levit. XIX. 25. plur. תְּבוּאֹת, Levit. XXV. 16. affix. מִתְּבוּאֹתֵיכֶם, *ex proventibus vestris,* Jer. XII. 13.

בוב partic. Niph. נָבוּב, *vacuus, evacuatus,* Job. XI. 12. et Schurek est loco Cholem, scribit Kimchi in libro Radicum: constr. נְבוּב לֻחֹת, *vacuum, cavum tabularum,* Exod. XXVII. 8. id est, *concavum ex tabulis.*

בוז *sprevit, contempsit:* præt. בָּז, *spreverit,* Zach. IV. 10. cum Pathach loco Kametz: בָּזוּ, *spernunt,* Prov. I. 7. partic. præt. לַפִּיד בּוּז, *fax contempta,* Job. XII. 5.

בּוּז, m. *contemptus, despectio,* Psal. XXXI. 19. fœmin. בּוּזָה, *despectio,* Neh. III. 36.

בוך Niph. נָבוֹךְ, *perplexum, implexum esse:* præter. נָבֹכוּ, *perplexa sunt,* Joël. I. 18. fœm. נָבוֹכָה, *perplexa erat,* Esth. III. 15. partic. plurale, נְבֻכִים, *perplexi,* Exod. XIV. 3. cum Schurek sive Kibbutz loco Cholem.

מְבוּכָה, f. *perplexitas,* Ies. XXII. 5. affix. מְבוּכָתָם, *perplexitas istorum,* Mich. VII. 4.

בול m. *Bul,* nomen mensis octavi, id est, *Octobris,* 1 Reg. VI. 38. Scaliger Sidoniorum et Tyriorum vocabulum esse existimat. Hebræi diversas etymologias afferunt: videantur Kimchi et R. Sal. in Com. Chaldæus respexit ad יבל, *adducere,* unde vertit, *in mense collectionis fructuum.*

בון *intellexit:* præt. בַּנְתָּה, *intelligis,* Psal. CXXXIX. 2. particip. מִבָּנִים, *ab intelligentibus* vel *prudentibus,* Jer. XLIX. 7. Niph. præter. נְבֻנוֹתִי, *prudentiâ instructus sum,* Ies. X. 13. particip. נָבוֹן, *intelligens, prudens,* Genes. XLI. 33. constr. וּנְבוֹן דָּבָר, *et intelligens rerum,* 1 Sam. XVI. 18. plural. נְבוֹנִים, *prudentes,* Ies. V. 21. affix. נְבֹנָיו, *prudentum ejus,* Ies. XXIX. 14. Pih. futur. יְבוֹנְנֵהוּ, *prudentem reddidit eum, erudivit eum,* Deut. XXXII. 10. Hiph. הֵבִין, *intelligere fecit, intelligentem, prudentem effecit* vel *reddidit, erudivit,* item intransitivè, *intellexit, percepit, sensit, consideravit, animadvertit, advertit:* præt. בִּינֹתִי בַּסְּפָרִים *considerabam* vel *studebam in libris,* Dan. IX. 2. per defectum ה characteristici. Sic in imperativo, וּבִין, *et considera,* Dan. IX. 23. et cum ה paragogico, בִּינָה, *considera,* Psal. V. 2. plur. בִּינוּ, *animadvertite,* Psal. XCIV. 8. Hithp. הִתְבּוֹנֵן, *intellexit,* etc. intransitivè, ut modò: futur. תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה, *animadvertetis eam intelligentiâ,* id est, *certissimè intelligetis,* Jer. XXIII. 20.

בִּין, vide infrà suo loco.

בִּינָה, f. *intelligentia, prudentia, animadversio:* constr. בִּינַת אָדָם, *intelligentia hominis,* Prov. XXX. 2. affix. הֲמִבִּינָתְךָ, *num ex intelligentia tua,* Job. XXXIX. 29. plural. עַם בִּינוֹת, *populus intelligentiarum,* id est, *intelligentissimus,* Ies. XXVII. 11. Chald. בִּינָה, *intelligentia,* Dan. II. 21.

תְּבוּנָה, f. idem: affix. לִתְבוּנָתוֹ, *intelligentiæ ejus,* Psal. CXLVII. 5. בִּתְבוּנָם, *secundum intellectum suum,* Hos. XIII. 2. quod contractum est,

pro בִּתְבוּנָתָם, vide simile in גָּלַל inter nomina; plur. תְּבוּנוֹת, *prudentiæ, intelligentiæ*, Ies. XL. 14. aff. עַד־תְּבוּנוֹתֵיכֶם, *usque ad intelligentias vestras* sive *sensa vestra*, Job. XXXII. 11.

בּוּס *calcavit, conculcavit, proculcavit:* futur. וָאָבוּס, *et calcavi*, Ies. LXIII. 6. Pih. præt. בּוֹסְסוּ, *conculcant*, Ies. LXIII. 18. Jer. XII. 10. Hoph. part. מוּבָס, *proculcatum*, Ies. XIV. 19. Hithp. partic. fœmin. מִתְבּוֹסֶסֶת, *conculcandam præbens te*, Ezech. XVI. 6.

בּוֹס, m. *conculcans*, nomen participiale transitivum, ut Kimchi notat in Lib. Rad. unde plur. בּוֹסִים, *conculcantes*, Zach. X. 5.

מְבוּסָה, f. *conculcatio*, Ies. XXII. 5.

תְּבוּסָה, f. idem: constr. תְּבוּסַת אֲחַזְיָהוּ, *proculcatio Achasiæ*, 2 Par. XXII. 7.

בּוּץ m. *byssus, byssinum*, 1 Par XV. 27.

בֹּץ, vide in בצץ.

בּוּק מְבוּקָה, בּוּקָה, f. *vacuitas, evacuatio*, Nah. II. 10. Reliqua quæ hinc esse possint, vide in בָּקַק.

בּוֹר m. *fovea*, Exod. XXI. 33. *cisterna*, 2 Reg. XVIII. 31. *carcer*, propriè subterraneus, Ies. XXXVIII. 18. *sepulchrum*, Psal. XXVIII. 1. interdum scribitur cum א in medio, מִבְּאֵר, *de cisterna*, 2 Sam. XXIII. 15, 20. plur. בֹּרוֹת, *cisternæ*, Deut. VI. 11. et בֹּארוֹת, Jer. II. 13.

בּוֹשׁ *erubescere, pudefieri, pudore suffundi, pudere:* in fut. אֵבוֹשׁ, et cum ה paragogico, אֵבוֹשָׁה, *erubescam*, Psal. XXV. 2. formâ hinc et a יָבֵשׁ, Pih. בֹּשֵׁשׁ, vide in בָּשַׁשׁ. Hiph. הֵבִישׁ vel הוֹבִישׁ, forma rursus a יָבֵשׁ, mutuatâ, *pudefecit: pudenda commisit*, ut Hos. II. 7. Jerem. XLVIII. 20. הֱבִישׁוֹתָ, *pudefecisti*, Psalm. XLIV. 8. et הֹבַשְׁתָּ, 2 Sam. XIX. 6. Hithp. futur. יִתְבֹּשָׁשׁוּ, *erubescent*, Gen. II. 25.

בֹּשׁ, vide infrà in בָּשַׁשׁ.

בּוּשָׁה, f. *pudor*, Mich. VII. 10.

בָּשְׁנָה, f. idem, Hos. X. 6. cum נ epenthetico, speciali et inusitatâ formâ.

בֹּשֶׁת, f. idem, Psal. XXXV. 26. item, *pudendum idolum*, Jer. VII. 19. et XI. 13. et Hos. IX. 10. affix. וּבָשְׁתִּי, *et pudorem meum*, Psalm. LXIX. 20. בָּשְׁתְּכֶם, *pudor vester*, Ies. LXI. 7.

מְבוּשׁ, m. *pudendum:* plur. cum affix. מְבֻשָׁיו, *pudenda ejus*, Deut. XXV. 11.

*בָּזָא, unde præter. בָּזְאוּ, quod vide in בָּזַז.

בָּזָה *sprevit, contempsit, despexit;* præt. בָּזִיתָ, *sprevisti*, 2 Sam. XII. 9. infin. לִבְזֹה נֶפֶשׁ, *ad contemnere anima*, Ies. XLIX. 7. per enallagen, pro לְבָזַת, *ad eum quem contemnit anima cujusque*, id est, *quisque:* sic mox sequitur, לִמְתָעֵב גּוֹי, *ad eum quem abominatur gens*. Alii ad populum Israëliticum, alii ad Christum Messiam referunt. Niph. partic. נִבְזֶה, *despectus, contemptus*, Ies. LIII. 3. plur. נִבְזִים, *contempti*, Mal. II. 9. Hiph. infin. לְהַבְזוֹת, *ut spretos reddant*, Esth. I. 17.

בִּזָּיוֹן, m. *contemptus*, Esth. I. 18.

נִמְבְזָה, f. *contemptibilis*, 1 Sam. XV. 9. pro נִבְזָה per epenthesin literæ מ, vel est compositum ex נִבְזֶה et מְבֻזֶּה.

נְבִזְבָּה, Chald. *honorarium, largitio, profusior* propriè, Dan. II. 6. affix. וּנְבִזְבְּיָתָךְ, *et honoraria tua,* Dan. V. 17. Sic in Targum, מַתְּנָן וּנְבִזְבָּן, *dona et honoraria,* Jer. XL. 5. Videtur hinc esse ut præcedens: nam largitiones profusiores sunt quidam despectus bonorum. Inde Rabbinis בִּזְבֵּז, *profundere; prodigere facultates suas.*

בָּזַז *prædatus, deprædatus est, diripuit,* Ezech. XXIX. 19. præter. irregulare, בָּזְאוּ, *diripiunt,* Ies. XVIII. 2. pro בָּזְזוּ. Niph. præt. וְנָבֹזּוּ, *et diripientur,* Amos III. 11. infin. cum futur. הִבּוֹז תִּבּוֹז, *diripiendo diripietur,* Ies. XXIV. 3. Pyh. præter. וּבֻזָּזוּ, *ut diripiantur,* Jer. L. 37.

בַּז, m. *præda,* Jer. X. 6. hinc לְבַג, *in prædam,* Ezech. XXV. 7. quod Masorethæ notant legendum לְבַז per commutationem Gimel et Zain. Sic alibi גֵּה pro זֶה. Rabbini id referunt ad commutationem literarum cabalisticam אט בח de qua vide Abbreviaturas Buxtorfii. aff. בִּזָּהּ, *prædam ejus,* Ezech. XXIX. 19.

בִּזָּה, f. *præda, direptio,* Neh. III. 36. Esth. IX. 10.

בָּזָק m. *fulgur,* Ezech. I. 14. idem quod בָּרָק commutatis ז et ר, ut Latinis in honos et honor. Est autem בָּזַק, *dispergere,* apud Rabbinos, unde quidam reddunt, *fulgur dispergens,* hoc est, *vehementissimum.*

בָּזַר *sparsit, dispersit, dissipavit:* futur. יִבְזוֹר, *disperget,* Dan. II. 24. Pih. præter. בִּזַּר, *dissipavit,* Psalm. LXVIII. 31. convenit cum פִּזַּר.

בָּחַל *fastidivit, aspernatus, adversatus est;* præter. fœmin. בָּחֲלָה, Zach. XI. 8. Apud Talmudicos etiam est *maturescere:* et בּוֹחַל, *fructus maturus.*

בָּחַן *probavit, exploravit;* præt. בְּחָנַנִי, *probavit me,* Job. XXIII. 10. Niph. futur. יִבָּחֵן, *probetur,* Job. XXXIV. 36.

בֹּחַן, m. *probatio, munitio,* Ezech. XXI. 18. Ies. XXVIII. 16.

בָּחוֹן, m. *specula exploratoria,* vel juxta quosdam, *turris munita,* Jer. VI. 27. plur. cum Schurek et affix. בַּחוּנָיו, Ies. XXIII. 13.

בָּחַר *elegit, selegit:* ferè cum præpositione ב construitur. præter. בְּךָ בָּחַר, *te selegit,* Deut. VII. 6. Niph. præt. וְנִבְחַר, *et eligetur, electa erit,* Jer. VIII. 3. part. נִבְחָר, *selectum, lectissimum,* Prov. VIII. 10. Pyh. fut. יְבֻחַר, *eligetur,* Eccles. IX. 4. ubi juxta Masorethas legendum יְחֻבַּר, *associabitur.*

בָּחוּר, m. *lectus, electus:* item *juvenis* quasi ad omnes operas selectus, Ezech. IX. 6. plur. בַּחוּרִים, Psal. CXLVIII. 12. et Pathach indicat formam dagessatam: sic quoque juxta quosdam, Ies. XLII. 22. constr. בַּחוּרֵי, *juvenes,* Ezech. XXIII. 6. aff. בַּחוּרֵיהֶם, *juvenes eorum,* 2 Par. XXXVI. 17.

בְּחוּרִים, m. p. *juventus,* quasi ætas selecta: aff. מִבְּחֻרָיו, *a juventute sua,* Num. XI. 28.

בְּחֻרוֹת, f. p. idem: aff. בִּימֵי בְּחוּרוֹתֶיךָ, *in diebus juventutis tuæ,* Eccles. XII. 1.

בָּחִיר, m. *electus:* constr. בְּחִיר, 2 Sam. XXI. 6. aff. בְּחִירִי, *electus meus,* Ies. XLII. 1. plur. cum aff. בְּחִירָיו, *electi ejus,* Psal. CV. 6.

מִבְחוֹר, m. *delectus, selectum, lectissimum,* 2 Reg. III. 19.

מִבְחָר, m. idem: constr. מִבְחַר בַּחוּרָיו, *selectissimum juvenum ejus,* Jer. XLVIII. 15. plur. cum affix. מִבְחָרָיו, *delectuum ejus,* Dan. XI. 15.

בָּטָא *pronuntiavit, effutivit:* partic. בֹּטָה, *effutiens,* Prov. XII. 18. ex forma quiescentium tertiâ ה: Pih. infinit. לְבַטֵּא, *effutiendo,* et futur. יְבַטֵּא, *effutit,* Lev. V. 4.

מִבְטָא, m. *pronunciatum, prolatio,* Num. XXX. 7.

בָּטַח *fisus est, confisus est. Fiduciam habuit.* Construitur cum præpositione בְּ, אֶל et עַל, sæpè etiam absolutè ponitur. Particip. præt. בָּטוּחַ, *confisus, fretus,* Ies. XXVI. 3. Psalm. CXII. 7. Hiph. præter. הִבְטַחְתָּ, *fecisti ut fiduciam poneret,* Jer. XXVIII. 15. partic. מַבְטִיחִי, *confidere faciens me,* Psal. XXII. 10. futur. יַבְטַח, *confidere faciat,* 2 Reg. XVIII. 30.

בֶּטַח, m. *fiducia, securitas, confidentia, securè, confidenter:* Levit. XXV. 18.

בִּטָּחוֹן, m. *fiducia,* Eccles. IX. 4.

בִּטְחָה, f. idem: וּבְבִטְחָה, *et in fiducia,* Ies. XXX. 15.

בַּטֻּחָה, f. idem: plur. וּבַטֻּחוֹת, *et securitates,* Job. XII. 6. vide etiam טוּחַ.

מִבְטָח, m. idem: מִבְטַח מִבְטָח מִבְטַח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ, *fiducia omnibus extremitatibus terræ,* Psal. LXV. 6. affix. מִבְטָחוֹ, *fiducia ejus,* Jer. XVII. 7. מִבְטֶחָה, *fiduciæ ejus,* Prov. XXI. 22. ubi deest Mappik in He: מִבְטֶחָם, *fiducia eorum,* Jer. XLVIII. 13. quæ duo habent Sægol loco Kametz, euphoniæ causâ sequente alio Kametz: plural. מִבְטַחִים, *securitates,* Ies. XXXII. 18. aff. בְּמִבְטַחַיִךְ, *fiducias tuas,* Jer. II. 37.

אֲבַטִּחִים, m. p. *pepones,* Num. XI. 5. Ab. Esra scribit, ex lingua Arabica esse notum vocabulum. Majemon in libro Talmudico Trumoth, capite 8. scribit: אבטיחין בערבי בטיך ובלעז מלוני, id est, *abhattichin, Arabicè battich, vulgò melone.* Ergo א erit servile.

בָּטֵל *cessavit, intermisit, intermissum, impeditum fuit:* præter. וּבָטְלוּ, *et intermittent,* Eccles. XII. 3. Chald. præter. fœm. בְּטֵלַת, *impeditum fuit,* Esr. IV. 24. partic. præsens fœm. בָּטְלָא, *impeditum mansit,* ibid. Pah. præt. בַּטִּלוּ, *cessare fecerunt, impediverunt,* Esr. IV. 23. infin. לְבַטָּלָא, *ad impediendum,* ver. 21.

בטן בֶּטֶן, f. *venter, uterus,* Num. V. 22. metaphoricè *prominentia, projectura,* 1 Reg. VII. 20. aff. בִּטְנִי, *ventris mei,* Job. XIX. 17.

בָּטְנִים, m. p. *nuces terebinthinæ,* Gen. XLIII. 11. quidam *nuces avellanas* explicant.

בִּי *O, ah, quæsò, obsecrò;* particula obsecrandi juxta Hebræos, Gen. XLIII. 20. Exod. IV. 10.

בֵּין *inter;* interdum habet naturam nominis, quasi *medium* vel *medietatem* dicas: בְּבֵין, *in inter, in medio,* Ies. XLIV. 4. ubi Veneta magna habent בְּבֵן, absque י: aff. בֵּינוֹ, *inter eum:* בֵּינִי וּבֵינֶיךָ, *inter me et inter te,* Genes. XIII. 8. בֵּינִי וּבֵינְךָ, 1 Sam. XX. 23. בֵּינֵינוּ, *inter nos,* בֵּינֵיכֶם, *inter vos;* quorum quædam habent formam pluralem masculinam. Sic fœmininâ terminatione

אֶל־בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל, *ad intermedietates orbium*, id est, *in medium* vel *intervallum*, Ezechiel. X. 2. מִבֵּינוֹת לַכְּרֻבִים, *e medietatibus, e medio, ex intervallo Cherubinorum*, ibid. בֵּינוֹתָם, *inter eos*, Gen. XLII. 23. בֵּינוֹתֵינוּ, *inter nos*, Gen. XXVI. 28. et formâ duali, absque י in medio אִישׁ הַבֵּנַיִם, *vir medietatum*, 1 Samuel. XVII. 4. id est, *intermedius*, interponens se inter duo castra, duello pugnam transacturus. Huc quidam referunt לַבֵּן, *ad medianum*, scilicet cantum musicum, nempe *tenorem* ut vulgò vocant, Psal. IX. 1. de quo vide etiam in עָלַם. Chald. בֵּין, *inter*, Dan. VII. 5. בֵּינֵיהֵן, *inter ea*, ver. 8.

בין בֵּיצָה, f. *ovum*, apud Rabbinos: plur. בֵּיצִים, *ova*, Deuter. XXII. 6. constr. בֵּיצֵי, Ies. LIX. 5. aff. מִבֵּיצֵיהֶם, *ex ovis eorum*, ibid.

ביר בֵּיר, m. *puteus*, Jerem. VI. 7. ubi scribitur בֵּור quasi sit בּוֹר, sed Masorethæ notarunt legendum בַּיִר.

בִּירָה, f. *regia, palatium, castrum*, 1 Par. XXIX. 1. Chal. בִּירְתָא, *regia*, Esr. VI. 2.

בִּירָנִיּוֹת, f. p. *palatia, arces, basilicæ*, 2 Par. XVII. 12.

בית m. *domus: familia:* et generaliter *sedes, locus,* quo aliquid capitur vel continetur, ut Exod. XXV. 27. 2 Sam. XV. 17. 1 Reg. XVIII. 32. בַּיְתָה בֵּיתָה, *ad domum, in domum, versus domum, intus:* Gen. XLIII. 24. Ezech. XLIV. 17. מִבַּיִת, *intrinsecus*, Exod. XXV. 11. et intercedente articulo, מֵהַבַּיִת, idem, Ezech. XL. 9. constr. בֵּית, Gen. XXIV. 7. בֵּית־לָהּ, *intra eam*, Ezech. I. 27. sic מִבֵּית, Ex. XXVI. 33. aff. בֵּיתוֹ, *domus ejus*, בֵּיתְךָ, *domus tua*, בֵּיתִי, *domus mea*, etc. plur. בָּתִּים, *domus, sedes, familiæ*, Exod. I. 21. *ædiculæ, sacella textilia*, 1 Reg. XXIII. 7. לְבָתִּים, *pro domibus, in loca* vel *sedes*, Exod. XXV. 27. const. aff. בָּתֶּיךָ, *domus tuæ*, Exod. X. 6. Chald. בַּיְתָא דְנָה, *domum hanc*, Esr. V. 9. constr. עֲבִידַת בֵּית אֱלָהָא, *opus domus Dei*, Esr. IV. 24. aff. וּבַיְתֵהּ, *et domus ejus*, Esr. VI. 11. plur. וּבָתֵּיכוֹן, *et domus vestræ*, Dan. II. 5.

בִּיתָן, masc. *palatium:* אֶל גִּנַּת הַבִּיתָן, *ad hortum palatii*, Esth. VII. 7. constr. בִּיתַן הַמֶּלֶךְ, *palatii regis*, Esth. I. 5. quidam, *hortum interiorem*, vertunt.

בית Chald. et inde בָּת, *pernoctavit*, Dan. VI. 19. pro Hebræo לוּן sæpissimè in Targum ponitur.

בָּכָא m. *morus*, Ps. LXXXIV. 7. plur. מִמּוּל בְּכָאִים, *ex adverso mororum*, 2 Sam. V. 23.

בָּכָה *flevit, deflevit:* regit accusativum, et frequenter est cum præpositionibus אֶל, עַל et לְ præter. וּבָכוּ אֵלַיִךְ, *et fleverunt ad* vel *propter te, defleverunt te*, Ezech. XXVII. 31. infin. בָּכוֹ, *flendo*, Jer. XXII. 10. cum ו loco ה: futur. וַיֵּבְךְּ, *et flevit*, Gen. XXVII. 38. cum apocopa tertiæ radicalis. Niph. particip. נִבְכִים unde constructum, עַד נִבְכֵי־יָם, *usque ad fluenta, fluctus* vel *profunda maris*, Job. XXXVIII. 16. per metaphoram. Pih. particip. fœm. מְבַכָּה, *deflet*, Jerem. XXXI. 15. plural. מְבַכּוֹת, *deflentes*, Ezech. VIII. 14.

בָּכֶה, m. *fletus*, Esr. X. 1.

בְּכִי, m. idem, Jerem. IX. 9. aff. בִּכְיִי, *fletus mei*, Psalm. VI. 9.

בָּכוּת, f. idem, Gen. XXXV. 8.

בְּכִית f. idem, aff. בְּכִיתוֹ, *fletus ejus*, Gen. L. 4.

בכר בְּכוֹר, masc. *primogenitus, primogenitum*, Gen. XXV. 13. Deut. XXI. 17. aff. בְּכוֹרוֹ, *primogenitus ejus*, Exod. XI. 5. plural. constr. בְּכוֹרֵי, Psalm. CXXXV. 8. affix. בִּבְכוֹרֵיהֶם, *in primogenitis illorum*, Ps. CXXXVI. 10. et formâ fœmin. וְאֶת־בְּכֹרוֹת, *et primogenita*, Neh. X. 37.

בְּכוֹרָה, f. *primogenitura, jus primogenitorum*, Genes. XXV. 32. aff. אֶת־בְּכֹרָתְךָ, *jus tuum primogenitorum*, ver. 31.

בְּכִירָה, f. *primogenita*, Gen. XIX. 31.

בִּכֵּר, Pih. *primogenitum proferre, efficere* vel *instituere, jus primogenituræ dare:* infinit. לְבַכֵּר, Deuter. XXI. 16. futur. יְבַכֵּר, *primogenita profert*, Ezech. XLVII. 12. Pyh. futur. יְבֻכַּר, *primum gignetur*, Lev. XXVII. 26. Hiph. particip. fœm. כְּמַבְכִּירָה, *tanquam primipara*, Jer. IV. 31.

בִּכּוּרִים, m. p. *primitiæ, primitivi fructus*, Levit. XXIII. 17. constr. בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ, *primitiæ operum tuorum*, Exod. XXIII. 16. aff. בִּכּוּרֶיךָ, *primitiarum tuarum*, Lev. II. 14.

בִּכּוּרָה, f. *præcox, primus fructus*, Mich. VII. 1. at illud כְּבִכּוּרָהּ habet Mappik redundans, Ies. XXVIII. 4. plural. בִּכּוּרוֹת, *præcocia*, Ies. XXIV. 2. cum Pathach.

בִּכְרָה, f. *dromas*, Jerem. II. 23. plur. constr. בִּכְרֵי, Ies. LX. 6.

בָּל Chald. *cor, animus*, quasi per transpositionem literarum ab Hebræo לֵב deductum, juxta Hebræos plerosque, Dan. VI. 15. addit Ab. Esra, etiam Arabicè *cor* dici בָּל, Kimchi in Lib. Radic. scribit, juxta quosdam interpretes idem esse quod מַחֲשָׁבָה, *cogitatio*, et inde Arabicè, אגעל בלך, id est, שִׂים מַחֲשַׁבְתְּךָ, *adhibe cogitationem tuam.*

בַּל *non, nequaquam*, בַּל חָלִיתִי, *non ægrotavi*, Prov. XXIII. 35. בַּל יֹאמְרוּ, *ne dicant*, Hos. VII. 2.

בְּלִי, *non: sine, præter, absque:* עַד־בְּלִי, *donec non*, Psal. LXXII. 7. עַל־בְּלִי, *eo quòd non*, Gen. XXXI. 20. בִּבְלִי, *in* vel *per non, absque*, Deut. IV. 42. לִבְלִי־חֹק, *ad non modum, immodicè*, Ies. V. 14. לִבְלִי־אֹכֶל, *propter non cibum*, id est, *penuriâ cibi*, Job. XXXVIII. 41. מִבְּלִי, *eo quòd non, quòd nulli*, Thren. I. 4. מִבְּלִי לְבוּשׁ, *absque veste*, Job. XXIV. 7. הֲמִבְּלִי־אֵין, *an propterea quod non ulla*, id est, *nulla prorsus*, Exod. XIV. 11. pleonasmus, cui similis in בִּלְעֲדֵי.

בִּלְתִּי, idem, habetque epenthesin literæ ת: ut, עַד בִּלְתִּי, *usque dum non*, Job. XIV. 12. בִּלְתִּי אִם, *nisi, præter*, Gen. XLVII. 18. לְבִלְתִּי, *ad non*, quomodo frequenter cum infinitivo construitur: מִבִּלְתִּי, *propterea quòd non.* Cùm affix. בִּלְתִּי, *absque me*, Ies. X. 4. בִּלְתֶּךָ, *absque*, vel *præter te*, 1 Sam. II. 2. nec cum pluribus reperitur.

בְּלִימָה, *nihilum,* Job. XXVI. 7. compositum ex בְּלִי, *non,* et מָה, *quid* sive *aliquid.*

בְּלִיַּעַל, vide in עָלַל.

בְּלָא Chald. *consumi, atteri vetustate:* Pah. בַּלֵּא, *attrivit:* futur. יְבַלֵּא, *deteret,* Dan. VII. 25.

בְּלוֹ, m. *tributum provinciale,* vetus et solitum, Esr. IV. 13. Talmudici exponunt כסף גולגלתא, *tributum capitationis, in singula capita.*

בלג Hiph. הִבְלִיג, *recreare, confortare se,* part. הַמַּבְלִיג, *qui recreat se,* Amos V. 9. fœm. cum י paragogico, מַבְלִיגִיתִי, *recreans* vel *recreatura se,* scilicet anima, Jer. VIII. 18. juxta quosdam est nomen, *recreatio mea.* futur. וְאַבְלִיגָה, *et recreabo me,* Job. IX. 27. et X. 20.

בָּלָה *veterascere, vetustate teri, atteri, deteri:* præter. וְלֹא־בָלוּ, *non inveteraverunt,* Deut. XXIX. 5. infin. אַחֲרֵי בְלֹתִי, *post veterascere me,* Genes. XVIII. 12. Pih. בִּלָּה, *consumpsit, trivit, detrivit:* præt. בִּלָּה בְשָׂרִי, *terit carnem meam,* Thren. III. 4. infin. לְבַלּוֹת, *consumendo,* Psal. XLIX. 15. futur. יְבַלּוּ, *deterent,* Ies. LXV. 22.

בָּלֶה, m. *vetus, tritum:* plural. שַׂקִּים בָּלִים, *saccos tritos,* Jos. IX. 4. fœm. לַבָּלָה, *effœtæ,* Ezech. XXIII. 43. plur. נְעָלוֹת בָּלוֹת, *calcei triti,* Jos. IX. 5.

בְּלוֹיִם, m. p. *veteramenta:* const. בְּלוֹיֵי, Jer. XXXVIII. 11. et בְּלוֹאֵי, ver. 12.

בְּלִי, m. *consumptio,* Ies. XXXVIII. 17.

בַּלָּהָה, f. vide supra in בהל.

תַּבְלִית, f. *consumptio,* Ies. X. 25.

בָּלַל *confudit, perfudit, miscuit,* Genes. XI. 9. בַּלֹּתִי, *perfudi,* Psalm. XCII. 11. vel intransitivè, *perfusus sum,* R. Sal. infinitivum facit cum affixo pro לְבַלּוֹתִי, *perfundendo me,* hoc est juxta Chaldæum, רַבֵּיתָא יָתִי, *inungis me oleo recenti,* id est, *constanti dominatu,* viribus et potentiâ me instruis, ut non peream sicut improbi, quorum instabilitatem versu præcedenti proposuit. Similem formam infinitivi vide in חָנַן. Quidam faciunt infinitum Pihel à בָּלָה pro בְּבַלּוֹתִי, *in veterascendo me, senescente me, in senectute mea,* scil. *perfundis me,* quod tunc subaudiendum. Partic. præter. בָּלוּל, *mistum,* Exod. XXIX. 40. בְּלוּלָה, f. Levit. VII. 10. plur. בְּלוּלוֹת, *mixtæ,* Levit. II. 4. futur. וְנָבְלָה, *et confundamus,* Gen. XI. 7. pro נָבֹלָּה. Vide simile in בָּקַק. Et aliâ significatione, וַיָּבָל, *et pabulum dedit,* q. d. *pabulavit, pabulum miscuit,* Jud. XIX. 21. a nomine quod mox sequitur. Hith. futur. יִתְבּוֹלָל, *confundit, commiscet se,* Hos. VII. 8.

בְּלִיל, masc. *farrago, pabulum, a miscendo,* Ies. XXX. 24. aff. עַל־בְּלִילוֹ, *juxta farraginem suam,* Job. VI. 5.

תֶּבֶל, m. *confusio,* Lev. XX. 12.

תְּבַלֻּל, m. *suffusio,* vitium oculi, quo visus confunditur, Levit. XXI. 20.

בָּלַם *constrinxit:* infin. לִבְלוֹם, *ad constringendum,* Psal. XXXII. 9.

בָּלַס *perquisivit:* partic. וּבוֹלֵס, *et perquirens,* Amos VII. 14. Ex Chaldæo בְּלַשׁ deductum est.

בָּלַע *absorpsit, exsorbuit, deglutivit, devoravit, perdidit,* item *texit, operuit,* juxta quosdam, Job. XX. 15. Ies. IX. 15. præter. בְּלָעַנִי, *deglutit me,* Jer. LI. 34. infin. עַד־בִּלְעִי, *ad deglutire me, dum deglutiam,* Job. VII. 19. Niph. præt. וְנִבְלַע, *et absorbebitur,* Hos. VIII. 8. נִבְלְעוּ, *absorbentur,* Ies. XXVIII. 7. Pih. præt. בִּלַּע, *absorbuit,* Ies. XXV. 8. בִּלֵּעוּ, *perdunt,* Ies. III. 12. infin. כְּבַלַּע, *quum absorbent,* Num. IV. 20. Pyh. part. מְבֻלָּעִים, *perditi,* Ies. IX. 15. futur. יְבֻלַּע, *absorberetur,* Job. XXXVII. 20. Hith. futur. תִּתְבַּלַּע, *absorbeatur,* Psal. CVII. 27.

בֶּלַע, m. *absorptio, perditio, pernicies,* Psal. LII. 6. affix. אֶת־בִּלְעוֹ, *absorptum ejus,* Jer. LI. 44.

בִּלְעֲדֵי, *præter, præterquam, excepto:* בִּלְעֲדֵי אֶחֱזֶה, *præterquam quòd video,* Job. XXXIV. 32. vox ex duabus composita, scribit Ab. Esra Genes. XLI. 16. nempe ex בַּל et עַד, vel עֲדֵי. Sæpius cum מ ab initio, מִבַּלְעֲדֵי, *præter,* Num. V. 20. הֲמִבַּלְעֲדֵי, *an præter,* Jer. XLIV. 19. בִּלְעָדַי רַק, *præter duntaxat,* Gen. XIV. 24. cum Pathach, quod Kimchi esse existimat, quale in חַלּוֹנַי, et similibus. Est autem pleonasmus, ut et in בַּל et אַךְ: affix. בִּלְעָדַי, *excepto me,* Gen. XLI. 16. מִבַּלְעָדַי, *præter me,* Ies. XLIII. 11. et XLIV. 6. cum Pathach sub ב.

בָּלַק *exinanivit:* part. וּבוֹלְקָהּ, *et exinaniturus eam,* Ies. XXIV. 1. Pyh. partic. fœmin. מְבֻלָּקָה, *exinanita,* Nah. II. 11.

*בִּלְתִּי, vide supra in בַּל.

בָּמָה f. *excelsum, sacellum, ara idolorum:* הַבָּמָתָה, *in excelsum illud,* 1 Sam. IX. 13. plur. בָּמוֹת, *excelsa,* Num. XXI. 28. aff. בָּמוֹתֶיךָ, *excelsa tua,* 2 Sam. I. 25. בָּמֹתָיו, *excelsa ejus,* 2 Reg. XVIII. 22. at de בְּמוֹתָיו, Ies. LIII. 9. interpretes variant. Et alia forma, בָּמֳתֵי אָרֶץ, *excelsa terræ,* Deut. XXXII. 13. cum Vau redundante; juxta Masorethas.

בָּנָה *ædificavit, exstruxit:* futurum per apocopam, וַתִּבֶן, *et ædificavit,* Zach. IX. 3. Hinc *ædificare domum,* metaphoricè dicitur et de liberorum procreatione: ut, אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו, *qui non ædificaverit domum fratris sui,* Deut. XXV. 9. אֲשֶׁר בָּנוּ, *quæ exstruxerunt domum Israëlis,* Ruth IV. 11. Sic in Niphal. inde בֵּן, *filius,* quasi ædificium familiæ paternæ, quæ in eo habitat et conservatur. Chald. præt. בְּנַיְתַהּ, *ædificavi eam,* Dan. IV. 27. וּבְנוֹ, *et ædificarunt,* Esr. VI. 14. part. præsens masc. plur. בָּנַיִן, *ædificantes,* Esr. IV. 12. partic. præt. בְּנֵה, *ædificata fuerat,* Esr. V. 11. infinit. לְמִבְנֵא, *ædificare,* Esr. V. 2. vel מ ejecto et per Dagesch compensato לִבְּנֵא, ver. 3. cum ה paragogico, לְמִבְנְיָה, *ædificandi,* ver. 9. futur. יִבְנוֹן, *ædificanto,* Esr. VI. 7. Niph. præt. נִבְנָה, *ædificata fuerat,* 1 Reg. III. 2. partic. הַנִּבְנֶה, *quæ ædificata fuerit,* 1 Par. XXII. 19. infin. לְהִבָּנוֹת, *ut ædificaretur,* Hag. I. 2. futur. אִבָּנֶה, *ædificabor, liberos consequar,* Genes. XVI. 2. et XXX. 3. Chald. ex Ithp. partic. מִתְבְּנֵא, *ædificatur,* Esr. V. 8. futur. יִתְבְּנֵא, *ædificabitur,* ver. 16. תִּתְבְּנֵא, *ædificabitur,* Esr. IV. 13.

בְּנִיָה, f. *ædificium,* Ezech. XLI. 13. בִּנְיָן, m. idem, ver. 12. Chaldaic. בִּנְיָנָא, Esr. V. 4.

מִבְנֶה, m. *structura:* construc. כְּמִבְנֵה־עִיר, *quasi structura civitatis,* Ezech. XL. 2.

תַּבְנִית, f. *structura, similitudo, exemplar, forma:* aff. תַּבְנִיתוֹ, *similitudinem illius,* 2 Reg. XVI. 10.

בֵּן, m. *filius,* latè: *gener.* 1 Sam. XXIV. 17. *pullus,* Levit. XII. 6. *ramus,* Genes. XLIX. 22. Psalm. LXXX. 16. constr. בֶּן, et quandoque בִּן ut Deut. XXV. 2. cum ו paragogico בְּנוֹ בְעֹר, *filius Behoris,* Num. XXIV. 3. cui simile vide in nomine חַיָּה; aff. בְּנוֹ, *filius ejus,* בְּנִי, *filius meus,* בִּנְךָ, *filius tuus,* בְּנֵנוּ, *filius noster,* etc. plur. בָּנִים, *filii, nepotes, posteri: pulli,* Job. XXXIX. 19. constr. בְּנֵי, Gen. VI. 2. aff. וּבְנֵיהֶם, *et pulli earum,* Genes. XXXII. 16. בָּנָיו *filii ejus,* Gen. XLVI. 7. Chald. בְּנֵי, *filii,* Dan. II. 25. וּבְנֵי תוֹרִין, *et filii boum,* id est, *juvenci,* Esr. VI. 9. בְּנֵיהוֹן, *filii eorum,* Dan. VI. 25. וּבְנוֹהִי, *et filiorum ejus,* Esr. VI. 10.

בַּת, f. *filia,* quasi ex בֶּנֶת, ut Dagesch ostendit, in forma affixorum, tum etiam ejus plurale: metaphoricè quoque hoc nomine appellantur *oppida, pagi, villæ,* quæ sunt quasi filiæ majorum civitatum: aff. בִּתּוֹ, *filia ejus,* Gen. XXIX. 6. plur. בָּנוֹת, *filiæ:* const. בְּנוֹת, Gen. VI. 2. aff. וּבִבְנוֹתֶיהָ, *et in villis ejus,* Jud. XI. 26. בְּנוֹתֶיךָ, *filias tuas,* Gen. XXXI. 31. vide etiam infra בַּת, suo loco, et בבה.

בְּנַס Chald. *irasci, indignari:* præt. בְּנַס וּקְצַף שַׂגִּיא, *indignatus fuit et efferbuit plurimùm,* Dan. II. 12. quidam volunt ב esse servile et נַס, *ira,* à נָסַס. His obstant sequentia, וּבְנַס פַּרְעֹה, *et indignatus fuit Pharao,* Hebr. וַיִּקְצֹף, Genes. XL. 2. in Jonathane, בְּנַסוּ וּקְצַפוּ, *indignati sunt et efferbuerunt,* Esth. II. 21. in Venetis primæ editionis, pro quo in altera כְּנַסוּ mendosè per כ: וְהָא אִנּוּן בְּנִיסִין, *et ecce illi erant indignabundi,* Genes. XL. 6. in Targum Jonathanis: אַפֵּי בְנִיסָתָא, *facies indignabundæ,* Prov. XXV. 23. ubi in Venetis pravè est כ initio: nomen, עֲלַי בְּנָסָא מִתְמַלְאִין, *contra me indignatione replentur,* Job. XV. 10. addit Elias à נָסַס nullum defectivum נס reperiri. Integrum, וּבִנְסִים סַגִּי, *et in indignatione multa,* Eccles. V. 16.

בֹּסֶר m. *omphax, uva immatura:* Jer. XXXI. 29. aff. בִּסְרוֹ, *omphacem ejus,* Job. XV. 33. cujus absolutum possit esse בֶּסֶר.

בָּעָה *bullavit, bullas excitavit,* et ex usu Chaldaico *petivit, quæsivit, rogavit:* imp. cum fut. אִם־תִּבְעָיוּן בְּעָיוּ, *si quæsituri estis, quærite,* Ies. XXI. 12. מַיִם תִּבְעֶה־אֵשׁ, *aquas bullat* vel *ebullire facit ignis,* Ies. LXIV. 1. Chald. præt. בְּעָה vel בְּעָא, *petiit,* Dan. II. 16, 49. דִּי בְעֵינָא, *quod quærebamus,* Dan. II. 23. וּבְעוֹ, *et quærebant,* ver. 13. part. בָּעֵה, *orans,* Dan. VI. 12, 14. plur. בָּעַיִן, *quærebant,* ver. 5. infinit. לְמִבְעֵא, *petendum,* Dan. II. 18. fut. אֶבְעֵא, *quæsivi,* Dan. VII. 16. יִבְעֵא, *petierit,* Dan. VI. 8. ex Pahel futur.

יִבְעוּן, *requisiverunt,* Dan. IV. 33. Niph. præter. נִבְעוּ, *requisita sunt,* Obad. 5. part. נִבְעָה, *tumens, inflata est ut bulla,* ut Ab. Esra explicat, Ies. XXX. 13.

בְּעִי, m. *postulatio, petitio,* Job. XXX. 24. ut R. Levi Gerson explicat, de quo vide ampliùs in עִיד.

בָּעוּת, f. Chald. *petitio:* cum aff. בָּעוּתֵהּ, *petitionem suam,* Dan. VI. 14. et per apocopam, בָּעוּ, ver. 8.

אֲבַעְבֻּעֹת, f. p. *bullæ, pustulæ,* Exod. IX. 9.

בָּעַט *recalcitravit:* fut. וַיִּבְעַט, *et recalcitravit,* Deuter. XXXII. 15. תִּבְעֲטוּ, *recalcitrabitis,* 1 Sam. II. 29.

בָּעַל *dominatus est, dominium habuit, imperavit:* et ad virginem vel mulierem relatum, est *dominum, maritum ejus esse* vel *fieri, ducere eam in uxorem:* præter. וּבָעַל בַּת, *et duxerit filiam,* Mal. II. 11. וּבְעָלָהּ, *et maritus ejus fuerit,* Deut. XXIV. 1. וּבְעַלְתָּהּ, *duces eam, maritus ejus eris,* Deut. XXI. 13. *dominandi* significatione construitur ferè cum בְּ et לְ, ut Jer. III. 14. 1 Paral. IV. 22. vel assumit affixa, ut בְּעָלוּנוּ, *imperabunt nobis,* Ies. XXVI. 13. particip. præt. fœm. בְּעוּלָה, *maritata, conjugata,* Ies. LXII. 4. constr. בְּעֻלַת בַּעַל, *maritata marito,* id est, *juncta marito,* Genes. XX. 3. Niph. futur. תִּבָּעֵל, *maritabitur,* Prov. XXX. 23.

בּוֹעֵל, m. *conjux, maritus:* plural. בֹּעֲלַיִךְ, *conjuges tui,* Ies. LIV. 5.

בַּעַל, m. *dominus, maritus, conjux.* latissimè usurpatur, vide Genes. XXXVII. 19. et XIV. 13. et XLIX. 23. Exod. XXIV. 14. Prov. I. 17. et XXIX. 22. etc. Est et proprium nomen loci, et idoli, atque ita variè cum multis vocibus jungitur: aff. בַּעְלִי, *maritus meus,* Hos. II. 18. בַּעְלָהּ, *mariti sui,* Prov. XII. 4. plur. בְּעָלִים, *Bahalimi, tutelares dii,* Jud. II. 11. Hos. XI. 2. constr. בַּעֲלֵי, *domini,* Jud. IX. 2, 3. aff. בְּעָלֶיהָ, *dominos suos,* Eccles. VII. 12. cum affixis etiam sensu singulari usurpatur, Exod. XXI. 29. et XXII. 11. et sæpiùs eo capite, Ies. I. 3. et alibi. Chald. בְּעֵל, *dominus, præses:* בְּעֵל טְעֵם, *præses consilii,* Esr. IV. 8.

בַּעֲלָה, f. *domina:* et nomen urbis, *Bahala,* Jos. XV. 9. בַּעֲלָתָה, *Bahalam versus,* 1 Paral. XIII. 6. constr. בַּעֲלַת־אוֹב, *domina pythonis, pythonissa* vel *prædita pythone,* 1 Sam. XXVIII. 7. בַּעֲלַת־הַבַּיִת, *domina domus,* 1 Reg. XVII. 17. *hera domestica.*

בָּעַר *arsit, exarsit, succensus, combustus fuit:* et interdum transitivè, *accendit, exussit,* ut Psalm. LXXXIII. 15. item *obbrutescere,* ex significatione nominis derivati, unde futur. יִבְעֲרוּ, *obbrutescent,* Jer. X. 8. et sic part. בֹּעֲרִים, *obbrutescentes, brutissimi,* Ps. XCIV. 8. at אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים, *homines ardentes,* odio scilicet, id est, *infestissimi,* juxta Masoretharum notam, Ezech. XXI. 36. Niph. præter. נִבְעַר, *obbrutescit,* Jer. X. 14. נִבְעֲרוּ, *obbrutuerunt,* ver. 21. et sic Ies. XIX. 11. Pih. בִּעֵר, *ardere fecit, accendit, incendit, succendit, combussit, exussit,* et inde latiùs, *sustulit, removit,* ut stipulæ ex agris exustione removentur: et sicut herbæ ab animantibus depascuntur, unde est *pavit, depavit,* ut Exod. XXII. 5. Ies. III. 14. eadem significat et in Hiphil. Pyh. particip. מְבֹעֶרֶת, *succensa,* Jer. XXXVI. 22. Hiph. præt. וְהִבְעַרְתִּי, *et comburam,* Nah. II. 13.

part. מַבְעִיר, *sublaturus*, vel *remoturus sum*, 1 Reg. XVI. 3. fut. יַבְעֶר־, *depaverit*, Exod. XXII. 4.

בְּעִיר, m. *brutum, jumentum, pecus:* aff. בְּעִירֹה, *pecus suum*, Exod. XXII. 4. בְּעִירָם, *brutæorum*, Psalm. LXXVIII. 48.

בַּעַר, m. *brutus, baro, bardus*, id est, *stupidus*, Psalm. LXXIII. 22. et XCII. 7.

בְּעֵרָה, f. *incendium*, Exod. XXII. 5.

תַּבְעֵרָה, f. *exarsio, combustio*, sed est ut nomen proprium loci, Num. XI. 3.

בָּעַת Pih. *perterruit, perturbavit:* præter. בִּעֲתֻהוּ, *perturbant eum*, Job. XVIII. 11. particip. fœmin. מְבַעַתְּךָ, *perturbat te*, 1 Sam. XVI. 15. Niph. præter. נִבְעַת, *territus fuit*, Esth. VII. 6. נִבְעַתִּי, *conturbatus fui*, Dan. VIII. 17.

בְּעָתָה, f. *terror*, Jer. VIII. 15.

בִּעוּתִים, m. p. *terrores, conturbationes:* constr. בִּעוּתֵי, Job. VI. 4. aff. בִּעוּתֶיךָ, *conturbationes tuæ*, Ps. LXXXVIII. 17.

בָּצָל m. *cepa:* plur. וְהַבְּצָלִים, *et ceparum* scilicet *recordamur*, Num. XI. 5.

בָּצַע *quæstum fecit, quæstui* vel *avaritiæ deditus fuit:* item, *divisit, discidit, concidit; concisus, sauciatus fuit, concidit se*, et ita cum פָּצַע convenit, ב et פ inter se commutatis: particip. בֹּצֵעַ בֶּצַע רָע, *quæstuosus quæstus mali*, id est, *quæstui deditus*, q. d. *quæstuans quæstum*, Abac. II. 9. וּבְצַעַם, imper. *et divide eos*, Amos IX. 1. cum duplici Pathach præter normam. futur. יִבְצָעוּ, *concident se*, *sauciabuntur*, Joël. II. 8. Pih. בִּצַּע, *quæstum exercuit* vel *fecit*, ut Ezech. XXII. 12. item *præcidit, concidit, resecuit*, Ies. XXXVIII. 12. *perfecit, complevit*, Ies. X. 12. Zach. IV. 9.

בֶּצַע, m. *frustulum, segmentum*, Jud. V. 19. *quæstus, lucrum*, et in malum ferè semper sumitur, Exod. XVIII. 21.

בֹּץ בֹּץ, masc. *cœnum, lutum:* הָטְבְּעוּ בַבֹּץ, *demersi sunt in cœnum*, Jer. XXXVIII. 22.

בִּצָּה, f. idem, Job. VIII. 11. plurale cum א loco ו, בִּצֹּאתָו, *cœnosa ejus*, Ezech. XLVII. 11.

בָּצֵק *intumuit:* præt. בָּצֵקוּ, *intumuerunt*, Neh. IX. 21. בָּצֵקָה, *intumuit, inflatus est*, Deut. VIII. 4.

בָּצֵק, m. *massa, farinacea* ab intumescendo, Exod. XII. 39. affix. אֶת־בְּצֵקוֹ, *massam suam*, ver. 34.

בָּצֶקֶת, f. *fermentatio*, juxta quosdam; vide in יָצַק.

בָּצַר f. *præcidit; vindemiavit:* particip. loco nominis, כְּבוֹצֵר, *ut vindemiator*, Jerem. VI. 9. plural. בֹּצְרִים, *vindemiatores*, Jer. XLIX. 9. futur. יִבְצֹר, *vindemiat, præcidit*, Psalm. LXXVI. 13. תִּבְצֹר, *vindemiabis*, Levit. XXV. 5. in Niph. נִבְצַר, *præcidi*, id est, *averti, cohiberi, prohiberi:* futur. יִבָּצֵר, *præcideretur*, Gen. XI. 6. Job. XLII. 2. in Pih. בִּצֵּר, *munivit:* infinit. לְבַצֵּר, *ad muniendum*, Ies. XXII. 10. fut. תְּבַצֵּר, *munierit*, Jer. LI. 53.

בָּצִיר, m. *vindemia*, Levit. XXVI. 5. const. מִבְצִיר, *præ vindemia*, Jud. VIII. 2. aff. בְּצִירֵךְ, *vindemiam tuam*, Jerem. XLVIII. 32.

בָּצוּר, m. *munitum*. fœm. חוֹמָה

בְּצוּרָה, *murus munitus,* Ies. II. 15. plur. הֶעָרִים בְּצוּרוֹת, *civitates munitæ,* Num. XIII. 28. גְּדוֹלוֹת וּבְצֻרוֹת, *magna et munita,* id est, *abstrusa,* Jerem. XXXIII. 3.

בֶּצֶר, m. *aurum lectissimum,* quasi ab igne munitum, aut quòd sit hominis munimentum, Job. XXII. 24. vide זָהָב.

בְּצָר, m. idem, Job. XXXVI. 19. plur. בְּצָרֶיךָ, *aura tua,* id est, *auri copia copiosissimum aurum tuum,* Job. XXII. 25. notat autem Kimchi in lib. Rad. in quibusdam exemplaribus correctis reperiri absque י quasi singulare.

בִּצָּרוֹן, m. *munitio,* Zach. IX. 12.

בַּצֹּרֶת, f. *cohibitio pluviæ, siccitas, sterilitas:* וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת, *et in anno cohibitæ pluviæ,* Jer. XVII. 8. id est, *sicco et sterili;* plurale cum Kametz in medio, עַל־דִּבְרֵי הַבַּצָּרוֹת, *super rebus cohibitionum,* Jer. XIV. 1. id est, *cohibitarum pluviarum,* hoc est, *de siccitate,* quasi à בַּצָּרָה.

מִבְצָר, m. *munitio,* Num. XXXII. 36. constr. מִבְצַר, Ies. XXV. 12. plur. מִבְצָרִים, *munitiones,* Dan. XI. 24. constr. מִבְצְרֵי, Thren. II. 2. aff. מִבְצָרֶיךָ, *munitiones tuas,* Mich. V. 10.

מִבְצָרָה, f. idem: plurale, עִיר מִבְצָרוֹת, *urbem munitionum,* Dan. XI. 15.

בָּקַע *scidit, discidit, fidit, diffidit, rupit: disrupit, perrupit:* præt. בָּקַעְתָּ, *fidisti,* Psal. LXXIV. 15. inf. לְבָקְעָם, *discindere* vel *perrumpere eas,* 2 Par. XXXII. 1. Niph. præter. נִבְקַע, *fissa est,* Job. XXV. 8. inf. לְהִבָּקַע, *ad disrumpendum,* Ezech. XXX. 16. Pih. præt. בִּקַּע, *discidit,* 2 Reg. XV. 16. Pyh. partic. fœm. מְבֻקָּעָה, *disrupta,* Ezech. XXVI. 10. futurum, יְבֻקָּעוּ, *diffindentur,* Hos. XIV. 1. Hiph. infin. לְהַבְקִיעַ, *ut perrumperent,* 2 Reg. III. 26. futur. וְנַבְקִיעֶנָּה, *et rumpamus eam,* Ies. VII. 6. Hoph. præt. הָבְקְעָה, *perrupta est,* Jer. XXXIX. 2. Hithp. præter. הִתְבַּקָּעוּ, *rupti sunt,* Jos. IX. 13. futur. יִתְבַּקָּעוּ, *diffindent se, dissilient,* Mich. I. 4.

בֶּקַע, *dissectio, dissectum in duas partes,* id est, *dimidium.* Sumitur autem pro *dimidio siclo,* Genes. XXIV. 22. Eccles. XXXVIII. 26.

בְּקִיעִים, m. p. *dissectiones, rupturæ,* Amos VI. 11. const. בְּקִיעֵי, Ies. XXII. 9.

בִּקְעָה, f. *vallis, convallis,* quòd à montibus utrinque dissecta sit: לְבִקְעָה, *in convallem planam* vel *planiciem,* juxta R. Sol. Ies. XL. 4. constr. בִּקְעַת, Deuter. XXXIV. 3. plur. בְּקָעוֹת, Ies. XLI. 18. Chald. constr. sing. בְּבִקְעַת דּוּרָא, *in convalle dura,* Dan. III. 1.

בָּקַק *exhausit, vacuavit, evacuavit:* præt. וּבַקֹּתִי, *et exhauriam,* Jer. XIX. 7. בְּקָקוּם, *evacuarunt, depopulati sunt eos,* Nah. II. 3. præterit. בּוֹקֵק, *vacua,* vel activè, *evacuans,* Hos. X. I. plur. בֹּקְקִים, *evacuatores, depopulatores,* Nah. II. 3. Niph. præt. וְנָבְקָה, *et exhaurietur,* Ies. XIX. 3. pro נָבַקָּה, cui simile vide in סָבַב: infin. et futur. הִבּוֹק תִּבּוֹק, *exhauriendo exhaurietur,* Ies. XXIV. 3. Pih. futur. יְבַקְקוּ, *evacuabunt,* Jer. LI. 2.

בַּקְבּוּק, m. *lagena,* sic dicta à sono, quem inter evacuandum edit, 1 Reg. XIV. 2. Jer. XIX. 1.

בִּקֵּר Pih. *quæsivit, inquisivit, disquisivit, requisivit:* præt. וּבִקַּרְתִּים, *et inquiram eas,* Ezech. XXXIV. 11. Chald. præt. וּבַקַּרוּ, *et inquisiverunt,* Esr. IV. 19. infin. cum ה paragog. לְבַקָּרָה, *ad inquirendum,* Esr. VII. 14. futur. יְבַקַּר, *inquirat,* Esr. IV. 15. Hithp. futur. יִתְבַּקַּר, *perquiratur,* Esr. V. 17.

בֹּקֶר, m. *mane, diluculum,* à requirendo: item *tempestivè, opportunè,* ut ea sunt, quæ manè fiunt, Psal. V. 4. et XL. 6. plur. לַבְּקָרִים, *matutinis singulis,* Psal. LXXIII. 14. Psal. CI. 8.

בָּקָר, m. *bos,* et collectivè *boves,* et latiùs *armentum,* quod peculiari inquisitore ac inquisitione hominum indigeat, Gen. XVIII. 7. aff. בְּקָרְךָ, *armenti tui,* Deut. XII. 17. בְּקַרְכֶם, *armenti vestri,* ver. 6. plur. בְּקָרִים, *boves,* 2 Par. IV. 3. affix. בְּקָרֵינוּ, *boum nostrorum,* Neh. X. 36.

בּוֹקֵר, m. *armentarius, bubulcus,* Amos VII. 14.

בַּקָּרָה, f. *inquisitio:* const. כְּבַקָּרַת רֹעֶה, *secundum inquisitionem pastoris,* Ezech. XXXIV. 12.

בִּקֹּרֶת, f. *flagellatio,* quòd fieret loro bovino, ut scribit Aben Esra, Lev. XIX. 20.

בִּקֵּשׁ Pih. *quæsivit, petivit, postulavit, percunctatus est, consuluit:* præt. בִּקֵּשׁ, *quæsivit,* Deut. XIII. 10. Pyh. futur. יְבֻקַּשׁ, *quæratur,* Jer. L. 20. וּתְבֻקְשִׁי, *et quæreris,* Ezech. XXVI. 21.

בַּקָּשָׁה, f. *postulatio, petitio:* affix. אֶת־בַּקָּשָׁתִי, *petitionem meam,* Esr. V. 8.

בַּר Chald. *filius:* לְבַר, *filio,* Dan. III. 25. כְּבַר, *quasi filius,* Dan. VI. 1. בְּרֵהּ, *filius ejus,* Dan. V. 22. Et sic Hebraicè נַשְּׁקוּ בַר, *osculamini filium,* Psal. II. 12. affix. בְּרִי, *fili mi,* Prov. XXXI. 2. aliam significationem vide in בָּרַר.

בָּרָא m. Chald. *ager:* חֵיוַת בָּרָא, *bestia agri,* Dan. II. 38. בְּדִתְאָא דִּי בָרָא, *in herba agri,* Dan. IV. 12. est a בַּר, *foris, extra,* quod in Targum ponitur pro Hebræo חוּץ et inde est *ager,* propriè incultus et sylvestris, extra limites agrorum cultorum situs, unde תּוֹר בַּר, *bos agrestis,* sive *sylvestris.*

בָּרָא *creavit,* ac propriè Deo competit, Genes. I. 1. Niph. *creari, recreari:* præter. נִבְרְאוּ, *creantur,* Ies. XLVIII. 7. part. נִבְרָא, *creatus* vel *recreatus, et renovatus,* Psal. CII. 19. futur. יִבָּרֵאוּן, *recreantur, renovantur,* Psalm. CIV. 30. Pih. בֵּרֵא, *præcidit, exscidit, succidit:* item, *elegit, selegit,* quæ ex significatione verbi בָּרַר et בָּרָה manare videntur: præt. וּבֵרֵאתָ, *et succide,* Jos. XVII. 15. בֵּרֵאתוֹ, *exscindes eam,* ver. 18. infin. וּבָרֵא אוֹתְהֶן, *etiam succidendo eas,* Ezech. XXIII. 47. imperat. וְיָד בָּרֵא, *et latus selige,* Ezech. XXI. 24. Hiph. הַבְרִיא, *saginare,* ex nomine derivato: infinitivus, לְהַבְרִיאֲכֶם, *ut saginaretis vos,* 1 Sam. II. 29.

בָּרִיא, m. *pinguis, saginatus,* Jud. III. 17. plural. בְּרִאִים, *saginati,* 1 Reg. V. 3. cum defectu Iod in medio: constr. בְּרִיאֵי, Dan. I. 15. fœmin. בְּרִיאָה, *pingue, opimum,* Ezech. XXXIV. 3. vel defectivè בְּרִאָה, Hab. I. 16. plur. בְּרִיאוֹת,

pingues, Gen. XLI. 2, 5. et substantivè, בְּרִיאָה, *creatura, creatio*, Num. XVI. 30.

בְּרִיָּה, f. *opima, pinguis*, Ezech. XXXIV. 20. ex præcedenti contractum: vide et בָּרָה.

*בַּרְבֻּרִים, vide infrà in בָּרַר.

בָּרַד *grandinare:* præt. וּבָרַד בְּרֶדֶת הַיָּעַר, *etsi grandinet in descendendo sylvam*, Ies. XXXII. 19.

בָּרָד, masc. *grando:* בָּרָד כָּבֵד, *grando gravis*, Exod. IX. 18.

בָּרֹד, m. *grandinatum*, id est, *punctis notatum* quasi *grandineis*, ut *guttatum* dicitur quasi *guttis respersum*: plural. בְּרֻדִּים, *grandine-guttati*, Gen. XXXI. 12.

בָּרָה *comedit, refecit se pastu:* item *elegit, selegit:* præt. בָּרָה אִתָּם, *comedit cum eis*, 2 Sam. XII. 17. imper. בְּרוּ, *seligite*, 1 Sam. XVII. 8. futur. אֶבְרֶה, *reficiam me*, 2 Sam. XIII. 6. Hiph. infin. לְהַבְרוֹת, *ut comedere facerent, reficerent*, 2 Sam. III. 35. futur. וְתַבְרֵנִי לֶחֶם, *et reficiat me cibo*, 2 Sam. XIII. 5.

בִּרְיָה, f. *cibus, edulium*, 2 Sam. XIII. 5, 7.

בָּרוּת, f. *cibus, alimentum:* affix. בְּבָרוּתִי, *pro alimento meo*, Psalm. LXIX. 22.

בָּרוּת, f. idem: הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ, *fuerunt in alimentum ipsis*, Thren. IV. 10. et est formæ אָחוֹת ab אָחָה, vel est infinit. Pih. *ad comedendum*, ut Kimchi scribit.

בְּרִי, m. *serenitas, puritas:* אַף בְּרִי יַטְרִיחַ עָב, *etiam serenitate fatigat nubem*, Job. XXXVII. 11. id est, *splendore solis huc illuc impellit et dissipat*. Forma hinc est, ut פְּרִי à פָּרָה, et similia plurima, sed significatio à בָּרַר. Inde Targum בִּבְרִירוּתָא, *claritate, puritate*, expressâ præpositione, quæ in Hebræo subintelligitur, pro בִּבְרִי. Sic Aben Esra, כְּשֶׁיִּהְיֶה הָאֲוִיר בָּרוּר, *cum fuerit aër purus:* R. Levi ait, esse ex significatione בֵּירוּר, *claritatis*. Quidam *irrigationem* explicant, quasi à רָוָה, ut ב sit servile.

בְּרִית, f. *fœdus, pactum*, ab eligendo, quasi à בָּרָה vel בָּרָא de quo in בָּרָא, quia eliguntur personæ inter quas, et res ac conditiones, propter quas fœdus initur: aut à cædendo, quia victimæ cædi in fœderibus pangendis solebant, ut Gen. XV. 10. quæ significatio etiam in בָּרָא fuit. Est ergo sicut שְׁבִית à שָׁבָה: affix. בְּרִיתִי, *fœdus meum*, Gen. IX. 15. בְּרִיתוֹ, *fœdus ejus*, Deut. IV. 13.

ברז בַּרְזֶל, m. *ferrum:* בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחַד, *ferrum ferro acuitur*, Prov. XXVII. 17. בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ, *ferrum ingressum est anima ejus*, Psal. CV. 18. id est, *ferreis vinculis inclusum fuit corpus ejus*.

בָּרַח *fugit, aufugit, diffugit, effugit, profugit, transfugit, transcurrit:* præterit. כִּי בָרַח, *quod fugeret*, Genes. XXXI. 22. infin. בְּבָרְחוֹ, *quum fugeret ipse*, Psalm. III. 1. Hiph. הִבְרִיחַ, *fugere fecit, fugavit:* præter. הִבְרִיחוּ, *fugaverunt*, 1 Par. VIII. 13. Particip. intransitivum, מַבְרִחַ, *transcurrens, transfugiens*, Exod. XXVI. 28.

בְּרִיחַ, m. *repagulum, vectis*, à transcurrendo, Exod. XXVI. 28. et XXXVI. 33. plur. בְּרִיחִים, *vectes*, 2 Par. XIV. 6. Aliâs semper scribitur בְּרִיחִם defectivè. Construc. בְּרִיחֵי, Psal. CXLVII. 13. affix.

בְּרִיחֶיהָ, *vectes ejus*, Jer. LI. 30. Ies. XV. 5. Semel cum Kametz בָּרִיחִים, *vectes*, Ies. XLIII. 14.

בָּרִחַ, m. *extensus, oblongus*, scil. in rectum instar vectis: nam oppositum ejus est, עֲקַלָּתוֹן, *tortuosum*, נָחָשׁ בָּרִחַ, *serpens oblongus*, Job. XXVI. 13. Ies. XXVII. 1. Scribitur absque י ad differentiam præcedentis vocis, בְּרִיחִים, vide ibidem.

מִבְרָחִים, m. p. *profugi, fugitivi*: aff. מִבְרָחָיו, *profugi ejus*, Ezechiel. XVII. 21.

בָּרַךְ: *benedixit*: *genua flexit*, honoris causâ. Quatuor autem verbis Hebræi honoris cultum describunt: הִשְׁתַּחֲוָה, *corporis totius prostrationem* denotat: קָדַד, *verticis inclinationem*: כָּרַע, *demissionem capitis cum superiore corpore*: בָּרַךְ, *genuum inflexionem*, ut in singulis explicabitur. Particip. Pahul, בָּרוּךְ, *benedictus, laudatus*: fœm. בְּרוּכָה, *benedicta*, Ruth. III. 10. infin. לְבָרְכוֹ, *ad benedicendum ei*, 1 Sam. XIII. 10. futurum, נִבְרְכָה, *flectamus genua*, Psal. XCV. 6. וַיִּבְרַךְ, *et flexit genua*, 2 Par. VI. 13. Chald. particip. præsens, בָּרֵךְ, *procumbens in genua*, Dan. VI. 11. particip. Pehil בְּרִיךְ, *benedictus*, Dan. III. 28. Niph. præt. וְנִבְרְכוּ בְךָ, *et benedictæ erunt in te*, Genes. XII. 3. et XVIII. 18. Pih. בֵּרֵךְ, *benedixit*: *salutavit, valedixit*, in accessu vel recessu usurpatum. Per euphemiam est etiam quandoque *maledixit*. Construitur cum accusat. præteritum. בֵּרֵךְ אֶת־אֲדֹנִי, *benedixit domino meo*, Genes. XXIV. 35. pro *maledixit*, 1 Reg. XXI. 10, 13. Job. I. 5, 11. futur. וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ, *et si salutaverit te aliquis*, 2 Reg. IV. 29. וַיְבָרְכוּ אֶת־רִבְקָה, *et valedixerunt Rebeccæ*, Gen. XXIV. 60. Chald. præter. בָּרִךְ, *benedixit*, Dan. II. 19. בָּרְכֵת, *benedixi*, Dan. IV. 13. Pyh. futur. יְבֹרַךְ, *benedicetur*, Prov. XXII. 9. תְּבֹרָךְ, Prov. XX. 21. partic. מְבֹרָךְ, *benedictum*, Psal. CXIII. 2. Chald. part. מְבָרַךְ, *benedictum*, Dan. II. 10. Hiph. infin. אַבְרֵךְ, *ingeniculandum, genua flectenda esse*, Genes. XLI. 43. cum א loco characteristici ה, ut Jer. XXV. 3. Ies. LXIII. 3. in similibus exemplis. Esse autem infinitivum, docet verbum continuò sequens, וְנָתוֹן, *et dedisse*, sive *constituisse*, tum etiam confirmat R. Jonah, ut Aben Esra citat: nempe regius præco in Josephi inauguratione ante currum proclamavit, flectenda esse genua omnibus coram Josepho; constitutum enim eum esse supremum præfectum totius Ægypti; variant interpretes. Allegorici scribunt אַבְרֵךְ dicitur quasi אַב בְּחָכְמָה, *pater sapientiâ*, וְרַךְ בְּשָׁנִים, *et tener annis*. futurum, וַיַּבְרֵךְ, *et effecit, ut genua flecterent*, Genes. XXIV. 11. Hithp. præt. וְהִתְבָּרְכוּ, *et benedictæ erunt*, Gen. XXII. 18. Jer. IV. 2. partic. præs. cum futuro הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן, *qui benedicturus est sibi in terra, benedicat sibi in Deo veritatis*, Ies. LXV. 16.

בֶּרֶךְ, f. *genu*, a benedicendo et salutando. Duale בִּרְכַּיִם, *genua*, Ies. LXVI. 12. constr. בִּרְכֵּי, Gen. L. 23. affix. בִּרְכַּי, *genua mea*, Gen. XXX. 3. Chald. בִּרְכוֹהִי, *genua sua*, Dan. VI. 11.

בְּרָכָה, f. *benedictio*: item *munus*, *donum*, benedictionis symbolum, vel testimonium, Genes. XXVII. 12.

1 Sam. XXV. 27. constr. בִּרְכַּת, Gen. XXVIII. 4. aff. בִּרְכָתֶךָ, *benedictionem tuam*, Genes. XXVII. 35. plural. בְּרָכוֹת, *benedictiones*, Prov. X. 6. constr. בִּרְכוֹת, Gen. XLIX. 25.

בְּרֵכָה, f. *piscina*, 2 Reg. XVIII. 17. constr. אֶל בְּרֵכַת הַמֶּלֶךְ, *ad piscinam regis*, Neh. II. 14. plural. בְּרֵכוֹת, *piscinæ*, Cant. VII. 5.

בְּרַם Chald. *sed, verùm, verumtamen*, Dan. II. 28. Esr. V. 13.

בְּרוֹמִים, m. p. *vestes pretiosæ*, Ezech. XXVII. 24. R. Sal. Urbinas in Lib. Ohel Moëd, scribit, esse generale nomen vestium pulchrarum, quæ sic appellentur Arabicè. Kimchi notat se a patre suo audivisse, *vestes pulchras et honoratas* Arabicè dici תאב מברומא.

בָּרַק *fulguravit*: imper. בְּרוֹק בָּרָק, *fulgura fulgur*, Psal. CXLIV. 6.

בָּרָק, m. *fulgur, coruscatio, fulgor*, Ezech. XXI. 15. *gladius coruscus*, Job. XX. 25. const. בְּרַק, Hab. III. 11. plur. בְּרָקִים, *fulgura*, Exod. XIX. 16.

בָּרֶקֶת, f. *smaragdus*, vel *carbunculus*, lapis pretiosus a fulgore sic dictus, Exod. XXVIII. 17.

בָּרְקַת, f. idem, Ezech. XXVIII. 13.

בַּרְקָנִים, m. p. *oxycanthæ*, spinæ summæ aculeatæ; *tribuli*, Jud. VIII. 7, 16.

בָּרַר *expurgavit, purificavit, declaravit*: item *elegit, selegit*: præter. וּבָרוֹתִי, *et seligam*, vel, *expurgabo*, Ezech. XX. 38. partic. præt. בָּרוּר, *purum, clarum, nitidum*, Ies. XLIX. 2. Job. XXXIII. 3. plur. בְּרוּרִים, *electi, selecti, lectissimi*, 1 Par. VII. 40. fœmin. בְּרוּרָה, *purum*, Soph. III. 9. plur. בְּרֻרוֹת, *selectæ*, Neh. V. 18. infinit. לָבוּר, *ad declarandum*, Eccles. IX. 1. cum Schurek loco Cholem: לְבָרָם, *ad declarandum eis*, Eccles. III. 18. et Kametz primum est loco ejecti Dagesch. Niph. part. נָבָר, *purus*, vel *purificans se*, Psalm. XVIII. 27. imperat. הִבָּרוּ, *purgate vos*, Ies. LII. 11. Pih. infinit. לְבָרֵר, *ad purificandum*, Dan. XI. 35. Hiph. infin. לְהָבַר, *ad purgandum*, Jer. IV. 11. imper. הָבֵרוּ, *purgate*, Jer. LI. 11. Hith. futur. תִּתְבָּרָר, *purum te exhibes*, Psalm. XVIII. 27. pro quo irregulariter est תִּתָּבָר, 2 Sam. XXII. 27. ad analogiam quandam antecedentis et consequentis verbi ibidem, etsi alia eorum sit ratio: יִתְבָּרְרוּ, *purgabuntur*, Dan. XII. 10.

בַּר, m. *mundus, purus*, Job. XI. 4. וּבַר לֵבָב, *et purus animo*, Psalm. XXIV. 4. plur. constructum, לְבָרֵי לֵבָב, *puris animo*, Psalm. LXXIII. 1.

בָּר, m. *frumentum, triticum*, à puritate, Gen. XLI. 35. בַּבָּר, *frumento*, vel ex Chaldaica significatione, *in agris, foris*, Job. XXXIX. 4. et in Pathach, פִּסַּת־בַּר, *pugillus tritici*, Psalm. LXXII. 16. item *frumenti horreum*, Amos VIII. 5.

בֹּר, m. *puritas*, Ps. XVIII. 24. כְּבֹר, *secundum puritatem*, Ies. I. 25. item *smegma*, sic dictum, quòd purificet à sordibus, Job. IX. 30.

בֹּרִית, f. *smegma*, Jerem. II. 22. וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים, *et ut smegma fullonum*, Mal. III. 2. quasi pro בֹּרְרִית.

בַּרְבֻּרִים, m. p. *selectissima*, juxta quosdam, 1 Reg. V. 3. Kimchi scri-

bit, multos existimare esse עוֹפוֹת הַמְּסוֹרָסִים, *aves castratas*, id est, *capones*. Id petitum ex Pandectis Talmudicis, tractatu Bava Mezia, fol. 86. ubi scribitur esse *gallos, qui saginantur per coactionem intruso illis cibo in os*.

ברשׁ בְּרוֹשׁ, m. *abies*, Ies. XLI. 19. plur. בְּרוֹשִׁים, *abietes*, Ies. XIV. 8. affix. בְּרוֹשָׁיו, *abietum ejus*, Ies. XXXVII. 24.

ברת בְּרוֹת, m. *bruta*, arbor, de qua Plinius Lib. XII. 17. cupresso similis, quomodo quidam interpretantur: plural. בְּרוֹתִים, *brutina*, è *brutis arboribus, cypressina*, Cant. I. 17. Aben Esra scribit, juxta quosdam idem esse quod בְּרוֹשִׁים, *abietes, abiegna*, commutatis שׁ et ת.

בְּרִית, f. vide supra in בָּרָה.

בָּשַׁל *elixare, coqui, maturescere*, ut Joël. IV. 13. בָּשְׁלוּ, *elixant*, Ezech. XXIV. 5. Pih. præter. וּבִשַּׁלְתָּ, *et coques*, Deuteron. XVI. 7. particip. בֵּית הַמְבַשְּׁלִים, *domus coquentium, locus poparum*, Ezech. XLVI. 24. Pyh. præt. בֻּשָּׁלָה, *coctum fuerit*, Lev. VI. 21. particip. מְבֻשָּׁל, *coctum*, Ex. XII. 9. Hiph. הִבְשִׁילוּ, *coxerunt, maturarunt*, sive *maturas protulerunt*, Gen. XL. 10.

בָּשֵׁל, m. *coctile*, Exod. XII. 9.

בְּשַׁלְמִי, vide in שַׁל.

מְבַשְּׁלוֹת, f. p. *culinæ, foci*, Ezech. XLVI. 23.

בָּשֵׂם בֹּשֶׂם, m. *aroma, odoratum*, Ex. XXX. 23. aff. עִם־בְּשָׂמִי, *cum aromate meo*, Cant. V. 1. cujus forma absoluta esset בָּשָׂם: plural. בְּשָׂמִים, *aromata*, Exod. XXV. 6. aff. בְּשָׂמָיו, *aromata ejus*, Cant. IV. 16.

בּוּשׁ *conculcare*. Infin. יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם, *propter conculcare vos*, Amos V. 11. idem quod בּוּס et בּוֹסֵס. Nam שׁ est loco ס.

בָּשָׂר masc. *caro*, synecdochicè nunc *homines*, nunc *animantia* comprehendit, interdum totum, interdum partes denotat, unde etiam honestatis causa de *membro pudendo* dicitur, ut Levit. XV. 3. Ezech. XVI. 26. constr. בְּשַׂר בָּנֶיךָ, *carnem filiorum tuorum*, Deut. XXVIII. 53. aff. בְּשָׂרוֹ, *caro ejus*, 2 Reg. V. 14. plurale semel בְּשָׂרִים, *carnes*, Prov. XIV. 30. Chald. בְּשַׂר, *caro*, Dan. VII. 5. emph. בִּשְׂרָא, Dan. II. 11.

בִּשֵּׂר Pih. *nuntiavit, annuntiavit*, regit accusativum personæ. בִּשַּׂר אֶת־אָבִי, *nuntiavit patri meo*, Jer. XX. 15. vide et 2 Sam. XVIII. 20. particip. מְבַשֵּׂר, *nuntians* vel *nuntius*, 2 Sam. XVIII. 26. fœm. מְבַשֶּׂרֶת, *quæ evangelizas*, Ies. XL. 9. plur. הַמְבַשְּׂרוֹת, *eæ quæ enuntiabant*, Ps. LXVIII. 12. Hithp. futur. יִתְבַּשֵּׂר, *annuntiabitur*, 2 Sam. XVIII. 31.

בְּשׂרָה, f. *nuntium*, 2 Sam. XVIII. 22, 25. *nuntii præmium*, 2 Sam. IV. 10.

בשׁשׁ Pih. בֹּשֵׁשׁ, *tardavit, distulit*, Exod. XXXII. 1. Jud. V. 28.

בּוֹשׁ, m. *tarditas*, עַד־בּוֹשׁ, *usque ad tarditatem*, id est, *diu, dudum*, Jud. III. 25. vide et 2 Reg. II. 17. et VIII. 11. Referunt hæc ad בּוֹשׁ.

בַּת f. *bathus*, mensura liquidorum, Ies. V. 10. plur. בַּתִּים, *bathi*, Ies. XLV. 14. Chald. בַּתִּין, *bathi*, Esr. VII. 22. Talmudici scribunt bat continuisse שָׁלֹשׁ סְאִין, *tria sata*,

quæ constituerunt epha, aridorum mensuram maximam, Erubhin, fol. 14.

בָּת, Chald. *pernoctavit*, vide in בִּית.

בָּתָּה, f. *desolatio*, Ies. V. 6. plur. הַבַּתּוֹת, *desolationes*, Ies. VII. 19.

בתל בְּתוּלָה, f. *virgo*, matura, nubilis et integra adhuc, Genes. XXIV. 16. constr. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, *virgo Israëlis*, Jer. XXXI. 4. plur. בְּתוּלֹת, *virgines*, Psalm. CXLVIII. 12.

בְּתוּלִים, m. p. *virginitas*, Deut. XXII. 14. constr. בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָה, *virginitates puellæ*, id est, *signa virginitatis*, Deut. XXII. 15. Affix. בְּתוּלַי, *virginitatem meam*, Jud. XI. 37.

בִּתֵּק Pih. *confodit*, *transfixit*: præter. וּבִתְּקוּךָ, *et transfigent te*, Ezech. XVI. 40.

בָּתַר *dissecuit*, Gen. XV. 10. Pih. וַיְבַתֵּר אֹתָם, *et dissecuit ea*, ibid.

בֶּתֶר, m. *sectio*, *pars dissecta*: עַל הָרֵי בָתֶר, *in montibus sectionis*, id est, *sectis*, *disparatis*, Cant. II. 17. aff. בִּתְרוֹ, *partem dimidiatam ejus*, Gen. XV. 10. plur. const. בֵּין־בְּתָרֵי, *inter dimidiatas partes*, Jer. XXXIV. 19. aff. בְּתָרָיו, *dimidiatas partes ejus*, ver. 18.

בָּתַר Chald. *post*; aff. וּבָתְרָךְ, *et post te*, Dan. II. 39. cum epenthesi Aleph, וּבָאתַר דְּנָה, *et post hæc*, *postea*, Dan. VII. 6. Heb. אַחַר.

ג

גָּאָה *altum*, *excelsum esse*, *extollere se*, *excellere*, *superbire*. Præt. cum inf. גָּאֹה גָּאָה, *excellendo excelluit*, Ex. XV. 1. גָּאוּ, *altæ erant*, Ezec. XLVII. 5. futur. וְיִגְאֶה, *quum attollit se*, Job. X. 16. הֲיִגְאֶה, *an attollit se*, Job. VIII. 11.

גֵּאֶה, m. *excellens*, *elatus*, *superbus*, *fastuosus*, Ies. II. 12. Semel גֵּא, Ies. XVI. 6. plur. בֵּית גֵּאִים, *domum superborum*, Prov. XV. 25.

גֵּאָה, f. *fastus*, Prov. VIII. 13.

גֵּוָה, f. *superbia*, Jer. XIII. 17. cum ו loco א: *exaltatio*, Job. XXII. 29. et XXXIII. 17. aliam ejus significationem vide infra in גוה Chald. בְּגֵוָה, *in superbia*, Dan. IV. 34.

גָּאוֹן, m. idem, Prov. VIII. 13. const. גְּאוֹן, Ies. XVI. 6. aff. גְּאֹנוֹ *excellentiæ ejus*, Ies. II. 10. plur. cum aff. גְּאוֹנַיִךְ, *excellentiarum tuarum*, Ezech. XVI. 56.

גֵּאוּת, f. *elatio*, *superbia*, Ies. IX. 17. et XII. 5.

גַּאֲוָה, f. idem, Psal. XXXVI. 12. constr. גַּאֲוַת אָדָם תַּשְׁפִּילֶנּוּ, *superbia hominis deprimit eum*, Prov. XXIX. 23. aff. גַּאֲוָתוֹ, *superbiam ejus*, Ies. XXV. 11.

גַּאֲיוֹנִים, *superbi*, Psal. CXXIII. 4. compositum ex גֵּאֶה et גָּאוֹן.

גָּאַל *redemit, vendicavit, vindicavit.* part. גֹּאֵל, *redimens, redemptor, vindex,* Num. XXXV. 19. Levit. XXV. 25. Ruth. III. 12, 13. *propinquus, cognatus,* qui jus vindiciarum habebat, 1 Reg. XVI. 11. Niph. נִגְאַל, *vindicari, redimi, redimere se:* item *contaminari, pollui:* præterit. וְנִגְאַל, *et redimet ipse sese,* Levit. XXV. 49. נְגֹאֲלוּ, *contaminati sunt,* Thren. IV. 14. ex Niph. et Pyh. compositum. part. וְנִגְאָלָה, *et contaminatæ,* Soph. III. 1. Pih. גֵּאֵל, *polluere, contaminare:* præt. גֵּאַלְנוּךָ, *polluimus te,* Mal. I. 7. Pyh. partic. מְגֹאָל, *pollutus,* ibid. futur. וַיְגֹאֲלוּ, *et polluti sunt,* Esr. II. 62. Hiph. præter. אֶגְאָלְתִּי, *contaminavi,* Ies. LXIII. 3. ex forma Chaldaica, cum א, vel ut Ab. Esra scribit, est ex futuro et præterito compositum. Simile vide in חָבַר in Hithpahel. Hithp. יִתְגָּאֵל, *contaminaret se,* Dan. I. 8.

גֹּאֶל, m. *pollutio:* plural. constr. גָּאֳלֵי הַכְּהֻנָּה, *pollutiones sacerdotii,* Neh. XIII. 29.

גְּאֻלָּה, f. *redemptio, jus redempturæ, vindiciæ,* Lev. XXV. 24. constr. גְּאֻלַּת, ver. 32. affix. גְּאֻלָּתוֹ, *jus redempturæ ejus,* ver. 29.

גֶּבֶא m. *lacuna, palus,* Ies. XXX. 14. plur. גְּבָאִים. aff. גְּבָאָיו, *lacunæ, paludes ejus,* Ezech. XLVII. 11.

גבב גַּב, m. *gibbus, tergum, dorsum:* in genere, cujuscunque rei *faciem* sive *superficiem eminentiorem* appellant גַּב, scribit Kimchi in Lib. Rad. unde ad varia transfertur. גַּב, *fornix, excelsum,* juxta Hebræos, Ezech. XVI. 24. גַּב הַמִּזְבֵּחַ, *projectura altaris,* Ezech. XLIII. 13. aff. עַל־גַּבִּי, *super dorsum meum,* Psal. CXXIX. 3. גַּבֵּךְ, *fornicem tuum,* Ezech. XVI. 31, 39. plural. constr. גַּבֵּי, Job. XV. 26. לְגַבֵּי חֹמֶר גַּבֵּיכֶם, *eminentiis luti eminentiæ vestræ,* scil. similes sunt, id est, *quicquid in vobis excelsum est, tumulis luti simile est,* Job. XIII. 12. וְגַבֵּיהֶם, *et apsides earum,* 1 Reg. VII. 33. et defectè, וְגַבֵּהֶם, *et dorsa eorum,* Ezech. X. 12. וְגַבֵּהֶן, *et apsides earum,* Ezech. I. 18. et forma fœminina, וְאֶת־גַּבֹּת עֵינָיו, *et supercilia oculorum ejus,* Lev. XIV. 9. Chald. עַל־גַּבַּהּ, *in dorso ejus,* Dan. VII. 6.

גֶּבֶא גֹּב, vide infrà in גּוֹב.

גֵּבִים, m. p. *cantherii, trabes,* 1 Reg. VI. 9. vide etiam גּוֹב.

גָּבַהּ *altum, elatum esse, efferre, exaltare se;* præt. גָּבַהּ לִבִּי, *extulit animus meus,* Ps. CXXXI. 1. גָּבַהְתָּ, *exaltas te,* Ezech. XXXI. 10. Hiph. הִגְבִּיהַּ, *exaltavit se, exaltavit:* præt. הִגְבַּהְתִּי, *exalto,* Ezech. XVII. 24. part. הַמַּגְבִּיהִי, *qui exaltat habitaculum,* Psal. CXIII. 5. cum י paragogico.

גָּבֹהַּ, m. *altus, elatus, excelsus,* Ies. II. 15. constr. per crasin, גְּבַהּ לֵב, *elatus animo,* Prov. XVI. 5. plural. גְּבֹהִים. f. גְּבֹהָה, *alta,* Deut. III. 5. plur. גְּבֹהוֹת, Dan. VIII. 3.

גֹּבַהּ, m. *altitudo, elatio,* Prov. XVI. 18. affix. גָּבְהוֹ, *altitudo ejus,* 1 Sam. XVII. 4. plur. constr. גָּבְהֵי שָׁמַיִם, *altitudines cœlorum,* Job. XI. 8.

גֹּבַהּ, m. *altitudo,* 1 Sam. XVI. 7.

גַּבְהוּת, f. idem, Ies. II. 11.

גבה גִּבֵּחַ, m. *recalvaster, calvus anteriore parte capitis,* ut R. Sal. docet, Lev. XIII. 41.

גַּבַּחַת, f. *recalvatio, locus recalvus,* Lev. XIII. 42.

גבל *terminavit, determinavit:* præt. אֲשֶׁר גָּבְלוּ, *quem determinaverunt,* Deut. XIX. 14. futur. יִגְבּוֹל־אֹתוֹ, *terminabit eum,* Jos. XVIII. 20. Hiph. præt. וְהִגְבַּלְתָּ, *et terminabis, terminum pones,* Exod. XIX. 12. imper. הַגְבֵּל, *termina,* ver. 23.

גְּבוּל, m. *terminus,* Gen. X. 19. aff. בִּגְבֻלוֹ, *in termino ejus,* Num. XXI. 23. plur. cum aff. וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ, *et terminos ejus,* 1 Sam. V. 6.

גְּבוּלָה, f. idem: aff. גְּבֻלָתוֹ, *termino ejus,* Ies. XXVIII. 25. plural. גְּבוּלוֹת, Psalm. LXXIV. 17. Job. XXIV. 2.

גַּבְלוּת, f. *terminatio,* שַׁרְשׁוֹת גַּבְלֻת, *catenæ terminationis,* Exod. XXVIII. 22. id est, *æqualiter terminatæ.*

גִּבְלִי, m. *Giblæus,* gentile nomen, Jos. XIII. 5. גִּבְלִים, *Giblæi.* Hi architecturæ periti fuerunt, et inter structores templi numerantur, 1 Reg. V. 32. unde quidam illic *lapicidas, fabros murarios* reddunt. Sic Chald. אַרְגּוֹבְלַיָּא, quod *lapicidas* significat, 2 Reg. XII. 12.

מִגְבָּלוֹת, f. p. *terminales, æquabiles,* Exod. XXVIII. 14.

גבן גִּבֵּן, m. *gibbosus* אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק, *aut gibbosus aut gracilis nimis,* Levit. XXI. 20. deducunt a גַּב quod *dorsum* et *eminentiam quamlibet* significat.

גַּבְנֹן, m. *gibbosus admodum, eminens:* plurale, הָרִים גַּבְנֻנִּים, *montes gibbosi,* id est, *gibbis* seu *collibus abundantes, eminentes,* Ps. LXVIII. 17.

גְּבִינָה, f. *caseus:* כַּגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי, *tanquam caseum coagulasti me,* Job. X. 10.

גבע גָּבִיעַ, m. *scyphus,* Genes. XLIV. 12. constr. et aff. וְאֶת גְּבִיעִי גְּבִיעַ הַכֶּסֶף, *scyphum autem meum, scyphum argenteum,* ver. 2. plural. גְּבִעִים, Ex. XXV. 33. aff. גְּבִיעֶיהָ, *scyphi ejus,* ver. 31.

גִּבְעָה, f. *collis,* Jer. II. 20. const. גִּבְעַת, 1 Sam. X. 5. plural. גְּבָעוֹת, Job. XV. 7. constr. גִּבְעוֹת עוֹלָם, *colles seculi,* Genes. XLIX. 26. aff. גִּבְעוֹתֶיךָ, *colles tui,* Ezech. XXXV. 8. est et proprium nomen loci, *Gibea,* Jud. XX. 25. unde גִּבְעָתָה, *Gibeam versus,* 1 Sam. XXIII. 19.

מִגְבָּעוֹת, f. p. *tiaræ,* Ex. XXIX. 9. Vide Joseph. Antiq. lib. III. cap. 8. et Aben Esram, Exod. XXVIII. 37.

גִּבְעֹל, masc. *culmus:* וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל, *et lino erat culmus,* Exod. IX. 31.

גבר *valuit, invaluit, prævaluit, validus, robustus fuit,* præt. גָּבַר, *prævalet,* Psalm. CIII. 11. גָּבְרוּ, *invaluerunt,* Gen. VII. 19. Pih. גִּבֵּר, *roboravit, corroboravit:* præt. וְגִבַּרְתִּי, *et corroborabo,* Zach. X. 6. Hiph. præt. וְהִגְבִּיר, *et corroborabit,* Dan. IX. 27. futur. נַגְבִּיר, *roborabimus,* Psalm. XII. 5. Hithp. יִתְגַּבָּר, *potenter se geret,* Ies. XLII. 13. Job. XV. 25. יִתְגַּבָּרוּ, *invaluerunt,* Job. XXXVI. 9.

גֶּבֶר, m. *vir,* quasi validus, ut et Latinè à viribus, dictus. distributivè *quisque,* ut Joël. II. 8. plur. גְּבָרִים, *viri,* Jerem. XLI. 16.

גֶּבֶר, m. *vir,* Psalm. XVIII. 26. Chald. גְּבַר, *vir,* Dan. II. 25. Cum Kametz in Venetis magnis, at cap. 5. ver. 11. cum Pathach, quæ communis est et analoga ejus forma. Et aliter גַּבְרָא, unde plur. אִיתַי גֻּבְרִין, *sunt viri,* Dan. III. 12. גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ, *viri isti,* ibid.

גִּבּוֹר, m. *potens, validus, robustus, fortis:* affix. גִּבּוֹרָם, *fortissimum suum,* 1 Sam. XVII. 51. plural. גִּבּוֹרִים, *fortissimi,* etc. const. גִּבּוֹרֵי חָיִל, *potentes robore,* 1 Par. V. 24. affix. גִּבּוֹרֶיךָ, *potentium tuorum,* Hos. X. 13. Chald. גִּבָּר unde plur. const. גִּבָּרֵי חַיִל, *potentibus robore,* Dan. III. 20.

גְּבִיר, m. *herus, dominus, dominio et authoritate potens,* Genes. XXVII. 29.

גְּבִירָה, f. *augusta,* et de regina tantùm dicitur, 2 Reg. X. 13. Jer. XIII. 18.

גְּבֶרֶת, fœm. *hera, domina,* Ies. XLVII. 5. affix. גְּבִרְתִּי, *heræ meæ,* Gen. XVIII. 8.

גְּבוּרָה, f. *virtus, potentia, robur, fortitudo,* Ex. XXXII. 18. aff. גְּבֻרָתִי, *potentiam meam,* Ies. XXXIII. 13. plur. גְּבוּרוֹת, *potentiæ,* id est, *summa potentia,* Psalm. CVI. 2. affix. בִּגְבוּרֹתָיו, *propter potentias ejus,* Ps. CL. 2. Chald. גְּבוּרְתָּא, f. *potentia,* Dan. II. 23.

גבש גָּבִישׁ, m. *unio, margarita pretiosa,* juxta R. Levi Gerson, Job. XXVIII. 18.

גג גָּג m. *tectum,* Jos. II. 6. הַגָּגָה, *super tectum,* Jos. II. 6. pro עַל הַגָּג, ut eodem versu est: constr. גַּג, 2 Sam. XI. 2. affix. אֶת־גַּגּוֹ, *tectum ejus,* Exod. XXX. 3. plural. גַּגּוֹת, *tecta,* Psalm. CXXIX. 6. affix. עַל־גַּגֹּתֵיהֶם, *super tecta sua,* Jer. XIX. 13.

גַּד m. *coriandrum,* Exod. XVI. 31. herba est, scribunt Hebræi, cui nomen אַלִינְדְרִי, *aliandre;* semen rotundum est, color autem ejus non est albus: unde man non colore, sed rotunditate ipsi comparatur. De hoc plenius disputant Talmudici in Ioma fol. 75. Aliam significationem vide in גדד.

גְּדָבַר Chald. *thesaurarius, præfectus ærario, quæstor:* aliâs גִּזְבָּר per commutationem ז et ד: plural. גְּדָבְרַיָּא, Dan. III. 2.

גְּדַד Chald. *exscidit, succidit:* imper. גֹּדּוּ, *succidite,* Dan. IV. 11. quasi ex Hebræo גָּזַז factum, ז et ד commutatis.

גְּדוּד, m. *turma,* Gen. XLIX. 19. propriè militum grassantium, ab exscindendo et vastando, item *sulcus, lira,* quasi terræ scissura. plural. גְּדוּדִים, *turmæ,* 2 Reg. V. 2. constr. גְּדוּדֵי, 2 Reg. XXIV. 2. aff. גְּדוּדָיו, *turmæ ejus,* Job. XIX. 12. גְּדוּדֶיהָ, *liras ejus,* Psal. LXV. 11.

גְּדוּדוֹת, f. p. *cæsuræ, incisiones,* Jer. XLVIII. 37.

גַּד, m. *turma:* בָּגָד, *venit turma,* Gen. XXX. 11. ubi Kametz propter Athnach, et legendum בָּא גָד. Tales voces quindecim sunt, quæ scribuntur ut una, ac leguntur ut duæ, teste Masorâ magnâ: לַגַּד, *turmæ isti,* Ies. LXV. 11. nempe exercitus cælestis, cui divinos honores tribuebant. Ab. Esra.

גָּדַד, *turmatim convenire, depopulari:* fut. יָגֹדּוּ, *turmatim conveniunt,* Psal. XCIV. 21. et ex forma quies-

centium, גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד, *Gad turmatim populabitur eum, et ipse populabitur*, Gen. XLIX. 19. vide et Hab. III. 16. Sic quandoque defectiva et quiescentia secundâ radicali formas inter se confundunt. Hithp. הִתְגּוֹדֵד, *incidere se, cæsuram sibi inducere:* part. מִתְגֹּדְדִים, *incidentes se*, Jerem. XLI. 5. futur. תִּתְגֹּדְדִי, *turmatim coito*, Mich. IV. 14. תִּתְגּוֹדָדִי, *cæsuram induces tibi*, Jer. XLVII. 5. יִתְגּוֹדָדוּ, *turmatim conveniunt*, Jer. V. 7.

גדה גְּדִי, m. *hædus*, Genes. XXXVIII. 20. plur. גְּדָיִים, 1 Sam. X. 3. constr. גְּדָיֵי, Gen. XXVII. 9. fœm. גְּדִיּוֹת, *capellæ;* aff. גְּדִיֹּתַיִךְ, *capellas tuas*, Cant. I. 8.

גְּדוֹת, f. p. *ripæ;* affix. עַל כָּל גְּדוֹתָיו, *super omnes ripas suas*, Jos. III. 15.

גָּדַל *magnum esse* vel *fieri, crescere, educari:* הָלוֹךְ וְגָדֵל, *eundo et crescens*, id est, *crescendo*, Gen. XXVI. 13. Pih. גִּדֵּל, *crescere fecit, magnificavit, educavit:* præt. גִּדַּל vel גִּדֵּל, Jos. IV. 14. Ies. XLIX. 21. Pyh. partic. plur. מְגֻדָּלִים, *educatæ*, Psal. CXLIV. 12. Hiph. הִגְדִּיל, *magnum effecit, magnificavit, magnifica effecit.* Interdum intransitivè *magnificavit se, extulit, sustulit se*, ut Job. XIX. 5. Jer. XLVIII. 26. Hithp. præter. הִתְגַּדִּלְתִּי, *magnificabo me*, Ezech. XXXVIII. 23. fut. יִתְגַּדֵּל, *magnificavit se*, Ies. X. 15.

גָּדוֹל, m. *magnus, magnificus*, Ps. XXI. 6. constr. גְּדוֹל הָעֵצָה, *maximus consilio*, Jerem. XXXII. 19. גְּדָל־חָסֶד, *magnus benignitate*, Psal. CXLV. 8. affix. עַד גְּדוֹלָם, *usque ad maximum eorum*, Jer. VI. 13. plur. גְּדוֹלִים, *magni, magnates*, 1 Sam. XVII. 14. constr. אֶת־גְּדֹלֵי הָעִיר, *magnates civitatis istius*, 2 Reg. X. 6. affix. גְּדֹלָיו, *magnates ejus*, 2 Reg. X. 11. fœmin. גְּדוֹלָה, *magna*, Genes. XXVII. 34. plural. גְּדֹלוֹת, Psalm. XII. 4.

גָּדֵל, m. *magnus*, et participialiter, *crescens*, ut Genes. XXVI. 13. הָלַךְ וְגָדֵל, *iens et crescens erat*, id est, *pergebat indesinenter crescere*, 1 Sam. II. 26. plur. constr. גִּדְלֵי בָשָׂר, *magni carne*, Ezech. XVI. 26.

גֹּדֶל, m. *magnitudo*, Deut. XXXII. 3. aff. וְאֶת־גָּדְלוֹ, *et magnitudinem ejus*, Deut. V. 24. vel גֻּדְלוֹ, Psalm. CL. 2.

גְּדוֹל, m. idem, Exod. XV. 16.

גְּדֻלָּה, f. *magnitudo, magnificentia, amplitudo*, Esth. VI. 3. const. גְּדֻלַּת, Esth. X. 2. aff. וְלִגְדֻלָּתוֹ, *et amplitudinis ejus*, Psalm. CXLV. 3. plural. גְּדוּלּוֹת, *amplitudinum*, 1 Par. XVII. 19.

גְּדִלִים, m. p. *institæ*, Deut. XXII. 12. *fasciæ*, 1 Reg. VII. 17. ex significatione Chaldaica, quâ גַּדֵּל, *intorquere, implicare:* תִּכָּא דִמְגַדְּלָא, *catena quæ contorta est*, Eccl. IV. 12. גְּדִילָא, *funis contortus*, Ies. V. 18. et alibi. Apud Rabbinos, אִשָּׁה גוֹדֶלֶת, *mulier implicans capillos:* מְגַדְּלָא שֵׂיעַר נְשַׁיָּא, *plicans crines mulierum* zopffe machen, *(to plait the hair,)* גְּדוּלִים, *fila contorduplicata.* Hinc ad *fascias* transfertur, quæ rem quasi *funibus* constringunt.

מִגְדָּל, m. *turris*, Ies. V. 2. constr. מִגְדַּל, Jud. VIII. 17. plur. מִגְדָּלִים, *turres*, Ies. XXX. 25. aff. מִגְדָּלֶיהָ, *turres ejus*, Ezech. XXVI. 4. et

fœm. מִגְדָּלוֹת, *turres*, 2 Par. XXXII. 5. et aliâ significatione מִגְדְּלוֹת, *crescentes plantulæ, flores,* Cant. V. 13. quidam tamen in prima significatione accipiunt, pro *turriculis*: aff. בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ, *in turribus tuis,* Ezech. XXVII. 11.

מִגְדּוֹל, m. *turris,* 2 Sam. XXII. 51. aliàs est nomen proprium loci, ut Exod. XIV. 2.

גָּדַע *abscidit, exscidit, succidit*: præt. גָּדַע, *succidit,* Thren. II. 3. particip. præter. גְּדֻעִים, *succisi sint, exscindantur,* Ies. X. 33. Niph. præt. אֵיךְ נִגְדַּע, *quomodo succisus est,* Jer. L. 23. נִגְדַּעְתָּ, *succisus es,* Ies. XIV. 12. Pih. præt. גִּדֵּעַ, *succidit,* Psalm. CVII. 16. futur. אֲגַדֵּעַ, *succidam,* Psal. LXXV. 11. Pyh. præter. גֻּדְּעוּ, *excisi sunt,* Ies. IX. 10.

גִּדֵּף Pih. *blasphemavit, contumeliâ, probro affecit*: præt. וְגִדַּפְתָּ, *et blasphemasti,* 2 Reg. XIX. 22. part. מְגַדֵּף, *probro afficit,* Num. XV. 30.

גִּדּוּפִים, m. p. *contumeliæ, convitia,* Ies. XLIII. 28. constr. גִּדּוּפֵי, Soph. II. 8.

גִּדּוּפוֹת, f. p. idem; מִגִּדֻּפֹתָם, *à contumeliis eorum,* Ies. LI. 7.

גְּדוּפָה, f. *convitium,* Ezech. V. 15.

גָּדַר *sepsit, sepem obduxit, maceriam, murum, parietem struxit.* Præt. גָּדַר בַּעֲדִי, *sepit circum me,* Thren. III. 7. וְגָדַרְתִּי אֶת־גְּדֵרָהּ, *maceriabo maceriam, obducam maceriam,* Hos. II. 8. Sic partic. גֹּדֵר גָּדֵר, *sepiens sepem,* Ezech. XXII. 30.

גֹּדֵר, m. *faber murarius, cœmentarius*: plural. וְלַגֹּדְרִים, *et cœmentariis,* 2 Reg. XII. 13.

גָּדֵר, m. *maceria, murus, paries, sepes, septum,* Prov. XXIV. 31.

גֶּדֶר, m. idem, aff. גְּדֵרוֹ, *maceria ejus,* Ies. V. 5. plur. cum aff. גְּדֵרֶיהָ, *macerias ejus,* Ps. LXXX. 13. fœmin. גְּדֵרָה, 1 Par. IV. 23. vel גֶּדֶרֶת, Ezech. XLII. 12. plur. גְּדֵרוֹת, Num. XXXII. 24. const. גִּדְרוֹת צֹאן, *septa, caulæ gregum,* ver. 16. affix. גְּדֵרֹתָיו, *macerias ejus,* Psalmus LXXXIX. 41.

גדש גָּדִישׁ, m. *meta frumenti,* Exod. XXII. 5. metaphoricè *tumulus,* Job. XXI. 32.

גֵּה *hic,* pronomen idem quod זֶה, Ezech. XLVII. 13. per commutationem ג et ז, ut supra fuit בַּג et בַּז de quo in בָּזַז.

גָּהָה *mederi, sanare, curare*: fut. יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר, *curabit à vobis ulcus, curabit vos ab ulcere,* Hos. V. 13.

גֵּהָה, f. *medicina,* Prov. XVII. 22.

גָּהַר *pronum expandere, extendere, prosternere* vel *abjicere se*: fut. וַיִּגְהַר אַרְצָה, *pronum se abjecit in terram,* 1 Reg. XVIII. 42. וַיִּגְהַר עָלָיו, *et pronus expandit se super eo,* 2 Reg. IV. 34.

גּוֹא, גֵּו, גֵּוֹ, Chald. vide in גוה.

גּוֹב m. *locusta*: כְּגוֹב גֹּבָי, *sicut locusta locustarum,* Nahum. III. 17. id est, *sicut magnæ* seu *prægrandes locustæ,* juxta Hebræos וְהִנֵּה יוֹצֵר גֹּבַי, *et ecce formabat locustas,* Amos VII. 1. pro גֹּבִים, simile vide in הָרָר, in nomine defectivo הָר.

גֵּבִים, m. p. idem, כְּמַשַּׁק גֵּבִים, *secundum discursionem locustarum,* Ies. XXXIII. 4. item *cantherii*: *trabes,* 1 Reg. VI. 9.

גֵּבִים, *fossæ, foveæ:* עַל גֵּבִים, *ad foveas,* Jerem. XIV. 3. item, 2 Reg. III. 16.

גֻּבָּא, גּוּבָא, גּוֹב, m. Chald. *fovea, fossa:* לְגוֹב אַרְיָוָתָא, *in foveam leonum,* Dan. VI. 8. עַל פֻּם גֻּבָּא, *super os foveæ,* ver. 17.

גּוּד*, quæ hinc esse possint, vide suprà in גדד.

גוה גֵּו, m. *corpus,* et synecdochicè *tergum,* item *medium:* מִן גֵּו, *e corpore* scilicet urbis, Job. XXX. 5. לְגֵו, *corpori,* Prov. X. 13. aff. אַחֲרֵי גֵוְךָ, *post tergum tuum,* Ies. XXXVIII. 17. גֵוִי, *corpus meum,* Ies. L. 6. גֵוֵךְ, *corpus tuum,* Ies. LI. 23. fœm. מִגֵּוָה, *e corpore,* Job. XX. 25. cujus etiam aliam significationem vide in גאה.

גַּו, m. idem: aff. אַחֲרֵי גַוֶּךָ, *post tergum tuum,* 1 Reg. XIV. 9. אַחֲרֵי גַוָּם, *post tergum suum,* Nehem. IX. 26. גַּוֵּךְ, *tergum tuum,* Ezech. XXIII. 35.

גֵּו, גַּו, גּוֹא, Chald. *medium;* לְגוֹא, *in medium,* Dan. III. 6. juxta Veneta magna, sed frequentius est גֹּו, unde בְּגוֹ, *in medio,* Dan. VII. 15. בְּגַוַּהּ, *in medio ejus,* Esr. IV. 15. quod fœm. בְּגַוַּהּ, *in medio ejus,* Esr. V. 7. quod masculinum.

גְּוִיָּה, f. *corpus:* לִגְוִיָּה, *corpori,* Nah. III. 3. constr. גְּוִיַּת, 1 Sam. XXXI. 12. aff. בִּגְוִיָּתָם, *in corpora illorum,* Nah. III. 3. plur. גְּוִיֹּת, *corpora,* 1 Sam. XXXI. 12. aff. גְּוִיֹּתֵיהֶם, *corpora sua,* Ezech. I. 23. גְּוִיֹּתֵיהֶנָה, *corpora sua,* ver. 11. cum ה paragogico, pro הֶן.

גוז *abscidit, abscissus fuit; abripuit, avulsit:* præt. גָּז חִישׁ, *abscissum est festinè,* Ps. XC. 10. futur. וַיָּגָז, *abripuit,* Num. XI. 31. convenit cum גזז.

גּוֹזִי, m. *avulsor:* aff. גּוֹזִי, *avulsor meus,* Ps. LXXI. 6.

גוח *prodiit; prodire fecit, eduxit, edidit:* imp. וָגֹחִי, *et ede, educito,* scilicet partum, juxta Aben Esram, Mich. IV. 10. futur. וַתָּגַח, *quum prodis,* Ezech. XXXII. 2. et est in Pathach propter accentum ad penultimam retractum, sicut וַתָּנַח, Gen. VIII. 4. Hiph. particip. מֵגִיחַ מִמְּקֹמוֹ, *prodibat, erumpebat e loco suo,* Jud. XX. 33. Chald. particip. plur. מְגִיחָן, *erumpebant,* Dan. VII. 2. infin. בְּגִיחוֹ, *cum prodiret* vel *erumperet illud,* Job. XXXVIII. 8. futur. יָגִיחַ, *prodire faciet, educet,* Job. XL. 23.

גֹּחַ, m. *eductor:* aff. גֹּחִי, *eductor meus,* Ps. XXII. 10.

גוי m. *gens.* Sæpiùs dicitur de gentibus infidelibus et incredulis, à vera fide in Deum et republica Israëlis alienis, quæ idcirco Deo abominationi fuerunt. Hinc Judæi appellarunt ac etiamnum appellant Christianos, גּוֹיִם, *Gojim,* quasi *gentem abominabilem,* quinetiam (exemplo Gen. XX. 4. ubi *Goj* de solo Abimelech putant dici) virum unicum (Christianum) vocant singulariter גּוֹי, *Goj,* (contrà vide Aben Esram, Ex. XXI. 8.) et fœminam, גּוֹיָה, *Gojah,* affectu prorsus malitioso. Atque ita, quod ante Christum fuit generale nomen id post Christum fecerunt speciale, et ad solos Christianos restrinxerunt. Turcas enim non Gojim, sed יִשְׁמְעֵאלִים, *Ismaëlitas: Æthiopes,* כּוּשִׁיִּים appellant, et ita aliæ quæque gentes Christo non addictæ, speciali nomine ipsis vocantur. Ex quo autem libri ipsorum censuræ Christianorum in quibusdam locis

fuêre subjecti, pro גּוֹיִם, declinandæ invidiæ causâ, substituerunt כּוּתִיִּים, *Cuthiim*, ut in opere Talmudico Basileæ edito, factum. Cuthæos autem Samaritanis olim vocarunt, quod venerint ex Cutha, de qua 2 Reg. XVII. 24. Aliquando tamen etiam de Judæis usurpatum est; *efficiam te patrem gentis magnæ*, Genes. XII. 2. sub quibus et *Israëlitæ: vos eritis mihi regale sacerdotium et gens sancta*, Exod. XIX. 6. *gentes rebelles*, Ezech. II. 3. *gens maxima*, Deut. IV. 6. hyperbolicè ad *locustas* transfertur, Joël. I. 6. sicut עָם, *populus* de formicis, Prov. XXX. 25. cum aff. גּוֹיִי, *gentis meæ*, Soph. II. 9. pro גּוֹיִי, plurale, גּוֹיִם, *gentes*, Gen. XVII. 4. contractè, ut antè cum affixo, pro גּוֹיִים: constr. גּוֹיֵי הָאָרֶץ, *gentes terræ*: Gen. XXII. 18. aff. בְּגוֹיֵהֶם, *in gentibus suis*, Genes. X. 5. גּוֹיִךְ, *gentes tuas*, Ezech. XXXVI. 13, 14. contractè scriptum, et legendum גּוֹיַיִךְ, ut Masorethæ notarunt.

גּוּל *exsultavit*: præt. וְגַלְתִּי, *et exultabo*, Ies. LXV. 19. Hiph. infin. cum futuro, גּוֹל יָגוּל, *exsultando exsultabit*, Prov. XXIII. 24. scribitur cum ו, ac si esset ex Kal. sed legitur cum י גִּיל יָגִיל, ex Hiph. ut Masorethæ notarunt; imper. גִּילוּ, *exsultate*, Joël. II. 23. pro הָגִילוּ, futur. יָגִיל, *exsultabit*, Psal. XXI. 2. cum י redundante, juxta Masorethas.

גִּיל, m. *exsultatio*, Hos. IX. 1. שִׂמְחָה וָגִיל, *lætitia et exsultatio*, Ies. XVI. 10. בְּגִילְכֶם, vide infra in גִּיל.

גִּילָה, f. idem, Ies. LXV. 18. irregulare est, וְתָגֵל אַף גִּילַת, *et exsultabit etiam exsultatione*, Ies. XXXV. 2. Ab. Esra supplet. גִּילַת לֵב, *exsultatione animi*. Constructum pro absoluto.

גָּוַע *exspiravit*, de agone animam agentium, quomodo in Novo Testam. de Christo est ἐξέπνευσεν, Luc. XXIII. 46. præter. כִּי גָוַע, *quòd exspirasset*, Num. XX. 29. וְגֹוֵעַ, *et exspirans, moribundus*, Ps. LXXXVIII. 16.

גּוּף m. *corpus*, apud Rabbinos in Bibliis fœm. גּוּפָה, unde constr. גּוּפַת שָׁאוּל, *corpus Saulis*, 1 Par. X. 12. plur. גּוּפֹת, *corpora*, ibid.

גַּף, m. idem: aff. בְּגַפּוֹ, *cum corpore suo*, id est, *solus, non cum uxore*, Exod. XXI. 3. quod habet formam a גָּפַף.

גּוּף Hiph. הֵגִיף, *claudere, occludere*: futur. יָגִיפוּ, *occludent*, Neh. VII. 3. In Targum aliquoties pro Hebr. סָגַר ponitur, et inde מְגוּפָה: *operculum* apud Rabbinos.

גּוּר *peregrinatus. Commoratus, diversatus fuit, habitavit in loco peregrino: timuit, metuit, formidavit*; tunc cum ל vel מִן plerunque construitur: item *congregavit*, Hab. I. 15. et intransitivè, *congregare se, convenire, coire*, Psal. LVI. 7. præt. גָּר, *peregrinatus fuit*, Jud. XIX. 1, 16. גּוֹר יָגוּר, *peregrinando peregrinabitur*, vel *congregando congregabit se*, juxta Hebræos quosdam, Ies. LIV. 15. part. מֵעִם־גָּר, *ab habitante*, vel *accola*, Job. XXVIII. 4. id est, *e loco ubi erant accolæ*, juxta R. Levi: plural. גָּרִים, *peregrinantes*, 2 Sam. IV. 3. fœmin. constr. מִגָּרַת בֵּיתָהּ, *ab habitatrice domus suæ*, Exod. III. 22. imperat. גּוּרוּ לָכֶם *metuite vobis*, Job. XIX. 29. וְגוּרוּ

מִמֶּנּוּ, *et timete ab eo*, Psal. XXII. 24. futurum אָגוּר, *metuerem*, Deut. XXXII. 27. Hithp. part. מִתְגּוֹרֵר, *commorans, permanens, hospitans*, 1 Reg. XVII. 20. Jer. XXX. 23. juxta Kimchi et R. Salomonem. futur. יִתְגּוֹרָרוּ, *congregant se*, Hos. VII. 14.

גּוּר, m. *catulus*, Gen. XLIX. 9. Deut. XXXIII. 22. plur. cum affix. גּוּרֶיהָ, *catulos suos*, Ezech. XIX. 3.

גֹּר, m. idem: plur. constr. כְּגוֹרֵי, *cicut catuli*, Jerem. LI. 38. et fœm. cum aff. גֹּרֹתָיו, *catulis suis*, Nah. II. 12.

גֵּר, m. *peregrinus, inquilinus, advena, accola:* aff. וְגֵרְךָ, *et peregrinus tuus*, Exod. XX. 10. plur. גֵּרִים, *peregrini*, Exod. XXII. 21.

גֵּרוּת, f. *hospitium*, Jer. XLI. 17.

מָגוֹר, m. *formido, metus, pavor*, Jer. VI. 25. Fœmin. מְגוֹרָה, unde constructum מְגוֹרַת רָשָׁע, *formido in probi*, Prov. X. 24.

מָגוּר, masc. *commoratio, habitatio, formido:* aff. בִּמְגוּרָם, *in commoratione ipsorum*, Psal. LV. 16. plural. constr. מְגוּרֵי אָבִיו, *peregrinationum patris sui*, Gen. XXXVII. 1. aff. בִּמְגוּרָיו, *in habitationibus suis*, Job. XVIII. 19. מְגוּרַי, *formidines meas*, Thren. II. 22. vide et מָגַר.

מְגוּרָה, f. *granarium, horreum*, quia fruges in eo *congregantur et recipiuntur*, Hag. II. 19. item *formido*, unde plur. מְגוּרֹתָם, *formidines eorum*, Ies. LXVI. 4. וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי, *et ex omnibus pavoribus meis*, Psalm. XXXIV. 5.

מַמְּגֻרוֹת, f. p. *granaria*, Joël. I. 17. vox anomala, inquit Ab. Esra, aucta duplici מ formativo.

גּוּשׁ m. *strigmentum, ramentum pulvis:* וְגִישׁ, *et ramentum*, Job. VII. 5. scribitur cum י et legitur per ו. Apud Talmudicos, גזור אגושא, *condemnatus ad pulverem*.

גִּזְבָּר m. Chald. *quæstor, præfectus ærario*, Esr. I. 8. plur. ex alta forma, גִּזַּבְרַיָּא, *quæstores*, Esr. VII. 21.

גָּזַז *resecuit, abscidit, totondit*. particip. כִּי גֹזֵז, *quod tonderet*, 1 Sam. XXV. 4. plural. גֹּזְזִים, *tondentes*, 2 Sam. XIII. 23. const. עַל גֹּזְזֵי, *ad tonsores*, Gen. XXXVIII. 12. Niph. præter. נָגֹזּוּ, *tonsi fuissent*, Nah. I. 12.

גֵּז, m. *vellus, secta lana*, Deuter. XVIII. 4. וּמִגֵּז, *et de vellere*, Job. XXXI. 20. item, *secta herba*, Psalm. LXXII. 6. plur. constr. גִּזֵּי, *fœnisecia*, Amos VII. 1. fœmin. גִּזָּה, *vellus*, Jud. VI. 37. constr. גִּזַּת הַצֶּמֶר, *vellus lanæ*, ibid.

גָּזִית, f. *cæsura, cæsio: lapis cæsus et ferro politus*, 1 Reg. VI. 36. Sic Kimchi illud huc refert, quasi pro גָּזִית positum, ut dicitur זְלוּת a זָלַל. Alioqui magis esset a גזן, deducendum.

גָּזַל *rapuit, abripuit, diripuit*, præter. גָּזַל גְּזֵלוֹת, *rapinas rapuit*, Ezech. XVIII. 12. Niph. præter. וְנִגְזְלָה, *et eripitur*, Prov. IV. 16.

גֵּזֶל, m. *rapina*, Ezech. XVIII. 18.

גֶּזֶל, m. idem: וְגֵזֶל מִשְׁפָּט, *et rapina juris*, Eccles. V. 7.

גָּזֵל, m. idem, Ezech. XXII. 29.

גּוֹזָל, m. *pullus, avium* vel *columbarum* propriè, quòd rapinæ sit expositus, Genes. XV. 9. plural. cum affix.

בְּוֹזָלָיו, *pullos suos,* Deut. XXXII. 11.

גְּזֵלָה, f. *raptum, rapina,* Ez. XVIII. 7. constr. גְּזֵלַת הֶעָנִי, *rapina pauperis,* Ies. III. 14. plur. גְּזֵלוֹת, Ez. XVIII. 12.

גָּזָם m. *eruca,* Joël. I. 4. Aben Esra a גָּזַז, *tondendo* deducit, et ם servile esse vult.

גֶּזַע m. *truncus succisus,* Ies. XI. 1. affix. גִּזְעוֹ, *truncus succisus ejus,* Job. XIV. 8.

גָּזַר *secuit, scidit, abscidit: decîdit, decrevit:* præter. גָּזַר, *abscinderet,* scil. *hostis,* vel *abscinderetur,* Hab. III. 17. fut. וַיִּגְזֹר עַל־יָמִין, *et scindet ad dextram,* Ies. IX. 19. id est, *exscindendo undiquaque victum colliget:* וְתִגְזַר־אֹמֶר, *et decernes sermonem,* Job. XXII. 28. Niph. *exscindi, excîdi, succîdi, decerni:* præt. נִגְזַר, *decretum est,* Esth. II. 1. נִגְזָרוּ, *excisi sunt,* Psalm. LXXXVIII. 6. Chald. præterit. Ithpehal, fœmin. אִתְגְּזֶרֶת, *excisus est,* Dan. II. 45. sic, הִתְגְּזֶרֶת, ver. 34.

גֶּזֶר, m. *segmentum, decisum:* plur. בֵּין הַגְּזָרִים, *inter segmenta illa,* Gen. XV. 17.

גְּזֵרָה, f. *decisio,* Levit. XVI. 22. Chald. *decretum:* unde construct. בִּגְזֵרַת עִירִין, *ex decreto vigilum,* Dan. IV. 14.

גִּזְרָה, f. *decisum, segmentum: excisio, septum, structura separata,* ab alia quasi *decisa et distincta,* Ezech. XLI. 12, 13. affix. גִּזְרָתָם, *excisio eorum,* Thren. IV. 7.

גָּזְרִין, m. p. Chald. *haruspices,* quasi *sectores* dicti, quòd ex *victimis sectis* futura prædicerent, Dan. II. 27. וְגָזְרַיָּא, *et haruspices,* Dan. IV. 4.

מַגְזֵרָה, f. *serra,* juxta Hebræos, vel juxta alios, *securis:* plural וּבְמַגְזְרוֹת הַבַּרְזֶל, *et serris* vel *securibus ferreis,* 2 Sam. XII. 31. a secando.

גַּחֶל m. *pruna, carbo:* plural. גֶּחָלִים, *prunæ,* Psalm. XVIII. 9. constr. גַּחֲלֵי־אֵשׁ, *prunarum ignis,* Lev. XII. 16. affix. עַל־גֶּחָלָיו, *super prunas ejus,* Ies. XLIV. 19.

גַּחֶלֶת, f. idem, Ies. XLVII. 14. affix. אֶת־גַּחַלְתִּי, *prunam meam,* 2 Sam. XIV. 7.

גחן גָּחוֹן, m. *venter,* et de *reptilium ventre* tantùm dicitur, ut R. Sol. monet: עַל־גָּחוֹן, *super ventrem,* Lev. XI. 42. cum Vau majusculo, quia Masorethæ notant, quod ea est media litera totius legis Mosis.

גיא גַּיְא, m. *vallis:* כָּל־גֶּיא יִנָּשֵׂא, *omnis vallis attolletur,* Ies. XL. 4.

גַּיְא, f. idem: הַגַּיְא, *ad vallem,* Num. XXI. 20. Hinc absque א, וְהַגַּי, *et vallis,* Jos. VIII. 11. בַּגַּי, *in valle,* Deut. XXXIV. 6. לַגַּי, *in vallem,* Mich. I. 6.

גֵּיא, f. idem: גֵּיא גְדוֹלָה, *vallis magna,* Zach. XIV. 4. absque א, גֵּי הָעֹבְרִים, *vallis transeuntium,* Ezech. XXXIX. 11. quod novies sic scribi, a Masorethis observatum: plur. גֵּאָיוֹת, Ezechiel. XXXI. 12. et גֵּיאָוֹת, quod legendum גֵּאָיוֹת, 2 Reg. II. 16. sic Ezech. VI. 3. aff. וְגֵיאוֹתֶיךָ, *et valles tuæ,* Ez. XXXV. 8. Certum legitur hinc גֵּי הִנֹּם, *vallis Hinnom,* vel, גֵּי בֶן הִנֹּם, *vallis filii Hinnom.* Hujus mentio, Jos.

XV. 8. in ea erat locus excelsus ædificatus, cui תֹּפֶת, *Topheth* nomen, in quo sacrificuli idololatræ immolabant liberos hominum idolo *Molech,* traducendo eos per ignem, sive comburendo eos propterea quòd Deus Abrahamo dixerat: *assume nunc filium tuum unicum Isaacum et offer eum in holocaustum,* Gen. XXII. 2. Hinc religio facta, et immanibus exemplis comprobata, Jer. VII. 31. et XIX. 2. et 2 Par. XXVIII. 3. contra expressum Dei mandatum, Lev. XVIII. 21. et XX. 2. Unde pius rex Josias istum locum polluit, 2 Reg. XXIII. 11. projiciendo illic cadavera, fimum, stercora ac omnes res immundas, ne ampliùs horrendæ isti idololatriæ consecratus esset, aut religiosus haberetur, ut Kimchi hoc loco annotat. Placet hîc subjicere, quæ reperi in libro Jalkut (commentarius est mysticus in universa Biblia) in Jerem. cap. 7. fol. 61. col. 4. ubi ita scriptum: "Etsi fuerint omnes domus idololatricæ in ipsa urbe Jerusalem, Moleci tamen fuit extra urbem in loco separato. Quomodo Molech erat factus? imago erat (ærea, R. Sol. Jer. VII. 31.) habens faciem vituli, manus expansas instar hominis manus aperientis, ut ab alio aliquid accipiat: intrinsecus excavata. Septem ipsi exstructa fuêre sacella, ante quæ imago ista fuerat collocata. Avem sive pullum columbinum offerens, primum sacellum ingrediebatur: ovem aut agnum, secundum: arietem, tertium: vitulum, quartum: juvencum, quintum: bovem, sextum: qui denique filium proprium offerret, septimum occupabat sacellum. Hic Molecum osculabatur, juxta illud, *sacrificatores hominum, vitulum osculantur.* Hos. XIII. 2. filius ante Molecum ponebatur: Molecus igne supposito succendebatur, donec ignitus fieret instar lucis. Tunc sacrificuli acceptum infantem candentibus Moleci manibus indebant, ac ne parens ejulatum ac clamorem pueri audiret, tympana pulsarunt. Inde locus iste dictus fuit תֹּפֶת, *Topheth,* nempe à תֻּפִּים, *tympanis:* vallis verò הִנֹּם, *Hinnom,* quia vox pueruli erat נֹהֵם, *rugiens,* aut quòd astantes sacrificuli dicerent, יֶהֱנֶה לָךְ, *utile erit tibi,"* *dulce erit tibi, condimentum erit tibi.* Hæc ibi. vide Kimchi, 2 Reg. XXIII. 11. R. Bechai, Levit. XVIII. scribit, parentes persuasos fuisse, reliquos liberos hoc sacrificio à morte ereptum iri, seque totâ vitâ futuros prosperrimos. R. D. Kimchi, Ps. XXVII. 13. scribit: "Gehinnom est locus vicinus urbi Jerusalem, contemptissimus, in quem projiciebant sordes ac cadavera, fuitque illic אֵשׁ תָּמִיד, *ignis continuus* ad comburendum cadavera, ossa ac reliquas sordes. Inde (ab horrendis istis cruciatibus et igne perpetuo) postmodum appellatum fuit judicium impiorum, sive locus in quo pœnas æternas impii sustinebunt, גֵּיהִנָּם, *gehinnam,* id est, γέεννα *gehenna."* Eo tendunt verba Christi, quando dixit εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, *in gehennam ignis,* Matth. V. 22. Nec dubium est, quin ista gehennæ significatio tunc communis, et vulgò nota fuerit, ut antiquissimi Judæorum libri, et inter eos Talmudici testantur, in quibus legitur: "Frenduit super eos princeps gehennæ dentibus suis," Sanhedrin cap. 7. fol. 52. et in Nedarim, cap. 4. fol. 39. "Septem res creatæ sunt ante creationem mundi, nempe lex Mosaica et pœnitentia, paradisus et gehenna, solium gloriæ et domus sanctuarii, et nomen Messiæ," et ita passim. Hæc cursim propter vocabulum gehennæ.

גִּיד m. *nervus,* Gen. XXXII. 32. plur. גִּידִים, Ezech. XXXVII. 6. constr. גִּידֵי, Job. XL. 17.

גִּיל m. *similitudo, similis* aut

æqualis natura, conditio vel *status:* אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם, *qui sunt secundum similitudinem vestram,* aut, *ejusdem cum vobis status et conditionis,* Dan. I. 10. Apud Talmudicos, בֶּן גִּילוֹ, id est, *filius eâdem horâ, et sub eodem planeta cum ipso natus,* Metzia, cap. II. fol. 27. et ita sæpè hac voce utuntur. Quidam ad גָּלַל, reducunt, quasi *revolutionem parem* significet.

גִּיר m. *calx:* כְּאַבְנֵי־גִר, *sicut lapides calcis,* Ies. XXVII. 9. cum defectu י. Chald. עַל־גִּירָא, *in calce* vel *super calcem,* id est, *in tectorio ex calce,* Dan. V. 5.

גַּלָּב masc. *tonsor:* plur. תַּעַר הַגַּלָּבִים, *novaculam tonsorum,* Ezech. V. 1.

גֶּלֶד masc. *cutis, pellis:* aff. עֲלֵי גִלְדִּי, *super cutem meam,* Job. XVI. 15.

גָּלָה *migravit, deportatus, abductus fuit in captivitatem* vel *exilium:* item *revelavit, retexit,* et intransitivè, *revelare, retegere se:* præt. גָּלָה חָצִיר, *retexit se gramen,* id est, *prodiit,* Prov. XXVII. 25. fut. יִגֶל, *demigrat,* Job. XX. 28. pro יִגְלֶה. Chald. particip. præs. גָּלֵא, *revelans,* Dan. II. 22. et גָּלֵה, ver. 28. particip. Pehil גְּלִי, *revelatum est,* Dan. II. 19. vel גֱּלִי, ver. 30. per Scheva compositum, cui simile in קְרָא. inf. לְמִגְלֵא, *revelare,* ver. 47. Niph. præter. נִגְלָה, *revelavit se,* 1 Sam. III. 21. וְנִגְלָה מִנִּי, *et transportatur a me,* Ies. XXXVIII. 12. fut. cum apocopa, תִּגָּל, *retegetur,* Ies. XLVII. 3. Pih. גִּלָּה, *revelavit, retexit, deportavit,* Thren. IV. 22. at illud, וַתְּגַלִּי, *et retegis te,* Ies. LVII. 8. intransitivè exponit Aben Esra: Pyh. præt. גֻּלְּתָה, *deportabitur,* juxta quosdam, Nah. II. 8. particip. תּוֹכַחַת מְגֻלָּה, *increpatio manifesta,* Prov. XXVII. 5. Hiph. הִגְלָה, *migrare* vel *deportari fecit, deportavit, captivum adduxit:* præter. הֶגְלָה vel הִגְלָה, *deportaverat,* Jer. XXIX. 1. Chald. præt. הַגְלִי, *abduxit, deportavit,* Esr. IV. 10. Hoph. præt. הָגְלָה, *deportatus fuerat,* Esth. II. 6. et fœmininum, הָגְלַת, *deportabitur,* Jer. XIII. 19. pro הָגְלְתָה, cui simile vide in רָצָה in Hiphil. Hithp. infin. בְּהִתְגַּלּוֹת, *in retegendo se, ut retegat se,* Prov. XVIII. 2. futurum, וַיִּתְגַּל, *et retexit se,* Gen. IX. 21. per apocopam.

גּוֹלָה, f. *migratio, deportatio, exilium,* et metonymicè, *deportata multitudo, deportati exules:* כְּלֵי גוֹלָה, *instrumenta deportationis,* Jer. XLVI. 19.

גָּלוּת, f. idem, גָּלוּת שְׁלֵמָה, *deportatio perfecta,* Amos I. 9. affix. וְגָלוּתִי, *et deportationem meam,* id est, *deportatos meos,* Ies. XLV. 13. Chald. גָּלוּתָא, idem, Dan. II. 25.

גִּלָּיוֹן, vide in גָּלַל.

גִּלְיוֹנִים, m. p. *specula:* quod objecta *revelent,* Ies. III. 23.

גָּלַח Pih. *rasit, abrasit:* וְגִלַּח רֹאשׁוֹ, *et radet caput suum,* Num. VI. 9. Pyh. præt. גֻּלַּח, *abrasus fuit,* Jud. XVI. 22. אִם גֻּלַּחְתִּי, *si raderer,* ver. 17. particip. plur. constr. מְגֻלְּחֵי זָקָן, *rasi barbâ,* Jerem. XLI. 5. Hithp. præt. וְהִתְגַּלָּח, *et radet se,* Levit. XIII. 33. infin. הִתְגַּלְּחוֹ, *radere eum,* Num. VI. 19.

גָּלַל *volvit, devolvit, convolvit, vo-*

lutavit. præt. גַּלּוֹתִי, *devolvi*, Jos. V. 9. Niph. præter. וְנָגֹלּוּ, *et convolventur*, Ies. XXXIV. 4. futur. וְיִגַּל, *et devolvetur*, id est, *decurret*, *fluet*, Amos V. 24. Pih. præt. ex geminata prima radicali, וְגִלְגַּלְתִּיךָ, *et devolvam te*, Jer. LI. 25. Pyh. particip. fœmin. מְגוֹלָלָה, *volutatum*, Ies. IX. 4. Hiph. futur. וַיָּגֶל, *ut devolveret*, Genes. XXIX. 10. Hithp. præterit. הִתְגַּלְגָּלוּ, *devolvunt sese*, Job. XXX. 14. particip. מִתְגּוֹלֵל, *volutabat sese*, 2 Sam. XX. 12. infinit. לְהִתְגֹּלֵל, *ut volutetur*, Gen. XLIII. 18.

גֹּל, masc. *devolutus*, Psal. XXII. 9. quidam loco participii præsentis גֹּלֵל positum existimant, *devolvens est*, *devolvit*, sc. vel *se* vel *res* aut *vias suas*, juxta id: *devolve super Dominum viam tuam*, Psal. XXXVII. 5.

גַּל, m. *cumulus*, *acervus*, quasi convolutionem dicas, Gen. XXXI. 46. item *scaturigo*, a revolutione aquæ, Cant. IV. 12. עַל־גַּל, *juxta scaturiginem*, Job. VIII. 17. plur. גַּלִּים, *acervi*, Hos. XII. 12. 2 Reg. XIX. 25. item *fluctus*, ab aquarum convolutione, Zach. X. 11. const. כְּגַלֵּי הַיָּם, *sicut fluctus maris*, Ies. XLVIII. 18. affix. גַּלֶּיךָ, *fluctuum tuorum*, Job. XXXVIII. 11.

גֻּלָּה, f. *lecythus*, *lenticula*: מִימִין הַגֻּלָּה, *a dextris lecythi*, Zach. IV. 3. constr. גֻּלַּת הַזָּהָב, *lecythus auri*, Eccles. XII. 6. affix. וְגֻלָּהּ, *et lecythus ejus*, Zach. IV. 2. pro גֻּלָּתָהּ, vide simile in עָדָם inter nomina: plurale גֻּלּוֹת, *scaturigines*, Jos. XV. 19. גֻּלּוֹת, *orbes*, 1 Reg. VII. 41.

גִּלָּיוֹן, m. *volumen*, *liber*, quia antiquitus in longum descriptus, *convolvebatur*, ut hodie liber Legis in synagogis Judæorum: vel, si deducatur a גָּלָה, quia ignota *revelat*: גִּלָּיוֹן גָּדוֹל, *volumen magnum*, Ies. VIII. 1.

גָּלָל, m. *stercus*, a convolutione, 1 Reg. XIV. 10. affix. כְּגֶלֲלוֹ, *sicut stercus ipsius*, Job. XX. 7. plural. כַּגְּלָלִים, *veluti stercora*, Soph. I. 17. constr. תַּחַת גֶּלְלֵי הָאָדָם, *pro stercoribus humanis*, Ezech. IV. 15.

גְּלָל, m. Chald. *devolutio*: אֶבֶן גְּלָל, *lapide devolutionis*, Esr. V. 8. id est, *maximo*, quem devolvi necesse est præ gravitate. Ab. Esra, R. Sol. et Elias Levita *marmor* interpretantur.

גָּלִיל, m. *limes*, *confinium*, diversorum terminorum *convolutio et concursus*: בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל, *in terra confinii hujus*, 1 Reg. IX. 11. et nomen proprium *Galilæa*, Jos. X. 7. forma constr. גְּלִיל הַגּוֹיִם, *Galilæa gentium*, juxta quosdam, Ies. IX. 1. plural. גְּלִילִים, *volubiles*, *versatiles*, *orbes*, 1 Reg. VI. 34. constr. גְּלִילֵי זָהָב, *orbes aurei*, Cantic. V. 14. עַל גְּלִילֵי כֶסֶף, *ad orbes argenteos*, Esth. I. 6.

גְּלִילָה, f. *Galilæa*, juxta quosdam: Hebræi *tractum*, *terminum*, *limitem* exponunt, Ezech. XLVII. 8. plural. גְּלִילוֹת, *termini*, Joël. IV. 4. Sed Jos. XVIII. 17. quibusdam nomen proprium loci est, *Geliloth*, qui aliâs *Gilgal* dicitur, Jos. XV. 7.

גִּלּוּלִים, m. p. *idola*, *dii stercorei*, per contemptum, Ezech. XXII. 3. constr. גִּלּוּלֵי, Ezech. VIII. 10. aff. אֶת־גִּלּוּלָיו, *deos stercoreos suos*, Ezech. XIV. 4.

גִּלְגָּל, m. *Gilgal*, nomen proprium loci: item *rota*, unde constructum; גַּלְגַּל עֶגְלָתוֹ, *rota plaustri sui*, Ies. XXVIII. 28.

גַּלְגַּל, masc. *orbis, rota, sphæra:* כַּגַּלְגַּל, *tanquam rotam*, vel *rotationem*, id est, *pulverem rotatum et circumactum a turbine*, Psal. LXXXIII. 14. et sic Ies. XVII. 13. בַּגַּלְגַּל, *in orbe*, Psal. LXXVII. 19. nempe *cælesti*, qui circumvolvitur, Ab. Esra: רֶכֶב וְגַלְגַּל, *curribus et rotis*, Ezech. XXIII. 24. Quidam *essedum*, alii *carrucas* interpretantur. plural. cum affixo, וְגַלְגִּלָּיו, *et rotæ ejus*, Ies. V. 28. Chald. גַּלְגִּלּוֹהִי, *rotæ ejus*, Dan. VII. 9.

גֻּלְגֹּלֶת, f. *Calvaria, cranium, caput*, 2 Reg. IX. 35. לַגֻּלְגֹּלֶת, *in caput unumquodque*, Exod. XVI. 16. aff. אֶת־גֻּלְגָּלְתּוֹ, *cranium ejus*, Jud. IX. 53. plur. cum affix. לְגֻלְגְּלוֹתָם, *per capita sua*, Num. I. 2.

מְגִלָּה, f. *volumen, liber convolutus*, Jer. XXXVI. 28. const. מְגִלַּת־סֵפֶר, *volumen libri*, ver. 2. Chald. מְגִלָּה חֲדָה, *volumen unum*, id est, *quoddam*, Esr. VI. 2.

בִּגְלַל, *propter, occasione, causâ:* separatum scribitur בְּגָלָל cum Pathach, quasi formâ constructâ, Gen. XXXIX. 5. affix. בִּגְלָלֵךְ, *tuâ causâ, propter te*, Genes. XXX. 27. Genes. XII. 13. בִּגְלַלְכֶם, *propter vos*, Deut. I. 37.

גָּלַם *convolvit, involvit:* futur. וַיִּגְלֹם, *et convolvit*, 2 Reg. II. 8.

גֹּלֶם, m. *glomus, massa*, rudis et intricata adhuc, neque in veram formam evoluta: affix. גָּלְמִי, *massam rudem meam*, Psal. CXXXIX. 16.

גְּלוֹם, m. *pallium:* plural. constr. בִּגְלוֹמֵי תְכֵלֶת, *palliis*, vel *togis hyacinthinis*, Ezech. XXVII. 24.

גַּלְמוּד, m. *solitarius, rejectus et desertus, desolatus*, Aben Esra, Job. III. 7. et XXX. 3. fœmin. גַּלְמוּדָה, *solitaria*, Ies. XLIX. 21. Apud Talmudicos legitur: in civitatibus maritimis vocant *menstruatam* גלמודה, *galmuda*. Quid גלמודה? *separata a viro suo:* Sota cap. 7. in fine.

גָּלַע Hithp. הִתְגַּלַּע, *immiscere se:* infinit. וְלִפְנֵי הִתְגַּלַּע, *ante miscere se, antequam immisceat se*, Prov. XVII. 14. futur. יִתְגַּלָּע, *immiscet se*, Prov. XVIII. 1. Sic XX. 3. neque sæpiùs legitur.

גָּלַשׁ *detondit, deglabravit:* præt. שֶׁגָּלְשׁוּ, *quæ detondent*, Cant. IV. 1. et VI. 5. Hinc in Targum, גְּלוֹשׁ, *recalvaster*, גְּלוֹשְׁתָּא, *recalvatio*, Lev. XIII. 41, 42. Ab. Esra, *conspicui sunt et videntur*.

גַּם *etiam, quoque:* repetitum in continuatione sententiæ, est *tum, tam, quam*, וְגַם, *quinetiam*, Genes. XLIV. 9. הֲגַם, *num etiam, etiamne?* Genes. XVI. 13. וְאַף־גַּם, *ac insuper etiam*, Levit. XXVI. 44. pleonasmus nec inelegans, nec in his particulis infrequens: בְּשַׁגַּם, *eo quòd etiam*, Genes. VI. 3. compositum ex præpositione בְּ, et pronomine שׁ, quod cum Pathach loco Sægol notatur, et גַּם.

גָּמָא Pih. *absorpsit, exsorpsit, exhausit:* futurum יְגַמֶּא־אָרֶץ, *absorbet terram*, nempe *celerrimo cursu*, ut R. Levi explicat, Job. XXXIX. 24. Chaldæus, *facit foveam in terra:* sic alii, *fodit*. Hiph. imper. הַגְמִיאִנִי, *sorbere sine me, sorbendum da mihi*, Gen. XXIV. 17. in Targum גָּמְעָן דְּמָא, *absorbent sanguinem*, Job. XXXIX. 30. גְּמִיעָה, *absorbitio*, apud Rabbinos.

מְגַמָּה, f. *haustus:* constr. מְגַמַּת פְּנֵיהֶם, *haustus faciei ipsorum,* Hab. I. 9. R. Sol. exponit per שְׁאִיפַת, *absorbitio.* *Haustus faciei ipsorum,* hoc est, *celerrimo suo cursu,* quo videntur terram ante se constitutam quasi *absorbere, tendunt orientem versus:* vel, *cursus ipsorum est celerrimus,* ut *orientalis ventus.*

גֹּמֶא, m. *juncus, scirpus,* sic dictus, quòd aquam sorbeat, Job. VIII. 11.

גמד גֹּמֶד, m. *cubitus, mensura cubiti,* Jud. III. 16. idem quod אַמָּה de quo in אמם.

גַּמָּדִים, m. p. *Gammadæi,* Ezech. XXVII. 11. populi Phæniciæ, (quarum urbem Plinius corruptè Gamalen, pro Gamaden appellat lib. 2. cap. 91.) quasi *cubitales* vel *brachiales* dicti, quòd *brachio potentes et robusti essent,* ut quibusdam placet, non quòd *cubitalis staturæ fuerint,* quod loco isti non convenit.

גָּמַל *retribuit, rependit, retulit bonum* vel *malum,* et ita construitur cum accusativo, affixo vel separato, vel cum dativo, vel cum præpositione עַל: item *ablactavit, educavit, maturavit.* Præter. כִּי גָמַל עָלָי, *quia rependit mihi,* Psalm. XIII. 6. גְּמַלְתַּנִי הַטּוֹבָה, *rependisti mihi bonum,* וַאֲנִי גְמַלְתִּיךָ הָרָעָה, *et ego affeci te malo,* 1 Sam. XXIV. 18. part. וּבֹסֶר גֹּמֵל, *et omphax maturescens,* Ies. XVIII. 5. part. præter. גָּמוּל, *ablactatus,* Ies. XI. 8. infin. עַד־גְּמֹלֶךָ אוֹתוֹ, *donec ablactasset eum,* 1 Sam. I. 23. futur. וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים, *et maturabat, educabat amygdala,* Num. XVII. 23. וַתִּגְמְלֵהוּ, *et educavit eum,* 1 Reg. XI. 20. Niph. inf. הִגָּמֵל, *ablactari:* et futur. וַיִּגָּמַל, *et ablactetur,* Gen. XXI. 8. vide et 1 Sam. I. 22.

גְּמוּל, m. *retributio, bona* vel *mala,* unde vel *beneficium* vel *maleficium,* et omninò *meritum* denotat. אֶת־גְּמוּלֵךְ, *retributionem tuam, meritum tuum,* Ps. CXXXVII. 8. aff. גְּמֻלְךָ, *retributio tua,* Obad. ver. 15. plur. cum affix. כָּל־גְּמוּלָיו, *omnium beneficiorum tuorum,* Psalm. CIII. 2. fœm. גְּמוּלָה, 2 Sam. XIX. 37. plur. אֵל גְּמֻלוֹת, *Deus retributionum,* Jer. LI. 56.

גָּמָל, m. *camelus,* Ies. XXI. 7. plur. absolutum et construct. גְּמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו, *camelos ex camelis domini sui,* Gen. XXIV. 10. semel additur fœmininum ad distinguendum sexum, גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת, *cameli lactantes,* Gen. XXXII. 15. aff. לִגְמַלֶּיךָ, *camelis tuis,* ver. 19.

תַּגְמוּל, m. *retributio, beneficium, meritum,* unde cum affixo formæ Chaldaicæ, תַּגְמוּלוֹהִי, *beneficia ejus,* Psalm. CXVI. 12.

גמץ גּוּמָּץ, m. *fossa:* חֹפֵר גּוּמָּץ, *fodiens fossam,* Eccles. X. 8. Chaldaic. est, unde גֻּמָּצָא עֲמִקְתָּא, *fovea profunda,* Prov. XXII. 14. verbum, גַּמְּצִיהּ, *effodit eam,* Psalm. VII. 16. in Targum.

גָּמַר *perfecit: defecit, desiit,* præter. גָּמַר חָסִיד, *desiit beneficus,* Psal. XII. 2. et sic LXXVII. 9. particip. גֹּמֵר עָלָי, *perficientem erga me,* Psal. LVII. 3. futur. יִגְמָר־נָא, *deficiat quæso,* Psal. VII. 10. יִגְמֹר בַּעֲדִי, *perficiat pro me,* Psalmus CXXXVIII. 8.

גְּמִיר, m. Chald. *perfectus, consummatus,* juxta quosdam; vel substantivè, *perfectio, integritas,* Esr. VII. 12.

גָּנַב *furatus est, abduxit, subtraxit, surripuit furtim:* præt. גָּנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי, *furatus es Deos meos,* Genes. XXXI. 30. particip. præter. גָּנוּב, *furtivum,* Gen. XXX. 33. plur. מַיִם גְּנֻבִים, *aquæ furtivæ,* Prov. IX. 17. fœmininum cum י paragogico juxta R. Sol. גְּנֻבְתִי, *furto sublatum,* Gen. XXXI. 39. vide simile infra in מָלֵא. Niph. futur. יִגָּנֵב, *furto ablatum erit,* Exod. XXII. 11. Pih. particip. plural. constr. מְגַנְּבֵי, *suffuratores, qui suffurantur,* Jer. XXIII. 30. futur. וַיְגַנֵּב אֶת־לֵב, *et suffurabatur cor,* 2 Sam. XV. 6. Pyh. infin. cum præter. גֻּנֹּב גֻּנַּבְתִּי, *furando furto ablatus sum,* Gen. XL. 15. futur. וְאֵלַי דָּבָר יְגֻנָּב, *et apud me verbum erat furtivum,* Job. IV. 12. *absconditum, clandestinum.* Hithp. fut. וַיִּתְגַּנֵּב, *et furtim subtraxit se,* 2 Sam. XIX. 4.

גַּנָּב, m. *fur:* כְּבֹשֶׁת גַּנָּב, *secundum pudorem furis,* Jer. II. 26. plur. חַבְרֵי גַנָּבִים, *socii furum,* Ies. I. 23.

גְּנֵבָה, f. *furtum,* Exod. XXII. 3. aff. בִּגְנֵבָתוֹ, *cum furto suo,* ver. 2.

גֶּנֶז m. *thesaurus: gazæ:* plural. constr. אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ, *in thesauros regis,* Esth. III. 9. Chald. בְּבֵית גִּנְזַיָּא, *in domo gazarum* vel *thesaurorum,* Esth. V. 17.

גַּנְזַךְ, m. *gazophylacium:* plur. cum affixo, וְגַנְזַכָּיו, *et gazophylaciorum ejus,* 1 Paral. XXVIII. 11. R. Sol. scribit esse *locum, in quo thesauri sacri asservantur.*

גָּנַן *protexit, obtexit,* construitur cum עַל. præter. וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר, *et protegam supra urbem hanc,* 2 Reg. XX. 6. infin. גָּנוֹן, *protegendo,* Ies. XXXI. 5. Hiph. futur. יָגֵן עֲלֵיהֶם, *proteget eos,* Zach. IX. 15.

גַּן, m. *hortus,* quòd septo protegi soleat, Gen. II. 8. aff. לְגַנִּי, *in hortum meum,* Cant. V. 1. plur. מַעְיַן גַּנִּים, *fons hortorum,* Cant. IV. 15.

גַּנָּה גִּנָּה, f. idem, Ies. I. 30. const. גִּנַּת, Cant. VI. 11. plur. גַּנּוֹת, *horti,* Eccles. II. 5. affix. גַּנּוֹתֵיכֶם, *hortos vestros,* Amos IV. 9.

מָגֵן, m. *clypeus, scutum,* à protegendo, Gen. XV. 1. semel reperitur fœmininum עַל הַמָּגֵן הָאֶחָת, *super scutum unum,* 1 Reg. X. 17. aff. מָגִנִּי, *scutum meum,* Psalm. VII. 11. plur. מָגִנִּים, *scuta,* 1 Reg. X. 17. constr. מָגִנֵּי הַזָּהָב, *scuta aurea,* 1 Reg. XIV. 26. מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת, *scuta ærea,* ver. 27. aff. מָגִנֶּיהָ, *clypei ejus,* id est, *protectores,* Hos. IV. 18. fœmin. מְגִנּוֹת, *scuta,* 2 Par. XXIII. 9.

מְגִנָּה, *obtegumentum:* construct. מְגִנַּת־לֵב, *obtegumentum cordis,* id est, אוֹטֶם הַלֵּב, *obthuratio cordis,* juxta R. Sol. Thren. III. 65. confer 2 Cor. III. 14, 15. ubi dicitur κάλυμμα *velamen.* Vide etiam in מִגֵּן: plur. vide antec.

גָּעָה *mugiit, boavit:* infin. וְגָעוֹ, *et mugiendo,* 1 Sam. VI. 12. futur. אִם יִגְעֶה, *an boat,* Job. VI. 5.

גָּעַל *fastidivit:* præt. גְּעַלְתִּים, *fastidivi eos,* Levit. XXVI. 44. particip. גֹּעֶלֶת אִישָׁהּ, *fastidiens virum suum,* Ezech. XVI. 45. Niph. præt. נִגְעַל, *fastidio fuit,* 2 Sam. I. 21. Hiph. futur. וְלֹא יַגְעִל, *et non fastidit,* id est, *cum fastigio coit et incassum semen ejicit,* Job. XXI. 10.

גֹּעַל, m. *fastidium,* Ezech. XVI. 5.

גָּעַר *increpavit, objurgavit, compescuit:* et sic construitur cum præpositione בְּ: absque ea, *perdidit, disperdidit, corrupit:* præt. וְגָעַר בּוֹ, *et increpabit eam,* Ies. XVII. 13. גָּעַרְתָּ זֵדִים, *perdidisti superbos,* Psalm. CXIX. 21. et sic Psalm. IX. 6. ubi Aben Esra notat absque בְּ constructum significare *excisionem* et *perditionem.*

גְּעָרָה, f. *increpatio,* Prov. XIII. 1. constr. גַּעֲרַת, Ies. XXX. 17. affix. מִגַּעֲרָתוֹ, *ab increpatione ejus,* Job. XXVI. 11.

מִגְעֶרֶת, f. *increpatio, perditio, exilium,* Deut. XXVIII. 20.

גָּעַשׁ *concuti, commoveri:* futur. וַתִּגְעַשׁ, *et concussa fuit,* Ps. XVIII. 8. Pyh. fut. יְגֹעֲשׁוּ, *concutiuntur,* Job. XXXIV. 20. Hithp. וְהִתְגֹּעֲשׁוּ, *et commoventur,* Jerem. XXV. 16. cum Cholem in medio propter ejectum Dagesch, ut in Pyhal. Sic futurum, יִתְגֹּעֲשׁוּ, *commoveantur,* Jer. XLVI. 8. et cum Pathach, יִתְגַּעֲשׁוּ, Jerem. XLVI. 7.

גֶּפֶן f. *vitis,* Genes. XL. 9. semel masculinum est, גֶּפֶן בּוֹקֵק, *vitis vacuans,* Hos. X. 1. aff. גַּפְנוֹ, *vitem suam,* id est, *fructum vitis suæ,* 2 Reg. XVIII. 31. et sic Jer. V. 17. plural. וְהַגְּפָנִים, *et vites,* Cant. II. 13.

גַּף גַּף, m. *ala:* pl. const. עַל גַּפֵּי, *super alis,* id est, *pinnis excelsis,* Prov. IX. 3. quidam, *super eminentiis:* quasi pro גַּבֵּי, de quo in גבב. Chald. idem: plur. גַּפִּין, *alæ,* Dan. VII. 4. affix. גַּפַּיהּ, *alæ ejus,* ibid. אֲגַפִּים, vide in אגף, item בְּגַפּוֹ, vide suprà in גוף.

גֹּפֶר masc. *gopher, cedri species.* Genes. VI. 14. Plinius lib. 13. cap. 5. meminit cujusdam, quæ cariem non sentit, cuique materiæ est æternitas.

גָּפְרִית, f. *sulphur,* Gen. XIX. 24.

גָּרָב masc. *psora, scabies maligna, intus et foris sicca,* juxta R. Sol. Levit. XXI. 20. Deut. XXVIII. 27.

גרד Hithp. הִתְגָּרֵד, *scabere, scalpere se,* infinit. לְהִתְגָּרֵד, *ad scabendum se,* Job. II. 8.

גֵּרָה Pih. *miscere,* et de contentione ac bello tantùm dicitur, quomodo Virgilius dixit, miscere prælia, et Cicero, miscere et concitare certamina: futur. יְגָרֶה מָדוֹן, *miscet contentionem,* Prov. XXIX. 22. Hith. præter. הִתְגָּרִית, *miscuisti* scil. *bellum,* Jerem. L. 24. imp. וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה, *et misce cum eo bellum,* Deut. II. 24. per apocopam.

תִּגְרָה, f. *conflictus:* construct. מִתִּגְרַת יָדְךָ, *à conflictu manus tuæ,* Psal. XXXIX. 11.

גָּרוֹן, גֵּרָה, et alia quæ hinc esse possint, vide in גָּרַר.

גרז Niph. נִגְרַז, *succidi, exscidi:* præter. נִגְרַזְתִּי, *excisus sum,* Psalm. XXXI. 23.

גַּרְזֶן, m. *securis,* ab exscindendo, Deut. XX. 19.

גרל גּוֹרָל, m. *sors,* Levit. XVI. 8. constr. גּוֹרַל צַדִּיקִים, *sors justorum,* Psalm. CXXV. 3. aff. גּוֹרָלְךָ, *sortem tuam,* Prov. I. 14. plural. גּוֹרָלוֹת, *sortes,* Levit. XVI. 8.

גֶּרֶם m. *os ossis: ossa, artus,* Prov. XVII. 22. item *fastigium:* אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת, *in fastigio graduum,* 2 Reg. IX. 13. et sic Kimchi

in Com. exponit. *In gradu supremo:* חֲמֹר גָּרֶם, *asinus ossium,* id est, *ossibus valens, fortissimus,* Genes. XLIX. 14. plur. גְּרָמִים aff. גְּרָמָיו, *ossa ejus,* Job. XL. 18. Chaldaic. גַּרְמֵיהוֹן, *ossa eorum,* Dan. VI. 25.

גָּרַם, *comminuere, conterere ossa,* quasi *exossare* dicas, sicut à nomine שֹׁרֶשׁ, *radix,* venit verbum pro *eradicare,* scribit Kimchi Ezech. XXIII. 34. præt. לֹא גָרְמוּ, *non exossant,* Soph. III. 3. id est, *non abjiciunt ossa, sed carnem cum ossibus devorant,* ut mane ne ossa quidem rodenda reliqua habeant. Pih. futurum, וְעַצְמֹתֵיהֶם יְגָרֵם, *et ossa eorum exossabit,* id est, *conteret,* Numer. XXIV. 8. חֲרָשֶׂיהָ תְּגָרֵמִי, *testas ejus comminues,* Ezech. XXIII. 34.

גֹּרֶן f. *area,* Num. XVIII. 27. גֹּרְנָה, *in aream,* Mich. IV. 12. affix. מִגָּרְנְךָ, *de area tua,* Deut. XVI. 13. plur. גְּרָנוֹת, *areæ,* Joël. II. 24.

גָּרַס *frangi, comminui:* præter. גָּרְסָה נַפְשִׁי, *comminuitur anima mea,* Psalm. CXIX. 20. Hiphil, הִגְרִיס, *comminuit:* futur. וַיַּגְרֵס, *et comminuit,* Thren. III. 16.

גֶּרֶשׂ, m. *comminutum, contusum, res contusa,* Lev. II. 14. aff. מִגִּרְשָׂהּ, *de contuso ejus,* ver. 16.

גָּרַע *diminuit, detraxit, subtraxit, ademit: succidit diminuendo.* Construitur cum accusativo et cum præpositione מִן. partic. præter. זָקָן גְּרֻעָה, *barba diminuta, succisa,* Jer. XLVIII. 37. infinit. לִגְרוֹעַ, *ad diminuendum,* Eccles. III. 14. futur. אֶגְרַע, *succidam,* Ezech. V. 11. Targum אֶקְטוֹף, quod idem: וְתִגְרַע, *et diminuis, minimum existimas,* Job. XV. 4. וְתִגְרַע אֵלֶיךָ, *et subtrahis ad te,* id est, *aliis adimis et tibi confers,* ver. 8. יִגְרַע מִצַּדִּיק, *subtrahit e justo,* Job. XXXVI. 7. Niph. præter. וְנִגְרַע, *et diminuetur,* Lev. XXVII. 18. Pih. futur. יְגָרַע, *subtrahet,* Job. XXXVI. 27.

מִגְרָעוֹת, f. p. *contracturæ, imminutiones,* 1 Reg. VI. 6.

גָּרַף *convolvit, devolvit, everrit:* præt. גְּרָפָם, *devolvit* vel *everrit ea,* Jud. V. 21.

אֶגְרוֹף, m. *pugnus,* quasi *manus convoluta:* בְּאֶגְרֹף, *cum pugno* (Targum בְּכוּרְמֵיזָא, *fuste*) Exod. XXI. 18. בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע, *pugno injustitiæ,* Ies. LVIII. 4.

מֶגְרָפָה, f. *gleba, massa terræ convoluta:* pl. cum aff. תַּחַת מֶגְרְפֹתֵיהֶם, *sub glebis suis,* Joël. I. 17.

גָּרַר *concîdit, secuit, dissecuit:* item *ruminavit,* quasi *denuò concîdit;* vel ab *attractione:* nam Chaldaicè est *trahere, attrahere.* fut. יְגוֹרֵם, *dissecabit eos,* Prov. XXI. 7. juxta Ab. Esram et Kimchi in libro Rad. Qui *terrere* vertunt, deducunt a גּוּר, sed id aliter construitur, ut suo loco videre est: יִגָּר, *ruminabit,* Lev. XI. 7. pro יָגוֹר ut אֶכּוֹת a כָּתַת et alia plura: Kametz pro Pathach propter pausam. Pyh. partic. plur. מְגֹרָרוֹת, *secti, dissecti,* 1 Reg. VII. 9. Hithp. partic. מִתְגּוֹרֵר, *dissecans, succidens,* Jerem. XXX. 23. juxta quosdam, ut Kimchi citat in libro Rad. sed aliam explicationem vide in גּוּר.

גֵּרָה, f. *rumen, cibus ruminis;* unde גֵּרָה לֹא יִגָּר, *ruminationem* vel *ruminationis cibum non ruminat,* Lev. XI. 7. מַעֲלַת גֵּרָה, *ascendere faciens* vel *revocans cibum ruminis,* ver.

3, 6. Item *obolus*, quasi *minimum monetæ segmentum*, Exod. XXX. 13. quorum viginti faciebant siclum.

גָּרוֹן, m. *guttur*, ab intersectionibus, vel ab attractione spiritus: נְטוּיוֹת גָּרוֹן, *extentæ gutture*, Ies. III. 16. aff. גְּרוֹנִי, *guttur meum*, Psal. LXIX. 4. est formæ חַלּוֹן.

אֲגוֹרָה, fœmin. *numulus*: constr. לַאֲגוֹרַת כֶּסֶף, *pro numulo argenteo*, 1 Sam. II. 36. ubi Kimchi notat א esse servile, et ejusdem originis cum גֵּרָה, de quo ante.

גַּרְגַּר, m. *granum*, *bacca*: plural. גַּרְגְּרִים, Ies. XVII. 6.

גַּרְגֶּרֶת ,גַּרְגְּרָה, fœm. *faux*, *fistula gutturis*, a segmentis et orbibus, ut R. Salomon scribit: plur. עַל־גַּרְגְּרֹתֶיךָ, *ad fauces tuas*, Prov. III. 3.

מְגֵרָה, fœm. *serra*, 1 Reg. VII. 9. 2 Sam. XII. 31. plur. וּבַמְּגֵרוֹת, *et serris*, 1 Paral. XX. 3. pro quo legitur, 2 Sam. XII. 31. וּבְמַגְזְרוֹת, *et securibus*.

גָּרַשׁ *expulit*, *ejecit*: part. præsens גֹּרֵשׁ מִפָּנֶיךָ, *expulsurus sum a facie tua*, Exod. XXXIV. 11. partic. præteritum, וּגְרוּשָׁה, *et expulsam*, id est, *repudiatam*, Lev. XXI. 14. Niph. præt. נִגְרַשְׁתִּי, *ejectus sum*, Jon. II. 5. particip. נִגְרָשׁ, *expulsum*, *propulsum*, Ies. LVII. 20. Pih. præterit. גֵּרַשְׁתָּ, *expulisti*, Gen. IV. 14. infin. גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ, *expellendo expellet*, Exod. XI. 1. Pyh. præterit. גֹּרְשׁוּ, *expulsi sunt*, Exod. XII. 39.

גֶּרֶשׁ, m. *ejectum*, *extrusum*, גֶּרֶשׁ יְרָחִים, *extrusio lunarum*, id est, *fructus quos quæque luna protrudit*; Deut. XXXIII. 14.

מִגְרָשׁ, m. *expulsio*, *suburbium*, *suburbanum prædium*, Ezech. XLV. 2. dictum quasi ex urbe expulsum, const. מִגְרַשׁ, Levit. XXV. 34. affix. לְמַעַן מִגְרָשָׁהּ, *propter expulsionem ejus*, Ezech. XXXVI. 5. plural. constr. מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים, *suburbana prædia civitatum*, Num. XXXV. 4, 5. affix. וּמִגְרְשֵׁיהֶם, *et suburbana prædia illarum*, ver. 3. וּמִגְרָשֶׁהָ, *et suburbana prædia ejus*, Jos. XXI. 11. ubi deficit י ante ה juxta Masorethas, et sic toto isto capite, excepto ver. 13. ubi bis plenè scribitur.

מִגְרָשׁוֹת, f. p. *suburbia*, *suburbana loca*, Ezech. XXVII. 28. juxta paraphrasten Chaldæum, et Hebræos, quidam, *fluctus propulsi* vel *jactati*.

*גֶּרֶשׁ, vide supra in גֶּרֶם.

גשם גֶּשֶׁם, m. *imber*, *pluvia*: non tam generale esse volunt, quàm מָטָר quod *quamcunque pluviam* significat, hoc verò *pluviam fortem*, sive *imbrem* juxta Kimchium in lib. Rad. וְגֶשֶׁם אַיִן, *et pluvia non est*, Prov. XXV. 14. plur. עֵת גְּשָׁמִים, *tempus pluviarum*, Esr. X. 13. constr. גִּשְׁמֵי בְרָכָה, *pluviæ benedictionis*, Ezech. XXXIV. 26. affix. גִּשְׁמֵיכֶם, *pluvias vestras*, Lev. XXVI. 4.

גֹּשֶׁם, m. idem: לֹא גֻשְׁמָהּ, *non (descendet) pluvia ejus*, Ez. XXII. 24. quidam volunt esse verbum Pyh. pro, *non profunderis pluvia*, et ita Dagesch characteristicum deficit, et Mappik redundat, vel est לְתִפְאֶרֶת הַקְּרִיאָה, *ad venustiorem pronunciationem*, ut Kimchi scribit in commentariis.

הִגְשִׁים, Hiph. *pluere fecit*, *pluviam demisit* vel *suscitavit*. particip. præs. plur. מַגְשִׁמִים, *pluere facientes*, Jer. XIV. 22.

גְּשֵׁם m. Chald. *corpus*: affix.

בְּגֶשְׁמְהוֹן, *in corpus eorum,* Dan. III. 27. גִּשְׁמֵהּ, *corpus ejus,* Dan. IV. 30. גִּשְׁמַהּ, *corpus ejus,* Dan. VII. 11.

גִּשֵּׁשׁ Pih. *palpavit:* futurum נְגַשְׁשָׁה כַּעִוְרִים, *palpavimus tanquam cæci,* Ies. LIX. 10.

גתת גַּת, f. *torcular,* Joël. III. 13. plur. גִּתּוֹת, *torcularia,* Nehem. XIII. 15.

ד

דָּא Chald. *hæc, ista, hoc, illud,* Dan. IV. 27. דָּא לְדָא, *hoc ad illud invicem,* Dan. V. 6. דָּא מִן דָּא, *hæc ab illa,* Dan. VII. 3. ex Hebræo זֶה, ז in ד mutato.

דָּאַב *doluit, mœstus fuit:* præt. fœm. דָּאֲבָה, *mœret, mœsta est,* Jer. XXXI. 25. infin. לְדַאֲבָה, *ad mœrendum, mœrere,* Jer. XXXI. 13. cum ה paragogico. Hiph. הֶאֱדִיב, *dolere fecit, cruciavit.* part. וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ, *et cruciantes animum,* Levit. XXVI. 16. pro מַדְאִיבוֹת. infin. לַאֲדִיב per metathesin literarum, juxta Hebræos, vide supra suo loco.

דְּאָבָה, f. *mœror,* Job. XLI. 14.

דַּאֲבוֹן, m. idem, Deut. XXVIII. 65.

דָּאַג *solicitus, anxius fuit, anxiè timuit;* præt. וְדָאַג לָנוּ, *et solicitus sit nobis,* id est, *nostrâ causâ* vel *de nobis,* 1 Sam. IX. 5. et sic X. 2. וְאֶת־מִי דָּאַגְתְּ, *et quem solicita timuisti,* Ies. LVII. 11. futur. אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי, *solicitus sum de peccato meo,* Psal. XXXVIII. 19.

דְּאָגָה, f. *solicitudo, anxietas,* Prov. XII. 25.

דָּאג vide in דָּגָה.

דָּאָה *volavit, volitavit, pernicem volatum* propriè notat, *qualis est aquilæ:* futur. יִדְאֶה הַנֶּשֶׁר, *volat aquila,* Deut. XXVIII. 49. וַיֵּדֶא, *volitatque,* Psal. XVIII. 11. per apocopam.

דָּאָה, f. *milvus,* idem quod דַּיָּה scribit Ab. Esra, Lev. XI. 14.

דִּב *fluxus, stercus, excrementum,* originis Chaldaicæ, à דּוּב, idem quod Heb. זוּב, *fluere.*

דִּבְיוֹנִים, m. p. *stercus columbinum,* 2 Reg. VI. 25. compositum ex דִּב et יוֹנִים, *columbæ.* דִּב, *fluxus,* id est, זבל הזב מן היונים, *stercus aut fimus fluens ex columbis,* juxta R. Sal. vel צואת יונים, *excrementum columbarum,* juxta Kimchium. Chaldæus, קַבָּא דְזֶבֶל מַפַּקַת יוֹנַיָּא, *cabus fimi excrementi columbarum.* Est autem vox legenda pro חֲרִיוֹנִים: vide חָרַר.

דֹּבֶא m. *sermo,* juxta quosdam: וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ, *et sicut dies tui, sic sermo tuus,* Deut. XXXIII. 25. id est, *quamdiu vives, tamdiu sermo de te erit, et sermone hominum celebraberis.* Vel, *robur, fortitudo* (quod Chaldæus secutus) pro, *juxta annos vitæ tuæ, semper idem erit robur tuum, ut juventutis, ita senectutis robur firmum erit.* Hæc communior interpretatio, teste Kimchio.

דָּבַב *loqui:* part. דּוֹבֵב שִׂפְתֵי

יְשֵׁנִים, *loquitur labiis dormientium,* Cant. VII. 10. hoc est, בְּשִׂפְתֵי, *per labia facit ut etiam dormientes loquantur.* Sic convenit cum part. præcedente הוֹלֵךְ· Si דּוֹבֵב accipiatur ex Pihel sive Pohel, tunc præter. erit pro part. מְדוֹבֵב·

דִּבָּה, f. *infamia, fama mala:* constr. דִּבַּת הָאָרֶץ, *infamiam terræ,* Num. XIII. 32. aff. וְדִבָּתְךָ, *et infamia tua,* Prov. XXV. 10.

דּוֹב, com. *ursus, ursa:* דֹּב אֹרֵב, *ursus insidians,* Thren. III. 10. plur. כַּדֻּבִּים, *sicut ursi,* Ies. LIX. 11. fœm. שְׁתַּיִם דֻּבִּים, *duæ ursæ,* 2 Reg. II. 24. Chald. לְדֹב, *urso,* Dan. VII. 5.

דבח Chald. *sacrificare.* particip. דָּבְחִין, *sacrificantes,* Esr. VI. 3. ex Hebræo זָבַח commutatis ז et ד·

דִּבְחִין, m. p. Chald. *sacrificia,* Esr. VI. 3.

מַדְבְּחָא, m. Chald. *altare,* Esr. VII. 17.

דבך נִדְבָּךְ, Chald. *ordo, series, strues lapidum, paries, structura, maceria:* נִדְבָּךְ דִּי אָע חֲדַת, *paries ex lignis novis;* plurale, נִדְבָּכִין דִּי אֶבֶן גְּלָל תְּלָתָא, *ordines murorum terni ex lapidibus magnis,* Esræ VI. 4. sic in Targum, נִדְבָּךְ עַל נִדְבָּךְ, *ordo super ordine,* Hebr. אֶבֶן עַל אֶבֶן, *lapis super lapide,* Hag. II. 15. נִדְבָּכִין עֲבִידָן לְהוֹן, *ordines lapidei erant facti ipsis in circuitu,* Hebr. טוּר, Ezech. XLVI. 23. מִלְּרַע לְנִדְבָּכַיָּא, *sub ordinibus lapideis istis,* ibid. נדבך של אבנים, *maceria, strues, structura lapidum,* apud Rabbinos.

דבל דְּבֵלָה, fœm. *palatha, massa ficuum,* 1 Sam. XXX. 12. constr. דְּבֶלֶת תְּאֵנִים, *palatha ficuum,* 2 Reg. XX. 7. plur. דְּבֵלִים, 1 Sam. XXV. 18.

דָּבַק *adhæsit, cohæsit; conjunctus, conglutinatus fuit:* constr. cum præposit. אֶל, לְ, בְּ, עִם, אַחֲרֵי: præt. וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, *et adhærebit uxori suæ,* Gen. II. 24. cum affixo. futur. תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה, *adhæreat mihi malum,* Gen. XIX. 19. Chald. particip. plur. דָּבְקִין, *cohærentes,* Dan. II. 43. Pyh. futur. יְדֻבָּקוּ, *conglutinentur,* Job. XXXVIII. 38. et XLI. 8. Hiph. הִדְבִּיק, *adhærescere fecit, agglutinavit, conglutinavit: persecutus, assecutus fuit:* præter. הִדְבַּקְתִּי, *feceram ut adhæreret,* Jerem. XIII. 11. הִדְבִּיקֻהוּ, *assecuti sunt eum,* 2 Sam. I. 6. Hoph. particip. מֻדְבָּק, *adhærere facta,* Psalm. XXII. 16.

דָּבֵק, masc. *adhærens, conjunctus:* דָּבֵק מֵאָח, *conjunctior fratre,* Prov. XVIII. 24. fœm. דְּבֵקָה, *conjuncta,* 2 Par. III. 12.

דֶּבֶק, m. *junctura, commissura, ferrumen, glutinum, quo aliquid conjungitur,* Ies. XLI. 7. plural. דְּבָקִים, *commissuræ,* 2 Par. XVIII. 33. 1 Reg. XXII. 34.

דָּבַר *locutus, elocutus est:* construitur cum præpositionibus אֶל, לְ, עַל· particip. דֹּבֵר, *eloquor,* Exod. VI. 29. plural. דֹּבְרִים, *loquuntur,* Num. XXXVI. 5. constr. דֹּבְרֵי, Psal. V. 7. fœm. plural. דֹּבְרוֹת, *loquuntur,* Num. XXVII. 7. particip. Pahul, דָּבֻר, *dictum,* Proverb. XXV. 11. infin. בְּדָבְרֶךָ, *in loqui te, quum locutus fueris,* Psalm. LI. 6. Niph. נִדְבַּר, *assiduè, frequenter loqui,* vel

prædicare, dictitare, obloqui, colloqui, præt. נִדְבְּרוּ, *frequenter loquuntur,* Mal. III. 16. נִדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ, *oblocuti sumus tibi,* Mal. III. 13. part. plur. הַנִּדְבָּרִים בְּךָ, *assiduè loquentes contra te,* Ez. XXXIII. 30. Pih. דִּבֶּר, *dixit, edixit, locutus, elocutus, prolocutus fuit;* cum אֶל, *allocutus,* cum עִם, *collocutus,* cum עַל, *oblocutus,* et sic variè construitur, nempe cum dativo, accusa. vel præp. אֶת, אֶל, בְּ, עִם, עַל, præt. וְדִבַּרְתִּי עַל לִבָּהּ, *et locutus sum ad cor ejus,* Hos. II. 14. sic Genes. XXXIV. 3. Ies. XL. 2. infin. לְדַבֵּר בָּם, *loquendo de eis,* Deut. XI. 19. וּבְדַבְּרִי אוֹתְךָ, *et in alloqui me te,* Ezech. III. 27. futur. אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל־אָבִי, *loquar de te ad patrem meum, tuâ causâ patrem meum alloquar,* 1 Sam. XIX. 3. et ex alia significatione *perdere,* unde וַתְּדַבֵּר, *et perdidit,* 2 Paralip. XXII. 10. pro quo in eadem historia legitur תְּאַבֵּד, 2 Reg. XI. 1. Pyh. part. מְדֻבָּר־בָּךְ, *dicitur, prædicatur de te,* Psalmus LXXXVII. 3. futur. שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ *quo sermo fiet de ea,* Cant. VIII. 8. Hiph. futurum יַדְבֵּר, *ducit, adducit,* Psalm. XLVII. 4. et sic XVIII. 48. ex usu Chaldaico. Hithp. particip. מִדַּבֵּר, *loquens,* Num. VII. 89. pro מִתְדַּבֵּר per usitatam syncopam.

דָּבָר, m. *verbum, sermo: res, negotium, aliquid, quidquam,* Genes. XVIII. 14. Exod. XVIII. 16. כָּל־דָּבָר רָע, *omnem rem malam,* Deut. XVII. 1. constr. דְּבַר־יְהוָה, *verbum Domini,* Jer. I. 4. עַל־דְּבַר, *propter negotium, propter, causâ, ratione,* ut עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ, *propter gloriam nominis tui,* Ps. LXXIX. 9. aff. דְּבָרִי, *verbum meum,* דְּבָרְךָ, *verbum tuum,* quod octies scribitur cum י redundante, דְּבָרֶיךָ, ut Masorethæ notant, Jud. XIII. 17. fut. דְּבָרִים constr. לְדִבְרֵי־רוּחַ, *verbis ventosis,* Job. XVI. 3. affix. דְּבָרָיו, *verba ejus:* דְּבָרֶיךָ, *verba tua;* et cum hoc affixo tredecim sunt, quæ scribuntur absque י, ut כִּדְבָרְךָ, *secundum verba tua,* Gen. XXX. 34. pro כִּדְבָרֶיךָ loca annotata sunt in Masora magna.

דִּבֵּר, m. *verbum, sermo,* Jerem. V. 13. unde ablato accentu ante Makkaph דִּבֶּר, Hos. I. 2.

דֶּבֶר, m. *pestis,* Exod. IX. 3. plur. cum affixo, דְּבָרֶיךָ, *pestes tuæ,* Hos. XIII. 14. Dicitur sic, quasi *perditio, res perdens,* das böse Ding, (*what is destructive,*) ex 2 Paral. XXII. 10. Vel quòd sic res à *Deo edicta et decreta:* aut quòd *abducat* omnis status et generis homines.

דֹּבֶר, m. *ductus, caula, ovile:* aff. כְּדָבְרָם, *secundum ductum suum, pro more suo,* Ies. V. 17. בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ, *in medio ovilis sui,* Mich. II. 12. sic dictum *ovile,* quòd oves eò semper ducantur.

דְּבִיר, m. *adytum,* quasi *oraculum* vel *loquutorium* dictum, quòd *Deus inde responsa daret,* 1 Reg. VI. 19. et י quandoque deficit. Est et nomen proprium urbis in libro Josuæ, et regis cujusdam, Jos. X. 3.

דִּבְרָה, f. *ductus, ratio, causa, negotium,* sed semper formâ constructâ cum præpositione עַל reperitur, עַל־דִּבְרַת, *secundum rationem, pro ratione,* Eccles. III. 18. et VIII. 2. cum affixo, דִּבְרָתִי, *causam meam,* Job. V. 8. et sic cum י paragog. ut Ab. Esra notat, עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק, *secundum ductum, ordinem* vel *rationem Malchizedek,* Psal. CX. 4. ubi

Ab. Esra exponit עַל־מִנְהַג, *secundum morem*, vel *consuetudinem*, et in Epistola ad Hebræos V. 6. κατὰ τὴν τάξιν, *secundum ordinem*, et cap. VII. 15. κατὰ τὴν ὁμοιότητα, *secundum similitudinem*. Chaldaic. עַל־דִּבְרַת, *propter causam*, vel simpliciter, *propter*, ut Hebraicè עַל דְּבַר, Dan. II. 30. עַל־דִּבְרַת דִּי יְנְדְּעוּן, *propterea ut agnoscant*, Dan. IV. 14. atque ita legitur in Venetis editionis primæ, sed postea scriptum lectum, עַד־דִּבְרַת, eodem sensu juxta Hebræos. Et sic Græci, ἵνα γνῶσιν.

דִּבְּרוֹת, f. p. *verba*: cum affix. מִדַּבְּרֹתֶיךָ, *e verbis tuis*, Deuter. XXXIII. 3.

דֹּבְרוֹת, f. p. *rates*, a ductu dictæ, 1 Reg. V. 23.

דְּבֹרָה, f. *apis*, a continuo susurro quasi loquutione, vel mirabili ductu, et ordine sui operis, Ies. VII. 18. plural. כַּדְּבֹרִים, *sicut apes*, Psalm. CXVIII. 12.

הַדָּבְרַיָּא, Chald. *gubernatores*, quasi *ductores* dicti: affix. הַדָּבְרַי, *gubernatores mei*, Daniel. IV. 33. לְהַדָּבְרוֹהִי, *gubernatoribus suis*, Dan. III. 24. הַ ab initio est Heemanticum sicut et in הַמְנִיכָה, de quo in מנך.

מִדְבָּר, m. *desertum*, per antiphrasin sic dictum, quasi locus a sermone remotus; vel a ductu si de pascuoso dicatur, quod pecora eò pascendi causâ ducantur: construct. לְמִדְבַּר שְׁמָמָה, *in desertum solitudinis*, id est, *vastissimum*, Jer. XII. 10. affix. מִדְבָּרָהּ, *desertum ejus*, Ies. LI. 3.

דְּבַשׁ m. *mel*, Gen. XLIII. 11. item *palma*, *dactylus* a dulcedine, unde: *primitiæ frumenti, musti, olei*, וּדְבַשׁ, *et palmæ*, 2 Paral. XXXI. 5. de melle nunquam fuerunt primitiæ datæ. Hinc R. Salomon Lev. II. 11. scribit: כל המתיקת פרי קרויה דבש, *omnis dulcedo fructuum vocatur devasch*. affix. עִם דִּבְשִׁי, *cum melle meo*, Cant. V. 1.

דַּבֶּשֶׁת, f. *gibbus*, Ies. XXX. 6. sed camelorum tantùm, sic dictus, quòd oneribus læsus, melle sanari soleat. Inde in Talmud, דבש למאי חזי לכתיתה דגמלי, *mel ad quid conducit? ad contusionem camelorum*, Schab. fol. 154. 2.

דָּגָה *augeri, multiplicari, fœcundari* more piscium: nam a דָּג, *piscis* verbum formatum, ut Hebræi tradunt: futur. וְיִדְגּוּ לָרֹב, *et fiant ut pisces in multitudinem, multiplicentur ut pisces*, Gen. XLVIII. 16.

דָּג, m. *piscis*, vide infrà in דוג.

דֶּגֶל m. *vexillum*, Num. II. 3. affix. עַל־דִּגְלוֹ, *juxta vexillum suum*, ver. 2. plur. cum aff. לְדִגְלֵיהֶם, *ad vexilla sua*, Num. II. 17.

דָּגַל, *vexillum erigere*. part. præt. דָּגוּל, *vexillatus, ornatus* vel *elatus* ut *vexillarius*, Cant. V. 10. futur. נִדְגֹּל, *vexillum erigamus*, Psalm. XX. 6. Niph. part. נִדְגָּלוֹת, *vexillatæ copiæ*, Cant. VI. 4.

דָּגָן m. *frumentum*, Gen. XXVII. 28. constr. וּדְגַן שָׁמַיִם, *et frumentum cœlorum*, Psalm. LXXVIII. 24. affix. דְּגָנְךָ, *frumentum tuum*, Deut. VII. 13.

דָּגַר *collegit*, Jerem. XVII. 11. וְדָגְרָה, *et colliget*, Ies. XXXIV. 15. Chaldaicum est.

דַּד m. *uber, mamma*: plural. constr. דַּדֵּי בְּתוּלֵיהֶן, *mammas vir-*

ginitatis illarum, Ezech. XXIII. 3. aff. דַּדַּיִךְ, *mammas tuas,* ver. 21.

דדה Hithp. הִתְדַּדָּה, *vagari, incedere, gradi,* sed *sensim* et *leniter :* futur. אֶדַּדֶּה, *sensim incedam,* Ies. XXXVIII. 15. pro אֶתְדַּדֶּה, cum aff. אֶדַּדֵּם, *gressurus sum cum illis,* Ps. XLII. 5. pro אֶדַּדֶּה עִמָּהֶם, *progrediar cum illis,* juxta Hebræos.

דְּהַב Chald. *aurum,* Dan. II. 32. emph. רֵאשֵׁה דִּי דַהֲבָא, *caput auri,* Dan. II. 38. Hebr. זָהָב commutatis ז et ד.

מַדְהֵבָה, f. *aurea, aurifica, inaurata* vel *auri cupida,* Ies. XIV. 4. in Hebræo, ubi propheta regem Babyloniæ voce Babylonica irridet, ejus divitias carpens.

דהם Niph. נִדְהַם, *defatigari :* partic. נִדְהָם, *defessus, defatigatus,* Jer. XIV. 9. Kimchi in Com. *obstupefactus,* qui nescit quid agendum.

דָּהַר *plausit,* sed de equis tantùm dicitur, qui citato cursu terram plaudunt: וְסוּס דֹּהֵר, *et equi plaudentis,* Nah. III. 2.

דַּהֲרוֹת, f. p. *plausus,* Jud. V. 22.

תִּדְהָר, *tæda,* arbor resinam ferens, Ies. XLI. 19.

דוג *piscari:* Hiph. præterit. וְדִיגוּם, *et piscabuntur eos,* Jer. XVI. 16. pro וְהֵדִיגוּם, simile vide in רוב.

דָּג, m. *piscis,* Jon. II. 1. Semel cum epenthesi, דָּאג, Nehem. XIII. 16. plur. דָּגִים, Job. XL. 31. const. דְּגֵי הַיָּם, *pisces maris,* Gen. IX. 2. fœm. דָּגָה, Deuter. IV. 18. constr. דְּגַת יְאֹרֶיךָ, *piscem rivorum tuorum,* Ezech. XXIX. 4. aff. דְּגָתָם כִּדְגַת הַיָּם, *pisces eorum, sicut pisces maris,* Ezech. XLVII. 10. Hæc duo sunt à verbo דָּגָה, propter mutationem Kametz in Scheva, sicut שְׁנַת à שָׁנָה.

דַּיָּג, m. *piscator :* plural. הַדַּיָּגִים, *piscatores,* Ies. XIX. 8. לְדַוָּגִים, *ad piscatores,* Jerem. XVI. 16. quod scribitur cum ו, sed legendum per י לְדַיָּגִים.

דַּוָּג, m. idem: plur. דַּוָּגִים, *piscatores,* Ezech. XLVII. 10.

דּוּגָה, f. *piscatio,* Amos IV. 2.

דּוֹד m. *dilectus, amicus :* synecdochicè *patruus,* 1 Sam. X. 15. affix. דּוֹדִי, *dilectus meus,* Cant. VI. 2. אֶל־דּוֹדוֹ, *ad patruum suum,* 1 Sam. X. 16. דּוֹדֵךְ, *dilectus tuus,* Cant. VI. 1. plur. דּוֹדִים, *dilecti,* Cant. V. 1. Et substantivè *amores,* עֵת דֹּדִים, *tempus amorum,* Ezech. XVI. 8. aff. דֹּדֶיךָ, *amores tui,* Cant. I. 2, 4. et IV. 10. Hinc דָּוִיד, *David,* Zach. XII. 8, 10, 12. et XIII. 1.

דּוֹדָה, f. *amita :* aff. דֹּדָתוֹ, *amitam suam,* Exod. VI. 20.

דּוּד m. *calathus, canistrum, sporta,* Jer. XXIV. 2. *lebes,* 1 Sam. II. 14. *pelvis, labellum,* quo fertur argilla ut intrita conficiendorum laterum, Psal. LXXXI. 7. secundum Ab. Esram: *ahenum,* Job. XLI. 11. plur. בַּדּוּדִים, *in sportas,* 2 Reg. X. 7. et cum ו mobili, וּבַדְּוָדִים, *et in lebetibus,* 2 Par. XXXV. 13. constr. cum epenthesi, דּוּדָאֵי, *sportæ, calathi,* Jer. XXIV. 1. similem epenthesin vide in לול.

דּוּדָאִים, m. p. *mandragoræ,* juxta communem interpretum sententiam, Genes. XXX. 14. quidam, *flores amabiles,* quasi à superiore דּוֹד deductum. Odor illis ascribitur, Cant.

VII. 14. const. מְדוּדָאֵי, *de mandragoris,* Gen. XXX. 14. Judæi *violas* interpretantur, et sic in Talmud Sanhed. fol. 99. vide Drusium in fine Com. Ruth.

דוה דָּוֶה, m. *languidus,* Thren. V. 17. fœmin. דָּוָה, *languida,* Thren. I. 13. אֶת־אִשָּׁה דָּוָה, *cum muliere languente,* scilicet *ex fluxu mensium,* Levit. XX. 18. et XV. 33. Ies. XXX. 22.

דַּוָּי, m. *languidum,* Ies. I. 5.

דְּוַי, m. *languor,* Psalm. XLI. 4. plur. constr. כִּדְוֵי לַחְמִי, *sicut languores cibi mei,* Job. VI. 7.

דְּוֹת, f. idem: דְּוֹתָהּ, *languoris ejus,* Levit. XII. 2.

מַדְוֶה, m. idem: constr. מַדְוֵה, Deut. XXVIII. 60. plurale constructum, וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם, *et omnes languores Ægypti,* Deuter. VII. 15. מַדְוֵיהֶם, vide in מָדַד.

דוח Hiph. הֵדִיחַ, *dispulit,* metaphoricè, *abluit;* lavando enim dispelluntur sordes: præter. הֱדִיחָנִי, *dispellit me,* Jer. LI. 34. futur. יָדִיחַ, *abluet,* Ies. IV. 4. יָדִיחוּ, *abluent,* Ezech. XL. 38.

דוך *tudit,* præt. דָּכוּ בַּמְּדֹכָה, *tundebant in mortario,* Num. XI. 8.

דּוּכִיפַת, f. *gallus sylvestris,* juxta Targum et R. Salo: quidam, *attagen,* Lev. XI. 19.

דַּךְ, *pauper,* vide in דכך.

מְדֹכָה, f. *tudicula, mortarium,* Num. XI. 8.

דום *siluit, obmutuit, quievit:* at illud, כְּדֻמָה, *sicut excisa,* Ezech. XXVII. 32. juxta Kimchium significatum habet à דָּמָה quibusdam est nomen proprium *Duma,* ut Ies. XXI. 11. imper. דֹּמּוּ, *silete,* Ies. XXIII. 2.

Pih. דּוֹמֵם, *silere facere, sedare, quietum reddere;* præteritum וְדוֹמַמְתִּי, *et silere feci,* Psalm. CXXXI. 2.

דֳּם, m. *quies;* בְּדָמְךָ, *in quiete tua,* id est, *pristina tranquillitate tua,* Ezech. XIX. 10. de qua etiam in דָּמָה in fine.

דּוּמָה, f. *silentium; sepulchrum,* sic dictum, quòd illic sit silentium à celebrando Deo, Psalm. XCIV. 17. et CXV. 17. est nomen proprium regionis, Ies. XXI. 11.

דּוּמָם, *silens,* Ies. XLVII. 5. לְאֶבֶן דּוּמָם, *lapidi silenti,* Hab. II. 19. convenit cum דָּמָה et דָּמַם, quæ etiam vide.

דון *judicavit, disceptavit, judicium exercuit, causam egit, jus dixit:* præter. דָּן דִּין־עָנִי, *judicavit causam pauperis,* Jer. XXII. 16. Chald. particip. דָּאנִין, *causam cognoscentes,* Esr. VII. 25. ubi Masorethæ notant legendum דָּיְנִין, quia א Schevâ mobili affici non solet; simile in דּוּר. At quum א habet Scheva compositum, manet, vide קוּם. Niph. particip. נָדוֹן, *disceptans apud se,* 2 Sam. XIX. 9. Hiph. הֵדִין, *judicavit,* etc. ut antè. In infinitivo et imper. communiter deficit ה characteristicum: infin. לָדִין, *ad judicandum,* pro לְהָדִין, Ies. III. 13. imper. דִּין, *judica,* Job. XXXV. 14.

דַּיָּן, m. *judex,* Psalm. LXVIII. 6. 1 Sam. XXIV. 16. Chald. plural. דַּיָּנִין, *causidici, causarum cognitores,* Esr. VII. 25.

דִּין, m. *judicium, causa, sententia judicata,* Deut. XVII. 8. aff. וְדִינִי, *et causam meam,* Ps. IX. 5.

דּוּן m. idem: שַׁדּוּן, *quod judicium est,* Job. XIX. 29. quod ex jure justum et æquum est.

דִּין, Chald. *judicium, causa, sententia judicata,* Dan. IV. 34. emph. דִּינָא, Dan. VII. 10. vel דִּינָה, Esr. VII. 27.

מָדוֹן, m. *contentio,* ut Ps. LXXX. 7. אִישׁ מָדוֹן, *vir contentionis,* id est, *contentiosus,* Jerem. XV. 10. plurale est אֵשֶׁת מִדְוָנִים, *mulier contentionum,* id est, *contentiosa,* Prov. XXVII. 15. et מִדְיָנִים, Prov. XVIII. 18. constr. מִדְיְנֵי אִשָּׁה, *contentiones mulieris,* Prov. XIX. 13.

מְדָנִים, m. p. idem, Prov. VI. 19. volunt ex priori forma esse contractum.

מְדִינָה, f. *provincia,* quasi jurisdictio dicta, Esth. I. 22. plur. מְדִינוֹת, ibid. Chald. מְדִינְתָּא, f. idem, Esr. V. 8. constr. מְדִינַת, Dan. III. 1. plural. מְדִינָן, Esr. IV. 15. emph. מְדִינָתָא, Dan. III. 2.

דּוּץ *exsilire:* fut. תָּדוּץ, *exsilit,* Job. XLI. 13. Chaldaicum est.

דּוּר *habitare:* infinit. מִדּוּר, *præ habitare,* Psalm. LXXXIV. 11. דּוּרִי, *habitare meum, habitatio mea,* Ies. XXXVIII. 12. Chald. particip. דָּאְרִין, *habitant,* Dan. II. 38. quod legendum דָּיְרִין: constructum דָּאְרֵי, *habitantes, habitatores,* Dan. IV. 32. legendum דָּיְרֵי; sic infrà in זוּע: fut. תְּדוּר, *habitabat,* Dan. IV. 18. יְדֻרוּן, *habitabant,* Dan. IV. 9. quod scribitur cum ו redundante.

דּוֹר vel דֹּר, m. *ætas, generatio,* homines una ætate et generatione viventes, Eccles. I. 4. aff. וְאֶת דּוֹרוֹ, *et generationem ejus,* Ies. LIII. 8. plur. לְדוֹר דּוֹרִים, *in generacionem generationum,* id est, *in omnes generationes,* Ies. LI. 8. fœmin. דּוֹרוֹת, ver. 9. aff. לְדוֹרוֹתָיו, *per generationes illius,* Levit. XXV. 30.

דָּר, Chald. idem: עִם דָּר וְדָר, *cum generatione et generatione,* Dan. III. 33.

דּוּר, masc. *pyra, rogus,* Ezech. XXIV. 5. Kimchi in Comment. vult esse imper. *strue pyram* vel *rogum,* ex significatione sequentis nominis.

מְדוּרָה, f. idem, Ezech. XXIV. 9. aff. מְדֻרָתָהּ, *pyræ ejus,* Ies. XXX. 33.

מְדָר מְדוֹר, m. Chald. *habitatio:* aff. מְדוֹרָךְ, *habitatio tua,* Dan. IV. 22. מְדָרְהוֹן, *habitatio eorum,* Dan. II. 11.

דּוּשׁ *trituravit:* præter. וְדָשׁ חִטִּים, *et triturabat triticum,* 1 Par. XXI. 20. infin. אָדוֹשׁ יְדוּשֶׁנּוּ, *triturando triturabit eum,* Ies. XXVIII. 28. cum prosthesi literæ א. Chald. futur. cum affix. וְתְדוּשִׁנַּהּ, *et triturabit, conteret eam,* Dan. VII. 23. Niph. præter. וְנָדוֹשׁ, *et triturabitur,* Ies. XXV. 10. infin. cum Schurek, כְּהִדּוּשׁ, *sicut trituratur,* Ies. XXV. 10. Hoph. futur. יוּדַשׁ, *triturabitur,* Ies. XXVIII. 27.

דַּיִשׁ, m. *tritura,* Lev. XXVI. 5.

דִּישׁ, m. *trituratio:* affix. בְּדִישׁוֹ, *in trituratione ejus, dum triturat,* Deut. XXV. 4.

מְדֻשָׁה, f. idem: aff. מְדֻשָׁתִי, *tritura mea,* Ies. XXI. 10.

דִּישׁוֹן, m. *pygargus, caprea quædam sylvestris, damis non absimilis,* ut quidam volunt, Deut. XIV. 5.

דָּחָה *depulit, impulit:* præter. cum infin. דָּחֹה דְחִיתַנִי, *impellendo impulisti me,* Psalm. CXVIII. 13. Niph. particip. plural. constructum, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, *depulsos Israël,* Ies. XI. 12. quidam a נָדַח deducunt, quasi nomen particip. a sing. נִדָּח. futur. יִדָּחֶה, *impellit se, impellitur,* Prov. XIV. 32. יִדַּחוּ, *impellantur,* Jerem. XXIII. 12. cum Pathach et

penacutum præter normam. Pyh. præt. דֹּחוּ, *impelluntur*, Ps. XXXVI. 13.

דְּחִי, m. *impulsio ad lapsum, lapsus:* מִדֶּחִי, *a lapsu*, Psal. LVI. 14.

מִדְחֶה, m. *impulsio*, Prov. XXVI. 28.

דַּחֲוָן, Chald. *cantiones; instrumenta musica*, Dan. VI. 19. sic dicta, quod tristitiam depellant, ut Aben Esræ placet; aut *musici* quasi exhilarantes dicti, per transpositionem literarum a חָדָה quasi חֲדָוָן juxta R. Saadiam. Kimchi *mensam* exponit ex usu Rabbinorum, unde דְּחָוָנוֹת, *mensæ*.

דְּחַל Chald. *timuit:* particip. præsens plur. דָּחֲלִין, *timentes*, Dan. V. 19. Pih. דַּחֵל, *terruit*. futurum וִידַחֲלִנַּנִי, *et exterruit me*, Dan. IV. 2. part. sive nomen דְּחִיל, m. *terribilis*, Dan. II. 31. fœmin. דְּחִילָה, *timenda*, Dan. VII. 7.

דֹּחַן m. *milium:* וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן, *et lentes et milium*, Ezech. IV. 9.

דָּחַף *impulit:* particip. præter. דְּחוּפִים, *impulsi*, id est, *festinantes*, Esth. III. 15. et VIII. 14. Niph. præterit. נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ, *impulit se, proripuit se domum suam*, Esth. VI. 12. נִדְחָף לָצֵאת, *impellebatur ad exeundum*, 2 Par. XXVI. 20.

מַדְחֵפוֹת, f. p. *impulsiones*, Psalm. CXL. 12.

דָּחַק *arctavit, pressit:* particip. præsens cum affix. וְדֹחֲקֵיהֶם, *et prementes eos, oppressores eorum*, Jud. II. 18. futur. יִדְחָקוּן, *prement*, Joël. II. 8.

דִּי Chald. *qui, quæ, quod*, utriusque generis et numeri, ut Hebræum אֲשֶׁר cui respondet: item *quòd, ut*, conjunctionaliter: דִּי הֵן, *quia, quòd si*, Dan. II. 9. Indicat et genitivum casum, דִּי דְהַב, *auri*, ver. 32. דִּי לֵהּ, *ejus*, ver. 20. עַד דִּי, *usque dum*, Dan. II. 9. דִּי לָא, *ut non*, ver. 18. עַל דִּי, *suprà, magis quàm*, Dan. III. 19. compositum, כְּדִי, *quum*, Dan. III. 7. הָא־כְדִי, *perinde ac*, Dan. II. 43. וּכְדִי, *et quum*, Dan. V. 20.

דַּי m. *sufficientia, sufficiens, satis*, עַד־בְּלִי־דָי, *usque ad non sufficientiam*, id est. *abundantissimè, absque omni mensura, ut dedisse nunquam satis sit*, Malach. III. 10. וּכְדַי בִּזָּיוֹן, *et quantum satis est contemptus*, Esth. I. 18. לְמַדַּי, *ad sufficientiam*, 2 Par. XXX. 3. pro לְמִן דַּי, per pleonasmum particularum מִן et ל: vide non dissimilem in רֹאשׁ in voce רִאשׁוֹן: aff. דַּיֶּךָּ, *quod satis est tibi*, Prov. XXV. 16. constr. דֵּי שֶׂה, *sufficientiam pecudis, quantum satis est pro pecude*, Levit. V. 7. דֵּי הָשִׁיב לוֹ, *sufficientiam restituere ipsi*, id est, *quantum satis erit ad restituendum ipsi*, Levit. XXV. 28. דֵּי מַחְסֹרוֹ, *sufficientiam defectus illius*, id est, *quantum satis est indigentiæ ejus*, Deut. XV. 8. כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ, *secundum sufficientiam redemptionis suæ*, Levit. XXV. 26. est etiam דֵּי syllabica adjectio, unde בְּדֵי רִיק, *in vanum. Pro vanitate* vel *inanitate*, Jer. LI. 58. בְּדֵי אֵשׁ, *pro igne*, ibid. בְּדֵי שׁוֹפָר, *propter tubam*, Job. XXXIX. 25. כְּדֵי, *sicut*, Jud. VI. 5. מִדֵּי חֹדֶשׁ, *de mense*, Ies. LXVI. 23. מִדֵּי־בֹא, *inde à quo*, vel *ex quo venit*, 1 Reg. XIV. 28. כִּי־מִדֵּי אֲדַבֵּר, *nam ex quo loquor*, Jer. XX. 8.

שַׁדַּי, *Omnipotens:* אֲנִי־אֵל שַׁדַּי, *Ego sum Deus Omnipotens,* Genes. XVII. 1. Propriè qui sufficiens, qui in se et a se sufficientiam et abundantiam omnimodam habet, ita ut nullius ope egeat, sed in se sufficiens sit ad opem conferendum omnibus, ad protegendum, ad promissa servanda, et explendos defectus omnium. Est unum ex nominibus Dei, compositum juxta R. Salomonem et alios Hebræos, ex pronomine inseparabili שַׁ cum Pathach hoc loco notato, et nomine superiori דַּי. Hinc apud Talmudicos legitur: מאי דכתיב אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די, id est, quid est, quod scriptum legitur: *ego sum Deus Schaddai? ego sum qui dixi: in æternum sufficiens sum:* Chagiga fol. 12. 1. Hoc sensu LXX. sæpè reddiderunt ἱκανὸς, nunquam autem per αὐτάρκης, etsi optimè id ipsi respondeat, et à patribus sic redditum sit, Ezech. X. 5. retinuerunt Hebræum σαδδαί. Vide Aben Esram, Genes. XVII. 1. et Exod. VI. 3. vide et שָׁדַד.

דַּיָּה f. *milvus,* Deut. XIV. 13. plur. דַּיּוֹת, *milvi,* Ies. XXXIV. 15. R. Sal. *vultures.*

דְּיוֹ, m. *atramentum:* עַל־הַסֵּפֶר בַּדְּיוֹ, *in libro cum atramento,* Jer. XXXVI. 18.

דָּיֵק m. *munitio, propugnaculum, antemurale,* 2 Reg. XXV. 1. Ezech. IV. 2.

דֵּךְ Chald. *hic, is, iste:* בֵּית אֱלָהָא דֵּךְ, *domum Dei hanc,* Esr. V. 17. fœmin. דָּךְ, *ista, hæc,* קִרְיְתָא דָךְ, *urbs ista,* Esr. IV. 13.

דִּכֵּן, Chald. *hic, iste, hæc, ista,* gen. com. צַלְמָא דִּכֵּן, *imago ista,* Dan. II. 31. quod mas. קַרְנָא דִכֵּן, *cornu istud,* Dan. VII. 21. quod fœmininum.

דִּכָּא Pih. *attrivit, contrivit:* præter. דִּכָּא לָאָרֶץ, *atterit in terram,* id est, *attritam dejicit,* Psal. CXLIII. 3. desinit in Kametz ad formam quiescentium tertiâ ה: דִּכִּאתָ, *contrivisti,* Psalm. LXXXIX. 11. similiter ad formam eandem. Futur. cum aff. וּתְדַכְּאוּנַנִי, *et atteretis me,* Job. XIX. 2. quod etiam est ex sequenti radice, א omninò redundante, Pyh. præter. דֻּכְּאוּ, *attriti fuerunt,* Jerem. XLIV. 10. partic. מְדֻכָּא, *attritus,* Ies. LIII. 5. Hithp. futur. cum syncopa, וְיִדַּכְּאוּ, *et conterentur,* Job. V. 4. pro יִתְדַּכְּאוּ.

דַּכָּא, m. *contritus,* Ies. LVII. 15. עַד־דַּכָּא, *usque dum sit contritus,* Psalm. XC. 3. פְּצוּעַ־דַּכָּא, *vulneratus* (et) *contritus,* Deuter. XXIII. 2. scil. בֵּיצִים, *testiculis,* ut Rabbini exponunt, aut *virilitate,* ut in textu sequitur: plural. constructum, דַּכְּאֵי־רוּחַ, *contritos spiritu,* Psalm. XXXIV. 19.

דָּכָה *attrivit se:* futur. יִדְכֶּה, *atterit se,* Psal. X. 10. Niph. præter. וְנִדְכֵּיתִי, *et attritus fui,* Psalm. XXXVIII. 9. partic. וְנִדְכֶּה, *et contritum,* Psalm. LI. 19. Pih. præter. דִּכִּיתָ, *contrivisti,* Psalm. LI. 10. דִּכִּיתָנוּ, *contrivisti nos,* Psal. XLIV. 20.

דֳּכִי, m. *contritio,* cum Chatephkametz loco Scheva: unde cum affix. דָּכְיָם, *contritionem suam,* vel *fragorem suum,* Psal. XCIII. 3. Hebræi, *fluctus suos,* qui sic dicuntur, quòd sese mutuo conterunt.

דכך דַּךְ, *attritus, pauper,* Psal. LXXIV. 21. præt. cum affix. דַּכּוּ,

attritos suos, Prov. XXVI. 28. verbum geminatâ primâ radicali, דִּכְדֵּךְ, *conterere, contundere,* apud Rabbinos.

דְּכַר Chald. *recordari, meminisse,* pro Hebræo זָכַר literis ז et ד commutatis.

דְּכַר, m. *aries:* plur. דִּכְרִין, *arietes,* Esr. VI. 9, 17.

דָּכְרוֹנָה, f. *memoriale,* Esr. VI. 2.

דָּכְרָנַיָּא, m. p. *res memorabiles,* Esr. IV. 15.

דָּלַג *subsiliit, insiliit:* particip. הַדּוֹלֵג, *qui insiliit,* Soph. I. 9. Pih. particip. מְדַלֵּג, *saliens,* Cant. II. 8. futur. אֲדַלֶּג־שׁוּר, *transiliam murum,* Psalm. XVIII. 30. יְדַלֵּג, *saliet,* Ies. XXXV. 6.

דָּלָה *evexit, extulit, hausit.* præt. דָּלֹה דָלָה לָנוּ, *hauriendo hausit nobis,* Exod. II. 19. Pih. præt. דִּלִּיתָנִי, *evexisti me,* Psal. XXX. 2. imperat. דַּלְיוּ, *tollite, extrahite,* Prov. XXVI. 7. cum י loco tertiæ radicalis ה et Dages excidit.

דַּל, masc. *elatio, elatum:* עַל־דַּל שְׂפָתָי, *super elatum labiorum meorum,* Psalm. CXLI. 3. id est, *labium superius,* juxta R. Sal. vide דֶּלֶת.

דְּלִי, m. *situla,* Ies. XL. 15. plur. vel duale, cum affix. מִדָּלְיָו, *e situlis suis,* Num. XXIV. 7. quasi ex integra forma דָּלְיֵין a דְּלִי, דָּלְיַיִם, et inde transpositis duobus punctis, vel a דָּלְיַיִם instar אָזְנַיִם. Dualis verò forma esse potest, quòd duæ situlæ plerunque ad hauriendam aquam adhibentur.

דָּלִיּוֹת, f. p. *propagines, palmites,* quia sursum se elevant, vel quòd succum e stirpe extrahunt et hauriunt: aff. דָּלִיּוֹתָיו, *propagines ejus,* Jer. XI. 16. singulare sit דָּלִית.

דָּלַח *turbavit, conturbavit,* et de aquis tantùm dicitur: futur. וַתִּדְלַח מַיִם, *et conturbasti aquas,* Ezech. XXXII. 2. וְלֹא תִדְלָחֵם, *neque conturbet eas,* ver. 13.

דָּלַל *exhauriri, attenuari,* quod Chaldæus interdum *depauperari* explicat: item *elevari,* ut aquæ hauriendo, quomodo cum דָּלָה convenit: præt. דָּלְלוּ, *exhauriuntur, attenuantur,* Ies. XIX. 6. דַּלּוּ, *elevantur,* vel *exhauriuntur spectando in sublime,* Ies. XXXVIII. 14. Niph. fut. יִדַּל, *attenuabitur,* Ies. XVII. 4.

דַּל, masc. *tenuis, attenuatus, exhaustus,* viribus sc. et facultatibus, דַּל הוּא, *tenuis est,* Levit. XIV. 21. כָּכָה דַּל, *adeò attenuatus,* 2 Sam. XIII. 4. עַל־דַּל vide in דָּלָה: plur. דַּלִּים, *tenues,* Ies. XI. 4. וְדַלִּים, *et attenuati* scil. fiebant, 2 Sam. III. 1.

דַּלָּה, f. *peniculamentum, peniculi,* quos textores in extrema tela relinquunt, quasi tenue seu rarum filum dicas; מִדַּלָּה, *a peniculis* vel *peniculamento,* Ies. XXXVIII. 12. Aben Esra, *propter tenuitatem,* id est, *infirmitatem:* constr. וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ, *et ex tenuitate terræ,* id est, *tenui populo terræ,* Jerem. XL. 7. Et secundum aliam significationem, *vitta:* וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ, *et vitta capitis tui,* juxta quosdam, Cant. VII. 5. vel, *cincinni capitis tui,* aut *implexum* sive *capilli implexi capitis tui,* ut R. Solomon explicat: plur. וּמִדַּלּוֹת, *et ex attenuatis* sive *tenui populo,* Jerem. LII. 16.

דָּלַף *stillavit, perstillavit:* præt.

דִּלְּפָה, *stillat,* Job. XVI. 20. futur. יִדְלֹף, *perstillat,* Eccles. X. 18. דֶּלֶף, m. *stilla,* Prov. XXVII. 15.

דָּלַק *arsit, accensus fuit, persecutus, insectatus est,* et tunc regit accusativum vel simpliciter vel cum præpositione אַחֲרֵי, *post.* præt. כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי, *quòd fervidè insectatus es me,* Gen. XXXI. 36. וְדָלְקוּ בָהֶם. *Et accensi in eos,* Obad. ver. 18. דְּלָקֻנוּ, *insectantur nos,* Thren. IV. 19. particip. דֹּלְקִים, *fervidi* vel *fervidè insectantes,* Prov. XXVI. 23. Chald. particip. דָּלִק, *ardens,* Dan. VII. 9. Hiphil. הִדְלִיק, *accendit, incendit.* infin. הַדְלֵק, *accendendo,* Ezech. XXIV. 10. futur. יַדְלִיקֵם, *incendat eos,* Ies. V. 11.

דַּלֶּקֶת, f. *ardens febris,* Deuteron. XXVIII. 22.

דֶּלֶת f. *ostium, janua, porta, fores:* metaphoricè *folium, pagina* libri quasi ejus janua. סִגְרוּ הַדֶּלֶת, *occludite fores,* 2 Reg. VI. 32. aff. בְּדַלְתּוֹ, *in janua ejus,* 2 Reg. XII. 9. וּסְגוֹר דְּלָתֵיךָ, *et occlude januam tuam,* Ies. XXVI. 20. quod scribitur cum י redundante. Hinc, juxta Ab. Esram, עַל־דַּל, *super ostium,* Psalm. CXLI. 3. per apocopam literæ ת, quam dicit in priori forma esse formativam generis fœminini, adeoque adventitiam, non radicalem. Hoc modo possit esse à radice דָּלָה sic dicta *janua,* quod *cardinibus suis elata sit* vel *in alto vehatur:* duale, דְּלָתַיִם, *fores, valvæ,* quasi januas bifidas dicas, Mal. I. 10. estque quasi à singulari דָּלָה formæ שָׂפָה: construct. דַּלְתֵי, Job. III. 10. plural. שָׁלֹשׁ דְּלָתוֹת, *tres paginas,* Jer. XXXVI. 23. constr. דַּלְתוֹת הַבַּיִת, *fores domus,* Jud. XIX. 27.

דָּם m. *sanguis, reatus sanguinis:* quidam deducunt ab אָדֹם, *rufus,* per aphæresin, ut sic à rubedine dicatur: constr. דַּם נְקִיִּים, *sanguine innocentum,* Jerem. XIX. 4. וְדַם־עֵנָב, *et sanguinem uvæ,* id est, *succum,* Deut. XXXII. 14. aff. דָּמְךָ, *sanguis tuus,* 1 Reg. II. 37. בְּדָמְךָ, vide suprà in דּוּם: דִּמְכֶם, *sanguinem vestrum,* Genes. IX. 5. plural. חֲתַן־דָּמִים, *sponsus sanguinum es mihi,* Exod. IV. 25. sic ferè *cædes,* quasi sanguinis effusionem, denotat: דָּמִים בְּדָמִים נָגָעוּ, *cædes aliæ alias cædes attigerunt,* Hos. IV. 2. constr. קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ, *vox sanguinum fratris tui,* id est, *sanguinis cæde fusi,* Gen. IV. 10. aff. דָּמָיו בּוֹ, *sanguines ejus in eo,* id est, *cædis causa est in ipso,* ac proinde reus est mortis, ut Chaldæus reddit paraphrastes, Lev. XX. 9. R. Salomon hîc notat: ubicunque dicitur דָּמָיו בּוֹ, *sanguis ejus in eo est,* ibi intelligitur *lapidatio,* q. d. *ipse sibi lapidationis causa est.* Id colligit ex ver. 27. ubi dicitur, *lapidibus obruuntur,* דְּמֵיהֶם בָּם, *sanguis ipsorum in ipsis est.*

דָּמָה *similem esse, assimilari,* et semel transitivè, *assimilare,* Jer. VI. 2. item, *silere,* Psalm. XXXV. 15. et inde metaphoricè *destitit, quievit, cessavit,* Thren. III. 49. Jerem. XIV. 17. Chald. particip. præsens, דָּמֵה, *similis,* Dan. III. 25. fœm. דָּמְיָה, Dan. VII. 5. Niph. נִדְמָה, *similem fieri: exscindi, succîdi:* præt. נִדְמֵיתָ, *similis factus es,* Ezech. XXXII. 2. נִדְמֵיתִי, *exscindor, excisus sum,* Ies. VI. 5. particip. נִדְמֶה שֹׁמְרוֹן, *exscindetur Schomron,* Hos. X. 7. Pih.

דִּמָּה, *assimilavit, comparavit, cogitavit, imaginatus est, proposuit sibi.* præter. דִּמָּה לָנוּ, *cogitavit nobis,* id est, *contra nos,* 2 Sam. XXI. 5. כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי, *sicut imaginatus sum mihi, proposui mihi,* Ies. XIV. 24. דִּמִּיתִיךְ, *assimilo te,* Cant. I. 9. דִּמִּינוּ, *cogitamus,* Psal. XLVIII. 10. fut. אֲדַמֶּה, *similitudines proponam,* Hos. XII. 10. Hithp. אֶדַּמֶּה, *assimilabo me,* Ies. XIV. 14. per syncopam pro אֶתְדַּמֶּה.

דְּמִי, m. *rescissio,* Ies. XXXVIII. 10.

דֳּמִי, masc. *silentium,* Ies. LXII. 6, 7.

דּוּמִיָּה, f. *silentium,* Psalm. XXII. 3. habet et vim nominis participialis, unde לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה, *tibi silentium laus est,* Psalm. LXV. 2. q. d. tam multiplex et tanta est laus tua, ut silere laudabilius sit, quam eloqui. Vide et Psal. XXXIX. 3. et adjectivè *silens, tacita,* Psal. LXII. 2.

דִּמְיוֹן, m. *similitudo:* affix. דִּמְיוֹנוֹ, *similitudo ejus,* Psal. XVII. 12.

דְּמוּת, f. idem, Ies. XIII. 4. aff. כִּדְמוּתֵנוּ, *secundum similitudinem nostram,* Gen. I. 26.

דָּם, m. idem: בְּדָמְךָ, *in similitudine tua,* Ezech. XIX. 10. id est, בִּדְמוּתְךָ, juxta Kimchium, quò etiam respexit Chaldæus. Sic alibi צוּרָם pro צוּרָתָם. Sic R. Salomon. vide et דוּם.

דָּמַם *siluit, conticuit:* metaphoricè, *quievit, acquievit, substitit, expectavit:* præter. וְלֹא דָמּוּ, *neque quiescunt,* Job. XXX. 27. imperat. דּוֹם, *subsiste,* Jos. X. 12. דֹּמּוּ, *subsistite,* 1 Sam. XIV. 9. fut. וָאֶדּוֹם, *et conticui,* Job. XXXI. 34. וַיִּדֹּם, *et substitit,* Jos. X. 13. ubi Dagesch et vocalis brevis sunt loco vocalis longæ Kametz, id quod in hoc genere verborum non infrequens est: simile vide in קָבַב. Niphil, נָדַם, idem: item, *exscindi, succidi:* præt. נָדַמּוּ, *succidentur,* Jer. XXV. 37. futur. cum ה paragogico, וְנִדְּמָה, *et sileamus ibi, in silentio vitam transigamus,* Jerem. VIII. 14. יִדְּמוּ, *exscindentur,* Jerem. XLIX. 26. Et irregulariter Dagesch ejecto, יִדְּמוּ, *conticescent,* Exod. XV. 16. ut et antea in prima persona: simile vide in תָּמַם in Niph. Pih. præter. דּוֹמַמְתִּי vide in דּוּם Hiph. præter. הֲדִמָּנוּ, *silere fecit nos, silentium indixit nobis,* Jerem. VIII. 14. Hithp. juxta quosdam, תִּדֹּמִּי, *exscindaris,* id est, *prorsus vasteris,* Jerem. XLVIII. 2. pro תִּתְדּוֹמְמִי.

דּוּמָם, vide in דּוּם.

דְּמָמָה, f. *silentium,* 1 Reg. XIX. 12.

דֹּמֶן דמן, m. *stercus, fimus,* Ps. LXXXIII. 11. כְּדֹמֶן, *sicut fimus,* 2 Reg. IX. 37.

מַדְמֵנָה, fœm. *stercorationis locus, sterquilinium,* juxta Aben Esram, Ies. XXV. 10. at Ies. X. 31. est proprium nomen loci.

דָּמַע *lachrymatus est:* infinit. cum futur. וְדָמֹעַ תִּדְמַע, *et lachrymando lachrymabit,* Jer. XIII. 17.

דֶּמַע, f. *lachryma:* metaphoricè *liquor,* veluti vini vel olei: affixo, מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ, *plenitudinem tuam et lachrymam tuam,* Exod. XXII. 28. id est, *frugum ac vini oleique primitias* ut dicitur Deut. XVIII. 4.

דִּמְעָה, f. *lachryma,* Psal. CXXVI. 5. constr. דִּמְעַת, Eccles. IV. 1. aff. אֶת־דִּמְעָתֶךָ, *lachrymas tuas,* Ies. XXXVIII. 5. plural. כָּלוּ בַדְּמָעוֹת,

deficiunt præ lachrymis, Thren. II. 11.

דְּמֶשֶׁק m. *angulus, latus,* idem quod פֵּאָה, ut Aben Esræ placet, Amos III. 12.

דֵּן דְּנָה, Chald. *ille, iste: illa, ista:* עַל רָזָא דְּנָה, *super arcano isto,* Dan. II. 18. ubi masc. דְּנָה עִם דְּנָה, *hoc cum illo,* Dan. II. 43. אַחֲרֵי דְנָה, *post hæc, posthac,* ver. 29. כְּדְנָה, *secundum hoc,* sic, *hujusmodi,* Jerem. X. 11. Dan. III. 29.

דּוֹנַג m. *cera,* Psal. LXVIII. 3. הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג, *fuit cor meum sicut cera,* Psal. XXII. 15.

דָּעַךְ *exstinctus fuit:* præter. דָּעֲכוּ, *exstinguentur,* Ies. XLIII. 17. futur. יִדְעָךְ, *exstinguetur,* Prov. XX. 20. Niph. præt. נִדְעֲכוּ, *exstinguuntur,* id est, *diffluunt,* de aquis dictum, Job. VI. 17. Pyh. præt. דֹּעֲכוּ, *exstincti sunt,* Psal. CXVIII. 12.

דפה דֳּפִי, masc. *infamia, probrum:* בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֶּן דֹּפִי, *in filium matris tuæ dabis infamiam,* Psal. L. 20.

דָּפַק *pulsavit:* præt. וּדְפָקוּם, *et pulsaverint eas,* Gen. XXXIII. 13. particip. דּוֹפֵק, *pulsans,* Cant. V. 2. Hith. part. מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדָּלֶת, *pulsantes januam,* Jud. XIX. 22.

דָּקַק *comminuit, comminutus fuit:* præt. דַּק לְעָפָר, *comminutus esset in pulverem,* Deuteron. IX. 21. Exod. XXXII. 20. Chald. דָּקוּ, *comminuta sunt,* Dan. II. 35. quasi à דוק ex forma quiescentium secundâ, ut non raro hæc cum defectivis secundâ radicali formas permutant. Futur. וְתָדֹק, *et comminues,* Ies. XLI. 15. יְדֻקֶּנּוּ, *comminuit ipsum,* Ies. XXVIII. 28. Hiph. præter. הֵדַק, *comminuit,* 2 Reg. XXIII. 15. infin. הָדֵק, *comminuendo,* Exod. XXX. 36. et irregulariter לְהֵדַק, 2 Par. XXXIV. 7. pro לְהָדֵק. futur. אֲדִקֵּם, *comminuam eos,* 2 Sam. XX. 43. accentu retracto, וַיָּדֶק, *et comminuit,* 2 Reg. XXIII. 6. Chaldaic. præter. fœmin. הַדֶּקֶת, *et comminuit,* Dan. II. 45. הַדִּקוּ, *comminuerunt,* Dan. VI. 25. particip. præs. מְהַדֵּק, *comminuens,* Dan. II. 40. et eliso ה characteristico: fœmin. מַדְּקָה, *comminuebat,* Dan. VII. 7. futur. fœm. תַּדִּק, *comminuet,* Daniel. II. 40. cum affixo וְתַדְקִנַּהּ, *et comminuet eam,* Dan. VII. 23. Hoph. futur. יוּדַק, *comminuetur,* Ies. XXVIII. 28.

דַּק, m. *minutus, tenuis, gracilis: minutum, res minuta,* Exod. XVI. 14. אוֹ־דַק, *aut gracilis, gracili corpore præditus,* Levit. XXI. 20. juxta Aben Esram: at R. Salomon exponit pro homine cujus oculus panniculo vel pelliculâ tenui obductus est: כַּדַּק, *sicut rem minutissimam,* Ies. XL. 15. fœm. דַּקָּה, Lev. XVI. 12. plur. וְדַקּוֹת בָּשָׂר, *et tenues carne,* Genes. XLI. 3.

דֹּק, m. *conopeum, aulæum, cortina,* Ies. XL. 22.

דָּקַר *transfixit, transfodit:* præt. אֵת־אֲשֶׁר דָּקָרוּ, *quem transfixerunt,* Zach. XII. 10. Niph. futur. יִדָּקֵר, *transfodietur,* Ies. XIII. 15. Pyh. particip. מְדֻקָּרִים, *transfixi,* Jerem. XXXVII. 10.

מַדְקֵרָה, f. *transfossio:* plural. constr. כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב, *sicut transfossiones gladii,* Prov. XII. 18.

דַּר m. *Parius lapis, Parium mar-*

mor, candidum, juxta quosdam, Esth. I. 6. Rabbini *lapidem pretiosum* esse existimant: unde in Cod. Talmudico Megilla, cap. 11. fol. 12. legitur. Schmuel dixit: " Lapis pretiosus est in urbibus maritimis, dara vocatus: si ponatur in medio cænaculi, lucem præbet præsentibus. At qui de Schola Rabbi Ismaëlis fuerunt, docuerunt sic vocatum, quòd procreet דְּרוֹר, *libertatem* omnibus mercatoribus."

דרא דֵּרָאוֹן, m. *contemptus*, Dan. XII. 2. *fastidium, nausea*, Ies. LXVI. 24. est formæ זִכָּרוֹן.

דרב דָּרְבָן, m. *stimulus, aculeus*, 1 Sam. XIII. 12. plur. cum Cholem in medio, דָּרְבֹנוֹת, *aculei*, Eccl. XII. 11. propriè est *ferrum, ligno*, quod מַלְמַד, dicitur, *inditum*. Unde apud Talmudicos, מלמד שבלע הדרבן, *baculus, stimulus qui absorpsit aculeum*, id est, *ferreum aculeum infixum habens*, Kelim fol. 17.

דרג מַדְרֵגָה, f. *gradus, gradatio præceps, præcipitium:* בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה, *in latibulo præcipitii*, Cant. II. 14. plural. הַמַּדְרֵגוֹת, *præcipitia, gradus*, Ezechiel. XXXVIII. 20. Chaldæus, *turres*.

*דַּרְדַּר, vide infrà in דרר.

דָּרַךְ *calcavit, conculcavit: incessit, processit:* incessus enim est viæ calcatio. Ad arcum relatum, est *tetendit, intendit:* præterit. דָּרַךְ כּוֹכָב, *procedet stella*, Num. XXIV. 17. קַשְׁתּוֹ דָרַךְ, *arcum suum tetendit*, Psal. VII. 13. גַּת דָּרַךְ, *torcular calcavit*, Thren. I. 15. Hiph. הִדְרִיךְ, idem: item *incedere fecit, deduxit:* וְהִדְרִיךְ, *et deducet*, Ies. XI. 15. infin. juxta Kimchium עֵת הַדְּרִיכָה, *tempus calcandi eam*, Jer. LI. 33. cum Chirek sub ה loco Pathach.

דֶּרֶךְ, c. *via, iter; mos, ratio, consuetudo:* דֶּרֶךְ נָשִׁים לִי, *consuetudo mulierum est mihi*, Genes. XXXI. 25. בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם, *ratione Ægypti*, Ies. X. 24. affix. לְדַרְכּוֹ, *in viam suam*, Numer. XXIV. 24. dual. מְעִקֵּשׁ דְּרָכַיִם, *quam perversus duabus viis*, id est, *huc illuc se flectens*, Proverb. XXVIII. 6. plural. דְּרָכִים, *viæ*, Deuter. XXVIII. 7. constr. בְּדַרְכֵי־חֹשֶׁךְ, *per vias tenebrarum*, Prov. II. 13. aff. כִּדְרָכָיו, *secundum vias suas*, Ezech. XXXIII. 20.

מִדְרָךְ, masc. *calcatio, vestigium:* constr. עַד־מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל, *usque ad vestigium plantæ pedis*, Deut. II. 5.

*דַּרְכְּמוֹן, m. *drachma:* a Græcis videtur mutuo sumptum: plural. דַּרְכְּמוֹנִים, *drachmæ*, Esr. II. 69.

דרם דָּרוֹם, masc. *meridies, auster, plaga meridionalis:* אֶת רוּחַ הַדָּרוֹם, *ventum meridiei*, Ezechiel. XLII. 18. id est, *plagam australem:* יָם וְדָרוֹם, *occidentem et meridiem*, Deuter. XXXIII. 23. Rabbi Bechai notat, Deut. III. 27. sic dici quasi דר רום vel דֶּרֶךְ, *habitans* vel *incedens altè*, quòd sol illic procedat in altitudine sua.

דְּרָע Chald. m. *brachium:* plur. cum affix. דְּרָעוֹהִי, *brachia ejus*, Dan. II. 32. Hebr. זְרוֹעַ.

אֶדְרָע, masc. idem: בְּאֶדְרָע, *cum brachio*, Esr. IV. 23. Hebr. אֶזְרוֹעַ commutato ז in ד.

דְּרוֹר m. *libertas*, Levit. XXV. 10. *hirundo*, Psal. LXXXIV. 4. sic dicta, quòd libertatem habet nidificandi in hominum ædibus. Talmu-

dici ·אין דְּרוֹר אֶלָּא לְשׁוֹן הֵירוּת non significat דְּרוֹר nisi *libertatem:* Rosch haschana fol. 9. 2. et alibi: למה נקרא שמה צפור דרור שדרה בבית כבשדה, *quare vocatur nomen ejus avis libertatis? quia habitat in domo sicut in agro:* Betza fol. 241. videatur et R. Levi et Aben Esra, Prov. XXIX. 2.

דַּרְדַּר, m. *carduus, tribulus,* Gen. III. 18. Hos. X. 8. sic dictus, quia liberè et sua sponte in locis incultis crescit. Quòd Hebraicè dicitur, קוֹץ וְדַרְדַּר, id Græci dixerunt ἀκάνθας καὶ τριβόλους, et sic ad Heb. VI. 8.

דָּרַשׁ *quæsivit, inquisivit, perquisivit: requisivit, consuluit, sciscitatus, percunctatus est:* construitur cum accusativo, et variis præpositionibus ut, עַל, אֶל, לְ, בְּ, etc. præter. דָּרַשׁ בַּיהוָה, *requisivit Dominum,* 1 Par. X. 14. דָּרַשׁ לַבְּעָלִים, *requisivit Bahalimos,* 2 Par. XVII. 3. etc. infinitivus anomalus, לִדְרֵיוֹשׁ, *ad inquirendum,* Esr. X. 16. Niph. נִדְרַשׁ, *requiri, consuli:* præterit. נִדְרַשְׁתִּי, *quæsitus,* vel *exquisitus sum,* id est, adeò obviam et expositus fui, ut ultrò me invenirent, Ies. LXV. 1. similis locutio Psal. CXI. 2. infinit. cum futur. הַאִדָּרוֹשׁ אִדָּרֵשׁ לָהֶם, *num consulendo consulor ab illis,* Ez. XIV. 3. cum א loco ה facilioris pronunciationis causâ.

מִדְרָשׁ, m. *commentarius, historia,* quasi inquisitorium vel repertorium dicas: constr. בְּמִדְרַשׁ, *in commentario,* 2 Par. XIII. 22. XXIV. 27.

דָּשָׁא *herbascere:* præt. דָּשְׁאוּ, *herbascunt,* Joël. II. 22. Hiph. fut. תַּדְשֵׁא, *herbascat,* Gen. I. 11.

דֶּשֶׁא, m. *herba tenera, herbula,* Gen. I. 11. voluntaria propriè et insativa, unde generaliter de omni terræ virore dicitur, juxta R. Salomonem: עֵשֶׂב autem quamlibet suo nomine appellatam. Chald. בְּדִתְאָא דִּי בָרָא, *in tenera herba agri,* Dan. IV. 12, 20. mutato pro more שׁ in ת.

דָּשָׁה, f. *herbilis,* juxta quosdam: כְּעֶגְלָה דָשָׁה, *sicut vitula herbilis,* Jerem. L. 11. quæ herbis pascitur, et augescit, juxta Kimchium in Comment. R. Sol. *sicut vitula triturans,* quæ scil. jugiter ex tritura comedit et pinguescit, quasi à דּוּשׁ.

דָּשֵׁן *saginatus, pinguefactus fui:* præter. וְדָשֵׁן, *et saginabitur,* Deut. XXXI. 20. Pih. דִּשֵּׁן, *pinguefecit:* item *decineravit, a cineribus purgavit, cineres removit: incineravit: in cineres redegit:* præterit. דִּשַּׁנְתָּ, *pingue* sive *delibutum reddis,* Psalm. XXIII. 5. וְדִשְּׁנוּ, *et accipient* sive *removebunt cineres,* Num. IV. 13. infin. לְדַשְּׁנוֹ, *ad excipiendos cineres ejus,* Exod. XXVII. 3. futur. יְדַשְּׁנֶה, *in cinerem redigat,* Psalm. XX. 4. pro יְדַשֵּׁן cum ה paragogico præter normam: simile vide suprà in בּוֹא futuro: תְּדַשֶּׁן־עָצֶם, *pinguefacit ossa,* Prov. XV. 30. Pyh. futur. יְדֻשָּׁן, *pinguefiet,* Ies. XXXIV. 7. תְּדֻשָּׁן, *pinguis efficietur,* Prov. XI. 25. Ex Hoph. et Hithp. compositum est præterit. הֻדַּשְּׁנָה, *pinguefiet,* Ies. XXXIV. 6.

דָּשֵׁן, masc. *pinguis,* Ies. XXX. 23. plur. דְּשֵׁנִים, *pingues,* Psalm. XCII. 15. constr. דִּשְׁנֵי־אֶרֶץ, *pingues terræ,* Psalm. XXII. 30.

דֶּשֶׁן, m. *pinguedo,* Psalm. LXIII. 6. item *cinis,* Levit. I. 16. construct. אֶת־דִּשְׁנִי, *pinguedinem meam,* Jud IX. 9.

דָּת f. *lex, edictum, jus,* Deuter.

XXXIII. 2. יֹדְעֵי דָת, *noscentes jus, periti juris,* Esth. I. 13. כְּדָת, *secundum jus, ex jure,* ver. 8. affix. אַחַת דָּתוֹ, *unum est jus ejus* sive *de eo,* Esth. IV. 11. constr. וְדָתֵי הַמֶּלֶךְ, *et jura regis,* Esth. III. 8. aff. וְדָתֵיהֶם, *et jura eorum,* ibid. Chald. דָּת, idem, Daniel. VII. 25. כְּדָת מָדַי, *secundum jus Medorum,* Dan. VI. 13. וְדָתָא נֶפְקַת, *et sententia egrediebatur,* Dan. II. 13. aff. דָּתְכוֹן, *sententia vestra,* ver. 9. plur. constr. דָּתֵי אֱלָהָךְ, *leges Dei tui,* Esr. VII. 25.

*דִּתְאָא, Chald. *herba,* Dan. IV. 12, 20. ex Hebræo דֶּשֶׁא mutato שׁ in ת.

*דְּתָבְרַיָּא, Chald. *legisperiti,* Dan. III. 2. R. Saadia, *consiliarii regii* דְּדָתֵיהֶם בָּרִיא, *quorum jus purum est.* וְדָתָם וַעֲצָתָם בְּרוּרָה, *quorum lex et consilium illustre.*

ה

הֵא *en, ecce:* Gen. XLVII. 23. Ezechiel. XVI. 43. Chald. הָא־כְדִי, *ecce sicut, perinde ac,* Dan. II. 43. et cum Kametz, הָא, Dan. III. 25.

*הֶאָח, vide in אָח.

*הַבְהָבַי הַבְהַב, vide in יָהַב.

הֶבֶל m. *vanitas,* Jer. XVI. 19. et aliâ formâ הֲבָל, unde construct. הֲבֵל, ut mox: aff. הֶבְלְךָ, *vanitatis tuæ,* Eccles. IX. 9. plural. הֲבֵל הֲבָלִים, *vanitas vanitatum,* Eccles. I. 2. constr. הַבְלֵי־שָׁוְא, *vanitates, res nihili,* Psalm. XXXI. 7. affix. בְּהַבְלֵיהֶם, *vanitatibus suis,* Deut. XXXII. 21.

הָבַל, Kal, *evanescere, vanum fieri vel effici:* futur. וַיֶּהְבָּלוּ, *et vani effecti sunt,* Jer. II. 5. תֶּהְבָּלוּ, *evanescatis,* Psal. LXII. 11. Hiph. partic. מַהְבִּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם, *vanos efficiunt ipsi vos,* Jer. XXIII. 16.

הבן הָבְנִים, m. p. *ebena ligna,* juxta Kimehium, Ezech. XXVII. 15. Virg. sola India nigrum fert ebenum.

הבר *observare, contemplari:* particip. הֹבְרֵי שָׁמַיִם, *observatores cœlorum,* Ies. XLVII. 13. Aben Esra חַכְמֵי הַמַּזָּלוֹת, *peritos signorum cœlestium,* id est, *astrologos* exponit. Vox peregrina videtur, unde Kimchi ex Arabico deducit.

הָגָה *meditari,* et à mente ad os translatum, *effari, eloqui: mussitare: gemere,* de columbis: *rugire,* de leonibus: item *auferre, removere.* præt. הָגָה בְּרוּחוֹ, *aufert vento suo,* Ies. XXVII. 8. infin. הָגוֹ סִיגִים, *auferre scorias,* Prov. XXV. 4, 5. הֹרוֹ וְהֹגוֹ מִלֵּב, *concipere et effari ex animo verba falsa,* Ies. LIX. 13. cum Cholem ab initio loco Kametz. futur. אֶהְגֶּה כַּיּוֹנָה, *gemebam ut columba,* Ies. XXXVIII. 14. כַּאֲשֶׁר יֶהְגֶּה הָאַרְיֵה, *sicut rugit leo,* Ies. XXXI. 4. Pyh. præter. הֹגָה, *amotus fuit,* 2 Sam. XX. 13. pro הוּגָה. Hiph. particip. plur. הַמַּהְגִּים, *qui mussitant,* Ies. VIII. 19.

הֶגֶה, m. *sermo, loquela, gemitus,* Job. XXXVII. 2. Ezech. II. 10.

הָגִיג, m. *meditatio:* aff. הֲגִיגִי, *meditationem meam,* Psalm. V. 2. per geminationem secundæ radicalis.

הִגָּיוֹן, m. idem, Psalm. IX. 17. construct. וְהֶגְיוֹן לִבִּי, *et meditatio cordis mei,* Psalm. XIX. 15.

הָגוּת, f. idem: וְהָגוּת לִבִּי, *et meditatio cordis mei,* Psalm. XLIX. 4.

הגן הֲגִינָה, *recta,* Ezech. XLII. 12. הָגוּן, *rectum, decens, conveniens, honestum,* apud Rabbinos: et Targum אִתְּתָא מְהַגְּנָא, *mulier honesta et conveniens,* Gen. XXIV. 12. in Jonathane. הוֹגֶן, *decentia, decus, honestas,* apud Rabbinos.

הדד הֵידָד, *celeusma,* vox ovantium et se invicem hortantium, Ies. XVI. 9, 10. לֹא־יִדְרֹךְ הֵידָד, *non calcabit* (cum) *celeusmate,* Jerem. XLVIII. 33. contractè juxta quosdam וְלֹא הֵד הָרִים, *et non celeusmatis montium,* Ezech. VII. 7. id est, *echûs.*

הדה הָדָה *immisit, injecit:* præter. יָדוֹ הָדָה, *manum suam injiciet,* Ies. XI. 8. Aben Esra putat esse pro יָדָה. Chaldæus reddit אוֹשִׁיט, *extendet.*

הדך הָדַךְ *contrivit, contudit:* imper. וַהֲדֹךְ רְשָׁעִים, *et contunde improbos,* Job. XL. 12.

הדם הֲדֹם masc. *scabellum:* הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ, *scabellum pedibus tuis,* Ps. CX. 1.

הדם Chald. *membrum, frustum:* plur. הַדָּמִין תִּתְעַבְדוּן, *frusta efficiemini,* Dan. II. 5. sic Syrè דְנֵאבַד חַד הַדָּמָךְ, *ut pereat unum membrum tuum,* Matth. V. 29. Verbum הַדֵּם, *in membra, frusta concidere, discindere* in Targum: וְהַדְּמֵיהּ, *ac discidit illum,* Jud. XIV. 6. sic Jud. XIX. 29. וְהַדֵּימְתַּהּ, *ac discidi eam,* Jud. XX. 6. כְּמָא דִמְהַדְּמִין, *sicut qui discindunt,* Jud. XIV. 6.

הדס הֲדַס m. *myrtus,* Neh. VIII. 15. plural. בֵּין הַהֲדַסִּים, *inter myrtos,* Zach. I. 8.

הדף הָדַף *deturbavit, depulit, expulit, impulit:* præter. הֲדָפוֹ, *depulit eum,* Num. XXXV. 22. futur. יֶהְדָּפֶנּוּ, *depulerit eum,* ver. 20. cum Chateph-kametz sub Daleth, loco Scheva.

הדר הָדַר *honoravit, honorem habuit, exhibuit:* præter. וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן, *et honorem habebis faciei senis,* Levit. XIX. 32. particip. præt. הָדוּר, *honoratus, honorificè ornatus,* Ies. LXIII. 1. plur. הֲדוּרִים, vide in fine hujus radicis. futur. תֶּהְדַּר, *honorem exhibebis,* Levit. XIX. 15. Niph. præter. נֶהְדָּרוּ, *honore afficiuntur,* Thren. V. 2. Chald. in Pah. *honore afficere, glorificare:* præter. הַדַּרְתָּ, *glorificasti,* Dan. V. 23. הַדְּרֵת, *glorificavi,* Dan. IV. 31. particip. מְהַדַּר, *glorifico,* ver. 34. Hithp. futur. תִּתְהַדַּר, *decorem* vel *honorem tibi arroges,* Prov. XXV. 6.

הָדָר, m. *honor, decus, decor, majestas:* construct. וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ, *et propter decorem excellentiæ ejus,* Ies. II. 10. affix. הֲדָרִי, *decorem meum,* Mich. II. 9. plural. constr. בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ, *in decoris* scil. *locis sanctitatis,* Psal. CX. 3.

הֶדֶר, mascul. idem: constr. הֲדַר מַלְכוּת, *decorem regni* sive *regium,*

Dan. II. 20. Chald. הַדְרָא, *decorem*, Dan. V. 18. affix. הַדְרִי וְזִיוִי, *decor meus et splendor meus*, Dan. IV. 33.

הֲדָרָה, fœmin. idem: construct. בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ, *in decoro sanctitatis*, Psal. XXIX. 2.

הֲדוּרִים, m. p. *tortuosa, inæqualia.* וַהֲדוּרִים אֲיַשֵּׁר, *et tortuosa rectificabo*, Ies. XLV. 2. ex usu Chaldaico. Nam הֲדַר, *redire, reverti*: unde הָדוּר, *tortuosum, reflexum* et variè rediens.

הָהּ *ah*, vox naturalis dolentis, Ezech. XXX. 2. aliâs אֲהָהּ, ut est suo loco.

הוּא *ille, ipse*: הַמָּקוֹם הַהוּא, *loci illius*, Genes. XXXII. 3. plural. הֵם, *ipsi*, et cum ה paragogico הֵמָּה, Genes. VI. 4. Chald. וְהוּה, *et ipse*, Dan. II. 21. plural. הִמּוֹן, Dan. II. 34. et per apocopam הִמּוֹ, Esr. IV. 10.

הוֹד m. *decus, decor, gloria, majestas*, frequenter cum superiore הָדָר conjungitur, ut הוֹד וְהָדָר, *decus et majestatem*, Psal. XXI. 6. affix. הוֹי הֹדֹה, *heu decus ejus*, Jer. XXII. 18. cum He loco Vau הוֹדְךָ, *decorem tuum*, Psal. VIII. 2.

הָוָה *fuit*: partic. וְאַתָּה הֹוֶה, *tu futurus es*, Neh. VI. 6. מָה הֹוֶה, *quid est*, vel *superest*, Eccles. II. 22. imperat. הֱוֵה גְבִיר, *esto herus* vel *dominus*, Gen. XXVII. 29. et cum א loco ה ex forma Chald. הֱוֵא־אָרֶץ, *esto terræ*, id est, *in terra* vel *super terram*, Job. XXXVII. 6. הֱוִי סֵתֶר, *esto latibulum*, Ies. XVI. 4. futur. יְהוּא, *erit*, Eccles. XI. 3. planè irregulariter pro יֶהֱוֶא. Chald. præt. הֲוָה vel הֲוָא, *fuit*, Esr. V. 11. fœm. הֲוָת, *erat*, ver. 5. הֲוַיְתָ, *fuisti*, Dan II. 31. הֲוֵית, *eram*, Dan. IV. 1. הֲווֹ, *fuerunt*, Esr. IV. 20. infin. לֶהֱוֵא, *ad essendum*, Dan. IV. 22. Cum ן paragogico לֶהֱוֹן, *ad existendum*, Dan. II. 43. aut est contractum pro לֶהֱוְיָהוֹן, *ut sint illa*, cum affixo, sicut et illud לָךְ לֶהֶוְיָן, *tibi ad existendum illa*, id est, *tua sunto*, pro לֶהֱוְיָן, Dan. V. 17. futur. תֶּהֱוֵה, *erit*, Dan. IV. 24. et in Aleph תֶּהֱוֵא, *sit*, Esr. VI. 8.

הֹוָה, f. *ærumna, pravitas*, Ezech. VII. 26. Ies. XLVII. 11.

הַוָּה, f. idem: constr. הַוַּת נַפְשׁוֹ, *ærumnam animæ suæ*, Mich. VII. 3. item *substantia*, id quod homini ex labore suo reliquum existit et remanet, quasi *existentiam* dicas, ut Græci οὐσίαν vocant: וְהַוַּת בּוֹגְדִים, *et substantiam perfidorum*, Proverb. X. 3. Chaldæus וְקִנְיָנָא דְרַשִׁיעֵי, *et possessionem impiorum*: וּבְהַוַּת, *et ærumnâ suâ*, Prov. XI. 6. pro בְּהַוָּתָם, ut R. Levi complet, adjuncto affixo, et sic Chaldæus, וּבִרְשִׁעֵיה, *et in impietate sua*: conferatur etiam præcedens versus: affix. בְּהַוָּתוֹ, *in substantia sua*, Psalm. LII. 9. וְהַיָּתִי, *et ærumnam meam*, Job. VI. 2. scriptum cum י, legendum per ו, הַוָּתִי. Sic Job. XXX. 13. plural. עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת, *donec transeant ærumnæ*, Psal. LVII. 2. id est, *omnis et quæque ærumna*. Verbum תְּהוֹתְתוּ, quod hîc adducunt, vide infrà in התת.

יְהוָה, nomen *Dei* proprium ipsum ab essentia sua denominans, q. d. *ens, existens* ab æterno et in æternum. Interpres fidus D. Johannes in principio Apocalypseos, scribens: εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, *pax a qui est, qui erat et qui venturus est*, cap. I. 4. Idem Deus in-

nuere voluit nomine אֶהְיֶה, cùm dicere Mosen jussit: *Ehjeh misit me ad vos,* Exod. III. 14. et אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, *sum qui sum, ero qui sum.* Hinc paraphrasticè redduntur in Exodo magno, Exod. III. Parascha 3. dixit Deus benedictus Mosi: dic eis, אני שהייתי ואני הוא עכשיו ואני הוא לעתיד לבוא, *ego qui fui, et ego idem nunc, et ego idem in futurum,* etc. Huc respexit paraphrastes in legem, qui Jonathanis titulo gaudet, inquiens: אֲנָא הוּא דַהֲוֵינָא וְעָתִיד לְמֶהֱוֵי שַׁדְּרַנִי לְוָתְכוֹן, *ego ille qui sum et qui futurus sum, misit me ad vos.* R. Bechai in Exodum, fol. 65. col. 4. Deus benedictus (inquit) imperat tribus temporibus, præterito præsenti et futuro, et nomen אהיה solum, complectitur tria ista tempora. Et mox; etiam בשם המיוחד nomine appropriato (יהוה) comprehenduntur tria ista tempora ut notum est omnibus. Inde David rex dixit: יְהוָֹה מָלָךְ, *Dominus regnavit,* Psalmus XCVII. 1. et XCIX. 1. יְהוָֹה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, *Dominus rex est in perpetuum et sempiternum,* Psalm. X. 16. יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם *regnabit Dominus in sempiternum,* Psalm. CXLVI. 10. In libro טעמי מצות fol. 31. horum locorum mysterium explicatur, his verbis: Textus hic docet de Deo creatore, quòd est primus sine principio, et ultimus sine fine. Sic nomen ejus testatur de tribus existentiis seu existendi differentiis ejus, הֹוֶה הָיָה וְיִהְיֶה, præsenti, præterito et futuro, quæ sunt literæ ipsiusmet nominis appropriati יהוה, et profert tres הוויותיו existentias ejus voce regni et dominii, ad indicandum, quod ipse regnat et gubernat in mundo suo, sicut rex regit servos suos. Hæc ibi. Ob hanc causam apud priscos Hebræos in majori reverentia, longéque sanctiùs habitum fuit, quàm reliqua Dei nomina, quæ partim ab effectis, partim ab attributis ejus petita sunt, et pio quodam studio ab eo pronunciando abstinuerunt, ne quotidiano usu vilesceret et in vanum sumeretur, ut ea quæ subinde in ore sunt. Appellatum fuit שֵׁם בֶּן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, *nomen filius quatuor literarum,* vel שֵׁם שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, vel concisiùs, שֵׁם שֶׁל אַרְבַּע, nempe *constans ex quatuor* scil. *literis,* Iod, He, Vau, He. Sic et Græcis τετραγράμματον dictum. Item שְׁמָא רַבָּא, *nomen magnum:* שֵׁם הַנִּכְבָּד, *nomen gloriosum:* שֵׁם הַמְיוּחָד, *nomen appropriatum:* שֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ, *nomen separatum* vel *explicatum:* הַשֵּׁם, *nomen illud,* per synecdochen generis. Hoc postremum desumunt ex illo Levitici: וַיִּקֹּב בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם, *et exsecratus est filius mulieris istius Israëlitidis nomen,* τὸ ὄνομα, c. XXIV. 11. quod Jonathan reddit שְׁמָא רַבָּא וִיקִירָא, *nomen magnum et gloriosum:* Targum Jeruschalmi, שְׁמָא מְפָרְשָׁא, *nomen expositum.* Abstinentes ergo ab ejus pronunciatione, legerunt pro eo אֲדֹנָי, *Adonai,* cujus puncta vocalia nomini יהוה adjecta fuêre, nisi quòd pro Chateph-patach positum sit Scheva simplex sub י et sic יְהוָֹה lectum et pronunciatum fuit אֲדֹנָי, *Adonai.* At ipso nomine אֲדֹנָי continuò (sine interjecto accentu distinguente, ut Psalm. XVI. 2.) antecedente vel sequente, legerunt pro eo אֱלֹהִים, *Elohim,* ejusque puncta vocalia ipsi subjecta sunt, ut אֲדֹנָי יֱהֹוִה, quod lectum *Adonai Elohim:* alioquin enim bis legendum fuisset *Adonai Adonai.* Hæc inde patent, quòd Chatephsægol pro-

priè non competit literæ י, deinde ה in fine nunquam quiescit in Chirek. Præterea literæ serviles בוכלם nomini יהוה præfixæ, sequuntur naturam et affectiones vocis אֲדֹנָי in punctatione: ut בַּיהוָה quod legendum בַּאדֹנָי: nam aliâs scribendum fuisset בִּיהוָה ut dicitur בִּיהוּדָה. Item מֵיהוָה quod legendum מֵאֲדֹנָי: nam Tzere hîc ante י improprium est, et nonnisi gutturalem respicit ob ejectum Dagesch. Tum etiam literæ בגד כפת post יהוה scriptæ notantur cum Dagesch leni, quod non fieret, si litera ה in eo nomine esset quiescens, ut ex grammaticis notum. Lectum ergo et pronunciatum fuit vel per *Adonai*, *Dominus*, vel per *Elohim*, *Deus*. LXX. Græci ante Christum semper expresserunt illud per Κύριος, non, ut verisimile est, superstitiosâ Judæorum ratione moti, sed quòd suâ linguâ neque scribere neque enunciare possent. Carent enim aspiratione in media voce, quam litera ה requirit: carent etiam valore, quam litera ו in pronunciando requirit. Hinc suum υ in alienam naturam detorserunt in alienis nominibus exprimendis: ut Λευὶ לֵוִי, Δαυὶδ דָּוִד, Νινευῖται. Inde etiam in Romanis Οὐαλέριος, *Valerius*. Reddiderunt tamen illud per Κύριος, ut Hebræi per אדני. Sic et in Christiana ecclesia ab interpretibus per *Dominus* redditum fuit, usque ad Petrum Galatinum, ante quem non putatur aliquis scripsisse *Jehova* vel *Jehovi*. Prima hujus nominis reverentia, apud Judæos mox, ut omnia ferè, in superstitionem abiit. Plebi sub pœna mortis ejus pronunciatio vetita fuit: summi sacerdotes illud in templo Hierosolymitano, non alibi, et semel duntaxat in anno, in solenni illa benedictione populi, Num. VI. 24, 25. in festo propitiationis, pronunciarunt. Superstitio autem ut facilè se dilatat, ita hîc quoque mox excrevit. Dum nomen per se et juxta suas literas pronunciari illicitum esset, effictæ sunt ejus per certas literas et numeratas voces, mysticæ expositiones quædam, in quarum scientia magnæ latuerunt virtutes, magna inclusa miracula. Duæ autem potissimùm tetragrammati factæ sunt expositiones, una per literas duodecim, altera per literas quadraginta duas, id est; per voces quasdam, quæ totidem literas continebant. Harum crebra apud Rabbinos mentio, sed rara interpretatio, quoad veritatem. De ea nisi lis esset inter ipsos, facerent virtutes, ut Moses et Christus, quos credunt vi hujus nominis omnia sua facta miraculosa edidisse. De Mose legitur in libro Caphtor, fol. 56. 1. his verbis: ומשה לא נשתמש אלא בשמו הגדול וכל נפלאותיו אשר עשה היו בשם המפורש שהוא שם יהוה ואהיה אשר אהיה, *Moses non est usus nisi nomine isto maximo, et omnia miracula sua, quæ fecit, fuerunt per Schemhamphorasch*, id est, *nomen expositum, quod est ipsum nomen* יהוה, *et Ehjeh ascher Ehjeh*. Quod Christus per hoc nomen quoque miracula sua ediderit, probavit ante multos annos Purchetus, cujus locum adducit Lutherus in libro suo de Schemhamphorasch, ad quem lectorem remitto. Ejus tamen fabulæ illustrandæ causâ, hoc addo, quod apud Talmudicos reperi. Ut Christus in ea historia refertur descriptum Shemhamphorasch, inclusisse in discissam cutem pedis, et ex templo eduxisse, ut sic per ejus vim miracula postmodum ediderit: sic legitur quidam filius Satdæ per cæsuras cutis suæ præstigias eduxisse ex Ægypto. Verba textus sunt: הלוא בן סטדא הוציא כשפים ממצרים בסריטה שעל בשרו, *nonne filius Satdæ exportavit magias ex Ægypto per cæsuras, quas fecerat in carne sua:* Schabbath fol. 104. 2. Satda

hæc dicitur fuisse מִרְיַם מְגַדְּלָא נְשַׁיָּא, *Maria ornatrix mulierum, plicatrix capillorum muliebrium*, ut fieri solet puellis sponsis. Nam מְגַדְּלָא exponitur in glossa מְקַלַּעַת שֵׂיעָר נָשִׁים. *Implicans capillos mulierum*: Sanhedrin fol. 67. 1. editionis Venetæ. Maria hæc dicitur vixisse in templo secundo, אִמּוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. *mater τοῦ N.* (id est, Christi, cujus nomen sic solent reticere) Chagiga fol. 4. סְטַדָא, *Satda* dicitur, quasi סְטַת דָא, *declinavit ista*, scilicet ad scortationes, quia scortata est, ut scribit R. Salomon in Sanhedrin. Videntur hæc omnino eodem referenda, quò historia ista Purcheti. Sed videamus nominis tetragrammati expositionem per duodecim vel quadraginta duas literas.

Petrus Galatinus in libro De Arcanis Catholicæ Veritatis, cap. 11. et 12. expositionem hanc affert: prima est, אָב בֵּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, id est, *Pater, Filius, et Spiritus Sanctus*, quæ voces duodecim continent literas. Altera quadraginta duarum literarum est, אַב אֵל בֵּן אֵל וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֵל אֲבָל לֹא שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים כִּי אִם אֱלֹהַּ אֶחָד, id est, *Pater Deus, Filius Deus, ac Spiritus Sanctus Deus: at non* (sunt) *tres dii, sed Deus unus*: alibi vidi, אָב אֱלֹהִים בֵּן אֱלֹהִים רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהִים שְׁלֹשָׁה בְּאֶחָד אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה, id est, *Pater Deus, Filius Deus, Spiritus Sanctus Deus, tres in uno, unus in tribus.* Magnum operæ pretium esset, hanc expositionem posse ex Rabbinorum libris firmari. R. Bechai in principio Geneseos fol. 5. col. 2. scribit, nomen quadraginta duarum literarum desumi ex primo et secundo versu principii Geneseos à litera ב vocis בראשית usque ad ב vocis וּבֹהוּ, quæ sunt 42. literæ, ex quarum varia et multiplici combinatione, Cabalistis notâ, fit nomen expositum per 42. literas. Nomen autem duodecim literarum, fit ex triplicata combinatione nominis יְהוָה. Sed videamus nunc varia Talmudistarum et Rabbinorum testimonia.

In codice Talmudico Kidduschin, cap. 4. fol. 71. legitur. Nomen quatuor literarum sapientes tradiderunt discipulis suis semel in septimana: alii dixerunt, bis. Rabh Nachman filius Jitzchak assensit illis qui dixerunt, semel, juxta illud: *hoc est nomen meum* לְעֹלָם, *in seculum*, Exod. III. 13. scriptum est לְעֹלָם, absque Vau in medio, quasi לְעַלֵּם, *ad abscondendum*, quod absconditum manere debuerit. Rabba existimans publicis concionibus nomen tetragrammaton explicandum esse; illi senex quidam regessit, scriptum esse לְעַלֵּם, *abscondi* debere. Rabbi Abhina objecit: scriptum est, *hoc est nomen meum*, item, *et hoc est memoriale meum*, Exod. III. 13. ergo duo fuerunt nomina? Respondit Deus: non sicut scribor, ita pronuncior: scribor per Iod He Vau He, nempe יהוה, sed pronuncior per Aleph Daleth, id est, אֲדֹנָי. Amplius docuerunt Rabbini: Nomen duodecim literarum principio tradiderunt cuilibet homini: cum autem multiplicarentur homines perfrictæ frontis et impudentes, tradebant illud tantùm verecundioribus et modestioribus ex genere sacerdotali: (nempe, ut eo benedicerent populo post sacrificium matutinum, addit Scholiastes) hi celerrimè et præcipitanter efferebant illud, dum fratres ipsorum sacerdotes, nomen tetragrammaton in solenni illa benedictione modularentur. Traditio alia. Dixit Rabbi Tarphon: Aliquando ascendi post avunculum meum in suggestum, et adverti aurem ad sacerdotem summum, et audivi quod celeriter pronunciaret et quasi absorberet nomen tetragrammaton inter modulationem sacerdotum. Dixit Rabh Jehuda: dixit Rabh; nomen quadraginta duarum

literarum non traditur nisi verecundo, humili, mediæ ætatis viro, non iracundo, non ebrioso, non pertinaci: quicunque illud novit et in pretio habet, conservatque purè, is dilectus est suprà et acceptus infrà (id est, in cælo et in terra) eumque reverentur ac metuunt homines, ac hæres fit utriusque seculi, hujus et futuri. Hæc illic. Scholiastes addit: Nomen autem duodecim et quadraginta duarum literarum non revelarunt nobis.

In Codice Pesachim, cap. 3. fol. 50. dixit Rabh Nachman filius Jitzchak: Non sicut mundus hic, ita mundus futurus erit. In mundo hoc scribitur nomen ejus per Iod He, nempe יְהוָה, et legitur per Aleph Daleth, nempe אֲדֹנָי: in mundo futuro erit unum idemque pronunciatum et scriptum, יְהוָה.

In Codice Sotah, cap. 7. fol. 37. benedicto sacerdotum (Numer. VI. 24.) quomodo fit? In provincia (id est, extra urbem Jerusalem) dicitur triplici benedictione, sed in sanctuario (id est, templo Hierosolymitano) unicâ tantùm: In sanctuario pronuntiat sacerdos nomen tetragrammaton uti scribitur, in provincia per cognomen ejus. Et paulò post: *sic benedicitote filiis Israëlis,* Num. VI. 23. anne per שֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ id est, שֵׁם הַמְיוּחָד nomen proprium et essentiale sive ipsum tetragrammaton, an per כִּנּוּי cognomen ejus? Respon. Textus id docet me, ubi dicit: *et ponent nomen meum super filios Israël,* Num. VI. 27. *nomen meum,* id est, שְׁמִי הַמְיוּחָד לִי, *nomen proprium meum.*

In Codice Sanhedrin cap. 4. fol. 55. Blasphemans non fit reus, nisi quum expressè protulerit nomen tetragrammaton.

In eodem libro cap. 11. fol. 90. in principio capitis: Quicunque profert nomen tetragrammaton per literas suas vel secundum scripturam suam non est ipsi pars in futuro seculo. Scholiastes ad hunc aphorismum notat fol. 101. Quicunque profert, scilicet extra sanctuarium, non autem in sanctuario. Nam sacerdotes in sanctuario benedicebant populo per nomen istud. Vide etiam in Schevuoth fol. 36. 1.

In Codice Abhoda Sarah: cap. 1. fol. 18. editionis Venetæ: Abduxerunt R. Chaninam filium Teradjon, dicentes ipsi: qua ratione sic egisti in lege? respondit ipsis: sicut præcepit mihi יְהוָה, *Deus meus,* egi. Quo audito, protinus ipsum ad combustionem damnarunt, uxorem ejus ad necem, filiam ad lupanar. Ipsum ad combustionem, propterea quòd protulerat nomen tetragrammaton per literas suas, ex vi decreti per Abba Schaul lati: quicunque protulerit nomen tetragrammaton per literas suas, non habebit partem in futuro seculo, etc. Scholiastes addit, eum tenuisse quoque explicationem ejus per quadraginta duas literas, ejusque virtute fecisse quæcunque voluerit.

In Sanhedrin cap. 7. fol. 66. Qui maledicit patri suo et matri suæ, non fit reus nisi quum maledixerit ipsis per nomen tetragrammaton: si maledicat per cognomen, (utpote Schaddai, Tzebhaoth, Rachum Channum) Rabbi Meir ipsum condemnat, at sapientes absolvunt.

In Codice Schabbath, cap. 6. fol. 63. צִיץ, *bractea* erat quasi lamina quædam aurea, lata duos digitos, pertingens ab una aure ad alteram: in ea scriptum duabus lineis, Iod He Vau He, יְהוָה, et paulò inferius קֹדֶשׁ ל. Dixit R. Elieser filius Josi. Ego vidi bracteam illam in urbe quadam, ac inscriptum ei lineâ unâ, קֹדֶשׁ לַיהוָה. Idem extat in Codice Succa, cap. 1. fol. 5. vide Exod. XXVIII. 36.

In Ioma, fol. 69. 2. *Et benedixit*

Esra Domino Deo maximo, Nehem. VIII. 7. quid est maximo? respondit Raf. Magnificavit eum per Schemhamphorasch.

In Ioma, fol. 39. 2. Eo anno, quo mortuus est Schimeon Justus, prædixerat Rabbinis suis, se eo anno moriturum. Unde id scis? aiebant ipsi; respondebat: Omni die propitiationis apparuit mihi senex quidam, vestitus albis et involutus albis vestibus, ingrediebatur mecum, et egrediebatur mecum: hodie verò apparuit mihi senex, vestitus nigris et involutus nigris, ingrediebatur mecum, sed non egrediebatur mecum. Post festum ergo ægrotans septem diebus, mortuus fuit. Tunc destiterunt fratres ejus sacerdotes benedicere per nomen illud, nempe tetragrammaton.

In Eruvin, fol. 18. 2. Ex quo vastatum est templum sanctum, sufficit homini, ut usurpet in laudibus et benedictionibus nomen duarum literarum יָהּ. Glossa: Quia nomen Schemhamphorasch non est datum omni homini, sed tantùm sacerdotibus.

In R. Chiskia, autore libri Chaskuni, legitur in Collectaneis marginalibus ad cap. 3. Exodi: Nomen quatuor literarum Deus tradidit Mosi: postea ipsi dixit; *ito et congregato omnes seniores Israëlis, et dic eis:* יְהוָה, *Deus patrum vestrorum*, etc. ver. 16. unde discimus, non fuisse traditum ac revelatum nomen tetragrammaton, nisi senioribus istius seculi: אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, ver. 14. bis scriptum, אֶהְיֶה continet in numeratione 42. ad indicandum, quòd tradiderit etiam Mosi nomen quadraginta duarum literarum: זֶה שְּׁמִי, *hoc est nomen meum*, ver. 15. זה facit 12. quo docemur, Deum docuisse ipsum quoque nomen duodecim literarum.

In libro Jalkut, in Psal. XCI. fol. 119. col. 1. Quare Israëlitæ orant in seculo hoc et non exaudiuntur? propterea quia non norunt Schemhamphorasch. In seculo futuro Messiæ, Deus notum illud ipsis faciet, et tunc exaudientur. Vide porrò R. Salomonem Thren. I. 3. Ab. Esram in præfatione in Legem, circa finem: librum More parte prima cap. 61. Akedas Jitzchak, fol. 96. et. fol. 109. librum Ikkarim, orat. 2. cap. 28. ubi inter cætera legitur: ויקרא הכתוב שם המשיח יהוה צדקנו להיותו אמצעי אל שנשיג הצדק מהשם על ידו ועל כן יקראהו בשם השם, id est, *vocat scriptura nomen Messiæ* יהוה צדקנו, *Dominus Justitia nostra* (Jer. XXIII. 6.) *quia erit mediator Deus, per cujus manum consecuturi sumus justitiam à Deo ipso, et idcirco vocat eum nomine* τοῦ יהוה. Vide eundem orat. 3. cap. 25. ubi contra Christum et Christianos scribit: et ulterius Petrum Galatinum, lib. 2. cap. 10. et seqq. et Tetragrammaton Joh. Drusii.

הוֹי *heu, hei, eheu, ah, væ: O heus*, vocandi, Ies. LV. 1. et absque Iod הוֹ־הוֹ, *heu, heu*, Amos V. 16.

הוֹךְ Chald. *proficisci, ire, pervenire*, idem quod Hebraicè הָלַךְ. Infinit. לְמְהָךְ, *ad proficiscendum*, Esr. VII. 13. futur. עַד יְהָךְ, *donec veniret*, Esr. V. 5. וִיהָךְ, *et perveniat*, Esr. VI. 5.

הוּם *divexavit, turbavit:* præt. וְהָמָם, *et divexabit eos*, Deut. VII. 23. Niph. נָהוֹם, *turbari, perstrepere, tumultuari:* futur. וַתֵּהֹם הַקִּרְיָה, *et tumultuata est civitas*, 1 Reg. I. 45. Hiph. futur. וְאָהִימָה, *et perstrepam*, Psalm. LV. 3. תְּהִימֶנָּה מֵאָדָם, *perstrepent præ hominibus*, Mich. II. 12.

מְהוּמָה, f. *divexatio, turbatio, strepitus, tumultuatio*, 1 Sam. V. 9. יוֹם מְהוּמָה, *dies turbationis* vel *divexa-*

tionis, Ies. XXII. 5. constr. מְהוּמַת־מָוֶת, *vexatio mortis* vel *lethalis*, 1 Sam. V. 11. plur. מְהוּמוֹת, *vexationes*, 2 Par. XV. 5.

הוֹן masc. *substantia, opes*: הוֹן יָקָר, *substantiam preciosam*, Prov. I. 13. *sufficientia*, Proverb. XXX. 15. לְהוֹן, *ad substantiam*, Prov. XXVIII. 22. affix. מֵהוֹנֶךָ, *de substantia tua*, Proverb. III. 9. plural. cum affixo, בְּרֹב הוֹנַיִךְ, *multitudine opum tuarum*, Ezech. XXVII. 33.

הָזָה *stertere, somnolentum esse*: partic. plural. הֹזִים, *stertentes*, Ies. LVI. 10.

הִי *heu, væ*, juxta quosdam, Ezech. II. 10. Hebræi volunt idem esse quod נְהִי; vide נָהָה.

הִיא f. *illa, ista, ea*, ac sæpissimè scribitur cum ו in medio, הוא, et assumit ה ab initio, הַהִיא: plur. הֵן, *ipsæ*, לָהֶן, *ipsis*, אֲלֵיהֶן, *ad ipsas*, Exod. I. 18, 19. cum ה utrinque הָהֵנָּה, *istas*, 1 Sam. XVII. 28. בָּהֵנָּה, *in eis*, Jer. V. 17. הֲלָהֵן, *an eos*, Ruth. I. 13. juxta quosdam, quasi sit fœmininum pro masculino; alii, *an propterea*.

*הֵיבַל, Chaldaicum, vide infrà in יבל.

הָיָה *fuit*: præter. הָיִיתָ, *fuisti*, et ejecto altero י, וְהָיִתָ, *et eris*, 2 Sam. XV. 33. cum ה paragogico וְהָיִיתָה, *et eris*, 2 Sam. X. 11. fœm. cum י redundante in fine וְלֹא־הָיִיתִי, *et non fuisti*, Ezech. XVI. 31. part. fœm. הוֹיָה, *est*, Exod. IX. 3. infinit. formæ Chaldaicæ in Tzere, הֱיֵה, *esse*, Ezech. XXI. 15. futur. אֶהְיֶה, *ero*, cum apocopa וָאֱהִי, *et fui*, Psal. LXIX. 12. יְהִי אוֹר, *esto lux*, Gen. I. 3. Niph. נִהְיָה, *fieri, effici*, et quasi contraria significatione *confici*, quasi *defieri* dicas: ut, נִהְיֵיתִי וְנֶחֱלֵיתִי, *confectus fui, et ægrotavi*, Dan. VIII. 27. sic וּשְׁנָתוֹ נִהְיְתָה, *et somnus ejus confectus fuit ipsi*, id est, *fractus, interruptus, excessus*, Dan. II. 1. partic. fœmin. תַּאֲוָה נִהְיָה, *desiderium effectum*, Prov. XIII. 19.

אֶהְיֶה, *Ehjeh, ero, sum*, usurpatum ut proprium nomen Dei, ab æterna ejus essentia, Exod. III. 14.

הֵיךְ *quomodo*, idem quod אֵיךְ, commutatis א et ה, 1 Par. XIII. 12. Dan. X. 17.

הֵיכַל, vide mox in הכל.

הָךְ, Chald. vide paulò ante in הוּךְ.

הֵימָן, vide in אמן.

הִין Hiph. הֵהִין, *paratus fuit, paratum se obtulit, ultrò, promptè voluit*: futur. וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת, *et parati fuistis, voluistis ascendere*, Deuter. I. 41. deducunt Hebr. ab הֵן, *ecce*, eo sensu, quo qui se promptum et paratum offert, dicit, הִנְנִי, *ecce me*, הִנְנוּ, *ecce nos*.

הִין, *hin*, mensura liquidorum, quæ continebat duodecim logos: logus autem sex ova: Menachoth fol. 89. v. 1.

*הֵיתָי Chaldaicum vide in אתא.

הכל הֵיכָל, m. *palatium; regia, templum*: constr. בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, *in palatio regis*, Dan. I. 4. aff. בְּהֵיכָלוֹ, *in templo ejus*, Psalm. XXVII. 4. plural. constr. מֵהֵיכְלֵי שֵׁן, *e templis eburneis*, Psalmus XLV. 9. affixo, לְהֵיכְלֵיכֶם, *in templa vestra*, Joël. III. 5. et forma f. הֵיכָלוֹת, *templa*, Hos. VIII. 14.

הָכַר *obfirmavit se:* futurum תַּהְכְּרוּ־לִי, *obfirmabitis vos mihi,* aut *contra me,* Job. XIX. 3.

הַכָּרָה, f. *obfirmatio, obduratio:* constr. הַכָּרַת פְּנֵיהֶם, *obfirmatio faciei ipsorum,* Ies. III. 9. quidam *agnitio faciei ipsorum,* et ita est a נָכַר.

הלא הָלְאָה, *ultra, ulterius,* loci et temporis: גֶּשׁ־הָלְאָה, *secede ulterius, illuc, eò,* Gen. XIX. 9. מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל, *ab ultra,* id est, *longè ultra turrim,* Gen. XXXV. 21. hinc verbum; unde part. ex Niph. וְהַנַּהֲלָאָה, *et procul dissitam* vel *disjectam,* Mich. IV. 7.

הָלַךְ *ambulavit, ivit, incessit:* cum אֶל, constructum *adivit, accessit:* cum מִן, *abivit, transiit:* cum לִפְנֵי, *præcessit:* cum אַחַר, *secutus est.* præter. cum א paragogico, הֶהָלְכוּא, *qui venerant,* Jos. X. 24. secunda fœm. cum י redundante, הָלַכְתִּי, *ivisti,* Jer. XXXI. 21. particip. fœm. מַדּוּעַ אַתִּי הֹלֶכְתִּי, *quare itura es,* 2 Reg. IV. 23. cum י utrobique redundante juxta Masorethas. infin. הָלוֹךְ וְחָסוֹר, *eundo et deficiendo,* Genes. VIII. 5. imper. הִלְכוּ, *abite,* Jer. LI. 50. fut. יַהֲלֹךְ, *abit,* Job. XVI. 6. Et aliâ forma, תִּהֲלַךְ, *ambulabit,* Psalm. LXXIII. 9. Exod. IX. 23. ad formam תִּשְׁכַּב. Niph. præter. נֶהֱלָכְתִּי, *abire,* id est, *evanescere cogor,* Psalm. CIX. 23. Pih. præter. הִלְּכוּ, *ire faciunt* vel *cogunt,* Job. XXIV. 10. fut. אֲהַלֵּךְ, *deduco,* Prov. VIII. 20. יְהַלֵּךְ, *præire faciet,* Psalm. LXXXV. 14. significat etiam simpliciter ut in Kal. Chald. particip. מְהַלֵּךְ, *obambulans,* Dan. IV. 26. plural. ex Aphel, מַהְלְכִין, *ambulantes,* Dan. III. 25. et IV. 34. Hithp. הִתְהַלֵּךְ, *itavit, obambulavit, continenter, indesinenter ivit:* præt. הִתְהַלֶּךְ־שָׁם, *itaverat eò vel illuc,* 1 Sam. XXX. 31.

הֵלֶךְ, m. *itio, ambulatio: viator,* pro אִישׁ הֵלֶךְ, *vir itionis,* 2 Sam. XII. 4. *fluxus;* הֵלֶךְ דְּבַשׁ, *fluxus mellis,* 2 Sam. XIV. 26. quædam exemplaria in utroque loco habent duplex Sægol.

הֲלָךְ, Chald. *vectigal,* vel ut Aben Esra scribit, מַס הַהֹלְכִים, *tributum transeuntium,* Esr. IV. 13.

הָלִיךְ, masc. *ambulatio, incessus:* plural. cum aff. הֲלִיכַי, *gressus meos, vestigia gressuum meorum,* Job. XXIX. 6.

הֲלִיכָה, f. idem. aff. בַּהֲלִיכָותָם, *in ambulatione sua,* Nah. II. 6. quod juxta Masorethas scribitur cum ו redundante: plur. הֲלִיכוֹת אֵלִי, *incessus Dei mei,* Psalm. LXVIII. 25. aff. רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ, *viderunt incessos tuos,* ibid.

מַהֲלָךְ, m. *iter, profectio:* constr. מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד, *itinere diei unius,* Jon. III. 4. item, *ambulacrum,* Ezech. XLII. 4.

מַהְלְכִים, m. p. *viæ, ambulandi loca,* Zach. III. 7.

תַּהֲלֻכוֹת, f. p. *progressiones,* Neh. XII. 31.

הָלַל *insanivit:* part. הוֹלְלִים, *insanientes,* Psalm. V. 6. futurum אַל תָּהֹלּוּ, *ne insaniatis,* Ps. LXXV. 5. Niph. particip. וּבְכֹל הַנַּהֲלֹלִים, *et in omnibus laudatis arboribus,* Ies. VII. 19. Aben Esra, *in domibus* vel *locis laudatis.* Quidam, *in stultis,* id est, *vilibus et ingloriis arboribus ac lignis.* Pih. הֹלֵל, *insanum reddere,*

infatuare: sæpius *laudare, laudibus extollere,* et ita construitur cum accusativo, item cum præpositione, עַל, אֶל, ל, ב præter. הִלֵּל, *laudavit,* Ps. X. 3. particip. מְהַלְלִים לְשֵׁם, *laudes dicentes nomini,* 1 Paral. XXIX. 13. juxta primam significationem altera forma hujus conjugationis hîc usurpatur: futurum, יְהוֹלֵל, *insanos* vel *stultos reddit,* Job. XII. 17. Ies. XLIV. 25. Eccles. VII. 7. Pyh. præt. הוּלָּלוּ, *laudatæ fuerunt,* Psalm. LXXVIII. 63. הָעִיר הַהֻלָּלָה, *civitas laudatissima,* Ezech. XXVI. 17. particip. מְהֻלָּל, *laudatus,* Ps. XVIII. 4. et ex prima significatione plural. מְהוֹלָלַי, Psalm. CII. 9. מְהוֹלָל, *insanus, ad insaniam adactus,* Eccles. II. 2. fut. יְהֻלַּל, *laudabitur,* Prov. XII. 8. Hiph. *splendere, lucere, splendere facere:* infin. irregularis, בְּהִלּוֹ, *dum efficit ut splendeat,* Job. XXIX. 3. pro בְּהַהִלּוֹ futur. יָהֵל, *splendebit,* Job. XXXI. 26. et cum epenthesi וְלֹא יַאֲהִיל, *et non splenderet,* Job. XXV. 5. vel א est loco ה characteristicæ conjugationis, levioris pronunciationis causa: תָּהֵל, *splendet,* Job. XLI. 10. יָהֵלּוּ, *faciet ut splendeat,* Ies. XIII. 10. Hithp. הִתְהַלֵּל, *laudare, jactare se, laudibus se efferre, gloriari:* item ex prima significatione, *insanire:* præt. וְהִתְהֹלָלוּ, *et insaniant,* Jer. XXV. 16. partic. אִישׁ מִתְהַלֵּל, *vir se jactans,* Prov. XXV. 14. imper. וְהִתְהֹלְלוּ, *et insanite,* id est, *insano impetu ferimini* vel *agitamini,* Jerem. XLVI. 9.

הֵילֵל, m. *lucifer,* stella matutina, Ies. XIV. 12.

הִלּוּל, m. *laus, laudatio, laudativum carmen:* plur. קֹדֶשׁ הִלּוּלִים, *sanctitas, res sancta laudum, quæ* scil. *in laudem ipsius ipsi consecretur* vel *offeratur,* Levit. XIX. 24. וַיַּעֲשׂוּ הִלּוּלִים, *et fecerunt laudationes, hymnos* vel *laudativa carmina,* Jud. IX. 27. Kimchi, *lætitias, hilaria,* et inde בֵּית הִלּוּלָא, *domus lætitiæ:* Chald. חִנּוּגִין, *tripudia.*

הוֹלֵלָה, f. *insania:* plur. הוֹלֵלוֹת, *insaniæ, omnimoda insania,* Eccles. I. 17. et II. 12.

הוֹלֵלוּת, f. *insania,* Eccles. X. 13.

הַלְלוּיָהּ, *Hallelujah,* vox composita ex imperativo Pihel הַלְלוּ et nomine divino יָהּ, et valet, *laudate Dominum.*

מַהֲלָל, masc. *laus:* affixo לְפִי מַהֲלָלוֹ, *juxta laudem suam,* Prov. XXVII. 21.

תָּהֳלָה, f. *lux, splendor,* Job. IV. 18. juxta R. Levi: Chaldæus, *laudem,* Ab. Esra, *stultitiam.*

תְּהִלָּה, f. *laus, laudatio:* עִיר תְּהִלָּה, *civitas laudis,* Jer. XLIX. 25. ubi quædam exemplaria habent תְּהִלַּת, quasi constructum sit pro absoluto. Construct. תְּהִלַּת, Jerem. XLVIII. 2. aff. תְּהִלָּתוֹ, *laus ejus,* Hab. III. 3. plural. תְּהִלּוֹת, *laudes,* Psal. LXXVIII. 4. Rabbini utuntur etiam forma masculina, unde Psalmi Davidis inscribuntur סֵפֶר תְּהִלִּים, *liber laudum,* et per syncopam תִּלִּים.

הָלַם *contudit, obtudit:* præter. אָז הָלְמוּ, *tunc obtuderunt,* vel *obtusæ fuerunt,* juxta quosdam, Jud. V. 22. וְהָלְמָה סִיסְרָא, *et obtudit Siseram,* ver. 26.

הוֹלֵם, m. *tusio:* אֶת־הוֹלֶם פָּעַם, *tusionem incudis* vel *super incude,* Ies. XLI. 7.

הָלוֹם, *huc, hic,* Gen. XVI. 13. Jud. XX. 7.

הַלְמוּת, f. *malleus, tudes,* Jud. V. 26.

יַהֲלוֹם, *adamas,* lapis pretiosus, quia contundit ac confringit omnes alios lapides, Exod. XXVIII. 18.

מַהֲלֻמוֹת, f. p. *contusiones,* Prov. XVIII. 6. et XIX. 29.

הֵם pronomen vide in הוּא: et הִמּוֹ pronomen Chaldaicum, vide ibidem.

הָמָה *tumultuatus fuit, strepuit, perstrepuit, fremuit:* præter. הָמוּ גוֹיִם, *fremuerunt gentes,* Psalmus XLVI. 7. part. fœm. הֹמִיָּה, *strepera,* Prov. VII. 11. ubi י est loco tertiæ radicalis ה: plural. בְּרֹאשׁ הֹמִיּוֹת, *in capite tumultuantium,* Prov. I. 21. id est, *turbarum, quæ streperæ et tumultuosæ esse solent.*

הֶמְיָה, f. *strepitus:* constr. הֶמְיַת נְבָלֶיךָ, *strepitus nabliorum tuorum,* Ies. XIV. 11.

הָמוֹן, m. *fremitus, strepitus, sonitus, tumultus: multitudo, turba: copia, opum* scil. ut Eccles. V. 9. Psal. XXXVII. 16. et cum א loco ה, הָאָמוֹן, *multitudinem, vulgum,* Jerem. LII. 15. construct. הֲמוֹן גּוֹיִם, *multitudinis gentium,* Gen. XVII. 4. aff. וְאֶל־הֲמֹנוֹ, *et ad multitudinem ejus,* Ezech. XXXI. 2. et cum ה loco ו, הֲמוֹנֹה, *multitudo ejus,* ver. 18. plurale, הֲמוֹנִים, *multitudines,* Joël. III. 14. aff. וְכָל־הֲמוֹנֶיהָ, *et omnes copias ejus,* Ezech. XXXII. 20.

הָמִים, m. p. *streperi, thrasones:* juxta quosdam: unde defectivum, וְלֹא מֶהֱמֵהֶם, *neque ex thrasonibus ipsorum,* Ezechiel. VII. 11. pro מֵהֲמֵיהֶם: Hebræi putant esse ex geminato pronomine הֵם, quasi וְלֹא מֵהֵם אֲשֶׁר מֵהֵם, *neque ex illis qui ab ipsis sunt,* id est, *liberis, posteris.* Sic Chaldæus, וְלָא מִבְּנֵיהוֹן, *neque ex liberis ipsorum.*

הֲמִית, f. *strepitus, sonitus,* juxta quosdam, unde cum aff. וְאֶל הֲמִיתוֹ, *et ad strepitum* vel *sonitum ejus,* Prov. XIX. 18. id est, dum clamore et fletu tibi obstrepit filius, ne condonet animus tuus, ne parcito eum castigare: vide etiam in מות in Hiphil.

*הֲמוּלָּה, quod vide in מלל.

הָמַם *profligavit, quassavit, contrivit:* præter. וְהָמַם, *et quassit,* Ies. XXVIII. 28. וְהַמֹּתִי אֶת־כָּל־הָעָם, *et conteram omnem populum,* Exod. XXIII. 27. infin. לְהֻמָּם, *ad quassandum eos,* Deut. II. 15. fut. וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה, *et fudit castra,* Exod. XIV. 24.

הָמַן *multiplicari:* inf. יַעַן הֲמָנְכֶם, *propter multiplicari vos,* vel potius, *multiplicare, eo quòd multiplicaveritis,* id est, Ezech. V. 7. Non est, inquit Kimchi, ab הָמוֹן, quia istius formæ nomina Cholem cum affixis retinent. Vide המה.

המס הֲמָסִים, m. p. *cremia, stipulæ,* Ies. LXIV. 1. R. Sal. *res liquidas,* exponit, quæ facile ad ignem liquescunt et consumuntur, et ita esset a מָסַס.

המר unde nomen plur. fœmin. מַהֲמֹרוֹת, *scrobes, foveæ,* Psal. CXL. 11.

הֵן *en, ecce:* interdum etiam est *an, num?* הֵן־עָם, *ecce populus,* Num. XXIII. 24. הֵן הָיְתָה כָּזֹאת, *an fuerit hujusmodi,* Jer. II. 10.

הֵן, Chald. *si,* Dan. III. 15. דִּי הֵן,

quod si, Esr. IV. 13. in continuata sententia repetitum est *sive:* הֵן אִיתַי, *sive futurum est,* וְהֵן לָא, *sive non,* Dan. III. 17, 18.

הֵן, pronomen, vide suprà in הִיא.

לָהֵן, Chaldaicum, vide suo loco.

הִנֵּה, *ecce:* affix. הִנּוֹ, *ecce eum,* הִנְּךָ vel הִנְּכָה, *ecce tu,* 2 Reg. VII. 2. הִנְנִי et הִנֵּנִי, *ecce ego:* bis cum Sægol, et utroque Nun Dagessato, הִנֶּנִּי בְנִי, *ecce ego fili mi,* Gen. XXII. 7. et XXVII. 1. הִנְנוּ vel הִנֶּנּוּ, *ecce nos,* quod postremum ter legitur, Genes. XLIV. 16. et L. 18. Numer. XIV. 40.

הֵנָּה, *huc:* הֵנָּה וָהֵנָּה, *huc et illuc,* Jos. VIII. 20. עַד־הֵנָּה, *usque huc, hucusque,* 1 Sam. VII. 12. hinc contractum עֲדֶנָּה, *hucusque,* Eccles. IV. 2. et inde cum apocopa, עֲדֶן, ver. 3.

הָסָה Pih. *silere:* imper. per apocopam, הַס, *sile,* Zach. II. 13. pro הַסֵּה: plur. הַסּוּ, *silete,* Nehem. VIII. 11. Hiph. futur. per apocopam, וַיַּהַס, *et silere fecit, compescuit,* Num. XXXI. 31. pro וַיַּהֲסֶה.

הָפַךְ *vertit, evertit, convertit, invertit, ob. sub. mutavit, commutavit, immutavit:* et interdum, *convertere se, verti, mutari:* præter. הָפַךְ לָבָן, *versus fuit albus,* id est, *mutatus in album,* Lev. XIII. 3. הָפְכוּ, *verterunt se,* Psal. LXXVIII. 9. partic. cum י paragogico, הַהֹפְכִי, *qui convertit,* Psal. CXIV. 8. futur. וַתַּהֲפֹךְ וַתֵּלֶךְ, *et vertit se,* id est, *reversa est, et abiit,* 2 Par. IX. 12. Niph. partic. נֶהְפַּךְ, *versus fuit,* Exod. VII. 15. et in Cholem, וְנַהֲפוֹךְ זֹאת, *et conversum fuit illud,* Esth. IX. 1. simile vide in הָתַם in Niph. fut. וְלֹא־תֵהָפֵךְ, *et non vertes te,* Ezech. IV. 8. Hoph. præt. הָהְפַּךְ, *conversa est,* Job. XXX. 15. Hithp. partic. מִתְהַפֵּךְ, *obvertebat se,* Jud. VII. 13. fœmin. הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, *gladii sese vertentis,* id est, *vibrantis* vel *versatilis,* Gen. III. 24. futur. תִּתְהַפֵּךְ, *mutabitur,* Job. XXXVIII. 14.

הֵפֶךְ, masc. *diversum, contrarium:* הֶפֶךְ מִן הַנָּשִׁים, *contrarium ab istis mulieribus,* Ezech. XVI. 34. לְהֶפֶךְ, *in contrarium,* ibid.

הֲפֵכָה, fœm. *subversio,* Gen. XIX. 29.

הֲפַכְפַּךְ, masc. *volubilis, versatilis,* Prov. XXI. 8.

מַהְפֵּכָה, fœm. *subversio:* constr. כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם, *sicut subversio Sodomæ,* Deut. XXIX. 22.

מַהְפֶּכֶת, f. *cippus,* sic dictus ab evertendo et contorquendo sontium corpore, 2 Par. XVI. 10. Jerem. XXIX. 26.

תַּהְפֻּכָה, f. *perversitas:* plurale, דּוֹר תַּהְפֻּכֹת, *generatio perversitatum,* id est, *summè perversa,* Deuter. XXXII. 20.

הֹצֶן m. *currus falcatus,* Ezech. XXIII. 24. currus bellici genus fuit, juxta Kimchium.

הָרַג *occidit, interfecit:* præter. הָרַג אוֹתָם, *occidit eos,* Jud. IX. 24. Niph. infin. בְּהֵרָג הֶרֶג, *quum interficientur interfectione,* Ezechiel. XXVI. 15. pro בְּהֵהָרֵג, et Sægol est propter sequentem gutturalem affectam Kametz: simile vide in עָטַף. Pyh. præt. הֹרַג, *interfectus est,* Ies. XXVII. 7.

הֶרֶג, m. *occisio, interfectio, cædes:*

בְּיוֹם הֶרֶג רָב, *tempore cædis magnæ*, Ies. XXX. 25.

הֲרֵגָה, f. idem: צֹאן הַהֲרֵגָה, *pecus occisionis*, Zach. XI. 4. legitur etiam, Jer. VII. 32. et XIX. 6.

הָרָה concepit: præt. וְהָרָה עָמָל, *concepit laborem*, Psal. VII. 15. infin. הֹרוֹ וְהֹגוֹ, *concipere et loqui*, Ies. LIX. 13. cum ו loco ה, et Cholem ab initio est loco Kametz. Fut. וַתַּהַר לוֹ, *et concepit ea illi*, id est, *ex illo*, Genes. XXXVIII. 18. וַתַּהַר אֶת־מִרְיָם, *et concepit Mirjamum*, id est, *conceptum peperit*, 1 Par. IV. 17. Pyh. præter. הֹרָה גָבֶר, *conceptus est vir*, Job. III. 2. id est, *natus, in lucem editus.*

הוֹרֶה, m. *genitor*, quasi faciens concipere: plurale cum affix. עַל בִּרְכוֹת הוֹרַי, *benedictionibus progenitorum meorum*, Gen. XLIX. 26.

הוֹרָה, f. *genetrix*: aff. הוֹרָתָם, *genitrix eorum*, Hos. II. 5.

הָרָה, f. *gravida, prægnans*, Gen. XXXVIII. 24. constr. הֲרַת עוֹלָם, *ut gravidæ perpetuò*, Jerem. XX. 17. plurale, הָרוֹת, Amos I. 13. affixo וְהָרֹתֵיהֶם, *et gravidas eorum*, 2 Reg. VIII. 12.

הֲרִיָּה, f. idem: plural. cum affix. וְהָרִיּוֹתָיו יְבֻקָּעוּ, *et prægnantes ejus diffindentur*, Hos. XIV. 1.

הֵרוֹן, m. *conceptus*: aff. וְהֵרֹנֵךְ, *et conceptum tuum*, Gen. III. 16.

הֵרָיוֹן, m. idem, Ruth. IV. 12.

הַרְהֵר Chald. *cogitavit*: unde nomen plural. הַרְהֹרִין, *cogitationes*, Dan. IV. 2. In Targum sæpiùs occurrit. Rabbini dicunt אֵין לְהַרְהֵר אַחַר מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם, *non est speculandum post opera Dei.*

הַרְמוֹן*, nomen, idem quod אַרְמוֹן, vide illic.

הָרַס *diruit, destruxit, demolitus est: subvertit, perrupit*: præt. וְעָרָיו הָרָס, *et urbes ejus destruebat*, Ies. XIV. 17. Niph. præter. נֶהֶרְסוּ, *destruantur*, Jer. L. 15. fut. וְלֹא יֵהָרֵס, *et non destruetur*, Jerem. XXXI. 40. Pih. particip. מְהָרְסַיִךְ, *destruentes te*, Ies. XLIX. 17. infinit. הָרֵס תְּהָרְסֵם, *demoliendo demolitor eos*, Exod. XXIII. 24.

הֶרֶס, m. *destructio*, Ies. XIX. 18.

הֲרִיסוּת, fœmin. idem: affixo הֲרִיסֻתֵךְ, *destructionis tuæ*, Ies. XLIX. 19. plur. cum aff. וַהֲרִיסֹתָיו, *et demolitiones ejus*, Amos IX. 11.

הרר הֲרַר, masc. *mons*: affix. הֲרָרִי בַּשָּׂדֶה, *montem meum cum agro*, Jerem. XVII. 3. לְהַרְרִי, *in monte meo*, Psalm. XXX. 5. בְּהַרְרָם, *in monte suo*, Genes. XIV. 6. Plurale constructum, הַרְרֵי קֶדֶם, *montium antiquitatis*, id est, *antiquissimorum*, Deut. XXXIII. 15. aff. וּמֵהֲרָרֶיהָ, *et è montibus ejus*, Deut. VIII. 9.

הַר, m. *mons, montana loca*: cum articulo ה notatur cum Kametz: absque eo cum Pathach, quasi illa sit forma absoluta, hæc constructa: עַל הָהָר הַזֶּה, *super montem hunc*, Exod. III. 12. Cum ה locali הָהָרָה, *in montem*, Genes. XII. 8. הַר אֱלֹהִים, *mons Dei*, Ps. LXVIII. 16. aff. נוּדִי הַרְכֶם, *emigra è monte vestro*, Psal. XI. 1. et deest præpositio מִן: plurale, הָרִים, *montes*, Genes. VII. 20. et Kametz est loco ejecti Dagesch ex Resch. Nam est ex defectivis secundâ radicali. Est et הָרֵי pro הָרִים, Zach. XIV. 5. cui

simile vide infrà in חָלַל in nomine חָלוֹן: construct. הָרֵי, Ezech. VI. 2. aff. אֶת־הָרָיו, montes ejus, Ezech. XXXV. 8.

הֲרָרִי, m. montanus, juxta quosdam: aliis י est affixum pronomen, ut in initio radicis positum.

הָתַל Pih. ludificavit, delusit, illusit, et irregulariter sic dicitur, pro הִתֵּל, cui non absimile in פָּקַד in Hithp. construitur cum præpositione ב: præter. הֵתֶל בִּי, illusit mihi, Genes. XXXI. 7. infin. cum futuro, כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָתֵלּוּ בוֹ, secundum illudere, vel sicut illuditis homini, illudetis ei? Job. XIII. 9. regularis forma, וַיְהַתֵּל בָּהֶם, illudebat eis. 1 Reg. XVIII. 27. Pyh. præter. לֵב הוּתַל, animus illusus, Ies. XLIV. 20.

הֲתֻלִּים, m. p. ludificationes, illusiones, Job. XVII. 2.

מַהֲתַלּוֹת, f. p. idem, Ies. XXX. 10.

הָתַת Pih. הוֹתֵת, prava moliri, insidiari, machinari. futur. תְּהוֹתְתוּ, prava, vel ærumnas machinabimini, Psalm. LXII. 4. Ab. Esra et R. Sal. deducunt à nomine plurali הַוּוֹת, de quo in הָוָה ita ut ת servile transeat in radicale. Sic et Kimch. תחשבו הוות, cogitabitis prava.

ו

וָו m. uncinus, uncus, à quorum formâ litera ו et figuram et nomen habet. Tales sunt unci, in quibus januæ versantur. plur. עָשָׂה וָוִים, fecit uncos, Exod. XXXVIII. 28. aff. construct. וָוֵי הָעַמֻּדִים, uncos columnarum, Exod. XXVII. 10. aff. וָוֵיהֶם, unci earum, Exod. XXVI. 37.

ז

זְאֵב m. lupus, Gen. XLIX. 27. plural. כִּזְאֵבִים, sicut lupi, Ezech. XXII. 27. constr. זְאֵבֵי עֶרֶב, lupi vesperæ, id est, vespertini, Soph. III. 3.

זֹאת pronomen fœmininum, vide infrà in זֶה.

זבב זְבוּב, m. musca, Ies. VII. 18. plurale constr. זְבוּבֵי מָוֶת, muscæ mortis, Eccles. X. 1.

זָבַד dotare, donare: præt. זְבָדַנִי אֱלֹהִים, donavit me Deus, Gen. XXX. 20.

זֶבֶד, m. dos, donum, donatio: זֶבֶד טוֹב, donatione bona, Gen. XXX. 20.

זָבַח mactavit, sacrificavit: priore significatione extat Gen. XXXI. 54. 1 Sam. XXVIII. 24. 1 Reg. XIX. 21. Pih. præter. זִבַּח, sacrificavit, 2 Par. XXXIII. 22. particip. מְזַבֵּחַ, sacrificabat, 1 Reg. III. 3.

זֶבַח, m. *sacrificium, sacrificatio, victima,* Hos. VI. 6. *mactatio, mactatilia animalia:* זֶבַח גָּדוֹל, *mactationem magnam,* Ezech. XXXIX. 17. aff. עַל־זִבְחִי, *ad mactationem meam,* ibid. plur. וַיִּזְבַּח זְבָחִים, *et sacrificavit sacrificia,* Gen. XLVI. 1. constr. לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן, *ad sacrificia deorum suorum,* Numer. XXV. 2. affix. וְדַם־זְבָחֶיךָ, *et sanguis sacrificiorum tuorum,* Deut. XII. 27.

זְבִחָה, f. *sacrificatio:* plurale cum aff. מִזִּבְחֹתָם, *propter sacrificationes suas,* Hos. IV. 19.

מִזְבֵּחַ, m. *altare,* quasi *sacrificatorium:* constr. מִזְבַּח אֲדָמָה, *altare terræ,* hoc est, *terreum,* Exod. XX. 24. aff. אֶת־מִזְבְּחוֹ, *altare ejus,* Jud. VI. 32. plural. שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת, *septem altaria,* Num. XXIII. 1. aff. אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ, *altaria tua,* 1 Reg. XIX. 10.

זָבַל *habitavit, cohabitavit:* futur. יִזְבְּלֵנִי, *habitabit mecum,* Gen. XXX. 20. pro יִזְבּוֹל עִמִּי.

זְבֻל, זְבוּל, m. *habitaculum,* 1 Reg. VIII. 13. de templo Salomonis. Inde et de cœlo dicitur, quod est proprium habitaculum Dei, Ies. LXIII. 15. et stellarum, Hab. III. 11.

זְבוּלָה, fœm. idem, Hab. III. 11. R. Sal. tamen ה in fine vult esse loco ל in principio, quod locum denotare solet, pro לִזְבוּל vel בִּזְבוּל, *in habitatione.*

זְבַן Chald. *emit, redemit:* part. plur. זָבְנִין, *redimentes estis, redimitis,* Dan. II. 8. Pahel זַבֵּן, *vendere.*

זַג m. *cortex, cutis exterior uvarum:* מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג, *ab acinis* vel *acinorum nucleis usque ad cutem,* Num. VI. 4. Ab. Esra notat, quosdam sapientum dicere חַרְצַנִּים esse *exterius,* זָג, *interius uvarum,* alios contrarium sentire. Hoc petitum ex codice Talmudico Nazir, cap. 6. fol. 34. ubi ita legitur: Quid sunt חַרְצַנִּים et quid sunt זָגִים? חַרְצַנִּים sunt *exterius acinorum,* et זָגִים sunt *interius,* dixit R. Jehuda: at R. Jose respondens, dixit: Ne erres ut jumentum: *exterius campanæ* dicitur זוּג, et *interius* עִנְבָּל id est, *plectrum, malleus* sive *clavus interior.* Hinc intelliges R. Salomonis Glossam.

זֶה m. *hic, iste, hoc, istud:* cum ה ab initio, הַזֶּה: cum ב fit adverbium, בָּזֶה, *in hoc,* sc. loco, id est, *hîc,* Num. XXII. 19. sic מִזֶּה, *ex hoc,* sc. loco, id est, *hinc,* et geminatum in eadem sententia, est *hinc, inde:* ut מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד, *hinc unus et illinc alter,* Exod. XVII. 12. deficit quandoque præpositio: ut, עֲלוּ זֶה, *ascendite hâc,* Num. XIII. 18. id est, בָּזֶה הַדֶּרֶךְ, *per hanc viam:* item, כָּזֶה, *juxta hoc,* Jud. XVIII. 3. Quandoque per *jam* exponi potest, vide Numer. XIV. 22. et XXII. 23. per ellipsin pronominis אֲשֶׁר exponenda sunt hæc et similia. וְזֶה אָהַבְתִּי, *et hic* (pro hi, quos) *dilexi,* Job. XIX. 19. אֶל־מְקוֹם זֶה, *ad locum hunc* vel *istum,* (quem) *fundasti ipsis,* Psalm. CIV. 8. vide et Prov. XXIII. 22.

זֹה, fœm. *hæc ista, hoc istud:* מַה זֹּה עֹשָׂה, *ecquid ista facit?* Eccles. II. 2. כָּזֹה וְכָזֶה, *secundum hoc et secundum hunc,* id est, *hæc et talia mihi fecit,* Jud. XVIII. 4.

זוּ, זוֹ, idem est quod præcedens, et Vau est loco He: וְעֵדֹתִי זוֹ, *et testimonium meum hoc,* Ps. CXXXII.

12. dicitur et זוּ utroque genere: עַם זוּ, *populum hunc*, Ies. XLIII. 21. fœm. Psal. X. 2.

זֹאת, *hæc, hoc, ista, istud:* cum א in medio, loco ה: זֹאת הָאָרֶץ, *hæc terra*, Deut. XXXIV. 4. כָּזֹאת וְכָזֹאת, *sicut hoc et sicut hoc*, id est, *hæc et talia mecum locuta est*, 2 Reg. V. 8.

זָהָב masc. *aurum*, metonymicè *aureus nummus:* ut, וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב, *et sex millia auri*, id est, *aureorum*, 2 Reg. V. 5. metaphoricè *serenitas, serenum, aurescens lux*, ut Varro dixit, aurescit aër. de L. L. Lib. 6. מִצָּפוֹן זָהָב יֶאֱתֶה, *ab aquilone venit aurea lux*, Job. XXXVII. 22. id est, *serenitas purissima:* nam venti aquilonares dispellunt nubes: Ab. Esra, זוֹהַר הַשָּׁמַיִם, *splendor cœli*, qui similis est colori auri. Item *limpidus, aureus liquor*, Zach. IV. 12. constr. וּזֲהַב הָאָרֶץ, *et aurum terræ*, Gen. II. 12. affixo, זְהָבוֹ, *auri sui*, Ies. II. 20. Talmudici septem genera auri numerant in Ioma fol. 44. 2. primum, זָהָב generale est: secundum, זָהָב טוֹב, *aurum bonum*, Gen. II. 12. quod distinctum ab auro vulgari: tertium, זָהָב אוֹפִיר, *aurum Ophir*, de quo in אפר: quartum, זָהָב מוּפָז, 1 Reg. X. 18. vide פָּזַז: quintum, זָהָב שָׁחוּט, 2 Par. IX. 15. vide שָׁחַט: sextum, זָהָב סָגוּר, 1 Reg. VI. 20. vide סָגַר: septimum: זָהָב פַּרְוָיִם, *aurum Parvajim*, 2 Paral. III. 6. sic dictum, quod simile sit לדם הפרים, *sanguini juvencorum.* Hæc illi. sed sunt plura, veluti כֶּתֶם ,חָרוּץ ,בֶּצֶר, quæ vide suis locis.

זָהַם Pih. *fastidivit, detestatus est*, tanquam sordidum et immundum: præterit. fœminin. cum affixo, וְזִהֲמַתּוּ חַיָּתוֹ לָחֶם, *et fastidivit vita ejus panem*, Job. XXXIII. 20. in Targum est *polluere, inquinare:* polluta abominabilia sunt.

זָהַר Hiph. הִזְהִיר, *splenduit, fulsit:* metaphoricè, *monuit, admonuit, præmonuit, commonefecit:* præt. וְהִזְהִיר אֶת־הָעָם, *et monuit populum*, Ezech. XXXIII. 3. fut. יַזְהִירוּ כְּזֹהַר, *splendebunt sicut splendor*, Dan. XII. 3. Niph. præt. נִזְהָר, *admonitus*, Ezech. III. 21. infin. לֹא יָדַע לְהִזָּהֵר, *nescit admoneri*, Eccles. IV. 13.

זֹהַר, m. *splendor*, Dan. XII. 3. Ezech. VIII. 2.

זְהִירִין, Chald. m. p. *moniti, cauti:* וּזְהִירִין הֱווֹ, *cauti estote*, Esr. IV. 22.

*זוּ ,זוֹ, vide paulò antè in זֶה. זִו, vide in זִיו.

זוּב *fluxit, effluxit, profluxit:* specialiter etiam dicitur de fluxu seminis virilis et sanguinis menstrui muliebris: part. זָב, *fluens*, id est, *gonorrhœa affectus*, Levit. XV. 2. et sic ver. 13. זָב עִמְקֵךְ, *fluens est* vel *fluit vallis tua*, Jer. XLIX. 4. fœm. זָבָה, *fluens, profluvio affecta*, Levit. XV. 19. constr. זָבַת חָלָב, *fluens lacte*, Exod. III. 8. futur. יָזוּב, *fluxerit, profluxerit*, Lev. XV. 25.

זוֹב, m. *fluxus, profluvium*, Levit. XV. 25. aff. מִזּוֹבוֹ, *e profluvio suo*, ver. 13.

זוּד *superbivit, superbè, arroganter egit:* præt. זָדוּ, *superbè egerunt:* Exod. XVIII. 11. fœm. זָדָה, *superbè egit*, Jer. L. 29. Hiph. præter. הֵזִידוּ, *superbiverunt*, Neh. IX. 10. Chald. inf. לַהֲזָדָה, *ad superbè agendum*, Dan. V. 20. fut. יָזִיד, *superbè*

arroget sibi, Deut. XVIII. 20. יְזִידוּן, *superbiant*, Deut. XVII. 13.

זֵד, *superbus, arrogans*, Proverb XXI. 24. plur. זֵדִים, *superbi*, Ies. XIII. 11. et substantivè, *superbiæ, superba facta:* וּמִזֵּדִים, *et à superbiis*, id est, *superbè factis, contumaciis*, Psal. XIX. 13.

זֵידוֹנִים, m. p. *superbi*, מַיִם הַזֵּידוֹנִים, *aquæ superbæ*, Psalmus CXXIV. 5.

זָדוֹן, m. *superbia*, Prov. XI. 12. constr. זְדוֹן לִבֶּךָ, *superbia cordis tui*, Jer. XLIX. 16. aff. יָדַעְתִּי אֶת־זְדֹנְךָ, *novi superbiam tuam*, 1 Sam. XVII. 28.

זוה זָוִיּוֹת, f. p. *anguli*, Zachar. IX. 15. כְּזָוִיּוֹת, *sicut anguli*, id est, *angulares*, vel *antarii lapides*, Psalm. CXLIV. 12.

מְזָוִים, m. p. idem, et metonymicè *cellæ, promptuaria, penuaria angulorum:* aff. מְזָוֵינוּ, *promptuaria nostra*, Psal. CXLIV. 13.

זוז מְזוּזָה, f. *postis*, Exod. XXI. 6. constr. אֶל־מְזוּזַת הַבַּיִת, *super postem domus*, Ezech. XLV. 19. aff. וּמְזוּזָתָם אֵצֶל מְזוּזָתִי, *et postis eorum juxta postem meum*, Ezech. XLIII. 8. plur. עַל־מְזֻזוֹת, *super postes*, Deut. VI. 9.

זִיז, m. *splendor, radians ac movens se*, Ies. LXVI. 11. Apud Rabbinos זוז, *moveri, movere se:* לָא זָז מִשָּׁם, *non movit se inde*. Vide et infra זיז.

זלל *vile esse, vilipendere: prodigere, profundere:* particip. plurale, הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס, *vilipendentes aurum de crumena*, id est, *tanquam vile prodigentes*, Ies. XLVI. 6. Hiph. præter. הִזִּילוּהָ, *vilipendunt eam*, Thren. I. 8. cum Dagesch præter normam, pro הֵזִילוּהָ: simile vide in לון in Hiph.

זוֹלֵל, m. *vilis:* fœmin. כִּי הָיִיתִי זוֹלֵלָה, *quod sim vilis*, Thren. I. 11. aliam significationem vide in זָלַל.

זֻלָּה, *vilitas, res vilis:* plur. כְּרֻם זֻלּוּת, *quum extolluntur vilia*, Psalm. XII. 9. ubi vocalis longa in Dagesch et brevem, euphoniæ causa mutata est: quædam exemplaria habent זְלוּת ex forma singularis numeri.

זון Chald. *alere, pascere, sustentare*. Futur. Ithp. יִתְּזִין, *aletur*, Dan. IV. 9.

זַן, m. *alimentum*, juxta quosdam: מְפִיקִים מִזַּן אֶל־זַן, *proferentes de alimento in alimentum*, Psal. CXLIV. 13. id est, *omnis generis alimentum*. Sic irregulariter est cum Pathach, vide infrà זַן suo loco proprio.

זוֹנָה, f. *caupona, hospita*, quasi *cibatrix* dicta, estque sicut טוֹבָה a טוֹב, *bonum esse:* בֵּית אִשָּׁה זוֹנָה, *in domum mulieris cauponæ*, Jos. II. 1. Targum, אִתְּתָא פּוּנְדְּקִיתָא, *mulieris hospitæ*. Nam פּוּנְדָּק, *hospitium* à Græco πανδοχεῖον. R. Salomon, מוֹכֶרֶת מִינֵי מְזוֹנוֹת, *vendens species ciborum*. Sic et Kimchi, etsi etiam aliam interpretationem adducat, de qua in זָנָה. R. Anschel Germanicè reddit, ein Speiserin, ein Gastgeberin, *(a landlady, hostess)*. Sic communiter Hebræi. Vide amplius in זָנָה.

מָזוֹן, masc. *alimentum, commeatus, esca, cibus:* לֶחֶם וּמָזוֹן *panem et commeatum*, Genes. XLV. 23. מָזוֹן

לָרֹב, *commeatum copiosum*, 2 Paral. XI. 23. Chald. וּמָזוֹן לְכֹלָּא בֵּהּ, *et cibus erat pro omnibus in ea*, Dan. IV. 9.

מְזֻנָּנִים, m. p. *benè-pasti*, Jerem. V. 8. Sic Kimchi et alii Masorethæ legunt מְיֻזָּנִים, *armati*, scil. membro genitali, ut R. Salomon explicat, à יָזַן, quod idem cum זַיִן, *armare*, de quo infrà.

זוע *movere, commovere se*. part. וְלֹא זָע, *neque movebat se*, Esth. V. 9. futurum שֶׁיָּזֻעוּ, *quo commovebunt se*, Eccles. XII. 3. Chald. *tremere*: particip. זָאֲעִין, *trementes*, Dan. V. 19. quod legendum juxta Masorethas זָיְעִין cui simile in דּוּן. Pih. particip. ex geminatis literis, מְזַעְזְעֶיךָ, *commoventes te*, Hab. II. 7.

זור *alienari, abalienare se*: item *premere, comprimere*: *comprimi, exprimi*: præter. זָרוּ, *alienati sunt*, Ps. LXXVIII. 30. et cum Cholem זֹרוּ, *abalienant se*, Ps. LVIII. 4. לֹא זֹרוּ, *non comprimuntur* vel *exprimuntur*, Ies. I. 6. ut scil. chirurgi vulnera hiantia comprimere vel exprimere solent, pus ex iis abalienando, quæ possent etiam esse ex Pyh. רוּחִי זָרָה, *spiritus meus alienus est*, Job. XIX. 17. particip. præteritum sive Pahul, וְהַזּוּרֶה, *et quod compressum fuerit*, Ies. LIX. 5. in Sægol loco Kametz, cui simile vide in לוּן quidam à זָרָה deducunt, vide illic. Futurum, וַיָּזַר אֶת־הַגִּזָּה, *et compressit vellus*, Jud. VI. 38. vel *asperserat*, à זָרָה. aff. תְּזוּרֶהָ, *comprimet illud*, Job. XXXIX. 15. Niph. præter. נָזֹרוּ, *abalienarunt se*, Ies. I. 4. Pih. זוֹרֵר, *sternutare*: futur. וַיְזוֹרֵר, *et sternutavit*, 2 Reg. IV. 35. Hoph. particip. מוּזָר, *alienus factus sum*, Ps. LXIX. 9.

זָר, m. *alienus, extraneus*, Levit. XXII. 10. plural. זָרִים, *alieni*, Jer. II. 25. fœm. זָרָה, *aliena*, Prov. V. 20. plur. פִּי זָרוֹת, *os alienarum*, Prov. XXII. 14.

זָרָא, m. *fastidium, nausea, ejectamentum*: quod tanquam alienum fastidimus, aut cum fastidio ejicimus, Num. XI. 20. cum א loco ה, cui simile in הגג.

מָזוֹר, m. *vulnus, ulcus*, sic dictum quod comprimi soleat, Obad. ver. 7. item *curatio, sanatio vulneris*, Jerem. XXX. 13. aff. אֶת־מְזֹרוֹ, *ulcus suum*, Hos. V. 13.

*מַמְזֵר quòd hìc adducunt, vide in מזר.

זחח Niph. נִזַּח, *tolli, attolli, extolli, efferri, auferri*. futur. וְלֹא יִזַּח, *neque attollitor, aufertor, removetor*, Exod. XXVIII. 28. in Targum, זְחִיחֵי לִבָּא, *elati animo*, Job. XXXVI. 13. זְחוּחָא, *elatio, superbia*, Thren. III. 39.

זחל *timuit, veritus fuit*: præter. זָחַלְתִּי, *veritus sum*, Job. XXXII. 6. hinc Chaldæi dicunt דְּחַל. Item *repere, reptare, serpere*. part. כְּזֹחֲלֵי אֶרֶץ, *sicut reptilia terræ*, Mich. VII. 17. זֹחֲלֵי עָפָר, *serpentum pulveris*, Deut. XXXII. 24. Chaldaicè, דִּזְחֲלִין בְּעַפְרָא, *quæ reptant in terra*, et nomen זְחִיל, *tinea*, in Targum, Job. XIII. 28.

זיו Chald. *splendor*: affix. זִיוִי, *splendor meus*, Dan. IV. 33. וְזִיוֵהּ, *et splendor ejus*, Dan. II. 31. plural. זִיוָךְ, *splendoris tui*, Dan. V. 10.

זִיוֹהִי, *splendores ejus*, Dan. V. 6. זִיוַי, *splendores mei*, Dan. VII. 28.

זִו m. *Sif*, mensis Aprilis nomen, 1 Reg. VI. 1. sic dictus, quod sit in eo זִיוָא לְאִילָנִים, *splendor arboribus*. Tyriorum vel Sidoniorum vocabulum esse existimant, sicut et Bul et Ethanim, quæ in eodem libro occurrunt, ut suis locis dictum.

זִיז mascul. *fera*, Psal. L. 11. et LXXX. 14. R. Salomon *reptile*, interpretatur, זָזַז, *movere se*, Ab. Esra, *aves, volatilia*: Chaldæus, *gallus sylvestris*, cujus tali pedum in terra stant, et caput in cœlum usque pertingit. Inde fabula Talmudica in Bava bathræ fol. 73. 2. quam in Synagoga Judaica recensuimus cap. 36.

זְיָן Chald. *armatura, arma*: מָנֵי זִינָא, *instrumenta armorum*, 1 Reg. X. 22. plur. זִינִין, Cant. IV. 4. Hinc videtur esse Hebraicè וְהַזֹּנוֹת, *et arma*, 1 Reg. XXII. 38. et alterum אֲזֵנִים unde אֲזֵנֶךָ, *arma tua*, Deut. XXIII. 14. sic in Targum בְּבֵית אֲזֵנִין, *in domo armorum*, Ies. XLIX. 2. et זַיֵּן, *armare*: אִזְדַּיַּן, *armatus fuit*.

זִיקָ m. *scintilla, flamma*: *malleolus, fasciculus, laqueus piceus*: plur. הַיֹּרֶה זִקִּים, *qui jaculatur scintillas, tela scintillantia*, aut *malleolos*, Prov. XXVI. 18. et Dagesch est loco vocalis longæ: fœmin. מְאַזְּרֵי זִיקוֹת, *accingitis scintillas*, Ies. L. 11. וּבְזִיקוֹת, *et in flammis*, ibid. vide et זקק.

זַיִת c. *olea, oliva, olivetum*, Gen. VIII. 11. construct. אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן, *terram oleæ olei*, id est, *oleosæ*, Deut. VIII. 8. affixo, זֵיתְךָ, *oleam tuam*, Deut. XXIV. 20. plur. זֵיתִים, *oleæ*, Deut. XXVIII. 40. affix. זֵיתֵיהֶם, *oleas eorum*, Neh. V. 11.

זָכָה *purus, mundus fuit*: *purum habuit* seu *pronuntiavit*. fut. הַאֶזְכֶּה, *num purum habebo?* Mich. VI. 11. תִּזְכֶּה, *mundus sis*, Psalm. LI. 6. Pih. præter. זִכִּיתִי לְבָבִי, *purificavi cor meum*, Psal. LXXIII. 13. futur. יְזַכֶּה־נַּעַר, *purificabit puer*, Psalm. CXIX. 9. Hithp. imperat. הִזַּכּוּ, *purificate vos*, Ies. I. 16. pro הִזְדַּכּוּ, de qua anomalia vide Buxtorfii Thesaurum Grammaticum Lib. 1. cap. 16. ad præteritum.

זָכוּ, f. Chald. *puritas*, Dan. VI. 22. per apocopam usitatam literæ ת.

זָכַךְ *purus, mundus fuit*: præt. זַכּוּ, *puri sunt*, Job. XV. 15. Hiph. præter. וַהֲזִכּוֹתִי, *et emundavero*, Job. IX. 30.

זַךְ, m. *mundus, purus*, Lev. XXIV. 2. ubi cum Kametz, et Prov. XVI. 2. est cum Pathach. fœmin. וּלְבֹנָה זַכָּה, *et thus purum*, Exod. XXX. 34.

זְכוּכִית, f. *gemma nitidissima*, Job. XXVIII. 17. Aben Esra, *lapis pretiosus nitidus*: Rabbinis, *vitrum*, a puritate.

זָכַר *recordatus fuit, meminit, memor fuit*: *odoratus fuit*, quando de sacrificiis usurpatur. Construitur communiter cum accusativo, tam conjuncto quàm disjuncto, quandoque cum dativo: præter. זְכַרְתַּנִי, *recorderis mei*, Gen. XL. 14. זָכַרְתִּי לָךְ, *recordor tui*, Jerem. II. 2. imperat. זְכוֹר לִי אַתָּה, *recordare mei tu*, Ps. XXV. 7. futur. יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ, *odoretur omnia sacrificia tua*, Psalm. XX. 4. Niph. נִזְכַּר, *memorari, com-*

memorari, in memoria esse, memoriam fieri: item *masculum nasci,* ex nomine derivato. præterit. וְנִזְכַּרְתֶּם, *et memoria vestri fiet,* Numer. X. 9. futur. וְלֹא יִזָּכֵר, *et non memorabitur,* Psalm. LXXXIII. 5. Et secundum aliam significationem, כָּל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר, *omne pecus tuum quod masculum nascetur,* Exod. XXXIV. 19. Hiph. הִזְכִּיר, *recordari fecit, memoravit, commemoravit, memoriam constituit, in memoriam revocavit, memoriam celebravit.* Ad sacrificia relatum quandoque per *adolere* reddunt: præt. הִזְכַּרְתַּנִי אֶל פַּרְעֹה, *memoriam facias mei apud Pharaonem,* Genes. XL. 14. partic. מַזְכִּיר לְבֹנָה, *adolens thus,* Ies. LXVI. 3. מַזְכִּיר, *monens, a memoria, a commentariis,* 2 Sam. VIII. 16. infinit. יַעַן הַזְכַּרְכֶם, *eo quòd in memoriam revocatis,* Ezech. XXI. 24.

זֵכֶר, זֶכֶר, m. *memoria, memoriale, odor:* aff. זִכְרוֹ אָבַד, *memoria ejus periit,* Job. XVIII. 17. et secundum aliam significationem, זִכְרוֹ, *odor ejus,* Hos. XIV. 8.

זָכָר, m. *mas, masculus,* quasi patris et paternæ familiæ memoriale et monimentum; nam מִשְׁפַּחַת אֵם אֵינָהּ קְרוּיָה מִשְׁפָּחָה, *familia matris non vocatur familia.* Aut à memoria; nam eâ magis valet et ingenii est præstantioris quàm mulier. Unde Ovidius:

> Fortius ingenium suspicor esse viris.

Plur. הַזְּכָרִים, *masculi,* Exod. XIII. 12.

זָכוּר, m. *mas, masculinum,* quasi masculatum dicas: aff. כָּל־זְכוּרְךָ, *omne masculinum tuum, omnis mas tuus,* Exod. XXIII. 17. כָּל־זְכוּרָהּ, *omnem marem ejus,* Deut. XX. 13.

זִכָּרוֹן, m. *memoria, monimentum,* Exod. XXXIX. 7.

זִכְרוֹן, m. *memoria,* Eccles. I. 11. aff. זִכְרוֹנְךָ, *memoriam tui,* Ies. LVII. 8. plural. cum aff. זִכְרוֹנֵיכֶם, *memoriæ vestræ,* Job. XIII. 11. fœmininum, סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת, *liber memoriarum* sive *rerum memorabilium,* Esth. VI. 1.

אַזְכָּרָה, f. *suffimentum, odoramentum:* לְאַזְכָּרָה, *in memoriale suffimentum,* Levit. XXIV. 7. affixo, אַזְכָּרָתָהּ, *suffimentum memoriale ejus,* Num. V. 26.

זלג מַזְלֵג, m. *fuscina,* 1 Sam. II. 14. plur. וְאֶת־הַמִּזְלָגֹת, *et fuscinas,* Exod. XXXVIII. 3. aff. וּמִזְלְגֹתָיו, *et fuscinulas ejus,* Exod. XXVII. 3.

זלל זוֹלֵל, m. *epulo, comessator,* Deut. XXI. 20. Prov. XXIII. 21. מְזוֹלֵל vide suprà in זוּל. Plurale, וְרֹעֶה זוֹלְלִים, *et pascens comessatores,* Prov. XXVIII. 7. constr. בְּזֹלְלֵי בָשָׂר, *cum comessatoribus carnis,* Prov. XXIII. 20. fœm. זֹלָה, זוֹלֵלָה, vide suprà in זוּל. Verbum נָזֹלּוּ vide in נָזַל.

זַלְזַלִּים, m. *flagella in vitibus,* Ies. XVIII. 5. dicta, quasi epulones humoris.

זַלְעָפָה f. *prester, procella,* celerrima propriè ac gravissima, Psal. CXIX. 53. plur. וְרוּחַ זִלְעָפוֹת, *et ventus presterum,* id est, *procellosissimus,* Psalm. XI. 6. constr. מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב, *propter procellas famis,* Thren. V. 10. id est, *famem vehementissimam.*

זלת זוּלַת, *præter, nisi, excepto:*

et in Pathach quasi formâ constructâ, quæ et in aliis particulis occurrit, זוּלַת, *præter*, 2 Reg. XXIV. 14. cum י paragogico, זוּלָתִי כָלֵב, *præter Caleb*, Deut. I. 36. et cum affixo, זוּלָתִי, *præter me*, Hos. XIII. 4. זוּלָתְךָ, *præter te*, Ies. LXIV. 4.

זָמַם *cogitavit, molitus fuit*, tam in bonum, quàm in malum: præter. זָמַם, *cogitavit*, Deuter. XIX. 19. זָמַמְתִּי, *cogitavi*, Zach. VIII. 14. et defectivum זַמֹּתִי, *cogitavi*, Psalm. XVII. 3. Particip. זוֹמֵם לַצַּדִּיק, *cogitat justo*, Psal. XXXVII. 12.

זָמָם, m. *cogitatio*, et in malum, *scelus, scelerata cogitatio*: aff. זְמָמוֹ, *sceleratam cogitationem ejus*, Psalm. CXL. 9.

זִמָּה, f. *cogitatio, scelus*, Levit. XVIII. 17. constr. זִמַּת נְעוּרָיִךְ, *scelus adolescentiæ tuæ*, Ezech. XXIII. 21. aff. זִמָּתֵךְ, *scelus tuum*, Ezech. XVI. 58. כְּזִמַּתְכֵנָה, *secundum scelus vestrum*, Ezech. XXIII. 48. ubi ה in fine paragogicum est: simile fuit suprà in גוה, vide etiam כסת: plur. זִמֹּתַי נִתְּקוּ, *cogitationes meæ avulsæ sunt*, Job. XVII. 11.

מְזִמָּה, f. *cogitatio, solertia*, ut in Proverbiis Salomonis passim accipitur: et *scelus*: לִמְזִמָּה, *ad scelus*, id est, *sceleratè*, Psalm. CXXXIX. 20. geminato ה fœminino, cujus prius semper in ת transit, מְזִמָּתָה, *scelus gravissimum*, Jer. XI. 15. cui simile suprà in אים, et in רשע: affix. מְזִמָּתוֹ, *cogitatio ejus*, Jerem. LI. 11. plural. אִישׁ מְזִמּוֹת, *virum scelerum*, id est, *sceleratum*, Prov. XII. 2. aff כָּל־מְזִמּוֹתָיו, *omnes cogitationes ejus*, Psal. X. 4.

זְמַן Chald. *parare, præparare*: præter. Hithp. הִזְדַּמִּנְתּוּן, *præparatis vos*, Dan. II. 9. Vide de eo Thesaurum nostrum Grammaticum cap. 16. Hebraicè participium ex Pyh. לְעִתִּים מְזֻמָּנִים, *paratis, designatis, constitutis temporibus*, Nehem. X. 35. fœmin. בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, *temporibus constitutis*, Neh. XIII. 31.

זְמָן, m. *tempus*, propriè *condictum et determinatum*, Eccles. III. 1. affix. וּכִזְמַנָּם, *et secundum condictum tempus eorum*, Esth. IX. 27. plur. cum affix. בִּזְמַנֵּיהֶם, *condictis temporibus eorum*, Esth. IX. 31. Chald. masc. זְמַן, זִמְנָא, idem, Dan. VII. 12. et 22. plural. זִמְנִין, *tempora*, Dan. VI. 11. עִדָּנַיָּא וְזִמְנַיָּא, *tempora ac tempestates*, Dan. II. 21

זָמַר *putavit, præcidit*: futur. תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ, *putabis vineam tuam*, Levit. XXV. 3. Niph. futurum לֹא יִזָּמֵר, *non putabitur*, Ies. V. 6. Pih. זִמֵּר, *psallere*; notat modulationes artificiosas, certis cæsuris et numeris incisas. Construitur cum dativo et accusativo. infinit. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ, *et psallere nomini tuo*, Psalm. XCII. 2. futur. אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ, *psallam nomini tuo*, Psal. IX. 3. יְזַמֶּרְךָ, *psallat tibi*, Psal. XXX. 13.

זָמִיר, m. *cantus, psalmodia*: *minuritio, minurizatio, cantus avium variè incisus, qualis est philomelæ*, Cant. II. 12. const. זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה, *cantum violentorum* sive *tyrannorum humiliabit*, juxta Aben Esram, Ies. XXV. 5. quasi dicat, *faciet Deus ne tyranni amplius de justis triumphent*.

זֶמֶר, m. *camelopardalis*, Deut. XIV. 5. Judæis in versione Germanica est *rupicapra*, ein gembss, *(a chamois-goat.)*

זַמָּר, m. Chald. *cantor, musicus*:

plural. זַמָּרַיָּא, *cantoribus*, Esr. VII. 24.

זְמָרָא, Chald. *musica:* כָּל־זְנֵי זְמָרָא, *omnis generis musices*, Dan. III. 5.

זְמוֹרָה, fœm. *palmes, surculus, propago*, sic dicta quod putari solet, Num. XIII. 23. אֶת־הַזְּמוֹרָה, *surculos*, Ezech. VIII. 17. const. וּזְמֹרַת זָר, *et palmite extraneo*, Ies. XVII. 10. plur. cum aff. וּזְמֹרֵיהֶם, *et palmites eorum*, Nah. II. 2.

זִמְרָה, f. *psalmodia, cantus, carmen, psalmodica instrumenta:* et in ת loco ה, וְזִמְרָת, *et carmen*, Ies. XII. 2. Psal. CXVIII. 14. const. מִזִּמְרַת הָאָרֶץ, *de cantatione terræ*, Genes. XLIII. 11. id est, *rebus laudatissimis terræ, quæ decantari solent.*

זְמִירָה, f. *cantio, psalmus*, plural. זְמִירוֹת, *cantiones*, Job. XXXV. 10.

מִזְמוֹר, m. *psalmus*, Psal. III. 1.

מְזַמְּרוֹת, f. p. *falces putatoriæ*, Ies. XVIII. 5. aff. וּמַזְמְרוֹתֵיכֶם, *et falces vestras*, Joël. IV. 10.

זַן Chald. *species:* pro Hebræo מִין sæpè in Targum ponitur: plur. constructum, כָּל זְנֵי, *omnes species*, Dan. III. 5. Hinc, juxta quosdam in Hebræo, מִזַּן אֶל־זַן, *de specie in speciem*, id est, *omnis generis commeatus, varia annonæ genera*, de quo etiam suprà in זון: plural. וּזְנִים, *et species*, 2 Par. XVI. 14.

זָנָב m. *cauda*, Jud. XV. 4. aff. זְנָבוֹ, *caudam suam*, Job. XL. 12. plurale terminationis fœmin. sed generis masc. בֵּין־שְׁנֵי הַזְּנָבוֹת, *inter duas caudas*, Jud. XV. 4. constr. זַנְבוֹת, Ies. VII. 4.

זִנֵּב, Pih. *decaudare, caudâ truncare.* præteritum וְזִנַּבְתֶּם אוֹתָם, *et decaudabitis eos*, id est, *extremos cædetis*, Jos. X. 19. futur. וַיְזַנֵּב, *et decaudavit*, id est, *in postremo agmine cecîdit*, Deut. XXV. 18.

זָנָה *scortatus est:* construitur cum præpositionibus, מִן, ב, אֵת, אַחֲרֵי, עַל, אֶל: inf. לִזְנוֹת אֶל־בְּנוֹת מוֹאָב, *scortari cum filiabus Moab*, Num. XXV. 1. ubi אֶל idem est, quod עִם. Futurum per apocopam, וַתִּזֶן, *et scortata est*, Jerem. III. 8. Pyh. præt. זוּנָּה, *scortatio peracta fuit*, Ezech. XVI. 34. Hiph. præt. הִזְנֵית, *scortaris*, Hos. V. 3. infin. הַזְנֵה הִזְנוּ, *scortando scortati sunt*, Hos. IV. 18. כְּהַזְנוֹת, *sicut scortata est*, 2 Paral. XXI. 13. et transitivè, לְהַזְנוֹתָהּ, *faciendo ut scortetur ipsa*, Lev. XIX. 29. futur. per apocopam, וַיֶּזֶן, *et scortari fecit*, 2 Par. XXI. 11.

זוֹנָה, f. *scortum, meretrix:* אִשָּׁה זוֹנָה, *mulierem meretricem*, Levit. XXI. 7. sic etiam Græci interpretes acceperunt, Jos. II. 1. reddentes ἡ πόρνη. Id imitati apostoli, ad Hebræos XI. 31. Jac. II. 25. vide זון. plur. נָשִׁים זֹנוֹת, *mulieres meretrices*, 2 Reg. III. 16. וְהַזֹּנוֹת ex alia significatione vide in זון.

זְנוּת, f. *scortatio*, Hos. IV. 11. plural. formæ masculinæ cum affix. זְנוּתֵיכֶם, *scortationes vestras*, Num. XIV. 33. בִּזְנוּתַיִךְ, *in scortationibus tuis*, Jer. III. 2.

זְנוּנִים, m. p. *scortationes*, Hos. I. 2. constr. זְנוּנֵי, 2 Reg. IX. 22. aff. וְתָסֵר זְנוּנֶיהָ, *et auferat scortationes suas*, Hos. II. 2.

תַּזְנוּת, f. *scortatio:* aff. תַּזְנוּתָם, *scortationem suam*, Ezech. XXIII. 8.

plur. formæ m. cum aff. תַּזְנוּתֶיהָ, *scortationes suas,* Ezech. XXIII. 7.

זָנַח *deseruit, rejecit, repulit:* præter. זָנַח יִשְׂרָאֵל, *deseruit Israël,* Hos. VIII. 3. futur. לֹא יִזְנַח, *non rejicit,* Thren. III. 31. Hiph. præter. אֲשֶׁר הִזְנִיחַ, *quæ abjecerat,* 2 Par. XXIX. 19. cum epenthesi, וְהֶאֶזְנִיחוּ, *et retrò abjecerunt,* Ies. XIX. 6. יַזְנִיחֲךָ, *rejiciet te,* 1 Par. XXVIII. 9.

זְנוּנִים, vide paulò ante in זָנָה.

זִנֵּק Pih. *exsiliit, subsiliit:* futur. יְזַנֵּק, *exsiliet,* Deut. XXXIII. 22.

*זָעָה, vide in יָזַע: זְוָעָה, vide in זוע.

זָעַךְ Niph. נִזְעַךְ, *exstingui:* præt. נִזְעָכוּ, *exstinguuntur,* Job. XVII. 1. idem quod דָּעַךְ, commutatis ז et ד more Chaldæorum.

זָעַם *indignatus fuit: detestatus fuit, sprevit:* construitur cum accusativo et præpositione עַל: præter. cum futuro, אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְהוָה, *detestarer quem non detestatur Dominus,* Num. XXIII. 8. וְזָעַם עַל בְּרִית, *et indignabitur contra fœdus,* Dan. XI. 30. particip. præteritum constructum, זְעוּם יְהוָה, *detestabilis Domino,* Proverb. XXII. 14. fœm. זְעוּמָה, *detestabile est,* Mich. VI. 10. imper. irregularis, זֹעֲמָה, *detestare,* Num. XXIII. 7. Niph. part. נִזְעָמִים, *indignabundi,* Prov. XXV. 23.

זַעַם, m. *indignatio, ira,* Ies. X. 25. aff. כְּלֵי זַעְמוֹ, *vasa indignationis ejus,* Ies. XIII. 5.

זָעַף *indignatus, turbatus fuit:* particip. plural. זֹעֲפִים, *turbati,* vel *mœsti,* Gen. XL. 6. infin. וּכְזַעְפּוֹ, *et cùm indignaretur ipse,* 2 Par. XXVI. 19. futurum וַיִּזְעַף, *et indignatus fuit,* ibid.

זָעֵף, masc. *indignabundus,* 1 Reg. XX. 43.

זַעַף, m. *indignatio, æstus,* Mich. VII. 9. aff. מִזַּעְפּוֹ, *ab æstu suo,* Jon. I. 15.

זָעַק *clamavit, exclamavit;* præterit. זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ, *clamavi ad te,* Ps. CXLII. 6. infin. מִזְּעֹק, *a clamando,* 1 Sam. VII. 8. imper. זַעֲקִי עִיר, *exclama civitas,* Ies. XIV. 31. Chald. præt. זְעַק, *inclamavit,* Dan. VI. 20. Niph. נִזְעַק, *conclamari, convocari,* præter. נִזְעַקְתָּ, *convocatus es,* Jud. XVIII. 23. fut. וַיִּזָּעֵק, *et convocatus est,* Jud. VI. 34. Hiph. הִזְעִיק, *clamare effecit, accersivit, convocavit:* infinitiv. לְהַזְעִיק, *ad convocandum,* 2 Sam. XX. 5. imper. הַזְעֶק־לִי, *convoca mihi,* 2 Sam. XX. 4. futur. יַזְעִיקוּ, *efficiunt ut clament,* Job. XXXV. 9.

זְעָקָה, fœm. *clamor,* Esth. IV. 1. constr. זַעֲקַת סְדֹם, *clamor Sedom,* Gen. XVIII. 20. affix. לְזַעֲקָתִי, *clamori meo,* Job. XVI. 18.

זְעֵר *modicum, pauxillum, pauculum, paulisper:* זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם, *pauculum hîc, pauculum illic,* Ies. XXVIII. 10. כַּתַּר־לִי זְעֵיר, *exspecta, sustine me paulisper,* Job. XXXVI. 2. verbum זְעַר in Targum, *minui, diminui, parum, parvum esse* vel *fieri,* אַזְעֵר, *minuere, diminuere.* זְעֵיר, *parvus,* זְעֵירוּת, *paucitas.* זְעוּרָא, *minorennitas, pueritia.*

זְעֵירָה, Chald. fœm. *parvum,* Dan. VII. 8.

מִזְעָר, idem: וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר

…t remanebit homo pusillus, id est, perpauci reliqui fient, Ies. XXIV. 6.

זֶפֶת f. *pix*, Exod. II. 3. וְנֶהֶפְכוּ נְחָלֶיהָ לְזֶפֶת, *et convertentur flumina ejus in picem*, Ies. XXXIV. 9.

זָקֵן *senuit, consenuit:* præterit. כִּי זָקֵן, *quum senuisset*, Gen. XXVII. 1. אֲנִי זָקַנְתִּי, *ego senui*, Jos. XXIII. 2. futur. וַיִּזְקַן, *et senuit*, 2 Paral. XXIV. 15. Hiph. futur. יַזְקִין, *senuerit*, Job. XIV. 8.

זָקֵן, m. *senex*, Ies. III. 2. constr. זְקַן בֵּיתוֹ, *senem domus suæ*, Genes. XXIV. 2. plur. נְעָרִים וּזְקֵנִים, *pueros et senes*, Ies. XX. 4. לַזְּקֵנִים, *senioribus*, Ruth. IV. 9. const. אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, *seniores Israël*, Exod. III. 16. affix. וּזְקֵנָיו, *et seniores ejus*, Jos. VIII. 33. fœm. זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת, *senes et anus*, Zach. VIII. 4.

זֹקֶן, masc. *senium, senectus:* כָּבְדוּ מִזֹּקֶן, *graves erant præ senio*, Genes. XLVIII. 10.

זָקָן, c. *barba:* זָקָן גְּדוּעָה, *barba rasa*, Ies. XV. 2. ubi fœmin. constr. זְקַן עֲמָשָׂה, *barbam Amasæ*, 2 Sam. XX. 9. affix. עַד יְצַמַּח זְקַנְכֶם, *donec reflorescat barba vestra*, 2 Sam. X. 5. ubi mascul. אֶת־פְּאַת זְקָנָם, *latus barbæ suæ*, Lev. XXI. 51.

זִקְנָה, f. *senectus*, Ies. XLVI. 4. construct. לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה, *tempore senectutis Salomonis*, 1 Reg. XI. 4. aff. אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ, *post senectutem ejus*, Gen. XXIV. 36.

זְקֻנִים, m. p. *senectus:* בֶּן זְקֻנִים, *filius senectutis*, Genes. XXXVII. 3. affix. לִזְקֻנָיו, *in senectute ejus*, Genes. XXI. 2.

זָקַף *erexit:* part. זֹקֵף כְּפוּפִים, *erigens incurvatos*, Psal. CXLVI. 8. Chald. partic. Pehil וּזְקִיף, *et erigetur*, Esr. VI. 11.

זָקַק *fudit, effudit, liquavit*, futur. יָזֹקּוּ, *liquant*, Job. XXVIII. 1. יָזֹקּוּ מָטָר *fundebant pluviam*, Job. XXXVI. 27. Pih. זִקֵּק, *liquavit, liquando purgavit, defæcavit*, præter. וְזִקַּק אֹתָם, *liquabit* vel *defæcabit eos*, Mal. III. 3. Pyh. particip. זָהָב מְזֻקָּק, *aurum defæcatum*, 1 Paral. XXVIII. 18. plur. שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים, *fæcium fusarum, expurgatarum* sive *defæcatarum*, Ies. XXV. 6.

זִקִּים, m. p. *catenæ, compedes:* בְּזִקִּים, *cum catenis*, Psalm. CXLIX. 8. אֲסוּרִים בַּזִּקִּים, *vincti compedibus*, Job. XXXVI. 8. Et cum א quiescente, אָסוּר בָּאזִקִּים, *vinctus catenis*, Jer. XL. 1. מִן־הָאזִקִּים, *a catenis istis*, ver. 4. Chaldaicum est, unde pro נְחֻשְׁתַּיִם, 2 Sam. III. 34. Targum habet, לְזִקִּין דִּנְחָשׁ, *compedibus chalibeis* Et זְקַק, *vincire, ligare:* וּמַלְכֵיהוֹן זְקִיקִין, *et reges ipsorum vincti fuerunt*, Ies. LX. 11.

זָרַב *diffluere, diffundi.* Pyh. fut. בְּעֵת יְזֹרְבוּ, *quo tempore diffluunt*, Job. VI. 17. Ampliùs non reperitur. Talmudici habent, דִּמְזַדְּרֵב זְעֵירָא, *ut diffluat*, vel *effundatur parum:* לְאִזְדַּרְבוּיֵי, *ad effundendum*. זַרְבָּאָה, *affluentia*, Prov. XV. 16. in Targum, זַרְבוּב, *fusorium, fistula canthari.*

זָרָה *ventilavit, sparsit, dispersit:* partic. זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן, *ventilans aream* sive *in area*, Ruth. III. 2. infin. לֹא לִזְרוֹת, *non ad ventilandum*, Jer. IV. 11. imper. זְרֵה הָלְאָה, *disperge illuc*, Num. XVII. 2. futur. וָאֶזְרֵם

בְּמִזְרֶה, *et ventilabo eos ventilabro,* Jer. XV. 7. per apocopam, וַיִּזֶר, *et dispersit,* Exod. XXXII. 20. Niph. infin. בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם, *quum dispersi fueritis,* Ezech. VI. 8. futur. וַיִּזָּרוּ, *et dispersi sunt,* Ezech. XXXVI. 19. Pih. præt. וְזֵרָם, *et disperget eos,* 1 Reg. XIV. 15. Et aliâ significatione, *cingere,* unde זֵרִיתָ, *cingis, circumplecteris,* Psalm. CXXXIX. 3. partic. מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל, *dispergens Israëlem,* Jerem. XXXI. 10. plural. וּמִמְּזָרִים קָרָה, *et à dispergentibus frigus,* Job. XXXVII. 9. id est, *ventis aquilonaribus,* qui nubes dispellunt et frigus efficiunt, ut R. Levi explicat. Pyh. particip. præsens, זֹרֶה, *quæ ventilata fuerit,* Ies. XXX. 24. et cum Schurek loco Cholem, ut quidam volunt, וְהַזּוּרֶה, *et qui aspergitur,* Ies. LIX. 5. de quo vide etiam in זוּר. futur. יְזֹרֶה, *spargitur,* Job. XVIII. 15. Hiph. futur. וַתְּזָרֵנִי, vide in אָזַר.

זֵר, m. *limbus, corona,* à cingendo, Exod. XXV. 24. aff. מִתַּחַת לְזֵרוֹ, *infra limbum ejus,* Exod. XXX. 4.

זָרָא, *dispersio* juxta quosdam: vide et suprà in זוּר.

זֵרִים, m. *ventilatores,* Ies. LI. 2.

מִזְרֶה, m. *ventilabrum,* Jerem. XV. 7.

זַרְזִיף m. *irrigatio,* juxta Aben Esram, Psalm. LXXII. 6. vel *stillæ, stillatio,* juxta R. Salomonem.

זַרְזִיר masc. *accinctus:* זַרְזִיר מָתְנַיִם, *accinctus lumbis,* scilicet *equus,* Prov. XXX. 31. id est, *generosus, pugnax, sternax, ad malitiam strenuus,* à verbo זָרַז, quod Chaldaicè est *cingere, accingere,* R. Levi *vertagus lelaps,* id est, *canis venaticus, tener lumbis,* hoc est, *alacer et habilis ad cursum et venationem.* Chaldæus, אַכְבָּא, *gallus.*

זָרַח *ortus, exortus fuit:* futur. יִזְרַח שֶׁמֶשׁ, *orietur sol,* 2 Sam. XXIII. 4.

זֶרַח, m. *ortus:* aff. לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ, *ad splendorem ortus tui,* Ies. LX. 3.

אֶזְרָח, m. *indigena,* quasi ibi, ubi vivit oriundus, Levit. XVI. 29. כְּאֶזְרָח רַעֲנָן, *sicut arbor indigena virens,* Psalm. XXXVII. 35. constr. וּכְאֶזְרַח הָאָרֶץ, *et sicut indigena terræ,* Exod. XII. 48.

מִזְרָח, m. *ortus, oriens,* pars mundi orientalis: לַמִּזְרָח, *ad orientem,* Neh. III. 26. constr. מִזְרַח שֶׁמֶשׁ, *ad ortum solis,* Deut. IV. 47.

זָרַם *inundavit:* præt. זְרַמְתָּם, *inundasti eos,* Psal. XC. 5. Pih. præt. זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת, *exundarunt aquas nubes,* Psalm. LXXVII. 18. Cholem est loco Tzere.

זֶרֶם, m. *inundatio,* Hab. III. 10.

זִרְמָה, f. *fluxus:* constr. et cum aff. וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם, *et sicut fluxus equorum fluxus eorum,* Ezech. XXIII. 20.

זָרַע *seminavit, sevit:* præter. אִם־זָרַע, *quum sevisset,* Jud. VI. 3. זָרְעוּ חִטִּים, *seminarunt tritica,* Jer. XII. 13. Niph. præter. נִזְרַעְתֶּם, *seminabimini,* Ezechiel. XXXVI. 9. נִזְרְעָה זָרַע, *seretur semine,* Num. V. 28. futur. זֶרַע זֵרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ, *semen sativum, quod seminari solet,* Lev. XI. 37. Pyh. præter. אַף בַּל־זֹרָעוּ, *etiam non sati sunt,* Ies. XL. 24. Hiph. particip. מַזְרִיעַ זֶרַע, *sementans semen,* Genes. I. 11. futur. כִּי תַזְרִיעַ, *quum seminificaverit,* Levit. XII. 2.

זֶרַע, m. *semen, sementis:* זֶרַע אַחֵר,

semen aliud, Genes. IV. 25. affixo, זַרְעוֹ־בוֹ, *semen ejus in eo,* Gen. I. 11. plural. cum affix. וְזַרְעֵיכֶם, *et semina vel sata vestra,* 1 Sam. VIII. 15. Chald. בִּזְרַע אֲנָשָׁא, *semine humano,* Dan. II. 43.

זֵרָע, idem: construct. כְּזֶרַע גַּד, *sicut semen coriandri,* Num. XI. 7.

זֵרוּעַ, m. *sativum,* Levit. XI. 37. plural. cum affix. זֵרוּעֶיהָ, *sata sua,* Ies. LXI. 11.

זְרוֹעַ, c. sed f. sæpiùs, *brachium, lacertus, armus,* Deut. XXXIII. 20. אֶת־הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה, *armum coctum,* Num. VI. 19. affix. וְנַחַת זְרוֹעוֹ, *et descensum brachii sui,* Ies. XXX. 30. plural. וּזְרֹעִים, *et brachia,* Dan. XI. 31. construct. זְרֹעֵי יָדָיו, *brachia manuum ejus,* Genes. XLIX. 24. affix. בֵּין זְרֹעָיו, *inter brachia ejus,* 2 Reg. IX. 24. et formâ fœm. זְרֹעֹת עוֹלָם, *brachia æterna,* Deut. XXXIII. 27. affix. וְשִׁבַּרְתִּי אֶת־זְרֹעֹתָיו, *et conteram brachia ejus,* Ezechiel. XXX. 22.

זֵרֹעִים, m. p. *legumina,* Dan. I. 12.

זֵרְעֹנִים, m. p. idem, Dan. I. 16.

אֶזְרוֹעַ, f. *brachium,* Jer. XXXII. 21. affix. וְאֶזְרֹעִי, *et brachium meum,* Job. XXXI. 22.

מִזְרָע, m. *sementis:* constr. מִזְרַע יְאוֹר, *sementis rivorum,* Ies. XIX. 7.

זָרַק *sparsit, aspersit, conspersit, inspersit:* præt. וַחֲצִי הַדָּם זָרַק, *et dimidium sanguinis sparsit,* Exod. XXIV. 6. Pyh. לֹא זֹרַק, *non fuit aspersa,* Num. XIX. 13.

מִזְרָק, m. *crater,* quia ex eo aspersiones fiebant: מִזְרָק אֶחָד, *crater unus,* Num. VII. 13. plur. כַּמִּזְרָקִים, *quasi crateres,* Zach. XIV. 20. const. מִזְרְקֵי כֶסֶף, *crateres argentei,* Num. VII. 84. בְּמִזְרְקֵי יַיִן, *in crateribus vini,* Amos VI. 6. et fœmin. וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת, *et crateres,* 1 Reg. VII. 40. affix. וּמִזְרְקֹתָיו, *et crateres ejus,* Exod. XXVII. 3.

זֶרֶת m. *spithama,* mensura digitorum extensorum, continens dimidium cubiti majoris sive sacri, qui constabat sex palmis: unde spithama fuit trium palmorum, sive duodecim digitorum, ut notat Kimchi in libro Radicum: זֶרֶת אָרְכּוֹ, *spithama longitudo ejus,* Exod. XXVIII. 16. זֶרֶת הָאֶחָד, *spithamæ unius,* Ez. XLIII. 13.

ח

חבא Hiph. הֶחְבִּיא, *abscondit, abdidit, occultavit,* præter. הֶחְבִּיאָנִי, *abscondit me,* Ies. XLIX. 2. fœmin. cum duplicata litera fœmin. gen. הֶחְבְּאָתָה, *abscondit,* Jos. VI. 17. simile vide in פלא. futur. וָאַחְבִּא, *et occultavi,* 1 Reg. XVIII. 13. Hoph. præt. הָחְבָּאוּ, *abduntur,* Ies. XLII. 22. Niph. נֶחְבָּא, *abscondi, abscondere se, latitare, delitescere:* præter. כִּי נֶחְבָּא, *quia absconderat sese,* Jud. IX. 5. לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ, *quare abscondisti te fugiendo?* Gen. XXXI. 27. id est, *ut quid clam fugisti?* part.

נֶחְבָּאִים, *absconditi, latitantes,* Jos. X. 17. infin. נֵחָבֹה לֹא יוּכָל, *latitare non poterit,* Jer. XLIX. 10. cum ה loco א, et characteristica conjugationis, נ. Pyh. præt. חֻבְּאוּ, *occultantur,* Job. XXIV. 4. Hith. præt. הִתְחַבְּאוּ, *absconderant sese,* 1 Sam. XIV. 11. part. מִתְחַבֵּא, *latitans,* 2 Reg. XI. 3.

מַחֲבֶא, masc. *absconsio:* constr. מַחֲבֵא, Ies. XXXII. 2.

מַחֲבֹאִים, m. p. *latibula, latebræ,* 1 Sam. XXIII. 23.

חָבַב *dilexit,* part. חֹבֵב עַמִּים, *diligis populos,* Deuter. XXXIII. 3. infinit. בְּחֻבִּי, *in diligere me,* id est, *præ dilectione mei,* Job. XXXI. 33. Targum, בְּעִטְפִּי, *in sinu meo,* et sic Vulgata Latina. Sic certe חוּבָּא vel חֻבָּא sumitur in Jonathane et Targum Hierosol. in legem, pro Hebr. חֵיק, ut Exod. IV. 6, 7. Dicitur ergo sic *sinus,* a חבה vel חבא, quia in eo aliquid recondere solemus.

חָבָה *latitavit, abscondit se:* imperat. fœm. חֲבִי כִמְעַט־רֶגַע, *latita quasi exiguo momento,* Ies. XXVI. 20.

חֶבְיוֹן, m. *absconsio,* Hab. III. 4.

מַחֲבַת, vide infrà in חבת.

חָבַט *excussit, decussit:* partic. חֹבֵט חִטִּים, *excutiebat triticum,* Jud. VI. 11. futur. תַחְבֹּט זֵיתְךָ, *decuties olivas tuas,* Deut. XXIV. 20. Niph. fut. יֵחָבֶט קֶצַח, *excutitur melanthium sive nigella,* Ies. XXVIII. 27.

חָבַל *pigneratus est, pro pignore, in pignus accepit:* item ex usu Chaldaico, *corrupit, perdidit, destruxit.* Præt. חֲבֹל לֹא חָבָל, *pignus non pignoretur,* id est, *accipiat,* Ezechiel. XVIII. 16. חֲבֹל חָבַלְנוּ לָךְ, *corruptione corrupimus nos tibi,* id est, *omnibus modis corruptè contra te egimus,* ut Hebræi explicant, Nehem. I. 7. partic. נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל, *animam ipse pignore acciperet,* Deut. XXIV. 6. plural. חֹבְלִים vide inter nomina. particip. Pahul, בְּגָדִים חֲבֻלִים, *vestes in pignus acceptas:* infin. אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל. *Si pignerando pigneraberis,* i. e. *in pignus acceperis,* Exod. XXII. 25. imper. חֲבְלֵהוּ, *pignerare eum,* Prov. XX. 16. et Pathach est loco Chirek ex terminatione פְּעַל. Quidam volunt ex Pihel esse, deficiente Dagesch: at ea significatio in Pihel inusitata est. futur. לֹא אֶחְבֹּל, *non destruam,* Job. XXXIV. 31. Niph. futur. יֵחָבֶל לוֹ, *corrumpetur sibi,* id est, *ipse,* Proverb. XIII. 13. Pih. חִבֵּל, *corrumpere, perdere:* item, *parturire, eniti:* præter. וְחִבֵּל אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, *et perdet opus manuum tuarum,* Eccl. V. 5. חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ, *enixa est te mater tua,* Cant. VIII. 5. part. מְחַבְּלִים כְּרָמִים, *corrumpentes vineas,* Cant. II. 15. fut. יְחַבֶּל־אָוֶן, *parturiet vanitatem,* Psalm. VII. 15. Chald. præter. חַבְּלוּנִי, *perdiderunt, læserunt me,* Dan. VI. 23. infinit. לְחַבָּלָא, *ad destruendum,* Esr. VI. 12. imp. וְחַבְּלוּהִי, *et perdite eam,* Dan. IV. 20. Pyh. præter. וְחֻבַּל, *et perdetur,* Ies. X. 27. רוּחִי חֻבָּלָה, *spiritus meus corruptus est,* Job. XVII. 1. Chald. ex Ithpah. futur. תִּתְחַבַּל, *destruetur, perdetur,* Dan. II. 44.

חֲבָל, m. Chald. *corruptio,* Dan. III. 25. et cum Aleph, חֲבָלָא, *perditio, ruina,* Esr. IV. 22.

חֲבוּלָה, f. Chald. *perditum, cor-*

ruptum, corruptela, læsio, Dan. VI. 23.

חֶבֶל, m. *corruptio, perditio:* Mich. II. 10. *funis, funiculus, laqueus,* Job. XVIII. 10. Eccles. XII. 6. בַּחֶבֶל, *fune,* Jos. II. 15. metonymicè, *pars, portio hæreditatis,* quæ funiculis mensoriis dividebatur, Amos VII. 17. Deut. XXXII. 9. Jos. XVII. 14. *tractus,* Deut. III. 4. Soph. II. 5. et hac significatione, gen. com. est. *Turba, caterva,* 1 Sam. X. 5. affix. חַבְלוֹ, *funiculus ejus,* Job. XVIII. 10. חַבְלֵהוּ vide in Kal: plurale, חֲבָלִים, *funes,* 2 Sam. VIII. 2. חֲבָלִים נָפְלוּ לִי, *funiculi acciderunt mihi,* Psalm. XVI. 6. id est, *possessiones peculiares:* construct. חֶבְלֵי רְשָׁעִים, *catervæ improborum,* Psal. CXIX. 61. חַבְלֵי מְנַשֶּׁה, *partes Menassis,* Jos. XVII. 5. בְּחַבְלֵי בוּץ, *funibus byssinis,* Esth. I. 6. affix. כָּל־חֲבָלָיו, *omnes funes ejus,* Ies. XXXIII. 20.

חֵבֶל, m. *dolor gravissimus, tormina,* quæ hominem quasi fune arctissimè constringunt, quomodo et de *doloribus parturientium* usurpatur, Ies. LXVI. 7. plural. חֲבָלִים, *dolores, tormina,* Ies. XIII. 8. Jerem. XXII. 23. construct. וְחֶבְלֵי־מָוֶת, *et dolores mortis,* Psalmus XVIII. 5. חֶבְלֵי יוֹלֵדָה, *dolores parturientis.* Hos. XIII. 13. aff. חֶבְלֵיהֶם, *dolores suos,* Job. XXXIX. 6. בַּחֲבָלֶיהָ, *in doloribus suis,* Ies. XXVI. 17.

חֲבֹל, m. *pignus,* Ezech. XVIII. 12. et XXXIII. 15. fœm. חֲבֹלָה unde cum aff. חֲבֹלָתוֹ, *pignus suum,* Ezech. XVIII. 7.

חִבֵּל, m. *malus,* arbor navis à multis funibus ei alligatis sic dictus, Prov. XXIII. 34.

חֹבֵל, m. *gubernator nauticus, nauta, nauclerus.* רַב הַחֹבֵל, *magister gubernatoris nautici,* id est, *supremus nauclerus, reliquis præfectus,* Jon. I. 6. plur. חֹבְלִים nomen baculi pastoralis, Zach. XI. 7, 14. de cujus etymologia variant interpretes. כֹּל חֹבְלֵי הַיָּם, *omnes gubernatores maris,* id est, *marini,* Ezech. XXVII. 29. aff. חֹבְלָיִךְ, *gubernatores nautici tui,* ver. 8.

תַּחְבּוּלוֹת, f. p. *solertiæ, consilia industria ac prudentia,* Prov. I. 5. וּבְתַחְבֻּלוֹת, *et prudentibus consiliis,* Prov. XX. 18. aff. בְּתַחְבּוּלֹתָו, *prudentibus consiliis suis,* Job. XXXVII. 12.

חבץ חֲבַצֶּלֶת, f. *rosa, lilium,* Cant. II. 1. Ies. XXXV. 1. priori loco in Targum redditur, וַרְדָּא, *rosa,* in altero שׁוֹשַׁנַּיָּא, *lilia.* Deinde Hebræum שׁוֹשַׁנִּים, Cant. VI. 1. in Targum redditur וַרְדִּין, *rosæ.*

חָבַק *amplexus, amplexatus fuit:* particip. חֹבֵק אֶת־יָדָיו, *amplectitur, complicat manus suas,* Eccles. IV. 5. fœm. חֹבֶקֶת בֵּן, *amplexatura es filium,* 2 Reg. IV. 16. infin. עֵת לַחֲבוֹק, *tempus amplectendi,* Eccles. III. 5. Pih. חִבְּקוּ־צוּר, *amplectuntur rupem,* Job. XXIV. 8. infin. מֵחַבֵּק, *ab amplectendo,* Eccles. III. 5.

חִבּוּק, m. *amplexus, complicatio,* Prov. VI. 10.

חָבַר *sociatus, associatus, consociatus, conjunctus fuit:* præt. חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק, *sociarunt se ad vallem,* Genes. XIV. 3. part. חֹבֵר, *socians.* Hoc in specie dicitur de eo, qui adjurando et incantando serpentes aut alia noxia animali consociat, ut ip-

sorum opera sine noxa utatur, unde *incantans*, redditur. Semper adjunctum habet nomen conjugatum חֶבֶר. Vide illic. fœm. plural. חֹבְרֹת, *conjuncta*, Exod. XXVI. 3. part. Pahul constr. חֲבוּר עֲצַבִּים, *conjunctus idolis*, Hos. IV. 17. Pih. חִבֵּר, *consociavit, conjunxit, composuit.* præter. וִירִיעוֹת חִבֵּר, *aulæa conjunxit*, Exod. XXXVI. 10. inf. לְחַבֵּר, *ad conjungendum*, Exod. XXXVI. 18. Pyh. præter. וְחֻבָּר, *et conjungatur*, Exod. XXVIII. 7. fœm. שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ, *quæ conjuncta est sibi*, Psalm. CXXII. 3. futur. הֲיְחָבְרְךָ, *an consociaretur tibi*, Psalm. XCIV. 20. pro הֲיִתְחַבֵּר עִמְּךָ, *num consociabitur tecum.* Hiph. futur. אַחְבִּירָה עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים, *componerem contra vos sermones*, Job. XVI. 4. Hithp. præter. אֶתְחַבַּר, *consociavit se*, 2 Paral. XX. 35. pro הִתְ ex forma Chaldaica: simile in שֻׁלַּל. infin. בְּהִתְחַבֶּרְךָ, *cum consociaveris te*, ibid. ver. 37. futur. יִתְחַבָּרוּ, *consociabunt se*, Dan. XI. 6. cum Kametz propter accentum.

חָבֵר, m. *socius, sodalis, consors*, Prov. XXVIII. 24. aff. יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ, *eriget socium suum*, Eccles. IV. 10. plural. חֲבֵרִים, Cant. VIII. 13. construct. חַבְרֵי גַנָּבִים, *socii furum*, Ies. I. 23. aff. חֲבֵרָיו, *socii ejus*, Ies. XLIV. 11. Chald. חַבְרוֹהִי, *sociis suis*, Dan. II. 17. fœm. חֲבֶרֶת, *socia*: aff. וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ, *et ipsa est socia tua*, Malach. II. 14. Chald. plural. מִן חַבְרָתַהּ, *præ sociis suis*, Dan. VII. 20.

חַבָּר, m. idem. plural. חַבָּרִים, *socii*, Job. XL. 30.

חֶבֶר, m. *societas, sodalitium, consociatio*, Prov. XXI. 9. *incantatio*: חֹבֵר חָבֶר, *incantans incantatione*, id est, *utens incantatione, incantator, adjurator incantando*, Deut. XVIII. 11. plural. חֹבֵר חֲבָרִים, *incantans incantationibus*, Psalm. LVIII. 6. dicitur ut קֹסֵם קְסָמִים, *divinans divinatione* vel *divinationes*, id est, *utens divinationibus*, Deut. XVIII. 10. aff. בְּעָצְמַת חֲבָרַיִךְ, *propter multitudinem incantationum tuarum*, Ies. XLVII. 9. Talmudici duplicem faciunt incantationem, magnam, quâ magna animalia; parvam, qua reptilia, serpentes, scorpii incantando consociantur. Hæc faciens dicitur חובר: Sanhedrin fol. 65. Meminit horum Kimchi in lib. Radicum. fœmin. חֶבְרָה, *sodalitium*, Job. XXXIV. 8.

חַבּוּרָה, f. *plaga, tumex, tumor livens*, Exod. XXI. 25. unde Aben Esra scribit, Ies. I. 6. חבורה מכה שתתחבר אליה הלחה, *Chabbura est plaga in qua congregatur sanies.* aff. לְחַבֻּרָתִי, *ad tumicem meum*, Gen. IV. 23. plural. חַבֻּרוֹת, Prov. XX. 30. aff. חַבּוּרֹתָי, *tumices mei*, Ps. XXXVIII. 6.

חַבּוּרָה, f. idem: affix. וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ, *et in tumice ejus fit curatio nobis*, Ies. LIII. 5.

חוֹבֶרֶת, f. *junctura; commissura*, Exod. XXVI. 4. est formæ חֹתֶמֶת, *obsignatio*, כֹּתֶרֶת, *cinctura.*

חֲבַרְבֻּרוֹת, f. p. *liventes maculæ*, Jer. XIII. 23.

הִתְחַבְּרוּת, f. *consociatio*, Dan. XI. 23. nomen ex conjugatione Hithp. factum, quæ forma Chaldæis et Rabbinis frequens est.

מַחְבֶּרֶת, f. *junctura, commissura*, Exod. XXVI. 4. aff. מַחְבַּרְתּוֹ, *commissuræ ejus*, Exod. XXVIII. 27.

מְחַבְּרוֹת, f. p. idem, 1 Par. XXII. 3. 2 Par. XXXIV. 11.

חָבַשׁ *ligavit, alligavit, obligavit: stravit, instravit* jumentum, quod fit ligatione cingulorum: *accinxit.* præterit. וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם, *et alligabis eis,* Exod. XXIX. 9. part. לֹא אֶהְיֶה חֹבֵשׁ, *non ero obligans* scil. *vulnera vestra,* Ies. III. 7. futur. אֶחְבְּשָׁה־לִּי הַחֲמוֹר, *sternam mihi asinum,* 2 Sam. XIX. 27. וָאֶחְבָּשֵׁךְ בַּשֵּׁשׁ, *et accinxi te xylino,* Ezech. XVI. 10. יַחֲבוֹשׁ, *obligaret* scil. *vulnus,* id est, *mederetur, medelam faceret,* Job. XXXIV. 17. Pih. חִבֵּשׁ, *obligat,* Job. XXVIII. 11. part. וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם, *et obligat dolores eorum,* Psal. CXLVII. 3. Pyh. præt. וְלֹא חֻבָּשׁוּ, *et non alligantur,* Ies. I. 6. לֹא חֻבָּשָׁה, *non obligabitur,* Ezech. XXX. 21.

חבת חֲבִתִּים, m. p. *sartagines* vel *cacabi,* 1 Par. IX. 31. alii ponunt in חָבָה.

מַחֲבַת, f. *sartago,* Lev. VI. 14. et VII. 9.

חָגָב m. *cicada,* Levit. XI. 22. *locusta,* 2 Paral. VII. 13. Eccles. XII. 5. plur. כַּחֲגָבִים, *quasi cicadæ* vel *locustæ,* Num. XIII. 34. Ies. XL. 22.

חָגַג *festum celebravit, feriatus est: tripudiavit,* quòd hoc diebus festis agerent: catachresticè, *titubavit more ebriorum.* Præt. וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג, *et celebrabitis ipsum festum Domino,* Exod. XII. 14. particip. הָמוֹן חוֹגֵג, *multitudo ferians,* Psal. XLII. 5. plur. וְחוֹגְגִים, *et diem festum celebrantes, tripudiantes,* 1 Sam. XXX. 16. futur. יָחוֹגּוּ כַּשִּׁכּוֹר, *titubent sicut ebrius,* Psal. CVII. 27.

חַג, m. *festum, dies festus, festivitas:* item *sacrificium festi,* Exod. XXIII. 18. Psal. CXVIII. 27. affix. וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ, *et lætaberis in die festo tuo,* Deut. XVI. 14. plur. חַגִּים יִנְקֹפוּ, *sacrificia festi jugulent,* Ies. XXIX. 1. vide etiam de eo in נָקַף: aff. חַגֵּיכֶם, *festivitates vestras,* Amos V. 21.

חָגָא, m. *titubatio: commotio, trepidatio,* Ies. XIX. 17. cum א loco ה. Simile in יָשֵׁן.

חגה חֲגָוִים, m. p. *fissuræ:* constr. בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע, *in fissuris petræ,* Cant. II. 14. Jer. XLIX. 16. et ו est loco ה.

חָגַר *cinxit, accinxit, accinctus fuit:* præter. וְחָגַרְתָּ אֹתָם, *et cinges eos,* Exod. XXIX. 9. וְחָגְרוּ שַׂקִּים, *et accingent saccos* vel *cilicia,* Ezech. VII. 18. fut. וַיַּחְגְּרוּ, 2 Sam. XXII. 46. vide infrà in חָרַג.

חָגוּר, m. *accinctus:* plur. constr. חֲגוֹרֵי אֵזוֹר, *accincti cingulo,* Ezech. XXIII. 15.

חֲגוֹר, masc. *cingulum, zona:* Prov. XXXI. 24. affix. וְעַד־חֲגֹרוֹ, *usque ad cingulum suum,* 1 Sam. XVIII. 4.

חֲגוֹרָה, fœm. idem, Ies. III. 24. affix. בַּחֲגֹרָתוֹ, *in zona sua,* 1 Reg. II. 5. plur. חֲגֹרוֹת, *cinctoria, subligacula,* Gen. III. 7.

מַחֲגֹרֶת, fœm. *cinctus, cinctura:* מַחֲגֹרֶת שָׂק, *cinctus sacci* vel *cilicii,* Ies. III. 24.

*חַד, חֲדָא, חַדָה, Chald. vide in אֶחָד.

חָדַד *acui, exacui, acutum esse:* præter. וְחַדּוּ, *et acuti erunt,* Habac. I. 8. futurum anomalum, יָחַד, *acuit*

vel *acuitur*, Prov. XXVII. 17. quod significatione huc pertinet, at formam habet a חָדָה per apocopam, pro יַחֲדֶה, Kametz autem est propter pausam. Hoph. præter. fœmin. חֶרֶב הוּחַדָּה, *gladius exacutus est*, Ezech. XXI. 14.

חַדָּה, f. *acutum*: וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה, *et posuit os meum sicut gladium acutum*, Ies. XLIX. 2.

חַדּוּדִים, m. p. *acumina*: constr. חַדּוּדֵי חָרֶשׂ, *acumina testæ* seu *testacea*, Job. XLI. 22.

חָדָה *lætari, gaudere*: Chaldæum propriè est: futur. per apocopam, יִחַדְּ, *gavisa fuisset*, Job. III. 6. וַיִּחַדְּ, *et lætatus est*, Exod. XVIII. 9. Pih. futur. תְּחַדֵּהוּ, *exhilarasti eum*, Psal. XXI. 7.

חֶדְוָה, f. *lætitia*, 1 Par. XVI. 27. constr. חֶדְוַת יְהֹוָה, *gaudium Domini*, Neh. VIII. 10. Chald. בְּחֶדְוָה, *cum gaudio*, Esr. VI. 16. בַּחֲדָה, vide in חָדָה יחד, vide in אחד.

חֲדִיא, חֲדִי, Chald. *pectus*: affix. חֲדוֹהִי, *pectus ejus*, Dan. II. 32. est pro Hebræo: חָזֶה, literis ז et ד permutatis.

חָדַל *cessavit, desiit, destitit, abstinuit*: præter. ex duplici terminatione: הֶחָדֵל יֶחְדַּל, *qui destiturus est, desistat*, Ezechiel. III. 27. חָדַל לִסְפֹּר, *desiit numerare*, Gen. XLI. 49. חָדְלוּ רֹגֶז, *cessarunt* (*à*) *commotione*, Job. III. 17. imper. חֲדַל מִמֶּנּוּ, *desiste à nobis*, Exod. XIV. 12. ex Hiph. et Hoph. compositum. præter. הֶחֳדַלְתִּי, *desistere coactus fui*, vel interrogativè, *cogerérne desistere?* Jud. IX. 9.

חָדֵל, m. *cessans, desistens, desinens*: מֶה חָדֵל אָנִי, *quàm desinens sim, quàm citò desinam esse, quàm parum durem*, Psal. XXXIX. 5. constr. נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים, *contemptus et desitus virorum*, Ies. LIII. 3. id est, qui minus quàm homo est, qui hominum abjectissimus est, à quo omnes homines cessant.

חֶדֶל, m. *mundus, tempus, seculum desinens, et instabile*: עִם־יוֹשְׁבֵי חָדֶל, *cum habitatoribus mundi*, Iesaias XXXVIII. 11. vide חֶלֶד.

חֵדֶק m. *spina*: aut *certa spinæ species*: כִּמְשֻׂכַת חָדֶק, *sicut sepimentum spinæ*, id est, *spinosum*, Prov. XV. 19. טוֹבָם כְּחֵדֶק, *optimus eorum quasi spina est*, Mich. VII. 4.

חדר חֶדֶר, m. *cubiculum, conclave, penetrale*: חֶדֶר בְּחָדֶר, *conclave in conclavi*, id est, *in intimum conclave*, 1 Reg. XX. 30. et XXII. 25. מִן־הַחֶדֶר, *e penetrali*, Job. XXXVII. 9. scil. *austri*, ut loquitur cap. IX. 9. הֶחָדְרָה, *in cubiculum*, Jud. XV. 1. cum ה locali, vel הַחַדְרָה, Gen. XLIII. 30. aff. מֵחֻדְרוֹ, *de conclavi suo*, Joël. II. 16. plurale vide in sequenti.

חֲדַר, m. idem: construct. בַּחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ, *in conclavi cubilis tui*, 1 Reg. VI. 12. בַּחֲדַר הַמְּקֵרָה, *in conclavi æstivo*, Jud. III. 24. plur. quod competit tam huic quàm præcedenti formæ, חֲדָרִים, *penetralia*, Proverb. XXIV. 4. construct. אֶל־חַדְרֵי־מָוֶת, *ad penetralia mortis*, Prov. VII. 27. וְחַדְרֵי תֵימָן, *et penetralia austri*, Job. IX. 9. id est, *sidera in penetralibus austri sita*, quæ sic dicuntur, quia non videntur à septentrionem inhabitantibus, ut Aben Esra explicat: aff. וַחֲדָרָיו הַפְּנִימִיִּים, *et con-*

lavia interiora ejus, 1 Par. XXVIII. .1.

חֲדֶרֶת, f. *penetralia petens*, vel ermeans, Ezech. XXI. 19. *in penetralibus intimis vos persequens et perutiens*, Kimchi in com.

חָדַשׁ *innovavit, renovavit, intauravit, restauravit:* præt. וְחִדְּשׁוּ עָרֵי, *et renovabunt civitates*, Ies. LXI. 4. infin. לְחַדֵּשׁ אֶת־בֵּית יְהוָה, *ad nstaurandum domum Domini*, 2 Par. XXIV. 4. Hithp. futur. תִּתְחַדֵּשׁ, *renovas te*, Psal. CIII. 5.

חָדָשׁ, m. *novus, recens:* מֶלֶךְ חָדָשׁ, *rex novus*, Exod. I. 8. plur. עֲבֹתִים חֲדָשִׁים *funibus recentibus*, Jud. XV. 13. fœm. וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה, *et terram novam*, Ies. LXV. 17. plur. וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד, *et nova ego annuncio*, Ies. XLII. 9. Chald. דִּי־אָע חֲדַת, *lignorum novorum*, Esr. VI. 4. per mutationem usitatam שׁ in ת.

חֹדֶשׁ, m. *novilunium, mensis*, ab innovatione lunæ: חֹדֶשׁ יָמִים, *mensem dierum*, Genes. XXIX. 14. per hypallagen pro, *dies mensis unius*, id est, *mensem integrum:* חֹדֶשׁ מָחָר, *novilunium est cras*, 1 Sam. XX. 5. et sic 2 Reg. IV. 23. affix. מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ, *de novilunio in novilunium*, Ies. LXVI. 23. vel *de uno mense in alterum:* plurale, רֹאשׁ חֳדָשִׁים, *principium mensium*, Exod. XII. 2. וּבֶחֳדָשִׁים, *et in noviluniis*, Ezech. XLV. 17. constr. לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה, *mensium anni*, Exod. XII. 2. affix. מִסְפַּר־חֳדָשָׁיו, *numerus mensium eius*, Job. XIV. 5.

חָדְשִׁי, m. *novus, recens:* אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים חָדְשִׁי, *ad terram inferiorem recentem*, 2 Sam. XXIV. 6. id est, *recens habitatam* vel *acquisitam*, juxta Hebræos. Quibusdam est proprium nomen.

*חֲדַת, Chald. vide in præcedenti radice, in nomine חָדָשׁ.

חוב m. *debitor:* חֲבֹלָתוֹ חוֹב יָשִׁיב, *pignus suum debitori restituerit*, Ezech. XVIII. 7. Kimchi in Com. et R. Sal. exponunt substantivè, *pignus debiti*, quod scil. habebat בְּחוֹבוֹ, *pro debito suo*. Apud Rabbinos בַּעַל חוֹב, est *creditor, debitor*, pro diverso respectu.

חִיֵּב, *debitorem, reum effecit:* præt. וְחִיַּבְתֶּם אֶת־רֹאשִׁי, *et reum efficietis caput meum*, Dan. I. 10. Chaldæis et Rabbinis frequentissimum verbum est. Sic a קוּם dicitur קַיֵּם, *stabilire*.

חוג *circinare:* præter. חֹק חָג עַל־פְּנֵי־מָיִם, *statutum circinavit super superficiem aquarum*, Job. XXVI. 10. id est, *circino terminum aquæ descripsit*.

חוּג, m. *circulus, ambitus:* Ies. XL. 22. וְחוּג שָׁמַיִם, *et ambitum cœli*, Job. XXII. 14.

מְחוּגָה, fœm. *circinus:* וּבַמְּחוּגָה יְתָאֳרֵהוּ, *et circino format illud*, Ies. XLIV. 13.

חוד *ænigmaticè loqui, ænigma proponere* q. *ænigmatizare* dicas: præt. הַחִידָה חַדְתָּה, *ænigma istud proposuisti mihi*, Jud. XIV. 16. imp. חוּד חִידָה, *propone ænigma*, Ezech. XVII. 2. futur. אָחוּדָה־נָּא לָכֶם חִידָה, *proponam nunc vobis ænigma*, Jud. XIV. 12.

חִידָה, f. *ænigma, sermo occultus, unde intelligitur res alia*, scribit Kimchi, Ezech. XVII. 2. affix. חִידָתְךָ, *ænigma tuum*, Jud. XIV. 13. חִידָתִי, *ænigma meum*, ver. 18. plur. חִידוֹת,

ænigmata, Ps. LXXVIII. 2. בְּחִידוֹת, *per ænigmata,* Num. XII. 8. affix. וְחִידֹתָם, *et ænigmata eorum,* Prov. I. 6.

אֲחִידָן, f. p. Chald. *ænigmata,* Dan. V. 12. cum א formativo.

חָוָה Pih. *indicavit, annunciavit:* Chald. usitatum verbum: infin. מְחַוּוֹת דֵּעִי אֶתְכֶם, *indicare sententiam meam vobis,* Job. XXXII. 6. futur. אֲחַוֶּא דֵעִי, *indicabo sententiam meam,* ver. 10. cum א loco ה: אֲחַוְּךָ, *indicabo tibi,* Job. XV. 17. Chald. futur. אֲחַוֵּא, *indicabo,* Dan. II. 24. וּפִשְׁרָא נְחַוֵּא, *et interpretationem indicabimus,* ver. 4. דִּי יְחַוִּנַּהּ, *qui indicare possit eam,* ver. 11. Aphel infin. יוּכַל לְהַחֲוָיָה, *possit indicare,* ver. 10. imp. וּפִשְׁרֵהּ הַחֲוֹנִי, *et interpretationem ejus indicare mihi,* ver. 6. futur. תְּהַחֲוֹן, *indicaveritis,* ibid. נְהַחֲוֵה, *indicabimus,* ver. 7. דִּי פִשְׁרֵהּ תְּהַחֲוֻנַּנִי, *quod interpretationem possitis indicare mihi,* ver. 9.

אַחֲוָה, f. *indicatio:* affix. וְאַחֲוָתִי, *et indicationem meam,* Job. XIII. 17. Chald. constr. וְאַחֲוָיַת אֲחִידָן, *et indicatio ænigmatum,* Dan. V. 12.

חַוֹּת חַיָּה, vide in חָיָה.

חוז מָחוֹז, m. *terminus, portus:* constr. אֶל־מְחוֹז חֶפְצָם, *ad terminum voluntatis ipsorum,* Psalm. CVII. 30.

חוח m. *spina,* Job. XXXI. 40. Prov. XXVI. 9. metaphoricè, *hamus, uncus piscatorius,* Job. XL. 21. similem usum vide in סִיר: plural. כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים, *sicut lilium inter spinas,* Cant. II. 2. בַּחוֹחִים, *in spinis, inter vepres,* 2 Paral. XXXIII. 11. et cum ו mobili, וּבַחֲוָחִים, *et inter spineta,* 1 Sam. XIII. 6. sic שׁוֹר, שְׁוָרִים.

חָח, masc. *hamus, uncus, fibula:* הֵבִיאוּ חָח, *attulerunt fibulas,* Exod. XXXV. 22. aff. חַחִי, *hamum meum,* Ies. XXXVII. 29. plur. חַחִים, *hami,* Ezech. XXIX. 4. בַּחַחִים, *uncis,* Ezech. XIX. 4. ubi Chaldæus, שַׁלְשְׁלָן, *catenis.*

חוט m. *filum, funiculus:* חוּט הַשָּׁנִי, *filum coccineum, fœniculum fili dibaphi,* Jos. II. 18. וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ, *et filum triplicatum,* Eccles. IV. 12. אִם־מִחוּט, *si à filo usque ad corrigiam calcei,* Gen. XIV. 23.

אַחִיט, Chald. in Aphel *consuere:* metaphoricè, *conjungere, componere,* quovis modo: futur. וְאֻשַּׁיָּא יַחִיטוּ, *et fundamenta ipsa componunt,* Esr. IV. 12. cum Kametz sub Iod ad formam Hebraicam, sicut est תָּסֵף, *consumet,* Dan. II. 44. unde mendosè in quibusdam exemplaribus videtur scribi Pathach. In Targum חֲטַט, est *consuere,* ex defectivorum genere: חַיָּט, *sartor:* מַחַט, *acus sartoria,* apud Rabbinos.

חול *parturivit, doluit: timuit, contremuit,* atque ita, ut alia verba *metus,* construitur cum præpos. מִן: item, *mansit, permansit, resedit,* quomodo construitur cum עַל vel בְּ. Confunduntur hîc formæ diversorum thematum, nempe, חָלַל ·חָלָה ·חוּל, et יָחַל, unde varia significata concurrunt, quæ accuratè juxta suas radices distinguenda sunt. præt. לֹא חַלְתִּי, *non parturio,* Ies. XXIII. 4. חָלוּ בָהּ, *manserunt in ea,* Thren. IV. 6. וְלֹא־חָלוּ, *et non dolent,* Jerem. V. 3. וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ, *et contremiscent à facie*

tua, Deut. II. 25. חָלָה לְטוֹב, *dolebit propter bonum*, Mich. I. 12. וְחָלָה חֶרֶב, *et residebit gladius in urbibus ejus*, Hos. XI. 6. estque acutitonum propter Vau hippuch. inf. חוֹל תָּחוּל, *dolendo dolebit*, Ezech. XXX. 16. לָחוּל, vide in חָלַל. imper. חוּלִי וָגֹחִי, *parturi et edito partum*, Mich. IV. 10. *a facie Domini*, חוּלִי הָאָרֶץ, *intreme terra*, Psalm. CXIV. 7. futur. עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים, *super caput impiorum* יָחוּל, *permanebit*, Jer. XXIII. 19. וַתָּחֶל, *et indolescet*, Jerem. LI. 29. יָחֻלוּ עַל־רֹאשׁ, *maneant super caput*, 2 Sam. III. 29. Pih. חוֹלֵל, *genuit, peperit, enixa est, parere fecit:* metaphoricè, *formavit*, et Deo tribuitur, cujus partus sunt res creatæ omnes: *dolere fecit, dolore affecit:* item, *solicitè expectavit*, et ita construitur cum dativo: præter. חוֹלֵל אַיָּלוֹת, *enititur cervæ*, id est, *cerva quæque*, Job. XXXIX. 4. חוֹלְלָה יָדוֹ, *formavit manus ejus*, Job. XXVI. 13. particip. רַב מְחוֹלֵל־כֹּל, *magister format omnia*, Prov. XXVI. 10. variant Hebræi: מְחוֹלְלֶךָ, *formatoris tui*, Deut. XXXII. 18. fœm. מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין, *dolore afficiens balænam*, Ies. LI. 9. futur. תְּחוֹלֵל גָּשֶׁם, *parturit* vel *gignit pluviam*, Prov. XXV. 23. Sic Chaldæus בְּטְנָא, *concipit*, Græci ἐξεγείρει, *suscitat*. Quidam reddunt, *avertit, fugat*, respicientes ad significatum vocis derivatæ חֲלִילָה (de qua in חלל,) cujus meminit Aben Esra: תְּחוֹלֵל אֶרֶץ, *formasses terram*, Psalm. XC. 2. וַתְּחוֹלֵל לוֹ, *et expecta eum*, Job. XXXV. 14. Pyh. præt. חוֹלָלְתָּ, *formatus es*, Job. XV. 7. particip. מְחוֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ, *dolore afficitur propter defectiones nostras*, Ies. LIII. 5. futur. יְחוֹלָלוּ, *reformabuntur*, Job. XXVI. 5. Hiph. imperat. חִילוּ מִפָּנָיו, *contremiscite à conspectu ejus*, Psalmus XCVI. 9. ubi deficit ה characteristicum, cui simile fuit in דּוּג: futurum יָחִיל מִדְבָּר, *dolore afficit desertum*, id est, *deserti feras*, Psalmus XXIX. 8. vel *parturire facit*, ut sequitur versu sequenti: לִבִּי יָחִיל, *animus meus dolet intra me*, Psalm. LV. 5. לֹא יָחִיל טוּבוֹ, *non permanet bonum ejus*, Job. XX. 21. Ab. Esra, *exspectat, præstolatur:* R. Levi, *prosperatur:* טוֹב וְיָחִיל, *bonum est ut exspectet*, Thren. III. 26. ubi וְיָחִיל, id est, שֶׁיָּחִיל, *ut exspectet*, ut R. Sal. notat: וַיָּחֶל, *timuitque*, 1 Sam. XXXI. 3. Hoph. futur. הֲיוּחַל, *an efficeretur ut pariat*, Ies. LXVI. 8. Hithp. partic. מִתְחוֹלֵל, *doloribus conficit se*, Job. XV. 20. וְסַעַר מִתְחוֹלֵל, *et turbo permanens*, Jerem. XXIII. 19. imperat. הִתְחוֹלֵל לוֹ, *exspecta eum*, Psal. XXXVII. 7. et geminatis duabus radicalibus literis, futur. וַתִּתְחַלְחַל, *et dolore affecta est, dolens intremuit*, Esth. IV. 4.

חִיל, m. *dolor*, Exod. XV. 14. fœm. חִילָה, idem, Job. VI. 10.

חוֹל, m. *arena*, sic dicta, quòd dolorem et molestiam ambulantibus afferat: חוֹל הַיָּם, *arena maris*, Jer. XXXIII. 22.

חוֹלָה, f. *dolorificum*, nomen adjectivum instar טוֹבָה: unde רָעָה חוֹלָה, *malum dolorificum, dolorem afferens*, Eccles. V. 12. קוֹל כְּחוֹלָה, *vocem quasi parturientis audivi*, Jer IV. 31.

חַלְחָלָה, fœmin. *dolor vehemens cruciatus*, Nah. II. 10.

מְחוֹלָה, f. vide in חָלַל.

*חוּם, *nigrum,* vide in radice חמם.

חוּס *pepercit, misertus fuit,* construitur cum præpos. עַל, et sæpius adjunctum habet nomen עַיִן, *oculus.* præter. חַסְתָּ עַל־, *pepercisti super ricinum,* Jon. IV. 10. לֹא־חָסָה עָלַיִךְ עַיִן, *non pepercerat tibi oculus,* Ezech. XVI. 5. futur. וַתָּחָס עָלֶיךָ, *et pepercit tibi,* sc. עֵינִי, *oculus meus,* 1 Sam. XXIV. 11.

חוּץ *foris, foràs, extra: præter, præterquam: platea, vicus,* sic dicta, quòd sint locus exterior respectu ædium: עַל־פְּנֵי־חוּץ, *in superficie plateæ, in plateis,* Job. XVIII. 17. חוּץ מִמֶּנִּי, *præter me, præterquam ego,* Eccles. II. 25. pleonasmum varium admittit: מִן־הַחוּץ, *de foris;* הַחוּצָה, *foràs,* Jud. XII. 9. הַחוּץ, *foràs,* Jud. XIX. 25. מֵהַחוּץ, (*de*) *foris,* Ezech. XLI. 25. אֶל־הַחוּץ, *ad extra, extrinsecus,* ver. 9. בַּחוּץ, (*in*) *foris,* Gen. IX. 22. לַחוּץ, (*ad*) *foràs,* Psal. XLI. 7. eleganter post se regit ל: אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, (*ad de*) *extra castra,* Lev. IV. 12. מִחוּץ לָעִיר, *extra civitatem,* Gen. XIX. 16. לַחוּצָה הַחוֹמָה, *extra murum,* 2 Par. XXXII. 5. plur. בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת, *in capite omnium platearum,* Ies. LI. 20. aff. בְּחוּצֹתָיו, *in plateis ejus,* Ies. XV. 3.

חִיצוֹן, m. *exterior, exterius,* Ezech. XLIV. 1. בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן, *interno et externo,* Ezech. XLI. 17. fœmin. הַחִיצוֹנָה, *exterius,* Ezech. XL. 17.

חָוַר *albescere,* estque propriè Chaldæum: futur. יֶחֱוָרוּ, *albescent, expallescent,* Ies. XXIX. 22.

חִוָּר, m. Chald. *album, candidum,* Dan. VII. 9.

חוּר, m. *albus, candidus,* Esth. I. 6. et VIII. 15. in priori loco quidam intelligunt *aulæa alba, candida:* alii *foraminosa* (a חֹר, *foramen*) *plena foraminibus, perspicua.* Hinc apud Talmudicos: מאי חור רב אמר חרי חרי ושמואל אמר מלת לבנה, *quid chur? Rabh dixit, foramina, foramina,* id est, aulæa foraminosa: *Samuel autem respondit, esse vocabulum candoris,* id est, candida aulæa significare.

חֹר, חֹר, חֹרִים, חֹרִי, חֹרִי, vide in חָרַר.

חוּשׁ *festinavit:* præterit. חָשׁ, *festinavit,* Ies. VIII. 1. חַשְׁתִּי, *festinavi, et non tardavi,* Psalm. CXIX. 60. particip. כְּנֶשֶׁר חָשׁ, *sicut aquila festinans* vel *celer,* Hab. I. 8. imper. חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי, *festina ad auxilium meum,* Psal. XXXVIII. 23. futurum irregulare, וַתַּחַשׁ, *et festinavit,* Job. XXXI. 5. quasi a חָשָׁה per apocopam. Hiph. הֵחִישׁ, *præfestinavit, acceleravit, maturavit:* præt. הֵחִישׁוּ, *festinabant,* Jud. XX. 37. fut. אָחִישָׁה מִפְלָט לִי, *maturabo effugium mihi,* Psalm. LV. 9. אֲחִישֶׁנָּה, *accelerabo istud,* Ies. LX. 22.

חִישׁ, *citò, festinè, celeriter,* Psalm. XC. 10.

חֻשִׁים, m. p. *celeres, festini,* Num. XXXII. 17.

חָזָה *vidit, intuitus, contemplatus est, aspexit, prospexit, respexit.* Construitur cum accusativo, et præpos. ב: præt. חֲזִיתִיךָ, *videbam te,* Psalm. LXIII. 3. חָזוּ בוֹ, *viderunt in eo,* id est, *illud,* Job. XXXVI. 25. חָזוּ לָךְ שָׁוְא, *vident tibi vanum,* Thren. II. 14. part. אֲשֶׁר־הוּא חֹזֶה, *quam ipse*

videt, Ezech. XII. 27. Sæpè transit in nomen, et dicitur de *prophetis,* qui חֹזִים, *videntes* dicti sunt, quia Deus per visiones ipsis res futuras et occultas patefaciebat: vide 1 Sam. IX. 9. infin. לַחֲזוֹת בְּנֹעַם, *ut videam amœnitatem,* Psal. XXVII. 4. futur. per apocopam, אֶחֱז, *videbo,* Job. XXIII. 9. pro אֶחֱזֶה et Kametz est propter pausam: בֵּית אֲבָנִים יֶחֱזֶה, *domum lapidum respicit,* Job. VIII. 17.

חֲזָא ,חֲזָה, Chald. *vidit,* Dan. IV. 20. דִּי חֲזַיְתָ, *quod vidisti,* ver. 17. דִּי חֵלֶם חֲזֵית, *somnium vidi,* ver. 2. חָזַיִתוּן, *quod videtis,* Dan. II. 8. part. חָזֵה הֲוַיְתָ, *videns eras,* Dan. II. 31. plur. חָזַיִן לְגֻבְרַיָּא, *aspicientes viros istos,* Dan. III. 27. particip. Pehil, עַל דִּי חֲזֵה, *suprà quàm visum fuit,* scil. *dignum,* vel *conveniens,* Dan. III. 19. pro חֲזֵי sumiturque ut Hebræum רָאוּי, de quo in רָאָה: inf. לְמֶחֱזֵא, *videre,* Esr. IV. 14.

חֹזֶה, masc. *videns, propheta,* ut in Kal dictum: *provisio:* עָשִׂינוּ חֹזֶה, *fecimus provisionem, prospeximus, providè egimus,* Ies. XXVIII. 15. Chald. vertit שְׁלָמָא, *pacem.*

חָזֶה, m. *pectus,* Exod. XXIX. 26. constr. חֲזֵה הַתְּנוּפָה, *pectus agitationis,* Ex. XXIX. 27. plur. עַל הֶחָזוֹת, *super pectora,* Lev. IX. 20.

חָזוֹן, masc. *visio,* Ezech. VII. 26. constr. חֲזוֹן, Ies. I. 1.

חִזָּיוֹן, mascul. *visio,* Ies. XXII. 1. constr. חֶזְיוֹן לַיְלָה, *visio noctis,* Job. XXXIII. 15. affix. מֵחֶזְיֹנוֹ, *a visione sua,* Zach. XIII. 4. plural. חֶזְיֹנוֹת יִרְאוּ, *visiones videbunt,* Joël. III. 1.

חֵזֵו ,חֶזְוָא, Chald. *visio,* Dan. II. 19. חֶזְוֵהּ, *aspectus, species ejus,* Dan. VII. 20. בְּחֶזְוִי, *in visione mea,* ver. 2. plur. constr. בְּחֶזְוֵי לֵילְיָא, *in visionibus noctis,* ver. 7.

חָזוּת, f. *visio, provisio,* קֶרֶן חָזוּת, *cornu visionis,* id est, *conspicuum, illustre et insigne,* Dan. VIII. 5. R. Saadia, *cornu magnum et altum, eminus aspectui patens:* affix. וְחָזוּתְכֶם, *provisio vestra,* Ies. XXVIII. 18. ut antea in חֹזֶה.

חֲזוֹת, fœm. *visio,* 2 Par. IX. 29. Chald. cum aff. וַחֲזוֹתֵהּ, *et species, aspectus ejus,* Dan. IV. 8, 17.

מַחֲזֶה, masc. *visio,* Genes. XV. 1. const. מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה, *visionem Omnipotentis videt,* Num. XXIV. 4.

מֶחֱזָה, fœm. *aspectus, prospectus, fenestra,* sic dicta, quod per eam prospiciamus, 1 Reg. VII. 5.

חזז חָזִיז, m. *fulgetrum, coruscatio, nubes, nubilum:* constr. לַחֲזִיז קֹולוֹת, *fulgetro tonitruum,* Job. XXVIII. 26. sic Job. XXXVIII. 25 plur. עֹשֶׂה חֲזִיזִים, *facit nubes,* Zach. X. 1. juxta R. Sal. inde legitur in Bereschit Rabba sect. 13. quinque nominibus nubes appellatur, אֵד, עָנָן ,נָשִׂיא ,חָזִיז ,עָב. Notandum, pravè in Aruch, in voce אֵד citari Parascham. 12. Et in Codice Talmudico Taanith, cap. 1. fol. 9. quid sunt חֲזִיזִים? R. Juda dixit: *nubes cursitantes.* In Targ. חֲזִיזָא קְלִילָא, *nubes levissima,* Cant. II. 9. Dicitur sic, quia facit חֶזְיוֹנוֹת, *visiones* sive *aspectus varios,* ut virides, flavos, aut rubentes, in firmamento, scribitur dicto loco in Beresch. Rabba.

חזק *invaluit, prævaluit, validus, fortis fuit, roboratus, confirmatus, obfirmatus fuit,* præt. חָזַק הָרָעָב, *in-*

valuerat fames, Gen. XLI. 57. חָזַק, *prævaluit ipsi*, pro חָזַק מִמֶּנּוּ, 2 Par. XXVIII. 20. חֲזַקְתַּנִי, *fortior fuisti me*, Jerem. XX. 7. infin. לְחָזְקָה, *ut confirmetur illud*, Ezech. XXX. 21. imper. חֲזַק וֶחֱזָק, *confirmare et confirmare*, id est, *etiam atque etiam confirmare et recolligere*, Dan. X. 19. Pih. חִזֵּק, *firmavit, confirmavit, obfirmavit, obduravit, fortificavit, roboravit, restauravit*: præt. חִזַּק בְּרִיחֵי, *confirmat vectes portarum tuarum*, Ps. CXLVII. 13. חִזְּקוּ פְנֵיהֶם, *obfirmant facies suas*, Jer. V. 3. particip. מְחַזֵּק אֶת־לֵב, *obfirmo cor (Ægyptiorum,)* Exod. XIV. 17. infin. לְחַזֵּק הַבַּיִת, *ad confirmandum* sive *restaurandum domum*, 2 Par. XXXIV. 10. Hiph. הֶחֱזִיק, idem, atque ita cum accusativo construitur, sed frequentiùs est, *apprehendit, comprehendit, tenuit, detinuit, retinuit*, firmiter et per vim, et sæpius construitur cum præp. ב: præt. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ, *non retinet in æternum iram suam*, Mich. VII. 18. fœmin. וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ, *et prehendit eum*, Prov. VII. 13. part. מַחֲזִיק בָּם, *vi detinens eos*, Exod. IX. 2. infin. בְּיוֹם הֶחֱזִיקִי בְיָדָם, *in die apprehendere me manum eorum*, Jer. XXXI. 32. quod præter morem paroxytonon est, et cum Sægol loco Pathach. futur. וַתַּחֲזֶק־בּוֹ, *et prehendit eum*, 2 Reg. IV. 8. Hith. הִתְחַזֵּק, *firmum* vel *fortem se exhibuit, fortificavit* aut *confirmavit se, confirmatus fuit*: præt. וְלֹא הִתְחַזַּק, *et non confirmavit se*, 2 Par. XIII. 7. imper. הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים, *confirmate vos et estote viri*, 1 Sam. IV. 9.

חָזֵק, m. *invalescens*, Exod. XIX. 19. הֹלֵךְ וְחָזֵק, *vadens et invalescens*, 2 Sam. III. 1. id est, *pergebat invalescere*.

חָזָק, m. *validus, valens, fortis, robustus, vehemens*: חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ, *fortior est nobis*, Numer. XIII. 31. plur. חֲזָקִים, Jud. XVIII. 26. const. חִזְקֵי־מֵצַח, *fortes frontis*, id est, *obfirmata fronte*, Ezech. III. 7. fœm. בְּיָד חֲזָקָה, *manu forti*, Exod. XIII. 9.

חֵזֶק, m. *firmitas*: affix. חִזְקִי, *firmitas mea*, Psal. XVIII. 2.

חֹזֶק, m. *robur*, Hag. II. 22. בְּחֹזֶק יָד, *in robore manus, robusta manu*, Exod. XIII. 14. affix. הֲלֹא בְחָזְקֵנוּ, *nonne robore nostro*, Amos VI. 13. fœm. בְּחָזְקָה, *cum vehementia*, id est, *vehementer, fortiter, violenter*, Jud. VIII. 1. Ezech. XXXIV. 4.

חֶזְקָה, f. idem: construct. כְּחֶזְקַת הַיָּד, *secundum robur manus*, Ies. VIII. 11. aff. וּבְחֶזְקָתוֹ, *et in robore suo*, 2 Par. XXVI. 16.

חזר חֲזִיר, masc. *porcus, sus*: חֲזִיר מִיַּעַר, *porcus de sylva*, id est, *sylvestris*, Psalm. LXXX. 14. בְּשַׂר הַחֲזִיר, *carnem porci*, Ies. LXV. 4. a redeundo ad sordes sic dici videtur: nam חֲזַר, *redire, reverti*, in Targum. Inde illud, *sus lota redit ad volutabrum cœni*, 2 Pet. II. 22

*חָח, vide suprà in חוּחַ.

חָטָא *peccare*: propriè est *errare* vel *aberrare a scopo*, ut in Hiph. videre est, unde et *error* ipsi tribuitur, Lev. V. 13. *et Deus reducit ipsos in viam*, Psal. XXV. 8. *et redeunt in viam*, Psalm. LI. 15. hinc Kimchi pueritiæ tribuit, quando cognitio hominis adhuc imperfecta est. Ultra vigesimum annum, quando peccat scienter et contumaciter, tunc dicitur פֶּשַׁע id est, *defectio*, vel מֶרֶד,

rebellio. Construitur cum בְּ, et לְ, præt. מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי, *is qui peccaverit mihi* vel *adversus me,* Exod. XXXII. 33. חֵטְא חָטְאָה, *peccatum peccavit,* Thren. I. 8. particip. אֲשֶׁר חֹטֶא, *qui peccat,* Eccles. VIII. 12. ubi Sægol est ex forma quiescentium tertiâ radicali ה, ut sæpè hæc duo genera formas inter se permutant. Sic infin. מֵחֲטוֹ־לִי, *a peccando mihi,* Gen. XX. 6. ubi ו est loco ה, cui simile fuit in הָגֹה. futur. אַל־תֶּחֶטְאוּ בַיֶּלֶד, *ne peccate in puerum istum,* Genes. XLII. 22. Pih. חִטֵּא, *mundavit, purgavit à peccato, expiavit:* præter. וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת, *et mundabit domum istam,* Lev. XIV. 52. part. הַכֹּהֵן הַמְחַטֵּא, *sacerdos expians,* id est, *expiationis sacrificium offerens,* Levit. VI. 19. futur. אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה, *ego expiabam illud,* id est, *luebam pro illo,* Genes. XXXI. 39. וַיְחַטְּאֵהוּ, *et expiavit,* id est, *in expiationis sacrificium obtulit eum,* Levit. IX. 15. Hiph. הֶחֱטִיא, *peccare fecit* vel *sivit, ad peccandum induxit:* præt. הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל, *ad peccandum induxit Israëlem,* 1 Reg. XIV. 16. et per apocopam הֶחֱטִי, 2 Reg. XIII. 6. הֶחֱטִיאָם חֲטָאָה גְדוֹלָה, *induxit eos ad peccandum peccato magno,* 2 Reg. XVII. 21. futur. וְלֹא יַחֲטִא, *et non sinebat aberrare* vel *peccare* sc. *lapidem, dum fundâ eum mitteret,* Jud. XX. 16. quidam intransitivè vertunt, *et non aberrabat,* ex quo loco propria verbi significatio perspicitur. Hithp. fut. יִתְחַטָּא, *purgaverit se,* Numer. XIX. 13. יִתְחַטָּאוּ, *purificant se,* Job. XLI. 16. תִּתְחַטְּאוּ, *purgatote vos,* Num. XXXI. 19.

חֵטא, (pro חֵטְא) m. *peccatum,* Deut. XV. 9. aff. בְּחֶטְאוֹ־מֵת, *in peccato suo mortuus est,* Numer. XXVII. 3. plur. חֲטָאִים גְּדוֹלִים, *peccata magna,* Eccles. X. 4. constr. חֲטָאֵי גִּלּוּלֵיכֶן, *peccata stercoreorum idolorum vestrorum,* Ezech. XXIII. 49. aff. אֶת־חֲטָאַי, *peccata mea,* Gen. XLI. 9.

חַטָּאָה, f. *peccatum,* Ies. V. 18. *sacrificium pro peccato,* Ezech. XLV. 23. מַמְלָכָה הַחַטָּאָה, *regnum peccati,* Amos IX. 8. Chald. לְחַטָּאָה, *in sacrificium pro peccato,* Esr. VI. 17. per metonymiam. Et contractum in ת, חַטָּאת, Mich. I. 5. חַטָּאת רֹבֵץ, *peccatum cubat,* Gen. IV. 7. id est, *pœna peccati,* per metonymiam: const. מִדַּם חַטַּאת, *è sanguine peccati,* id est, *sacrificii pro peccato,* Exod. XXX. 10. חַטַּאת עַמִּי, *peccatum populi mei,* Hos. IV. 8. sic etiam usurpatur quandoque tanquam absolutum, ut, לְחַטָּאת, *pro peccato,* Zach. XIII. 1. aff. עַל־חַטָּאתוֹ, *propter peccatum suum,* Levit. IV. 3. plur. כֶּסֶף חַטָּאוֹת, *pecunia pro peccatis,* 2 Reg. XII. 17. const. חַטֹּאת, 2 Reg. XIII. 2. aff. עַל־חַטֹּאתָיו, *propter peccata sua,* 1 Reg. XVI. 19.

חֲטָאָה, f. *peccatum,* Exod. XXXII. 31. לַחֲטָאָה, *in peccatum,* Psalmus CIX. 7. Chald. plur. mas. וַחֲטָיָךְ, *et peccata tua,* Dan. IV. 24.

חַטָּאִים, m. p. *peccatores,* Numer. XXXII. 14. construct. חַטָּאֵי עַמִּי, *peccatores populi mei,* Amos IX. 10.

חָטַב *cæcîdit, putavit,* et de *lignis* propriè dicitur, ut חָצַב, de *lapidibus:* particip. מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ, *a cæsore lignorum tuorum. Cædente vel putante ligna tua,* Deut. XXIX. 1

plurale, לַחֹטְבִים, *putatoribus istis*, 2 Par. II. 11. constr. חֹטְבֵי עֵצִים, *putatores lignorum*, Jos. IX. 21. part. præteritum sive Pahul חֲטֻבוֹת, *excisorum, segmentorum spondam*, Prov. VII. 16. id est, *segmentatam, tessellatam, affabrè et artificiosè excisam et exsculptam*, juxta Kimchi. inf. לַחְטֹב, *ad cædendum ligna*, Deut. XIX. 5. fut. יַחְטְבוּ מִן הַיְּעָרִים, *cedent è sylvis*, Ezech. XXXIX. 10. Pyh. particip. כְּזָוִיּוֹת מְחֻטָּבוֹת, *sicut anguli, antarii lapides excisi*, Psalm. CXLIV. 12.

*חִטָּה, *triticum*, vide in חנט.

חָטַם *distulit, protraxit, prolongavit:* futur. אֶחֱטָם־לָךְ, *differam tibi*, scil. *furorem meum*, Ies. XLVIII. 9. ut Kimchi et Ab. Esra explicant, ut idem sit quod אַאֲרִיךְ in præcedenti versus membro. Rabbi Sol. Jarchi: *nares meas obstruam* vel *obthurabo tibi, ne* scil. *egrediatur fumus iræ meæ:* deducit à חוֹטֶם quod Rabbinis est *nasus, nares, ira*, ut אַף Hebraicè. Quidam, *obsignabo*, id est, *concludam, neque exseram iram meam propter laudem meam.* quasi idem sit quod חָתַם.

חָטַף *rapuit, diripuit:* præter. וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם, *et rapiatis vobis*, Jud. XXI. 21. infin. לַחֲטֹף עָנִי, *ad diripiendum pauperem*, Psalm. X. 9.

חטר חֹטֶר, m. *virga, virgula, baculus:* וְיָצָא חֹטֶר, *et prodibit virgula*, Ies. XI. 1. חֹטֶר גַּאֲוָה, *baculus superbiæ*, Prov. XIV. 3.

חָיָה *vixit, revixit, revaluit:* præt. וְחָיָה, *et is vivet*, Esth. IV. 11. וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ, *et vivas et crescas* vel *augearis*, Deut. XXX. 16. quâ phrasi Judæi uti solent in fine suarum epistolarum, pro eo quod nos dicimus, vive et vale. infin. חָיוֹ יִחְיֶה, *vivendo vivet*, Ezech. XVIII. 28. futurum per apocopam יְחִי הַמֶּלֶךְ, *vivat rex*, pro יִחְיֶה, 1 Samuel. X. 24. Chald. imper. חֱיִי, *vive*, Dan. II. 4. Pih. חִיָּה, *vivere fecit* vel *sivit, vivificavit, vitæ restituit, vivum, in vita conservavit:* metaphoricè, *restauravit:* præter. וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה, *et animam suam in vita non conservavit*, Psalm. XXII. 30. futur. יְחַיֶּה אֶת שְׁאָר הָעִיר, *instauravit reliquum civitatis*, 1 Par. XI. 8. הַיְחַיּוּ אֶת־הָאֲבָנִים, *an vivificabunt lapides?* Nehem. III. 34. id est, *redivivos statuent.* Hiph. הֶחֱיָה, idem: præt. הֶחֱיָה יְהוָה אֹתִי, *vivum Dominus conservavit me*, Jos. XIV. 10. infin. וְהַחֲיֵה אוֹתָם, *servando eos in vita*, Jos. IX. 20. Chald. particip. præsens, הֲוָה מַחֵא, *erat vivificans, in vita conservabat*, Dan. V. 19. pro מַחְיֵא, et sic R. Saadia per מְחַיֶּה, explicat.

חַיָּה, f. *vita, vivens, vivum, animans, animal, bestia, fera:* item, *cœtus, caterva:* שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, *reptile animæ viventis*, id est, *animatum*, Gen. I. 20. כָּעֵת חַיָּה, *secundum hoc tempus vitæ*, Gen. XVIII. 10. id est, hinc post annum: רוּחַ חַיָּה, *spiritus vitæ*, id est, *vitalis*, Ezech. I. 20. חַיָּה רָעָה, *bestia mala*, Genes. XXXVII. 20. צֵיד חַיָּה, *venationem feræ*, Levit. XVII. 13. לַחַיָּה, *in catervam*, 2 Sam. XXIII. 11. juxta R. Salomonem: at Kimchi in Com. *In villam, vicum*, et putat fuisse locum cujus mentio fit, 1 Sam. XVII. 1. et 1 Chronic. XI. 13. constr. אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ, *bestias terræ*, Gen. I. 25. חַיַּת קָנֶה, *catervam arundinis*, id est, *arundiferam*, Psalm. LXVIII. 31. חַיַּת יָדֵךְ, *cater-*

vam manus tuæ, Ies. LVII. 10. id est, Assyrios, qui tibi ad manum præstò fuerunt: R. Sal. *vitam manus tuæ,* id est, robur: Aben Esra, *vitam manus tuæ,* hoc est, necessaria tibi, ac prosperitatem in operibus tuis. Cum ו paragogico, כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי, *omnibus bestiis agri,* id est, *agrestibus,* Psalm. CIV. 11, 20. et Ps. LXXIX. 2. cui simile vide in עַיִן in nomine מַעְיָן, cum affix. חַיָּתוֹ, *caterva sua,* חַיָּתָם, *caterva ipsorum,* Ezech. VII. 13. Hebræi, *anima:* plural. חַיּוֹת קְטַנּוֹת, *animantia parva,* Ps. CIV. 25. אַרְבַּע חַיּוֹת, *quatuor animalium,* Ezech. I. 5.

חֵיוָה ,חֵיוָא, f. Chald. *bestia,* Dan. IV. 13. et VII. 5. emph. חֵיוְתָא, Dan. IV. 11. constr. חֵיוַת בָּרָא, *bestia agri,* ver. 9. plur. חֵיוָן רַבְרְבָן, *bestiæ magnæ,* Dan. VII. 3. emph. מִן כָּל חֵיוָתָא, *ab omnibus bestiis,* ver. 7.

חָיָה, f. *viva, vivax, vivida:* וָחָיָה, *et viva esto,* vel *maneat,* Exod. I. 16. formæ, דָּוָה, *languida:* plur. חָיוֹת, *vivaces, vividæ,* Exod. I. 19. formæ כָּלוֹת, *defectæ,* בָּלוֹת, *detritæ.* In singulari forma explicanda, interpretes Hebræi valdè se fatigant, deducendo à חַי, quod à fine crescens, י Dagessatum habet, חַיָּה חַיִּים. vide illic.

חַיּוּת, f. *vita:* אַלְמְנוּת חַיּוּת, *viduitate vitæ,* 2 Sam. XX. 3. quæ scilicet per totam vitam duret. Quidam libri חַיּוֹת.

חַוָּה, f. *Chavva, Eva,* nomen uxoris Adami primi, sic dictæ, quòd fuit mater כָּל חַי, *omnium hominum viventium,* Genes. III. 20. Quidam Rabbinorum per lusum deducunt à חָוָה, *loqui, indicare,* עַל שֵׁם שֶׁמְּחַוָּה, propterea quòd multum loquitur. Inde etiam ista Rabbinorum sententia, עשרה קבין שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים, *decem cabi colloquiorum descenderunt in mundum, et novem istorum abstulerunt mulieres,* mentio ejus in Haskuni, Genes. III. 20. in collectaneis marginalibus.

חַוּוֹת, f. p. *villæ:* aff. חַוּוֹתֵיהֶם, *villas ipsorum,* Num. XXXII. 41.

מִחְיָה, f. *victus, sustentatio vitæ, vitalitas,* Esr. IX. 8. constr. מִחְיַת בָּשָׂר חַי, *vitalitas carnis vivæ,* Levit. XIII. 10. aff. מִחְיָתְךָ, *victum tuum,* Jud. XVII. 10.

חַי, m. *vivens, vivum.* Per verbum sæpè explicatur *vivere, in vivis esse,* Gen. III. 22. et XI. 12. הַעוֹד אָבִי חָי, *an adhuc pater meus in vivis est?* Gen. XLV. 3. הַבָּשָׂר הַחַי, *caro viva,* id est, *sana, non putrida* aut *mortua,* Lev. XIII. 16. בְּאֵר לַחַי, *puteus viventis,* Gen. XVI. 14. est autem illic tanquam proprium nomen: לֶחָי, *viventi, integro et incolumi isti,* 1 Sam. XXV. 6. Desinit etiam in Tzere, quasi formam constructam: ut וְחֵי אָחִיךָ, *et vivat frater tuus,* Lev. XXV. 36. חֵי נַפְשְׁךָ, *vivit anima tua,* 1 Sam. I. 26. quæ asseverandi et jurisjurandi formula est, *ut vivit anima tua, per vitam tuam, quàm vivis:* sic 2 Sam. XIV. 19. item, חֵי אֱלֹהֶיךָ, *ut vivit Deus tuus,* Amos VIII. 14. חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ, *ut vivit Dominus et vivit anima tua,* 2 Reg. II. 2. ubi notant Hebræi, de vero Deo dici חַי, aliâs חֵי, vide 1 Sam. XX. 3. et 1 Sam. XXV. 26. 2 Sam. XV. 21. plural. הַחַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם, *vivi ne estis omnes vos hodie?* Deut. IV. 4. מַיִם חַיִּים, *aquæ vivæ,* Num. XIX. 17. fœmin. נֶפֶשׁ חַיָּה,

animam viventem, Genes. I. 21, 24. וְחָיָה, *et viva sit, viva maneat,* hinc deducunt per varias anomaliæ rationes, ut Ab. Esra prolixè docet: vide id paulò anté. plural. שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת, *duos passeres viventes,* Levit. XIV. 4. vel *duas aviculas,* est enim generis et speciei. Chald. לְחַי, *viventium,* Dan. IV. 31. אֱלָהָא חַיָּא, *Dei viventis,* Daniel. VI. 21. plural. emph. מִן־כָּל־חַיַּיָּא, *præ omnibus viventibus,* Daniel. II. 30. absolutum plural. בְּחַיִּין, *in vita,* Dan. VII. 12. constr. לְחַיֵּי מַלְכָּא, *pro vita regis,* Esr. VI. 10.

חַיִּים, m. p. *vita,* ut alia ætatum nomina, plurale est, quasi dies vel tempora vitæ dicas: חַיִּים וָחֶסֶד, *vitam et benignitatem,* Job. X. 12. נִשְׁמַת חַיִּים, *halitum vitæ,* Genes. II. 7. et cum ן ad formam Chald. בַּחַיִּין, *vitæ, in vitam,* Job. XXIV. 22. construct. לְחַיֵּי עוֹלָם, *ad vitam æternam,* Dan. XII. 2. aff. שְׁנֵי חַיָּיו, *anni vitæ ejus,* Genes. XLVII. 28. חַיֵּיכִי, *vitam tuam,* Psal. CIII. 4. cum affix. Chald. pro חַיַּיִךְ.

חַיִל m. *robur, virtus, vires, strenuitas: præmunitio, propugnaculum, antemurale, acies, exercitus, copiæ: opes, facultates, opulentia:* אַנְשֵׁי חַיִל, *homines roboris,* id est, *robusti, strenui,* Genes. XLVII. 6. אִישׁ חַיִל, *vir potens robore,* aut *valens facultatibus,* Ruth. II. 1. חַיִל גָּדוֹל, *copiæ magnæ, exercitus magnus,* Ezech. XXXVII. 10. construct. חֵיל פַּרְעֹה, *exercitus Pharaonis,* Exod. XIV. 28. usurpatur etiam hoc modo tanquam absolutum, בְּחֵיל כָּבֵד, *cum copiis gravibus,* id est, *numerosis,* 2 Reg. XVIII. 17. et absque י interdum, הַחֵל הַזֶּה, *exercitus hujus, copiarum istarum,* Obad. ver. 20. חֹמוֹת וָחֵל, *muris et præmunitioni,* Ies. XXVI. 1. sic Thren. II. 8. אֲשֶׁר־חֵיל יָם, *cujus præmunitio est mare,* Nah. III. 8. aff. וּבְכָל־חֵילוֹ, *et in omni exercitu ejus,* Exod. XIV. 17. כָּל־חֵילָם, *omnem substantiam, omnes opes eorum,* Gen. XXXIV. 29. בְּחֵילֵךְ, *in præmunitione tua,* Psalm. CXXII. 7. Chald. חַיִל, *robur,* Daniel. III. 20. בְּאֶדְרָע וְחָיִל, *cum brachio et robore:* Esr. IV. 23. constr. בְּחֵיל שְׁמַיָּא, *in exercitu cœli,* Dan. IV. 32. aff. בְּחַיְלֵהּ, *in copiis ipsius,* Dan. III. 20.

*חִין, *gratia,* vide in חָנַן.

חַיִץ m. *paries luteus:* בֹּנֶה חַיִץ, *exstruit parietem luteum,* Ezech. XIII. 10. Rabbinis satis usitatum, et in Targum מְחִיצָא.

חֵיק m. *sinus, gremium,* אֶל־חֵיק הָרֶכֶב, *in sinum currus,* 1 Reg. XXII. 35. et defectè, בְּחֵק, *in sinu,* Prov. XXI. 14. מֵחֵק, *e sinu,* Prov. XVII. 23. affix. אֶל־חֵיקֶךָ, *in sinum tuum,* Exod. IV. 7.

חָכָה *exspectavit, præstolatus est:* construitur cum לְ. part. plur. const. חוֹכֵי לוֹ, *exspectantes eum,* Ies. XXX. 8. Pih. חִכָּה, idem, et construitur quandoque cum accusativo: præter. חִכָּה אֶת־אִיּוֹב, *exspectavit Jobum,* Job. XXXII. 4. participiale, לִמְחַכֵּה־לוֹ, *præstolanti ipsum,* Ies. LXIV. 4. infin. וּכְחַכֵּי, *et secundum præstolari, cùm præstolantur,* Hos. VI. 9. futur. וְלֹא תְחַכֶּה, *neque præstolaberis,* 2 Reg. IX 3.

חֵךְ חֵךְ, masc. *palatum,* Job. XII. 11. affix. חִכּוֹ מַמְתַקִּים, *pala-*

tum ejus dulcedines, id est, *dulcissimum est,* Cant. V. 16.

חַכָּה, f. *hamus,* Ies. XIX. 8. Job. XL. 25.

חכל חַכְלִילִי, m. *rubicundus,* Gen. XLIX. 12. Targum, יִסְמְקוּן, *rubicundi erunt.*

חַכְלִלוּת, f. *rubedo:* חַכְלִלוּת עֵינַיִם, *rubedo oculorum,* Proverb. XXIII. 29.

חָכַם *sapiens fuit, sapuit:* præter. אִם־חָכַם לִבֶּךָ, *si sapit animus tuus,* Prov. XXIII. 15. fœmin. כִּי חָכְמָה מְאֹד, *quamvis sapiens sit valdè,* Zach. IX. 2. fut. הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים יֶחְכָּם, *ambulans cum sapientibus, fit sapiens,* Prov. XIII. 20. Pih. חִכֵּם, *sapientem reddere, informare.* futur. וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם, *et senes ejus sapientes reddit, informat,* Psal. CV. 22. יְחַכְּמֵנוּ, *sapientes nos facit,* Job. XXXV. 11. Pyh. part. מְחֻכָּם, *peritissimus, sapientissimus,* Psalm. LVIII. 6. plural. מְחֻכָּמִים, *apprimè sapientia,* Proverb. XXX. 24. Hiph. partic. מַחְכִּימַת פֶּתִי, *sapientiam afferens simplici,* Psal. XIX. 8. Hithp. futurum, וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר, *ne sapiens sis* vel *sapere tibi videtor nimium,* Eccles. VII. 17. נִתְחַכְּמָה לוֹ, *sapienter geramus nos ipsi,* id est, *adversus ipsum,* Exod. I. 10. *astutè illum opprimamus.*

חָכָם, m. *sapiens, peritus,* Proverb. III. 7. construct. חֲכַם־לֵב, *sapiens animo,* Prov. X. 8. plur. הוֹי חֲכָמִים, *væ sapientibus,* Ies. V. 21. construct. חַכְמֵי־לֵב, *sapientes animo,* Exod. XXVIII. 3. affix. חֲכָמָיו, *sapientes ejus,* Esther. VI. 13. Chald. חַכִּימִין, *sapientes,* Dan. II. 21. emph. חַכִּימַיָּא, ver. 13. construct. חַכִּימֵי בָבֶל, *sapientes Babyloniæ,* ver. 12. fœmin. אִשָּׁה חֲכָמָה, *mulier sapiens,* 2 Sam. XX. 16. plur. אֶל־הַחֲכָמוֹת, *ad sapientes,* Jer. IX. 17. constr. חַכְמוֹת נָשִׁים, *sapiens quælibet mulierum,* Prov. XIV. 1.

חָכְמָה, f. *sapientia,* Prov. III. 13. constr. אֶת־חָכְמַת שְׁלֹמֹה, *sapientiam Solomonis,* 1 Reg. V. 14. affix. אֶת־חָכְמָתוֹ, *sapientiam ejus,* ibid. plur. יְדַבֵּר חָכְמוֹת, *eloquetur sapientias,* Psal. XLIX. 4. Chald. שָׂכְלְתָנוּ וְחָכְמָה, *intelligentia ac sapientia,* Daniel. V. 11. emphat. חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא, *sapientiam et potentiam,* Dan. II. 23. const. כְּחָכְמַת אֱלָהָךְ, *pro sapientia Dei tui,* Esr. VII. 25.

חַכְמוֹנִי, m. *Chachmonæus,* nomen gentile, 1 Paral. XI. 11. idem etiam appellatus fuit תַּחְכְּמֹנִי, *Tachkemonita,* 2 Sam. XXIII. 8. quidam, *sapiens, sapientiæ doctor,* quasi sit nomen, supremum quendam sapientiæ gradum designans.

חלא חֶלְאָה, *spuma:* aff. אֲשֶׁר חֶלְאָתָה בָהּ, *cujus spuma est in ea,* Ezech. XXIV. 6. ubi deficit Mappik: וְחֶלְאָתָהּ, *et spuma ejus,* ver. 11. R. Sal. scribit: est excrementum, quod educitur ex ore ollæ per ebullitionem, quod vocant אֶשְׁקֻמָא, *escume,* id est, *spuma,* quidam *æruginem* reddunt. Sic quoque Kimchi explicat.

חָלָב masc. *lac,* Exod. III. 8. גְּמוּלֵי מֵחָלָב, *depulsi à lacte,* Ies. XXVIII. 9. constr. חֲלֵב עִזִּים, *lac caprarum,* Prov. XXVII. 27. affix. חֲלָבֵךְ, *lac tuum,* Ezech. XXV. 4.

חֵלֶב, m. *adeps, pinguedo, optimum*

cujusvis rei. אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ, *pinguedinem hujus terræ,* Gen. XLV. 18. עִם חֵלֶב כָּרִים, *cum adipe agnorum,* Deut. XXXII. 14. עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה, *cum adipe renum tritici,* ibid. חֵלֶב יִצְהָר, *adipem* vel *pinguedinem olei,* חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן, *pinguedinem musti et frumenti,* id est, *opimum oleum, opimum et optimum mustum et frumentum,* Num. XVIII. 12. affix. וְאֶת־חֶלְבָּם, *adipem earum,* Num. XVIII. 17. plur. וְאֶת־הַחֲלָבִים, *et adipes,* Levit. IX. 19. aff. מֵחֶלְבֵהֶן, *et de adipibus eorum,* Genes. IV. 4. id est, *pinguissimis,* et deest י signum numeri pluralis: possit et singulare esse.

חֶלְבּוֹן, m. *Chælbon,* nomen proprium loci, in Syria, ubi optimum vinum crevit, Kimchi, Ezech. XXVII. 18.

חֶלְבְּנָה, f. *galbanum,* Exod. XXX. 34. *resina* est vel *pinguedo,* cujus meminit Plinius lib. 12. cap. 25. in fine: odoris mali, ut à priscis sapientibus Hebræorum traditum in Codice Talmudico כְּרִיתוּת, *kerithuth,* cap. I. fol. 6. R. Salomon notat, galbanum odoris tetri fuisse, odoramento aromatico immixtum, ut admonerentur, patienter esse infirmos et peccatores Israëlis inter pios tolerandos.

חֶלֶד m. *ævum, tempus, terra: cessans, instabilis et transiens,* quasi cum חֶדֶל per literarum transpositionem conveniat: זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד, *recordare, ego cujus temporis sim,* Psal. LXXXIX. 48. id est, *quantulum ævum meum sit:* כָּל־יֹשְׁבֵי חָלֶד, *omnes habitatores terræ,* Psal. XLIX. 2. juxta Chaldæum et R. Salomonem, qui scribit terram sic vocari, quia senescit et fit חֲלוּדָה, *rubiginosa,* Psal. XXX. 24. nam חָלַד, *rubiginosum esse* vel *fieri,* apud Rabbinos. aff. וְחֶלְדִּי, *et tempus meum,* Psalm. XXXIX. 6.

חֹלֶד, m. *mustela:* הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר, *mustela et mus,* Levit. XI. 29.

חָלָה *ægrotavit, ægrotus, æger, infirmus fuit.* præter. כִּי חָלָה, *quòd ægrotaret,* Ies. XXXIX. 1. partic. fœm. construct. חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי, *ægra amore ego sum,* Cant. II. 5. futur. וַיֶּחֱלֶא, *et ægrotavit,* 2 Par. XVI. 12. cum א loco ה, ex forma quiescentium tertiâ: per apocopam, וַיָּחַל, *et ægrotavit,* 2 Reg. I. 2. pro וַיֶּחֱלֶה. Niph. נֶחֱלָה, *ægritudine, morbo affici, infirmari:* præterit. וְנֶחֱלֵיתִי, *et ægritudine affectus fui,* Dan. VIII. 27. נֶחְלוּ, *infirmi fuerint,* Jer. XII. 13. part. fœm. בְּיוֹם נַחֲלָה, *in die ægræ* scil. מַכָּה, *plagæ,* Ies. XVII. 11. ut Ab. Esra notat, juxta illud, נַחְלָה מַכָּתֶךָ, *ægra est plaga tua,* Nah. III. 19. item, Jer. XIV. 17. plurale, הַנַּחְלוֹת, *omnes ægræ,* Ezech. XXXIV. 21. Pih. חִלָּה, *ægrotare fecit, morbo affecit,* Deuter. XXIX. 21. infinit. חַלּוֹתִי הִיא, *infirmare meum illud est,* id est, *hoc me infirmum reddit,* Psal. LXXVII. 11. Aliâs semper jungitur nomini פָּנִים, *facies,* estque *precari, deprecari, obtestari aliquem:* præt. חִלִּיתִי פָנֶיךָ, *deprecor faciem tuam,* Psal. CXIX. 58. imper. per apocopam חַל־נָא, *deprecare quæso faciem Domini,* 1 Reg. XIII. 6. Pyh. præter. חֻלֵּיתָ, *infirmatus fuisti,* Ies. XIV. 10. Hiph. הֶחֱלָה, præter. per apocopam הֶחֱלִי, *morbo affecit,* Iesaias LIII. 10. pro הֶחֱלִיא, ad formam quiescentium tertiâ radicali א: hæc enim inter se

frequenter commutantur: הֶחֱלֵיתִי, *ægritudine affeci*, Mich. VI. 13. part. fœm. מַחֲלָה לֵב, *ægrum effecit cor*, Prov. XIII. 12. Hoph. הָחֳלֵיתִי, *ægrotus factus sum*, 1 Reg. XXII. 34. Hithp. infin. לְהִתְחַלּוֹת, *ut morbo conflictaretur*, 2 Sam. XIII. 2. imper. per apocopam, הִתְחַל, *ægrotum age*, ver. 5. et sic futurum, וַיִּתְחַל, *et ægrotum egit, ægrotum se simulavit*, ver. 6.

חֳלִי, m. *morbus, infirmitas, ægritudo*: וָחֳלִי רָע, *et infirmitas mala*, Eccles. VI. 2. in pausa, וִידוּעַ חֹלִי, *et expertus morbum*, Ies. LIII. 3. aff. חָלְיוֹ, *ægritudo ejus*, 1 Reg. XVII. 17. plurale, וַחֲלָיִם רָעִים, *et morbos pessimos*, Deuteron. XXVIII. 59. בַּחֳלָיִים, *infirmitatibus*, 2 Par. XXI. 15. aff. חֳלָיֵנוּ, *morbos nostros*, Ies. LIII. 4.

חֲלִי, m. *ornamentum, monile*, Prov. XXV. 12. plurale, חֲלָאִים, *ornamenta, monilia*, Cant. VII. 1.

חֶלְיָה, f. idem: aff. חֶלְיָתָהּ, *monili suo*, Hos. II. 13.

מַחֲלֶה, masc. *morbus, infirmitas*: constr. בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ, *morbo intestinorum tuorum*, 2 Paral. XXI. 15. aff. מַחֲלֵהוּ, *ægritudinem ipsius*, Prov. XVIII. 14.

מַחֲלָה, f. idem, Exod. XXIII. 25. 1 Reg. VIII. 37.

מַחֲלַת, *Machalath*, habet formam constructam antecedentis nominis, usurpatur tamen tanquam absolutum in titulo Psalmi LIII. et LXXXVIII. R. Salo. dicit esse instrumentum musicum sic appellatum: Aben Esra putat esse initium alicujus suavissimi carminis tunc decantari soliti: vide etiam in חָלַל inter nomina.

מַחֲלֻיִּים, m. p. *morbi*, 2 Paral. XXIV. 25.

תַּחֲלֻאִים, m. p. idem: מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים, *mortibus ægritudinum*, id est, *ægerrimis*, Jer. XVI. 4. constr. תַּחֲלוּאֵי רָעָב, *ægritudines famis*, id est, *ob famem*, Jerem. XIV. 18. aff. וְאֶת תַּחֲלֻאֶיהָ, *et infirmitates ejus*, Deut. XXIX. 21.

חֲלַט Chald. *excîdit, præcîdit*, unde particip. ex Aphel in Targum, צוֹרְעָא מַחְלְטָא, *lepra exscindens, erodens*, Levit. XIII. 15. in Jonath. Hinc est, *præcisè et propriè aliquid facere, proprium facere, appropriare: præcisè, simpliciter, propriè, absolutè dijudicare, adjudicare, cognoscere, pronunciare*: unde וִיסָאֵיבִנֵּיהּ וְיַחְלְטִנֵּיהּ, *et impurabit eum, et propriabit eum*, Lev. XIII. 11. in Jonathane, id est, impurum et præcisè, propriè ac simpliciter leprosum pronunciabit. מְצֹרָע מוּחְלָט, *leprosus absolutè*: לַחֲלִיטִין, *ad præcisiones, præcisè*. Hinc capiendum illud Hebraicè, וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ, *et homines isti experiebantur, festinabant et propriabant, an ex ipso esset res ista*, 1 Reg. XX. 33. id est, festinabant ut experimento cognoscerent et propriè ac præcisè explorarent. Sæpiùs non reperitur in Bibliis.

חלך חֵלְכָה, m. *pauper, afflictus*, Psalm. X. 8, 14. Chaldæus in priori vertit מִסְכֵּנַיָּא, *pauperes*, in altero, עַנְוָךְ, *afflicti tui*. plurale cum א, חֶלְכָּאִים, *pauperes*, Psalm. X. 10. nempe עֲנִיֵּי vel עֲנָוֵי ut Chaldæus vertit. Si à præcedenti est, tunc redundat Dagesch, et א est pro ה. Masorethæ legunt divisim חֵל כָּאִים et ideò כ Dagessatum est. Est au-

tem חֵל כָּאִים, *turba attritorum.* Nam à כָּאָה dicitur הִכְאָה, *attrivit*, נִכְאָה, *attritus fuit.* Inde כָּאֶה, *attritus, pauper,* instar בָּלֶה, unde בָּלִים. Sic et singulare possit esse quasi חֵל כָּאֶה, *viribus attritus.*

חָלַל *perforari, perfodi, confodi: vulnerari, saucium fieri: tripudiare, saltare,* præt. וְלִבִּי חָלַל, *et cor meum saucium est,* Psalm. CIX. 22. part. וְשָׁרִים כְּחוֹלְלִים, *et cantantes æquè ac tripudiantes,* Psalm. LXXXVII. 7. infin. לָחוּל, *ad saltandum,* Jud. XXI. 21. et Schurek est loco Cholem, cui simile vide in בָּרַךְ et infrà in חָקַק. Hinc etiam juxta quosdam, חַלּוֹתִי הִיא, *vulnerari meum, confodi meum,* id est, lethale vulnus meum est, Psalm. LXXVII. 11. et חַלּוֹת est irregulare sicut חַנּוֹת eodem Psalmo ver. 10. à חָנַן. Niph. suum significatum habet à Pih. unde illi subjectum. Pih. חִלֵּל vel חוֹלֵל, *profanare, confodere: tibicinare, tibiis canere: saltare:* præt. חִלֵּל בְּרִיתוֹ, *profanat fœdus suum,* Psalm. LV. 21. particip. בְּיַד מְחַלְלֶךָ, *in manu confodientis te,* Ezech. XXVIII. 9. plur. מְחַלְּלִים בַּחֲלִלִים, *tibicinantes tibiis,* 1 Reg. I. 40. fœmininum alterius formæ, מִן הַמְּחֹלְלוֹת, *ex saltantibus,* Jud. XXI. 23. Aliâs semper in hac conjugatione est *profanare.* Pyh. particip. הַמְחֻלָּל, *quod profanatum est,* Ezechiel. XXXVI. 23. plurale, מְחֻלְלֵי חֶרֶב, *confossi gladio,* Ezech. XXXII. 26. Niph præt. כִּי־נִחַל, *quum profanatur,* Ezech. XXV. 3. infinit. לְבִלְתִּי הֵחֵל, *ut non profanaretur,* Ezech. XX. 9. in Tzere loco Pathach: לְהֵחַלּוֹ, *ad profanandum se,* Levit. XXI. 4. futur. וָאֵחַל, *et profanor,* Ezech. XXII. 26. Hiph. הֵחֵל, *incipere,* et bis, *profanare:* præterit. כִּי־הֵחֵל, *quum cœpisset,* Genes. VI. 1. futurum, אַחֵל, *profanabo,* Ezech. XXXIX. 7. לֹא יַחֵל, *non profanabit,* Num. XXX. 3. cum Pathach, ad differentiam alterius significationis, ut אָחֵל תֵּת, *incipiam dare,* Deut. II. 25. Hoph. præter. אָז הוּחַל, *tunc cœptum est,* Genes. IV. 26.

חֹל, m. *profanum, commune:* לֶחֶם חֹל, *panis profanus,* vel *communis,* 1 Sam. XXI. 4. בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל, *inter sacrum et profanum,* Levit. X. 10.

חָלָל, m. *confossus;* Deuter. XXI. 1. *profanus,* Ezech. XXI. 19. constr. בַּחֲלַל־חֶרֶב, *in confossum gladio,* Num. XIX. 16. plur. וְדַם־חֲלָלִים, *et sanguinem confossorum,* Numer. XXIII. 24. const. חַלְלֵי־חֶרֶב מֵחַלְלֵי רָעָב, *confossi gladio, quàm confossi fame,* Thren. IV. 9. aff. מִמַּכְאוֹב חֲלָלֶיךָ, *dolorem confossorum tuorum,* Psalm. LXIX. 27. fœmin. אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה, *mulierem meretricem et profanam,* Lev. XXI. 7.

חָלִיל, m. *tibia, fistula,* sic dicta quòd perforata et concava sit, unde et חָלוּל Rabbinis *concavum* est: תֹּף וְחָלִיל, *timpanum et tibia,* Ies. V. 12. plural. כַּחֲלִלִים, *tanquam tibiæ,* Jer. XLVIII. 36.

חָלִילָה, *absit,* vox abominantis aliquid tanquam profanum: חָלִלָה לְּךָ, *absit tibi,* Genes. XVIII. 25. חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ, *absit à servis tuis,* Genes. XLIV. 7.

חַלָּה, f. *placenta,* κολλύρα vel κολ-

λυγὶς, Numer. XV. 20. constructum, וְחַלַּת לֶחֶם, *et collyram panis*, Levit. VIII. 26. plurale, וְחַלּוֹת מַצֹּת, *et placentæ azymæ* sive *infermentatæ*, Levit. II. 4.

חַלּוֹן, c. *fenestra*, Genes. VIII. 6. sic dicta, quòd sit quasi foramen vel perforatio parietis: plural. וְחַלּוֹנִים, *et fenestræ*, Ezech. XL. 25. et irregulariter חַלּוֹנָי pro eodem, Jerem. XXII. 14. cui simile vide infrà in חָרֵר in nomine חֹר. constr. חַלּוֹנֵי, quod tamen pro absoluto חַלּוֹנִים ponitur, 1 Reg. VI. 4. aff. בְּחַלּוֹנֵינוּ, *per fenestras nostras*, Jer. VI. 21. et forma fœm. חַלּוֹנוֹת, Ezech. XL. 29.

מָחוֹל, m. *chorus*, Psalm. CXLIX. 3. construct. בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים, *cum choro ludentium*, Jer. XXXI. 4. affix. מְחוֹלֵנוּ, *chorus noster*, Thren. V. 15. fœm. מְחוֹלָה unde const. כִּמְחוֹלַת, Cant. VII. 1. plural. וּמְחֹלֹת, *et choros*, Exod. XXXII. 19. וּבִמְחֹלֹת, *et cum choris*, Exod. XV. 20.

מְחִלּוֹת, f. p. *fossæ, cavernæ*, Ies. II. 19.

מַחֲלַת, f. *Machalath*, Psal. LIII. 1. in titulo. Quidam volunt esse generale nomen instrumentorum musicorum, quæ excavata et perforata sunt, ac inflari solent, et dicuntur pneumatica, ut tibiæ, tubæ, buccinæ. Vide etiam in חָלָה inter nomina. Eodem modo ab hac radice deducunt נְחִילוֹת, pro נְחִלּוֹת, sensu eodem. At forma grammatica repugnat: vide in נָחַל.

תְּחִלָּה, f. *initium, principium*, Gen. XIII. 3. construct. תְּחִלַּת חָכְמָה, *principium sapientiæ*, Prov. IX. 10.

חָלַם *somniare*, et ex Chaldaica significatione, *convalescere, revalescere, augescere*, vel *pinguescere*: præter. חָלַמְתִּי חֲלוֹם, *somniavi somnium*, Genes. XXXVII. 9. futurum, וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם, *et somniarunt somnium*, Genes. XL. 5. יַחְלְמוּ בְנֵיהֶם, *revalescant nati earum*, Job. XXXIX. 4. Hiph. particip. plural. אֲשֶׁר אַתֶּם מַחְלְמִים, *quæ vos facitis* vel *curatis somniari*, Jerem. XXIX. 8. et est irregulare, pro מַחֲלִימִים, cui simile vide in עָזַר. futurum, וְתַחֲלִימֵנִי, *et revalescere facies me*, Ies. XXXVIII. 16. id est, sanabis, quâ significatione apud Syros frequens, et אֶתְחַלֵּם, *sanari*, in N. T. obvium.

חֲלוֹם, m. *somnium*: aff. וָאֵרֶא בַחֲלוֹמִי, *et vidi in somnio meo*, Gen. XLI. 22. plural. חֲלוֹמוֹת, et cum aff. בַּחֲלוֹמֹתָם, *somniis suis*, Jerem. XXIII. 27.

חֵלֶם, m. Chald. *somnium*: חֵלֶם חֲזֵית, *somnium vidi*, Dan. IV. 2. emph. פְּשַׁר חֶלְמָא, *interpretationem somnii*, ver. 3. aff. חֶזְוֵי חֶלְמִי, *visiones somnii*, Dan. IV. 6. plur. חֶלְמִין, etc.

חַלָּמוּת, f. *vitellus*: בְּרִיר חַלָּמוּת, *in albumine vitelli*, Job. VI. 6.

אַחְלָמָה, fœm. *amethystus*, Exod. XXVIII. 19. lapis pretiosus est, sic dictus, quod gestantibus somnia inducit, scribit Aben Esra.

חַלָּמִישׁ, m. *silex, petra durissima*: quandoque nomen *rupis*, ad auxesin adjunctum sibi habet: חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם, *petram durissimam in fontem aquarum*, Psalm. CXIV. 8. מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ, *e rupe petræ*, id est, durissimâ, Deut. VIII. 15. et forma constructa, מֵחַלְמִישׁ צוּר, *de petra rupis*, Deut. XXXII. 13.

חָלַף *mutavit; mutatus, innovatus fuit: præteriit, transivit, pertransivit, permeavit: exscidit, conscîdit:* præter. מָטָר חָלַף, *pluvia præteriit,* Cant. II. 11. וְחָלְפָה רַקָּתוֹ, *et pertransivit tempora ejus,* Jud. V. 26. sc. paxillo, vel pertransire fecit paxillum per tempora ejus, ut Kimchi in Com. explicat, et similiter paraphrastes Chaldæus. Futurum, יַחֲלוֹף, *exscindet, concîdet,* Ies. II. 18. Chald. יַחְלְפוּן, *præteribunt,* Dan. IV. 13. ex Pih. futurum, וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָו, *et mutavit vestes suas,* 2 Sam. XII. 20. Hiph. præter. וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי, *et mutavit mercedem meam,* Genes. XXXI. 7. imper. וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם, *et mutate vestimenta vestra,* Genes. XXXV. 3. futurum, עוֹד יַחֲלִיף, *adhuc innovabit,* scilicet ramos suos, hoc est, repullulabit, Job. XIV. 7. aut intransitivè, *innovabit se, innovabitur:* קַשְׁתִּי בְּיָדִי תַחֲלִיף, *arcus meus in manu mea innovabit se,* Job. XXIX. 20.

חֵלֶף, *pro, vice,* notat unius rei pro altera commutationem חֵלֶף עֲבֹדָתָם, *pro ministerio ipsorum,* Num. XVIII. 21.

חֲלוֹף, m. *transitus:* כָּל־בְּנֵי חֲלוֹף, *omnium filiorum transitus,* Proverb. XXXI. 8. sive excisionis, qui è vita exscindi debent et morti adjudicantur, sive omnium mortalium, quorum vita levis transitus est ad mortem.

חֲלִיפָה, f. *mutatio, immutatio, vicissitudo:* aff. עַד בּוֹא חֲלִיפָתִי, *donec veniat immutatio mei,* Job. XIV. 14. R. Levi, כְּרִיתָתִי, *excisio mei,* id est, מִיתָתִי, *mors mea,* ut A. Esra habet: plural. חֲלִיפוֹת, *mutationes,* Ps. LV. 20. חֲלִיפוֹת, *mutationibus,* 1 Reg. V. 14. id est, permutatim, alternatim, per vices: חֲלִפוֹת שְׂמָלוֹת, *mutationes* vel *mutatoria vestium,* Gen. XLV. 22. id est, alias, novas et recentes, et sic quoque, Jud. XIV. 19.

מַחֲלָפִים, m. p. *cultri mactatorii,* ab incidendo dicti, juxta Kimchium, Esr. I. 9.

מַחְלְפוֹת, f. p. *cincinni,* Jud. XVI. 13. sic dicti, scribit Kimchi, quia facilè mutantur, et citò albescunt.

חָלַץ *exuit, extraxit: eruit, liberavit, expedivit,* et semel intransitivè, *eruit, subtraxit se:* præt. חָלַץ מֵהֶם, *eruit, subtraxit se ab eis,* Hos. V. 6. חָלְצוּ שָׁד, *extrahunt mammas,* Thren. IV. 3. particip. Pahul, חָלוּץ, *expeditus,* Num. XXXII. 21. הֶחָלוּץ לַצָּבָא, *expeditus ad malitiam,* 1 Par. XII. 23. const. חֲלוּץ צָבָא, *expeditus militiæ,* Numer. XXXII. 27. חֲלוּץ הַנָּעַל, *exutus calceo,* Deuter. XXV. 10. futur. וְנַעַלְךָ תַחְלוֹץ, *et calceum tuum exues,* Ies. XX. 2. Niph. נֶחֱלַץ, *liberari, expediri, expeditum esse:* præter. מִצָּרָה נֶחֱלָץ, *ab angustia liberatur,* Prov. XI. 8. imp. הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם, *expediti estote ex vobis,* Num. XXXI. 3. id est, expediant se, vel expedite ex vobis. Pih. חִלֵּץ, *liberavit, eruit, eripuit:* præter. חִלֵּץ אֶת הָאֲבָנִים, *eruit lapides,* Lev. XIV. 43. imper. חַלְּצָה נַפְשִׁי, *erue animam meam* Psalm. VI. 5. Hiph. futur. וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ, *et ossa tua expedita reddet,* Ies. LVIII. 11.

חֲלִיצָה, fœmin. *extractio, exuviæ:* aff. אֶת־חֲלִצָתוֹ, *extractionem ejus,* 2 Sam. II. 21. id est, exuvias: plur cum affix. אֶת־חֲלִיצוֹתָם, *exuviæ eorum,* Jud. XIV. 19.

חֲלָצַיִם, m. p. *lumbi,* sic dicti, quòd circa eos expediamur et accingamur ad militiam, Ies. XXXII. 11. affix

אֵזוֹר חֲלָצָיו, *cingulum lumborum ejus*, Ies. V. 27.

מַחֲלָצוֹת, f. p. *mutatoriæ vestes*, vestimenta festiva et splendida, quorum diebus sacris ac festis usus est, Zach. III. 4. Ies. III. 22.

חָלַק *partitus, impertitus est, distribuit, divisit, dispertivit*, et semel, *læve, molle esse:* ut, חָלְקוּ, *lævia* vel *mollia sunt*, id est, blanda, Psal. LV. 22. חָלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם, *diviserunt hæreditatem* vel *possessionem eorum*, Jos. XVIII. 2. Niph. futur. יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ, *dividetur terra*, Numer. XXVI. 55. וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם, *et distribuit se contra eos*, Gen. XIV. 15. id est, distributis suis copiis irruit in eos. Pih. præterit. אֶת־אַרְצִי חִלֵּקוּ, *et terram meam distribuerunt, partiti sunt*, Joël. III. 2. Pyh. præt. וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ, *et dividetur spolium tuum*, Zach. XIV. 1. futur. בַּחֶבֶל תְּחֻלָּק, *funiculo dividetur*, Amos VII. 17. Hiph. הֶחֱלִיק, *emollivit, lævigavit; blanditus fuit:* præter. הֶחֱלִיק אֵלָיו, *blanditur ad se*, id est, sibi, Psalm. XXXVI. 3. אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה, *dicta sua emollit, dictis suis blanditur*, Prov. II. 16. particip. מַחֲלִיק פַּטִּישׁ, *lævigans, expoliens malleo*, Ies. XLI. 7. מִמַּחֲלִיק לָשׁוֹן, *quam qui lenificat* sive *blanditur linguâ*, Prov. XXVIII. 23. infinit. intransitivè, לַחֲלִק מִשָּׁם, *ut divideret se inde*, Jer. XXXVII. 12. id est, leniter et placide se subduceret, præ metu populi, juxta Kimchium: Chaldæus, *ad dividendam hæreditatem suam ab eis*. Hithp. הִתְחַלְּקוּ אוֹתָהּ, *partientur eam sibi*, vel ut Kimchi in Com. notat, partientur se (in) ea, Jos. XVIII. 5. nam conjugatio hæc semper intransitiva est.

חֵלֶק, masc. *pars, portio, possessio:* חֵלֶק כְּחֵלֶק, *partem sicut partem*, id est, partes æquales, Deut. XVIII. 8. affix. חֶלְקִי יְהוָה, *portio mea Dominus*, Psalm. LXXIII. 26. plural. חֲלָקִים, *partes*, Jos. XVIII. 5. Chald. חֲלָק, *portio*, Esr. IV. 16. aff. חֲלָקֵהּ, *pars ejus*, Dan. IV. 12.

חָלָק, masc. *lævis, mollis, glaber: blandus, blandiens:* אִישׁ חָלָק, *vir lævis, glaber*, Genes. XXVII. 11. וּפֶה חָלָק, *et os molle*, id est, blandum, Prov. XXVI. 28.

חֶלְקָה, fœm. *pars, portio, lævitas, blandities:* חֶלְקָה אַחַת, *portio una*, Amos IV. 7. construct. וְעַל־חֶלְקַת צַוָּארָיו, *et super lævitatem* seu *glabritiem colli ejus*, Genes. XXVII. 16. affix. אֶת־חֶלְקָתִי, *portionem meam*, Jer. XII. 10. plur. חֲלָקוֹת, *blanditiæ, blanda*, Ies. XXX. 10. et cum Dagesch, בַּחֲלַקּוֹת, *cum blanditiis*, Dan. XI. 32.

חֲלֻקָּה, fœm. *partitio:* construct. חֲלֻקַּת בֵּית אָב, *partitio domus paternæ*, 2 Par. XXXV. 5.

חַלֻּקִים, m. p. *læves:* construct. חַלֻּקֵי אֲבָנִים, *læves lapidum*, id est, læves lapides, 1 Sam. XVII. 40.

חַלֻּקִים, m. p. *lævitates:* constr. בְּחַלְּקֵי־נַחַל, *inter lævitates torrentis*, Ies. LVII. 6. id est, lapides læves.

חֲלַקְלַקּוֹת, f. p. *lubricitates, blanditiæ*, Psalm. XXXV. 6. Dan. XI. 21, 34.

מַחֲלוֹקֶת, f. *partitio, distributio, divisio:* affixum, מַחֲלֻקְתּוֹ, *distributio ejus*, 1 Par. XXVII. 4. plurale, מַחְלְקוֹת, *distributiones*, 1 Par. XXVI. 19. aff. עַל מַחְלְקוֹתָם, *per distributiones suas*, 2 Par. XXXI. 2. Chald.

בְּמַחְלְקָתְהוֹן, *in distributionibus suis,* Esr. VI. 18.

חלשׁ *debilitavit, debilis* vel *debilitatus fuit:* part. חוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם, *debilis es supra gentes,* Ies. XIV. 12. futur. וַיֶּחֱלָשׁ, *et debilitatur,* Job. XIV. 10. et activum, וַיַּחֲלֹשׁ, *et debilitavit, debilem reddidit, fregit,* Ex. XVII. 13.

חַלָּשׁ, *debilis,* Joël. IV. 10.

חֲלוּשָׁה, f. *debilitas,* Ex. XXXII. 18.

חמא חֶמְאָה, f. *butyrum,* Gen. XVIII. 8. construct. חֶמְאַת בָּקָר, *butyrum armenti,* Deut. XXXII. 14. Hinc contractum, בְּחֵמָה, *in* vel *cum butyro,* Job. XXIX. 6. pro בְּחֶמְאָה.

מַחֲמָאוֹת, f. p. *butyrina,* scil. verba, id est, mollia, blanda, Psalm. LV. 22. et מ primum est formativum, ut R. Salomon scribit. Kimchi in lib. Rad. putat esse præpositionem, pro מֵחֶמְאוֹת, *præ butyris,* cui formæ punctatio repugnat.

חָמַד *desideravit, concupivit:* præter. חָמְדוּ לָהֶם, *desiderant sibi,* Prov. I. 22. Niph. particip. אוֹצָר נֶחְמָד, *thesaurus desideratissimus,* Prov. XXI. 20. plural. הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב, *desideratissima magis quàm aurum,* Psalm. XIX. 11. Pih. præt. חִמַּדְתִּי, *summè desideravi,* Cant. II. 3.

חֶמֶד, m. *desiderium:* בַּחוּרֵי חֶמֶד, *juvenes desiderii,* id est, desideratissimi, Ezech. XXIII. 6.

חָמוּד, m. *desiderabile, res desiderabilis:* aff. חֲמוּדוֹ, *desiderabile ejus,* Psalm. XXXIX. 12. בַּחֲמוּדוֹ, *cum re desiderabili sua,* Job. XX. 20. plural. וַחֲמוּדֵיהֶם, *et desiderabilia eorum,* Ies. XLIV. 9. fœm. חֲמוּדוֹת, *desiderabilia,* Esr. VIII. 27. כִּי חֲמוּדוֹת אַתָּה, *nam desideria tu es,* Dan. IX. 23. pro vir desideriorum, ut plenè dicitur, Dan. X. 11. id est, omnium desiderabilium virorum desideratissimus.

חֶמְדָּה, f. idem: אֶרֶץ חֶמְדָּה, *terram desiderii,* id est, desideratam, Ies. III. 19. constr. חֶמְדַּת כָּל־הַגּוֹיִם, *desiderium omnium gentium,* Hag. II. 7. aff. חֶלְקַת חֶמְדָּתִי, *partem desiderii mei,* Jer. XII. 10.

מַחְמָד, m. *desiderium,* 1 Reg. XX. 6. plur. כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים, *totus ipse est desideria,* id est, desideratissimus, Cant. V. 16. constr. מַחֲמַדֵּי בִטְנָם, *desideria uteri ipsorum,* id est, liberos desideratissimos, Hos. IX. 16. affix. מַחֲמַדַּי, *desideria mea,* Joël. IV. 5. id est, desideratissima quæque.

מַחֲמוּדִים, m. p. idem: affix. מַחֲמֻדֶּיהָ, *res desiderabiles suas,* Thren. I. 7.

חמה חָם, m. *socer,* et est ut אָב ab אָבָה: aff. אֶל־חָמִיהָ, *ad socerum suum,* Gen. XXXVIII. 25.

חָמוֹת, f. *socrus:* aff. חֲמוֹתָהּ, *socrus ejus,* Ruth. II. 19.

חוֹמָה, f. *murus,* Levit. XXV. 30. constr. לְחוֹמַת נְחֹשֶׁת, *in murum æneum,* Jerem. XV. 20. aff. חוֹמָתָהּ, *ad murum ejus,* Nah. II. 5. plural. חוֹמוֹת, *muri,* Ies. XXVI. 1. aff. חֹמֹתֶיךָ, *muros tuos,* Deut. XXVIII. 52. duale, בֵּין הַחֹמֹתַיִם, *inter muros duos,* Ies. XXII. 11.

חמט חֹמֶט, m. *limax, testudo,* aliis est *lacerta,* aliis aliud, Levit. XI. 30.

חָמַל *pepercit, clementiâ usus*

fuit: construitur cum על et אל: præterit. חָמַל עַל־עַמּוֹ, *clementiâ usus erga populum suum,* 2 Paral. XXXVI. 15. infinit. לְחֶמְלָה עָלָיִךְ, *clementiâ utendo erga te,* Ezech. XVI. 5. cum ה paragogico. Potest et nomen esse: nomina enim verbalia sæpè suorum verborum structuram imitantur. Simile vide in חָמַץ. fut. אִישׁ אֶל־אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ, *quisque in fratrem suum non utetur clementiâ,* Ies. IX. 19.

חֶמְלָה, f. *clementia,* quasi ignoscentiam vel parsionem dicas: construct. בְּחֶמְלַת יְהוָה עָלָיו, *propter clementiam Domini erga eum,* Genes. XIX. 16. propterea quòd clementiâ uteretur Dominus erga eum: affix. וּבְחֶמְלָתוֹ, *et clementiâ suâ,* Iesaias LXIII. 9.

מַחְמָל, m. *indulgentia,* Ezechiel. XXIV. 21.

חָמַם *calefactus fuit, caluit, concaluit, incaluit:* quandoque construitur cum ל vel dativo: præter. וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ, *et quum incalesceret sol,* Exod. XVI. 21. וְחַם לָהֶם, *calescit illis,* Eccles. IV. 11. et sic 1 Reg. I. 2. infin. לַחְמֹם, *ad calescendum,* Ies. XLVII. 14. pro לַחֲמֹם, et Kametz est propter pausam. Niph. partic. הַנֵּחָמִים, *qui incalescunt,* Ies. LVII. 5. futur. וּלְאֶחָד אֵיךְ יֵחָם, *et uni quomodo incalescet?* Eccles. IV. 11. Pih. futur. תְּחַמֵּם, *calefaciet,* Job. XXXIX. 14. Hithp. futur. יִתְחַמָּם, *calefactus fuerit,* Job. XXXI. 20.

חָם, m. *calidus,* Jos. IX. 12. plur. בְּגָדֶיךָ חַמִּים, *vestimenta tua calida,* Job. XXXVII. 17.

חֹם, m. *calor, æstus:* וְקֹר וָחֹם, *frigusque et, æstus,* Gen. VIII. 22. affix. בְּחֻמּוֹ, *in calore ejus,* Job. VI. 17.

חוּם, m. *fuscum,* quasi ex calore adustum, Gen. XXX. 32.

חַמָּה, f. *calor, sol,* à calefaciendo, Job. XXX. 28. aff. מֵחַמָּתוֹ, *a calore ejus,* Psal. XIX. 7.

חַמָּנִים, m. p. *subdiales statuæ,* quasi solares vel soli expositæ, Ies. XXVII. 9. aff. חַמָּנֵיכֶם, *subdiales statuas vestras,* Levit. XXVI. 30. ubi R. Salomon: idola erant, quæ ponebant super tecta, et quia soli erant exposita, appellabant ea חַמָּנִים: et Ab. Esra: בָּתִּים, *domus,* vel *sacella* erant facta ad cultum solis.

חָמַס *abstulit, abripuit violenter, violentiâ usus fuit, violentiam, vim fecit, injuriâ affecit:* præter. חָמְסוּ תוֹרָתִי, *vim faciunt legi meæ,* vel, *injuriâ afficiunt legem meam,* Ezech. XXII. 26. futur. יַחְמֹס, *violenter auferet, vi abripiet,* Job. XV. 33. Thren. II. 6. עָלַי תַּחְמֹסוּ, *quas contra me violenter rapitis,* id est, iniquè comminiscimini, Job. XXI. 27. Niph. præter. וְנֶחְמְסוּ עֲקֵבָיִךְ, *et violenter auferentur vestigia tua,* id est, soleæ tuæ, Jerem. XIII. 22. hoc est, discalceata ibis in captivitatem; confer Ies. XX.

חָמָס, m. *vis, violentia, injuria, rapina:* עֵד חָמָס, *testis injuriæ,* id est, iniquus, injurius, Exod. XXIII. 1. constr. וַחֲמַס־אֶרֶץ, *et violentiam terræ,* Hab. II. 8. aff. חֲמָסוֹ, *injuria ejus,* Psalm. VII. 17. plurale, מֵאִישׁ חֲמָסִים, *a viro violentiarum,* id est, violentissimo, Psal. CXL. 2.

תַּחְמָס, m. *hirundo,* juxta quosdam, Levit. XI. 16. Kimchi in lib. Rad. scribit; quod sit avis immunda sic dicta, quòd alias aves violenter rapit.

חָמֵץ *fermentatus fuit:* præter. כִּי לֹא חָמֵץ, *quum nondum fermentata esset,* Exod. XII. 39. partic. vide inter nomina. infin. עַד־חֻמְצָתוֹ, *usque ad fermentari ejus,* id est, dum fermentata sit, Hos. VII. 4. ab absoluto חֻמְצָה, vide simile in חָמַל. futur. טֶרֶם יֶחְמָץ, *antequam fermentaretur,* Exod. XII. 34. Hithp. futurum metaphoricè, כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי, *quum exacerbabatur animus meus,* Psal. LXXIII. 21.

חָמֵץ, m. *fermentatum,* Exod. XII. 15.

חֹמֶץ, m. *acetum,* quasi vinum fermentatum vel acidum dictum, Num. VI. 3.

חוֹמֵץ, m. *præfractus, violentus, oppressor, præfractè et violenter agens,* quasi חֹמֵס, צ et ס inter se permutatis, Psal. LXXI. 4.

חָמוּץ, m. *conspersus, tinctus* vel *infectus, madefactus:* constr. חֲמוּץ בְּגָדִים, *madefactus vestibus,* Iesaias LXIII. 1. metaphora à massa conspersa.

חָמוֹץ, m. *oppressus,* Ies. XI. 7.

חָמִיץ, m. *merum, pabulum,* propriè subacidum: בְּלִיל חָמִיץ יֹאכֵלוּ, *farraginem meram comedent,* Iesaias XXX. 24.

חֻמְצָה, f. *fermentatio,* vide antè in Kal.

מַחְמֶצֶת, f. *fermentatum,* Exod. XII. 20.

חָמַק *discessit, subduxit se: circuivit se subducendo.* præter. חָמַק עָבָר, *subduxit se, præteriit,* Cant. V. 6. Hithp. futur. עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין, *quousque subduces te,* Jerem. XXXI. 22.

חַמּוּק, m. *ambitus, circumductus:* plur. construct. חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ, *ambitus femorum tuorum,* Cant. VII. 1.

חָמַר *turbari, turbidum, lutosum esse* vel *fieri:* item *bituminare.* præt. וְיַיִן חָמַר, *et vinum turbidum est,* Psal. LXXV. 9. juxta Ab. Esram R. Salomon, *vinum vinosum:* nam Chaldaicè *vinum* appellatur חַמְרָא. futurum, יֶחְמְרוּ מֵימָיו, *lutosæ fient aquæ ejus,* Psal. XLVI. 4. ex alia significatione, וַתַּחְמְרָה, *et bituminavit, bitumine oblivit eam,* Exod. II. 3. quæ à nomine חֵמָר, *bitumen,* petita est. Pyh. ex geminatis duabus radicalibus, præterit. פָּנַי חֳמַרְמְרָה, *facies mea lutulenta, squalida facta est à fletu,* Job. XVI. 16. quod juxta Masorethas legendum in fine רוּ, ut illud, מֵעַי חֳמַרְמָרוּ, *viscera mea turbantur,* turbida fiunt ut aqua æstuans et fluctuans, Thren. I. 20.

חֹמֶר, m. *lutum,* Ies. XLV. 9. *cæmentum, intritum,* Gen. XI. 3. item *acervus,* unde חֹמֶר מַיִם רַבִּים, *ad acervum aquarum multarum,* Hab. III. 15. pluraliter חֳמָרִים, *acervi,* Exod. VIII. 10. Fuit et חוֹמֶר, *chomer* mensura maxima, quæ et כּוֹר, *corus* vocatur, continens decem bathos sive ephas, quæ ejusdem fuerunt mensuræ, Ezech. XLV. 11, 14. de epha est traditio in jure Hebræorum: האיפה שלש סאין, *epha trium est sein sive satorum:* Menachoth c. 8. in principio Misnæ. Totidem etiam bathus in liquidis. Ergo chomer sive corus, continuit triginta sata: nam ter decies sunt triginta. Quantum סְאָה, *sea* sive *satum* continuerit, vide illic. Chomeris hujus mentio, Lev. XXVII. 16. Num. XI. 32. Ies. V. 10. Hos. III. 2.

חֵמָר, m. *bitumen,* Exod. II. 3.

חֶמֶר, m. *merum, vinum meracum*

rubens, quasi luteum dictum, vel quòd cerebrum turbet: כֶּרֶם חֶמֶר, *vinea rubentis vini,* Ies. XXVII. 2. *etiam sanguinem uvarum bibisti* חָמֶר, *merum,* Deut. XXXII. 14. Chald. חֲמַר וּמְשַׁח, *vinum et oleum,* Esr. VI. 9. emph. חַמְרָא שָׁתֵה, *vinum bibebat,* Dan. V. 1.

חֲמוֹר, m. *asinus,* Jud. XV. 15. R. Bechai scribit, Genes. II. sic dici à חוֹמֶר, id est, modiis et acervis frumenti portandis, item *acervus,* ver. 16. חֲמוֹר לֶחֶם, *asinum panis,* 1 Sam. XVI. 20. id est, onustum pane, ut Kimchi explicat in Com. aff. לַחֲמֹרוֹ, *asino suo,* Gen. XLII. 27. plur. וְצֶמֶד חֲמֹרִים, *et par asinorum,* Jud. XIX. 3. duale à forma fœminina, חֲמֹרָתַיִם, *acervos duos,* Jud. XV. 16. aff. אֶת־חֲמֹרֵיהֶם, *asinos eorum,* Gen. XXXIV. 28.

יַחְמוּר, m. *dama,* juxta quosdam, Deuter. XIV. 5. quidam *bubalum* interpretantur. Kimchi in lib. Rad. scribit esse animal simile capræ magnæ.

חָמֵשׁ f. *quinque:* חָמֵשׁ שָׁנִים, *quinque annos,* Genes. V. 6. constr. חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, *quinque centum,* id est, quingentos *annos,* Gen. XI. 11. plurale significat decies quinque, id est, *quinquaginta:* חֲמִשִּׁים אִישׁ, *quinquaginta viros,* 1 Reg. XVIII. 4. aff. וַחֲמִשָּׁיו, *cum quinquaginta suis* sc. hominibus vel militibus, 2 Reg. I. 9. mascul. חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים, *quinque viros,* Gen. XLVII. 2. const. חֲמֵשֶׁת, Jos. X. 5. huic competit idem pluralis, qui ante.

חֹמֶשׁ, masc. *quinta pars,* Genes. XLVII. 26. אֶל־הַחֹמֶשׁ, *ad quintam partem* sive *costam lateris,* 2 Sam. II. 23.

חֲמִישִׁי, m. *quintus,* Genes. I. 23. vel cum Dagesch, בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי, *mense quinto,* Zach. VII. 3. fœmin. חֲמִשִּׁית vel חֲמִישִׁית, *quinta,* Neh. VI. 5. *quinta pars,* Gen. XLVII. 24. affix. וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ, *et quintam partem ejus,* Lev. V. 16. affix. וַחֲמִשִׁתָיו *et quintas partes ejus,* Levit. V. 24. est ex forma singul. et plur. compositum, quo Ab. Esra scribit significari minùs quàm plura, id est, duo sive duas quintas. Subtile id magis, quam probabile.

חֲמֻשִׁים, m. p. *quini, quino ordine,* qui militaris erat, Exod. XIII. 18. Hebræi scribunt, idem esse quod חֲלוּצִים, *expediti, accincti.*

חִמֵּשׁ, verbum in Pihel, *quintavit,* sicut dicitur decimavit: præt. וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ, *et quintabit terram,* id est, quintam proventuum accipiet, Gen. XLI. 34. quintam terræ imponit solvendam.

חֵמֶת masc. *uter, lagena:* מִן־הַחֵמֶת, *ex utre,* Genes. XXI. 15. et alia forma, וְחֵמַת מַיִם, *et utrem aquæ,* ver. 14. חֲמַת מִיָּיִן, *utre vini,* Hos. VII. 5. affix. חֲמָתְךָ, *utrem tuum,* Hab. II. 15. quod est a חֵמָה, vide יָחַם.

חָנָה *castrametatus est, castra posuit: resedit,* construitur absolutè et cum præpos. עַל, אֶל et לְ: præt. וְחָנִיתִי לְבֵיתִי, *et castra ponam ad domum meam,* Zach. IX. 8. וְחָנִיתִי עָלַיִךְ, *et castrametabor contra te,* Ies. XXIX. 3. part. cum affix. חֹנָךְ, *castrametantis contra te,* pro חֹנֶה עָלֶיךָ, Psal. LIII. 6. inf. הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם, *ecce (tempus) castra metandi hodie,* Jud. XIX. 9. id est, diversandi,

hospitandi tempus nunc est: ita enim per עֵת, *tempus*, R. Salomon supplet.

חֲנִית, fœm. *hasta, lancea*, quòd in castris ejus maximus usus esset: חֶרֶב וַחֲנִית, *gladius aut hasta*, 1 Sam. XIII. 22. affix. וַחֲנִיתוֹ, *et hasta ejus*, 1 Sam. XIX. 9. plur. אֶת־הַחֲנִיתִים, *lanceas*, 2 Paral. XXIII. 9. et forma fœm. cum aff. וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם, *et hastas suas*, Ies. II. 4.

חֲנֻיּוֹת, f. p. *cellulæ, mansiunculæ*, Jer. XXXVII. 16. singulare חָנוּת, *hospitium, diversorium*, in quo castra nostra ponimus, hospitamur, et quiescimus, apud Rabbinos frequentissimum.

מַחֲנֶה, c. *castra, acies*. הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר, *acies illa quæ reliqua facta fuerit*, ubi masculin. et, אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת, *ad aciem unam*, ubi fœmin. Gen. XXXII. 9. const. מַחֲנֵה מִדְיָן, *castra Midian*, Jud. VII. 8. affix. בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ, *in medio castrorum tuorum*, Deut. XXIII. 15. duale, מַחֲנַיִם, *Machanajim*, id est, castra duo, nomen proprium loci, a duobus castris sic dicti, angelorum scil. et Jacobi, Genes. XXXII. 2. cum ה locali, מַחֲנַיְמָה, *in Machanajim*, 2 Sam. XVII. 24. plur. הַבְּמַחֲנִים, *num in castris*, Num. XIII. 20. מַחֲנֶיךָ, *castra tua*, Deut. XXIII. 24. Et forma fœm. בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת, *in portis castrorum*, 2 Par. XXXI. 2.

תַּחֲנוֹת, f. *metatio: mansio:* affix. תַּחֲנֹתִי, *metatio mea*, 2 Reg. VI. 8. et Cholem est loco Schurek, scribit Kimchi.

חָנַט *condivit aromatibus* quod *balsamare* dicunt: item *edidit, protrusit, protulit:* præter. חָנְטָה פַגֶּיהָ, *protulit grossulos suos*, Cant. II. 13. particip. יְמֵי הַחֲנֻטִים, *dies aromatibus conditorum*, vel qui aromatibus condiri solent, Genes. L. 3. infinit. לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו, *ut aromatibus condirent patrem suum*, ver. 2. futur. וַיַּחַנְטוּ, *et aromatibus condiverunt*, ibid.

חִטָּה, f. *triticum*, sic dictum, quòd ex folliculis suis protrusum emineat, et est pro חִנְטָה, ut ex lingua Chaldaica apparet: אֶרֶץ חִטָּה, *terram tritici*, Deuter. VIII. 8. plurale בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים, *in diebus messis tritici*, id est, triticeæ, Genes. XXX. 14. et in Nun, קַח לְךָ חִטִּין, *accipe tibi tritica*, Ezech. IV. 9. constr. בְּחִטֵּי מִנִּית, *in tritico Minnith*, Ezech. XXVII. 17. Chald. חִנְטִין, *tritica*, Esr. VI. 9.

חָנַךְ *initiavit, primùm imbuit, instruxit: dedicavit:* præterit. וְלֹא חֲנָכוֹ, *et non initiavit eam*, Deut. XX. 5. imp. חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ, *initia puerum pro ratione viæ ipsius*, Prov. XXII. 6. id est, primùm imbue, instrue, institue. futur. וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית, *et dedicaverunt domum*, 2 Par. VII. 5.

חֲנֻכָּה, f. *initiatio, dedicatio:* לַעֲשׂוֹת חֲנֻכָּה, *ad faciendum dedicationem*, Nehem. XII. 27. וּבַחֲנֻכַּת חוֹמַת, *et ad dedicationem muri*, ibid. Chald. לַחֲנֻכַּת צַלְמָא, *ad dedicationem imaginis*, Dan. III. 2.

חֲנִיכִים, m. p. *initiati, instructi:* aff. חֲנִיכָיו, *instructos suos*, Genes. XIV. 14. scil. servos domesticos.

חֲנָמַל m. *grando major, lapides magni grandinis*, juxta Ab. Esram, Ps. LXXVIII. 47.

חָנַן *gratiam fecit, misericors, gratiosus fuit, gratiosè largitus est, misertus fuit.* Construitur cum accus. rei et personæ, et præpos. לְ. præter. וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן, *gratiosus ero cui fuero gratiosus,* Exod. XXXIII. 19. infin. הֲשָׁכַח חַנּוֹת, *an oblitus est gratiam facere,* Ps. LXXVII. 10. cui similem formam vide in שַׁמֵּם. fut. irregul. חָנוֹן יָחְנְךָ, *gratiam faciendo gratiam faciet tibi,* Ies. XXX. 19. et sic Gen. XLIII. 29. Nun autem debebat esse Dagessatum, ut dicitur וִיחֻנֶּךָּ, *et gratiam faciat tibi,* Num. VI. 25. Chald. infinit. בְּמִחַן עֲנָיִן, *gratiam faciendo pauperibus afflictis,* Dan. IV. 24. Niph. præt. anomalum, מַה־נֵּחַנְתְּ, *quàm gratiosa tibi eris, quàm gratulaberis tibi,* Jerem. XXII. 23. deficit Dagesch, ut antè in futuro Kal. Pih. particip. מְחוֹנֵן, *gratiam faciens,* Prov. XIV. 21. infin. עֵת לְחֶנְנָהּ, *tempus est gratiam faciendi ei,* Psalm. CII. 14. ubi Sægol est loco Pathach, et ex נ abest Dagesch, pro לְחַנְּנָהּ. Hoph. futur. יֻחַן, *grata fiet,* Ies. XXVI. 10. Hithp. *precari, deprecari,* propriè pro gratiâ, vel ut gratia fiat: infinit. לְהִתְחַנֶּן־לוֹ, *ad deprecandum eum,* Esth. IV. 8. Chald. part. וּמִתְחַנַּן, *et deprecantem,* Dan. VI. 12.

חֵן, m. *gratia:* מָצָא חֵן, *invenit gratiam,* Gen. VI. 8. et in Chirek, וְחִין עֶרְכּוֹ, *et gratiam dispositionis ejus,* Job. XLI. 4. aff. וַיִּתֵּן חִנּוֹ, *et dedit gratiam ejus,* id est, לוֹ, *ipsi,* Gen. XXXIX. 21. id est, conciliavit ipsi gratiam.

חַנּוּן, m. *gratiosus, clemens,* Exod. XXII. 26.

חִנָּם, *gratis, immeritò, frustra, absque causa,* Gen. XXIX. 15. Exod. XXI. 11.

חֲנִינָה, f. *gratia,* Jer. XVI. 13.

תְּחִנָּה, f. *precatio, deprecatio, supplicatio,* 1 Reg. VIII. 54. construct. אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ, *ad deprecationem servi tui,* ibid. ver. 30. aff. וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ, *et ad precationem ejus,* ibid. ver. 28.

תַּחֲנוּנִים, m. p. *deprecationes, preces,* Zach. XII. 10. construct. תַּחֲנוּנֵי, Jerem. III. 21. aff. וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו, *et ad deprecationes ejus,* Dan. IX. 17. fœm. בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי, *voci deprecationum mearum,* Psalm. LXXXVI. 6.

חָנֵף *contaminatus, profanatus fuit, profanè egit, profanus fuit,* et interdum activè, *contaminavit, profanavit: hypocrisi uti, hypocritam agere.* præter. חָנֵפוּ, *prophani sunt, prophane agunt,* Jerem. XXIII. 11. וְהָאָרֶץ חָנְפָה, *etiam ipsa terra contaminata vel prophanata est,* Ies. XXIV. 5. infin. חָנוֹף תֶּחֱנַף הָאָרֶץ, *contaminando contaminaretur terra ista,* Jerem. III. 1. וַתֶּחֱנַף אֶת־הָאָרֶץ, *et contaminavit terram,* Jerem. III. 9. Hiph. יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ *contaminabit terram,* Num. XXXV. 33. יַחֲנִיף בַּחֲלַקּוֹת, *contaminabit, hypocrisin exercebit blanditiis,* Dan. XI. 32.

חָנֵף, m. *profanus, impurus, hypocrita:* כֻּלּוֹ חָנֵף, *totus est hypocrita,* Ies. IX. 17. plur. חֲנֵפִים, *hypocritæ,* Ies. XXXIII. 14. constr. חַנְפֵי־לֵב, *hypocritæ corde,* Job. XXXVI. 13.

חֹנֶף, m. *hypocrisis,* Ies. XXXII. 6.

חֲנֻפָּה, f. idem, Jer. XXIII. 15.

חָנַק Pih. *strangulavit:* partic. מְחַנֵּק לְלִבְאֹתָיו, *strangulans leuncu-*

lis suis, Nah. II. 13. Niph. futur. וַיֵּחָנַק, *et strangulavit se*, 2 Sam. XVII. 23.

מַחֲנָק, m. *strangulatio*, Job. VII. 15.

חֶסֶד m. *benignitas, beneficentia, beneficium, misericordia:* item, *probrum*, ex Chald. linguæ usu, ubi pro חֶרְפָּה poni solet: עֹשֶׂה חֶסֶד, *exercens benignitatem*, Deut. V. 10. חֶסֶד הוּא, *probrum est*, Levit. XX. 17. וְחֶסֶד לְאֻמִּים, *et probrum nationum*, Prov. XIV. 34. aff. חַסְדּוֹ, *benignitas ejus*, Psalmus CVI. 1. plural. קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים, *minor*, id est, *impar sum omnibus hic beneficiis*, Genes. XXXII. 11. construct. זָכְרָה לְחַסְדֵי דָּוִיד, *recordare benignitatem, Davidis*, id est, erga Davidem, 2 Par. VI. 42. aff. כְּרֹב חֲסָדָו, *secundum multitudinem benignitatum tuarum*, Psal. CVI. 45.

חִסֵּד, Pih. *probro afficere*, quomodo in Targum sæpe usurpatur, pro Hebræo חֵרֵף. futur. פֶּן־יְחַסֶּדְךָ, *ne probro afficiat te*, Prov. XXV. 10. Sic Syriacè, דִּמְחַסְּדִין לְכוֹן, *quum exprobraverint vobis*, Matth. V. 11. מִתְחַסְּדִינַן, *probris afficimur*, 1 Tim. IV. 10. Hithp. עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד, *cum benigno benignum te exhibebis*, Psal. XVIII. 26.

חָסִיד, m. *benignus, beneficus, misericors:* item *sanctus*, qui piè et sanctè vivit, si de hominibus dicatur, et erga alios beneficus est: כִּי־גָמַר חָסִיד, *nam desiit beneficus*, Psalm. XII. 2. אָבַד חָסִיד, *periit beneficus*, Mich. VII. 2. אִישׁ חָסִיד, *vir benignus, misericors*, Prov. XI. 17. מִגּוֹי לֹא־חָסִיד, *a gente non benigna*, id est, maligna, crudeli, immisericordi, Psal. XLIII. 1. כִּי חָסִיד אָנִי, *nam benignus ego sum*, Jer. III. 12. affix. לְאִישׁ חֲסִידֶךָ, *viro benefico tuo* vel *sancto tuo*, Deut. XXXIII. 8. לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ, *non permittes sanctum tuum*, vel *benignum tuum erga quem tu benignus es*, Psal. XVI. 10. plur. בִּקְהַל־חֲסִידִים, *in congregatione sanctorum*, Psal. CXLIX. 1. לֹא־יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו, *non derelinquet sanctos suos*, Psal. XXXVII. 28.

חֲסִידָה, f. *ciconia*, Jerem. VIII. 7. à beneficentia: nam genetricum senectam ciconiæ invicem educant: colla inter avolandum imponunt præcedentibus: fessos duces ad terga recipiunt, scribit Plinius lib. 10. cap. 23. apud Talmudicos in Cholin, c. 3. fol. 63. legitur: quare vocatur nomen ejus חֲסִידָה? eo quòd exercet חֲסִידוּת, *beneficentiam* erga socios suos, alimentum cum illis communicando, ut scholiastes addit.

חָסָה *confugit, recepit se ad aliquem*, sub cujus protectione tutus sit, ut pulli sub alis gallinarum, inde est, *speravit, fidit, confidit, fiduciam habuit:* construitur cum præpos. בּ, et quandoque תַּחַת. præterit. וְחָסָה בוֹ, *et sperabit in eo, recipiet se ad eum*, Psalm. LXIV. 11. infin. לַחֲסוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו, *ad recipiendum te sub alas ejus*, Ruth. II. 12.

חָסוּת, f. *receptus, refugium*, Ies. XXX. 3.

מַחְסֶה vel מַחֲסֶה, masc. idem: וּמִבְּלִי מַחְסֶה, *et absque perfugio* vel *objectione*, Job. XXIV. 8. construct. מַחְסֵה כָזָב, *receptum fallaciæ*, id est, fallacem, Ies. XXVIII. 17. aff. מַחְסֵהוּ, *receptus ejus*, Psal. XIV. 6.

חָסַל *absumpsit, consumpsit:*

futur. כִּי יַחְסְלֶנּוּ, *quia consumet illud locusta,* Deut. XXVIII. 38.

חָסִיל, m. *bruchus,* ab absumendo, 1 Reg. VIII. 37.

חָסַם *obthuravit, capistravit:* part. וְחֹסֶמֶת הִיא, *et obthurat illa,* scil. ora vel nares prætereuntium, Ez. XXXIX. 11. futur. לֹא תַחְסֹם, *ne obthurato os, ne capistrato,* Deut. XXV. 4.

מַחְסוֹם, masc. *capistrum,* Psalm. XXXIX. 2.

חֲסַן Chald. *fortis, robustus fuit:* in Aph. אַחְסֵן, *apprehendit, possedit.* præterit. הֶחֱסִנוּ, *possederunt,* Dan. VII. 22. futur. וְיַחְסְנוּן מַלְכוּתָא, *et possidebunt regna,* Dan. VII. 18.

חִסְנָא, Chaldaice, *robur, potentia,* Dan. II. 37. aff. בִּתְקַף חִסְנִי, *robore potentiæ meæ,* Dan. IV. 27.

חָסִין, masculin. *robustus,* Psalm. LXXXIX. 9.

חָסֹון, m. idem, Amos II. 9. Ies. I. 31.

חֹסֶן, m. *robur,* Ies. XXXIII. 6. item *thesaurus, opes, facultates,* quæ robur et firmamentum hominis sunt, Ezech. XXII. 25. Proverb. XV. 6. hinc verbum in Niph. unde futur. לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן, *non reponetur in thesaurum neque recondetur,* Ies. XXIII. 18. synonima.

חֲסַף חַסְפָּא, Chald. *lutum,* propriè figuli, *argilla, testa argillacea:* מִנְּהֵין דִּי חֲסַף, *ex eis,* id est, *partim ex luto,* Dan. II. 33. דִּי פַרְזְלָא וְחַסְפָּא, *ex ferro et ex luto,* id est, ferreos et luteos, ver. 34.

*מְחֻסְפָּס, masc. *rotundum,* Exod. XVI. 14. id est, עָגֹל juxta Aben Esram.

חָסַר *defuit, defecit, destitutus fuit, caruit, eguit, indiguit:* præter. לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר, *non eguisti ulla re, non defuit tibi quidquam,* Deuter. II. 7. חָסַרְנוּ כֹל, *eguimus omnibus,* Jer. XLIV. 18. infin. הָלוֹךְ וְחָסוֹר, *eundo et deficiendo,* Gen. VIII. 5. id est, magis magisque deficiebant et minuebantur, Pih. חִסֵּר, *destituit, defraudavit, minuit, imminuit,* part. וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה, *destituo animam meam bono,* Eccles. IV. 8. futurum, וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט, *et deficere fecisti eum parum ab angelis,* Psal. VIII. 6. id est, minorem paulisper fecisti eum. Hiph. præterit. הַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר, *qui minus colligebat, non eguit,* Exod. XVI. 18. futur. מַשְׁקֵה צָמֵא יַחְסִיר, *et potum sitientis deficere facit,* id est, subtrahit, Ies. XXXII. 6.

חֹסֶר, m. *inopia, penuria, defectus:* וְחֹסֶר לֶחֶם, *et penuria panis,* Amos IV. 6. וּבְחֹסֶר כֹּל, *et in penuria omnium rerum,* Deut. XXVIII. 48.

חָסֵר, idem: constr. וּבַחֲסַר־לֵב יָמוּתוּ, *et defectu animi, dementiâ moriuntur,* Prov. X. 21. et adjectivè, ut sequitur.

חֶסֶר, masc. idem, Job. XXX. 3. כִּי חֶסֶר יְבֹאֶנּוּ, *quòd inopia obveniet ei,* Prov. XXVIII. 22.

חָסֵר, m. *deficiens, destitutus, carens, egens, indigens;* מָה־אַתָּה חָסֵר עִמִּי, *cujus tu indigens es apud me?* 1 Reg. XI. 22. const. וַחֲסַר לָחֶם, *at carens* vel *indigens pane,* 2 Sam. III. 29.

חַסִּיר, Chald. idem: וְהִשְׁתְּכַחַתְּ חַסִּיר, *et inventus es deficiens,* Dan. V. 27.

חֶסְרוֹן, masc. *defectus,* Eccles. I. 15.

מַחְסוֹר, m. *egestas, indigentia, penuria*, Jud. XVIII. 10. affix. כָּל־מַחְסֹרְךָ עָלָי, *omnis penuria tua sit super me*, Jud. XIX. 20. plural. וּמַחְסֹרֶיךָ כְּאִישׁ מָגֵן, *et egestates tuæ*, id est, *maxima egestas tua, ut vir clypeatus*, scil. advenit, Proverb. XXIV. 34.

חָפָה *texit, occultavit, operuit:* præt. וְחָפוּ רֹאשָׁם, *et operient caput suum*, Jer. XIV. 3. particip. רֹאשׁ לוֹ חָפוּי, *caput ipsi erat opertum*, 2 Sam. XV. 30. Niph. partic. fœm. נֶחְפָּה בַכֶּסֶף, *tecta argento*, Psal. LXVIII. 14. Pih. præter. חִפָּה זָהָב, *obtexit auro*, 2 Par. III. 9. futur. per apoc. וַיְחַף אֶת־הַבַּיִת, *et obtexit domum*, ver. 7. et cum א loco tertiæ radicalis, וַיְחַפְּאוּ, *et occultarunt*, 2 Reg. XVII. 9.

חָפַז *trepidavit, contremuit, acceleravit cum tremore:* infin. אָמַרְתִּי בְחָפְזִי, *dixi in festinando me*, id est, in festinatione mea, vel trepidatione, Psalm. XXXI. 23. quâ phrasi Judæi utuntur in fine suarum epistolarum, pro eo quod Latinè dicimus, scripsi raptim. futur. וְאַל־תַּחְפְּזוּ, *neque trepidate*, Deut. XX. 3. Niph. præt. נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ, *conturbati sunt, trepidarunt*, Psalm. XLVIII. 6. particip. נֶחְפָּז לָלֶכֶת, *acceleratus ad eundum*, 1 Sam. XXIII. 26. id est, accelerabat abitum. futur. יֵחָפֵזוּן, *trepide surripuerunt se*, Psal. CIV. 7.

חִפָּזוֹן, m. *festinatio*, Exod. XII. 11.

חפן חֹפֶן, m. *pugillus, pugnus*, duale, מִמְּלֹא חָפְנַיִם, *præ plenitudine utriusque pugni*, Eccles. IV. 6. constr. אֶל־חָפְנֵי, *in pugnos*, Ezech. X. 7. affix. וּמְלֹא חָפְנָיו, *et plenitudinem pugillorum suorum*, id est, plenos pugillos suos, Lev. XVI. 12.

חָפַף *texit, protexit; obtexit, operuit:* partic. חוֹפֵף עָלָיו, *obtegens super eum*, id est, protegens, Deut. XXXIII. 12.

חוֹף, m. *portus*, quasi navium protectio, Jos. IX. 1.

חַף, *nitidus, mundus, tectus ab immundicie*, Job. XXXIII. 9.

חֻפָּה, f. *obtectio, protectio*, Ies. IV. 5. item *thalamus*, nuptialis propriè: aff. מֵחֻפָּתוֹ, *de thalamo suo*, Psal. XIX. 6. וְכַלָּה מֵחֻפָּתָהּ, *et sponsa de thalamo suo*, Joël. II. 16.

חָפֵץ *voluit, optavit, desideravit, deamavit: delectatus, oblectatus, benè affectus fuit: placuit, complacuit.* Construitur cum accusativo et ablativo mediante præpos. בְּ. præterit. חָפֵץ בְּבַת יַעֲקֹב, *deamavit filiam Jacobi*, Gen. XXXIV. 19. fut. יַחְפֹּץ זְנָבוֹ כְמוֹ אָרֶז, *cum volet, cauda ejus est ut cedrus*, sc. arrecta et immobilis, Job. XL. 17. hyperbole: Aben Esra יַעֲמִיד, *erigit, arrigit* caudam suam: R. Levi et Aben Esra, *celeriter movet, motitat*, quasi a חָפַז per commutationem ז et צ, quia sunt literæ homogeneæ.

חָפֵץ, m. *volens, desiderans, qui delectatur re aliquâ:* לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע, *non Deus volens improbitatem*, Psalm. V. 5. plural. אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים, *quem vos desideratis*, Mal. III. 1. construct. חֲפֵצֵי צִדְקִי, *qui delectantur justitiâ meâ*, Psalm. XXXV. 27. fœmin. בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה, *animo cupido*, 1 Par. XXVIII. 9.

חֵפֶץ, m. *voluntas, desiderium, studium, delectatio, oblectatio, oblectamentum, optatum*, eleganter construi-

tur cum præpos. בְ ut verbum ipsum: אֵין חֵפֶץ לַמֶּלֶךְ בְּמֹהַר, *non est oblectatio regi in dote,* 1 Sam. XVIII. 25. affix. מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ, *ut non invenias voluntatem tuam,* Ies. LVIII. 13. id est, obsequaris libidini tuæ, cupita exsequaris: plur. וְכָל־חֲפָצִים, *et omnia desideria, desiderata oblectamenta, quæcunque expetuntur,* Prov. VIII. 11. aff. כָּל־חֲפָצֶיךָ, *omnia desideria tua,* Prov. III. 15.

חָפַר *fodit, effodit, perfodit,* metaphoricè *pervestigavit, perscrutatus est:* item *erubuit, puduit, pudore perfusus; probro, ignominiâ affectus* aut *confusus fuit.* præter. חָפַר אֹכֶל, *pervestigat cibum,* Job. XXXIX. 29. בּוֹשָׁה וְחָפֵרָה, *erubescet et pudebit eam,* Ies. XV. 9. part. חֹפֵר גּוּמָּץ, *fodiens fossam,* Eccles. X. 8. in Hiph. nunc transitivum, nunc intransitivum est: præt. הֶחְפִּיר לְבָנוֹן, *pudebat Libanum,* Ies. XXXIII. 9. partic. בֵּן מֵבִישׁ וּמַחְפִּיר, *filius pudefaciens et probris afficiens,* Prov. XIX. 26. futur. וְיַחְפִּיר, *et pudefacit,* Proverb. XIII. 5. לֹא תַחְפִּרִי, *non eris ignominia confusa,* Ies. LIV. 4.

חֲפַר פֵּרוֹת*, f. p. *talpæ,* Ies. II. 20. ab effodienda terra sic dictæ. Scribitur ut duæ dictiones, sed opinio mea est, inquit, Aben Esra, esse tantùm unicam. Masorethæ de isto nihil notarunt. חֲפֵירָא et per aphæresin פֵּירָא, *fossa,* apud Talmudicos. Unde חֲפַרְפֵּרָה vel חֲפַרְפֶּרֶת, *talpa.*

חפשׁ חֹפֶשׁ, m. *libertas,* Ezech. XXVII. 20. aff. חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ, *libertas ejus non datur ei,* Lev. XIX. 20. deficiente Mappik, ut Masorethæ observarunt. Kibbutz est loco Kametzchatuph, pro חָפְשָׁהּ.

חָפְשִׁי, m. *liber, manumissus,* Exod. XXI. 5. יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם, *exibit pro libero gratis,* Exod. XXI. 5. et sic, לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ, *pro libero dimittet eum,* ver. 27. plural. חָפְשִׁים, *liberi,* Ies. LVIII. 6.

חָפְשִׁית, *libertas:* בְּבֵית הַחָפְשִׁית, *in domo libertatis,* 2 Reg. XV. 5. id est, liberâ, solitariâ, à reliquis domibus semotâ, juxta legem de leprosis, Levit. XIII. 46. scribitur et חָפְשׁוּת, 2 Par. XXVI. 21. quod tamen Masorethæ tradunt legendum חָפְשִׁית.

חֻפַּשׁ, Pyh. *libertate donari:* præter. לֹא חֻפָּשָׁה, *non fuit libertate donata,* Levit. XIX. 20.

חָפַשׂ *scrutatus, perscrutatus est, pervestigavit:* partic. חֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי, *pervestigans omnia penetralia,* Prov. XX. 27. Niph. præter. אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ, *quomodo pervestigata sunt,* Obad. ver. 6. Pih. præteritum, וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ, *et perscrutabor eum,* 1 Sam. XXIII. 23. imper. חַפְּשׂוּ וּרְאוּ *pervestigate et videte,* 2 Reg. X. 23. Pyh. particip. חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ, *perscrutatio perscrutata,* Psalm. LXIV. 7. futur. יְחֻפַּשׂ אָדָם, *pervestigabitur homo,* Prov. XXVIII. 12. in Hith. *mutare se, dissimulare se mutato habitu:* præterit. הִתְחַפֵּשׂ, *dissimulavit se,* 2 Paral. XXXV. 22. futur. יִתְחַפֵּשׂ לְבוּשִׁי, *mutavit se,* vel *mutatum est vestimentum meum,* Job. XXX. 18.

חֵפֶשׂ, m. *perscrutatio,* Psalmus LXIV. 7.

חָצַב *cæcîdit, exscîdit, incîdit:* præter. יֶקֶב חָצַב, *torcular excîdit,* Ies. V. 2. partic. cum י paragogico, חֹצְבִי, *cædens,* Ies. 22. 16. simile vide in הָפַךְ et אָסַר. Niph. futur. בְּצוּר יֵחָצֵבוּן, *in rupe exciderentur,*

Job. XIX. 24. Pyh. præt. חֻצַּבְתֶּם, *excisi estis*, Ies. LI. 1. Hiph. partic. fœmin. הַמַּחְצֶבֶת, *quæ excîdit*, Ies. LI. 9.

מַחְצֵב, *excisio*: וְאַבְנֵי מַחְצֵב, *et lapides excisionis*, id est, cæduos, 2 Reg. XII. 13.

חָצָה *dimidiavit, divisit, distribuit, partitus est.* præter. וְחָצִיתָ אֶת־הַמַּלְקוֹחַ, *et divides capturam* vel *prædam*, Numer. XXXI. 27. Niph. futurum per apocopam, וַתֵּחָץ, *et dividetur*, Dan. XI. 4.

חֲצִי, m. *dimidium, pars dimidiata*: in pausa notatur cum Tzere in penultima, cum alia similis formæ soleant notari cum Sægol. Sed et à חֳלִי dicitur חֹלִי cum vocali longa. וְאַמָּה וָחֵצִי, *et cubitus et dimidius*, id est, sesqui cubitus, Exod. XXV. 10. לֹא הֻגַּד לִי הַחֵצִי, *non fuit mihi nunciatum dimidium*, 1 Reg. X. 7. const. בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם, *in medio cœli*, Jos. X. 13. aff. חֶצְיוֹ, *dimidium ejus*, Jos. VIII. 33.

חֲצוֹת, f. idem: בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, *circiter medium noctis*, Exod. XI. 4.

מֶחֱצָה, f. *dimidia pars*, Numer. XXXI. 36. const. מֶחֱצַת הָעֵדָה, *dimidia pars cœtus*, ver. 43.

מַחֲצִית, f. idem, Exod. XXX. 13. aff. מַחֲצִיתוֹ, *dimidium ejus*, Exod. XXX. 23.

חצן חֹצֶן, m. *brachium, lacertus*, Ies. XLIX. 22. aff. חָצְנִי נָעַרְתִּי, *lacertum meum excussi*, Neh. V. 13. ubi R. Salomon *alam, axillam* interpretatur: וְחִצְנוֹ, *aut lacertum suum*, Psalm. CXXIX. 7. quod est à forma חֵצֶן.

חֲצַף Chald. *ursit, acceleravit*: participial. aphær. fœm. מַחְצְפָה, *accelerans erat*, Dan. III. 22. et cum ה characteristico conjugationis, מְהַחְצְפָה, *accelerabat*, Dan. II. 15.

חָצַץ *discîdit, excîdit*: particip. חֹצֵץ כֻּלּוֹ, *excîdens universa ipsa*, Prov. XXX. 27. scilicet herbas. Ab. Esra interpretatur מְקֻבָּץ מְאֻסָּף, *congregata, collecta*, id est, turmatim *procedit*. Pih. חִצֵּץ, *ejaculari*. part. מִקּוֹל מְחַצְצִים, *a sono* vel *strepitu sagittas jacientium*, id est, sagittariorum, Jud. V. 11. quæ significatio à nomine חֵץ, *sagitta*, petita est. Pyh. plural. חֻצָּצוּ, *rescissi, truncati sunt*, Job. XXI. 21.

חֵץ, m. *sagitta*, à scindendo: מֵחֵץ, *a sagitta*, Psalm. XCI. 5. cum י paragogico, יָרָה הַחֵצִי, *jaculatus est sagittam*, 1 Sam. XX. 36. nam si esset affixum, Tzade haberet Dagesch: aff. חִצּוֹ, *sagitta ejus*, Zach. IX. 14. plurale, וַיִּשְׁלַח חִצִּים, *et emittit sagittas*, 2 Sam. XXII. 15. constr. חִצֵּי גִבּוֹר, *sagittæ potentis*, Psalm. CXX. 4. aff. חִצֶּיךָ, *sagittæ tuæ*, Psalm. XXXVIII. 3.

חָצָץ, m. *scrupus, lapillus*, Prov. XX. 17. quasi incisum vel segmentum lapidis dicas: בֶּחָצָץ, *in scrupis*, Thren. III. 16. plurale חֲצָצִים, *sagittæ*: aff. חֲצָצֶיךָ, *sagittæ tuæ*, Ps. LXXVII. 18.

חָצֵר c. sed sæpius f. *atrium*: חָצֵר הָאַחֶרֶת, *atrium aliud*, 1 Reg. VII. 8. et masc. הֶחָצֵר הַפְּנִימִי, *atrium interius*, Ezech. XL. 19. construct. חֲצַר הַמִּשְׁכָּן, *atrium tabernaculi*, Exod. XXVII. 9. aff. בַּחֲצֵרוֹ, *in atrio ejus*, 2 Sam. XVII. 18. pluraliter חֲצֵרִים, *atria*; item *villæ* absque muro: בָּתֵּי הַחֲצֵרִים, *domus villarum*, Lev. XXV. 31. constr.

בַּחַצְרֵי בֵּית הָאֱלֹהִים, *in atriis domus Dei*, Neh. XIII. 7. aff. בַּחֲצֵרֶיךָ, *in atriis tuis*, Psalm. LXXXIV. 11. וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ, *et villas ejus*, Jos. XXI. 12. et forma fœm. מִן הַחֲצֵרוֹת, *ex atriis*, Exod. VIII. 9. construct. חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה, *in atriis domus Domini*, 2 Reg. XXI. 5. aff. חֲצֵרֹתָיו, *atria ejus*, Ps. C. 4.

חָצִיר, m. *gramen, fœnum:* item *porrum*, quòd fœno sive gramini majori simile sit, Num. XI. 5. et semel ex præcedentis nominis significatione, *atrium*, ut Ies. XXXIV. 13. quidam etiam sic exponunt XXXV. 7. constr. חֲצִיר גַּגּוֹת, *gramen tectorum*, Ies. XXXVII. 27.

חֲצֹצְרָה, f. *tuba*, Hos. V. 8. ex geminata secunda radicali: plural. חֲצֹצְרוֹת, *tubæ*, Num. X. 2. hinc part. ex Pih. לְמַחְצְצְרִים, *clangentibus* q. d. tubicinantibus, 2 Par. V. 13. et particip. ex Hiph. וְהַחֲצֹצְרוֹת מַחְצְצְרִים, *et tubis buccinabant* sive *clangebant*, 2 Par. XXIX. 28. quæ sunt cum צ redundante, מַחְצְרִים autem est pro מַחֲצִירִים, cui simile in עָזַר.

חָקָה *imprimere, exprimere, exsculpere*, et convenit cum חָקַק, sequenti verbo. particip. Pyh. מְחֻקֶּה עַל־הַקִּיר, *expressum in pariete*, Ezech. VIII. 10. Hithp. futurum, תִּתְחַקֶּה, *imprimeris*, Job. XIII. 27.

חָקַק *descripsit, exaravit, expressit: incidit, sculpsit, insculpsit, exsculpsit: statuit, decrevit:* præter. וְחַקּוֹתָ עָלֶיהָ, *et describes super eum*, vel *incides in eum*, Ezech. IV. 1. particip. cum י paragogico, חֹקְקִי בַסֶּלַע, *statuens* vel *describens in petra*, Ies. XXII. 16. vide simile in חָצַב. infin. cum Schurek, בְּחוּקוֹ, *quum statueret* vel *describeret*, Prov. VIII. 27, 29. vide simile in עָתַת. Pih. particip. מְחֹקֵק, *decernens, legislator*, Deut. XXXIII. 21. Gen. XLIX. 10. Pyh. מְחֻקָּק, *statutum*, Prov. XXXI. 5. futur. בַּסֵּפֶר וְיֻחָקוּ, *in libro describantur*, Job. XIX. 23. absque Dagesch, quasi à חוּק, unde et infinitivus paulò antè formam habuit.

חֹק, m. *statutum, constitutio, decretum, demensum, præscriptum, portio, pars statuta, pensum: modus, ratio:* לִבְלִי חֹק, *præter modum, immodicè*, Ies. V. 14. וְחֹק, *et pensum*, Proverb. XXXI. 15. לְחֹק, *in statutum*, Psalm. CV. 10. אֲסַפְּרָה אֶל־חֹק, *enarrabo in decretum* vel *ad decretum*, Psalm. II. 7. hoc est, ut sit in statutum, et memoriale, Messiam verum Davidis filium, certò venturum, ut explicatur in Codice Talmudico Succah cap. 5. fol. 52. aut אֶל idem est quod articulus אֶת, ut Kimchi scribit in libro Radicum. affix. חֻקּוֹ, *statutum suum*, Prov. VIII. 29. et aliter, חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ, *in statutam partem tuam* vel demensum tuum et demensum filiorum tuorum, Lev. X. 14. Dagesch ejecto: plur. חֻקִּים, *statuta, decreta*, Deut. IV. 5. construct. חֻקֵּי אֱלֹהִים, *statuta Dei*, Exod. XVIII. 16. affix. וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו, *et observabis statuta ejus*, Deut. IV. 40.

חֻקָּה, fœm. idem, Num. IX. 14. construct. לְחֻקַּת עוֹלָם, *in statutum perpetuum*, Num. X. 8. plur. בְּחֻקֹּת הַגּוֹי, *in statutis gentis*, Lev. XX. 23. aff. כְּכָל־חֻקֹּתָיו, *secundum omnia statuta ejus*, Num. IX. 3.

חֲקָקִים, m. p. *statuta:* constr.

חִקְקֵי־אָוֶן, *statuta iniquitatis*, id est, iniqua, Ies. X. 1.

חָקַר *investigavit, pervestigavit, scrutatus, perscrutatus est:* præterit. וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ, *et inquires et pervestigabis,* Deuter. XIII. 15. particip. חֹקֵר לֵב, *scrutans cor,* Jer. XVII. 10. Niph. præterit. לֹא־נֶחְקַר, *non pervestigatum est,* 1 Reg. VII. 47. fut. כִּי לֹא יֵחָקֵר, *quia non pervestigabitur,* Jerem. XLVI. 23. Pih. præter. וְחִקֵּר, *et scrutatus est,* Eccles. XII. 9.

חֵקֶר, m. *perscrutatio, pervestigatio:* אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ, *non est pervestigatio prudentiæ ejus,* Ies. XL. 28. phrasis in inscriptionibus epistolarum apud Judæos usitatissima, pro, prudentissimo: plurale constr. גְּדוֹלִים חִקְרֵי־לֵב, *magni scrutationibus animi,* Jud. V. 16. id est, mente sagacissimi.

מֶחְקָרִים, m. p. *scrutationes:* const. מֶחְקְרֵי־אָרֶץ, *pervestigationes terræ,* Psal. XCV. 4. id est, תַּחְתִּיּוֹת, *ima, infima fundamenta* vel *penetralia terræ,* ut Aben Esra explicat, quæ sciri nequeunt nisi exquisita perscrutatione, vel potius quòd homini minimè sunt perscrutabilia, Deo autem in propatulo.

חָרַב *siccatus, exsiccatus fuit: vastatus, devastatus, desolatus, in solitudinem redactus fuit:* præter. חָרְבוּ הַמַּיִם, *exsiccatæ sunt aquæ,* Genes. VIII. 13. infin. חָרֹב יֶחֱרָבוּ, *desolando desolabuntur,* Ies. LX. 12. imper. חֲרֹב, *devasta,* vel juxta Kimchi in Com. *gladio cæde,* vel *tolle,* a nomine חֶרֶב, *gladius,* Jerem. L. 21. et sic, חִרְבוּ כָּל־פָּרֶיהָ, *gladio tollite omnes juvencos ejus,* ver. 27. Niph. præter. הֵחָרֵב נֶחֶרְבוּ, *desolando desolarunt se reges isti,* vel digladiando digladiati sunt, id est, mutuis gladiis se sustulerunt, ut Kimchi et R. Levi Gerson interpretantur, 2 Reg. III. 23. participium, עִיר נֶחֱרֶבֶת, *civitas desolata,* Ezech. XXVI. 19. Pyh. præt. אֲשֶׁר לֹא־חֹרָבוּ, *quæ nondum exsiccatæ fuerint,* Jud. XVI. 7. Hiph. הֶחֱרִיב, *exsiccavit, vastavit, desolavit:* præter. וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִיב, *et civitates ipsorum desolavit,* Ezech. XIX. 7. particip. הַמַּחֲרֶבֶת יָם, *exsiccans mare,* Ies. LI. 10. Hoph. præterit. הָחֳרָבָה, *vastata est,* Ezech. XXVI. 2. Chald. הָחָרְבַת, *devastata est,* Esr. IV. 15. partic. עָרִים מָחֳרָבוֹת, *civitates vastatæ,* Ezech. XXIX. 12. infin. fuit in Niph.

חָרֵב, m. *siccus, vastus, desolatus:* חָרֵב הוּא מֵאֵין אָדָם, *vastus est absque homine, ut nullus homo ibi supersit,* Jerem. XXXIII. 10. fœmin. פַּת חֲרֵבָה, *buccella sicca,* Proverb. XVII. 1. plural. הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת, *urbes desolatæ,* Ezech. XXXVI. 35. et Chatephkametz est pro Chatephpathach.

חֹרֶב, m. *siccitas, desolatio, vastitas: æstus* metonymicè sic dictus, quòd siccitatis causa est: בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב, *interdiu consumebat me æstus,* Genes. XXXI. 40. וִיהִי־נָא חֹרֶב, *sit quæso siccitas,* Jud. VI. 39. עָרֵי חֹרֶב, *civitates desolationis,* id est, desolatæ, Ies. LXI. 4.

חֶרֶב, f. *gladius,* à vastando dictus, ut tradit Aben Esra, Exod. XX. 25. sumitur autem latè, ut Latinis ferrum: unde est *culter,* Jos. V. 2. *cælum,* sculpendi instrumentum, vel *malleus* aut *scalprum* ad expoliendum, Exod. XX. 25. *rutrum,* 2 Par. XXXIV. 6. כְּחֶרֶב חַדָּה, *sicut gladi-*

um acutum, Ies. XLIX. 2. אִישׁ חַרְבּוֹ, *quisque gladium suum*, Gen. XXXIV. 25. plur. מִפְּנֵי חֲרָבוֹת, *propter gladios*, Ies. XXI. 15. constr. חַרְבוֹת צֻרִים, *gladios* sive *cultros acierum*, id est, acutos, Jos. V. 2. aff. בְּחַרְבוֹתָיו, *cultris suis dirutoriis*, Ezech. XXVI. 9. id est, ferramentis mucronatis, quibus muri destruuntur: Kimchi in Com. malleis acuminatis, quibus lapides diffringuntur.

חָרָבָה, f. *siccitas, siccum, locus siccus*, estque formæ בַּקָּשָׁה, et primum Kametz est propter Dagesch ejectum: בֶּחָרָבָה, *in sicco*, Genes. VII. 22. לֶחָרָבָה, *in siccum*, Exod. XIV. 21.

חָרְבָּה, f. *vastitas;* pl. עַל־חֳרָבוֹת נוֹשָׁבוֹת. *contra vastitates* seu *loca vasta habitata*, Ezech. XXXVIII. 12. quæ scilicet antea fuerunt vasta, nunc rursum à quibusdam inhabitantur, ut Kimchi et R. Salom. interpretantur: בֶּחֳרָבוֹת, *in locis vastis*, Ezech. XIII. 4. הֶחֳרָבוֹת, *vastitates istæ, loca vasta ista*, Ezechiel. XXXVI. 33. Kimchi hoc vult esse adjectivum, idem quod הֶחֳרֵבוֹת quod antè in חָרֵב positum.

חָרְבָּה, fœm. *vastatio, desolatio:* לְשַׁמָּה וְחָרְבָּה, *in desolationem et vastitatem*, Ezech. XXIX. 9. plurale scribitur semper cum ב leni sive aspirato: חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָם, *vastitates Jerusalem*, Ies. LII. 9. לְחָרְבוֹת חֹרֶב, *in vastitates desolationis*, id est, desolatissimas, Ezech. XXIX. 10. plural. כָּל־חָרְבוֹתֶיהָ, *omnes vastitates ejus*, Ies. LI. 3.

חֲרָבוֹנִים, m. p. *siccitates:* constructum, בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ, *in siccitates æstatis*, id est, æstivas, Psalmus XXXII. 4.

חָרַג *horruit, contremuit:* futur. יַחְרְגוּ, *et horrescunt, contremiscunt, cum tremore prodeunt* vel *prospiciunt e clausuris suis*, Psal. XVIII. 46. pro hoc legitur, 2 Sam. XXII. 46. וַיַּחְגְּרוּ, *et accingent se*, vel *accincti excurrent*, quasi à חָגַר, sed videtur idem esse cum hoc חָרַג, ita ut internus animi tremor, voce externâ literis transpositâ, significatus sit. Hinc Chaldaicè חַרְגָּא, *horror, trepidatio:* חַרְגַּת מוֹתָא, *horror mortis*, Deut. XXXII. 25. חַרְגַּת כַּפְנָא, *horror famis*, Thren. I. 20.

*חַרְגֹּל, m. *cantharus*, juxta quosdam, *locustæ* species, Levit. XI. 22. de quatuor locustæ speciebus hoc loco ad esum concessis, prolixè disputatur à sapientibus Talmudicis, Codice Cholin, cap. 3. fol. 65. et seqq.

חָרַד *tremuit, contremuit, trepidavit, perterritus, exterritus fuit: solicitus fuit, trepidè accurrit*, atque sic construitur cum præpos. אֶל et אַחַר. præteritum, וְחָרַד וּפָחַד, *trepidabitque et pavebit*, Ies. XIX. 16. חָרְדוּ אַחֲרָיו, *trepidi currunt post eum*, 1 Sam. XIII. 7. חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ, *solicita fuisti erga nos*, 2 Reg. IV. 13. Hiph. הֶחֱרִיד, *deterruit, exterruit, perterruit, perterrefecit, perculit:* præter. וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ, *perterrefaciam eum*, 2 Sam. XVII. 2.

חָרֵד, m. *trepidus:* לִבּוֹ חָרֵד, *animus ejus erat trepidus*, 1 Sam. IV. 13. plural. הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ, *qui trepidi estis* vel *trepidatis ad verbum ejus*, Ies. LXVI. 5.

חֲרָדָה, f. *tremor, trepidatio, solicitudo*, ac frequenter additur verbo

suo: וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה, *et contremuit Isaac tremore magno*, Gen. XXVII. 33. אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת, *tota solicitudine ista*, 2 Reg. IV. 13. constructum, לְחֶרְדַּת אֱלֹהִים, *in trepidationem Dei*, 1 Sam. XIV. 15. id est, maximam: quidquid enim in suo genere summum, id Hebræi divinum appellant: vide Jonæ III. 3. Psal. XXXVI. 7. et infra in פָּתַל: plur. חֲרָדוֹת, *trepidationes*, Ezech. XXVI. 16.

חָרָה *arsit, exarsit irâ, irâ accensus fuit*, et iræ vocabulum ferè semper adjunctum habet, ubi autem desideratur, subaudiendum est. Regit accusativum personæ, communiter cum præposit. בְּ: impersonaliter vel reciprocè usurpatum, construitur cum dativo. præt. וְאַף יְהוָה חָרָה בָעָם, *ira Domini accensa est in populum*, Num. XI. 33. הַהֵיטֵב חָרָה־לָךְ, *an benè* vel *justè accenditur tibi* sc. אַף, *ira*, satísne rectè irasceris? Jonæ IV. 9. futurum per apocopam אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי, *ne quæso accendatur* (ira) *Domino meo*, ne ægrè ferat Dominus meus, Gen. XVIII. 30. Niph. præt. נִחֲרוּ־בִי, *accensi sunt irâ contra me*, Cantic. I. 6. quod et a חָרַר esse potest. part. הַנֶּחֱרִים בָּךְ, *qui exardescunt* (irâ) *contra te*, Ies. XLI. 11. Hiph. præter. הֶחֱרָה, *exarsit* vel *accendit*, scil. animum suum, Neh. III. 20. hîc in bonum sumitur, et est studii ardentis, non iræ. futur. per apocopam וַיִּחַר עָלַי אַפּוֹ, *et accendit contra me iram suam*, Job. XIX. 11. Hithp. fut. per apoc. אַל־תִּתְחַר, *ne irâ accendaris*, Prov. XXIV. 19. sic Psal. XXXVII. 1, 8.

חֳרִי, masc. *æstus*: מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה, *quid* (sibi vult) *æstus iræ istius maximæ?* Deuter. XXIX. 23. בָּחֳרִי־אַף, *in æstu iræ*, Exod. XI. 8.

חָרוֹן, m. *æstus iræ, ardens ira*; construct. חֲרוֹן אַפּוֹ, *æstum iræ suæ*, Psal. LXXVIII. 49. aff. חֲרֹנְךָ, *ardentem iram tuam*, Exod. XV. 7. at כְּמוֹ חַי כְּמוֹ חָרוֹן, *sicut vivum, sic adustum*, vel *siccum* aut *aridum perdet*, Psalm. LVIII. 10. juxta quosdam.

חָרַז unde nomen plur. חֲרוּזִים, m. *torques*, Cant. I. 10. propriè sic Hebræis vocantur margaritæ et similia monilia filo indita; nam חָרַז, *filo indere*, apud Rabbinos, German. anreyhen, anfassen, *(to file, to string.)* unde illud Rabbinorum: אִית דְּיָדַע לְמִחְרוֹז וְלָא יָדַע לְמִקְדַּח *est qui novit filo indere, et non novit perforare*, scil. margaritas: alius novit perforare, et non novit filo indere, etc. item: vidi quòd filius Assai sedebat, וְחוֹרֵז, *et colligebat* (sc. torquem pulchrè dictorum) ex lege, Prophetis et Hagiographis, etc. Extant hæc in præfatione libri עֲקֵדַת יִצְחָק. Et apud Talmudicos priscos: מַחֲרוּזוֹת שֶׁל דָּגִים, *fasciculi piscium*, pisces in vimen collecti, in Cod. Bava Mezia, cap. 2. in principio cap. et fol. 23. hinc intelligitur quare apud grammaticos dicatur חָרוּז, *versus rhythmicus*, plur. חֲרוּזִים.

חֶרֶט m. *cælum, sculptorium instrumentum*, Exod. XXXII. 4. *stylus scriptorius*, Ies. VIII. 1. plural. *loculi*: בִּשְׁנֵי חֲרִטִים, *in duobus loculis*, 2 Reg. V. 23. item *aciaria*, Ies. III. 22. ornamenta muliebria, quæ aciculis affiguntur: aut *loculi*, juxta præcedentem significationem: nam et cum his mulieres superbiunt.

*חַרְטֹם, m. Chald. *magus*, Dan. II. 10. plur. חַרְטֻמִּין, *magi*, ver. 2.

; חַרְטֻמַּיָּא, Dan. IV. 4. Ab. Esra, an. II. scribit esse חַכְמֵי הַתּוֹלָדוֹת, enethliacos. Et sic Hebraicè חַרְטֻמִּים agi, Dan. I. 20. et II. 2. construct. חַרְטֻמֵּי, Gen. XLI. 8.

חֲרַךְ Chald. *adussit, ambussit, ussit*, in Targum frequens: Hithp. ræt. לָא הִתְחָרַךְ, *non fuit adustus*, an. III. 27. Hebraicè futurum ex al לֹא־יַחֲרֹךְ, *non aduret*, assando il. Prov. XII. 27.

חֲרַכִּים, m. p. *clathri, cancelli*, Cant. I. 9. significatio etiam Chaldaica est. am חֲרַכָּא, *fenestra*, idem quod Heraicè חַלּוֹן.

חרל חָרוּל, m. *urtica*, Soph. I. 9. תַּחַת חָרוּל, *sub urticis*, Job. XX. 7. Ab. Esra et R. Levi, *sub inis*: plural. חֲרֻלִּים, *urticæ*, Prov. XIV. 31.

חרם Hiph. הֶחֱרִים, *anathematizavit, anathemate* vel *anathemati, nternecioni, perditioni devovit, disperidit: consecravit, devotum effecit:* ræter. הֶחֱרִים אוֹתָם, *internecioni evovit eos*, Jos. XI. 12. וְהַחֲרַמְתִּי לַיהוָה בִּצְעָם, *et anathemate devovebo uæstum eorum Domino*, Mich. IV. 13. ut. כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ לַיהוָה, *mne devotum, quod devoverit quis Domino*, Levit. XXVII. 28. פֶּן־תַּחֲרִימוּ, *ne anathematizate*, id est, e rapite vel attingite anathema, ut Kimchi explicat, Jos. VI. 18. alii assivè, *ne fiatis anathema*, vel ne effiiatis vos ipsos anathema. Hoph. utur. יָחֳרָם, *ut anathema perditor*, Exod. XXII. 19.

חֵרֶם, vel חֶרֶם, m. *devotum, res evota, anathema*: כָּל־חֵרֶם, *omne deotum*, Num. XVIII. 14. וְחֵרֶם, *et nathema* (*non erit amplius*,) Zachar. XIV. 11. cum quinque punctis est etiam *sagena, plagæ, rete*: יָצוּדוּ חֵרֶם, *venantur plagis*, Mich. VII. 2. aff. בְּחֶרְמוֹ, *plagis suis*, Hab. I. 15. עַל־עַם חֶרְמִי, *super populum anathematis mei*, quem scil. internecioni devovi, Iesaias XXXIV. 5. plural. מְצוֹדִים וַחֲרָמִים, *retia et plagæ*, Eccl. VII. 27.

חָרוּם, m. *curtus membris*, Levit. XXI. 18. et opponitur ipsi שָׂרוּעַ, *superfluus membris* aut *habens unum altero majus*, ut Aben Esra notat. R. Salomon et alii exponunt, *simum*, qui nasum habet nimis depressum, sed generalius est.

*חֶרְמֵשׁ, m. *falx messorum*; מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה, *ex quo cœperit esse falx in segete*, Deut. XVI. 9.

חֶרֶס m. *sol*: מִלְמַעְלֵה הֶחָרֶס, *à supra solem*, Jud. VIII. 13. id est, ante ortum vel ascensum solis. Cum ה paragogico, בְּטֶרֶם יָבוֹא הַחַרְסָה, *antequam occumberet sol*, Jud. XIV. 18. item *prurigo*: scabiei species, Deut. XXVIII. 27.

חַרְסִית, f. *solaris*: שַׁעַר הַחַרְסוּת, *porta solaris*, id est, orientalis, Jer. XIX. 2. scribitur cum ו, sed legitur per י.

חָרַף *exprobravit, probris affecit, probro exposuit.* Semel est *hyemare*, ex significatione nominis derivati. Particip. חֹרְפִי, *probris afficienti me*, vel exprobranti mihi rem aliquam, Prov. XXVII. 11. futur. לֹא יֶחֱרַף, *non probrosè habebit*, vel probro exponet me, aut probrosè aget, Job. XXVII. 6. עָלָיו תֶּחֱרָף, *super eum hyemabit*, Ies. XVIII. 6. Niph. particip. fœm. שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ, *ancilla despecta alicui*, probro cujusque exposita, Lev. XIX. 20. plerique Hebræorum idem volunt

esse quod *desponsata.* Aben Esra eam expositionem improbat, ac probat priorem. Pih. præt. חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, *probrosè exponit animam suam ad moriendum,* id est, vitam periculo mortis exponit, eam quasi nihili æstimans, Jud. V. 18. אֲשֶׁר חֵרַפְתָּ, *quem probris effecisti,* 1 Sam. XVII. 45. infinit. בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים, *quum probra conjicerent in Philistæos,* 2 Sam. XXIII. 9. illis insultando, pugnam offerendo. Vel בְּחָרְפָם, id est, בְּחָרֵף נַפְשָׁם, *quum probrosè exponerent vitam suam,* ut in præcedenti loco. Vel, *quum acuerent se in Philistæos,* ex usu verbi Chaldaico. Est ex hac conjugatione, quia Kametz, sub ח accentu junctum, longum est, indicatque compensationem Dagesch. Accentu absente, potest esse ex Kal, et tum Kametz est breve, id est, Kametzchatuph.

חֹרֶף, m. *hyems,* quasi probrum terræ dicta: nam dehonestat et quasi probro afficit terram, virorem et splendorem omnem ab illa auferendo: item *juventus, adolescentia,* quasi ætas præcox. Nam חֲרִפֵי, *præcocia,* Eccl. XI. 2. in Targum Veneto: aut quod multa probrosè committit: וְקַיִץ וָחֹרֶף, *et æstas et hyems,* Gen. VIII. 22. מֵחֹרֶף, *propter hyemem,* Prov. XX. 4. aff. juxta aliam significationem בִּימֵי חָרְפִּי, *in diebus pueritiæ* vel *juventutis meæ,* Job. XXIX. 4. juxta plerosque Hebræos: quidam, *in diebus hybernorum meorum,* dum scil. in hybernis stationibus quiescerem, Deo tanquam duce meo mihi de omnibus necessariis prospiciente.

חֶרְפָּה, f. *probrum, opprobrium:* חֶרְפָּה הִוא לָנוּ, *probro hoc nobis est,* Genes. XXXIV. 14. construct. וְחֶרְפַּת עַמּוֹ, *et probrum populi sui,* Ies. XXV. 8. affix. אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ, *aufer probrum nostrum,* Ies. IV. 1 plural. וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי, *et fuit i probro mihi,* Psal. LXIX. 11. id est in summum probrum. constructum וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ, *et opprobria pro bris afficientium te,* ver. 10.

חָרַץ *movit, motus fuit;* vel mo vit se: *decîdit, præscidit. Concîdi excîdit, statuit, decrevit:* præt. לֹא חָרַץ, *non moverat,* Jos. X. 21. אַתָּה חָרַצְתָּ, *tu decidisti, definivisti,* 1 Reg XX. 40. partic. Pahul, כִּלָּיוֹן חָרוּץ *consummatio præcisa, decisa,* Ies. X 22. plur. חֲרוּצִים יָמָיו, *præcîsi, de finiti sunt dies ejus,* Job. XIV. 5 futur. יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ, *movebit cani linguam suam,* Ex. XI. 7. אָז תֶּחֱרָץ *tunc movebis te,* 2 Sam. V. 24. Niph part. fœm. וְנֶחֱרָצָה, *et quidem præ cisam,* Ies. X. 23. נֶחֱרֶצֶת שֹׁמֵמוֹת *decisum* vel *præcisum desolationu erit,* id est, decisa summa desolatio Dan. IX. 26.

חָרוּץ, m. *excisus: sedulus, indus trius, strenuus, solicitus: tribula fossa: aurum:* nunc adjectivum nunc substantivum est. מוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ, *in tribulam excisam recentem habentem multa ora,* id est, multa cæsuras, Ies. XLI. 15. לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ, *non tribulâ trituratur nigella* Ies. XXVIII. 27. intelligenda autem tribula antiqua, quæ trahæ quædam species erat, alligatis ipsi bobus, jux ta illud: *non obturabis os bovi tritu ranti,* Deut. XXV. 4. Generale es מוֹרַג, speciale חָרוּץ, *a cæsuris.* fui enim tribula, ut scribit R. Salomo Jarchi, Ies. XLI. 15. חֲרִיצִים חֲרוּצִים id est, *plena cæsuris* sive *incisionibus* instar instrumenti fabrorum ferrario rum, quod dicitur lima, et traheba tur super trituram, donec abscinde rentur spicæ, ac stramen ejus fiere

alea. Apud Talmudicos legitur, uisse instrumentum ligneum ex ti- illis factum, plenum clavis sive den- ibus (infernè obtusis) cui impone- atur massa ferrea gravandi causâ: rahebatur a bobus super trituram, tque ita frumentum excutiebatur, tramenque redigebatur in paleam, Cod. Menachoth cap. 3. fol. 22. et Cod. Sebhachim, cap. 14. fol. 116. בְּעֵמֶק הֶחָרוּ, *in valle decisa* vel *de- finita*, Joël. IV. 14. nempe ad judi- ium exercendum, pro populo Dei, t in excidium impiorum; vel *valle ribulæ*, id est, in quæ triturandi im- ii; aut, *valle excidii*: רְחוֹב וְחָרוּץ, *latea et fossa*, Dan. IX. 25. sic Rab- inis חֲרִיצָה, *fossa*: מֵחָרוּץ נִבְחָר, *ræ auro selecto*, Prov. VIII. 10. ab ffodiendo, quia e terræ penetralibus xscinditur: vide זָהָב suprà. וְהוֹן־אָדָם יָקָר חָרוּ, *et substantia homi- is strenui pretiosa est*, Proverb. XII. 7. per transpositionem verborum. Cohærent enim אָדָם חָרוּץ ut Kim- hi in libro Rad. notat; aut secun- lum R. Levi, *substantia hominis pre- iosi* (non scil. dolosi aut ignavi) *au- um est*, id est, optima, solida et du- abilis: יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי־טִיט, *sub- ternit excisum* vel *exacutum quodque n luto*, Job. XLI. 22. nempe in abys- so et profundo maris, ubi lutum est: vult dicere, exacutæ petræ sunt ba- enis ut testa, acuminata sunt ipsis ut obtusa, substernunt ea sibi, et se- curè illis in profundo maris incum- bunt, ut Aben Esra et R. Levi enar- rant: plur. וְיַד חָרוּצִים, *et manus sedulorum ditat*, Proverb. X. 4. et sic XIII. 4.

חֲרִיצִים, m. p. *tribulæ: casei*, quasi excisiones è lacte dicas: constr. חֲרִיצֵי הֶחָלָב, *caseos lactis*, 1 Sam. XVII. 18. וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל, *et tribulis ferreis*, 2 Sam. XII. 31. quæ ad supplicia sontium adhibitæ fuerunt.

Et forma fœmin. בַּחֲרֻצוֹת הַבַּרְזֶל, *in tribulis ferreis*, Amos I. 3.

חַרְצִין Chald. *lumbi*: aff. קִטְרֵי חַרְצֵהּ, *cingula lumborum ejus*, Dan. V. 6. pro חַרְצוֹהִי sic enim הּ aliquando pluralibus additur: vide Buxtorfii Grammaticam Chaldaicam.

*חַרְצֻבּוֹת חַרְצֹב, f. p. *nexus, vincula, colligationes*: חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם, *vincula ad mortem ipsorum*, Psalm. LXXIII. 4. פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע, *solvendo nexus improbitatis*, Ies. LVIII. 6.

*חַרְצַנִּים, חַרְצָן, m. p. *nuclei acinorum*, Num. VI. 4.

חָרַק *frenduit, striduit*: præter. חָרַק עָלַי בְּשִׁנָּיו, *frendit contra me dentibus suis*, Job. XVI. 9.

חָרַר *exarsit, exustus, adustus, ustulatus fuit*, præt. חָרָה מִנִּי חֹרֶב, *exarsit præ siccitate*, Job. XXX. 30. וְחָרָה נְחֻשְׁתָּהּ, *et exuratur ærugo ejus*, Ezech. XXIV. 11. quæ hinc sunt propter accentum in penultima: עַל כֵּן חָרוּ, *idcirco exardescent*, Ies. XXIV. 6. Niph. præter. נָחַר מַפֻּחַ, *exardescit follis*, Jer. VI. 29. vel, exsiccatur, exarescit. Nam ardorem et æstum siccitas sequitur. Et cum Chirek sub Nun, נִחַר גְּרוֹנִי, *exsiccatur guttur meum*, Psalm. LXIX. 4. fut. וַיֵּחַר, *et ustulatus est*, Ezech. XV. 5. Pih. ex geminata prima radicali, infinit. לְחַרְחַר, *ad accendendum*, Prov. XXVI. 21.

חַרְחֻר, m. *adustio, inflammatio: febris ardens*, Deut. XXVIII. 22.

חֲרֵרִים, m. p. *siccitates, loca sicca*, Jer. XVII. 6.

חֹרִים, חוֹרִים, m. p. *liberi, ingenui, nobiles, illustres*: בֶּן־חוֹרִים, *filius ingenuorum*, Eccles. X. 17.

וָאֹמַר אֶל הַחֹרִים, *et dixi ad nobiliores*, Neh. IV. 8. constr. חֹרֵי יְהוּדָה, *liberi, clarissimi Jehudæ*, Nehem. VI. 17. aff. חֹרֶיהָ, *liberos nobilissimos ejus*, Ies. XXXIV. 12. huc revocamus, quia חֲרַר Chaldæis et Syris est, *liberum efficere, libertate donare:* חַרְרָךְ, *liberavit te*, Rom. VIII. 32. בְּחַרְרְכוֹן, *in libertatem asseret vos*, Job. VIII. 32. אֲרֵילָא אִתְחַרְרָה, *non enim libertate donata est*, Levit. XIX. 20.

חֹר, *foramen, caverna.* Huc pertinet; nam Chaldaicè dicitur חֲרוּרָא et חוּרָא. Syrè חֲרוּרָא, Matth. XIX. 24. apud Talmudicos, מחט שניטל חרירה, *acus cujus ablatum est foramen.* Vulgò referunt ad חוּר, ex quiesc. secundâ. Hinc ergo וַיִּקֹּב חֹר, *et perforavit foramen*, 2 Reg. XII. 10. עַל חֻר, *super foramen*, Ies. XI. 8. plur. מִן הַחֹרִים, *ex foraminibus*, 1 Sam. XIV. 11. אֹרְגִים חוֹרָי, *texentes foraminosa opera*, id est, retia sive aulæa reticulata, Ies. XIX. 9. sic R. Salomon et Chaldæus. Ab. Esra, *candidam telam*, et sic est à חָוַר. Est autem חֹרִי pro חֹרִים, cui simile infrà in חָשַׂף. Irregulare et illud, סַלֵּי חֹרִי, *canistra foraminum*, Gen. XL. 16. id est foraminosa, pro חֹרִים. aut חֹרִי, *foraminosum opus, foraminosus*, ut חָפְשִׁי, *liber.* R. Salomon explicat, *canistra candidâ*, ex decorticatis virgulis, in quibus placentæ et crustulata lautiora deferri solent. Ab. Esra, *canistra candida*, scil. panis. Hoc usu esset à חָוַר, ut antecedens. constr. חֹרֵי עָפָר, *in foraminibus* vel *cavernis terræ*, Job. XXX. 6. aff. חֹרָיו, *foramina sua*, Nah. II. 13. בְּחֹרֵיהֶן, *in foraminibus suis*, Zach. XIV. 12. et cum Schurek, הָפֵחַ בַּחוּרִים, *illaqueando in foraminibus*, Ies. XLII. 22. porro חֹר per synecdochen speciei est *podex* foramen ventris posterioris, unde excrementa exeunt, inde per metonymiam, חֹרִים, *excrementa*, appellatione obscœnâ. Ubi ergo hoc sensu vocabulum hoc occurrit, ibi scribæ legendum substituerunt aliud vocabulum in auribus honestius, cujus vocales præcedenti voci subjecerunt ut, לֶאֱכֹל אֶת־חֹרָאֵיהֶם, *ad comedendum excrementa sua*, Ies. XXXVI. 12. quod legendum צוֹאָתָם, *egesta sua*, quæ vox in margine posita est. Juxta consonas autem legendum fuisset חֹרָאֵיהֶם vel חֹרֵיהֶם nam א adventitium

מַחֲרוֹת, f. p. *latrinæ*, loca ubi excrementa deponuntur. Et hæc vox pronunciatu obscœna: unde aliena vocales ipsi adjectæ, et alia vox cujus vocales istæ propriæ, pro ea legitur, quæ idcirco ad marginem posita: ut, וַיְשִׂמֻהוּ לְמַחֲרָאוֹת, *et disponebant illud in latrinas*, 2 Reg. X. 27. legendum, לְמוֹצָאוֹת, quæ vox נקיה יותר honesta et pura magis ut Hebræi aiunt. Singulare esset מַחוֹר, formæ מָעוֹן.

חֲרִיוֹנִים, m. p. *excrementa columbarum*, 2 Reg. VI. 25. vox composita, et similiter obscœna. Juxta consonas essent duæ voces, חֹרֵי יוֹנִים *excrementa columbarum:* at quia est hîc חֹרִים obscœnum, ut in antecedentibus, ideo legendum substituerunt in margine דִּבְיוֹנִים, de qua vide דָּב. Ita prisci Hebræorum honestati in legendo et pronunciando verbo Dei sancto, consulere voluerunt, ut quæ vocabula in communi et profano usu obscœna, in re sacra aures cujusquam non offenderent. Hinc traditio, quæ legitur in Codice

Talmudico Megilla, cap. 3. in fine. כל המקראות הכתובין בתורה לגנאי קורין אותן לשבח, id est, *omnes voces, quæ scriptæ sunt in lege obscœnè, legunt eas honestè*, vide et מחר.

חָרַשׁ *aravit:* metaphoricè *exaravit, expressit, impressit, insculpsit, fabricavit* vel *fabricatus est, machinatus est:* item *surdum agere, obsurdescere, tacere, conticescere, silere*, sed id in futuro tantum, quando in Pathach desinit: præterit. חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים, *araverunt aratores*, Psalm. CXXIX. 3. partic. חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת, *fabricans æs*, id est, faber ærarius, 1 Reg. VII. 14. חֹרֵשׁ רָע, *fabricatur malum*, Proverb. VI. 14. plur. חֹרְשֵׁי טוֹב, *fabricantibus bonum*, Proverb. XIV. 22. partic. præterit. חֲרוּשָׁה, *exaratum* id est, inscriptum, insculptum, Jer. XVII. 1. fut. אַל־תֶּחֱרַשׁ, *ne surdum agas*, Psalm. XXVIII. 1. Niph. futur. שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ, *ut ager arabitur*, Jerem. XXVI. 18. Hiph. præter. כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ, *cùm tacuerit ei*, Num. XXX. 15. particip. ex prima significatione, מַחֲרִישׁ הָרָעָה, *tacitè fabricans malum*, 1 Sam. XXIII. 9. Hithp. futur. וַיִּתְחָרְשׁוּ, *et tacuerunt*, Jud. XVI. 2.

חָרָשׁ, m. *faber, artifex:* מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ, *opus manuum artificis*, Deut. XXVII. 15. const. חָרַשׁ בַּרְזֶל, *faber ferri*, id est, ferrarius, Ies. XLIV. 12. חָרַשׁ עֵצִים, *faber lignorum, lignarius*, ver. 13. et Kametz manet, quia est loco ejecti Dagesch, formæ גַּנָּב: plur. חָרָשִׁים, *artifices:* const. וְחָרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֶבֶן, *fabros lignarios et fabros lapidum*, id est, latomos, 2 Sam. V. 11. Cùm est ex forma non Dagessata, ut דָּבָר, tum primum Kametz mutatur: ut, וַחֲכַם חֲרָשִׁים, *et sapientem artificum*, id est, peritum artificem, Ies. III. 3.

חֵרֵשׁ, masc. *surdus:* כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע, *tanquam surdus non audio*, Psal. XXXVIII. 14. plur. הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ, *O surdi audite*, Ies. XLII. 18.

חֶרֶשׁ, m. *silentium*, et adverbialiter, *silenter, clam*, pro בְּחֶרֶשׁ, ut Jos. II. 1.

חָרִישׁ, m. *aratio*, Genes. XLV. 6. aff. לַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ, *ad arandum arationem suam*, 1 Sam. VIII. 12.

חֹרֶשׁ, m. *sylva, saltus, virgultum*, densum et implexum faciendæ umbræ commodum, ut Kimchi scribit in Com. Ez. XXXI. 3. הַחֹרֶשׁ וְהָאָמִיר, *virgulti et rami summi*, Ies. XVII. 9. quod per Tzere scribitur. Cum ה locali, חֹרְשָׁה, *in sylvam*, 1 Sam. XXIII. 16. plural. וּבֶחֳרָשִׁים, *et in saltibus*, 2 Par. XXVII. 4.

חֲרִשִׁית, f. *silens:* רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית, *ventum orientalem silentem*, Jon. IV. 8. sic Chaldaicè שְׁתִיקָא, *silentem*, id est, subtilissimum et tenuissimum, qui æstum solis subtilitate sua magis augebat, quam ut perspirando corrigeret.

חֲרֹשֶׁת, f. *artificium, fabrefactura*, Exod. XXXI. 5. est et proprium nomen loci, Jud. IV. 13.

מַחֲרֵשָׁה, f. *rutrum* vel *sarculum:* aff. וְאֵת מַחֲרֵשָׁתוֹ, *et rutrum suum*, 1 Sam. XIII. 20. plur. לַמַּחֲרֵשׁוֹת, *pro rutris*, ver. 21.

מַחֲרֶשֶׁת, fœm. *vomer:* aff. אֶת־מַחֲרַשְׁתּוֹ, *vomerem suum*, 1 Sam. XIII. 20.

חֶרֶשׂ m. *testa*, וּכְלִי חֶרֶשׂ, *et vas testæ*, id est, testaceum, Lev. VI.

28. plur. const. אֶת־חַרְשֵׂי, *cum testis*, Ies. XLV. 9. aff. וְאֶת־חֲרָשֶׂיהָ, *et testas ejus*, Ezech. XXIII. 34.

חָרַת *exaravit, exsculpsit:* part. Pahul, חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת, *insculpta tabulis*, Exod. XXXII. 16.

חָשַׁב *cogitavit, excogitavit, existimavit, putavit, imputavit, reputavit, æstimavit:* construitur sæpè cum præp. אֶל, עַל, et לְ: præter. וְחָשַׁב עֲלֵיהֶם מַחֲשָׁבָה, *cogitat contra vos cogitationem*, Jerem. XLIX. 30. ubi scribitur עֲלֵיהֶם, *contra eos*, sed legendum juxta Masorethas, עֲלֵיכֶם, *contra vos:* חָשַׁב אֶל־יוֹשְׁבֵי תֵימָן, *cogitavit contra habitatores Theman*, ver. 20. Chald. part. Pehil חֲשִׁיבִין, *reputantur*, Dan. IV. 32. futurum, אַל־יַחֲשָׁב־לִי אֲדֹנִי עָוֹן, *ne imputet mihi dominus meus iniquitatem*, 2 Sam. XIX. 20. וַיַּחְשְׁבֶהָ לְשִׁכֹּרָה, *et reputabat eam pro ebria*, id est, esse ebriam, 1 Sam. I. 13. similem locutionem vide, Genes. XXXVIII. 15. Niph. נֶחְשַׁב, *imputari, reputari, æstimari, annumerari*, præter. וְנֶחְשַׁב לָכֶם, *et imputabitur vobis*, Numer. XVIII. 27. futur. וַתֵּחָשֶׁב לוֹ, *et reputatum est ei ad justitiam*, Psalm. CVI. 31. Pih. חִשֵּׁב, *cogitare, excogitare: reputare, supputare, numerare:* præter. וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ, *et supputabit cum emptore suo*, Levit. XXV. 50. futur. יְחַשְּׁבוּ רָע, *cogitant malum*, Hos. VII. 15. Hithp. futur. יִתְחַשָּׁב, *annumerabitur, annumerabit seipsum*, Num. XXIII. 9.

חֹשֵׁב, m. *cogitans, artifex*, quasi cogitabundus: *artificium:* מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, *opere artificis* vel *artificii*, id est, artificiosissimo, Exod. XXVI. 1, 31. apud priscos legitur: "רוֹקֵם, est *opus acus*, hoc est, acupictoris, ideoque habet tantùm faciem unam: מַעֲשֵׂה חוֹשֵׁב, est *textoris* sive *textile*; ideoque habet duas facies, utrinque scilicet eandem faciem referens," Codice Talmudico Ioma, cap. 7. fol. 72. Hinc R. Salomonis et Ab. Esræ glossæ textæ sunt.

חֵשֶׁב, m. *cingula*, quâ ephod induebatur et applicabatur sacerdoti, et ornabat ipsum, scribit R. Salomon, Exod. XXVIII. 8. à singulari artificio nomen habens.

חֶשְׁבּוֹן, m. *cogitatio, supputatio, ratio, ratiocinium:* Eccles. VII. 27.

חִשְּׁבֹנוֹת, m. p. idem: חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים, *ratiocinia plurima*, Eccles. VIII. 1. חִשְּׁבֹנוֹת מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב, *excogitata cogitatione artificis*, 2 Par. XXVI. 15. est formæ קִלְּשׁוֹן.

מַחֲשָׁבָה vel מַחֲשֶׁבֶת, f. *cogitatio, excogitatio*, Exod. XXXV. 33. affix. מַחֲשַׁבְתּוֹ, *cogitatio ejus*, Esth. IX. 25. plur. חָשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת, *excogitaverunt cogitationes*, Jerem. XI. 19. constr. מַחְשְׁבוֹת רָע, *cogitationes mali*, Proverb. XV. 26. affix. עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ, *profundæ sunt cogitationes tuæ*, Psalm. XCII. 6.

חָשָׁה *siluit, tacuit, mutus fuit:* infin. עֵת לַחֲשׁוֹת, *tempus silendi* Eccles. III. 7. Hiph. הֶחֱשֵׁיתִי, *silui* Psalm. XXXIX. 3. et activè, part plur. מַחְשִׁים לְכָל־הָעָם, *silentium indixerunt omni populo, silere jusserunt, represserunt universum populum* Neh. VIII. 11.

חֲשַׁח Chald. *opus, necesse habuit:* part. plur. לָא חַשְׁחִין אֲנַחְנָא *non est necesse nobis*, id est, לָא צְרִיכִין, ut Hebræi exponunt, v

לֹא חַשְׁשִׁ, *non sumus soliciti,* Dan. II. 16. plur. fœm. וּמָה חַשְׁחָן, *et uæ opus sunt,* Esr. VI. 9.

חַשְׁחוּת, f. Chald. *necessarium,* Esr. VII. 20.

חָשַׁךְ *obscurus, obscuratus fuit, enebrosus, obtenebratus fuit:* præter. חָשַׁךְ הַשֶּׁמֶ, *tenebrosus erit sol,* Ies. XIII. 10. Hiph. הֶחְשִׁיךְ, *obtenebrait, tenebras attulit, tenebras effecit* vel *nduxit:* præt. וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ, *tenebras obducam terræ, obtenebrabo ter-am,* Amos VIII. 9. partic. מַחְשִׁיךְ עֵצָ, *obtenebrans consilium,* Job. XXXVIII. 2. futur. בְּטֶרֶם יַחְשִׁךְ, *ntequam tenebras efficiat,* Jer. XIII. 6. cum defectu Iod.

חֹשֶׁךְ, m. *tenebræ,* Gen. I. 2. affix. יַגִּיהַּ חָשְׁכִּ, *illustrat tenebras meas,* Sam. XXII. 29. Chald. יְדַע מָה בַחֲשׁוֹכָ, *novit quæ in tenebris sunt,* Dan. II. 22.

חֲשֻׁכִּים, m. p. *obscuri, ignobiles omines,* quos fama obscura reconlit, ut Virgil. loquitur, Prov. XXII. 9.

חֲשֵׁכָה, fœm. *tenebræ, obtenebratio,* חֲשֵׁכָה גְדֹלָ, *tenebræ magnæ,* Gen. V. 12. constr. חֶשְׁכַת־מַיִם, *tenebras aquarum,* Psalm. XVIII. 12. id st, atras nubes quæ obscuritatem efciunt: plur. הֹלֵךְ חֲשֵׁכִים, *ambulat n tenebris,* Ies. L. 10.

מַחְשָׁךְ, m. *tenebræ, tenebrosus* vel *enebricosus locus:* מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ, *oti* vel *familiares mei sunt mihi teebræ,* Psalm. LXXXVIII. 19. R. Salomon, *obscuratus sum et desertus familiaribus meis:* plur. בְּמַחֲשַׁכִּים *n tenebrosissimis locis,* ver. 7. contruct. מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ, *obscura loca erræ,* Psal. LXXIV. 20.

חָשַׂךְ *cohibuit, subtraxit:* וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי, *et non subtraxit a me quicquam,* Genes. XXXIX. 9. Niph. futur. יֵחָשֶׂךְ רָע, *subtrahitur malus,* Job. XXI. 30.

חֲשַׁל Chald. *debilitavit:* part. מְהַדֵּק וְחָשֵׁל, *comminuens et debilitans,* Dan. II. 40. Niph. Hebr. part. הַנֶּחֱשָׁלִים, *qui debiles* vel *debilitate affecti erant,* Deut. XXV. 18.

חַשְׁמַל m. *pruna* summè ignita, adeoque ardentissima, quasi חָשׁ מַל, *festinanter excîdens et consumens:* כְּעֵין חַשְׁמַל, *velut color prunæ ignitissimæ,* Ezech. I. 4, 27. cum ה paragogico הַחַשְׁמַלָה, Ezech. VIII. 2.

חַשְׁמַן masc. *magnas, primas:* חַשְׁמַנִּים, *magnates, optimates,* Psal. LXVIII. 32. Notat Elias in suo Thischbi, cardinales in Italia a Judæis vocari Chaschmannim.

חֹשֶׁן masc. *pectorale,* ornamentum sacrum summi sacerdotis, Exod. XXVIII. 4. חֹשֶׁן מִשְׁפָּט, *pectorale judicii,* ver. 15. quia de jure responsurus, eo induebatur, et per Urim et Thummim, quæ ei inclusa fuerunt responsa cognovit, Num. XXVII. 21.

חָשַׂף *nudavit, denudavit:* metaphoricè *hausit, exhausit, depromsit:* præt. חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ, *nudat Dominus brachium sanctitatis suæ,* Ies. LII. 10. partic. anomalum, חֲשׂוּפַי שֵׁת, *denudatos natibus,* Ies. XX. 4. pro חֲשׂוּפִים et est loco constructi, vide simile in יָד. infinitivus, וְלַחְשֹׂף מַיִם, *ad hauriendum aquam,* Ies. XXX. 14.

חֲשִׂפִים, m. p. *greges:* construct.

חֲשִׂפֵי עִזִּים, *parvi greges caprarum,* 1 Reg. XX. 27. id est, rari quasi nudi dicti, quod præ paucitate et raritate ipsorum, terra quasi nuda appareret, cum hostis sua multitudine terram oppleret.

מַחְשֹׂף, m. *denudatio,* Gen. XXX. 37.

חָשַׁק *amavit, amore propendit* vel *propensus fuit, desideravit:* construitur cum accus. et præpositione ב: præter. בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק, *in majores tuos propensus fuit,* Deuter. X. 15. חָשַׁק לִבְנוֹת, *desideravit ædificare,* 1 Reg. IX. 19. חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם, *amore propendet animus ejus erga filiam vestram,* Genes. XXXIV. 8. Pih. חִשֵּׁק, *cingere:* præter. וְחִשַּׁק אֹתָם, *et cinxit* vel *fasciis redimivit eas,* Exod. XXXVIII. 28. Pyh. particip. מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף, *cinctæ erant argento,* id est, fasciis argenteis, Ex. XXVII. 17.

חֵשֶׁק, m. *desiderium,* 1 Reg. IX. 19. aff. אֵת־נֶשֶׁף חִשְׁקִי, *crepusculum desiderii mei,* Ies. XXI. 4. id est, desideratissimum, suavissimum.

חֲשׁוּקִים, m. p. *fasciæ, cincturæ, orbes:* aff. וַחֲשֻׁקֵיהֶם, *et fascias illarum,* Exod. XXVII. 10.

חִשֻּׁקִים, m. p. *canthi,* exterior rotæ cinctura: affix. וְחִשֻּׁקֵיהֶם, *et canthi earum,* 1 Reg. VII. 33.

חשר חִשֻּׁרִים, m. p. *radii rotarum:* aff. וְחִשֻּׁרֵיהֶם, *et radii ipsarum,* 1 Reg. VII. 33. Kimchi in lib. Rad. putat convenire cum קָשַׁר, *ligare,* et radii dicuntur quasi ligamenta rotarum.

חַשְׁרָה, f. *colligatio:* construct. חַשְׁרַת־מַיִם, *colligationem aquarum,* 2 Sam. XXII. 12. id est, nubium densarum, quæ aquas effundunt, ut Kimchi explicat in Comment. Pro eo legitur, Ps. XVIII. 12. חֶשְׁכַת־מַיִם, *obscuritatem aquarum,* id est, atras nubes aquis plenas.

חֲשַׁשׁ masc. *quisquiliæ, gramen torridum, gluma,* cremium ignem facilè concipiens, Ies. V. 24. et XXXIII. 11.

חָתָה *cepit, accepit:* particip. גֶּחָלִים אַתָּה חֹתֶה, *prunas tu capis,* Prov. XXV. 22. infinit. לַחְתּוֹת אֵשׁ, *ad capiendum ignem,* Ies. XXX. 14. fut. הֲיַחְתֶּה אִישׁ, *an accipiet quisquam,* Prov. VI. 27. יַחְתְּךָ, *accipiet te,* Ps. LII. 7. id est abripiet celeriter ut pruna removeri solet.

מַחְתָּה, fœm. *thuribulum, acerra,* quasi receptaculum ignis et carbonum ad faciendum suffitum: item *forceps: trulla,* מְלֹא הַמַּחְתָּה, *plenum thuribulum,* Levit. XVI. 12. aff. מַחְתָּתוֹ, *thuribulum suum,* Lev. X. 1. plural. וְאֶת־הַמַּחְתֹּת, *et forcipes,* juxta R. Salomon. Num. IV. 14. aff. וּמַחְתֹּתֶיהָ, *et forcipes ejus,* ver. 9. וּמַחְתֹּתֶיהָ, *et trullas ejus,* Ex. XXV. 38. R. Salomon scribit esse instrumentum instar parvi cochlearis, quo capiebant cinerem et sordes ellichnii tota nocte in lucernis collectas, quum manè rursus incenderent eas.

חָתַךְ *concidere, incidere,* apud Rabbinos frequens: Niph. נֶחְתַּךְ, *decisum est,* Dan. IX. 24. impersonaliter, pro decisæ sunt.

חָתַל *fasciis involvit,* ut infantes involvi solent: Pyh. præt. et infinit. ex Hoph. הָחְתֵּל לֹא חֻתָּלְתְּ, *fasciando non fuisti fasciata,* Ezech. XVI. 4. id est, fasciis involuta.

חִתּוּל, m. *fascia,* Ezech. XXX. 21.

חֲתֻלָּה, f. idem: aff. חֲתֻלָּתוֹ, *fasciam ejus*, Job. XXXVIII. 9.

חָתַם *signavit, consignavit, obsignavit:* particip. præsens, חֹתֵם תָּכְנִית, *obsignans summam*, Ezech. XXVIII. 12. particip. Pahul, חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי, *obsignatum in thesauris meis*, Deuter. XXXII. 34. Chald. præter. וְחַתְמַהּ, *et obsignavit eam*, Dan. VI. 18. Niph. præter. וְנַחְתּוֹם, *et obsignata fuerat*, Esth. VIII. 8. et est in Cholem, cui simile vide in עָתַר. part. נֶחְתָּם, *obsignata*, Esth. III. 12. Pih. præter. חִתְּמוּ לָמוֹ, *designarunt sibi*, Job. XXIV. 16. Hiph. præter. הֶחְתִּים בְּשָׂרוֹ, *obstruxerit carnem ejus*, Levit. XV. 3. scil. semen sua crassitie, ut R. Salomon explicat.

חוֹתָם, m. *sigillum*, Ex. XXVIII. 11. סָגוּר חוֹתָם צָר, *clausa sigillo arctissimo*, Job. XLI. 7. affix. וַתַּחְתֹּם בְּחֹתָמוֹ, *et obsignavit annulo ejus*, 1 Reg. XXI. 8.

חֹתֶמֶת, f. idem, Gen. XXXVIII. 25.

חתן Hithp. הִתְחַתֵּן, *affinitatem iniit, contraxit* vel *junxit, affinitate se junxit* vel *conjunxit, affinitate junctus fuit:* construitur sæpius cum præpos. ב, quandoque cum אֶת et dativo: præter. וְהִתְחַתַּנְתֶּם בָּהֶם, *et affinitatem contraxeritis cum eis*, Jos. XXIII. 12. imper. וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ, *et affinitatem inite nobiscum*, Genes. XXXIV. 9. futur. וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב, *et affinitate junxit se Achabo*, 2 Par. XVIII. 1.

חֹתֵן, m. *socer*, respectu generi, Exod. XVIII. 1. nurus enim suum *socerum* appellat חָם, ut Kimchi vult, etsi apud Rabbinos confundatur: aff. לְחֹתְנוֹ, *ad socerum suum*, Exod. XVIII. 15. fœm. חֹתֶנֶת, *socrus, uxoris mater*, affix. עִם־חֹתַנְתּוֹ, *cum socru sua*, Deut. XXVII. 23.

חָתָן, m. *gener*, ratione soceri et socrus, 1 Sam. XVIII. 18. *sponsus*, ratione sponsæ: וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה, *et juxta gaudium sponsi de sponsa*, Ies. LXII. 5. const. וַחֲתַן הַמֶּלֶךְ, *sponsus regis*, 1 Sam. XXII. 14. aff. אֶל־חֲתָנוֹ, *ad generum suum*, Jud. XIX. 5. plurale cum aff. אֶל־חֲתָנָיו, *ad generos suos*, Gen. XIX. 14.

חֲתֻנָּה, f. *desponsatio, sponsalia:* aff. בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, *in die sponsaliorum ejus*, Cant. III. 11.

חָתַף *rapuit*, et convenit cum הָטַף. fut. הֵן יַחְתֹּף, *si rapuerit*, Job. IX. 12.

חֶתֶף, m. *rapina, præda:* כְּחֶתֶף יֶאֱרֹב, *tanquam prædæ insidiatur*, Prov. XXIII. 28. id est, כְּאִישׁ חֶתֶף, *sicut vir prædæ*, hoc est, *prædator*, ut R. Levi explicat.

חָתַר *fodit, effodit, perfodit, foramen fecit:* metaphoricè, *sulcavit, remigavit:* præter. חָתַר בַּחֹשֶׁךְ, *perfodit in tenebris*, Job. XXIV. 16. imp. חֲתָר־לְךָ, *perfode tibi*, Ezech. XII. 5. futur. וַיַּחְתְּרוּ, *et foderunt* sc *remis*, id est, sulcarunt, remigarunt, Jon. I. 13.

מַחְתֶּרֶת, f. *effossio*, Exod. XXII. 1.

חָתַת *fractus, attritus, contritus: territus, consternatus fuit:* præt. חַת מְרֹדָךְ, *contereretur Merodach*, Jer. L. 2. חַתּוּ, *territi sunt*, 2 Reg. XIX. 26. partic. קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים, *arcus fortium fracti sunt*, 1 Sam. II. 4. id est, potentes fracti sunt et arcus

ipsorum, ut Kimchi explicat in Com. Verbum respondet propiori, non cum קֶשֶׁת, nam tunc dicendum fuisset חַתָּה: similem locutionem vide Job. XXIX. 10. Niph. נִחַת הוּא, *contritus fuit,* Mal. II. 5. fœm. וְנִחֲתָה, *et frangitur,* Psal. XVIII. 35. absque Dagesch in Thau: similem formam vide in סָבַב in Niph. fut. יֵחַתּוּ הֵמָּה, *terreantur ipsi,* וְאַל־אֵחַתָּה אָנִי, *et non terrear ego,* Jerem. XVII. 18. Pih. præter. וְחִתַּתַּנִי, *et consternas me,* Job. VII. 14. חִתְּתָה קַשְּׁתוֹתָם, *contrivit,* scil. Babel *arcus ipsorum,* Jer. LI. 56. juxta Kimchium in Com. at in lib. Rad. dicit Chirek esse pro Kibbutz, ut sit ex Pyhal pro חֻתְּתָה, *contritus est quisque arcuum ejus:* simile vide in פָּתַח in Pihel. Hiph. *contrivit, consternatum reddidit, exterruit, terrefecit:* præter. הַחִתֹּתָ, *contrivisti,* Ies. IX. 3. et ex forma analoga וְהַחְתַּתִּי, *et consternatum reddam,* Ies. XLIX. 37. ubi Scheva sub Cheth est loco Chatephpathach. fut. יְחִיתַן, *terrefaciet eas,* Hab. II. 17. cum vocali longa loco Dagesch, pro יְחִתַּן.

חַת, m. *terror:* לִבְלִי־חָת, *absque terrore,* Job. XLI. 24. id est, intrepidè: aff. וְחִתְּכֶם, *et terror vester,* Gen. IX. 2.

חִתָּה, f. idem: construct. חִתַּת אֱלֹהִים, *terror Dei,* Genes. XXXV. 5.

חֲתַת, m. *consternatio,* Job. VI. 21.

חִתִּית, m. idem, Ezech. XXXII. 27. aff. חִתִּיתוֹ, *terrorem meum,* ver. 32. scribitur cum ו sed legitur per י.

מְחִתָּה, f. *terror, consternatio, contritio:* constr. מְחִתַּת דַּלִּים, *terror tenuium,* Prov. X. 15.

חַתְחַתִּים, masc. plur. *contritiones,* Eccles. XII. 5.

ט

טְאֵב, vide infrà in טוֹב.

טאט unde geminatâ mediâ radicali in Pih. טֵאטֵא, *everrit:* præt. וְטֵאטֵאתִיהָ, *et everram eam,* Ies. XIV. 23.

מַטְאֲטֵא, m. *everriculum, scopæ,* ibid. Apud Rabbinos טִיאוּט, *everritio, expurgatio,* quod legitur apud R. Salomonem, Ies. XXVIII. 17. Apud Talmudicos: nesciebant quid esset וְטֵאטֵאתִיהָ donec audirent famulam quandam Arab. dicentem sociæ suæ, שְׁקְלֵי מַטְאֲטִיתָא וְטַאטֵי בֵיתָא, *accipe scopas et scopato domum:* Megilla fol. 18.

טָבַח *mactavit:* præterit. אֲשֶׁר טָבַחְתִּי, *quam mactavi,* 1 Sam. XXV. 11. partic. שׁוֹרְךָ טָבוּחַ, *ubi bos tuus mactatus fuerit,* Deut. XXVIII. 31. Ab. Esra, Prov. IX. 2. scribit, טבח pro diversa punctatione, in lingua Arabica esse *mactare,* vel *coquere.* Hinc, quæ sequitur, nominis significatio.

טַבָּח, m. *coquus,* 1 Sam. IX. 23, 24. pluraliter, *satellites,* quasi mactatores hominum dicti, quòd in son-

tes animadvertere solerent. שַׂר הַטַּבָּחִים, *principi* vel *præfecto satellitum,* Gen. XXXVII. 36. et XL. 3. רַב טַבָּחִים, *præfectus satellitum,* Jer. XXXIX. 9. Chald. רַב טַבָּחַיָּא, *præfectum satellitum,* Daniel. II. 14. fœm. Hebr. טַבָּחוֹת, *coquæ,* 1 Sam. VIII. 13.

טֶבַח, m. *mactatio, animal mactandum,* ut Gen. XLIII. 16. וְטֶבַח גָּדוֹל, *et mactatio magna,* Ies. XXXIV. 6. aff. טִבְחָהּ, *mactationem suam,* Prov. IX. 2. id est, animalia sua.

טִבְחָה, f. *mactatio,* Jerem. XII. 3. affix. טִבְחָתִי, *mactationem meam,* id est, animalia mactata, 1 Sam. XXV. 11.

מַטְבֵּחַ, m. idem, Ies. XIV. 21.

טָבַל *tinxit, intinxit, demersit, immersit:* præt. וְטָבַל אֶצְבָּעוֹ, *et intinget digitum suum,* Lev. IV. 6, 17. partic. Pahul, טְבוּלִים, *intincta, infecta,* Ezech. XXIII. 15. Niph. præter. נִטְבְּלוּ, *intincti sunt,* Jos. III. 15.

טָבַע *immersus, demersus, submersus, fixus, infixus fuit:* præterit. טָבַעְתִּי, *demersus sum,* Psal. LXIX. 3. futur. וְאַל־אֶטְבָּעָה, *et ne immergar,* ver. 15. Pyh. טֻבְּעוּ בְיַם, *submersi sunt in mari,* Exod. XV. 4. Hoph. præt. בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ, *antequam montes figerentur,* Proverb. VIII. 25.

טַבַּעַת, fœmin. *annulus,* sic dictus, quòd digitus vel aliud ei infigatur: הַטַּבַּעַת הָאֶחָת, *annulum unum,* Exod. XXVI. 24. בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, *annulo regis,* Esther. III. 12. affix. וַיָּסַר אֶת־טַבַּעְתּוֹ, *et amovit* vel *detraxit annulum suum,* Gen. XLI. 42. plur. וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת, *et duos annulos,* Ex. XXV. 12. constr. טַבְּעוֹת זָהָב, *annulos auri,* id est, aureos, ibid. aff. וְאֶת־טַבְּעֹתָם, *et annulos earum,* Ex. XXXVI. 34.

טבר טַבּוּר, m. *umbilicus,* apud Rabbinos frequens: metaphoricè *editus locus:* מֵעִם טַבּוּר הָאָרֶץ, *ex edito* vel *editiore loco terræ,* Jud. IX. 37. id præcedente versu dixit, מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים, *e verticibus montium:* vide et Ezech. XXXVIII. 12.

טֵבֵת m. *Tebheth,* nomen mensis decimi, qui lunatione *Decembris* nostri respondet, Esth. II. 16.

טָהֵר *mundus, purus fuit:* præt. וְטָהֵר בָּעָרֶב, *et mundus erit vespere,* Num. XIX. 19. טָהַרְתִּי מֵחַטָּאתִי, *mundus sum a peccato meo,* Prov. XX. 9. Pihel, טִהֵר, *mundavit, purgavit, purificavit,* præt. וְטִהַר אֹתוֹ, *et mundabit eum,* Levit. XIII. 34. id est, mundum pronunciabit, part. מְטַהֵר כֶּסֶף, *purgans argentum,* Mal. III. 3. Hithp. præterit. הִטַּהֲרוּ הַכֹּהֲנִים, *mundaverant se sacerdotes,* Esr. VI. 20. pro הִתְטַהֲרוּ, et sic per totam conjugationem.

טָהוֹר, m. *mundus, purus:* constructum per Kametzchatuph in fine propter ablatum accentum, וּטְהָר־יָדַיִם, *et mundus manibus,* Job. XVII. 9. ubi perperam quædam exemplaria habent וְטָהָר. plurale, מַיִם טְהוֹרִים, *aquas mundas,* Ezechiel. XXXVI. 25. fœm. וּטְהֹרָה הוּא, *et munda est,* Numer. V. 28. plurale, אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת, *eloquia munda,* Psalm. XII. 7.

טֹהַר, m. *mundicies, nitor, purgatio:* כְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר, *sicut*

corpus ipsum cœli nitore, Exod. XXIV. 10. aff. יְמֵי טָהֳרָהּ, *dies purgationis ejus*, Levit. XII. 6.

טָהֳרָה, fœm. idem, estque formæ חָכְמָה· constr. טָהֳרַת לְכָל־קֹדֶשׁ, *purgationi cujusque rei sanctæ*, 1 Par. XXIII. 28. affix. בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ, *die purgationis suæ*, Levit. XIV. 2.

מִטְהָר, fœm. idem, affix. הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ, *fecisti cessare nitorem ejus*, Psalm. LXXXIX. 45. pro מִטְּהָרוֹ, formæ מִשְׁפָּט: Dagesch euphonicum ut et in מִקְּדָשׁ, Exod. XV. 17. *regia*, מִטְּהָרוֹ·

טוב *bonum esse:* præteritum מַה־טֹּבוּ, *quàm bona sunt*, Numer. XXIV. 5. מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן, *quàm boni sunt amores tui præ vino*, Cant. IV. 10. inf. כְּטוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן, *cùm bonum esset cor regis vino*, Esth. I. 10. id est, hilare. Chaldaicè טְאֵב mutato ו in א, quod sæpiùs in his verbis accidit, ut et בְּאֵשׁ et בִּישׁ, *malum esse*. præt. שַׂגִּיא טְאֵב עֲלוֹהִי, *valde bonus fuit super eo*, Dan. VI. 24. id est, lætus. Hiph. הֵטִיב, *benefecit:* præt. הֵטִיבוֹתָ, *benefecisti*, 1 Reg. VIII. 18. וְהֵטִבֹתִי, *et benefaciam*, Ezech. XXXVI. 11. quod hinc et à יָטַב formam compositam habet.

טוֹב, m. *bonus, elegans, præstans:* טוֹב מִמֶּנּוּ, *elegantior illo*, 1 Sam. IX. 2. כִּי טוֹב הוּא, *quòd elegans esset*, Exod. II. 2. bonus sc. aspectu et formâ, ut Aben Esra explicat. Usurpatur et substantivè, *bonum:* לְטוֹב לָנוּ, *in bonum nobis*, Deut. VI. 24. id est, ut benè sit nobis: מִטּוֹב עַד־רָע, *à bono ad malum*, Genes. XXXI. 24. id est, sive bonum sive malum: aff. טוֹבָם, *optimus eorum sive inter ipsos*, Mich. VII. 4. Chald. דִּי דְהַב טָב, *auri optimi*, Dan. II. 32. plur. וּבָתִּים טוֹבִים, *et domos bonas*, Deuter. VIII. 12. construct. שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב, *læti et boni animo*, 1 Reg. VIII. 66. id est, gaudentes animisque læti: וְטוֹבֵי מַרְאֶה, *et elegantes aspectu*, Dan. I. 4. fœmin. טוֹבָה, *bona*, et substantivè *bonum, bonitas:* אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה, *in terram bonam*, Exod. III. 8. חֲשָׁבָהּ לְטוֹבָה, *cogitavit illud in bonum*, Gen. L. 20. constr. טוֹבַת מַרְאֶה, *pulchra aspectu*, 2 Sam. XI. 2. aff. שְׁנַת טוֹבָתֶךָ, *annum bonitatis tuæ*, Psal. LXV. 12. plur. טוֹבוֹת מַרְאֶה, *pulchræ* vel *elegantes aspectu*, Esth. II. 2. affix. גַּם טוֹבֹתָיו, *etiam bona ejus*, id est, benefacta ejus *prædicabant coram me*, Neh. VI. 19.

טוּב, masc. *bonitas, bonum:* טוּב הָאָרֶץ, *bonum terræ*, Iesaias I. 19. בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב לֵבָב, *in lætitia et in bonitate cordis*, Deut. XXVIII. 47. id est, læto et hilari animo: affix. מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ, *quanta bonitas ejus, et quanta pulchritudo ejus*, Zach. IX. 17.

טוה *nevit:* præter. טָווּ אֶת־הָעִזִּים, *neverunt capras*, id est, lanam caprinam, Exod. XXXV. 26.

מַטְוֶה, m. *netum*, Exod. XXXV. 25. טָוֹת vide infrà suo loco.

טוח *levit, oblevit, induxit, obduxit:* cæmentariorum verbum: præt. כִּי טַח, *quia obduxit oculos eorum, ne videant*, Ies. XLIV. 18. in Pathach, cui simile in בִּין, vide illic. וְטָח אֶת־הַבַּיִת, *et obducet domum istam*, Lev. XIV. 42. infin. לָטוּחַ קִירוֹת, *ad obducendum parietes*, 2 Par. XXIX. 4.

Niph. infin. אַחֲרֵי הִטּוֹחַ אֶת־הַבָּיִת, *posteaquam inducta fuerit domus ista,* Lev. XIV. 48.

טִיחַ, masc. *tectorium,* הַטִּיחַ אֲשֶׁר טַחְתֶּם, *tectorium illud quod obduxistis,* Ezech. XIII. 12.

טֻחוֹת, f. p. *præcordia: renes,* sic dicti, quòd adipe sunt obducti velut tectorio: מִי־שָׁת בַּטֻּחוֹת, *quis posuit in præcordiis* vel *renibus sapientiam,* Job. XXXVIII. 36.

טול Hiph. הֵטִיל, *jecit, dejecit, ejecit, injecit, projecit:* præt. הֵטִיל רוּחַ גְּדוֹלָה, *injecit ventum magnum,* Jonæ I. 4. וְהֵטַלְתִּי אֹתְךָ, *et ejiciam te,* Jer. XXII. 26. imper. וַהֲטִילֻנִי, *et projicite me (in mare,)* Jon. I. 12. Hoph. præt. מַדּוּעַ הוּטְלוּ, *cur ejecti sunt,* Jer. XXII. 28. futurum, יוּטַל אֶת־הַגּוֹרָל, *projicitur sors,* Proverb. XVI. 33. Pih. ex geminatis literis טִלְטֵל, *transtulit, deportavit, migrare, vagari fecit.* part. מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר, *deportabit te deportatione viri,* id est, virili, forti, vehementi, Ies. XXII. ver. 17. טלטול אחר טלטול, *migratione una post alteram,* ut Hebr. exponunt: vide etiam טלל.

טור masc. *ordo, series:* הַטּוּר הָאֶחָד, *ordo primus,* Exod. XXVIII. 17. plural. אַרְבָּעָה טוּרִים, *quatuor ordines,* ibid. constr. טוּרֵי, 1 Reg. VII. 2.

טִירוֹת, fœm. plur. idem: מִתַּחַת הַטִּירוֹת, *sub ipsis ordinibus,* Ezech. XLVI. 23. vide et infra טִיר.

טוּר, m. Chald. *mons:* לְטוּר רַב, *in montem magnum,* Daniel. II. 35. מִטּוּרָא, *de monte,* ver. 45.

טוש *volavit, involavit:* כְּנֶשֶׁר יָטוּשׂ, *ut aquila involat,* Job. IX. 26. Chaldæum est, ubi per ס scribitur: עוֹף דְּטָיִס, *avis volans,* Genes. I. אָטוּס וְאֶשְׁרֵי, *avolarem et habitarem,* Psal. LV. 7.

טְוָת Chald. *jejunus, incœnatus:* וּבָת טְוָת, *et pernoctavit incœnatus,* Dan. VI. 19. eodem sensu apud Talmudicos legitur, לא הוה לן חמרא איתינא ליה שיכרא ולא אבדיל ובת טוות, *non erat nobis vinum: attulimus ipsi cerevisiam, et non separavit, ideoque dormivit incœnatus:* Pesach. fol. 107. 1. Vino consecrato solent Judæi Sabbathum exiens separare a die communi septimanæ, gratias Deo agentes, quod concesserit Sabbathum ipsis celebrare. Cùm Rabbi consecrationem instituturus, vino careret, et cerevisia esset inepta ad talem usum sacrum, maluit omittere consecrationem, et dormire incœnatus. Nam ante consecrationem illam et separationem Sabbathi a septimana, non est licitum ipsis cœnare. Arabicè etiam hunc usum habere, Ab. Esra annotat.

טָחָה Pih. *jaculari,* part. plur. construct. כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת, *uti jaculantes arcu,* Genes. XXI. 16. id est, quantum est jactus teli vel sagittæ: et י est loco tertiæ radicalis ה, ut et in aliis pluribus fit.

טָחַן *moluit, commoluit:* præter. וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם, *et molebant molis,* Num. XI. 8. infin. טָחוֹן הֵיטֵב, *molendo benè,* Deuter. IX. 21. imperat. וְטַחֲנִי קָמַח, *et mole farinam,* Ies. XLVII. 2.

טַחֲנָה, f. *molitio,* Eccles. XII. 4.

טֹחֲנוֹת, f. p. *molitrices, molares dentes,* Eccles. XII. 3.

טחר טְחֹרִים, m. p. *mariscæ, hæmorrhoides, morbus ani:* construct.

טְחֹרֵי הַזָּהָב, *mariscæ aureæ*, 1 Sam. VI. 17. id est, imagines aureæ mariscarum: affix. טְחֹרֵיהֶם, *mariscarum suarum*, ver. 11. in eum sensum apud Davidem, וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר, *et percussit hostes suos retrò*, Psalm. LXXVIII. 66. id est, juxta Chald. paraphrasten, בִּטְחֹרַיָּא בַּאֲחֹרֵיהוֹן, *mariscis in posterioribus ipsorum* sive *occultis corporis partibus*. Hæc vox, quasi pronunciatu honestior, substituta est legenda a Masorethis pro voce עֳפָלִים: vide עפל.

טמף טֹטָפוֹת, f. p. *frontalia*, Ex. XIII. 16. Deut. VI. 8. et XI. 18. Schedæ memoriales fuerunt, unde et זִכָּרוֹן, *monimentum* scil. custodiendæ legis, vocantur, Exod. XIII. 9. in Novo Testamento appellantur phylacteria. Chaldæus et Rabbini vocant תְּפִלִּין, quasi *precum monimenta*.

טִיט m. *cœnum, lutum*, יִרְמָס־טִיט, *calcat lutum*, Ies. XLI. 25. עַבְטִיט vide in עבה.

טִין Chald. *lutum, cœnum*: בַּחֲסַף טִינָא, *cum luto cœni*, Dan. II. 41.

טיר טִירָה, f. *palatium, castellum, arx*: constr. טִירַת כָּסֶף, *palatium argenteum*, Cant. VIII. 9. id est, magnificentissimum, ut R. Jona interpretatus est, teste Kimchio in lib. Rad. aff. טִירָתָם נְשַׁמָּה, *sit castellum eorum desolatum*, Ps. LXIX. 26. plurale cum affix. כָּל־טִירֹתָם, *omnes arces eorum*, Num. XXXI. 10. vide et in טור.

טלא טָלוּא, *maculosum, maculis latis respersum*, Gen. XXX. 32. plurale, וְהַטְּלֻאִים, *et maculis latis respersos*; et fœm. וְהַטְּלֻאֹת, *et maculis latis respersas*, ver. 35. בָּמוֹת טְלֻאוֹת, *excelsa latis maculis interstincta*, Ezech. XVI. 16. id est, latis plagis et tesseris colorata. Ex Pyh. מְטֻלָּאוֹת, *resarta*, Jos. IX. 5. hæc significatio Rabbinis usitata est, רָאוּי לְטַלְּאוֹ, *opus est resarcire*: טִלָּה עֲלֵיהֶן עוֹר, *assuit ipsis corium*: טְלָאִי, *frustula ad resarciendum*: מַטְלִית, idem, apud Talmudicos. Hinc forsan per metaphoram טָלוּא, *maculosum, maculis latis respersum*, sicut vestis varia frustula assuta habens. טְלָאִים vide in sequente Radic.

טָלֶה m. *agnus*, Ies. LXV. 25. constr. טְלֵה חָלָב אֶחָד, *agnum lactis unum*, id est, lacteum sive lactentem, 1 Sam. VII. 9. plurale cum א, יְקַבֵּץ טְלָאִים, *congregabit agnellos*, Ies. XL. 11. est et nomen loci, 1 Sam. XV. 4.

טָלַל Pih. *tegere, obtegere*; est propriè Chaldaicum: fut. וַיְטַלְלֶנּוּ, *et contexit eam*, Neh. III. 15. particip. ex geminata prima radicali, וּמְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר, *et obtegit te obtectione* vel *tegumento viri*; *et amicit te amiciendo*, Ies. XXII. 17. id est, ad dignitatem te evehit, ac præstat et subministrat ea, quæ ad dignitatem conservandam spectant, ut est honorificus et magnificus vestitus. Ita quidam interpretantur. Hebræi aliter, ut suprà in טול dictum. R. Salomon Jarchi, explicat: *et transportabit te, sicut aliquis transportat gallum gallinaceum*. Explicatio ex Talmudicis petita, quibus גֶּבֶר, *gallum gallinaceum* significat. Hinc gallus iste in Vulgatam versionem Latinam involavit. Chald. *obumbrare, umbram facere*: futurum Aphel תַּטְלֵל, *umbram fecit*, Dan. IV. 9. ab

Hebræo צָלַל, primis inter se pro more permutatis.

טַלְטֵלָה, f. *contectio, integumentum*, Ies. XXII. 17. Hebræis est *migratio, vagatio*.

טַל, m. *ros*, sic dictus quòd herbas et gramina obtegat: יַעַרְפוּ־טָל, *stillabunt rorem*, Deut. XXXIII. 28. aff. יִתְּנוּ טַלָּם, *dabunt rorem suum*, Zach. VIII. 12. Chald. וּבְטַל שְׁמַיָּא, *et rore cœli*, Dan. IV. 12. וּמִטַּל, *et de rore*, Dan. V. 21.

טָמֵא *immundus, impurus, pollutus fuit*: præt. וְטָמֵא, *et immundus erit*, Lev. XV. 16. inf. לְטָמְאָה־בָהּ, *ut impuretur eo*, Levit. XXII. 8. Niph. נִטְמָא, *immundum, pollutum fieri; impurare, polluere se*: præter. וְנִטְמֵתֶם, *ut polluti sitis*, Lev. XI. 43. א eliso: נִטְמִינוּ, *sordemus, polluti reputamur*, Job. XVIII. 3. ad formam quiescentium tertiâ ה. particip. plurale, אַתֶּם נִטְמְאִים, *vos ipsos impuratis*, Ezech. XX. 30. Pih. טִמֵּא, *impurare, polluere, vitiare, immundum reddere*: præt. טִמֵּא אֶת־דִּינָה, *vitiavit Dinam*, Gen. XXXIV. 5. טִמֵּא אֹתוֹ, *immundum reddet*, id est, pronunciabit eum, Levit. XIII. 25. Pyh. partic. נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה *anima mea non est impurata*, Ezech. IV. 14. Hithp. futur. לֹא־יִטַּמָּא, *ne polluito se*, Lev. XXI. 1. et præterit. ex Hoph. et Hithp. compositum, אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה, *posteaquam factum est ut pollueretur*, Deut. XXIV. 4.

טָמֵא, m. *pollutus, immundus, impurus*: *pollutum*: construct. טְמֵא שְׂפָתַיִם, *immundus labiis*, Ies. VI. 5. plur. טְמֵאִים הֵם לָכֶם, *immunda sunt vobis*, Levit. XI. 26. fœmin. עִם־טְמֵאָה, *cum immunda*, Levit. XV. 33. constr. טְמֵאַת הַשֵּׁם, *impura nomine*, Ezech. XXII. 5.

טֻמְאָה, f. *immundities, impuritas, res immunda*: const. בְּטֻמְאַת אָדָם, *immunditiem hominis*, Levit. V. 3. aff. טֻמְאָתוֹ, *immunditiem ejus*, Levit. XXII. 5. pl. מִטֻּמְאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, *ab immunditiis filiorum Israël*, Lev. XVI. 16. aff. מִכֹּל־טֻמְאֹתֵיכֶם, *ab omnibus immunditiis vestris*, Ezech. XXXVI. 25.

טָמַן *abdidit, abscondit, recondidit, occultavit*: præt. טָמַן עָצֵל יָדוֹ, *abdit piger manum suam*, Prov. XIX. 24. Niph. imperat. וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר, *et absconde te in pulvere*, Ies. II. 10. Hiph. futur. וַיַּטְמִנוּ, *et absconderunt*, 2 Reg. VII. 8.

טָמוּן, m. *absconditus, absconditum*, בַּטָּמוּן, *in abscondito*, Job. XL. 13. plur. construct. וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל, *et occulta absconditorum arenæ*, Deut. XXXIII. 19. id est, occultos thesauros in arena vel fundo maris.

מַטְמוֹן, m. *thesaurus*, Gen. XLIII. 23. a recondendo. plural. יֶשׁ־לָנוּ מַטְמֹנִים, *sunt nobis thesauri*, Jerem. XLI. 8. constr. וּמַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים, *et thesauros latebrarum*, Ies. XLV. 3. id est, repositas opes abstrusissimas.

טֶנֶא m. *corbis*, Deut. XXVI. 4. affix. בָּרוּךְ טַנְאֲךָ, *benedictus corbis tuus*, Deut. XXVIII. 5.

טָנַף Pih. *inquinavit*: futurum, אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם, *quomodo inquinarem illos?* Cant. V. 3.

טָעָה *erravit*: Hiph. הִטְעוּ אֶת־עַמִּי, *fecerunt ut erraret populus meu*- Ezech. XIII. 10.

טָעַם טָעַם *gustavit:* præterit. טָעַם כָּל־הָעָם לֶחֶם, *gustavit omnis populus panem,* 1 Sam. XIV. 24. טָעַמְתִּי מְעַט דְּבַשׁ, *gustavi parum mellis,* ver. 29. Chald. futurum ex Pahel, לָךְ יְטַעֲמוּן, *tibi gustandum dabunt,* Dan. IV. 22. עִשְׂבָּא כְּתוֹרִין יְטַעֲמוּנֵהּ, *herbam ut bobus gustandam dederunt ei,* Dan. V. 21.

טַעַם, m. *gustus, sapor:* metaphoricè *ratio, consilium, judicium, sententia, species, sensus:* טוּב טַעַם וָדַעַת, *præstantiam rationis et scientiæ,* Psalm. CXIX. 66. אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם, *mulier pulchra et aversa rationis,* sive a ratione, Proverb. XI. 22. id est, socors, ratione et consilio carens: וְטַעַם זְקֵנִים, *et consilium* sive *judicium senum,* Proverb. XII. 20. מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ, *ex sententia* vel *edicto regis,* Jonæ III. 7. אֶת־טַעְמוֹ, *sensus suos,* 1 Sam. XXI. 14. עָמַד טַעְמוֹ בּוֹ, *mansit sapor ejus in eo,* Jerem. XLVIII. 11. בָּרוּךְ טַעְמֵךְ, *benedictum consilium tuum,* 1 Sam. XXV. 33. Chald. בִּטְעֵם חַמְרָא, *pro gustu vini, ad gustandum vinum,* Daniel. V. 2. מִן־טַעַם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל, *de sententia Dei Israëlis,* וּמִטְּעֵם כּוֹרֶשׁ, *et de sententia Cyri,* Esr. VI. 14. בְּעֵל טְעֵם, *dominus* vel *magister consilii, præses consilii,* Esr. IV. 8. עַד־טַעְמָא לְדָרְיָוֶשׁ יְהָךְ, *dum causa ad Darium perveniret,* Esr. V. 5.

מַטְעַמִּים, m. p. *cupediæ,* Genes. XXVII. 4. fœm. cum aff. לְמַטְעַמֹּתָיו *cupedias ejus,* Prov. XXIII. 3.

טָעַן *oneravit:* imperat. טַעֲנוּ אֶת בְּעִירְכֶם, *onerate jumentum vestrum,* Genes. XLV. 17. item *fixit, transfixit, confodit, perfodit,* ex usu Chaldaico. particip. Pyh. מְטֹעֲנֵי חָרֶב, *confossi gladio,* Ies. XIV. 19. Sic in Targum, גֻּבְרִין מְטַעֲנִין, *viri confossi,* Jer. XXXVII. 10. מְטַעֲנֵי חַרְבָּא, *confossi gladio,* Jer. XVIII. 21. Ezech. XXVIII. 8.

טפח טוֹפַח, m. *palmus,* mensura quatuor digitorum conjunctorum: מִסְגֶּרֶת טֹפַח, *clausura palmi,* id est, tænia palmaris, Exod. XXV. 25.

טֶפַח, masc. idem: וְעָבְיוֹ טֶפַח, *et crassitudo ejus erat palmus,* id est, palmaris, 1 Reg. VII. 26. plurale, טְפָחוֹת, *palmos* vel *palmorum,* id est, palmares dedisti dies meos, Psal. XXXIX. 6. hoc est, paucissimos, ut Aben Esra explicat: מִמַּסַּד עַד־הַטְּפָחוֹת, *a fundamento usque ad palmas,* 1 Reg. VII. 9. id est, circumferentias, sive præcinctiones, quibus laquearia et tectum innituntur, quæ ferè palmares esse solent. Locus, scribit Kimchi in Com. ubi trabes ponuntur, appellatur טְפָחִים, *palmæ,* quia lapides quibus capita trabium incumbunt, egrediuntur extra parietem mensura palmi extrinsecus et intrinsecus.

טִפַּח, Pih. *palmis distendere* aut *explanare, palmis ducere* vel *gestare,* ut infantes gestari solent, id est, ut Kimchi unico verbo dicit, *educare:* præter. אֲשֶׁר־טִפַּחְתִּי, *quos palmis explanavi* vel *gestavi,* Thren. II. 22. id est, à teneris formavi et educavi: וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמַיִם, *et dextera mea palmavit cœlos,* Ies. XLVIII. 13. id est, palmo expendit vel metata est cœlos, ut Ab. Esra explicat: vel palmâ distendit, explanavit et æquavit cœlos, ut essent instar veli et expansi.

טִפֻּחִים, m. p. *educationes,* quasi palmationes dicas: עֹלְלֵי טִפֻּחִים,

parvulos educationum, Thren. II. 20. id est, qui manibus adhuc gestantur et educantur, ut R. Salomon explicat.

מִטְפַּחַת, f. *ventrale,* juxta quosdam, Ruth. III. 15. Kimchi in lib. Radic. *peplum* exponit, et sic in Majemone, par. 2. fol. 27. מטפחת שבראשה, *peplum quod est in capite ejus.* plur. מִטְפָּחוֹת, *ventralia,* Ies. III. 22.

טָפַל *concinnavit, assuit, consuit:* præter. טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר, *concinnant, connectunt contra me falsitatem,* Psal. CXIX. 69. partic. præsens. טֹפְלֵי־שָׁקֶר, *concinnatores falsi,* Job. XIII. 4. futur. וַתִּטְפֹּל עַל־עֲוֹנִי, *assuis ad iniquitatem meam,* Job. XIV. 17.

טִפְסָר m. *imperator, dux, princeps:* פִּקְדוּ עָלֶיהָ טִפְסָר, *constituite super eam principem,* Jerem. LI. 27. plurale cum Pathach וְטַפְסְרַיִךְ, *et principes tui,* Nach. III. 17.

טפף טַף, m. *parvulus, parvuli,* et dicitur tam de maribus quàm fœmellis וְטַף וְנָשִׁים, *parvulosque et fœminas,* Ezech. IX. 6. aff. וְאֶת־כָּל־טַפָּם, *omnesque parvulos ipsorum,* Gen. XXXIV. 29. Hinc verbum הָלוֹךְ וְטָפוֹף, *eundo et parvulando* (ut sic dicam), Ies. III. 16. id est, gressibus suis parvulos agendo, ingressu molli, minutis passibus instar parvulorum, utendo. Et sic Aben Esra rejectis aliorum interpretationibus, הֹלְכוֹת מַהֲלַךְ טַף, *incedentes incessu parvulorum,* exponit.

טְפַר Chaldaice, *unguis:* affix. וְטִפְרוֹהִי, *et ungues ejus,* Dan. IV. 30. וְטִפְרַיהּ, idem, Dan. VII. 19. ex Hebræo צִפֹּרֶן, literis צ et ט, pro more commutatis.

טָפַשׁ *obesari, pinguefieri:* טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם, *obesatum est quasi adipe cor eorum,* Psal. CXIX. 70. Chaldæum est, unde אִטַּפַּשׁ, *impinguatum est,* habet hîc Chaldæus: טַפֵּישׁ, *pingue reddito,* Ies. VI. 10. apud Rabbinos טִפֵּשׁ, *stultus,* cujus cor fatuitate impinguatum est. טִפְשׁוּתָא, *fatuitas, stultitia.*

טָרַד *assiduum, continuum esse in opere, jugiter occupari:* partic. וְדֶלֶף טֹרֵד, *et stillatio continuans,* Proverb. XIX. 13. et XXVII. 15. quæ stillat in domo בְּהַתְמָדָה cum continuatione, ut R. Levi loquitur, טָרוּד, *assiduè occupatus,* apud Rab.

טְרַד, Chald. *ejecit, extrusit, expulit, depulit:* particip. וְלָךְ טָרְדִין, *te autem depulsuri sunt,* Dan. IV. 22. partic. præter. sive Pehil, טְרִיד, *depulsus,* Dan. IV. 30.

טרה טְרִיָּה, f. *humens, humidum, recens,* Jud. XV. 15. וּמַכָּה טְרִיָּה, *et plaga humida,* id est, purulenta, Ies. I. 6. R. Salomon inquit: inveni in libris medicorum, quòd humorem, qui exit in plaga, vocant טְרִי, id est, *pus.*

טָרַח *laboravit, fatigavit se,* apud Rabbinos frequens: Hiph. fut. יַטְרִיחַ עָב, *laborare facit densam nubem,* Job. XXXVII. 11. id est, urget, fatigat, eam huc illuc impellendo et dissipando.

טֹרַח, m. *fatigatio, labor:* הָיוּ עָלַי לָטֹרַח, *sunt mihi labori,* Ies. I. 14. id est, laboriosæ vel oneri: affix. טָרְחֲכֶם, *laborem vestrum,* sive *molestias vestras,* Deut. I. 12.

טֶרֶם *antè, antequam, priusquam, quum nondum, necdum, non-*

dum: ferè semper post se verbum habet: הֲטֶרֶם תֵּדַע, *an nondum cognoscis?* Num prius cogniturus es vel cognoscere cupis? Exod. X. 7. בְּטֶרֶם יָבוֹא, *antequam ingrediatur,* Lev. XIV. 36. מִטֶּרֶם שׂוּם, *ab antequam poni,* id est, quum nondum positus esset, Hag. II. 15.

טָרַף *rapuit, prædatus est, decerpsit, dilaceravit rapiendo,* est proprium ferarum: præter. וְטָרַף זְרוֹעַ, *et rapiet brachium,* Deut. XXXIII. 20. particip. אַרְיֵה טֹרֵף, *leo rapiens,* Nah. II. 12. Niph. futur. אִם־טָרֹף יִטָּרֵף, *si discerpendo discerptum fuerit,* Exod. XXII. 12. Pyh. præter. טָרֹף טֹרַף, *discerpendo discerptus est,* id est planè, omninò, Genes. XXXVII. 33. Hiph. הִטְרִיף, *aluit, cibavit:* præt. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי, *ale me cibo statuti mei,* Prov. XXX. 8. id est, stato victu.

טָרָף, m. *raptum, decerptum, avulsum,* Genes. VIII. 11. *folium,* quia a vento rapitur: plural. constr. טַרְפֵּי צִמְחָהּ, *folia* vel *frondes germinis ejus,* Ezech. XVII. 9. Sic Chaldæis frequens, unde טְרַף זֵיתָא, *folium olivæ,* Genes. VIII. 11. טַרְפֵּי תְאֵנִין, *folia ficuum,* Gen. III. 7.

טֶרֶף, m. *raptum, rapina, præda,* quâ cum feræ vivunt, inde generaliter est *esca, cibus, victus,* ut Psalm. CXI. 5. Prov. XXXI. 15. Mal. III. 10. affix. עַל־טַרְפּוֹ, *super prædam suam,* Ies. XXXI. 4.

טְרֵפָה, f. *discerptum, laceratum, raptum,* Genes. XXXI. 39. Levit. XXII. 8.

י

יָאַב *desideravit, cupidus fuit:* præter. לְמִצְוֺתֶיךָ יָאַבְתִּי, *præceptorum tuorum cupidus fui,* Ps. CXIX. 131.

יָאָה *pulchrum esse, convenire, decere, congruum, dignum esse.* præt. fœm. כִּי לְךָ יָאָתָה, *nam tibi convenit,* Jerem. X. 7. Kametz in penultima propter pausam, pro יָאֲתָה, formæ גָּלְתָה. Chaldæis et Rabbinis tritissimum verbum est, immò et Syris, ut יָאֵא לַן, *decet nos,* Matth. III. 15. Nec ad sequens יְאֻת referendum.

יָאַל Hiph. הוֹאִיל, *voluit, acquievit:* ferè semper habet post se verbum: præter. הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר, *voluit Moses exponere,* Deut. I. 5. imper. הוֹאֵל וּבָרֵךְ, *velis et benedic,* 2 Sam. VII. 29. id est, placeat tibi benedicere: הוֹאִילוּ פְנוּ־בִי, *velitis, respicite* (respicere) *ad me,* Job. VI. 28. futur. וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה, *et acquievit Moses,* ut habitaret cum viro isto, Exod. II. 21. וַיֹּאֶל vide in אָלָה. Niph. נוֹאַל, *stultè agere,* vel *velle, stultescere:* præter. נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן, *stultescunt principes Tzoan,* Ies. XIX. 13. נוֹאַלְנוּ, *stultè egimus,* Numer. XII. 11.

יְאֹר m. *rivus:* עַל־פִּי יְאֹר, *juxta os rivi,* Ies. XIX. 7. cum ה locali הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ, *in rivum projicite eum,* Exod. I. 22. defectè כַּאֹר, *velut*

rivus, Amos VIII. 8. pro כִּיאֹר ut mox scribitur eodem versu: aff. לִי יְאֹרִי, *mihi est rivus meus*, Ezech. XXIX. 3. plur. נְהָרִים יְאֹרִים, *fluvii, rivi*, Ies. XXXIII. 21. constr. כָּל־יְאֹרֵי מָצוֹר, *omnes rivos obsidionis*, 2 Reg. XIX. 24. affix. דְּגַת־יְאֹרֶיךָ, *pisces rivorum tuorum*, Ezech. XXIX. 4.

יאש Niph. נוֹאַשׁ, *desperavit, spem, animum abjecit:* præt. וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִּי שָׁאוּל, *et spem abjiciat de me Saul*, 1 Sam. XXVII. 1. sumitur etiam quasi impersonaliter, *desperatum, actum est*, Jerem. II. 25. Ies. LVII. 10. part. אִמְרֵי נוֹאָשׁ, *verba, hominis animi abjectissimi, spe destituti*, Job. VI. 26. Pih. יֵאֵשׁ, *spe destituit:* infin. לְיָאֵשׁ אֶת לִבִּי, *spe destituendo animum meum*, Eccles. II. 20.

יָאַת *acquievit, consensit:* præter. vide paulò antè in יָאָה. fut. יֵאָתָה בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם, *in hoc acquiescemus vobis*, Genes. XXXIV. 15. אַךְ נֵאֹתָה לָהֶם, *tantum acquiescamus eis*, ver. 23. וַיֵּאתוּ, *et acquieverunt*, 2 Reg. XII. 9. est ut יָבֵשׁ à אָבוּשׁ.

יבב Pih. *vociferatus est:* futur. וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא, *et vociferata est mater Siseræ*, Jud. V. 28. Chaldaicum est.

יבל Hiph. הוֹבִיל, *attulit, apportavit, adduxit, abduxit: deduxit, reduxit*. futur. אוֹבִילֵם, *reducam eos*, Jer. XXXI. 9. יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי, *afferent reges donarium*, Ps. LXVIII. 30. Chald. præter. וְהֵיבֵל הִמּוֹ, *et deportaverat, abduxerat ea*, Esr. V. 14. infinit. וּלְהֵיבָלָא כְּסַף, *et ad deferendum argentum*, Esr. VII. 15. Hoph. futur. לַקֶּבֶר אוּבָל, *ad sepulchrum eductus vel elatus fuissem*, Job. X. 19. יוּבַל שַׁי, *adducetur munus*, Ies. XVIII. 7.

יְבוּל, masc. *proventus;* אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ, *proventum terræ*, Jud. VI. 4. וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים, *et nullus fuit proventus in vitibus*, Hag. III. 17. יִגֶל יְבוּל בֵּיתוֹ, *demigrat proventus domus ejus*, Job. XX. 28. aff. יְבוּלָם, *proventum eorum*, Psalm. LXXVIII. 46. hinc per aphæresin, בּוּל הָרִים יִשְׂאוּ־לוֹ, *proventum montes proferent ei*, Job. XL. 20. לְבוּל עֵץ, *proventui arboris incurvabo me*, Ies. XLIV. 19. id est, coram ramo, qui ex arbore provenit et metonymicè, coram idolo ex ramo facto. Sic Kimchi in lib. Rad.

יוּבַל, m. *fluvius, aquæductus, processus aquarum:* וְעַל־יוּבַל, *et juxta fluvium*, Jer. XVII. 8.

אוּבַל, m. idem, Dan. VIII. 2, 3.

יָבָל, m. idem: plur. constr. יִבְלֵי־מָיִם, *processus aquarum*, Ies. XXX. 25. et XLIV. 4.

יוֹבֵל, c. sed f. sæpius, *aries:* בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל, *cornu arietis*, id est, arietino, Jos. VI. 5. sic Chaldæus, בְּקֶרֶן דִּכְרָא, apud Talmudicos: cum iter facerem in Arabiam, audivi quod *arietem* vocarent יובלא: Rosch haschana, cap. 3. fol. 26. item *jubilæus annus*, id est, quinquagesimus, quòd cornu arietino solenniter promulgari soleret, Lev. XXV. plural. שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים, *buccinæ arietum*, Jos. VI. 4. rursus Chaldæus שִׁפְרַיָּא דְקֶרֶן דִּכְרַיָּא.

יַבֶּלֶת, f. *fluxus* aut *fluxu affectum*, juxta quosdam, vel communiter jux-

ta Hebræos, *verruca*, et metonymicè *verrucosum*, Levit. XXII. 22. sic Chaldæus יַבְּלָן, *verrucosum*. Disputant Talmudici, an in Sabbatho יבלת, *verrucam* exscindere liceat, Pesachim c. 6. in principio.

יָבַם Pih. *fratris defuncti absque liberis uxorem ducere, leviri vel affinis proximi jus et officium præstare:* quasi fratriare et levirare dicas: præter. וְיִבְּמָהּ, *leviri jure ducet eam sibi*, Deut. XXV. 5. imp. וְיַבֵּם אֹתָהּ, *et fratris jure ducito eam*, Genes. XXXVIII. 8.

יָבָם, m. *levir, mariti frater:* affix. מֵאֵן יְבָמִי, *renuit levir meus*, Deuter. XXV. 7.

יְבֶמֶת, f. *glos, fratria, uxor fratris:* aff. וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ, *tunc ascendet glos ejus*, Deut. XXV. 7.

יָבֵשׁ *aruit, exaruit, arefactus, exsiccatus fuit:* infinitiv. עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם, *usque dum exsiccatæ fuissent aquæ*, Gen. VIII. 7. quæ forma partim perfecta, partim imperfecta est, cui similis extat in יָכֹל. futurum, וְיֵבוֹשׁ, *et arescet*, Hos. XIII. 15. quod formam à בּוֹשׁ habet: nam hæc duo verba formas inter se confundunt; et formâ communi, אִיבָשׁ, *arescam*, Ps. CII. 12. vel י abjecto, יָבֵשׁ, *arescet*, Ies. XIX. 7. Pih. יִבֵּשׁ, *arefacere, exsiccare:* futur. וַיַּבְּשֵׁהוּ, *et arefacit ipsum*, Nah. I. 4. contractum, pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ: simile vide infrà in יָחַל: Hiph. præt. אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ, *quod exsiccaverit*, Jos. II. 10. et intransitivè, וְהוֹבִישׁוּ, *et arescent* vel *exsiccabuntur*, Zach. X. 11 multa etiam hujus formæ et conjugationis pertinent ad בּוֹשׁ, vide illic.

יָבֵשׁ, m. *aridus, siccus:* עֵץ יָבֵשׁ, *lignum aridum*, Ezech. XVII. 24. fœmin. נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה, *anima nostra arida*, Numer. XI. 6. plur. הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת, *ossa arida*, Ezechiel. XXXVII. 4.

יַבֶּשֶׁת יַבָּשָׁה, f. *arida, aridum, siccum:* dicitur de terra, quæ sic appellata fuit, quando aquis exundantibus liberata, arida in usum hominum et animalium terrestrium primùm apparuit: וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה, *appareatque arida*, Gen. I. 9. וְיַבֶּשֶׁת, *et aridam*, Psalm. XCV. 5. Chald. עַל־יַבֶּשְׁתָּא, *super terram*, Dan. II. 10.

יָגֵב m. *ager:* plural. כְּרָמִים וִיגֵבִים, *vineas et agros*, Jer. XXXIX. 10.

יֹגֵב, m. *agricola:* plur. לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים, *vinitoribus et agricolis*, 2Reg. XXV. 12.

יָגָה Hiph. הוֹגָה, *mœrore, mœstitiâ affecit, afflixit:* præterit. אִם־הוֹגָה, *si mœstitiâ affecerit*, Thren. III. 32. aliam significationem hujus formæ vide in הָגָה particip. בְּיַד מוֹגַיִךְ, *in manu affligentium te*, Ies. LI. 23. fut. עַד־אָנָה תּוֹגְיוּן, *usquequo mœrore afficietis*, Job. XIX. 2. Niph. partic. plural. constr. נוּגֵי מִמּוֹעֵד, *mœstos propter solennes conventus*, Soph. III. 18. ut ab Ab. Esra et Talmudicis explicatum in Cod. Berachoth, cap. 4. fol. 28. R. Salomon et Chaldæus longiùs discedunt à vocis proprietate, respicientes ad הָגָה, *removendi* significatione: fœm. plur. בְּתוּלֹתֶיהָ נוּגוֹת, *virgines ejus mœstæ*, Thren. I. 4. est autem Schurek loco Cholem. Pih. fut. וַיַּגֶּה, *et mœstitiâ afficit*, Thren. III. 33. pro וַיְיַגֶּה cui simile fuit antè in יָבֵשׁ.

יָגוֹן, masc. *mœror, mœstitia:* יָגוֹן וַאֲנָחָה, *mœror et gemitus*, Iesaias

XXXV. 10. aff. וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם, *exhilarabo eos à mœrore ipsorum*, Jer. XXXI. 13.

תּוּגָה, f. idem: וְאַחֲרִיתָהּ שִׂמְחָה תוּגָה, *exitus gaudii est mœstitia*, Prov. XIV. 13. constr. תּוּגַת אִמּוֹ, *mœror matris suæ est*, Prov. X. 1.

יָגַע *laboravit, fatigatus, defatigatus fuit*: præt. לְרִיק יָגַעְתִּי, *frustra laboravi*, Ies. XLIX. 4. futur. לָמָּה זֶּה הֶבֶל אִיגָע, *ut quid in vanum laborabo*, Job. IX. 29. Pih. fut. אַל־תְּיַגַּע, *ne fatiges, laborare facias*, Jos. VII. 3. Hiph. præter. הוֹגַעְתַּנִי, *fatigasti me*, Ies. XLIII. 24.

יָגֵעַ, m. *lassus, defatigatus*: עָיֵף וְיָגֵעַ, *lassus et defatigatus*, Deuter. XXV. 18. plur. כָּל־הַדְּבָרִים יְגֵעִים, *omnes res laboriosæ labore plenæ sunt*, Eccles. I. 8.

יָגִיעַ, m. idem: plurale construct. יְגִיעֵי כֹחַ, *defessi viribus*, Job. III. 17.

יְגִיעַ, m. *labor*, metonymicè *facultates*, sic dictæ, quòd labore comparentur: וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים *et laborem manuum mearum vidit Deus*, Gen. XXXI. 42. יְגִיעֲךָ יֹאכַל *laborem tuum comedet*, Deut. XXVIII. 33. plurale cum affix. כָּל־יְגִיעַי, *omnes labores mei*, Hos. XII. 9. fœmin. constr. יְגִעַת בָּשָׂר, *fatigatio carnis est*, Eccles. XII. 12.

יָגָע, m. idem: מֵשִׁיב יָגָע, *repetens* vel *reddens laborem*, Job. XXVIII. 18.

יָגֹר *metuit, formidavit, reformidavit*: præter. יָגֹרְתָּ מִפְּנֵיהֶם, *metuisti ab illis*, Deuter. XXVIII. 60. וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי, *et quod formidabam*, Job. III. 25.

יָגוֹר, mascul. *timens*: אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם, *a quibus tu formidans es*, Jer. XXII. 25. id est, quos tu times vel horres.

יְגַר m. Chald. *cumulus, acervus*, יְגַר שָׂהֲדוּתָא, *cumulus testimonii*, Gen. XXXI. 47. usurpatur autem a Labane tanquam proprium nomen.

יָד c. sed f. sæpius, *manus*: latè usurpatur: *ripa, latus*: *tractus*: *robur, vires, potestas*: *locus, spacium*. Constructè desinit in Pathach, cum affixis retinetur Kametz: עַל־יַד הַיְאֹר, *juxta ripam rivi*, Exod. II. 5. Num. XIII. 30. כָּל־יַד נַחַל יַבֹּק, *ad omnem tractum torrentis Jabbok*, Deut. II. 37. כִּי־אָזְלַת יָד, *quod abiit* vel *recessit manus*, id est, vires manuum, robur ac facultas omnis, Deuteron. XXXII. 36. הֲיַד יוֹאָב, *num manus Joabi*, 2 Sam. XIV. 19. id est, opera: בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, *per manum Mosis et Aharonis*, Num. XXXIII. 1. id est, operâ Mosis: בְּיַד פִּשְׁעָם, *in manum defectionis ipsorum*, Job. VIII. 4. id est, potestatem, בְּיַד שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת, *in manu duorum tuborum*, Zach. IV. 12. id est, spacio, in medio: כְּיַד אֱלֹהָיו הַטּוֹבָה עָלָיו *secundum manum Dei ipsius bonam super eum*, Esr. VII. 9. id est, prout Dei favor, gratia et auxilium adfuit ipsi: cum affix. אִישׁ אֶת־יָדוֹ, *quisque locum* vel *spacium suum*, Jerem. VI. 3. sic יָדְךָ, *manus tua*, יָדִי, *manus mea*, יָדָם, *manus ipsorum*, מִלְאוּ יֶדְכֶם, *implete manum vestram*, Exod. XXXII. 29. מִיֶּדְכֶן, *de manu vestra*, Ezech. XIII. 21. duale, רַחֲבַת־יָדַיִם, *ampla spaciis est*, Gen. XXXIV. 21. וְלֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם, *et non erant in ipsis vires*, Jos. VIII. 20. et sic Tar-

gum הֵילָא, *robur:* est et יְדֵי, *manus* pro יָדַיִם, Ezech. XIII. 18. cui simile est in שָׂדֶה. construct. עַל־יְדֵי אַרְנוֹן, *ad spacia Arnonis,* Jud. XI. 26. id est, juxta Arnonem: מִידֵי חָרֶב, *a manibus gladii,* Job. V. 20. id est, potestate, aff. אַל־תֶּרֶף יָדֶיךָ, *ne remittas manus tuas,* Jos. X. 6. terminatione fœmininâ semper usurpatur metaphoricè: שְׁתֵּי יָדוֹת, *duo cardines,* Ex. XXVI. 17. חָמֵשׁ יָדוֹת, *quinque partibus,* Genes. XLIII. 34. et XLVII. 24. et sic 2 Sam. XIX. 44. וְיָדוֹת, *et manus,* id est, fulcra manualia erant utrinque, 1 Reg. X. 19. aff. לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו, *ad duos cardines ejus,* Exod. XXVI. 19. Chaldaicè, מִן־יַד אַרְיָוָתָא, *de manu,* id est, potestate *leonum,* Dan. VI. 28. בִּידֵהּ, *manum ejus,* Dan. IV. 32. בִּידְהוֹם, *in manibus eorum,* Esr. V. 8. בִּידַיִן, *manibus,* Dan. II. 34.

יָדַד *jecit, projecit:* præter. יַדּוּ גוֹרָל, *projecerunt sortem,* Joël. III. 3. quod vide etiam in sequenti radice.

יְדִיד, m. *dilectus:* יְדִיד יְהוָה, *dilectus Domini,* Deuter. XXXIII. 12. aff. אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי, *cantabo nunc dilecto meo,* Ies. V. 1. plural. יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, *ut liberentur dilecti tui,* Psal. LX. 7. fœmin. שִׁיר יְדִידוֹת, *carmen dilectarum, amicarum,* Psal. XLV. 1. Hebræi, *amorum:* מַה־יְּדִידוֹת, *quam amabilia sunt tabernacula tua,* Psal. LXXXIV. 2.

יְדִדוּת, f. *dilectio:* Jer. XII. 7.

יָדָה *jecit, dejecit, projecit, jaculatus est:* imper. יְדוּ אֵלֶיהָ, *jaculamini in eam,* Jer. L. 14. Pih. infinit. לְיַדּוֹת אֶת־קַרְנוֹת, *ut dejiciant cornua gentium,* Zach. II. 4. futur. יַדּוּ, *projecerunt sortem,* Joël. III. 3. pro יִידּוּ: simile fuit antè in יָגָה in Pihel: et sic quoque וַיַּדּוּ אֶבֶן בִּי, *et projecerunt lapidem in me,* Thren. III. 53. Hiph. הוֹדָה, *confiteri, celebrare, gratias agere,* construitur cum dativo: præter. הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים, *celebramus te Deus,* Psalm. LXXV. 2. et cum accusativo: וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ, *celebrabunt nomen tuum,* 1 Reg. VIII. 33. particip. וּמוֹדֶה, *et qui confessus fuerit,* Prov. XXVIII. 13. Chald. particip. וּמְצַלֵּא וּמוֹדֵא, *orabat et confitebatur,* Daniel. VI. 11. מְהוֹדֵא וּמְשַׁבַּח אֲנָה, *gratias ago et laudo ego te,* Dan. II. 23. et sic Hebraicè cum ה conjugationis, יְהוֹדוּךָ, *celebrabunt te,* Psalm. XLV. 18. Hithp. præt. וְהִתְוַדָּה עָלָיו, *et confitebitur super eo,* Levit. XVI. 21. particip. וּמִתְוַדֶּה חַטָּאתִי, *et confitebar peccatum meum,* Daniel. IX. 20. aliam formam vide paulò pòst in fine radicis.

תּוֹדָה, f. *confessio, celebratio, laudatio, laus, gratiarum actio, eucharisticum sacrificium:* זֶבַח־תּוֹדָה, *sacrificium laudis,* Levit. XXII. 29. וְהַתּוֹדָה הַשֵּׁנִית, *et confessio secunda procedebat,* Nehem. XII. 38. id est, celebrantium ordo vel classis: const. תּוֹדַת, Levit. VII. 13. plural. שְׁתֵּי תוֹדֹת, *duos celebrantium ordines,* Neh. XII. 31. וּבְתוֹדוֹת, *et laudationibus, gratiarum actionibus,* Nehem. XII. 27. וְתוֹדֹת, *et eucharistica,* 2 Par. XXIX. 31.

הֻיְּדוֹת, f. p. *celebrationes,* Nehem. XII. 8.

יְהוּדָה, *Jehudah,* filius patriarchæ Jacobi, quasi celebrationis filius dictus, quòd mater à partu ipsius Deum

celebrasset, Genes. XXIX. 35. et eum celebraturi essent fratres ejus, Genes. XLIX. 8. illud nomen postea tribui Jehudæ impositum est; et quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, unà regnum Judaicum constituit, inde et Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardochæus Benjamita vocatur vir Judæus, Esth. II. 5. Tandem in universos residuos nomen traductum, qui omnes vocantur Judæi. Impositum et terræ fuit, quam tribus Jehudæ occupavit, et Chald. דִּי יְהוּד, *terræ Judææ*, Dan. II. 25.

יְהוּדִי, m. *Judæus*, Esth. III. 4. plurale, יְהוּדִים, ver. 6. Chaldæic. יְהוּדָיֵא et יְהוּדָאִין, *Judæi*, Dan. III. 8.

יְהוּדִית, *Judaicè, linguâ Judaicâ*, id est, Hebraicâ, 2 Reg. XVIII. 26. Hinc verbum formatum in Hithp. pro Judaizare: partic. מִתְיַהֲדִים, *Judaizabant, Judæi fiebant*, Esth. VIII. 17.

יָדַע *scivit, novit, agnovit, cognovit; animadvertit, percepit.* Propriè mentis est et intellectus quandoque etiam sensus, ut quando de concubitu dicitur: interdum operosam cognitionem denotat, pro *curare, curam agere*, ut Psal. I. 6. Prov. XXVII. 23. præter. יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ, *cognovit Evam uxorem suam*, Genes. IV. 1. nempe concubitu maritali, quòd sic decorè et honestè effertur: יָדַעְתִּי אֶת־יִצְרוֹ, *novi figmentum ejus*, Deut. XXXI. 21. id est, mores et studia ejus, partic. אֶל־יוֹדֵעַ סֵפֶר, *ad scientem libros*, Ies. XXIX. 11. id est, literarum peritum: וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ, *ego sum qui scio*, Jer. XXIX. 23. quod scriptum transpositis literis, et legendum הַיּוֹדֵעַ, ut à Masorethis notatum: יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים, *scientes intelligentiam temporum*, 1 Par. XII. 32. id est, rationis temporum periti. יוֹדְעֵי דַעַת, *scientes scientiam*, Dan. I. 4. id est, præditi scientiâ. partic. præteritum sive Pahul, וִידוּעַ חֹלִי, *expertus morbos*, Ies. LIII. 3. infinit. irregularis juxta R. D. Kimchi in libro Rad. דְּעֶה חָכְמָה, *scire sapientiam*, Prov. XXIV. 14. at Aben Esra facit imperativum cum ה paragogico præcedente Sægol, futurum, יְדָע, *pernoscit*, Psal. CXXXVIII. 6. quæ forma partim perfecta, partim imperfecta est: quidam in Hiphil ponunt, alii in Pihel: at significatio hujus verbi in istis conjugationibus loco Psalmi non convenit. Chald. præter. כְּדִי יְדַע, *quum cognovisset*, Dan. VI. 10. דִּי כָּל־דְּנָה יְדַעְתְּ, *quum totum hoc cognosceres*, Dan. V. 22. דִּי אֲנָה יָדַעַת, *quia ego novi*, Daniel. IV. 6. particip. יָדַע אֲנָא, *scio ego*, Dan. II. 8. plural. וְלָא יָדְעִין, *neque cognoscunt*, Dan. V. 23. construct. לְיָדְעֵי בִינָה, *scientibus intelligentiam*, Dan. II. 21. particip. præteritum sive Pehil, יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא, *notum ad essendum regi*, id est, notum sit, Esr. IV. 12. imper. דַּע מַלְכָּא, *scito rex*, Dan. VI. 16. futurum, וְאִנְדַּע, *et cognoscam*, Dan. II. 9. דִּי תִנְדַּע, *cognosces*, Dan. II. 30. יִנְדְּעוּן, *ut cognoscant*, Dan. IV. 14. quæ sunt cum נ loco Dagesch, pro אִדַּע Niph. נוֹדַע, *notum fieri, agnosci, cognosci, innotescere, notum facere, animadverti*: præt. לֹא נוֹדַע, *neque notum sit*, Deut. XXI. 1. inf. וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי, *posteaquam notum factum est mihi*, Jerem. XXXI. 19. futur. יִוָּדַע, *notus fiebat*, Psalm. LXXIV. 5. id est, insignis, celebris. futur. בְּלֵב כְּסִילִים תִּוָּדֵעַ, *in animo stultorum innotescit, cognoscendum se exhibet*, Prov. XIV.

33. nempe quidquid sapientiæ reconditum est. Paucula quæ stulti, et vani scioli norunt, mirè jactant et ostentant, juxta illud vetus: אִסְתִּירָא בְּלָגִינָא קִישׁ קִישׁ קָרְיָא, *stater in lagena Kis Kis clamat.* Numulus in vacuam lagenam injectus, magnum edit sonum et strepitum, si moveatur. Sic est sapientia in hominibus vanis. At in sapientibus sapientia quiescit, nec profertur, nisi cùm opus est, juxta illud: parcens sermonibus novit scientiam, Prov. XVII. 27. sic duplicatur præcedens locus à veteribus Hebræorum sapientibus, cod. Talmudico Bava mezia, cap. 7. fol. 85. meminit etiam proverbii istius in hac radice Kimchi in libro Radicum. Pih. præter. יִדַּעְתָּה שַׁחַר מְקוֹמוֹ, *notum fecisti auroræ locum suum,* Job. XXXVIII. 12. ubi ה in fine pertinet ad nomen sequens, et legendum juxta Masorethas, יִדַּעְתָּ הַשַּׁחַר. Pyh. particip. אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי, *dux meus et notus meus,* Psalm. LV. 14. phrasis usitatissima in Judæorum epistolis, quâ præcipuum et familiarem amicum compellant: plurale, מְיֻדָּעַי, *familiares meos,* Ps. LXXXVIII. 9. Hiph. הוֹדִיעַ, *scire, experiri fecit, notum fecit, indicavit, instruxit, ostendit:* construitur cum accusativo et dativo: præter. הוֹדַעְתָּ לָהֶם, *notam facies eis,* Exod. XVIII. 20. הוֹדַעְתִּי אוֹתָם, *scire feci eos,* Ezech. XX. 11. hinc anomalum, וְנוֹדַעְתִּי אֶל־מְקוֹם, *indicavi, condixi locum talem* et est pro הוֹדַעְתִּי, et אֶל pro אֶת. Chald. præt. הוֹדַע לְדָנִיֵּאל, *notum fecit Danieli,* Dan. II. 15. הוֹדְעָךְ, *ostendit tibi,* ver. 29. וּכְעַן הוֹדַעְתַּנִי, *nunc autem notum fecisti mihi,* ver. 23. וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא, *notum fecimus regi,* Esr. IV. 14. particip. plurale מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה, *notum facimus nos,* ver. 16. inf. לְהוֹדָעָה לְמַלְכָּא, *notam facere regi,* Dan. V. 8. לְהוֹדָעוּתָךְ, *ut nota faceremus tibi,* Esræ V. 10. לְהוֹדָעֻתַנִי, *ut notum facias mihi,* Dan. II. 26. futur. לְמַלְכָּא יְהוֹדַע, *regi notum faciet,* Dan. II. 25. לָא תְהוֹדְעֻנַּנִי, *notum non feceritis mihi,* ver. 9. Hoph. præter. אוֹ הוֹדַע, *aut notum factum fuerit,* Levit. IV. 23. Hithp. infin. בְּהִתְוַדַּע, *quando cognoscendum præbuit se,* Gen. XLV. 1. futur. אֵלָיו אֶתְוַדָּע, *ei notum faciam me,* Num. XII. 6.

דֵּעַ, masc. *scientia, sententia:* affix. אֲחַוֶּה דֵעִי, *indicabo sententiam meam,* Job. XXXII. 10. אֶשָּׂא דֵעִי, *proferam sententiam meam,* Job. XXXVI. 3. plur. תְּמִים דֵּעִים, *perfecti scientiis,* Job. XXXVII. 16.

דֵּעָה, f. *scientia:* וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה *et pascent vos scientiâ,* et intelligentiâ, Jer. III. 15. plural. אֵל דֵּעוֹת, *Deus scientiarum,* 1 Sam. II. 3.

דַּעַת, est infinitivus et inde nomen, *cognitio, notitia, scientia, sententia:* בִּבְלִי־דַעַת, *præter scientiam,* Deut. IV. 42. id est, per imprudentiam: בְּמִלִּין בְּלִי־דָעַת, *sermonibus absque scientia,* Job. XXXVIII. 2. id est, indoctis, inscitè prolatis: aff. בְּדַעְתּוֹ, *scientiâ illius,* Proverb. III. 20.

יִדְּעֹנִי, m. *ariolus, futurorum divinator,* quasi sciolus dictus. Apud veteres legitur: jiddeoni est, qui ponit os animantis, cui nomen יִדּוֹעַ, in os suum, et os illud postea ex sese loquitur in Codice Talmudico. Sanhedrin cap. 7. fol. 65. inde Jonathan וְתָבְעֵי גָרַם יִדּוֹעַ, *et sciscitantes os jiddoa,* Lev. XX. 6. Species divinationis prohibita, Lev. XX. 27. plur.

וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים, *et ad ariolos,* Levit. XIX. 31.

מַדַּע vel מַדָּע, m. *scientia :* וּמְבִינֵי מַדָּע, *et intelligentes scientiam,* Dan. I. 4. id est, præditi scientiâ : וּמַדָּע, *et scientiam,* 2 Par. I. 10. aff. בְּמַדָּעֲךָ, *per scientiam tuam,* Eccles. X. 20. Aben Esra, in animo et cogitationibus tuis, quas nemo scit nisi tu, hoc est, conscientia.

מַנְדַּע, מַנְדְּעָא, m. Chald. idem : רוּחַ יַתִּירָא וּמַנְדַּע, *spiritus excellens et cognitio,* Dan. V. 12. וּמַנְדְּעָא, *et scientiam,* Dan. II. 21. aff. וּמַנְדְּעִי יְתוּב עֲלַי, *et intellectus meus,* vel *mens mea reversa est ad me,* Dan. IV. 33. נ est loco Dagesch, ut et in verbo dictum.

מוֹדָע, masc. *affinis, cognatus, notus, familiaris,* Ruth. II. 1. Prov. VII. 4.

מוֹדַעַת, fœm. *cognatio, affinitas :* affix. מוֹדַעְתָּנוּ, *cognationis nostræ* vel *de cognatione nostra,* Ruth. III. 2. id est, cognatus vel affinis noster : Kametz autem est loco Tzere.

מַדּוּעַ, *quare?* vox composita ex מַה et דּוּעַ ut dicitur בּוּל pro יְבוּל, q. d. *quæ scientia* aut *ratio est, quare, quamobrem?* usus enim ejus est, cùm causam alicujus rei scire et cognoscere cupimus : מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי, *quare venistis ad me?* Gen. XXVI. 27.

יָהּ *Jah,* unum ex nominibus divinis : בְּיָהּ יְהוָה, *in Jah,* vel *Deo Domino,* Ies. XXVI. 4.

יְהַב Chald. *dedit, tradidit, reddidit :* præt. יְהַב בִּידָךְ, *tradidit, tradat in manum tuam,* Daniel. II. 38. וִיהַבוּ גֶשְׁמֵיהוֹן, *et tradiderunt corpus suum,* Daniel. III. 28. particip. præsens, יָהֵב חָכְמְתָא, *dat sapientiam,* Dan. II. 21. plur. יָהֲבִין לְהוֹן טַעְמָא, *reddituri illis rationem,* Dan. VI. 3. imper. לְאָחֳרָן הַב, *alteri da,* Daniel. V. 17. præterit. pass. Pehil : יְהִיב לַהּ, *datum est ei,* Dan. VII. 4. fœmin. יְהִיבַת לְהוֹן, *data fuerat eis,* ver. 12. וִיהִיבוּ, *et tradita fuerunt,* Esr. V. 14. Ithpah. particip. מִתְיְהֵב לְהוֹן, *dabatur illis,* Esr. IV. 20. fœmin. תֶּהֱוֵא מִתְיַהֲבָא, *sit datus, detur,* Esr. VI. 8. plur. דִּי מִתְיַהֲבִין, *quæ traduntur,* Esr. VII. 19. futur. יִתְיְהֵב לַהּ, *detur ei,* Dan. IV. 13. וְיִתְיַהֲבוּן בִּידֵהּ, *tradanturque in manus ejus,* Dan. VII. 25. imperat. הַב הַב, *da, da,* Prov. XXX. 15. cum ה paragogico : הָבָה לִי בָנִים, *da mihi liberos,* Gen. XXX. 1. הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם, *da nobis panem,* Genes. XLVII. 15. sequente continuò alio verbo, habet vim hortantis particulæ, ut alia quædam : הָבָה נִלְבְּנָה, *agedum, formemus lateres,* Gen. XI. 3. vide et ver. 7. et XXXVIII. 16. Exod. I. 10. plur. הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ, *date magnitudinem Deo nostro,* Deuter. XXXII. 3. et cum Tzere ab initio, אָהֲבוּ הֵבוּ, *amant date,* id est, munera, Hos. IV. 18. fœm. הָבִי הַמִּטְפַּחַת, *cedò ventrale,* Ruth. III. 15.

יְהָב, masc. *onus, cura,* propriè illarum rerum, quæ nobis desunt, et nobis dari anxiè et solicitè petimus : הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ, *projice onus tuum, curas tuas super Dominum, et ipse sustentabit te,* Psal. LV. 23. R. Salomon et Aben Esra, מַשָּׂאֲךָ, *onus tuum.* Inde apud Talmudicos : nesciebant quidam Rabbinorum quid esset הַשְׁלֵךְ יְהָבְךָ : dixit Rabba bar bar Channa : Quodam tempore ambulabam juxta Arabem

quendam, et portabam onus. Tum dixit Arabs ille ad me: שְׁקֹל יְהָבָךְ וְשַׁדִּי אַגַּמְלַאי, *accipe onus tuum, et injice camelis istis.* Megilla fol. 18. et Rosch haschana fol. 26. Kimchi in lib. Rad. dicit, posse esse præteritum, q. d. projice quod dedit tibi ad hunc diem, et quæ tibi amplius necessaria sunt, super eum, et ipse enutriet te: aut nomen, omnia donabilia tua, id est, donanda, quæ tibi dari desideras, et ipse dabit ea tibi, et enutriet te.

הַבְהָבִים, m. p. *dona, donaria:* aff. זִבְחֵי הַבְהָבַי, *sacrificia donariorum meorum,* Hos. VIII. 13. R. Salomon et Kimchi in lib. Rad. *Sacrificia assatorum meorum.* Sic in Targum Hierosolymitano pro Hebræo צְלִי, *assatum,* ponitur, מְהַבְהַב, Ex. XII. 9. tradit Kimchi in lib. Rad. etiam Arabicè sic sumi. Apud Talmudicos eodem modo usurpatur Cod. Bava mezia, cap. 7. fol. 89. de fructibus et frugibus, quæ ad ignem assantur, ut ad cibum tanto sint commodiora. הִבְהוּב ibidem *assatio.* Kimchi tamen in Com. à יהב deducit, et exponit מַתְּנוֹתַי, *donorum meorum,* quæ ipsi putant se mihi donare.

יהד unde particip. מִתְיַהֲדִים, et nomina יְהוּדָה יְהוּד, vide suprà in lib. Rad. ידה.

יהר יָהִיר, m. *superbus, arrogans:* גֶּבֶר יָהִיר, *vir arrogans,* Hab. II. 5. יוּהֲרָא, *superbia:* אִתְיְהִיר, *superbire,* Talm.

יוֹם m. *dies,* tam naturalis quàm artificialis, et synecdochicè, *tempus:* יוֹם אֶחָד, *dies unus,* Genes. I. 5. וּבְכָל־יוֹם וָיוֹם, *et in omni die et die,* Esth. II. 11. id est, quolibet die: הַיּוֹם, *hoc die, hodie,* Genes. XXIV. 42. כְּיוֹם בְּיוֹם, *sicut die in diem,* 1 Sam. XVIII. 10. id est, eo die ut antea: aff. בָּא יוֹמְךָ, *venit dies tuus,* Jer. L. 31. duale, יוֹם אוֹ יוֹמַיִם, *diem unum aut biduum,* Exod. XXI. 21. plurale, יָמִים בָּאִים, *dies veniunt,* 1 Sam. II. 31. sic et *annum* significat: ut, יָמִים אוֹ עָשׂוֹר, *dies* (annum) *aut decem menses,* Genes. XXIV. 55. יָמִים, *annus erit redemptio ejus,* Levit. XXV. 29. לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים, *triade dierum* sc. *anni,* Amos IV. 4. id est, tertio quoque anno. יָמִים יָמִימָה, *de anno in annum,* Exod. XIII. 10. constr. כִּימֵי הַשָּׁמַיִם, *sicut dies cœli,* Deut. XI. 21. aff. הֲמִיָּמֶיךָ, *num à diebus tuis,* Job. XXXVIII. 12. et in Nun more Chaldaico, קֵץ הַיָּמִין, *finis dierum,* Dan. XII. 13. et forma fœminina, זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם, *memento dierum seculi,* Deut. XXXII. 7. כִּימוֹת, *secundum dies,* Psalm. XC. 15. Chald. יוֹם בְּיוֹם, *die in diem,* Esr. VI. 9. id est, quotidie: בְּיוֹמָא, *in die,* Dan. VI. 11. pl. וְעַתִּיק יוֹמִין, *et antiquus dierum,* Daniel. VII. 9. בְּאַחֲרִית יוֹמַיָּא, *in fine dierum,* Dan. II. 28. affix. וּבְיוֹמֵיהוֹן, *et in diebus illis,* Dan. II. 44. fœm. מִן־יוֹמָת עָלְמָא, *a diebus seculi,* Esr. IV. 15.

יוֹמָם, *interdiu,* Psal. I. 2. cum ב, בְּיוֹמָם, Neh. IX. 19.

יון m. *cœnum, lutum:* מִטִּיט הַיָּוֵן, *e cœno luti,* Psal. XL. 3. בִּיוֵן מְצוּלָה, *in cœno profunditatis,* Psalm. LXIX. 3.

יוֹנָה, *columba,* vide יָנָה.

יזם *cogitavit:* præterit. יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת, *cogitarunt facere,* Gen. XI. 6. convenit cum זָמַם.

יזן unde quidam formant partic.

מְיֻזָּנִים מֻזָּנִים, *armati*, quod vide in ·זון

יזע יֶזַע, m. *sudor*: בְּיֶזַע, *cum sudore*, Ezech. XLIV. 18. id est, veste lanea sudorem excitante, ut R. Salomon explicat: Talmudici exponunt, במקום שמזיעין, *in loco ubi sudant*, id est, in lumbis ubi caro duplicatur, et facilius sudat: Zevachim, fol. 19. 1.

זֵעָה, f. idem: constructum, בְּזֵעַת אַפֶּךָ, *in sudore vultus tui*, Gen. III. 19.

יחד יָחַד *adunatus fuit*: futur. תֵּחַד, *adunator*, Gen. XLIX. 6. לֹא תֵחַד, *non unies te*, Ies. XIV. 20. Pih. imper. יַחֵד לְבָבִי, *aduna cor meum*, Psal. LXXXVI. 11.

יָחִיד; *unicus, unigenitus*: אֵבֶל יָחִיד, *luctum unigeniti*, Jer. VI. 26. affix. אֶת־יְחִידְךָ, *unicum tuum*, Gen. XXII. 2. plur. יְחִידִים, *unicos, solitarios*, Psalm. LXVIII. 7. fœmin. הִיא יְחִידָה, *ipsa unica*, Jud. XI. 34. aff. יְחִידָתִי, *unicam meam*, id est, animam, Psal. XXII. 21.

יַחַד, *unà, simul, pariter*: לְיַחַד, *ad simul in unum*, 1 Par. XII. 17. יַחְדָּיו vel יַחְדָּו, idem, et est ut עָלָיו, אֵלָיו sub forma nominum pluralium cum affixo Vau.

יחל יִחֵל Pih. *moratus, præstolatus est, expectavit, speravit, confidit*: item *sperare fecit, spem fecit*. Construitur cum præpositionibus לְ, אֶל et עַל, præterit. עַל־אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי, *de quo mihi spem fecisti*, Psalm. CXIX. 49. לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי, *judicia tua exspecto*, ver. 43. futur. יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם *præstolatur filios hominum*, Mich. V. 6. hinc contractum וַיָּחֶל, *et expectavit*, Gen. VIII. 10. pro וַיְיַחֵל simile vide infrà in ·יָשַׁר. Niph. præter. כִּי נוֹחֲלָה, *quòd spe suffulta fuisset, spe aluisset se*, Ezech. XIX. 5. Kimchi in Com. Et vidit quòd dies multos perstitit in spe sua, sed periit exspectatio ejus. futurum, וַיִּיָּחֶל, *et exspectans continuit se*, Genes. VIII. 12. Hiph. præter. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי, *et in verbo ejus exspectationem habeo*, Psal. CXXX. 5. futurum, ·אוֹחִילָה לְפָנֶיךָ *morabor coram te*, 2 Sam. XVIII. 14. at illud, ·אוֹחוּלָה קִירוֹת לִבִּי, *doleo parietes cordis mei*, Jer. IV. 19. id est, præcordia mihi dolent, significatum habet a חִיל, *doluit*: scribitur autem cum ו in medio, sed legendum per י ut Masorethæ notarunt.

יָחִיל, m. *exspectans*, Thren. III. 26.

תּוֹחֶלֶת, fœmin. *spes, exspectatio*: ·תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה, *spes protracta*, Prov. XIII. 12. aff. ·תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא, *spes mea in te est*, Psalm. XXXIX. 8. ·תּוֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה, *spes ejus fallax* vel *mendax est*, Job. XLI. 1.

יחם יָחַם *caluit, incaluit: coivit, concepit*. futur. וְלֹא יִחַם לוֹ, *et non erat calor ei*, 1 Reg. I. 1. וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן, *et conceperunt oves*, Genes. XXX. 39. ·וַיֵּחַמְנָה, *ut coirent* vel *conciperent*, ver. 38. cum י in forma fœminina, cui simile in ·יָשַׁר. Niph. partic. ·הַנֵּחָמִים, *qui coiverunt, conceperunt*, Ies. LVII. 5. juxta Kimchium, R. Salom. et Aben Esram. Pih. præterit. ·יֶחֱמַתְנִי, *concepit me*, Psalm. LI. 7. י cum Sægol propter Chatephsægol sequens, ut paulò antè. infin. ·בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן, *tempore coire oves*, Gen. XXXI. 10. id est, admissuræ ovium, quo tempore cœunt et concipiunt: ·לְיַחְמֶנָּה, *ut conciperent*

ipsæ, Gen. XXX. 41. cum affixo irregulari.

חֵמָה, f. *æstus iræ, excandescentia, æstuans ira:* חֵמָה אַפּוֹ, *excandescentiam iræ suæ,* Ies. XLII. 25. pro חֲמַת: nam absolutum non raró loco constructi ponitur: בְּחֵמָה in alia significatione vide in חמא: cum א, בְּחֵמָא גְדֹלָה, *cum excandescentia magna,* Dan. XI. 44. constructum, חֲמַת אָחִיךָ, *excandescentia fratris tui,* Genes. XXVII. 44. affix. שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ, *effunde excandescentiam tuam,* Jer. X. 25. aliam hujus significationem vide in חֵמֶת: plural. שְׁאֵרִית חֵמֹת, *residuum æstuum,* id est, hominum æstuantium irâ, Psal. LXXVI. 11. est etiam per metaphoram *venenum, virus,* חֲמַת נָחָשׁ, *veneni serpentis,* Psal. LVIII. 5. et sic CXL. 4. Deut. XXXII. 33. Chald. הִתְמְלִי חֱמָא, *repletus fuit excandescentiâ,* Dan. III. 19. בִּרְגַז וַחֲמָא, *per iram et excandescentiam,* ver. 13.

יָחֵף masc. *discalceatus:* הוֹלֵךְ יָחֵף, *incedens discalceatus,* 2 Sam. XV. 30. מִיָּחֵף, *a discalceato,* ne sit discalceatus et nudus, Jerem. II. 25. יִיחוּף, *discalceatio,* Rab.

*יחר, unde possit esse וַיּוֹחֶר, quod vide in אחר.

יַחַשׂ m. *genealogia, genus, generis recensio,* סֵפֶר הַיַּחַשׂ, *liber genealogiæ,* Neh. VII. 5.

הִתְיַחֵשׂ, Hithp. *recenseri, recensere se per genus, familiam* aut *genealogiam.* præter. כֻּלָּם הִתְיַחְשׂוּ, *omnes hi recensiti fuerunt, per genera distribuerunt se,* 1 Paral. V. 17. infinitiv. בְּהִתְיַחְשָׂם, *cum per genera recenserent* vel *distribuerent se,* ver. 7. usurpatur et loco nominis, וְאֵת הִתְיַחֵשׂ, *et cum generis recensione,* 2 Par. XXXI. 17. aff. מִלְּבַד הִתְיַחְשָׂם, *præter generis ipsorum mares,* ver. 16.

יָטַב *benè, bonum esse* aut *videri:* futur. יִיטַב־לִי, *benè sit mihi,* Genes. XII. 13. אֲשֶׁר־יִיטַב בְּעֵינֵיכֶם, *quod bonum visum fuerit in oculis vestris,* 2 Sam. XVIII. 4. absque י radicali, וְיִטַב לִבֶּךָ, *benè se habeat animus tuus, bono* vel *hilari esto animo,* 1 Reg. XXI. 7. Chald. futur. וּמָה־דִי עֲלָיךְ יִיטַב, *quod autem tibi bonum videbitur,* Esr. VII. 18. Hiph. הֵיטִיב, *benefacere, benè agere, melius* aut *præstantius reddere* vel *efficere:* construitur cum dativo et accusativo, quandoque cum præpos. אֶל et עִם. præt. הֵיטִיב לָכֶם, *benefecit vobis,* Jos. XXIV. 20. הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ, *meliorem præstitisti benignitatem tuam posteriorem priore,* Ruth. III. 10. part. מֵיטִיבִים אֶת־לִבָּם, *bonum reddebant animum suum,* Jud. XIX. 22. id est, exhilarabant animos suos. imper. הֵיטִיבִי נַגֵּן, *benefac pulsando,* Ies. XXIII. 16. id est, optimè pulsa, modulare benè, הֵיטֵב etiam adverbiascit, *benè, optimè:* טָחוֹן הֵיטֵב, *molendo benè,* Deut. IX. 21. vide et Deut. XVII. 4. Jonæ IV. 9.

מֵיטָב, m. *bonum, optimum:* constr. מֵיטַב שָׂדֵהוּ, *optimum agri sui,* וּמֵיטַב כַּרְמוֹ, *et optimum vineæ suæ,* Exod. XXII. 5.

יַיִן m. *vinum:* יַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ, *vinum lætificat cor hominis,* Ps. CIV. 15. בַּיַּיִן שָׁגוּ, *vino errant,* Ies. XXVIII. 7. const. וְיֵין מִשְׁתֵּיהֶם, *vinum convivii ipsorum,* Dan. I. 16. aff. שְׁתֵה בְלֶב טוֹב יֵינֶךָ, *bibe animo hilari vinum tuum,* Eccles. IX. 7.

יָכַח Hiph. הוֹכִיחַ, *arguit, disceptavit, disseruit: increpavit, reprehendit, corripuit*, et sic construitur cum accusativo: *adjudicavit*, cum dativo, quod vertunt *præparavit:* quanquam etiam increpandi significatio dativum regat: *dijudicavit*, cum præpos. בֵּין inter. præter. אֲשֶׁר הוֹכִיחַ יְהוָה, *quam adjudicavit Dominus*, לְבֶן־אֲדֹנִי, *filio domini mei*, Gen. XXIV. 44. Chaldæus, דְזַמֵּין, *quam præparavit*, et sic ver. 14. וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים, *et increpabit populos multos*, Ies. II. 4. futurum, וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ, *ut dijudicent inter nos duos*, Gen. XXXI. 37. Hoph. præt. וְהוּכַח בְּמַכְאוֹב, *et corripitur in dolore*, Job. XXXIII. 19. Niph. part. נוֹכָח עִמּוֹ, *disceptans est cum eo*, Job. XXIII. 7. particip. fœm. וְנוֹכַחַת, *arguta, erudita fuit*, Genes. XX. 16. futurum, וְנִוָּכְחָה, *et disceptamus*, Ies. I. 18. Hithp. fut. יִתְוַכָּח, *disceptavit*, Mich. VI. 2.

תּוֹכֵחָה, fœm. *correctio, correptio, increpatio, reprehensio:* יוֹם צָרָה וְתוֹכֵחָה, *dies angustiæ et increpationis*, 2 Reg. XIX. 3. plur. תּוֹכֵחוֹת, *increpationes in populis*, Ps. CXLIX. 7.

תּוֹכַחַת, f. idem: שׂוֹנֵא תוֹכַחַת, *odio habens correptionem*, Prov. XII. 1. aff. שִׁמְעוּ־נָא תוֹכַחְתִּי, *audite nunc disceptationem meam*, Job. XIII. 6. plur. תּוֹכָחוֹת, *disceptationes*, Ps. XXXVIII. 15. constr. וּבְתוֹכְחוֹת חֵמָה, *et increpationibus excandescentiæ*, Ezech. V. 15.

יָכֹל *potuit, valuit, potentiâ valuit: prævaluit, superavit*, et ita construitur cum לְ vel affixo, quod per לְ explicandum. præterit. וְיָכָלְתָּ עֲמֹד, *et poteris consistere*, Exod. XVIII. 23. יָכְלוּ לְךָ, *prævalebunt tibi*, Obad. ver. 7. יָכוֹל נוּכַל לָהּ, *prævalescendo prævalebimus ei*, Num. XIII. 31. id est, omnino, omnibus modis: יְכָלְתִּיו, *prævalui ei*, Psalmus XIII. 5. pro יְכָלְתִּי לוֹ infinit. יְכוֹל, ut antè, et יְכֹלֶת, *posse*, Num. XIV. 16. מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה, *propter non posse Dominum*, Deut. IX. 28. id est, propterea quòd non poterat. Similis forma fuit in יבש. futurum, לֹא אוּכַל, *non potero*, Genes. XIX. 19. וַתּוּכָל, *et prævaluisti*, Jerem. XX. 7. Chald. præter. הֲיָכִל, *num potuit*, Dan. VI. 21. יְכֵלְתָּ לְמִגְלֵא, *potuisti revelare*, Dan. II. 47. וְיָכְלָה לְהוֹן, *et prævaluit eis*, Dan. VII. 21. particip. יָכִיל, *potens est*, Dan. III. 17. plural. יָכְלִין לְהַחֲוָיָה, *possunt indicare*, Dan. II. 27. futur. דִּי־יִכֻּל, *qui possit*, Dan. III. 29. דִּי־תִכֻּל, *quòd possis*, Dan. V. 16. יוּכַל, *possit*, Dan. II. 10.

מִיכָל, m. *rivus, rivulus, vadum:* constr. מִיכַל הַמַּיִם, *rivum aquarum*, 2 Sam. XVII. 20. quibusdam est nomen proprium.

יכת hinc juxta quosdam וַיַּכְּתוּם et וַיַּכְּתוּ quæ vide in כָּתַת suâ propriâ radice.

יָלַד *genuit, generavit*, cum de viris usurpatur: *peperit*, de mulieribus: præter. מִי יָלַד־לִי אֶת־אֵלֶּה, *quis genuit mihi istos?* Ies. XLIX. 21. וְיָלַד שָׁקֶר, *et pariet mendacium*, Psal. VII. 15. anomalum, וְיֹלַדְתְּ בֵּן, *et paries filium*, Gen. XVI. 11. compositum ex forma participii et præteriti. infinit. יָלֹד, *parere*, Job. XV.

35. et imperfectè לֶדֶת, Genes. XVI. 16. indeque contractum לָלֶת, *ad pariendum*, pro לָלֶדֶת, 1 Sam. IV. 19. Niph. præt. אֲשֶׁר נוֹלַד־לוֹ, *qui natus est ei*, 1 Par. III. 1. נוֹלְדוּ־לוֹ, *nati sunt ipsi*, 1 Par. III. 5. et XX. 8. ex forma Niph. et Pyhal. infinit. בְּהִוָּלֶד־לוֹ אֵת יִצְחָק, *cum natus esset ipsi Isaac*, Gen. XXI. 5. Pih. יִלֵּד, *parere fecit, obstetricavit*. part. loco nominis, הַמְיַלֶּדֶת, *parere faciens*, id est, *obstetrix*, Gen. XXXV. 17. plur. הַמְיַלְּדֹת, *obstetrices*, Exod. I. 17. infinit. בְּיַלֶּדְכֶן, *obstetricantibus vobis*, Exod. I. 16. Pyh. præter. יֻלַּד־בֵּן, *natus est filius*, Gen. IV. 26. יֻלַּדְתִּי, *genitus fui*, Jerem. XX. 14. Hiph. הוֹלִיד, *genuit, peperit, parere fecit*, propriè virorum: præter. וְהוֹלִידָהּ, *facit ut pariat ipsa*, Ies. LV. 10. part. אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד, *an ego qui gigno*, Ies. LXVI. 9. infin. וְהוֹלֵיד אָוֶן, *et pariendo mendacium*, Ies. LIX. 4. Hoph. infinit. יוֹם הֻלֶּדֶת, *die nasci*, vel *nativitatis*, id est, quo natus fuit (Pharao,) Gen. XL. 20. בְּיוֹם הוּלֶּדֶת אֹתָךְ, *in die qua nata es tu*, Ezechiel. XVI. 4. Hithp. futurum, וַיִּתְיַלְדוּ, *et natales suos professi sunt*, Num. I. 18.

יֶלֶד, m *puer, puerulus, natus*, recens propriè, ut Exod. II. et inde ad majorem ætatem quoque transfertur, ut Genes. XXXVII. 10. et XXXII. 22. Ruth. I. 5. plur. יְלָדִים, *nati*, 1 Sam. I. 2. *catuli*, Ies. XI. 7. construct. יַלְדֵי פֶשַׁע, *filii defectionis*, Ies. LVII. 4. et cum Pathach ab initio, וְיַלְדֵי זְנוּנִים, *et natos scortationum*, Hos. I. 2. aff. יְלָדָיו, *natos suos*, Genes. XXXII. 23. וְיַלְדֵיהֶן, *et natos illarum*, Genes. XXXIII. 2. fœmininum, יַלְדָּה, *puella*, tam parvula, quàm grandior, ut de Dina, Genes. XXXIV. 4. plural. יְלָדִים וִילָדוֹת, *pueris ac puellis*, Zach. VIII. 5.

יָלִיד, m. *natus*, Gen. XVII. 12. plur. constr. יְלִידֵי בֵיתוֹ, *natos domus suæ*, Gen. XVII. 23.

יִלּוֹד, m. *natus recens*, Exod. I. 22.

וָלָד, m. *proles*, Gen. XI. 30.

וְלַד, m. idem, 2 Sam. VI. 23.

יַלְדוּת, f. *juventa*, Eccles. XI. 10. יַלְדֻתֶךָ, *juventæ tuæ*, Psal. CX. 3.

לֵדָה, f. *partus*, Jer. XIII. 21.

מוֹלֶדֶת, f. *nativitas, progenies, cognatio*: affix. בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, *in terra cognationis* vel *nativitatis suæ*, Gen. XI. 28. וּמוֹלַדְתְּךָ, *et progenies tua*, Gen. XLVIII. 6. plurale וּמוֹלְדֹתַיִךְ, *et geniluræ tuæ*, Ezech. XVI. 3.

תּוֹלְדוֹת, f. p. *generationes*, Gen. II. 4. usurpatur autem semper in constructione cum altero substantivo.

יָלַךְ *ivit, ambulavit, profectus, progressus est, accessit, processit, abivit*, pro diversa structura. Idem quod הָלַךְ. præteritum et utrumque part. inusitata sunt. infinit. לְבִלְתִּי־לֶכֶת, *ad non ire*, id est, ut non iret, sequeretur, 1 Reg. XI. 10. imperat. לֵךְ בְּשָׁלוֹם, *ito in pace*, 1 Sam. XXIX. 7. cum ה paragogico, לְכָה אִתָּנוּ, *ito nobiscum*, Num. X. 29. hæc forma ter absque ה paragogico occurrit, לְךָ־נָּא אִתִּי, *veni quæso mecum*, Num. XXIII. 13. sic, Jud. XIX. 13. 2 Par. XXV. 17. futurum, אֵלֵךְ, *ibo*, et semel cum primâ radicali י expressâ אֵילְכָה, *ibo spoliatus*, Mich. I. 8. Hiph. הוֹלִיךְ, *ire, abire fecit, duxit, abduxit, deduxit, eduxit, attulit, detu-*

lit, pertulit, etc. præterit. וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים, *et deducam cæcos,* Ies. XLII. 16. partic. הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ, *qui deduxit nos,* Jer. II. 6. imperat. cum expressa prima radicali י, ut in Kal, הֵילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד, *abduc puerum hunc,* Exod. II. 9.

ילל Hiph. הֵילִיל, *ejulavit,* præt. וְהֵילִל, *et ejulabit omnis habitator terræ,* Jer. XLVII. 2. imperat. הֵילֵל בְּרוֹשׁ, *ejula abies,* Zach. XI. 12. fut. אֵילִיל, *ejulabo,* Jer. XLVIII. 31. et cum Iod quiescente, אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה *plangam et ejulabo,* Mich. I. 8. cum characteristica conjugationis expressâ, מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ, *dominatores ejus ejulabunt,* Ies. LII. 5.

יְלֵל, m. *ejulatus,* Deuter. XXXII. 10.

יְלָלָה, f. idem, Soph. I. 10. constr. יִלְלַת הָרֹעִים, *ejulatus pastorum,* Zach. XI. 3. וִילְלַת, Jer. XXV. 36. pro וְיִלְלַת simile in יקהּ aff. יִלְלָתָהּ, *ejulatus ejus,* Ies. XV. 8.

אַלְלַי, *væ, hei,* ejulatûs vox: אַלְלַי לִי, *hei mihi,* Job. X. 15. et sic Mich. VII. 1. et Aleph est loco primæ radicalis Iod, ut R. Mosche Kimchi scribit.

הֵילֵל, vide supra in הלל.

ילף יַלֶּפֶת, f. *scabies saniosa,* Levit. XXI. 20. prisci Hebræorum sapientes scribunt fuisse חֲזָזִית הַמִּצְרִית, *speciem ulceris purulenti et fœtidi Ægyptiaci.* item, dixit Resch Lakisch: quare vocatur nomen ejus יַלֶּפֶת? propterea שֶׁמְּלַפֶּפֶת, *quòd adhæret,* וְהוֹלֶכֶת, *et serpit usque* ad diem mortis: Cod. Talmudico Bechoroth, fol. 41. 1.

*יֶלֶק, vide in לקק.

ימם יָם, masc. *mare,* semper scribitur cum Kametz præterquam cum סוּף conjunctum, tunc habet Pathach. item *occidens,* respectu maris ad occidentem terræ Canaan siti: semel *meridies,* respectu situs maris rubri, Psalm. CVII. 3. transfertur etiam ad *lacum* sive *vas amplum* in templo, 1 Reg. VII. 23. et ita etiam fœmininum reperitur, 2 Reg. XVI. 17. יָם הַמֶּלַח, *mare salis,* id est, salsum, Gen. XIV. 3. מִיַּם־סוּף, *a mari algoso,* וְעַד־יָם, *usque ad mare (Philistæorum,)* Ex. XXIII. 31. הַיָּם הָאֶחָד, *lacum unum,* 2 Reg. XXV. 16. cum ה locali, הַיָּמָּה הַגָּדוֹל, *ad mare magnum,* Jos. XV. 12. יָמָּה וָקֵדְמָה, *occidentem versùs et versùs orientem,* Gen. XXVIII. 14. plural. יַמִּים, *maria,* Gen. I. 10.

יֵמִים, m. p. *muli,* quorum inventor fuit Hana, asino nempe ad equam admisso, Genes. XXXVI. 24. Pater Hanæ fuit Tzibhon, ut ibidem dicitur. At ver. 20. Tzibhon et Hana dicuntur fuisse fratres. Inde ludunt et comminiscuntur Talmudici, Tzibhonem cum matre fuisse congressum, ac genuisse ex ea per nefandum incestum Hanam. Hana ergo, scribunt, fuit פָּסוּל profanus, illegitimus et spurius, et introduxit in mundum פְּסוּלִין profana et spuria animalia: Cod. Pesachim, cap. 4. fol. 54.

ימן יָמִין, f. *dexter, dextera, dexterum: dexterum latus, dextera manus:* שׁוֹק הַיָּמִין, *armum dexterum,* Exod. XXIX. 22. עֵין יְמִין, *oculum dexteri* scil. *lateris:* nam עֵין est constructum. 1 Sam. XI. 2. עַל־יְמִין, *ad dexterum latus, dexteram,* Gen. XXIV. 49. וַתֹּחֶז יַד־יְמִין יוֹאָב, *et tenuit manus dexteri lateris Joab,* 2 Sam. XX.

9. hîc יַד est constructum, ut et יְמִין. item *auster, meridies,* quasi plaga dextera, Ps. LXXXIX. 13. nam à situ orientis, quæ anterior pars vel plaga vocatur, meridionalem appellant יָמִין, *dexteram,* septentrionalem שְׂמֹאל, *sinistram,* et occidentalem אָחוֹר, *posteriorem:* constr. יְמִין ut antè: cum affixo, בִּי תָּמְכָה יְמִינֶךָ, *me sustentat dextera tua,* Ps. LXIII. 9.

יְמָנִי, m. *dexter:* הָעַמּוּד הַיְמָנִי, *columnam dexteram,* 1 Reg. VII. 21. fœmin. יָדָם הַיְמָנִית, *manus eorum dexteræ,* Exod. XXIX. 20.

תֵּימָן, masc. *auster, meridies,* Job. XXXIX. 29. *ventus australis,* et sic fœmininum est, Cant. IV. 16. cum ה locali, תֵּימָנָה, *meridiem versùs,* Num. II. 10.

הֵימִין, *dexteram petere, ad dextram flectere:* part. מַיְמִינִים, *dextrantes, dexteram perentes,* 1 Paral. XII. 2. inf. abjectâ primâ radicali, לְהֵמִין, *dextrandum, ad dexteram flectendum,* 2 Sam. XIV. 19. imp. הֵימִינִי, *dexteram peto,* Ezech. XXI. 21. futur. וְאֵימִנָה, *et dexteram petam,* Genes. XIII. 9. תַאֲמִינוּ, *dexteram petetis,* Ies. XXX. 21. cum א loco primæ radicalis י.

ימר Hithp. futur. תִּתְיַמָּרוּ quod vide in אָמַר. Huc quoque refert Kimchi ex Hiphil הַהֵימִיר, Jerem. II. 11. ut sit formæ, הֵיטִיב. vide de eo מוּר.

יָנָה *oppressit:* particip. fœmin. הָעִיר הַיּוֹנָה, *civitati isti opprimenti,* Soph. III. 1. חֶרֶב הַיּוֹנָה, *gladium opprimentem,* Jerem. XLVI. 16. futurum, נִינָם, *opprimamus eos,* Psalm. LXXIV. 8. juxta Aben Esram et alios quasi נִינֶה אֹתָם, cui simile vide infrà in יָרָה. vide et נִין: Hiph. præt. וְאֶבְיוֹן הוֹנָה, *et pauperem oppresserit,* Ezech. XVIII. 12. וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ, *et viduæ vim faciunt in te,* Ezech. XXII. 7. particip. אֶת־מוֹנַיִךְ, *oppressores tuos,* Ies. XLIX. 26. infin. לְהוֹנֹתָם, *ad opprimendum eos de possessione ipsorum,* Ezech. XLVI. 18. id est, per oppressionem eos ejiciendo de poss. sua. futurum, וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה, *et quemquam non oppresserit,* Ezech. XVIII. 7.

יוֹנָה, f. *columba,* quasi oppressioni et prædæ exposita, שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, *duos filios,* id est, pullos *columbæ,* Levit. XII. 8. כְּיוֹנָה פוֹתָה, *similis columbæ fatuæ* sive *simplici,* quæ sc. facilè in rete illabitur, Hos. VII. 11. constr. עַל־יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים, *de columba obmutescentiæ in locis longinquis,* Psalm. LVI. 1. R. Salomon hîc scribit: David de se ipso sic loquitur, quod fuerit quasi יוֹנָה אִלֶּמֶת *columba muta* procul à terra Israëlis apud regem Achis, ubi fratres Goliathi quærebant occasionem occidendi ipsum, vide 1 Sam. XXI. 10. Ab. Esra putat fuisse suave carmen, cujus initium fuerit יוֹנַת, etc. Chaldæus: de ecclesia Israëlis simili columbæ silentii, etc. aff. יוֹנָתִי, *columba mea,* Cant. II. 14. plurale masc. עֵינַיִךְ יוֹנִים, *oculi tui ut columbarum sunt,* Cant. I. 5. constr. כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת, *sicut columbæ vallium,* Ezech. VII. 16.

ינח Hiph. הִנִּיחַ, *statuit, collocavit, deposuit, imposuit, reposuit, manere fecit, reliquit, sivit, omisit, permisit:* præter. לֹא הִנִּיחַ, *non permisit,* Ps. CV. 14. אֲשֶׁר הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה, *quas collocaverat* vel *reliquerat illic Moses,*

1 Reg. VIII. 9. part. מַנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן, *sinit, permittit ei dormire,* Eccles. V. 11. imper. הַנַּח־לוֹ, *sine illum,* Hos. IV. 17. Hoph. præter. וְהֻנִּיחָה שָׁם, *et collocetur illic,* Zach. V. 11. cum Chirek in medio ex forma Hiphil.

מֻנָּח, m. *relictum, dimissum, area, locus liber et vacuus.* וַאֲשֶׁר מֻנָּח, *et quod relictum* vel *concessum erat,* Ez. XLI. 9. id est, spacium vacuum et liberum, area pura: לַמֻּנָּח, *ad aream puram, vacantem et relictum locum,* ver. 11. מְקוֹם הַמֻּנָּח, *locus areæ* vel *spacii vacantis,* ibid.

נַחַת, f. *depositio: depositum,* unde וְנַחַת שֻׁלְחָנְךָ, *et depositum mensæ tuæ,* Job. XXXVI. 16. id est, fercula, quæ in mensam tuam deponuntur, plena erunt pinguedine: vide et נָחַת.

יָנַק *suxit:* præter. וְיָנַקְתְּ חֲלֵב, *et suges lac gentium,* Ies. LX. 16. partic. יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי, *sugentem ubera matris meæ,* Cant. VIII. 1. יוֹנֵק, *lactentem cum viro cano,* Deut. XXXII. 25. futurum, אִינָק, *sugam,* Job. III. 12. Hiph. הֵינִיק, *lactare:* præterit. הֵינִיקָה בָנִים, *lactavit filios,* Genes. XXI. 7. partic. fœm. loco nominis, מֵינֶקֶת, *nutrix,* Genes. XXXV. 8. cum affixo וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ, *et nutricem ejus,* 2 Par. XXII. 11. plur. גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת, *camelos fœminas lactantes,* Gen. XXXII. 16. confundit formam cum quiesc. secundâ.

יוֹנֶקֶת, f. *ramus tener,* sic dictus, quod succum arboris exsugit: affix. יוֹנַקְתּוֹ, *tener ramus ejus,* Job. VIII. 16. plural. cum affix. יֵלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו, *ibunt teneri rami ejus,* Hos. XIV. 7. id est, propagabunt vel diffundent se.

יְנִיקוֹת, f. p. idem: affix. רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו, *summitatem tenerorum ramorum ejus,* Ezech. XVII. 4.

יָסַד *fundavit:* præt. יָסַד אֶרֶץ, *fundavit terram,* Prov. III. 19. infin. וְלִיסוֹד אָרֶץ, *et ad fundandum terram,* Ies. LI. 16. et cum Dagesch, quod alioquin post Chirek longum rarissimum, לִיסּוֹד, *fundare,* 2 Par. XXXI. 7. hæc autem forma apud Rabbinos in hoc genere verborum, ut et defectivis, usitatissima est. Niph. נוֹסַד, *fundari:* item *consultare.* Nam consilia rerum agendarum fundamenta sunt: præt. נוֹסְדוּ יָחַד, *consultarunt simul,* Psal. II. 2. infin. בְּהִוָּסְדָם, *dum consultarent ipsi,* Psal. XXXI. 14. לְמִן־הַיּוֹם הִוָּסְדָה, *inde a quo die fundata est ipsa,* Exod. IX. 18. et deficit Mappik in ה. Pih. præter. יִסַּד צִיּוֹן, *fundavit Tzionem,* Ies. XIV. 32. כֵּן יִסַּד הַמֶּלֶךְ, *sic fundaverat rex,* Esr. I. 8. id est, constituerat. Pyh. præter. יֻסַּד בַּיִת, *fundata fuit domus,* 1 Reg. VI. 37. part. וּמְיֻסָּד אֲבָנִים יְקָרוֹת, *et fundatum lapidibus pretiosis,* 1 Reg. VII. 10. Hoph. particip. מוּסָד מוּסָּד, *fundationem fundatam,* Ies. XXVIII. 16. R. Salomon scribit utrumque esse nomen, *fundationem fundationis,* id est, fundatissimam, ut dicitur rex regum, canticum canticorum, etc. Kimchi scribit posterius esse participium, quod Aben Esra sequitur. infinit. עַל הוּסַד בֵּית יְהוָה, *propter fundari domum Domini,* Esr. III. 11. id est, eo quòd fundaretur: vel est infin. loco nominis, ut Aben Esra scribit, propter fundationem, sensu eodem. Sic juxta quosdam, וְאֵלֶּה הוּסַד שְׁלֹמֹה, *hæc sunt fundari Salomonis,* 2 Par. III. 3. id est, fundationes, fundamenta.

יִסֵּד, m. *fundator :* הִנְנִי יִסַּד, *ecce ego fundator sum,* Ies. XXVIII. 16. at R. Salomon scribit esse præterit. ac orationem esse defectam, pro הִנְנִי הוּא אֲשֶׁר יִסַּד בְּצִיּוֹן, *ecce ego sum ille qui fundavit in Tzione,* etc.

יְסוֹד, masc. *fundamentum,* Exod. XXIX. 12. affix. וְנִגְלָה יְסֹדוֹ, *et retegeretur fundamentum ejus,* Ezech. XIII. 14. plur. cum affix. וִיסֹדֶיהָ, *et fundamenta ejus,* Mich. I. 6. et fœm. יְסֹדוֹתֶיהָ, *et fundamenta ejus (destruentur,)* Ezech. XXX. 4.

יְסוּד, m. idem, Esr. VII. 9. fœm. cum aff. יְסוּדָתוֹ, *fundationem suam,* Psal. LXXXVII. 1.

מַסַּד, m. idem, 1 Reg. VII. 9.

מוּסָד, m. idem: constr. מוּסַד ut suprà in Hophal.

מוּסָדָה, f. idem: מַטֵּה מוּסָדָה, *virga fundationis,* id est, fundatissima, Ies. XXX. 32. plural. construct. מוּסְדוֹת הַצְּלָעוֹת, *fundamenta substructionum,* Ezech. XLI. 8. ubi scribitur cum י, sed legendum juxta Masorethas per ו.

מוֹסָדוֹת, f. p. *fundamenta:* וְאֶבֶן לְמוֹסָדוֹת, *et lapidem pro fundamentis,* Jerem. LI. 26. constr. מוֹסְדוֹת תֵּבֵל, *fundamenta orbis,* Ps. XVIII 16. masc. constr. מוֹסְדֵי הָרִים, *fundamenta montium,* Deuter. XXXII. 22.

יָסַךְ unxit: futurum, לֹא יִיסָךְ, *ne ungito eo,* Exod. XXX. 32. convenit cum סוּךְ.

יָסַף *addidit, adjecit, adjunxit;* sæpissimè per *pergere* reddendum est, maximè sequente infinitivo. præt. וְלֹא יָסַף עוֹד, *neque adjecit ultrà (cognoscere eam),* Gen. XXXVIII. 26. id est, perrexit unquam: וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ, *tum addet adhuc,* id est, perget *relinquere eum,* Num. XXXII. 15. particip. in Chirek הִנְנִי יוֹסִף, *ecce ego addo,* id est, pergam, Ies. XXIX. 14. simile vide in תָּמַךְ. Niph. præt. וְנוֹסַף, *et adjunget se,* Exod. I. 10. וְנוֹסְפָה, *et adjecta (manebit possessio earum),* Num. XXXVI. 4. particip. וְנוֹסָף, *et cui additur,* Prov. XI. 24. plurale fœm. נוֹסָפוֹת, *addita, additiones, additamenta,* Ies. XV. 9. Hiph. præter. וְלֹא הֹסִיף, *neque addidit,* id est, perrexit ulterius exire, 2 Reg. XXIV. 7. הוֹסַפְתָּ חָכְמָה, *addidisti sapientiam,* 1 Reg. X. 7. futurum, לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ, *non addam,* id est, pergam audire, Deut. XVIII. 16. וְיוֹסֶף לֶקַח, *adjiciet perceptionem,* Proverb. I. 5. Chald. ex Hophal præt. fœm. הוּסְפַת לִי, *addita fuit mihi,* Dan. IV. 33.

יָסַר *castigavit, erudivit:* partic. præsens, יֹסֵר לֵץ, *erudiens derisorem,* Prov. IX. 7. הֲיֹסֵר גּוֹיִם, *num castigans gentes,* Psalm. XCIV. 10. infin. יָסֹר בַּמַּשָּׂא, *erudiendo in onere* sive *portatione,* hoc est, portandi munere et officio, 1 Par. XV. 22. et sic R. Salomon, *erudiebat et instruebat eos.* Kimchi verò in lib. Rad. ponit in שׂוּר, quasi ס sit loco שׂ pro, *principatum* vel *primas partes obtinere.* Futurum venit defectivè, וְיִסְּרֵנִי, *quum erudiret me,* Ies. VIII. 11. וְאֶסֳּרֵם, *et castigem eos,* Hos. X. 10. vel *vinciam eos,* et tum est ab אָסַר: posteriorem R. Salomon probat. Niph. imper. הִוָּסְרוּ, *eruditionem percipite, erudimini,* Psalm. II. 10. הִוָּסְרִי, *erudire,* Jerem. VI. 8. futurum, לֹא יִוָּסֶר עָבֶד, *non castigatur servus,* Prov. XXIX. 19. Pih. præt. יִסַּר אֶתְכֶם, *castigavit vos,* 1 Reg.

XII. 11. particip. מְיַסֶּרְךָ, *erudit te,* Deut. VIII. 5. infin. יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ, *castigando castigavit me Dominus,* Ps. CXVIII. 18. huc revocat et Aben Esra יִסּוֹר, *erudire,* Job. XXXIX. 35. vide inter nomina. Hiph. futurum, אַיְסִירֵם, *castigabo eos,* Hos. VII. 12. ad analogiam verborum perfectorum. Hithp. præter. וְנִוַּסְּרוּ, *et erudientur,* Ezech. XXIII. 48. pro נִתְוַסְּרוּ, et est ex forma Niphal et Hithpahel compositum.

יְסוּרִים, m. p. *castigationes,* juxta quosdam, Jer. XVII. 13. sed Masorethæ legendum docent per ו ab initio, de quo vide in סור.

יִסּוֹר, m. *eruditio:* הֲרֹב עִם שַׁדַּי יִסּוֹר, *an contendere cum Omnipotente eruditio est?* Job. XL. 2. id est, an eruditionem indicat, an eruditi est?

מוּסָר, masc. *castigatio, eruditio:* חָכְמָה וּמוּסָר, *sapientiam et eruditionem,* Prov. I. 7. const. מוּסַר יְהוָה, *castigationem Domini,* Prov. III. 11. metaphoricè *vinculum,* Job. XII. 18. aff. קְחוּ מוּסָרִי, *accipite eruditionem meam,* Prov. VIII. 10.

מוֹסָר, m. idem: aff. וּבְמֹסָרָם יַחְתֹּם, *et eruditionem* vel *castigationem eorum obsignat,* Job. XXXIII. 16.

מוֹסֵר, m. *vinculum:* plurale construct. מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ, *e vinculis colli tui,* Ies. LII. 2. aff. פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי, *solvisti vincula mea,* Ps. CXVI. 16. fœmininum, נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת, *ruperunt vincula,* Jerem. V. 5. construct. וּמֹסְרוֹת עָרוֹד, *lora onagri,* Job. XXXIX. 5. aff. וּמוֹסְרוֹתֶיךָ, *et vincula tua disrumpam,* Jer. XXX. 8.

יָעַד *condixit, indixit, constituit,* scil. locum vel tempus, ubi vel quando aliquid fieri debeat: item *desponsavit:* præt. מִן־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יְעָדוֹ, *ultra tempus statutum, quod constituerat ipsi,* 2 Sam. XX. 5. יְעָדָהּ, *desponsaverat eam,* Exod. XXI. 8. שָׁם יְעָדָהּ, *ibi constituit illum,* Jerem. XLVII. 7. futur. יִיעָדֶנָּה, *desponsaverit eam,* Ex. XXI. 9. Niph. נוֹעַד, *convenire, congregari,* indicto sc. et statuto loco vel tempore: præterit. וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם, *et conveniam tibi illic,* Exod. XXV. 22. id est, tecum: הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ, *reges convenerunt,* Psalm. XLVIII. 5. et sic Amos III. 3. Num. X. 4. particip. הַנּוֹעָדִים עָלָי, *qui congregati fuerunt contra me,* Num. XIV. 35. futurum, אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה, *conventurus sum illic tecum,* Exod. XXX. 6. וַיִּוָּעֲדוּ יַחְדָּו, *et convenerunt pariter,* Job. II. 11. נִוָּעֵד אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים, *conveniamus ad domum Dei,* Neh. VI. 10. Hiph. fut. מִי יוֹעִדֵנִי, *quis tempus constituet mihi,* sc. ad litigandum vel causam agendam contra Dominum, Job. IX. 19. וּמִי יְעִידֶנִּי, *et quis contestetur mecum, quis me judicio sistet,* Jerem. XLIX. 19. et L. 44. Hoph. præter. הוּעַד quod vide in עוּד. part. plur. תְּאֵנִים מוּעָדִים, *ficuum compositorum, constitutorum,* Jer. XXIV. 1. fœmin. מוּעָדָה vide inter nomina: plur. אָנָה פָּנַיִךְ מֻעָדוֹת, *quocunque facies tua constituta est,* Ezech. XXI. 16.

עֵדָה, fœm. *congregatio, conventus, cœtus:* const. בַּעֲדַת צַדִּיקִים, *in cœtu justorum,* Psalm. I. 5. עֲדַת דְּבֹרִים, *congregatio* vel *examen apum,* Jud. XIV. 8. affix. וַעֲדָתוֹ, *et cœtus ejus,* Jer. XXX. 20.

מוֹעֵד, m. *tempus statutum, consti-*

tutum aut *condictum: conventus solennis, cœtus, solennitas;* וְעַד־עֵת מוֹעֵד, *usque ad tempus constitutionis,* id est, constitutum, 2 Sam. XXIV. 15. וַיָּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד, *et constituit Dominus certum tempus,* Exod. IX. 5. קְרִיאֵי מוֹעֵד, *vocati cœtus,* Numer. XVI. 2. id est, præcipui e cœtu convocati, וַיֹּאכְלוּ אֶת־הַמּוֹעֵד, *et comederunt solennitatem,* 2 Par. XXX. 22. id est, sacrificia solennitatis, ut Kimchi interpretatur in lib. Rad. affix. שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ, *perdidit conventum suum,* Thren. II. 6. id est, locum conventus, et congregationis populi sui. plural. בַּמּוֹעֲדִים, *in solennitatibus,* Ezech. XLVI. 9. וּלְמוֹעֲדִים, *et in tempestates* vel *stata tempora,* Gen. I. 14. constructum, מוֹעֲדֵי יְהוָה, *solennitates Domini,* Levit. II. 2. כָּל־מוֹעֲדֵי־אֵל, *omnes conventus,* id est, conventuum loca, synagogas, Psal. LXXIV. 8. affix. בְּמוֹעֲדָיו, *in cœtibus ejus,* Ies. XIV. 31. בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ *in medio cœtuum tuorum, synagogarum tuarum,* Psalm. LXXIV. 4. et fœm. וְלַמּוֹעֲדוֹת, *et statis temporibus,* 2 Par. VIII. 13.

מוּעָדָה, fœmin. *conventus:* עָרֵי הַמּוּעָדָה, *civitates conventus,* Jos. XX. 9.

יָעָה *ejecit, removit,* palâ vel furcillis propriè: præteritum, וְיָעָה בָרָד, *et excernet* vel *removebit grando,* Ies. XXVIII. 17.

יָעִים, m. p. *palæ,* Ex. XXXVIII. 3. instrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Salomon scribit Exod. XXVII. fuisse simile operculo ollæ ex ære fusili tenui, cum capulo oblongo: aff. וְיָעָיו, *et palas ejus,* Exod. XXVII. 3.

יָעַז *robustus, robore præditus:* partic. Niph. אֶת־עַם נוֹעָז, *populum robore præditum,* Ies. XXXIII. 19. convenit cum עָזַז.

יָעַט *amicivit:* præterit. מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי, *pallio justitiæ amicivit me,* Ies. LXI. 10.

יְעַט, Chald. *consilium iniit* vel *dedit, consuluit,* ab Hebræo יָעַץ commutatis צ et ט. Ithpah. præterit. אִתְיָעַטוּ, *consilium inierunt,* Dan. VI. 8.

יָעֲטִין, m. p. Chald. *consiliarii:* affix. יָעֲטוֹהִי, *consiliarii ejus,* Esr. VII. 14.

עֵטָא, f. *consilium,* Dan. II. 14.

יָעַל Hiph. הוֹעִיל, *profuit, profecit, utile fuit:* præter. מָה־הוֹעִיל, *quid profuit (sculptile,)* Hab. II. 18. particip. וְאֵין בָּם מוֹעִיל, *et non in eis utile existens* vel *utilitatem afferens,* Jer. XVI. 19. id est, inutilia.

יַעֲלָה, f. *rupicapra:* construct. וְיַעֲלַת־חֵן, *et rupicapra gratiæ,* id est, gratiosa, Prov. V. 19.

יְעֵלִים, m. p. *rupicapræ,* 1 Sam. XXIV. 3. constr. יַעֲלֵי סָלַע, *capreæ rupis,* id est, rupicapræ, Job. XXXIX. 1. possit ad עָלָה referri, ut sic ab ascendendo dictæ sint.

יַעַן *propter, propterea, eò quòd, quandoquidem, quia.* Quidam referunt ad עָנָה, *respondit,* quòd redditionem et quasi responsionem quandam causæ denotet: יַעַן־טִמֵּאת, *eò quòd impurasti,* Ezechiel. III. 11. יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי *eò quòd unxit Dominus me,* Ies. LXI. 1. et cum aliis vocibus, יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, *eò quòd fecisti,* Gen. XXII. 16. יַעַן כִּי, *propterea quòd,* Num. XI. 20. יַעַן מָה, *propter quid? quamobrem?* Hag. I.

9. יַעַן בֵּיתִי, *propter domum meam*, ibid. Et per pleonasmum, יַעַן וּבְיַעַן, *quia et quandoquidem*, Lev. XXVI. 43. Ezech. XIII. 10.

יַעֲנָה, vide in עָנָה.

יעף *lassus, lassatus, fatigatus, defessus fuit:* præter. וְיָעֵפוּ, *ac defatigatæ fuerint*, Jerem. LI. 58. fut. לֹא יִיעַף, *non lassatur*, Ies. XL. 28.

יָעֵף, m. *fessus, lassus, defessus:* נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ, *dans lasso robur*, Ies. XL. 29. plur. לַאֲנָשֶׁיךָ הַיְּעֵפִים, *viris tuis defessis*, Jud. VIII. 15.

יְעָף, m. *lassitudo*, Daniel. IX. 21. vide et עוּף.

תּוֹעָפוֹת, f. p. *vires*, Job. XXII. 25. constructum, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים, *et vires montium ei*, Psalm. XCV. 4. כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ, *ut vires unicornis ipsi sunt*, Numer. XXIII. 22. sic Targum et Hebr. apud Davidem tamen R. Sal. *altitudines* exponit: et, *altitudines montium* per hypallagen pro, montes altitudinum, id est, altissimi, quasi montes lassitudinum dicti, quòd lassitudinem pariant, dum conscenduntur.

יעץ *consilium iniit, consilium cepit, consilium dedit, consuluit:* præt. מִי יָעַץ זֹאת, *quis cepit consilium hoc*, Ies. XXIII. 8. זִמּוֹת יָעַץ, *sceleratas cogitationes secum consultat*, Iesaias XXXII. 7. יְעָצָנִי, *consilium dedit mihi*, Psalm. XVI. 7. particip. אֲשֶׁר הוּא יוֹעֵץ עָלָיו, *quod ipse consulturus est super eum*, Ies. XIX. 17. passim in nomen transit: pro *consiliario:* הַלְיוֹעֵץ, *num pro consiliario*, 2 Par. XXV. 16. cum. aff. אִם־יוֹעֲצֵךְ, *num consiliarius tuus periit?* Mich. IV. 9. et fœmin. וְיֹעַצְתּוֹ, *consiliaria ejus*, 2 Par. XXIII. 3. particip. Pahul: הָעֵצָה הַיְּעוּצָה, *consilium quod initum fuit*, Ies. XIV. 26. Niph. præter. אֶת־מִי נוֹעָץ, *cum quo communicavit consilium*, Ies. XL. 14. נוֹעֲצוּ יַחְדָּו, *consultant pariter*, Psalm. LXXI. 10. Hithp. futur. וְיִתְיָעֲצוּ, *et consultant*, Psal. LXXXIII. 4.

עֵצָה, f. *consilium:* לִי עֵצָה, *mihi vel meum est consilium*, Prov. VIII. 14. construct. אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים, *consilium senum*, 1 Reg. XII. 8. aff. לַעֲצָתוֹ, *consilio ejus*, Ps. CVI. 13. plur. עֵצוֹת, *consilia*, Deut. XXXII. 28. בְּרֹב עֲצָתָיִךְ, *in multitudine consiliorum tuorum*, Ies. XLVII. 13. simile fuit suprà in חָמֵשׁ ad fœmininum ejus, et in אָחוֹת.

מוֹעֵצוֹת, f. p. *consilia, consultationes*, Proverb. XXII. 20. affix. בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם, *cum consiliis suis*, Ps. LXXXI. 13.

יער m. *sylva:* item *favus*, propriè sylvestris, quòd in terra Chanaan magna mellis copia in sylvis esset: וַיָּבֹא יַעַר, *et venit in sylvam*, 1 Sam. XXII. 5. חֲזִיר מִיַּעַר, *porcus de sylva*, Psalm. LXXX. 14. id est, porcus sylvestris. Notant Talmudici, ע in hac voce esse mediam literam in toto libro Psalmorum: item versum וְהוּא רַחוּם, *et ipse misericors*, Ps. LXXVIII. 38. esse medium versum totius libri Psalmorum: Kidduschin c. 1. fol. 30. Masorethæ de litera ע, ceu mediâ libri Psalmorum, nihil notarunt. Medietatem etiam (quod versiculorum ratione dici puto) non ad istum, sed ad 36, qui incipit וַיְפַתּוּהוּ assignarunt. Hoc unum. Alterum, litera ע in Venetis magnis antiquioribus et manuscriptis authenticis, supra reliquas literas, in hac voce suspensa est. Causam aliquam affert R. Salomon, quam prætereo. Sed R. Bechai, in Commentario in Legem,

et in כד הקמח, capite גאולה, scribit: והעין התלויה כי כן הם עובדי התלוי, id est, *litera Ain suspensa est, nam sic sint cultores suspensi istius*, id est, Christi, quem sic vocant, vide Gen. XXV. 39. in Aben Esra. Videatur Bechai virulentus hoc loco in Christianos scriptor. Nam per porcum de sylva, intelligunt regem Romanorum et regnum Romanum, cui porcus in cibis est. Sunt qui putant eâ literâ suspensâ indicari 70 annos exilii Babylonici. Masorethæ notant, quatuor esse tales literas suspensas. Altera, litera ע, in voco רְשָׁעִים, Job. XXXVIII. 13. tertia, ע in מֵרְשָׁעִים, ibid. ver. 15. nempe literâ ע, quæ oculum significat, ex רשעים sublatâ, manet רשים, id est, *pauperes*. Improbi oculo mentis privati, fiunt pauperes, destituti luce cælesti, de qua illic sermo. Quarta, נ in voce מְנַשֶּׁה, Jud. XVIII. 30. mentio illic Gersomi filii Menassis. Gersomum istum tradunt fuisse filium משה, *Mosis*, sed quòd idololatriam esset amplexus, non denominari filium משה, *Mosis* (dedecus id Mosi fuisset) sed interpositâ et suspensâ literâ נ, filium מנשה, *Menassis*. Suspensa fuit litera ista, tanquam non pertinens ad dictionem, nempe si pius fuisset, aut resipuisset, dictus fuisset omissâ istâ literâ suspensâ, filius משה, *Mosis:* contrà, filius מנשה, *Menassis*. nam Mosi fuisset ignominiosum, talem habuisse filium: vide Sanhed. cap. 11. fol. 103. et Bava Bathra cap. 8. fol. 109. Talmud. Hierosol. cap. 9. fol. (edit. Cracov. cum Com.) 13. Kimchium Jud. XVII. 7. redeamus ad vocem. Cum affixo, וּכְבוֹד יַעְרוֹ, *et gloriam sylvæ ejus*, Jos. X. 18. יַעְרִי, *favum meum*, Cant. V. 1. plural. מִן הַיְּעָרִים, *ex sylvis*, Ezech. XXXIX. 10. fœm. construct. בְּיַעְרַת הַדְּבָשׁ, *in favum mellis*, 1 Sam. XIV. 27. plural. יְעָרוֹת, Ps. XXIX. 9.

יָפָה *pulchrum esse:* præt. מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ, *quàm pulchri sunt amores tui*, Cant. IV. 10. מַה־יָּפִית, *quàm pulchra es*, Cant. VII. 6. futurum per apocopam contractum וַיִּיף בְּגָדְלוֹ, *et pulchra erit magnitudine sua*, Ezech. XXXI. 7. וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד, *et pulchra fuisti supra modum*, Ezech. XVI. 13. Pih. futur. וּבְזָהָב יְיַפֵּהוּ, *et auro pulchrum reddidit ipsum*, Jer. X. 4. Pyh. præt. ex geminatis duabus literis, יָפְיָפִיתָ, *pulcherrimus* vel *longe pulchrior redditus* vel *effectus es*, Psalm. XLV. 3. Hithp. futur. לַשָּׁוְא תִּתְיַפִּי, *in vanum reddis te pulchram*, Jer. IV. 30.

יָפֶה, masc. *pulcher*, Cant. I. 16. constr. יְפֵה תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה, *pulcher formâ, et pulcher aspectu*, Gen. XXXIX. 6. fœm. הִנָּךְ יָפָה, *ecce tu pulchra es*, Cant. I. 15. constr. יְפַת תֹּאַר, *pulchra formâ*, Gen. XXIX. 17. plural. נָשִׁים יָפוֹת, *mulieres formosæ*, Job. XLII. 15. constr. יְפוֹת מַרְאֶה, *pulchræ aspectu*, Gen. XLI. 2.

יְפֵה־פִיָּה, f. *pulcherrima, speciosissima*, Jer. XLVI. 20. nomen, scribit Kimchi in Com. quod scribitur ut duæ dictiones, legitur autem tanquam una, et secunda ac tertia radicalis geminatæ sunt, ad summam pulchritudinem indicandam.

יֹפִי, masc. *pulchritudo*, Ezech. XXVIII. 7. et יְפִי unde in pausa יֹפִי, et inde יָפְיוֹ, *pulchritudo ejus*, Zach. IX. 17.

יפח Hithp. *anhelare, suspirare,*

futur. תְּתְיַפֵּחַ, *anhelat*, Jer. IV. 31. convenit cum פּוּחַ.

יָפֵחַ, m. *spirans:* constr. וִיפֵחַ חָמָס, *et spirans violentiam*, Psalm. XXVII. 12.

יפע Hiph. הוֹפִיעַ, *splenduit, illuxit:* præterit. וְהוֹפִיעַ אוֹר עֲנָנוֹ, *et splendet lux nubis suæ*, Job. XXXVII. 15. Hebræi transitivè exponunt, *splendescere facit, splendidam reddit lucem nubis suæ.* futur. וְאַל־תּוֹפַע עָלָיו נְהָרָה, *neque illuxisset super eum splendor*, Job. III. 4.

יִפְעָה, fœm. *splendor:* affix. וְחִלְּלוּ יִפְעָתֶךָ, *et polluet splendorem tuum*, Ezech. XXVIII. 7.

יפת מוֹפֵת, m. *prodigium, portentum, ostentum:* אוֹת אוֹ מוֹפֵת, *signum aut prodigium*, Deuter. XIII. 2. affix. אֲנִי מוֹפֶתְכֶם, *ego sum ostentum vestrum*, Ezech. XII. 11. plural. וְנָתַתִּי מוֹפְתִים, *et edam ostenta*, Joël. III. 3. aff. וּמֹפְתָיו, *et portenta sua*, Psal. LXXVIII. 43.

יָצָא *exivit, prodiit, processit, discessit, digressus, progressus, egressus est*, præt. הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא, *sol prodibat super terram*, Genes. XIX. 23. א ejecto, עָרֹם יָצָתִי, *nudus egressus sum*, Job. I. 21. cum affixo: יְצָאֻנִי, *egressi sunt ex me*, Jer. X. 20. pro יָצְאוּ מִמֶּנִּי juxta Hebræos. Et sic sæpè affixa verbis intransitivis juncta, per præpositionem interjectam explicanda sunt. particip. fœmin. in ת, יֹצֵאת, *egrediebatur*, Jud. XI. 34. et יוֹצֵת, Deut. XXVIII. 57. infinit. יְצֹא et contractè צֵאת, Gen. XXIV. 11. pro צֵאת juxta formam quiescentium primâ י. Hiph. הוֹצִיא, *exire fecit, eduxit, produxit, protulit, extulit, deprompsit.* præter. הוֹצִיא שֵׁם רָע, *protulit nomen malum, famam malam*, Deuter. XXII. 19. imperat. הַוְצֵא אִתָּךְ, *educito tecum*, Genes. VIII. 17. quod ad formam perfectorum juxta Masorethas legendum הַיְצֵא. Hoph. præt. הוּצָאָה, *educta est*, Ezech. XXXVIII. 8. particip. הַמּוּצָאִים, *qui educuntur*, Ez. XIV. 22. fœm. הִיא מוּצֵאת, *ipsa educebatur*, Gen. XXXVIII. 25.

צֵא, m. *sordes, excrementum*, Ies. XXX. 22. ubi Masoretharum glossa est significare מְטֻנָּף, *inquinamentum*, quibusdam est imper. interjectionis vim habens, *apage.*

צֵאָה, fœm. *excrementum, stercus:* constr. צֵאַת הָאָדָם, *excrementi hominis*, Ezech. IV. 12. aff. אֶת־צֵאָתֶךָ, *excrementum tuum*, Deut. XXIII. 13.

צוֹאָה, f. idem: קִיא צֹאָה, *vomitu* (et) *excremento* sive *sordibus*, Ies. XXVIII. 8. constr. אֵת צֹאַת בְּנוֹת־צִיּוֹן, *excrementum, stercus filiorum Tzionis*, Ies. IV. 4. aff. וּמִצֹּאָתוֹ, *et a stercore suo, sordibus suis*, Prov. XXX. 12.

צֹאִים, m. p. *sordidi:* הַבְּגָדִים הַצֹּאִים, *vestimenta sordida, excremento infecta*, Zach. III. 3.

צֶאֱצָאִים, m. p. *filii, prognati; res prognatæ, propagines*, quasi egressiones vel progressus dicas: הַצֶּאֱצָאִים, *prognati, filii*, Ies. XXII. 24. qui sunt יְצִיאֵי מֵעַיִם ut Aben Esra scribit, id est, *egressiones viscerum*, egredientes ex visceribus matris, et sic Chaldæus בְּנַיָּא, *filii.* Quidam, *proventus:* const. צֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ, *et prognati viscerum tuorum*, Ies. XLVIII. 19. aff. וְצֶאֱצָאֶיךָ, *et prognati tui* vel *a te*, Job. V. 25.

וְצֶאֱצָאֶיהָ, *et res prognatas ex ea,* Ies. XLII. 5.

מוֹצָא, masc. *exitus, exortus, progressus; productio, prolatum, pronunciatum:* מֹצָא דֶשֶׁא, *productionem teneræ herbæ,* Job. XXXVIII. 27. וּמוֹצָא שְׂפָתַי, *et prolatum labiorum meorum,* Ps. LXXXIX. 35. מִמּוֹצָא, *ab exortu,* Ps. LXXV. 7. aff. מֹצָאוֹ, *exortus ejus,* Hos. VI. 3. plur. const. וּמֹצָאֵי מַיִם, *et processus aquarum,* Psal. CVII. 35. aff. וּמוֹצָאָיו, *et exitus ejus,* Ezech. XLIII. 11.

מְיצִיאִים, m. p. *prognati:* constr. וּמִיצִיאֵו מֵעָיו, *et prognati viscerum ejus, egressi ex visceribus ejus,* id est, filii ejus, 2 Paral. XXXII. 21. scribitur in fine cum ן sed juxta Masorethas legendum per י, et מ potiùs præpositio est, quàm Heemanticum, *ex egressis e visceribus ejus,* id est, quidam filiorum ejus, cui simile מִילִידֵי, *de filiis,* 1 Paral. XX. 4.

מוֹצָאוֹת, f. p. *exitus, exortus:* aff. מוֹצָאֹתָיו, *exortus ejus,* Mich. V. 2. item *latrinæ,* excrementorum loca vel receptacula: nomen in textu quidem biblico non occurrens hac significatione, sed a Masorethis pro alia voce in margine substituta, vide חָרָר.

תּוֹצָאוֹת, f. p. *exitus:* Psalm. LXVIII. 21. constr. תּוֹצְאוֹת חַיִּים, *egressiones, exitus vitæ,* Prov. IV. 23. affix. תּוֹצְאֹתָיו, *exitus ejus,* Numer. XXXIV. 4.

יְצַב Chald. *verum* vel *veritatem cognoscere, vero insistere et inniti:* unde infinit. Pahel, לְיַצָּבָא, *veritatem cognoscere,* Dan. VII. 19.

יַצִּיב, *verum, firmum,* Dan. II. 45. vel יַצִּיבָא, Dan. III. 24. מִן־יַצִּיב, *de firmo* vel *vero,* id est, verè, Dan. II. 8.

יצב Hiph. הִצִּיב, *statuit, constituit:* הִצִּיב דְּלָתֶיהָ, *statuit fores ejus,* 1 Reg. XVI. 34. partic. מַצִּיב לוֹ יָד, *constituit sibi locum,* 1 Sam. XV. 12. Hoph. præterit. וְהֻצַּב, *et statio posita fuit,* Nah. II. 8. Hebræis proprium nomen est reginæ Assyriorum. part. סֻלָּם מֻצָּב, *scala constituta,* Genes. XXVIII. 12. Niph. נִצַּב, *sisti, collocari, constitui, stare, consistere:* præterit. וְנִצַּבְתָּ, *et consistes,* Ex. VII. 15. part. הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב, *ecce ego consisto,* Gen. XXIV. 13. הַנִּצָּב, *qui constitutus erat,* Ruth. II. 5. Hithp. הִתְיַצֵּב, *sistere, statuere se, assistere, consistere:* præterit. וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ, *et sistent se ibi tecum,* Num. XI. 16. irregulare est ex futur. וַתֵּתַצַּב, *et stetit,* Exod. II. 4. pro וַתִּתְיַצֵּב.

נִצָּב, *præfectus, præstitutus,* regioni vel provinciæ alicui: ut נִצָּב מֶלֶךְ, *præfectus,* sc. *regni, erat rex,* 1 Reg. XXII. 48. item *capulus,* cultri scil. vel ensis, sic dictus quòd in eo gladius consistat, Jud. III. 22. plur. נִצָּבִים, *præfecti, sitarchi, præfecti annonæ,* 1 Reg. IV. 7. *curatores,* 1 Reg. V. 16.

מֻצָּב, m. *statio, stativa, castra,* vel *munitiones in quibus milites subsistunt:* וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מֻצָּב, *et obsidebo te stativis,* Ies. XXIX. 3. Chaldæus כַּרְקוֹם quod est ex Græco χαράκωμα *vallum, agger.*

מַצָּב, מַצָּב, m. *status, statio, locus ubi quid stat* aut *consistit,* Jos. IV. 3. *acies stationaria* seu *statio militum,* 2 Sam. XIII. 23. affix. מִמַּצָּבְךָ, *de statione tua,* Ies. XXII. 19.

מַצָּבָה, f. *statio militum*, 1 Sam. XIV. 12.

מַצֵּבָה, f. *statua*, Genes. XXVIII. 18. constr. אֶת־מַצְּבַת הַבַּעַל, *statuam Bahal*, 2 Reg. X. 27. et in ת מַצֶּבֶת, Genes. XXXV. 20. 2 Sam. XVIII. 18. *statumen*, Ies. VI. 13. מַצַּבְתָּהּ, *statumen ejus*, ibid. plural. מַצֵּבוֹת, *statuæ*, 2 Reg. XVII. 10. constr. אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל, *statuas domus Bahal*, 2 Reg. X. 26.

יצג Hiph. הִצִּיג, *statuit, constituit, stitit, collocavit:* præt. וְהִצִּיגֵנִי, *et constituit me*, Job. XVII. 6. Puhal, futur. יֻצַּג, *sistitor*, Exod. X. 24.

יצע Hiph. הִצִּיעַ, *stravit, substravit, stratum posuit*, fut. וְאַצִּיעָה, *aut stratum ponerem*, Ps. CXXXIX. 8. *sternat* aut *substernat*, Ies. LVIII. 5. Hoph. יֻצַּע, *substernitur*, Ies. XIV. 11. יֻצַּע, *stratum erat, substernebatur*, Esth. IV. 3. quibusdam est Pyhal.

יָצוּעַ, m. *stratum:* aff. יְצוּעִי, *stratum meum*, Genes. XLIX. 4. plural. יְצוּעִים, et constructè, יְצוּעֵי, *strata*, 1 Par. V. 1. aff. יְצוּעָי, *stratorum meorum*, Psal. CXXXII. 3.

יָצִיעַ, m. *substructio, solum stratum*, 1 Reg. VI. 5, 6.

מַצָּע, masc. *stratum:* קָצַר הַמַּצָּע, *brevius est stratum*, Ies. XXVIII. 20.

יצק *fudit, effudit, infudit, perfudit, profudit.* quandoque intransitivè, *effundi, effluere.* Dicitur de liquidis per se, et liquefactis, ut auro, ære et aliis metallis, quæ fusa rursus consistunt et firmiora fiunt. Inde *firmari, durescere: consistere, collocari, situm esse.* Sæpè etiam cum צוק formam confundit, quod accuratè distinguendum. præter. abjectâ primâ radicali, et cum ן paragogico, צָקוּן לַחַשׁ, *effuderunt submissam orationem*, Ies. XXVI. 16. particip. Pahul יָצוּק, *fusus*, Job. XXIX. 6. plural. יְצוּקִים, *fusi*, 2 Paral. IV. 3. plural. fœm. יְצֻקוֹת, *fusæ*, 1 Reg. VII. 30. infin. בְּצֶקֶת עָפָר לַמּוּצָק, *quum duresceret pulvis in duritiem*, Job. XXXVIII. 38. id est, ut esset firmus ac solidus instar metalli fusi et consolidati, ut R. Salo. exponit. Quidam, *quum perfunditur pulvis, ut consistat firmus.* futur. אֶצָּק־מַיִם, *effundam aquas*, Ies. XLIV. 3. intransitivè, וַתִּצֹּק־דָּם, *et effluxit sanguis plagæ*, 1 Reg. XXII. 35. habetque formam anomalam, quasi וַיִּיצַק ex quiescentium formâ, quum aliâs defectivum sit: vide simile in יקץ. Hiph. particip. fœm. מוֹצֶקֶת, *infundebat*, 2 Reg. IV. 5. fut. וַיַּצִּקוּ, *et statuerunt, collocarunt*, 2 Sam. XV. 24. Hoph. præter. הוּצַק, *infusa est*, Ps. XLV. 3. particip. מוּצָק, *fusum*, 1 Reg. VII. 23. Job. XXXVII. 18. vide et mox in nominibus. futur. נָהָר יוּצַק, *fluvius effundetur*, Job. XXII. 16.

יָצוּק, m. *fusum, firmum, validum, solidum*, ut id quod è metallis fusum est: יָצוּק עָלָיו, *firma est in eo*, Job. XLI. 15. לִבּוֹ יָצוּק, *cor ejus firmum est*, ver. 16. plurale, יְצוּקִים, vide in verbo. fœmininum יְצֻקָה, *fusio, fusura*, cum aff. בִּיצֻקָתוֹ, *in fusura ejus*, 1 Reg. VII. 24. plurale, יְצֻקוֹת, vide in verbo.

מֻצָּק מוּצָק, m. idem: וְהָיִיתָ מֻצָּק, *erisque validus*, Job. XI. 15. vide et ante in Hophal: לַמּוּצָק, *in solidum, firmum*, vel, *soliditatem, firmitatem, consistentiam*, Job. XXXVIII. 38.

construct. מְצַק נְחֹשֶׁת, *fusum æris,* 1 Reg. VII. 16.

מוּצֶקֶת, f. *fusura:* aff. בְּמֻצַקְתּוֹ, *in fusura ejus,* 2 Par. IV. 3.

מוּצָקוֹת, f. p. *infundibula,* Zach. IV. 2.

יָצַר *finxit, formavit:* propriè figulorum verbum, latius tamen deinde usurpatur: item *arctari, angi, anxietatem* vel *angustiam esse alicui,* quod à צוּר vel צָרַר mutuo accipit. præterit. מִי יָצַר אֵל, *quis formavit Deum,* Ies. XLIV. 10. futur. וַיִּיצֶר, *et finxit* (*Deus hominem*), Gen. II. 7. ex altera significatione literæ formativæ futuri habent Tzere discriminis causâ, et construitur cum dativo: וַיֵּצֶר לָהֶם, *et angustia erat ipsis* (*valde*), Jud. II. 15. וַיֵּצֶר־לוֹ, *et anxietas fuit ipsi, anxius fuit,* Gen. XXXII. 8. יְצֵרֻהוּ, *arctantur, anguntur,* Job. XVIII. 7. Niph. לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל, *ante me non est formatus Deus,* Ies. XLIII. 10. Pyh. præter. יֻצָּרוּ, *formata sunt,* Ps. CXXXIX. 16. Hoph. futur. כָּל־כְּלִי יוּצַר, *omne instrumentum* (quod) *formabitur* (*contra te*), Ies. LIV. 17.

יוֹצֵר, m. *formans, fingens: fictor, formator, figulus,* Zach. XI. 13. Ies. XLI. 25. aff. וְיֹצֶרְךָ, *et formator tuus,* Ies. XLIII. 1. plur. הֵמָּה הַיּוֹצְרִים, *ipsi sunt figuli illi,* 1 Par. IV. 23.

יֵצֶר, m. *figmentum, cogitatio,* Gen. VIII. 21. et VI. 5. aff. יִצְרוֹ, *cogitationem ejus,* Deut. XXXI. 21.

יְצֻרִים, m. p. *membra:* aff. וִיצֻרַי, *et membra mea,* Job. XVII. 7.

צוּרָה, f. *forma,* vide in צוּר. et מֵצַר vide in צרר.

יָצַת *succendi, exuri, flagrare:* futur. וַתִּצַּת, *et flagrat,* Ies. IX. 18. בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ *igni exurentur,* Ies. XXXIII. 12. Niph. præteritum, נִצְּתוּ, *accendentur,* Jerem. IX. 10. Hiph. הִצִּית, *accendit, incendit, succendit:* præter. הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ, *incendit ignem super eam,* Jer. XI. 16. particip. מַצִּית בְּךָ אֵשׁ, *succensurus sum in te ignem,* Ezech. XX. 47.

יֶקֶב m. *torcular, lacus torcularis,* Ies. V. 2. aff. וּמִיִּקְבֶךָ, *et de torculari tuo,* Deut. XV. 14. plur. יְקָבִים דָּרְכוּ, *torcularia calcant,* Job. XXIV. 11. construct. יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ, *torcularia regis,* Zach. XIV. 10. aff. יְקָבֶיךָ, *torcularia tua,* Prov. III. 10.

יָקַד *arsit, exarsit:* particip. אֵשׁ יֹקֶדֶת, *ignis urens,* Ies. LXV. 5. infinit. cum futuro, יֵקַד יְקֹד, *ardebit ardendo,* Ies. X. 16. וַתִּיקַד, *et ardebit,* Deuter. XXXII. 22. Hoph. fut. תּוּקַד בּוֹ, *incendetur in eo,* Lev. VI. 2.

יְקֹד, m. *ardor,* Ies. X. 16. quidam infinitivum faciunt, ut antè positum.

יָקוּד, *focus,* Ies. XXX. 14.

מוֹקֵד, masc. idem, Psal. CII. 4. plur. constr. מוֹקְדֵי עוֹלָם, *ad focos æternitatis,* id est, æternos, ad ardores perpetuos, Ies. XXXIII. 14.

מוֹקְדָה, f. *adustio,* Lev. VI. 2.

יְקֵדָה, f. Chald. *combustio:* constr. לִיקֵדַת אֶשָּׁא, *in combustionem ignis,* Dan. VII. 11.

יָקִידְתָּא, f. Chald. *ardens, accensa,* Dan. III. 6. vel יָקִדְתָּא, ver. 26. absolutum יָקִידָא.

יקה יְקָהָה, *obedientia,* secundum quosdam: vel *aggregatio, collectio, associatio:* construct. יִקְּהַת־עַמִּים, *obedientia,* vel *aggregatio po-*

pulorum, Genes. XLIX. 10. ־לִיקְהַת אֵם, *obedientiam matris*, Prov. XXX. 17. R. Levi, *associationem matris*, ut scil. mater solet liberos ad se allicere et in gremium associare. Scribitur autem cum Dagesch euphonico pro לִיקְהַת: simile vide in יָקָר.

יָקַע *pendere luxatum, luxari, recedere, divelli.* præter. וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ, *et pendebat luxatum acetabulum femoris*, Gen. XXXII. 26. פֶּן תֵּקַע נַפְשִׁי, *ne luxata recedat anima mea abs te*, Jer. VI. 8. sic Ezech. XXIII. 17, 18. Hiph. הוֹקִיעַ, *pendere facere, suspendere:* præterit. וְהוֹקַעֲנוּם, *et suspendemus eos*, 2 Sam. XXI. 6. imperat. וְהוֹקַע אוֹתָם, *et suspende eos*, Num. XXV. 4. Hoph. particip. עַצְמוֹת־הַמּוּקָעִים, *ossa suspensorum*, 2 Sam. XXI. 13.

יָקַף Hiph. הִקִּיף, *ambivit, circumivit, cinxit, circumdedit, circumegit:* præterit. הִקִּיף עָלַי, *circumegit mihi*, Job. XIX. 6. כִּי־הִקִּיפוּ, *cum circumegissent*, Job. I. 5. fut. תַּקִּיפוּ, vide in נָקַף.

יָקַץ *evigilavit, expergefactus est:* futur. וָאִיקָץ, *et evigilavi*, Gen. XLI. 21. וַיִּיקַץ פַּרְעֹה, *et evigilavit Pharao*, Genes. XLI. 4. et in Sægol propter accentum ad penultimam retractum, וַיִּיקֶץ נֹחַ, *et quum evigilasset Noah*, Genes. IX. 24. et defectivè, וַיִּקַץ, *et evigilavit*, 1 Reg. XVIII. 27. וְיִקְצוּ, *expergiscentur*, Hab. II. 7. abjecto י radicali, quod Metheg compensat.

יָקַר *pretiosus fuit, pretiosus visus vel habitus est, pretiosè æstimatus fuit, in pretio fuit.* præt. יָקַרְתָּ בְעֵינַי, *pretiosus visus es in oculis meis*, Ies. XLIII. 4. futur. וְיֵקַר דָּמָם, *et pretiosus est sanguis eorum*, Psalm. LXXII. 14. וַיֵּיקַר, *et in pretio erat*, 1 Sam. XVIII. 30. Hiph. imperat. הֹקַר רַגְלְךָ, *pretiosum habe* vel *facito pedem tuum*, Prov. XXV. 17. futur. אוֹקִיר אֱנוֹשׁ, *faciam ut pretiosus sit homo*, Ies. XIII. 12.

יָקָר, m. *pretiosus, honorabilis, rarus, carus:* כָּל־הוֹן יָקָר, *omnem substantiam pretiosam*, Prov. I. 13. constructum, וְקַר רוּחַ, *pretiosus spiritu*, Prov. XVII. 27. scribitur cum ו, sed legitur per י. plur. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים, *filii Tzionis pretiosissimi*, Thren. IV. 2. fœmin. יְקָרָה הִיא, *pretiosa est*, Prov. III. 15. et forma constructa pro absoluta, יִקְרַת, *pretiosum*, Ies. XXVIII. 16. cui simile vide in עגל: plural. אֲבָנִים יְקָרוֹת, *lapides pretiosi*, 1 Reg. VII. 10. aff. בִּיקְּרוֹתֶיךָ, *inter pretiosas*, vel *caras tuas*, Psal. XLV. 10. cum Dagesch euphonico, pro בִּיקְרוֹתֶיךָ cui simile vide in יתר in nomine יִתְרוֹן.

יְקָר, masc. *pretium, pretiosum, res pretiosa:* metaphoricè *gloria, honor:* יִתְּנוּ יְקָר, *tribuent honorem maritis suis*, Esth. I. 20. constr. כִּיקַר כָּרִים, *ut pretiosum agnorum*, Ps. XXXVII. 20. plural. fœmin. אוֹר יְקָרוֹת, *lux pretiositatum*, id est, pretiosissima, Zach. XIV. 6. Chald. וִיקָר שַׂגִּיא, *et gloriam multam*, Dan. II. 6. וְלִיקָר מַלְכוּתִי, *et ad gloriam regni mei*, Dan IV. 33. emphat. וִיקָרָא, *et gloriam*, Dan. II. 37. et וִיקָרָה, Dan. V. 20.

יַקִּיר, m. *pretiosus, honorabilis, gloriosus, carus:* הֲבֵן יַקִּיר, *num filius pretiosus*, Jer. XXXI. 20. Chaldaice, רַבָּא וְיַקִּירָא, *magnus et gloriosus*, Esr. IV. 10.

יָקֹשׁ vel יָקֹשׁ, *laqueum tetendit:* præter. יָקֹשְׁתִּי לָךְ, *laqueum tetendi tibi,* Jer. L. 24. Niph. præt. נוֹקַשְׁתְּ, *illaqueasti te, irretitus es,* Prov. VI. 2. futur. תִּוָּקֵשׁ בּוֹ, *illaqueeris eo,* Deut. VII. 25.

יוֹקֵשׁ, masc. *auceps:* plural. מִפַּח יוֹקְשִׁים, *de laqueo aucupum,* Psalm. CXXIV. 7.

יָקוֹשׁ, m. idem, Hos. IX. 8.

יָקוּשׁ, masc. idem: מִיַּד יָקוּשׁ, *de manu aucupis,* Prov. VI. 5. plural. כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים, *secundum tendere aucupes, ut tendentes aucupes,* Jer. V. 26.

יוּקָשִׁים, m. p. *irretiti,* Eccles. IX. 12.

מוֹקֵשׁ, mascul. *laqueus, tendicula:* מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ, *tendicula, laqueus id esset tibi,* Deuter. VII. 16. plural. מוֹקְשִׁים, *laqueos posuerunt mihi,* Ps. CXL. 6. constr. מוֹקְשֵׁי מָוֶת, *tendiculæ mortis,* Psal. XVIII. 6. et fœm. וּמוֹקְשׁוֹת, *et laqueis,* Psal. CXLI. 9.

יָרֵא *timuit, extimuit, metuit, reveritus est.* construitur absolutè et cum accusativo tam disjuncto quàm conjuncto, et cum præpos. ל, מִן, מִלִּפְנֵי. præter. וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ, *sed timebis a Deo tuo,* Levit. XIX. 14. infinitivus, יְרֹא, *timere,* et contractè לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד, *timere a Davide,* 1 Sam. XVIII. 29. Niph. particip. נוֹרָא, *timendus, reverendus, terribilis, formidabilis:* מַה־נּוֹרָא, *quàm reverendus est (locus hic,)* Gen. XXVIII. 17. fœmin. מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה, *e regione formidabili,* Ies. XXI. 1. plural. נוֹרָאוֹת, *terribilia,* Ies. LXIV. 3. fut. לְמַעַן תִּוָּרֵא, *ut reverenter colaris,* Psalm. CXXX. 4. Pih. præt. יֵרְאֻנִי, *metuere fecerunt me, metum incusserunt mihi,* 2 Sam. XIV. 15. particip. מְיָרְאִים, *timorem injiciebant,* Nehem. VI. 9. infin. לְיָרְאֵנִי, *ad timorem injiciendum mihi,* Neh. VI. 19.

יָרֵא, m. *reverens, timens, timidus:* et regit casum verbi sui, et construitur ut nomen: יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ, *timeo ego eum,* Genes. XXXII. 12. vide Deuter. VII. 19. הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב, *qui timidus ac mollis corde est,* Deut. XX. 8. constr. יְרֵא יְהוָה, *timens Domini,* Ies. L. 10. plur. יְרֵאִים, const. יִרְאֵי, *timentes:* יְרֵאָיו, *timentes ejus.*

יִרְאָה, f. *reverentia, timor:* יִרְאָה וָרַעַד, *timor et tremor (invadit me,)* Psalm. LV. 6. constr. יִרְאַת יְהוָה, *timor Domini,* Proverb. I. 7. affix. בְּיִרְאָתֶךָ, *cum timore* vel *reverentia tui,* Psal. V. 8.

מוֹרָא, m. *reverentia,* Mal. II. 5. et cum ה, מוֹרָה, *timor,* Psalm. IX. 21. affix. וְאֶת־מוֹרָאוֹ, *et timorem ejus,* Ies. VIII. 12. plur. וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים, *et terroribus maximis,* Deut. IV. 34.

*יְרִיבִים ירב, vide in רוב.

יָרַד *descendit:* præt. וְלֹא יָרַד, *et non descendit,* 2 Sam. XI. 9. semel cum aphæresi primæ radicalis, וְהַיּוֹם רַד מְאֹד, *et dies descenderat valde,* id est, inclinaverat, Jud. XIX. 11. infin. עַד־רֶדֶת, *usque ad descendere,* id est, donec descenderint, corruerint, Deut. XXVIII. 52. et sic XX. 20. Hiph. הוֹרִיד, *descendere fecit* vel *sivit, demisit, dejecit, detrusit, deturbavit, deposuit, detulit, deportavit:* præter. וְאֶת־הַיָּם הוֹרִיד, *mare autem sive lacum deposuit,* 2 Reg. XVI. 17. Hoph. præt. וְיוֹסֵף הוּרַד, *et Joseph deductus fuit,* Gen. XXXIX. 1. fut.

אֶל־שְׁאוֹל תּוּרַד, *in sepulchrum dejicieris*, Ies. XIV. 15.

מוֹרָד, m. *descensus, locus declivis, declive:* בְּמוֹרָד, *in declivem locum*, Mich. I. 4. const. בְּמוֹרַד בֵּית־חוֹרֹן, *in declivi Beth Choronis*, Jos. X. 11. plur. בְּמֹרָדַי, vide in מָרַד.

ירה *jecit, projecit, dejecit, præcipitavit: jaculatus, ejaculatus est, jaculis petiit* vel *confecit:* præterit. יָרָה בַיָּם, *præcipitavit in mare*, Ex. XV. 4. יָרָה הַחֵצִי, *jaculatus est sagittam*, 1 Sam. XX. 36. infin. לִירוֹא, *ad jaculandum sagittis*, cum א, 2 Par. XXVI. 15. futur. וַנִּירָם, *et jaculis confecimus eos:* Num. XXI. 30. pro וַנִּירֶה אוֹתָם, ut Kimchi exponit in lib. Rad. Et Ab. Esra præter alias expositiones etiam ab hoc themate deducit, exponens, כַּאֲשֶׁר יָרִינוּ אוֹתָם, *posteaquam jaculis confecimus eos* (*periit*), etc. Niph. fut. יָרֹה יִיָּרֶה, *jaculando jaculis conficitor:* Exod. XIX. 13. Hiph. הוֹרָה, *jecit, projecit, jaculatus, ejaculatus est:* item *docuit, instituit, ostendit, monuit, præmonuit:* præt. הוֹרַנִי, *projecit me*, Job. XXX. 19. אֲשֶׁר הוֹרָהוּ, *quibus docebat eum*, 2 Reg. XII. 2. infinit. לְהוֹרוֹת, *ad præmonendum*, Gen. XLVI. 28. fut. אוֹרֶה, *jaculabor*, 1 Sam. XX. 20. et cum א, גַּם הוּא יוֹרֵא, *etiam ipse projiciet, profundet*, Prov. XI. 25. id est, abundabit, cumulatim habebit, ut magnâ copiâ, si opus fuerit, aliis sua bona elargiri et projicere possit. Quidam exponunt passivè quasi יְרֻוֶּא vel יְרֻוֶּה, *irrigabitur:* nam præcedit מַרְוֶה, *irrigans.*

יוֹרֶה, m. *pluvia tempestiva*, Deut. XI. 14. Jer. V. 24. nempe Autumnalis post jactam sementem sic dicta, quod terram quasi erudiat ac informet ad producendam sementem acceptam.

מוֹרָה, f. vide in יָרֵא, et in Rad. מָרָה.

תּוֹרָה, f. *doctrina, institutio*, quomodo in Proverbiis Salomonis sæpè usurpatur: *lex*, quomodo dicitur vel de tota lege Mosis tantùm, vel de specialibus quibusdam legibus, ut conjugii, Sabbathi, lepræ, etc. vel denique de universo verbo Dei, quod sic vocatur, quòd nos de Dei voluntate erga nos, et nostro officio erga Deum et proximum nostrum doceat et erudiat. תּוֹרָה אַחַת, *lex una*, Ex. XII. 49. const. בְּתוֹרַת יְהוָה, *in lege Domini* (*voluntas ejus*), Psalm. I. 2. aliter vide in תּוּר: aff. וּבְתוֹרָתוֹ, *et in lege ejus*, ibid. plural. עָבְרוּ תוֹרֹת, *transgressi sunt leges*, Jos. XXIV. 5. aff. וְאֶת־תּוֹרֹתָיו, *et leges ejus*, Exod. XVIII. 16.

ירח masc. *luna, mensis:* יָרֵחַ וְכוֹכָבִים, *lunam et stellas*, Ps. VIII. 4. אוֹ לַיָּרֵחַ, *aut lunæ*, Deut. VII. 3. constr. יֶרַח יָמִים, *mensem dierum*, Deut. XXI. 13. id est, integrum mensem: aff. וִירֵחֵךְ, *et luna tua* (*non deficiet*), Ies. LX. 20. plural. גֶּרֶשׁ יְרָחִים, *fructu lunarum*, Deuter. XXXIII. 14. id est, quos quæque luna protrudit: pluralis autem numerus ei tribuitur, quia pluries nova fit: constructum, כְּיַרְחֵי־קֶדֶם, *ut mensibus antiquis*, Job. XXIX. 2. Chald. לִירַח אֲדָר, *mensis Adar*, Esr. VI. 15. plural. יַרְחִין, *menses*, Dan. IV. 26.

ירט *declinavit, divertit:* præter. כִּי־יָרַט, *quia declinavit*, Numer. XXII. 32. Targum Jonathæ סְטַת, *declinat de via.* futurum transiti-

vum, יִרְטֵנִי, *inclinavit me*, Job. XVI. 11. formam habet quasi à רָטָה vel est pro יִירְטֵנִי.

יָרֵךְ f. *femur*, cùm de homine dicitur: *latus*, cùm de aliis rebus: עַל־כַּף הַיָּרֵךְ, *super acetabulum femoris*, Genes. XXXII. 32. constructum, תַּחַת יְרֵךְ, *sub femore (Abraham,)* Gen. XXIV. 9. עַל־יָרֵךְ, *ad latus (in latere tabernaculi)*, Exod. XL. 24. affix. יְרֵכוֹ, *femoris ejus*, Genes. XXXII. 26. יְרֵכָהּ, *femur ejus*, Ex. XXXVII. 17. id est, *scapus*, nam de candelabro dicitur: duale, וְעַד־יְרֵכַיִם, *usque ad femora*, Exod. XXVIII. 42. aff. חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ, *ambitus femorum tuorum*, Cant. VII. 2.

יַרְכָּה, fœmin. idem: aff. וְיַרְכָתוֹ, *et latus ejus*, Gen. XLIX. 13. Chaldaicè, יַרְכָתֵהּ, *latus* vel *femur ejus*, Dan. II. 32. duale, בְּיַרְכָתַיִם, *in utroque latere*, Exod. XXVI. 23. constructum, אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה, *ad latera navis*, Jonæ I. 5.

יָרַע *malum esse* vel *videri*: præter. נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ, *anima ejus mala videbitur ipsi*, Ies. XV. 4. id est, tædebit ipsum animæ, hoc est, vitæ suæ. futurum, אַל יֵרַע, *ne malum videatur, ne displiceat*, Genes. XXI. 12. מַדּוּעַ לֹא יֵרַע, *quare non esset malus*, id est, afflictus, malè dispositus *vultus meus*, Neh. II. 3. est et transitivum, יֵרַע לָנוּ, *malefacturus, nociturus est nobis*, 2 Sam. XX. 6. quasi ex Pihel pro יְיָרַע.

יְרִיעָה, f. *aulæum*, Exod. XXVI. 2. plur. יְרִיעוֹת, Hab. III. 7.

יָרַק *spuit, exspuit, inspuit*: participium, יָרֹק יָרַק, *spuendo inspuisset in faciem ejus*, Num. XII. 14. convenit cum רָקַק.

יָרָק, m. *olus*, sativum propriè et cibarium: לְגַן־יָרָק, *in hortum olerum*, 1 Reg. XXI. 2. const. וִירַק דֶּשֶׁא, *et olus herbæ*, 2 Reg. XIX. 26. id est, oleracea herba, vel viror herbæ.

יָרוֹק, m. *viride, viriditas, virens herba*, Job. XXXIX. 11.

יֶרֶק, m. *viror, viriditas: olus viride:* dicitur tam de arboribus quàm herbis, Exod. X. 15. Gen. I. 30.

יֵרָקוֹן, m. *rubigo*, segetum morbus, 1 Reg. VIII. 37. *aurigo*, hominum morbus, *morbus regius*, Deut. XXVIII. 22.

יְרַקְרַק, m. *subviridis*, Levit. XIII. 49. *subfulvus*, Psalm. LXVIII. 14. plural. fœmin. יְרַקְרַקּוֹת, *subvirides*, Levit. XIV. 37. cujus singulare esset יְרַקְרֶקֶת ad formam אֲדַמְדֶּמֶת quod etiam sic pluraliter flectitur.

יָרַשׁ *jure hæreditario possedit, in hæreditatem successit, hæreditatem adiit* vel *obtinuit, hæres effectus fuit*: præterit. וִירִשְׁתֶּם, *et possidebitis (gentes,)* Deuter. IV. 1. cum Chirek in medio, loco Pathach. imper. רֵשׁ, *posside*: et רַשׁ, ut Deuter. II. 31. et regulariter cum ה paragogico רְשָׁה, *posside*, Deuter. XXXIII. 23. futur. אִירָשֶׁנָּה, *possessurus sum eam*, Gen. XV. 8. Niph. נוֹרַשׁ, *pauperem fieri* vel *effici*, quod habet ab affini verbo רוּשׁ. futurum, וּפֶן אִוָּרֵשׁ, *et ne fortè pauper factus*, Prov. XXX. 9. Pih. fut. יְיָרֵשׁ, *jure hæreditario possidebit*, aut *faciet possidere*, Deut. XXVIII. 42. in Hiph. הוֹרִישׁ, *possidere fecit, possidendum dedit* vel *tradidit, hæredem instituit*: et contrariâ significatione, possessione expulit, et tunc plerunque construitur cum præpos. מִן vel מִפְּנֵי: item, *depauperavit*,

pauperem fecit. præter. et futurum, אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ, *quod possidere fecerit te, cujus hæredem instituerit te,* אֹתוֹ תִירָשׁ, *illud possidebis:* וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ מִפָּנֵינוּ, *et quemcunque expulerit à facie nostra,* Jud. XI. 24. particip. יְהוָה מוֹרִישׁ, *Dominus pauperem facit,* 1 Sam. II. 7.

יְרֵשָׁה, f. *possessio, hæreditas,* Num. XXIV. 18.

יְרֻשָּׁה, f. idem, Deut. II. 5. constr. יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ, *hæreditatem timentium nominis tui,* Psalm. LXI. 6. aff. לִירֻשָּׁתוֹ, *ad hæreditatem suam,* Deut. III. 20.

מוֹרָשׁ, m. idem: constr. לְמוֹרַשׁ קִפֹּד, *in hæreditatem anatariæ,* Ies. XIV. 23. plur. constr. מוֹרָשֵׁי לְבָבִי, *possessiones cordis mei,* Job. XVII. 11. aff. אֵת־מוֹרָשֵׁיהֶם, *hæreditarias possessiones suas,* Obad. ver. 17.

מוֹרָשָׁה, f. idem, Deut. XXXIII. 4. מוֹרֶשֶׁת proprium nomen est loci, Mich. I. 14.

תִּירוֹשׁ, m. *mustum,* sed dictum, quod potum, hominem facillimè possideat et occupet, mentemque è recta sua sede expellat: תִּירוֹשׁ וְדָגָן, *musti et frumenti,* Num. XVIII. 12. affix. אֶת־תִּירוֹשִׁי, *mustum meum,* Jud. IX. 13.

יָשַׁב *sedit, consedit: mansit, permansit: habitavit, incoluit:* quandoque *habitari:* præterit. anomalum יֹשַׁבְתִּי בַּלְּבָנוֹן, *quæ desides in Libanon,* Jerem. XXII. 23. ex forma præteriti et participii compositum, cui simile vide in שָׁכַן. futurum, לְמַעַן לֹא תֵשֵׁבִי, *ut non habiteris,* Ezech. XXVI. 20. Niph. præter. וְנוֹשָׁבוּ, *ut inhabitentur (civitates,)* Ezech. XXXVI. 10. partic. נוֹשֶׁבֶת, *habitata, quæ habitabaris,* Ez. XXVI. 17. Pih. præter. וְיִשְּׁבוּ טִירוֹתֵיהֶם, *ut collocent arces suas (in te),* Ezech. XXV. 4. Hiph. הוֹשִׁיב, *sedere, residere, habitare fecit, collocavit:* præter. הֹשִׁיב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת, *qui collocavit* vel *residere* aut *habitare fecit uxores alienigenas,* eas nempe ducendo, Esr. X. 14. Hoph. præter. וְהוּשַׁבְתֶּם, *et habitatores efficiamini,* Ies. V. 8.

שִׁיבָה, f. *sessio, residentia:* aff. בְּשִׁיבָתוֹ, *in residentia ejus, dum resedit ipse,* 2 Sam. XIX. 33.

יְשִׁיבָה, *universitas, academia,* dicta quasi consessus discentium et docentium, apud Rabbinos.

מוֹשָׁב, m. *habitatio, sedes:* עִיר מוֹשָׁב, *civitatem habitationis,* Psalm. CVII. 4. id est, habitabilem: construct. וּבְמוֹשַׁב לֵצִים, *et in sede derisorum,* Psalm. I. 1. aff. מוֹשָׁבֶךָ, *habitatio tua,* Genes. XXVII. 39. plural. constr. מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, *habitationibus terræ,* Ezech. XXXIV. 13. et fœm. מוֹשְׁבוֹתָם, *habitationes eorum,* 1 Par. VI. 39.

תּוֹשָׁב, m. *incola, inquilinus:* constructum, תּוֹשַׁב כֹּהֵן, *inquilinus sacerdotis,* Levit. XXII. 10. plurale וְתוֹשָׁבִים, *et inquilini,* 1 Par. XXIX. 15. constr. מִתֹּשָׁבֵי גִלְעָד, *ex inquilinis Gilhad,* 1 Reg. XVII. 1.

ישה יֵשׁ, *est, sunt,* utriusque numeri: additis pronominibus ac commodatur aliis personis: יֶשְׁנוֹ, *est ipse,* Esth. III. 8. אִם־יֶשְׁךָ, *si es tu nunc,* Gen. XXIV. 42. אִם־יֶשְׁכֶם עֹשִׂים, *si estis vos facientes,* ver. 49. est et cum א, הַאִשׁ, *sitne,* Mich. VI. 10. אִם־אִשׁ, *si est,* 2 Sam. XIV. 19. hisce duobus tertium Masorethæ hoc loco annumerant, quod plenè

cum י scribitur, אִישׁ רֵעִים, *sunt amici*, Prov. XVIII. 24. pro quo in Targum, אִית, *sunt*. ex forma hac אִישׁ fortè prodiit Chaldaicum אִית, mutato שׁ Hebr. in ת.

תּוּשִׁיָּה, f. *essentia, substantia, substantiale, existens, existentia*. Varie redditur, et sæpiùs *virtus, lex, sapientia*, quòd stabilis et durabilis harum sit essentia, ac reliqua omnia transeant. A יֵשׁ derivari tradit Aben Esra, Job. V. 12. et Ies. XXVIII. 29. Kimchi in libro Radicum scribit, י esse loco tertiæ radicalis ה. R. Levi, Jobi V. in hac voce explicanda valdè prolixus est. Generalem habet usum et sensum, qui tamen in eo permanet, ut solidum et essentiale denotet. Multa etiam à Talmudicis disputantur, quare *lex* vocetur תושיה: vide Sanhedrin fol. 26.

ישח m. *depressio*: aff. יֶשְׁחֲךָ, *depressio* vel *humiliatio tua*, Mich. VI. 14. convenit cum שחה et שחח et שוח quæ *depressionem* significant.

שַׁחַת, f. *fovea*, vide in שַׁחַת.

ישט Hiph. הוֹשִׁיט, *extendit, porrexit*: futurum, יוֹשִׁיט־לוֹ, *extenderit ipsi*, Esth. IV. 11. propriè Chaldaicum est.

ישם *desolatus fuit*: convenit cum שָׁמֵם et אָשַׁם. futur. לֹא תֵשָׁם, *non desoletur*, Genes. XLVII. 19. תִּישַׁמְנָה, *desolabuntur*, Ezech. VI. 6. Hiph. futurum, אִם־לֹא יַשִּׁים, *si non desolaverit*, Jer. XLIX. 20. נַשִּׁים, *desolabimus*, Numer. XXI. 30. quæ tamen ab Hebræis potiùs ad שָׁמֵם referuntur.

יְשִׁימוֹן, m. *solitudo*, Ps. LXVIII. 8.

ישן *dormivit, obdormivit, redormivit*. præterit. יָשַׁנְתִּי, *dormirem*, Job. III. 13. futur. פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת, *ut non dormiam mortem*, Ps. XIII. 4. id est, dormitione vel somno mortis. Niph. נוֹשַׁן, *veterascere, inveterascere*, præterit. וְנוֹשַׁנְתֶּם, *et inveterascetis* (*in terra*,) Deuter. IV. 25. particip. יָשָׁן נוֹשָׁן, *vetus inveteratum*, Levit. XXVI. 10. id est, valdè vetus: fœm. צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת, *lepra inveterata*, Lev XIII. 11. Pih. futur. תְּיַשְּׁנֵהוּ, *dormire fecit eum, somnium induxit ipsi*, Jud. XVI. 19.

יָשֵׁן, m. *dormiens*, 1 Sam. XXVI. 7. plural. כֻּלָּם יְשֵׁנִים, *omnes ipsi dormiebant*, ver. 12. constr. וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי, *multi ex dormientibus* (*terræ pulveris*,) Dan. XII. 2. fœmin. אֲנִי יְשֵׁנָה, *ego dormio*, Cant. V. 2.

יָשָׁן, m. *vetus*, ut antè in Niphal: plural. חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים, *nova etiam vetera*, Cant. VII. 14. fœmin. הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה, *piscinæ veteris*, Ies. XXII. 11.

שֵׁנָה, f. *somnus*: quasi dormitionem dicas, Proverb. VI. 4. et semel שֵׁנָא, Psalm. CXXVII. 2. cui simile vide in כָּלַל. construct. שְׁנַת־עוֹלָם, *somnum perpetuitatis*, Jerem. LI. 39. hinc cum Kametz, שְׁנָת, Psalm. CXXXII. 4. sed non est construct. ut Kimchi scribit in lib. Rad. Quidam subaudiunt affixum, quasi sit pro שְׁנָתָם: affix. וּשְׁנָתוֹ, *et somnus ejus*, Dan. II. 1. plur. שֵׁנוֹת, *somni*, Prov. VI. 10.

ישע Hiphil, הוֹשִׁיעַ, *salvavit, salvum fecit, servavit, saluti, auxilio fuit*. construitur cum dativo et accusativo: præter. יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי, *manus mea salutem attulit mihi*, Jud. VII. 2. infinit. לְהוֹשִׁיעַ לָךְ, *ut sim saluti* vel *auxilio tibi*, 2 Sam. X. 11. et ita sæpè cum dativo. Niph. præt.

עַם נוֹשַׁע, *populus* (qui) *servatus est*, Deut. XXXIII. 29. futur. הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה, *serva me et servabor*, Jer. XVII. 14.

יֵשַׁר יֵשַׁע, m. *salus, auxilium, conservatio:* יֵשַׁע יְמִינוֹ, *salute dexteræ suæ*, Psalm. XX. 7. affix. מָגֵן יִשְׁעֶךָ, *clypeum salutis tuæ*, Psalm. XVIII. 36.

יְשׁוּעָה, fœm. idem: et cum duplici signo fœmin. generis, יְשׁוּעָתָה, *omnimoda salus*, Psal. III. 3. duplex salus, hujus scil. et futuræ vitæ, ut Hebræi explicant. Hujusmodi enim auctio vocis, auctæ significationis indicium est: simile fuit suprà in זִמָּם: constr. אֶת־יְשׁוּעַת, *salutem Dei nostri*, Psalm. XCVIII. 3. affix. יְשׁוּעָתוֹ, *salutis ejus*, Psal. XCVI. 2. plur. מַגְדִּל יְשׁוּעוֹת, *magnificans salutes*, Psal. XVIII. 51. id est, magnificè omnimodam salutem præstans.

תְּשׁוּעָה, fœm. idem: habet formam a שׁוּעַ, ut sæpè hæc quiescentium genera, formas inter se permutant: constr. וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם, *vana est salus hominis*, Psalm. LX. 13. id est, auxilium humanum: aff. תְּשׁוּעָתְךָ, *salus tua*, Psalm. CXIX. 41.

מוֹשָׁעוֹת, f. p. *salutes, omnimoda salus*, Psal. LXVIII. 21.

ישׁף יָשְׁפֵה, masc. *jaspis*, lapis pretiosus, Ex. XXVIII. 20. Jonath. reddit פַּנְטֵירִי, *pantherinus lapis*, a maculis pantheræ similibus.

ישׁר *rectum esse* vel *videri:* præter. כִּי יָשַׁר הַדָּבָר, *nam recta erat res illa* (*in oculis populi*), 1 Paralipom. XIII. 4. atque ita ferè semper post se habet, in oculis, pro *placere, probari alicui.* futurum defectivum, וַיִּשַּׁרְנָה, *et rectà contendebant*, 1 Sam. VI. 12. cum Dagesch loco abjectæ primæ radicalis י. Est autem cum י formativo tertiæ personæ masc. in voce fœmin. cui simile in יֵחַם.

Pih. יִשֵּׁר, *rectificavit: direxit, æquavit, complanavit: rectà deduxit, rectà ivit* vel *contendit.* præt. יִשַּׁרְתִּי, *rectifico, ut recta approbo*, Psal. CXIX. 128. fut. יְיַשֶּׁר־לָכֶת, *rectificabit ire*, Prov. XV. 21. id est, rectè gradietur, וַיְיַשְּׁרֵם, *et direxit eas, rectà deduxit*, 2 Par. XXXII. 30. et alterum י juxta Masorethas redundat, quasi sit ex præterit. וַיְשְּׁרֵם at literæ dant formam וַיְיַשְּׁרֵם simile fuit in יַחֵל.

Pyh. partic. זָהָב מְיֻשָּׁר, *auro directo, rectificato*, 1 Reg. VI. 35. Hiphil. imper. הוֹשַׁר לְפָנַי, *complana coram me*, Psalm. V. 9. quod juxta Masorethas legendum ad formam analogam הַיְשַׁר, cui simile in יָצָא in Hiph. futur. יַיְשִׁירוּ, *rectificent, rectà respiciant*, Prov. IV. 25.

יָשָׁר, m. *rectus, rectum, æquum:* constr. יְשַׁר־דָּרֶךְ, *rectus viâ*, Prov. XXIX. 27. plur. דּוֹר יְשָׁרִים, *generatio justorum*, Psalm. CXII. 2. constr. וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה, *et rectis animo lætitia*, Psal. XCVII. 11. fœm. רֶגֶל יְשָׁרָה, *pes rectus*, Ezech. I. 7. plural. כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת, *alæ eorum rectæ erant*, Ezech. I. 23.

יֹשֶׁר, m. *rectitudo, æquitas:* אִמְרֵי יֹשֶׁר, *eloquia rectitudinis*, id est, recta, Job. VI. 25. aff. יָשְׁרוֹ, *æquitatem illius*, Job. XXXIII. 23.

מִישׁוֹר, m. idem, Psal. CXLIII. 10. item, *planicies, planum:* עָרֵי הַמִּישֹׁר, *civitates planiciei*, Deuter. III. 10.

מֵישָׁרִים, m. p. *rectitudines, recta:* עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים, *oculi tui*

videbunt recta, Psalmus XVII. 2. מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ, *rectitudinibus diligunt te,* Cant. I. 4. id est, rectissime, hoc est, amore forti et vehementi, qui caret salebris et pravitatibus, ut R. Salomon explicat.

יָשֵׁשׁ m. *decrepitus:* זָקֵן וְיָשֵׁשׁ, *seni et decrepito,* 2 Par. XXXVI. 17. et cum Chirek יָשִׁישׁ, idem: גַּם שָׂב גַּם יָשִׁישׁ, *et canus et decrepitus,* Job. XV. 10. plur. בִּישִׁישִׁים חָכְמָה, *in decrepitis est sapientia,* Job. XII. 12.

יָת Chald. articulus accusativi casûs, respondens Hebræo אֵת: cum pronom. יָתְהוֹן, *eos,* Dan. III. 12. in Targum scribitur יַת cum Pathach.

יְתִב Chald. *sedit, habitavit,* ex Hebræo יָשַׁב. præterit. וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִב, *et antiquus dierum sedit,* Dan. VII. 9. et יְתִבוּ, ver. 10. particip. plur. דִּי יָתְבִין, *qui habitabant,* Esr. IV. 17. Aphel וְהוֹתֵב הִמּוֹ, *et habitare fecit eos,* Esr. IV. 10.

יָתֵד f. *paxillus, palus, clavus:* constr. אֶת־יְתַד־הָאֹהֶל, *paxillum tentorii,* Jud. IV. 21. plural. וְכָל־הַיְתֵדֹת, *et omnes paxillos,* Exod. XXXVIII. 20. const. יִתְדֹת הֶחָצֵר, *paxilli atrii,* Exod. XXVII. 19. aff. יְתֵדֹתָיו, *paxilli ejus,* ibid.

יתם יָתוֹם, m. *pupillus,* Deut. X. 18. plural. יְתֹמִים, Exod. XXII. 23. aff. וְאֶת־יְתֹמָיו, *et pupillos ejus,* Ies. IX. 16.

יתר Hiph. הוֹתִיר, *reliquit, reliquum, residuum esse fecit; abundavit abundantem, excellentem effecit:* præter. הוֹתִיר לָנוּ, *reliquum fecisset nobis superstitem,* Ies. I. 9. Hoph. futur. אַל־תּוֹתַר, *ne fias excellens,* Gen. XLIX. 4. et Cholem est loco Schurek, scribit Ab. Esra: item infinit. וְהוֹתֵר, *et superesse, remanendo,* Exod. XXXVI. 7. id est, supererat. Niph. נוֹתַר, *relinqui, reliquum fieri, superesse, remanere:* præt. לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה, *non reliqua fuit ulla anima,* Jos. XI. 11. fut. וָאִוָּתֵר, *et relictus sum ego solus,* 1 Reg. XIX. 10.

יָתֵר, m. *excellens,* Prov. XII. 26.

יוֹתֵר, m. *excellentia, emolumentum,* Eccles. VII. 12. *residuum,* 1 Sam. XV. 15. et adverbialiter, *nimiùm, ampliùs, magis, potiùs,* Eccles. XII. 12.

יַתִּיר, m. Chald. *excellens:* וְזִיוֵהּ יַתִּיר, *et splendor ejus excellens erat,* Dan. II. 31. fœm. וּרְבוּ יַתִּירָא, *et amplitudo excellentior,* Dan. IV. 33. et adverbialiter יַתִּירָה, *excellenter,* id est, valdè, vehementer, abundanter, Dan. III. 22.

יֶתֶר, m. *residuum, reliquum,* Jud. VII. 6. *excellentia,* Gen. XLIX. 3. item, *chorda, restis, nervus,* Psal. XI. 2. affix. יִתְרִו, *chordam meam,* Job. XXX. 11. scribitur cum ו in fine, sed legitur per י: plur. יְתָרִים לַחִים, *restibus virentibus,* Jud. XVI. 7. est et adjectivum, juxta Ab. Esr. יֶתֶר מְאֹד, *excellens valdè,* Ies. LVI. 12.

יַתּוּר, m. *excellens:* construct. יְתוּר הָרִים, *excellentissimum montium,* Job. XXXIX. 8. vide etiam תּוּר.

יִתְרָה, f. *residuum,* Ies. XV. 7. et in ת, יִתְרַת, Jer. XLVIII. 36. cui simile fuit suprà in יָשֵׁן in nomine שֵׁנָה et in זָמַר in nomine זִמְרָה.

יִתְרוֹן, m. *emolumentum, præstantia,* in Ecclesiaste sæpius: כִּיתְרוֹן הָאוֹר, *ut est emolumentum lucis,*

Eccles. II. 13. pro כִּיתְרוֹן cui simile vide suprà in ילל in nomine יְלָלָה.

וֹתֶרֶת, f. *reticulum hepatis*, Exod. XXIX. 22.

מוֹתָר, m. *præstantia, emolumentum*, Prov. XIV. 23. constr. וּמוֹתַר הָאָדָם, *et præstantia hominis*, Eccles. III. 19.

מֵיתָרִים, m. p. *funes, nervi:* aff. וְכָל־מֵיתָרַי, *et omnes funes mei*, Jer. X. 20. בְּמֵיתָרֶיךָ, *nervis tuis*, Psalm. XXI. 13.

כ

כָּאַב *doluit, dolore affectus* vel *correptus fuit:* particip. וְכוֹאֵב, *et dolens*, Psalm. LXIX. 30. plural. כֹּאֲבִים, *dolentes*, Gen. XXXIV. 25. fut. יִכְאַב, *dolore afficitur*, Job. XIV. 22. Hiph. præt. הִכְאַבְתִּיו, *dolore affeci eum*, Ez. XIII. 22. part. מַכְאִב, *dolorem afferens*, Ez. XXVIII. 24.

כְּאֵב, m. *dolor*, Ies. XVII. 11. aff. וּכְאֵבִי נֶעְכָּר, *et dolor meus perturbatus est*, Psalm. XXXIX. 3.

מַכְאוֹב, m. idem, Psalm. LXIX. 27. aff. וּמַכְאוֹבִי, *et dolor meus*, Ps. XXXVIII. 18. plur. רַבִּים מַכְאוֹבִים, *multi dolores impio*, Ps. XXXII. 10. aff. אֶת־מַכְאוֹבָיו, *dolores ejus*, Ex. III. 7. fœm. אִישׁ מַכְאֹבוֹת, *vir dolorum*, Ies. LIII. 3.

כאה Hiph. הִכְאָה, *atterere, conterere, ægritudine* vel *dolore afficere:* infin. יַעַן הַכְאוֹת, *et quòd atterunt (animum justi)*, Ezech. XIII. 22. Niph. præt. וְנִכְאָה, *et attereretur*, Dan. XI. 30. particip. construct. וְנִכְאֵה לֵבָב, *et attritum animo*, Ps. CIX. 16.

נִכְאָה, f. *attritus, ægritudine affectus, æger:* רוּחַ נְכֵאָה, *spiritus attritus*, Prov. XV. 13. et XVII. 22. et XVIII. 14.

נְכָאִים, m. p. *attrita, contrita*, Ies. XVI. 7. scilicet אֲשִׁישֵׁי, *fundamenta urbis istius fortissimæ*, vel, *attriti*, scil. homines lamentantes, juxta Aben Esram. Quidam ad נכה referunt, quòd נ in hac radice fuisset punctandum cum Chirek, ut in Niphal.

כָּאֶה, m. *attritus*, unde plural. חֵל כָּאִים, *viribus attriti, turba attritorum*, vide in חלך.

כָּבַד *grave esse, aggravari, ingravescere, augeri, honorari.* præter. כָּבְדוּ, *graves erant*, Gen. XLVIII. 10. futurum, יִכְבַּד יְהוָה, *honoratur Dominus*, Ies. LXVI. 5. Niph. נִכְבַּד, *honoratus, glorificatus fuit, glorificavit seipsum, gloriosus fuit:* præter. מַה־נִּכְבַּד, *quàm gloriosus fuit*, 2 Sam. VI. 20. futur. וְאֶכָּבֵד, *et glorificer*, Hag. I. 8. scribitur defectivè, et legitur cum ה paragogico, וְאֶכָּבְדָה. De hoc apud priscos legitur: quid docet deficiens ה? Quinque res quæ non fuerunt in sanctuario secundo, nempe arca cum propitiatorio et Cherubim, ignis cælestis, præsentia majestatis divinæ, Spiritus Sanctus, Urim et Thummim: hæc in Cod. Talmud. Ioma cap. 1. in fine capitis. Glossator addit, per Spir. Sanctum intelligi Spiritum, qui in prophetis fuit, qui ab anno secun-

do Darii cessavit. Pih. כִּבֵּד, *grave reaaidit, aggravavit*, 1 Sam. VI. 6. nec alibi in hac significatione extat: aliâs est *honoravit, honore affecit, honorem exhibuit:* præter. כִּבַּדְתָּנִי, *honorasti me*, Ies. XLIII. 23. Puh. part. מְכֻבָּד, *honoratum*, Ies. LVIII. 13. futur. יְכֻבָּד, *honorabitur*, Prov. XIII. 18. Hiph. הִכְבִּיד, *ingravescere fecit, aggravavit, gravius effecit:* semel intransitivè ex altera significatione, infin. לְהַכְבִּיד, *ad honorificandum te, ut gloriam tibi arroges*, 2 Par. XXV. 19. et præter. וְהִכְבַּדְתִּים, *et amplificabo eos*, Jerem. XXX. 19. Hithp. particip. מִמִּתְכַּבֵּד, *præ eo qui se honore extollit*, Prov. XII. 9. imper. הִתְכַּבֵּד, *gravem*, id est, *numerosum effice te*, Nah. III. 15.

כָּבֵד, m. *gravis, numerosus, ingens, dives*, Gen. XIII. 2. item *jecur*, Ex. XXIX. 13. Ezech. XXI. 26. à gravitate sic dictum, unde Galenus hepar omnium viscerum gravissimum et densissimum appellat, lib. 6. de esu partium cap. 17. Constructum, כְּבַד־פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן, *gravis ore et gravis linguâ sum*, Exod. IV. 10. et aliâ formâ כֶּבֶד עָוֹן, *gravis iniquitate*, Ies. I. 4. aff. כְּבֵדוֹ, *jecur ejus*, Prov. VII. 23. plural. כְּבֵדִים, *graves*, Ex. XVII. 12. constructum, וְכִבְדֵי לָשׁוֹן, *et graves linguâ*, Ezech. III. 5.

כֹּבֶד, m. *gravitas, multitudo, copia:* כֹּבֶד אֶבֶן, *gravitas est saxo*, Prov. XXVII. 3.

כָּבוֹד, m. *gloria, honor:* construc. כְּבוֹד־אֵל, *gloriam Dei:* aff. אַל־תֵּחַד כְּבוֹדִי, *ne adunator* vel *aduneris tu O gloria mea*, Genes. XLIX. 6. juxta R. Salomonem: si enim personâ tertiâ verbum explicetur, tum est discrepantia generis. Hebræi pro *anima* accipiunt. Alii pro *lingua*, quòd sit gloriationis instrumentum: et sic Psalm. XVI. 9. et XXX. 13. et LVII. 9.

כְּבוּדָּה, f. *honorata*, Psal. XLV. 14. item *gravamen, impedimenta militaria*, Jud. XVIII. 21.

כְּבֵדֻת, f. *gravitas:* בִּכְבֵדֻת, *cum gravitate, graviter, tardè*, Ex. XIV. 25.

נִכְבָּד, m. *honoratus, honorabilis, gloriosus:* plur. נִכְבָּדִים et נִכְבַּדִּים, unde constructum נִכְבַּדֵּי־אָרֶץ, *honoratissimi terræ*, Ies. XXIII. 8. נִכְבַּדֵּי־מָיִם, *gravata aquarum, copiæ graves aquarum*, Proverb. VIII. 24. aff. וְנִכְבְּדֵיהֶם, *et honoratos eorum*, Ps. CXLIX. 8. וְעַל נִכְבַּדֶּיהָ, *et super honoratos ejus*, Nah. III. 10. plur. fœm. נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ, *honorificentissima prædicantur de te*, Psalm. LXXXVII. 3.

כָּבָה *exstingui:* præt. כַּפִּשְׁתָּה כָּבוּ, *sicut linum exstincti sunt*, Ies. XLIII. 17. Pih. præter. וְכִבּוּ אֶת־גַּחַלְתִּי, *et exstinguent prunam meam*, 2 Sam. XIV. 7.

כבל כֶּבֶל, m. *compes*, Psalm. CV. 18. plur. constr. בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, *compedibus ferri*, hoc est, ferreis, Ps. CXLIX. 8.

כָּבוּל, *Cabhul*, nomen proprium regionis, 1 Reg. IX. 13. R. Salomon scribit sic appellatum fuisse, quasi compeditam, id est argillaceam, tenacem et infrugiferam. Nam כביל etiam Talmudicis significat, דלא עביד פירי, *quod non profert fructum.* Prolixè de hoc nomine in Schab. fol. 54. Josephus Antiq. lib. 8. cap. 2. scribit: appellata fuit terra ista Chabalon, voce Phænicum, quæ significat displicentiam, id quod displicet.

כִּבֵּס Pih. *lavit, abluit,* præter. וְכִבֶּס בְּגָדָיו, *et abluit vestimenta sua,* Levit. XIII. 6. Pyh. præter. וְכֻבַּס שֵׁנִית, *et lavabitur secundò,* Levit. XIII. 58. Hoph. infin. אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס, *postquam lotum est illud,* Levit. XIII. 56. ex Hophal et Hithpahel compositum.

כּוֹבֵס, m. *fullo,* quasi lotor dictus, Ies. VII. 3. sic ex Pihel, וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים, *et sicut smegma fullonum,* Malach. III. 2.

כבע כּוֹבַע, m. *galea,* 1 Sam. XVII. 5. plur. בְּכוֹבָעִים, *in galeis,* Jer. XLVI. 4.

כבר Hiph. הִכְבִּיר, *multiplicare.* futurum, מִלִּין יַכְבִּר, *verba multiplicat,* Job. XXXV. 16. part. לְמַכְבִּיר, *ad multiplicantem, multiplicantis in modum,* hoc est, לָרֹב, ut R. Levi explicat, *multipliciter, abunde,* Job. XXXVI. 31.

כַּבִּיר, m. *validus: validum, validæ* sive *ingentes opes,* Job. XXXI. 25. כַּאַבִּיר, vide in אבר: plur מַיִם כַּבִּירִים, *aquarum validarum,* Job. XXXIV. 24.

כְּבִיר, m. *pulvinar,* 1 Sam. XIX. 13.

כְּבָר, *jam,* temporis particula ac ferè præteriti, Eccles. I. 10. שֶׁכְּבָר, *qui jam,* Eccles. IV. 2. בְּשֶׁכְּבָר *quandoquidem quæ jam sunt,* Eccles. II. 16. quod compositum ex בְּ pro בַּעֲבוּר, *propterea,* et שֶׁ pro אֲשֶׁר, *quæ,* et כְּבָר.

כְּבָרָה, f. *cribrum, vannus:* יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה, *agitatur vanno,* Amos IX. 9. כָּבַר, *cribrare,* apud Rabbinos.

כִּבְרָה, fœm. *milliare:* construct. כִּבְרַת הָאָרֶץ, *milliare terræ,* Gen. XXXV. 16. et 2 Reg. V. 19. R. Sal. scribit Gen. XLVIII. 7. esse mensuram terræ bis mille passuum, quale erat iter Sabbathi: Kimchi in lib. Rad. putat כ esse servile, ac thema esse בָּרָה ac significare spacium viæ, quantum homo conficit à mane usque ad pastum. Quidam *jugerum, stadium, spacium exiguum,* interpretantur.

מִכְבָּר, m. *cribrum,* Exod. XXVII. 4. constr. וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת, *et cribrum æneum,* Exod. XXXV. 16.

מַכְבֵּר, m. *stragula,* 2 Reg. VIII. 15.

כָּבַשׁ *subegit, subjecit, subjugavit: domuit:* præter. וְכָבְשׁוּ, *et subegerint,* Zach. IX. 15. Niph. præter. וְנִכְבְּשָׁה, *et domita fuerit,* Numer. XXXII. 22. particip. נִכְבָּשׁוֹת, *subjectæ,* Neh. V. 5. Pih. præt. כִּבֵּשׁ, *subegerat,* 2 Sam. VIII. 11.

כֶּבֶשׁ, *clivulus,* altiori loco subjectus, 2 Par. IX. 18.

כִּבְשָׁן, m. *fornax,* Gen. XIX. 28. propriè lateraria.

כֶּבֶשׂ m. *ovis, agnus,* Levit. IV. 32. plural. כְּבָשִׂים, Exod. XXIX. 38. aff. כְּבָשַׂי, *agnorum meorum,* Job. XXXI. 20. fœm. כַּבְשָׂה, *agna,* Lev. XIV. 10. vel כִּבְשָׂה, 2 Sam. XII. 3. constructum, כִּבְשַׂת הָאִישׁ, *agnam viri istius,* 2 Sam. XII. 4. plur. כְּבָשׂוֹת, *agnæ,* Gen. XXI. 29. const. כִּבְשֹׂת הַצֹּאן, *agnas gregis,* ver. 28.

כְּדַב Chald. *mentiri,* ab Hebræo כָּזָב permutatis pro more ז et ד.

כִּדְבָה, f. Chald. *mendacium: mendax,* Dan. II. 9.

כדד כִּידוֹד, m. *scintilla:* plurale

constr. כִּידוֹדֵי אֵשׁ, *scintillæ ignis*, Job. XLI. 11.

כַּדְכֹּד, m. *pyropus*, lapis pretiosus, quasi scintillans dictus, Ies. LIV. 12. prima radicalis geminata.

כַּד, f. *cadus, hydria:* כַּד הַקֶּמַח, *adus farinæ*, 1 Reg. XVII. 14. aff. וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ, *et implevit hydriam suam*, Genes. XXIV. 16. plural. וְכַדִּים רֵיקִים, *et hydrias vacuas*, Jud. VII. 16.

*כַּדִּי, Chaldaicum, vide in דִּי.

*כִּדְנָה כדן, Chaldaicum, vide in דֵּן.

כדר כַּדּוּר, m. *pila*, Ies. XXII. 18. וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ, *et castramentabor pilâ contra te*, Ies. XXIX. 3. id est, pilatâ acie.

כִּידוֹר, m. idem: עָתִיד לַכִּידוֹר, *paratus ad aciem*, Job. XV. 24.

כֹּה *sic, ita*, affirmantis et similitudinis particula. Interdum loci est, עַד־כֹּה, *eousque*, Gen. XXII. 5. כֹּה, *hîc*, Gen. XXII. 31. כֹּה וָכֹה, *huc, illuc*, Exod. II. 12. item temporis: עַד־כֹּה, *usque huc, adhuc, hactenus*, Exod. VII. 16. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה, *usque sic et usque sic*, id est, interea. 1 Reg. XVIII. 45. hic dixit בְּכֹה, *in sic*, id est, hoc modo, et ille dixit בְּכֹה, *illo modo*, 1 Reg. XXII. 20. Chald. עַד־כָּה, *hucusque*, Dan. VII. 28.

כָּהָה *caligavit:* propriè est *contrahi, stringi*, ut fit humore exhausto: *rugari, rugas contrahere.* præter. כָּהֲתָה עֵינוֹ, *caligavit oculus ejus*, Deut. XXXIV. 7. fut. יִכְהֶה, *caligabit*, Ies. XLII. 4. id est, obscurè lucebit: וַתֵּכַהּ, *et caliget*, Job. XVII. 7. per apocopam, cui simile in לָהָה. Pih. præter. וְלֹא כִהָה בָּהֶם, *et non fuit corrugatus in eos*, 1 Sam. III. 13. reprimendo et coercendo eos: וְכִהֲתָה כָל־רוּחַ, *et caligabit omnis spiritus*, Ezech. XXI. 12. id est, pavore arctabitur et contrahetur omnis animus ut deficiat. infin. כֵּהוֹת, *caligare*, 1 Sam. III. 2.

כֵּהָה, f. *strictum, contractum*, Lev. XIII. 56. *contractio, restrictio*, Nah. III. 19. plur. בֶּהָרוֹת כֵּהוֹת, *pabulæ contractæ*, Lev. XIII. 39

כְּהַל Chald. *posse:* particip. הַאִיתָיךְ כָּהֵל, *nunquid es tu potens, an potes tu*, Dan. II. 26. plural. וְלָא כָהֲלִין, *et non poterant*, Dan. V. 8.

כָּהַן Pih. *sacerdotem egit, sacerdotio functus est;* præter. וְכִהֵן לִי, *et sacerdotio fungetur mihi*, Exod. XL. 13. futurum, יְכַהֵן פְּאֵר, *sacerdotem agit ornatu*, Ies. LXI. 10. id est, magnificè, ut sacerdos, ornatum parat.

כֹּהֵן, m. *sacerdos*, Gen. XIV. 18. hoc officium in ecclesiasticis summum erat, et primarius dicebatur הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, *sacerdos maximus:* inde extenditur ad primarios ministros in politicis, quomodo et in Targum tunc redditur רַבָּא, *princeps*, et pluraliter רַבְרְבִין, *principes, magnates*. Tunc est *præses, præfectus, satrapa, gubernator*, ut Gen. XLI. 45. Gen. XLVII. 22. Exod. II. 16. et III. 1. Job. XII. 19. 2 Sam. VIII. 18. 2 Sam. XX. 25. de sacerdotibus idololatris dictum, in Targum redditur כּוּמָר, de quo vide in כָּמַר: plur. כֹּהֲנִים, *sacerdotes:* constr. כֹּהֲנֵי et cum aff. וְכֹהֲנָיו, *et sacerdotes ejus*, 2 Reg. X. 11. Chaldaicè כָּהֲנָא, *sacerdos*, Esr. VII. 12. plur. כָּהֲנַיָּא, *sacerdotes*, Esr. VI. 18. aff. וְכָהֲנוֹהִי, *et sacerdotibus ejus*, Esr. VII. 13.

כְּהֻנָּה, f. *sacerdotium, sacerdotalis*

functio, Esr. II. 62. constr. כְּהֻנַּת, Jos. XVIII. 7. aff. כְּהֻנַּתְכֶם, *sacerdotii vestri*, Num. XVIII. 1. plural. הַכְּהֻנּוֹת, *functionum sacerdotalium*, 1 Sam. II. 36.

כַּוָּא Chald. *fenestra; pro Hebræo* חַלּוֹן, sæpè in Targum ponitur: et inde plurale, כַּוִּין, *fenestræ*, Dan. VI. 11.

כוה Niph. נִכְוָה, *uri, aduri.* futurum, תִּכָּוֶה, *ureris*, Ies. XLIII. 2. תִּכָּוֶינָה, *adurentur*: Prov. VI. 28.

כִּי, m. *ustio, adustio*, Ies. III. 24.

כְּוִיָּה, f. idem, Exod. XXI. 25.

מִכְוָה, f. idem, Levit. XIII. 24. construct. מִכְוַת אֵשׁ, *adustio ignis*, ibid.

כֹּחַ m. *vis, vires, virtus, robur, facultas*: aff. כֹּחוֹ, *vis ejus*, Jud. XVI. 5. כֹּחֲךָ, *vis tua*, Jud. XVI. 6. semel tantùm in medio cum ו scribitur, Dan. XI. 6. aliâs semper absque ו. Est et reptilis immundi nomen, *lacerta*, Levit. XI. 30. de quo variant interpretes.

כּוּל *capere, continere, complecti*: Kimchi מָדַד, *mensus est*. præteritum, וְכָל, *et complexus est*, Ies. XL. 12. Pih. geminatis duabus radicalibus, כִּלְכֵּל, *sustentavit*: *sustinuit*: *cepit, continuit; moderatus est, disposuit.* præter. כִּלְכֵּל, *sustentaverat regem*, 2 Sam. XIX. 32. part. וּמִי מְכַלְכֵּל, *et quis sustineat*, Mal. III. 2. infin. לְכַלְכֵּל, *sustentare*, 1 Reg. IV. 7. futur. יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו, *moderatur, disponit res suas*, Psalm. CXII. 5. לֹא יְכַלְכְּלוּךָ, *non complectentur* vel *continebunt te*, 1 Reg. VIII. 27. Puh. præter. וְכֻלְכְּלוּ, *et sustentati, sustentatione et commeatu instructi sunt*, 1 Reg. XX. 27. quod vide etiam in כָּלַל. Hiph. infinit. נִלְאֵיתִי הָכִיל, *defessus sum sustinendo*, Jerem. VI. 11. לְהָכִיל, *ad capiendum*, Ezechiel. XXIII. 32. in alia significatione, vide in אָכַל. futurum, יָכִיל, *continebit*, 1 Reg. VII. 26. יָכִלוּ, *capiunt*, Jer. II. 13.

כּוּן *aptavit, disposuit, direxit*: futur. וַיְכֻנֶנּוּ, *et disposuit nos*, Job. XXXI. 15. cum Dagesch in primo נ, euphoniæ causâ, et Sægol est, quasi sit affixum tertiæ personæ, ut quidam accipiunt. Niph. נָכוֹן, *aptari, parari; statui, constitui; firmari, confirmari; rectum, firmum, stabile esse*: præter. נָכוֹנוּ, *parata sunt*, Prov. XIX. 29. particip. נָכוֹן, *certum, statum, firmum*, etc. construct. עַד־נְכוֹן הַיּוֹם, *usque ad firmum*, vel *dispositum diei*, Prov. IV. 18. id est, usque ad meridiem. Tum enim lux est in perfecta dispositione et potentia sua, scribit R. Levi Gerson: imperat. הִכּוֹן, *paratus adsis*, Amos IV. 12. futur. יִכּוֹן, *stabile erit, stabilietur*, Psalm. LXXXIX. 38. Pih. כּוֹנֵן, *aptavit, paravit, præparavit*: *disposuit, confirmavit, direxit; firmavit, confirmavit, stabilivit*: *statuit, constituit*, et semel intransitivè כּוֹנֵן, *compara, præpara te*, Job. VIII. 8. Pyh. præteritum, כּוֹנָנוּ, *statuuntur, diriguntur*, Psal. XXXVII. 23. item, כּוֹנָנוּ, *parata erant*, Ezech. XXVIII. 13. Hiph. הֵכִין significat ut in Pih. Hoph. præter. הוּכַן, *constitutus est*, Ies. XXX. 33. וְהוּכַן, *et stabilietur*, Ies. XVI. 5. וְהֻכַן, *et paratus erit*, Nah. II. 5. part. סוּס מוּכָן, *equus paratus, dispositus*, Prov. XXI. 31. plural. מוּכָנִים, *dispositi*, Ezech. XL. 43. Hithp. futur. יִתְכּוֹנָן, *sta-*

bilitor, Prov. XXIV. 3. et cum syncopa, וְתִכּוֹנֵן, *et firmetur*, Numer. XXI. 27.

כֵּן, *rectum, rectè*, 2 Reg. VII. 9. Num. XXVII. 7. *sic, ita*, Genes. I. *basis*, in qua aliquid constitutum est, 1 Reg. VII. 29, 31. et hac significatione cum affixis suscipit Dagesch, antecedente Pathach, ac si thema ejus esset כַּנָּן; ut, כַּנּוֹ, *basin ejus*, Exod. XXX. 28. עַל־כַּנֶּךָ, *super basin tuam*, id est, constitutionem, statum vel officium tuum, Gen. XL. 13. לָכֵן עַל־כֵּן, *propterea, idcirco, ideo, quapropter: propterea quòd, quandoquidem*, Jud. VI. 22. Gen. XXXVIII. 26. et tunc שֶׁ vel אֲשֶׁר subauditur: *hucusque. hactenus*, Nehem. II. 16. אַחֲרֵי כֵן ,אַחַר כֵּן, *post sic*, id est, postea, Deut. XXI. 13. כְּמוֹ־כֵן, *similiter*, Ies. LI. 6. וּבְכֵן, *et in sic*, id est, atque tunc, et ita demum, Esth. IV. 16. Eccles. VIII. 10. plural. כֵּנִים, *recti, probi*, Gen. XLII. 11. Chald. וְכֵן, *et sic*, Dan. II. 24.

אָכֵן, *firmè, certè*, non incommodè huc referri possit, tanquam affirmantis particula: vide in litera א.

כַּנָּה, f. *surculus, planta*, Psalm. LXXX. 16.

כִּיּוּן, masc. *basis*, juxta quosdam, Amos V. 25. R. Salomon scribit esse nomen proprium idoli: Aben Esra notat, ex lingua Arabica et Persica constare, stellam *Saturni* appellari כֵּיוָאן. Inde fortè Græci olim legerunt, literâ כ infernè evanida, רֵיוָן, Ῥεφὰν, quod tandem inserto μ mutatum in Ῥεμφάν; vide Act. VII. 43.

כַּוָּנִים, m. p. *liba, popana, placentæ effigiatæ*, effigiem idoli habentes impressam, quod colebatur, et cui offerebatur, Jer. VII. 18. et XLIV. 19. R. Salomon scribit fuisse typum vel effigiem stellæ cujusdam magnæ, quam colebant, et appellabant eam propter magnitudinem ejus, reginam cæli. Kimchi hoc et præcedens nomen idem significare vult.

כַּוָּנָה, f. *intentio*, apud Rabbinos.

מָכוֹן, masc. *locus dispositus, basis, sedes, statio*, construct. מְכוֹן שִׁבְתְּךָ, *sede habitationis tuæ*, 1 Reg. VIII. 39. aff. עַל־מְכוֹנוֹ, *super basin suam, in loco ipsius*, Esr. II. 68. plur. cum aff. מְכוֹנֶיהָ, *bases ejus*, Psalm. CIV. 5. fœmin. הַמְּכוֹנָה, *basis*, 1 Reg. VII. 27. plur. הַמְּכוֹנוֹת, ibid.

מְכוּנָה, f. idem: aff. עַל־מְכֻנָתָהּ, *in basi sua*, Zachar. V. 10. deficiente Mappik.

תְּכוּנָה, f. *dispositio, sedes parata, apparatus*, Nah. II. 10. affix. עַד־תְּכוּנָתוֹ, *usque ad sedem ejus*, Job. XXIII. 3. וּתְכוּנָתוֹ, *et dispositionem ejus*, Ezech. XLIII. 11.

כּוֹס f. *calix, poculum*, Gen. XL. 11. aff. כּוֹסִי, *poculum meum*, Psalm. XXIII. 5. plur. וְכֹסוֹת, *et pocula*, Jer. XXXV. 5. est et avis immundæ nomen, *bubo*, Levit. XI. 17. כְּכוֹס חֳרָבוֹת, *sicut bubo vastitatum*, Psalm. CII. 7.

כּוּר m. *catinus, catinum, fornax*, locus vel labrum aut vas ad liquandum metalla, 1 Reg. VIII. 51. מִכּוּר הַבַּרְזֶל, *e catino* vel *fornace ferri*, Deut. IV. 20.

כֹּר, m. *corus*, propriè aridorum mensura maxima, eadem cum חֹמֶר vide illic: bis tamen etiam de liquidis dicitur, 1 Reg. V. 11. Ez. XLV. 14. plural. כֹּרִים, *cori*, 2 Par. II. 10. Chald. כֹּרִין, *coros*, Esr. VII. 22.

מְכוּרָה, vide in מָכַר.

כּוּשׁ *Chusch* proprium nomen

viri, Genes. X. 6. qui Arabibus Æthiopibusque nomen dedit, unde Æthiopia *Chusch* dicta, 2 Reg. XIX. 9. כּוּשִׁי, *Æthiops*, 2 Sam. XVIII. 21. הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ, *num mutabit Æthiops pellem suam*, Jer. XIII. 23. plur. כֻּשִׁיִּים, *Æthiopes*, Amos IX. 7. fœmin. כֻּשִׁית, *Æthiopissa*, ex regione Chusch oriunda, Num. XII. 1. Sic autem appellatur Tzippora uxor Mosis, quæ non Æthiopissa sed Midianitis erat. Midianitæ autem vocati sunt Chuschitæ, quòd Æthiopiæ vicini essent, et partem regionis Chusch obtinerent.

כָּזַב *mentiri:* part. loco nominis, כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב, *omnis homo mendax est*, Psal. CXVI. 11. Niph. præter. וְנִכְזָבְתָּ, *et mendax efficiaris*, Prov. XXX. 6. fœm. תּוֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה, *spes ejus mendax fit* vel *est*, Prov. XL. 28. Pih. præter. כִּזֵּב, *mentitus fuerit*, Mich. II. 11. futur. אֲכַזֵּב, *mentiar*, Psal. LXXXIX. 36. יְכַזְּבוּ מֵימָיו, *mentiuntur, fallaces sunt aquæ ejus:* Ies. LVIII. 11. vide et Hab. II. 3. Hiph. futur. מִי יַכְזִיבֵנִי, *quis mendacem faciet me*, Job. XXIV. 25.

כָּזָב, m. *mendacium*, Psal. IV. 3. plur. דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים, *loquuntur adversus me mendacia*, Hos. VII. 13. aff. כִּזְבֵיהֶם, *mendacia eorum*, Amos II. 4.

אַכְזָב, m. *fallax*, Jerem. XV. 18. et substantivè, *mendacium*, Mich. I. 14.

כזר אַכְזָר, m. *crudelis, ferox, sævus*, Deut. XXXII. 33. Job. XLI. 1. vel אַכְזָרִי, Jer. VI. 23. Ies. XIII. 9.

אַכְזְרִיּוּת, f. *crudelitas*, Proverb. XXVII. 4.

כִּחֵד Pih. *celavit, abscondit:* construitur absolutè, vel cum dativo, Psalm. XL. 11. sæpiùs cum præpos. מִן, Gen. XLVII. 18. ferè semper negativè usurpatur, Niph. נִכְחַד, *abscondi, exscindi, succidi.* præter. לֹא נִכְחַד מִמֶּנִּי, *non est absconditus à me, celatus mihi*, Hos. V. 3. futur. הַנִּכְחֶדֶת תִּכָּחֵד, *quæ succidenda est, succidatur*, Zach. XI. 9. Hiph. הִכְחִיד, *celavit, exscidit.* infinit. וּלְהַכְחִיד, *et ut exscinderet*, 1 Reg. XIII. 34. fut. וָאַכְחִד, *et exscidi*, Zach. XI. 8. יַכְחִידֶנָּה, *celaverit illud*, Job. XX. 12.

כָּחַל *fucavit:* præter. כָּחַלְתְּ עֵינַיִךְ, *fucasti oculos tuos*, Ezech. XXIII. 40. כֹּחַל, *stibium.*

כָּחַשׁ *mentiri, mendacem fieri:* metaphoricè, *emaciari*, Ps. CIX. 24. Pih. כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת, *mentitum est opus olivæ*, Hab. III. 17. כִּחַשְׁתִּי, *mentitus essem, abnegassem*, Job. XXXI. 28. Niph. futur. וְיִכָּחֲשׁוּ, *et mendaces fient*, id est, conatibus suis frustrabuntur: aut *emaciabuntur*, hoc est, viribus privabuntur, Deuter. XXXIII. 29. Hithp. futur. יִתְכַּחֲשׁוּ לִי, *mendaces facti sunt mihi*, 2 Sam. XXII. 45.

כַּחַשׁ, m. *mendacium: macies:* aff. כַּחֲשִׁי, *macies mea*, Job. XVI. 8. plurale cum affix. וּבְכַחֲשֵׁיהֶם, *et mendaciis suis*, Hos. VII. 3.

כֶּחָשִׁים, m. p. *mendaces*, Ies. XXX. 9.

כִּי *quia, quoniam, quòd, quamvis, nam:* interdum *igitur, ideo, idcirco,* ut Genes. XXII. 17. 1 Sam. II. 25. Jer. IV. 18. הֲכִי, *an quia?* Genes. XXVII. 36. עַד כִּי, *donec, usque dum*, Gen. XXVI. 13. כִּי אִם, *quod si*, Gen. XL. 14. *etiamsi*, 1 Sam.

XIV. 39. *sed,* Psal. I. 2. *nisi quum,* Gen. XXXII. 20. אַף־כִּי, vide in אַף.

כיד כִּיד m. *exitium, pernicies:* aff. כִּידוֹ, *perniciem suam,* Job. XXI. 20.

כִּידוֹן, masc. *lancea, hasta,* Job. XLI. 21. *humerale, armatura, scutum,* 1 Sam. XVII. 6. Jer. L. 42.

כיל כִּילַי, m. *tenax, avarus,* Ies. XXXII. 5. et cum Tzere ab initio, וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים, *tenacis instrumenta mala sunt,* ver. 7. Hebræi scribunt כִּילַי dici, quod tenax semper cogitet כִּי לִי, *mea sunt,* vel כֹּל לִי, *omnia mea sint,* neque sint alterius, ut Ab. Esræ placet. Alii a כָּלָא, quòd omnia *includat:* alii a כָּלָה, *consumi,* quòd perpetuo habendi desiderio seipsum consumit et conficit.

כים כִּימָה, f. *vergiliæ, Pleiades,* Job. IX. 9. עֹשֵׂה כִימָה, *faciens Pleiades,* Amos V. 8.

כיס כִּיס m. *loculus, marsupium, crumena:* כִּיס אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּנוּ, *crumena una erit omnibus nobis,* Prov. I. 14. aff. בְּכִיסְךָ, *in loculo tuo,* Deut. XXV. 13. Aben Esra deducit a כָּסַס, *numerare, supputare,* quod inde semper depromantur numeranda et exsolvenda. Rabbinorum communis sententia est, בְּכִיס בְּכוֹס בְּכַעַס, *in loculo, in poculo et irâ,* scil. cognosci hominis ingenium.

כיף כֵּיפָא, *petra;* in Targum respondet Hebræo סֶלַע: plural. וְכֵפִים, *et petrarum,* Job. XXX. 6. וּבְכֵפִים, *et in petras,* Jerem. IV. 29. hinc apostolus Petrus Kephas dictus.

כיר כִּיּוֹר, m. *labrum, lavacrum, concha,* vasis genus, Exod. XXX. 18. 1 Sam. II. 14. *focus, foculus,* vas ad fovendum ignem, Zach. XII. 6. *suggestus,* 2 Par. VI. 13. plural. כִּיּוֹרִים, *labra,* 2 Paral. IV. 6. et fœm. אֶת־הַכִּיּוֹרוֹת, *labra,* 1 Reg. VII. 40.

כִּירַיִם, m. d. *testus,* vas fictile, in quo placentæ, liba et id genus similia, coquebantur, Lev. XI. 35. ejus nunquam usus, nisi cum operculo, unde quasi duplum censebatur, cui servit forma dualis.

כך כָּךְ: *sic,* apud Rabbinos frequentissimum: inde כָּכָה, *sic, ita,* Num. XI. 15. שֶׁכָּכָה, *quòd sic,* Cant. V. 9. שֶׁכָּכָה לוֹ, *cui ita est,* Ps. CXLIV. 15.

ככב כּוֹכָב, masc. *stella:* דָּרַךְ כּוֹכָב, *procedet stella,* Num. XXIV 17. construct. כּוֹכַב, Amos V. 26. plur. כּוֹכָבִים, *stellæ,* Gen. XXXVII. 9. constr. כּוֹכְבֵי, Ies. XIII. 10. aff. כּוֹכְבֵיהֶם, *stellas eorum,* Ez. XXXII. 7.

ככר כִּכָּר f. *massa, frustum, tracta: planities,* cùm de terra dicitur, Gen. XIII. 12. *talentum,* cùm de metallis, Exod. XXXVIII. 25. ubi notant Hebræi, talentum continuisse sexaginta minas sacras, id est, vulgares centum viginti. Minam viginti quinque siclos. Ergo talentum ter mille siclos. Aben Esra, R. Salomon. construct. כִּכַּר עֹפֶרֶת, *massa plumbi,* Zach. V. 7. עַד־כִּכַּר לֶחֶם, *usque ad frustum panis,* Proverb. VI. 26. כִּכַּר־לֶחֶם אַחַת, *tractam panis unam,* Exod. XXIX. 23. vulgò *tortam* vertunt: duale קַח כִּכָּרַיִם, *accipite duo talenta,* 2 Reg. V. 23. constr. כִּכְּרַיִם כֶּסֶף, *talenta duo argenti,* ibid. plural. כִּכָּרִים, *talenta,* 1 Par. XXII. 14. constr. כִּכְּרֵי כֶסֶף, *talenta argenti,* 2 Reg. V. 5. Chald.

כִּכְּרִין, *talenta*, Esr. VII. 22. fœmin. כִּכְּרוֹת לֶחֶם, *tractas panis*, Jud. VIII. 5.

כָּלָא *clausit, inclusit, occlusit: cohibuit, continuit, coërcuit:* confundit interdum formam cum כָּלָה: ut præt. כָּלָאתִי, *cohibui*, Psal. CXIX. 101. כָּלוּ, *occluserunt*, 1 Sam. VI. 10. pro כָּלְאוּ et intransitivè כָּלְאוּ, *clauserunt* vel *cohibuerunt se*, Hag. I. 10. כְּלִתְנִי, *continuisti me*, 1 Sam. XXV. 33. Niph. futur. יִכָּלֵא, *cohibebitur*, Gen. VIII. 2. וַיִּכָּלְאוּ, *et coërcentur*, Ezech. XXXI. 15. Pih. imper. כַּלֵּה, *cohibe*, Psalm. LXXIV. 11. cum ה loco א. infin. לְכַלֵּא, *ad cohibendum*, Dan. IX. 24.

כֶּלֶא, m. *coërcitio, cohibitio, carcer*, coërcitionis locus, 2 Reg. XVII. 4. aff. כִּלְאוֹ, *carceris sui*, 2 Reg. XXV. 29. plurale, כְּלָאִים, *carceres*, Ies. XLII. 22.

כְּלִיא, m. idem, Jer. XXXVII. 4. quod legitur כְּלוּא.

מִכְלָה, f. *caula:* מִמִּכְלָה, *e caula*, Habac. III. 17. cum ה loco א, vel potiùs contractum pro מִכְלָאָה, ut liquet ex plurali, constr. מִמִּכְלְאוֹת צֹאן, *ex caulis ovium*, Psal. LXXVIII. 70. aff. מִמִּכְלְאֹתֶיךָ, *e caulis tuis*, Psal. L. 9.

כִּלְאַיִם, m. *diversa genera, heterogenea*, Lev. XIX. 19.

כלב כֶּלֶב, m. *canis*, Exod. XI. 7. plur. כְּלָבִים, *canes*, Ies. LVI. 10. construct. עִם כַּלְבֵי צֹאנִי, *cum canibus gregis mei*, Job. XXX. 1.

כְּלוּב, m. *canistrum, fiscus, corbis, caveu:* כְּלוּב קָיִץ, *canistrum æstivorum fructuum*, Amos VIII. 1. כִּכְלוּב, *sicut cavea (plena avibus,)* Jer. V. 27.

כָּלָה *consumi, deficere; absolvi, perfici, finiri:* et ex usu Chaldaico, *confidere, sperare, anxiè exspectare*, quomodo in Targum respondet Hebræis verbis בָּטַח et יִחֵל. præterit. נִכְסְפָה גַם כָּלְתָה נַפְשִׁי, *desiderat et anxiè exspectat*, aut *confidit anima mea*, Psalm. LXXXIV. 3. vel, *deficit, consumitur desiderio.* כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי, *anxiè exspectat salutem tuam anima mea*, Psal. CXIX. 81. sic mox in Pihel, כָּלִינוּ, *consumimur*, Ps. XC. 7. infin. עַד לִכְלוֹת, *usque ad absolvi, donec absolvatur*, 1 Par. XXVIII. 20. Pih. כִּלָּה, *absolvit, complevit, perfecit, finivit, consummavit, consumsit: solicitè expetivit, anxiè exspectavit*, ut antè. Præter. כִּלִּיתִי, *consumpsi*, Num. XXV. 11. particip. מְכַלֶּה, *consumpturus*, Jer. XIV. 12. fut. וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, *et solicitè expetivit David rex*, 2 Sam. XIII. 39. per apocopam pro תְּכַלֶּה, quod fœmininum, et subintelligitur נֶפֶשׁ, *anima*, ut Chaldæus complet. Pyh. præteritum, כֻּלּוּ, *absolutæ sunt, finiuntur*, Psalm. LXXII. 20. וַיְכֻלּוּ, *et perfecti sunt*, Gen. II. 1.

כָּלֶה, m. *consumptus, deficiens:* plur. fœm. כָּלוֹת, *deficientes*, Deuter. XXVIII. 32.

כָּלָה, f. *consumptio, consummatio*, Ies. XXVIII. 22. plur. כָּלוֹת ut in præcedenti voce.

כְּלָה, Chaldaicum, vide infrà in לא.

כִּלָּיוֹן, m. *consummatio*, Ies. X. 22. constructum, וְכִלְיוֹן עֵינַיִם, *et consumptionem oculorum*, Deut. XXVIII. 65.

תִּכְלָה, f. *perfectio*, Psalm. CXIX. 96.

תַּכְלִית, f. *perfectio, consummatio, finis*, Job. XXVI. 10.

מִכְלוֹת, f. p. *perfectiones*, מִכְלוֹת, זָהָב, *ex perfectionibus auri*, id est, auro perfectissimo et purissimo, 2 Par. IV. 21.

כְּלִי, m. *instrumentum, vas*, Num. XIX. 15. plur. כֵּלִים, *vasa, instrumenta, supellectilia*, Exod. XXII. 6. construct. כְּלֵי כֶסֶף, *vasa argentea*, Genes. XXIV. 53. aff. כֵּלָיו, *instrumenta illius*, Exod. XXXIX. 33. כְּלֵיהֶם *vasa eorum*, Gen. XLII. 25.

כְּלָיוֹת, f. *renes*, Jerem. XI. 20. construct. כִּלְיוֹת חִטָּה, *renum tritici*, Deut. XXXII. 14. id est, optimi et crassi tritici, cujus genicula extuberant ad formam renum: aff. כִּלְיוֹתָי, *renes meos*, Psal. XXVI. 2.

כֶּלַח m. *senium:* אָבַד כָּלַח, *periit senium*, Job. XXX. 2. תָּבוֹא, בְכֶלַח אֱלֵי־קָבֶר, *ingredieris in senectute in sepulchrum*, Job. V. 26. hic בכלח in numeris continet 60. unde Talmudici collegerunt, senectutis initium esse anno sexagesimo. Tunc etiam soliti fuerunt prisci Judæi instituere convivium et diem lætitiæ, (quod etiamnum hodie divites faciunt) propterea quòd pœnæ divinæ loco ducant, si Deus hominem ante 60 annum è vita tollat. Ejus autor quidem R. Joseph, ut legitur in Moed Katon, fol. 28. 1.

כָּלַל *perfecit, absolvit:* propriè est *summatim, totaliter et universaliter aliquid complecti et absolvere:* præter. כָּלְלוּ יָפְיֵךְ, *perfecerunt pulchritudinem tuam*, Ezech. XXVII. 11. Pyh. præter. ex geminatis duabus radicalibus וְכָלְכְּלוּ, *et summati fuerunt*, 1 Reg. XX. 27. id est, *in una summa omnes*, vel *universi comprehensi et inventi fuerunt;* vide et de eo in כּוּל.

כָּלִיל, m. *perfectum, absolutum, totum, integrum, consummatum, consummatio*, et adverbialiter *absolutè, integrè, penitus, prorsus, in universum, universaliter:* item, *holocaustum*, sacrificium totum consumendum igne, ut Deut. XXXIII. 10. interdum cum עוֹלָה, quòd propriè *holocaustum* significat, conjungitur, ut Psalm. LI. 21. ubi Ab. Esra notat, עוֹלָה, fuisse *sacrificium juge*, כָּלִיל, *sacrificium sacerdotis.* construct. עָלָה כְלִיל־הָעִיר, *ascendit consummatio urbis (ad cælum)*, Jud. XX. 40. id est, totali incendio urbs consumpta fuit: וּכְלִיל יֹפִי, *et perfectus pulchritudine*, Ezech. XXVIII. 12. fœm. const. כְּלִילַת יֹפִי, *perfecta pulchritudine*, Thr. II. 15.

כַּלָּה, f. *sponsa*, respectu sponsi: *nurus*, respectu soceri vel socrus, sic dicta, quòd priorem vitæ statum, sive virginitatis sive viduitatis, tunc cum fit sponsa vel uxor alterius, perficiat, et absolvat, vel, ut Kimchi lib. Rad. scribit à perfecto ornatu. Tunc enim omnia sua ornamenta producit, et ornat se perfectissimè: כַּכַּלָּה, *sicut sponsa*, Ies. XLIX. 17. affix. כַּלָּתוֹ, *nurum suam*, Gen. XI. 31. plural. cum aff. וְכַלּוֹתֵיכֶם, *et sponsæ vestræ*, Hos. IV. 13. לִשְׁתֵּי כַלּוֹתֶיהָ, *ambabus nuribus suis*, Ruth. I. 8.

כְּלוּלוֹת, f. *sponsalia;* aff. כְּלוּלֹתָיִךְ, *sponsaliorum tuorum*, Jer. II. 2.

כֹּל, *omnis, omne, totum, universum; omnes, omnia*, si plurali adjungatur. Cum negandi particula, לֹא, אֵין, בִּלְתִּי est, *quicquam, ullum: nullum, nihil quicquam:* ut, וְלָרָשׁ אֵין־כֹּל, *pauperi autem nihil quicquam erat*,

2 Samuel. XII. 3. לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה, *non facies omne opus*, id est, ullum, Exod. XX. 10. aff. כֻּלֹּה, *totus ipse*, Jer. VIII. 10. כֻּלָּךְ, *tota ipsa*, Mal. III. 9. כֻּלָּם, *universi ipsi*, 1 Reg. XXII. 28. quod et irregulariter כֻּלְּהֵם, 2 Sam. XXIII. 6. semel cum א, כֻּלָּא, *totam*, Ezech. XXXVI. 5. simile vide in מָדָר cum paragoga: כֻּלָּנָה, *omnia hæc*, Gen. XLII. 36. et cum epenthesi לְכֻלְּהֵנָה, *omnibus ipsis*, 1 Reg. VII. 37. Chald. כֹּל, כָּל, כֹּלָּא, כֻּלָּא, idem, Dan. II. 10. Esr. V. 7. בְּכָלְהוֹן, *in omnibus illis*, Dan. II. 38. כָּל־קֳבֵל, vide קבל.

מִכְלוֹל, masc. *perfectio*: לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל, *inducti perfectione*, id est, perfectissimo ornatu, Ezech. XXIII. 12.

מַכְלוּל, m. idem. plur. בְּמַכְלֻלִים, *cum perfectionibus, rebus perfectissimis*, Ezech. XXVII. 24.

מִכְלָל, m. idem. construct. מִכְלַל יֹפִי, *perfectione decoris*, Ps. L. 2.

כלם Niph. נִכְלַם, *erubuit, rubore affectus fuit, ignominiâ, pudore suffusus* vel *perfusus fuit*: præteritum, נִכְלַמְתִּי, *rubore suffundor*, Jer. XXXI. 19. בֹּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי, *erubesco*, etiam ignominioso pudore suffundor, Jer. XXXI. 19. hinc Kimchi colligit, gravius hoc verbum significare quàm בּוֹשׁ: vide etiam, Jer. XXII. 22. Hiph. הִכְלִים, *pudefecit, pudore, ignominiâ affecit, pudore suffudit*: præter. הִכְלִימוֹ אָבִיו, *ignominiâ affecit eum pater ipsius*, 1 Sam. XX. 34. הִכְלַמְנוּם, *ignominiâ affecimus eos*, 1 Sam. XXV. 7. etc. Hoph. præter. וְהָכְלְמוּ, *et pudore suffusi sunt*, Jer. XIV. 3. הָכְלַמְנוּ, *ignominiâ affecti fuimus*, 1 Sam. XXV. 15.

כְּלִמָּה, f. *ignominia, pudor*: constr. כְּלִמַּת הַגּוֹיִם, *ignominiam gentium*, Ezech. XXXIV. 29. affix. כְּלִמָּתִי, *ignominia mea*, Psalm. XLIV. 16. plur. כְּלִמּוֹת, *ignominiæ*, Mich. II. 6.

כְּלִמּוּת, f. *ignominia*, Jer. XXIII. 40.

כלף כֵּילַפּוֹת, f. p. *mallei*, Psal. LXXIV. 6. R. Salomon. vult esse usus Arabici: alii, *instrumentum ad perdendum*.

כָּמַהּ *desiderari, desiderio teneri*. præteritum, כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי, *desiderio tui tenetur caro mea*, Psalm. LXIII. 2. R. Sal. *arescere* exponit.

כַּמֶּה, כַּמָּה, vide in מָה.

*כְּמוֹ, *sicut*, vide in מִן.

כמז כּוּמָז, m. *cingula pendula* vel *bullata muliebris*, Exod. XXXV. 22.

כמן מִכְמַנִּים, m. p. *recondita, thesauri reconditi*: constr. בְּמִכְמַנֵּי הַזָּהָב, *in recondita auri*, Dan. XI. 43. verbum כְּמַן, *latere, abscondere se, insidiari*, Chaldæis usitatum est: לְמִכְמַן תַּקְלִין, *ad abscondendum laqueos*, Psal. LXIV. 6.

כַּמֹּן, m. *cyminum*: עַל כַּמֹּן יוּסָב, *super cyminum circumagitur*, Ies. XXVIII. 27.

כָּמַס *recondere*. partic. Pahul, כָּמֻס עִמָּדִי, *reconditum est penes me*, Deut. XXXII. 34.

כמר Niph. נִכְמַר, *incalescere, calefieri, flagrare, æstuare*: metaphoricè dicitur de cordis et viscerum æstuatione ex commiserationis affectu. Et ulterius *atrari, denigrari, con-*

trahi, convolvi ex æstu vel adustione. præterit. נִכְמְרוּ רַחֲמָיו, *æstuabunt viscera ejus,* Chald. אִתְגּוֹלַלְוּ, *convoluta sunt,* Gen. XLIII. 30. sic 1 Reg. III. 26. Hos. XI. 8. עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ, *pelles nostræ ut furnus atratæ sunt,* Thren. V. 10. sic Targum.

כְּמָרִים, m. p. *sacrificuli,* quasi atrati dicti, quod pullis vestibus ex superstitioso ritu incederent: אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים, *nomen sacrificulorum atratorum,* Soph. I. 4. affix. וּכְמָרָיו, *et sacrificuli atrati ejus,* Hos. X. 5. in Targum כּוּמְרָא et pluraliter כּוּמְרִין, *sacerdotes gentiles et idololatrici.* Hodie Judæi *monachos* sic vocant, et כּוּמְרִית, est *monialis.*

כִּמְרִירִים, m. p. *æstus:* vel juxta quosdam, *atrores, nigredines:* const. יְבַעֲתֻהוּ כִּמְרִירֵי יוֹם, *terreant eum æstus diei,* vel atrores, tenebræ diei, veluti teterrimarum nubium, aut eclipseôn, Job. III. 5. sic tertia radicalis geminata est, ut in סַגְרִיר, vide et מרר.

מִכְמָר, m. *rete,* Ies. LI. 20.

מַכְמוֹר, masc. idem: plurale cum affix. בְּמַכְמֹרָיו, *in retia ejus,* Psalm. CXLI. 10.

מִכְמֹרֶת, fœm. *rete jaculum,* Ies. XIX. 8.

מִכְמֶרֶת, fœm. idem: cum affix. בְּמִכְמַרְתּוֹ, *in rete jaculum suum,* Hab. I. 15.

כָּנָה *cognominavit, cognomine* vel *titulo appellavit, titulis usus fuit,* ut vel honoris vel adulationis causâ fieri solet: fut. לֹא אֲכַנֶּה, *non cognominabo, cognomina attribuam, titulis* aut *præfatione utar,* Job. XXXII. 21. אֲכַנְּךָ, *cognominavi te,* Ies. XLV. 4. יְכַנֶּה, *cognominabit,* Ies. XLV. 5.

כַּנָּה, vide suprà in כּוּן כֵּן, ibid.

כְּנָוָה, f. Chald. *collegium, societas:* affix. וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן, *et reliquum collegii ipsorum,* Esr. IV. 9. וּכְנָוָתֵהּ, *et collegium ejus,* Esr. V. 6. plural. כְּנָוָתֵהּ, *societatum ejus,* Esr. IV. 7.

כְּנֵמָא Chald. *hujusmodi, hunc in modum, in hanc sententiam:* וּכְנֵמָא פִתְגָמָא, *et hujusmodi sermone,* Esr. V. 11. כְּנֵמָא אֲמַרְנָא, *hujusmodi respondimus,* ver. 4. Rabbini ex כ et אמר compositum volunt, quasi כְּנֵאמַר, primâ radicis elisâ et tertiâ mutatâ in א, quod Talmudicis usitatum, qui dicunt אֵימָא pro אֹמַר, *dicam,* נֵימָא pro נֹאמַר, *dicemus.*

כנן כִּנִּים, m. p. *pediculi,* Exod. VIII. 13. et defectivè לְכִנָּם, *in pediculos,* ver. 12.

כִּנָּם, c. *pediculorum multitudo,* q. d. pediculium, Exod. VIII. 13, 14. jungitur verbo fœminino, quia tota species significatur, aut magna multitudo; tunc enim talia utroque genere usurpantur.

כָּנַס *collegit, congregavit, comportavit, congessit:* præter. כָּנַסְתִּי, *congessi,* Eccles. II. 8. Pih. præter. וְכִנַּסְתִּי, *et congregabo,* Ez. XXII. 21. futurum, יְכַנֵּס, *colliget,* Ps. CXLVII. 2. Hith. infinit. כְּהִתְכַּנֵּס, *dum* vel *ut colligat se,* Ies. XXVIII. 20.

כְּנֶסֶת, f. *cætus, congregatio:* בֵּית הַכְּנֶסֶת, *domus congregationis, synagoga, ecclesia,* apud Rabbinos.

מִכְנָסַיִם, m. *femoralia:* construct. מִכְנְסֵי בַד, *femoralia linea,* Exod. XXVIII. 42.

כנע Hiph. הִכְנִיעַ, *depressit, prostravit, abjectum, humilem reddidit.*

præt. וְהִכְנַעְתִּי, *et depressi*, 1 Par. XVII. 10. imper. הַכְנִיעֵהוּ, *deprime illud*, Job. XL. 7. fut. אַכְנִיעַ, *depressurus sum*, Psal. LXXXI. 15. Niph. נִכְנַע, *depressit, demisit, humiliavit, abjecit se: depressus, abjectus fuit:* infinit. כְּהִכָּנַע, *sicut depresserat se*, 2 Par. XXXIII. 23. fut. יִכָּנַע, *abjiciatur*, Levit. XXVI. 41.

כְּנַעַן, *Canaan*, nepos Noæ ex Cham, Genes. IX. 18. Ab eo terra, quam ipse cum suis posteris, (qui describuntur Gen. X. 15.) occupavit, regio vel terra Canaan dicta fuit, Gen. XI. 31. cujus termini delineantur Genes. X. 19. Ejus terræ incolæ ob maris viciniam mercaturæ dediti fuerunt, unde כְּנַעַן, *negociator, mercator* per synecdochen, Hos. XII. 8. אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן, *in terram Canaan*, id est, negotiatoris sive negotiatorum, Ezech. XVII. 4.

כְּנַעֲנִי, masc. *Cananæus*, Genes. XXXVIII. 2. לַכְּנַעֲנִי, *negotiatori*, Prov. XXXI. 24. plur. כְּנַעֲנִים, *mercatores*, Job. XL. 25. fœm. כְּנַעֲנִית, *Cananæa*, Gen. XLVI. 10.

כִּנְעָן, idem: plurale cum affix. כִּנְעָנֶיהָ, *negotiatores ejus*, Ies. XXIII. 8.

כִּנְעָה, f. *merx:* aff. כִּנְעָתֵךְ, *mercem tuam*, Jer. X. 17.

כָּנָף c. sed f. sæpiùs, *ala, ora*, Genes. I. 21. construct. אֶת־כְּנַף הַמְּעִיל, *oram pallii*, 1 Sam. XXIV. 5. aff. בִּכְנָפוֹ, *alâ suâ*, Hag. II. 12. duale, פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם, *pandentes utrasque alas*, Exod. XXV. 20. constr. כַּנְפֵי, Exod. XIX. 4. aff. כְּנָפָיו, *alas suas*, Deut. XXXII. 11. כַּנְפֵיהֶם, *alarum ipsorum*, Ezech. I. 24. fœmin. constructum, כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, *alas* vel *oras terræ*, Ezech. VII. 2. Hinc verbum in Niphal, unde futur. יִכָּנֵף, *extremæ oræ includetur*, aut *alatus erit, alis utetur, alis aufugiet*, Ies. XXX. 20.

כנר כִּנּוֹר, m. *cithara*, Gen. IV. 21. affix. כִּנֹּרִי, *cithara mea*, Job. XXX. 31. plurale cum affix. וְקוֹל כִּנּוֹרַיִךְ, *et sonitum cithararum tuarum*, Ezech. XXVI. 13. fœmin. וְכִנֹּרוֹת, *et citharas*, 1 Reg. X. 12. affix. כִּנֹּרוֹתֵינוּ, *citharas nostras*, Psalm. CXXXVII. 2.

כְּנַשׁ Chald. *congregavit:* infin. שְׁלַח לְמִכְנַשׁ, *misit ad congregandum*, Dan. III. 2. Hithp. part. מִתְכַּנְּשִׁין, *congregabant se*, Dan. III. 3. Heb. כָּנַס ut antè.

כִּסֵּא m. *solium, thronus*, Deut. XVII. 10. aff. כִּסְאוֹ, *thronum ejus*, Ex. XI. 5. plur. כִּסְאוֹת, *throni*, Ps. CXXII. 5.

כִּסֵּה m. idem, 1 Reg. X. 19. Job. XXVI. 9.

כֵּס, m. idem, Exod. XVII. 16.

כֶּסֶא, m. vide in כסס.

כָּסָה *texit, obtexit, operuit, occultavit, celavit:* partic. כֹּסֶה דַּעַת, *tegens scientiam*, Proverb. XII. 23. particip. Pahul, כְּסוּי חֲטָאָה, *tectus peccato*, Psalm. XXXII. 1. Niph. præter. נִכְסָתָה, *operitur*, Jerem. LI. 42. infinit. לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת, *ut non tegatur*, Ezech. XXIV. 8. Pih. construitur cum accusativo et præpositione עַל. præter. כִּסָּה הֶעָנָן, *texit nubes ipsa*, Numer. IX. 15. כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָם, *texeras omne peccatum eorum*, Psalm. LXXXV. 3. Pyh. præter. כֻּסּוּ, *operiebantur*, Psalm. LXXX. 11. futurum, שְׁמוֹ יְכֻסֶּה,

nomen ejus obtegitur, Eccles. VI. 4. Hithp. particip. מִתְכַּסֶּה, *operiebat se,* seu *opertus erat,* 1 Reg. XI. 29. plur. מִתְכַּסִּים, *tectos, opertos,* 2 Reg. XIX. 2. fut. per apocopam, וַיִּתְכַּס, *et texit se,* 2 Reg. XIX. 1. תִּכַּסֶּה, *teget se,* Proverb. XXVI. 26. pro תִּתְכַּסֶּה.

כְּסוּי, m. *tegmen,* Num. IV. 6.

כְּסוּת, f. *tegumentum, operimentum,* Gen. XX. 16. aff. כְּסוּתָם, *operimentum eorum,* Ies. L. 3. et cum Aphæresi סוּת unde סוּתֹה, *operimentum suum,* Gen. XLIX. 11.

מִכְסֶה, masc. *tegmen, operculum,* Exod. XXVI. 14. construct. וּמִכְסֵה עֹרֹת, *et operimentum è pellibus,* ibid. aff. מִכְסֵהוּ, *operimentum ejus,* Num. IV. 25.

מִכְסָה, f. vide mox infrà in כסס.

מְכַסֶּה, m. idem: וְלִמְכַסֶּה עָתִיק, *et ad tegumentum vetus,* Ies. XXIII. 18.

כָּסַח *succîdit, excîdit.* particip. plur. קוֹצִים כְּסוּחִים, *spinæ succisæ,* Ies. XXXIII. 12. fœm. כְּסוּחָה, *succisa,* Psalm. LXXX. 17. sic Chald. תִּכְסַח כַּרְמָךְ, *putabis vitem tuam,* Lev. XXV. 3. pro Heb. זְמֹר.

כַּסּוּחָה, fœm. *succisum:* נִבְלָתָם כַּסּוּחָה, *cadaver eorum succisum,* Ies. V. 25. Ab. Esra vult כ esse radicale, formæ שַׁבּוּלָה. Sic et Kimchi, qui exponit in Com. כרותה. vide et סחה.

כָּסַל *stultescere, stultum, stolidum fieri:* fut. יִכְסְלוּ, *stolidi fiunt,* Jer. X. 8.

כְּסִיל, m. *stultus, stolidus,* Psalm. XLIX. 11. item, *Orion,* stella, Amos V. 8. plurale, כְּסִילִים, *stulti, stolidi,* Prov. I. 32. aff. וּכְסִילֵיהֶם, *et Oriones eorum,* sidera eorum, Ies. XIII. 10.

כֶּסֶל, m. *stoliditas, stultitia,* Psalm. XLIX. 14. *ilia,* Job. XV. 27. *spes, fiducia, exspectatio:* aff. כִּסְלוֹ, *spes sua,* Job. VIII. 14. plural. כְּסָלִים, *ilia,* Lev. III. 4. aff. כְּסָלַי, *ilia mea,* Ps. XXXVIII. 8.

כִּסְלָה, f. *stultitia, fatuitas, spes:* aff. כִּסְלָתְךָ, *spes tua,* Job. IV. 6.

כְּסִילוּת, f. *stoliditas,* Prov. IX. 13.

*כִּסְלֵו, m. *Kisleu,* mensis noni nomen, incipiens à novilunio Novembris nostri, Zach. VII. 1.

כָּסַם *totondit:* infin. et futur. כָּסוֹם יִכְסְמוּ, *tondendo tondento,* Ez. XLIV. 20.

כֻּסֶּמֶת, f. *spelta, zea,* frumenti genus, Exod. IX. 32. plural. masc. וְכֻסְּמִים, *et speltas,* Ezech. IV. 9.

כָּסַס *numeravit: supputavit: in summam redegit:* futur. תָּכֹסּוּ, *numerabitis,* Exod. XII. 4.

כֶּסֶה, כֶּסֶא, m. *feria stativa, tempus statum, quod in numeratum anni diem semper recurrit,* Prov. VII. 20. Psalm. LXXXI. 4. Rabbini vocant מוֹעֵד קָבוּעַ, *solennitatem fixam.* Ab. Esra *novilunium* interpretatur à כָּסָה, *tegere,* שֶׁמִּתְכַּסֶּה בּוֹ הַלְּבָנָה, *quod tunc luna sole tegitur.*

מֶכֶס, m. *numerus, portio numerata, summa,* Numer. XXXI. 28. affix. וּמִכְסָם, *et portio eorum,* ver. 40.

מִכְסָה, fœm. *summa, numeratum:* constr. אֶת־מִכְסַת, *summam,* Lev. XXVII. 23. כְּמִכְסַת, *secundum numerum,* Exod. XII. 4.

כָּסַף *appetivit, expetivit:* futu-

rum, יִכְסֹף, *appetet*, Psalm. XVII. 12. תִּכְסֹף, *expetes*, Job. XIV. 15. Niph. נִכְסַף, *desiderio affici* vel *teneri:* infin. et præter. נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה, *desiderando desiderio tenebaris*, Gen. XXXI. 30. נִכְסְפָה, *desiderio afficitur*, Psalm. LXXXIV. 3. particip. נִכְסָף, *affecta desiderio*, Soph. II. 1.

כֶּסֶף, masc. *argentum*, tam signatum quàm non signatum, quasi expetibile et desiderabile dictum, *pecunia, nummi argentei*, Genes. XVII. 12. aff. כַּסְפְּךָ, *argentum tuum*, 1 Reg. XX. 5. plur. כַּסְפֵּיהֶם, *pecunias eorum*, Gen. XLII. 25.

כסת כְּסָתוֹת, f. p. *pulvilli*, Ezech. XIII. 18. aff. כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה, *pulvillos vestros*, ver. 20. simile vide in זְמָם.

כְּעַן Chald. *jam, nunc*, Dan. II. 23. מִן אֱדַיִן וְעַד כְּעַן, *inde à tunc usque ad nunc*, Esr. V. 16. כְּעֶנֶת, vide in עֶתֶת.

כָּעַס *indignatus fuit:* præter. וְכָעַס, *et indignatur*, Psalm. CXII. 10. infin. לִכְעוֹס, *indignando*, Eccl. VII. 9. futurum, אֶכְעַס, *indignabor*, Ezech. XVI. 42. Pih. כִּעֵס, *irritare:* præt. וְכִעֲסַתָּה, *et ad indignationem provocabat, irritabat eam*, 1 Sam. I. 6. כִּעֲסוּנִי, *irritarunt me*, Deuter. XXXII. 21. Hiph. præter. הִכְעִיס idem, 1 Reg. XV. 30.

כַּעַס, m. *indignatio*, Eccles. VII. 3. et cum שׂ, כַּעַשׂ, Job. V. 2. מִכַּעַשׂ, *præ indignatione*, Job. XVII. 7. plur. הַכְּעָסִים, *irritamenta*, 2 Reg. XXIII. 26.

כָּפָה *subigere, supprimere:* vel, *exstinguere.* Priori modo convenit cum כפף sicut etiam dicitur שׁגה et שׁגג item חקה et חקק. Altero modo Chaldæum est, et convenit cum כבה. futur. יִכְפֶּה אַף, *supprimit* vel *exstinguit iram*, Prov. XXI. 14.

כָּפַל *duplicavit, conduplicavit.* præt. וְכָפַלְתָּ, *et conduplicabis cortinam*, Exod. XXVI. 9. Niph. futur. וְתִכָּפֵל חֶרֶב, *et duplicabitur* vel *iterabitur gladius*, Ezech. XXI. 19.

כֶּפֶל, masc. *duplum*, Job. XLI. 5. duale, כִּפְלַיִם, *duplicia, duplo majora*, Job. XI. 6.

מַכְפֵּלָה, f. *Machpelá*, nomen proprium loci, Gen. XXIII. 17. quibusdam substantivum est, *duplicitas*.

כָּפַן *collegit, aggregavit, congregavit:* juxta Ab. Esra et R. Salomonem, idem quod כְּנַף in Targum et apud Rabbinos. præterit. כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ, *applicuit radices suas*, Ezech. XVII. 7.

כָּפָן, m. *fames*, Job. XXX. 3. ex usu Chaldaico.

כפס כָּפִיס, m. *tignum, trabs*, וְכָפִיס מֵעֵץ, *tignum è ligno*, Hab. II. 11. Ab. Esra: locus inquit, durior est in trabibus, qui vocatur nodus.

כָּפַף *curvavit, incurvavit*, Psal. LVII. 7. particip. כְּפוּפִים, *incurvatos*, Psal. CXLVI. 8. infin. הֲלָכֹף, *an incurvare?* Ies. LVIII. 5. Niph. futurum, אִכַּף, *incurvabo me*, Mich. VI. 6.

כַּף, f. *curvatura, cavum*, 1 Sam. XXV. 29. *vola*, et synecdochicè, *manus: planta*, Ezech. I. 7. *acerra*, vas concavum, Num. VII. 14. *acetabulum*, Genes. XXXII. 25. כַּפּוֹ, *manum suam*, Levit. IX. 17. duale כַּפַּיִם, *manus*, Psalm. XXIV. 4. Hebræi etiam *nubes* interpretantur,

Job. XXXVI. 32. Thren. III. 41. Exod. XXXIII. 22. ubi videatur Aben Esra. construct. כַּפֵּי, Levit. VIII. 27. aff. כַּפֵּיכֶם, *manus vestras*, Ies. I. 15. fœm. plur. כַּפּוֹת, *spathæ, ramuli palmarum*, Levit. XXIII. 40. *plantæ*, Jos. III. 13. *volæ*, 2 Reg. IX. 35. *acerræ*, Num. VII. 84. *manubria*, Cant. V. 5.

אַכְפִּי, vide in אָכַף.

כִּפָּה, f. *ramus*, Ies. IX. 13. affix. וְכִפָּתוֹ, *et ramus ejus:* Job. XV. 32.

כָּפַר *picavit, pice obduxit.* præt. וְכָפַרְתָּ, *et picato*, Gen. VI. 14. Pih. כִּפֵּר, *placavit, expiavit, expiationem fecit*, Exod. XXX. 10. futurum, אֲכַפְּרָה, *placabo*, Gen. XXXII. 21. Pyh. præter. כֻּפַּר, *expiatio facta fuit*, Exod. XXIX. 33. וְכֻפַּר, *et abolebitur*, Ies. XXVIII. 18. futur. יְכֻפַּר, *expietur*, Ies. XXII. 14. ex Niphal et Hithpahel compositum, præterit. וְנִכַּפֵּר, *expiabitur*, Deuter. XXI. 8. Hithp. futur. יִתְכַּפֵּר, *expiabitur*, 1 Sam. III. 14.

כֹּפֶר, m. *pix*, Gen. VI. 14. *expiatio, redemptura, redemptionis pretium*, Exod. XXI. 30. *vicus, villa*, 1 Sam. VI. 18. *cyprus*, arbor odorata, Cant. I. 14. aff. כָּפְרוֹ, *redempturam suam*, Psal. XLIX. 8.

כְּפָר, m. *pagus, vicus:* construct. כְּפַר quod quibusdam est proprium nomen, Jos. XVIII. 24. plural. בַּכְּפָרִים, *in pagis*, vel, *ad cypros*, Cant. VII. 11. וּבַכְּפָרִים, *et in pagis*, 1 Par. XXVII. 25.

כְּפִר, m. idem, plur. בַּכְּפִירִים, *in vicis*, vel aliquo vicorum, Nehem. VI. 2.

כְּפִיר, masc. *leo juvenis*, prædari discens, Ezech. XIX. 3. ubi a catulo distinguitur. plural. הַכְּפִירִים, *juvenes leones*, Psalm. CIV. 21. affix. כְּפִירֶיהָ, *juvenes leones ejus*, Ezech. XXXVIII. 13. vide אָרָה.

כְּפֹר, m. *pruina*, Psalm. CXLVII. 16. *crater: pelvis*, 1 Par. XXVIII. 17. plur. construct. וְלִכְפוֹרֵי, *et pro pelvibus*, ibid. כְּפוֹרֵי כֶסֶף, *crateres argentei*, Esr. I. 10.

כִּפֻּרִים, m. p. *expiationes*, Levit. XXIII. 28.

כַּפֹּרֶת, f. *propitiatorium, expiatorium, placatorium:* vocatur sic *operculum, tegumentum* arcæ fœderis ex auro puro factum, quòd illic Dominus propitium se ostenderet, Exod. XXV. 17.

כפש Hiph. הִכְפִּישׁ, *depressit, subegit*, præterit. הִכְפִּישַׁנִי, *depressit me*, Thren. III. 16. id est, כָּבַשׁ כָּנַע כָּפָה, juxta Hebræos quosdam. R. Salomon, *operuit me, cumulavit super me pulverem.* Apud Rabbinos, מִדָּה כְּפוּשָׁה, *mensura accumulata et pressa.*

כְּפַת Chald. *vinxit, ligavit.* præt. כְּפִתוּ, *vinxerunt*, Dan. III. 21. quidam ex passivo Pehil exponunt, *vincti fuerunt.* Pahel infinit. לְכַפָּתָה, *ad ligandum*, Daniel. III. 20. particip. מְכַפְּתִין, *ligati*, Daniel. III. 23. in Targum quandoque respondet Hebr. אָסַר.

כַּפְתֹּר m. *malum, pomum, malogranatum*, sed artificiale tantùm cujus generis inter pinnacula templorum ac structurarum magnificarum, ornatus causâ locari solent: *globus, sphærula*, Exod. XXV. 33. Amos IX. 1. plur. כַּפְתֹּרִם. aff. כַּפְתֹּרֶיהָ, *mala, spherulæ ejus*, Exod. XXV. 31.

בְּכַפְתֹּרֶיהָ, *in malis* vel *globis ejus*, Soph. II. 14.

*כַּר, vide כרר.

כרב כְּרוּב, m. *cherub, cherubinus*, imago humana, sed alata, operculo propitiatorio arcæ fœderis imposita, Exod. XXV. 18. repræsentans angelos invisibiles, unde Moses angelos ante paradisum collocatos, *cherubim*, appellavit, ut populos nomine noto et quasi visibili, melius comprehenderet angelos invisibiles, Gen. III. 24. plur. כְּרֻבִים, Exod. XXV. 18. vide et Ezech. IX. et X.

כרבל Pihel, *amicire, tegere*: Pyh. particip. מְכֻרְבָּל בִּמְעִיל, *opertus, paludatus pallio*, 1 Paral. XV. 27.

כַּרְבְּלָה, f. Chald. *paludamentum, tegumentum*: aff. כַּרְבְּלָתְהוֹן, *paludamentis suis*, Dan. III. 21.

כרה *fodit, effodit, perfodit: convivium apparavit: emit, comparavit*: præt. בּוֹר כָּרָה, *cisternam fodit*, Psal. VII. 16. אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי, *quod emi mihi*, Gen. L. 5. juxta Targum et Talmudicos in Rosch haschana fol. 26. cujus meminit. R. Sal. Ab. Esra exponit *fodi*. futur. וָאֶכְּרֶהָ לִי, *et comparavi eam mihi*, Hos. III. 2. וַיִּכְרֶה לָהֶם כֵּרָה גְדוֹלָה, *et apparavit illis apparatum magnum*, 2 Reg. VI. 23. יִכְרוּ עָלָיו, *convivium apparabunt super eum*, Job. XL. 29. Niph. futur. עַד יִכָּרֶה, *donec fodiatur*, Ps. XCIV. 13. Chaldaicè ex Ithpehal אֶתְכְּרִיַּת רוּחִי, *transfixus, infirmatus est spiritus meus*, Dan. VII. 15. vel etiam, *abbreviatus*, ut sumitur in Targum, Prov. XIV. 29.

כֵּרָה, fœm. *convivium*, 2 Reg. VI. 23.

כְּרוֹת, f. p. *fossuræ*, Soph. II. 6.

מִכְרֶה, m. *fodina*: constr. מִכְרֵה מֶלַח, *fodina salis*, Soph. II. 9.

כרז Chald. *proclamavit*: præter. Aphel וְהַכְרִזוּ עֲלוֹהִי, *et proclamarunt de eo*, Dan. V. 29.

כָּרוֹזָא, m. *præco*, Dan. III. 4.

כרך תַּכְרִיךְ, m. *stola, pallium*, quasi involucrum dictum, Esther. VIII. 15. nam כְּרַךְ in Targum et apud Rabbinos est *involvere, involucro operire, amicire*.

כַּרְכֹּב m. *ambitus, circuitus*: Exod. XXVII. 5. aff. כַּרְכֻּבּוֹ, *ambitu illius*, Exod. XXXVIII. 4.

כַּרְכֹּם m. *crocus*, Cant. IV. 14. hinc pilei flavi, quos Judæi Venetiis gestant, vocantur ab illis כּוֹבָעִים כַּרְכְּמִים, *galeri crocei*.

*כִּרְכֵּר, vide paulo post in כָּרַר.

כֶּרֶם m. *vinea*, Genes. IX. 20. affix. תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ, *putabis vineam tuam*, Lev. XXV. 3. plur. כְּרָמִים, *vineæ*, Job. XXIV. 18. constr. כַּרְמֵי, Jud. XIV. 5. aff. אֶת־כַּרְמֵיהֶם, *vineas suas*, Jud. IX. 27.

כֹּרֵם, mascul. *vinitor*: plural. כֹּרְמִים, *vinitores*, Joël. I. 11. affix. וְכֹרְמֵיכֶם, *et vinitores vestri*, Ies. LXI. 5.

כַּרְמֶל *Carmel*, nomen proprium oppidi in tribu Jehuda, Jos. XV. 55. et montis feracissimi, aut qui adjunctam vallem habuit eximiæ feracitatis, 1 Reg. XVIII. 9. unde quandoque cum monte Baschan, qui feracitate commendatissimus est, Nah. I. 4. inde appellativè est *arvum*, locus frugibus ac arboribus consitus, Ies. XXXII. 15. ac specialiùs *spica virens*, Lev. II. 14. וְכַרְמֶל, *aut spicas*

virentes, Levit. XXIII. 14. et sic 2 Reg. IV. 42. aff. וְכַרְמִלּוֹ, *et arva ejus,* 2 Reg. XIX. 23. vide et in seq. forma.

כַּרְמִיל, m. *coccineum,* 2 Par. II. 7. et ex formâ præcedenti, כַּבַּרְמֶל, *tanquam coccineum,* Cant. VII. 5.

כַּרְמְלִי, mascul. *Carmelita,* 1 Sam. XXX. 5. cujus fœmin. כַּרְמְלִית, 1 Sam. XXVII. 3.

כרס כָּרְסֵא, כָּרְסֵי, m. Chald. *solium, thronus,* Daniel. V. 20. affix. כָּרְסְיֵהּ, *solium ejus,* Daniel. VII. 9. plur. כָּרְסָוָן, *solia,* ibid.

כִּרְסֵם Pih. *suffodit:* futur. יְכַרְסְמֶנָּה, *suffodiat eam,* Ps. LXXX. 14.

כָּרַע *incurvavit se, procubuit in genua,* præt. כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה, *incurvavit se, cubuit ut leo,* Gen. XLIX. 9. quadrupedia majora, quando cubare volunt, in crura se primum demittunt: כָּרְעוּ עַל בִּרְכֵיהֶם, *incurvarunt se in genua sua,* Jud. VII. 6. futur. וְנִכְרָעָה, *et procumbamus in genua,* Psalm. XCV. 6. ubi Kimchi scribit, significare incurvationem capitis, cum quadam parte corporis. Hiph. הִכְרִיעַ, *incurvare fecit, prostravit, depressit:* præterit. הִכְרִיעַ, Psalm. LXXVIII. 31. infinit. הַכְרֵעַ הִכְרַעְתָּנִי, *deprimendo depressisti me,* Jud. XI. 35.

כְּרָעַיִם, f. d. *crura,* Levit. XI. 21. affix. כְּרָעָיו, *crura ejus,* Lev. IV. 11.

כַּרְפַּס m. *carbasus,* linum et velum ex lino factum: *carbasinum,* Esth. I. 6. sed quia præcedit ibi חוּר quod *candidum* significat, ideò hoc redditur *viride.*

כרר Pih. geminatâ primâ radicis, כִּרְכֵּר, *saltavit, subsiliit.* particip. מְכַרְכֵּר, *saltans,* 2 Sam. VI. 14.

כִּרְכָּרוֹת, f. p. *veredarii,* Ies. LXVI. 20. Aben Esra scribit, כַּר inter alia etiam significare *cameli præstantis* speciem, unde כִּרְכָּרוֹת.

כַּר, m. varia significat: *pascuum,* Ies. XXX. 23. *agnus,* Ies. XVI. 1. *clitellæ, stramentum,* Genes. XXXI. 34. plur. כָּרִים, *agni,* Ies. XXXIV. 6. *pascua,* Psalm. LXV. 14. *duces, primores exercitus,* Ezech. XXI. 27. et sic IV. 2. ubi quidam *arietem* pro instrumento bellico ad oppugnandum urbes explicant. Et per apocopam, לַכָּרִי, *ad primores,* 2 Reg. XI. 4. et sic, וְאֶת־הַכָּרִי, *et primores,* 2 Reg. XI. 19. pro כָּרִים juxta Chaldæum et Hebræos.

כָּרֵשׂ m. *ingluvies:* affix. מִלֵּא כְרֵשׂוֹ, *replevit ingluviem suam,* Jer. LI. 34.

כָּרַת *cæcidit, abscidit, discidit, exscidit, præcidit, succidit, amputavit.* Cum nomine fœderis per *pangere* redditur, q. d. scindere fœdus: nam in fœdere pangendo dissectione pecorum utebantur, Gen. XV. 10, 17. et Jer. XXXIV. 18. præt. כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית, *pepigit nobiscum fœdus,* Deut. V. 2. Niph. נִכְרַת, *abscissus, discissus; excisus, succisus fuit,* Joël. I. 5. infinit. cum futuro הִכָּרֵת תִּכָּרֵת, *exscindendo exscindetur,* Num. XV. 30. Pyh. præter. כָּרַּת שָׁרֵּךְ, *præcisus est umbilicus tuus,* Ezech. XVI. 4. fœm. כֹּרָתָה, *excisus est,* Jud. VI. 28. Hiph. præt. הִכְרִית אֶת־הָאֹבוֹת, *excidit pythones,* 1 Sam. XXVIII. 9. Hoph. præter. הָכְרַת, *excisum fuit,* Joël. I. 9.

כְּרִיתוּת, f. *repudium,* quasi con-

jugii scissio vel rescissio, Ies. L. 1. vel כְּרִיתֻת, Deut. XXIV. 1. plural. כְּרִיתֻתֶיהָ, *repudiorum ejus*, Jerem. III. 8.

כְּרֵתִי, *Keretæus*, 1 Sam. XXX. 14. plur. אֶת־כְּרֵתִים, *Keretæos*, Ezech. XXV. 16.

כֶּשֶׂב m. *agnus, ovis annicula*, Levit. III. 7. plur. מִן הַכְּשָׂבִים, *ex ovibus*, Lev. I. 10. fœmin. כִּשְׂבָּה, *agna* vel *ovis fœmina*, Lev. V. 6.

כַּשְׂדִּי כַּשְׂדָּיָא, Chald. *Chaldæus: divinus, divinandi peritus*, quòd in eo Chaldæi excellerent, Dan. II. 10. plural. כַּשְׂדָּיֵא, quod sic scribitur pro כַּשְׂדָּאֵי et integrè כַּשְׂדָּאִין, *Chaldæi*, Dan. III. 8. Heb. כַּשְׂדִּים, *Chaldæi*, Dan. II. 2. sumitur et pro regione, quam Chaldæi incolebant: unde cum ה locali כַּשְׂדִּימָה, *in Chaldæam*, Ezech. XI. 24.

כָּשָׂה *obduci, operiri:* præter. כָּשִׂיתָ, *obductus es* sc. adipe, Deut. XXXII. 15. convenit cum כָּסָה.

כָּשַׁל *impegit, offendit, corruit, lapsus est*, præter. וְכָשַׁל עֹזֵר, *et corruet adjutor*, Ies. XXXI. 3. Niph. præt. וְנִכְשַׁל, *et impinget*, Dan. XI. 9. part. וְהַנִּכְשָׁל, *et qui collapsus est*, Zach. XII. 8. infin. וּבְהִכָּשְׁלָם, *et quum corruerint*, Dan. XI. 34. Pih. futur. תְּכַשְּׁלִי, *impingere facies*, quod Masorethæ legendum docent תְּשַׁכְּלִי, *orbabis*, Ezech. XXXVI. 14. Hiph. הִכְשִׁיל, *impingere fecit, labefactavit:* præt. הִכְשִׁיל, *labefactavit*, Thren. I. 14. הִכְשַׁלְתֶּם, *fecistis ut impingerent*, Mal. II. 8. infinit. וּלְהַכְשִׁיל, *et ad faciendum ut impingas*, 2 Par. XXV. 8. Hoph. part. מֻכְשָׁלִים, *projecti*, Jer. XVIII. 23.

כַּשִּׁיל, m. *securis, bipennis* aut *vectis*, Psal. LXXIV. 6.

כִּשָּׁלוֹן, m. *lapsus*, Prov. XVI. 18.

מִכְשׁוֹל, m. *offendiculum, offensio*, Lev. XIX. 14. plur. מִכְשֹׁלִים, *offendicula*, Jer. VI. 21.

מַכְשֵׁלָה, f. *ruina*, Ies. III. 6. plur. וְהַמַּכְשֵׁלוֹת, *et ruinas* vel *offendicula*, Soph. I. 3.

כִּשֵּׁף Pih. *præstigiis usus est*, 2 Par. XXXIII. 6. particip. מְכַשֵּׁף, *præstigiis utens, præstigiator, maleficus*, Deuter. XVIII. 10. plurale, וְלַמְכַשְּׁפִים, *et præstigiatores*, Exod. VII. 11. fœmin. מְכַשֵּׁפָה, *præstigiatricem*, Exod. XXII. 18.

כַּשָּׁפִים, m. p. *præstigiatores, malefici*, Jer. XXVII. 9.

כְּשָׁפִים, m. p. *præstigiæ, maleficia*, Mich. V. 12.

כָּשֵׁר *rectum esse:* fut. יִכְשַׁר. *rectum sit*, Eccl. XI. 6. Hiph. infin. הַכְשִׁיר, *dirigere*, Eccles. X. 10.

כָּשֵׁר, m. *rectus, rectum*, Esth. VIII. 5.

כִּשְׁרוֹן, m. *rectitudo, æquitas*, Eccl. II. 21.

כִּישׁוֹר, m. *verticulum*, quasi fusi directorium, Prov. XXXI. 19. Chaldaicè כִּשְׁרָא.

כּוֹשָׁרוֹת, f. p. *compedes*, Psalm. LXVIII. 7. juxta Aben Esram: R. Sal. *recto, opportuno tempore*.

כָּתַב *scripsit, conscripsit, descripsit, inscripsit, perscripsit, præscripsit, rescripsit*. præt. כָּתַב לָכֶם, *scripsit vobis*, 2 Reg. XVII. 37. etc. Chald. præter. כְּתַב, *scripsit*, Dan. VI. 25. כְּתַבוּ, *scripserunt*, Esr. IV.

8. particip. כָּתְבִן, *scribentes,* Dan. V. 5. fœm. כָּתְבָה, *scribens erat,* ibid. particip. Peh. כְּתִיב, *scriptum erat,* Esr. V. 7. futur. נִכְתֻּב, *scriberemus,* Esr. V. 10. Niph. præt. נִכְתַּב, *scriptum est,* Esth. III. 12. partic. נִכְתָּב, *rescripta erat,* Esth. VIII. 8. futur. יִכָּתֵב, *scribatur,* Esth. III. 9. Pih. præter. כִּתְּבוּ, *præscripserunt,* Ies. X. 1. particip. מְכַתְּבִים, *scribentibus, scribis,* ibid.

כְּתָב, m. *scriptum, scriptura, præscriptum, rescriptum:* aff. כִּכְתָבָם, *secundum scripturam eorum,* Esth. VIII. 9. Chald. דִּי לָא כְתָב, *cujus non est scriptura,* id est, cujus mensura non est præscripta, sed indefinita, Esr. VII. 22. constr. כִּכְתָב, *secundum præscriptum,* Esr. VI. 18. fœmin. כְּתָבָה, *scriptura,* Dan. V. 7. vel כְּתָבָא, Dan. V. 8.

כְּתֹבֶת, f. *inscriptio,* Levit. XIX. 28.

מִכְתָּב, masc. *scriptura, scriptum,* Exod. XXXII. 16.

כֹּתֶל m. *paries:* affix. כָּתְלֵנוּ, *parietem nostrum,* Cant. II. 9. Chald. דִּי כְתַל, *parietis,* Dan. V. 5. plural. בְּכֻתְלַיָּא, *in parietibus,* Esr. V. 8.

כֶּתֶם m. *aurum-insigne:* כֶּתֶם פָּז, *aurum insigne, aurum purgatissimum,* Cant. V. 11. בְּכֶתֶם אוֹפִיר, *auro Ophir,* Job. XXVIII. 16. בְּכֶתֶם טָהוֹר, *auro puro,* ver. 19. vide זָהָב.

נִכְתָּם, Niph. *inaurari:* participium, נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ, *insigni auro obducat se,* vel, *obducta est iniquitas tua coram me,* Jerem. II. 22. R. Salomon et Chaldæus, *maculosa est.* Nam כֶּתֶם, Chaldaicè apud Rabbinos, *macula,* ut R. Salom. notat.

מִכְתָּם, m. *aureum,* κειμήλιον, Ps. XVI. 1. quidam instrumenti musici, alii carminis nomen fuisse existimant.

כתן כְּתֹנֶת, f. *tunica:* כְּתֹנֶת פַּסִּים, *tunicam versicolorem,* Genes. XXXVII. 3.

כֻּתֹּנֶת, f. idem, Gen. XXXVII. 31. aff. כֻּתָּנְתּוֹ, *tunicam ipsius,* Gen. XXXVII. 23. plur. כֻּתֳּנוֹת, *tunicæ,* Exod. XXVIII. 40. aff. בְּכֻתֳּנֹתָם, *cum tunicis suis,* Lev. X. 5.

כָּתְנוֹת, f. p. idem, Gen. III. 21.

כָּתֵף כָּתֵף, f. *humerus, scapula: latus, littus,* Num. XXXIV. 11. aff. כְּתֵפִי, *humerus meus,* Job. XXXI. 22. plur. כְּתֵפוֹת, *humeralia,* Exod. XXVIII. 7. constructum, וְכִתְפוֹת, *et latera ostii,* Ezech. XLI. 2. masculinè cum aff. כְּתֵפָיו, *humeros suos,* Exod. XXVIII. 12. כְּתֵפֶיהָ, *scapulæ ejus,* 1 Reg. VII. 34.

כִּתֵּר Pih. *cinxit:* et ex Chaldaico usu, *exspectavit.* præter. כִּתְּרוּ, *cinxerunt,* Jud. XX. 43. כִּתְּרוּנִי, *cingunt me,* Psalm. XXII. 13. imper. כַּתַּר־לִי זְעֵיר, *exspecta me paululum,* Job. XXXVI. 2. Hiph. הִכְתִּיר, *cinxit: coronavit.* particip. מַכְתִּיר, *circumsidet,* Hab. I. 4. futur. יַכְתִּרוּ, *cingent,* Psalm. CXLII. 8. וַעֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דָעַת, *et astutos coronant scientiâ,* Prov. XIV. 18. impersonaliter, *coronantur astuti.*

כֶּתֶר, *corona,* quasi cinctura dicta, Esth. XI. 1.

כֹּתֶרֶת, f. *coronamentum,* 1 Reg. VII. 16. plur. כֹּתָרוֹת, *coronamenta,* ibid.

כָּתַשׁ *contudit:* fut. אִם־תִּכְתּוֹשׁ, *si contunderes* (*stultum*), Proverb. XXVII. 22.

מַכְתֵּשׁ, m. *mortarium*, ibid. item *cavum, cavitas*, Jud. XV. 19. Soph. I. 11. à forma mortarii. Priori loco intelligunt quidam cavitatem, sive alveolum dentis: alii petram, quæ formam habuerit mortarii, in loco cui Lechi nomen. Altero loco Aben Esra intelligit vicum urbis, qui a mortario appellatus, ut ferè omnes insigniores plateæ nomen a certa aliqua re habere solent.

כָּתַת *tudit, contudit, contrivit:* præter. וְכַתּוֹתִי, *et contundam*, Psal. LXXXIX. 24. particip. וְכָתוּת, *et contusum*, Levit. XXII. 24. infinitiv. כָּתוֹת, *contundendo*, Ies. XXX. 14. futur. וָאֶכֹּת, *et contrivi*, Deut. IX. 21. ubi Dagesch et vocalis brevis sunt loco vocalis longæ: simile vide in קָבַב. Pih. præterit. כִּתַּת, *contudit*, 2 Paral. XXXIV. 7. וְכִתְּתוּ, *ut tundant*, Ies. II. 4. Hiph. formâ irregulari est futur. וַיַּכְּתוּ, *et contriverunt*, Deut. I. 44. וַיַּכְּתוּם, *et contuderunt eos*, Numer. XIV. 45. Hoph. futur. יֻכַּת, *conteretur*, Ies. XXIV. 12. יֻכַּתּוּ, *contundentur*, Jer. XLVI. 5. in his vocalis longa in brevem et Dagesch commutata est, ut sæpè. Alii a יכת alii a נכת deducunt.

כָּתִית, m. *tusum*, Exod. XXVII. 20.

מְכִתָּה, f. *contusio:* בִּמְכִתָּתוֹ, *in contusione ejus*, Ies. XXX. 14.

ל

לֹא *non*, triginta quinque sunt cum ו, לוֹא; juxta Masoram quindecim locis scribitur לֹא, pro quo legendum לוֹ, *ei, ipsi:* loca sunt, Ex. XXI. 8. Lev. XI. 21. et XXV. 30. 1 Sam. II. 3. 2 Sam. XVI. 18. Psal. C. 3. et CXXXIX. 16. 2 Reg. VIII. 10. Ies. IX. 3. et LXIII. 9. Esr. IV. 2. Job. XIII. 15. et XLI. 3. Prov. XIX. 7. et XXVI. 2. Alibi tamen plura observata sunt, ut, Ies. XLIX. 5. et 1 Paral. XI. 20. item bis scriptum לוֹ, quod legendum לֹא, *non*, 1 Sam. II. 16. et XX. 2. הֲלֹא, *nonne, an non?* Jos. X. 13. vel cum ו, הֲלוֹא, 1 Reg. I. 11. et cum ה, הֲלֹה, *nonne*, Deut. III. 11. בְּלוֹא, *in non, in id quod non*, Jer. II. 11. *pro non*, id est, *sine, absque*, Ies. LV. 1. *per non, per eos qui non*, Jer. V. 7. כְּלוֹא, *ac si non*, Obad. ver. 16. לְלוֹא, *iis qui non*, Ies. LXIII. 1. *absque*, 2 Paral. XV. 3. Chald. לָא, *non*, Jer. X. 11. הֲלָא, *nonne*, Dan. III. 24. et cum ה, כְּלָה, *ut nihili*, Dan. IV. 32.

לאב תַּלְאוּבָה, fœm. *siccitas:* plur. בְּאֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת, *in terra siccitatum*, id est, sicca, Hos. XIII. 5.

לָאָה *molestè, ægrè ferre: laborare, labore defetisci, defatigari, defessum esse.* futurum, תִּלְאֶה, *ægrè feres*, Job. IV. 2. cum apocopa, וַתֵּלֶא, *defetisceris*, Job. IV. 5. וַיִּלְאוּ, *et defessi sunt*, Gen. XIX. 11. Niph. præterit. נִלְאָה, *fatigatus fuit*, Ies. XVI. 12. נִלְאֵיתִי, *defessus sum*, Ies. I. 14. Hiph. הֶלְאָה, *fatigavit:* præt.

הֶלְאָנִי, *fatigat me,* Job. XVI. 7. הֶלְאַת, *fatigat,* Ezech. XXIV. 12. ubi ת est loco ה. futur. תַּלְאוּ, *fatigatis,* Ies. VII. 13.

תְּלָאָה, f. *labor, defatigatio, molestia,* Exod. XVIII. 8. מַתְּלָאָה, *quantum fatigationis,* Mal. I. 13. pro מַה־תְּלָאָה, sicut alibi dicitur מַזֶּה pro מַה־זֶּה, Exod. IV. 2.

לאט *obvolvit, involvit, involucris texit,* præt. לָאַט אֶת־פָּנָיו, *obvolvit faciem suam,* 2 Sam. XIX. 4. convenit cum לוּט.

בְּלָאט, vide infrà in לוט.

לאך מַלְאָךְ, *legatus, nuntius: angelus:* construct. מַלְאַךְ יְהוָה, *angelus Domini,* Genes. XVI. 7. affix. מַלְאָכוֹ, *angelum suum,* Gen. XXIV. 40. plural. מַלְאָכִים, *nuntios,* Genes. XXXII. 4. construct. מַלְאֲכֵי, *angeli (Dei),* Gen. XXXII. 2. aff. מַלְאָכָיו, *nuntiorum suorum,* 2 Par. XXXVI. 15. מַלְאָכֵכֵה, *nuntiorum tuorum,* Nah. II. 14. cum Tzere loco Kametz. Chald. מַלְאֲכֵהּ, *angelum suum,* Dan. III. 28.

מַלְאָכוּת, fœm. *legatio:* construct. בְּמַלְאֲכוּת יְהוָה, *in legatione Domini,* Hagg. I. 13.

מְלָאכָה, f. *opus, functio, artificium, ars,* res et substantia quævis, circa quam opera et industria collocatur, ut 1 Sam. XV. 9. et Genes. XXXIII. 14. constr. מְלֶאכֶת עוֹר, *opere pelliceo,* Levit. XIII. 48. semel cum defectu א, לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם, *operi cœlorum,* Jer. VII. 18. quod repetitur, XLIV. 17. R. Salomon, *reginæ cœlorum,* quasi à מַלְכָּה. affix. לִמְלַאכְתּוֹ, *operi suo,* 2 Par. VIII. 9. plur. מַלְאֲכוֹת, construct. מַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית, *opera structuræ,* 1 Paral. XXVIII. 19. aff. מַלְאֲכוֹתֶיךָ, *opera tua,* Psal. LXXIII. 28.

*לְאֹם, vide in אמם.

לבא לָבִיא, m. *leo immanis,* et annosus quidem, sed decrepito, qui לַיִשׁ dicitur, junior, cùm dentes molares ei attribuantur, Joël. I. 6. et catulus Job. IV. 11. vide ארה. plur. לְבָאִם, *immanes leones,* Psal. LVII. 5. fœm. לְבִיָּא, *leæna,* Ezech. XIX. 2. plur. cum aff. לִלְבִאֹתָיו, *leænis suis,* Nah. II. 13. Quidam à sequenti nomine deducunt, quasi leonem cordatum et animosum dicas.

לֵבָב m. *cor, animus:* construct. לְבַב אֱנוֹשׁ, *cor hominis,* Psal. CIV. 15. בִּלְבַב יַמִּים, *in cor marium,* id est, intimam partem, quia cor est in intima parte pectoris. Jon. II. 4. Sic, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, *in corde terræ,* Matth. XII. 30. aff. בִּלְבָבְךָ, *in animo tuo,* Deut. IX. 4. לְבַבְכֶם, *cor vestrum,* Numer. XV. 39. plur. cum aff. לִבְבֵיהֶן, *ad corda sua,* Nah. II. 8. ex formâ fœmininâ, לְבָבוֹת, *corda,* 1 Par. XXVIII. 9. Chald. construct. וּלְבַב, *et cor,* Dan. VII. 4. לִבְבָךְ, *animum tuum,* Dan. V. 22. לִבְבֵהּ, *animus ejus,* Dan. V. 20.

לֵב m. idem: בְּלֵב וָלֵב, *cum corde et corde,* id est, duplici corde, cujus unum in ore, alterum in pectore, Ps. XII. 3. sic alibi est בְּלֹא לֵב וָלֵב, *absque corde et corde,* id est, integro animo, 1 Par. XII. 33. בְּלֶב־יָם, *in corde maris,* Ex. XV. 8. בְּלֵב הָאֵלָה, *in cor quercus,* id est, per mediam quercum, 2 Sam. XVIII. 14. affix. בְּלִבֶּךָ, *in animum tuum,* Prov. II. 10.

Chald. בְּלִבִּי, *in animo meo,* Dan. VII. 28.

לִבָּה, f. idem: aff. לִבָּתֵךְ, *animus tuus,* Ez. XVI. 30. plurale, לִבּוֹת, *corda,* Psalm. VII. 10. aff. לִבָּתָם, *corda eorum,* Ies. XLIV. 18. בִּלְבָבוֹתָם, *in animis suis,* Ps. CXXV. 4. בְּלַבַּת, vide infrà in לַהַב.

לְבִבוֹת, f. p. *mattyæ, lagana, placentæ suaves et gratæ,* quasi cordialia aut cordis refectoria dicas, 2 Sam. XIII. 6.

נִלְבַּב, Niph. *cordatus fieri:* futur. יִלָּבֵב, *cordatus fiat,* Job. XI. 12. Pih. præteritum, לִבַּבְתִּנִי, *rapuisti animum meum,* juxta Ab. Esram, Cant. IV. 9. R. Salomon, *traxisti animum meum ad te,* q. d. incordiasti me. Talmudici prisci, *copulasti cor meum cum tuo:* unde et לְבוּבִין, *copulæ,* quibus duo animalia copulantur, ut conjunctim eant, Cod. Schabbath cap. 5. fol. 53. Syrè לַבַּבוּ, *animum addite,* 1 Thessal. V. 14. אִתְלַבַּבוּ, *bono animo estote,* Matth. XIV. 27. futurum ex alia significatione וַתְּלַבֵּב, *et placentet,* placentas aut mattyas paret, 2 Sam. XIII. 6. et sic ver. 8.

לבט Niph. נִלְבַּט, *conturbari, conturbare se,* fut. יִלָּבֵט, *conturbabitur,* Prov. X. 8, 10. Aben Esra, *corruet,* pœnas dabit: quidam, *vapulabit.*

לבן Hiph. הִלְבִּין, *albuit, albus evasit: dealbavit:* præter. הִלְבִּינוּ, *albi evaserunt,* Joël. I. 7. fut. אַלְבִּין, *albescam,* Psalm. LI. 9. et transitivè. infin. וְלַלְבֵּן, *et ad dealbandum,* Dan. XI. 35. Hithp. futur. וְיִתְלַבְּנוּ, *et dealbabuntur,* Dan. XII. 10.

לָבָן, m. *albus,* et interdum substantivè *album, albor,* Gen. XXX. 35. constructum irregulare in Sægol וּלְבֶן־שִׁנַּיִם, *et albus dentibus,* Gen. XLIX. 12. plurale, סוּסִים לְבָנִים, *equi albi,* Zach. VI. 3. fœm. לְבָנָה, *alba,* Levit. XIII. 24. plur. פְּצָלוֹת לְבָנוֹת, *decorticata alba,* Gen. XXX. 37. et substantivè,

לְבָנָה, f. *luna,* Ies. XXIV. 23. ab albedine sic dicta: pallor enim et rubedo accidentales ejus colores sunt.

לִבְנֶה, m. *populus alba,* arbor, Gen. XXX. 37. Hos. IV. 13.

לְבֹנָה, f. *thus,* à candore, Cant. IV. 14.

לְבָנוֹן, m. *Libanus mons,* à thuris copia ut quidam volunt. Præcipuè à cedris præstantissimis laudata fuit ex quibus propterea Salomon templum ædificavit, quod inde vocatur Libanus, Zach. XI. 1. per metonymiam, quòd ex lignis montis Libani esset exstructum.

לְבֵנָה, f. *later,* ab albore dictus, quòd dum excoquitur igne, albescit, Gen. XI. 3. item *pavimentum, pavimentatio lateritia:* construct. לִבְנַת סַפִּיר, *pavimentatio Sapphiri,* Exod. XXIV. 10. id est, *pavimentatum Sapphiro pro lateribus.* Est sicut חֶשְׁבַּת ab integro חֲשֵׁכָה, *tenebræ:* plurale, לְבֵנִים, *lateres,* Genes. XI. 3. affix. מִלִּבְנֵיכֶם, *de lateribus vestris,* Exod. V. 19.

לָבַן, *lateres formare,* quasi laterificare dicas: futur. נִלְבְּנָה, *laterificemus, formemus lateres,* Genes. XI. 3. et infinit. לִלְבֹּן, *ad formandum lateres,* Exod. V. 7.

מַלְבֵּן, m. *fornax lateraria,* Nah. III. 14. וְהֶעֱבִיר אוֹתָם בַּמַּלְבֵּן, *et traduxit eos per fornacem laterariam,* id est, combussit eos in loco ubi lateres utuntur, 2 Sam. XII. 31. et

scriptum est cum כ, sed juxta Masorethas legendum per ב. בַּמַּלְבֵּן. Aut, ut Kimchi præter præcedentem explicationem notat, traduxit eos per Molecum, id est, locum Moleci dei Ammonitarum, in quo liberos traducebant per ignem, et comburebant eos. Sic idem sunt מַלְכֵּן, מוֹלֶךְ, מִלְכּוֹם.

לָבַשׁ *vestivit se, induit:* præter. וְלָבַשׁ בְּגָדִים, *et induet vestes alias,* Levit. VI. 4. et in Tzere, לָבֵשׁ, Ps. XCIII. 1. Chald. fut. תִּלְבַּשׁ, *indues* vel *indueris,* Dan. V. 16. יִלְבַּשׁ, *induetur,* Dan. V. 7. Puh. partic. מְלֻבָּשִׁים, *induti,* 1 Reg. XXII. 10. Hiph. הִלְבִּישׁ, *induere fecit, induit, vestivit alium:* præter. וְהִלְבַּשְׁתָּ, *et indues eos,* Ex. XXVIII. 41. Chald. וְהַלְבִּישׁוּ לְדָנִיֵּאל, *et induerunt Danielem,* Dan. V. 29.

לְבוּשׁ, m. *indumentum, vestimentum, vestis;* Esth. VI. 8. aff. לְבוּשׁוֹ, *indumentum suum,* Genes. XLIX. 11. plur. const. לְבֻשֵׁי תְכֵלֶת, *indutis hyacinthino,* Ezech. XXIII. 6. aff. בִּלְבֻשֵׁיהֶם, *vestimentis suis,* Thren. IV. 14. Chald. לְבוּשֵׁהּ, *vestimentum ejus,* Dan. VII. 9. לְבוּשֵׁיהוֹן, *vestimentis suis,* Dan. III. 21. Rabbini etiam fœminino utuntur, לְבוּשָׁה, unde Talmudici: לְבוּשָׁה dicitur quasi לֹא בּוּשָׁה, *non pudor:* vestiendo enim et tegendo facit, ut hominem nuditatis suæ non pudeat. Schabbath fol. 77. 2.

מַלְבּוּשׁ, m. idem, Job. XXVII. 16. affix. וּמַלְבּוּשֵׁךְ שֵׁשׁ, *et vestimentum tuum, fuit xylinum, sive byssinum,* Ezech. XVI. 13. plurale, מַלְבּוּשַׁי, *vestes meas,* Ies. LXIII. 3. וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם, *et vestitum eorum,* 1 Reg. X. 5.

תִּלְבֹּשֶׁת, f. *vestitus,* Ies. LIX. 17.

*אַלְגּוּם לגם, vide in litera א.

לַהַב m. *flamma:* metaphoricè *gladius, mucro, acies, lamina flammans:* וְלַהַב חֶרֶב, *et flammam gladii,* Nah. III. 3. אַחַר הַלַּהַב, *post mucronem,* Jud. III. 22. plur. לְהָבִים, *flammæ,* Ies. XIII. 8. constructum, בְּלַהֲבֵי אֵשׁ, *in flammis igneis,* Ies. LXVI. 15.

לַהֶבֶת, לֶהָבָה, f. idem, Ies. IV. 5. Ezech. XX. 47. posterior hæc in regimine usurpatur: ut, לַהֶבֶת חֲנִיתוֹ, *lamina hastæ ejus,* 1 Sam. XVII. 7. Hinc contractum בְּלַבַּת אֵשׁ, *in flamma ignis,* Ex. III. 2. pro בְּלַהֶבֶת vel לַהֶבֶת: plural. לֶהָבוֹת, Psalm. CV. 32. construct. לַהֲבוֹת אֵשׁ, *in flammas ignis,* Psal. XXIX. 7.

שַׁלְהֶבֶת, f. idem, Ezechiel. XXI. 3. prosthesin literæ שׁ habet ex usu Chaldæis frequenti, quibus שַׁלְהוֹבִיתָא, *flamma.* Hinc compositum שַׁלְהֶבֶתְיָה, *flamma Dei,* Cant. VIII. 6. id est, maxima et vehementissima. Masorethænotant, juxta Ben Ascher, vocem esse unicam: Aben Esra mavult esse duas, et יָהּ nomen divinum, subjunctum esse, ut אֵל et אֱלֹהִים etiam aliis vocibus simili sensu subjungi solent.

לַהַג m. *lectio, studium:* לַהַג הַרְבֵּה, *lectio multa, fatigatio carnis est,* Eccles. XII. 12.

לָהָה *insanire, furere:* futurum per apocopam, וַתֵּלַהּ, *et furebat,* Gen. XLVII. 13. ubi Pathach loco Sægol, propter ultimam gutturalem, quæ ob id cum Mappik est: vide simile in כָּהָה. Hith. participium ex gemi-

natis duabus literis, כְּמִתְלַהְלֵהַּ, *sicut insaniens*, Prov. XXVI. 18.

לָהַט *ardere, flammare:* participium, אֵשׁ לֹהֵט, *ignem flammantem*, Psalm. CIV. 4. plur. לֹהֲטִים, *flammantes, incendiarii*, qui aliorum animos mendaciis et calumniis inflammant et irritant, Psalm. LVII. 5. Pih. לִהֵט, *inflammavit, accendit, incendit:* præterit. וְלִהַט אֹתָם, *et inflammabit eos*, Mal. IV. 1. לִהֲטָה, *inflammavit*, Joël. I. 19. futurum, לֶהָבָה תְּלַהֵט, *accendit flamma*, Psal. LXXXIII. 15.

לַהַט, m. *flamma, lamina flammans*, Gen. III. 24. plur. בְּלַהֲטֵיהֶם, vide in לוט.

לָהַם Hithp. הִתְלַהֵם, *blandiri:* vel juxta quosdam, *contundi, conteri*, per metathesin cum הלם conveniens. partic. כְּמִתְלַהֲמִים, *sicut blandientium*, Proverb. XVIII. 8. et XXVI. 22. vel, *quasi contusorum*, eorum scil. qui ostendunt se percussos et fractos, ut alios ad commiserationem commoveant.

לָהֵן Chald. *quamobrem, itaque*, Dan. II. 6, 9. *nisi, præterquam*, Dan. VI. 6.

להק לַהֲקָה, f. *congregatio, cœtus:* constr. אֶת־לַהֲקַת הַנְּבִיאִים, *cœtum prophetarum*, 1 Sam. XIX. 20. per metathesin pro קְהִלָּה.

לוּ *utinam*, Genes. XVII. 18. *quæsò*, Gen. XXIII. 13. *fortassis*, Genes. L. 15. *si*, Jud. VIII. 19. et cum אִם, לוּא, *utinam*, Ies. I. 64. וְלֻא, *etiamsi*, 2 Sam. XVIII. 12. et compositum, לוּלֵא, *nisi*, Gen. XLIII. 10. vel לוּלֵי, Gen. XXXI. 42. quasi ex לוּ et לֹא.

לֹג m. *sextarius*, Levit. XIV. 12. mensura liquidorum minima, vigesima quarta pars seæ sive sati, sex ova continens, scribit Kimchi in lib. Rad.

לָוָה *mutuatus est, mutuo accepit:* item *adhæsit:* præter. לָוִינוּ, *mutuamur*, Neh. V. 4. particip. לֹוֶה, *mutuo accipit*, Psalm. XXXVII. 21. futurum, יִלְוֶנּוּ, *adhæret, adjacet ei*, Eccles. VIII. 14. Niph. נִלְוָה, *adhæsit, adjunxit se, adjunctus fuit:* וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם, *et adjungent se ipsis multi*, Dan. XI. 34. Hiph. הִלְוָה, *mutuavit, mutuo dedit:* præter. וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים, *et mutuabis gentibus multis*, Deuter. XXVIII. 12. partic. מַלְוֶה, *mutuo dans*, Psalm. CXII. 5. futur. תַּלְוֶנּוּ, *mutuabis ei;* יַלְוְךָ, *mutuabit tibi*, Deut. XXVIII. 44.

לִוְיָה, f. *adjunctio, adjectio:* constr. לִוְיַת חֵן, *additamentum gratiæ*, Prov. I. 9.

לִוְיָתָן, *balæna, leviathan* vulgò, Job. III. 8. et XL. 25. ubi prolixior ejus descriptio: item Psal. LXXIV. 14. Ies. XXVII. 1.

לֹיוֹת, f. *adjectiones*, 1 Reg. VII. 29. Kimchi scribit י esse loco mediæ radicalis ו.

לֵוִי, *Levi*, filius tertius patriarchæ Jacobi ex Lea uxore, quasi adhæsionis vel conjunctionis filius dictus, quia sperabat Lea, maritum Jacobum conjunctiorem futurum et arctiori amoris vinculo adhæsurum ipsi, Gen. XXIX. 34. interdum gentile est, *Levita*, Ex. IV. 14. Levitæ autem dicebantur, quòd Aharoni et filiis ipsius in ministerio sacro adjuncti essent ad ministrandum illis: plurale, לְוִיִּם, *Levitæ*, Deut. XVII. 9. Chald. וְלֵוָיֵא, *et Levitæ*, Esr. VI. 16.

לוז *decessit, recessit:* futurum, יָלֻזוּ, *decedant*, Prov. III. 21. Niph. particip. נָלוֹז, *perversus*, qui à recto recessit, Prov. III. 32. constructum, וּנְלוֹז דְּרָכָיו, *et perversus viis suis*, Prov. XIV. 2. plur. וּנְלוֹזִים, *perversi verò*, Prov. II. 15. Hiph. futur. יַלִּיזוּ, *recedere faciant*, Prov. IV. 21. euphoniæ causâ pro יָלִיזוּ.

לוּז, m. *corylus*, Gen. XXX. 37.

לָזוּת, f. *pravitas*, Prov. IV. 24. habet formam quasi à לזה.

לוח m. *tabula:* כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ, *scribe eas in tabula cordis tui*, Proverb. III. 3. plur. לוּחֹת, *tabulæ*, Deuter. IX. 9. duale, כָּל־לֻחֹתָיִם, *omnia tabulata*, utriusque scil. lateris, atque adeo quasi gemina tabulata, Ezech. XXVII. 5.

לֵחַ, vide infrà in לחח.

לוט *abscondit, operuit, involvit, obvolvit:* quomodo convenit ei לָאַט. particip. הַלּוֹט הַלּוֹט, *operimenti istius obducti*, Ies. XXV. 7. cum Cholem pro הַלּוּט: fœm. לוּטָה, *involutus*, 1 Sam. XXI. 10. Hiph. futur. וַיָּלֶט, *et obvolvit*, 1 Reg. XIX. 13.

לָט, m. *absconsio:* assumto ב adverbiascit, בַּלָּט, *absconditè, clam*, Ruth. III. 7. et cum epenthesi בַּלָּאט, *clam, sensim*, Jud. IV. 21. plurale, לָטִים, *incantationes*, quòd occultæ sint et occultè fiant: affix. בְּלָטֵיהֶם, *incantationibus suis*, Exod. VII. 11. בְּלַהֲטֵיהֶם, *incantationibus suis*, Exod. VII. 11. pro בְּלָאטֵיהֶם. Apud priscos Hebræorum sapientes legitur: בְּלָטֵיהֶם, *id opus est dæmonum:* בְּלַהֲטֵיהֶם, *est opus præstigiatorum*, Cod. Sanhed. cap. 7. fol. 67.

לֹט, m. *mastiche, stacte, ledanum*, Gen. XXXVII. 25. variant interpretes.

לול m. *cochlea:* plural. לוּלִים, *cochleæ, gradus cochleares*, 1 Reg. VI. 8. et fœmininum cum epenthesi, לֻלָאֹת, *loramenta, laqueoli*, Exod. XXVI. 5. constructè לֻלְאֹת תְּכֵלֶת, *laqueoli hyacinthi*, ver. 4.

לוּלֵא, *nisi*, vide suprà in לוּ.

לון *pernoctare, divertere.* præter. וְהוּא לָן, *et ipse pernoctavit*, Genes. XXXII. 21. לָנוּ, *pernoctarunt, diverterunt pernoctandi causâ*, Ies. X. 29. וְנָלִין, *et pernoctemus*, Jud. XIX. 13. per syncopam. fœmininum in Sægol loco Kametz, וְלָנֶה, *et pernoctabit, commorabitur*, Zach. V. 4. cui simile vide in זוּר: infin. לָלוּן, *pernoctare*, Jud. XIX. 10. Hiph. הֵלִין, idem: item *murmuravit.* præter. הֲלִינֹתֶם, *murmurastis*, Num. XIV. 29. partic. מַלִּינִם, *murmuratis*, Exod. XVI. 8. pro מְלִינִים. infin. לָלִין, *ad pernoctandum*, Gen. XXIV. 23. futur. וַיָּלֶן, *et murmuravit*, Exod. XVII. 3. תָּלַן, *pernoctabit*, pro תָּלִן, Job. XVII. 2. et transitivum וַיַּלִּינוּ, *et murmurare fecerunt, ad murmurandum incitarunt*, Num. XIV. 36. ubi vocalis longa in brevem et Dagesch resoluta est euphoniæ causâ: simile vide in סות. Niph. futur. וַיִּלֹּנוּ, *et murmurarunt*, Exod. XV. 24. Hithp. futur. יִתְלוֹנָן, *pernoctabit*, Ps. XCI. 1.

לִין, m. *pernox, pernoctans:* plural. לִנִים, *pernoctes estis*, Neh. XIII. 21. et est sicut כֵּנִים à כּוּן.

מָלוֹן, m. *diversorium, hospitium*, Ies. X. 29. constructum, מְלוֹן אֹרְחִים, *diversorium viatorum*, Jer. IX. 2.

מְלוּנָה, f. *tegillum, tuguriolum,* Ies. I. 8. כַּמְּלוּנָה, *ut tegillum,* Ies. XXIV. 20.

תְּלוּנָה, f. *murmuratio:* plurale cum Dagesch, תְּלוּנֹּת, *murmurationes,* Exod. XVI. 12. aff. תְּלוּנֹּתָם, *murmurationes ipsorum,* Num. XVII. 10.

לוּעַ *absorberi, deglutiri:* præter. לָעוּ, *deglutiuntur,* Job. VI. 3. וְלָעוּ, *et absorbebunt,* Obad. ver. 16. Pih. futur. anomalum, ex geminato et transposito ע. יְעַלְעוּ, *sorbent,* Job. XXXIX. 30. pro יְלוֹעֲעוּ. Hiph. futurum, יָלַע, *quum deglutit,* Proverb. XX. 25. et est sicut תָּלֶן in futuro Hiphil præcedentis radicis, aut Pathach est ex crasi, pro יָלִעַ.

לוֹעַ, m. *gula, fauces:* בְּלֹעֶךָ, *in fauces tuas,* Prov. XXIII. 2.

לוּץ *illudere, deridere, ludificare.* præter. וְלַצְתָּ, *si deriseris,* Prov. IX. 12. Hiph. præter. הֱלִיצֻנִי, *derident me,* Ps. CXIX. 51. futur. יָלִיץ, *deridet,* Prov. III. 34. אֱוִלִים יָלִיץ אָשָׁם, *stultorum quisque deridet reatum,* Prov. XIV. 9. id est, ornatis verbis oratorum more tegit et excusat delictum suum, aptè fucat et palliat, ut vulgò dicitur, quomodo verbum hoc propriè significare vult Kimchi in libro Radicum, et inde demum *deridendi* et *ludificandi* fluere significatum. Alii aliter exponunt. particip. מֵלִיץ, vide inter nomina. Hithp. fut. תִּתְלוֹצָצוּ, *derideatis, ludificemini,* Ies. XXVIII. 22.

לֵץ, m. *derisor,* Prov. IX. 7. plur. בְּמוֹשַׁב לֵצִים, *in sede derisorum,* Ps. I. 1. לַלֵּצִים, *derisoribus,* Prov. XIX. 29.

לוֹצֵץ, masc. idem: plurale, אֶת־לֹצְצִים, *cum derisoribus,* Hos. VII. 5.

לָצוֹן, m. *derisio,* Prov. I. 22. et XXIX. 8. Ies. XXVIII. 14.

מֵלִיץ, m. *derisor:* item, *interpres, orator,* Gen. XLII. 23. plur. constr. בִּמְלִיצֵי שָׂרֵי בָבֶל, *cum oratoribus principum Babel,* 2 Par. XXXII. 31. affix. וּמְלִיצֶיךָ, *et oratores tui,* Ies. XLIII. 27. מְלִיצַי, *derisores mei,* Job. XVI. 20.

מְלִיצָה, f. *interpretatio,* Prov. I. 6.

לוּשׁ *depsere:* particip. fœmin. וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת, *et mulieres depsunt,* Jer. VII. 18. infin. מִלּוּשׁ, *à depsendo,* ex quo subacta est vel subegit scil. pistor massam, Hos. VII. 4. imper. לוּשִׁי, *depse,* Gen. XVIII. 6. fut. וַתָּלָשׁ, *et depsit,* 1 Sam. XXVIII. 24.

לְוָת Chald. *ad, apud;* aff. מִן־לְוָתָךְ, *de apud te,* id est, a te, Esr. IV. 12.

לָז c. *ille, illa, iste, ista,* sed semper cum præfixo ה, אֶל־הַסֶּלַע הַלָּז, *in rupe ista,* Jud. VI. 20. et cum ה in fine, quasi ex זֶה et לָז compositum, הַלָּזֶה, *ille,* Gen. XXIV. 65. et sic fit ex זוּ, הַלֵּזוּ, *hæc ipsa,* Ezech. XXXVI. 35.

לזה unde formam habet לָזוּת quod vide in לוּז.

לחה לְחִי, fœm. *gena, maxilla,* Jud. XV. 15. aff. לֶחֱיוֹ, *maxillam ejus,* Job. XL. 21. duale, וְהַלְּחָיַיִם, *et ambas maxillas,* Deuter. XVIII. 3. constr. לְחָיֵי עַמִּים, *in maxillis populorum,* Ies. XXX. 28. aff. לְחָיָו,

genæ ejus, Cant. V. 13. לְחָיָיו, *genæ tuæ*, Cant. I. 10. עַל־לְחֵיהֶם, *super maxillas eorum*, Hos. XI. 4. quod ab alia forma est.

לחח לַח, m. *virens, recens*, Gen. XXX. 37. plurale, יְתָרִים לַחִים, *restibus virentibus*, Jud. XVI. 7. עֲנָבִים לַחִים, *uvas recentes*, Num. VI. 3.

לֵחַ, m. *viror, viriditas, humiditas*: affix. לֵחֹה, *viriditas ejus*, Deuter. XXXIV. 7.

לחך *lingere, delingere*: infinit. כִּלְחֹךְ, *sicut delingit*, Num. XXII. 4. Pih. præteritum, לִחֵכָה, *linxit*, 1 Reg. XVIII. 38. futur. יְלַחֲכוּ, *lingent*, Mich. VII. 17.

לחם *vesci: pugnare, impugnare, oppugnare*, præt. לָחֲמוּ לֶחֶם, *vescuntur pane*, Prov. IV. 17. part. לֹחֵם, *oppugnans, oppugnator*, Psalm. LVI. 2. plural. לֹחֲמִים, *pugnantes sunt, pugnant*, Psal. LVI. 3. imper. לְחַם אֶת־לֹחֲמָי, *impugna oppugnantes me*, vel *oppugnatores meos*, Psal. XXXV. 1. partic. passivum, לְחֻמֵי, *exesi*, Deuter. XXXII. 24. Niph. נִלְחַם, *pugnavit, oppugnavit*: cum ל sive dativo constructum, est *pugnare pro aliquo*, cum ב, *cum aliquo*, cum עַל, *contra aliquem*, et sic cum אֶל, Jer. I. 19. quod pro עַל ponitur. partic. נִלְחָם לָהֶם, *pugnat pro eis*, Exod. XIV. 25. infinit. in Cholem, נִלְחֹם נִלְחַם, *pugnando pugnavit*, Jud. XI. 25.

לֶחֶם, m. *panis, esca, cibus*, Gen. III. 19. לֶחֶם פָּנִים, *panis facierum*, Exod. XXV. 30. *convivium, epulum*, Eccles. X. 19. affix. לַחְמִי, *cibum meum*, Num. XXVIII. 2.

לְחֶם, Chald. *convivium, epulum*: עֲבַד לְחֶם רַב, *fecit convivium magnum*, Dan. V. 1. cum Sægol, quod sic amplius non occurrit.

לָחֶם, masc. *oppugnator, debellator*, Jud. V. 8. et habet præter morem Sægol loco Tzere, scribit Kimchi in Comment. Regulare enim esset לָחֵם, *oppugnans*.

לְחוּם, masc. *cibus: caro*: affix. בִּלְחוּמוֹ, *in cibo ejus*, Job. XX. 23. וּלְחֻמָם, *et caro eorum*, Soph. I. 17. sic dicta, quòd sit cibus vermium, Aben Esra et R. Salomen hîc tradunt, *carmen*, Arabicè vocari אל לחם. Quidam etiam hoc modo exponunt, Num. XXVIII. 2. et Job. VI. 7.

מִלְחָמָה, מִלְחֶמֶת, f. *bellum*, Gen. XIV. 2. 1 Samuel. XIII. 22. affix. מִלְחַמְתּוֹ, *belli ejus*, 1 Sam. VIII. 12. plur. מִלְחָמוֹת, *bella*, Ies. XLII. 13. const. מִלְחֲמֹת, Numer. XXI. 14. מִלְחֲמֹתָיו, *bella ejus*, 2 Par. XXVII. 7.

לחן לְחֵנָה, f. Chald. *concubina, pellex*, aff. וּלְחֵנָתֵהּ, *et concubinæ ejus*, Daniel. V. 2. וּלְחֵנָתָךְ, *et pellex tua, concubinæ tuæ*, ver. 23.

לחץ *pressit, compressit, depressit, oppressit*: præt. וְהוּא לָחַץ, *si ipse oppresserat*, Jud. IV. 3. part. הַלֹּחֲצִים, *quæ opprimunt vos*, 1 Samuel. X. 18. futurum, תִלְחָץ, *opprimito*, Exod. XXIII. 9. Niph. futur. וַתִּלָּחֵץ, *et compressit se*, Num. XXII. 25.

לַחַץ, m. *oppressio*, 1 Reg. XXII. 27. aff. לַחֲצֵנוּ, *oppressionem nostram*, Deut. XXVI. 7.

לָחַשׁ *mussitavit: incantavit,* quod mussitando fieri solet: partic. plural. לְקוֹל מְלַחֲשִׁים, *voci mussitantium* vel *incantantium,* Psal. LVIII. 6. Hithp. partic. מִתְלַחֲשִׁים, *mussitantes inter se, submissè loquentes,* 2 Sam. XII. 19. futur. יִתְלַחֲשׁוּ, *mussitant,* Psal. XLI. 8.

לַחַשׁ, m. *mussitatio, submissa oratio,* Ies. XXVI. 16. et generaliter *locutio, elocutio, pronunciatio,* Ies. III. 3. *incantatio,* Jer. VIII. 17. Eccles. X. 11.

לְחָשִׁים*, m. p. *amuleta,* Ies. III. 20. Ab. Esra scribit esse characteres auro vel argento scriptas, formâ vel modo incantationis: quidam, *inaures.*

לטא לְטָאָה, f. *stellio,* reptile immundum, Lev. XI. 30. R. Salomon *lacertam* interpretatur.

לָטַשׁ *acuit, polivit:* metaphoricè *erudivit:* particip. לוֹטֵשׁ, *acuentem, acutè erudientem,* Gen. IV. 22. infinit. לִלְטוֹשׁ, *ad poliendum,* 1 Sam. XIII. 20. futur. יִלְטוֹשׁ, *acuit, vibrat,* Job. XVI. 9. יִלְטוֹשׁ, *acuet,* Psalm. VII. 13. Pyh. partic. כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ, *similis novaculæ acutæ,* Psal. LII. 4.

לַיִל m. *nox:* כַּלַּיִל, *sicut noctem,* Ies. XVI. 3. construct. לֵיל שִׁמֻּרִים, *nox observationum,* Exod. XII. 42. quod tamen etiam absolutum esse videtur citra constructionem, בְּלֵיל, *in nocte, noctu,* Ies. XV. 1. cum ה paragogico, לַיְלָה, *nox,* Genes. XIV. 15. et manet masculinum, ut בַּלַּיְלָה הַהוּא, *nocte ipsa,* Genes. XIX. 33. plural. לֵילוֹת, *noctes,* 1 Sam. XXX. 12. Chald. דִּי לֵילְיָא, *noctis,* Dan. II. 19. בֵּהּ בְּלֵילְיָא, *in eadem nocte,* Dan. V. 30.

לִילִית, f. *strix,* avis noctu volans, scribit Ab. Esra, Ies. XXXIV. 14. *lamia,* juxta quosdam.

לַיִשׁ m. *leo vetus:* לָבִיא וָלַיִשׁ, *immanis et leo vetus leo,* Ies. XXX. 6. vide אֲרִה.

לָכַד *cepit, occupavit, deprehendit:* futurum cum aff. יִלְכְּדֻנוֹ, *capient ipsum,* Prov. V. 22. pro נוּ: vide simile in קָבַב. Niph. נִלְכַּד, *captus, deprehensus fuit;* partic. הַנִּלְכָּד, *qui deprehensus fuerit,* Jos. VII. 15. fut. יִלָּכֵד, *capietur,* Iesaias XXIV. 18. Hith. futur. יִתְלַכְּדוּ, *comprehendunt se,* Job. XLI. 9. metaphoricè, יִתְלַכָּדוּ, *concrescunt, congelantur,* Job. XXXVIII. 30.

לֶכֶד, m. *captura,* Prov. III. 26.

מַלְכֹּדֶת, f. *decipula:* aff. וּמַלְכֻּדְתּוֹ, *et decipula ejus,* Job. XVIII. 10.

לָמַד *didicit:* præt. וְלֹא לָמַדְתִּי חָכְמָה, *neque didici sapientiam,* Prov. XXX. 3. Pih. לִמֵּד, *discere fecit, docuit,* Eccles. XII. 9. לִמַּדְתַּנִי, *docuisti me,* Psal. LXXI. 17. Pyh. præteritum לֻמָּד, *edoctus, assuetus,* Jerem. XXXI. 18. in Kametz propter pausam, quamvis etiam participium præsens esse possit. partic. præteritum constr. מְלֻמְּדֵי־שִׁיר, *docti musices,* 1 Par. XXV. 7. fœm. מְלֻמָּדָה, *edocta,* Ies. XXIX. 13.

לִמֻּד vel לִמּוּד, m. *eruditus, doctus, assuetus,* Jerem. II. 24. plural. לְשׁוֹן לִמּוּדִים, *linguam eruditorum,* Ies. L. 4. constructum, לִמּוּדֵי יְהוָה, *edocti à Domino,* Ies. LIV. 13. aff. בְּלִמֻּדָי, *inter peritos meos,* id est, qui à me edocti sunt, hoc est, discipulos meos, Ies. VIII. 16.

לָמוּד, m. *peritus:* plural. constr. וּלְמוּדֵי מִלְחָמָה, *periti belli,* 1 Par. V. 18.

*כִּלְמַד, *Kilmad,* Medorum provincia, vel *Kilmadæus populus,* Ezech. XXVII. 23. quibusdam est appellativum constructum, *quasi edoctus, et assuetus* scil. mercari tecum, ut Kimchi monet in Commentariis, à לָמַד.

מַלְמָד, m. *stimulus,* sic dictus, quod boves doceat arare: constr. בְּמַלְמַד הַבָּקָר, *cum stimulo bovis,* Jud. III. 31.

תַּלְמִיד, m. *discipulus,* discens ab alio, 1 Par. XXV. 8.

*לְמַעַן, vide in עָנָה.

לעב Hiph. הִלְעִיב, *subsannavit.* part. מַלְעִבִים, *subsannantes,* 2 Par. XXXVI. 16.

לָעַג *subsannavit, irrisit.* Construitur cum dativo, et בְּ interdum, præter. לָעֲגָה לְךָ, *subsannat te,* 2 Reg. XIX. 21. particip. לֹעֵג לִי, *subsannat me,* Jer. XX. 7. futur. אֶלְעַג, *subsannabo,* Prov. I. 26. Niph. participium constr. נִלְעַג לָשׁוֹן, *ridiculus linguâ,* Ies. XXXIII. 19. id est, barbarus, qui ignotis et non intelligentibus, ridiculè loquitur. Hiph. part. וּמַלְעִגִים בָּם, *et subsannabant eos,* 2 Par. XXX. 10. futurum, וַיַּלְעֵג עַל־הַיְּהוּדִים, *et subsannavit Judæos,* Nehem. IV. 1. תַּלְעִיג, *subsannabis,* Job. XXI. 3.

לַעַג, m. *subsannatio,* Ps. LXXIX. 4.

לָעֵג, m. *subsannator, ridiculus, irrisor, sannio:* plural. construct. לַעֲגֵי מָעוֹג, *sanniones facetiæ,* id est, faceti, Psal. XXXV. 16. בְּלַעֲגֵי שָׂפָה, *cum ridiculis labio,* Ies. XXVIII. 11.

לעז לוֹעֵז, m. *barbarus, peregrini* vel *exotici sermonis:* מֵעַם לֹעֵז, *e populo barbaro* vel *peregrini sermonis,* Psal. CXIV. 1. hinc Judæi Itali appellantur לְעָזִים: et quando Galli, Itali vel Hispani Judæi aliquam vocem Hebræam in vernacula lingua exponere volunt, tum præmittunt, בְּלַעַז, id est, *vernaculè,* sermone in hac terra usitato. At Germaniæ Judæi ponunt abbreviatè בל״א id est, בְּלָשׁוֹן אַשְׁכְּנַז, *linguâ Germanicâ,* quorum terram ab Askenas denominant, cujus mentio fit, Genes. X. 3.

לעט Hiph. הִלְעִיט *gustare* vel *gustandum dedit:* imperat. הַלְעִיטֵנִי, *gustare sine me,* Genes. XXV. 30.

לען לַעֲנָה, f. *absinthium,* Jer. IX. 14. לְלַעֲנָה, *in absinthium,* Amos V. 7.

לפד לַפִּיד, m. *lampas, fax, tæda,* Jud. XV. 4. plur. לַפִּידִים, *tædæ,* Job. XLI. 10. const. כְּלַפִּידֵי אֵשׁ, *similes tædis ignis,* Dan. X. 6.

לָפַת *inclinavit,* juxta quosdam: vel juxta Targum, *apprehendit, complexus est:* futurum, וַיִּלְפֹּת, *et complexus est,* Jud. XVI. 29. Niph. fut. וַיִּלָּפֵת, *inclinavit se, huc illuc vertit se,* ut Aben Esra vult, Ruth. III. 8. יִלָּפְתוּ, *inclinant* vel *avertunt se,* Job. VI. 18.

לָקַח *cepit, accepit, abstulit, sustulit, sumpsit, assumpsit, desumpsit:* præteritum, אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח, *primogenituræ jus meum abstulit,* Genes. XXVII. 36. Niph. præter. נִלְקָח, *captus erit, tolletur,* Ez. XXXIII. 6.

in Kametz propter pausam : נִלְקָחָה, *capta est*, 1 Sam. IV. 17. infinit. אֶל־הִלָּקַח, *propter capi, eò quòd capta esset*, 1 Sam. IV. 21. ubi אֶל est pro עַל : בְּיוֹם הִלָּקְחוֹ, *quo die tolleretur ipse*, 1 Sam. XXI. 6. futur. אֶלָּקַח, *tollar*, 2 Reg. II. 9. וַתִּלָּקַח, *ut assumeretur*, Esth. II. 8. Pyh. præt. לֻקַּח, *desumptus fuit*, Gen. III. 23. לֻקֳחָה־זֹּאת, *sumpta est hæc*, Gen. II. 23. cum Kametzchatuph sub Koph præter normam, loco Scheva. partic. לֻקָּח מֵאִתָּךְ, *quum tollor abs te*, 2 Reg. II. 10. Hoph. futur. יֻקַּח־נָא מְעַט מַיִם, *sumatur nunc parum aquæ*, Gen. XVIII. 4. הֲיֻקַּח, *an auferetur*, Ies. XLIX. 24. Hithp. part. וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת, *et ignis interceptus, immixtus*, Ezech. I. 4.

לֶקַח, m. *perceptio, disciplina, doctrina*, quæ accipitur et percipitur : לֶקַח טוֹב, *disciplinam bonam (trado vobis,)* Prov. IV. 2. aff. לִקְחִי, *doctrina mea*, Deut. XXXII. 2.

מַלְקֹחַ, m. *faux : captura :* Num. XXXI. 26. plur. cum affixo מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי, *adhæret faucibus meis*, vel, *palato meo*, ut Kimchi et R. Salomon volunt, Psal. XXII. 16.

מֶלְקָחַיִם, m. d. *forcipes*, quasi *acceptoria* dicas, 1 Reg. VII. 49. et מ cum Pathach, et affixo מַלְקָחֶיהָ, *et forcipes ejus*, Exod. XXV. 38.

מִקָּח, m. *acceptio, sumptio :* וּמִקַּח שֹׁחַד, *aut sumptio muneris*, 2 Par. XIX. 7.

מַקָּחוֹת, f. p. *merces*, res quæ emuntur et accipiuntur, Neh. X. 31.

לָקַט *legit, collegit :* præt. לָקְטוּ לֶחֶם, *collegerunt panem*, Exod. XVI. 22. infin. לִלְקֹט, *ad colligendum*, ver. 27. Pih. præter. אֵת־אֲשֶׁר־לִקֵּטָה, *quod legerat*, Ruth. II. 18. partic. כִּמְלַקֵּט, *ut qui legit*, Ies. XVII. 5. Pyh. futurum, תְּלֻקְּטוּ, *colligemini*, Ies. XXVII. 12. Hithp. futurum, וַיִּתְלַקְּטוּ, *et collegerunt se*, Jud. XI. 3.

לֶקֶט, m. *collectio, spicilegium*, Lev. XIX. 9.

יַלְקוּט, m. *pera*, sic dicta, quòd in eam res necessaria colligantur, 1 Sam. XVII. 40.

לָקַק *lambit, linxit :* præt. לָקְקוּ הַכְּלָבִים, *linxerunt canes*, 1 Reg. XXI. 19. futur. יָלֹקּוּ, *lincturi sunt*, ibidem : יָלֹק, *lambet*, Jud. VII. 5. Pih. partic. הַמְלַקְקִים, *qui lambebant*, Jud. VII. 6.

יֶלֶק, *bruchus*, locustæ species : vel *melolontha*, scarabæi species, Joël. I. 4. sic dicta quòd quasi lambendo viriditatem absumat, ut Ab. Esra notat.

לָקַשׁ Pih. *collegit*, sed propriè seros fructus, unde et *vindemiavit :* וְכֶרֶם רָשָׁע יְלַקֵּשׁוּ, *et vineam improbi vindemiabunt*, Job. XXIV. 6. q. d. serotinabunt, serò colligent. Vindemiæ autem Hebræis seræ dicuntur, quòd fiunt desinente anno, nempe ante Septembrem, à quo annum civilem incipiunt.

לֶקֶשׁ, m. *fænum-cordum*, gramen serotinum post primam sectionem recrescens, Amos VII. 1.

מַלְקוֹשׁ, m. *pluvia serotina*, nempe mensis Maii, messem antecedens eamque promovens, quasi collectionis pluvia, quòd facit ut colligatur messis : יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, *pluviam tempestivam et pluviam serotinam*, Deut. XI. 14. hinc inter plures rationes horum nominum legitur apud Talmudicos : יוֹרֶה est *pluvia* mensis

Octobris, descendens lentè, non turbulenter, sensim erudiens terram, ad acceptum semen producendum, sicut homo imbuit discipulum suum, doctrinam ipsi instillando: מַלְקוֹשׁ est *pluvia* mensis *Maii* sic dicta, quòd sit מָל קַשִּׁין, *exscindens segetes*, eas scil. maturando ut demetantur: aut מְמַלֵּא הַתְּבוּאָה בְּקַשֶּׁיהָ, *implens fruges existentes adhuc in stipulis* sive *calamis suis*: vult dicere, quòd spicas impleat ac perficiat granaque turgida reddat: Codice Taanith, c. 1. fol. 6.

לשד לְשַׁד m. *humor*: constructum, כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן, *sicut sapor humoris olei*, Num. XI. 8. aff. לְשַׁדִּי, *præstantissimus-humor meus*, Psalm. XXXII. 4. humor, sc. calidus, per quem homo vivit, Aben Esra.

לשך: לִשְׁכָּה, f. *cubiculum, cella*, Neh. XIII. 5. construct. לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים, *cubiculum principum*, Jer. XXXV. 4. plural. לְשָׁכוֹת, *cellæ*, Ezech. XL. 17. const. לִשְׁכוֹת שָׁרִים, *cubicula cantorum*, ver. 44.

לשם לֶשֶׁם m. *cyanus*, lapis pretiosus cærulæi coloris, Exod. XXVIII. 19. Kimchi ex R. Jona *topazium* esse scribit: Chald. קַנְכִּירֵי quem quidam *lyncurium*, interpretantur.

לשן לָשׁוֹן, c. sed fœm. sæpius, *lingua*, metonymicè *sermo*, et metaphoricè ad varia transfertur, ut, *lingua maris*, pro sinu, Jos. XV. 2. *lingua auri*, pro lingula aurea, Jos. VII. 21. *lingua ignis*, pro flamma extrema in speciem linguæ se protendente, Ies. V. 24. construct. לְשׁוֹן יָם, *linguam* sive *sinum maris*, Ies. XI. 15. דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק, *adhæret lingua lactentis*, Thren. IV. 4. ubi masc. est. Sic cum aff. וּלְשׁוֹנִי אִם־יֶהְגֶּה, *et lingua mea si eloquetur*, Job. XXVII. 4. plur. מֵרִיב לְשֹׁנוֹת, *a contentione linguarum*, Psalm. XXXI. 21. aff. לִלְשֹׁנֹתָם, *secundum linguas suas*, Genes. X. 20. Chaldaicè, לִשָּׁן, *lingua*, pro populo cujuscunque linguæ aut sermonis, Daniel. III. 29. plur. לִשָּׁנַיָּא, *linguæ*, ver. 4.

לוֹשֵׁן, Pih. *detrahere, calumniari*: particip. מְלָוֹשְׁנִי, *linguâ lædens* vel *detrahens* aut *calumnians*, Psalm. CI. 5. cum י paragogico. Hiph. futur. תַּלְשֵׁן, *linguâ-offendas, insimules, calumnieris* aut *deferas*, Prov. XXX. 10.

לתח מֶלְתָּחָה, f. *vestiarium*, 2 Reg. X. 22. Targum קִמְטְרָא, *arca*.

לתך: לֶתֶךְ *semichomer* sive *semicorus*; mensura continens quinque ephas, Hos. III. 2.

לתע Niph. נִלְתַּע, *commoli*. præteritum, cum defectu primæ radicalis נִתָּעוּ, *commoluntur*, Job. IV. 10.

מַלְתָּעוֹת, f. p. *molares-dentes*: construct. מַלְתְּעוֹת, Psal. LVIII. 7. quod et literis transpositis dicitur מְתַלְּעוֹת, Joël. I. 6. unde affixo, מְתַלְּעֹתָיו, *molares ejus*, Prov. XXX. 14.

מ

מוֹאָב *Moab,* nomen proprium filii Lot, Gen. XIX. 37. inde מוֹאָבִי, m. *Moabita,* Deut. XXIII. 3. plur. מוֹאָבִים, *Moabitæ,* Deut. II. 11. fœminin. מוֹאֲבִיָּה, *Moabitis,* Ruth. IV. 5. vel מוֹאָבִית, 2 Par. XXIV. 26. plur. מֹאֲבִיּוֹת, *Moabitidæ,* Ruth. I. 4.

מְאֹד *valdè,* Gen. I. 31. geminatum, מְאֹד מְאֹד, *vehementissimè,* 2 Reg. X. 4. בִּמְאֹד מְאֹד, *quàm plurimùm,* Exod. I. 7. עַד־מְאֹד, *usque valdè, admodum.* item nominaliter *vires,* וּבְכָל־מְאֹדוֹ, *et totis viribus suis,* 2 Reg. XXIII. 25. וּבְכָל־מְאֹדֶךָ, *et totis viribus tuis,* Deut. VI. 5.

מֵאָה c. *centum,* Gen. L. 22. constr. וּמְאַת שָׁנָה, *et centum annos,* Gen. V. 3. plurale, מֵאוֹת, Gen. V. 4. et cum י redundante הַמֵּאיוֹת, *centuriones,* 2 Reg. XI. 4. quasi הַמֵּאָיוֹת, sed Masorethæ absque י legendum docent. duale fœmin. מָאתַיִם, *ducentæ,* Gen. XXXII. 14. Chaldaicè מְאָה, *centum,* Dan. VI. 2. duale דִּכְרִין מָאתַיִן, *arietes ducentos,* Esr. VI. 17.

מאם מְאוּמָה, *aliquid, quicquam,* Deuter. XIII. 17. semel per apocopam מְאוּם, *quidquam,* Job. XXXI. 7. quod juxta Masorethas legendum מוּם, *macula.*

מָאן Chald. *vas:* plural. מָאנֵי, *vasa,* Dan. V. 3. et מָאנַיָּא, Esr. V. 14. in Targum scribitur etiam absque א.

מֵאֵן Pih. *renuit,* Exod. VII. 14. infinit. cum futuro, מָאֵן יְמָאֵן, *renuendo renuerit,* Exod. XXII. 17.

מָאֵן, m. *renuens,* adjectivum loco participii, Exod. IX. 2. plurale alterius formæ הַמֵּאֲנִים, *qui renuunt,* Jer. XIII. 10. quasi à sing. מֵאֵן.

מָאַס *sprevit, respuit, reprobavit, aspernatus est:* construitur cum accusativo et præposit. ב: præter. מָאַס יְהוָה בָּהֶם, *reprobat Dominus illos,* Jerem. VI. 30. Niph. particip. כֶּסֶף נִמְאָס, *argentum reprobum,* Jer. VI. 30. et sic Psalm. XV. 4. futurum, תִּמָּאֵס, *spreta sis,* Ies. LIV. 6. יִמָּאֵס, יִמְאָסוּ vide in מָסַס.

מָאַר Hiph. part. סִלּוֹן מַמְאִיר, *spinus dolorificus,* vel *pungens,* Ezech. XXVIII. 24. fœm. צָרַעַת מַמְאֶרֶת, *lepra dolorifica* vel *pungens,* Levit. XIII. 51. Targum, מְחַסְּרָא, *diminuens, erodens.*

מְאֵרָה, f. *defectus, diminutio, penuria,* Deut. XXVIII. 20. Malach. III. 9. juxta R. Salomonem. vide et in ארר.

מָג a plerisque habetur proprium nomen vel cognomen viri, quidam verò putant idem esse quod *castrorum-metatio,* Jer. XXXIX. 3.

מֶגֶד m. *pretiosum, res pretiosa:* generaliter notat, quidquid in re quapiam eximium et præstans est, Deut. XXXIII. 14. et sequentibus: plurale, פְּרִי מְגָדִים, *fructus rerum pretiosarum,* Cant. IV. 13. aff. מְגָדָיו, *rerum pretiosarum suarum,* Cant. IV. 16.

מִגְדָּנוֹת, f. p. *res pretiosæ,* sed de fructibus terræ tantùm dicitur, Gen. XXIV. 53. Esræ I. 6. 2 Paral. XXXII. 23.

מָגָל m. *falx, falcula,* Jerem. L. 16. quidam ad גָּלַל reducunt, et à rotunditate et semicirculo sic dictam volunt: quidam thema fingunt נגל.

מִגֵּן Pih. *dedidit, tradidit,* Gen. XIV. 20. futur. אֲמַגֶּנְךָ, *dederem te,* Hos. XI. 8. תְּמַגֶּנְךָּ, *tradet tibi,* Prov. IV. 9.

מְגִנָּה, f. *traditio,* juxta quosdam: constructum, מְגִנַּת־לֵב, *traditionem cordis,* ut cor tradant, abjiciant et perdant, Thren. III. 65. vide de eo etiam in גָּנַן.

מָגַר *detrusit, dejecit:* particip. præter. מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב, *detrusi in gladios,* Ezech. XXI. 17. juxta quosdam: alii, *formidines gladii,* quasi à גּוּר. Pih. præter. מִגַּרְתָּה, *dejecisti,* Psal. LXXXIX. 45. futurum Chald. יְמַגַּר, *dejiciet,* Esr. VI. 12.

מָדַד *mensus, dimensus, emensus est, mensuravit:* infin. לָמֹד, *ad mensurandum,* Zach. II. 6. futur. תָּמוֹד, *metieris,* Ezech. XLV. 3. Niph. fut. יִמַּד, *mensurabitur,* Hos. II. 1. יִמַּדּוּ, *mensurabuntur,* Jer. XXXI. 37. Pih. præterit. וּמִדַּד־עָרֶב, *et (cor meum) emetitur vesperam,* Job. VII. 4. sic enim R. Levi et Aben Esra subaudiunt nomen לִבִּי. futur. אֲמַדֵּד, *metiar,* Psalm. LX. 8. וַיְמֹדֵד, *et mensus est,* Hab. III. 6. Hithp. fut. וַיִּתְמֹדֵד, *et mensus est se,* 1 Reg. XVII. 21.

מַד, m. *mensura:* affix. מִדּוֹ, *mensura ejus,* Job. XI. 9. plural. מִדֶּיךָ, *mensurarum tuarum,* Jer. XIII. 25. est etiam *vestimentum, vestis,* quasi corporis mensuram vel mensuratum dicas, et semper cum affixis invenitur: מִדּוֹ, *vestimento suo,* Levit. VI. 10. כְּמַדּוֹ, *sicut vestimento suo,* Psal. CIX. 18. plural. מַדָּיו, *vestibus suis,* 1 Sam. XVII. 38. et cum epenthesi ו loco literæ ד geminandæ, מַדְוֵיהֶם, *vestes eorum,* 2 Sam. X. 4.

מִדָּה, f. *mensura, dimensio,* Exod. XXVI. 2. אִישׁ מִדָּה, *vir mensuræ,* 1 Paral. XX. 9. id est, procerus. construct. וּמִדַּת יָמַי, *et mensuram dierum meorum,* Psalm. XXXIX. 5. item *tributum* ex usu Chaldaico: לְמִדַּת הַמֶּלֶךְ, *pro tributo regis,* Neh. V. 4. plural. אַנְשֵׁי מִדּוֹת, *viri mensurarum sunt,* Num. XIII. 33. id est, proceræ staturæ: affix. מִדּוֹתָיו, *vestium ejus,* Psalm. CXXXIII. 2. et mascul. מְנָת מִדַּיִךְ, *portio mensurarum tuarum,* Jerem. XIII. 25. Chald. מִדָּה, *tributum,* quod a facultatibus suis quisque regi vel magistratui dat, quasi demensum dictum: וּמִדָּה, *et tributum,* Esr. IV. 20. constructum, מִדַּת, Esr. VI. 8. et Dagesch in נ resoluto, ut Chald. familiare, מִנְדָּה, Esr. IV. 13. et sic VII. 24. apud Talmudicos: במדה שאדם מודד מודדין לו, *quâ mensurâ homo mensus fuerit, remetiuntur ei:* Schabbath fol. 100. 1. confer Matth. VII. 2.

מַדּוֹן, m. *mensura,* 2 Sam. XXI. 20. cujus significationem vide in דּוּן. Scribitur cum י, et legitur per ו.

מְמַדִּים, masc. plural. *mensuræ:* affix. מְמַדֶּיהָ, *mensuras ejus,* Job. XXXVIII. 5.

מְדִינָה מדן, *provincia,* vide in דּוּן.

מַדּוּעַ, vide in יָדַע.

מָה מַה ,מֶה, *quid, quod, quæ?* de re quærens; vel adverbialiter,

quàm; vel citra interrogationem, *quid, quî, quomodo, quicquid, quicquam, quidvis:* בַּמֶּה ,בַּמָּה, *in quo, quanam re?* לָמָּה ,לָמָה, *ad quid, quare?* לָמֶּה־זֶּה, *quid ita? quorsum ergo?* unde compositum cum שׁ, שַׁלָּמָה, *ut quid, cur?* Cant. I. 7. כַּמָּה, *quot? quamdiu?* כַּמֶּה, *tot, aliquot,* Zach. VII. 3. עַד־כַּמֶּה, *quoties tandem?* 1 Reg. XXII. 16. עַד מָה, *usquequo? tantisper dum,* Num. XXIV. 23. עַל־מֶה ,עַל־מָה, *propter quid, quamobrem?* מַזֶּה, *quidnam?* Exod. IV. 2. compositum ex מַה et זֶה: sic, מַלָּכֶם, *quid vobis est?* Ies. III. 15. ex מַה et לָכֶם: item, מָהֵם, *quid isti,* Ezech. VIII. 6. Chaldaicè מָה, *quod,* Dan. II. 22. *quid,* Dan. IV. 33. עַל־מָה, *propter quid?* Esr. VII. 15. לְמָה, *de eo,* Esr. VI. 8. כְּמָה, *quàm,* Daniel. III. 32. לְמָה *quid?* Esr. IV. 22. et cum א loco ה, לְמָא דִי, *de eo quod,* Esr. VI. 8.

מהה Hithp. ex prima geminata, הִתְמַהְמַהּ, *cunctari, morari:* præter. הִתְמַהְמַהְתִּי, *cunctatus sum,* Psal. CXIX. 60. partic. מִתְמַהְמֵהַּ, 2 Sam. XV. 28. infinit. לְהִתְמַהְמֵהַּ, *cunctari,* Exod. XII. 39.

מָהַל *miscuit:* particip. מָהוּל בַּמָּיִם, *mixtum est aquâ,* Ies. I. 22.

מָהַר *dotavit, dotem constituit:* præter. מָהָרוּ, *dotant,* Psalm. XVI. 4. infin. cum futur. מָהֹר יִמְהָרֶנָּה, *dotando constituet dotem ipsi,* Exod. XXII. 16. Pih. מִהַר, *festinavit: accelaravit,* 1 Samuel. IV. 14. מִהַרְתָּ לִמְצֹא, *festinasti invenire,* Genes. XXVII. 20. Niph. נִמְהַר, *festinanter fieri, præcipitari,* præterit. וַעֲצַת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה, *consilium retortorum* vel *reluctantium præcipitatur,* Job. V. 13. id est, præceps adeoque temerarium fit. particip. וְהַנִּמְהָר, *et festinam præcipitem,* Hab. I. 6. plural. נִמְהָרִים, *præcipites, inconsiderati,* Ies. XXXII. 4.

מָהִיר, m. *promptus, festinus:* סֹפֵר מָהִיר, *scriba promptus,* Ps. XLV. 2. constr. מְהִיר צֶדֶק, *promptus ad justitiam,* Ies. XVI. 5.

מֹהַר, m. *dos,* Gen. XXXIV. 12.

מַהֵר, m. *festinus:* קָרוֹב וּמַהֵר מְאֹד, *propinquus et festinus valdè,* Soph. I. 14. et adverbialiter, *citò, celeriter, festinanter,* Deut. VII. 22.

מְהֵרָה, fœm. *festinatio, celeritas:* semper autem adverbiascit, vel præfixa præposit. בְ, vel simpliciter: בִּמְהֵרָה יִנָּתֵק, *citò rumpitur,* Eccles. IV. 12. קַל מְהֵרָה, *leviter citò,* id est, velocissimè, Joël. III. 4.

מוֹ est interdum syllaba expletiva, assumens antè se literas serviles, ut בְּמוֹ, *in, cum,* Psalm. XI. 2. לָמוֹ, *eis,* Ies. XLIV. 15. לְמוֹ, *ad,* Job. XXXIX. 2. כְּמוֹ, *sicut,* Job. XII. 3. quod cum affixis, כֶּן ,כֶם, הֶן ,הֶם, retinet Scheva, aliâs sub Caph habet Kametz כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ, *sicut ego sicut tu,* 1 Reg. XXII. 4. interdum est pro הֶם, unde לָמוֹ, *eis.*

מוּג *liquefactus, solutus, dissolutus fuit:* et semel activè, וַתְּמוּגֵנוּ, *et dissolvis nos,* Ies. LXIV. 7. Niph. נָמוֹג, *se dissolvere, diffluere, liquescere, colliquescere,* et metaphorice semper usurpatur: præteritum, נָמֹגוּ, *diffluent,* Exod. XV. 15. participium,

נָמֹגוּ, *solvuntur*, vel *soluti sunt*, Ps. LXXV. 4. Pih. futur. וַתְּמוֹגְגֵנִי, *efficis ut diffluam*, Job. XXX. 22. תְּמוֹגְגֶנָּה, *dissolvis eam*, Psal. LXV. 11. Hithp. תִּתְמוֹגָג, *dissolvat seipsam*, Psalm. CVII. 26. וְתִתְמוֹגַגְנָה, *colliquescent*, Amos IX. 13.

מוֹחַ m. *medulla:* וּמוֹחַ עַצְמוֹתָיו, *et medulla ossium ejus irrigua est*, Job. XXI. 24. *cerebrum*, Rabb.

מֵחִים, m. *pinguia*, quasi medullata dicas, Psal. LXVI. 15.

מְמֻחָיִם, masc. plur. *medullata*, Ies. XXV. 6.

מוֹט *motus, dimotus fuit, nutavit, vacillavit; declinavit:* præter. מָטָה רַגְלִי, *dimovetur pes meus*, Ps. XCIV. 18. particip. וּמָטִים, *et declinantes*, Prov. XXIV. 11. infinit. מוֹט, *movendo*, Ies. XXIV. 19. Niph. præter. בַּל נָמֹטּוּ, *ne dimoveantur* (*pedes mei,*) Psalm. XVII. 5. futur. בַּל־אֶמּוֹט, *non dimovebor*, Psalm. XVI. 8. יִמּוֹטוּ, *dimoventur*, Psalm. LXXXII. 5. יִמִּיטוּ, *demittantur, admoveantur*, Psal. CXL. 11. significatione passiva ex Hiphil desumpta. Scribitur cum Iod, sed legendum יִמּוֹטוּ. Hiph. fut. יָמִיטוּ עָלַי, *admovent super me*, Ps. LV. 4. Hithp. præter. הִתְמוֹטְטָה, *commovebit se*, Ies. XXIV. 20.

מוֹט, m. *dimotio:* passivè, לַמּוֹט, *in dimotionem, ut dimoveatur*, Psalm. LXVI. 9. item *vectis, palanga*, quâ aliquid de loco in locum promovetur, Num. IV. 10. בַּמּוֹט, *palangâ*, Num. XIII. 23. item *lorum jugi, jugum, temo*, quasi motionis instrumentum; unde cum affix. מֹטֵהוּ, *jugum ejus*, Nah. I. 13. fœm. מוֹטָה, *jugum*, Ies. LVIII. 9. Jer. XXVIII. 10. plur. מוֹטֹת, *juga*, Jer. XXVIII. 13. *temones*, Lev. XXVI. 13. בַּמֹּטוֹת, *vectibus*, 1 Par. XV. 15.

מוּךְ *tenuem, attenuatum esse fieri, depauperari:* præterit. וּמָךְ אָחִיךָ, *et attenuatus fuerit, frater tuus*, Lev. XXV. 47. futur. כִּי־יָמוּךְ, *cum facultatibus attenuatus fuerit*, ver. 25.

מוּל *circumcidit*, et de præputio carnis vel cordis tantùm dicitur: præt. אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ, *eos circumcidit Jehosua*, Jos. V. 7. Niph. infinitiv. cum futuro, הִמּוֹל יִמּוֹל, *circumcidendo circumcidetur*, Gen. XVII. 13. imperat. הִמֹּלוּ, *circumcidimini, circumcidite vos*, Jer. IV. 4. Pih. מוֹלֵל, *succidere, exscindere.* futur. יְמוֹלֵל, *succidet* scil. quispiam, pro, *succiditur*, impersonaliter, Psalm. XC. 6. Hiph. futur. אֲמִילַם, *exscindam eos*, Psalm. CXVIII. 10. Hithp. futur. כְּמוֹ יִתְמֹלָלוּ, *sint sicut præcisæ*, id est, obtusæ, scilicet sagittæ, ne penetrent, Psalm. LVIII. 8. sic R. Salomon vult esse ex significatione præcedentis יְמוֹלֵל, et Targum reddit quoque מִתְגַּזְּרִין, *succisæ.* vide et in מלל.

מוּלָה, fœm. *circumcisio:* (Rabbini מִילָה dicunt) plural. לַמּוּלֹת, *propter circumcisiones*, Exod. IV. 26.

מוּל מוֹל, *coram, contra, erga, e regione, versus:* אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל, *e regione faciei tentorii*, Exod. XXVI. 9. אֶל־מוּל אַחֵר, *versus altum*, 1 Sam. XVII. 30. מִמּוּל, *e regione*, Exod. XXVIII. 27. affix. מִמֻּלִי, *e regione mei*, Num. XXII. 5. מוֹל סוּף, *e regione Suph*, Deuter. I. 1. cum epenthesi לְמוּאל, *ex adverso*, Neh. XII. 38.

מוּם m. *μῶμος, vitium, macula, labes:* וּמוּם אֵין בָּךְ, *et vitium nullum est in te,* Cant. IV. 7. bis est cum epenthesi מְאוּם, Job. XXXI. 7. Daniel. I. 4. affix. מוּמוֹ, *macula ejus est,* Proverb. IX. 7. id est, maculam sibi conflat, vitio ipsi est.

מוּן תְּמוּנָה, f. *imago, similitudo,* Exod. XX. 4. construct. וּתְמֻנַת יְהוָה, *et similitudinem Domini,* Num. XII. 8. affix. תְּמוּנָתֶךָ, *similitudine tua,* Psal. XVII. 15.

מוֹץ m. *gluma:* כְּמוֹץ עֹבֵר, *sicut gluma transiens,* Ies. XXIX. 5. כַּמֹּץ, Psal. I. 4.

מוּק Hiph. הֵמִיק, *tabificum esse, contabescere,* futur. יָמִיקוּ, *contabescunt,* Psal. LXXIII. 8. convenit cum מָקַק.

מוּר Hiph. הֵמִיר, *mutare, commutare, permutare.* præterit. הֵמִיר כְּבוֹדוֹ, *mutavit gloriam suam,* Jerem. II. 11. infin. בְּהָמִיר אָרֶץ, *si commutaret terra,* sc. locum suum, Psal. XLVI. 3. Niph. וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר, *et odor ejus non est mutatus,* Jerem. XLVIII. 11. quod habet formam a מרר.

תְּמוּרָה, f. *commutatio, permutatio:* aff. וּתְמוּרָתוֹ, *et permutatio ejus,* Lev. XXVII. 33.

מוֹר, masc. *myrrha:* מְקֻטֶּרֶת מֹר, *suffumigata myrrhâ,* Cantic. III. 6. צְרוֹר הַמֹּר, *fasciculus myrrhæ,* Cant. I. 13. שֶׁמֶן הַמֹּר, *oleo myrrhino,* Esth. II. 12. affix. מוֹרִי, *myrrham meam,* Cant. V. 1.

מוּשׁ *recessit, discessit, movit se, amotus, dimotus fuit:* et ita gaudet præpositione מִן: semel transitivè, *amovit:* item *palpavit, contrectavit,* quod ab affini verbo מָשַׁשׁ mutuatur. præter. וּמַשְׁתִּי אֶת־עֲוֹן, *et amoturus sum iniquitatem,* Zach. III. 9. futur. גְּשָׁה־נָּא וַאֲמֻשְׁךָ, *accede nunc et palpabo te,* Genes. XXVII. 21. לֹא־יָמוּשׁ, *ne discedito* liber legis hujus מִפִּיךָ, *ex ore tuo,* Jos. I. 8. Hiph. imper. וַהֲימִשֵׁנִי, *fac ut palpem,* Jud. XVI. 26. sic scribitur, sed legendum juxta Masorethas, וַהֲמִישֵׁנִי: מִמְּקֹמוֹ לֹא יָמִישׁ, *e loco suo non recedet,* Ies. XLVI. 7.

מוּת *mori, emori:* præt. הֲמֵת הַיֶּלֶד, *num mortuus est puer iste?* 2 Sam. XII. 19. infin. est cum Cholem et Schurek, אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת, *ego vado ad moriendum,* Gen. XXV. 32. מוֹת תְּמֻתוּן, *moriendo moriemini,* Genes. III. 4. futur. וַיָּמָת לִבּוֹ, *et emortuum est cor ejus (in medio ejus,)* 1 Sam. XXV. 37. id est, obstupuit. Pih. מוֹתֵת, *mori fecit, morte affecit, interemit, occidit, interfecit.* præterit. אָנֹכִי מֹתַתִּי, *ego morte affeci,* 2 Sam. I. 16. Hiph. præter. וְהֵמִית אִישׁ, *et interfecerit aliquem,* Exod. XXI. 29. infinit. לַהֲמִיתוֹ, *ad morte afficere, ad interficiendum eum,* Prov. XIX. 18. vide de eo etiam in הָמָה in fine radicis: Hoph. præter. וְלֹא הוּמָת, *et non fuit affectus morte,* 2 Reg. XI. 2. particip. מָחָר אַתָּה מוּמָת, *cras tu morte afficieris,* 1 Sam. XIX. 11. plural. הַמְּמוֹתִים, *qui morte afficiebantur,* 2 Reg. XI. 2. scriptum cum ו transposito, et legendum juxta Masorethas הַמּוּמָתִים. fut. מוֹת יוּמָת, *morte occidatur,* Levit. XX. 9. ubi R. Salomon notat, quando sic absolutè dicitur, intelligi strangulationem.

מֵת, m. *mortuus:* eadem forma

etiam præterito Kal et ejus participio præsenti competit: aff. מֵתְךָ קְבֹר, *mortuum tuum sepelito*, Gen. XXIII. 15. plur. מֵתִים, *mortui*, 2 Reg. XIX. 35. construct. כְּמֵתֵי עוֹלָם, *ut mortuos seculi*, Thren. III. 6.

מְתֵי et מְתִים, vide in מתה.

מָוֶת, m. *mors*: cum ה paragogico הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו, *mors sanctorum ejus*, Psalm. CXVI. 15. construct. מוֹת יְשָׁרִים, *morte rectorum*, Numer. XXIII. 10. plural. construct. מוֹתֵי עֲרֵלִים, *mortibus incircumcisarum*, Ezech. XXVIII. 10. aff. בְּמֹתָיו, *in mortes suas*, Iesaias LIII. 9. Chald. לְמוֹת, *ad mortem*, Esr. VII. 26.

מוּת, m. *mors*: יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת, *ducturus est nos ad mortem usque*, Psal. XLVIII. 15. id est, עַד מוֹתֵנוּ, *usque ad mortem nostram, usque dum moriamur*. Alii Hebræorum explicant עוֹלָמוֹת, *perpetuò, in seculum*: alii: *juveniliter, sicut in juventute*, quasi ab עֶלֶם, *adolescens*, derivatum. Et sic Chaldæus בְּיוֹמֵי טַלְיוּתָנָא, *in diebus pueritiæ nostræ*: vide amplius in עלם.

מְמוֹתִים, m. p. *mortes*: construct. מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים, *mortibus ægritudinum*: id est, ægerrimis, tristissimis, Jer. XVI. 4.

תְּמוּתָה, fœm. *occisio, mors*: בְּנֵי תְמוּתָה, *filios occisionis*, id est, morti destinatos, Psal. LXXIX. 11.

מזג מֶזֶג, m. *mixtio, potus infusus et mixtus*, Cant. VII. 2. verbum מְזַג, *miscere, diluere, temperare*, Rabbinis et Chaldæis usitatissimum.

מזה מָזֶה, m. *consumptus, exhaustus*: plur. const. מְזֵי רָעָב, *exhausti, vel consumpti fame*, Deuter. XXXII. 24.

מֵזַח m. *zona*: metonymicè, *robur, vires*, Ies. XXIII. 10. וּלְמֵזַח, *et pro zona*, Psal. CIX. 19.

מְזִיחַ, m. idem, Job. XII. 21.

ממזר מַמְזֵר, m. *spurius, nothus*, Deuter. XXIII. 2. Kimchi à זָר deducit, et utrumque מ formativum facit, ut in מַמְגֻּרוֹת à גּוּר, ita spurius dicitur quasi extraneus et alienus à legitima familia. Vide eundem, Zach. IX. 6. apud Talmudicos מַמְזֵר, dicitur quasi מוּם זָר, *macula aliena*, ortus, et sanguinis alieni nota: Jebhammoth, fol. 76. 2.

מְזָרוֹת, nomen plur. vide in נזר.

מָחָא *percussit, complosit*, et dicitur de manuum complosione tantùm. Est autem propriè Chaldaicum: nam Targum pro Hebræo הִכָּה, *percussit*, habet מְחָא. est etiam metaphoricè *attingere, pervenire, tendere aliquò*: præt. וּמָחָה עַל־כֶּתֶף, *et attinget littus (maris Kinnereth,)* Num. XXXIV. 11. cum א loco ה infinit. יַעַן מַחְאֲךָ יָד, *propter complodere te manum, eò quòd complodis manum*, Ez. XXV. 6. fut. יִמְחֲאוּ־כַף, *complodant manu*, Ps. XCVIII. 8. Ies. LV. 12. Chald. præt. fœm. וּמְחָת, *et percussit*, Dan. II. 34. part. מָחֵא, *percutiens*, Dan. V. 19. ut quibusdam placet: vide חָיָה. Pih. fut. דִּי יְמַחֵא בִידֵהּ, *qui percutiat manum ejus*, Dan. IV. 32. ut scil. impediat vel avertat manus ejus ab agendo, unde pro *cohibere, avertere*, Hebræi illud usurpant: יִתְמְחָא, vide in seq. Rad.

מָחָה *delevit, abstersit*: præterit. et futurum, וּמָחִיתִי, *et abstergam (Jerusalem,)* כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה, *sicut quis abstergere solet (gabatam,)* מָחָה, *abstergit (et invertit eam in os vel faci-*

em ejus), 2 Reg. XXI. 13. Niph. præt. וְנִמְחוּ, *et delebuntur,* Ezechiel. VI. 6. futur. יִמָּחֶה שְׁמוֹ, *delebitur nomen ejus,* Deut. XXV. 6. per apocopam יִמַּח שְׁמָם, *deleatur nomen eorum,* Psalm. CIX. 13. Hiph. infinit. לִמְחוֹת, *ad delendum,* Prov. XXXI. 3. pro לְהַמְחוֹת, futur. אַל תֶּמַח, *ne deleto,* Neh. XIII. 14. per apocopam: אַל תֶּמְחִי, *ne deleas,* Jer. XVIII. 23. pro תֶּמְחֶה. Chald. fut. יִתְמְחֵא עֲלוֹהִי, *deleatur, aboleatur in eo,* Esr. VI. 11.

מְחִי קָבָלוֹ, *helepolis, aries,* machina bellica ad evertendos muros, Ez. XXVI. 9. dicta quasi percussio adversi sui. Kimchi *arcum, balistam,* interpretatur. Apud Talmudicos, מתקטלי בחיק קבל, *occisi sunt balistis,* Pesachim fol. 111. 1. glossa, חיק קבל id est, ארק בליסטרא, *arcubalista,* idem quod מחי קבל.

מָחַץ *percussit, fregit, vulneravit,* præteritum, מָחַץ רֹאשׁ, *franget caput,* Psalm. CX. 6. imper. מְחַץ מָתְנַיִם, *frange lumbos,* Deuteron. XXXIII. 11. item, *intinxit, immersit:* futurum, לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ, *ut immergas pedem tuum,* Psalm. LXVIII. 24. sic Chaldæus וְטַמְשׁוּן, *intingant.* R. Salomon etiam sic exponit illud, חִצָּיו יִמְחַץ, *sagittas suas intinget,* cil. in sanguine inimicorum suorum, Num. XXIV. 8.

מָחַק *rasit, erasit, abrasit, delevit: abscidit.* Rabbinis tritissimum eodem sensu cum מָחָה. præter. וּמָחֲקָה רֹאשׁוֹ, *et abrasit, abscidit caput ejus,* Jud. V. 26. reperitur et in Targum, וְיִמְחוֹק, pro Hebræo מָחָה, Num. V. 23. apud Rabbinos, מִדּוֹת מְחוּקוֹת, *mensuræ rasæ,* אין מוחקין במקום שגודשין, *non abradunt (mensuram) in loco ubi accumulant.* מַחְקָא, מֶחֶק, *rasio, expunctio,* מוֹחֵק, *hostorium,* lignum quo mensuræ cumulatæ raduntur.

מָחָר m. *cras,* et synecdochicè pro quovis tempore postero, *posthac, in posterum,* ut Exod. XIII. 14. לְמָחָר, *in crastinum,* Exod. VIII. 10.

מָחֳרָת, f. idem, Num. XI. 32. לַמָּחֳרָת, *postero mane,* Jonæ IV. 7. מִמָּחֳרָת, *postridie:* Levit. XIX. 6 et formâ constructâ, לְמָחֳרַת הַיּוֹם, *postridie ejus diei,* 1 Par. XXIX. 21. מִמָּחֳרַת, idem, Lev. XXIII. 11. aff. לְמָחֳרָתָם, *postridie eorum,* 1 Sam. XXX. 17.

מְחִיר, m. *pretium,* 1 Reg. XXI. 2. affix. מְחִירָהּ, *pretium ejus,* Job XXVIII. 15. plural. cum affix. בִּמְחִירֵיהֶם, *pretiis eorum,* Psalm. XLIV. 13.

מְטָא Chald. *advenit, pervenit, supervenit, pertingit:* præt. cum ה, וְזִמְנָא מְטָה, *et tempus advenit,* Dan. VII. 22. מְטָא, *pervenerant,* Dan. IV. 25. וּמְטָת, *ut perveniret,* Dan. IV. 19. דִּי מְטָת, *quod super venturum est,* Dan. IV. 21. futur. יִמְטֵא, *pertingit,* Dan. IV. 8.

מטט Niph. נָמוֹט, *dimoveri, dilabi.* præteritum בַּל־נָמֹטּוּ, *ne dimoveantur, pedes mei,* Psalm. XVII. 5. מַטֶּה, מִטָּה, vide in נָטָה.

מטל מְטִיל, masc. *vectis, palus:* כִּמְטִיל בַּרְזֶל, *sicut vectis ferreus,* Job. XL. 18.

מָטָר m. *pluvia,* Deut. XI. 17. constr. מְטַר־אַרְצְכֶם, *pluviam terræ vestræ,* Deut. XI. 14. plur. const.

מְטְרוֹת עֻזּוֹ, *pluviæ roboris ejus*, Job. XXXVII. 6.

נִמְטַר, Niph. *complui:* futurum, תִּמָּטֵר, *complutus fuit*, Amos IV. 7. Hiph. הִמְטִיר, *depluit, pluviam demisit, fecit* aut *sivit ut plueret.* præt. לֹא הִמְטִיר יְהֹוָה, *non demiserat pluviam Dominus*, Gen. II. 5. particip. מַמְטִיר, *pluviam demissurus sum*, Genes. VII. 4. infinit. לְהַמְטִיר, *pluviam demittendo*, Job. XXXVIII. 26. מֵהַמְטִיר, *ne pluviam demittant*, Ies. V. 6. futur. אַמְטִיר, *pluviam demittam*, Amos IV. 7.

מִי *quis, qui, quæ*, interrogativum personæ propriè, utrique generi et numero serviens, sed latiùs etiam usurpatur: vide Thesaurum Buxtorfii Grammaticum lib. 2. cap. 6. Reg. 3. מִי אַתָּה, *qui es tu?* Gen. XXVII. 32. מִי אַתְּ, *quæ es tu?* Ruth. III. 9. מִי אֵלֶּה, *qui sunt isti?* Gen. XXXIII. 5. מִי שְׁמֶךָ, *quis* (es de) *nomine tuo*, seu, *quod est nomen tuum?* Jud. XIII. 17. לְמִי אַתָּה, *cujus es tu?* לְמִי אֵלֶּה, *cujus sunt ista?* Gen. XXXII. 18. hinc בְּשֶׁלְּמִי, *cujus causâ, propter quem?* Jonæ I. 7. ex ב et מִי et שֶׁל compositum.

מַיִם m. *aqua, aquæ:* forma numeri dualis videtur duplicem aquam notare, de qua Gen. I. 6, 7. Jungitur quoque verbo singularis numeri, ut Gen. IX. 15. Lev. XI. 38. Num. XVIII. 20. constr. מֵי, Gen. VII. 7. et servato utroque ם, מֵימֵי, Exod. VII. 19. et sic semper cum affixis, מֵימֶיךָ, *aquas tuas*, Num. XX. 19.

מִין m. *species:* aff. לְמִינוֹ, *secundum speciem suam*, Gen. I. 11. לְמִינֵהוּ, *in species suas*, ver. 12.

מִיץ m. *pressura:* מִיץ חָלָב *pressura lactis*, וּמִיץ־אַף, *et pressura nasi*, וּמִיץ אַפַּיִם, *et pressura irarum*, Prov. XXX. 33.

מֵץ, m. *pressor:* אָפֵס הַמֵּץ, *desinet qui premat*, Ies. XVI. 4.

*מִיק, vide suprà in מוּק.

*מִיר, vide suprâ in מוּר.

מָכַךְ *depauperari, attenuari:* fut. וַיָּמֹכּוּ, *et attenuati fuerunt*, Psalm. CVI. 43. quâ significatione convenit cum מוּךְ. Niph. fut. יִמַּךְ הַמְּקָרֶה, *attenuatur contignatio*, Eccles. X. 18. id est, infirmamatur, imminuitur. Hoph. præterit. anomalum וְהֻמְּכוּ, *et attenuantur*, Job. XXIV. 24. pro הֻמַּכּוּ.

מָכַר *vendidit, tradidit, quasi venditum*, Jud. II. 14. et IV. 9. מָכַר לוֹ, *vendidit ei*, Levit. XXV. 27. Niph. præter. נִמְכַּר, *vendidit se, venditus fuit*, Lev. XXV. 48. Hithp. præter. הִתְמַכֵּר, *vendidit, dedidit se*, 1 Reg. XXI. 25. וְהִתְמַכַּרְתֶּם, *exponetis vos venales*, Deut. XXVIII. 68. infinit. יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ, *propter vendere te*, id est, eò quòd vendidisti seu dedidisti te, 1 Reg. XXI. 20. futurum, וַיִּתְמַכְּרוּ, *et vendiderunt, dediderunt se*, 2 Reg. XVII. 17.

מֶכֶר, m. *venditio, venale, res venalis*, Nehem. XIII. 16. et metonymicè, *pretium venditionis*, Num. XX. 19. aff. מִכְרָהּ, *pretium ejus*, Prov. XXXI. 10.

מְכוּרָה, f. *commercium, negotiatio;* aff. מְכוּרָתָם, *negotiationis eorum*, Ezech. XXIX. 14. plur. מְכֻרוֹתַיִךְ, *negotiationum tuarum*, Ezech. XXI. 30. Et cum Cholem, מְכֹרוֹתַיִךְ, *commercia tua*, Ezech. XVI. 3. quæ formam à כּוּר habent. Sunt etiam

qui כ pro ג positum existimant, quasi pro מְגוּרָה, *peregrinatio*, à גּוּר.

מְכֵרוֹת, f. p. *conventiones, pactiones:* aff. מְכֵרֹתֵיהֶם, *pactiones eorum*, Genes. XLIX. 5. quibus Sichemitas in fœdus transmiserunt, juxta Aben Esram. R. Sal. *gladium*, explicat, qui Græcè dicitur ἡ μάχαιρα. Inde in Pirke R. Elieser, cap. 38. scribitur de Jacobo, שקלל את חרבם בלשון יונית, *quod maledixerit gladiis ipsorum linguâ Græcâ.*

מִמְכָּר, m. *venditio;* Ez. VII. 13. const. מִמְכַּר־בַּיִת, *venditio domus*, Lev. XXV. 33. aff. מִמְכָּרוֹ, *venditionis suæ*, Levit. XXV. 27. plur. cum aff. מִמְכָּרָיו, *venditiones ejus*, id est, pretium rerum venditarum, Deuter. XVIII. 8.

מִמְכֶּרֶת, f. *venditio*, Levit. XXV. 42.

מָלֵא *plenum esse, compleri, impleri, repleri*, et interdum activè, *implere, complere.* Chaldaicè præter. וּמְלָאת, *et implevit*, Dan. II. 35. Niph. particip. נִמְלָא, *oppletum est*, Cant. V. 2. futur. אִמָּלְאָה, *replebor*, Ezech. XXVI. 2. יִמָּלֵא, *impleta est*, Ies. VI. 4. Pih. *implevit, replevit, complevit, opplevit:* præt. מִלֵּא־מַיִם, *implevit aquis*, 1 Reg. XVIII. 35. מִלֵּא יָדָם, *implevit manum eorum*, Num. III. 3. id est, ministerium consecravit. Nata locutio inde, quòd tradendo certas partes sacrificiorum in manus sacerdotum, immitterentur solenniter in possessionem muneris sacrificandi, in eoque plenissimè confirmarentur: inde ad quamvis consecrationem traductum est, vide Exod. XXVIII. 41. et XXIX. 9. et XXXII. 29. Semel in Kametz, מִלָּא כְּרֵשׂוֹ, *implet ingluviem suam*, Jer. LI. 34. Hithp. futur. יִתְמַלָּאוּן, *explebunt sese*, Job. XVI. 10. Chald. הִתְמְלִי, *repletus fuit*, Dan. III. 19. א in י commutato, ut sæpè aliâs in hoc verborum genere.

מָלֵא, masc. *plenus*, Jerem. IV. 12. construct. מְלֵא יָמִים, *plenus dierum*, Jerem. VI. 11. plur. מְלֵאִים, *pleni*, Deut. VI. 11. fœmin. מְלֵאָה, *plena vel plenum*, Num. VII. 14. construct. cum י paragogico, מְלֵאֲתִי, *plena*, Ies. I. 21. vide simile in רָבַב in nomine רַבָּה: et substantivè וְכַמְלֵאָה, *et sicut plenitudo*, Num. XVIII. 27. affix. מְלֵאָתְךָ, *plenitudinem tuam*, Ex. XXII. 29. id est primitias frugum et liquoris. plur. מְלֵאוֹת, *plenæ*, Ezech. XXXVI. 38.

מְלֹא, m. *plenitudo, multitudo*, Ies. XXXI. 4. et מְלוֹ, *plenitudo*, Ezech. XLI. 8. affix. וּמְלוֹאָהּ, *et plenitudo ejus*, Psal. XXIV. 1.

מִלּוֹא, masc. *munitio*, Jud. IX. 6. 2 Sam. V. 9. Kimchi putat fuisse locum amplum et latum, comitiis et conventibus publicis destinatum, dictum *Millo*, quòd repleretur hominibus.

מִלֻּאִים, m. p. *impletiones:* אֵיל מִלֻּאִים, *aries impletionum*, id est, consecrationum, ut suprà, Exod. XXIX. 22. R. Salomon dicit sic dictum, quòd eo compleretur et perficeretur actus sacerdotalis: אַבְנֵי מִלֻּאִים, *lapides impletionum*, id est, insitivi, quibus pala annuli impletur, Exod. XXV. 7.

מְלֵאָה, f. *plenitudo, impletio, implementum:* construct. מִלֵּאת, Exod. XXVIII. 17. plur. בְּמִלּוּאֹתָם, *implementis suis*, ver. 20.

מִלֵּאת, f. *impletio, insitio*, Cant. V. 12.

מֶלַח masc. *sal:* בַּמֶּלַח תִּמְלָח, *sale salietur*, Lev. II. 13. בְּרִית מֶלַח, *fœdus salis*, Numer. XVIII. 19. id est, incorruptibile et perpetuum. Nam sal a corruptione conservat.

מָלַח, *salivit:* fut. תִּמְלָח ut antè. Chald. nomen et verbum, דִּי מְלַח הֵיכְלָא מְלַחְנָא, *propterea quod sale palatii regii salivimus*, Esr. IV. 14. id est, quòd in palatio educati sumus, et salaria nostra a rege habuerimus. Hebræi, quòd vastationem templi vastavimus, id est, ut Kimchi in lib. Rad. scribit, cessare fecimus ædificationem templi, ut sit tanquam terra מְלֵחָה, *salsuginosa* et vasta. Niph. נִמְלַח, *evanescere, deteri, consumi, dissolvi:* præterit. כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ, *ut fumus evanescent*, Ies. LI. 6. Pyh. particip. מְמֻלָּח, *salitum, salsum*, scil. suffimentum, Exod. XXX. 35. nam sal Sodomiticum ad suffitum etiam adhibebant, ut Aben Esra notat. Chaldæus et R. Salomon, *commixtum:* nam quod salitur, solet commisceri, ac sursum deorsum verti. Hoph. præteritum et infinitiv. הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ, *saliendo non fuisti salita*, Ezech. XVI. 4.

מַלּוּחַ, m. *herba salsilaginosa*, Job. XXX. 4. quidam, *malvam*, alii *halimum*, alii *urticam* vertunt. Sic pro Hebræo חָרוּל in Targum ponitur מַלּוּחִין, Soph. II. 9.

מְלֵחָה, f. *salsugo;* אֶרֶץ מְלֵחָה, *terra salsuginis*, id est, salsuginosa, Jerem. XVII. 6. אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה, *terram fructus in salsuginem*, Psalm. CVII. 34. id est, fructuosam in salsuginosam.

מְלָחִים, m. p. *evanida, vestimenta detrita*, Jer. XXXVIII. 11.

מַלָּחִים, m. p. *nautæ*, Jonæ I. 5. marini propriè, a salo vel salsa aqua maris sic dicti, vel quòd remis aquam commiscent, ut R. Salomon scribit, juxta significationem partic. in Pyh. affix. מַלָּחַיִךְ, *et nautæ earum*, Ezech. XXVII. 9.

מלט Niph. נִמְלַט, *ereptus, liberatus fuit, eripuit, eruit, liberavit, recepit se, evasit:* præt. וְלֹא נִמְלַט אִישׁ, *et non evasit quisquam*, Jud. III. 29. Pihel, נַפְשׁוֹ מִלֵּט, *animam suam eripuit*, Ezech. XXXIII. 5. futur. אֲמַלֵּט עָנִי, *eripiam pauperem*, Job. XXIX. 12. item *peperit*, q. d. evadere fecit fœtum: unde וַתְּמַלֵּט, *et evadere faciet*, Ies. XXXIV. 15. id est, pariet, ponet sc. ova sua. Hiph. præter. וְהִמְלִיטָה זָכָר, *et peperit marem*, Ies. LXVI. 7. infin. פָּסוֹחַ וְהִמְלִיט, *transeundo et liberando*, Ies. XXXI. 5. cum Chirek sub ה loco Pathach juxta Kimchium: simile vide in דָּרַךְ Hiph. Hith. וָאֶתְמַלְּטָה, *et ereptus sum*, Job. XIX. 20. יִתְמַלָּטוּ, *proripiunt sese*, Job. XLI. 11.

מֶלֶט, m. *argilla, cæmentum*, Jer. XLIII. 9.

מָלַךְ *regnavit, rex fuit:* frequenter cum עַל construitur: præter. וּמָלַךְ מֶלֶךְ, *et regnabit rex*, Jerem. XXIII. 5. imper. מְלָךְ־עָלֵינוּ, *regna super nos*, Jud. IX. 14. Niph. נִמְלַךְ, *consilium iniit*, ex usu Chaldaico. fut. וַיִּמָּלֵךְ, *et consilium iniit*, Nehem. V. 7. Hiph. הִמְלִיךְ, *regnare fecit, regem præfecit, regem constituit:* præterit. הִמְלִיךְ אֶת־שְׁלֹמֹה, *regem constituit Salomonem*, 1 Reg. I. 43. וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ, *et præficies eis regem*, 1 Sam. VIII. 22. Hoph. præterit.

אֲשֶׁר הָמְלַךְ, *qui rex factus fuit*, Dan. IX. 1.

מֶלֶךְ, m. *rex*: aff. וְאֶת־מַלְכְּךָ, *et regem tuum*, Deuter. XXVIII. 36. plur. מְלָכִים, *reges*, Psal. LXXII. 11. cum epenthesi הַמְּלָאכִים, 2 Sam. XI. 1. in נ formâ Chaldaicâ, לַמְחוֹת מְלָכִין, *ad delendum reges*, Proverb. XXXI. 3. constr. מַלְכֵי־אָרֶץ, *reges terræ*, Psal. II. 3. Chald. *rex*; *consilium*; כָּל־מֶלֶךְ, *ullus rex*, Dan. II. 10. מִלַּת מַלְכָּא, *verbum regis*, ibidem: דִּי מַלְכָּה שָׁאֵל, *quod rex interrogat*, Dan. II. 11. cum ה loco א. Puhal וּמְהָקִים מַלְכִין *et constituit reges*, ver. 21. מֶלֶךְ מַלְכַיָּא, *rex regum*, Esr. VII. 12. cum affixo, לְהֵן מַלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפַּר עֲלָךְ, *quamobrem O rex, consilium meum pulchrum sit tibi*, Dan. IV. 24. id est, placeat tibi. fœm. מַלְכָּה, *regina*, Esth. I. 9. Chald. עֲנָת מַלְכְּתָא, *respondit regina*, Dan. V. 10. construct. מַלְכַּת, 1 Reg. X. 10. et alia forma, לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם, *reginæ cœlorum*, Jer. VII. 18. juxta quosdam, sed potiùs est à לאך, vide illic.

מֹלֶךְ, *Molech*, idolum Ammonitarum, quod et מִלְכֹּם, *Milcom*, 1 Reg. XI. 5. et מַלְכָּם, Soph. I. 5. dictum fuit: de Molech vide in גַּיְא.

מְלוּכָה, f. *regnum*, Ies. XXXIV. 12.

מַלְכוּת, f. idem, Dan. XI. 2. וְיֵין מַלְכוּת, *et vinum regni*, id est, regium, Esth. I. 7. aff. לְמַלְכוּתוֹ, *ad regnum ejus*, 2 Par. XXXIII. 13. plur. מַלְכֻיּוֹת, *regna*, Dan. VIII. 22. Chald. מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם, *regnum ejus regnum æternum*, Dan. III. 33. vel מַלְכוּתָא, Dan. II. 42. vel מַלְכוּתָה, ver. 44. vel per apocopam Chaldæis frequentem, מַלְכוּ, Daniel. II. plur. כָּל־אִלֵּין מַלְכְוָתָא, *omnia ista regna*, Dan. II. 44.

מַמְלָכָה, f. idem: מַמְלָכָה שְׁפָלָה, *regnum humile*, Ezech. XXIX. 14. constr. מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים, *regnum sacerdotum*, id est, sacerdotale, Exod. XIX. 6. aff. רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ, *principium regni ejus*, Gen. X. 10. plur. מַמְלָכוֹת, *regna*, Ies. XIV. 16. const. מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ, *regna terræ*, Psal. LXVIII. 33.

מַמְלְכוּת, f. 1 Sam. XV. 28.

מלל *verba fecit, locutus est*: particip. מוֹלֵל, *verba facit*, Prov. VI. 13. Pih. מִלֵּל, *dixit, locutus, elocutus, effatus est*, Gen. XXI. 7. מִלֵּלוּ, *eloquuntur*, Job. XXXIII. 3. futurum, יְמַלֵּל, *eloquatur*, Psal. CVI. 2. תְּמַלֵּל, *effaberis*, Job. VIII. 2. Chald. præt. מַלִּל, *locutus est*, Dan. VI. 22. partic. מְמַלֵּל, *loquebar*, Dan. VII. 8. et in Chirek מְמַלִּל, ver. 20. fœm. מְמַלְּלָה, *loquebatur*, Dan. VII. 11. futurum, יְמַלִּל, *loquetur*, Dan. VII. 25. Hithp. futurum, יִתְמוֹלְלוּ, *in spicas abeant*, scil. sagittæ, hoc est, irritæ sint, non minus, quàm si spicæ pro sagittis essent, Ps. LVIII. 7. significatione ex nomine, quod ad finem radicis hujus ponitur, petitâ: vide de hoc etiam in מוּל.

מִלָּה, f. *sermo, dictio, verbum*: aff. מִלָּתִי, *sermonem meum*, Job. XIII. 17. plural. מִלִּים, m. *sermones, verba*, Job. VI. 26. et in Nun formâ Chaldaicâ, מִלִּין, *sermones*, Job. XII. 11. aff. מִלֶּיךָ, *sermones tui*, Job. IV. 4. וְיִכָּתְבוּן מִלָּי, *et describerentur sermones mei*, Job. XIX. 23. Chald.

וּמִלָּה, *et verbum*, Dan. II. 9. vel מִלְּתָה, Dan. II. 5. vel מִלְּתָא, Dan. II. 15. constr. וּמִלַּת מַלְכָּא, *et verbum regis*, Dan. III. 28. plur. רֵאשׁ מִלִּין, *caput* sive *summam verborum*, Dan. VII. 1. מִן קָל מִלַּיָּא, *propter vocem sermonum*, ver. 11. construct. מִלֵּי מַלְכָּא, *verba regis*, Dan. V. 10.

הֲמֻלָּה הֲמוּלָּה, *vociferatio:* f. Jer. XI. 16. Ezech. I. 24. thema ejus quidam faciunt המל.

מְלִילוֹת, f. p. *spicæ*, Deut. XXIII. 26.

מלץ Niph. נִמְלַץ, *suave, dulce esse.* præter. מַה־נִּמְלְצוּ, *quam suavia fuerunt*, Ps. CXIX. 103.

מֶלְצַר m. *promus*, Dan. I. 11. Ab. Esra scribit, in lingua Chaldaica idem esse quod נוֹתֵן הַמָּנוֹת, *dans munera.* Communiter nomen proprium habetur.

מָלַק *ungue secuit, rupit* vel *discerpsit.* præt. וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ, *et ungue secabit caput ejus*, Levit. I. 15. et V. 8. ritus offerendi aves vel in holocaustum vel pro peccato, describitur à veteribus Hebræis Cod. Talmudico Zevachin, cap. 6. fol. 64.

מִן מִנִּי, *a, ab, de, e, ex, præ,* comparativè pro *magis quàm:* item *propter:* לְמִן עוֹלָם, *inde à seculo,* Jer. VII. 7. מִבֶּטֶן־מִנִּי, *ab utero*, מִנִּי־רָחַם, *inde a vulva*, Ies. XLVI. 3. לְמִנִּי אַשּׁוּר, *ab Assur*, Mich. VII. 12. conjungitur aliis vocibus ejecto נ, et sequente Dagesch si locum habeat, מִכֹּהֵן, *a sacerdote*, Ezech. XLIV. 22. מֵאֵל, *a Deo*, Gen. XLIX. 25. מֵאַהֲבַת, *propter amorem*, Deut. VII. 8. et cum ל præfixo, לְמִבֵּן, *a filio*, 2 Paral. XXV. 5. singulare est, לְמֵבָּרִאשׁוֹנָה, *inde à principio*, 1 Par. XV. 13. ubi מ cum Pathach notatur, et tres literæ serviles concurrunt, לְמֵרָחוֹק, *a longinquo*, Job. XXXIX. 29. Chald. מִן דִּי, *ex quo*, Esr. V. 12. מִנָּךְ, *a te*, Dan. II. 39. מִנִּי, *a me*, etc.

מַן Chald. *quis, qui:* וּמַן הוּא, *et quis ille*, Daniel. III. 15. וּמַן־דִּי, *et quisquis*, ver. 6. וּלְמַן־דִּי, *et cuicunque*, Dan. IV. 14.

מִנְדָּה, Chald. vide in מדד.

מַנְדַּע, Chaldaicum nomen vide in יָדַע.

מָנָה *numeravit, dinumeravit, supputavit:* præter. מָנָה עֲפַר, *numeravit pulverem* (*Jacobi*), Num. XXIII. 10. Chald. præter. מְנָה vel מְנֵא, *numeravit*, Dan. V. 25, 26. Niph. præter. נִמְנָה, *annumeratus est*, Ies. LIII. 12. infin. לְהִמָּנוֹת, *numerari*, Eccles. I. 15. futurum, יִמָּנֶה, *numerabitur*, Gen. XIII. 16. יִמָּנוּ, *supputabuntur*, 2 Par. V. 6. Pih. מִנָּה, *paravit, præparavit: constituit, præfecit*, Dan. I. 10, 11. מִנּוּ, *constituerunt*, Job. VII. 3. imper. per apocopam מַן, *præpara*, Ps. LXI. 8. et sic futurum, וַיְמַן, *et præparaverat*, Jonæ II. 1. Chald præter. מַנִּי, *constituit*, Dan. II. 24 מַנִּיתָ, *præfecisti*, Dan. III. 12. imper. מֶנִּי, *constitue*, Esræ VII. 25. Pyh. particip. præter. מְמֻנִּים, *constituti*, 1 Par. IX. 29.

מְנִי, masc. *numerus, copiæ;* לַמְנִי *copiis, numeris istis*, scilicet deorum cœlestium, seu stellarum, quæ pro diis colebantur, Ies. LXV. 11.

מָנֶה, m. *mina, libra, pondo,* Ez. XLV. 12. plurale, מָנִים, *minæ,* 1 Reg. X. 17. cum quo confer, 2 Chron. IX. 16. Mina sacra antiqua continebat quinquaginta siclos sacros, centum vulgares: Mina nova Ezechielis sexaginta siclos, centum viginti vulgares, adjectâ nimirum sexta parte. Fuit et mina viginti quinque siclorum sive centum zuzin aut denariorum. Nam זוּן, *quartæ pars sicli.*

מָנָה, f. *pars, portio,* dinumerata scil. et constituta, 1 Sam. I. 5. const. מְנַת vel מָנָת, ut Psalm. XI. 6. plur. מָנוֹת, *portiones,* 2 Paral. XXXI. 19. vel מְנָיוֹת, Nehem. XIII. 10. vel מְנָאוֹת, Neh. XII. 44. aff. וּמְנוֹתֶיהָ, *et portiones ejus,* Esth. II. 9.

מֹנִים, m. p. *vices,* Gen. XXXI. 7.

מָן, m. *man, manna,* quasi præparatus cibus, Ex. XVI. 15. aut comparatus sine labore, ut appellatur Sapientiæ XVI. 20.

מִנְיָן, m. Chald. *numerus:* constr. לְמִנְיַן, *pro numero,* Esr. VI. 17.

מנח מִנְחָה, f. *munus, donum, oblatio:* dicitur tam de munere profano, quod homo homini dat, quàm sacro frumentaceo, quod Deo offerebant. Illud munus et mane et vesperi offerebatur. A vespertina oblatione, tempus ipsum vocarunt Hebræi *mincha.* Et id duplex, מנחה גדולה, *mincha magna,* quæ latè accipitur, et מנחה קטנה, *mincha parva,* quæ strictè dicitur. Mincha magna seu vespera magna est, quæ incipit ab hora sexta et dimidia, id est, statim post meridiem, ante primam nostram. Hebræorum descriptio est: מנחה גדולה התחלת זמן תמיד של בין הערבים מכי תחיל להעריב דהיינו מחצי שבע ולמעלה דהא חצי שש וחצי שבע חמה עומדת בראש כל אדם וקודרת כנגדה למטה ואינה נוטה לשום צד ומחצי שבע ולמעלה נוטה ברקיע למערב סמוך למנחה מהתחלת שבע, id est, *mincha* seu *vespera magna est initium temporis sacrificii jugis inter duas vesperas* (vide in Radic. ערב) *ex quo incipit vesperascere,* (id est, sol ad vesperam declinare,) *hoc est a dimidia septima et ulterius* (id est dimidia prima nostra.) *Nam a dimidia sexta ad dimidiam septimam,* (a dimidia duodecima usque ad dimidiam primam) *sol consistit in capite cujusque hominis et umbram facit rectà ante se, deorsum, neque declinat in ullum latus: at a dimidia septima et ulterius,* (id est, dimidia prima nostra) *vergit sol in firmamento versus occidentem et spargit umbram versus orientem.* Mincha seu vespera parva est, בתשעה ומחצה, *ab hora nona et dimidia,* id est, ab hora tertia nostra et dimidia, nempe circa quartam nostram. Hoc tempore, durante templo, solebant sacrificia offerre quæ vocantur mincha: cessante templo et sacrificiis, viri synagogæ magnæ substituerunt eis preces, et *precatio vespertina* vocatur תפלת מנחה. Sic tempore minchæ magnæ, precatus est Petrus ascendens in solarium, Actor. X. 9. ad mincham parvam seu horam precationis nonam Petrus et Johannes iverunt in templum, Actor. III. 1. centurio Cæsariensis preces peregit, Actor. X. 3, 30. erat et mincha sacrificium matutinum, ut Numer. XXVIII. 4. 2 Reg. III. 20. cui successit תפלת השחר, *oratio matutina,* cujus initium cum ipso die, et finis ad horam quartam, id est, nostram decimam, non quod per quatuor horas duraret, sed quod quilibet tenebatur eam ante finem horæ quartæ absolvere. De hoc est canon Majemonis, tractatu תפלה, *de precatione,* cap. 3. תפלת השחר מצותה שיתחיל להתפלל עם הנץ החמה וזמנה עד סוף שעה רביעית שהיא שלישית היום, id est, *orationis ma-*

tutinæ lex est ut incipiat quis orare cum exortu solis, et terminus ejus usque ad finem horæ quartæ, quæ est tertia pars diei. Sic apostoli in precibus et sacris matutinis fuerunt adhuc circa tertiam (id est, nonam nostram antemeridianam) occupati, quando acceperunt Spiritum Sanctum, Actor. II. 15. Videatur Majemon dicto loco: Talmud de Schabbatho, cap. 1. fol. 9. R. Alphes, tractatu de Paschate, capite sexto. Sed redeamus ad vocem. מִנְחָה לַיהוָה, *munus* vel *oblationem Domino*, Gen. IV. 3. וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה, *et deferte ad virum illum munus*, Genes. XLIII. 11. אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה, *placabo faciem ejus munere*, Genes. XXXII. 20. constr. וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב, *et in munere*, vel *oblatione vespertina*, Esr. IX. 5. id est, tempore oblationis vesp. aff. אֶל־מִנְחָתוֹ, *ad munus* vel *oblationem ejus*, Gen. IV. 4. plural. cum aff. יִזְכּוֹר כָּל־מִנְחוֹתֶיךָ, *memor sit omnium oblationum tuarum*, Psal. XX. 4. Rabbini in plurali absoluto dicunt מְנָחוֹת. Vide infrà נחה. Chald. וּמִנְחָה, *et munus*, Dan. II. 46. affix. וּמִנְחָתְהוֹן, *et munus* vel *oblationem eorum*, Esr. VII. 17.

מנך הַמְנִיכָא, Chald. *torques:* וְהַמוֹנְכָא דִי דַהֲבָא, *et torques aureus erit in collo ipsius*, Dan. V. 7. ubi Masorethæ tradunt legendum הַמְנִיכָא quomodo et aliâs in Targum occurrit.

מנן מִנִּים, m. p. *fides, chordæ;* species instrumenti musici fuit, Ps. CL. 4.

מָנַע *inhibuit, cohibuit, prohibuit:* frequenter cum præp. מִן construitur: præt. מָנַע מִמֵּךְ, *prohibuit à te*, Gen. XXX. 2. partic. מֹנֵעַ, *cohibens* (*gladium suum*) מִדָּם, *à sanguine*, Jerem. XLVIII. 10. Niph. præterit. נִמְנַע מִבֵּית, *cohibetur à domo* (*Dei vestri*), Joël. I. 13. futur. תִּמָּנַע, *cohibeas te*, Numer. XXII. 16. וַיִּמָּנְעוּ, *et cohibiti fuerunt*, Jer. III. 3.

מנר מָנוֹר, m. *jugum textorium:* constructum, כִּמְנוֹר אֹרְגִים, *sicut jugum textorum*, 1 Sam. XVII. 7.

מסה Hiph. הִמְסָה, *liquefecit: dissolvit:* præter. irregulare, הִמְסִיו, *liquefecerunt*, Jos. XIV. 8. formâ, Chaldaicâ, pro הִמְסוּ. futur. אַמְסֶה, *liquefacit ista*, Psalm. VI. 7. et cum apocopa, וַתֶּמֶס, *dissolveres*, Psalm. XXXIX. 12.

תֶּמֶס, vide in מָסַס.

מָסַךְ *infudit, miscuit*, Ies. XIX. 14. מָסַכְתִּי, *miscui*, Psalm. CII. 10. infin. לִמְסֹךְ, *ad miscendum*, Ies. V. 22. convenit cum מָזַג.

מֶסֶךְ, m. *mixtio*, Psal. LXXV. 9.

מִמְסָךְ, m. *mistura, libamen mistum*, Ies. LXV. 11. *vinum mistum*, Prov. XXIII. 30.

מָסַס *liquefieri, dissolvi*, infinit. וְהָיָה כִּמְסֹס נֹסֵס, *eritque* (*Assyrius*) *sicut dissolvitur* (*metu*) *signifer*, Ies. X. 18. Niph. נָמֵס vel נָמַס, Psal. XXII. 15. et Ez. XXI. 7. fut. anomalum, וַיִּמָּאֵס, *et liquefit*, Job. VII. 5. pro יִמַּס, et sic יִמָּאֲסוּ, *liquefiant*, Psalm. LVIII. 8. simile vide in בזז, et infrà צלל. Hiph. præterit. הֵמַסּוּ, *liquefecerunt, dissolverunt* Deut. I. 28.

מָס, m. *dissolutus*, Job. VI. 14. vel est nomen participiale, *liquescens*.

מַס, m. *tributum*, 1 Reg. V. 13. plural. מִסִּים, *tributa*, Exod. I. 11. et fœmin. מִסָּה unde constr. מִסַּת, Deut. XVI. 10. vel *sufficientia*, ex Chaldaica significatione: nam pro

Hebræo דַּי vel דִּי, in Targum frequenter ponitur מִסַּת: ut, מִסָּתִי, *sufficientiæ meæ*, Prov. XXX. 8.

תֶּמֶס, m. *liquefactio:* שַׁבְּלוּל תֶּמֶס, *limax liquefactionis,* id est, liquescens, Psal. LVIII. 8.

מָסַר *tradidit, suppeditavit:* inf. לִמְסָר־מַעַל, *ad suppeditandum prævaricationem*, Num. XXXI. 16. Niph. futur. וַיִּמָּסְרוּ, *et traditi sunt*, Num. XXXI. 5.

מָסֹרֶת, f. *traditio, exhibitio*, Ezech. XX. 37. sunt tamen ex Hebræis qui hoc ab אָסַר deducant, pro מַאֲסֹרֶת, *vinculum*. Vide אָסַר.

מָעַד *vacillavit, nutavit, lapsus est:* מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי, *vacillant tali mei*, 2 Sam. XXII. 37. particip. præsens, לְמוֹעֲדֵי רָגֶל, *ad nutantes* vel *in nutationibus pedis*, Job. XII. 5. futurum, לֹא אֶמְעָד, *non vacillabo*, Ps. XXVI. 1. תִמְעַד אֲשֻׁרָיו, *labascit ullus gressuum ejus*, Psal. XXXVII. 31. Pyh. juxta quosdam, est particip. fœmin. וְרֶגֶל מוּעָדֶת, *et pes vacillare factus, luxatus*, Proverb. XXV. 19. Hiph. imper. הַמְעַד, *fac ut nutent*, Psalm. LXIX. 24.

מעה מֵעִים, m. d. *viscera:* construct. בִּמְעֵי הַדָּג, *in visceribus piscis;* Jon. II. 1. affix. מֵעָיו, *viscera ejus*, 2 Sam. XX. 10. מֵעַי, *viscera mea*, Jer. IV. 19. וּמֵעֵיהֶם, *viscera sua*, Ezech. VII. 19. in quibus irregulariter est Tzere sub מ loco Scheva. Chald. מְעוֹהִי, *venter ejus*, Dan. II. 32. per metonymiam. In Targum מְעַיִן, unde מְעִיהוֹן, *viscera sua*, Ez. VII. 19. מְעוֹהִי, *viscera sua*, 2 Sam. XX. 10.

מְעוֹת, fœm. *scrupi, lapilli:* affix. כִּמְעֹתָיו, *sicut scrupi ejus*, Ies. XLVIII. 19.

מָעַט *parvum, paucum, parum esse* vel *fieri, minui, diminui:* infinit. לְפִי מְעֹט, *secundum diminui*, Levit. XXV. 16. id est, pro paucitate, infinitivus loco nominis. futur. יִמְעַט, *minor fuerit*, Exod XII. 4. יִמְעָטוּ, *diminuentur*, Ies. XXI. 17. Pih. מִעֵט, *minuere, diminuere:* præterit. מִעֲטוּ, *minuent*, Eccles. XII. 3. Hiph. præt. וְהִמְעִיטָה, *et diminuat*, Lev. XXVI. 22. etc.

מְעַט, m. *paucitas, parum, paucum, minimum: paucus, parvus:* אֲנָשִׁים מְעַט, *homines pauci*, Nehem. II. 12. מְעַט מְעַט, *paulatim*, Exod. XXIII. 30. כִּמְעַט, vel *minimo, momento, propemodum, ferè, fermè, penè*, Psalm. LXXXI. 15. plural. מְעַטִּים, *pauci*, Eccles. V. 1.

מָעַךְ *compressit:* part. præter. וּמָעוּךְ, *et compressus*, Levit. XXII. 24. fœmin. מְעוּכָה, *compressa, impressa*, vel *infixa in terram*, 1 Sam. XXVI. 7. Pyh. præterit. שָׁם מֹעֲכוּ, *illic compressa fuerunt (ubera tua,)* Ezech. XXIII. 3.

מָעַל *prævaricatus est:* construitur cum præpos. בְּ, et ferè semper habet adjunctum nomen conjugatum: præter. מָעַל־בִּי, *prævaricatur contra me*, Ezechiel. XVII. 20. מָעַל מַעַל, *prævaricatus est prævaricatione*, Jos. XXII. 20. etc.

מַעַל, m. *prævaricatio:* aff. מַעֲלָם, *prævaricationem eorum*, Ez. XXXIX. 26.

מְעִיל, m. *pallium*, Exod. XXVIII. 31. affix. מְעִילוֹ, *pallii ejus*, 1 Sam.

XV. 27. plural. מְעִילִים, *pallia,* 2 Sam. XIII. 18. aff. אֶת־מְעִילֵיהֶם, *pallia sua,* Ezech. XXVI. 16.

מען לְמַעַן, *propter,* cum verbo infinitivo: cum futuro, *propterea, ut:* לְמַעַן הָבִיא, *propter adducere, ut adducat,* Gen. XVIII. 19. לְמַעַן תִּוָּרֵא, *ut timearis, reverenter colaris,* Psalm. CXXX. 4. לְמַעַן לָמוּג לֵב, *propter diffluere cor, ut diffluat animus,* Ez. XXI. 15. pleonasmus: nam aliâs simplici infinitivo præmittitur et idem valet quod ל infinitivo præfix. לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה, *propterea quod præcepturus est,* Genes. XVIII. 19. affix. לְמַעַנְךָ, *propter te,* לְמַעֲנִי, *propter me,* etc. Sunt qui ad עָנָה pertinere putant: notat enim responsionem seu redditionem causæ, ut et de יַעַן suprà dictum est.

*מעד מְעָרָה, quod vide in עָרָה.

מצא *invenit, reperit, deprehendit, assecutus, consecutus est:* et constructum cum ל, est *satis esse, sufficere;* ut, וּמָצָא לָהֶם, *et satis sit eis,* Num. XI. 22. vide et Jud. XXI. 14. et 2 Sam. XVIII. 22. Niph. נִמְצָא, *inventus, repertus, deprehensus fuit.* Item *sufficere,* יִמָּצֵא לָנוּ, *sufficeret nobis,* Jos. XVII. 16. et sic Zachar. X. 10. Hiph. הִמְצִיא, *invenire fecit, effecit ut præstò esset, porrexit, tradidit, exhibuit:* præter. cum י loco א, הִמְצִיתִיךָ, *exhibui te,* 2 Sam. III. 8.

מצד m. *arx, propugnaculum, munitio:* plural. fœm. מְצָדוֹת, *propugnacula,* Ies. XXXIII. 16.

מָצוֹד, m. idem: construct. מְצוֹד רָעִים, *munitionem malorum,* Prov. XII. 12. id est, contra mala, vel arcem, in quâ se fortificet ad mala perpetranda, juxta R. Levi: plural. מְצוֹדִים, *munitiones,* Eccles. IX. 14. vide et in צוּד. fœmin. מְצוֹדָה, idem: aff. וּמְצוֹדָתָהּ, *et munitionem ejus,* Ies. XXIX. 7. plur. בַּמְּצָדוֹת, *in munitiones,* Ezech. XIX. 9. vide et צוּד.

מְצוּדָה, f. idem, Job. XXXIX. 31. constr. אֶת מְצֻדַת צִיּוֹן, *arcem vel propugnaculum Tzionis,* 2 Sam. V. 7. aff. וּמְצֻדָתִי, *et propugnaculum meum,* 2 Sam. XXII. 2. plural. מְצוּדוֹת, *munitiones,* Psalm. XXXI. 3. vide et צוּד.

מצה *expressit, exsuxit:* præter. מָצִית, *exsuxisti,* Ies. LI. 17. futur. וַיִּמֶץ טַל, *et expressit rorem,* Jud. VI. 38. per apocopam. Niph. præteritum, וְנִמְצָה דָמוֹ, *et exprimetur sanguis ejus,* Lev. I. 15. futur. יִמָּצֵה, *exprimetur,* Levit. V. 9. יִמָּצוּ לָמוֹ, *exprimentur eis,* Psal. LXXIII. 10.

מצח c. *frons,* Exod. XXVIII. 38. aff. בְּמִצְחוֹ, *in fronte ejus,* 2 Par. VI. 19. plur. constr. עַל מִצְחוֹת, *super frontes virorum,* Ezech. IX. 4.

מִצְחָה, f. *frontale:* constr. וּמִצְחַת נְחֹשֶׁת, *et frontale æreum erat super pedibus ejus,* 1 Sam. XVII. 6.

מצץ *expressit:* futur. תָּמֹצּוּ, *exprimatis,* Ies. LXVI. 11. convenit cum מָצָה et cum מִיץ.

מַצָּה, f. *azymum, infermentatum:* Num. VI. 19. plur. מַצּוֹת, *infermentata, azymi,* Exod. XII. 18.

*מצר מְצָרִים, vide in צָרַר.

מקל m. *baculus,* Jer. I. 11. constr. in Pathach מַקַּל, Gen. XXX. 37. quasi à forma מַקֵּל. aff. מַקְלוֹ, *baculum suum,* 1 Sam. XVII. 40. absque Dagesch: שְׁנֵי מַקְלוֹת, *duos baculos,* Zach. XI. 7.

מקק Niph. נָמַק, *tabescere, contabescere, tabefieri*: præterit. וְנָמַקּוּ, *et contabescent*, Ies. XXXIV. 4. part. plur. אֲנַחְנוּ נְמַקִּים, *nos tabescimus*, Ezech. XXXIII. 10. futur. וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק, *et lingua cujusque tabefiet*, Zach. XIV. 12. Hiph. הָמֵק בְּשָׂרוֹ, *tabefaciendo carnem cujusque*, Zach. XIV. 12.

מַק, m. *tabes*, Ies. V. 24.

מַר *stilla, gutta*: כְּמַר מִדְּלִי, *sicut gutta è situla*, Ies. XL. 15.

מרא Hiph. הִמְרִיא, *extulit se*: futurum, תַּמְרִיא, *extollit se*, Job. XXXIX. 18. Chaldæus, *volat*.

מְרִיא, m. *saginatum, pingue*, quasi elevatum dicas, 2 Sam. VI. 13. plur. וְחֵלֶב מְרִיאִים, *et adipem pinguium*, Ies. I. 11. aff. מְרִיאֵיכֶם, *pinguium vestrorum*, Amos V. 22.

מָרֵא m. Chaldæum, *Dominus*: וּמָרֵא מַלְכִין, *et Dominus regum*, Dan. II. 47. in Targum plerunque pro Hebræo אָדוֹן dicitur מָר absque א in fine: cum aff. מָרַאי, *Domine mi*, Dan. IV. 16. cum א redundante juxta Masorethas.

מֹרַג m. *tribula*, antiqua scilicet trahæ vel vehiculi quædam species, quâ olim frumenta excutiebantur, unde et illud Virgilii, "tribulaque trahæque et iniquo pondere rostri:" videatur Varro 1. de re Rust. cap. 52. לְמוֹרַג, *in tribulam*, Iesaias XLI. 15. plural. וְהַמֹּרִגִּים, *et tribulæ*, 2 Sam. XXIV. 22. vide חָרוּץ in חָרַץ.

מָרַד *rebellavit*: construitur cum præpos. בְּ et עַל: præter. מָרַדְתָּ בִּי, *rebellasti contra me*, 2 Reg. XVIII. 20. partic. plur. constr. בְּמֹרְדֵי־אוֹר, *inter rebellantes lucis*, id est, adversus lucem, Job. XXIV. 13. futur. וַיִּמְרֹד עַל־אֲדֹנָיו, *et rebellavit contra dominum suum*, 2 Par. XIII. 6.

מֶרֶד, m. *rebellio*, Jos. XXII. 22. Chald. וּמְרַד, *et rebellio*, Esr. IV. 19. et adjectivum fœmin. קִרְיְתָא מָרָדְתָּא, *urbem rebellem*, Esr. IV. 12.

מַרְדּוּת, fœm. *rebellio, contumacia*, 1 Sam. XX. 30.

מָרוּד, masc. vide in רוּד: plural. מְרוּדִים, *exules, ejecti ut rebelles*, Ies. LVIII. 7. juxta Ab. Esram, *afflicti*, et מ est radicale: Chaldæus, *vagi, exulantes*. R. Salomon deducit à רוּד, vide illic.

מָרָה *rebellis fuit, rebellavit*: construitur cum præposit. בְּ et cum accusativo: quandoque significationem à מוּר et מָרַר mutuatur: præteritum, מָרָה אֶת־פִּי יְהוָה, *rebellavit contra os Domini*, 1 Reg. XIII. 26. מָרוּ בָךְ, *rebellant in* vel *contra te*, Ps. V. 11. part. בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה, *filius contumax et rebellis*, Deuter. XXI. 18. מֹרֶה מְאֹד, *rebellis valdè*, juxta R. Levi, 2 Reg. XIV. 26. alii, *variam, mutabilem valdè*, quæ significatio à מוּר petita: alii, *amaram*, quod est à מָרַר. Hiph. הִמְרָה, *exacerbavit: rebellavit: mutavit*. præter. הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ, *exacerbarunt spiritum ejus*, Psalm. CVI. 33. particip. מַמְרִים, *rebelles fuistis*, Deut. IX. 7. infin. לַמְרוֹת, *ad exacerbandam*, Ies. III. 8. futur. יַמְרֶה אֶת־פִּיךָ, *rebellaverit contra os tuum*, Jos. I. 18. et cum apocopa, וַתֶּמֶר, *et mutavit*, Ez. V. 6. וַיַּמְרוּ, *et exacerbarunt*, Psalm. LXXVIII. 56.

מוֹרָה, m. *novacula*, sic dicta, quòd radendo caput vel faciem mutet, Jud.

XVI. 17. vide aliam significationem in יָרֵא: construct. מְרַת, vide in מָרַר.

מְרִי, m. *rebellio*, Proverb. XVII. 11. aff. מֶרְיְךָ, *rebellionem tuam*, Deut. XXXI. 27. בְּמִרְיָם, *rebellione sua*, Nehem. IX. 17.

מְרָתַיִם, f. d. *rebelliones*, juxta Chaldæum et Hebræos communiter, Jerem. L. 21. quibusdam est nomen proprium loci.

מָרַח *contrivit, contudit:* futurum, וְיִמְרְחוּ עַל־הַשְּׁחִין, *et contundant super ulcus*, id est, contusum applicent, appingant, tanquam emplastrum, (verbum est chirurgicum), Ies. XXXVIII. 21.

מְרוֹחַ, m. *attritus:* מְרוֹחַ אָשֶׁךְ, *attritus teste*, qui Thlibias dicitur ἀπὸ τοῦ θλίβειν ab atterendo, Lev. XXI. 20.

מָרַט *evulsit pilos, depilavit, glabravit:* particip. לְמֹרְטִים, *depilantibus*, Ies. L. 6. hinc metaphoricè, *expolire, extergere:* particip. מְרוּטָה, *extersus*, Ezech. XXI. 9. et in priore significatione, וְכָל־כָּתֵף מְרוּטָה, *et omnis humerus depilatus est*, id est, nudatus, Ezech. XXIX. 18. infinit. לְמָרְטָה, *ad extergendum*, Ez. XXI. 11. fut. וָאֶמְרְטָה, *et evulsi pilos capitis mei*, Esr. IX. 3. וָאֶמְרְטֵם, *et glabravi eos*, Neh. XIII. 25. Niph. futurum, יִמָּרֵט, *glabrum fiet*, Levit. XIII. 40. Pyh. præter. מֹרָטָה, *extersus est*, Ezech. XXI. 10. particip. præsens, וּמוֹרָט, *et depilatam*, Ies. XVIII. 2. particip. præter. נְחֹשֶׁת מְמוֹרָט, *ex ære exterso*, 1 Reg. VII. 45. Chald. ex Pehil. præt. passivum, מְרִיטוּ, *evulsæ, depilatæ*, Dan. VII. 4.

מָרַץ Niph. נִמְרַץ, *roborari, acre, vehemens esse:* præter. מַה־נִּמְרְצוּ, *quàm acres sunt* (*sermones tui*), Job. VI. 25. part. præsens perditione נִמְרָץ, *acri, vehementi*, Mich. II. 10. fœm. קְלָלָה נִמְרֶצֶת, *maledictione acerrima*, 1 Reg. II. 8. Hiph. futur. יַמְרִיצְךָ, *robustum* vel *acrem reddet te*, Job. XVI. 3.

מָרַק *tersit, expolivit:* particip. præter. נְחֹשֶׁת מָרוּק, *ex ære terso*, 2 Par. IV. 16. imper. מִרְקוּ, *tergite*, Jer. XLVI. 4. Pyh. præterit. וּמֹרַק, *et extergetur* seu *defricabitur*, Levit. VI. 21.

מָרָק, m. *jus*, sic dictum, quòd in eo defæcetur et defricetur caro, Jud. VI. 20. ubi scribitur cum Pathach, præter normam: vide Kimchium. construct. וּמְרַק, *et jus*, Ies. LXV. 4. quomodo Masorethæ illic legendum docent, pro eo quod in textu scribitur, וּפְרַק, de quo vide in פָּרַק.

מְרוּקִים, m. p. *mundationes:* aff. יְמֵי מְרוּקֵיהֶן, *dies mundationum ipsarum*, Esth. II. 12.

תַּמְרוּק, masc. *mundatio, strigilis*, quasi abstersionem vel abstersorium dicas, Prov. XX. 30. plural. constr. וּבְתַמְרוּקֵי, *et mundationes*, Esth. II. 12. affix. תַּמְרוּקֵיהָ, *munditias* seu *mundum ejus*, Esth. II. 9.

מָרַר *amarum esse:* præt. juxta quosdam, מַר לִי, *amarum est mihi*, Ruth I. 13. quod et nomen esse possit: כִּי מָרָה נֶפֶשׁ, *nam amarus erat animus* (*totius populi*,) 1 Sam. XXX. 6. Niph. præter. נָמַר, vide in מִיר: futur. יֵמַר, *amarescet*, Ies. XXIV. 9. pro יִמַּר. Pih. futur. אֲמָרֵר בַּבֶּכִי, *amaricabo, amaram reddam* vel *edam* scil. *vocem in fletu*, Iesaias XXII. 4.

וַיְמָרְרוּ, *et amaram effecerunt (vitam eorum,)* Exod. I. 14. וַיְמָרְרֻהוּ, *amaritudine affecerunt eum,* Gen. XLIX. 23. Hiph. הֵמַר, *amarum, amaritudine affecit, exacerbavit.* præt. הֵמַר נַפְשִׁי, *amaritudine affecit animam meam,* Job. XXVII. 2. infinit. הָמֵר, *amaricare, amarè agere, amarè flere,* Zach. XII. 10. futur. תַּמֵּר, *amarices, amaritudine afficias, exacerbes,* Exod. XXIII. 21. pro תָּמֵר. Hithp. futurum ex geminata prima radicali, וַיִּתְמַרְמַר, *et exacerbavit se,* Daniel. VIII. 7.

מַר, m. *amarus:* item *amaritudo, amarum:* מַר לִי מָר, *amara mihi amaritudo,* Ies. XXXVIII. 17. מַר הַמָּוֶת, *amaritudo mortis,* 1 Sam. XV. 32. plur. מָרִים, *amaræ,* Exod. XV. 23. construct. מָרֵי נֶפֶשׁ, *amari animo,* Jud. XVIII. 25. fœmin. מָרָה, *amara,* Job. XXI. 25. et cum א loco ה, מָרָא, *amara,* Ruth. I. 20. cui simile vide in זָרָא. et substantivè *amaritudo,* 2 Sam. II. 26. construct. מָרַת נֶפֶשׁ, *amara animo,* 1 Sam. I. 10. cum Cholem ab initio, מֹרַת רוּחַ, *amaritudo spiritus,* Genes. XXVI. 35. et Cholem correpto, et ר juxta Masorethas Dagessato, מָרַּת נַפְשׁוֹ, *amaritudinem animæ suæ,* Prov. XIV. 10. ubi ר cum Dagesch. Est et מָרָה, *Mara,* proprium nomen loci, ab amaris aquis sic dicti, Exod. XV. 23. מָרָתָה, *Maram usque,* ibid.

מֶמֶר, m. *amaritudo,* Prov. XVII. 25.

מְרִירוּת, fœm. idem, Ezech. XXI. 11.

מְרֹרָה, fœm. *fel,* ab amaritudine: construct. מְרֹרַת פְּתָנִים, *fel aspidum,* Job. XX. 14. aff. מְמְרֹרָתוֹ, *et felle ejus,* Job. XX. 25.

מְרֵרָה, f. idem: aff. מְרֵרָתִי, *fel meum,* Job. XVI. 13.

מְרִירִי, m. *amarus,* Deut. XXXII. 24. hinc plural. construct. juxta quosdam, כִּמְרִירֵי יוֹם, *sicut amaritudines diei,* Job. III. 5. sed vide id in כָּמַר.

מְרֹרִים, m. p. *amaritudines, res amaræ, amara,* Exod. XII. 8. fœm. מְרֹרוֹת, idem, Deut. XXXII. 32.

מַמְרֹרִים, m. p. idem, Job. IX. 18.

תַּמְרוּרִים, m. p. *amaritudines,* Jer. XXXI. 15. quod vide etiam in תָּמַר.

מָשָׁה *extraxit:* præt. מְשִׁיתִהוּ, *extraxi eum,* Exod. II. 10. Hiph. futur. יַמְשֵׁנִי, *extrahet me,* 2 Sam. XXII. 17.

מֶשִׁי, masc. *sericum,* Ezech. XVI. 10, 13.

מָשַׁח *unxit:* מָשַׁח אֹתוֹ, *unxit eum,* Num. XXXV. 25. Niph. præt. כִּי־נִמְשַׁח, *quòd unctus esset,* 1 Paral. XIV. 8. infinit. בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ, *in die ungi illud,* id est, quo unctum fuit, Num. VII. 10.

מָשִׁיחַ, masc. *unctus,* 2 Sam. I. 21. *Messias, Christus,* sic dictus, quod is verè esset ille, quem uncti reges et sacerdotes in V. T. repræsentarent, Dan. IX. 25, 26. construct. מְשִׁיחַ יְהוָֹה, *unctus Domini,* 1 Sam. XXIV. 7. aff. מְשִׁיחוֹ, *uncti sui,* 1 Sam. II. 33. plur. בִּמְשִׁיחָי, *unctos meos,* Ps. CV. 15.

מָשׁוּחַ, m. *pictum,* quasi inunctum dicas, Jer. XXII. 14.

מִמְשַׁח, m. *unctio,* vel metonymicè *unctus,* Ezech. XXVIII. 14.

מִשְׁחָה, f. *unctio*, Exod. XXXI. 11. constr. מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, *unctionis sacræ*, Exod. XXX. 25.

מָשְׁחָה, f. idem: aff. מָשְׁחָתָם, *unctio eorum*, Exod. XL. 15.

מְשַׁח, Chald. *oleum*, ab ungendo quasi unguentum dictum, Esr. VI. 9.

מָשַׁךְ *traxit, extraxit, protraxit, protendit*: construitur cum accus. et præpos. ב ,על et ל. præter. מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת, *traxit arcu*, id est, jaculatus est, 1 Reg. XXII. 34. imper. מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ, *protende benignitatem tuam erga cognoscentes te*, Psalm. XXXVI. 11. Niph. fut. לֹא תִמָּשֵׁךְ, *non protrahetur*, Ezech. XII. 28. Pyh. partic. עַם מְמֻשָּׁךְ, *populus distractus*, Ies. XVIII. 7. fœm. תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה, *spes protracta*, Prov. XIII. 12.

מֶשֶׁךְ, m. *tractus, tractio* seu *acquisitio*, Psal. CXXVI. 6. Job. XXVIII. 18. et adverbialiter, juxta quosdam, *protractè*, hoc est, protracto tempore, diu, Psal. CXX. 5. aliâs est nomen proprium filii Japheth, Gen. X. 2.

מָשַׁל *dominatus est, dominium habuit* vel *exercuit*, et sic construitur cum, על et ב: item, *parabolicè locutus est, parabolis, proverbiis usus est*: præter. וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים, *et dominaberis gentibus multis*, Deut. XV. 6. part. הַמֹּשֵׁל, *quisquis utitur parabola*, fut. יִמְשֹׁל, *parabolâ utetur*, Ez. XVI. 44. Niph. נִמְשַׁל, *comparatus, similis, consimilis factus est*. præter. נִמְשַׁל, *similis fit*, Psalm. XLIX. 13. נִמְשַׁלְתָּ, *similis factus es*, Ies. XIV. 10. וְנִמְשַׁלְתִּי, *et consimilis fiam*, Psal. XXVIII. 1. Pih. particip. מְמַשֵּׁל, *parabolarum artifex*, quasi dicas proverbicator, Ezech. XX. 49. Hiph. הַמְשִׁיל, *dominari* vel *dominatorem fecit: comparavit, assimilavit*: præt. הִמְשִׁילָם, *dominatores eos faciet*, Dan. XI. 39. infinit. loco nominis, הַמְשֵׁל וָפַחַד, *dominari et formido*, hoc est, dominatus formidabilis. fut. תַּמְשִׁילֵהוּ, *dominatorem constituisti eum*, Psal. VIII. 7. תַּמְשִׁילֻנִי, *comparabilis me*, Ies. XLVI. 5. Hithp. futur. אֶתְמַשֵּׁל, *comparabo me*, Job. XXX. 19.

מָשָׁל, m. *similitudo, parabola, proverbium, sententia*, scitè graviterque dicta et paucis concinnata: constr. מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי, *proverbium antiqui, pro antiquorum*, 1 Sam. XXIV. 14. aff. מְשָׁלוֹ, *sententiam suam*, Num. XXIII. 18. plur. מְשָׁלִים, *parabolas, sententias*, Eccles. XII. 9. construct. מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה, *proverbia Salomonis*, Prov. I. 1. *similitudines*, Job. XIII. 12.

מִמְשָׁל, m. *dominatio*, Dan. XI. 3. plur. מִמְשָׁלִים, *dominationes, dominatores, præsides*, 1 Par. XXVI. 6.

מֶמְשָׁלָה, f. *dominium, dominatus, dominatio, præfectura, ditio*, Mich. IV. 8. const. לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם, *ad præfecturam* vel *dominium diei*, Gen. I. 16. aff. מֶמְשַׁלְתּוֹ, *dominatus sui*, 1 Reg. IX. 19. plural. construct. לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה, *ad dominia noctis*, Psalm. CXXXVI. 9. Et cum Pathach ab initio, מַמְשְׁלוֹתָיו, *dominiorum illius*, Psal. CXIV. 2.

משק מִמְשָׁק, m. *derelictio, locus derelictus*, qui coli intermissus est et sterilis evasit. constructum, מִמְשַׁק חָרוּל, *locus derelictus urticæ*, Soph. II. 9. sic Targum מְשַׁמַּם, quod idem.

מֶשֶׁק, vide in שָׁקַק.

מָשַׁשׁ *palpavit, contrectavit*:

futurum, וַאֲמֻשְּׁךָ, Gen. XXVII. 21. vide suprà in יְמֻשֵּׁנִי ·מוּשׁ, *palpabit me*, ver. 12. Pih. præt. מִשַּׁשְׁתָּ, *contrectasti*, Genes. XXXI. 37. particip. מְמַשֵּׁשׁ, *palpans*, Deuter. XXVIII. 29. etc. Hiph. fut. וְיָמֵשׁ, *et palpet*, Exod. X. 21.

מֶתֶג m. *frænum*, Prov. XXVI. 3. aff. וּמִתְגִּי, *et frænum meum*, Ies. XXXVII. 29.

מתה מְתִים, m. p. *homines*, nomen generale, scribit Kimchi, in com. complectens viros, mulieres et parvulos: כָּל־עִיר מְתִים, *omnem civitatem hominum*, Deuter. III. 6. construct. עִם־מְתֵי־שָׁוְא, *cum hominibus mendacibus*, Psalm. XXVI. 4. affix. מְתָיו, *hominum ejus*, Deuter. XXXIII. 6.

מְתֹם, m. *homo*: מֵעִיר מְתֹם, *a civitate hominis*, Jud. XX. 48. pro ab hominibus civitatis, per hypallagen.

מָתַח *extendit*: fut. וַיִּמְתָּחֵם, *et extendit eos*, Ies. XL. 22. sic Chaldaicè, מָתִיחַ דִּינָא, *extendens judicium*, 1 Sam. II. 3.

אַמְתַּחַת, f. *saccus*, Gen. XLIV. 2. sic dictus, quòd implendo extendatur: aff. אַמְתַּחְתּוֹ, *sacci sui*, Gen. XLII. 27. plural. constr. אַמְתְּחוֹת הָאֲנָשִׁים, *saccos virorum*, Genes. XLIV. 1. aff. אַמְתְּחֹתֵינוּ, *saccorum nostrorum*, Gen. XLIV. 8.

מָתַי *quando?* אַחֲרֵי מָתַי עֹד, *post quando adhuc*, id est, post quantum adhuc temporis? Jerem. XIII. 27. עַד מָתַי, *quousque, usquequo?* Psalm. LXXX. 5. לְמָתַי, *ad quando, ecquando*, Exod. VIII. 9.

מתן מָתְנַיִם, m. d. *lumbi*, Deut. XXXIII. 11. construct. מָתְנֵי־אִישׁ, *lumbis viri*, Jerem. XIII. 11. affix. אֵזוֹר מָתְנָיו, *cingulum lumborum ejus*, Ies. XI. 5.

מָתַק *dulce, suave esse, dulcescere*: contrarium ipsi מָרַר· præteritum, מְתָקוֹ רִמָּה, *suavis est ipsi vermis*, Job. XXIV. 20. nempe à vermibus depasci. Nomen fœmininum verbo masculino adjungitur, quia de tota specie seu utroque sexu intelligitur. מָתְקוּ־לוֹ, *dulcescunt ipsi*, Job. XXI. 33. particip. vel nomen potius, וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ, *et dulciora melle*, Psal. XIX. 11. fœm. וּמְתוּקָה שְׁנַת, *dulcis somnus operantis*, Eccles. V. 11. futurum, מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ, *aquæ furtivæ suaves sunt*, Prov. IX. 17. Hiph. futurum, תַּמְתִּיק בְּפִיו, *dulce fuit in ore ipsius*, Job. XX. 12. נַמְתִּיק סוֹד, *dulce reddemus consilium*, Psal. LV. 15.

מָתוֹק, m. *dulcis, dulce*, Jud. XIV. 14.

מֹתֶק, m. *dulcedo*: aff. מָתְקִי, *dulcedinem meam*, Jud. IX. 11.

מֶתֶק, m. idem, Prov. XVI. 21.

מַמְתַּקִּים, m. p. *dulcedines*, Cant. V. 16.

נ

נָא *quæsò, obsecrò*: *nunc*: omne נָא in Bibliis idem est quod עַתָּה scribit Ab. Esra, Genes. XII. 11. et Num. X. 31. et Arabicè inverso mo-

do dici אָן. Chaldæus vertit כְּעַן vel כְּדוּן, *nunc,* non tempus sed affectum animi connotans. R. Salomon tamen scribit, interdum esse לשון בקשה, *obsecrantis,* quomodo per aphæresin volunt esse ab אָנָא, quod sequitur. Semel est *crudum,* non satis coctum, Exod. XII. 9.

אָנָּה, *quæsò, obsecrò:* idem, sexies sic scriptum reperiri, Masorethæ notant, Psalm. CXVI. 4. אָנָּא, idem, Psalm. CXVIII. 25. Chaldæus hæc reddit בְּבָעוּ, *obsecrò.* Vide amplius in אָן.

נאד m. *uter,* pellis consuta, quâ liquida deferuntur: וְנֹאד יַיִן, *et utrem vini,* 1 Sam. XVI. 20. et cum ו, אֶת־נֹאוד הֶחָלָב, *et utrem lactis,* Jud. IV. 19. unde quidam ad נוד referunt, et א loco ו accipiunt: aff. בְּנֹאדֶךָ, *in utre tuo,* Psal. LVI. 9. plur. נֹאדוֹת הַיַּיִן, *utres vini,* Jos. IX. 13.

נָאָה *pulchrum, decorum, amœnum esse, convenire, conveniens, decens esse,* apud Rabbinos in usu frequenti. præterit. נָאֲוָה, *decora est,* Psalm. XCIII. 5. נָאווּ, *decoræ sunt,* Cant. I. 10. partic. לֹא נָאוֶה, *non est conveniens,* Prov. XIX. 10. fœmin. נָאוָה, *decet,* Prov. XVII. 7. per commutationem tertiæ radicalis ה in ו, quod et in aliis fit.

נָוֶה, m. *amœnus, pulcher:* שְׁתוּלָה בְנָוֶה, *plantata in amœno loco,* Hos. IX. 13. fœm. הַנָּוָה וְהַמְּעֻנָּגָה, *speciosa et delicata,* Jer. VI. 2. cum ו loco א. Apud Rabbinos מַאֲמָר נָאֶה, *oratio elegans,* אִשָּׁה נָאָה, *mulier pulchra.* נוֹי, *pulchritudo.* possunt et ad Niphal radicis אוה referri, ut pulchra sic dicantur, quia desiderabilia.

נְאוֹת, f. p. vide infrà in נוה.

נָאַם *dixit:* futur. וַיִּנְאֲמוּ, *et dicunt,* Jerem. XXIII. 31. et nomen participiale construct. נְאֻם, *dictum,* ibid. quod tritum et commune fuit in prophetarum exordiis vocabulum. Per præsens indicativi, *dicit, ait,* vulgò redditur, ut et Targum per אָמַר, *dicit.* Hinc quidam Hebræorum deducunt illud plural. לְנֶאֱמָנִים, *eloquentibus, facundis,* Job. XII. 20. vide אמן.

נָאַף *adulteravit* vel *adulteratus est: adulterium commisit, mœchatus fuit.* particip. נֹאֵף אִשָּׁה, *adulterans mulierem,* Prov. VI. 32. *adulter,* Job. XXIV. 15. fœm. הַנֹּאָפֶת, *ipsa adultera,* Levit. XX. 10. plural. נֹאֲפוֹת, *adulterarum,* Ezech. XVI. 38. inf. נָאֹף, *adulterando,* Jer. VII. 8. futur. לֹא תִנְאָף, *non adulterabis,* vel *adulterium commites,* Exod. XX. 14. id est, ne scortator, ut Aben Esra prolixè hoc loco explicat. R. Salomon Jarchi notat dici tantùm de nupta, sed refutatur ab Aben Esra. Pih. præterit. נִאֵפוּ, *adulterantur,* Ezech. XXIII. 37. part. vel nomen participiale מְנָאֵף, *adulter,* Ies. LVII. 3. plur. מְנָאֲפִים, *adulteri,* Ies. XXIII. 10. fœmin. מְנָאֶפֶת, *adultera,* Prov. XXX. 20. futur. וַיְנָאֲפוּ, *et adulterati sunt,* Jer. XXIX. 23.

נִאֻפִים, m. p. *adulteria,* Ezech. XXIII. 43. aff. נִאֻפַיִךְ, *adulteria tua,* Jer. XIII. 27.

נַאֲפוּפִים, m. p. idem, Hos. II. 4. ex geminata tertia radicali, ut נַעֲצוּץ a נָעַץ.

נָאַץ *sprevit, contempsit,* Prov. V. 12. futur. יִנְאַץ, *spernet,* Proverb. XV. 5. Pih. נִאֵץ, *contempsit, contem-*

tim irritavit, provocavit: infin. נָאֵץ, *irritando*, pro נָאֵץ, 2 Sam. XII. 14. Hithp. particip. מִנֹּאָץ, *irritatur*, Ies. LII. 5. pro מִתְנֹאָץ, estque ex participio Puhal et Hithpahel compositum.

נְאָצָה נֶאָצָה נְאָצָה, fœm. *irritatio contumeliosa, contumelia:* וּנְאָצָה, *et contumelia*, 2 Reg. XIX. 3. plural. נֶאָצוֹת, *contumeliæ*, Neh. IX. 18. aff. נָאֲצוֹתֶיךָ, *irritationes tuas*, Ezech. XXXV. 12. ex forma בַּקָּשָׁה.

נָאַק *gemuit:* præterit. וְנָאַק *et gemat*, נְאָקוֹת, *gemitibus confessorum*, Ezech. XXX. 24. futur. יִנְאֲקוּ, *gement, vocem gemebundam edent*, Job. XXIV. 12.

נְאָקָה, fœm. *gemitus:* construct. נַאֲקַת, *gemitum (filiorum Israël,)* Exod. VI. 5. plural. constr. נַאֲקוֹת, *gemitu (confossi,)* Ezech. XXX. 24.

נָאַר Pih. *detestatus est*, Thren. II. 7. נֵאַרְתָּה, *detestatus es*, Psalm. LXXXIX. 40. נֵאָרִים, vide in אָרַר.

נָבָא Niph. *prophetavit, prophetam egit, vaticinatus est:* construitur cum præposit. לְ, אֶל et עַל: præter. נִבֵּיתָ, *prophetasti*, Jerem. XXVI. 9. cum י loco א, etc. Hithp. præterit. וְהִתְנַבֵּיתָ, *ut prophetes*, 1 Sam. X. 6. in medio cum Chirek, ad formam verborum in ה desinentium. Et cum syncopâ literæ ת. וְהִנַּבֵּאתִי, *et prophetabo*, Ezech. XXXVII. 10. infin. מֵהִתְנַבּוֹת, *a prophetando*, 1 Sam. X. 13. ad formam verborum in ה desinentium. Chald. præter. הִתְנַבִּי, *prophetavit*, Esr. V. 1.

נָבִיא, m. *propheta:* affix. נְבִיאֶךָ, *propheta tuus*, Exod. VII. 1. R. Salomon hoc loco deducit à נוּב, *eloqui*, quasi נָבִיא, sit *orator, præco eloquens*, concionem habens ad populum, qui Gallicè dicitur *predicateur, prædicator* vulgò. Sed rectè ab Ab. Esra refutatur, qui scribit א esse radicale, et נָבִיא propriè dici eum, cui Deus arcana revelat. plural. נְבִיאִים, *prophetæ*, Jerem. XXIII. 25. construct. נְבִיאֵי, Jer. XXIII. 15. aff. נְבִיאָיו, *prophetarum ejus*, 1 Reg. XXII. 22. fœm. נְבִיאָה, *prophetissa*, Exod. XV. 20. Chald. נְבִיאָה, *propheta*, Esr. V. 1. et VI. 14. plur. נְבִיאַיָּא, *prophetæ*, Esr. V. 2. in Targum absque ה scribitur.

נְבוּאָה, f. *prophetia*, Nehem. VI. 12. constructum, נְבוּאַת, 2 Par. IX. 29. Chald. בִּנְבוּאַת, *in prophetia*, Esr. VI. 14.

*נבב unde נָבוּב juxta quosdam quod vide in בּוּב.

*נְבִזְבָּה, Chald. vide in בזה.

נָבַח *latravit:* infin. לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ, *non possunt latrare*, Ies. LVI. 10.

נָבַט *intuitus est:* præter. וְנִבַּט, *et intuebitur*, Ies. V. 30. quod aliis ex Pihel, aliis ex Niphal est. Hiph. הִבִּיט, idem: præt. מִשָּׁמַיִם הִבִּיט, *è cœlis intuetur*, Ps. XXXIII. 13.

מַבָּט, m. *exspectatio*, quasi aspectum vel respectum dicas: aff. מַבָּטָם, *exspectatione sua*, Ies. XX. 5. מַבָּטֵנוּ, *exspectatio nostra*, ver. 6. et cum Sægol ab initio, מֶבָּטָהּ, *expectatio sua*, Zach. IX. 5.

נָבֵל *cecidit, concidit, decidit*, et de emarcidis ac flaccidis propriè dicitur: unde et *emarcescere, flaccescere*, item *stultescere, stultè agere*, præt. נָבֵל צִיץ, *decidit flos*, Ies. XL.

8. אִם־נָבַלְתָּ si cecidisti, Proverb. XXX. 32. juxta R. Levi: at Ab. Esra, si stultè egisti, deducta significatione ex nomine נָבָל. Pih. נִבֵּל, vilipendit, turpitudine affecit: præter. וְנִבַּלְתִּיךְ, et turpitudine afficiam te, Nah. III. 6. part. מְנַבֵּל, turpitudine afficit, Mich. VII. 6. futur. וַיְנַבֵּל, et vilipendit, Deut. XXXII. 15. תְּנַבֵּל, vilipendito, Jerem. XIV. 21. Hiph. futurum irregulare וַנָּבֶל, et decidimus vel diffluimus, Ies. LXIV. 6. pro וַנִּבֹּל, cui simile vide infrà in נזד.

נָבָל, m. stultus, flagitiosus, cui ratio et mens concidit, ut stultè vel turpiter agat: plur. הַנְּבָלִים, stulti, 2 Samuel. XIII. 13. fœmin. אַחַת הַנְּבָלוֹת, una stultarum, Job. II. 10.

נְבָלָה, f. stultitia, flagitium, fœditas, Gen. XXXIV. 7.

נַבְלוּת, f. idem: נַבְלֻתָהּ, fœditatem vel stultitiam ejus, Hos. II. 10.

נְבֵלָה, f. cadaver, quasi caducum aut deciduum dicas, et dicitur tam de hominis quàm bestiæ cadavere, Lev. XXII. 8. constr. נִבְלַת, 1 Reg. XIII. 29. aff. נִבְלָתוֹ, cadaver ejus, Deuter. XXI. 23. נְבֵלָתִי, cadaver meum, Ies. XXVI. 19.

נֶבֶל, m. uter, lagena, Jer. XIII. 12.

נֵבֶל, m. idem, Ies. XXX. 14. item nablium, instrumentum musicum, Judæi Germani panduram interpretantur. Vide Ab. Esram, Ies. V. 12. et Psalm. CV. 3. plural. נְבָלִים, nabliis, 1 Par. XV. 16. constr. וְנִבְלֵי שָׁמַיִם, utres cœli, hoc est, nubes velut in utres digestæ, Job. XXXVIII. 37. לְנִבְלֵי, pro utribus, Thren. IV. 2. aff. וְנִבְלֵיהֶם, et utres eorum, Jerem. XLVIII. 12.

מַבּוּל, m. diluvium, sic dictum, quòd omnia fecerit concidere, Genes. IX. 11.

בּוּל, m. Bul, mensis octavi nomen, qui Octobri nostro respondet, sic dictus, quod tunc terræ nascentia tanquam emarcida concidant, 1 Reg. VI. 38. Kimchi scribit, Jer. III. 3. ברוב הזמנים רוב המטר יורד במרחשון לפיכך נקרא ירח בול מענין מבול, ut plurimùm multa pluvia decidit in Octobri, idcirco vocatur mensis Bul ex significatione Mabbul. Aliam significationem vide in יבל.

נָבַע scaturivit, eructavit, ac de fontibus propriè dicitur, aquam eructantibus. particip. נַחַל נֹבֵעַ, torrens eructans, Proverb. XVIII. 4. Hiph. fut. אַבִּיעָה, eructabo, hoc est, more scaturiginis proferam vel effundam, Prov. I. 23. et sic ferè semper hîc sumitur.

מַבּוּעַ, masc. scatebra, scaturigo, Eccles. XII. 6. plural. constr. מַבּוּעֵי מַיִם, scaturigines aquarum, Ies. XLIX. 10.

נֶבְרְשָׁא f. Chald. lychnuchus, lucerna: emphaticè נֶבְרַשְׁתָּא, Dan. V. 5. sic pro Hebræo בַּנֵּרוֹת, in Targum dicitur, בִּנֶבְרְשָׁתָא, lucernis, Soph. I. 12. Rabbini dicunt נִבְרֶשֶׁת. R. Saadias scribit: נברשתא, dicitur, quasi נֵר בַּר שַׁתָּא, lychnuchus filius anni, id est, per totum annum ardens.

נֶגֶב m. auster, meridies, tractus meridianus, plaga australis, 1 Sam. XXVII. 10. נֶגְבָּה, ad plagam australem, in meridianum tractum, Genes. XIII. 1. R. Bechai scribit: נגב vocatur, שאותו רוח נגוב ויבש, quod iste ventus sit siccus et aridus,

propter intensum calorem solis: נְגַב, *aridum esse, exarescere,* in Targum et apud Rabb.

נֶגֶד *coram, contra, ante, e regione, ex adverso:* לְנֶגֶד, *coram,* 2 Reg. I. 13. *ex adverso, contra,* Prov. XXI. 30. מִנֶּגֶד, *e regione,* Gen. XXI. 16. *ex adverso,* 2 Sam. XVIII. 13. נֶגְדָּה, *coram,* Psalm. CXVI. 14. cum aff. נֶגְדּוֹ, *ex adverso sui,* Jos. VI. 5. *coram eo,* Ies. XL. 17. כְּנֶגְדּוֹ, *secundum coram ipsum,* quasi juxta correspondentiam ejus, ipsi tanquam alter ipse, ac naturali specie ac formâ conveniens, astans ei, Genes. II. 18. לְנֶגְדּוֹ, *ex adverso ejus,* Jos. V. 13. Chald. נֶגֶד, *ex adverso,* Dan. VI. 11.

נְגַד, Chald. *traxit se, manavit, profluxit:* inde partic. נָגֵד, *trahens se, manus,* Dan. VII. 10.

הִגִּיד, Hiph. *nuntiavit, annuntiavit, renuntiavit, indicavit, exposuit, narravit, enarravit, retulit,* nempe coram: præter. הִגִּיד לוֹ, *indicavit ei,* Genes. XXXI. 20. Hoph. præter. הֻגַּד, *nuntiatum est,* 1 Sam. XXIII. 13. infin. הֻגֵּד, *nuntiando,* Jos. IX. 24. fut. וַיֻּגַּד, *et nuntiatum est,* Gen. XXII. 20.

נָגִיד, m. *antecessor, antistes, dux, præsul, princeps,* 2 Sam. VII. 8. constr. נְגִיד עַמִּי, *ducem populi mei,* 2 Reg. XX. 5. plur. נְגִידִים אֲדַבֵּר, *antecessorum seu principum,* scil. verba, eloquar, hoc est, præstantia, principibus digna, quasi principalia dicas, Prov. VIII. 6. cui similem locutionem vide Prov. XXII. 20.

נָגַהּ *splenduit,* Ies. IX. 2. futur. יִגַּהּ, *splendebit,* Job. XVIII. 5. Hiph. futurum, יַגִּיהַּ אוֹרוֹ, *splendescere faciet, splendidam edet lucem suam,* Ies. XIII. 10.

נֹגַהּ, f. *splendor,* Ies. L. 10. affix. נָגְהָם, *splendorem suum,* Joël. II. 10. plural. נְגֹהוֹת, *splendores,* Ies LIX. 9. Chald. בְּנָגְהָא, *cum luce,* Dan. VI. 20.

נָגַח *feriit, petiit, impetiit cornibus:* fut. וְכִי־יִגַּח, *et cornu ferierit,* Exod. XXI. 28. Pih. particip. מְנַגֵּחַ, *cornu petens,* Dan. VIII. 4. futur. יְנַגַּח, *cornu feriet,* Deut. XXXIII. 17. תְּנַגַּח, *feries,* 1 Reg. XXII. 11. Hithp. futur. יִתְנַגַּח, *confliget,* Dan. XI. 40.

נַגָּח, m. *petulcus, cornupeta:* שׁוֹר נַגָּח, *bos petulcus,* Ex. XXI. 29.

נָגַן *pulsavit,* scil. instrumentum musicum. Nomen participiale plur. נֹגְנִים, *pulsatores, fidicines,* Psalm. LXVIII. 26. Pih. præter. מְנַגֵּן, *pulsans,* 1 Sam. XVI. 16. infin. נַגֵּן, *pulsare,* 1 Sam. XVI. 18.

נְגִינָה, f. *pulsatio fidium, pulsatio musica, modulatio:* constructum, pro absoluto, עַל־נְגִינַת, *super pulsationem,* vel, *in pulsatione fidium,* Psalm. LXI. 1. aff. נְגִינָתִי, *pulsationis musicæ meæ,* Psal. LXXVII. 7. נְגִינָתָם, *modulatio eorum,* Thren. III. 14. מִנְּגִינָתָם, *à pulsatione sua,* Thren. V. 14. plural. וּנְגִינוֹת, *et pulsationes, odas lyricas,* Ps. LXIX. 13. בִּנְגִינוֹת, *in pulsationibus* sive *pulsatilibus instrumentis,* Psal. IV. 1. aff. בִּנְגִינוֹתָי, *in pulsationibus meis,* hoc est, in fidibus sive pulsatilibus instrumentis, Hab. III. 19.

מַנְגִּינָה, f. idem: אֲנִי מַנְגִּינָתָם, *ego sum modulatio ipsorum,* Thren. III. 63.

נָגַע *tetigit, attigit, pertigit: læsit, percussit, plagis affecit:* construitur cum accusativo, item præpos. אֶל, עַל et cum ב. præter. נָגַע בְּכַף־יָרֵךְ, *tetigit acetabulum femoris,* Gen. XXXII. 33. נָגַע עַל־לִבֵּךְ, *pertingit in cor tuum,* Jer. IV. 18. Niph. fut. וַיִּנָּגְעוּ, *et finxerunt se percussos* seu *plagâ affectos,* Jos. VIII. 15. Pih. futur. וַיְנַגַּע, *et percussit* vel *plagâ affecit,* 2 Reg. XV. 5. Pyh. fut. יְנֻגָּעוּ, *plagis afficientur,* Ps. LXXIII. 5. Hiph. הִגִּיעַ, *pertingere fecit, admovit, conjunxit: deturbavit, dejecit:* et intransitivè, *pervenit, obvenit, obtigit, pertigit:* præter. הִגִּיעַ, *pervenire fecit,* seu *deturbavit,* Ies. XXV. 12. particip. מַגִּיעַ, *pertingebat,* Genes. XXVIII. 12. plural. constr. מַגִּיעֵי, *conjungentibus,* Iesaias V. 8. infinit. וּבְהַגִּיעַ, *et cum pervenisset,* Esth. II. 12. futur. יַגִּיעַ, *pertinget,* Ies. VIII. 8. וַיַּגַּע, *et admovit,* Ies. VI. 7.

נֶגַע, m. *plaga,* Exod. XI. 1. affix. נִגְעוֹ, *plaga ejus,* Levit. XIII. 44. plur. נְגָעִים, *plagæ,* Genes. XII. 17. constr. וּבְנִגְעֵי, *et plagis hominum,* 2 Sam. VII. 14.

נָגַף *cæcîdit, percussit, verberavit, plagâ affecit:* item, *offendit, impegit.* præterit. וְנָגַף, *et plagis afficiet* (*Dominus Ægyptum*) נָגוֹף, *percutiendo* (*et sanando,*) Ies. XIX. 22. fut. וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף, *et pedem tuum non offendes,* Prov. III. 23. Niph. præt. נִגַּף, *cæsus, plagâ affectus fuit,* 2 Sam. X. 15. Hithp. fut. יִתְנַגְּפוּ, *lædant se* vel *lædantur, offendantur,* Jerem. XIII. 16.

נֶגֶף, m. *plaga,* Jos. XXII. 17.

מַגֵּפָה, f. idem, 2 Sam. XVII. 9. construct. מַגֵּפַת הַסּוּס, *plaga equorum,* Zach. XIV. 15. aff. מַגֵּפֹתַי, *plagas meas,* Exod. IX. 14.

נגר Niph. נִגַּר, *defluxit, diffluxit, diffudit* vel *effudit se, perfusus fuit:* præter. נִגְּרָה יָדִי, *perfusa manus mea,* Psal. LXXVII. 3. part. plur. נִגָּרִים, *defluentes,* 2 Sam. XIV. 14. fœm. נִגָּרוֹת, *defluunt,* Job. XX. 28. Hiph. הִגִּיר, *diffluere fecit, fudit:* præt. וְהִגַּרְתִּי, *et faciam ut diffluant,* Mich. I. 6. imper. וְהַגִּרֵם, *fac ut diffluant,* Jer. XVIII. 21. fut. וַיַּגֵּר, *et fudit,* Psal. LXXV. 9. Hoph. part. כְּמַיִם מֻגָּרִים, *sicut aquæ profusæ,* Mich. I. 4.

נָגַר, *fluxus, alveus,* juxta Aben Esram, Job. XXVIII. 4. juxta alios est particip. à גּוּר, *accola, peregrinans, habitans.*

נָגַשׁ *accessit, appropinquavit: secessit,* infin. בְּגֶשֶׁת, *cùm accedent,* Num. VIII. 19. imper. גֶּשׁ־הָלְאָה, *secede illuc,* Genes. XIX. 9. et in Pathach, גַּשׁ, *accede,* 2 Sam. I. 15. et cum ה paragogico, גְּשָׁה־נָּא, *accede quæsò,* Gen. XXVII. 21. גְּשׁוּ־נָא אֵלַי, *accedite nunc ad me,* Genes. XLV. 4. fut. יִגַּשׁ, *appropinquato,* Lev. XXI. 23. Niph. præt. נִגַּשׁ, *accedere* (*jussus Joseph,*) Gen. XXXIII. 7. particip. הַנִּגָּשִׁים, *qui appropinquant,* Exod. XIX. 22. Hiph. הִגִּישׁ, *accedere fecit* vel *jussit, attulit, obtulit, adduxit, admovit, stitit,* præter. וְהִגִּישׁוֹ, *et sistet eum,* Exod. XXI. 6. etc. Hoph. præt. הֻגָּשׁוּ, *admoti fuerunt,* 2 Sam. III. 34. et part. מֻגָּשׁ, *offertur,* Mal. I. 11. Hithp. imperat. הִתְנַגְּשׁוּ יַחְדָּו, *appropinquate pariter,* Ies. XLV. 20.

נָגַשׂ *exegit*, tributum scil. aut creditum, 2 Reg. XXIII. 35. item *exigendo* vel *exactionibus arctavit, affixit pressit*. part. vel nomen, נוֹגֵשׂ, *exactor*, Zach. IX. 8. plur. הַנֹּגְשִׂים, *exactoribus*, Exod. V. 6. נֹגְשָׂיו, *exactorum ejus*, Exod. III. 7. futur. יִגֹּשׂ, *exigito, exactione arctato* aut *affligito*, Deuter. XV. 2. תִּגֹּשׂ, *exigendo arctabis*, Deut. XV. 3. תִּנְגֹּשׂוּ, *exigetis*, Ies. LVIII. 3. Niph. præterit. נִגַּשׂ, *arctatus, coarctatus, pressus, oppressus fuit*, propriè *exactionibus*, 1 Sam. XIII. 6.

*נֵד, vide in נוּד.

נָדַב *liberaliter, spontè, voluntariè ad dandum, conferendum* vel *offerendum aliquid moveri, incitari*. præter. נָדַב לִבָּם אוֹתָם, *quos spontè movit animus ipsorum*, Exod. XXXV. 29. נָדְבָה רוּחוֹ, *spontè movit eum spiritus ejus*, ver. 21. fut. יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ, *quem spontè moverit cor ejus*, Exod. XXV. 2. Hithp. *spontè, spontaneum dare* vel *offerre, voluntariè offerri*. præterit. הִתְנַדַּבְתִּי, *spontè obtuli*, 1 Par. XXIX. 17. etc. Chald. præt. הִתְנַדַּבוּ, *spontè offerunt*, Esr. VII. 15. part. מִתְנַדַּב, *spontè offerens se*, Esr. VII. 13. plur. מִתְנַדְּבִין, *spontè offerentes*, ver. 16.

הִתְנַדְּבוּת, fœm. *spontanea oblatio*, Esr. VII. 16.

נָדִיב, m. *voluntarius, spontaneus, ingenuus, liberalis, munificus: princeps*, a munificentia et liberalitate dictus, (quò alluditur, Luc. XXII. 25.) construct. נְדִיב לֵב, *voluntarius animo*, 2 Paral. XXIX. 31. plural. עִם נְדִיבִים, *cum principibus*, 1 Sam. II. 8. construct. נְדִיבֵי עַמִּים, *voluntarii populorum*, Psalm. XLVII. 10. fœmin. וְרוּחַ נְדִיבָה, *et spiritus ingenuus sustentet me*, vel *juxta alios, spiritu ingenuitatis sustentato me*, Ps. LI. 14. affix. נְדִיבָתִי, *ingenuitatem meam*, vel *munificam meam* scil. *animam*, Job. XXX. 15. plur. נְדִיבוֹת, *ingenuitates, res ingenuæ, munifica*, Ies. XXXII. 8.

נְדָבָה, fœm. *voluntarium, voluntaria oblatio, voluntarium sacrificium* aut *munus*: interdum adverbiascit, pro *sponte, voluntarie, benevole, liberaliter*, et tunc ponitur pro בִּנְדָבָה: constr. נִדְבַת יָדְךָ, *voluntaria oblatione manus tuæ*, Deut. XVI. 10. plural. הַשְׁמִיעוּ נְדָבוֹת, *indicite sacrificia voluntaria*, Amos IV. 5. construct. נִדְבוֹת פִּי, *voluntarias oblationes oris mei*, Psalm. CXIX. 108. aff. נִדְבוֹתֵיכֶם, *voluntarias oblationes vestras*, Levit. XXIII. 38.

*נִדְבָּךְ, Chald. vide in דבך.

נָדַד *vagatus, evagatus est, movit sese, erravit, aberravit, fugit, profugit*: præterit. נָדְדוּ יַחַד, *evagantur pariter*, Ies. XXII. 3. particip. נֹדֵד כָּנָף, *movens sese alâ*, aut transitivè, *moveat, agitet alam*, quomodo possit esse ex Pih. Ies. X. 14. plural. נֹדְדִים, *errabundi*, Hos. IX. 17. fut. יִדּוֹד מִמֵּךְ, *aberret a te*, Nah. III. 7. et in Pathach, וַתִּדַּד, *et profugeret*, Gen. XXXI. 40. Chald. præter. fœm. נַדַּת, *profugit, recessit*, Dan. VI. 19. Pyh. juxta quosdam, præter. וְנוֹדַד, *et movetur*, sive *errat*, vel *fugit*, Nah. III. 17. Hiph. futurum, יְנִדֻּהוּ, *removent* vel *fugant eum*, Job. XVIII. 18. Hoph. futurum, וְיֻדַּד, *et fugatur*, Job. XX. 8. Hithpahel, præteritum, וְהִתְנוֹדְדָה, *et evagabitur*, vel *movebit se*, Ies. XXIV. 20. fut. תִּתְנוֹדָד,

commoves te, Jerem. XLVIII. 27. יִתְנוֹדְדוּ, vagi fugient, Psal. LXIV. 9. quæ etiam a נוּד esse possint, cùm penè idem duæ hæ radices valeant.

נְדֻדִים, m. p. motus, jactationes, Job. VII. 4.

*נִדָּה, vide in seq. radice.

נדה Pih. נִדָּה, procul amovit, ejecit, expulit, separavit. participiale, הַמְנַדִּים, qui elongant, longe vel procul amovent, Amos VI. 3. et cum affix. מְנַדֵּיכֶם, procul arcentes, separantes vos, Ies. LXVI. 5. וַיַּדָּא, vide in נָדַח.

נִדָּה, f. separatio, elongatio: immunditia, impuritas mulierum menstrua: menstruata mulier, istâ immunditiâ vel laborans, vel ob eam a viro separata, et ita nunc adjectivè sumitur, אִשָּׁה נִדָּה, uxorem ex immunditia laborantem aut separatam, Ezech. XVIII. 6. אֶרֶץ נִדָּה, terra impura, Esr. IX. 11. נִדָּה הִיא, separatio, res aut impuritas separanda et exterminanda est, Levit. XX. 21. אֶת־הַנִּדָּה, separationem, rem sive immunditiam remotione dignam, 2 Par. XXIX. 5. לְנִדָּה, in menstruatam, in separatam, hoc est, ut sit tanquam separata propter immunditiam menstruam, Thren. I. 17. כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה, tanquam impuritas menstruo laborantis, aut ex immunditia separata, Ezechiel. XXXVI. 17. constr. נִדַּת דְּוֹתָהּ, separationis languoris ejus, Levit. XII. 2. בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ, in separatione immunditiei suæ, Levit. XVIII. 19. aff. נִדָּתָהּ, separatio ejus, hoc est, immunditia menstrua ejus, Levit. XV. 24. בְּנִדָּתָהּ, in separatione sua, Levit. XV. 19.

נֵדֶה, m. pretium, merces meretricia, Ezech. XVI. 33.

נְדָנִים, m. p. pretia: aff. נְדָנַיִךְ pretia tua, Ezech. XVI. 33.

מַנְדָּה, vide in מדד.

נדח impulit, depulit, dispulit, expulit, vibravit: infinit. לִנְדֹּחַ, ad vibrandum, Deut. XX. 19. futur. יִדַּח, depellat, 2 Samuel. XIV. 14. Niph. præter. וְנִדַּחְתָּ, et impellaris, Deut. IV. 19. partic. נִדָּח, depulsus, 2 Sam. XIV. 14. fœmin. וְהַנִּדָּחָה, et depulsam, Mich. IV. 6. Pyh. particip. מְנֻדָּח, impulsus, Ies. VIII. 22. Hiph. præterit. וְהִדִּיחַ, et impellat, 2 Sam. XV. 14. הִדַּחְתִּי, dispuli, Jer. XXIII. 3. futurum, וַיַּדָּא, et expulit, 2 Reg. XVII. 21. quod scribitur quasi a נָדָה, commutato ח in א, sed juxta Masorethas legendum וַיַּדַּח. Hoph. part. מֻדָּח, expulsus, Ies. XIII. 14.

נִדְחֵי, vide in דָּחָה in Niphal.

מַדּוּחִים, m. p. depulsiones, expulsiones, Thren. II. 14.

נָדָן נדן, m. vagina: affix. אֶל־נְדָנָהּ, in vaginam ejus, 1 Par. XXI. 27. נְדָנִים, vide paulo ante in נדה.

נִדְנֶה, Chald. idem; metaphoricè corpus, quod id spiritui sit, sicut vagina gladio, scribit Aben Esra, Dan. VII. 15.

נָדַף dispulit, impulit, depulit: futur. et infinit. כְּהִנָּדֹף עָשָׁן תִּנְדֹּף, sicut dispellitur fumus, sic dispellis eos, Psalm. LXVIII. 3. et defective, יִדְּפֶנּוּ, impellet eum, Job. XXXII. 13. תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ, dispellit eam ventus, Ps. I. 4. Niph. præter. נִדַּף, depelletur, Ies. XIX. 7. particip. קוֹל עָלֶה נִדָּף, strepitus folii impulsi vel agitati, Lev. XXVI. 36. infinit. fuit antè in Kal.

נָדַר vovit: præter. נֶדֶר נָדַר,

votum vovit, 2 Sam. XV. 8. נָדַרְתִּי לִי, *vovisti mihi* (*illic votum*,) Genes. XXXI. 13. imperit. נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה, *vovete et vota reddite Domino*, Psal. LXXVI. 12.

נֵדֶר נֶדֶר m. *votum*, Num. XXX. 14. aff. נִדְרִי, *votum meum*, 2 Sam. XV. 7. plur. נְדָרִים, *vota*, Jon. I. 16. aff. נְדָרַי שִׁלַּמְתִּי, *vota mea reddidi*, Prov. VII. 14. נִדְרֵיהֶם, *vota eorum*, Levit. XXII. 18.

נָהַג *duxit*, (rexit, gubernavit,) *abduxit, abegit ; abduxit, deduxit, induxit :* præterit. אוֹתִי נָהַג, *me ducit*, Thren. III. 2. נָהֲגוּ, *abduxerunt*, 1 Sam. XXX. 20. part. נֹהֵג, *ducens, ductor, dux*, Psal. LXXX. 2. plurale, נֹהֲגִים, *ducentes erant, ducebant*, 1 Sam. VI. 3. Pih. præt. נִהַגְתָּ עַמְּךָ, *duxisti populum tuum*, Ies. LXIII. 14. etc.

מִנְהָג, m. *ductus :* וּמִנְהָג כְּמִנְהַג יֵהוּא, *et ductus sicut ductus Jehu* (*est*,) 2 Regum IX. 20. ubi et construct. apud Rabbinos etiam est *ritus, consuetudo*.

נָהָה *lamentatus est, lamentum edidit :* præter. וְנָהָה נְהִי, *et lamentabitur lamentum*, Mich. II. 4. imper. נְהֵה, *ede lamentum*, Ezech. XXXII. 18. Niph. futur. וַיִּנָּהוּ, *et lamentati sunt*, 1 Sam. VII. 2.

נְהִי, m. *lamentum*, Mich. II. 4.

נִהְיָה, *lamentabile* vel *lamentum*, Mich. II. 4.

נֹהַּ, m. idem, Ezech. VII. 11. estque formæ שֹׁד a שָׁדַד. Nam ה assumit pronunciationis causâ Mappik.

נִי, m. idem, Ezech. XXVII. 32. et est sicut רִי a רָוָה : affix. בְּנִיהֶם, *in lamento suo*, Ezech. XXVII. 32

נָהַל Pih. *duxit, deduxit*, commode et leniter : præter. נֵהַלְתָּ, *commode ducis*, Exod. XV. 13. particip. אֵין מְנַהֵל לָהּ, *non erat ductor ei*, Ies. LI. 18. futurum, יְנַהֵל, *leniter ducet*, Ies. XL. 11. וַיְנַהֲלֵם, *et duxit eos*, Genes. XLVII. 17. Hithp. futurum, אֶתְנַהֲלָה, *ducem præbebo me* vel *leniter incedam*, Genes. XXXIII. 14.

נַהֲלוּלִים, vide in הָלַל.

נַהֲלָאָה, vide in הלא.

נָהַם *rugiit, fremuit, gemuit*, leonum propriè. præterit. וְנָהַמְתָּ, *gemasque* (*in novissimo tuo*,) Prov. V. 11. וּנְהַמְתֶּם, *et gemetis*, Ezech. XXIV. 23. particip. אֲרִי נֹהֵם, *leo rugiens*, Prov. XXVIII. 15. futurum וְיִנְהֹם, *et fremet*, Ies. V. 29.

נַהַם, masc. *rugitus*, Prov. XX. 2. fœmin. נְהָמָה, *fremitus :* construct. כְּנַהֲמַת יָם, *secundum fremitum maris*, Ies. V. 30. מִנַּהֲמַת לִבִּי, *ex fremitu cordis mei*, Psal. XXXVIII. 9.

נָהַק *rudit :* asinorum propriè. futur. הֲיִנְהַק פֶּרֶא, *an rudit onager*, Job. VI. 5. יִנְהָקוּ, *rudebant*, Job. XXX. 7.

נָהַר *confluxit*, sed metaphoricè de hominum concursu semper usurpatur : præt. וְלֹא יִנְהֲרוּ, *et non confluent*, Jer. LI. 44.

נָהָר, masc. *fluvius, flumen*, Numer. XXIV. 6. מֵעֵבֶר לַנָּהָר, *trans flumen*, 1 Reg. XIV. 15. constr. נְהַר פְּרָת, *flumen Euphratis*, Genes. XV. 18. plur. נְהָרִים, *flumina*, Ies. XVIII. 2.

duale, נַהֲרַיִם, *duo fluvii*, Gen. XXIV. 10. construct. נַהֲרֵי, Job. XX. 17. fœmin. נְהָרוֹת, *flumina*, Ies. XIX. 6. construct. נַהֲרוֹת בָּבֶל, *flumina Babel*, 2 Reg. V. 12. Chald. נְהַר, emphat. נַהֲרָא vel נַהֲרָה, *flumen*, Esr. IV. 10. constr. נְהַר דִּי־נוּר, *fluvius ignis*, Dan. VII. 10.

נְהָרָה, fœm. *splendor*, Job. III. 4. ex Chaldaica significatione, ut sequitur.

נְהוֹרָא, Chald. fœm. *lux*, Dan. II. 22.

נַהִירוּ, f. idem, Dan. V. 11. pro נַהִירוּת per apocopam: נְהַר, *lucere, splendere*, apud Chaldæos. Ex ea significatione etiam quidam Hebraicè verbum exponunt, Psal. XXXIV. 6. Ies. LX. 5.

מִנְהָרוֹת, f. *specus*, per antiphrasin, quasi minimè lucidæ, vel quòd homines in eas confluerent, Jud. VI. 2.

נוא Hiph. הֵנִיא, *rupit, irritum fecit, fregit, infregit* vel *infringere fecit*, Numer. XXX. 6. futur. יָנִיא, *infregerit*, vel *fecit ut infringeret*, Numer. XXX. 9. et per apocopam, יָנִי, *irritum fecerit*, Psalm. CXLI. 5. וַיְנִיאוּן, *et ruperunt*, Num. XXXII. 9.

תְּנוּאָה, f. *abruptio, ruptura, fractura:* cum aff. תְּנוּאָתִי, *abruptionem meam*, Numer. XIV. 34. plural. תְּנוּאוֹת, *abruptiones*, Job. XXXIII. 10. quibus sc. conatur irritum reddere et infringere institutum meum, quasi irritationes dicas, ab irritus vel irritum reddere. R. Levi, *occasiones*, quasi תּוֹאֲנוֹת, per literarum transpositionem.

נוב *provenire, progerminare, fructum proferre*, sive *producere*, et inclu- dit abundantiam: metaphoricè *eloqui:* futur. יָנוּב, *abundet* vel *abundè proveniat*, Psalm. LXII. 11. יָנוּב חָכְמָה, *eloquetur sapientiam*, Prov. X. 31. יְנוּבוּן, *abundabunt* vel *abunde* aut *abundantiam proferent*, Ps. XCII. 15. Pih. futur. יְנוֹבֵב בְּתֻלוֹת, *eloquentes, facundas faciet virigines*, Zach. IX. 17.

נִיב, masc. *proventus, fructus:* נִיב שְׂפָתַיִם, *proventum labiorum*, Ies. LVII. 19. affix. וְנִיבוֹ, *et proventus ejus*, Mal. I. 12.

תְּנוּבָה, f. idem, Ies. XXVII. 6. construct. וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה, *et proventum agrorum*, Ezech. XXXVI. 30. aff. וְאֶת־תְּנוּבָתִי, *et cum proventu* vel *reditu meo*, Jud. IX. 11. plur. וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת, *et comedit proventus*, Deut. XXXII. 13.

נוד *vagari, errare, moveri, agitari, migrare, emigrare:* item *condolere*, et tum regit dativum. præter. נָדוּ, *emigrabunt*, Jerem. L. 3. infinit. לָנוּד לוֹ, *ad condolendum, ut condoleat aliquis ei*, Psalm. LXIX. 21. etc. Chald. fut. תְּנֻד, *vagetur*, Dan. IV. 11. Pyh. נוֹדַד, vide in נָדַד. Hiph. הֵנִיד, *errare fecit, movit, commovit.* infinit. לְהָנִיד, *facere ut erret*, 2 Reg. XXI. 8. futurum, וְיָנִיד, *et agitabit, movebit*, Jer. XVIII. 16. אַל־תְּנִדֵנִי, *ne commoveat me*, Psalm. XXXVI. 12. Hoph. particip. כְּקוֹץ מֻנָד, *sicut spina amota*, 2 Sam. XXIII. 6. Hithp. particip. מִתְנוֹדֵד, *condolentem sibi*, Jer. XXXI. 18. alia hujus formæ vide in נָדַד.

נוֹד, *Nod*, nomen regionis in quam expulsus fuit Cain, quasi terra vagationis et exilii dicta, Gen. IV. 16. hinc quidam deducunt נוֹדִי, *vagatio-*

nem meam, Psalm. LVI. 9. quod ad infinitivum conjugationis Kal referri potest.

נִיד, masc. *motus, commotio,* Job. XVI. 5. fœm. לְנִידָה, *in agitationem,* Thren. I. 8. ut Ab. Esra et R. Levi interpretantur. Quidam, in *separatam ex immunditia,* quasi idem quod לְנִדָּה, quod est ver. 17. ibid.

נֵד, m. *acervus, cumulus,* sic dictus quòd motu et agitatione comportetur, Exod. XV. 8. כְּמוֹ־נֵד, *quasi cumulum,* Ps. XXXIII. 7.

נָד, m. *vagus,* Gen. IV. 12.

מָנוֹד, m. *agitatio, commotio:* const. מְנוֹד רֹאשׁ, *agitationem capitis,* Psalm. XLIV. 15.

נָוָה *inhabitavit, in habitaculo mansit:* futurum, וְלֹא יִנְוֶה, *neque in habitaculo permanet. Quietus residet,* Hab. II. 5. Hiph. futurum, וְאַנְוֵהוּ, *et habitare faciam eum, habitaculum constituam ei,* Exod. XV. 2. Chaldæus; *exstruam ei sanctuarium:* R. Salomon: *enarrabo pulchritudinem et laudem ejus,* à נוֹי, *pulchritudo,* נָוֶה, *pulcher,* ut suprà in נָאָה.

נָוָה, f. *habitatio; habitatrix:* construct. נְוַת צִדְקֶךָ, *habitationem justitiæ tuæ,* Job. VIII. 6. וּנְוַת בַּיִת, *et habitatrix domus,* Ps. LXVIII. 13. vide et suprà in נָאָה.

נָוֶה, m. *habitaculum,* Ies. XXVII. 10. *caula, pascuum,* quia ibi caulæ fieri solent: vide et suprà in נָאָה. construct. נְוֵה, Exod. XV. 13. affix. אֶל־נָוֵהוּ, *ad caulam suam,* Jer. L. 19. plur. נְוֵיהֶם, *habitacula illorum,* Jerem. XLIX. 20. et fœminin. נְוֹת, *caulæ,* Soph. II. 6. et ו in א commutato, נְאוֹת, idem, Psalm. LXV. 13. בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא, *in caulis herbæ,* id est, herbidis, Psalm. XXIII. 2. e contrariò suprà in נָאָה convertitur א in ו, vide illic.

נוּחַ *quievit, requievit, quietè se continuit, resedit:* præter. וְלֹא נָחְתִּי, *et non quievi,* Job. III. 26. etc. Hiph. הֵנִיחַ, *quiescere, requiescere fecit, requiem, quietem attulit, dedit* vel *largitus est.* construitur cum dativo et accusativo. præteritum, הֵנִיחַ לָכֶם, *quietem dederit vobis,* Deut. XII. 10. וַהֲנִחֹתִי לָךְ, *ut quietem darem tibi,* Exod. XXXIII. 14. etc. Hoph. præt. הוּנַח, *quies data fuit,* Thren. V. 5.

נוֹחַ נוֹחַ, m. *requies:* aff. לְנוּחֶךָ, *in requiem tuam,* 2 Par. VI. 41. forma cum Cholem ad infinitivum Kal referri potest.

נַחַת, f. *quies,* Eccles. VI. 5. quod hinc significationem, sed formam habet à יָנַח, vide illic.

נִיחוֹחַ, m. *quies, gratum, res grata,* ut quies solet esse defessis. Tertia radicis geminata est. Semper autem additum est nomini רֵיחַ, *odor,* unde רֵיחַ נִיחוֹחַ, *odor quietis,* id est, gratus qui Deum ab ira sua quiescere facit. Ab. Esra, Genes. VIII. 21. affix. רֵיחַ נִיחֹחִי, *odorem gratum meum,* Num. XXVIII. 2. plur. רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם, *odores gratos suos,* Ezech. XX. 28. Chald. נִיחוֹחִין, *res odoris grati,* Esr. VI. 10. Dan. II. 46.

הֲנָחָה, *quies, immunitas,* Esth. II. 18.

מָנוֹחַ מָנוֹחַ, masc. *quies, requies, quietis locus,* Gen. VIII. 9. constr. מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן, *à quiete arcæ,* id est, ex quo quievit arca, 2 Par. VI. 31. plural. לִמְנוּחָיְכִי, *ad requies tuas,* Psalm. CXVI. 7. cum affixo formæ Chaldaicæ.

מְנֻחָה, מְנוּחָה, f. idem, Genes.

XLIX. 15. aff. מְנֻחָתוֹ, *requies ejus*, Ies. XI. 10. plural. עַל־מֵי מְנוּחוֹת, *ad aquas quietum*, Psal. XXIII. 2. וּבִמְנֻחוֹת שַׁאֲנַנּוֹת, *et in requiebus tranquillis*, Ies. XXXII. 18. id est locis ad quietem tranquillis.

נוט *nutavit:* unde futur. תָּנוּט הָאָרֶץ, *nutet terra*, Psal. XCIX. 1.

נול *inquinare*, apud Rabbinos: inde Chald. נְוָלוּ, *sterquilinium*, Esr. VI. 11. et נְוָלִי Dan. II. 5. utrumque per apocopam literæ ת.

נום *dormitavit:* præter. נָמוּ, *dormitaverunt* (*somnum suum*,) Psal. LXXVI. 6. infin. אֹהֲבֵי לָנוּם, *amantes dormitare*, Ies. LVI. 10. futur. לֹא יָנוּם, *non dormitabit*, Ps. CXXI. 3.

נוּמָה, f. *dormitatio, somnus levis*, Prov. XXIII. 21.

תְּנוּמָה, f. idem, Psal. CXXXII. 4. plur. תְּנוּמוֹת, *dormitationes*, Prov. VI. 10.

*מָנוֹן ,נוּן, vide infrà in נִין.

נוס *fugit, aufugit, confugit, effugit:* præter. וְלֹא נָס, *neque fugerat*, Deuter. XXXIV. 7. etc. Hiph. הֵנִיס, *fugere, confugere fecit, fugavit:* præter. הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו, *fecit confugere servos suos*, Exod. IX. 20. infin. לְהָנִיס, *ut fugere faceret*, Jud. VI. 11. futur. יָנִיסוּ, *fugarent*, Deut. XXXII. 30. Quæ ex Hithpahel esse possint, vide infrà in נָסַס.

מָנוֹס מְנוּס, m. *fuga, effugium, perfugium:* וְאָבַד מָנוֹס, *peribitque effugium*, Jer. XXV. 35. aff. וּמְנוּסִי, *et perfugium meum*, 2 Sam. XXII. 3. fœm. מְנוּסָה, *fuga*, Ies. LII. 12. constr. מְנֻסַת חֶרֶב, *fugâ gladii*, Levit. XXVI. 36.

נוע *movit sese, motus, commotus, agitatus fuit, vacillavit, vagatus, evagatus est, abscessit, recessit.* præter. נָעוּ, *vacillant*, Ies. XXVIII. 4. part. נָע וָנָד, *vagus et jactatus, profugus, extorris*, Gen. IV. 12. Niph. futur. יִנּוֹעַ, *agitatur*, Amos IX. 9. יִנּוֹעוּ, *moventur*, Nah. III. 12. Hiph. הֵנִיעַ, *movit, commovit, agitavit, exagitavit.* præter. וַהֲנִיעוֹתִי, *et agitabo*, Amos IX. 9. imp. הֲנִיעֵמוֹ, *exagita eos*, Psal. LIX. 12.

מְנַעַנְעִים, m. p. *sistra*, 2 Sam. VI. 5. sic dicta quòd stridulo sono ad motum et saltationem homines commovent, scribit Kimchi in lib. Rad. et Comment.

נוף *stillavit, perstillavit*, de liquidas: *suffivit, suffumigavit*, de aridis. præt. נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי, *perstillavi cubile meum* (*myrrhâ*), etc. Prov. VII. 17. Pih. נוֹפֵף, *agitavit:* futur. יְנֹפֵף יָדוֹ, *agitabit manum suam*, Ies. X. 32. Hiph. הֵנִיף, *stillavit, agitavit, ventilavit.* Sæpè autem dicitur de speciali sacrificiorum quorundam oblatione, quæ fiebat agitatione versus orientem et occidentem, meridiem et septentrionem, ad ostendendum in quatuor mundi partibus debere sacrificia ad laudem nominis divini offerri, ut veteres Hebræorum sapientes tradiderunt cod. Talmud. Menachoth, cap. 5. fol. 61, 62. et cod. Succa, cap. 3. fol. 37. Interdum, *agitare sursum*, unde Chaldæus per אָרִים, *elevare*, reddit. Inde synecdochicè pro *offerre* sumitur: præt. הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב, *obtulit quisque oblationem auri* (*Domino*,) Ex. XXXV. 22. הֵנִיף, *agitavit* (*Aharon*), *agitando et ventilando obtulit*, Lev. IX. 21. וְהֵנַפְתָּ אוֹתָם, *et agitabis ea*, Ex.

XXIX. 24. futur. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף, *pluviam liberalissimam stillabas*, Ps. LXVIII. 10. Hoph. præterit. אֲשֶׁר הוּנַף, *quod agitatum est*, Ex. XXIX. 27.

נוֹף, masc. *tractus, clima*, Psalm. XLVIII. 3. est et proprium nomen urbis *Noph*: quæ Memphis esse creditur, Ies. XIX. 13. et aliâs etiam *Moph* appellatur, Hos. IX. 6.

נֹפֶת, f. *destillatio*, Psalm. XIX. 11. synecdochicè *favus, à stillando*, Prov. V. 3. et XXIV. 13. Cant. IV. 11.

נָפָה, f. *agitatio: cribrum*, juxta Hebræos veteres, ab agitatione sic dictum: construct. בְּנָפַת שָׁוְא, *agitatione vanitatis*, Ies. XXX. 28. id est, donec in vanum et nihilum abeant item *tractus*, 1 Reg. IV. 11. לְנָפַת, *cum tractu*, Jos. XII. 23. plural. וּבְנָפוֹת, *et in tractibus*, Jos. XI. 2.

נֶפֶת, f. *tractus*, Jos. XVII. 11.

תְּנוּפָה, f. *agitatio, elevatio*, Ies. XXX. 32. et specialiter in sacrificiis ceremoniæ genus, ut antè in Hiphil dictum: construct. מִפְּנֵי תְּנוּפַת, *propter agitationem*, Ies. XIX. 16.

נוץ Hiph. הֵנִיץ, *germinavit, effloruit*: præterit. הֵנֵצוּ, *germinarint*, Cant. VI. 10. futur. cum epenthesi Aleph, וְיָנֵאץ, *et effloresceret*, Eccles. XII. 5.

נִצָּה, f. *flos*, Ies. XVIII. 5. aff. נִצָּתוֹ, *florem ejus*, Job. XV. 33. contractè נִצָּהּ, *flos ejus*, Gen. XL. 10. pro נִצָּתָהּ: cui simile vide in פנן. forma est à נצץ.

נִצָּנִים, m. p. *flores, florentia*, Cant. II. 12. quod formam dagessatam habet, quasi à נצץ.

נִצָּנִים ,נִצְצִים vide in נצץ.

נור נֵר, נִיר, m. *lucerna, lumen*, 1 Reg. XI. 36. aliam significationem vide infrà in radice נִיר cum Tzere, נֵר רְשָׁעִים *lucerna improborum*, Prov. XXIV. 20. affix. נֵרוֹ, *lucerna ejus*, Proverb. XX. 20. נֵירִי, *lucerna mea*, 2 Sam. XXII. 29. plur. נֵרוֹת, *lucernæ*: aff. נֵרֹתֶיהָ, *lucernas ejus*, Exod. XXXIX. 37.

נוּר, Chald. *ignis*, Dan. VII. 9. emph. נוּרָא, Dan. III.

מְנוֹרָה, f. *lychnuchus, candelabrum*, Ex. XXV. 32. constr. מְנֹרַת זָהָב, *candelabrum auri*, Ex. XXV. 31. plur. מְנֹרוֹת, *lychnuchi*, 2 Par. IV. 7.

נזד Hiph. הֵזִיד, *coxit*. futur. וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד, *et coxit Jacob coctionem*, id est, pulmentum vel jusculum, Gen. XXV. 29. pro וַיַּזֵּד.

נָזִיד, m. *coctio, decoctum, jusculum, pulmentum, puls*, 2 Reg. IV. 38, 39. const. וּנְזִיד עֲדָשִׁים, *et jusculum è lentibus*, Gen. XXV. 34.

נָזָה *sparsus, aspersus, inspersus fuit*: vel activè, *aspersit*: futur. וַאֲשֶׁר יִזֶּה, *et qui asperserit*, Levit. VI. 27. per apocopam, וַיִּז, *et aspersa est*, 2 Reg. IX. 33. וְיֵז נִצְחָם, *et inspersum est robur eorum*, id est, sanguis roboris, vel robustorum ipsorum, Ies. LXIII. 3. Hiph. הִזָּה, *sparsit, aspersit, inspersit, perspersit*: וְהִזָּה מִן־הַדָּם, *et asperget de sanguine illo*, Lev. IV. 6.

נָזַל *fluxit, diffluxit, effluxit, perfluxit, stillavit*: præter. *montes* נָזְלוּ, *diffluxerunt*, Jud. V. 5. et irregulariter נָזֹלוּ, *diffluunt*, Ies. LXIV. 2. etc.

Hiph. præt. הִזִּיל, *fluere fecit, profudit,* Ies. XLVIII. 21.

נֹזְלִים, m. p. *fluentes,* participialiter, Jer. XVIII. 14. et substantivè, *fluenta,* Psalm. LXXVIII. 16. affix. וְנוֹזְלֵיהֶם, *et fluenta eorum,* ver. 44.

מַזָּלוֹת, f. *planetæ;* quia influxum suarum virium et qualitatum præstant inferioribus rebus: וְלַמַּזָּלוֹת, *et planetis,* 2 Reg. XXIII. 5. sunt qui ab אָזַל, *eundo et errando,* planetas sic dictos volunt litera א elisâ. Rabbini et duodecim signa cœlestia sic appellant et singulariter מַזָּל, *sidus, constellatio.* et מזל טוב, *fortuna bona,* quia ex astris eam vulgo metiuntur.

נֶזֶם m. *monile, inauris,* ornamentum frontis et aurium, Genes. XXIV. 22. affix. נִזְמָהּ, *inaure sua,* Hos. II. 13. plur. וְאֶת־הַנְּזָמִים, *et inaures, quæ erant in auribus ipsorum,* Genes. XXXV. 4. constr. וְנִזְמֵי הָאָף, *et monilia faciei,* Ies. III. 21. frontis scil. quæ baccatæ esse solent in mulieribus.

נְזַק Chald. *nocuit, læsit, damno affecit, damnum attulit,* part. præsens, נָזִק, *damno affectus,* Daniel. VI. 3. partic. Hiph. fœm. וּמְהַנְזְקַת מַלְכִין, *et damnum afferens regibus,* Esr. IV. 15. infinit. לְהַנְזָקַת מַלְכִין, *ad nocendum regibus,* vel *in damnum,* quasi nomen constructum ex infinito factum, ut sæpè, ver. 22. futur. תְּהַנְזִק, *damnum attuleris,* ver. 13.

נֵזֶק, m. *damnum,* Esth. VII. 4.

נָזַר *separavit, abstraxit, avertit se: abstinuit, continuit se a re aliqua,* ex religione, sanctimonia aut certo voto. Hic juxta quosdam, præterit. נָזֹרוּ, *avertunt se,* Ies. I. 4. Ezechiel. XIV. 5. pro נָזֹרוּ quod potius est præterit. Niph. a זוּר vide illic. Niph. infin. הִנָּזֵר, *separando me,* Zach. VII. 3. futurum וְיִנָּזֵר, *et avertet se,* Ezech. XIV. 7. וְיִנָּזְרוּ, *ut separent se,* Levit. XXII. 2. Hiph. præter. וְהִזִּיר, *et separaverit,* Numer. VI. 12. plural. וְהִזַּרְתֶּם, *et separabitis,* Levit. XV. 31. infinit. לְהַזִּיר, *ad separandum se, separatum* vel *Nazirœum se futurum,* Num. VI. 2. futur. יַזִּיר, *separet se, abstineto,* Num. VI. 3.

נָזִיר, m. *Nazirœus, separatus,* qui ex pio voto a certis rebus abstinet, et Deo consecratus est, Numer. VI. 13. et generaliter, נְזִיר אֶחָיו, *separati fratrum suorum,* Genes. XLIX. 26. נְזִירֶךָ, *separatæ tuæ,* scil. vineæ, a qua separasti te intermittens cultum ejus, Levit. XXV. 5. vel, *separationis* aut *abstinentiæ tuæ,* a qua abstinuisti, sic mox in plurali. plur. אֶת־הַנְּזִרִים, *Nazirœos,* Amos II. 12. לִנְזִרִים, *in Nazirœos,* Amos II. 11. נְזִירֶהָ, *separatas ejus* scil. vineas, a quarum cultu abstinueras, Levit. XXV. 11. נְזִירֶיהָ, *Nazirœi illius,* Thren. IV. 7.

נֵזֶר, m. *Nazirœatus,* Num. VI. 7. *coma,* propriè ea, a qua radenda quis abstinuit: affix. נִזְרֵךְ, *comam tuam,* Jerem. VII. 29. item *corona, coronamentum,* Exod. XXIX. 6. נִזְרוֹ, *coronamentum ejus,* Psal. LXXXIX. 40.

מִנְּזָרִים, *coronati, diademati;* aff. מִנְּזָרַיִךְ, *diademati tui,* Nah. III. 17. et נ est cum Dagesch, nec scimus ejus rationem, scribit Ab. Esra. Redundat igitur, aut ad ornatum est, ut aliâs Hebræi loqui solent.

מַזָּרוֹת, f. *planetæ, signa cœlestia,* Job. XXXVIII. 32. idem enim plurimi esse putant, cum מזלות, de quo in נזל.

נָחָה *duxit, adduxit, abduxit, deduxit:* præt. נָחַנִי, *deduxit me,* Gen. XXIV. 27. imperat. נְחֵה אֶת־הָעָם, *deduc populum istum,* Exod. XXXII. 34. Hiph. præter. הִנְחַנִי, *duxit me,* Gen. XXIV. 48.

מִנְחָה, f. *munus, oblatio,* ab adducendo, ut quidam volunt, formæ מִצְוָה præceptum: at quia pluralem ejus absolutum Rabbini efferunt מְנָחוֹת, מ cum Scheva, ideo radicale esse censetur, ad formam גִּבְעָה, unde plural. גְּבָעוֹת: si autem מ esset servile, diceretur מִנְחוֹת ad formam מִצְוֹת, vide ergo illud in מנח.

נָחַל *possedit, possessor fuit* vel *factus est, possessionem habuit, possidendum accepit.* Semel, *possidendum dedit* vel *distribuit,* ut Numer. XXXIV. 17. futurum, כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ, *gloriam sapientes possidebunt,* Proverb. III. 35. in Pih. נִחֵל, *possidere fecit, possidendum tradidit, possessionem distribuit:* præt. אֲשֶׁר נִחֵל, *quæ possidenda tradidit,* Jos. XIII. 32. נִחֲלוּ אוֹתָם, *quæ possidenda tradiderunt illis,* Jos. XIV. 1. reliqua quæ hujus præteriti formam habent, vide in חָלַל. Hiph. præter. הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם, *possidere feci patres vestros,* Jerem. III. 18. etc. Hoph. præter. הָנְחַלְתִּי, *effectum est ut possideam,* Job. VII. 3. Hithp. הִתְנַחֵל, *possessorem se constituit, possessionem adiit:* præterit. וְהִתְנַחֲלוּם, *et constituent se possessores eorum,* Ies. XIV. 2. וְהִתְנַחַלְתֶּם, *constituetis vos possessores,* Levit. XXV. 46. infinit. עַד־הִתְנַחֵל, *donec constituerint se possessores,* Num. XXXII. 18. futur. תִּתְנַחֲלוּ, *possessionem adibitis,* Num. XXXIV. 13.

נַחֲלָה, f. *possessio:* semel irregulariter נַחֲלָת, Psalm. XVI. 6. cui simile in זִמְרָת et in מְנָת: construct. נַחֲלַת שָׂדֶה, *possessionem agri,* Num. XVI. 14. aff. נַחֲלָתוֹ, *possessio ejus,* Deut. XVIII. 2. נַחֲלַתְכֶם, *possessionis vestræ,* Psalm. CV. 11. plurale, הַנְּחָלוֹת, *possessiones,* Jos. XIX. 51.

נַחַל, m. *vallis, torrens,* per vallem decurrens, et generalius, *flumen:* עַד־נַחַל, *usque ad vallem,* Numer. XIII. 24. כְּנַחַל, *tanquam torrens,* Ies. XXX. 28. cum ה paragogico, נַחְלָה, *torrens,* Psal. CXXIV. 4. et cum ה locali, נַחְלָה, *ad vallem,* Num. XXXIV. 5. plur. וּנְחָלִים, *et torrentes,* Psalm. LXXVIII. 20. duale, נַחֲלַיִם, *torrentes duo,* vel *flumina,* Ezech. XLVII. 9. construct. נַחֲלֵי מַיִם, *flumina aquarum,* Deut. VIII. 7. aff. נְחָלֶיהָ, *torrentes ejus,* Ies. XXXIV. 9.

נְחִילוֹת, f. p. *Nechiloth:* quidam Hebræorum putant esse nomen instrumenti musici, alii initium carminis alicujus, ad cujus melodiam Psalmi decantabantur, Psalm. V. 1. vide etiam in חָלַל inter nomina.

נָחַם Pih. *solatus, consolatus est alium:* præt. נִחַם יְהוָה עַמּוֹ, *consolatus est Dominus populum suum,* Ies. XLIX. 13. particip. מְנַחֵם, *consolans* vel *consolator,* Thren. I. 2. etc. Pyh. præter. נֻחָמָה, *consolatione affecta,* Ies. LIV. 11. futur. תְּנֻחָמוּ, *consolatione perfundemini,* Ies. LXVI. 13. Niph. נִחַם, *consolationem cepit* vel *admisit, se consolatus est:* item *pœnituit.* Caute hoc præteritum à Pihel discernendum est: construitur

absolutè et cum præposit. על et אל: præterit. נִחַם עַל, *consolationem ceperat de (Amnone,)* 2 Sam. XIII. 39. *pœnitebat,* 1 Sam. XV. 35. נִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה, *pœnitet me illius boni,* Jerem. XVIII. 10. Hithp. præterit. וְהִנֶּחָמְתִּי, *et consolabor me,* Ezech. V. 13. pro הִתְנֶחָמְתִּי Sægol loco Pathach euphoniæ causâ. particip. מִתְנַחֵם לְךָ, *consolaturus se de te,* Genes. XXVII. 42. infinit. וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם, *et renuit consolationem admittere,* Gen. XXXVII. 35. futurum וָאֶתְנֶחָם, *et me ipsum consolor,* Psal. CXIX. 52. יִתְנֶחָם, *pœnitebit ipsum,* Deut. XXXII. 36.

נֹחַם, m. *pœnitentia,* Hos. XIII. 14.

נֶחָמָה, f. *consolatio ;* aff. נֶחָמָתִי, *consolatio mea,* Psal. CXIX. 50.

נִחֻמִים, m. p. *consolationes, consolatoria,* Zach. I. 13. Ies. LVII. 18. aff. נִחוּמָי, *pœnitentiæ meæ,* hoc est, viscera mea pœnitentiâ commota, Hos. XI. 8.

תַּנְחוּמִים, m. *consolationes,* Jerem. XVI. 7. aff. תַּנְחוּמֶיךָ, *consolationes tuæ,* Ps. XCIV. 19. fœm. תַּנְחוּמוֹת, *consolationes,* Job. XV. 11. affix. תַּנְחוּמוֹתֵיכֶם, *consolationes vestræ,* Job. XXI. 2.

נחץ נָחוּץ, m. *urgens, acceleratum,* 1 Sam. XXI. 9. Chaldæus vertit, בִּבְהִילוּ, *per celeritatem, celeriter.*

נחר נְחִירִים vel dualiter נְחִירַיִם, m. *nares, duo narium foramina ;* aff. מִנְּחִירָיו, *e naribus ejus,* Job. XLI. 11.

נַחַר, m. *ronchus,* qui per nares editur: aff. נַחְרוֹ, *ronchi ejus,* Job. XXXIX. 20. fœmin. נַחֲרָה, unde const. נַחְרַת סוּסָיו, *ronchus equorum ejus,* Jer. VIII. 16.

נחש Pih. *auguratus est, conjectavit : expertus est, experimento didicit, expertum habuit,* et quasi more augurum cognovit: descriptio augurandi, quam Kimchi in lib. Rad. adducit ex veteribus Rabbinis, extat in cod. Talmud. Sanhedrin cap. 7. fol. 65. præter. נִחַשְׁתִּי, *experimento didici,* Gen. XXX. 27. part. מְנַחֵשׁ, *augur,* Deuter. XVIII. 10. infinit. נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ, *experiendo experietur, experimento certò discet,* Gen. XLIV. 5. fut. יְנַחֲשׁוּ, *experimento discent,* 1 Reg. XX. 33.

נַחַשׁ, m. *conjectio, augurium : incantatio,* Num. XXIII. 23. plurale, נְחָשִׁים, *auguria, incantationes,* Num. XXIV. 1.

נָחָשׁ, m. *serpens :* constr. נְחַשׁ נְחֹשֶׁת, *serpentem æreum,* Numer. XXI. 9. plur. נְחָשִׁים, *serpentes,* Jer. VIII. 17.

נְחֹשֶׁת, c. *æs, ærugo :* et metonymicè, *numella, compes* ærea, juxta Kimchium etiam est *chalybs* et *chalybeum,* etsi æris olim major usus et copia fuerit. aff. נְחֻשְׁתִּי, *numellam chalybeam meam,* Thren. III. 7. et cum Kibbutz נְחֻשְׁתָּם, *æs eorum,* 2 Reg. XXV. 13. נְחֻשְׁתָּהּ, *ærugo ejus,* Ezech. XXIV. 11. נְחֻשְׁתֵּךְ, *ærugo tua,* Ezech. XVI. 36. id est, virus seu virulentæ sordes ex assidua scortatione profluentes ut ærugo ex ære. dual. נְחֻשְׁתַּיִם, *numellæ, vincula chalybea, compedes æreæ,* Jud. XVI. 21.

נְחֻשְׁתָּן, masc. *nechuschtan,* quasi æreus, nomen serpentis à materia sic dicta, 2 Reg. XVIII. 4.

נָחוּשׁ, m. *chalybeus, æreus,* Job. VI. 12. fœmin, וּמִצְחֵךְ נְחוּשָׁה, *et*

frons tua chalybea, Ies. XLVIII. 4. כַּנְּחֻשָׁא, *quasi chalybeam, quasi æs*, Levit. XXVI. 19.

נְחָשׁ, m. Chald. *æs*, Dan. II. 32. emph. נְחָשָׁא, ver. 35.

נָחַת *descendit:* propriè Chaldæum est. futurum, וַתִּנְחַת עָלַי, *et descendit super me*, vel transitivè juxta quosdam, *descendere fecisti, demisisti suprà me manum tuam*, Psal. XXXVIII. 3. et defectivè, יֵחַת, *descendet*, Jerem. XXI. 13. תֵּחַת, *descendit, demittit se*, Prov. XVII. 10. irregulariter cum Dagesch, יֵחָתּוּ, *descendunt*, Job. XXI. 13. Chald. partic. præsens, נָחֵת, *descendens*, Dan. IV. 10. Niph. præt. נִחֲתוּ בִי, *descendere factæ, demissæ, infixæ sunt (in me,)* Psalm. XXXVIII. 3. reliqua quæ hinc esse possent, pertinent ad חָתַת. Pih. imp. נַחֵת, *descendere fac, deprime*, Psal. LXV. 11. Hiph. imp. הַנְחַת, *fac ut descendant, demittant sese*, Joël. IV. 11. Chald. imper. אֲחֵת, *descendere fac, deduc, deporta*, Esr. V. 15. partic. מְהַחֲתִין, *repositæ erant*, vel, *reponebant*, Esr. VI. 1. cum ה characteristico, ut sæpè aliâs: futur. וְתַחֵת, *et repones*, Esr. VI. 5. Hoph. præt. הָנְחַת, *descendere factus, depositus est*, Dan. V. 20.

נַחַת, m. *descensus*, Job. XVII. 16. וְנַחַת, *et descensum*, Ies. XXX. 30. וְנַחַת, *et demissum, depositum*, id est, *ferculum*, Job. XXXVI. 16. vide etiam ינח et נוח.

נְחִתִּים, m. p. *demissi*, 2 Reg. VI. 9. pro נְחִיתִים, ex forma nominis participialis passivi Chaldaici. Nam de Syris propheta illic loquens, voce Syrâ utitur.

נָטָה *inclinavit, extendit se, declinavit, deflexit, divertit:* et activè, *inclinavit, extendit, tetendit, intendit.* præterit. נָטִיתָ יְמִינְךָ, *extendisti dexteram tuam*, Ex. XV. 12. נָטָיוּ רַגְלָי, *declinaverant pedes mei*, Ps. LXXIII. 2. etc. Niph. præt. נִטָּיוּ, *extenduntur* vel *extendunt se*, Num. XXIV. 6. futur. יִנָּטֶה, *extendetur*, Zach. I. 16. יִנָּטוּ, *inclinant se*, Jer. VI. 4. Hiph. הִטָּה, *fecit* aut *curavit divertere, reflectere, secedere, advertit, avertit, pervertit, inflexit, inclinavit, admovit.* præter. הִטָּה אָזְנוֹ לִי, *inclinavit aurem suam mihi*, Psal. CXVI. 2. וְעָלַי הִטָּה חֶסֶד, *et super* vel *erga me advertit benignitatem*, Esr. VII. 28. imperat. הַט, *inclina*, Psalm. XVII. 6. pro הַטֵּה per apocopam. Sic fut. תַּט, *avertas*, Psalm. XXVII. 9. pro תַּטֶּה, Hoph. particip. מֻטֶּה, *perversum*, Ezech. IX. 9. plur. מֻטּוֹת, Ies. VIII. 8.

מִטָּה, f. *lectus*, sic dictus, quasi reclinatorium, 2 Reg. IV. 10. item *feretrum*, 2 Sam. III. 31. construct. עַל־מִטַּת אִישׁ, *super lectum viri (Dei,)* 2 Reg. IV. 21. affix. מִטָּתוֹ, *lectum suum*, 2 Reg. IV. 32. plural. מִטּוֹת שֵׁן, *lecti eburnei*, Amos VI. 4.

מַטֶּה, c. sed m. sæpiùs, *virga, scipio, baculus*, quasi inclinatorium, quòd homo se in eo inclinat, quiescendi aut sustentandi causâ, aut quòd extendatur ad indicandum aut faciendum aliquid, aut facilè inclinetur, item *tribus*, metonymicè, quòd virgâ cui inscriptum erat cujusque tribus nomen, significaretur, ut est Numer. XVII. aut quòd sit familiæ extensio: construct. מַטֵּה אַהֲרֹן, *tribus Aharonis*, Ex. VII. 12. מַטֵּה־לֶחֶם, *scipionem panis*, Levit. XXVI.

26. id est, robur, fulcimentum, alendi facultas: affix. מַטֵּהוּ, *baculum suum*, Exod. VII. 10. אֶת־מַטְּךָ, *baculum tuum*, Exod. VIII. 12. plural. cum affix. בְּמַטָּיו, *virgis illius*, Hab. III. 14. fœm. מַטּוֹת, *virgæ*, Numer. XVII. 17. *tribus*, Num. XXXIV. 13. affix. מַטּוֹתָם, *virgas illorum*, Num. XVII. 21.

מַטָּה, *infra, inferne, infime*, quasi inclinatum deorsum, Deut. XXVIII. 43. לְמַטָּה, *inferne*, Ies. XXXVII. 31. מִלְמַטָּה, idem, Ex. XXVI. 24.

נָטַל *levavit, sustulit, imposuit:* construitur cum præpositione עַל et propriè Chaldaicum est. præter. נָטַל עָלָיו, *imposuit ei*, Thren. III. 28. particip. נוֹטֵל עָלֶיךָ, *impono* vel *propono tibi*, 2 Sam. XXIV. 12. futur. יִטּוֹל, *sublaturus esset*, Ies. XL. 15. Chald. præter. נִטְלֵת, *levavi, sustuli*, Dan. IV. 31. et præter. pass. Pehil, fœm. נְטִילַת, *efferebatur*, Dan. VII. 4. Pih. futur. וַיְנַטְּלֵם, *et levavit eos*, Ies. LXIII. 9.

נֵטֶל, masc. *onus, pondus*, Proverb. XXVII. 3.

נְטִילִים m. p. *portatores, bajuli:* construct. נְטִילֵי כָסֶף, *portatores argenti*, Soph. I. 11. id est, divites juxta Chald.

נָטַע *plantavit, consevit:* præt. נָטַע כֶּרֶם, *plantavit vineam*, Deuter. XX. 6. נָטַעְתָּ, *plantasti*, Deuter. VI. 11. etc. Niph. præt. נִטָּעוּ, *plantantur*, Ies. XL. 24.

נֶטַע, masc. *planta:* construct. נֶטַע שַׁעֲשׁוּעָיו, *planta lætitiarum ejus*, Ies. V. 7.

נֶטַע, masc. idem: כְּמוֹ־נֶטַע, *sicut planta*, Job. XIV. 9. ubi ָ est pro Sægol propter pausam: affix. בְּיוֹם נִטְעֵךְ, *in die plantationis tuæ*, Ies. XVII. 11. plur. const. נִטְעֵי נַעֲמָנִים, *plantas amœnitatum*, Ies. XVII. 10.

נְטִעִים, m. p. *plantæ*, Psalmus CXLIV. 12.

מַטַּע, m. *planta*, Ies. LXI. 3. aff. מַטָּעָהּ, *plantationis ipsius*, Ezechiel. XVII. 7. plur. constr. לְמַטָּעֵי כָרֶם, *ad plantationes* vel *plantaria vineæ*, Mich. I. 6. affix. מַטָּעַו, *plantarum ejus*, Ies. LX. 21. vel *plantarum mearum*: scribitur enim per ו sed legitur juxta Masorethas, מַטָּעַי.

נָטַף *stillavit, destillavit:* præt. נָטְפוּ מָיִם, *stillaverunt aquas*, Jud. V. 4. particip. præsens נֹטְפוֹת, *stillantia*, Cant. V. 13. fut. תִּטֹּף מִלָּתִי, *stillabit sermo meus*, Job. XXIX. 22. etc. Hiph. præter. וְהִטִּיפוּ, *et stillabunt*, Amos IX. 13. particip. præsens מַטִּיף, *stillans*, vel *stillator*, quo propheta illic intelligitur, Mich. II. 11. imperat. וְהַטֵּף, *et stilla*, vel, *fac ut stillet*, id est, prophetet, Ez. XXI. 2. futur. אַטִּיף, *stillabo*, id est, prophetabo, prophetiam eloquar, Mich. II. 11. etc.

נָטָף, m. *stacte, stilla*, Exod. XXX. 34. plur. constr. נִטְפֵי מָיִם, *stillæ aquarum*, Job. XXXVI. 27.

נְטִיפוֹת, f. *myrothecidia*, Jud. VIII. 26. quasi stillatoria aut guttatoria dicas; vascula scil. aurea, in quibus ponebatur נָטָף stacte aut balsamum, juxta Kimchium et Rab. Levi. Et defectivè, נְטִפוֹת, Ies. III. 19. quidam, *catenulas, torques* exponunt.

נָטַר *custodivit, servavit, asservavit:* præt. נָטַרְתִּי, *custodivi*, Cant. I.

6. etc. Chald. præter. נְטַרֵת, *servavi*, Dan. VII. 28.

מַטָּרָה, f. *custodia, carcer*, Jerem. XXXII. 2. item *scopus*, quasi observationem dicas: לְמַטָּרָה, *in scopum*, Job. XVI. 12. et cum א loco ה, כַּמַּטָּרָא, *ut scopum*, Thren. III. 12.

נָטַשׁ *dimisit, deseruit, permisit, omisit:* et quandoque intransitivè, *extendit, expandit: diffudit se:* præt. נָטַשׁ אָבִיךָ *omisit pater tuus*, 1 Sam. X. 2. etc. particip. præter. נְטֻשִׁים, *dimissi, dissiti, diffusi erant*, 1 Sam. XXX. 16. fœmin. חֶרֶב נְטוּשָׁה, *gladii dimissi, extensi*, Ies. XXI. 15. futur. יִטֹּשׁ, *deseret*, 1 Sam. XII. 22. וַתִּטֹּשׁ, *et extendit se, diffudit se*, 1 Sam. IV. 2. Niph. præter. נִטְּשׁוּ, *extenderunt se*, Ies. XVI. 8. נִטְּשָׁה, *deserta erit*, Amos V. 2. fut. וַיִּנָּטְשׁוּ, *et diffuderunt se*, Jud. XV. 9. Pyh. præt. נֻטָּשׁ, *desertum erit*, Ies. XXXII. 14.

נְטִישׁוֹת, f. *propagines, sarmenta*, Ies. XVIII. 5. item *pinnæ:* cum aff. נְטִישׁוֹתֶיהָ, *pinnas ejus*, Jerem. V. 10. נְטִישֹׁתַיִךְ, *propagines tuæ*, Jer. XLVIII. 32. omnia ab emittendo dicta, quasi emissiones dicas.

נִין m. *filius*, Job. XVIII. 19. Ies. XIV. 22. cum aff. וּלְנִינִי, *et filio meo:* Genes. XXI. 23. sic Chaldæus בַּר, *filius:* בְּנֵיהֶם, *filius eorum*, Psalm. LXXIV. 8. juxta Targum: R. Sal. מושליהם, *dominatores ipsorum:* vide id in יָנָה.

מָנוֹן, m. *filius*, Prov. XXIX. 21. hinc verbum futurum, ex Niph. יִנּוֹן שְׁמוֹ, *sobolescet, propagabitur nomen ejus*, Ps. LXXII. 17. quasi dicas, *filiabitur*, id est, propagabitur, sicut familia per continuam filiorum seriem et successionem propagari solet. Aben Esra, יקרא בן, *vocabitur filius:* R. Salomon, *dominabitur, magnificabitur.* Apud veteres Hebræorum sapientes hoc inter nomina Messiæ refertur, ut videre est in cod. Talmud. Pesachim cap. 4. fol. 59. et cod. Nedarim, cap. 4. fol. 39. et in cod. Sanhedrin cap. 11. fol. 98. ubi ita scriptum: R. Johanan dixit: Messiæ quod est nomen? Qui de Schola R. Schela, responderunt: שִׁילֹה, *Schilo*, juxta illud: *donec veniat Schilo*, Gen. XLIX. 10. de Schola R. Janna, dixerunt: יִנּוֹן, *jinnon*, juxta illud; *jinnon est nomen ejus*, Psalm. LXXII. 17. alii dixerunt, חֲנִינָא, *Chanina:* juxta illud: *non dabo vobis* חֲנִינָה, *gratiam*, Jer. XVI. 13. id est, Messiam, qui gratiosus vocabitur: alii, מנחם, *menachem*, juxta illud: *longè recessit a me* מְנַחֵם, *consolator*, Thren. I. 16. id est, Messias sic vocatus: alii חִוָּרָא, *leprosus:* juxta illud: *verè morbos nostros ipse pertulit*, Ies. LIII. 4. ib. cum quidam quæsivisset, ubi esset Messias, responsum fuit: יָתִיב אַפִּתְחָא דְרוֹמִי, *sedet in portis urbis Romæ* (sic in Veneto exemplari legitur: at in Basiliensi editione, אַפִּתְחָא דְקַרְתָּא, *in porta urbis*, quod synecdochicè de Roma intelligendum) et quod est signum ejus? Sedet inter pauperes portantes morbos, id est, leprosos, ut Scholiastes explicat: hæc illic. Plurib. ibidem videtur, quomodo veteres de Messia, ejus nomine et adventus tempore fuerint soliciti. Cùm verò posteriores Judæi prioribus illis pejores, animadvertissent, omnes terminos ab antiquis constitutos præteriisse, neque Messiam, qui illis quidem placeret, venisse, anathemate interdictum, ne quis tempus adventus ejus supputaret, ut pag. præcedente ibid.

legitur, תִּפַּח רוּחָן שֶׁל מְחַשְּׁבֵי קִצִּין, *rumpatur spiritus eorum, qui supputant terminos.*

ניק Hiph. הֵנִיק, *lactavit:* futur. וַתְּנִיקֵהוּ, *et lactavit eum,* Exod. II. 9. convenit cum יָנַק.

ניר Hiph. הֵנִיר, *novellavit,* agrum de novo proscidit: imper. נִירוּ, *novellate,* Jerem. IV. 3. pro הָנִירוּ: idem, Hos. X. 12. apud Rabbinos, נִרָה שָׁנָה רִאשׁוֹנָה, *novellat anno primo, et anno secundo serit.*

נִיר, m. *novale,* ibid. et Proverb. XIII. 23. aliam ejus significationem vide in נוּר.

נֶכֶד m. *nepos,* et collectivè, *nepotes, posteri,* Job. XVIII. 19. Ies. XIV. 22. aff. וּלְנֶכְדִּי, *et nepoti meo,* Gen. XXI. 23.

נכה Hiph. הִכָּה, *percussit, cecîdit:* metaphoricè *propagare, diffundere,* præter. וְהִכָּה אֶרֶץ, *et percutiet terram,* Ies. XI. 4. futurum, per apocopam, וַיַּךְ שָׁרָשָׁיו, *et percutiet radices suas,* Hos. XIV. 6. id est, propagabit, diffundet. Non dissimilis usus verbi מָחָא est, Hoph. præter. הוּכָּה, *percussus, cæsus fuit,* Psalm. CII. 5. particip. præterit. הַמֻּכֶּה, *percussi,* Num. XXV. 14. constr. מֻכֵּה, Ies. LIII. 4. מֻכִּים, *cæsi sunt, cæduntur,* Exod. V. 16. construct. מֻכֵּי חֶרֶב, *percussi gladio,* Jerem. XVIII. 21. futurum, וַיֻּכּוּ, *et cædebantur,* Exod. V. 14. תֻכּוּ, *percutiemini,* Ies. I. 5. cujus aliam significationem vide in תָּוֶךְ. Niphal. præter. וְנִכָּה, *et percussus fuerit,* 2 Sam. XI. 15. et ה in א commutato, נִכְאוּ, *percussi sunt,* Job. XXX. 8. Pih. infinit. נַכֵּה־, *percutere,* Num. XXII. 6. Pyh. præter. נֻכּוּ, *percussa læsa erant,* Exod. IX. 32. נֻכָּתָה, *læsum, percussum erat,* Exod. IX. 31.

נָכֶה, m. *percussus, læsus:* constr. נְכֵה רַגְלַיִם, *percussus pedibus* 2 Sam. IV. 4. id est, claudus. וּנְכֵה רוּחַ, *et percussus spiritu,* Iesaias LXVI. 2.

נָכֶה, m. *loripes,* quasi pedibus percussus: plur. נֵכִים, *loripedes, claudi* Psalm. XXXV. 15. hinc et Pharao נְכֹה dictus, quod claudus esset.

נִכָּאִים, vide in כָּאָה.

מַכָּה, f. *plaga,* Jos. X. 10. constr. מַכַּת, Jerem. XXX. 14. aff. מַכָּתוֹ *plagæ ejus,* Ies. XXX. 26. plurale, מַכּוֹת, *plagæ,* Deuter. XXVIII. 59. מַכּוֹתָם, *plagæ eorum,* Psal. LXIV. 8. et semel masculinum מִן הַמַּכִּים *a plagis,* 2 Reg. IX. 15.

נֹכַח *coram, contra, e regione, ex adverso,* habetque vim nominis, quasi partem adversam vel oppositam dicas, Exod. XL. 24. אֶל־נֹכַח, *ad coram,* id est, versus anteriorem partem, Numer. XIX. 4. לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ *ad coram, in præsentia uxoris suæ,* Genes. XXV. 21. לְנֹכַח הַצֹּאן, *è regione pecudum,* Genes. XXX. 38. ex alia forma est נִכְחוֹ, *è regione ejus,* Exod. XIV. 2. cujus absolutum possit esse נֶכַח.

נֹכַח, *æquitas, rectitudo, rectum:* aff. הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ, *ambulans in rectitudine sua,* Ies. LVII. 2. plurale, נְכֹחִים, *recti,* Prov. VIII. 9. fœm. נְכֹחָה, *rectum,* Amos III. 10. plur. נְכֹחוֹת, *recta, æqua* vel *æquitates,* Ies. XXVI. 10.

נָכַל Pih. *machinatus est, cogitavit fraudulenter et callidè:* præt.

אֲשֶׁר נִכְּלוּ לָכֶם, *quas machinati sunt contra vos*, Numer. XXV. 18. Hithp. לְהִתְנַכֵּל, *ut machinarentur*, Psal. CV. 25. וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ, *et machinati fuerunt contra eum*, Genes. XXXVII. 18. Judæi *cogitare* vertunt.

נוֹכֵל, m. *machinator, fraudulentus, deceptor*, Malach. I. 14.

נֵכֶל, *machinatio callida, calliditas:* plur. cum aff. בְּנִכְלֵיהֶם, *machinationibus suis*, Num. XXV. 18.

נכס נְכָסִים, m. p. *opes, facultates*, 2 Par. I. 11. בִּנְכָסִים רַבִּים, *cum opibus multis*, Jos. XXII. 8. Chald. לַעֲנָשׁ נִכְסִין, *mulctæ facultatum*, Esr. VII. 26. construct. וּמִנִּכְסֵי מַלְכָּא, *et de facultatibus regis*, Esr. VI. 8.

נכר Pih. *agnovit: alienavit, alienum reddidit, alienè* vel *extraneè se gessit ac ostentavit, tradidit*, et tradendo quasi alienavit. præterit. נִכַּר אֹתוֹ, *tradidit eum*, 1 Sam. XXIII. 7. futurum, יְנַכְּרוּ, *alienè se ostentent*, Deut. XXXII. 27. וַיְנַכְּרוּ, *et alienum reddiderunt*, Jerem. XIX. 4. לֹא תַנְכְּרוּ, *non agnoscetis*, Job. XXI. 29. Niph. præter. נִכַּר־, *agnitus fuit*, Job. XXXIV. 19. לֹא נִכְּרוּ, *non fuerunt agniti*, Thren. IV. 8. futur. יִנָּכֵר, *alium se simulat*, Prov. XXVI. 24. Hiph. הִכִּיר, *agnovit, cognovit, recognovit:* præter. לֹא הִכִּיר, *non agnoscit*, Deuter. XXXIII. 9. part. וְאֵין־לִי מַכִּיר, *non est mihi qui cognoscat*, Psal. CXLII. 5. מַכִּירֵךְ, *agnoscens te, qui te agnovit*, Ruth. II. 19. Hithp. הִתְנַכֵּר, *cognoscendum se præbuit: extraneum egit, alienum se finxit.* part. fœm. מִתְנַכֵּרָה, *extraneam agat, aliam se simulet*, 1 Reg. XIV. 5. fut. וַיִּתְנַכֵּר, *et alienum se finxit*, Gen. XLII. 7. יִתְנַכֶּר, *cognoscendum præbet se*, Prov. XX. 11.

נֵכָר, m. *alienus, alienigena*, Gen. XVII. 12. construct. נֵכַר־הָאָרֶץ, *alienigenarum terræ*, Deut. XXXI. 16.

נֵכֶר נֹכֶר, m. *alienatio, alienum*, insuetum et insolitum exitium, Job. XXXI. 3.

נֹכֶר m. *alienatio:* aff. בְּיוֹם נָכְרוֹ, *in die alienationis ejus*, Obad. ver. 12. quidam, *traditionis ejus*, et possit esse infinitivus Kal.

נָכְרִי, m. *exter, alienus, extraneus, alienigena*, Exod. XXI. 8. plurale, נָכְרִים *alienigenæ*, Obad. ver. 11. לְנָכְרִים, *ad alienigenas*, Thren. V. 2. fœm. נָכְרִיָּה, *aliena*, Exod. II. 22. plur. נָכְרִיּוֹת, *alienæ, extraneæ*, Gen. XXXI. 15. 1 Reg. XI. 18.

מַכָּר, m. *notus:* aff. מֵאֵת מַכָּרוֹ, *à noto sibi*, 2 Reg. XII. 5.

הַכָּרָה, f. *agnitio:* constr. הַכָּרַת פְּנֵיהֶם, *agnitio vultus eorum*, Ies. III. 9. de quo vide etiam in הָכַר.

נכאת נְכֹאת, *aromata*, Genes. XXXVII. 25. Kimchi in lib. Rad. *res desiderabiles:* R. Mosche sacerdos Hispanus eodem modo explicavit, citante Aben Esra: R. Sal. omnia collectanea aromatum vocantur נְכֹאת: Chaldæus שְׁעַף, *cera.* Et absque Aleph, נְכֹת, *thesauri, gazæ*, juxta quosdam, unde cum aff. et habet formam num. sing. כָּל־בֵּית נְכֹתֹה, *totam domum gazarum suarum*, seu totum gazophylacium suum, 2 Reg. XX. 13. vel juxta R. Sal. *totum thesaurum aromatum suorum.*

נלה Hiph. הַנְלָה, *absolvere, consummare, perficere.* infin. כַּנְלוֹתְךָ,

secundum absolvere te, Ies. XXXIII. 1. id est, כְּהַשְׁלִימְךָ, juxta Ab. Esram, vel כְּכַלֹּתְךָ, juxta R. Salomonem.

מִנְלֶה, m. *perfectio, absolutio:* aff. מִנְלָם, *perfectio eorum,* Job. XV. 29. id est, שְׁלֵמוּתָם, *status perfectus eorum.*

נָמַל *circumcidit,* quomodo cum מוּל convenit: item *succisus fuit:* præterit. וּנְמַלְתֶּם אֵת־בְּשַׂר, *et circumcidetis carnem (præputii vestri,)* Genes. XVII. 11. futur. יִמַּל קְצִירוֹ, *succiditur ramus ejus,* Job. XVIII. 16. יִמָּלוּ, *succiduntur,* Job. XXIV. 24. Niph. præterit. נִמּוֹל, *circumcisus (fuit Abraham,)* Gen. XVII. 26. נִמּוֹלוּ, *circumcisi sunt,* ver. 27. part. plur. נִמֹּלִים, *circumcisi sunt,* Genes. XXXIV. 22.

נְמָלָה, f. *formica,* Prov. VI. 6. ab incidendis seminibus sic dicta: plur. נְמָלִים *formicæ,* Prov. XXX. 25.

נָמֵר m. *pardus,* Jer. V. 6. plur. נְמֵרִים, *pardi,* Cant. IV. 8. Chald. כִּנְמַר, *sicut pardus,* Dan. VII. 6.

*נֵס Chaldaicum vide in בְּנַס: נֵס in נָסַס.

נָסַג *apprehendit;* futur. לֹא יִסַּג כְּלִמּוֹת, *non apprehendet,* vel *ne apprehendat (vos) ignominia,* Mich. II. 6. juxta R. Salomon et ס est loco שׂ quasi à נָשַׂג. Hiph. הִסִּיג, *movit, amovit:* part. מַסִּיג גְּבוּל, *movens terminum,* Deut. XXVII. 17. plur. const. כְּמַסִּיגֵי גְבוּל, *sicut qui movent terminum,* Hos. V. 10. futur. לֹא תַסִּיג, *ne moveto,* Deut. XIX. 14. וְתַסֵּג, *et amovebis,* Mich. VI. 14. et ס in שׂ commutato, יַשִּׂיגוּ, *movent,* Job. XXIV. 2. Hoph. וְהֻסַּג, vide in סוּג.

נָסָה *tollere, attollere:* imperat. נְסָה עָלֵינוּ, *attolle super nos,* Psalm. IV. 7. futurum הֲנִסָּה דָבָר, *an proferemus verbum,* Job. IV. 2. idem est cum נָשָׂה, commutatis duabus literis. Pih. נִסָּה, *tentavit, probavit, expertus fuit, periculum fecit:* præterit. נִסָּה, *tentaverat (Abrahamum,)* Gen. XXII. 1. לֹא נִסָּה, *non expertus fuerat,* 1 Sam. XVII. 39.

מַסָּה, f. *tentatio, probatio:* et est proprium nomen loci illius, ubi tentarunt Dominum Israëlitæ, Exod. XVII. 7. construct. לְמַסַּת נְקִיִּם, *ad probationem innocentium,* Job. IX. 23. plur. הַמַּסֹּת, *tentationes, probationes,* Deut. VII. 19.

נָסַח *amovit, avulsit, evulsit:* *exstirpavit:* futur. יִסַּח, *evellit,* Prov. XV. 25. וְיִסָּחֲךָ, *et avellet, amovebit te,* Psalm. LII. 7. et passivè יִסְּחוּ, *avellentur,* Prov. II. 22. Niph. præt. וְנִסַּחְתֶּם, *et evellemini,* Deuteron. XXVIII. 63. Chaldaicè, futurum Ithpeh. יִתְנְסַח, *avellatur,* Esr. VI. 11.

מַסַּח, masc. *evulsio:* et custodietis custodiam domus מַסָּח, *ab evulsione,* pro מִמַּסָּח, 2 Reg. XI. 6. id est, ne aliqua evulsio, destructio, ruptura aut damnum domui inferatur, ut Kimchi explicat in Com.

נָסַךְ *fudit, effudit, perfudit, libavit:* *inunxit,* affundendo scil. præt. נָסַכְתִּי מַלְכִּי *inunxi regem meum,* Psalm. II. 6. metonymicè *expandere, obtegere, obducere,* cum de aridis dicitur: convenit cum סוּךְ et סכך quorum significata hîc accommodantur: particip. præterit. הַנְּסוּכָה, *ex-*

pansum, obductum, Ies. XXV. 7. infinit. וְלִנְסֹךְ, *et ad obducendum,* Ies. XXX. 1. Niph. præt. נִסַּכְתִּי, *inuncta sum,* Proverb. VIII. 23. Pih. futur. וַיְנַסֵּךְ, *sed effudit, libavit,* 1 Par. XI. 18. Chald. infinit. לְנַסָּכָה, *ad libandum,* Dan. II. 46. Hiph. וְהִסִּכוּ, *et libaverunt,* Jerem. XXXII. 29. infin. וְהַסֵּךְ, *et libandum,* Jerem. VII. 18. imperat. נַסֵּךְ, *libato,* Num. XXVIII. 7. futur. וַיַּסֵּךְ, *et libavit* sive *fudit,* Gen. XXXV. 14. Hoph. futur. יֻסַּךְ, vide in סָכַךְ.

נֶסֶךְ נֵסֶךְ, masc. *fusio, fusile: libamen; tegumentum:* נֶסֶךְ, *fusionem,* Genes. XXXV. 14. וְנֶסֶךְ, *et libamen,* Exod. XXX. 9. הַנָּסֶךְ, *tegumenti,* Numer. IV. 7. affix. וְנִסְכִּי, *et fusile meum,* Ies. XLVIII. 5. plur. וּנְסָכִים, *et libamina,* Levit. XXIII. 37. affix. וְנִסְכֵּיהֶם, *et libamina eorum,* Num. VI. 15. וּנְסָכֶיהָ, *et libamina ejus,* Num. XXIX. 31. Chald. cùm affix. וְנִסְכֵּיהוֹן, *et libaminibus eorum,* Esr. VII. 17.

נְסִיךְ, m. *libamen:* affix. נְסִיכָם, *libaminis eorum,* Deut. XXXII. 38. plural. נְסִיכִים, *principes, præfecti, toparchæ,* quod inuncti dicti: const. נְסִיכֵי, Jos. XIII. 21. aff. כָּל־נְסִיכֵימוֹ, *omnes principes eorum,* Ps. LXXXIII. 12.

מַסֵּכָה, fœm. *fusura, fusio, fusile: tegumentum, stragula:* מַסֵּכָה, *fusile,* Deuter. IX. 12. וְהַמַּסֵּכָה, *et operimenti istius,* Ies. XXV. 7. construct. מַסֵּכַת זְהָבֶךָ, *fusilis auri tui,* Ies. XXX. 22. plur. מַסֵּכוֹת, *fusilia, fusiles imagines,* 2 Paral. XXVIII. 2. מַסֵּכֹתָם, *fusionum* vel *fusurarum eorum,* Num. XXXV. 52.

מַסֶּכֶת, f. *jugum textoris, liciatorium,* Jud. XVI. 13. sic dictum, quòd tegatur telâ circumvolutâ.

נִיסָן נִיסָן, m. *Nisan,* nomen mensis Martii, Nehem. II. 1. qui primus factus Hebræis ratione anni legalis, Exod. XII. 2. ac priùs אָבִיב dicebatur, Exod. XIII. 4. hinc בְּרֵאשׁוֹן, Targum בְּנִיסָן, Exod. XII. 18. initium habet a novilunio Martii, cui majori ex parte respondet.

נָסַס *vexillum erexit:* nomen participiale נוֹסֵס, *vexillum ferens, signifer,* Ies. X. 18. Pih. præt. נוֹסְסָה בוֹ, *vexillum erexerit,* vexillo erecto irruerit aut incurrerit in eum, Ies. LIX. 19. quidam *fugaverit,* et tum est a נוּס, *fugit.* Hithp. מִתְנוֹסְסוֹת, *pro vexillis erunt, tanquam vexilla erecta erunt,* Zachar. IX. 16. quasi dicas vexillata, infinit. לְהִתְנוֹסֵס, *ad vexillandum, vexillo utendum,* Psal. LX. 6.

נֵס, m. *vexillum, signum militare,* vel *prodigiosum, pertica militaris:* עַל־נֵס, *super perticam vexillarem,* Num. XXI. 8. לְנֵס, *in signum,* Num. XXVI. 10. exemplum scil. omnibus propositum ut erectum vexillum: affix. נִסִּי, *vexillum meum,* Exod. XVII. 15.

נָסַע *profectus est, recessit,* Gen. XXXIII. 17. נָסָעוּ, *profecti sunt,* Genes. XXXVII. 17. infinitiv. וַיְהִי בִּנְסֹעַ, *et fuit in proficiscendo,* Num. X. 35. notandum, in hoc verbo literam נ inversè scribi, hoc modo בִּנְסֹעַ. Mox versu primo capitis sequentis, similiter invertitur in voce כְּמִתְאֹנְנִים, *sicut murmurantes, quiritantes.* Causam saniores notant, priori נ inverso, significatam fuisse benevolam Dei conversionem ad populum: altero impiam populi aver-

sionem a Deo, murmurando contra ipsum. vide Talmud. de Schabbatho, fol. 116. 1. Niph. præter. דּוֹרִי נִסַּע, *habitatio mea transfertur a me,* Ies. XXXVIII. 12. נִסַּע יִתְרָם, *transfertur excellentia eorum,* Job. IV. 21. Hiph. הִסִּיעַ, *proficisci fecit* vel *jussit, amovit* vel *amoveri jussit, transtulit, impulit, avexit, devexit:* particip. מַסִּיעַ אֲבָנִים, *amovens, transferens lapides,* Eccles. X. 9. futur. יַסַּע, *impulit,* Psalm. LXXVIII. 26. תַּסִּיעַ, *transtuleras,* Psal. LXXX. 9. וַיַּסִּעוּ, *et devexerunt,* 1 Reg. V. 31. תַּסִּיעִי, *amoveri jubeto,* 2 Reg. IV. 4.

מַסָּע, masc. *profectio, advectio, iter,* 1 Reg. VI. 7. *telum, missile,* a celeri profectione seu translatione dictum, Job. XLI. 17. לְמַסַּע, *ad profectionem,* id est, ad proficiscendum, Deut. X. 11. et sic וּלְמַסַּע, *et ad profectionem,* id est, facere proficisci, Numer. X. 2. plur. construct. מַסְעֵי, *profectiones,* Num. X. 28. aff. לְמַסְעָיו, *profectionibus, itineribus suis,* Gen. XIII. 3. מַסְעֵיהֶם, *profectionibus suis,* Ex. XL. 36.

סֹעָה, f. *profectio:* מֵרוּחַ סֹעָה, *a vento profectionis,* Psalm. LV. 9. id est, rapidissimo, cujus impetu omnia dispelluntur, proficiscuntur et transferuntur e loco suo.

נָסַק *scandit, ascendit:* fut. אִם אֶסַּק, *si scanderem,* Psal. CXXXIX. 8. Chald. præt. Aphel, הַסִּקוּ, *ascendere fecerant,* id est, adduxerant vel intruserant, Daniel. III. 22. infinit. לְהַנְסָקָה, *educere,* Daniel. VI. 24. Hoph. præterit. וְהֻסַּק, *et eductus est,* ibid.

נָעַל *clausit,* serâ scil. vel pessulo, *obseravit, pessulum obdidit: calceavit:* præterit. וְנָעַל הַדֶּלֶת, *et pessulum obdidit januæ,* 2 Sam. XIII. 18. futur. וָאֶנְעָלֵךְ, *calceavi te,* Ezechiel. XVI. 10. Hiph. futurum, וַיַּנְעִלוּם, *et calcearunt ipsos,* 2 Par. XXVIII. 15. Chaldaicum הַנְעֵל, vide in עֲלַל.

נַעַל, f. *calceus, calceamentum,* Gen. XIV. 23. aff. נַעֲלִי, *calceum meum,* Psalm. LX. 10. נַעַלְךָ, *calceamentum tuum,* Jos. V. 15. dual. נַעֲלַיִם, *par calceorum,* Amos II. 6. plur. בַּנְּעָלִים, *cum calceis,* Ies. XI. 15. aff. נְעָלָיו, *calceorum ejus,* Ies. V. 27. נַעֲלֵיכֶם, *calcei vestri,* Exod. XII. 11. et formâ fœm. נְעָלוֹת, *calcei,* Jos. IX. 5.

מַנְעוּל, m. *pessulus, sera,* Cant. V. 5. plural. מַנְעֻלָיו, *seras ejus,* Neh. III. 3.

מִנְעָל, m. *calceus:* aff. מִנְעָלֶךָ, *calceamentum tuum,* id est, calcatio tua, aut sub calceo tuo, Deut. XXXIII. 25.

נָעֵם *amœnum, jucundum esse:* præter. נָעַמְתָּ לִּי, *jucundus fuisti mihi,* 2 Sam. I. 26. נָעֵמוּ, *amœni fuerunt,* Ps. CXLI. 6. כִּי נָעֵמָה, *quod amœna esset,* Gen. XLIX. 15. וּמַה־נָּעַמְתְּ, *et quàm amœna, jucunda es,* Cant. VII. 7. futur. יִנְעָם, *jucunda erit,* Prov. II. 10.

נָעִים, m. *amœnus, jucundus,* Psalm. LXXXI. 3. et substantivè, *amœnum, jucundum, jucunditas,* Prov. XXII. 18. constr. וּנְעִים זְמִרוֹת, *et jucundus cantionibus,* 2 Sam. XXIII. 1. plural. דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים, *verba tua jucunda,* Prov. XXIII. 8. plur. fœm. נְעִימוֹת, *amœnæ res* vel *amœnitates,* Psalm. XVI. 11.

נֹעַם, m. *amœnitas, jucunditas,* Ps. XC. 17.

נַעֲמָנִים, m. p. *amœna, amœni fructus vel flores,* Ies. XVII. 10.

מַנְעַמִּים, m. p. *res amœnæ:* affix. בְּמַנְעַמֵּיהֶם, *rebus amœnis* vel *jucundis eorum,* Psalm. CXLI. 4.

נעץ נַעֲצוּץ, m. *vepretum, virgultum,* Ies. LV. 13. plural. נַעֲצוּצִים *virgulta,* Ies. VII. 19. Elias à Chaldæo נְעַץ, *infigere,* deducit, et vepretum vel vepres sic dicuntur, quòd contrectatæ carni infigantur.

נָעַר *excussit: rudit,* asinorum proprium verbum, unde חֲמוֹר נוֹעֵר, *asinus rudens,* apud Rabbinos. Metaphoricè tribuitur catulis leonum, qui ob imperfectum rugitum quasi rudere dicuntur: præteritum, חָצְנִי נָעַרְתִּי, *lacertum meum excussi,* Neh. V. 13. נָעֲרוּ, *rudebant,* Jer. LI. 38. participium, וְנֹעֵר, *et excutit,* scilicet fructus suos, vastus est, vel, rudit, Ies. XXXIII. 9. Niph. præterit. נִנְעַרְתִּי, *excussus sum,* Ps. CIX. 23. futurum, וְאִנָּעֵר, *et excutiam me,* Judic. XVI. 20. וְיִנָּעֲרוּ, *et excutiuntur,* Job. XXXVIII. 13. Pih. præt. וְנִעֵר, *et excussit,* Psalm. CXXXVI. 15. futur. יְנַעֵר, *excutiat,* Nehem. V. 13. Hithp. imper. הִתְנַעֲרִי, *excute teipsam,* Ies. LII. 2.

נַעַר, masc. *puer, puerulus, infans,* dictus quasi נִנְעָר, *excussus* ex utero materno: latè deinceps usurpatur: *infans recens natus,* Jud. XIII. 7. *trimestris,* Exod. II. 6. *adolescens,* Genes. XXXIV. 19. *puer ministrans* sive *famulus,* Gen. XXXVII. 2. et XLI. 12. Exod. XXXIII. 11. *puer* ratione judicii, Jerem. I. 6. ratione animi, 2 Par. XIII. 7. quomodo etiam principes pueri appellantur, Ies. III. 4. *agnellus, pecus tenellum,* Zach. XI. 16. aff. נַעֲרוֹ, *puer ejus,* Jud. VII. 11. נַעַרְךָ, *puer tuus,* Jud. VII. 10. plur. נְעָרִים, *pueri,* 2 Sam. XVIII. 15. const. נַעֲרֵי, *pueri,* 1 Sam. XXV. 9. affix. נְעָרָיו, *pueros suos,* Genes. XXII. 3. נַעֲרֵיהֶם, *pueri eorum,* Neh. V. 15. fœm. נַעֲרָה, *puella,* tam ætate quàm ministerio, ut *juvencula, adolescentula, pedissequa, ministra:* הַנַּעֲרָה, *puellæ,* Deuter. XXII. 19. alias semper in Mose absque ה in fine scribitur, ut הַנַּעַר, *puella,* Gen. XXIV. 14. plur. נְעָרוֹת, *puellas,* Esth. III. 2. constr. נַעֲרוֹת, *puellæ,* Esth. IV. 4. affix. נַעֲרֹתָיו, *puellis ejus,* Ruth. II. 22.

נֹעַר, m. *pueritia, infantia: juventus, adolescentia: concussio, excussio.* בַּנֹּעַר, *in juventute ista,* vel *cum juventa ista,* Job. XXXVI. 14. מִנֹּעַר, *a pueritia,* vel, *præ concussione,* Ps. LXXXVIII. 16.

נְעוּרִים, f. p. *pueritia, adolescentia:* Ies. LIV. 6. aff. בִּנְעוּרָיו, *in pueritia sua,* Thren. III. 27. נְעוּרֶיךָ, *adolescentiæ tuæ,* Mal. II. 15. et formâ fœmin. מִנְּעוּרֹתֵיהֶם, *inde à pueritia sua,* Jer. XXXII. 30.

נְעֹרֶת, f. *stupa,* quòd ex lino excussa: הַנְּעֹרֶת, *stupæ,* Jud. XVI. 9. לִנְעֹרֶת, *in stupam,* Ies. I. 31.

נָפַח *spiravit, flavit, efflavit, perflavit, sufflavit:* præter. וְנָפַחְתִּי, *et sufflabo,* Ezech. XXII. 21. Pyh. particip. נֻפָּח *sufflatus,* Job. XX. 26. Hiph. præt. הִפַּחְתִּי, *spirare fecerim, anhelantem reddiderim,* id est, defatigaverim, Job. XXXI. 39. וְהִפַּחְתֶּם, *et difflatis, flatu dispellitis,* Mal. I. 13.

מַפֻּחַ, m. *follis,* q. d. sufflatorium, Jer. VI. 29.

מַפַּח, m. *exspiratio:* Job. XI. 20.

נֹפֶךְ m. *chrysoprasus*, gemmæ species, Exod. XXVIII. 18. Onkelos, *smaragdum* reddit.

נָפַל *cecidit; dejecit* vel *demisit se, accidit, concidit, decidit, excidit, incidit, procidit, defecit, ruit, corruit, irruit.* præter. נָפַל, *procidit*, 2 Sam. XIX. 18. etc. Chald. præter. נְפַל, *procidebat*, Dan. II. 46. נְפַלוּ, *ceciderunt*, Dan. III. 23. partic. נָפְלִין, *procidentes*, Dan. III. 7. futur. יִפֵּל, *prociderit*, Dan. III. 6. *acciderit*, Esr. VII. 20. תִּפְּלוּן, *prociditote*, Daniel. III. 5. Hiph. הִפִּיל, *fecit, effecit* aut *sivit cadere* vel *decidere, dejiciendum curavit, abjecit, dejecit, ejecit, injecit, projecit, prostravit.* præt. הִפִּיל פּוּר, *jussit conjici Pur*, id est, sortem, Esth. III. 7. הִפַּלְתִּי, *feci ut caderent*, Jos. XXIII. 4. Hithp. הִתְנַפֵּל, *proruere, prosternere se.* præt. הִתְנַפַּלְתִּי, *prorui, prostravi me*, Deuter. IX. 25. particip. מִתְנַפֵּל, *prosternens se*, Esr. X. 1. infinit. לְהִתְנַפֵּל, *ut irruat in nos*, Genes. XLIII. 18. futurum, וָאֶתְנַפַּל, *et prorui*, Deut. IX. 25.

נֵפֶל, m. *abortus, abortivum*, quasi cadivum dicas: כְּנֵפֶל טָמוּן, *quasi abortus abditus*, Job. III. 16.

נְפִלִים, נְפִילִים, m. p. *gigantes*, Gen. VI. 4. Num. XIII. 34. sic dicti, quasi dejectores, quod immani sua proceritate homines cadere facerent, ut scribit Aben Esra: vel quasi defectores, quòd per impietatem à Deo deficerent: vel quasi irruptores quòd violenter in homines irruerent, eosque opprimerent.

מַפָּל, m. *quisquiliæ: deciduum*, Amos VIII. 6. plural. constructum, מַפְּלֵי בְשָׂרוֹ, *decidua carnis ejus*, Job. XLI. 15. R. Levi scribit esse partes carnis dissilientes et separatas ab invicem, ut majorum piscium caro: tori, musculi.

מַפֵּלָה מַפָּלָה, f. *cadivum, cadaver: casus, ruina:* לְמַפֵּלָה, f. *in ruinam*, Ies. XXIII. 13. construct. מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה, *cadaver leonis*, Jud. XIV. 8. aff. מַפַּלְתּוֹ, *cadivum ejus*, id est, cadivum truncum ejus, Ezech. XXXI. 13. מַפַּלְתֵּךְ, *casus tui*, Ezechiel. XXXII. 10.

נָפַץ *sparsus, dispersus fuit:* præterit. נָפַץ הָעָם, *dispergeret se*, vel *dispergeretur populus*, 1 Samuel. XIII. 11. נָפֹצוּ, *disperguntur*, Ies. XXXIII. 3. נָפְצָה, *dispersit se*, Gen. IX. 19. particip. נָפוּץ, *dispersum*, Jer. XXII. 28. plur. וּנְפֻצוֹת, *et dispersas*, Ies. XI. 12. et activè, infinit. וְנָפוֹץ, *et comminuendo, collidendo in partes*, scil. quæ hinc inde disperguntur, Jud. VII. 19. Pih. נִפֵּץ, *dispersit, dissipavit:* præt. וְנִפֵּץ, *et dissipet, allidendo* scil. Psal. CXXXVII. 9. Pyh. partic. מְנֻפָּצוֹת, *dissipatos*, Ies. XXVII. 9.

נֶפֶץ, m. *dispersio*, Ies. XXX. 30.

מַפֵּץ, m. *malleus*, maximè bellicus verutus, quo equites utebantur ad pertundenda arma inimicorum, Jer. LI. 20.

מַפָּץ, m. *dissipatio;* aff. מַפָּצוֹ, *dissipationis suæ*, Ezech. IX. 2.

נְפַק Chald. *egressus fuit, prodiit:* præter. נְפַק, *egressus erat*, Dan. II. 14. נֶפְקַת, *egressa erat*, ver. 13. נְפַקוּ, *egressi sunt:* Dan. V. 5. quod juxta vocales legitur נְפַקָה ex tertia plural. fœm. propter nomen subsequens. partic. וְנָפֵק, *et prodibat*, Dan. VII. 10. plur. נָפְקִין, *egrediebantur*,

Dan. III. 26. imp. פקו, *egredimini*, Dan. III. 26. Aphel præt. הנפק, *exportavit*, Dan. V. 2. et Esr. V. 14. pl. הנפקו, *exportaverant*, Dan. V. 3.

נפקתא ,נפקא, f. Chald. *sumptus, impensæ*, Esr. VI. 4.

נפש c. sed fœmininum sæpius, *anima, animus, mens: vita, corpus animatum, halitus*, item *anima concupiscens, concupiscentia. Appetitus*, Proverb. XXIII. 2. denique per catachresin *cadaver, corpus exanime*, ut Hag. II. 14. Levit. XIX. 28. et XXI. 1. affix. נפשו, *halitus ejus*, Job. XLI. 12. plur. masc. semel tantùm, את־נפשים, *animas*, Ezech. XIII. 20. fœm. נפשות, *animæ*, Exod. XII. 4. construct. נפשות ביתו, *animas domus suæ*, Gen. XXXVI. 6. affix. לנפשותם, *in animas ipsorum (est,)* Prov. I. 18. hinc verbum in Niph. pro *respirare*: futur. וינפש, *et respiret, recreet se*, Exod. XXIII. 12.

נפת נפה, vide in נוף.

נץ m. *accipiter*, Job. XXXIX. 26. avis calidam regionem amans, meridiem versùs alas expandens, scribit Aben Esra. Kimchi in lib. Radicum notat, posse deduci a נצה quod potens sit ad volandum.

*נצא, vide mox infrà in נצה.

נצב נציב, m. *statua*, Gen. XIX. 26. *statio*, stationarii milites, 1 Sam. XIII. 3. *sitarchus*, præfectus annonæ regiæ, 1 Reg. IV. 19. ונציב, *et statio*, 1 Paral. XI. 16. plural. נציבים, *stationarii*, 2 Sam. VIII. 6. affine est verbo נצב.

מצבה ,נצב, vide in יצב.

נצבא, fœm. emph. נצבתא, Chald. *firmitas, durities*, Dan. II. 41. juxta Aben Esram et R. Saadiam.

נצה *volare, avolare*, item *vastari; destrui*, ex usu Chaldaico. præt. נצו, *avolant*, Thren. IV. 15. infinit. נצא תצא, *avolando exibit*, Jerem. XLVIII. 9. ubi א est loco ה: Kimchi in Comment. etiam תצא hinc deducit, pro תצא sive תצה, *avolabit*. Ex altera significatione, futur. תצינה, *vastabuntur, destruentur*, Jer. IV. 7. R. Mosche Kimchi pater R. Davidis exponit *florebunt, germinabunt*, a נוף. Vastatæ scilicet gramen producent. Niph. נצה, *contendere, rixari, certare, concertare: vastari:* particip. נצים, *contendentes*, Exod. II. 13. גלים נצים, *in acervos vastos*, 2 Reg. XIX. 25. fut. וכי־ינצו, *et quum certaverint*, Exod. XXI. 22. Hiph. הצה, *certare, rixas movere.* præt. הצו, *rixas moverunt*, Numer. XXVI. 9. infin. בהצתם, *cùm rixas movissent ipsi*, ibid. בהצתו, *cùm certaret*, Psal. LX. 2.

נצה, f. *pluma, pennæ*, quasi volatum dicas, Ezech. XVII. 7. affix. בנצתה, *cum plumis ejus*, Lev. I. 16. Chaldæus, באוכליה, *cum cibo ejus*, et R. Salomon Jarchi, עם בני מעיה, *cum visceribus ejus*, sive sordibus in ingluvie ac visceribus contentis: ונצה, *et pluma*, Job. XXXIX. 13. vel juxta quosdam, *struthiocamelus, quasi pennatus dictus*, Job. XXXIX. 16.

נצה, vide suprà in נוץ.

מצה, f. *jurgium*, Prov. XIII. 10. vide et מצץ.

מצות, f. idem: plural. cum affix. מצתיך, *concertationum tuarum*, Ies. XLI. 12.

נצח Pih. *vicit, superavit: præfuit, præfectus fuit: solicitavit, ursit.* Nam præfectorum est alios virtute et

authoritate superare, et ad officium urgere. particip. מְנַצֵּחַ, *præfectus, victor;* is in re musica dicitur *præcentor*, unde in titulis Psalmorum, לַמְנַצֵּחַ, *præfecto musicæ, præcentori,* dem übersinger, (*the chief singer,*) ut Judæi in Germanica Psalmorum versione reddunt, Psalm. IV. 1. plural. מְנַצְּחִים, *præfecti, solicitatores,* 2 Chron. II. 2. וּמְנַצְּחִים, *et præfecti erant, præerant,* 2 Par. XXXIV. 13. infinit. לְנַצֵּחַ, *ut præessent, ut urgerent,* 1 Par. XXIII. 4. Niph. partic. fœmin. מְשֻׁבָה נִצַּחַת, *aversione pervincente,* Jerem. VIII. 5. id est, pervicacissima, pertinacissima; vel juxta Kimchium et Aben Esram, æterna, perpetua, continua, quasi æternata, a nomine, נֵצַח. Chald. particip. Ithpa. מִתְנַצַּח, *superans, superabat, præfectus existebat,* Dan. VI. 4.

נֶצַח נֵצַח, m. *æternitas,* sic dicta quasi omnia vincens: *robur,* quòd eo victoria paratur: וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל, *quinetiam æternitas* vel *robur Israëlis,* 1 Sam. XV. 29. id est, æternus vel robustus Deus Israëlis: וְהַנֵּצַח, *et æternitas,* 1 Par. XXIX. 11. לָנֶצַח, *in æternitatem, in sempiternum,* Ies. XXXIV. 10. עַד־נֶצַח, *in æternum usque,* Psal. XLIX. 20. et sæpiùs cum Tzere non reperitur. Cum Sægol, נֶצַח, *æternitas,* id est, *æternus,* Jer. XV. 18. item נֶצַח, *in æternum,* pro לָנֶצַח, Psal. XVI. 11. הֲלָנֶצַח, *an in æternum,* 2 Sam. II. 26. aff. נִצְחִי, *robur meum,* Thren. III. 18. נִצְחָם, *robur eorum,* Iesaias LXIII. 3. plural. לְנֵצַח נְצָחִים, *in æternitatem æternitatum,* Ies. XXXIV. 10.

נָצַל Niph. *evasit, eripuit se, ereptus fuit:* præt. נִצַּלְנוּ, *eripimur, evasimus,* Jer. VII. 10. Pih. נִצֵּל, *eripuit: spoliavit, abripuit: diripuit.* præt. וְנִצַּלְתֶּם, *et spoliabitis,* Exod. III. 22. fut. יְנַצֵּלוּ, *eripient,* Ezech. XIV. 14. וַיְנַצְּלוּ, *et spoliaverunt, diripuerunt,* 2 Par. XX. 25. Hiph. הִצִּיל, *eruit, eripuit, liberavit; separavit, evasit,* præterit. וְהִצִּיל, *et eripiat se,* 2 Sam. XX. 6. etc. Chald. particip. מַצִּיל, *eripiens,* Dan. VI. 28. infinit. לְהַצָּלָה, *eripere,* Dan. III. 29. aff. לְהַצָּלוּתֵהּ, *eripere eum,* Dan. VI. 15. infinit. cum Chirek ab initio גָּנוֹן וְהִצִּיל, *protegendo et eripiendo,* Ies. XXXI. 5. simile vide in מלט. Hoph. part. מֻצָּל, *ereptus,* Amos IV. 11. Hithp. futur. וַיִּתְנַצְּלוּ, *et spoliaverunt se,* Exod. XXXIII. 6.

הַצָּלָה, f. *liberatio,* Esth. IV. 14.

נָצַץ *scintillare,* partic. præsens plural. נֹצְצִים, *scintillantes,* Ezech. I. 7.

נִיצוֹץ, m. *scintilla:* לְנִיצוֹץ, *in scintillam, velut scintilla,* Ies. I. 31.

נָצַר *custodivit, servavit.* præter. עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי, *testimonia tua custodiam,* Psal. CXIX. 22. part. præter. נָצוּר, vide in צור. plur. וּבַנְּצוּרִים, *et apud custodita,* id est, idola quæ custodiuntur à suis cultoribus, non autem custodiunt eos, Ies. LXV. 4. R. Salomon et Chaldæus, apud cadavera mortuorum, quæ necromantæ custodire solebant, ut ab iis aliquid sciscitarentur: Ab. Esra, in vastitatibus, locis vastis, juxta illud, עִיר נְצוּרָה, *civitas desolata,* Ies. I. 8. de quo vide etiam in צור. constr. וּנְצוּרֵי, *et custoditos,* Ies. XLIX. 6. fœm. construct. נְצֻרַת לֵב, *custodita corde,* id est, cauta et circumspecta, Prov. VII. 10. plur. וּנְצֻרוֹת, *et cus-*

todita, id est, recondita, Ies. XLVIII. 6. imper. נִצְּרָה, *custodi,* Psal. CXLI. 3. cum ה paragogico et Dagesch euphonico: sic Prov. IV. 13.

נֹצֵר, m. *custodiens; custos:* plur. נֹצְרִים בָּאִים, *custodes veniunt,* Jer. IV. 16. const. נֹצְרֵי.

נֵצֶר, m. *surculus,* Ies. LX. 21. sic dictus quòd custodiâ egeat, ne à vento dejiciatur aut avellatur.

נָקַב *fixit, perforavit, transfixit:* metaphoricè *expressit,* expressè nominavit: item *maledixit, execratus est,* quæ significatio à קָבַב petita. præt. נָקַבְתָּ, *perforasti,* Hab. III. 14. particip. præsens וְנֹקֵב, *qui exsecratur,* Levit. XXIV. 16. partic. præter. נָקוּב, *perforatum,* Hag. I. 6. infinit. בְּנָקְבוֹ, *quum exsecratus fuerit,* Lev. XXIV. 16. imper. נָקְבָה, *fige, nominatim exprime, definito,* Genes. XXX. 28. futur. וְאֶקֹּב נָוֵהוּ, *et exsecrabor habitaculum ejus,* Job. V. 3. quod et à קָבַב esse potest: יִנְקָב־אָף, *perforabit nasum,* Job. XL. 24. יִקֳּבֶנּוּ, *fixerit, expresserit illud,* Ies. LXII. 2. Niph. præter. נִקְּבוּ, *fixi, expressi fuerunt,* Num. I. 17.

נְקָבִים, m. p. *fistulæ,* quasi perforatæ dicta: aff. וּנְקָבֶיךָ, *et fistularum tuarum,* Ezech. XXVIII. 13.

נְקֵבָה, f. *fœmina,* sexus nomen tam in brutis quàm in hominibus, Lev. III. 1. וּנְקֵבָה, *et fœminam,* Gen. I. 27.

מַקֶּבֶת, f. *perforatio, excavatio:* item *malleus,* propriè unâ parte acutus ad perforandum aptus, latius deinde pro quovis malleo sumitur: אֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר, *ad excavationem foveæ,* Ies. LI. 1. אֶת־הַמַּקֶּבֶת, *malleum,* Jud. IV. 21. plur. וּמַקָּבוֹת, *et mallei,* 1 Reg. VI. 7. וּבַמַּקָּבוֹת, *et malleis,* Jes. XLIV. 12.

נָקַד נְקֻדָּה, f. *punctum à figendo* vel *infigendo:* plur. נְקֻדּוֹת, *puncta,* Cant. I. 11.

נָקֹד, m. *punctatum, punctis respersum,* Gen. XXX. 32. plur. נְקֻדִּים, *punctulis respersos,* Gen. XXX. 39. fœm. וְהַנְּקֻדּוֹת, *et punctulis respersas,* Gen. XXX. 35.

נֹקֵד, m. *pecuarius,* propriè ovium quòd eæ punctari et certis signis notari solent, ut cognoscantur. Inde generale fit, 2 Reg. III. 4. plural. בַּנֹּקְדִים, *inter pecuarios,* Amos I. 1.

נִקֻּדִים, m. p. *micæ;* וְהָיָה נִקֻּדִים, *et fuit in micas,* Jos. IX. 5. aut in puncturas, id est, mucidus, punctis mucoris respersus. item *buccellata* à certis punctulis dicta, 1 Reg. XIV. 3.

נָקָה *mundus, purus fuit:* metaphoricè, *innocens, impunis fuit:* infin. נַקֵּה תִנָּקֶה, *innocens* vel *impunis existendo impunis eris,* Jer. XLIX. 12. Niph. נִקָּה, *innocentem egit* vel *asseruit se, innocens, insons fuit* vel *declaratus fuit, impunis relictus fuit, expurgatus fuit.* præter. נִקָּה, *innocentem agit* vel *asserit se,* Zach. V. 3. וְנִקִּית *insons eris,* Gen. XXIV. 8. Pih. נִקָּה, *mundavit, innocentem declaravit, absolvit.* præteritum, וְנִקֵּיתִי, *et mundabo,* Joël. IV. 21. infin. וְנַקֵּה, *et absolvendo,* Exod. XXXIV. 7. etc.

נָקִי נָקִיא, m. *mundus, purus, innocens, insons, innoxius, immunis:* דָּם נָקִיא, *sanguinem innoxium,* Jon. I. 14. constr. נְקִי כַפַּיִם, *innocens manibus,* Ps. XXIV. 4. plur. אֶבְיוֹנִים נְקִיִּים, *egenorum innocentium,* Jer. II. 34. וִהְיִיתֶם נְקִיִּם, *eritisque innocentes,*

Numer. XXXII. 22. Chald. כַּעֲמַר נְקֵא, *ut lana munda*, Dan. VII. 9.

נִקָּיוֹן, *munditia, mundities, innocentia*, Hos. VIII. 5. בְּנִקָּיוֹן, *in innocentia*, Psal. XXVI. 6. construct. נִקְיוֹן שִׁנַּיִם, *munditiem dentium*, Amos IV. 6.

מְנַקִּיּוֹת, f. p. *scopulæ*, quasi emundatoria dictæ, Numer. IV. 7. affix. וּמְנַקִּיֹּתָיו, *et scopulas ejus*, Exod. XXV. 29. Hebræi hîc variant.

נָקַם *ultus est, ultionem sumpsit, vindicavit*: construitur absolutè, et cum accus. et præposit. ב מִן, עַל, et ל. præterit. וּנְקָמַנִי, *et ulciscetur me*, 1 Sam. XXIV. 13. particip. præsens נֹקֵם לְצָרָיו, *ulciscens, ultor est in hostes suos*, Nah. I. 2. Niph. præt. וְנִקַּמְתִּי מֵאֹיְבַי, *et ultionem sumpsero de inimicis meis*, 1 Sam. XIV. 24. inf. לְהִנָּקֵם מִצָּרָיו, *ut ultionem sumat de hostibus suis*, Jer. XLVI. 10. imper. וְהִנָּקֵם לִי. *ultionem sume mihi* vel *pro me*, Jer. XV. 15. etc. Pih. præt. וְנִקַּמְתִּי בָּכֶם, *et ultionem sumam de vobis*, Jud. XV. 7. Hoph. futurum, יֻקָּם, *vindicator*, Gen. IV. 15. Hithp. part. וּמִתְנַקֵּם, *et ulciscentem se, ultorem sui*, Psal. VIII. 3. futur. תִּתְנַקֵּם, *ultionem sumeret*, Jer. V. 9.

נָקָם, m. *ultio, vindicta*, Ez. XXV. 12. const. נְקַם בְּרִית, *ultionem fœderis*, Lev. XXVI. 25.

נְקָמָה, f. idem, Psal. CXLIX. 7. const. נִקְמַת דָּם, *ultionem sanguinis*, Ps. LXXIX. 10. aff. נִקְמָתְךָ, *ultionem tuam*, Jer. XI. 20. plur. נְקָמוֹת, *ultiones*, Psal. XVIII. 48.

נָקַע *luxari, recedere, divelli*, et metaphoricè de anima dicitur: construitur cum præpositione מִן. præt. נָקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אֲחוֹתָהּ, *luxata est anima mea à sorore ejus*, Ez. XXIII 18. id est tanquam luxatum et elisum membrum recessit ab ea. Idem est cum יָקַע.

נָקַף *excîdit, concîdit*: futurum, חַגִּים יִנְקֹפוּ, *festa excîdant*, Ies. XXIX. 1. id est, sacrificia festorum mactent et intransitivè juxta Aben Esram, *excidentur*, hoc est, יִפְסְקוּ, *cessabunt*. Pih. præterit. וְנִקַּף, *et excîdet, amputabit*, Ies. X. 34. נִקְּפוּ זֹאת, *conciderint, perfoderint hoc*, Job. XIX. 26. Hiph. futur. אַל־תַּקִּפוּ, *ne circumcidite*, Levit. XIX. 27. convenit cum יָקַף.

נֹקֶף, m. *strictura*, id est, olearum extrema decussio et quasi excisio, Ies. XVII. 6.

נִקְפָּה, f. *dissolutio, discissio*, Ios. III. 24.

נקק נָקִיק, m. *foramen, caverna*: בִּנְקִיק הַסָּלַע, *in foramine petræ*, Jer. XIII. 4. plur. constr. וּבִנְקִיקֵי, *et in foraminibus*, Ies. VII. 19. וּמִנְּקִיקֵי הַסְּלָעִים, *et de foraminibus petrarum*, Jer. XVI. 16.

נָקַר *effodit, perfodit*: infinit. בִּנְקוֹר לָכֶם, *in effodiendo vobis*, 1 Sam. XI. 2. futur. יִקְּרוּהָ, *effodient illum*, Prov. XXX. 17. Pih. præter. עֲצָמַי נִקַּר, *ossa mea perfodit*, Job. XXX. 17. futur. תְּנַקֵּר, *effodies*, Num. XVI. 14. וַיְנַקְּרוּ, *et effoderunt*, Jud. XVI. 21. Pyh. præt. נֻקַּרְתֶּם, *effossi estis*, Ies. LI. 1.

נִקְרָה, f. *foramen, caverna*: constr. בְּנִקְרַת הַצּוּר, *in caverna* vel *cavitate petræ*, Exod. XXXIII. 22. plural.

בְּנִקְרוֹת הַצֻּרִים, *in cavernas petrarum*, Ies. II. 21.

נָקַשׁ *illaqueavit* vel *illaqueatus fuit*: particip. præsens, נוֹקֵשׁ רָשָׁע, *illaqueat impium*, juxta quosdam Hebræos, vel *illaqueatur impius*, ut alii volunt, Ps. IX. 17. Niph. futur. פֶּן תִּנָּקֵשׁ, *ne illaqueeris*, Deut. XII. 30. Pih. futur. יְנַקֵּשׁ, *illaqueet*, Psalm. CIX. 11. וַיְנַקְשׁוּ, *illaqueare cupiunt*, *tendunt laqueos*, Ps. XXXVIII. 13. Hithp. part. מִתְנַקֵּשׁ, *in tendiculam ponis te*, 1 Sam. XXVIII. 9.

נְקַשׁ Chald. *collidere*. particip. plural. נָקְשָׁן, *collidentes erant*, Dan. V. 6.

נֵרְדְּ *nardus*, Cant. IV. 14. affix. נִרְדִּי, *nardus mea*, vel *nardinum*, Cant. I. 12. plur. נְרָדִים, Cant. IV. 13.

נָשָׂא *tulit, attulit, protulit, sustulit*: *abstulit; gestavit, portavit, asportavit, deportavit, exportavit, reportavit: sumpsit, assumpsit, accepit, suscepit, sustinuit: levavit, allevavit, elevavit, sublevavit*: *condonavit, pepercit*, et tum ferè cum dativo construitur: quandoque imitatur formam verborum in ה desinentium: præterit. וְנָשׂוּ, *et ferent*, Ezech. XXXIX. 26. pro וְנָשְׂאוּ: נָשָׂאתָה לָעָם, *condonasti populo*, Num. XIV. 19. part. Pahul constr. נְשׂוּי, *levatus*, Ps. XXXII. 1. Chald. præterit. וּנְשָׂא, *et abstulit*, Dan. II. 35. imper. שֵׂא, *sumito*, Esr. V. 15. Niph. נִשָּׂא, *sustulit, extulit se, sublatus, elatus, allatus, portatus, deportatus fuit*: præter. וְנִשָּׂא בָם, *et portabitur illis*, Exod. XXV. 28. Pih. נִשָּׂא, ut in Kal: item *donavit, dono attulit*, vel *obtulit*. præt. אִם־נִשֵּׂאת נִשָּׂא לָנוּ, *an donativum donavit nobis*, 2 Sam. XIX. 43. נִשָּׂא אֶת־שְׁלֹמֹה, *donaverat Salomoni*, 1 Reg. IX. 11. et in Tzere, נִשֵּׂא, *exaltaverit, extulerit*, 2 Sam. V. 12. etc. Hiph. וְהִשִּׂיאוּ, *et faciant* aut *sinant ferre*, Lev. XXII. 16. וְהִשִּׂיאוּ, *et attolli* vel *asportari curabunt*, 2 Sam. XVII. 13. Hithp. præter. הִתְנַשֵּׂא, *efferret se*, Ezech. XVII. 14. particip. מִתְנַשֵּׂא, *efferens se*, 1 Reg. I. 5. infin. בְּהִתְנַשֵּׂא, *efferendo te*, Prov. XXX. 32. etc. Chald. part. fœm. מִתְנַשְּׂאָה, *extollens se*, Esr. IV. 19.

נָשִׂיא, masc. *princeps* quasi elatus super alios, Lev. IV. 22. construct. נְשִׂיא אֱלֹהִים, *princeps Dei*, Gen. XXIII. 6. plural. נְשִׂיאִים, *principes*, Gen. XVII. 20. item *vapores, nubes*, quia è terra in sublime attolluntur, Jerem. X. 13. Proverb. XXV. 14. construct. נְשִׂיאֵי מַטּוֹת, *principes tribuum*, Num. I. 16. affix. נְשִׂיאֶיהָ, *principes ejus*, Ezech. XXXII. 29.

נְשֵׂאת, f. *oblatio, donarium, donativum*: 2 Sam. XIX. 43.

שִׂיא, m. *excellentia, elatio*: affix. שִׂיאוֹ, *excellentia ejus*, Job. XX. 6.

שְׂאֵת, f. *excellentia*, Gen. XLIX. 3. *tumor*, Lev. XIII. 2. *remissio, condonatio*, Genes. IV. 7. וְלַשְׂאֵת, *et tumori isti*, Lev. XIV. 56. affix. שְׂאֵתוֹ, *excellentia ejus*, Jobus XIII. 11. מִשְּׂאֵתוֹ, *de excellentia ejus*, Psalm. LXII. 5. et contractè מִשֵּׂתוֹ, *ab excellentia ejus*, Job. XLI. 17. est et infinitivus Kal.

מַשָּׂא, m. *onus*, a tollendo ac ferendo dictum; *prophetia*, propriè onerosa, calamitatum ac pœnarum onus denuncians, Ies. XIII. 1. *elatio*, res ad quam attollitur vel levatur animus, Ezech. XXIV. 25. aff. וְאֶל־

וּמַשָּׂאֲ, *et in onere vestro,* Num. IV. 19. fœmininum מַשָּׂאָה, *onus* vel *incendium,* juxta Ab. Esram, Ies. XXX. 27. sic dictum quòd sursum se effert; *ferculum* a ferendo, juxta Chaldæum et Hebræos, Gen. XLIII. 34. 2 Sam. XI. 8. *collecta,* quasi elevationem pecuniæ dicas, 2 Par. XXIV. 9. construct. מַשְׂאַת כַּפַּי, *elatio manuum mearum,* Psalmus CXLI. 2. וּמַשְׂאַת בַּר, *et onus frumenti,* Amos V. 11. plural. מַשְׂאֹת, *fercula,* Gen. XLIII. 34. מִמַּשְׂאוֹת, *præ ferculis,* ibid. מַשְׂאוֹת, *onerosas prophetias,* Thren. II. 14. לְמַשְׂאוֹת אוֹתָהּ, *ad tollendum eam,* Ezech. XVII. 9. nomen loco infinitivi positum, regens casum verbi sui: affix. מַשְׂאוֹתֵיכֶם, *oblationum, munerum vestrorum,* Ez. XX. 40.

מַשּׂא, m. *acceptio:* וּמַשֹּׂא פָּנִים, *et acceptio facierum,* 2 Paral. XIX. 7. id est, personarum discrimen non habet.

מַשְׂאֵת, f. *onus,* Soph. III. 18. *incendium,* Jer. VI. 1. *oblatio, munus,* Esth. II. 18. וּמַשְׂאֵת, *et munus,* Jer. XL. 5. וְהַמַּשְׂאֵת, *et incendium,* Jud. XX. 40.

נשא Hiph. הִשִּׁיא, *decepit, seduxit:* construitur cum dativo et accusativ. præterit. הִשִּׁיא אוֹתָךְ, *seduxit te,* Jerem. XLIX. 16. הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי, *serpens ille seduxit me,* Genes. III. 13. infinit. הַשֵּׁא הִשֵּׁאתָ לָעָם הַזֶּה, *seducendo seduxisti populum hunc,* Jerem. IV. 10. futur. אַל־יַשִּׁיא לָכֶם, *ne seducat vos,* 2 Reg. XVIII. 29. יַשִּׁיא, Psal. LXXXIX. 23. vide in נָשָׁה. Niph. præt. נִשְּׁאוּ, *decipientur,* Ies. XIX. 13.

מַשָּׁאוֹן, m. *deceptio,* Prov. XXVI. 26.

מַשּׁוּאוֹת, vide in שָׁאָה.

נָשַׁב *perflavit, sufflavit:* præter. נָשְׁבָה בּוֹ, *perflat in eum,* Ies. XL. 7. Hiph. futur. יַשֵּׁב רוּחוֹ, *efflat ventum suum,* Ps. CXLVII. 18. וַיַּשֵּׁב אֹתָם, *et difflavit eos,* Genes. XV. 11. id est, flatu abegit.

נשג Hiph. הִשִּׂיג, *attigit, assecutus, consecutus est: attingere fecit, admovit:* præter. וְהִשִּׂיג, *et attinget,* Levit. XXVI. 5. particip. מַשִּׂיג יָדוֹ, *attingere faciens, admovens manum suam,* 1 Sam. XIV. 26. futur. יַשִּׂיגוּ, *assequentur,* Ies. XXXV. 10. quod etiam vide in נסג.

שִׂיג, m. *insectatio,* 1 Reg. XVIII. 27.

נָשָׁה *oblitus fuit: mutuavit, mutuum* vel *mutuo dedit, fœneravit* aut *fœnore accepit, exegit creditum* vel *mutuum,* quâ significatione ferè cum ב construitur: præt. נָשִׁיתִי טוֹבָה, *oblitus sum boni,* Thren. III. 17. לֹא נָשִׁיתִי וְלֹא־נָשׁוּ־בִי, *non mutuum dedi, neque mutuo dederunt mihi,* Jerem. XV. 10. נָשְׁתָה, vide in נָשַׁת. partic. præsens נֹשֶׁא, *mutuans, creditor; exactor crediti:* אֲשֶׁר לוֹ נֹשֶׁא, *cui erat exactor, creditor,* 1 Sam. XXII. 2. cum א loco ה: sic כַּנֹּשֶׁה כַּאֲשֶׁר נֹשֶׁא בוֹ, *ut fœnore accipiens, sic fœnerans ipsi,* Ies. XXIV. 2. plural. נֹשִׁאִים, *exigitis,* Neh. V. 7. cum א redundante: נֹשִׁים בָּהֶם, *exactores egimus,* vel *mutuo dedimus,* Neh. V. 10. cum aff. מִנֹּשַׁי, *ex creditoribus meis,* Ies. L. 1. infin. נָשִׁיתִי אֶתְכֶם נָשֹׁא, *oblitus sum vestri obliviscendo,* Jerem. XXIII. 39. futurum, תֶּשִׁי,

oblitus es, Deuter. XXXII. 18. irregulariter pro תְּשֶׁה, cui non dissimile vide in מָחָה. Niph. futurum, תִּנָּשֵׁנִי, *oblivisceris mei,* vel passivè, *oblivioni traderis à me,* Ies. XLIV. 21. ut Kimchi explicat quasi תִּנָּשֶׁה מִמֶּנִּי. Pih. præterit. נַשַּׁנִי, *oblivisci facit me,* Genes. XLI. 51. cum Pathach ab initio loco Chirek. Hiph. præt. הִשָּׁהּ, *oblivisci fecit eam, destituit eam,* Job. XXXIX. 17. participium constructum loco nominis, מַשֵּׁה יָדוֹ, *mutuum, creditum manus suæ,* Deuter. XV. 2. futur. יַשֶּׁה לְךָ, *mutuat tibi (Deus,)* Job. XI. 6. id est, mutuando differt, nec rigidè pœnam exigit, aut obliviscetur tibi, sensu eodem: יַשִּׁיא, *exactorem aget,* Psal. LXXXIX. 23. cum א loco ה unde per apocopam יַשִּׁי, *exactorem aget,* Psalm. LV. 16. תַשֶּׁא, *mutuaveris,* Deut. XXIV. 10.

נָשֶׁה, m. *mutuatus, luxatus:* גִּיד הַנָּשֶׁה, *nervum mutuatum,* Genes. XXXII. 33. quem acetabulum ossis sacri transmittit in coxam, tanquam si mutuo illi concederet; vel nervum luxatum, qui luxatus obtorpuerat, quasi loci sui oblitus fuisset; vide R. Sal. Est sicut בָּלֶה, *attritus,* et similia.

מַשָּׁא, m. *debitum, mutuum,* Neh. V. 7. ubi quædam exemplaria habent מַשָּׂא, *onus* quod eodem redit, et sic quoque, ver. 10. וּמַשָּׁא, *et debitum, mutuum* sive *jus repetendi mutuum,* Neh. X. 32. cum א loco ה: fœmin. construct. מַשַּׁאת מְאוּמָה, *mutuum rei alicujus,* Deuter. XXIV. 10. plur. מַשָּׁאוֹת, *debita,* Proverb. XXII. 26.

נְשִׁי, m. idem; aff. נִשְׁיֵכִי, *debitum tuum,* 2 Reg. IV. 7. pro נִשְׁיֵךְ juxta Masorethas. Sic mox ibidem sequitur, בָּנַיְכִי pro בָּנַיִךְ, et scriptura indicat formam Chaldaicam.

נְשִׁיָּה, f. *oblivio,* Ps. LXXXVIII. 13.

נָשִׁים, f. p. *fœminæ, mulieres, uxores,* quasi obliviosæ dictæ, quòd minus memoriâ valeant quàm mares, aut quòd in illis oblivioni detur et exstinguatur paterna familia, sicut è contrario mas à memoria dicitur זָכָר quòd majori memoriâ et judicio polleat quàm mulier, et quòd in eo conservetur memoria patris et paternæ familiæ, ut est in זָכַר. Quidam deducunt ab אֲנָשִׁים per aphæresin, quòd mulieris caput sit vir. Quandoque sexum muliebrem denotat, ut Num. XXXI. 18. transfertur et ad majores urbes, Ies. XXXII. 9. quomodo minora oppida, *filiæ* nominantur, ut est in בָּנָה: construct. נְשֵׁי, *uxores,* Gen. IV. 23. aff. נָשֶׁיךָ, *uxores tuæ,* 2 Sam. XII. 11. נְשֵׁיהֶם, *uxores eorum,* Genes. XXXIV. 29. Chald. וּנְשֵׁיהוֹן, *et uxores eorum,* Dan. VI. 25.

נָשַׁךְ *momordit,* et sæpius de morsu serpentum dicitur: metaphoricè est, *fœnerare, in usuram dare:* nam usura serpentum more mordet: præteritum, אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ, *si momordisset serpens,* Num. XXI. 9. futur. אֲשֶׁר יִשָּׁךְ, *quam in usuram aliquis dat, quæ in usuram datur* aut *dari solet,* Deut. XXIII. 20. Pih. præterit. וְנִשְּׁכוּ, *et mordebunt,* Jer. VIII. 17. futur. וַיְנַשְּׁכוּ, *et momorderunt,* Num. XXI. 6. Hiph. futur. לֹא־תַשִּׁיךְ, *ne in usuram dato,* Deuter. XXIII. 20.

נֶשֶׁךְ, m. *fœnus, usura,* à mordendo, Exod. XXII. 24. בְּנֶשֶׁךְ, *in usuram,* Psal. XV. 5. R. Bechai in Com-

ment. in Legem, fol. 113. col. 4. scribit, לשון נשך שנושך כנחש ואינו מרגיש, *vocabulum Neschech sic dicitur, quia mordet sicut serpens et non sentitur.* Creditor mordet cùm exigit quod non dedit: debitor mordetur, cùm reddit, quod non accepit: Talmudici in Bava Metzia, cap. 5. in principio, de immodica usura hoc nomen dici volunt: tolerabilis vocatur רִבִּית et תַּרְבִּית, a רבה.

נִשְׁכָּה, f. *cella, cubiculum,* Nehem. XIII. 7. affix. נִשְׁכָּתוֹ, *cubiculi sui,* Neh. III. 30. plur. נְשָׁכוֹת, Nehem. XII. 44. est idem cum לִשְׁכָּה, commutatis, ל et נ.

נָשַׁל *decussit, dejecit, ejecit, extraxit:* construitur cum præpos. מִן: præter. וְנָשַׁל גּוֹיִם, *et ejecerit gentes,* Deut. VII. 1. וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל, *et dejecerit ferrum,* Deut. XIX. 5. imperat. שַׁל נְעָלֶיךָ, *extrahe calceos tuos,* Exod. III. 5. futur. כִּי יִשַּׁל, *quum dejiciet* sc. oleas oliva tua, Deuter. XXVIII. 40. et irregulariter, יֵשֶׁל, *decutit* vel *excutit (Dominus, animam ejus,)* pro יִשַּׁל, Job. XXVII. 8. Pih. futur. וַיְנַשֵּׁל, *et ejecerat, excusserat (Judæos,)* 2 Reg. XVI. 6.

נָשַׁם נְשָׁמָה, *anima,* sed humana tantùm, et latiùs, *halitus, flatus, afflatus, respiratio:* construct. נִשְׁמַת חַיִּים, *halitum vitæ,* Gen. II. 7. וְנִשְׁמַת מִי, *et anima ejus,* Job. XXVI. 4. מִנִּשְׁמַת אֵל, *a flatu Dei,* Job. XXXVII. 10. affix. וְנִשְׁמָתוֹ, *et animam ejus,* Job. XXXIV. 14. וְנִשְׁמָתִי, *et anima mea,* Job. XXVII. 3. plural. וּנְשָׁמוֹת, *et animas* Ies. LVII. 16. Chald. נִשְׁמְתָךְ, *anima tua* Dan. V. 23. Hebræi per נשמה intelligunt animam rationalem et immortalem, unde et per hanc jurare solent. De triplici animæ distinctione vide Aben Esram, Eccles. VII. 5.

תִּנְשֶׁמֶת, f. *monedula,* juxta quosdam, Levit. XI. 18. inter aves immundas numeratur, R. Sal. *vespertilionem* esse vult. Item *talpa,* vel juxta alios, *glis,* Lev. XI. 30.

נָשַׁף *flavit, sufflavit:* præterit. נָשַׁף בָּהֶם, *sufflat in eos,* Ies. XL. 24. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ, *flavisti vento tuo,* Exod. XV. 10.

נֶשֶׁף, m. *obscuritas, tenebræ, crepusculum,* ab aura leni dictum, quæ tum flare solet: אֶת־נֶשֶׁף חִשְׁקִי, *crepusculum desiderii mei,* Ies. XXI. 4. id est, desideratissimum: עֲדֵי־נֶשֶׁף, *ad crepusculum matutinum,* Job. VII. 4. et latiùs, עַל־הָרֵי נֶשֶׁף, *super montes crepusculi,* Jer. XIII. 16. id est, חשֶׁךְ, *tenebrarum, intempestæ noctis,* juxta Hebræos communiter.

אַשָּׁפִים, m. p. *astrologi,* Dan. II. 2. sic dicti, quòd crepusculi tempore cœlum observarent, ut quibusdam placet: vide hîc Aben Esram.

יַנְשׁוּף, m. *noctua,* Levit. XI. 17. et in Cholem, וְיַנְשׁוֹף, *et noctua,* Ies. XXXIV. 11.

נָשַׁק *osculatus, deosculatus est;* construitur cum dativo. præterit. נָשַׁק לוֹ, *osculatus est eum,* 1 Reg. XIX. 18. q. d. *osculum præbuit ipsi,* etc. Pih. infinit. לְנַשֵּׁק לְבָנַי, *osculari filios meos,* Gen. XXXI. 28. imper. נַשְּׁקוּ־בַר, *osculamini filium,* Psalm. II. 12. juxta Aben Esram et Kafvenaki R. Salomon et Chaldæus aliò declinant. futurum וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו, *et osculatus est filios suos,* Gen. XXXII. 1. Hiph. particip. fœmin. plural. מַשִּׁיקוֹת, *osculantes,* metaphoricè pro

contingentes, complectentes, Ezech. III. 13.

נְשִׁיקוֹת, m. p. *oscula*, Proverb. XXVII. 6.

נֶשֶׁק נֵשֶׁק, m. *armatura, arma, armamentarium:* אֶל־נֵשֶׁק, *ad arma*, Ies. XXII. 8. הַנֶּשֶׁק, *armamentarii*, Neh. III. 19.

נוֹשֵׁק, m. *armatus:* plural. constr. נֹשְׁקֵי, *armati*, Psalm. LXXVIII. 9. dem, 1 Par. XII. 2.

נשק Hiph. הִשִּׂיק, *accendere, incendere*, præter. וְהִשִּׂיקוּ בְנֶשֶׁק, *et incendent arma*, Ezech. XXXIX. 9. futur. אַף־יַשִּׂיק, *etiam accendet*, Ies. XLIV. 15. Niph. præt. וְאֵשׁ נִשְּׂקָה, *et ignis succensus fuerat*, Psalmus LXXVIII. 21.

נֶשֶׁר m. *aquila*, Ezech. I. 10. כְּנֶשֶׁר, *sicut aquila*, Hab. I. 8. plur. נְשָׁרִים, *aquilæ*, Ex. XIX. 4. constr. מִנִּשְׁרֵי שָׁמַיִם, *præ aquilis cœli*, Thren. IV. 19. Chald. דִּי נְשַׁר, *aquilæ*, Dan. VII. 4. plur. כְּנִשְׁרִין, *sicut aquilæ*, Dan. IV. 30. Bechai Commentar. Gen. II. deducit a Chaldæo נְשַׁר, *cadere, decidere*. Nam quoque decennio ad elementum ignis usque evolans, aduritur et decidit in mare, et tunc renovatur vita ejus: (unde illud: *renovatur, ut aquilæ juventus tua*, Psalm. CIII. 5.) tandem anno centesimo decidens, moritur. Hinc Cabalistæ aiunt, נשר notativum esse vocum נְפִילָה אֵשׁ רוּחַ, id est, *casus, ignis, aër*. Hæc sunt commenta Rabbinica: alii a שׁוּר, *intuendo*, quia rectà solem intuetur.

נשר מַשּׂוֹר, *serra*, Ies. X. 15. hinc verbum in Hiph. pro *serrare:* futur. וַיָּשַׂר, *dissecuit serrâ*, 1 Paral. XX. 3. pro וַיָּשַׂר cui simile vide in נָזַר.

*נָשַׁשׁ, unde נַשַּׁנִי, quod vide suprà in נשה.

נָשַׁת *periit, defecit:* præterit. נָשְׁתָה גְבוּרָתָם, *peribit robur eorum*, Jer. LI. 30. juxta Kimchium: quidam, *oblivioni tradetur*, a נָשָׁה deducentes: בַּצָּמָא נָשָׁתָּה, *siti deficit*, Ies. XLI. 17. et est cum Dagesch euphonico: Hebræi, exsiccabuntur: Niph. וְנִשְּׁתוּ מַיִם, *et deficient aquæ*, Ies. XIX. 5. quidam activè, *deperdent*, quasi sit ex Pihel: Hebræi, exsiccabuntur.

נִשְׁתְּוָן, m. Chald. *diploma, decretum, epistola:* וּכְתָב הַנִּשְׁתְּוָן, *et scriptura diplomatis*, Esr. IV. 7. נִשְׁתְּוָנָא *decretum* vel *epistola*, Esr. IV. 18.

נתב נָתִיב, m. *semita*, via arcta, Job. XVIII. 10. construct. בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ, *per semitam præceptorum tuorum*, Psal. CXIX. 35. aff. נְתִיבָה, *semitæ ejus*, Prov. XII. 28. deficiente Mappik juxta Hebr. fœm. נְתִיבָה, Ies. XLIII. 16. aff. נְתִיבָתִי, *semitam meam*, Ps. CXLII. 4. plur. נְתִיבוֹת, *semitæ*, Proverb. VIII. 20. affix. בִּנְתִיבוֹתָיו, *in semitis ejus*, Job. XXIV. 13.

נָתַח Pih. *divisit*, in frusta scil. vel membratim: præt. נִתַּח לִנְתָחָיו, *divisit in membra sua*, Lev. VIII. 20. futur. וָאֲנַתְּחֶהָ, *et membratim divisi eam*, Jud. XX. 6. וַיְנַתַּח, *et frustatim divisit*, 1 Reg. XVIII. 33.

נֵתַח, m. *frustum, membrum*, Ez. XXIV. 4. plural. נְתָחִים, *membra*, Jud. XIX. 20. aff. נְתָחֶיהָ, *membra ejus*, Ezech. XXIV. 4.

נָתַךְ *fusus, effusus fuit:* futur תִּתַּךְ חֲמָתִי, *effundetur excandescen-*

tia mea, 2 Par. XII. 7. וַיִּתְּכוּ, *et effunduntur,* Job. III. 24. Niph. præt. לֹא נִתַּךְ, *non est effusa,* Exod. IX. 33. וְנִתַּכְתֶּם, *ut fundamini,* Ezech. XXII. 21. נִתְּכָה, *effusa est,* Nah. I. 6. partic. f. נִתֶּכֶת, *effusa est,* Jerem. VII. 20. Hiph. præter. וְהִתַּכְתִּי, *et fundam,* Ezech. XXII. 20. הִתִּיכוּ, *fuderunt,* 2 Reg. XXII. 9. infinit. לְהַנְתִּיךְ, *ad fundendum,* Ez. XXII. 20. Hoph. futur. תֻּתְּכוּ, *fundemini,* Ezech. XXII. 22.

הִתּוּךְ, m *fusio,* ibid.

נָתַן *dedit, reddidit, tradidit, suppeditavit, præstitit: applicuit, collocavit, constituit, posuit, apposuit, disposuit, exposuit, præposuit, locavit, elocavit ; sivit, permisit.* præteritum per aphæresin, תַּתָּה, *dedisti, exposuisti,* 2 Sam. XXII. 41. pro נָתַתָּה, infin. anomalus, תְּנָה, *ponere,* pro, ponis sive exponis, Psalm. VIII. 2. cui simile, מֵרְדָה, *a descendere* seu *descendendo,* Gen. XLVI. 3. a יָרַד, Chald. futur. יִנְתְּנוּן, *dabunt,* Esr. IV. 13. תִּנְתֵּן, *trades,* Esr. VII. 20. יִתְּנִנַּהּ, *tradet illud,* Daniel. IV. 14. infinit. לְמִנְתַּן, *ad tradendum,* Esr. VII. 20. Niph. נִתַּן, *dari, concedi, tradi, reddi; poni, disponi,* etc. præter. נִתַּן־לָהּ, *datur ei,* Levit. XIX. 20. נִתְּנוּ, *disposita sunt,* Ezechiel. XXXII. 23. Hoph. futur. וְכִי יֻתַּן מַיִם, *sed si imponatur aqua,* Lev. XI. 38. וַיֻּתַּן, *ut positum esset,* 2 Sam. XVIII. 9.

מַתָּן, m. *donum,* quasi datum dicas, Prov. XIX. 6. affix. מַתָּנָם, *donum eorum,* Num. XVIII. 11.

מַתָּנָה, f. idem, Num. XVIII. 6. construct. כְּמַתְּנַת יָדוֹ, *secundum donum manus suæ,* Deuter. XVI. 17. plur. מַתָּנוֹת, *dona,* Gen. XXV. 6. construct. מַתְּנוֹת, Exod. XXVIII. 38. aff. בְּמַתְּנוֹתָם, *cum donis ipsorum,* Ezech. XX. 26. Chald. plural. מַתְּנָן, *dona,* Dan. II. 48. aff. מַתְּנָתָךְ, *dona tua,* Dan. V. 17.

מַתַּת, f. idem, 1 Reg. XIII. 7. construct. מַתַּת אֱלֹהִים, *donum Dei,* Eccles. III. 13.

נְתִינִים, *Nethinæi,* Esr. II. Neh. III. servi publici erant, publicis angariis obeundis in domo Dei pro toto cœtu dediti quasi dedititii dicti: vide Jos. IX. 21. et Esræ VIII. 20. Chald. נְתִינַיָּא, *Nethinæi,* Esr. VII. 24.

נָתַס *diruit, destruxit:* præter. נָתְסוּ נְתִיבָתִי, *destruunt semitam meam,* Job. XXX. 13. convenit cum sequenti verbo.

נָתַץ *diruit, destruxit, demolitus est:* præter. נָתַץ אֶת־מִזְבַּח, *diruit altare,* Jud. VI. 31. נָתְצוּ, *destruxerunt,* 2 Reg. XXV. 10. Niph. præt. נִתְּצוּ, *destructæ sunt* (*urbes ejus*), Jerem. IV. 26. Pih. præter. נִתַּץ, *destruxit,* 2 Par. XXXIII. 3. וְנִתְּצוּ, *et destruent,* Ez. XVI. 39. וְנִתַּצְתֶּם, *et diruetis,* Deut. XII. 3. fut. וַיְנַתֵּץ, *et destruxit,* 2 Paral. XXXIV. 7. וַיְנַתְּצוּ, *et destruxerunt,* 2 Paral. XXXI. 1. Pyh. præter. נֻתַּץ, *destructum est,* Jud. VI. 28. Hoph. fut. יֻתָּץ, *destruetur,* Lev. XI. 35.

נָתַק *avulsit, evulsit, divulsit, abrupit, disrupit:* præter. וּנְתַקְנוּהוּ, *ut avellamus eum,* Jud. XX. 32. cum Dagesch euphonico. particip. præter. וְנָתוּק, *et avulsum,* Levit. XXII. 24. futurum, אֶתְּקֶנְךָּ, *evellam te,* Jerem.

XXII. 24. cum epenthesi נ. Niph. præter. נִתַּק, *avelletur*, Ies. V. 27. נִתְּקוּ, *avellebantur*, Jos. IV. 18. fut. יִנָּתֵק, *avelletur*, Job. XVIII. 14. *abrumpetur*, Eccles. IV. 12. יִנָּתְקוּ, *disrumpentur*, Ies. XXXIII. 20. Pih præterit. נִתַּקְתִּי, *disruperam*, Jer. II. 20. נִתְּקוּ, *disruperunt*, Jer. V. 5. fut. אֲנַתֵּק, *disrumpam*, Jerem. XXX. 8. Hiph. inf. עַד־הַתִּיקֵנוּ אוֹתָם, *donec avelleremus eos*, Jos. VIII. 6. imper. הַתִּקֵם, *evelle eos*, Jer. XII. 3. Hoph. præt. הָנְתְּקוּ, *avellebantur*, Jud. XX. 31.

נֶתֶק, m. *porrigo*, Levit. XIII. 30. sic dicta, quòd sit capillorum evulsio, וְלַנָּתֶק, *et porriginis*, Lev. XIV. 54.

אַתִּיק, m. *peristylium*, quasi locus ab alio avulsus et separatus, Ezech. XLII. 3. plural. אַתִּיקִים, *peristylia*, ver. 5. וְאַתּוּקֶיהָא, *et peristylia ejus*, Ezech. XLI. 15. cum ו loco י et א redundante in fine.

נָתַר *saliit, subsiliit:* futurum, וְיִתַּר מִמְּקוֹמוֹ, *et subsiliet de loco suo*, Job. XXXVII. 1. Pih. infin. לְנַתֵּר, *ad saliendum*, Levit. XI. 21. Hiph. הִתִּיר, *solvit, expeditum reddidit, exsilire fecit.* particip. מַתִּיר אֲסוּרִים, *solvit, expeditos reddit vinctos*, Psalm. CXLVI. 7. infin. הַתֵּר, *solvendo*, Ies. LVIII. 6. futur. וְיַתֵּר, *solvat*, Job. VI. 9.

נֶתֶר, m. *nitrum*, Prov. XXV. 20. sic dictum, quòd abluit et solvit sordes: בַּנֶּתֶר, *nitro*, Jer. II. 22.

נְתַר Chald. *fluxit, defluxit; decidit ut marcidum.* imper. Hiph. אַתַּרוּ עָפְיֵהּ, *defluere facite, dejicite folia ejus*, Dan. IV. 11.

נָתַשׁ *evulsit, exstirpavit, convulsit:* præter. וְנָתַשׁ, *et evellit (Israëlem)*, 1 Reg. XIV. 15. וְעָרִים נָתַשְׁתָּ, *et urbes exstirpasti*, Psalm. IX. 7. Niph. futurum, לֹא יִנָּתֵשׁ, *non exstirpabitur*, Jer. XXXI. 40. יִנָּתְשׁוּ, *deserentur*, Jer. XVIII. 14. et ita à נָטַשׁ esse potest, ת pro ט posito. Hoph. futurum, וַתֻּתַּשׁ, *et evulsa fuit*, Ezech. XIX. 12.

ס

סְאָה f. *seah*, σάτον, *satum*, mensura aridorum, tricesima pars cori sive chomeris, tertia ephæ: et continuit sex cabos: vide קבב. constr. סְאָה סֹלֶת, *satum similæ*, 2 Reg. VII. 1. sic ver. 18. juxta Veneta magna: at alia exemplaria ferè habent וּסְאָה cum Chateph-kametz, et sic adducit Kimchi in libro Radicum: duale, סָאתַיִם, *duo sata*, 1 Reg. XVIII. 32. plural. שְׁלֹשׁ סְאִים, *tria sata*, Gen. XVIII. 6.

סַאסְאָה, f. *mensura:* בְּסַאסְּאָה, *in mensura*, id est, moderatè, Ies. XXVII. 8.

סָאַן *conflixit:* particip. præsens סְאוֹן סֹאֵן, *conflictatio confligentis*, Ies. IX. 4. ubi et nomen est, nec alibi occurrit.

סָבָא *ingurgitavit se, mero se*

obruit: particip. loco nominis סֹבֵא, *ebriosus, potator:* Deuter. XXI. 20. plur. constr. וְסֹבְאֵי יַיִן, *inter ebriosos vino,* Prov. XXIII. 20. participium præter. סְבוּאִים, *mero obruti, inebriati,* Nah. I. 10. infinit. וּכְסָבְאָם, *et secundum ingurgitare ipsorum,* ibid. futur. וְנִסְבְּאָה, *et ingurgitabimus nos,* Ies. LVI. 12.

סֹבֶא m. *merum: vinum,* aff. סָר סָבְאָם, *recessit merum eorum,* Hos. IV. 18. סָבְאֵךְ, *merum tuum,* Ies. I. 22.

סָבָאִים, m. p. *ebriosi,* juxta quosdam, Ezech. XXIII. 42. et scribitur cum ו quasi סוֹבְאִים, *ebriosi,* sed legitur סָבָאִים, quod Hebræi volunt esse proprium nomen, *Sabæi,* qui aliâs dicuntur סְבָאִים, Ies. XLV. 14.

סָבַב *circuivit, circumivit, ambivit, circumdedit, vertit se, divertit:* item *causam præbuit, in causa fuit:* præt. וְסָבַב אֹתָהּ, *circumdedit eam,* Eccles. IX. 14. סַבֹּתִי, *in causa fui,* 1 Sam. XXII. 22. etc. Niph. נָסַב, *vertit, convertit se, conversus, reversus fuit: divertit, deflexit, circumdedit, obsedit, circumstetit, circumvenit: circumactus, circumvolutus, devolutus fuit,* etc. præterit. irregulare וְנָסְבָה, *et ambiebatur* vel *vertebat se,* Ezech. XLI. 7. pro וְנָסַבָּה. Simile vide in בָּקַק. Pih. infin. סַבֵּב, *circumducere,* 2 Sam. XIV. 20. fut. וַאֲסֹבְבָה, *et circumeo,* Psal. XXVI. 6. יְסוֹבְבֶנּוּ, *circumdat eum,* Psalm. XXXII. 10. תְּסוֹבֵב, *circumdat, ambit,* Jerem. XXXI. 22. תְּסוֹבְבֵנִי, *circumdato me,* Psalm. XXXII. 7. Hiph. הֵסֵב, *circumvertit, evertit, avertit, amovit, convertit, divertit, divertere fecit* vel *jussit, circumduxit, circumdedit:* præt. הֵסֵב, *divertere jusserat,* 2 Par. XIII. 13. etc. Hoph. particip. construct. sive nomen, מוּסַב הַבַּיִת, *ambitus domus,* Ez. XLI. 7. plur. מוּסַבּוֹת דְּלָתוֹת, *versatiles valvæ,* ver. 24. מֻסַבֹּת שֵׁם, *versis nomine,* Num. XXXII. 38. id est, mutatis nominibus: מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת, *circumclusos fundis,* Exod. XXVIII. 11. futur. יוּסַּב, *circumagetur, versabitur,* Ies. XXVIII. 27. cum Dagesch euphonico.

סָבִיב, masc. *circuitus, ambitus:* sæpius adverbiascit, et geminari solet, pro *circumquaque,* aut fit præpositio, *circum, circa:* const. וּסְבִיב הָאָרֶץ, *et circuitus terræ* vel, *qui est in circuitu terræ,* Amos III. 11. plur. construct. וּבִסְבִיבֵי, *et in circuitibus* (*Jerusalem,*) id est, circumjacentibus locis, Jerem. XXXII. 44. סְבִיבָיו, *circuitus ejus, qui estis in circuitu ejus, circumstantes eum,* Jer. XLVIII. 17. וּסְבִיבָיו, *et* (*in*) *circuitibus ejus,* id est, circa eum, Ps. L. 3. סְבִיבֶיךָ, *ambitus tuos,* id est, ea quæ sunt in circuitu tuo, Jer. XLVI. 14. et fœm. סְבִיבֹת, (*in*) *circuitibus,* Num. XI. 24. aff. סְבִיבוֹתָיו, (*in*) *circuitibus ejus:* id est, *circa eum,* Ezech. XXXII. 22. סְבִיבוֹתֵינוּ, *circuitus nostros,* id est, *omnia quæ circa nos sunt,* Num. XXII. 4.

סִבָּה, f. *causa,* 1 Reg. XII. 15.

נְסִבָּה, f. idem, 2 Par. X. 15.

מֵסַב, m. *circuitus,* 1 Reg. VI. 29. *accubitus,* circularis propriè; in orbem enim antiquitus ad mensam sedebant: aff. בִּמְסִבּוֹ, *in accubitu suo,* Cant. I. 12. plur. cum aff. מְסִבָּי, *circuituum meorum,* id est, circumdantium me, Psalm. CXL. 10. fœmin.

מְסִבּוֹת, *in circuitibus, per circuitus, per vicissitudines*, Job. XXXVII. 12.

מוּסָב, masc. *ambitus*, ut antè in Hophal.

סָבַךְ *implexum, perplexum esse:* part. præter. סִירִים סְבֻכִים, *spinæ perplexæ*, Nah. I. 10. Pyh. futurum, יְסֻבָּכוּ, *implexæ fuerint*, Job. VIII. 17.

סְבָךְ, masc. *perplexitas, perplexum*, Genes. XXII. 13. plural. construct. סִבְכֵי הַיַּעַר, *perplexa sylvæ*, Iesaias X. 34.

סְבֹךְ, m. idem: בִּסְבָךְ־עֵץ, *contra perplexa ligni*, Psal. LXXIV. 5.

שֹׂבֶךְ, סֹבֶךְ, m. idem, 2 Samuel. XVIII. 9. cum שׂ loco ס: affix. מִסֻּבְּכוֹ, *ex perplexo (vepreto) suo*, Jer. IV. 7. plural. שְׂבָכִים, *encarpi*, ornamenta frondosa columnarum, 1 Reg. VII. 17. quidam, *opus reticulatum*, exponunt.

שְׂבָכָה, f. *perplexum, perplexitas*, 1 Reg. VII. 17. plur. הַשְּׂבָכוֹת, *encarpi implexi*, 1 Reg. VII. 41. quæ habent etiam שׂ loco ס.

שַׂבְּכָא, סַבְּכָא, Chald. *sambuca*, instrumentum musicum, Dan. III. 5. Græcis σαμβύκη, unde μ in Dagesch conversum est. Ibidem cum Sin, שַׂבְּכָא, ver. 7. R. Saadias exponit *organum*.

סָבַל *portavit, tulit, bajulavit:* præterit. סָבָלְנוּ, *ferimus*, Thren. V. 7. Pyh. particip. מְסֻבָּלִים, *portare facti, onusti, onerati*, carne scilicet et pinguedine, id est, præpingues, Psal. CXLIV. 4. Chald. part. מְסוֹבְלִין, *onusta*, id est, firma, ut magnum onus portare possint, Esr. VI. 3. vel *portantia* sensu eodem. Est autem ex forma Pohal pro מְסַבְּלִין, Hithp. futur. וְיִסְתַּבֵּל, *et onustam reddit se*, Eccl. XII. 5.

סַבָּל, m. *bajulus*, Nehem. IV. 4. *onus*, 1 Reg. V. 15. plur. הַסַּבָּלִים, *bajuli*, 2 Par. XXXIV. 13.

סֵבֶל, masc. *onus:* לְכָל סֵבֶל, *super omne onus*, 1 Reg. XI. 28.

סֹבֶל, m. idem: aff. סֻבֳּלוֹ, *oneris ejus*, Ies. IX. 3.

סְבָלָה, f. idem: plur. סִבְלֹת, *onera*, Exod. VI. 6. aff. בְּסִבְלֹתָם, *onera eorum*, Exod. II. 11.

סִבֹּלֶת, quære in שבל

סְבַר Chald. *cogitavit, putavit, existimavit:* futur. וְיִסְבַּר, *et cogitabit*, Dan. VII. 25.

סָגַד *adoravit, procubuit*, adorandi vel honorandi causâ: construitur cum dativo: futur. אֶסְגּוֹד, *procumbam*, Ies. XLIV. 19. וַיִּסְגָּד־לָמוֹ, *et procumbit eis*, ver. 15. יִסְגְּדוּ, *procumbunt*, Ies. XLVI. 6. Chald. præt. סְגִד, *adoravit*, Dan. II. 46. particip. סָגְדִין לְצֶלֶם, *adorantes statuam*, Dan. III. 7. futur. וְיִסְגֻּד, *et adorabit*, Dan. III. 6. נִסְגֻּד, *adorabimus*, Dan. III. 18. וְתִסְגְּדוּן, *et adorabitis (statuam,)* ver. 5.

סגל סְגֻלָּה, f. *peculium*, Exod. XIX. 5. affix. לִסְגֻלָּתוֹ, *in peculium suum*, Psal. CXXXV. 4.

סֶגֶן *antistes:* plur. סְגָנִים, *antistites*, Ies. XLI. 25. aff. וּסְגָנֶיהָ, *et antistites ejus*, Jerem. LI. 57. Chald. סִגְנִין, *antistitum*, Dan. II. 48. et סִגְנַיָּא, Dan. III. 2.

סָגַר *clausit, conclusit, inclusit, occlusit, præclusit: tradidit, dedidit:* præt. וְהַדֶּלֶת סָגָר, *et januam clausit*, Gen. XIX. 6. etc. Chald. præterit. וּסֲגַר פֻּם, *et occlusit os*, Dan. VI. 23.

Niph. præterit. נִסְגַּר, *inclusit se,* 1 Sam. XXIII. 7. imper. הִסָּגֵר, *include te,* Ezech. III. 24. fut. תִּסָּגֵר, *secluditor,* Num. XII. 14. יִסָּגְרוּ, *occludantur,* Ies. XLV. 1. Pih. præter. סִגַּר, *tradidit, conclusit,* 1 Samuel. XXVI. 8. סִגְּרַנִי, *dedidit me,* 1 Sam. XXIV. 19. futur. יְסַגֶּרְךָ, *tradet te, dedet te,* 1 Samuel. XVII. 46. Pyh. præter. סֻגַּר כָּל־בַּיִת, *claudetur omnis domus,* Ies. XXIV. 10. סֻגְּרוּ, *occludentur,* Jer. XIII. 19. part. fœm. וּמְסֻגֶּרֶת, *et occlusam,* Jos. VI. 1. Hiph. præter. הִסְגִּיר אֹתוֹ, *reclusit eam,* Levit. XIV. 46. לַדֶּבֶר הִסְגִּיר, *pesti dedidit,* Psal. LXXVIII. 50.

סָגוּר, masc. *inclusum:* זָהָב סָגוּר, *auro incluso,* 1 Reg. VI. 20, 21. quidam, *auro optimo,* quod propter bonitatem inclusum erat et asservatum. Talmudici scribunt sic dictum, quòd quum venum exponeretur, reliquæ officinæ essent נִסְגָּרוֹת, *clausæ* propter hujus bonitatem et præstantiam: Ioma fol. 45. Chaldæus דַּהֲבָא טָבָא, *auro optimo.* Kimchi in lib. Radicum, מטוהר ומזוקק, *mundo et purgatissimo, puro puto.* Vide זהב.

סְגוֹר, m. *clausura,* Hos. XIII. 8. *aurum optimum,* Job. XXVIII. 15. ab includendo et asservando sic dictum, ut antè.

סוּגַר, m. *claustrum:* בַּסּוּגַר, *in claustro,* Ezech. XIX. 9. Chaldæus, בְּקוֹלָרִין, *collaribus ferreis,* clausuris ferreis quæ collo imponuntur.

סַגְרִיר, m. *imber vehemens,* sic dictus quòd hominem includat, Prov. XXVII. 15.

מַסְגֵּר, *claustrum, carcer,* Iesaias XXIV. 22. מִמַּסְגֵּר, *è claustro,* Psal. CXLII. 8. item *claustrarius, faber ferrarius,* 2 Reg. XXIV. 14.

מִסְגֶּרֶת, f. *tænia,* quasi circumclusionem dicas, Exod. XXV. 25. aff. לְמִסְגַּרְתּוֹ, *ad tæniam ejus,* ibid.

מִסְגְּרוֹת, f. p. *clausuræ: fasciæ,* quasi circumclusiones dictæ, 1 Reg. VII. 28. cum affix. מִמִּסְגְּרוֹתָם, *de conclavibus, claustris suis,* 2 Samuel. XXII. 46.

סַד m. *cippus, compes:* בַּסַּד, *in compede,* Job. XIII. 27. et XXXIII. 11. quædam exemplaria habent סָד quasi à סוּד.

סדן סָדִין, m. *sindon,* Proverb. XXXI. 24. plural. סְדִינִים, *sindones,* Jud. XIV. 12.

סֶדֶר m. *ordo:* סְדָרִים, *ordines,* Job. X. 22. et ס in שׂ mutato, שְׂדֵרוֹת, f. *ordinationes, coaxationes,* 1 Reg. VI. 9. הַשְּׂדֵרוֹת, *ordines hos,* sc. armatorum, 2 Reg. XI. 8, 15. verbum סַדֵּר, *ordinare, disponere,* Chaldæis et Rabbinis tritissimum est.

מִסְדְּרוֹנָה f. *προκοιτὼν, procœton,* vestibulum in quo custodes principum excubant, Jud. III. 23.

סַהַר m. *rotunditas:* אַגַּן הַסַּהַר, *crater rotunditatis,* Cant. VII. 3. id est, rotundus.

סֹהַר, m. *turris, carcer,* à rotunditate ædificii, Gen. XXXIX. 20.

שַׂהֲרֹנִים, m. *lunulæ,* ornamenta sive monilia pretiosa, à lunari forma sic appellata, Jud. VIII. 21. Ies. III. 18. à Chaldæo סִהֲרָא, *luna* quod plena, rotunda est.

סוּג *avertit se, retrocessit:* præt. סָג, *retrocessit,* Psal. LIII. 4. partic. Pahul, סוּג לֵב, *aversus animo,* Prov. XIV. 14. et ex Chaldaica significatione, fœm. סוּגָה, *septus,* Cant. VII. 2. (Rabbinis סְיָג, *sepes,*) futur. in

Cholem, נָסוֹג, *retrocedemus*, Psalm. LXXX. 9. Niph. נָסוֹג, *retroactus* vel *aversus fuit, avertit se:* לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ, *non agitur retrorsum animus noster*, Psalmus XLIV. 19. et cum שׁ loco ס, יָשׁוֹג, *retrocedebat, aversum fuit*, 2 Samuel. I. 22. נָסֹגוּ אָחוֹר, *aversi sunt retrorsum*, Iesaias XLII. 17. Hoph. præt. וְהֻסַּג אָחוֹר, *et aversum est*, pro וְהוּסַג, Ies. LIX. 14.

סוֹד m. *arcanum, secretum: consilium*, sic dictum, quòd arcanum sit, et in arcano capiatur: *cœtus consultantium*, Psal. XXV. 14. עַל־סוֹד, *super cœtum*, Jer. VI. 11. aff. בְּסֹדָם, *in arcanum consilium eorum*, Genes. XLIX. 6. בְּסוֹדִי, *in consilio meo*, Jerem. XXIII. 22. affine verbo יָסַד unde et Rabbinis *fundamentum* significat.

סוה מַסְוֶה, m. *velamen, velum:* וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה, *imposuit faciei suæ velamen*, Exod. XXXIV. 33.

סוט* סֵטִים, *declinantes*, vide in שָׂטָה.

סוּךְ *unxit, unctus fuit, unxit se:* præterit. וְסוֹךְ לֹא סַכְתִּי, *et ungendo non uxeram me*, Dan. X. 3. וְסַכְתְּ, *et unges te*, Ruth. III. 3. futur. וָאֲסֻכֵךְ, *et unxi te*, Ezechiel. XVI. 9. תָּסוּךְ, *unges te*, Deut. XXVIII. 40. וַיְסֻכוּם, *et unxerunt eos*, 2 Par. XXVIII. 15. Pih. ex geminatis duabus radicalibus, סִכְסֵךְ, *miscere, commiscere*, præt. וְסִכְסַכְתִּי, *et commiscebo*, Ies. XIX. 2. futur. אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ, *inimicos ejus commiscebit*, Ies. IX. 10. Hiph. part. מֵסִיךְ, vide infrà in סָכַךְ. fut. וַיָּסֶךְ, *et unxit se*, 2 Sam. XII. 20.

אָסוּךְ, masc. *lecythus*, vas olei sive unguenti, 2 Reg. IV. 2.

סָךְ, m. *turba mixta*, Psal. XLII. 5.

מְסוּכָה, vide in שׂוּךְ.

סון סִיוָן, m. *Sivan*, nomen mensis Maii, Esth. VIII. 9. ubi vocatur tertius, scil. a Martio, vide suprà in נסן.

סוּס m. *equus*, Gen. XLIX. 17. *grus*, Ies. XXXVIII. 14. at וְסוּס, Jer. VIII. 7. legendum וְסִיס, *et grus*. plural. סוּסִים, *equi*, Deuter. XVII. 16. constr. וְסוּסֵי, *et equi*, 2 Reg. II. 11. כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ, *sicut equi mei, sic equi tui*, 1 Reg. XXII. 4. R. Bechai in Gen. II. ab hilaritate sic dici existimat, cùm sit naturâ hilaris, et sessorem sua alacritate exhilaret. alibi, לכן הוא נקרא סוס שהוא כְּמוֹ שָׂשׂ, *idcirco vocatur sus, quòd est quasi sas*, id est, *hilaris*, Deuter. XVII.

סוּסָה, f. *equitatus, equitium:* unde לְסֻסָתִי, *equitio*, Cant. I. 9. cum י paragogico, juxta Ab. Esram.

סוּף *deficere, desinere, consumi, finiri:* præt. סָפוּ, *desinunt*, Psalm. LXXIII. 19. וְסָפוּ, *et deficient*, Amos III. 15. futur. יָסוּף, *interibit, deficiet*, Esth. IX. 28. יָסֻפוּ, *consumentur*, Ies. LXVI. 17. Chald. præterit. fœmin. סָפַת, *completum fuit*, Dan. IV. 30. Hiph. futur. אָסֵף כֹּל, *consumam, deficere faciam omnia*, Soph I. 2. vel *recipiendo recipiam*, quasi ab אָסֵף per contractionem pro אֶאֱסֹף. futur. אֲסִיפֵם, *consumam eos*, vel, *recipiam eos*, Jerem. VIII. 13. Chald. futur. fœm. וְתָסֵף, *et consumet*, Dan. II. 44.

סוֹף, m. *finis, extremitas*, Eccles.

III. 11. בְּסוֹף הַנַּחַל, *in extremitate torrentis*, 2 Paral. XX. 16. Chald. לְסוֹף, *ad finem*, Daniel. IV. 8. עַד סוֹפָא, *ad finem usque*, Dan. VI. 27.

סוּף, m. *alga, juncus, juncetum*, quòd in extremitate fluminum crescat, Ies. XIX. 6. בַּסּוּף, *in alga*, Ex. II. 3.

סוּפָה, f. *turbo*, a consumendo, Ies. XVII. 13. et cum duplici signo fœmineo סוּפָתָה, Hos. VIII. 7. aff. וּבְסוּפָתְךָ, *et in turbine tuo*, Psalm. LXXXIII. 16. plur. כַּסּוּפוֹת, *sicut turbines*, Ies. XXI. 1.

סוּר *discessit, recessit, secessit, declinavit, divertit:* construitur cum præpos. אֶל, מֵעַל, מִן: præterit. סָר מֵעָלָיו, *recessit ab eo*, Jud. XVI. 20. infinit. בְּשׂוּרִי, *cum discessero ab eis*, Hos. IX. 12. cum שׂ loco ס. Pih. præt. סוֹרֵר, *vagas efficit*, Thren. III. 11. vide et infrà in סָרַר. Hiph. הֵסִיר, *recedere fecit: abstulit, sustulit, avertit, abduxit, amovit, removit, summovit, detraxit, deposuit:* præter. הֵסִיר תְּפִלָּתִי, *amovit orationem meam*, Psalm. LXVI. 20. Hoph. הוּסַר, *amotus, remotus, ablatus fuit*, Daniel. XII. 11. particip. מוּסָר מֵעִיר, *amota est, amovetur ab urbe*, id est, ne sit urbs, Iesaias XVII. 1. plural. הַמּוּסָרִים, *qui amoti erant*, 1 Sam. XXI. 7. futur. יוּסַר, *auferetur*, Lev. IV. 35.

סַר, m. *fastidiosus*, quasi avertens se ab omnibus, 1 Reg. XX. 43. cum Pathach loco Kametz.

סָרָה, f. *recessio, dimotio, aversio, apostasia*, Deuter. XIII. 5. Ies. I. 5. מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה, *plagâ sine dimotione*, Ies. XIV. 6. id est, immotâ, permanente.

סוּרִים, m. p. *degeneres:* constr. סוּרֵי הַגֶּפֶן, *degeneres palmites vitis*, Jerem. II. 21. aff. יְסוּרַי, *et degeneres mei*, Jerem. XVII. 13. id est, סוּרִים מִמְּךָ, *recedentes, deficientes à te*, juxta Kimchium, aut סוּרֵי est pro סוּרִים cui simile in שָׂדֶה. Scribitur autem ab initio cum י, quasi à יָסַר, sed juxta Masorethas legendum וְסוּרַי.

סוּרָה, f. *recedens, fugitiva*, Ies. XLIX. 21.

סוּת Hiph. הֵסִית, *incitavit, persuasit, seduxit, avertit:* præt. הֱסִיתְךָ מִפִּי צָר, *avertit te ab ore angustiæ*, Job. XXXVI. 16. הֱסִיתְךָ בִּי, *incitavit te contra me:* vocalis longa aliquoties in brevem et Dagesch convertitur, הִסִּיתוּךָ, *incitarunt te*, Jer. XXXVIII. 22. cui simile vide in זוּל. et aliter, הֵסַתָּה אֹתוֹ, *seducebat eum*, 1 Reg. XXI. 25. pro הֱסִיתָה. participium, מַסִּית אֶתְכֶם, *incitat vos*, Jer. XLIII. 3. pro מֵסִית. fut. פֶּן־יַסִּית, *ne seducat vos*, pro יָסִית. וַיָּסֶת אֶת־דָּוִד, *et incitavit Davidem*, 2 Sam. XXIV. 1.

סוּתֹה, vide in כָּסָה.

סָחַב *traxit:* præt. וְסָחַבְנוּ אֹתוֹ, *et trahemus eum*, 2 Sam. XVII. 13. infin. סָחוֹב, *trahendo*, Jer. XXII. 19. לִסְחֹב, *ad trahendum*, Jer. XV. 3. futur. יִסְחָבוּם, *raptaverint eos*, Jer. XLIX. 20.

סְחָבוֹת, f. p. *extracta*, Jerem. XXXVIII. 11. abjectæ et laceræ vestes.

סָחָה Pih. *expurgavit, abrasit:* præter. וְסִחֵיתִי עֲפָרָהּ, *et abradam*

pulverem ejus, Ez. XXVI. 4. Niph. futur. יִסַּח, vide in נסח.

סְחִי, m. *abrasio, purgamentum, sordes*, Thren. III. 45. Hinc quidam deducunt כַּסּוּחָה, *sicut sordes*, Ies. V. 25. sic Targum כְּסִיחֲתָא, cum quo consentit R. Salom. vide כסח.

סָחַף *abduxit, everrit*, more torrentis aut aquæ inundantis. particip. מָטָר סֹחֵף, *pluvia everrens*, Prov. XXVIII. 3. Niph. præterit. נִסְחַף אַבִּירֶיךָ, *everritur quisque robustorum tuorum*, Jer. XLVI. 15.

סָחַר *circuivit*, negotiandi causâ, *mercatus, negotiatus, nundinatus est:* præt. סָחֲרוּ, *circumeunt negotiandi causâ, nundinantur*, Jer. XIV. 18. imp. וּסְחָרוּהָ, *et circuite eam, negotiamini (in) ea*, Genes. XXXIV. 10. futur. וַיִּסְחֲרוּ אוֹתָהּ, *et negotiati sunt in ea*, ver. 21. geminatis posterioribus duabus radicalibus, præteritum, לִבִּי סְחַרְחַר, *cor meum circumit, palpitat*, Psal. XXXVIII. 11.

סֹחֵר, masc. *negotiator, mercator*, Prov. XXXI. 14. plur. סֹחֲרִים, *mercatores*, Gen. XXXVII. 28. const. סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ, *mercatores regis*, 2 Par. I. 16. aff. סֹחֲרֶיהָ *mercatores ejus*, Ies. XXIII. 8. fœmin. סֹחֵרָה vel סֹחֶרֶת, *negotiatrix:* aff. סֹחַרְתֵּךְ, *negotiatrix tua*, Ezech. XXVII. 12, 16.

סַחַר, masc. *negotiatio, mercatura, mercimonium, mercatus, merx:* affix. סַחְרָהּ, *negotiatio, merx ejus*, Ies. XXIII. 18.

סְחַר, m. idem: const. סְחַר גּוֹיִם, *mercatus gentium*, Ies. XXIII. 3.

סְחֹרָה, f. idem: construct. סְחֹרַת יָדֵךְ, *negotiatio manus tuæ*, Ezech. XXVII. 15.

מִסְחָר, m. idem: const. וּמִסְחַר הָרֹכְלִים, *et mercaturam aromatariorum*, 1 Reg. X. 15.

סֹחֵרָה, f. *parma*, munimentum ambiens et circumtegens ab hostium injuria, Psal. XCI. 4.

סֹחֶרֶת, f. *sochæræth*, lapis præstantis species, Esth. I. 6. videtur pavimento magnifico adhibitus fuisse. Variant interpretes.

סחשׁ סָחִישׁ, m. *sponte renatum*, 2 Reg. XIX. 29. quod scil. ex præcedentis annis frugibus resectis, sponte recrescit; et transpositis literis שׁ et ס, שָׁחִיס, Ies. XXXVII. 30.

סִיג m. *scoria:* לְסִיג, *in scoriam*, Ezech. XXII. 18. plural. הָגוֹ סִיגִים, *auferendo scorias*, Prov. XXV. 4. primo י deficiente, סָגִים, Ez. XXII. 18. לְסִגִים, *in scorias*, Ezech. XXII. 19. affix. סִיגָיִךְ, *scorias tuas*, Ies. I. 25.

*סִיוָן, vide in סון.

סִיר c. *olla*, Exod. XVI. 3. item *spina*, plur. masc. סִירִים, *spinæ*, Ies. XXXIV. 13. fœmin. סִירוֹת, *ollæ*, 2 Par. IV. 11. semel *hami*, sic dicti, quòd instar spinarum pungant et penetrent, בְּסִירוֹת, *cum hamis*, Amos IV. 2.

סָכַךְ *texit, obtexit, protexit: obduxit, operuit.* Sæpè construitur, cum præpos. עַל, et ס commutatur interdum in שׂ. præter. סַכֹּתָה בֶעָנָן, *obtegis nube*, Thren. III. 44. וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ, *et obtegam te manu mea*, Exod. XXXIII. 22. particip. סוֹכֵךְ, *protegens* vel *protector*, Ez. XXVIII. 14. plur. סֹכְכִים, *obtegentes*, Exod. XXV. 20. futur. תְּסֻכֵּנִי, *obtexisti me*, Psalm. CXXXIX. 13. Pih. futur. תְּשֹׂכְכֵנִי, *texisti me*, Job. X. 11.

hinc possit esse סְכַסֵּךְ, quod vide in סוּךְ. Hiph. particip. מֵסִיךְ הוּא אֶת רַגְלָיו, *tegit ipse pedes suos*, Jud. IV. 24. cum Chirek loco Tzere. Sic inf. לְהָסֵךְ, *ad tegendum*, 1 Sam. XXIV. 4. futur. וַיָּסֶךְ עַל־אֲרוֹן, *et obtexit arcam*, Exod. XL. 21. metaphoricè *clausit, occlusit*, Job. XXXVIII. 8. וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ, *et proteges eos*, Psalm. V. 12. Hoph. fut. יֻסַּךְ, *tegetur*, pro יוּסַךְ, Ex. XXV. 29.

שֹׂךְ סֹךְ, m. *tugurium, tabernaculum*: aff. סֻכּוֹ, *tugurium ejus*, Psalm. LXXVI. 3. שֻׂכּוֹ, *tabernaculum suum*, Thren. II. 6. et cum ה in fine, בְּסֻכֹּה, *in tugurio suo*, Ps. XXVII. 5.

סָךְ, vide suprà in סוּךְ.

סֻכָּה, f. idem: Jonæ IV. 5. const. אֶת־סֻכַּת דָּוִד, *tugurium Davidis*, Amos IX. 11. aff. סֻכָּתוֹ, *tugurium suum*, Ps. XVIII. 12. plural. סֻכּוֹת, *tuguria*, Genes. XXXIII. 17. ubi et proprium nomen loci est à tuguriis sic dicti: הַסֻּכּוֹת, *tabernaculorum, tuguriorum*, Lev. XXIII. 34.

סִכּוּת, f. *tabernaculum*, Amos V. 26.

מָסָךְ, masc. *tegumentum*, Exod. XXVI. 36. construct. וְאֵת מָסַךְ, *et tegumentum portæ*, Ex. XXXV. 17.

מוּסָךְ, m. *tegmen*: construct. וְאֶת מוּסַךְ הַשַּׁבָּת, *et tegmen sabbathi*, 2 Reg. XVI. 18.

מְסֻכָּה, fœm. *operimentum*: affix. מְסֻכָּתֶךָ, *operimentum tuum*, Ezech. XXVIII. 13.

מְסוּכָה, vide in שׂוּךְ.

סָכַל Pih. *stultum reddidit* vel *effecit, infatuavit*: imper. סַכֶּל־נָא, *stultum redde nunc*, 2 Sam. XV. 31. futur. וְדַעְתָּם יְסַכֵּל, *et scientiam eorum infatuaturus est*, Ies. XLIV. 25. Niph. præter. נִסְכַּלְתָּ, *stultè egisti*, 2 Paral. XVI. 9. נִסְכַּלְתִּי, *stultè egi*, 2 Sam. XXIV. 10. Hiph. præterit. הִסְכַּלְתָּ, *stultè egisti*, Genes. XXXI. 28. הִסְכַּלְתִּי, *stultè egi*, 1 Sam. XXVI. 21.

סָכָל, m. *stultus, stolidus*, Eccles. II. 19. plural. בָּנִים סְכָלִים, *filii stulti*, Jer. IV. 22.

סֶכֶל, m. *stultitia, stoliditas*, Eccl. X. 6.

סִכְלוּת, f. idem, Eccles. X. 1. et cum שׂ, שִׂכְלוּת, Eccles. I. 17.

סָכַן *profuit*: est autem magis Chaldaicum, quàm Hebraicum, unde ad diversa significata traducitur: fut. יִסְכּוֹן, *prodest*, Job. XV. 3. מַה יִּסְכָּן־לָךְ, *quid proderit tibi*, Job. XXXV. 3. Niph. נִסְכַּן, *periclitari*, quâ significatione Chaldæis et Rabbinis usitatissimum. futur. יִסָּכֶן בָּם, *periclitabitur in eis*, Eccles. X. 9. Hiph. הִסְכִּין, *solitus fuit, assuevit, assuefactus fuit*: præterit. וְכָל־דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה, *omnium viarum mearum assuefactus es*, Psalm. CXXXIX. 3. id est, peritus. infin. cum præt. הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי, *num solendo solita sum, an unquam solita fui*, Num. XXII. 30. imper. הַסְכֶּן־, *assuesce*, Job. XXII. 21.

סֹכֵן, m. *thesaurarius, præfectus aulæ*, quasi publicus adjutor dictus qui prodest multis, Ies. XXII. 15.

סֹכֶנֶת, fœm. *adjutrix*, quæ prodest et utilitatem affert, 1 Reg. I. 2.

מִסְכֵּן, m. *indigus, penuriosus*, qui de suo aliis non potest prodesse sed

aliorum auxilio opus habet, Eccles. IV. 13.

מְסֻכָּן, m. idem, Ies. XL. 20. juxta Kimchium: Ab. Esra, *præfectus, thesaurarius oblationum:* R. Salomon. *assuefactus, edoctus.*

מִסְכֵּנוּת, fœm. *penuria,* Deuter. VIII. 9.

מִסְכְּנוֹת, f. p. *penuaria, apothecæ, thesauri, promptuaria, armamentaria:* עָרֵי מִסְכְּנוֹת, *urbes thesaurorum* vel *armamentariorum,* Ex. I. 11.

סכר Pih. *conclusit, obthuravit, tradidit, inclusit:* præter. וְסִכַּרְתִּי, *et conclusi,* Ies. XIX. 4. Niph. יִסָּכֵר, *obthurabitur,* Ps. LXIII. 12. וַיִּסָּכְרוּ, *et obthurati sunt,* Genes. VIII. 2. ubi Ab. Esra scribit, idem esse hoc verbum quod סָגַר, commutatis inter se ג et כ.

שֶׂכֶר, m. *clausura, excipulus,* locus in quo concluduntur aquæ, Ies. XIX. 10.

סכת Hiph. הִסְכִּית, *auscultavit, attendit.* imper. הַסְכֵּת, *attende,* Deut. XXVII. 9.

סלא Pyh. סֻלָּא, *æstimari, taxari:* part. הַמְסֻלָּאִים, *taxati,* Thren. IV. 2. futur. cum ה loco א, תְסֻלֶּה, *æstimabitur,* Job. XXVIII. 16.

סלד Pih. *æstuare.* fut. וַאֲסַלְּדָה בְחִילָה, *et exæstuo dolore,* Job. VI. 10. juxta R. Levi: Ab. Esra, *obduresco:* Rabbinis etiam *orare, suppliciter precari* est, quam significationem R. Anschel in suo lexico Hebræo-Germanico sequitur.

סלה *stravit, prostravit, conculcavit:* præter. סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים, *conculcas omnes errantes,* Psalm. CXIX. 118. Pih. præterit. סִלָּה, *conculcat,* Thren. I. 15. Pyh. תְּסֻלֶּה, vide in סלא.

סֶלָה, *Sælah,* vocabulum sive nota musica per se nihil significans. R. D Kimchi scribit *elevationem* significare, quasi a סָלַל irregulari formâ deductum, quòd ibi cantores vocem elevarent. Possit et a סָלָה esse, quasi vocis *sternendæ* et *remittendæ* symbolum, notans communem pausam, in qua voces omnes æquabili et temperato concentu quasi sternebantur et pausabant, non tam moderatæ interspirationis, quàm gravis cujusdam suavitatis causâ. Apud Rabbinos etiam est נֶצַח, *sempiternum, perpetuò, in seculum.* Sic Chaldaicè, pro סֶלָה, in Targum, לְעָלְמֵי עָלְמִין, Psalm. XLIV. 9.

סלח *condonavit, remisit:* construitur cum ל sive dativo: præterit. סָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ, *condonans iniquitates nostras,* Exod. XXXIV. 9. Niph. præterit. וְנִסְלַח לוֹ, *et condonabitur ipsi,* Num. XV. 28.

סַלָּח, masc. *condonator,* Psalmus LXXXVI. 5.

סְלִיחָה, fœm. *condonatio, remissio:* Psal. CXXX. 4. plur. סְלִיחוֹת, *condonationes,* Neh. IX. 17.

סלל *aggeravit, contumulavit, extulit, exaltavit,* est propriè viam aggestâ terrâ sternere et elevare; unde deinceps latiori extollendi significatione sumitur. part. præt. fœm. דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה, *via non aggesta,* Jerem. XVIII. 15. imperat. סֹלּוּ, *aggerate,* Ies. LVII. 14. סָלּוּהָ, *contumulate eam,* Jer. L. 26. futur. וַיָּסֹלּוּ, *et aggerarunt,* Job. XIX. 12. Pih. geminatâ primâ radicali, imper. סַלְסְלֶהָ, *extolle eam,* Proverb. IV. 8. Hithp.

part. מִסְתּוֹלֵל, *extollis teipsum,* Ex. IX. 17.

סַל, masc. *canistrum,* ab attollendo dictum: plerunque enim supra caput attollitur, ut coquus sive pistor ille fecerat, Genes. XL. 17. plural. סַלִּים, *canistra,* ver. 18.

סֹלְלָה, f. *agger,* aggesta moles terræ, 2 Sam. XX. 15. item, 2 Reg. XIX. 32. juxta Chaldæum et Hebræos. plur. הַסֹּלְלוֹת, *aggestæ moles, aggeres,* Jer. XXXII. 24.

סַלְסִלּוֹת, f. p. *quali,* corbes vindemiatoriæ, per quas mustum prælo expressum colatur, Jer. VI. 9.

מַסְלוּל, m. *agger,* aggesta et excelsa via, Ies. XXXV. 8.

מְסִלָּה, f. *aggesta, strata, trita via,* Ies. XI. 16. const. מְסִלַּת יְשָׁרִים, *agger rectorum est,* Ies. VII. 3. aff. בִּמְסִלָּתוֹ, *per tritam viam suam,* Joël. II. 8. plural. מְסִלּוֹת, *viæ* vel *itinera trita,* Ies. XXXIII. 8. *aggeres, aggestæ viæ,* 2 Par. IX. 11. aff. וּמְסִלֹּתַי, *et aggestæ viæ meæ,* Ies. XLIX. 11.

סלם סֻלָּם, m. *scala;* סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, *scala constituta erat in terra,* Gen. XXVIII. 12.

סלן סַלּוֹן סִלּוֹן, m. *spinus, spina,* Ezech. XXVIII. 24 plur. וְסַלּוֹנִים, *et spinæ aculeatæ,* Ezech. II. 6.

סלע סֶלַע, m. *petra,* Psal. XL. 3. aff. סַלְעוֹ, *petra ejus,* Ies. XXXI. 9. סַלְעִי, *petra mea,* Psal. XVIII. 3. plur. סְלָעִים, *petræ,* Psal. CIV. 18.

סָלְעָם, m. *bombyx,* juxta quosdam, Lev. XI. 22. Talmudici locustæ speciem esse scribunt, Cod. Cholin. cap. 3. fol. 65. sic dictam, quòd petris delectetur, a סלע: quibusdam מ est radicale.

סִלֵּף Pih. *pervertit:* particip. מְסַלֵּף רְשָׁעִים, *pervertit improbos,* Prov. XXI. 12. futur. יְסַלֵּף, *pervertit,* Job. XII. 19. תְּסַלֵּף, *pervertit,* Prov. XIX. 3.

סֶלֶף, m. *perversitas,* Prov. XI. 3.

סְלִק Chald. *ascendit:* præter. fœm. סִלְקַת, *ascendebat, succrescebat,* Dan. VII. 8. cum Kametz juxta Masoram, sed irregulariter, et סִלְקָת, ver. 20. סְלִקוּ, *ascenderunt,* Esr. IV. 13. partic. præsens, plur. fœm. סָלְקָן, *ascendebant,* Dan. VII. 3.

סֹלֶת f. *simila, similago,* Genes. XVIII. 6. aff. מִסָּלְתָּהּ, *e simila ejus,* Lev. II. 2.

סם סַמִּים, m. p. *aromata,* ea inprimis, quæ ad suffitum adhibebantur, Exod. XXX. 7. Rabbini utuntur etiam in singulari, et sumitur quoque in malum, ut סם המות, *aroma mortis,* id est venenum lethale.

סְמָדַר *uva prima,* quæ flore decidente, apparere inc pit, Cant. II. 13. et VII. 13.

סָמַךְ *nixus, innixus fuit, incubuit:* et sic construitur cum עַל: *imposuit, fulcivit, sustentavit, appropinquavit.* præt. וַיִּסְמֹךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו, *nixus fuit Moses manibus suis super eum,* Deuter. XXXIV. 9. id est, imposuit ei manus: סָמַךְ, *accedit,* (*appropinquat rex Babel,*) אֶל־יְרוּשָׁלִַם, *ad Jerusalem,* Ezech. XXIV. 2. וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ, *et imponens manum tuam,* Numer. XXVII. 18. סְמַכְתִּיו, *fulcivi eum,* Genes. XXVII. 37. particip. præt. סָמוּךְ, *fultus* Psal. CXII. 8. Niph.

præter. עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי, *tibi innitor*, Psal. LXXI. 6. נִסְמָכוּ, *innitantur*, Ies. XLVIII. 2. futur. יִסָּמֵךְ, *innixus fuerit*, 2 Reg. XVIII. 21. Pih. imp. סַמְּכוּנִי, *fulcite me*, Cant. II. 5.

סֶמֶל m. *simulachrum;* סֶמֶל הַקִּנְאָה, *simulachrum zelotypiæ*, Ez. VIII. 5.

סמן Niph. נִסְמָן, *signare.* part. וּשְׂעֹרָה נִסְמָן, *et hordeum signatum* vel *designatum*, id est, insigne et optimum, Ies. XXVIII. 25. hinc סִימָן, *σημεῖον, signum*, apud Rabbinos, quo et caput libri appellant.

סמף סוּמְפּוֹנְיָה, Chald. *symphonia*, *συμφωνία*, Dan. III. 15. vel סוּמְפֹּנְיָה, ver. 5. vel סִיפֹּנְיָא, ver. 10. quod Masorethæ legendum restituerunt סוּמְפֹּנְיָא. A Græcis mutuata vox.

סָמַר *horruit, riguit:* præterit. סָמַר מִפַּחְדְּךָ, *horret pavore tui*, Psal. CXIX. 120. Pih. futurum, תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי, *horrere* vel *horridos efficeret, horrificaret pilos carnis meæ*, Job. IV. 15.

מַסְמְרִים, m. p. *clavi*, sic dicti quòd cum horrore et crepitu quodam infigantur, Ies. XLI. 7. et מ cum Chirek, לַמִּסְמְרִים, *in clavos*, 1 Par. XXII. 3. fœm. בְּמַסְמְרוֹת, *cum clavis*, Jer. X. 4. לְמִסְמְרוֹת, *in clavos*, 2 Par. III. 9. et ס in שׂ commutato, וּכְמַשְׂמְרוֹת, *et sicut clavi*, Eccles. XII. 11.

סְנֶה m. *rubus;* שֹׁכְנִי סְנֶה, *inhabitantis rubum;* Deut. XXXIII. 16. hinc סִינַי, *Sinai*, montis nomen, à rubi copia, כי האבנים הנמצאים בו יצוייר צליהם הסנה, *quòd lapides inventi in eo, figuratum in se habuerint rubum*, ut scribunt commentatores in librum More Nebhuchim par. 1. cap. 66. adeo ut etiam in fragmentis lapidum istorum, figuræ rubi apparuerint, quod se Ephodeus, alter istorum commentatorum, vidisse scribit.

סַנְוֵר m. *cæcitas, obtenebratio oculorum et cordis*, ut Ab. Esra annotat; plur. בַּסַּנְוֵרִים, *cæcitatibus*, hoc est, summa et densissima cæcitate, Genes. XIX. 11. idem extat 2 Reg. VI. 18. hinc תְּסַנְוֵר, *excæcabis*, Numer. XVI. 14. in Targum Jonathanis.

סַנְסִן m. *ramus, palmes:* plur. סַנְסִנִּים, cum aff. בְּסַנְסִנָּיו, *in palmites ejus*, Cant. VII. 9.

סְנַפִּיר m. *pinnæ piscium:* כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר, *cuicunque sunt pinnæ*, Lev. XI. 9, 10.

סָס masc. *tinea, blatta:* כַּצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס, *sic lanam exedet eos blatta*, Ies. LI. 8. Græce *σὴς*, Matth. VI. 19. Syrè סָסָא.

סָעַד *fulcivit, suffulcivit, sustentavit:* præterit. וְסָעַד בַּחֶסֶד כִּסְאוֹ, *et sustentat benignitate solium suum*, Proverb. XX. 28. Chald. *auxiliari, juvare:* particip. Pih. מְסַעֲדִין, *suffulcientes, juvantes*, Esr. V. 2.

מִסְעָד, m. *fulcrum, fulcimentum:* 1 Reg. X. 12. Kimchi, *columnas:* R. Salomon, *pavimentum:* quidam, *repagulum.*

*סעה unde סֹעָה quod vide in נָסַע.

סעף סָעִיף, m. *ramus*, metaphoricè, *scopulus, cogitatio:* constr. סְעִיף סֶלַע, *scopulum petræ*, Jud. XV. 11. plural. עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים, *in*

duabus istis cogitationibus, 1 Reg. XVIII. 21. constr. סְעִפֵּי, *scopulis petrarum*, Ies. LVII. 5. aff. סְעִפֶּיהָ, *ramos ejus*, Ies. XXVII. 10. et cum ש׳, בִּשְׂעִפִּים, *inter cogitationes*, Job. IV. 13. שְׂעִפַּי, *cogitationes meæ*, Job. XX. 2.

סְעִפּוֹת, f. p. *rami:* affix. אֶל־סְעִפֹּתָיו, *ramis ejus*, Ez. XXXI. 8. בִּסְעִפֹּתָיו, *in ramusculis ejus*, ver. 6.

סֵעֲפִים, m. p. *cogitationes*, Psalm. CXIX. 113.

סֵעֵף, Pih. *collucavit*, ramos excîdit, q. d. deramavit: participium מְסָעֵף פֻּארָה, *collucaturus est ramum*, Ies. X. 33.

סַעַר שַׂעַר, m. *turbo, procella, tempestas;* סַעַר־גָּדוֹל, *tempestas magna*, Jon. I. 4. aff. בְּסַעֲרֶךָ, *cum procella tua*, Psalm. LXXXIII. 16. שַׂעַר, *turbo*, Ies. XXVIII. 2. fœm. סְעָרָה, *turbo*, Ezech. I. 4. בִּשְׂעָרָה, *cum turbine*, Job. IX. 17. const. סַעֲרַת יְהוָה *turbo Domini*, Jer. XXIII. 19. plur. סְעָרוֹת, *turbines*, Ezech. XIII. 11. constr. בְּסַעֲרוֹת, *procellis*, Zach. IX. 14.

סָעַר, *procellosum esse, procellis agitari: procellosè, turbulenter agere.* part. סֹעֵר, *procellosum erat*, Jon. I. 11. סֹעֲרָה, f. *procellis agitata*, Ies. LIV. 11. futur. וְאֵסָעֲרֵם, *procellâ* vel *turbine dejiciam eos*, Zach. VII. 14. quod irregularem formam habet, pro אֶסְעָרֵם quasi ex Kal: aut אֲסָעֲרֵם ex Pihel, aut אֶסָּעֲרֵם id est, אֶסָּעֵר עִמָּם, *procellosum exhibebo me cum eis*, ex Niphal. et cum ש׳, יִשְׂעָרֶנּוּ, *procellet eum*, Psal. LVIII. 10. יִסְעֲרוּ, *turbinem excitarent*, Hab. III. 14. Niph. præt. cum ש׳, נִשְׂעֲרָה, *procellosus est*, Psal. L. 3. Pih. fut. וִישָׂעֲרֵהוּ, *et in morem procellæ abripit eum*, Job. XXVII. 21. Pyh. fut. יְסֹעַר, *turbine abripitur*, Hos. XIII. 3. in Tzere loco Pathach. Hithp. fut. וַיִּשְׂתָּעֵר, *et instar turbinis feretur, ut turbo irruet*, Dan. XI. 40.

ספא מִסְפּא, masc. *pabulum:* מִסְפּוֹא רָב, *pabulum multum*, Gen. XXIV. 25.

סָפַד *planxit, planctum egit*, et de gestu externo propriè dicitur. construitur cum præpos. עַל et לְ. præterit. וְסָפְדוּ לוֹ, *et plangent eum*, 1 Reg. XIV. 13. וְסָפְדוּ עָלָיו, *et plangent super eum*, Zach. XII. 10. Niph. futur. יִסָּפְדוּ, *plangentur*, Jer. XVI. 4.

מִסְפֵּד, m. *planctus*, Amos V. 16. construct. מִסְפַּד תַּמְרוּרִים, *planctum amaritudinum*, Jerem. VI. 26. id est, amarissimum.

סָפָה *consumere, perdere: consumi, deficere*, quomodo cum סוּף convenit: *addidit, adjecit*, quod à יָסַף mutuatur. præt. סָפְתָה בְהֵמוֹת, *deficit quodque animalium*, Jer. XII. 4. infin. לְמַעַן סְפוֹת, *propter addere*, id est, ut addat, Deuter. XXIX. 18. לִסְפּוֹת, *ut addatis*, Num. XXXII. 14. לִסְפּוֹתָהּ, *ad perdendum eam*, Psalm. XL. 15. imper. סְפוּ, *adjicite*, Ies. XXIX. 1. futur. תִּסְפֶּה הַצַּדִּיק, *perimes justum*, Genes. XVIII. 23. תִּסְפֶּה, *consumet*, Ies. VII. 20. Niph. præt. וְנִסְפָּה, *et consumetur*, 1 Sam. XXVI. 10. particip. נִסְפֶּה, *consumtus* vel *qui consumit se*, Prov. XIII. 23. futur. אֶסָּפֶה, *consumar*, 1 Sam. XXVII. 1. פֶּן תִּסָּפֶה, *ne perimaris*,

Genes. XIX. 15. תִּסָּפֶה, *consumemini*, 1 Sam. XII. 25. Hiph. אַסְפֶּה עָלֵימוֹ, *accumulabo super vos mala*, Deuter. XXXII. 23.

סָפַח *aggregavit, adhærere fecit, adhibuit, cooptavit, associavit*, et habet interdum שׂ pro ס: imper. סְפָחֵנִי, *coopta me*, 1 Sam. II. 36. Niph. præter. וְנִסְפְּחוּ, *et adjungent* vel *associabunt se*, Ies. XIV. 1. Pih. סִפַּח, *admovit, aggregavit: scabie affecit* vel *decalvavit*. præter. וְשִׂפַּח, *et scabie afficiet*, Ies. III. 17. vel *decalvabit*. particip. מְסַפֵּחַ, *adhibens; admovens*, Habac. II. 15. Pyh. futur. יִסְפָּחוּ, *aggregabuntur*, Job. XXX. 7. vel juxta quosdam *scabie, abscessibus afficientur*, id est, urentur ut pustulas et abscessus contrahant. Hithp. inf. מֵהִסְתַּפֵּחַ, *ne adhæream, ne cooptatus hæream*, 1 Sam. XXVI. 19.

סָפִיחַ, masc. *sponte natum, sponte crescens*, nempe sine semente aut satione, Ies. XXXVII. 30. construct. אֵת סְפִיחַ קְצִירְךָ, *sponte natum messis tuæ*, Levit. XXV. 5. plurale cum affix. סְפִיחֶיהָ, *sponte nascentia ejus*, ver. 11. Job. XIV. 19.

סַפַּחַת, f. *abscessus, apostema*, vel secundum Chaldæum. *scabies*, Lev. XIII. 2.

מִסְפַּחַת, f. idem, ver. 6.

מִשְׂפָּח, m. *supputatio*, vel *aggregatio*, Ies. V. 7. nempe cumulatio peccati ad peccatum, ut R. Salomon explicat; *pertinacia, contumacia;* cum שׂ loco ס.

מִסְפָּחוֹת, f. p. *confibulæ*, Ezech. XIII. 18. generale nomen, juxta quosdam, earum rerum quibus aliquid constringitur et conjungitur, ut adhærescat; R. David Kimchi, *pepla;* alii *tiaras*, alii *cervicalia* reddunt: aff. מִסְפְּחוֹתֵיכֶם, *confibulas vestras*, ver. 21.

סֵפֶל m. *simpulum*, vasis genus, Jud. VI. 38. Chaldæus, לַקְנָא דְמַיָּא, *lagenam aquarum* vertit: בְּסֵפֶל, *in simpulo*, Jud. V. 25. Chald. בְּפִילִי, *phialâ*, ex qua bibunt heroes et magnifici, ut Kimchi addit.

סָפַן *texit, obtexit:* affine est verbo צָפַן. particip. præt. סָפוּן, *tectus, protectus est*, Deuter. XXXIII. 21. וְסָפֻן בָּאֶרֶז, *et tectum erat cedrinis*, 1 Reg. VII. 3. plurale בְּבָתֵּיכֶם סְפוּנִים, *in domibus vestris tectis*, Hag. I. 4. constructum et cum שׂ, וּשְׂפֻנֵי, *et tecta, occulta*, Deuteron. XXXIII. 19. fut. וַיִּסְפֹּן, *et obtexit*, 1 Reg. VI. 9.

סִפּוּן, masc. *tegmen, tegumentum*, 1 Reg. VI. 15.

סְפִינָה, f. *navis*, propriè magna, quæ supernè tecta est, Jon. I. 5.

סָפַף סַף, *limen, pelvis, crater*, Zach. XII. 2. Ezech. XL. 6. affix. סִפָּם, *limen suum*, Ezech. XLIII. 8. plur. סִפִּים, *limina*, Ies. VI. 4. וְאֶת־הַסִּפִּים, *atque etiam pelves*, Jer. LII. 19. fœmin. סִפּוֹת, *pelves*, 2 Reg. XII. 14. et cum Pathach, וְסַפּוֹת, *et pelves*, 2 Sam. XVII. 28.

הִסְתּוֹפֵף, Hithp. *limen frequentare, ad limen manere*, quasi liminare dicas, Psal. LXXXIV. 11.

סָפַק *plaudere, complodere*, et ex usu linguæ Chaldaicæ, *sufficere*: pro ס quandoque est שׂ. præter. וְסָפַק, *et plaudat* (*Moab*,) Jer. XLVIII. 26. סְפָקָם, *complodit eos*, Job. XXXIV. 26. סָפַקְתִּי, *plausi*, Jer. XXXI. 19. imper. סְפֹק, *plaude super femur*, Ezechiel. XXI. 17. futurum, יִשְׂפֹּק, *complodit*, Job. XXVII. 23. אִם

יִשְׂפֹּק, *si suffecerit,* 1 Reg. XX. 10. יִסְפּוֹק, *complodet,* Job. XXXIV. 37. Hiph. futurum, יַשְׂפִּיקוּ, *applaudunt, acquiescunt,* vel *sufficientiam habent,* Ies. II. 6.

שֶׂפֶק סֶפֶק, m. *sufficientia: explosio,* Job. XXXVI. 18. aff. סִפְקוֹ, *sufficientia ejus,* Job. XX. 22.

סָפַר *numeravit, annumeravit, dinumeravit, enumeravit, narravit: recensuit.* præter. סָפַר אֶת הָעָם, *numeravit populum,* 2 Sam. XXIV. 10. etc. futur. אֶסְפְּרֵם, *narrarem eas,* Psalmus CXXXIX. 18. Niph. futurum, לֹא יִסָּפֵר, *non numerabitur,* Genes. XVI. 10. לֹא יִסָּפְרוּ, *non numerabuntur,* 1 Reg. VIII. 5. Pih. præter. סִפַּרְתִּי, *enarro,* Psal. CXIX. 13. vide etiam ad finem radicis. Pyh. præt. סֻפַּר, *narratum fuerat,* Iesaias LII. 15. futur. יְסֻפַּר, *narrabitur,* Hab. I. 5. *accensebitur, asscribetur,* Psal. XXII. 31.

סֹפֵר, m. *scriba, legisperitus, jurisperitus, cancellarius, censor,* qui res divinas aut politicas vel voce enarrat, vel scriptis consignat, ut enarrentur, cum opus fuerit, item qui præest rebus censendis, ut Iesaias XXXIII. 18. pl. סֹפְרִים, *legisperiti,* Jer. VIII. 8. constr. סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ, *scribæ regis,* Esth. III. 12. Chald. סָפַר, *scriba, legisperitus,* Esr. VII. 12. סָפְרָא, *legisperitus,* Esr. IV. 8.

סֵפֶר, m. *enumeratio, recensio, liber, libellus, epistolæ, literæ,* quòd in iis res enumerentur et recenseantur, Gen. V. 1. aff. סִפְרְךָ, *libro tuo,* Psalm. CXXXIX. 16. מִסִּפְרִי, *de libro meo,* Exod. XXXII. 33. plural. סְפָרִים, *literas,* 1 Reg. XXI. 8. *libri,* Eccles. XII. 12. Chald. constr. סְפַר מֹשֶׁה, *libri Mosis,* Esr. VI. 18. בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא, *in libro memoriarum,* Esr. IV. 15. plur. וְסִפְרִין פְּתִיחוּ, *et libri aperti sunt,* Daniel. VII. 10. בְּבֵית סִפְרַיָּא, *in domo librorum* vel *scriptorum,* Esr. VI. 1.

סְפָר, m. *numeratio,* 2 Par. II. 17.

סַפִּיר, masc. *sapphirus,* Exod. XXVIII. 18. plural. סַפִּירִים, *sapphiri,* Cant. V. 14. hinc Aben Esra illud, מִי יְסַפֵּר שְׁחָקִים, explicat, מִי שָׂם אוֹתָם כְּסַפִּיר, *quis disponit eas tanquam sapphirum, quis sapphirinas efficit;* at R. Salomon: *quis numerabit.*

סְפֹרוֹת, f. p. *numeri,* Psalmus LXXI. 15.

סְפֹרָה, f. *numeratio:* aff. בְּסְפֹרָתֶךָ, *in numeratione tua, in numero tuo,* Psal. LVI. 9.

מִסְפָּר, m. *numerus, enumeratio,* Gen. XLI. 49. constr. מִסְפַּר, *numerus,* Jud. VII. 6. aff. מִסְפָּרָם, *numerus eorum,* Esr. I. 9. מִסְפַּרְכֶם, *numero vestro,* Num. XIV. 29. plur. constr. מִסְפְּרֵי, *numeri,* 1 Par. XII. 23.

אָסְפַּרְנָא, Chald. *cito, celeriter, festinanter,* quasi numerò dicas, Esr. V. 8. et VI. 8.

סָקַל *lapidavit, lapidibus obruit:* præteritum, וּסְקַלְתֶּם אוֹתָם, *et lapidibus obruetis eos,* Deut. XXII. 24. etc. Niph. futurum, יִסָּקֵל, *lapidibus obruitor,* Exod. XIX. 13. Pih. סִקֵּל, *lapidavit:* item *elapidavit,* ex contraria significatione. imperit. סַקְּלוּ מֵאֶבֶן, *elapidate à lapidibus,* Iesaias LXII. 10. id est, amovete lapides, ne quis in eos impingat. futurum, וַיְסַקֵּל, *et lapidabat lapidibus,* 2 Sam. XVI. 6. וַיְסַקְּלֵהוּ, *et elapidavit eum,*

Ies. V. 2. Pyh. præter. סֻקַּל, *lapidatus est*, 1 Reg. XXI. 5.

סָרָב masc. *refractarius:* plur. סָרָבִים, *refractarii*, Ezech. II. 6. Chaldæum סְרַב, *refractarium esse, renuere*, pro Hebræo מֵאֵן ponitur: et סַרְבָן, *refractarius, rebellis:* סַרְבָנוּתָא, *rebellio, refragatio, resistentia pertinax.*

סַרְבָּלִים m. p. Chald. *chlamides, pallia:* cum aff. בְּסַרְבָּלֵיהוֹן, *cum chlamydibus suis*, Dan. III. 21, 27.

סרה סִרְיוֹן, m. *lorica:* cum aff. בְּסִרְיֹנוֹ, *loricâ suâ*, Jer. LI. 3. plur. fœm. סִרְיֹנוֹת, *loricæ*, Jer. XLVI. 4. vide שָׂרָה.

סָרַח *redundavit, luxuriavit:* nam in luxuria est redundantia: particip. præsens fœm. סֹרַחַת, *luxurians*, Ezech. XVII. 6. partic. præt. vel potius nomen participiale, סָרוּחַ, *redundans*, Exod. XXVI. 13. plural. סְרוּחִים, *redundantes, luxuriantes, luxu circumfluentes*, Amos VI. 4. construct. סְרוּחֵי, *luxuriantes*, Ezech. XXIII. 15. fut. תִּסְרַח, *redundabit*, Exod. XXVI. 12. Niph. præterit. נִסְרְחָה, *superflua*, id est, nihili facta est, Jer. XLIX. 7. Quidam, *corrupta, fœtida facta est:* unde apud Rabbinos, טפה סרוחה, *gutta fœtida.*

סֶרַח, m. *redundantia, redundans*, Exod. XXVI. 12.

סרך סָרְכִין, m. p. Chald. *eparchi, exarchi*, Dan. VI. 3. סָרְכַיָּא, *eparchi*, ver. 4. construct. כֹּל סָרְכֵי, *omnes eparchi*, ver. 8. in Targum usurpatur pro Hebræo שֹׁטְרִים.

סרן סְרָנִים, *satrapæ*, 1 Sam. VI. 18. construct. סַרְנֵי, Jos. XIII. 3. et juxta aliam significationem, *tabulæ:* סַרְנֵי נְחֹשֶׁת, *tabulæ æreæ*, 1 Reg. VII. 30. aff. וּלְסַרְנֵיכֶם, *et satrapis vestris*, 1 Sam. VI. 4.

סָרִיס m. *eunuchus*, Ies. LVI. 3. *cubicularius*, quòd hi in gynæcæo eunuchi essent; et latiùs, *aulicus*, qui officio alicui præfectus est, 2 Reg. VIII. 6. constr. סְרִיס, *aulico*, Gen. XXXVII. 36. plural. סָרִיסִים, *aulici*, 2 Reg. XX. 18. et absque י in medio, וְסָרִסִים, *et eunuchos*, Jer. XLI. 16. constr. סָרִיסֵי, *aulici*, Esth. II. 21. et aliter, סְרִיסֵי, *aulicos*, Genes. XL. 7. cum affix. סָרִיסָיו, *aulicos suos*, Gen. XL. 2. quæ Kametz retinent, sunt formæ Dagessatæ, ut צַדִּיק, aliæ formæ קָצִיר.

סרעף סַרְעַפָּה, f. *ramus*, plur. cum aff. סַרְעַפֹּתָיו, *ramusculi ejus*, Ezech. XXXI. 5.

סרף מְסָרֵף, m. *vespillo, ustor*, curator funerum, quasi nomen participiale a שָׂרַף, שׂ commutato; affix. מְסָרְפוֹ, *vespillo ejus*, Amos VI. 10. R. Salomon, *amicus ejus:* R. Juda, *avunculus ejus.* At scribit Ab. Esra, hæc explicatio ratione caret.

סִרְפַּד masc. *paliurus*, Ies. LV. 13. spinæ genus juxta R. Sal. et Ab. Esram. quibusdam, *urtica.*

סָרַר *refractarius fuit*, Hos. IV. 16. particip. סוֹרֵר, *refractarius, contumax*, Deut. XXI. 18. fœm. סֹרֵרָה, *refractaria*, Hosea IV. 16. כָּתֵף סוֹרֶרֶת, *humerum refractarium*, Neh. IX. 29. convenit cum סוּר.

סתה סְתָו, m. *hyems:* הַסְּתָו עָבָר, *hyems transiit*, Cant. II. 11.

Chaldæum est, et pro Hebræo חֹרֶף ponitur in Targum סִתְוָא·

סָתַם *obthuravit, occlusit, obstruxit,* 2 Par. XXXII. 30. et cum שׁ, שָׂתַם, *obstruxit,* Thren. III. 8. Niph. infin. לְהִסָּתֵם, *occludi,* Neh. IV. 1. Pih. præter. סִתְּמוּם, *occluserunt illos,* Genes. XXVI. 15. futur. וַיְסַתְּמוּם, *et occluserunt eos,* Genes. XXVI. 18.

סָתַר *latuit, abscondit se:* fut. וְיִסָּתֵר, *et abscondit se,* Prov. XXII. 3. quod juxta Masorethas ex Niph. legitur וְנִסְתָּר· Niph. præter. נִסְתָּר, *abscondit,* Prov. XXVII. 12. futur. cum שׁ· וַיִּשָּׂתְרוּ, *et occultæ erant* sive *nascebantur,* 1 Sam. V. 9. Pih. imper. סַתְּרִי, *absconde expulsos,* Ies. XVI. 3. Pyh. particip. fœmin. מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרֶת, *præ amore occulto:* Prov. XXVII. 5. Hiph. הִסְתִּיר, *abscondit, abdidit, celavit, occultavit.* præterit. הִסְתִּיר פָּנָיו, *abscondit faciem suam,* Psalm. X. 11. Hithp. part. מִסְתַּתֵּר, *latitat,* 1 Sam. XXIII. 19. futur. תִּסְתַּתָּר, *abdet sese,* Ies. XXIX. 14.

סֵתֶר, m. *absconsio, abditum, latibulum, latebra, occultum,* Jud. III. 19. affix. סִתְרוֹ, *latibulum suum,* Psal. XVIII. 12. plur. סְתָרִים, *absconsiones,* Prov. IX. 17.

סִתְרָה, fœmin. *latebra,* Deuter. XXXII. 38.

מִסְתָּר, m. idem: בַּמִּסְתָּר, *in abscondito,* Psal. X. 9. plur. מִסְתָּרִים, *absconsiones,* Ies. XLV. 3. aff. אֶת־מִסְתָּרָיו, *abdita ejus,* Jer. XLIX. 10.

מִסְתּוֹר, m. *latibulum,* Ies. IV. 6.

סְתַר, Chald. *abscondit, destruxit, demolitus est:* præt. סַתְרֵהּ, *destruxit eam,* Esr. V. 12. ex Pahel particip. Pahul plur. fœm. הוּא גָּלֵא עַמִּיקָתָא וּמְסַתְּרָתָא, *ipse revelat profunda et abscondita,* Dan. II. 22. ex significatione Hebraica.

ע

עבב עֳבִים, m. p. *trabes,* Ezech. XLI. 26. convenit cum עָבָה· vide illic ampliùs.

עָבַד *servivit:* raro cum dativo construitur, ut 2 Sam. XVI. 19. sæpiùs cum accusativo, *servitute usus est, servitutem exegit,* et tunc cum ב construitur, q. d. servire sibi per alium: quandoque tamen etiam præpositio illa causam finalem notat, *pro, propter:* item *coluit, operatus est, fecit,* quæ significatio propriè Chaldaica est. præteritum, אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ, *pro qua servivit,* Ezech. XXIX. 20. וַעֲבָדוֹ, *et serviet ei,* Exod. XXI. 6. וַעֲבַדְתָּ אֶת־אֹיְבֶיךָ, *servies inimicis tuis,* Deut. XXVIII. 48. אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם, *quæ servierunt sibi per eos,* Exod. I. 14. id est, quam exigebant ab eis, etc. Chald. *fecit:* præterit. דִּי עֲבַד, *quæ fecit,* Daniel. III. 32. לָא עַבְדֵת, *non feci,* Daniel. VI. 23. עֲבַדוּ, *fecerunt,* Jer. X. 11. particip. עָבֵד, *faciens est, facit,* Dan. IV. 32. plural. עָבְדִין, *faciunt,* Esr. IV. 15.

עֲבַדָא קְרָב, fœmin. *facicbat*, id est, *gerebat bellum*, Dan. VII. 21. infinit. לְמֶעְבַּד, *facere*, Esr. IV. 22. futur. דִּי תַעַבְדוּן, *quod facturi estis*, Esr. VI. 8. Niph. præter. vel particip. מֶלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד, *regi de agro servitur*, Eccles. V. 8. ex terra enim victum suum habet, scribit Aben Esra; נֶעֱבַדְתֶּם, *ut colamini*, Ezech. XXXVI. 9. futurum, לֹא יֵעָבֵד בּוֹ, *in quo nihil colitur*, Deuter. XXI. 4. תֵּעָבֵד, *colatur*, Ezech. XXXVI. 34. Pyh. præter. לֹא עֻבַּד בָּהּ, *quâ non fit servitum, quæ ad servitia nondum sit adhibita*, Deut. XXI. 3. עֻבַּד־בָּךְ, *servitum fuit in te, servitus exercita fuit in te*, Ies. XIV. 3. Hiph. *servire fecit* vel *coëgit, servitutem exegit, servitute pressit*. præterit. הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ, *servire fecit copias ejus*, Ezech. XXIX. 18. Chald. ex Ithpehal part. מִתְעֲבֵד־בַּהּ, *fit in ea*, Esr. IV. 19. fœmin. אָסְפַּרְנָא מִתְעַבְדָא, *celeriter fit*, Esr. V. 8. futur. נְוָלוּ יִתְעֲבֵד, *sterquilinium fiat*, Esr. VI. 11. plural. הַדָּמִין תִּתְעַבְדוּן, *frusta efficiemini*, Dan. II. 5.

עֶבֶד, m. *servus*, Gen. IX. 25. aff. וְעַבְדּוֹ, *et servum ejus*, Exod. XX. 27. עַבְדְּכֶם, *servum vestrum*, Genes. XVIII. 5. plur. עֲבָדִים, *servi*, Gen. IX. 25. construct. עַבְדֵי, Ies. LIV. 17. affix. עֲבָדָיו, *servos suos*, Genes. XX. 8. עַבְדֵיהֶם, *servos eorum*, Esræ II. 65. et ex significatione Chald. וַעֲבָדֵיהֶם, *et facta opera eorum*, Eccl. IX. 1. Chald. עֲבֵד, *serve* (*Dei viventis*,) Dan. VI. 21. לְעַבְדָיךְ, *servis tuis*, Dan. II. 4. לְעַבְדוֹהִי, *servos suos*, Dan. III. 28.

עֲבֹדָה, fœm. *servitus, ministerium, opus, cultus, cultura*: עֲבֹדָה קָשָׁה, *servitutem duram*, Exod. I. 14. const. וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה, *et opus justitiæ*, Ies. XXXII. 17. aff. עֲבֹדָתוֹ, *ministerium ejus*, Exod. XXXV. 21.

עֲבִידְתָּא, f. Chald. *opus*, Esr. V. 8. const. עֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא, *opus domus Dei*, Esr. IV. 24.

עֲבֻדָּה, f. *famulitium*, quasi servitium dicas, Genes. XXVI. 14. Job. I. 3.

עַבְדוּת, f. *servitus*: בְּעַבְדֻתֵנוּ, *in servitute nostra*, Esr. IX. 8. וּבְעַבְדֻתֵנוּ ibid. ver. 9.

מַעֲבָדִים, m. p. *facta*: מַעְבָּדֵיהֶם, *facta eorum*, Job. XXXIV. 25. Chald. מַעֲבָדוֹהִי, *facta eorum*, Dan. IV. 34.

עָבָה *densus, crassus, incrassatus, obesatus fuit*: præt. קָטָנִּי עָבָה, *minimus digitus meus crassior est*, 1 Reg. XII. 10. עָבִיתָ, *incrassatus, obesatus es*, Deut. XXXII. 15.

עָב, m. *densitas*: בְּעַב הֶעָנָן, *in densitate nubis*, Exod. XIX. 9.

עָב, m. *trabs*, à densitate, 1 Reg. VII. 6. Chaldæus סְקוּפְתָּא, quod idem, et aliâs in Targum ut et apud Rabbinos *trabs* vocatur מָרִישׁ, Hab. II. 11. et 1 Reg. VI. 36. וְעָב עֵץ, *et trabs ligni*, id est, lignea, Ezech. XLI. 25. Kametz in constructione manente. sic à קָוָה dicitur קַו et קָו. plurale fuit suprà עֻבִּים, quod possit esse à singulari עוֹב ex forma defectivorum secundâ ab עבב, ubi positum. Rabbini dicunt, quòd legi potest עָבִים et עֻבִּים, quanquam hanc magis scriberent עובים. Vide infrà עוב.

עֳבִי, m. *densitas*, Job. XV. 16. plur. constr. בַּעֲבִי הָאֲדָמָה, *in densitatibus terræ*, 2 Par. IV. 17.

עֳבִי, m. *crassitudo,* estque formæ חֳלִי: aff. וְעָבְיוֹ, *et crassitudo ejus,* 1 Reg. VII. 26. Jer. LII. 21.

מַעֲבֶה, masc. *crassities, densitas:* בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה, *in crassitie terræ,* 1 Reg. VII. 46. in terra densa, veluti argillosa.

עָבַט *pigneratus est, pignora cepit, mutuatus est dato pignore:* infin. לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ, *ad pignerandum pignus ejus,* Deut. XXIV. 10. futur. תַּעֲבֹט, *mutuaberis, dato pignore mutuo accipies,* Deut. XV. 6. Pih. עִבֵּט, *pervertere,* vel juxta Chaldæum, *tardare, morari,* fut. וְלֹא יְעַבְּטוּן, *et non pervertent,* Joël. II. 7. hoc est, יְעַוְּתוּן, ut Ab. Esra notat, et sic quoque Arabicè significare affirmat. convenit cum עָבַת, *contorquere,* unde et R. Salomon explicat per יְעַקְּלוּ quod idem significat. Hiph. הֶעֱבִיט, *mutuavit sub pignore:* præter. וְהַעֲבַטְתָּ, *mutuabis,* Deuter. XV. 6. infin. cum futuro, הַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ, *mutuando mutuato ei,* Deut. XV. 8.

עֲבוֹט, m. *pignus,* Deuter. XXIV. 11. aff. עֲבֹטוֹ, *pignus ejus,* Deuter. XXIV. 10.

עַבְטִיט, m. *densum lutum,* Hab. II. 6. composita vox ex עב et טִיט. est autem periphrasis divitiarum vel pecuniæ.

עָבַר *transivit, trangressus, prætergressus est, præteriit:* construitur absolutè et cum præpositionibus עַל, ב בֵּין, מִן et aliis. præt. עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים, *transiit inter partes illas,* Gen. XV. 17. etc. Niph. futurum, יֵעָבֵר, *transire poterit,* Ez. XLVII. 5. Pih. עִבֵּר, *iniit, coivit, gravidavit:* item *repagulavit* repugulo vel pessulo proclusit: præterit. שׁוֹרוֹ עִבַּר, *bos ejus iniit,* Job. XXI. 10. futur. וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת, *et repagulavit catenis,* 1 Reg. VI. 21. juxta R. Salomonem, Kimchi et Chaldæum, à nomine עַבְרִין, quod Chaldaicè *vectes, repagula* significat. Hiph. הֶעֱבִיר, *transire fecit, jussit, sivit* sive *permisit, transtulit, transvexit, transmisit, traduxit:* præter. הֶעֱבִיר אֹתוֹ, *transtulit illum,* Genes. XLVII. 21. הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ, *transire feci à te,* id est, transtuli, Zach. III. 4. Hithp. הִתְעַבֵּר, *excanduit, furore percitus fuit:* construitur cum ב et semel cum עִם: vide Ps. LXXVIII. 62. et LXXXIX. 39.

עֵבֶר עֵבֶר, m. *transitus, vadum, latus,* ulterior pars ad quam transitur, et quandoque præpositionis naturam induit, *cis, ultra, trans,* ut Deut. IV. 49. עַל־עֵבֶר, *ex adverso, e regione,* q. d. ad transitum, Exod. XXV. 37. אֶל־עֵבֶר, idem, item *trans, ultra:* הָעֵבֶר, *latus oppositum* vel *objectum,* 1 Sam. XXVI. 13. בְּעֵבֶר, *cis, ultra, trans:* מֵהָעֵבֶר, *a transitu, a latere uno,* 1 Sam. XIV. 4. aff. לְעֶבְרוֹ, *ad transitum* sive *latus suum,* Ies. XLVII. 15. plural. מֵעֲבָרִים, *ultra transitus, trans vada,* Jer. XXII. 20. constr. בְּעֶבְרֵי נָהָר, *in transitibus fluvii,* id est, locis quæ sunt trans flumen, Ies. VII. 20. *in lateribus,* Jer. XLVIII. 28. aff. עֶבְרֵיהֶם, *lateribus suis,* Ex. XXXII. 15. עֲבָרָיו, 1 Reg. V. 4. aliâs עֲבָרִים, *Habarim* est nomen proprium montium, Num. XXXIII. 47.

עֲבַר, Chald. *trans,* Esr. IV. 10. בַּעֲבַר, *in transitu,* ver. 16.

עֵבֶר, *Heber,* nomen proprium nepotis Sem, Gen. X. 24.

עִבְרִי, m. *Hebræus,* quasi Heberæus, ab Hebero ortus, quo nomine

Abramus primùm à Chananæis appellatus est, Gen. XIV. 13. vel quòd ex posteris Heberi, Genes. XI. solus et præcipuus tum in terra Chananæa esset, reliquis Heberi filiis per orientem dispersis: vel ab עֵבֶר, *trans*, quasi transfluvialis, transeuphratæus. Mansit autem hoc nomen in Abrahami posteris, ut Joseph Hebræus, Gen. XXXIX. 14. et *terra* עִבְרִים, *Hebræorum*, Genes. XL. 15. usque dum à Jacobo patriarcha, qui et Israël dictus, *Israëlitæ* vocati, et tandem scisso post Salomonem regno, à tribu Jehuda, *Judæi* appellati fuerunt. vide Ab. Esram, Exod. XXI. 2. et Paulum Burgensem, Matth. XXI. fœm. עִבְרִיָּה, *Hebræa*, Deut. XV. 12. plural. עִבְרִיּוֹת, *Hebrææ*, Exod. I. 15.

עָבוּר, m. *proventus, annona*, præteriti sc. anni: constr. מֵעֲבוּר, *de annona*, Jos. V. 11. vide mox inf.

עֲבָרָה, f. *ponto, navis*, propriè trajectoria, 2 Sam. XIX. 18.

עֶבְרָה, f. *excandescentia, furor, indignatio*, ira gravior, quæ modum transgreditur, Psalm. LXXVIII. 49. construct. עֶבְרַת, Ezech. VII. 19. aff. עֶבְרָתוֹ, *excandescentiæ suæ*, Jer. VII. 29. plur. עֲבָרוֹת, *indignationes*, Job. XXI. 30. constr. עַבְרוֹת, Job. XL. 11. בְּעַבְרוֹת, vide in עָרַב.

בַּעֲבוּר, *propter, propterea, ut.* ב servile est, sed absque eo in Bibliis non reperitur, etsi Rabbini illud aliquando omittant. Additur et ל pleonasticè, לְבַעֲבוּר, Exod. XX. 20. aff. בַּעֲבוּרֶךָ, *propter te*, Gen. III. 17.

מַעֲבָר, masc. *transitus, vadum:* construct. מַעֲבַר יַבֹּק, *vadum Jabbok*, Gen. XXXII. 22. vide et Ies. XXX. 32.

מַעְבָּרָה, f. idem, Ies. X. 29. plur. מַעְבָּרוֹת, *vada*, Ies. XVI. 2. constr. מַעְבְּרוֹת, *vada Jordanis*, Jud. III. 28.

עָבַשׁ *mucidum fieri:* præterit. עָבְשׁוּ פְּרֻדוֹת, *mucida facta sunt grana*, Joël. I. 17.

עָבַת Pih. *contorsit, torquendo condensavit:* futurum, וַיְעַבְּתוּהָ, *contorquent eam*, Mich. VII. 3.

עָבוֹת ,עֲבוֹת, m. *contortum, tortile, contortus funis adeoque densus:* Lev. XXIII. 40. constr. עֲבוֹת רְשָׁעִים, *densum funem improborum*, Psalm. CXXIX. 4. וְכַעֲבוֹת, *et velut denso fune plaustri*, Ies. V. 18. מַעֲשֵׂה עֲבֹת, *opere rei tortilis*, Ex. XXVIII. 14. ubi forma absoluta est: plural. עֲבֹתִים, *densi funes*, Jud. XV. 13. aff. עֲבֹתֵימוֹ, *densos funes eorum*, Ps. II. 3. et forma fœminina, עֲבֹתֹת, *catenæ tortiles*, Exod. XXVIII. 24. בַּעֲבֹתוֹת, *densis funibus*, Hos. XI. 4.

עֲבֻתָּה, f. *densa, implexa:* אֵלָה עֲבֻתָּה, *quercus densa*, Ezech. VI. 13.

עָגַב *adamavit, amasium, amasiam egit:* construitur cum עַל et אֶל: præt. אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם, *super quos* vel *cum quibus amasiam egit*, Ezech. XXIII. 9. vide et ver. 5, 12. partic. vel nomen participiale, עֹגְבִים, *amasii*, Jer. IV. 30.

עֲגָבִים, m. p. *amationes, amatoria*, Ezech. XXXIII. 31, 32.

עַגָבָה, f. *adamatio*, q. d. amæsiatio: aff. עַגְבָתָהּ, *amasiationem suam*, Ezech. XXIII. 11.

עוּגָב ,עֻגָב, m. *organum*, instrumentum musicum quasi amabile dictum, Gen. IV. 21. aff. וְעֻגָבִי, *et organum meum*, Job. XXX. 31.

עגה hinc deducunt תֵּעָגֵנָה, quod vide in עגן.

עגל עָגוֹל, m. *rotundum*, 1 Reg. VII. 23. plural. fœm. עֲגֻלּוֹת, *rotunda*, 1 Reg. VII. 31.

עָגִיל, m. *inauris*, propriè rotunda et circularis, Num. XXXI. 50. plur. עֲגִילִים, Ezech. XVI. 12.

עֲגָלָה, f. *plaustrum*, à rotundis rotis vel circulari rotarum motu sic dictum, 1 Sam. VI. 7. aff. עֶגְלָתוֹ, *plaustri sui*, Ies. XXVIII. 28. plur. עֲגָלוֹת, *plaustra*, Gen. XLV. 19. const. עֶגְלוֹת, Num. VII. 3.

עֵגֶל, m. *vitulus*, plaustralis propriè, unde generalius deinceps sumitur, Lev. IX. 2. plur. עֲגָלִים, *vituli*, 2 Reg. XVII. 16. construct. עֶגְלֵי, 2 Par. XIII. 8.

עֶגְלָה, f. *vitula*, Genes. XV. 9. constr. עֶגְלַת, Deut. XXI. 3. עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה, *vitula trima*, Ies. XV. 5. per enallagen constructi pro absoluto, aut per ellipsin pro עגלת ילידה שלישיה, *vitula partus tertii, qui robustior est*, non trium annorum, ut R. Salomon docet. aff. בְּעֶגְלָתִי, *cum vitula mea*, Jud. XIV. 18. plural. const. לְעֶגְלוֹת, *vitulis* (*Bethaven*,) Hos. X. 5.

מַעְגָּל, m. *plaustrorum ambitus*, ad munienda castra, quasi plaustriburgium dicas; cum ה locali, הַמַּעְגָּלָה, *ad plaustrorum ambitum*, 1 Samuel. XVII. 20. item *orbita*, via plaustralis habens orbitas sive rotarum vestigia; constr. מַעְגַּל צַדִּיק, *orbitam justi*, Ies. XXVI. 7. plur. const. בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק, *in orbitis justitiæ*, Psalm. XXIII. 3. aff. וּמַעְגָּלֶיךָ, *et orbitæ tuæ*, Psalm. LXV. 12. fœmininum cum affix. מַעְגְּלוֹתָיו, *orbitas ejus*, Prov. V. 21.

עגם *contristatus, anxius fuit*: præter. עָגְמָה נַפְשִׁי, *anxia erat anima mea*, Job. XXX. 25.

עגן Niph. נֶעֱגַן, *morari, differre, detineri.* futurum, תֵּעָגֵנָה, *retardabitis vos ipsas, morabimini, differetis*, Ruth. I. 13. pro תֵּעָגֵנְנָה. hinc apud priscos Hebræos עוֹגֶן vel עִגּוּן, *anchora*, sic dicta quod navem remoratur, ad quam significationem probandam adducitur hic locus ex libro Ruth, apud Talmudicos in Bava Bathra, cap. 5. in principio. In Targum וִיעַגְּנוּנוּן לְבֵית עֲגָנָה, *et detinebantur in domo detentionis* sive *carceris*, Ies. XXIV. 22. וּבְבָתֵּי יְסוּרִין עֲגִנֵיהוֹן, *et in carceribus detinentur illi*, Ies. XLII. 22. ubi melius fortasse legi posset עֲגִינוּן, pro עֲגִין אִנּוּן per compositionem tertiæ personæ pronominis cum participio, cujus tamen alia exempla hactenus mihi non occurrerunt.

עגר עָגוּר, *hirundo*, juxta R. Sal. Ies. XXXVIII. 14. Jer. VIII. 7. aliis *grus*: *ardea.*

עדד Pih. עוֹדֵד, *statuminavit*: particip. מְעוֹדֵד עֲנָוִים, *statuminans mansuetos*, Psal. CXLVII. 6. futur. יְעוֹדֵד, *statuminabit*, Psalm. CXLVI. 9. Hithp. futur. וַנִּתְעוֹדָד, *et erecti consistimus*, Psalm. XX. 9. q. d. statuminati.

עדה *ornavit*, se vel alium, et ex significatione Chaldaica, *transivit.* præter. עָדָה עָלָיו, *transivit per eam*, Job. XXVIII. 8. וְעָדִית עֶדִי, *et ornas te ornatu*, Ezech. XXIII. 40. imper. עֲדֵה, *orna te*, Job. XL. 10. futurum, וָאֶעְדֵּךְ, *et ornavi te*, Ezech. XVI. 11. תַּעְדֶּה, *quæ ornat se*, Ies. LXI. 10. unde per apocopam וַתַּעַד, *et or-*

navit se, Hos. II. 15. Chaldaicè *transivit, discessit, præteriit*: præt. fœm. עֲדָת מִנָּךְ, *transit, discedit à te*, Dan. IV. 28. futurum, יֶעְדֵּה, *præterit*, Dan. VII. 14. et in א tertia fœmin. לָא תֶעְדֵּא, *non transit, intercidit*, Dan. VI. 9. Hithp. particip. מַעֲדֶה־בֶגֶד, *ornans se veste*, juxta quosdam; vel *transire faciens, removens*, ut Chaldæus et Aben Esra interpretantur, Prov. XXV. 20. Chald. *transire fecit, amovit, transtulit, abstulit*: præt. הֶעְדִּיו מִנֵּהּ, *amoverunt ab eo*, Dan. V. 20. particip. מְהַעְדֵּה, *transfert*, Dan. II. 21. futurum, יְהַעְדּוֹן, *transferent*, Dan. VII. 26.

עֲדִי, m. *ornatus, ornamentum*: item *os oris*: in pausa est cum Sægol וָאֶעְדֵּךְ עֶדִי, *et ornavi te ornamento*, Ez. XVI. 11. וַתָּבֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים, *et pervenisti in ornatum ornamentorum*, Ezech. XVI. 7. id est, ad summum ornatum: כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי, *tanquam ornamento vestieris*, Ies. XLIX. 18. aff. עֶדְיוֹ, *os ejus*, Ps. XXXII. 9. *ornamentum suum*, Exod. XXXIII. 4. עֶדְיֵךְ, *os tuum*, Ps. CIII. 5. plur. עֲדָיִים ut ante.

עִדִּים, m. p. *remotiones*: res inquinatæ et abominabiles, quæ removentur et abjiciuntur: וּכְבֶגֶד עִדִּים, *et sicut pannus remotionum*, Ies. LXIV. 5. id est, abjectissimus; vulgò, *pannus menstruatus*, is enim abjici solet; significationem hanc habet juxta Chaldæum et R. Salom. sed formam à defectivis, quasi ab עדד.

עֵדָה, עֵדוּת, vide in עוד.

עַד, *usque, usque ad, donec, dum, adhuc*, ac notatur eo tam loci quàm temporis quidam transitus: עַד־עוֹלָם, *usque in seculum*, Ps. XVIII. 51. עַד־מְקוֹם, *usque ad locum* (*Sechem*,) Gen. XII. 6. עַד־הֱיוֹתִי, *usque essem*, Jon. IV. 2. id est, adhuc existente me, cùm adhuc essem: עַד־זֶה מְדַבֵּר, *adhuc isto loquente*, Job. I. 18. עַד־תְּמֻתוּן, *donec moriamini*, Ies. XXII. 14. adjunguntur ipsi et aliæ particulæ: עַד כִּי־יָבֹא, *donec veniat*, Genes. XLIX. 10. עַד אִם, idem, Ies. XXX. 17. עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר, *donec transeamus*, Num. XX. 17. עַד־מָה vel עַד־מֶה, *usquequo?* עַד־מָתַי, idem: עַד אָן, *quousque?* עַד־כֹּה, *hucusque, eo usque*: עַד־הֵנָּה, *hucusque*, unde contractum עֲדֶנָּה quod in הֵן positum: עַד עַתָּה, *usque nunc, usque adhuc*, Gen. XXXII. 5. עַד מְאֹד, *usque valdè*, עַד מְהֵרָה, *usque citò, quàm maxime, quàm celerrimè*. Admittit etiam formam quasi numeri pluralis constructi, עֲדֵי cui etiam affixa pronomina junguntur, עָדַי, *usque ad me*, עָדֵיכֶם, *ad vos*, ubi irregulariter est Kametz, quasi ex forma quiescentium secundâ, cùm tamen pronomen כֶם semper formæ constructæ, quæ hîc est עֲדֵי, adjungatur: עָדֶיהָ, *ad eam*; עָדֶיךָ, *usque ad te*. Cum בְּ compositum est, *pro, propter, per, circa*: בְּעַד רָעָתָם, *propter malum ipsorum*, Jerem. XI. 14. בְּעַד הָעָם הַזֶּה, *pro populo isto*, ibid. בְּעַד הַחַלּוֹן, *per fenestram*, Genes. XXVI. 8. בְּעַד מְעָרוֹת, *in speluncas, pro speluncis*, Ies. XXXII. 14. מִבַּעַד, *inter, intra, circa*, Cant. IV. 3. affix. וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ, *et occlusit Dominus pro eo*, Gen. VII. 17. *et occludes ostium* בַּעֲדֵךְ וּבְעַד־בָּנַיִךְ, *pro te et pro filiis tuis*, 2 Reg. IV. 4. בַּעֲדִי, *pro vel circa me*, etc. Chald. עַד, *us-*

que ad, Esr. VII. 22. עַד דִּי, usque-dum, Dan. II. 9. עַד מִנִּי, donec à me, Esr. IV. 21. עַד כָּה, huc usque, Dan. VII. 28.

עֲדֵי: עַד, æternitas, seculum: עַד עַד, usque in seculum, Ies. XXVI. 4. שֹׁכֵן עַד, inhabitans æternitatem, Ies. LVII. 15. מִנִּי־עַד, a seculo, Job. XX. 4. לָעַד, in seculum, Ies. LXIV. 8. עוֹלָם וָעֶד, in seculum et æternitatem, Ps. X. 16. Kimchi in suo Michlol notat, cum Sægol semper et tantùm scribi post עוֹלָם vel לְעוֹלָם.

עַד, præda, vide in עָוַד quò a Kimchio refertur.

עדן Hithp. הִתְעַדֵּן, oblectare se: futur. וַיִּתְעַדְּנוּ, et oblectabunt se, Neh. IX. 25.

עֶדְנָה, f. oblectatio, voluptas, Gen. XVIII. 12.

עֲדִינָה, f. voluptaria, delicata, Ies. XLVII. 8.

עֲדִינוֹ, aliis est proprium nomen viri, Hadino, aliis est appellativum, voluptas ejus, volupe ipsi, 2 Samuel. XXIII. 8.

עֵדֶן, m. voluptas, oblectatio, deliciæ, deliciarum locus. Inde singulariter sumitur pro nomine proprio regionis amœnissimæ, in qua fuit hortus ille, quem paradisum vocant, Gen. II. 8, 10. est et proprium nomen viri, 2 Par. XXIX. 12. quater etiam cum duplici Sægol scribitur ut Ezechiel. XXVIII. 13. plural. עֲדָנִים, deliciæ, 2 Sam. I. 24. aff. וְנַחַל עֲדָנֶיךָ, et torrente deliciarum tuarum, Psalmus XXXVI. 9. מֵעֲדָנַי, ex deliciis meis, Jer. LI. 34.

מַעֲדַנִּים, m. p. idem, Proverb. XXIX. 17. לְמַעֲדַנִּים, in deliciis, Thren. IV. 5. constr. מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ, delicias regis, Gen. XLIX. 20. fœm. מַעֲדַנּוֹת כִּימָה, delicias Pleiadum, Job. XXXVIII. 31. juxta Aben Esram et R. Levi Gerson prisci Hebræi fasciculos, ligamina exposuerunt, unde נקיט תרי מעדני אסא, accepit duos fasciculos myrti, Schabbath fol. 33. 2. ראשי מעדנים שלהן כשרין, summitates fasciculorum ipsorum, rectæ sunt, Succa fol. 13. 1. המתיר ראשי מעדנים, dissolvens capita nodorum, Kelim cap. 20. Glossæ ubique exponunt קשורים, vincula, nodi, ligamina. Sic et quidam interpretantur illud, וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת, et ivit ad ipsum Agag cum vinculis, 1 Sam. XV. 32. subauditâ præpositione בְּ: vide Kimchium.

עִדָּן Chald. tempus, emph. עִדָּנָא, Dan. II. 8. בְּעִדָּנָא, in tempore, Dan. III. 5. plur. עִדָּנִין, tempora, Dan. IV. 13. vel עִדָּנַיָּא, Dan. II. 21. Talmudici dicunt אִידָּנָא, et sæpe has duas gutturales commutant.

עדף redundavit, abundavit, superfuit, superfluum fuit: particip. הָעֹדֵף, quod superfluum est, Exod. XXVI. 12. pl. הָעֹדְפִים, qui redundant, Numer. III. 46. fœm. הָעֹדֶפֶת, quod superfluum erit, Exod. XXVI. 12. Hiph. præterit. הֶעְדִּיף, abundavit, Exod. XVI. 18.

עדר ordinavit, instruxit, disposuit, scil. aciem militarem. part. plur. construct. עֹדְרֵי מַעֲרָכָה, disponentes vel servantes aciem, 1 Par. XII. 38. infinit. וְלַעֲדֹר, et ad aciem servandam vel disponendam, 1 Par. XII. 33. Niph. נֶעְדַּר, deesse, desiderari: item sarriri, resarriri, pastinari: præter. וְלֹא נֶעְדַּר לָהֶם, et non defuit eis, 1 Sam. XXX. 19. לֹא נֶעְדָּרָה, non defuit, Ies. XXXIV. 16. particip.

fœm. נֶעְדֶּרֶת, *deficiens* vel *deesse facta, sublata*, Ies. LIX. 15. futurum, יֵעָדֵר, *resarrietur*, Ies. V. 6. יֵעָדְרוּן, *sarrientur*, Ies. VII. 25. Pih. futur. יְעַדְּרוּ, *deesse* vel *desiderari sinebant*, 1 Reg. V. 7. apud Rabbinos הֶעְדֵּר, *defectus, privatio:* unde הסכלות היא העדר קניין חכמה, *stultitia est privatio habitus sapientiæ:* הַהֲוָיָה וְהַהֶעְדֵּר, *existentia et privatio.*

עֵדֶר, m. *grex*, tam minorum quàm majorum animantium, Gen. XXXII. 16. aff. עֶדְרוֹ, *gregem suum*, Ies. XL. 11. plur. עֲדָרִים, *greges*, Ies. XXXII. 14. construct. עֶדְרֵי צֹאן, *greges pecorum*, Gen. XXIX. 2. aff. וְעֶדְרֵיהֶם, *et greges eorum*, Jer. VI. 3.

מַעְדֵּר, m. *sarculus* vel *sarculum:* בַּמַּעְדֵּר יֵעָדֵרוּן, *cum sarculo sarrientur*, Ies. VII. 25.

עדש masc. *lens:* plural. וּנְזִיד עֲדָשִׁים, *et jusculum è lentibus*, Gen. XXV. 34. וַעֲדָשִׁים, *et lentes*, 2 Sam. XVII. 28.

עוב Hiph. הֵעִיב, *obnubilavit*. affine est verbo עָבָה, *densum esse*. futur. יָעִיב, *obnubilabit, densa nube obteget*, Thren. II. 1.

עָב, f. *nubes densa*, 1 Reg. XVIII. 44. כְּעָב, *ut densa nubes*, Ies. XLIV. 22. plur. עָבִים, m. *nubes*, Job. XXII. 14. בֶּעָבִים, *in ipsas nubes*, Jerem. IV. 29. id est, loca præalta nubium, hyperbolicè juxta Kimchium: aut *in densitates*, hoc est, densas sylvas, juxta R. Salomon, quasi ab עָבָה. constr. עָבֵי שְׁחָקִים, *nubes cœlorum*, Psal. XVIII. 12. fœm. עָבוֹת, *nubes densæ*, Psal. LXXVII. 18. in Bereschit Rabba, Parascha 13. legitur: quinque nominibus vocatur nubes, עָב· אֵד· עָנָן· נְשִׂיאִים· חֲזִיז· primum עָב sic dicitur שהוא מעבב הרקיע, *quia obnubilat et obscurat faciem firmamenti.* De reliquis vide suo quoque loco.

עוג *placentas coxit* seu *paravit*, quasi placentare dicas: fut. תְּעֻגֶנָּה, *placentabis istam*, hoc est, parabis sive coques placentam istam, Ezech. IV. 12.

עֻגָה עֻגָּה עוּגָה, fœm. *placenta*, propriè carbonibus tosta vel cocta, 1 Reg. XVII. 13. Hos. VII. 8. const. עֻגַת רְצָפִים, *placenta carbonum*, 1 Reg. XIX. 16. plural. עֻגוֹת, *placentæ*, Gen. XVIII. 6.

מָעוֹג, m. idem, vel juxta R. Sal. *panis, cibus*, 1 Reg. XVII. 2. et sic לַעֲגֵי מָעוֹג, *sanniones placentæ* vel *cibi*, Psal. XXXV. 16. id est, parasiti, qui gulæ causâ aliis adulantur: juxta alios, *sanniones facetiæ.*

עוד Pih. *dispoliavit, prædatus est:* præt. עִוְּדֻנִי, *dispoliaverunt me*, Psal. CXIX. 61.

עַד, m. *spolium, præda*, Genes. XLIX. 27. לָעַד, *ad prædam*, Soph. III. 8. constr. עַד־שָׁלָל, *præda spolii*, Ies. XXXIII. 23. nec sæpius hac significatione occurrit. Quidam ab עָדָה deducunt, quasi remotionem vel rem amotam dicas.

עוד Hiph. הֵעִיד, *testatus, testificatus, contestatus est:* sæpius construitur cum ב: præt. הָעֵד הֵעִיד בָּנוּ הָאִישׁ, *contestando contestatus est nos vir ille*, Genes. XLIII. 3. הַעֵדֹתָה בָּנוּ, *contestatus es nos*, Ex. XIX. 23. Hoph. præterit. וְהוּעַד בִּבְעָלָיו, *testibus adhibitis denunciatum fuit domino ejus*, Exod. XXI. 29.

עֵד, m. *testis*, Deut. XVII. 6. et interdum *testimonium*, ut Gen. XXXI.

50. Exod. XX. 16. aff. עֵדִי, *testis meus*, Job. XVI. 19. plur. עֵדִים, *testes*, Deut. XIX. 15. constr. cum י in medio, עֵדֵי שֶׁקֶר, *testes falsi*, Ps. XXVII. 12. aff. עֵדֶיךָ, *testes tuos*, Job. X. 17. עֵדָי, *testes mei* Ies. XLIII. 10.

עֵדָה, f. *testis fœmininè, testimonium:* וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה, *et testis est hæc statua*, Gen. XXXI. 52. לְעֵדָה, *in testimonium*, Genes. XXI. 30. vide יָעַד: plural. עֵדוֹת, *testimonia*, Deut. IV. 45. aff. עֵדֹתָיו, *testimonia ejus*, Psal. CXIX. 2. et cum affixo singulari, וְעֵדֹתִי, *et testimonia meum*, id est, testimonia mea singula, eorum unumquodque, Psalm. CXXXII. 12.

עֵדוּת, f. idem, Psalm. XIX. 8. בְּאֹהֶל הָעֵדֻת, *in tabernaculo testimonii*, Num. XVII. 22. אֶת הַנֵּזֶר וְאֶת הָעֵדוּת, *coronam et testimonium*, 2 Reg. XI. 12. id est, librum legis, juxta Deut. XVII. 18 Kimchi et R. Levi. plural. cum ו mobili et aff. עֵדְוֹתָיו, *testimonia ejus*, 2 Reg. XVII. 15. עֵדְוֹתֶיךָ, *testimoniorum tuorum*, Psal. CXIX. 14. vide Masoram ad ista loca.

תְּעוּדָה, f. *testimonium*, Ies. VIII. 16.

עוֹד *adhuc, amplius deinceps:* בְּעוֹד, *in adhuc intra, quum adhuc, dum adhuc, tantisper dum:* bis absque ו scribitur בְּעֹד, *tantisper dum*, Psalm. XXXIX. 2. בְּעֹד, *dum adhuc*, Jer. XV. 9. כָּל־עוֹד, *quamdiu*, Job. XXVII. 3. עוֹדֶנּוּ, *adhuc ille*, Genes. XVIII. 22. עוֹדְךָ, *adhuc tu*, מֵעוֹדְךָ, *ex quo tu:* בְּעוֹדִי, *quum adhuc ego*, sc. supersum, quamdiu superstes futurus sum: מֵעוֹדִי, *ex quo die vel tempore sum, quamdiu superstes sum* vel *fui:* עוֹדֶנִּי חַי, *tantisper dum ego vixero*, 1 Sam. XX. 14. vel בְּעוֹדֶנִּי חַי, Deut. XXXI. 27. הַעוֹדָם חַיִּים, *an adhuc ipsi vivi sint*, Exod. IV. 18. עוֹדֵינָה, *adhuc nobis*, sc. superstitibus, Thren. IV. 17. pro נוּ. Chald. עוֹד, *adhuc*, Dan. IV. 28.

עָוָה *iniquè, perversè egit:* præt. וְעָוִינוּ, *et perversè egimus*, Dan. IX. 5. עָוְתָה, *perversè egit*, Esth. I. 16. Niph. נַעֲוָה, *perverti, distorqueri, contorqueri:* præterit. נַעֲוֵיתִי, *contorqueor*, Ies. XXI. 2. partic. construct. נַעֲוֵה־לֵב, *perversus animo*, Proverb. XII. 8. fœmin. construct. בֶּן־נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת, *fili perversæ rebellione*, 1 Sam. XX. 30. Pih. præterit. וְעִוָּה, *et pervertet*, Ies. XXIV. 1. Pyh. part. מְעֻוָּת, *perversum*, Eccles. I. 15. ex Hiph. præterit. הֶעֱוָה, *iniquè egit*, 2 Sam. XIX. 20. הֶעֱוֵיתִי, *iniquè feci*, 2 Sam. XXIV. 17. הֶעֱווּ, *perverterunt*, Jer. III. 21. הֶעֱוִינוּ, *iniquè fecimus*, Psalm. CVI. 6. infinit. הַעֲוֵה, *perversè agendo*, Jer. IX. 5. בְּהַעֲוֺתוֹ, *quum perversè agerit*, 2 Sam. VII. 14.

עַוָּה, fœm. *perversitas: perversa*, Ezech. XXI. 32.

עִוְעִים, m. p. *perversitates*, Ies. XIX. 14. ex geminata prima radicali: Chaldæus, רוּחַ דְּטָעוּ, *spiritum erroris*.

עֲוָיָה, f. Chald. *iniquitas:* unde plural. וַעֲוָיָתָךְ, *et iniquitates tuas*, Dan. IV. 24.

עָוֺן, mascul. *perversitas, iniquitas:* construct. עֲווֹן, 1 Par. XXI. 8. atque sic quater cum duplici ו scribitur, aliâs semper cum unico: affix.

עֲוֹנוֹ, *iniquitatem suam*, Ps. XXXVI. 3. affix. בַּעֲוֹנֶךָ, *propter iniquitatem tuam*, Hos. XIV. 2. plural. עֲוֹנִים: cum aff. עֲוֹנֶיךָ, *iniquitatum tuarum*, Ezech. XXVIII. 18. et cum defectu י, עֲוֹנֵנוּ, *iniquitates nostræ*, Jer. XIV. 7. מֵעֲוֹנֵינוּ, *ab iniquitatibus nostris*, Dan. IX. 18. et fœmininum, עֲוֹנֹת, *iniquitates*, Levit. XVI. 21. affix. עֲוֹנוֹתָיו, *iniquitates ejus*, Prov. V. 22. עֲוֹנֹתַי, *iniquitates meæ*, Psalm. XXXVIII. 5. hinc juxta quosdam, לִשְׁתֵּי עֹנֹתָם, *propter duas iniquitates ipsorum*, Hos. X. 10. nam juxta Masorethas legendum עונותם, quod LXX acceperunt עֲוֹנֹתָם, *iniquitates ipsorum*. Vide ampliùs in עין.

עוז Hiph. הֵעִיז, *coire, congregari, congregare se*, et activè *congregare*: præterit. הֵעִיזוּ, *congregant se*, Ies. X. 31. scil. ad fugam, ut R. Salomon explet. imper. הָעֵז אֶת מִקְנְךָ, *congrega pecus tuum*, Exod. IX. 19. הָעִיזוּ, *congregate vos*, Jer. IV. 6. et defectivè הָעִזוּ, Jer. VI. 1.

עול m. *infantulus, lactens, fœtus*, Ies. LXV. 20. aff. עוּלָהּ, *fœtus vel infantuli sui*, Ies. XLIX. 15.

עָלוֹת, f. p. *lactantes, fœtæ*, quæ parvulos vel fœtum lactant, Genes. XXXIII. 13.

עוֹל, עוֹלָל, vide in עָלַל.

עול Pih. *iniquè egit*: particip. מְעַוֵּל, *iniquè agens*, Psalm. LXXI. 4. futurum, יְעַוֵּל, *iniquè aget*, Ies. XXVI. 10.

עֲוִיל, m. *iniquus*, Job. XVI. 11. plur. עֲוִילִים, *iniqui*, Job. XIX. 18. juxta R. Levi: vel *parvuli*, quasi sit a præcedenti themate, juxta Chaldæum et Aben Esram: et sic affix. עֲוִילֵיהֶם, *parvulos suos*, Job. XXI. 11.

עַוָּל, m. *iniquus*, Job. XVIII. 21. לְעַוָּל, *iniquo*, Job. XXXI. 3.

עֶוֶל, m. *iniquitas*, Levit. XIX. 15. construct. בְּעֶוֶל רְכֻלָּתְךָ, *propter iniquitatem vel improbitatem mercaturæ tuæ*, Ezech. XXVIII. 18. aff. בְּעַוְלוֹ, *propter iniquitatem suam*, Ezechiel. XVIII. 26.

עַוְלָה, f. idem, 2 Sam. III. 34. et ו ac ל transpositis, עַלְוָה, Hos. X. 9. cum duplici signo fœmin. עַוְלָתָה, Hos. X. 13. aff. בְּעַוְלָתָה, *in iniquitatem*, Psal. CXXV. 3.

עוֹלָה, f. idem: unde עֹלָתָה, *nequitia*, Job. V. 16. plural. עוֹלֹת, *iniquitates*, Psal. LXIV. 7. et LIII. 3. aliter vide in עלה.

עון עוֹנָה, f. *tempus*, juxta Hebræos communiter, sed determinatum et statutum certæ rei: aff. עֹנָתָהּ, *tempus ejus*, Exod. XXI. 10. ut scil. suo tempore debitum conjugale ipsi præstet ad suscipiendum ex ea prolem, qui finis est conjugii. Tria enim in ista lege marito imponuntur, quæ uxori debet præstare, nempe שְׁאֵרָהּ, *alimentum ejus*, כְּסוּתָהּ, *vestitum ejus*, וְעֹנָתָהּ id est, תַּשְׁמִישׁ, *officium debiti conjugalis*, quòd verecundè à tempore statuto appellat, quia non quovis tempore convenit, propter immunditiem ejus statam, de qua et lex posita est. Aben Esra monet quosdam interpretari דִּירָתָהּ, *habitationem ejus*, sed priorem sensum genuinum esse. Plurale hujus quidam faciunt, לִשְׁתֵּי עֹנֹתָם, *in duabus habitationibus ipsorum*, Hos. X. 10. legendum enim illud est juxta Masorethas עונותם. Id quidam accipiunt

quasi idem sit cum sequenti מָעוֹן et מְעוֹנָה. Vide amplius in עִין.

מְעוֹנֵן, עוֹנֵן, vide infrà in עין.

מָעוֹן, m. *habitatio, habitaculum*, 1 Sam. II. 29. constr. מְעוֹן, Psalm. XXVI. 8. aff. מְעוֹנוֹ, *habitaculum ejus*, 2 Par. XXXVI. 15. מְעוֹנְךָ, *habitaculum tuum*, Psal. XCI. 9. plur. cum Schurek וְאֶת־הַמְּעִינִים, *et habitacula*, 1 Par. IV. 41. scribitur cum י, et legitur מְעוֹנִים. fœminin. מְעוֹנָה, idem, Deuter. XXXIII. 27. aff. וּמְעוֹנָתוֹ, *et habitaculum ejus*, Psal. LXXVI. 3. plur. בַּמְּעוֹנוֹת, *in habitaculis*, Job. XXXVIII. 40. affix. וּמְעֹנֹתָיו, *et habitacula sua*, Nah. II. 13.

*עוע, עִוְעִים, vide suprà in עוה.

עוף *volavit, volitavit, advolavit, avolavit, evolavit, involavit, convolavit*: præter. וְעָפוּ, *et involent*, Ies. XI. 14. particip. fœmin. עָפָה, *volans*, Zach. V. 1. plur. עָפוֹת, Ies. XXXI. 5. infin. לָעוּף, *ad volandum*, Proverb. XXVI. 2. futur. אָעוּפָה, *evolarem*, Psalm. LV. 7. תָּעֻפָה, *evolabis* juxta quosdam scil. ex tenebris calamitatum, vel *splendebis*, R. Levi, vel *si obscurus fueris*, Ab. Esra, Job. XI. 17. estque cum ה paragogico præter morem: כְּנֶשֶׁר יָעוּף, *sicut aquila avolat*, Prov. XXIII. 5. quod legendum יָעוּף ut Masorethæ notant. Pih. partic. שָׂרָף מְעוֹפֵף, *prester volans*, Ies. XIV. 29. infinit. בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי, *quum faciam ut volet gladius meus*, Ezech. XXXII. 10. id est, cum vibravero, agitavero, vel motavero gladium meum. fut. יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ, *volet super terram*, Gen. I. 20. Hiph. הֲתָעוּף עֵינֶיךָ בּוֹ, *an facies ut involent oculi tui in eo*, Prov. XXIII. 5. scribitur cum י, sed juxta Masorethas legendum תָּעִיף. Hoph. particip. מֻעָף בִּיעָף, *volare jussus cum lassitudine*, Dan. IX. 21. id est, coactus volare tantâ contentione, ut lassus fuerit: nam י in בִּיעָף est radicale, à יָעַף formæ בִּיקָר quòd est a יָקָר scribit Aben Esra: alii, *volare factus volatu*, quasi יְעָף sit ex hac radice, et י servile, ut in יְקוּם quod est a קוּם. Hithp. יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם, *avolabit gloria eorum*, Hos. IX. 11.

עוֹף, masc. *avis, volucris, volatile*, collectivum est, et transfertur ad omnia volatilia. Chald. גַּפִּין אַרְבַּע דִּי־עוֹף, *alæ quatuor volucris*, Dan. VII. 6. וְעוֹף־שְׁמַיָּא, *et volucres cœli*, Dan. II. 38.

עֵיפָה, f. *obscuritas*, Amos IV. 13. cum duplici signo fœm. עֵפָתָה, *obscuritas maxima*, Job. X. 22.

עַפְעַפַּיִם, m. d. *palpebræ*, a vibratione et motu, qui volatui comparatur, sic dicta, ut suprà in Pihel de gladio usurpatur verbum: constr. בְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר, *in palpebras auroræ*, Job. III. 9. id est, radios, lumina: aff. עַפְעַפָּיו, *palpebræ ejus probant filios hominum*, Psal. XI. 4.

מָעוּף, m. *obscuratus*: construct. מְעוּף צוּקָה, *obscuratus angustiâ*, Ies. VIII. 22.

עוץ *consuluit, consilium iniit*: imper. עֻצוּ וְדַבֵּרוּ, *consilium inite, et colloquimini*, Jud. XIX. 30.

עוק Hiph. הֵעִיק, *premere, arctare*: part. מֵעִיק, *premo* vel *pressurus sum*, כַּאֲשֶׁר תָּעִיק, *quemadmodum premit plaustrum*, Amos II. 13.

עָקָה, f. *pressura*: construct. מִפְּנֵי

עָקַת רָשָׁע, *propter pressuram* vel *angorem improbi,* Ps. LV. 4.

מוּעָקָה, fœm. *pressura, constrictio,* Ps. LXVI. 11.

עוּר *evigilare, expergisci:* imper. עוּרָה כְבוֹדִי, *evigila gloria mea,* Ps. LVII. 9. fœmininum. עוּרִי, Jud. V. 12. semel activum כִּי יְעוּרֶנּוּ, *ut evigilare faciat, excitet eum,* Job. XLI. 2. quod scribitur ex Hiphil, legitur יְעוּרֶנּוּ ex Kal, pro יָעוּר עִמּוֹ vel יִתְעוֹרֵר עִמּוֹ. Niph. præteritum נֵעוֹר, *excitatus fuit,* Zach. II. 17. cum Tzere sub נ præter morem. futurum, יֵעוֹר, *excitabitur,* Jerem. VI. 22. עֶרְיָה תֵעוֹר, *nudatione excitabitur,* Hab. III. 9. vel potius, *nudando nudabitur,* ut Hebræi exponunt, et significatio sit ab עָרָה. Pih. עִוֵּר, *excæcavit,* Jer. LII. 11. futurum, יְעַוֵּר, *excæcat,* Exod. XXIII. 8. et aliâ formâ, *evigilare fecit, suscitavit, excitavit,* præterit. עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ, *suscitavit lanceam suam,* id est, vibravit, 2 Sam. XXIII. 18. עוֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, *excitaverant palatia sua,* id est, restauraverant, exstruxerant, Ies. XXIII. 13. hinc etiam juxta Aben Esram anomalum illud ex geminata prima radicali, יְעֹעֵרוּ, *excitabunt,* pro יְעֹרְרוּ, Ies. XV. 5. R. Salomon, *vociferabuntur,* ex Chaldaica lingua, juxta illud, יְעוֹעֲרוּן בְּקָלְהוֹן, *vociferantur voce suâ,* quod citat ex Targum, Ies. XVI. 10. at illic non reperitur. Possit esse pro יְרוֹעֲעוּ juxta illud, לֹא יְרוֹעָע, *non habebitur vociferatio,* Ies. XVI. 10. aliud geminatum עַרְעָר vide in עָרָה. Hiph. הֵעִיר, *excitavit, suscitavit,* et interdum intransitivè, *evigilavit:* imperat. הָעִירָה, *evigila,* Psalm. XXXV. 23. Hithp. præter. וְהִתְעוֹרַרְתִּי, *et excitavi me,* Job. XXXI. 29. particip. מִתְעוֹרֵר, *excitans se,* Ies. LXIV. 7. imperat. הִתְעוֹרְרִי, *expergiscere,* Ies. LI. 17.

עֵר, m. *vigilans, vigil,* id est, acris et excitatus ad aliquid peragendum, Mal. II. 12.

עִיר, m. Chald. *vigil,* Dan. IV. 10. plur. בִּגְזֵרַת עִירִין, *decreto vigilium,* ver. 14.

עִיר, *civitas,* vide infrà suo loco.

עוּר, m. Chald. *gluma,* וַהֲווֹ כְּעוּר, *fueruntque ut stupa,* Dan. II. 35. fortè, inquit Kimchi, est quasi נָעוּר *excussum,* ut Hebraicè נְעֹרֶת, *stupa,* à נָעַר, *excussit.*

עוֹר, מָעוֹר, vide in עָרָה.

עָר, m. *inimicus, adversarius,* quasi in malum alterius vigilans: aff. עָרֶךָ, *inimicus tuus,* 1 Sam. XXVIII. 16. plural. עָרֶיךָ, *adversarios tuos,* Mich. V. 13. sic Psalm. CXXXIX. 20. Chald. לְעָרָיךְ, *inimicus tuus,* Dan. IV. 16. possit planè esse Chaldaicum pro Hebræo צַר, per commutationem usitatam צ in ע.

עִוֵּר, masc. *cæcus,* Exod. IV. 11. plur. עִוְרִים, Ies. XXIX. 18. fœm. עִוֶּרֶת, *cæca:* plural. עִוְרוֹת, Ies. XLII. 7.

עִוָּרוֹן, m. *cæcitas,* Deut. XXVIII. 28.

עוּשׁ *coire, convenire, congregari:* imperat. עוּשׁוּ, *coite, congregate vos,* Joël. III. 11.

עָשׁ, m. *arcturus: plaustrum* septem stellarum congregatarum, quæ nunquam separantur, juxta Aben Esram, Job. IX. 9. aliam significationem vide in עָשֵׁשׁ.

עַיִשׁ, m. idem, Job. XXXVIII. 32. Talmudici, זְנַב טָלֶה, *caudam*

arietis definiunt, Cod. Berachoth cap. 9. fol. 58.

עָוַת Pih. *pervertit, subvertit:* præteritum, אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ, *quod perverterit ipse,* Eccl. VII. 13. עִוְּתָנִי, *subvertit me,* Job. XIX. 6. Pyh. particip. מְעֻוָּת, *perversum,* Eccles. I. 15. Hithp. præter. וְהִתְעַוְּתוּ, *et pervertunt sese,* Eccles. XII. 3.

עַוָּתָה, f. *perversitas:* aff. עַוָּתָתִי, *perversitatem meam,* Thren. III. 59.

עֵז f. *capra,* Lev. III. 12. plur. עִזִּים, *capræ,* Gen. XXVII. 9. affix. וְעִזֶּיךָ, *et capræ tuæ,* Gen. XXXI. 38. Chald. עִזִּין, *capræ,* Esr. VI. 17.

*עֲזָאזֵל, *Hasasel,* nomen hirci in desertum emissi cum peccatis populi, quasi hircus abiens aut oberrans dictus, ab עֵז et אָזַל, *abiit,* Lev. XVI. 8. vel secundum Hebræos nomen loci ab hirco isto sic dicti.

עָזַב *reliquit, dereliquit, deseruit.* infinitivus cum futuro, וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ, *et cessaverit a relinquere ipsi; relinquendo (non) relinques cum eo,* Exod. XXIII. 5. sensus: et cessaveris a ferendo ipsi opem, vel non deponendo onus ab ipso: omnino opem feres, onus solves et asinum eriges. Sic in versionibus Germanicis reddunt Judæi, et confirmatur ex Deut. XXII. 4. futurum, וַיַּעַזְבוּ יְרוּשָׁלַיִם, *et reliquerunt Jerusalem,* Neh. III. 8. quidam *ædificarunt, restaurarunt:* Ab. Esra, *pavimentarunt, viam straverunt,* unde מעזיבה· *pavimentum* apud Talmudicos. Niph. נֶעֱזַב, *relinqui,* Neh. XIII. 11. Pyh. עֻזָּב, idem, Ies. XXXII. 14. fœm. עֻזָּבָה, *relicta esset,* Jer. XLIX. 25. quidam, *ædificaretur, muniretur.*

עִזְּבוֹנִים, m. p. *nundinæ:* affix. עִזְּבוֹנַיִךְ, (*in*) *nundinis tuis,* Ez. XXVII. 12, 27.

עָזַז *roboravit, corroboravit, roboravit se, roboratus, corroboratus fuit:* infinit. בַּעֲזוֹז, *quum roboraret,* Prov. VIII. 28. Hiph. הֵעֵז, *obfirmavit, induravit:* הֵעֵזָה פָנֶיהָ, *obfirmavit faciem suam,* Prov. VII. 13.

עַז, m. *robustus, obfirmatus, valens, fortis, vehemens, durus, sævus, acris,* et substantivè, juxta quosdam, *robur,* Gen. XLIX. 3. plural. וּבְמַיִם עַזִּים, *et in aquis validis,* Ies. XXXIV. 16. construct. עַזֵּי נֶפֶשׁ, *robusti animo,* Ies. LVI. 11. fœm. חֵמָה עַזָּה, *iram vehementem,* Prov. XXI. 14. plural. עַזּוֹת, *dura,* Prov. XVIII. 23. scilicet אֲמָרוֹת, *verba.*

עֹז, m. *robur, fortitudo,* Proverb. XVIII. 10. affix. עֻזּוֹ, *robur ejus,* Psalm. LIX. 10. בְּעָזְּךָ, *in robore tuo,* Psalm. XXI. 2. עֻזֵּנוּ, *robur nostrum,* Psal. LXXXI. 2.

עִזּוּז, m. *robustus,* Psal. XXIV. 8.

עֱזוּז, m. *robur,* Ies. XLII. 25.

עָזְנִיָּה, f. *Halieætus,* aquilæ marinæ species, a firmitate visus sic dicta, quâ adversos solis radios intueri potest, ut scribit Plin. lib. 10. cap. 3.

מָעוֹז, m. *robur,* Psal. XXVII. 1. item *arx, munitio,* Jud. VI. 26. affix. מָעֻזּוֹ, *roboris ejus,* Ies. XVII. 9. et cum ה vice ו, עַד־מָעֻזֹּה, *usque ad munitionem ejus,* Daniel. XI. 10. מָעוּזָּם, *robur eorum,* Psal. XXXVII. 39. plural. מָעֻזִּים, *robora,* hoc est, summum robur, Dan. XI. 38, 39.

מָעֻזְנִים, m. p. *munitiones:* affix. מָעֻזְנֶיהָ, *muniliones ejus,* Ies. XXIII. 11.

עִזֵּק Pih. *circumdedit, circum-*

munivit, circumsepsit: fut. וַיְעַזְּקֵהוּ, *et circumsepsit eam,* Ies. V. 2.

עִזְקָא, emphat. עִזְקְתָא, f. Chald. *annulus signatorius,* a muniendo vel cingendo dictus: construct. וּבְעִזְקַת רַבְרְבָנוֹהִי, *et annulo procerum suorum,* Dan. VI. 18. aff. וּבְעִזְקְתֵהּ, *et annulo suo,* ibid.

עָזַר *juvit, adjuvit, auxiliatus est, auxilio, adjumento fuit, opem tulit, opitulatus est:* construitur cum accusativo, quandoque cum dativo: præt. מֶה עָזַרְתָּ, *quam adjuvisti,* Jobus XXVI. 2. infinit. לַעְזֹר לוֹ, *ut auxiliarentur sibi,* 2 Paral. XXVIII. 16. Niph. præter. נֶעֱזָרְתִּי, *adjuvor,* Psal. XXVIII. 7. infinit. לְהֵעָזֵר, *adjuvari,* 2 Par. XXVI. 15. futur. וַיֵּעָזְרוּ, *et adjuti sunt,* 1 Paral. V. 20. Hiph. part. anomalum, מַעְזְרִים, *auxiliantes,* 2 Paral. XXVIII. 23. simile vide in חָלַם.

עֵזֶר, m. *auxilium,* Genes. II. 18. aff. עֶזְרֹה, *auxilium ejus,* Ezech. XII. 14. cum ה loco ו: עֶזְרִי, *auxilium meum,* Psalm. LXX. 6. עֶזְרָה, idem, Psalm. XLVI. 2. et in ת loco ה, עֶזְרָת, Psalm. LX. 13. cui simile זִמְרָת in זָמַר. construct. עֶזְרַת, Ies. XXXI. 2. cum duplici signo fœmineo, עֶזְרָתָה, *summum* vel *plenum auxilium,* Psalm. XLIV. 27. affix. עֶזְרָתִי, *auxilium meum,* Psal. XXVII. 9. עֶזְרָתֵנוּ, *auxilium nostrum,* Thren. IV. 17.

עֲזָרָה, f. *atrium,* 2 Par. IV. 9. dictum quasi auxiliatorium vel auxilii locus: quia ibi conveniebat populus, orandi causâ in templo, et qui corde integro oravit, is sensit auxilium notat author Aruch, et R. D. in Par. item *diazoma* vel *projectura, prominentia,* Ezech. XLIII. 14.

עֵט m. *stylus, calamus:* עֵט סוֹפֵר מָהִיר, *stylus scribæ velocis* sive *prompti,* Psal. XLV. 2. בְּעֵט־בַּרְזֶל, *stylo ferreo,* Job. XIX. 24. hinc quidam deducunt partic. præter. Pyh. מְעֹטָּה, *acuminatus, exacutus,* ut stylus acui solet ad exarandum, Ezech. XXI. 20. vide עָטָה.

עָטָה *obvelavit, operuit, amicivit; operuit* vel *amicivit se, amictus, opertus fuit:* præter. וְעָטָה, *et amiciet,* Jer. XLIII. 12. particip. עֹטֶה מְעִיל, *amictus pallio,* 1 Sam. XXVIII. 14. וְעֹטְךָ, *amiciens te,* Ies. XXII. 17. fœm. כְּעֹטְיָה, *quasi operta* sive *velata,* Cant. I. 7. lugens scil. et flens propter gregem meum, juxta R. Salomon. Alii, quasi *divertens:* et sic futur. וַיַּעַט, *et divertit,* 1 Samuel. XIV. 32. de quo vide etiam in עִיט: וַיַּעַט, *et amicivit se,* Ies. LIX. 17. וַתַּעַט, vide in עִיט Pyh. participium מְעֹטָּה לְטָבַח, *opertus,* vel juxta Kimchium, *acutus ad mactationem,* Ezech. XXI. 20. vide עֵט paulò antè. Hiph. præter. הֶעֱטִיתָ עָלָיו, *operuisti eum,* Psal. LXXXIX. 46.

מַעֲטֶה, mascul. *pallium, amictus:* מַעֲטֵה תְהִלָּה, *pallium* vel *amictus laudis,* Ies. LXI. 3.

עֲטַלֵּף m. *vespertilio,* Lev. XI. 19. plur. וְלָעֲטַלֵּפִים, *et vespertilionibus,* Ies. II. 20.

עֲטִין עֲטִין, m. *mulctrale:* plur. cum aff. עֲטִינָיו, *mulctralia ejus,* Job. XXI. 24.

עָטַף *operuit; obtectus, obrutus fuit,* et cùm ad animum refertur, est *deficere, deliquium pati:* particip.

præter. plur. הָעֲטֻפִים, *qui obruuntur*, Thren. II. 19. et ex alia significatione, *serotina*, *serotinæ pecudes*, vel *oves*, sic dictæ, quòd debiliores sint, et infirmitate quasi obrutæ, ut Ab. Esra monet, Genes. XXX. 42. infin. בַּעֲטֹף לִבִּי, *quum obruitur cor meum*, Psal. LXI. 3. futurum, יַעֲטֹף, *obruetur*, Ies. LVII. 16. item *operiet*, Job. XXIII. 9. יַעַטְפוּ בָר, *obteguntur frumento*, Psal. LXV. 14. Niph. infinit. בֵּעָטֵף, *cùm obrueretur*, pro בְּהֵעָטֵף, Thren. II. 11. quædam exemplaria habent Sægol sub בְּ, cui simile vide in הֶרֶג. Hiph. infinit. וּבְהַעֲטִיף, *et in serotinando*, id est, quum serò coirent, tempore scilicet secundæ admissuræ, Gen. XXX. 42. Hith. infin. בְּהִתְעַטֵּף עָלַי, *quum obrueretur in me*, Jon. II. 8. בְּהִתְעַטְּפָם, *quum obruuntur, deficiunt ipsi*, Thren. II. 12. futur. תִּתְעַטֵּף, *obruitur, deficit*, Psal. CVII. 5.

מַעֲטָפוֹת, f. p. *amicula*, quasi operimenta dicta, Ies. III. 22. Targum שׁוֹשִׁיפַיָּא, *palliola muliebria, pallia*: R. Sal. *tapeta*.

עָטַר *circumcinxit, circumclusit, circumtexit*: partic. עֹטְרִים אֶל־דָּוִד, *circumcludentes Davidem*, 1 Samuel. XXIII. 26. futur. תַּעְטְרֶנּוּ, *circumtegis eum*, Psalm. V. 13. vel facis ut circumtegat eum quasi pro תַּעֲטִירֶנּוּ, ex Hiphal, ut Kimchi vult. Pih. præteritum עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוֹבָתֶךָ, *coronas annum bonitatis tuæ*, Psalm. LXV. 12. significatione ex nomine, quod coronam significat, deductâ: שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ, *qua coronavit eum*, Cant. III. 11. particip. הַמְעַטְּרֵכִי, *qui coronat* vel *circumtegit te*, Psalm. CIII. 4. futur. תְּעַטְּרֵהוּ, *coronasti eum*, Psalm. VIII. 6. Hiph. partic. הַמַּעֲטִירָה, *coronans* vel *coronaria*, Ies. XXIII. 8.

עֲטָרָה, f. *corona*, Ezech. XXI. 26. construct. עֲטֶרֶת־מַלְכָּם, *coronam regis ipsorum*, 2 Sam. XII. 30. plur. עֲטָרוֹת, *coronæ*, Zach. VI. 11.

עטש עֲטִישָׁה, f. *sternutatio*: plur. cum aff. עֲטִישֹׁתָיו *sternutationibus suis*, Job. XLI. 10. verbum עָטַשׁ, *sternutare*. Rabbinis usitatissimum. עִטּוּשׁ, *sternutatio*: עיטוש יפה לחולא, *sternutatio pulchra est*, id est, *salutaris, ægrotanti*. Sternutanti dicitur, חיים טובים, *vita bona, prosit vitæ*.

עיה עִי, m. *cumulus, acervus*: לְעִי, *in acervum*, Mich. I. 6. בְּעִי, *in acervum, tumulum*, vel *desolationem*, juxta Ab. Esram et alios quosdam Hebræos, Job. XXX. 24. quibusdam autem ב radicale est, quasi sit à בָּעָה vide illic: plural. עִיִּים, *acervi*, Jerem. XXVI. 18. et in נ, עִיִּין, Mich. III. 12. const. בְּעִיֵּי, *ad cumulos*, Num. XXI. 11.

מְעִי, m. *acervus*, Ies. XVII. 1.

עיט Hiph. הֵעִיט, *involare*, propriè more avis rapacis, metaphoricè, *irruere, invehi in aliquem, subitò contendere*: futur. וַיַּעַט בָּהֶם, *et invectus est in eos*, scil. verbis duris, 1 Sam. XXV. 14. וַיַּעַט, *et involavit, subitò contendit*, 1 Sam. XIV. 32. quod in textu scribitur וַיַּעַשׂ sed legendum per ט ut à Masorethis in margine annotatum est: וַתַּעַט, *et contendit*, 1 Sam. XV. 19. quæ duo formam ab עָטָה habent.

עַיִט, m. *avis, volucris, volucres*, rapaces propriè, Job. XXVIII. 7. construct. לְעֵיט הָרִים, *volucribus montium*, Ies. XVIII. 6.

עִים m. *robur, fortitudo:* בַּעְיָם רוּחוֹ, *fortitudine, vehementiâ spiritus sui,* Ies. XI. 15. R. Sal. בְּחוֹזֶק: Ab. Esra בְּכֹחַ interpretantur.

עַיִן c. sed f. sæpiùs, *oculus,* metaphoricè *fons; superficies, color,* quasi aspectum aut rei speciem externam dicas: רַע עַיִן, *malignus oculo,* Prov. XXIII. 7. id est, sordidus, parcus, illiberalis: טוֹב עַיִן, *benignus oculo,* Prov. XXII. 9. id est, beneficus: אֶל־הָעַיִן, *ad fontem,* Gen. XXIV. 42. const. עֵין הַמַּיִם, *fontem aquarum,* Gen. XVI. 7. כְּעֵין, *sicut color,* Num. XI. 7. וְעֵין נֹאֵף, *et oculus adulteri,* Job. XXIV. 15. אֶת־עֵין הָאָרֶץ, *superficiem terræ,* Exod. X. 15. affix. אֶת־עֵינוֹ, *colorem suum,* Lev. XIII. 55. בְּעוֹנִי, *in oculum meum,* 2 Sam. XVI. 12. id est, דִּמְעַת עֵינִי, *lachrymas oculorum meorum,* ut Chaldæus habet, vel *in id quod vident et intuentur nunc oculi mei,* juxta R. Levi: vel *statum meum ac rerum mearum conditionem,* ut Kimchi explicat. Scribitur autem in medio cum ו, quasi בְּעוֹנִי pro בְּעָנְיִי, *afflictionem meam,* atque sic quidam interpretes vocem scriptam, alii vocem lectam explicant: duale, כְּסוּת עֵינַיִם, *operimentum oculorum,* Genes. XX. 16. בָּעֵינַיִם, *in duobus oculis istis,* Gen. XXXVIII. 21. id est, in bivio isto: const. עֵינֵי יְהוָה, *oculi Domini,* Psal. XXXIV. 16. et semel עֵנֵי, Ies. III. 8. aff. יִרְאוּ עֵינָו, *videbunt oculi ejus,* Job. XXI. 20. pro עֵינָיו et octies sic cum defectu alterius י reperiri, Masorethæ notant, 1 Sam. III. 2. וְעֵינֵיהוּ, *et oculi ejus,* Job. XXIV. 23. fœm. עֵינֹת, *fontes,* Deut. VIII. 7. const. עֵינֹת מַיִם, *fontes aquarum,* Exod. XV. 27. hinc juxta quosdam, לִשְׁתֵּי עֵינֹתָם, *ad duos oculos ipsorum,* Hos. X. 10. id est, Amasios, vitulos sc. duos, quos in Dan et Bethel colebant, et ipsos tanquam amasios in oculis ferebant. literæ referunt עֵינוֹת, quod עֵינַיִם, *oculos* interpretantur: lectio quam Masorethæ indicant, habet עוֹנֹת. atqui עינות sive עֵינוֹת nunquam *oculos* significat sed semper *fontes,* vide amplius in עָנָה: Chald. וְעֵין אֱלָהֲהֹם, *et oculus Dei ipsorum,* Esr. V. 5. duale, עַיְנִין כְּעַיְנֵי אֲנָשָׁא, *oculi velut oculi hominis,* Dan. VII. 8. affix. עַיְנַי, *oculos meos,* Dan. IV. 31

עוֹן, *oculans,* oculis observans, nocendi causâ, 1 Sam. XVIII. 9. Chald. כָּמִין, *insidians.* Apud Rab. verbum in Pihel usitatum עַיֵּן, *vidit, inspexit, advertit, consideravit.*

עוֹנֵן, Pih. *præstigiis uti, præstigiari,* 2 Reg. XXI. 6. participium מְעוֹנֵן, *præstigiis utens, præstigiator,* Deut. XVIII. 10. futur. וְלֹא תְעוֹנֵנוּ, *neque præstigiabimini,* Lev. XIX. 26. hîc Ab. Esra deduci vult ab עָנָן, *nubes* pro, *ex nubibus hariolari, conjectare et prædicere:* hoc vel illo die aut tempore, bonum malumve esse illud agere vel aggredi. R. Salom. derivat ab עוֹן, *tempus,* pro, *tempore observare.* Sapientes prisci ab עַיִן deduxerunt, et מְעוֹנֵן esse eum, qui tenet ac præstringit oculos, ut falsum pro vero videant. Verba ipsorum sunt חכמים אומרים זה אוחז את העינים ר׳ עקיבא אומר זה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח וכו׳ id est, *sapientes dicunt,* מעונן, *est qui tenet oculos: Rab. Akiva dicit: est qui supputat tempora et horas, dicens: hodie pulchrum est egredi, cras bonum est negotiari,* etc. Sanchedrin

cap. 7. fol. 65. 2. Horum meminit Kimchi in lib. Radicum: posteriori etymologiâ curiosos astrologos significat, ex astrorum dispositione et operatione, certos dies bonorum vel malorum, tristium et lætorum, prosperorum et adversorum, constituentes.

עֹנְנִים, m. p. *præstigiatores*, Ies. II. 6. aff. עֹנְנֵיכֶם, *præstigiatores vestros*, Jer. XXVII. 9.

עֹנְנָה, fœmin. *præstigiatrix*, Ies. LVII. 3.

מַעְיָן, m. *fons*, Lev. XI. 36. construct. אֶל־מַעְיַן, *ad fontem aquarum*, Jos. XV. 9. cum ו paragogico, לְמַעְיְנוֹ־מָיִם, *in fontem aquarum*, Psal. CXIV. 8. cui simile vide in בְּנָה in nomine בֵּן. aff. מַעְיָנוֹ, *fons ejus*, Hos. XIII. 15. plural. מַעְיָנִים, *fontes*, Psal. CIV. 10. constr. מַעְיְנֵי מָיִם, *fontes aquarum*, 1 Reg. XVIII. 5. et cum Pathach sub ע, מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה, *de fontibus salutis*, Iesaias XII. 3. affix. מַעְיָנַי, *fontes mei*, Psal. LXXXVII. 7. fœm. מַעְיָנוֹת, *fontes*, Ies. XLI. 18. construct. כָּל־מַעְיְנוֹת תְּהוֹם, *omnes fontes abyssi*, Gen. VII. 11. affix. מַעְיְנֹתֶיךָ, *fontes tui*, Prov. V. 16.

עָיֵף *fessum, defessum, lassum esse:* præter. עָיְפָה נַפְשִׁי, *fessa fuit anima mea*, Jerem. IV. 31. futurum anomalum, וַיָּעַף, *et fessus fuit*, Jud. IV. 21. habet Kametz quasi ab עוּף. convenit cum יָעֵף.

עָיֵף, m. *fessus, lassus*, Gen. XXV. 29. plural. עֲיֵפִים, *fessi*, Jud. VIII. 5. fœm. עֲיֵפָה, *fessa* et metaphoricè per catachresin, *sitibunda*, Proverb. XXV. 25.

עֵיפָה, f. vide suprà in עוּף.

עִיר f. *urbs, civitas:* quidam ad עוּר referunt, quòd hominum actionibus et operis excitata sit: cum ה locali, הָעִירָה, *in civitatem*, Genes. XLIV. 13. aff. בְּעִירוֹ, *in civitate sua*, Jud. VIII. 27. עִירָם, *civitatis eorum*, Gen. XXXIV. 20. plur. עָרִים, *urbes*, Num. XXXV. 2. constr. עָרֵי, Numer. XXXII. 36. aff. עָרָיו, *urbes ejus*, Deut. II. 34. עָרֵיהֶם, *urbes eorum*, Num. XXI. 3. aliam significationem vide infrà in עָר. et alia forma, עֲיָרִים, *urbes*, Jud. X. 4.

עַיִר m. *pullus*, propriè asini, *asellus*, Zach. IX. 9. וְעַיִר פֶּרֶא, *et pullus (et) onager*, Job. XI. 12. affix. עִירֹה, *pullum suum*, Gen. XLIX. 11. cum ה loco ו: plural. עֲיָרִים, *aselli*, Jud. XII. 14. עַל־כֶּתֶף עֲיָרִים, *super humero asinorum*, Ies. XXX. 6. scriptum cum ו, sed juxta Masorethas legendum עֲיָרִים.

עַיִשׁ, vide suprà in עָשׁ.

עַכְבָּר m. *mus*, Levit. XI. 29. plur. const. עַכְבְּרֵי זָהָב, *mures auri*, 1 Sam. VI. 4.

עַכָּבִישׁ mascul. *araneus*, Job. VIII. 14. וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ, *et telas aranei*, Ies. LIX. 5.

עֶכֶס masc. *compes:* וּכְעֶכֶס אֶל מוּסַר אֱוִיל, *et sicut (vir) compedis ad eruditionem stultorum*, Prov. VII. 22. sensu: qui meretricem sequitur, tanquam bos ad mactationem abit, id est, vel in præsens vitæ periculum se conjicit; vel sicut vir compedis, hoc est, compeditus, id est, vel in vincula et compedes se implicat, quibus stulti castigari et sapere solent. plur. עֲכָסִים, *compedes; periscelides*, dictæ à vinciendo et ligan-

do; fuerunt autem inter ornamenta mulierum circa pedes, unde, יָסִיר אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים, *auferet Dominus decus compedum,* id est, periscelidum, Ies. III. 18. Ab. Esra scribit in loco Proverbiorum, העכסים דומים לכבל, *Achasim similes sunt compedi.* R. Levi Gersom ibidem scribit: העכסים הם כמו תכשיטין נושאות אותן ברגליהן כאמרו וברגליהן תעכסנה, id est, *Achasim sunt sicut ornamenta, quas gestant* (mulieres) *in pedibus suis, juxta id quod dicitur,* וברגליהן תעכסנה. Talmudici communi et proprio vocabulo nominant eas כְּבָלִים, et disputant, an licitum sit eas in sabbatho gestare: locus in traditionibus ipsorum est: בירית טהורה ויוצאין בה בשבת כבלים טמאין ואין יוצאין בהן בשבת, id est, *fascia cruris* (nempe communis, ad liganda tibialia, ne decidant, et pes nudetur, quod in mulieri sexu inverecundum) *munda est, et egrediuntur cum ea in sabbatho: compedes immundæ sunt, et non egrediuntur cum eis in sabbatho:* Schabbath cap. 6. in Mischna. doctores in Gemara subjiciunt, fuisse istis compedibus alligatas catenulas aureas, ad moderandos passus, ne nimis lati fierent. Inde Majemonis glossa: כבלים עכסים בצורת האצעדה והיו מטילין ביניהם שלשלאות והיו מתקשטין באלו הכבלים הבתולות כדי שלא יפסיעו פסיעה גסה ויגיע היזק בבתוליהן, id est, כבלים, *idem sunt quod* עכסים, *ad formam armillarum, gestabant autem inter eas catenulas* (aureas, ut interpretes Talmudici tradunt) *et ornabant se istis compedibus virgines, ne graderentur passus majores et accederet ipsis detrimentum in virginate sua.* In eandem sententiam scribit in libro suo יד, *Jad,* Tractatu de sabbatho, cap. 19. quo explicatur, cum quibus rebus sabbatho egredi licitum sit vel non: verba ejus sunt: ולא בכבלים שיוצאין בהן הבנות ברגליהן כדי שלא יפסיעו פסיעה גסה שלא יפסידו בתוליהן, id est, *neque cum compedibus, cum quibus egredi solent filiæ gestantes eas in pedibus suis, ne faciant passus magnos, et noceant virginitati suæ.* Cùm ergo sint ornamenta et ligamenta pedum, vocari à nobis possunt *periscelides.* Has ornamenta fuisse pedum, docet Porphyrius, commentator in hunc locum Horatii: nota refert meretricis acumina, sæpè catellam, sæpè periscelidem raptam sibi flentis; l. 2. ep. 18. Plin. l. 33. c. 12. scribit: argentum succedit ex re, aliquando et auro luxu fœminarum plebis, compedes sibi ex eo facientium, quas induere aureas mos tristior vetat. Porrò Chaldæus paraphrastes vertit, תִּשְׁבַּחַת מְסָנַיָא, *ornamentum calceorum.* Hinc verbum apud eundem prophetam, וּבְרַגְלֵיהֶן תְּעַכַּסְנָה, *et pedibus suis compedunt, compeditæ incedunt,* vel *periscelidibus ornatæ gradiuntur,* Ies. III. 16. denique periscelides catenatæ istæ, onus erant, et in incessu sonitum aut tinnitum aliquem poterant edere, unde sabbatho prohibitæ. Inde *tinnitus* et *crepitaculorum* significatio apud quosdam interpretes.

עָכַר *turbavit, conturbavit, perturbavit,* 1 Sam. XIV. 29. particip. עֹכֵר, *perturbans,* 1 Reg. XVIII. 17. plural. בְּעֹכְרָי, *inter turbatores meos,* Jud. XI. 35. fut. יַעְכָּרְךָ, *perturbabis te,* Jos. VII. 25. Niph. præt. וּכְאֵבִי נֶעְכָּר, *et dolor meus turbatus est,* Psalm. XXXIX. 3. id est, incrudescit. partic. fœm. נֶעְכָּרֶת, *conturbatur,* Prov. XV. 6.

עַכְשׁוּב m. *aspis,* πτύας, illud genus, quod venenum procul exspuit, Psal. CXL. 4.

עִלֵּג m. *balbus, balbutiens:* plur. עִלְּגִים, *balbi,* Ies. XXXII. 4. affine est verbo לָעַג, unde R. Sal. scribit hîc: quicunque non novit rectè disponere sermonem suum, ut sit elegans, vocatur עִלֵּג et נִלְעָג.

עָלָה *scandit, ascendit, conscendit:* quandoque *ascendit,* est *abiit in nihilum, evanuit, periit, abiit in auras,* Gen. XLIX. 4. Jerem. XLVIII. 5. et alibi præter. עָלָה קִיטֹר, *ascendit fumus,* Genes. XIX. 28. etc. Niph. נַעֲלָה, *sustulit, extulit se, elatus, excelsus fuit; abductus, deductus, traductus fuit; subduxit se, recessit:* præter. נַעֲלָה, *abductus fuit,* 2 Sam. II. 27. נַעֲלֵיתָ, *elatus es,* Ps. XCVII. 9. etc. Hiph. הֶעֱלָה, *ascendere fecit: abstulit, extulit, obtulit, sustulit, elevavit, extraxit, abduxit, adduxit, deduxit, eduxit, induxit, produxit, subduxit, evexit, subvexit,* etc. item *accendit,* cùm de lumine agitur, cujus flamma sursum ascendit, construitur cum accusat. et præpos. מִן et עַל. præter. הֶעֱלָה, *eduxit,* 1 Sam. XII. 6. הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ, *accendet lucernas ejus,* Num. VIII. 3. Exod. XXV. 37. הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ, *eduxisti ex terra (Ægypti,)* Ex. XXXIII. 1. Hoph. הָעֳלָה et הֹעֲלָה, *ascendere factus* vel *jussus fuit, oblatus, relatus, abductus fuit:* præter. הֹעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ, *oblatus fuit super altare,* Jud. VI. 28. item, *jussus est ut ascendere faceret,* id est, referret, 2 Paral. XX. 34. הֹעֲלָתָה, *abducta,* vel *deducta est,* seu *abducetur,* Nah. II. 7. Hithp. futur. יִתְעַל, *extollet se,* Jerem. LI. 3. pro יִתְעַלֶּה per apocopam.

עַל, m. *excelsus:* הַגֶּבֶר הֻקַם עָל, *vir qui constitutus est excelsus,* 2 Sam. XXIII. 1. vide et Hos. VII. 16. et XI. 7. ubi scribitur עַל per Pathach.

עַל, *super, supra: contra, adversus: coram: propter, eò quòd: ad, apud, juxta, secundum,* quomodo pro אֶל sumitur: *cum,* pro עִם; ut Exod. XXXV. 22. in *per,* pro בְּ, Genes. XXVII. 40. latissimè usurpatur. Semel scriptum עַל et legendum אַל, *ne,* Ezech. IX. 5. עַל־כֵּן, *idcirco, propterea:* עַל כִּי, *eò quòd,* עַל אֲשֶׁר, idem: עַל־דְּבַר, *propter.* Assumit י ad finem, עֲלֵי ut et aliæ quædam similes particulæ: ut עֲלֵי אֹרַח, *juxta semitam,* Gen. XLIX. 17. cum affixis ע habet Kametz, עָלַי, *contra me,* עָלֶיךָ, *contra te,* עָלָיו, *contra eum,* etc. exceptis affixis constructæ formæ, עֲלֵיכֶם, עֲלֵיהֶן, עֲלֵיהֶם, etc. מֵעַל, *a, ab, desuper, supernè.* Chald. idem: עַל דְּנָה, *super hoc, propter hoc, propterea:* cum affixis, עֲלוֹהִי, *contra eum, super eum, in eo, ad eum,* עֲלָךְ, *super, ad te,* עֲלֵיהוֹן, *ad eos,* עֲלַי, *ad me,* עֲלֶינָא, *ad nos,* עֲלֵיהֹם et עֲלֵיהוֹן, *ad eos.* Semel cum א in fine, וְעֵלָּא מִנְּהוֹן, *et supra ab istis,* id est, supra istos.

עֵלָה, m. *ascensus, gradus,* juxta Kimchium, לָעֹלָה לְפֶתַח, *ad ascensum ostii portæ,* Ezech. XL. 40. quibusdam est participium, *ascendens.*

עָלֶה, m. *folium,* quia sursum crescit, vel levi flatu sursum propellitur: עָלֶה מִגֶּפֶן, *folium de vite,* Ies. XXXIV. 4. constr. עֲלֵה תְאֵנָה, *folium ficus,* Gen. III. 7. plur. constr. עֲלֵי זַיִת, *folia oleæ,* Neh. VIII. 15. aff. עָלֶהָ, *foliis suis,* Ies. I. 30. de-

fectivè pro עֲלִיָּה juxta Masorethas et Hebræos.

עֹלָה ,עוֹלָה, f. *holocaustum*, sic dictum, quòd totum igne absumptum, sursum ascenderet et evanesceret: item *ascensus:* aff. וְעֹלָתוֹ, *et ascensum ejus*, 1 Reg. X. 5. עֹלָתֶךָ, *holocaustum tuum*, Levit. IX. 7. plural. עֹלוֹת, *holocausta*, Gen. VIII. 20. aff. וְעֹלֹתֶיךָ, *et holocausta tua*, Psalm. L. 8. עֹלוֹתָו, *ascensuum ejus*, Ez. XL. 26. plur. Chald. לַעֲלָוָן, *in holocausta*, Esræ VI. 9.

עֲלוֹת, p. *pistilla*, juxta R. Salom. 2 Paral. XXIV. 14. potest et infin. Hiphil esse: scribitur enim הַעֲלוֹת, *offerendi*. Si esset nomen, articulus ה notaretur cum Kametz. Sensus tamen vas vel instrumentum aliquod videtur postulare.

עֱלִי, masc. *pistillum*, ab attollendo, Prov. XXVII. 22.

עֲלִיָּה, f. *ascensus, cœnaculum*, conclave superius, ad quod ascenditur: דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה, *fores cœnaculi*, Jud. III. 23. construct. עֲלִיַּת הַשַּׁעַר, *cœnaculum portæ*, 2 Samuel. XIX. 1. aff. וַעֲלִיָּתוֹ, *et ascensum ejus*, 2 Par. IX. 4. בַּעֲלִיָּתוֹ, *in cœnaculo suo*, 2 Reg. I. 2. plural. וַעֲלִיּוֹת, *et cœnacula*, Jer. XXII. 14. affix. עֲלִיּוֹתָיו, *cœnacula excelsa sua*, Psal. CIV. 3.

עֶלְיוֹן, m. *excelsus, supremus*, Gen. XIV. 18. plur. Chald. עֶלְיוֹנִין, *excelsi*, Dan. VII. 18. fœmin. הָעֶלְיוֹנָה, *summum*, Ez. XLI. 7. plur. עֶלְיוֹנוֹת, Ezech. XLII. 5.

עִלָּיא, masc. Chald. *excelsus*, Dan. IV. 14. et VII. 25. juxta Masorethas legendum עִלָּאָה, quæ est forma emphatica absoluti עִלַּי vel עִלַּאי.

עִלִּית, f. *superius*, Jud. I. 15. plur עִלִּיּוֹת, *superiores*, Jos. XV. 19.

עִלִּית, f. Chald. *cœnaculum:* affix. בְּעִלִּיתֵהּ, *in cœnaculo suo*, Dan. VI. 11.

מֹעַל, masc. *elatio, elevatio:* בְּמֹעַל יְדֵיהֶם, *cum elatione manuum ipsorum*, Neh. VIII. 6.

מַעַל unde מִמַּעַל, *suprà, supernè*, Gen. XXII. 9. 1 Reg. VIII. 23. cum ה paragogico et accentu in penult. manente, מַעְלָה, *supra*, de loco et tempore, ut Exod. XXX. 14. geminatum, מַעְלָה מַעְלָה, *suprà, suprà*, id est, perquam supremè, Deuteron. XXVIII. 43. לְמַעְלָה, *suprà, sursum versus*, Ezech. XLIII. 15. מִלְמַעְלָה, *supernè*, Gen. VI. 16.

מַעֲלֶה, *ascensus, clivus, gradus, suggestum, excelsior* seu *superior locus;* בַּמַּעֲלֶה, *in ascensum*, Nehem. XII. 37. construct. מַעֲלֵה, *ascensus*, Jos. X. 10. עַל־מַעֲלֵה, *super suggestum Levitarum*, Neh. IX. 4. בְּמַעֲלֵה הָעִיר, *per clivum civitatis*, 1 Sam. IX. 11. מִלְמַעֲלֵה הֶחָרֶס, *ab ascensu*, seu *ante ascensum solis*, Jud. VIII. 13. plur. cum affix. מַעֲלָיו, *ascensus ejus*, Ezech. XL. 31. cum defectu י ante ו.

מַעֲלָה, f. *gradus, ascensus, ascensio; excellentia, dignitas excelsa:* הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל, *ascensus e Babel*, Esr. VII. 9. הַמַּעֲלָה, *excellentiæ*, vel, (*de*) *hac excellentia*, 1 Paral. XVII. 17. plur. מַעֲלוֹת, *ascensiones*, Ezech. XI. 5. וּמַעֲלוֹת, *et gradus*, Ezech. XL. 26. aff. מַעֲלוֹתָו, *cœnacula sua*, Amos IX. 6. בְּמַעֲלוֹתָו, *per gradus ejus*, Ezechiel. XL. 6. וּמַעֲלוֹתֵהוּ, *et*

gradus ejus, Ezech. XLIII. 17. pro מַעֲלוֹתָיו.

תְּעָלָה, fœm. *aquæductus,* 1 Reg. XVIII. 32. item *curatio, emplastrum,* quasi obductio vel ascensus cicatricis aut vulneris, Jer. XXX. 13. constr. תְּעָלַת, *aquæductus,* Ies. VII. 3. plur. תְּעָלֹתֶיהָ, *aquæductus suos,* Ezech. XXXI. 4.

עָלַז *exsultavit, gestivit* præ gaudio: infinit. לַעֲלוֹז, *ad exsultandum,* Ies. XXIII. 12.

עָלֵז, m. *exsultabundus,* Ies. V. 14.

עַלִּיז, m. idem: plur. שְׁאוֹן עַלִּיזִים, *sonitus exsultantium,* Ies. XXIV. 8. construct. עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי, *exsultantes in excellentia mea,* Ies. XIII. 3. fœmin. קִרְיָה עַלִּיזָה, *urbs exsultabunda,* Ies. XXII. 2.

עלט עֲלָטָה, f. *nox cæca, tenebræ, caligo maxima,* Gen. XV. 17.

עלל Pih. עוֹלֵל, *fecit, operatus est:* et in malum, *affecit, confecit:* item *racemavit.* præt. עוֹלַלְתָּ, *fecisti mihi,* Thren. I. 22. עוֹלַלְתִּי, *redegi* vel *confeci,* Job. XVI. 15. vel passivè ex Pyhal juxta quosdam *redactus sum:* עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי, *conficit, afficit animam meam,* Thren. III. 51. infin. עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ, *racemando racemabunt,* Jer. VI. 9. Pyh. præter. עוֹלַל, *factus est,* Thren. I. 12. Hithp. הִתְעַלֵּל, *egit, operatus est, fecit, factitavit, machinatus est:* item *illusit, ludificatus est,* et sic cum בְּ construitur. præter. הִתְעַלֵּל, *operatus est* vel *præclara gessit,* 1 Sam. VI. 6. הִתְעַלַּלְתִּי, *præclarè gessero,* Ex. X. 2. וְהִתְעַלְּלוּ־בִי, *et illudant mihi,* 1 Sam. XXXI. 4. הִתְעַלַּלְתְּ בִּי, *ludificata es me,* Numer. XXII. 29. infinit. לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת, *ad agitandum actiones,* Psal. CXLI. 4. fut. וַיִּתְעַלְּלוּ־בָהּ, *et malitios è factitassent* vel *facinus commisissent in eam,* Jud. XIX. 25.

עוֹלָל, m. *parvulus, puerulus,* lactente major, qui scil. agitare aliquid incipit, quasi activus dictus, Jerem. VI. 11. plur. עוֹלָלִים, *parvulos,* Joël. II. 16. aff. עוֹלָלֶיהָ, *parvuli ejus,* Thren. I. 5.

עוֹלֵל, m. idem: מֵעוֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק *à puero usque ad lactentem,* 1 Sam. XV. 3. plur. כְּעֹלְלִים, *sicut parvuli,* Job. III. 16. constr. עוֹלְלֵי, *parvuli,* Thren. II. 20. aff. עֹלְלֵיהֶם, *parvuli eorum,* Hos. XIV. 1.

מְעוֹלֵל, m. *parvulus,* sed consilio et judicio, Ies. III. 12.

עֲלִיל, m. *catinus,* vas in quo purgantur metalla, quasi operatorium vel laboratorium dictum, Ps. XII. 7.

עֲלִילָה, f. *actio, opus, facinus; occasio:* plural. עֲלִילוֹת, *actiones, facinora:* item *occasiones,* Deut. XXII. 14. aff. עֲלִילוֹתָיו, *actiones ejus,* Ies. XII. 4.

עִלָּה עִלָּא, f. Chald. *causa, occasio,* Dan. VI. 5. sic verbum הִתְעַלֵּל est *causam, occasionem quærere.*

עֲלִילִיָּה, f. *actio,* Jer. XXXII. 19.

עוֹלֵלוֹת, f. p. *racemationes, racemi,* Ies. XVII. 6. const. כְּעוֹלְלֹת, *sicut racemi vindemiæ,* Mich. VII. 1.

עֹל, m. *jugum,* quasi operatorium dictum, Numer. XIX. 2. aff. עֻלּוֹ, *jugum ejus,* Gen. XXVII. 40.

בְּלִיַּעַל, m. *nequitia, nequam* quasi בְּלִי עֹל, *absque jugo,* qui jugum laboris, pietatis ac legis Dei excussit ac proinde nihil boni agit; vel quasi בַּל יוֹעִיל, *qui nihil prodest,* qui nul

lius frugis et utilitatis est. אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל, *homines filii nequitiæ*, id est, nequissimi, Deuter. XIII. 13. דְּבַר בְּלִיַּעַל, *res nequam*, Deut. XV. 9. בְּלִיַּעַל, *res nequissima*, Psalm. XLI. 9. CI. 3. בַּת בְּלִיַּעַל, *filia nequitiæ*, id est, fœmina nequam, 1 Sam. I. 16. Chal. et Kim. filia improbitatis: אַנְשֵׁי הַבְּלִיַּעַל, *homines nequissimi*, 1 Reg. XXI. 13.

מַעֲלָלִים, m. p. *actiones*, 1 Sam. XXV. 3. const. מַעַלְלֵי אֵל, *operum Dei*, Psal. LXXVIII. 7. aff. מַעֲלָלָיו, *actionum suarum*, Jer. XVII. 10.

תַּעֲלוּלִים, m. p. *facinora, ludificationes*, et metonymicè *facinorosi, ludificatores*, Ies. III. 4. R. Sal. לֵיצָנִים, *illusores*, Chald. חַלָּשַׁיָּא, *debiles*, sc. mente et judicio, pueriles: affix. בְּתַעֲלוּלֵיהֶם, *ludificationes ipsorum*, Ies. LXVI. 4.

עלל עַל, Chald. *accessit, intravit, ingressus est*: frequenter pro Hebr. בּוֹא, *venire*, in Targum usurpatur: præt. defectivum, עַל, *ingressus est*, Dan. II. 16. עַלַּלַת, *accessit, ingressa est*, Dan. V. 10. scribitur cum ל redundante, et legitur, עַלַּת: sic part. עָלְלִין, *ingredientes*, Dan. IV. 4. Aphel præt. הַנְעֵל, *introduxit*, Dan. II. 25. cum epenthesi נ. imp. הַעֵלְנִי, *introduc me*, Dan. II. 24. infin. cum ה paragogico לְהַעָלָה, *ad adducendum*, Dan. V. 7. et epenthesi נ לְהַנְעָלָה, *adducere*, Dan. IV. 3. Hophal, præt. הֻעַל, *adductus, introductus est*, Dan. V. 13. הֻעַלוּ, *introducti sunt*, Dan. V. 15. nomen plur. constr. עַד־מֶעָלֵי שִׁמְשָׁא, *usque ad ingressus* id est, *occasum solis*, Dan. VI. 15.

עֹלִית עֹלָה, vide in præced. radice.

עלם Niph. נֶעְלַם, *latitavit, abditum, absconditum, occultum fuit*: construitur cum præpos. מִן: præter. מִשְּׁלֹמֹה נֶעְלָם, *absconditum fuit à Salomone*, 2 Par. IX. 2. וְנֶעֶלְמָה, *et abscondita est* (*ab oculis*,) Job. XXVIII. 21. partic. נֶעְלָם מִמֶּלֶךְ, *occultum à rege*, 1 Reg. X. 3. plural. נַעֲלָמִים, *absconditi*, Psal. XXVI. 4. fœmin. נַעֲלָמָה, *abscondita eris*, Nah. III. 11. Hiph. הֶעְלִים, *abdidit, abscondit, celavit, occultavit*: præter. הֶעְלִים מִמֶּנִּי, *celavit me*, 2 Reg. IV. 27. Hithp. הִתְעַלֵּם, *abscondit se, occultavit se*, præter. וְהִתְעַלַּמְתָּ, *et occultabis te*, Deut. XXII. 1.

עֶלֶם, m. *adolescens, puer adultus*, qui domi in parentum cura latitat, 1 Sam. XVII. 56. לָעֶלֶם, *adolescenti isti*, 1 Sam. XX. 22.

עַלְמָה, f. *adolescentula, puella, virgo*, domi adhuc latitans, neque nuptum propalam educta: plur. עֲלָמוֹת, *puellæ*, Cant. I. 3. id est, בְּתוּלוֹת, *virgines*, juxta R. Salomonem: נערות קטנות, *puellæ parvæ*, juxta Aben Esram. at עַל־עֲלָמוֹת, *super Alamoth*, Psalm. XLVI. 1. et 1 Chron. XV. 20. plerique Hebræorum nomen instrumenti musici, aut initium vulgaris cantici esse existimant. Quidam musicam acutæ vocis esse volunt, quam virgines commodè exprimunt, ut est superior et altus. Hebræi nomen hoc עַלְמָה, ætatis esse volunt, non status virginei simpliciter, sed notare juvenculam tam tactam quàm intactam. Extat autem solùm in sequentibus locis, Genes. XXIV. 43. Exod. II. 8. Psalmus LXVIII. 26. Prov. XXX. 19. Cant. I. 3. et VI. 8. Ies. VII. 14. multi

nostrorum ubique virginem incorruptam significare volunt: Judæi duo loca excipiunt, Iesaiæ et Proverbiorum; illum falsò, hunc probabiliter, ut et nostrorum nonnulli, pro virgine corrupta, virginitatem tamen adhuc profitente, illic exponunt, propter comparationem cum uxore adultera, ver. 20. quæ marito fidem conjugalem occultè frangit.

עֲלוּמִים, m. p. *adolescentia*, pars ætatis occulta, cùm ad officia publica raró adhibeatur: aff. עֲלוּמָיו, *adolescentiæ ejus*, Psalm. LXXXIX. 46. עֲלֻמֵנוּ, *occulta nostra*, Psal. XC. 8. id est, peccata adolescentiæ nostræ, quæ nobis sunt incognita et occulta: עֲלוּמָו, (*peccato*) *adolescentiæ ejus*, Job. XX. 11. עֲלוּמַיִךְ, *adolescentiæ tuæ*, Ies. LIV. 4.

תַּעֲלוּמָה, fœm. *absconditum*, Job. XXVIII. 11. plur. *abscondita*, Psal. XLIV. 22.

עוֹלָם, m. *seculum*, tempus homini absconditum, tam infinitum et æternum, quàm finitum, ut Gen. XVII. 8. Exod. XXI. 6. 1 Sam. I. 22. et XIII. 13. 2 Samuel. XII. 10. etc. מִן־הָעוֹלָם, *a seculo*, id est, jam olim: לְעֹלָם, *in seculum*, Exod. XXI. 6. aff. עוֹלָמוֹ, *seculi sui*, Eccles. XII. 5. plur. עוֹלָמִים, *secula*, 1 Reg. VIII. 13. לְעוֹלָמִים, *in secula*, Eccles. I. 10. construct. עַד־עוֹלְמֵי עַד, *usque ad secula æternitatis*, Ies. XLV. 17.

עָלְמָא, עָלַם, Chald. *seculum*: וּלְחַי עָלְמָא, *et viventem in perpetuum*, Dan. IV. 31. plur. לְעָלְמִין, *in secula*, Dan. V. 10. et לְעָלְמַיָּא, Dan. II. 44.

עֵילוֹם, m. idem: לְעֵילוֹם, *in seculum*, 2 Par. XXXIII. 7.

עַל־מוּת, Ps. XLVIII. 15. vide in מוּת: at illius, עַל־מוּת לַבֵּן, R. Salomon tam varias Hebræorum interpretationes citat, ut adduci hoc loco omnes non possint, sitque difficile optimam eligere. Incertæ sunt omnes. Hæc vocabula, ut alia plura in titulis Psalmorum, Hebræis ipsis nondum satis explorata sunt. Vide suprà in מוּת.

עָלַס *exsultavit*: futur. יַעֲלוֹס, *exsultabit*, Job. XX. 18. Niph. præt. נֶעֱלָסָה, *exsultabunda*, Job. XXXIX. 13. Hithp. fut. נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים, *exsultemus, exhilaremus nos amoribus*, Prov. VII. 18.

עָלַע Pih. *lambere, sorbere*: fut. יְעַלְעוּ, *lambent*: Job. XXXIX. 30. vide in לוּעַ.

עִלְעִין, m. p. Chald. *costæ*, Dan. VII. 5. ab Hebræo צֶלַע mutato ut aliâs, צ in ע.

עָלַף Pih. *texit, obtexit*. Metaphoricè, *animo deficere*, quasi dolore contegi. Pyh. præt. עֻלְּפוּ, *animo deficiunt*, Ies. LI. 20. part. fœmin. מְעֻלֶּפֶת, *tectum*, Cant. V. 14. Hithp. futur. וַיִּתְעַלָּף, *et animo defecit*, Jon. IV. 8. וַתִּתְעַלָּף, *et obtexit se*, Genes. XXXVIII. 14. תִּתְעַלַּפְנָה, *animo deficient*, Amos VIII. 13. convenit cum עָטַף, literis מ et ל permutatis.

עֻלְפֶּה, m. *defectum, lussum*, Ezech. XXXI. 15.

עָלַץ *exsultavit*, 1 Sam. II. 1 infinit. בַּעֲלוֹץ, *quum exsultant*, Prov. XXVIII. 12. convenit cum עָלַס et עָלַז.

עֲלִיצוּת, fœmin. *exsultatio*: affix. עֲלִיצֻתָם, *exsultatio eorum*, Habac. III. 14.

עלק עֲלוּקָה, f. *sanguisuga, hi-*

rudo: לַעֲלוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת, *sanguisugæ duæ sunt filiæ*, Proverb. XXX. 15.

*עִלִּית עִלִּיתָא, vide suprà in עָלָה.

עָמַד *stetit, astitit, substitit, perstitit: mansit, permansit.* construitur absolutè et frequenter cum præpos. ב et עַל. præter. לֹא עָמַד, *non constitit*, Jos. XXIII. 9. עָמַדְתָּ, *stetisti*, Deuter. IV. 10. etc. futur. יַעֲמֹדְנָה, *stabunt*, Daniel. VIII. 22. simile in יָשַׁר. Hiph. הֶעֱמִיד, *stare, subsistere, permanere fecit; stitit, statuit, constituit, instituit, restituit: stabilivit, distinuit.* præterit. הֶעֱמִיד, *constituit*, 2 Par. XIX. 8. הֶעֱמַדְתָּה, *constituisti*, Psal. XXX. 8. etc. Hoph. partic. מָעֳמָד, *distentus erat, distinebatur*, 1 Reg. XXII. 35. וְאֵין מָעֳמָד, *et non est stabilitum, stabile*, Psalm. LXIX. 3. Ab. Esra vult esse nomen, *status, standi locus.* fut. יָעֳמַד, *sistitor*, Lev. XVI. 10.

עַמּוּד, m. *columna*, quasi statuam vel statumen dicas, Exod. XIII. 22. plural. עַמּוּדִים, 1 Reg. VII. 41. constr. עַמֻּדֵי הֶחָצֵר, *columnæ atrii*, Exod. XXXVIII. 17. affix. עַמּוּדָיו, *columnas ejus*, Exod. XXXVI. 38.

עֶמְדָּה, f. *constitutio*: aff. עֶמְדָּתוֹ, *constitutionem suam*, Mich. I. 11.

עִמָּדִי, *mecum*, Psalm. XXIII. 4. quasi apud me stans, nec reperitur cum aliis affixis.

מַעֲמָד, m. *status, statio, constitutio*: constructum, וּמַעֲמַד, *et statum*, 1 Reg. X. 5. affix. וּמִמַּעֲמָדְךָ, *et de statione tua*, Ies. XXII. 19. מַעֲמָדָם, *constitutio eorum*, 1 Par. XXIII. 28.

עָמַל *laboravit, elaboravit: molestiam attulit* vel *intulit.* præt. שֶׁלֹּא עָמַל־בּוֹ, *in quo non laboravit*, Eccles. II. 21. etc.

עָמֵל, masc. *laboriosus, ærumnosus, molestus*, Job. XX. 22. plur. לְהַלְמוּת עֲמֵלִים, *ad malleum laborantium*, Jud. V. 26.

עָמָל, m. *labor, molestia, perversitas*, Num. XXIII. 21. constr. עֲמַל הָאָדָם, *labor hominis*, Eccles. VI. 7. fœm. est, Eccles. X. 15. aff. עֲמָלוֹ, *labor ejus*, Psal. VII. 17. עֲמָלֵנוּ, *laborem nostrum*, Deut. XXVI. 7.

עָמַם *texit, operuit, abscondit: obscuravit*, ex Chaldaicæ linguæ usu. præterit. עֲמָמֻהוּ, *abscondebant eam*, Ezech. XXXI. 8. עֲמָמוּךָ, *absconderunt a te*, Ezech. XXVIII. 3. Hoph. futur. יוּעַם זָהָב, *obscuratur aurum*, Thren. IV. 1.

עָם, עַם, c. sed masc. sæpiùs, *populus*: fœmininum est, Ies. XXVI. 20. Jerem. VIII. 5. Jud. XVIII. 7. Dicitur et de multitudine animalium quorundam, ut de locustis, Joël. II. 2. de formicis, Prov. XXX. 25. cuniculis, sive juxta alios, muribus montanis, Proverb. XXX. 26. similia apud profanos scriptores reperiuntur. affix. לְעַמּוֹ, *populo suo*, Psalm. CXI. 6. plur. עַמִּים, *populi*, Ies. X. 13. constr. עַמֵּי, Deut. XXVIII. 10. aff. עַמֶּיךָ, *populos tuos*, Num. XXVII. 13. et plurale perfectum, וַעֲמָמִים, *et populos*, Neh. IX. 22. constr. וְאֶת־עַמְמֵי, *et populos terræ*, Neh. IX. 24. aff. בַּעֲמָמֶיךָ, *in populis tuis*, Jud. V. 14. Chald. וְעַם, *et populum*, Esr. VI. 12. emphat. וְעַמָּה, *ac populum*, Esr. V. 12. vel עַמָּא, Esræ VII. 16. plurale perfectum, עַמְמַיָּא, *O populi*, Dan. III. 4.

עִם, *cum:* et quandoque *juxta, prope, apud*, ut Gen. XXXV. 4. cum מ ab initio, est *à, è:* מֵעִם בִּרְכָּיו, *a vel è genibus ejus*, Gen. XLVIII. 12. aff. עִמּוֹ, *cum ipso*, עִמְּךָ, *tecum*, עִמִּי, *mecum*, מֵעִמִּי, *a me*, מֵעִמּוֹ, *ab eo*, מֵעִמָּנוּ, *a nobis*, etc. Chald. עִם, Dan. II. 11. עִמָּךְ, *tecum*, Esr. VII. 13. עִמְּהוֹן, *cum eis*, etc.

עָמַס *oneravit, onus imposuit:* interdum scribitur cum שׂ loco ס. partic. עֹמְשִׂים, *onerantes*, Neh. IV. 11. עֹמְסִים, *onerabant*, Neh. XIII. 15. עֹמְסֶיהָ, *oneratores illius, onerantes se eo*, Zach. XII. 3. partic. præteritum, הָעֲמֻסִים, *qui bajulamini*, Ies. XLVI. 3. fœm. עֲמֻסוֹת, *onerata*, Ies. XLVI. 1. futurum, וַיַּעֲמֹס, *et oneravit*, Genes. XLIV. 13. Hiph. præt. הֶעְמִים עֲלֵיכֶם, *oneravit super vos*, 1 Reg. XII. 11.

מַעֲמָסָה, f. *onus*, Zach. XII. 3.

עָמַק *profundum esse:* præter. עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ, *profundæ sunt cogitationes tuæ*, Psalm. XCII. 6. Hiph. præter. הֶעְמִיק, *profundavit, profundum fecit*, Iesaias XXX. 33. הֶעְמִקוּ, *profundarunt habitare*, Jer. XLIX. 8. id est, profundas habitationes petent et abstrusas.

עָמֹק, m. *profundus*, Levit. XIII. 3. plur. עֲמֻקִּים, *profunda*, Proverb. XVIII. 4. f. עֲמֻקָּה, *profunda*, Prov. XXII. 14. pl. עֲמֻקּוֹת, Job. XII. 22.

עָמֵק, m. idem: plural. construct. עִמְקֵי שָׂפָה, *profundi sermonis*, Ies. XXXIII. 19. בְּעִמְקֵי, *in profundis* sc. locis vel profunditatibus, Prov. IX. 18.

עֵמֶק, masc. *vallis*, a profunditate, Gen. XIV. 13. aff. עִמְקֵךְ, *vallis tua*, Jer. XLIX. 4. plur. עֲמָקִים, 1 Reg. XX. 28.

עֹמֶק, m. *profunditas*, Prov. XXV. 3.

מַעֲמַקִּים, m. p. *profunditates*, Psal. CXXX. 1. const. מַעֲמַקֵּי־יָם, *profundum maris*, Ies. LI. 10.

עֲמִיקָתָא עֲמִיקָן, f. p. Chald. *profunda*, Dan. II. 22.

עָמַר Pih. *manipulos fecit:* part. מְעַמֵּר, *manipulos faciens*, Psalm. CXXIX. 7. Hithp. הִתְעַמֵּר, *ad quæstum vel lucrum uti* aut *abuti alicujus servitute*. Construitur cum præposit. ב: præt. וְהִתְעַמֶּר־בּוֹ, *et ad quæstum abusus fuerit eo*, Deut. XXIV. 7. fut. לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ, *ne utitor eâ ad quæstum*, Deut. XXI. 14. hic R. Sal. scribit, *servitutem* aut *servile ministerium* Persicè vocari עִימְרָאָה.

עֹמֶר, m. *homer*, mensura aridorum, decima pars ephæ, Exod. XVI. 36. vide infrà in קבב: item, *manipulus*, Deuter. XXIV. 19. plural. הָעֳמָרִים, *manipuli*, Ruth. II. 15.

עָמִיר, m. *manipulus*, Amos II. 13.

עֲמַר, m. Chald. *lana*, Dan. VII. 9. ab Hebræo צֶמֶר mutato צ in ע, ut sæpè.

עֻמַּת *secundum, juxta:* כָּל־עֻמַּת שֶׁבָּא, *omnia secundum* (ut Latine, ea propter) *ut venit*, Eccles. V. 15. id est, omnino prout venit, sic abiit. כ notat similitudinem, et debebat regulariter dici כְּלְעֻמַּת, id est, כְּנֶגֶד, *e regione, ex adverso:* vel כַּאֲשֶׁר, *prout, quemadmodum:* sed divisæ sunt voces ut et aliâs factum. Et עֻמַּת, nunquam usurpatur absque præfixo ל, sicut etiam semper dicitur לְמַעַן, scribit Kimchi in lib. Radicum: et sic לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת, *e re-*

gione clausuræ vel *teniæ*, Exod. XXV. 27. מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן, *e regione ventris*, id est, projecturæ, 1 Reg. VII. 20. aff. לְעֻמָּתוֹ, *ex adverso ejus*, 2 Sam. XVI. 13. לְעֻמָּתָם, *e regione illorum*, Ezechiel. I. 20. pluraliter, לְעֻמּוֹת אַחַד, *ex adverso uniuscujusque partium illarum*, Ezech. XLV. 7.

עָמִית, m. *socius, proximus*, qui è regione alicujus et circa aliquem est: aff. אֶת־עֲמִיתוֹ, *proximum suum*, Lev. VI. 2.

עֵנָב m. *uva*, Deut. XXXII. 14. plur. עֲנָבִים, Genes. XL. 10. constr. עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רֹאשׁ, *uvæ eorum sunt uvæ veneni*, Deuter. XXXII. 32. ubi et affixum est, scribiturque juxta Masorethas, ex forma plurali defectivè, pro עֲנָבֵימוֹ.

עָנַג Pyh. *deliciari*: part. fœm. וְהַמְעֻנָּגָה, *delicata, delicatè nutrita*, Jer. VI. 2. Hithp. הִתְעַנֵּג, *oblectare se, delicias agere*: construitur cum præpos. עַל et בְּ. præterit. וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם, *et oblectabunt se in multitudine pacis*, Psal. XXXVII. 11.

עָנֹג, m. *delicatus*, Deut. XXVIII. 54. fœm. עֲנֻגָּה, f. *delicata*, Deuter. XXVIII. 56.

עֹנֶג, m. *delicium, deliciæ, voluptas*, Ies. XIII. 22.

תַּעֲנוּג, m. *oblectatio*, Prov. XIX. 10. plur. בַּתַּעֲנוּגִים, *in deliciis*, Cant. VII. 6. aff. תַּעֲנוּגֶיהָ, *deliciarum suarum*, Mich. II. 9. fœmin. וְתַעֲנֻגוֹת, *et delicias*, Eccles. II. 8.

עָנַד *alligavit, annexit*: imper. עָנְדֵם, *annecte ea*, Proverb. VI. 21. futurum, אֶעֶנְדֶנּוּ, *annectam eum*, Job. XXXI. 36.

עָנָה *respondit, exaudivit*, quasi re vel verbis petenti respondit: inde latissimè sumitur pro *dixit, locutus, allocutus, prolocutus est, fatus fuit: testificatus, attestatus, contestatus fuit*, et sic ferè cum præpositione בְּ construitur: *clamavit, acclamavit: cecinit, cantavit*: item, *afflixit, humiliavit, demisit, depressit se, afflictus ac depressus fuit*. præter. עָנָה, *respondit*, Jer. XXIII. 35. עָנָה בִי, *testificatus est contra me*, Ruth. I. 21. עָנָהוּ, *dixit ei*, 1 Sam. IX. 17. etc. Chald. præterit. עֲנוֹ, *responderunt*, Dan. II. 7. עֲנָת, *respondit illa*, Dan. V. 10. part. præs. עָנֵה, *loquens, respondens*, Dan. II. 5, 8. plur. עָנַיִן, *respondebant*, Daniel. III. 24. Niph. נַעֲנָה, *responsare, exorari, exoratus respondere: exaudiri: affligi*: præterit. נַעֲנֵיתִי, *responsabo*, quasi exorabilem vel respondentem exhibebo me ei, Ezech. XIV. 4. *afflictus sum*, Psal. CXIX. 107. partic. נַעֲנֶה, *afflictus est*, Ies. LIII. 7. item *responsabo, responsans ero. Sinam me induci, ut respondeam*, Ezech. XIV. 7. fœm. נַעֲנָה, *afflicta*, Ies. LVIII. 10. infin. לֵעָנוֹת, *demittere, abjicere te*, Exod. X. 3. pro לְהֵעָנוֹת, cui simile vide in רָאָה in Niphal futur. אֵעָנֶה, *exaudiar*, Job. XIX. 7. Pih. עִנָּה, *afflixit, compressit, subegit*, pudicitiæ scil. violandæ causâ: *cecinit, cantavit*: præt. לֹא עִנָּה, *non afflixit*, Thren. III. 33. עִנִּיתָהּ, *compressisti eam*, Deuter. XXI. 14. infin. עַנּוֹת, *cantare*, Exod. XXXII. 18. Psalm. LXXXVIII. 1. imperat. וְעַנּוּ אוֹתָם, *et comprimite eas*, Jud. XIX. 24. Pyh. præterit. כִּי־עֻנֵּיתִי, *quòd affligor*, Psal. CXIX. 71. part. מְעֻנֶּה, *afflictus*, Ies. LIII. 4. infinit. אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ, *omnis affligi ejus*, id est, omnium afflictionum ejus, Psal.

CXXXII. 1. Hiph. particip. מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ, *respondet, annuit, testimonium perhibet lætitiæ cordis ejus,* Eccles. V. 19. futur. יַעֲנֵנִי, *respondere facit me,* Job. XX. 3. et Job. XXXI. 35. juxta quosdam: וְיַעֲנֵם, *et contestabitur istos,* Psalm. LV. 20. vix plura in hac conjugatione reperias. Hithp. præt. הִתְעַנָּה, *afflictus est;* הִתְעַנִּית, *afflictus es,* vel *afflixisti te,* 1 Reg. II. 26. infin. לְהִתְעַנּוֹת, *ut affligeremus nos,* Esræ VIII. 21. imperativ. הִתְעַנִּי, *demitte te,* Gen. XVI. 9.

עָנָו, m. *mansuetus, humilis,* Numer. XII. 3. plur. עֲנָוִים, *mansueti,* Psal. X. 17. constr. עַנְוֵי, Soph. II. 3.

עֲנָוָה, f. *mansuetudo, abjectio, humilitas,* Prov. XV. 33.

עַנְוָה, f. idem, Psal. XLV. 5. aff. וְעַנְוָתְךָ, *et mansuetudo tua,* Psalm. XVIII. 36. pro quo legitur, וַעֲנֹתְךָ, 2 Sam. XXII. 36.

עָנִי, m. *afflictus, pauper,* Deuter. XXIV. 12. affix. לַעֲנִיֶּךָ, *erga pauperem tuum:* plural. עֲנִיִּים, *pauperes,* Job. XXXIV. 28. construct. עֲנִיֵּי, Job. XXIV. 4. affix. וַעֲנִיָּיו, *et pauperum suorum,* Ies. XLIX. 13. Chald. עֲנַיִן, *afflicti,* Dan. IV. 24. fœmin. עֲנִיָּה, *paupercula,* Ies. X. 30.

עֳנִי, m. *afflictio, paupertas:* רָאָה עֳנִי, *expertus est afflictionem,* Thren. III. 1. in pausa עֹנִי, Deuter. XVI. 3. aff. עָנְיִי, *afflictionis meæ,* Gen. XLI. 52. עָנְיָם, *afflictionem eorum,* Ezech. IV. 31.

עוֹנוֹת, f. p. *sulci,* juxta Aben Esram quasi idem quod מַעֲנִית quod sequitur: לִשְׁתֵּי עוֹנֹתָם, *in duobus sulcis suis,* Hos. X. 10. vide suprà in עָנָה in nomine עָוֹן.

עֱנוּת, f. *afflictio,* Psal. XXII. 25.

עִנְיָן, m. *occupatio, negotium,* molestum propriè, quod hominem affligit, Eccles. I. 13. construct. עִנְיַן, Eccles. IV. 8. et V. 13.

תַּעֲנִית, f. *jejunium* ab affligendo: aff. קַמְתִּי מִתַּעֲנִיתִי, *surrexi à jejunio meo,* Esr. IX. 5.

לְמַעַן, *ut, propter,* huc quidam reducunt, quasi causæ redditionem et responsionem denotet, vide in מען.

יַעֲנָה יַעֲנָה, f. *ulula,* avis deserta incolens, à voce resonante sic dicta, Ies. XIII. 21. plurale ex forma altera, יְעֵנִים, *ululæ,* Thren. IV. 3. LXX. *struthionem* reddunt.

מַעֲנֶה, m. *responsio, responsum, exauditio, locutio, sermo.* constr. מַעֲנֵה אֱלֹהִים, *exauditio Dei,* Mich. III. 7. מַעֲנֵה לָשׁוֹן, *responsio linguæ,* Prov. XVI. 1.

מַעֲנָה, f. *jugerum,* à subigendo, 1 Sam. XIV. 14.

מַעֲנִית, f. *sulcus, striga:* affix. לְמַעֲנוֹתָם, *sulcum suum,* Psalm. CXXIX. 3. scribitur cum ו ac si esset in forma plurali, sed juxta Masorethas legendum לְמַעֲנִיתָם.

עָנָן masc. *nubes,* Ezech. I. 4. constructum, כַּעֲנַן בֹּקֶר, *sicut nubes manè,* id est, matutina, Hos. VI. 4. aff. עֲנָנוֹ, *nubis suæ,* Job. XXXVII. 15. וַעֲנָנְךָ, *et nubes tua,* Num. XIV. 14. fœmin. עֲנָנָה, *nubes,* Job. III. 5. Chald. plur. masc. constructum, עִם־עֲנָנֵי שְׁמַיָּא, *cum nubibus cœli,* Dan. VII. 13.

עִנֵּן, Pih. *obnubilare:* infin. בְּעַנְנִי

עָנָן, *quum obnubilavero nube terram*, Gen. IX. 14. pro בְּעַנְנִי.

עָנָן, vide suprà in עוֹן.

ענף m. *ramus*, Ezech. XVII. 8. construct. וַעֲנַף עֵץ, *et ramum arboris*, Levit. XXIII. 40. plural. cum aff. וַעֲנָפֶיהָ, *et ramos ejus*. Ps. LXXX. 11.

עָנָף, m. idem: affix. עַנְפְּכֶם, *ramum vestrum*, Ezech. XXXVI. 8. Chald. עַנְפּוֹהִי, *ramus ejus*, Dan. IV. 11. וּבְעַנְפּוֹהִי, *et in ramis ejus*, ver. 9.

עֲנֵפָה, f. *ramosa, frondosa*, Ezech. XIX. 10.

ענק m. *torques*, Cant. IV. 9. plur. וַעֲנָקִים, *et torques*, Prov. I. 9. fœmin. מִן־הָעֲנָקוֹת, *præter torques*, Jud. VIII. 26.

עָנַק, *torque, torquis in modum cingere*. præt. עֲנָקַתְמוֹ, *ut torques cingit eos*, Psalm. LXXIII. 6. Hiph. הַעֲנִיק, *onerare*, juxta plerosque, scil. muneribus, *munerare, muneribus afficere*, quæ aspectui prostent, R. Sal. et Aben Esra. infinit. cum futuro, הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ, *munerando munerabis illi*, Deut. XV. 14.

עֲנָק, *Anak*, nomen proprium gigantis celebris, Numer. XIII. 22. quod postea ad omnes gigantes traductum fuit, qui vel עֲנָקִים, *Anakitæ*, vel *filii Anakiturum* inde dicti sunt, Deut. I. et II. et alibi, R. Salomon scribit, sic dictos fuisse, שמניקים חמה בקומתן, *quòd injicerent terrorem staturâ suâ*.

ענש *punivit, pœnâ affecit, mulctavit, mulctam imposuit*: præt. וְעָנְשׁוּ, *et mulctabunt*, Deuter. XXII. 19. Niph. præter. נֶעֱנָשׁוּ, *mulctati sunt*, Prov. XXVII. 12. futurum יֵעָנֵשׁ, *mulctabitur*, Exod. XXI. 22.

עֹנֶשׁ, m. *mulcta*, Prov. XIX. 19. Chald. לַעֲנָשׁ־נִכְסִין, *ad mulctam facultatum*, Esræ VII. 26.

ענת Chald. *tempus*: כְּעֶנֶת, *juxta tempus*, Esr. IV. 10. id est, tali die, mense, anno, ut literis præfigi solebat: contractè וּכְעֶת, ver. 17. quidam ad עֵת referunt, ut נ sit epentheticum. Multi volunt esse proprium nomen loci.

עסס *calcavit, conculcavit*: præt. וְעַסּוֹתֶם, *et conculcabitis*, Mal. III. 21.

עָסִיס, masc. *succus, mustum*, a calcando vel contundendo, Joël. I. 5. constr. מֵעֲסִיס רִמֹּנִי, *de succo malogranati mei* vel *malogranatorum*, Cant. VIII. 2.

עפה עֳפָאִים, m. p. *rami, frondes*: Chaldæum est: מִבֵּין עֳפָאִים, *e medio ramorum*, Psalm. CIV. 12. עֳפִי Chal. idem: aff. וְעָפְיֵהּ, *et rami ejus*, Dan. IV. 9.

עפל עֹפֶל, m. *clivus*: editior locus fuit urbis Jerusalem, post templum versùs occidentem, inter Gichonem torrentem et portam piscium, ut apparet ex 2 Chron. XXXIII. 14. quem inhabitarunt Nethinæi, Neh. III. 26. Quidam nomen arcis in urbe fuisse existimant: alii nomen proprium certi loci, quem *Ophlam* appellat Josephus de bello Jud. lib. 6. cap. 6. ubi situm urbis describit. Fuit et alius quidam clivus, de quo 2 Reg. V. 24.

הֶעְפִּיל, Hiph. *in altum contendere, impetuosè conari et contendere*: futur. וַיַּעְפִּלוּ, *et impetuosè contenderunt*, Num. XIV. 44. R. Salomon, *obfirmarunt, extulerunt animum suum, elato animo contenderunt*. Pyh. præterit. עֻפְּלָה, *effert se, elata est*, Hab. II. 4.

עֳפָלִים, m. p. *hæmorrhoides: mariscæ,* Deut. XXVIII. 27. 1 Sam. V. et VI. propriè autem hæc vox est כִּנּוּי לְתַחְתּוֹנִיּוֹת, cognomen inferiorum partium corporis, quæ sic obscœnè Hebræis ab elevatis clunibus appellantur. Prisci ergo Hebræi pro ea substituerunt aliam pronunciatu honestiorem, nempe טְחֹרִים, quæ propriè morbum ani denotat, scribit Kimchi in lib. Radicum et in Commentariis. R. Levi notat: טְחֹרִים est morbus gravissimus, in quo egreditur sanguis multus, maximè verò, quando extraordinariè à Deo immissus est. A Talmudicis itaque hæc vox inter eas etiam relata est, quæ honestatis causâ correctæ sunt, Codice Megilla, cap. III. in fine: vide et in שגל.

עָפָר m. *pulvis,* Genes. II. 7. constr. אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ, *pulverem terræ,* Gen. XIII. 16. aff. אֶת־עֲפָרוֹ, *pulverem ejus,* Deut. IX. 21. plurale fœmin. constructum, עַפְרוֹת תֵּבֵל, *pulveres orbis habitabilis,* Proverb. VIII. 26.

עִפֵּר, Pih. *pulveravit, pulverem excitavit* vel *sparsit.* præt. וְעִפַּר בֶּעָפָר, *et pulverabat pulvere,* 2 Sam. XVI. 13. id est, pulverem spargebat.

עֹפֶר, m. *hinnulus,* Cant. II. 9. plur. עֳפָרִים, Cant. IV. 5.

עֹפֶרֶת, f. *plumbum,* quasi pulvereum seu terreum dictum, quòd magnam partem terrestrem habeat, Zach. V. 7. כַּעוֹפֶרֶת, *sicut plumbum,* Exod. XV. 10.

עֵץ masc. *lignum,* synecdochicè *arbor:* generale est, ac ad arbusta etiam et frutices transfertur, et quicquid altiùs excrescit et ramos producit: עֵץ, *arborem,* Gen. I. 11. aff. בְּעֵצוֹ, *in ligno suo,* Hos. IV. 12. עֵצְךָ, *arborem tuam,* Deut. XXVIII. 42. plur. עֵצִים, *ligna,* Levit. I. 7. construct. עֲצֵי עוֹלָה, *ligna holocausti,* Gen. XXII. 3. aff. וְאֶת־עֵצָיו, *et ligna ejus,* Levit. XIV. 45. fœm. עֵצָה, *lignum,* Jer. VI. 6.

עָצַב *doluit: dolore affecit, dolorem attulit:* præterit. עֲצָבוֹ, *dolore affecit eum,* 1 Reg. I. 6. part. præt. עֲצוּבַת רוּחַ, *dolore affecta, dolens animo,* Ies. LIV. 6. inf. לְבִלְתִּי עָצְבִּי, *ut non afficiat dolore me,* 1 Par. IV. 10. Niph. præt. נֶעְצַב, *dolore afficiebatur,* 1 Sam. XX. 34. futur. יֵעָצֵב, *dolore afficiatur,* 1 Sam. XX. 3. Pih. præteritum, וְעִצְּבוּ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ, *et dolore affecerunt Spiritum Sanctum ejus,* Ies. LXIII. 10. עִצְּבוּנִי, *dolore afficiunt me,* Job. X. 8. fut. יְעַצֵּבוּ, *dolorem afferunt,* Psalm. LVI. 6. Hiph. infin. לְהַעֲצִבָהּ, *idololatricum cultum exhibendo ei,* Jer. XLIV. 19. vel *idola effingendo, idolorum formam offerendo ei,* juxta R. Salomonem, significatione à nomine, quod idolum significat, deducta. futur. יַעֲצִיבוּהוּ, *dolore affecerunt eum,* Ps. LXXVIII. 40. Hithp. futur. וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, *et doluit apud animum suum,* Genes. VI. 6.

עֹצֶב, masc. *dolor, molestia,* Psalm. CXXXIX. 24. aff. מֵעָצְבְּךָ, *a dolore tuo,* Ies. XIV. 3. semel *idolum, terriculum,* sic dictum, quòd dolorem potius et terrorem affert conscientiis, quàm levamen: עָצְבִּי, *idolum meum,* Ies. XLVIII. 5.

עֶצֶב עָצָב, m. *dolor, labor, molestia: idolum, simulachrum,* ut Jer. XXII. 28. plur. הָעֲצָבִים, *dolorum,* Psalm. CXXVII. 2. aff. וַעֲצָבֶיךָ, *et labores tui,* id est, facultates labore partæ,

metonymicè, Prov. V. 10. et sic Ies. LVIII. 3.

עָצִיב, Chald. *dolens, tristis*, Dan. VI. 21.

עֲצַבִּים, m. p. *terricula, simulachra*, Hos. IV. 10. const. עַצַבֵּי, Psalm. CXXXV. 15. aff. אֶת־עֲצַבֵּיהֶם, *simulachra eorum*, Psal. CVI. 36.

עִצָּבוֹן, m. *dolor, labor:* בְּעִצָּבוֹן, *cum dolore*, Gen. III. 17. construct. וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ, *et de labore manuum nostrarum*, Gen. V. 29. aff. עִצְּבוֹנֵךְ, *dolorum tuum*, Gen. III. 16.

עַצֶּבֶת, f. *dolor, molestia*, Prov. X. 10. const. וּבְעַצְּבַת־לֵב, *et dolore cordis*, Prov. XV. 13. plur. cum aff. עַצְּבוֹתָם, *dolores eorum*, Ps. XVI. 4.

מַעֲצֵבָה, fœm. *dolor:* לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן, *in dolore decumbetis*, Ies. L. 11.

עצד מַעֲצָד, m. *ascia, securis*, Ies. XLIV. 12. בַּמַּעֲצָד, *cum securi*, Jerem. X. 3. Kimchi et R. Salomon *dolabrâ*.

עצה *claudere leviter, connivere:* part. עֹצֶה עֵינָיו, *connivens oculis suis*, Prov. XVI. 30.

עָצֶה, m. *spina dorsi*, Lev. III. 9.

עצל m. *piger:* לֵךְ אֶל־נְמָלָה עָצֵל, *abi ad formicam piger*, Proverb. VI. 6.

עַצְלָה f. *pigritia*, Prov. XIX. 15. duale, בַּעֲצַלְתַּיִם, *pigritiâ duplici*, id est, ambarum manuum, Eccles. X. 18. quasi בְּעַצְלוּת יָדַיִם.

עַצְלוּת, f. *pigritia*, Prov. XXXI. 27.

נֶעֱצַל, Niph. *pigrari, pigrum esse* vel *fieri*. fut. אַל־תֵּעָצְלוּ, *ne pigramini, pigri estote*, Jud. XVIII. 9.

עצם *roborari, corroborari, potentem esse* vel *fieri: invalescere, roborare se; multum, plurimum, numerosum esse;* et semel, *obstipare, claudere*. præter. וְעָצַם כֹּחוֹ, *et invalescet robur ejus*, Dan. VIII. 24. partic. præsens וְעֹצֵם עֵינָיו, *et obstipans oculos suos*, Ies. XXXIII. 15. infin. וּכְעָצְמוֹ, *et quum roboratus esset*, Dan. VIII. 8. Pih. עִצֵּם, *exossavit*, vel *ossa comminuit* aut *contrivit*, juxta Kimchium et R. Salom. præter. עִצְּמוֹ, *exossavit eum*, Jerem. L. 17. significatione ex nomine, quod *os* significat, deductâ. futur. וַיְעַצֵּם, *et obstipavit oculos eorum*, Ies. XXIX. 10. Hiph. futur. וַיַּעֲצִמֵהוּ, *et potentem effecit eum*, Ps. CV. 24.

עָצוּם, m. *robustus, validus, potens, numerosus:* עָצוּם מְאֹד, *numerosum valdè*, Num. XXXII. 1. וְעָצוּם, *et potentem*, Gen. XVIII. 18. plural. עֲצוּמִים, *robusti*, Prov. XVIII. 18. aff. בַּעֲצוּמָיו, *robustis suis*, sc. membris, Psalm. X. 10. fœmin. עֲצֻמוֹת, *robora:* aff. עֲצֻמוֹתֵיכֶם, *robora vestra*, Ies. XLI. 21.

עֹצֶם, m. *robur*, Deuter. VIII. 17. עָצְמִי, *robur meum, vis mea*, Psalm. CXXXIX. 15. fœmin. עָצְמָה, *robur*, Ies. XL. 29. constr. בְּעָצְמַת, *cum fortitudine incantatorum tuorum*, Ies. XLVII. 9.

עֶצֶם, c. sed fœm. sæpius, *os ossis* à robore: synecdochicè *corpus, substantia:* et inde quod Latini dicunt, *ipsemet, ipsummet, ille, ipse*, (ut apud Rabbinos, עַצְמִי, *ego ipse;* עַצְמְךָ, *tu ipse;* בְּעַצְמוֹ, *per seipsum*, etc.) עֶצֶם, *os*, Gen. II. 23. עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, *usque ad illum ipsum, hunc ipsum, huncmet diem*, Levit. XXIII. 14. בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ, *in illa ipsa, ipsâmet integritate sua*, Job. XXI. 23. וּכְעֶצֶם

הַשָּׁמַיִם, *et sicut ipsummet cœlum (puritate sua,)* Exod. XXIV. 10. aff. אֶל־עַצְמוֹ, *ad ossa ejus,* Job. II. 5. plur. עֲצָמִים, *ossa,* Ezech. XXIV. 4. affix. עֲצָמַי, *ossa mea,* Psalm. VI. 3. עֲצָמֵינוּ, *ossa nostra,* Ps. CXLI. 7. fœm. עַצְמוֹת, *ossa,* Prov. XIV. 30. constr. אֶת עַצְמוֹת, *cum ossibus prophetæ,* 2 Reg. XXIII. 18. affix. וְעַצְמֹתֶיךָ, *et ossa tua,* Ies. LVIII. 11.

תַּעֲצֻמוֹת, f. p. *vires,* Ps. LXVIII. 36.

עָצַר *clausit, conclusit, inclusit, occlusit: continuit, detinuit: cohibuit, coërcuit imperando, imperavit:* construitur cum accusat. et præposit. ב: præterit. עָצֹר עָצַר, *occludendo occluserat,* Genes. XX. 18. עָצוֹר בְּמִלִּין, *continere sermones quis possit,* Job. IV. 2. futur. יַעְצֹר, *imperium obtinebit,* 1 Sam. IX. 17. Niph. præter. נֶעֱצָרָה, *cohibita esset,* Num. XVI. 50. particip. נֶעֱצָר, *detentus,* 1 Sam. XXI. 7. infin. בְּהֵעָצֵר, *cùm clausum fuerit,* 1 Reg. VIII. 35. fut. וַתֵּעָצַר, *ut cohibeatur,* 2 Sam. XXIV. 21.

עֶצֶר, m. *imperium,* Jud. XVIII. 7.

עֹצֶר, masc. *occlusio, coarctatio:* Prov. XXX. 16. Ies. LIII. 8.

עֲצֶרֶת, עֲצָרָה, f. *interdictio, prohibitio, detentio: dies feriatus, feria, cœtus ferians.* Dicebatur de certis diebus, qualis fuit octavus in celebri tabernaculorum festo, Levit. XXIII. 36. et ultimus paschatis, Deut. XVI. 8. et aliæ feriæ ab Ecclesia indictæ, Joël. I. 4. 2 Reg. X. 20. plural. cum aff. בְּעַצְּרֹתֵיכֶם, *in festa aut ferias vestras,* Amos V. 21.

מַעְצוֹר, m. *prohibitio, impedimentum,* 1 Sam. XIV. 6.

מַעְצָר, masc. *coërcitio, imperium,* Prov. XXV. 28.

עָקֵב m. *calx, calcaneus, extremum pedis,* inde latè est, *finis, extremum, extremitas, extrema pars,* et adverbialiter, *extremò, in finem, tandem.* Kimchi addit, *merces,* quia extremum laboris est. Vide eum, Psalm. CXIX. 33. עָקֵב, *calcaneum,* Genes. III. 15. בַּעֲקֵב, *in calcaneo,* Genes. XXV. 26. aff. וְאֶת־עֲקֵבוֹ, *et calcem,* id est, *extremam partem ejus,* Jos. VIII. 13. plural. constr. עִקְּבֵי סוּס, *calces equi,* Genes. XLIX. 17. cum Dagesch euphonico: בְּעִקְּבֵי הַצֹּאן, *in vestigiis gregis,* Cant. I. 8. aff. עֲקֵבַי, *vestigiorum meorum,* Psalm. XLIX. 6. עֲקֵבַיִךְ, *calcanei tui, pedes tui,* synechdochicè, Jer. XIII. 22. fœm. plural. עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ, *vestigia Christi tui,* Ps. LXXXIX. 52. aff. וְעִקְּבוֹתֶיךָ, *et vestigia tua,* Psalm. LXXVII. 20.

עָקַב, *calcaneum tenuit* vel *apprehendit, calcaneo supposito pessumdedit, supplantavit, defraudavit, circumvenit.* præterit. עָקַב אֶת־אָחִיו, *calcaneum tenuit fratris sui,* Hos. XII. 4. infin. cum futur. עָקוֹב יַעְקֹב, *supplantando supplantat,* Jerem. IX. 4. וַיַּעְקְבֵנִי, *et supplantavit me,* Genes. XXVII. 36. Pih. עִקֵּב, *distulit ad extremum, retardavit,* idem quod עַכֵּב apud Chaldæos, et Rabbinos, unde efformatum, permutato כ in ק. futur. יְעַקְּבֵם, *differt illa,* Chald. יְעַכְּבִנּוּן, Job. XXXVII. 4.

עָקוֹב, m. *fraudulentum, pravum, perversum,* Jer. XVII. 9. Ies. XL. 4. hinc nomen Jacobi יַעֲקֹב, *fraudulentus, supplantator:* quòd in partu

calcem fratris tenuit, quasi ipsum in primogenitura supplantare volens, Genes. XXV. 26. fœm. עֲקֻבָּה, *vestigiata, calcaneata, plena vestigiis*, Hos. VI. 8.

עָקְבָּה, fœm. *fraus:* בְּעָקְבָּה, *per fraudem, fraudulenter*, 2 Reg. X. 19.

עֵקֶב, masc. *emolumentum, fructus, præmium, merces*, quia eo operis finis est. Sic τὸ τέλος, 1 Petr. I. 9. adverbialiter, *finaliter, ad extremum, in finem usque:* item, *pro, propter, quia, propterea quòd, eò quòd:* עֵקֶב רָב, *emolumentum magnum, merces magna*, Psal. XIX. 12. עֵקֶב עֲנָוָה, *præmium mansuetudinis*, Prov. XXII. 4. עֵקֶב שֹׁחַד, *pro munere, propter munera*, Ies. V. 23. עֵקֶב הָיְתָה, *quia fuit*, Num. XIV. 24. עֵקֶב אֲשֶׁר, *pro eò quòd, quandoquidem*, Gen. XXII. 18. עֵקֶב כִּי, *propterea quòd*, Amos IV. 12. עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם, *pro mercede pudoris sui*, Psal. XL. 16. absolutè positum, עֵקֶב, *finaliter, in finem usque*, Psal. CXIX. 33, 112.

עָקַד *ligavit, colligavit*, propriè artus, ut oves quatuor pedibus colligari solent ad mactationem: futur. וַיַּעֲקֹד, *et colligavit (artubus,)* Genes. XXII. 9.

עָקֹד, m. *varium, maculosum*, propriè cruribus, ubi ligari solet pecus, scribit R. Salomon, Gen. XXX. 40. plural. עֲקֻדִּים, *varios*, ver. 39.

בֵּית־עֵקֶד, *beth-heked*, nomen proprium loci, à ligatione sic dicti, quòd ibi oves ad tonsuram ligare solerent, 2 Reg. X. 12.

עקה מַעֲקֶה, m. *lorica, loricatio, peribolus*, septum tectorum, Deuter. XXII. 8. tecta enim in Palæstina fuerunt plana in ædificiis, unde munimento egebant, ne quis decideret.

עקל מְעֻקָּל, *perversum, tortuosum, obtortum*, Hab. I. 4. est participium ex Pyhal.

עֲקַלָּתוֹן, masc. *tortuosus*, Iesaias XXVII. 1.

עֲקַלְקַלּוֹת, f. p. *tortuosa*, Jud. V. 6. aff. עֲקַלְקַלּוֹתָם, *in tortuosis viis suis*, Psal. CXXV. 5.

עָקַר *exstirpavit, eradicavit, enervavit:* infinit. עֵת לַעֲקוֹר, *tempus exstirpandi*, Eccl. III. 2. Niph. futur. תֵּעָקֵר, *exstirpabitur*, Soph. II. 4. Pih. אֶת־סוּסֵיהֶם עִקֵּר, *equos ipsorum enervavit: suffragines succidit*, Jos. XI. 9. עִקְּרוּ שׁוֹר, *exstirparunt, avulserunt murum*, juxta Ab. Esram, Gen. XLIX. 6. futurum, וַיְעַקֵּר, *et enervavit, suffragines succidit*, 1 Par. XVIII. 4. תְּעַקֵּר, *suffragines succides*, Jos. XI. 6. Chald. præterit. ex Ithpehal אֶתְעֲקַרוּ, *eradicata fuerunt*, Dan. VII. 8. scribitur cum ו ex forma pluralis masculini, sed legendum juxta Masorethas, אֶתְעֲקַרָה ex forma fœm.

עָקָר, m. et f. עֲקָרָה עֲקֶרֶת, *sterilis*, Deut. VII. 14. Psal. CXIII. 9. ex quibus virtus pariendi eradicata.

עֵקֶר, m. *stirps, indigena*, qui è familia peregrina ortus, alibi radices egit, et stirpem fecit, Lev. XXV. 47.

עִקַּר, m. Chald. *stirps, radix, fundamentum:* עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי, *stirpem radicum ejus*, Dan. IV. 12.

עַקְרָב m. *scorpio*, Deut. VIII. 15. plural. עַקְרַבִּים, *scorpiones*, Num. XXXIV. 4. ubi multis proprium nomen loci est: וְאֶל־עַקְרַבִּים, *et apud scorpiones*, Ezech. II. 6. בָּעַקְרַבִּים, *scorpionibus*, id est, flagellis aculeatis, 1 Reg. XII. 11. *baculi pleni spinis*, qui pungebant et dolorem afferebant gravissimum, scribit R. Levi.

עָקַשׁ *pervertit:* futur. וַיַּעְקְשֵׁנִי, *perverteret me,* Job. IX. 20. Pih. præterit. עִקְּשׁוּ, *pervertunt, depravant,* Ies. LIX. 8. particip. וּמְעַקֵּשׁ, *et pervertens vias suas,* Prov. X. 9. futur. יְעַקֵּשׁוּ, *pervertunt,* Mich. III. 9. Niph. particip. construct. וְנֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם, *et perversus ambabus viis,* Prov. XXVIII. 18. id est, in utramque partem vel huc illuc se flectens, et opponitur integrè et rectâ viâ ambulanti.

עִקֵּשׁ, m. *perversus,* Psal. XVIII. 27. plur. עִקְּשִׁים, *perversi,* Prov. II. 15. constructum, עִקְּשֵׁי לֵב, *perversi animo,* Prov. XI. 20.

עִקְּשׁוּת, f. *perversitas,* Prov. IV. 24.

מַעֲקַשִּׁים, m. p. *perversitates,* Ies. XLII. 16.

עָרַב *miscuit, commiscuit,* unde ad varia transfertur: *negotiari: spondere, fidejubere,* et sic construitur cum accusativo et præpositionibus עַל, עִם et לְ: *oppignerare: amœnum, suave, gratum, jucundum, dulce esse,* et ita dativo jungitur: *pertexere: advesperascere, obtenebrari, obscurari,* in quibus omnibus quædam est commixtio. Sumtæ verò sunt quædam significationes ex nominibus derivatis. præter. עָרַב אֶת־הַנַּעַר, *spopondit pro hoc puero,* Genes. XLIV. 32. עָרַב אֶת־לִבּוֹ, *qui spondeat cum animo suo,* Jer. XXX. 21. אִם־עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ, *si spopondisti amico tuo,* Prov. VI. 1. לֹא עָרְבוּ לִי, *non sunt suavia mihi,* Jer. VI. 20. עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה, *obscurabitur omnis lætitia,* Ies. XXIV. 11. id est, occidet, abibit in tenebras, id est, luctum. particip. עֹרֵב עֲרֻבָּה, *spondens sponsionem,* Prov. XVII. 18. plur. אֲנַחְנוּ עֹרְבִים, *nos oppigneramus,* Nehem. V. 3. בְּעֹרְבִים מַשָּׁאוֹת, *inter spondentes pro debitis,* Prov. XXII. 26. construct. וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ, *miscentes commercia tecum,* Ezech. XXVII. 27. et sic ver. 9. infinitiv. רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב, *remittit ad vesperascendum,* Jud. XIX. 9. imper. עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב, *sponde pro servo tuo in bonum,* Ps. CXIX. 122. R. Salomon, *esto fidejussor* vel *pignus pro me contra malum,* q. d. defende et libera me, ne mali me opprimant. Chald. part. ex Pyh. מְעָרַב, *mixtum,* Dan. II. 43. Hiph. infin. הַעֲרֵב, *vesperascendo,* 1 Sam. XVII. 16. id est, *vespere,* infinitivus loco adverbii, ut Kimchi in Comment. notat. Hithp. imperat. הִתְעָרֶב נָא, *sponde nunc, sponsionem fac,* juxta Hebræos communiter, 2 Reg. XVIII. 23. quidam, misce te bello cum, etc. futurum, לֹא יִתְעָרַב, *non miscebitur, immiscebit se,* Proverb. XIV. 10. Chald. part. מִתְעָרַב, *commixtum,* et plural. מִתְעָרְבִין, *commixta,* Dan. II. 43.

עָרֵב, m. *suavis, dulcis,* Cant. II. 14. Prov. XX. 17.

עֵרֶב, m. *miscellanea turba,* Exod. XII. 38. Nehem. XIII. 3. item *trama, subtegmen,* Levit. XIII. 52. q. mixturam dicas, quòd stamini ex transverso intexitur et immiscetur.

עֶרֶב, m. *vesper, vespera,* Gen. I. 5. sic dicta, quòd tunc lux tenebris commisceri incipiat. Semel fœmininum, עַד־הָעֶרֶב הַשְּׁלִשִׁית, *usque ad vesperam tertiam,* 1 Sam. XX. 5. id est, usque ad tempus vespertinum diei tertii, ut Chaldæus explicat, et Kimchi illic dicit, adjectivum fœmininum שְׁלִישִׁית respectum habere ad nomen subauditum עֵת. item, *miscellanea turba,* mixtura variorum populorum, Jer. XXV. 20, 24. ubi Kimchi scribit, Arabes vagos et mistos יוֹשְׁבֵי אֹהָלִים, *inhabitantes ta-*

bernacula, intelligi, qui ob id Plinio dicuntur Scenitæ: item Jer. L. 37. plurale fœm. עֲרָבוֹת, *vesperæ,* Jer. V. 6. duale בֵּין הָעַרְבַּיִם, *inter duas vesperas,* Exod. XII. 6. id est, ut Kimchi in libro Radicum scribit, a tempore inclinationis solis ad occidentem, quod est à sexta hora et ulteriùs usque ad noctem. Dicit autem עַרְבַּיִם, quod notat *duas vesperas.* Nam à tempore, quando sol incipit declinare, ea est vespera una: post occasum solis est vespera altera. Inter hoc tempus est illud, de quo dicitur בֵּין הָעַרְבַּיִם. Per sextam hîc non intelligitur nostra sexta vespertina, sed sexta diei Judaici, id est, ipsa meridies. Dies enim in duodecim horas erat divisus, Joh. XI. 9. hæc latiùs explicanda. Jusserat Deus agnum paschalem mactari inter duas vesperas, Exod. VI. jusserat etiam agnos duos quotidie offerri in sacrificium juge et quotidianum, unum mane, alterum vespere seu inter duas vesperas, Num. XXVIII. ergo vesperâ paschatis duo erant mactandi. Agnus paschalis illum sequebatur nam ordinario non debebat accidentarium præferri. De agno paschali traditio priscorum legitur: si juguletur, pæsach ante meridiem, prophanum et illegitimum est, propterea quòd dicitur: et jugulabunt eum inter duas vesperas, Exod. XII. 6. ante sacrificium juge vespertinum, rectum est, maximè si quis misceat sanguinem agni, (ne scil. condensetur) usque dum sparsus fuerit sanguinis sacrificii jugis, et postea ipse quoque spargatur, tum rectum est: tractatu Thalmudico פסחים, *de Paschate,* cap. 5. fol. 6. de agno sacrificii jugis sive quotidiani traditio est, in eodem capite, in initio, his verbis: tamid sive juge sacrificium agni, jugulabatur horâ octavâ et dimidiâ (id est, inter secundam et tertiam) et offerebatur horâ nonâ et dimidiâ (inter tertiam et quartam.) Vesperâ paschatis, mactabatur septimâ et dimidiâ (inter primam et secundam) et offerebatur octavâ et dimidiâ, (mediâ ad tertiam) quòd si vespera paschatis incideret in vesperam sabbathi, mactabatur sextâ et dimidiâ, (inter duodecimam et primam) et offerebatur septimâ et dimidiâ, (mediâ ad secundam) et postea pæsach. Hæc traditio, explicant et complent eam doctores in Gemara hoc modo: unde hæc probantur? ex eo quod dicit Scriptura, agnum unum parabis mane, et agnum alterum parabis inter duas vesperas, Num. XXVIII. 4. dividit illud tempus in duas vesperas, ut duæ horæ cum dimidia sint hinc, et totidem illinc, et hora una ad parandum eum. Quæsivit quidam, quare vesperâ paschatis anticipamus horâ unâ? respondit Rabba: lex sacrificii jugis propriè est, à quo se inclinare incipiunt umbræ vesperæ. Quare id? ex eo quod dicit Scriptura, inter duas vesperas, id est, מעידנא דמתחיל שמשא למערב, *a tempore quo incipit sol occumbere.* at vesperâ paschatis, quando agnus paschatis post tamid seu agnum quotidianum mactandus est, anticipamus horâ unâ quòd si vespera paschatis incidat in vesperam sabbathi, ne assatura agni paschalis attingat sabbathum, ulterius horâ unâ anticipamus, mactando eum sextâ et dimidiâ. Hactenus Gemara, unde satis liquet, quæ priscorum de hoc vespertino tempore sententia fuerit. Glossa R. Salomonis in hunc textum illustris est: omnes sex horæ pomeridianæ rectæ sunt, ex quo scilicet incipiunt inclinare umbræ vespertinæ, quod fit à media septima et ulteriùs quò sol vergit ad occidentem et umbra ad orientem, ut cùm homo stat ex opposito solis, umbra ejus spargitur versùs orientem, sed à dimidia sexta ad dimidiam septimam, sol consistit in medio firmamenti, et umbra in nullam partem declinat, sed rectâ deorsum sub ho-

minem. Hæc ibi. Omnino ergo per sextam, tam in Kimchio, quàm aliis, intelligenda ipsa meridies, et sic reliquæ horæ, calculo diei Judaici, in duodecim horas olim divisi; Majemon, tractatu תָּמִיד, *de Sacrificio Jugi*, cap. 1. in eandem sententiam scribit: sacrificium juge duarum vesperarum jugulant, ex quo prolongari incipit umbra, et quum omnibus apparet, umbram prolongari, nempe à sexta hora et dimidia, et inde usque ad finem diei. Vide eundem de Sacrificio Pesach cap. 1. et in tract. תְּפִלָּה, *de Precibus*, cap. 3. Aruch in פֶּלֶג.

עָרֹב m. *colluvies, mixtura* insectorum vel variorum animalium, Exod. VIII. 25.

עֹרֵב, m. *corvus*, Gen. VIII. 7. plur. וְאֶת־הָעֹרְבִים, *et corvis præcepi*, 1 Reg. XVII. 4. constr. עֹרְבֵי־נַחַל, *corvi torrentis*, Prov. XXX. 17.

עֲרָב m. *Arabia*, 2 Par. IX. 14. sic dicta à mixtis populis, vel quòd quasi solitudo et deserta regio esset, ex significatione nominis עֲרָבָה quod mox sequitur: et in Pathach עֲרַב, Ezech. XXVII. 21. הָעַרְבִי, *Arabs*, Nehem. II. 19. plural. וְהָעַרְבִים, *et Arabum*, 2 Par. XXI. 16. et cum epenthesi א, וְהָעַרְבִיאִים, 2 Paral. XVII. 11. Ezech. XXVII. 21.

עֲרָבָה, f. *campestris locus, campestria*, Job. XXIV. 5. item *solitudo, desertus locus*, Jer. L. 12. כָּעֲרָבָה, *sicut solitudo*, Ies. XXXIII. 9. cum ה locali, הָעֲרָבָתָה, *versùs campestria*, Jos. XVIII. 18. quibusdam est proprium nomen loci: pluraliter *cœli:* לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, *equitanti super cœlos*, Psalm. LXVIII. 5. juxta Ab. Esram, et explicat per ver. 34. ubi dicitur, לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, *qui insidet cœlis cœlorum antiquorum.* R. Mosche dixit, sic appellari cœlum, quòd latum et extensum sit instar loci campestris: Majemon in More, parte 1. cap. 70. et Kimchi in Comment. accipiunt de cœlo supremo Dei sede, ubi amœnitas et suavitas perfectissima. R. Elieser in capitulis suis scribit: septem firmamenta creavit Deus, ex quibus non elegit thronum gloriosum regale, nisi hoc quod dicitur עֲרָבוֹת. constr. עַרְבוֹת, *campestria (Jericho,)* Jos. IV. 13. et transpositis literis, בְּעַבְרוֹת הַמִּדְבָּר, *in campestribus deserti*, 2 Sam. XV. 28. quod legendum juxta Masorethas בְּעַרְבוֹת.

עֲרֻבָּה, f. *sponsio*, Prov. XVII. 18. item, *arrha, pignus:* affix. וְאֶת־עֲרֻבָּתָם, *et arrham eorum*, 1 Sam. XVII. 18.

עֲרָבִים, m. p. *salices*, Psalmus CXXXVII. 2. ab amœnitate, quòd inter prima virescentia sunt, vel quòd campestribus locis gaudent: construct. וְעַרְבֵי־נָחַל, *et salices torrentis*, Lev. XXIII. 40.

עֵרָבוֹן, m. *arrha, pignus, arrhabo*, Gen. XXXVIII. 17.

מַעֲרָב, m. *occidens*, Dan. VIII. 5. dicta quasi vespertina, quòd sole illic occidente vespera fiat: aut שהצורות מתערבות באותה שעה, *quòd rerum formæ eo tempore commiscentur:* cum ה locali מַעֲרָבָה, *occidentem versus*, 1 Par. XXVI. 30 et fœmin. וּמִמַּעֲרָבָה, *et ab occidente*, Ies. XLV. 6. item *commercium, negotiatio:* aff. מַעֲרָבֵךְ, *negotiationem tuam*, Ezech. XXVII. 27. et ver. 19. plur. וּמַעֲרָבַיִךְ, *et commerciorum tuorum*, ver. 33.

תַּעֲרֻבוֹת, f. p. *sponsiones:* וְאֵת־בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת, *etiam filiis fidejussionum*, 2 Reg. XIV. 14. id est, obsidibus.

עָרַג *glocitavit:* verbum cervorum proprium: futur. כְּאַיָּל תַּעֲרֹג, *sicut cervus glocitat,* Psalm. XLII. 2. inde et aliis animalibus tribuitur: etiam bestiarum agri quælibet תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ, *glocitabit ad te,* Joël. I. 20. id est, vociferabitur, mugiet.

עֲרוּגָה, f. *areola:* constr. כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם, *ut areola aromatica,* Cant. V. 13. plural. עַל־עֲרֻגֹת צִמְחָהּ, *cum areolis germinationis suæ (siccabitur,)* Ezech. XVII. 10.

ערד עָרוֹד, masc. *onager,* Job. XXXIX. 5. plural. Chald. וְעִם־עֲרָדַיָּא, *et cum onagris (habitatio ejus,)* Dan. V. 21.

עָרָה *nudari:* infinit. irregularis, וְעֹרָה, *et nudari,* Ies. XXXII. 11. pro לְעָרוֹת, *nudandum est.* Est autem infinitivus loco imperativi, *nudamini, nudate vos,* et formam habet a vicino verbo עוּר, vel est per transpositionem vocalium pro עָרָה: vide simile in רגז. Niph. נֶעֱרָה, *nudari, evacuari, effundi:* effusione enim vas quasi nudatur. futur. עַד־יֵעָרֶה, *donec effundatur,* Ies. XXXII. 15. et anomalum תֵּעוֹר, *nudabitur,* Hab. III. 9. formâ ab עוּר mutuatâ. Pih. עֵרָה, *nudavit, evacuavit, deplevit, effudit:* præterit. עֵרָה מָגֵן, *nudat clypeum,* Ies. XXII. 6. infinit. עָרוֹת, *nudando,* Hab. III. 13. imper. עָרוּ, *nudate,* Psalm. CXXXVII. 7. futur. יְעָרֶה, *nudabit,* Ies. III. 17. per apocopam, אַל־תְּעַר, *ne nudes,* Psalm. CXLI. 8. pro תְּעָרֶה: sic וַתְּעַר, *et deplevit,* Gen. XXIV. 20. וַיְעָרוּ, *et evacuarunt,* 2 Par. XXIV. 11. Hiph. præter. הֶעֱרָה, *effundit (in mortem animam suam,)* Ies. LIII. 12. *nudavit,* Levit. XX. 18. Hithp. particip. מִתְעָרֶה, *diffundens, explicans se, virescens,* Psal. XXXVII. 35. futur. תִּתְעָרִי, *nudabis te,* Thren. IV. 21. et geminatis duabus literis, תִּתְעַרְעַר, *nudabitur,* Jer. LI. 58.

עֶרְוָה, f. *nuditas, nudatio: verenda, pudenda, turpitudo, probrum:* nuditas corporis humani propalam turpis et pudenda censetur, maximè partium genitalium, quas natura tectas voluit: בְּשַׂר עֶרְוָה, *carnem nuditatis,* Exod. XXVIII. 42. id est, pudenda: construct. עֶרְוַת אָבִיו, *verenda patris sui,* Gen. IX. 22. aff. עֶרְוָתוֹ, *nuditatem ejus,* Levit. XX. 17. Chald. וְעַרְוַת מַלְכָּא, *et nudationem regis,* Esr. IV. 14 ut tributo suo nudetur et spolietur: vel, probrum regis, quod accidet, si subditi tributum denegent.

עֶרְיָה, f. *retectio,* vel adjectivè, *retecta, nudata,* Ezech. XVI. 7. Mich. I. 11. vel accipiendum pro בְּעֶרְיָה.

עוֹר, m. *cutis, pellis,* à nuditate sic dicta, Genes. III. 21. aff. וְאֶת־עֹרוֹ, *et pellem ejus,* Levit. VIII. 17. עוֹרִי, *pellem meam,* Job. XIX. 26. juxta Hebræos: plur. עוֹרֵנוּ, *pelles nostræ,* Thren. V. 10. cum defectu י in medio. Et fœmin. עֹרֹת, Exod. XXVI. 14. aff. עֹרֹתָם, *pelles eorum,* Levit. XVI. 27.

עָרוֹת, f. p. *papyri,* juxta quosdam, Ies. XIX. 7. quasi pelliculæ dictæ: nam in prætenues, et multiplices membranulas acu dividebantur, ut docet Plin. lib. XIII. cap. 11. Hebræi *virentia, gramineta,* explicant.

עַרְעָר, masc. *nudatissimus,* juxta quosdam: aliis *myrica,* virgultum tenue, humile, fragile: פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר, *respexit ad orationem*

nudatissimi, Psalm. CII. 18. id est, omni ope destituti, derelicti ab omnibus· R. Salomon, *vociferantis, clamantis*, ex significatione יְעֹעֵרוּ, *vociferantur*, Ies. XV. 5. Ab. Esra, ad precationem populi qui est veluti myrica solitudinis, ut in sequenti loco, כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה, *ut myrica solitudinis*, Jer. XVII. 6. vel, ut locus nudatus deserti: in quo scil. nihil crescit: R. Salomon, *ut arbor solitaria*, quasi ab עֲרִירִי, vel *ut locus vastus*. Sic juxta quosdam, כַּעֲרוֹעֵר בַּמִּדְבָּר, *sicut arbor nuda in deserto*, Jer. XLVIII. 6. aliâs, *Aroër*, est proprium nomen loci.

מַעַר, m. *nuditas*: כְּמַעַר אִישׁ, *secundum nuditatem cujusque*, id est, spatium nudum et vacuum, 1 Reg. VII. 36. Kimchi, *secundum adhæsionem cujusque*, prout unum alteri adhærebat et conjunctum erat, et sic verbum in Pihel pro *adhærere* quidam exponunt: quidam *cœlaturam* vertunt, quod cœlando et exsculpendo res antea tecta denudetur et retegatur.

מַעֲרֶה, masc. *nuditas, denudatio*: constr. מִמַּעֲרֵה, *post denudationem* (*Gibha*,) id est, postquam urbs Gibhea præsidio denudata esset, Jud. XX. 33. R. Levi, *ex valle* seu *spelunca*, quasi idem sit cum sequenti nomine.

מְעָרָה, f. *spelunca, fossa*, quasi locum nudum et evacuatum dicas, 1 Sam. XXIV. 4. constr. הַמְעָרַת פָּרִצִים, *an spelunca latronum*, Jer. VII. 11. plur. מְעָרוֹת, *speluncæ*, Ies. XXXII. 14. cujus thema quidam faciunt inusitatum מער·

מְעוֹרִים, m. p. *nuditates*: affix. מְעוֹרֵיהֶם, *nuditates eorum*, Hab. II. 15. quod formam ab עור habet.

עָרַךְ *ordinavit, disposuit, aptavit, struxit, instruxit*: *æstimavit, taxavit, comparavit, æquiparavit, par æstimatus fuit*: præter. עָרַךְ אֵלַי, *disposuit mihi*, Job. XXXII. 14. וְעָרַכְתָּ אֶת־עֶרְכּוֹ, *et ordinabis ordinationem ejus*, Ex. XL. 4. etc. Hiph. præt. הֶעֱרִיךְ אֶת הָאָרֶץ, *taxabat terram*, 2 Reg. XXIII. 35. וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ, *et æstimet eum*, Levit. XXVII. 8. futur. יַעֲרִיךְ אֹתוֹ, *æstimabit eam*, Lev. XXVII. 14.

עֵרֶךְ, m. *instructio, dispositio, æstimatio*: affix. וְחִין עֶרְכּוֹ, *et gratiam dispositionis ejus*, Job. XLI. 4. עֶרְכְּךָ, *æstimatio tua*, Lev. XXVII. 16.

מַעֲרָכָה, fœm. *ordo, aptatio, acies, strues*: נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה, *lucernas aptationis*, Ex. XXXIX. 37. מֵהַמַּעֲרָכָה *ex ipsa acie*, 1 Sam. IV. 12. plural. מַעֲרָכוֹת, *ordines*, Levit. XXIV. 6. constr. מַעַרְכוֹת, *acies* (*Dei viventis*,) 1 Sam. XVII. 26.

מַעֲרֶכֶת, f. *ordo, dispositio*, Levit. XXIV. 7. plural. mascul. construct. מַעַרְכֵי־לֵב, *dispositionis cordis*, Prov. XVI. 1.

עָרַל *præputiatum, obthuratum habuit* vel *censuit*, juxta Hebræos, qui per אָטַם exponunt, vel *præputium abstulit*, quasi depræputiare dicas, præterit. וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ, *et obthurabitis obthurationem ejus*, Lev. XIX. 23. juxta R. Salomonem, id est, arborem impuram et fructus ejus pollutos et abominabiles censebitis, sicut præputium seu cutis obthurans membrum virile. Vel, *depræputiabitis*, id est, auferetis præputium ejus, id est, fructus seu impuros decutietis, ut Chaldaicè, תְּרַחֲקוּן רַחָקָא יַת אִבֵּיהּ, *removendo removebitis fructus ejus*, id est, abjicietis tanquam immundos. Niph. imper. הֵעָרֵל, *præputium retege, præputiatum te ostende, pudendis nuda te*, ut ebrii solent, Hab. II. 16. juxta Ab. Esram: R.

Salomon reddit, *obthurator stupore cordis.*

עָרֵל, m. *præputiatus, incircumcisus, obthuratus,* cujus membrum genitale obducto præputio obthuratum est, Exod. XII. 48. construct. עֲרַל שְׂפָתַיִם, *obthuratus, præputiatus labiis,* Exod. VI. 12. plural. עֲרֵלִים, *præputiati,* Lev. XIX. 23. construct. עַרְלֵי לֵב, *præputiati corde,* Jer. IX. 25. fœmin. עֲרֵלָה, *præputiata,* Jer. VI. 10.

עָרֵל, mascul. *præputiatus,* Ezech. XLIV. 9.

עָרְלָה, fœmin. *præputium,* Genes. XXXIV. 14. const. עָרְלַת בְּנוֹ, *præputium filii ejus,* Exod. IV. 25. affix. עָרְלָתָם, *præputii sui,* Genes. XVII. 27. plur. עֲרָלוֹת, 1 Sam. XVIII. 25. affix. עָרְלֹתֵיהֶם, *præputia eorum,* ver. 27.

עָרַם *calliditate, astu usus fuit:* infinitiv. עָרוֹם, *astu utendo,* 1 Sam. XXIII. 22. Niph. נֶעֱרַם, *coacervari:* præter. נֶעֶרְמוּ מַיִם, *coacervatæ sunt aquæ,* Exod. XV. 8. Hiph. futur. יַעְרִם, *astutè aget, astutus fiet,* Prov. XIX. 25.

עָרוּם, masc. *astutus,* Gen. III. 1. plur. עֲרוּמִים, Job. XV. 5.

עָרֹם, עָרוֹם, masc. *nudus,* Ies. LVIII. 7. plur. עֲרוּמִּים, *nudi,* Gen. II. 25. fœm. עֲרֻמָּה, *nuda,* Hos. II. 3.

עֵירֹם, masc. *nudus,* Gen. III. 10. *nuditas:* Deut. XXVIII. 48. plural. עֵירֻמִּים, *nudi,* Gen. III. 7.

עָרְמָה, f. *astutia,* Prov. I. 4. affix. בְּעָרְמָם, *in astutiâ ipsorum,* Job. V. 13. contractè pro בְּעָרְמָתָם cui simile vide in פֶּחָה.

עֲרֵמָה, f. *acervus,* Ruth. III. 7 construct. עֲרֵמַת חִטִּים, *acervus triticorum,* Cant. VII. 2. plur. עֲרֵמוֹת, *acervi,* 2 Par. XXXI. 6. et masculinum, עֲרֵמִים, *acervi,* Jer. L. 26.

מַעֲרֻמִּים, masc. plur. *nudi:* affix. מַעֲרֻמֵּיהֶם, *nudos eorum,* 2 Paral. XXVIII. 15.

*עַרְמוֹן, m. *platanus* arbor: Hebræis, *castanea* arbor, Genes. XXX. 37. plur. עַרְמֹנִים, *castaneæ,* Ezech XXXI. 8.

ערס עֲרִיסוֹת, f. p. *massæ,* farinæ scil. aqua conspersæ: affix. עֲרִיסֹתֵיכֶם, *massarum vestrarum,* Num. XV. 20.

*עַרְעָר, vide in עָרָה.

ערף עֹרֶף, masc. *cervix,* Exod. XXIII. 27. affix. עָרְפּוֹ, *cervicis ejus,* Lev. V. 8. וְעָרְפְּכֶם, *et cervicem vestram,* Deut. X. 16.

עָרַף, *decollavit,* quasi decervicare dicas, item, *stillavit:* præt. וַעֲרַפְתּוֹ, *et decollabis ipsum,* Exod. XIII. 13. וְעָרְפוּ, *decollabunt,* Deut. XXI. 4. partic. עֹרֵף, *decollat,* Ies. LXVI. 3. partic. præt. fœm. הָעֲרוּפָה, *decollata,* Deut. XXI. 6. futur. יַעֲרֹף, *decollabit,* id est, decutiet, diruet, Hos. X. 2. et secundùm alteram significationem, יַעֲרֹף, *stillet,* Deut. XXXII. 2. יַעַרְפוּ, *stillabunt,* Deut. XXXIII. 28.

עֲרִיפִים, m. p. *ruinæ,* ex significatione verbi, Hos. X. 2. juxta Ab. Esram. aff. בַּעֲרִיפֶיהָ, *in ruinis ejus,* nempe terræ, quò affixum fœmininum referendum est, Ies. V. 30. quidam, *in caligine ejus;* alii *in stillationibus ejus* scil. lucis, et tunc discrepantia generis est in affixo.

עֲרָפֶל m. *caligo,* Job. XXII. 13. לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל, *habitare in caligine,* 1 Reg. VIII. 12.

עָרַץ *violentiâ usus fuit, violenter exagitavit, confregit,* vel *contrivit, fortem* aut *violentum se exhibuit: expavit, consternatus fuit: terruit.* infin. לַעֲרֹץ, *ad violenter exagitandum,* Psal. X. 18. futur. אֶעֱרוֹץ, *violentiâ usus sim,* Job. XXXI. 34. תַּעַרְצוּ, *expavescite,* Deut. XX. 3. תַּעֲרוֹצִי, *fortem præbueris te,* Ies. XLVII. 12. Niph. part. נַעֲרָץ, *formidabilis,* Ps. LXXXIX. 8. Hiph. futur. יַעֲרִיצוּ, *formidabunt,* Ies. XXIX. 23. תַּעֲרִיצוּ, *formidetis,* Ies. VIII. 12.

עָרִיץ, m. *violentus, tyrannus, formidabilis:* לְעָרִיץ, *violento,* Job. XV. 20. plur. עָרִיצִים, *violenti, prævalidi,* Job. VI. 23. const. עָרִיצֵי גוֹיִם, *violentissimi gentium,* Ez. XXVIII. 7.

עָרוּץ, m. *ruptura, concavitas,* Job. XXX. 6.

מַעֲרִיץ, masc. *pavor, terror;* affix. מַעֲרִיצְכֶם, *pavor vester,* Ies. VIII. 13.

מַעֲרָצָה, f. *violentia,* Ies. X. 33.

עָרַק *fugit,* propriè Chaldaicum est: part. הָעֹרְקִים, *qui fugiunt,* Job. XXX. 3.

עֹרְקִים, m. p. *arteriæ, nervi:* affix. וְעֹרְקַי, *et arteriæ meæ,* Job. XXX. 17.

ערר עֲרִירִי, m. *solitarius,* ἄτεκνος, sine liberis, Genes. XV. 2. plural. עֲרִירִים, Levit. XX. 20.

עַרְעָר*, vide suprà in עָרָה.

עֶרֶשׂ f. *sponda, lectus,* Psalm. XLI. 4. aff. עַרְשִׂי, *spondam meam,* Psalm. VI. 7. plural. עַל עַרְשׂוֹתָם, *in spondis suis,* Amos VI. 4.

עֵשֶׂב m. *herba,* sativa propriè et culturâ vel ex semine suo rursus proveniens, Gen. I. 11. aff. עֶשְׂבָּם, *herbam eorum,* Ies. XLII. 15. plural. עִשְּׂבוֹת *herbæ,* Prov. XXVII. 25. Chald. בַּעֲשַׂב אַרְעָא, *in herba terræ,* Dan. IV. 12. וְעִשְׂבָּא, *et herbam,* ver. 22.

עָשָׂה *fecit. effecit; paravit, apparavit; comparavit, acquisivit; magnifecit, magnificavit: curavit, aptavit:* item *confecit, subegit, consumpsit:* præteritum עָשָׂה, *fecerat,* Gen. I. 31. עָשְׂךָ, *magnifecit te,* Deut. XXXII. 6. particip. עֹשֶׂה, *conficiens, consumens,* Soph. III. 19. infinit. בַּעֲשׂוֹת, *in conficiendo,* id est, subigendo, Ezech. XXIII. 21. etc. semel etiam ex futuro scriptum, וַיַּעַשׂ et legendum וַיַּעַט, vide עָטָה. Niph. נַעֲשָׂה, *fieri:* præt. נַעֲשָׂה, *factum est,* Eccl. IX. 3. particip. וְנַעֲשִׂים, *et facti,* Esth. IX. 28. etc. Pih. præter. עִשּׂוּ, *confecerunt, subegerunt,* Ezech. XXIII. 3. Pyh. præt. עֻשֵּׂיתִי, *factus sum,* Psal. CXXXIX. 15.

מַעֲשֶׂה, m. *factum, opus, opificium:* construct. וּמַעֲשֵׂה, *et opus,* 1 Reg. VII. 33. affix. מַעֲשֵׂהוּ, *operi ejus,* 2 Reg. XVI. 10. plural. מַעֲשִׂים, Numer. XVI. 28. constr. מַעֲשֵׂי־יָהּ, *opera Dei,* Psal. CXVIII. 17. affix. מִמַּעֲשָׂיו, *ab operibus suis,* Ex. V. 4.

עָשַׁן *fumavit:* præt. עָשַׁנְתָּ, *fumaturus es,* Psalm. LXXX. 5. metaphoricè, pro, *iratus eris.* et sic futurum, יֶעְשַׁן, *fumabit,* Psal. LXXIV. 1. וְיֶעֱשָׁנוּ, *et fumabunt,* Ps. CIV. 32.

עָשָׁן, m. *fumus,* Genes. XV. 17. constructum, עֲשַׁן, Jos. VIII. 20.

aff. עֲשָׁנָהּ, *fumus ejus*, Ies. XXXIV. 10.

עָשֵׁן, m. *fumans, fumigans*, Exod. XX. 18. plural. הָעֲשֵׁנִים, *fumigantium*, Ies. VII. 4.

עָשָׁן, m. *fumus*, Exod. XIX. 18.

עָשַׁק *oppressit*, vi scilicet vel fraude, *fraudavit, fraudem fecit, fraude* vel *oppressione detinuit:* præter. עָשַׁק, *oppressit*, Ezech. XVIII. 18. et passivè עָשְׁקָה־לִּי, *vis* vel *oppressio fit mihi*, Ies. XXXVIII. 14. quod juxta R. Salomonem est imperativus, *oppressionem fac* vel *opprime me*, quibusdam est nomen subst. cum Kametz chatuph ab initio, *oppressio*, etc. Pyh. particip. הַמְעֻשָּׁקָה, *O oppressa*, Ies. XXIII. 12.

עָשׁוֹק, m. *oppressor*, Jer. XXII. 3.

עֹשֶׁק, m. *oppressio, fraus*, Psalm. LXXIII. 8.

מַעֲשַׁקּוֹת, masc. *oppressiones*, Ies. XXXIII. 15.

עשק Hithp. הִתְעַשֵּׂק, *litem habere* vel *movere, litigare.* præter. הִתְעַשְּׂקוּ, *litem moverunt*, Genes. XXVI. 20.

עֵשֶׂק, m. *lis;* est autem nomen proprium fontis propter quem litigarunt, Gen. XXVI. 20.

עָשַׁר *ditescere, ditari.* præterit. עָשַׁרְתִּי, *ditatus sum*, Hos. XII. 9. futur. יֶעְשַׁר; *ditescet*, Job. XV. 29. Hiphil, הֶעֱשִׁיר, *ditavit:* præterit. הֶעֱשַׁרְתִּי, *ditavi* (*Abrahamum*,) Gen. XIV. 23. absolutè positum est, *ditescere;* infinit. לְהַעֲשִׁיר, *ut ditescas*, Prov. XXIII. 4. etc. Hithp. partic. מִתְעַשֵּׁר, *divitem se jactans* vel *fingens*, Prov. XIII. 7.

עָשִׁיר, m. *dives*, 2 Sam. XII. 1. plur. וַעֲשִׁירִים, *et divites*, Eccles. X. 6. construct. עֲשִׁירֵי עָם, *divites populi*, Ps. XLV. 13.

עֹשֶׁר, m. *divitiæ*, 1 Sam. XVII. 25. aff. עָשְׁרוֹ, *divitiarum suarum*, Ps. LII. 9.

עִשֵּׂר *decimavit, decimas accepit:* futur. יַעְשֹׂר, *decimabit*, 1 Sam. VIII. 15. Pih. participium הַמְעַשְּׂרִים, *decimaturi sunt*, Neh. X. 37. infin. et futur. עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ, *decimando decimaturus sum*, id est, decimas daturus, Genes. XXVIII. 22. sic עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר, *decimando decimabis*, Deuter. XIV. 22. Hiph. infin. בַּעְשֵׂר, *in decimando, quando dabunt decimas*, Neh. X. 39. לַעְשֵׂר, *decimare, decimas dare*, Deut. XXVI. 12.

עָשָׂר, m. *decem, decimus*, jungiturque semper nomini numerali articulum, ut vocant arithmetici, denotanti: אַחַד עָשָׂר יוֹם, *undecimo die*, Deut. I. 2. וְאַחַד עָשָׂר, *et undecim*, Gen. XXXVII. 9. Chald. עֲשַׂר, *decem*, Dan. VII. 7. תְּרֵי־עֲשַׂר, *duodecim*, Dan. IV. 26.

עֶשֶׂר, f. *decem*, Exod. XXXVI. 21.

עָשׂוֹר, m. *decem, decimus*, Genes. XXIV. 55. בֶּעָשׂוֹר, *in ipso decimo*, scil. die, Exod. XII. 3. item *decachordum*, Ps. XXXIII. 2.

עֲשָׂרָה, m. *decem*, Genes. XVIII. 32. Chald. עַשְׂרָה, *decem*, Dan. VII. 24. constr. עֲשֶׂרֶת quod instar substantivi est, quasi *decadem* dicas: עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים, *decas verborum*, *decem verba*, Ex. XXXIV. 28. plur. עֲשָׂרוֹת, *decuriæ, et præfecti decuriarum*, id est, decuriones, Ex. XVIII. 21.

עֲשָׂרָה, f. *decem:* semper alii nomini numerali postponitur: ut אַחַת עֶשְׂרֵה, *undecimo,* 2 Reg. IX. 29. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, *duodecim,* Gen. V. 8.

עֲשִׂירִי, m. *decimus,* Gen. VIII. 5.

עֲשִׂירִיָּה, f. *decimatio, decimæ,* Ies. VI. 13.

עֲשִׂירִית, f. *decima, pars decima,* Exod. XVI. 36. בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית, *in anno decimo,* Jer. XXXII. 1.

עֶשְׂרִים, c. p. *viginti,* Gen. XVIII. 31. pro עֶשְׂרִים, *bis dena;* item *vigesimus,* וּבְיוֹם עֶשְׂרִים, *et die vicesimo,* 2 Paral. VII. 10. Chald. עֶשְׂרִין, *viginti,* Dan. VI. 2.

עִשָּׂרוֹן, m. *decima pars,* Numer. XV. 4.

עֶשְׂרֹנִים, m. p. *decimæ partes,* Lev. XIV. 10.

מַעֲשֵׂר, m. *decima,* Genes. XIV. 20. construct. מַעְשַׂר, *decimam (terræ,)* Deuter. XIV. 25. מִמַּעְשְׂרוֹ, *de decima sua,* Levit. XXVII. 31. plurale fœmin. מַעְשְׂרֹתֵיכֶם, *decimis vestris,* Num. XVIII. 28.

עָשַׁשׁ *depasci, contabescere:* præterit. (*et ossa mea*) עָשֵׁשׁוּ, *contabescunt,* Psalm. XXXI. 11. עָשְׁשָׁה, *contabuit, depastus est,* Psal. VI. 8.

עָשׁ, m. *tinea,* à depascendo dicta, Job. XIII. 28 aliam significationem vide in עוּשׁ.

עָשַׁת *nitidum esse:* עָשְׁתוּ, *nitidi sunt,* Jerem. V. 28. Hithp. הִתְעַשֵּׁת, *cogitavit,* ex Chaldaico usu, ut sequitur: futur. יִתְעַשֵּׁת, *cogitabit, cogitationem suscipiet,* vel secundùm quosdam, *nitidum,* id est, *amicum exhibebit se,* Jon. I. 6.

עֲשִׁית, Chald. *cogitavit,* Daniel. VI. 4.

עָשׁוֹת, m. *nitidum, tersum,* Ezech. XXVII. 19.

עֶשֶׁת, m. *nitor,* Cant. V. 14.

עַשְׁתֵּי, *unum, unus,* sed semper additur nomini numerali עָשָׂר vel עֶשְׂרֵה, pro *undecim, undecimus:* בְּעַשְׁתֵּי עָשָׂר, *in undecimo,* Deut. I. 3. לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, *undecim,* Exod. XXVI. 8. vide Ab. Esram, Numer. VII. 72.

עַשְׁתּוּת, f. *cogitatio:* לְעַשְׁתּוּת, *ad cogitationem,* Job. XII. 5. quidam libri עַשְׁתּוּת.

עֶשְׁתֹּנוֹת, f. p. *cogitationes:* affix. עֶשְׁתֹּנֹתָיו, *cogitatione ejus,* Psalmus CXLVI. 4.

עשתר עַשְׁתְּרָה, f. *grex:* plur. constr. וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ, *et greges ovium tuarum,* Deuteron. VII. 13. apud Talmudicos legitur, sic dici שמעשרות את בעליהן, *quod ditant dominos suos:* Cholin fol. 84. 2. Chaldæus עֶדְרֵי, *greges.* Est et nomen imaginum, ovium formam habentium, ut Kimchi notat, quas pro deabus colebant Tzidonii et Philistæi, Jud. II. 13. 1 Sam. XXXI. 10. est et nomen proprium urbis, Deut. I. 4. inde עַשְׁתְּרָתִי, *hasteratæus,* 1 Par. XI. 44.

עָתַד Pih. *paravit:* præterit. עַתְּדָהּ, *para illud,* Prov. XXIV. 27. Hithp. præt. הִתְעַתְּדוּ, *paratæ fuerunt,* vel *parant se,* Job. XV. 28.

עָתִיד, m. *paratus,* Job. XV. 24. plur. עֲתִידִים, *parati,* Esth. III. 14. fœmininum, עֲתִדֹת לָמוֹ, *parata eis,* id est, quæ eventura sunt ipsis, Deut. XXXII. 35. Chald. עֲתִידִין, *parati estis,* Dan. III. 15. apud Rab-

binos, *futurum*, et sic grammaticis עָתִיד, *tempus futurum.*

עַתּוּדִים, m. p. *hirci*, majores propriè, qui gregis duces sunt, Numer. VII. 17. metaphoricè *duces:* constr. עַתּוּדֵי אָרֶץ, *duces terræ*, Ies. XIV. 9.

עֲתוּדִים, m. p. *parata*, id est, thesauri parati, divitiæ comparatæ, juxta Kimchium: aff. וַעֲתִידֹתֵיהֶם, *et paratos thesauros eorum*, Ies. X. 13. scribitur in medio cum י, sed legendum juxta Masorethas per ו cum Schurek.

עתם Niph. נֶעְתַּם, *obscurari.* præterit. נֶעְתַּם אֶרֶץ, *obscurata est terra*, Ies. IX. 18. Ab. Esra scribit esse idem quod קדר, חשך.

עתק *consenescere, veterascere: transferri:* præt. עָתְקוּ, *veterascunt*, Job. XXI. 7. עָתְקָה, *consenuit*, Psal. VI. 8. fut. וְיֶעְתַּק, *transferetur, refigetur*, Job. XVIII. 4. Hiph. הֶעְתִּיק, *transcribere, transferre, refigere:* præt. הֶעְתִּיקוּ, *transcripserunt*, ex multis libris in unum contulerunt, Proverb. XXV. 1. הֶעְתִּיקוּ מֵהֶם מִלִּים, *transtulerunt*, impersonaliter, pro translati sunt ab illis sermones, Job. XXXII. 15. part. הַמַּעְתִּיק, *qui refigit, transfert*, Job. IX. 5. futur. וַיַּעְתֵּק, *et refixit, transtulit*, Genes. XII. 8.

עָתָק, m. *durum*, 1 Sam. II. 3. Ps. LXXV. 6.

עָתֵק, m. *durans, durabile, stabile*, quasi antiquum dicas, Prov. VIII. 18.

עַתִּיק, m. idem, Ies. XXIII. 18.

עַתִּיק, Chald. *antiquus*, Dan. VII. 13. וְעַתִּיק יוֹמִין, *et antiquus dierum*, ver. 9. plural. עַתִּיקִים, *antiqua, obsoleta*, 1 Par. IV. 22. const. עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם, *translati, avulsi ab uberibus*, Ies. XXVIII. 9.

עתר *deprecatus est, supplex oravit:* construitur cum præp. אֶל et ל: fut. יֶעְתַּר אֶל־אֱלֹהַּ, *supplex oraverit ad Deum*, Job. XXXIII. 26. וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה, *et supplex oravit Isaac ad Dominum*, Gen. XXV. 21. Niph. נֶעְתַּר, *exoratus fuit*, Ies. XIX. 22. et in Cholem, וְנַעְתּוֹר, *et exoratus fuerat*, 1 Par. V. 20. simile vide in הָפַךְ. particip. וְנַעְתָּרוֹת, *deprecanda, precibus avertenda*, quia infida, Prov. XXVII. 6. fut. וַיֵּעָתֵר, *et exoratus est*, 2 Sam. XXIV. 25. Hiph. præterit. וְהַעְתַּרְתִּי, *et supplex orabo*, Exod. VIII. 25. וְהַעְתַּרְתֶּם, *et abundè profudistis*, Ezech. XXXV. 13. imper. הַעְתִּירוּ, *supplices orate*, Exod. VIII. 28. futur. אַעְתִּיר, *supplex orabo*, Exod. VIII. 5.

עָתָר, m. *abundantia:* construct. וַעֲתַר עֲנָן, *et abundantia nubis suffitus*, Ezech. VIII. 11.

עֲתֶרֶת, f. idem, עֲתֶרֶת שָׁלוֹם, *abundantia pacis*, Jer. XXXIII. 6.

עֲתָרִים, m. p. *supplices:* affix. עֲתָרַי, *supplices mei*, Soph. III. 10. quod multis proprium nomen populorum censetur, *Hataræi.*

עתת *tempestivè eloqui:* infinit. לָעוּת, *ad tempestivè loquendum*, Ies. L. 4. nempe לֵאמוֹר דָּבָר בְּעִתּוֹ, *loqui rem in tempore suo*, ut Kimchi exponit, et Schurek est loco Cholem, cui simile vide in הָלַל.

עֵת c. *tempus*, Eccl. III. 2. vide Ab. Esr. Eccles. IX. 11. affix. עִתּוֹ, *tempus suum*, Eccles. IX. 12. plur. עִתִּים, *tempora*, Job. XXIV. 1. cum affix. עִתֶּיךָ, *temporum tuorum*, Ies.

XXXIII. 6. fœm. לְעִתּוֹת, *temporibus*, Psal. IX. 10. affix. עִתּוֹתַי, *tempora mea*, Psal. XXXI. 16. וּכְעֶת, Chald. vide in עֶנֶת. Deducunt vulgò ab עָוַת, *perdere*, sed Dagesch illis obstat.

עִתִּי, m. *tempestivus, opportunus*, Lev. XVI. 21.

עַתָּה *nunc, jam, modò*, quasi hoc tempore vel momento: מֵעַתָּה, *ex nunc, ab hoc tempore, hinc*, Psalm. CXIII. 2.

פ

פֵּאָה f. *angulus, latus, plaga:* קְצוּצֵי פֵאָה, *extremati angulo*, Jer. IX. 25. id est, Arabes in extremis angulis deserti habitantes, ut Kimchi et R. Salomon exponunt: construct. פְּאַת נֶגֶב, *plaga australis*, Numer. XXXIV. 3. plur. הַפֵּאוֹת, Exod. XXV. 26. constructum ex terminatione masc. פַּאֲתֵי, *latera*, angulos (Moab,) vel juxta Chaldæum, *duces*, Num. XXIV. 17. hinc verbum in Hiphil, unde futur. אַפְאֵיהֶם, *angulabo eos*, Deut. XXXII. 26. id est, angulatim profligabo eos, vel in angulos et extremitates terræ relegabo eos, aut ex omnibus angulis ejiciam eos: est loco tertiæ radicalis, quasi pro אֶפְאֶה אוֹתָם, ut R. Salomon exponit.

*פֹּא, vide infrà in פֹּה.

פֵּאֵר Pih. *ornavit, decoravit, glorificavit.* semel ex significatione nominis derivati est *ramos scrutari*, ramos sigillatim recognoscere, et fructus decutere: præt. פֵּאֲרָךְ, *decoravit te*, Ies. LV. 5. futur. אֲפָאֵר, *ornabo*, Ies. LX. 7. לֹא תְפַאֵר אַחֲרֶיךָ, *non scrutaberis ramos post te*, postquam scil. olivas tuas decusseris, Deut. XXIV. 20. et notatur in medio cum Pathach discernendæ significationis causâ, scribit Kimchi. Hithp. infinit. לְהִתְפָּאֵר, *ad glorificandum*, Ies. LX. 21. imper. הִתְפָּאֵר עָלַי, *gloriare, gloriam assume supra me*, Exod. VIII. 5.

פְּאֵר, m. *ornatus, ornamentum, decus*, Ies. LXI. 3, 10. item *tiara*, capitis ornamentum, Ezech. XXIV. 17. plural. הַפְּאֵרִים, *tiaræ*, Ies. III. 20. construct. פַּאֲרֵי פִשְׁתִּים, *tiaræ lineæ*, Ez. XLIV. 18. aff. וּפְאֵרְכֶם, *et tiaræ vestræ*, Ezech. XXIV. 23. cum defectu י in medio, pro פְּאֵרֵיכֶם ut Kimchi notat.

פֻּארָה פֹּארָה, f. *ramus*, quia ornamentum arboris, Ies. X. 33. plur. פֹּארוֹת, *rami*, Ezech. XVII. 6. affix. פֹּארֹתָיו, *ramos suos*, Ez. XXXI. 5.

תִּפְאֶרֶת, תִּפְאָרָה, f. *ornatus, ornamentum, decor, gloria:* aff. תִּפְאַרְתּוֹ, *decor ejus*, Ies. XXVIII. 1.

פָּארוּר, m. *elegantia, nitor*, juxta quosdam, per geminationem tertiæ radicalis: vide פרר.

פגג פַּגִּים, m. p. *grossuli*, ficus immatura: aff. פַּגֶּיהָ, *grossulos suos*, Cant. II. 13.

פגל פִּגּוּל, m. *abominatio, res abominanda:* propriè dicitur de car-

ne fætoris et coloris tetri: בְּשַׂר פִּגּוּל, *caro abominationis*, id est, abominanda, Ezech. IV. 14. plural. וּמְרַק פִּגֻּלִים, *et fragmen* sive *frustum carnium abominandarum*, Ies. LXV. 4.

פָּגַע *occurrit, incurrit, irruit, incidit, offendit, obviam venit, obviam factus fuit, intervenit, intercessit.* construitur cum præpos. בְּ et אֶל: præterit. וּפָגַע בְּדַבֶּשֶׁת, *et incurrit in Dabbescheth.* וּפָגַע אֶל־הַנַּחַל, *et incurrit quoque in torrentem*, Jos. XIX. 11. item cum accusativ. פָּגַעְתָּ אֶת־שָׂשׂ, *occurris gaudenti*, Iesaias LXIV. 4. futur. נִפְגַּע־בּוֹ, *intercedemus apud eum*, Job. XXI. 15. Hiph. הִפְגִּיעַ, *incurrere fecit: intervenit, intercessit:* præterit. הִפְגִּיעַ־בּוֹ, *incurrere fecit in eum*, Iesaias LIII. 6. הִפְגַּעְתִּי בְךָ, *intercederem pro te*, Jer. XV. 11.

פֶּגַע, m. *occursus, casus*, 1 Reg. V. 18. Eccles. IX. 11.

מִפְגָּע, m. *scopus*, Job. VII. 20.

פָּגַר Pih. *piger, lassus, defectus viribus fuit:* præterit. אֲשֶׁר פִּגְּרוּ, *qui defecti viribus erant*, 1 Samuel. XXX. 10, 21. quidam Chirek loco Kibbutz esse volunt, quasi sit ex Pyhal.

פֶּגֶר, *cadaver*, corpus viribus defectum, 1 Sam. XVII. 46. plural. פְּגָרִים, *cadavera*, 2 Reg. XIX. 35. construct. פִּגְרֵי הָאָדָם, *cadavera hominum*, Jerem. XXXIII. 5. affix. פִּגְרֵיכֶם, *cadavera vestra*, Numer. XIV. 29.

פָּגַשׁ *occurrit:* construitur cum accus. et præpos. בְּ. præterit. אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי, *cui occurri*, Gen. XXXIII. 8. futur. וַתִּפְגֹּשׁ אוֹתָם, *occurrit eis*, 1 Sam. XXV. 20. Niph. præterit. נִפְגָּשׁוּ, *occurrunt sibi*, Psal. LXXXV. 11.

פָּדָה *redemit:* præterit. פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי, *redemit animam meam*, 2 Sam. IV. 9. Niph. præteritum, וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה, *redimendo non fuit redempta*, Lev. XIX. 20. futur. לֹא יִפָּדֶה, *non redimetur*, Levit. XXVII. 29. Hiph. præter. וְהֶפְדָּהּ, *et redimi curet eam*, Exod. XXI. 8. Hoph. infin. וְהָפְדֵּה, Lev. XIX. 20.

פְּדוּיִם, *redemptio*, Num. III. 49.

פִּדְיוֹן, m. idem, vel *redemptionis pretium*, Exod. XXI. 30.

פְּדוּת פְּדֻת, fœm. *redemptio*, Psal. CXI. 9.

פַּדָּן *Paddan*, nomen proprium loci, Genes. XLVIII. 7. מִפַּדַּן אֲרָם, *ex Paddan Aram*, Genes. XXV. 20. id est, campestri Syria. Nam פַּדָּן Arabicè *ager, campus*, ut Ab. Esra et Rabbi Salomon tradunt, פַּדֶּנָה, *Paddanem*, Genes. XXVIII. 2. cum ה locali.

אַפֶּדֶן, *palatium, augustale:* affix. יִטַּע אָהֳלֵי אַפַּדְנוֹ, *et figet tentoria palatii sui*, Dan. XI. 45. sic in Targum, וְיִגוֹד יַת אַפַּדְנֵיהּ עֲלֵיהוֹן, *et extendet augustale suum super eos*, Hebr. שַׁפְרִירוֹ, Jer. XLIII. 10.

פָּדַע *redemit:* imper. פְּדָעֵהוּ, *redime eum*, Job. XXXIII. 24. convenit cum פָּדָה.

פֶּדֶר m. *intestina*, vel juxta Ab. Esram, *adeps*, Levit. I. 8. aff. וְאֶת־פִּדְרוֹ, *et adipem ejus*, ver. 12.

פֶּה masc. *os oris:* metaphoricè, *acies*, cùm de gladio dicitur, et variis

deinceps rebus accommodatur, פֶּה לָפֶה, פֶּה לָהֶם, *os eis*, Psal. CXV. 5. פֶּה לָפֶה *ore ad os*, 2 Reg. X. 21. id est, confertim, adeò plenè, ut ora hominum se invicem contingerent: פֶּה אֶל־פֶּה, *ore ad os, coràm*, Num. XII. 8. sic στόμα πρὸς στόμα, 2 Joh. I. 12. constructum et cum affixis junctum, semper est cum Chirek et Iod: פִּי צַדִּיק, *os justi*, Psalm. XXXVII. 30. פִּי־שְׁנַיִם, *os duorum*, Deuter. XXI. 17. id est, portio duplex: עַל־פִּי, *secundum os*, ex præstituto, juxta mandatum, Numer. III. 16. sic פִּי sæpè est particula expletiva: ut, עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, *juxta verba hæc*, Gen. XLIII. 7. לְפִי חָרֶב, *ore gladii*, Jos. VI. 21. id est, acie. item לְפִי, *secundum, juxta, pro ratione*: כְּפִי idem, quomodo etiam expletivum est: Exod. XVI. 21. aff. עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ, *cum ore tuo et cum ore ejus*, Exod. IV. 15. לְפִיהֶן, *secundum illos*, Lev. XXV. 51. פִּי, *os meum loquitur ad vos*, pro פִּיו, Genes. XLV. 15. plur. masc. פְּצִירָה פִּים, *lima ora habens*, 1 Sam. XIII. 21. id est, cui sunt פִּים רַבִּים, *ora multa*, hoc est, plena incisuris ad melius acuendum ferrum: et masculinum sub terminatione fœmin. וְלָהּ שְׁנֵי פֵיוֹת, *et ei erant duo ora*, id est, duæ acies, Jud. III. 16. et פ cum Chirek, כְּחֶרֶב פִּיּוֹת, *sicut gladius acierum*, id est, bipennis, Prov. V. 4. et geminatum, חֶרֶב פִּיפִיּוֹת, *gladius acierum ut antè*, Psal. CXLIX. 6.

פֹּה *hìc*, Genes. XXII. 5. *huc*, 1 Sam. XVI. 11. מִפֹּה, *inde*, Ezech. XL. 39. עַד־פֹּה, *hucusque*, Jobus XXXVIII. 11. cum א, וּפֹא, *et hìc*, ibid. sæpissimè est cum ו loco ה: tres מִפּוֹ, *hinc*, et tres מִפּוֹ, *illinc*, Ezech. XL. 21. מִפּוֹ וּמִפּוֹ, *hinc et inde, utrinque*, ver. 34. cum quæsitivo אֵי ab initio, אֵיפֹה, *ubinam?* Jobus XXXVIII. 4. *quales nam*, Jud. VIII. 18. quater est cum ו loco ה: item absque י, אֵפוֹ, *jam, nunc*, Job. IX. 24. וְאַיֵּה אֵפוֹ, *ubinam nunc est*, Job. XVII. 15. דְּעוּ אֵפוֹ, *scitote nunc*, Job. XIX. 6. sic cum א in fine, מִי אֵפוֹא הוּא, *quis nunc ille*, Genes. XXVII. 33. est quasi expletiva particula.

פּוּג *intermittere, cessare; deficere, deliquium pati*: futur. וַיָּפָג לִבּוֹ, *defecit animus ejus*, Gen. XLV. 26. תָּפוּג תּוֹרָה, *cessabat lex*, Hab. I. 4. Niph. præterit. נְפוּגוֹתִי, *debilitatus sum*, Psal. XXXVIII. 9.

פּוּגָה, fœm. *intermissio, cessatio*: constr. אַל־תִּתְּנִי פוּגַת לָךְ, *ne des intermissionem tibi*, Thren. II. 18. sc. עַיִן, *oculi*, ut Ab. Esra complet.

הֲפֻגוֹת, f. p. *intermissiones*, Thren. III. 49.

פּוּחַ *afflavit, aspiravit*: עַד־שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם, *donec aspiraverit dies*, Cant. II. 17. Hiph. הֵפִיחַ, *conflavit, perflavit, sufflavit, exsufflavit, efflavit*, metaphoricè *effatus, elocutus est*, quia sermo nihil aliud quàm flatus et spiritus est, unde et *spiritus oris* alibi vocatur: item *illaqueavit*, ex significatione nominis derivati, quod laqueum significat: infinitiv. הָפֵחַ, *illaqueando*, Ies. XLII. 22. imperativ. הָפִיחִי גַנִּי, *perfla hortum meum*, Cant. IV. 16. futur. יָפִיחַ כְּזָבִים, *efflat mendacia*, Prov. VI. 19. יָפִיחַ בָּהֶם, *sufflat in eos*, Psal. X. 5. יָפִיחוּ

קִרְיָה, *exsufflant urbem*, vel *illaqueant*, Prov. XXIX. 8.

פִּיחַ, m. *favilla*, quia flatu excitatur, Exod. IX. 8.

פַּח, m. *laqueus*, Hos. V. 1. plural. פַּחִים, *laquei*, Prov. XXII. 5. item; *laminæ*, Numer. XVII. 3. construct. אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב, *laminas auri*, Ex. XXXIX. 3. est quasi a פחח.

פּוּךְ m. *stibium*, *fucus*, qui venustandæ faciei adhibetur; *et posuisti* בַּפּוּךְ, *in fucum oculos tuos*, 2 Reg. IX. 30. vide et Jer. IV. 30. est et lapidis pretiosi nomen quem alii *carbunculum*, alii *rubinum* esse volunt, 1 Paral. XXIX. 2. Ies. LIV. 11.

פּוֹל m. *faba*, 2 Sam. XVII. 28. וּפוֹל וַעֲדָשִׁים, *et fabas et lentes*, Ezech. IV. 9.

פּוּם פֻּם, m. Chald. *os oris*: עַל־פֻּם, *super os*, Dan. VI. 18. בְּפוּם, *in ore*, Dan. IV. 28. cum aff. בְּפֻמַּהּ, *in ore suo*, Dan. VII. 5.

פּוּן *animi pendêre, dubium, solicitum, anxium esse, hæsitare*: futur. אָפוּנָה, *animi pendeo*, Psalmus LXXXVIII. 16.

פֶּן, *ne fortè, ne, ut ne, ut non*, quandoque hæsitantis, sæpè simpliciter negantis particula: פֶּן תְּמֻתוּן, *ne moriamini*, Gen. III. 3. construitur cum futuro, et semel abusivè cum præterito, quod pro futuro ponitur, 2 Sam. XX. 6.

פּוּץ *spargere se, spargi, dispergi, dissipari, dissilire*: imperat. פֻּצוּ, *dispergite vos*, 1 Sam. XIV. 34. futur. פֶּן־נָפוּץ, *ne fortè dispergamur*, Gen. XI. 4. Niph. præter. נָפֹצוּ, *dispersæ sunt*, Genes. X. 18. נְפֹצוֹתֶם, *dispersi estis*, Ezech. XI. 17. Pih. futur. יְפוֹצֵץ, *facit ut dissiliat* vel *dispergatur*, Job. XXIII. 29. et geminatis duabus radicalibus, וַיְפַצְפְּצֵנִי, *et dissipavit me*, concutiendo dissilire fecit me, Job. XVI. 12. Hiph. præt. וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם, *et disperget Dominus vos*, Deut. IV. 27. Hithp. fut. וַיִּתְפּוֹצְצוּ, *et dissipati sunt*, Habac. III. 6.

מֵפִיץ, m. *malleus, marculus*: quasi dispergens, Prov. XXV. 18.

תְּפוֹצוֹת, f. p. *dispersiones*: affix. וּתְפוֹצוֹתִיכֶם, *et dispersiones vestræ*, Jerem. XXV. 34. cum duplici ו Cholem.

פּוּק *titubavit, vacillavit*: præter. פָּקוּ, *titubant*, Ies. XXVIII. 7. Hiph. הֵפִיק, *vacillare fecit* vel *sivit*; item, *protulit, produxit, provexit, eduxit, exprompsit*, quæ significatio propriè Chaldaica est: part. מְפִיקִים, *proferunt*, Psalm. CXLIV. 13. futur. וְלֹא יָפִיק, *ut non vacillet*, Jerem. X. 4. יָפִיק תְּבוּנָה, *educit intelligentiam*, Prov. III. 13. id est, consequitur.

פִּיק, masc. *titubatio*, Nah. II. 11. scribitur פֵּק defectè.

פּוּקָה, f. idem, 1 Sam. XXV. 31.

פּוּר *disrumpi*: infinit. פּוֹר, *disrumpendo*, Ies. XXIV. 19. Pih. præt. פּוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם, *disrupisti fortitudine tuâ mare*, Psalm. LXXIV. 13. et geminatis duabus radicalibus, fut. וַיְפַרְפְּרֵנִי, *et disrupit me, minutim concîdit* vel *confregit me*, Job. XVI. 12. Hiph. הֵפִיר, *fregit, irritum fecit*. præterit. אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר, *fœdus meum irritum fecit*, Gen. XVII. 14. הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, *irritum facit consilium gentium*, Ps. XXXIII. 10. Hoph. futurum, גַּם־בְּרִיתִי תֻּפַר, *et fœdus meum irritum fiet*, Jer. XXXIII. 21.

Hithp. præter. הִתְפּוֹרְרָה, *disrupit se*, Ies. XXIV. 19.

פּוּרָה, f. *torcular*, à confringendis uvis, Ies. LXIII. 3.

פּוּר, m. *sors*, Esth. III. 7. Persicum vocabulum, plur. פּוּרִים, *sortes, sortium dies*, Esth. IX. 26.

פּוּשׁ *abundare, augescere, multiplicari*: præt. וּפָשׁוּ, *et abundant, multiplicabuntur*, Hab. I. 8. וּפִשְׁתֶּם, *et augescetis, crescetis*, Mal. III. 20. Niph. præt. נָפֹשׁוּ, *diffundent se, diffugient*, Nah. III. 18.

פַּשׁ, m. *abundantia, multitudo*, Job. XXXV. 15.

פּוֹת m. *cardo fœmina*, ferramentum cavum januæ affixum: metaphoricè *pudendum muliebre*, affix. פָּתְהֵן יְעָרֶה, *pudendum earum nudabit*, Ies. III. 17. nempe per hostes, qui eas nudas in captivitatem abducent Ab. Esra, אֲחוֹרֵיהֶן, *posteriora ipsarum*. Talmudici, פתחיהן quod idem Schab. fol. 62. 2. sic et R. David. Græci αἰσχύνωμα αὐτῶν. Aben Esra monet, quosdam interpretari, פַּאתְהֶן, *angulos capitis ipsarum*, quos scil. solent alienis crinibus ornare: plural. וְהַפֹּתוֹת, *et cardines fœminas*, 1 Reg. VII. 50.

פָּזַז *consolidari, roborari*: futur. וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו, *et roborata sunt brachia manuum ejus*, Gen. XLIX. 24. Pih. מְפַזֵּז, *subsiliens, saltans*, 2 Sam. VI. 16. sic Jonathan, מְרַקֵּד. Hoph. partic. זָהָב מוּפָז, *auro solido*, 1 Reg. X. 18. id est, optimo et depuratissimo, juxta Kimchium in Com. Talmudici זהב מופז שדומה לפז quod simile est margaritæ, Ioma fol. 44. nempe fulgore.

פָּז, m. *aurum solidum*, Ps. XXI. 4. id est, bene purgatum, quantò enim purius, tantò solidius est: וּמִפַּז רָב, *et præ auro multo*, Psalm XIX. 11. vide זהב.

אוּפָז, *Uphas*, nomen proprium loci, Jerem. X. 9. qui aliâs *Ophir* dicitur, 1 Reg. IX. 28. ubi auri optimi fuit copia: בְּכֶתֶם אוּפָז, *auro insigni Uphaz*, id est, præstantissimo, Dan. X. 5. quidam faciunt primitivum.

פָּזַר *dispersit*: part. Pahul, שֶׂה פְזוּרָה, *pecus dispersum*, Jerem. L. 17. Niph. præt. נִפְזְרוּ, *dispersi sunt*, Psalm. CXLI. 7. Pih. præter. פִּזַּר עַצְמוֹת, *dispersit ossa*, Psalm. LIII. 6. פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ, *dispersisti inimicos tuos*, Psalm. LXXXIX. 11. Pyh. partic. עַם מְפֻזָּר, *populus dispersus*, Esth. III. 8.

פָּחַד *pavit, expavit*: construitur sæpiùs cum præposit. מִן et אֶל: præter. וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי, *et à verbo tuo pavet animus meus*, Ps. CXIX. 161. וּפָחֲדוּ אֶל־יְהוָֹה, *et pavebunt ad Dominum*, Hos. III. 5. id est, pavidi accedent. Pih. particip. מְפַחֵד, *pavens*, Proverb. XXVIII. 14. futur. וַתְּפַחֵד, *paveasque jugiter*, Ies. LI. 13. Hiph. הִפְחִיד, *exterruit*, Job. IV. 14.

פַּחַד, m. *pavor*, Gen. XXXI. 42. aff. וּפַחְדּוֹ, *et pavor ejus*, Job. XIII. 11. plur. פְּחָדִים, *pavores*, Job. XV. 21. ex usu Chaldaico, testes virilitatis, *testiculi*: aff. גִּידֵי פַחֲדָו, *nervi testiculorum ejus*, Job. XL. 17. habetque aliam formam vocalium ad diversam significationem notandam. fœmin. פַּחְדָּה affix. פַּחְדָּתִי, *pavor mei*, Jer. II. 19.

פֶּחָה m. *dux, princeps, præses, præfectus*, Nehem. V. 14. construct. פַּחַת יְהוּדָה, *principem Jehuda*, Hag.

I. 1. est et eâ formâ absolutum, פַּחַת אֶחָד, *ducis unius*, 2 Reg. XVIII. 24. aff. לְפֶחָתֶךָ, *duci tuo*, Mal. I. 8. פֶּחָם, *dux eorum*, Neh. V. 14. contractè pro פֶּחָתָם, cui simile vide in פנן: plur. פַּחוֹת, *duces, principes*, 1 Reg. XX. 24. aliâ formâ, פַּחֲוֹת, Esr. VIII. 36. aff. פַּחוֹתֶיהָ, *duces ejus*, Jerem. LI. 57. Chald. פֶּחָה, *princeps*, Esr. V. 14. vel פַּחַת, ver. 3. plur. formæ fœm. פַּחֲוָתָא, *duces*, Dan. VI. 8.

פחז פֹּחֲזִים, m. p. *instabiles, leves*, Jud. IX. 4. נְבִיאֶיהָ פֹּחֲזִים, *prophetæ ejus leves sunt*, Soph. III. 4. פַּחַז, m. *rapiditas, rapidus*, Genes. XLIX. 4.

פַּחֲזוּת, f. *levitas, instabilitas, rapiditas*: affix. וּבְפַחֲזוּתָם, *et rapiditate sua*, Jer. XXIII. 32.

פֶּחָם masc. *carbo, pruna*, Ies. LIV. 16. וּפָעַל בַּפֶּחָם, *et operatur prunis*, Ies. XLIV. 12.

פֶּחָר m. Chald. *figulus*, מִנְּהוֹן חֲסַף דִּי פֶחָר, *partim ex luto figuli*, Dan. II. 41.

פַּחַת masc. *fovea, fossa*, Jerem. XLVIII. 28. plural. פְּחָתִים, *fossæ*, 2 Sam. XVII. 9.

פַּחֶתֶת, f. *corrosio, plaga corrodens*, Lev. XIII. 55.

פטד פִּטְדָה, masc. *topasius* vel *smaragdus*, Ex. XXVIII. 17. const. פִּטְדַת־כּוּשׁ, *topasius Æthiopiæ*, Job. XXVIII. 19.

פָּטַר *dimisit, emisit, laxavit, exemit, discessit, abscessit*: hinc apud Rabbinos נִפְטַר, *dimissus è vivis, mortuus*: פָּטוּר, *licitum, permissum*. præt. לֹא פָטַר, *non dimiserat* vel *exemerat Jehoiada sacerdos ullas distributiones*, 2 Par. XXIII. 8. particip. פּוֹטֵר מַיִם, *laxat aquas*, Prov. XVII. 14. futur. וַיִּפְטַר, *et discessit (à facie Saulis,)* 1 Sam. XIX. 10. Hiph. fut יַפְטִירוּ בְשָׂפָה, *laxum faciunt labio*, Ps. XXII. 8. id est, diducunt, distorquent labia.

פֶּטֶר, masc. *apertio, laxatio*: פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם, *apertionem omnis vulvæ*, Exod. XIII. 2. id est, quicquid vulvam primò apertit, seu e vulva primò emittitur, hoc est, primogenitum: fœm. פִּטְרָה, idem: construct. תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם, *pro apertione prima omnis vulvæ*, Num. VIII. 16. id est, primogenito.

פְּטוּרִים, *dimissi, immunis*, 1 Par. IX. 33. et ita est particip. Pahul: et substantivè, *apertiones*: construct. וּפְטוּרֵי צִצִּים, *et apertiones florum*, 1 Reg. VI. 18. id est, cælaturæ florum patulæ.

פטש פַּטִּישׁ, m. *malleus*, Ies. XLI. 7. Jer. XXIII. 29. Chald. *subligaculum, femorale*, juxta Aben Esram: plural. cum aff. פַּטִּישֵׁיהוֹן, *subligaculis suis*, Dan. III. 21. scribitur cum י post ט redundante, juxta Masorethas.

פִּיד masc. *oppressio, casus* vel *eventus malus, infortunium*, Proverb. XXIV. 22. aff. בְּפִידוֹ, *in oppressione ejus*, Job. XXX. 24.

פים פִּימָה, fœmin. *plicatura, strigæ*, cutis propter pinguedinem conduplicatio; וַיַּעַשׂ פִּימָה, *et effecit strigas*, Job. XV. 27. quidam a plurali פִּים, *ora* deducunt, de quo in פֶּה quasi orificationem dicas, per metaphoram.

פָּכָה Pih. *manare, diffluere, effluere:* partic. מַיִם מְפַכִּים, *aquæ manabant*, Ezech. XLVII. 2.

פַּךְ, m. *lentitula:* אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן, *lenticulam olei*, 1 Sam. X. 1.

פלא Niph. נִפְלָא, *mirum, admirabile esse* vel *fieri, in admirationem rapi: occultari, occultum esse:* construitur cum præpos. מִן. præter. נִפְלֵיתִי, *in admirationem rapior*, Psal. CXXXIX. 14. cum י in medio, loco א: fœmin. הִיא נִפְלָאת, *hoc admirabile fuit*, Psalm. CXVIII. 23. contractè pro נִפְלְאָה ut Kimchi notat נִפְלְאַתָה אַהֲבָתְךָ לִי, *admirabilis fuit amor tuus mihi*, 2 Sam. I. 26. estque cum duplici signo fœminineo, cui simile vide in חבא. particip. לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ, *non est occultum a te*, Deut. XXX. 11. Pih. infinitiv. לְפַלֵּא, vide in פָּלָה: nam hæ duæ radices formas inter se permutant. Hiph. הִפְלִיא, *mirificè, mirabiliter, mirifica egit, mirificum reddidit* vel *effecit.* Sunt et quædam ex hujus verbi forma, pro *segregare*, quæ pertinent ad פָּלָה. præt. הִפְלִיא חַסְדּוֹ, *mirificam reddit benignitatem suam*, Psal. XXXI. 22. הִפְלִא עֵצָה, *mirificus est, mirificè agit consilio*, Ies. XXVIII. 29. וְהִפְלָא, *et mirificas efficiet*, Deut. XXVIII. 59. cum Kametz ex forma הִפְלָה. futur. יַפְלִא, vide in פָּלָה. Hithp. futur. תִּתְפַּלָּא בִי, *mirificum te exhibes contra me*, Job. X. 16.

פֶּלֶא*, m. *admirabilis*, Ies IX. 5.

פִּלְאִי, m. *mirificus*, Jud. XIII. 18. quod juxta Masorethas legendum פְּלִי absque א: fœmin. פִּלְאִיָּה, *mirifica, admiranda*, Psal. CXXXIX. 6. quod legendum פְּלִיאָה. Ex hac forma præcedens legi posset פְּלִיא.

פֶּלֶא, m. *mirum, miraculum, mirabile*, Exod. XV. 11. plural. פְּלָאִים, *cum miraculis*, id est, *mirabiliter*, Thren. I. 9. fœm. פְּלָאוֹת, *mirabilia*, Psal. CXIX. 129.

מִפְלָאוֹת, f. p. *mirabilia:* constr. מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים, *mirabilia perfecti scientiis*, Job. XXXVII. 16.

פָּלַג Pih. *divisit:* præterit. מִי פִלַּג, *quis dividit*, Job. XXXVIII. 25. imperat. פַּלַּג לְשׁוֹנָם, *divide linguam ipsorum*, Psal. LV. 10. Niph. præt. נִפְלְגָה הָאָרֶץ, *divisa fuit terra*, Gen. X. 25.

פְּלַג, masc. Chald. *particula, dimidium:* וּפְלַג עִדָּן, *et dimidium temporis*, Dan. VII. 25.

פֶּלֶג, *rivus*, quasi divisum aut divergium fontis: פֶּלֶג אֱלֹהִים, *rivus Dei*, Psalm. LXV. 10. plur. פְּלָגִים, *rivi*, Ies. XXX. 25. constr. פַּלְגֵי־מַיִם, *rivi aquarum*, Psalm. I. 3. affix. פְּלָגָיו, *rivi ejus*, Psal. XLVI. 5.

פְּלֻגָּה, f. *classis, divisio:* plural. construct. לִפְלֻגּוֹת בֵּית הָאָבוֹת, *in classes familiarum paternarum*, 2 Par. XXXV. 5. Ch. *partitio:* בִּפְלֻגָּתְהוֹן, *in partitione eorum*, Esr. VI. 18.

פְּלוּגָה, f. Chald. *divisum, diversum*, Dan. II. 41.

פְּלַגּוֹת, f. p. *partes*, Jud. V. 15. *rivi*, Job. XX. 17.

מִפְלַגּוֹת, f. p. *classes*, 2 Paral. XXXV. 12.

פִּילֶגֶשׁ פִּלֶגֶשׁ, f. *concubina-uxor*, quæ uxor quidem erat, sed non legitima, nec hera, sed serva: unde et liberi earum non fiebant hæredes

paternorum bonorum, sed dono emittebantur, Gen. XXII. 24. et XXV. 6. in jure veterum legitur: quæ sunt נָשִׁים, *uxores,* et quæ sunt פִּילַגְשִׁים, *uxores concubinæ?* R. Jehuda dixit: נָשִׁים sunt, quæ scripto seu instrumento dotali et solennibus sponsalibus ducuntur: פִּילַגְשִׁים, quæ neutro: Sanhedrin cap. 2. fol. 21. vide Kimch. 2 Sam. V. 14. quidam vocem compositam volunt ex פָּלַג, *divisit,* et אִשָּׁה, *uxor,* quasi *uxor divisa,* vel dimidia, aff. פִּילַגְשׁוֹ, *concubina ejus,* Jud. XIX. 2. plural. פִּלַגְשִׁים וְנָשִׁים, *concubinas et uxores,* 2 Sam. V. 13. constr. אֶל־פִּילַגְשֵׁי אָבִיךָ, *ad concubinas patris tui,* 2 Sam. XVI. 21. aff. וְנֶפֶשׁ פִּלַגְשֶׁיךָ, *et animam concubinarum tuarum,* 2 Sam. XIX. 6.

פֶּלֶד m. *lampas, fax, tæda:* plur. fœm. פְּלָדוֹת, *tædæ,* Nah. II. 4.

פלה Niph. נִפְלָה, *segregari, separari:* præter. נִפְלֵיתִי, vide in פלא: nam hæ duæ radices formas inter se commutant: וְנִפְלִינוּ, *et separabimur,* Exod. XXXIII. 16. Pih. infin. לְפַלֵּא, *segregando,* Lev. XXII. 21. Hiph. præter. הִפְלָה, *segregavit,* Psal. IV. 4. וְהִפְלָה, *et separabit, separationem aut discrimen faciet,* Exod. IX. 4. וְהִפְלֵיתִי, *et separabo, excipiam vel eximam,* Exod. VIII. 22. imper. הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ, *separa benignitates tuas,* Ps. XVII. 7. fut. יַפְלֶה, *separationem faciet, discrimen ponet,* Exod. XI. 7. יַפְלִא, *separaverit, separatim expresserit,* Lev. XXVII. 2.

פְּלוֹנִי, *ploni,* nomen innominati, cujus proprium nomen reticetur, Græci, ὁ δεῖνα, Matth. XXVI. 18. πρὸς τὸν δεῖνα, *ad quendam,* ad N jungitur ipsi אַלְמֹנִי de quo in אלם dictum est, שְׁבָה־פֹּה פְּלוֹנִי אַלְמֹנִי *sede hîc ploni almoni, tu N.* Ruth IV. 1. volunt et de loco usurpari, אֶל־מְקוֹם פְּלוֹנִי אַלְמֹנִי, ad locum N. 2 Reg. VI. 8. 1 Sam. XXI. 2. sed מְקוֹם in constructione positum, ostendit sequentia vocabula virum quendam notare, ut Kimchi monet, pro, *ad locum cujusdam N.* hinc פַּלְמֹנִי ex פְּלֹנִי et אַלְמֹנִי, compositum: לַפַּלְמוֹנִי הַמְדַבֵּר, *tali loquenti,* Dan. VIII. 13. Talmudici dicunt פְּלָן et emph. פְּלָנְיָא et fœmininè פְּלָנִיתָא: ut אני פלניא בר פלניתא, *ergo N. filius mulieris N.*

פָּלַח *dissecuit:* vicinum verbo פלג. part. פֹּלֵחַ וּבֹקֵעַ, *dissecans et findens,* Psalm. CXLI. 7. Pih. futur. יְפַלַּח חֵץ, *dissecet sagitta,* Prov. VII. 23. תְּפַלַּחְנָה, *dissecant, dilatant,* sc. matricem aut ventrem ad pullos edendos, Job. XXXIX. 3.

פֶּלַח, masc. *fragmen, segmentum,* 1 Samuel. XXX. 12. Cant. IV. 3. כְּפֶלַח תַּחְתִּית, *sicut fragmen inferioris* sc. molæ, Job. XLI. 15.

פְּלַח Chald. *servivit, coluit:* part. פָּלַח־לֵהּ, *colis eum,* Dan. VI. 17. plural. פָּלְחִין, *colunt,* Dan. III. 12. construct. פָּלְחֵי, *servientibus, ministris (domus Dei,)* Esr. VII. 24. futur. דִּי לָא יִפְלְחוּן, *ut non colerent,* Dan. III. 28.

פָּלְחָן, m. Chald. *ministerium,* Esr. VII. 19.

פָּלַט *evasit, effugit:* præterit. וּפָלְטוּ, *et evadent,* Ezech. VII. 16. Pih. פִּלֵּט, *evadere fecit, liberavit, eri-*

puit: item *parere, eniti.* particip. וּמְפַלְטִי, *et liberator meus,* Psalm. XVIII. 3. infinit. רָנֵּי פַלֵּט, *cantionibus liberandi,* pro, liberationis, Psal. XXXII. 7. imper. פַּלֶּט־לָמוֹ, *parito eis,* Psal. LVI. 8. vel, liberare seu liberatio eis? admirativè juxta Kimchium. Cum ה paragogico, פַּלְּטָה נַפְשִׁי, *eripe animam meam,* Psalm. XVII. 13. futur. תְּפַלֵּט פָּרָתוֹ, *enititur vacca ejus,* Job. XXI. 10. Hiph. futurum, וְיַפְלִיט, *et eripiet,* Ies. V. 29. וְלֹא־תַפְלִיט, *sed non liberabis,* Mich. VI. 14.

פָּלִיט, m. *evasor, evadens, effugiens, perfuga,* Amos IX. 1. plural. per Tzere in medio, פְּלֵיטִים, *evadentes,* Ies. LXVI. 19. פְּלֵטִים מֵחֶרֶב, *evadentes è gladio,* Jer. LI. 50. constr. פְּלִיטֵי חֶרֶב, *evasores gladii,* Ezech. VI. 8. aff. פְּלִיטֵיכֶם, *evasores vestri, qui evaserint ex vobis,* Ezech. VI. 9.

פְּלֵיטָה, f. *evasio, effugium, liberatio, residuum, reliquiæ;* tria sunt absque י in medio פְּלֵטָה, Ezech. XIV. 22. Jud XXI. 17. 2 Sam. XV. 14. constr. פְּלֵיטַת, *residuum,* 2 Reg. XIX. 30.

מִפְלָט, m. *effugium,* Psal. LV. 9.

פֶּלֶךְ m. *scipio,* 2 Sam. III. 29. *colus,* Prov. XXXI. 19. ex significatione Chaldaica, *tractus,* Neh. III. 9. affix. לְפִלְכּוֹ *ad tractum suum,* ver. 17.

פָּלַל Pih. *judicavit, adjudicavit, judicium exercuit:* præterit. וּפִלְלוֹ, *et judicabit eum,* 1 Sam. II. 25. פִּלַּלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ, *adjudicas sorori tuæ,* Ez. XVI. 52. futur. וַיְפַלֵּל, *et judicium exercuit,* Psal. CVI. 30. Niph. præt. וְנִפְלַל, *et judicabitur,* Ez. XXVIII. 23. Hithp. הִתְפַּלֵּל, *judicem se constituit,* semel tantùm: aliàs *oravit, supplex oravit, supplicavit, precatus est:* construitur cum præpos. אֶל ל et לִפְנֵי, quandoque cum עַל, sed id valet tum idem quod אֶל. præterit. הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי, *orasti ad me,* 2 Reg. XIX. 20. futur. ex prima significatione, מִי יִתְפַּלֶּל־לוֹ, *quis se judicem constituet ipsi, quis judex constituetur ipsi,* 1 Sam. II. 25.

פְּלִילִי, m. *judex; judicialis:* עָוֹן פְּלִילִי, *iniquitas judicis,* Job. XXXI. 28. id est, judiciaria, quæ ad judicem pertinet: plur. פְּלִילִים, *judices,* Deut. XXXII. 31.

פְּלִילָה, f. *judicium,* Ies. XVI. 3.

פְּלִילִיָּה, f. *judicatio,* Ies. XXVIII. 7.

תְּפִלָּה, f. *precatio, oratio,* Ies. I. 15. construct. אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ, *ad orationem servi tui,* 1 Reg. VIII. 28. affix. תְּפִלָּתוֹ, *oratio ejus,* Proverb. XXVIII. 9. plur. תְּפִלּוֹת, *orationes,* Psal. LXXII. 20.

פַּלְמֹנִי פלם*, vide suprà in פלה.

פְּלוֹנִי פלן*, vide suprà in פלה.

פָּלַס Pih. *libravit, appendit:* metaphoricè, *expendit, consideravit.* partic. מְפַלֵּס, *expendit,* Prov. V. 21. imper. פַּלֵּס, *expende orbitam pedis tui,* Prov. IV. 26. futur. יְפַלֵּס נָתִיב, *libravit semitam,* Psal. LXXVIII. 50.

פֶּלֶס, m. *statera, bilanx,* à librando, Prov. XVI. 11. Ies. XL. 12.

מִפְלָשִׂים, m. p. *libramenta, pondera;* const. עַל־מִפְלְשֵׂי־עָב, *de libramentis nubis,* Job. XXXVII. 16 et שׂ est loco ס, juxta Ab. Esram.

פלץ Hithp. הִתְפַּלָּץ, *tremere,*

contremiscere: fut. יִתְפַּלָּצוּן, *contremiscant*, Job. IX. 6.

פַּלָּצוּת, f. *tremor, terror, horror*, Ies. XXI. 4.

מִפְלֶצֶת, *horror, horriculum, idolum*, 1 Reg. XV. 13. sic dictum, שהוא מביא פלצות וצרות רבות לעובדיו, *quia adducit horrorem et calamitates multas cultoribus suis*, scribit h. l. R. Levi cui assentit Kimchi. Apud Talmudicos legitur: מפצלת דהות מפליא ליצנותא, *eò quòd mirificum risum præbuerit*. Quid ita? Rabbi Joseph docuerat: כמין זכרות עשתה לה והיתה נבעלת בו בכל יום tractatu de Idololatria cap. 3. fol. 84. editionis Venetæ. Meminit eorum R. Salomon ad præcedentem locum, et eò respexit sine dubio author Vulgatæ Latinæ, ad quam conferatur Lyra. Sed omnino ab horrore hoc idolum dictum fuit, sicut aliâs a terrore, ut est in אימ: aff. את־מפלצתה, *horrendum idolum ejus*, ibid. et 2 Par. XV. 16.

תִּפְלֶצֶת, *horror*: affix. תִּפְלַצְתְּךָ, *horror tuus*, Jer. XLIX. 16. horrenda potentia tua, vel horrenda terra tua, in qua nimium confidis.

פלש Hithp. הִתְפַּלֵּשׁ, *volvere, volutare se*: vel *conspergere se*. imperat. הִתְפַּלְּשׁוּ, *volutate vos*, scil. in pulvere vel cinere, juxta Hebræos, Jerem. XXV. 34. וְהִתְפַּלְּשִׁי בָאֵפֶר, *voluta te in cinere*, Jerem. VI. 26. הִתְפַּלָּשְׁתִּי, idem, Mich. I. 10. scribitur cum ה redundante, ut Masorethæ notant.

*מִפְלְשֵׂים, vide paulò antè in פלס.

*פֵּן, vide suprà in פנן.

פַּנַּג *Phœnicia*, nomen regionis, ut quibusdam placet, Ezech. XXVII. 17. Kimchi hîc annotat, Josephum Gorionidem explicare אפרסמון, quod vocant *balsamum*. Idem tradit R. Salomon. Ejus in Jericho fuit copia, unde et a רֵיחַ ab odore bono nomen accepit.

פָּנָה *aspexit, respexit, spectavit: vertit, avertit, convertit, divertit, declinavit*, quomodo pro diversa constructione reddi potest. Construitur autem præcipuè cum præpos. אֶל, לְ, עַל· et מִן præter. פָּנָה הַיּוֹם, *divertit dies, abit, declinat*, Jer. VI. 4. אָנָה פָּנָה, *quo respicit, vertit se dilectus meus*, Cant. VI. 1. וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר, *et vertens te mane, revertens*, Deut. XVI. 7. כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ, *omnes dies nostri declinant*, Psalm. XC. 9. infinit. לִפְנוֹת עֶרֶב, *aspiciente vesperâ, quum appeteret vespera*, Genes. XXIV. 63. לִפְנוֹת הַבֹּקֶר, *quum appeteret mane*, Jud. XIX. 26. etc. Pih. פִּנָּה, *amovit, expedivit, paravit, præparavit*: præt. פִּנָּה אֹיְבֵךְ, *expedivit inimicum tuum*, Soph. III. 15. וּפִנָּה דֶרֶךְ לְפָנָי, *et expediat, præparet viam ante me*, Mal. III. 1. Hiph. הִפְנָה, *aspicere fecit, faciem advertit, avertit* vel *obvertit: respexit, vertit se*: præterit. הִפְנָה עֹרֶף, *obvertit cervicem*, Jer. XLVIII. 39. וְלֹא הִפְנוּ, *ut non obvertant* vel *avertant faciem*, Jerem. XLVI. 5. הִפְנְתָה לָנוּס, *vertit se ad fugiendum, in fugam*, Jerem. XLIX. 24. Hoph. præteritum הָפְנוּ, *fiet ut avertant se*, Jerem. XLIX. 8. partic. מָפְנֶה, *obversa*, Ezech. IX. 2.

פָּנִים, m. p. *facies, aspectus, conspectus, superficies*, et quælibet externa anterior rerum species: פָּנִים אֶל־פָּנִים, *facie ad faciem*, Genes. XXXII. 31. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. XIII. 12. facies autem anterior rei pars est, inde sumitur pro

ante, a fronte: פָּנִים וְאָחוֹר, *antè et retro, a fronte et a tergo*, Ezech. II. 10. cum ל ab initio temporis est, *ante, antea, priùs:* לְפָנִים, *antea*, Jos. XIV. 15. accedit ipsi etiam מ, מִלְּפָנִים, *ab ante, a superiore tempore, ab antiquitate*, Ies. XLI. 26. construct. פְּנֵי אֱלֹהִים, *faciem Dei*, Genes. XXXIII. 10. עַל־פְּנֵי תְהוֹם, *in superficie abyssi*, Gen. I. 2. est et interdum *coram, e regione, ex adverso, in conspectu, a fronte*, Gen. XXV. 9, 18. Gen. XI. 28. sed frequentissimè superaddito ל ab initio, לִפְנֵי, *ad conspectum, coram, antè:* לִפְנֵי מוֹתִי, *ante mori me, antequam moriar ego*, Genes. XXVII. 7. מִלִּפְנֵי, *a facie, e conspectu, præsentia*, Jon. I. 3. *propter*, 2 Par. XXXII. 7. מִפְּנֵי, *a facie, a conspectu, propter:* מִפְּנֵי אֲשֶׁר, *propterea quòd*, Exod. XIX. 18. aff. פָּנָיו, *facies ejus*, Genes. XXXII. 22. לְפָנָיו, *ad conspectum ejus, coram eo*, Genes. XLIII. 33. temporis, לְפָנָיו, *ante eum*, Jos. X. 14. מִלְּפָנָיו, *a conspectu ejus*, 2 Reg. V. 27. semel fœmininum est: פָּנַיִךְ מֻעָדוֹת, *quò facies tuæ comparatæ* vel *constitutæ sunt*, Ezech. XXI. 21.

פְּנִים, m. *interius, intimum*, quasi anterius dictum, quòd introrsum pergenti interiora sint antè, exteriora retro: cum servilibus ab initio, מִלִּפְנִים, *intrinsecus*, 1 Reg. VI. 29. cum ה locali, פְּנִימָה, *intus, intrò, intrinsecus*, Lev. X. 18. לִפְנִימָה, *intrinsecus*, 1 Reg. VI. 30. מִפְּנִימָה, idem, ver. 19.

פְּנִימִי, m. *interior, intimus*, Ezech. XLI. 15. plur. הַפְּנִימִים, *interiora*, 1 Paral. XXVIII. 11. fœm. פְּנִימִית, *interius*, 1 Reg. VI. 36. plural. הַפְּנִימִיּוֹת, *interiora*, 2 Par. IV. 22 et hîc מ servile transit in radicale.

לִפְנַי, m. *anterius*, 1 Reg. VI. 21.

פנן פִּנָּה, f. *angulus, extremitas.* לְרֹאשׁ פִּנָּה, *in caput anguli*, Psalm. CXVIII. 22. constr. עַד־פִּנַּת שַׁעַר, *usque ad angulum portæ*, Jer. XXXI. 40. affix. פִּנָּתָהּ, *anguli ejus*, Job. XXXVIII. 6. et contractè פִּנָּה, *angulum illius*, pro פִּנָּתָהּ, Prov. VII. 8. cui simile vide in צוּר inter nomina: plural. הַפִּנִּים, *anguli*, Zach. XIV. 10. fœmin. פִּנּוֹת הַבַּיִת, *angulos domus*, Job. I. 19. item, *turres angulares*, Soph. I. 16. metaphoricè *principes, primores, capita* populi, ut Chaldæus explicat, quòd ipsi sint urbi, quod angulus firmus seu lapis angularis muro, ut Kimchi scribit, Jud. XX. 2. 1 Sam. XIV. 38.

פְּנִינִים, m. p. *margaritæ, carbunculi*, lapides pretiosi in ignitum rubentes, Thren. IV. 7. Prov. XX. 15. מִפְּנִינִים, *præ carbunculis*, Proverb. VIII. 11.

פנק Pih. *delicatè educavit:* part. מְפַנֵּק מִנֹּעַר עַבְדּוֹ, *delicatè enutriens à pueritia servum suum*, Prov. XXIX. 21. Chaldæum propriè est.

פסג Pih. *extulit, sustulit, elevavit:* imper. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, *attollite palatia ejus*, Psalm. XLVIII. 14. R. Sal. הַגְבִּיהוּ, *extollite:* Ab. Esra, הַבִּיטוּ, *intuemini, oculos attollite in ea:* R. David, חַזְּקוּ, *munite.*

פִּסְגָּה, f. *collis*, Num. XXI. 20.

פסח פָּסַח *transiit, transiliit;* construitur cum præpos. עַל: item *claudicavit:* præteritum, אֲשֶׁר פָּסַח, *qu transivit*, Exod. XII. 27. וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם, *et transibo præter vos*, ver

3. participium, פֹּסְחִים, *claudicatis*, Reg. XVIII. 21. infinitiv. פָּסוֹחַ, *ranseundo*, Ies. XXXI. 5. Niph. fut. וַיִּפָּסֵחַ, *et claudus redditus est*, 2 Sam. V. 4. Pih. futurum, וַיְפַסְּחוּ, *et ransilierunt*, 1 Reg. XVIII. 26.

פֶּסַח, m. *transitus, transitio* prorié: metonymicè *agnus* qui mactaatur et comedebatur ab Israëlitis in Egypto, cùm angelus Ægyptiorum rimogenitos occidens, Israëlitarum omos sanguine agni istius consperas et signatas transiret, et Israëlitis arceret. Hinc agnus iste vocatur *æsach, pascha, phase*, id est, transius, quòd sanguis ejus domibus asersus, tantùm esset signum istius ransitus, Exod. XII. 11. item fesum paschatis, quo agnus iste comeebatur, 2 Reg. XXIII. 21, 22. lural. super jugulatione הַפְּסָחִים, *ascharum*, 2 Par. XXX. 18. id est, gnorum paschalium.

פִּסֵּחַ, m. *claudus*, Levit. XXI. 18. lurale, absque Dagesch, פִּסְחִים, *laudi*, Ies. XXXIII. 23.

פסל *dolavit, sculpsit:* præt. כִּי פְסָלוֹ יֹצְרוֹ, *quòd sculpserit illud formator illius*, Hab. II. 18. imperat. פְּסָל־לְךָ, *sculpe tibi*, Ex. XXXIV. 1.

פֶּסֶל, m. *sculptile*, idolum sculpum et dolatum, Exod. XX. 4. affix. עֵץ פִּסְלָם, *lignum sculptilis sui*, Ies. XLV. 20.

פָּסִיל, masc. idem: plural. אֶרֶץ פְּסִלִים, *terra sculptilium*, Jerem. L. 38. מִן־הַפְּסִילִים, *a sculptilibus*, Jud. III. 19, 26. quidam, *e lapicidinis*. construct. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם, *sculptilia deorum ipsorum*, Deut. VII. 25. aff. פְּסִילֶיךָ, *sculptilia tua*, Mich. V. 13.

פסנתרין פְּסַנְטֵרִין, masc. pl. Chald. *psalteria*, instrumenta musica, Dan. III. 5. ex Græco ψαλτήριον.

פסס *defecit, imminutum fuit:* præter. פַּסּוּ, *defecerunt veraces*, Ps. XII. 2.

פַּס, m. Chald. *pars, particula*, quasi minutum vel partem defectam dicas: פַּס יְדָא, *pars manus*, Daniel. V. 5. emph. פַּסָּא דִי יְדָא, *pars manus*, ver. 24.

פַּסִּים, m. p. *particulæ, frusta:* כְּתֹנֶת פַּסִּים, *tunicam frustorum*, Genes. XXXVII. 3. 2 Sam. XIII. 18. id est, variis particulis diversorum colorum consutam, hoc est, versicolorem.

פִּסָּה, f. idem: constr. פִּסַּת־בַּר, *particula frumenti*, Psal. LXXII. 16. id est, pugillus parum, minimum.

פעה *exclamavit:* futur. כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה, *velut parturiens exclamabo*, Ies. XLII. 14. juxta Aben Esram: quidam, *ut parturiens viperam*, quasi ab אֶפַע.

פעל *operatus est, egit, fecit:* præterit. מַה־פָּעַל אֵל, *quid operatus est*, Num. XXIII. 23. פָּעַלְתָּ לָנוּ, *operatus es nobis*, Ies. XXVI. 12. particip. וּפֹעֵל צֶדֶק, *et operans, exercens justitiam*, Psalm. XV. 2. futur. מָה אֶפְעַל לָךְ, *quid agerem tibi?* Job. VII. 20.

פֹּעַל, m. *opus*, metonymicè, *operis merces:* וְאֵת פֹּעַל יְהוָה, *et opus Domini (non respiciunt,)* Ies. V. 12. affix. פָּעֳלוֹ, *opus ejus*, Psalm. CXI. 3. וּפָעֳלוֹ, *et mercedem operis ejus*, Jer. XXII. 13. plural. רַב פְּעָלִים, *amplus operibus*, 1 Par. XI. 22.

פְּעֻלָּה, f. idem: construct. פְּעֻלַּת שָׂכִיר, *mercedem mercenarii*, Levit. XIX. 13. aff. וּפְעֻלָּתִי, *et opus meum*,

Ies. XLIX. 4. plur. פְּעֻלּוֹת, *opera*, Psal. XXVIII. 5.

מִפְעָלִים, m. p. *opera:* aff. מִפְעָלָיו, *opera ejus*, Psalm. VIII. 22. fœmin. const. מִפְעֲלוֹת יְהוָֹה, *opera Domini*, Psalm. XLVI. 9.

פעם Pih. *egit, agitavit, impulit, concussit, pulsavit:* infinit. לְפַעֲמוֹ, *agitare eum*, Jud. XIII. 25. Niph. præter. נִפְעַמְתִּי, *concutior*, Psalm. LXXVII. 5. futurum, וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ, *cùm concussus* vel *consternatus esset spiritus ejus*, Gen. XLI. 8. Hithp. fut. וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ, *et consternatus erat spiritus ejus*, Dan. II. 1. et sic ver. 3.

פַּעַם, c. sed f. sæpius, *ictus, pulsus, concussio:* item *vice*, בְּפַעַם אֶחָד, *vice una*, 2 Sam. XXIII. 8. זֹאת הַפַּעַם, *hac vice*, Gen. II. 23. כְּפַעַם בְּפַעַם, *sicut vice in vicem*, Numer. XXIV. 1. id est, hac vice ut antea. Item *incus*, à tundendo et concutiendo, אֶת־הוֹלֶם פָּעַם, *ad percussionem incudis* vel *super incude*, Ies. XLI. 7. duale, פַּעֲמַיִם, *duabus vicibus*, Num. XX. 11. plur. שֶׁבַע פְּעָמִים, *septem vicibus*, Gen. XXXIII. 3.

פְּעָמִים, m. p. *incessus, ingressus ; pedes:* שְׁלֹשִׁים פְּעָמִים, *triginta pedum*, Ezech. XLI. 6. juxta Kimchium: construct. פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו, *incessus curruum ejus*, Jud. V. 28. aff. וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו, *et ponet in viam pedes suos*, Psal. LXXXV. 14.

פַּעֲמוֹת, f. p. *anguli*, juxta Kimchium, R. Levi et Chaldæum, affix. פַּעֲמֹתָיו, 1 Reg. VII. 30. quidam *pedes, bases:* alii *impages* reddunt.

פַּעֲמֹן, masc. *tintinabulum*, Exod. XXVIII. 34. sic dictum, quòd concussione personet: pl. אֶת־פַּעֲמֹנִים, *tintinabula*, Exod. XXXIX. 25. construct. פַּעֲמֹנֵי זָהָב, *tintinabula auri*, Exod. XXVIII. 33.

פָּעַר *aperuit, distendit*, et ori peculiariter tribuitur: præterit. פִּי פָּעַרְתִּי, *os meum distendi*, Psalm. CXIX. 131. פָּעֲרוּ, *distenderunt contra me*, בְּפִיהֶם, *ore suo*, id est, os suum, Job. XVI. 10. et ב redundat, vide Job. XXIX. 23. Ies. V. 14.

פָּצָה *aperuit, pandit, dilatavit:* et ex usu Chaldaico *liberavit:* præt. פָּצִיתָה אֶת־פִּיךָ, *pandisti os tuum*, Jud. XI. 36. פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ, *aperuit os suum*, Gen. IV. 11. particip. הַפּוֹצֶה, *qui liberat* (*Davidem*,) Psal. CXLIV. 10. Jonathan פְּצֵי. imperat. פְּצֵנִי, *libera me*, ver. 11. Jon. פְּצִי יָתִי.

פָּצַח *fragorem, sonum edidit, personuit:* præter. פָּצְחוּ רִנָּה, *fragorem edunt cantu*, Iesaias XIV. 7. imper. פִּצְחוּ, *fragorem edite montes cantu*, Ies. XLIV. 23. Pih. פִּצֵּחַ, *diffregit*, propriè cum fragore et sonitu. præt. עַצְמֹתֵיהֶם פִּצֵּחוּ, *ossa eorum diffringunt*, Mich. III. 3.

פִּצֵּל Pih. *decorticavit:* præter. פִּצֵּל, Gen. XXX. 38. futur. וַיְפַצֵּל בָּהֵן, *et decorticavit in eis*, ver. 37.

פְּצָלוֹת, f. p. *decorticationes, cortices*, Gen. XXX. 37.

פָּצַם *diffregit:* præt. פְּצַמְתָּהּ, *diffregisti eam*, Psalm. LX. 4. sic in Targum פְּצִים לֵיהּ חַרְכִּין, *et perfregit sibi fenestras*, Jer. XXII. 14.

פָּצַע *vulneravit:* præt. פְּצָעוּנִי, *vulnerarunt me*, Cant. V. 7. particip. præter. פְּצוּעַ דַּכָּה, *vulneratus contusione*, Deuter. XXIII. 2. infin. וּפָצֹעַ, *et vulnerando*, 1 Reg. XX. 37.

פֶּצַע, m. *vulnus,* Exod. XXI 25. לְפִצְעִי, *ad vulnus meum,* Genes. IV. 23. plural. פְּצָעִים, *vulnera,* Prov. XXIII. 29. construct. פִּצְעֵי, Prov. XXVII. 6. affix. פְּצָעַי, *vulnera mea,* Job. IX. 17.

פָּצַר *institit:* construitur cum præpos. ב. futurum וַיִּפְצַר־בָּם, *et institit apud eos,* Genes. XIX. 3. וַיִּפְצְרוּ־בוֹ, *et institerunt in eum,* ver. 9. Hiph. infin. loco nominis, הַפְצַר, *instare,* pro instantia, repugnantia, resistentia, 1 Sam. XV. 23.

פְּצִירָה, f. *lima,* 1 Sam. XIII. 21. ab insistendo.

פָּקַד *visitavit,* tam conferendi boni, quàm inferendi denunciati mali causâ. Inde latissimè sumitur, pro, *invisit, revisit, recognovit, rationem habuit: animadvertit: numeravit, recensuit, lustravit: præfecit: commisit, deposuit: requisivit, desideravit,* de defectu usurarum, *defuit.* Constructionis ratio sæpè significata distinguit. Construitur autem cum accusativo et præpositione עַל, אֶל, ל, ב. præt. פָּקַד, *visitavit (Saram,)* Gen. XXI. 1. מִי פָקַד עָלָיו, *quis commisit ipsi viam ejus?* vel quis præstituit, præscripsit, Job. XXXVI. 23. וְהוּא פָקַד עָלַי, *et ipse commisit mihi,* 2 Par. XXXVI. 23. וּפָקַדְתִּי, *et animadvertam,* Jerem. XLIV. 13. אֲשֶׁר פָּקְדוּ, *qui numerarent,* Numer. XXVI. 64. לֹא פָקָדוּ, *non desiderabunt,* Iesaias XXXIV. 16. וּפָקְדוּ, *et præficient,* Deut. XX. 9. פְּקַדְנוּ, *desideravimus,* 1 Sam. XXV. 15. etc. Niph. præter. לֹא נִפְקַד, *non deest ex nobis,* Numer. XXXI. 49. וְנִפְקַדְתָּ, *et desideraberis,* 1 Sam. XX. 18. infinit. הִפָּקֵד יִפָּקֵד, *desiderando desiderabitur,* 1 Reg. XX. 39. futurum, יִפָּקֵד, *visitabitur, animadvertetur,* Numer. XVI. 29. וַיִּפָּקְדוּ, *et recensiti fuerunt,* Nehem. VII. 1. item *præfecti fuerunt,* Neh. XII. 44. Pih. particip. מְפַקֵּד, *lustrat,* Ies. XIII. 4. Pyh. præt. פֻּקַּד, *numeratum est,* Exod. XXXVIII. 21. פֻּקַּדְתִּי, *fit ut desiderem, carere factus sum,* id est, privatus, Ies. XXXVIII. 10. Hiph. præterit. הִפְקִיד אֹתוֹ, *præfecit eum,* Genes. XXXIX. 5. הִפְקַדְתּוֹ, *præfecisti eum,* 1 Samuel. XXIX. 4. imperat. הַפְקֵד, *præfice levitas,* Num. I. 50. fut. אַפְקִיד, *deponam spiritum meum,* Psal. XXXI. 6. וַיַּפְקִדוּ, *ut committerent,* vel *deponerent,* Jer. XXXVII. 21. Hoph. præter. אֲשֶׁר הָפְקַד, *quod depositum fuerat,* Lev. V. 23. item, visitata est, vel visitabitur, Jerem. VI. 6 partic. præterit. מֻפְקָדִים, *præfecti,* 2 Paral. XXXIV. 12. Hithp. præt. הִתְפָּקְדוּ, *recensiti sunt,* Jud. XX. 15. et forma compositâ ex Hophal et Hithpahel, הָתְפָּקְדוּ, *recensiti sunt,* Num. I. 47. futur. וַיִּתְפָּקֵד, *et numeravit* vel *recensuit se,* Jud. XXI. 9. וַיִּתְפָּקְדוּ, *et numerati sunt,* Jud. XX. 15. ubique in medio Kametz contra normam.

פָּקִיד, m. *præfectus,* 2 Reg. XXV. 19. const. וּפְקִיד, *et præfectus (Levitarum,)* Neh. XI. 22. aff. פְּקִידוֹ, *præfectus ejus,* Jud. IX. 28. plural. פְּקִדִים, *præfecti,* Genes. XLI. 34. cum defectu י: et plenum, פְּקִידִים, Esth. II. 3.

פְּקֻדָּה, f. *præfectura; visitatio, animadversio: recensio, depositum:* לְיוֹם פְּקֻדָּה, *die visitationis,* Ies. X. 3. לִפְקֻדָּה, *in recensionem,* 1 Paral. XXIII. 11. construct. פְּקֻדַּת, *præfectura custodum,* Num. III. 32. aff.

פְּקֻדָּתוֹ, *præfecturam ejus*, Psalm. CIX. 8. plural. פְּקֻדּוֹת, *præfecturæ*, 2 Par. XXIII. 11.

פִּקּוּדִים, m. p. *mandata, commissa, commissiones*, ut vulgò loquuntur: constr. פִּקּוּדֵי, *mandata (Domini,)* Ps. XIX. 9. aff. פִּקֻּדָיו, *mandata ejus*, Psal. CXI. 7.

פִּקָּדוֹן, m. *depositum*, Lev. V. 23.

פְּקִדֻת, fœm. *præfectura*, Jerem. XXXVII. 13.

מִפְקָד, m. *mandatum, præfectura, census*, Neh. V. 31. constr. מִפְקַד־הָעָם, *census populi*, 2 Sam. XXIV. 9. בְּמִפְקַד הַבַּיִת, *in loco constituto et destinato domus*, Ezech. XLIII. 21.

פָּקַח *aperuit:* præt. עֵינָיו פָּקַח, *oculos suos aperuit*, Job. XXVII. 19. participium, פֹּקֵחַ עִוְרִים, *aperiens cæcos*, id est, oculos cœcorum, Psal. CXLVI. 8. Niph. præterit. וְנִפְקְחוּ, *et aperient se oculi vestri*, Gen. III. 5. fut. תִּפָּקַחְנָה, *aperientur oculi cæcorum*, Ies. XXXV. 5.

פִּקֵּחַ, m. *apertus*, scil. oculis, hoc est, *videns*, Exod. IV. 11. plural. הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים, *munus excæcat videntes*, Exod. XXIII. 8.

פְּקַח־קוֹחַ, m. *omnimoda apertio*, Ies. LXI. 1. scribitur ut duæ dictiones, sed est tantùm una, constans ex geminatis duabus radicalibus literis, quo gemina, id est, omnimoda apertio denotatur, juxta Aben Esram. R. Salom. vult קוֹחַ esse nomen separatum, *carcer, captura*, à לָקַח.

פקע פְּקָעִים, m. p. *colocynthidæ*, cucurbitæ sylvestres; vel *fungi*, 1 Reg. VI. 18.

פַּקֻּעֹת, f. p. idem, 2 Reg. IV. 39.

פַּר m. *juvencus*, Exod. XXIX. 1. plur. פָּרִים, *juvenci*, Ex. XXIV. 5. aff. פָּרֶיהָ, *juvencos ejus*, Jer. L. 27.

פָּרָה, f. *juvenca, junix, vacca:* פָּרָה אֲדֻמָּה, *junicem rufam*, Num. XIX. 2. plur. פָּרוֹת, *vaccæ*, Genes. XXXII. 15.

פֶּרֶא m. *onager*, Job. VI. 5. פֶּרֶא אָדָם, *onager homo*, Gen. XVI. 12. id est, ferus homo. Et cum ה vice א, פֶּרֶה, *onager*, Jerem. II. 24. ubi pro fœmina usurpatur: plural. פְּרָאִים, *onagri*, Job. XXIV. 5. יַפְרִיא vide in פָּרָה.

פַּרְבָּר m. *pars exterior*, forâs spectans, 1 Par. XXVI. 18. vox ut videtur Chaldæa, composita ex פְּרַר, *divisit*, vel פְּרִיר, *frustum, pars*, et בַּר, *extra*. Veteres exposuerunt כְּלַפֵּי בַּר, *foras versùs*, Cod. Zevachim cap. 5. fol. 55. quidam retinent vocem Hebræam, quasi nomen proprium: quidam *cellulam* interpretantur.

פָּרַד *separavit, disjunxit:* part. Pahul פְּרֻדוֹת, *separatæ*, id est, exporrectæ, expansæ, Ezech. I. 11. et participio in nomen converso, פְּרֻדוֹת, *grana*, sic dicta, quasi hinc inde separata et dissita, Joël. I. 17. Niph. נִפְרַד, *dividi, disjungi, separari, separare se:* præt. נִפְרַד, *separaverat se*, Jud. IV. 11. et Kametz est propter pausam: נִפְרְדוּ, *divisæ sunt*, Gen. X. 5. participium נִפְרָד, *disparans* vel *separans se*, Proverb. XVIII. 1. id est, qui animo est ab omnibus alieno, et se ex omnium consortio subducit, ut in suo proposito et animi sententia persistat. Pih. futurum, יְפָרֵדוּ, *separant, separationem faciunt*, Hos. IV. 14. Pyh. particip. מְפֹרָד, *dissipatus, divisus*,

Esth. III. 8. Hiph. הִפְרִיד, *separavit, separationem fecit, dissipavit, disjunxit, diremit:* præter. הִפְרִיד, *separabat,* Gen. XXX. 40. particip. מַפְרִיד אַלּוּף, *disjungit ducem,* Prov. XVII. 9. infinit. בְּהַפְרִידוֹ, *cùm dissiparet ille,* Deut. XXXII. 8. futur. יַפְרִיד, *separationem faciet,* Ruth. I. 17. Hithp. præterit. וְהִתְפָּרְדוּ, *et disparant se ossa mea,* Psalm. XXII. 15. futur. יִתְפָּרְדוּ, *dissipantur,* Psalm. XCII. 10.

פֶּרֶד, m. *mulus,* 2 Sam. XVIII. 9. affix. פִּרְדּוֹ, *mulum suum,* 2 Sam. XIII. 29. plural. פְּרָדִים, *muli,* 2 Reg. V. 17. fœmin. פִּרְדָּה, *mula,* 1 Reg. I. 33.

פְּרֻדוֹת, vide initio radicis.

פַּרְדֵּס m. *παράδεισος, paradisus, pomarium,* voluptatis et amœnitatis causâ consitum, Cant. IV. 13. at Neh. II. 8. *sylvam, saltum,* R. Salomon exponit, quo nomine totam regionem comprehendi volunt interpretes a Libano ad Antilibanum, arboribus præstantissimis amœnissimam, in cujus extremitate fuit oppidum nomine Paradisi, cujus meminit Ptolomæus, et Plin. lib. 5. cap. 23. plural. פַּרְדֵּסִים, *pomaria,* Eccl. II. 5. ubi notat Aben Esra, גַּן esse *hortum,* qui varias habeat species arborum, פַּרְדֵּס verò qui unicam tantùm, ut, hortus malorum punicorum, Cant. IV. in quo tantùm fuerunt mala punica. Aliis aliter placet.

פָּרָה *fructuosus fuit, fructum edidit, fœtavit, fœtificavit:* præterit. פָּרוּ, *fœtificaverunt,* Ex. I. 7. וּפָרִינוּ, *et fructuosi sumus,* Gen. XXVI. 22. particip. פֹּרֶה, *fructificans, fructum proferens,* Deut. XXIX. 18. fœmin. irregulare, בֵּן פֹּרָת, *filius fœcundæ, fructiferæ,* scil. arboris, id est, ramus fœcundus, Genes. XLIX. 22. pro פֹּרָה ut quibusdam placet: פֹּרִיָּה, *fructifera,* Psalm. CXXVIII. 3. ubi tertia radicalis ה mutata est in י. Hiph. הִפְרָה, *fructuosum reddidit, fœcundavit, fœtificare fecit:* præteritum, הִפְרַנִי, *fructuosum reddidit me,* Genes. XLI. 52. וְהִפְרֵיתִי, *et fœcundabo te,* Genes. XVII. 6. participium מַפְרְךָ, *fœcundabo,* et Gen. XLVIII. 4. futur. וַיֶּפֶר, *fecit ut fœtificaret,* Psal. CV. 24. et cum א loco ה, יַפְרִיא, *fructificabit,* Hos. XIII. 15.

פְּרִי, m. *fructus,* Gen. I. 11. affix. פִּרְיוֹ, *fructum suum dabit,* Psalm. I. 3. פֶּרְיְךָ, *fructus tuus,* Hos. XIV. 9. פְּרִיהֶם, *fructum eorum,* Amos IX. 14. וּפֶרְיְכֶם, *et fructum vestrum,* Ez. XXXVI. 8. פִּרְיָהֶן, *fructum eorum,* Jer. XXIX. 28.

פֹּארָה, fœm. *ramus,* a fructibus; hinc potiùs secundum Kimchi deduci videtur, quòd א quasi redundans sit: vide supra in פָּאַר.

אַפִּרְיוֹן, m. *thronus, thalamus, lectus conjugalis,* a fœcunditate, Cant. III. 9.

פַּרְוַיִם *Parvajim,* nomen proprium loci, ubi auri præstantissimi copia, 2 Paral. III. 6. quidam regnum Indiæ *Peru* esse putant. In notis interpretis doctissimi, aurum Parvajim: ex Chavila, ubi præstantissimum aurum fuisse, testatur Moses, Gen. II. 11. est enim in ea, sive Characenorum regno, Parbatia (sive Barbatia) oppidum corrupto nomine dictum, pro Parvajimis, Plinius Nat. Hist. lib. 6. cap. 28. quod aurum David ex devictis regibus regioni illi finitimis consecutus, ad hos usus asservarat, 1 Reg. VI. 20. vide זָהָב.

פַּרְוָר m. *suburbium :* plural. בַּפַּרְוָרִים, *in ipsis suburbiis,* 2 Reg. XXIII. 11. Chaldæis usitata vox, ut hîc דִּבְפַּרְוָרַיָּא, *quæ in suburbanis.* item יִרְעֲשׁוּ פַּרְוָרֵיָא, *commovebuntur suburbia,* Ezech. XXVII. 28.

פרז פְּרָזוֹן, masc. *pagus,* absque muro, et metonymicè, *paganus, paganitas,* id est, homines inhabitantes pagos, Jud. V. 7. aff. פִּרְזוֹנוֹ, *pagorum* vel *paganorum ejus,* ver. 11.

פְּרָזוֹת, f. p. *pagi,* Ez. XXXVIII. 11. בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת, *in civitatibus pagorum,* Esth. IX. 19. per hypallagen, pro, in pagis urbium.

פְּרָזִי, m. *paganus,* Deuter. III. 5. plurale contractum הַפְּרָזִים, *pagani,* Esth. IX. 19. pro הַפְּרָזִיִּים, affix. פְּרָזָו, *paganorum ejus,* Hab. III. 14. cum defectu י pro פְּרָזָיו.

פַּרְזֶל m. Chald. *ferrum,* emph. פַּרְזְלָא, Dan. II. 33, 35. et deinceps.

פָּרַח *floruit, effloruit, refloruit, germinavit, regerminavit :* præterit. פָּרַח, *floruerat (virga,)* Num. XVII. 8. פָּרְחָה, *floreat vitis,* Cant. VII. 13. particip. פֹּרֵחַ, *efflorescens, erumpens,* Exod. IX. 9. Hiph. וְהִפְרַחְתִּי, *et facio ut floreat,* Ezech. XVII. 24. et intransitivè, futurum, יַפְרִיחַ, *florebit,* Proverb. XIV. 11. יַפְרִיחוּ, *florebunt, germina profundent,* Psal. XCII. 14. תַּפְרִיחִי, *feceris ut effloresçat,* Ies. XVII. 11.

פֶּרַח, m. *flos,* tam apertus quàm clausus adhuc vel semi-apertus: *germen,* Num. XVII. 23. וּפִרְחָם, *et flos istorum,* Ies. V. 24. plural. וּפְרָחֶיהָ, *et flores ejus,* Exod. XXV. 31. apud Rabbinos, פִּרְחֵי כְהֻנָּה, *flores sacerdotii,* id est, filii in sacerdotio aliquando successuri. Sic sequens.

פִּרְחָח, m. *pubertas,* quasi florida ætas dicta, et metonymicè *puberes filii,* Job. XXX. 12. ח geminatum est.

אֶפְרֹחִים, m. p. *pulli avium,* à plumarum flore sic dicti, Deut. XXII. 6. aff. אֶפְרֹחֶיהָ, *pullos suos,* Psalm. LXXXIV. 4.

פֶּרֶט *particularitas : acini decidui,* quasi uvarum particularitates, Levit. XIX. 10.

פּוֹרְטִים, m. p. *modulantes,* Amos VI. 5. vocibus sc. minutim et in particulas quasi concisis, et sono vibrante ac frequentato, quòd dicimus vulgò quíntíliéren, a chorda, quàm musici quintam vocant. Apud Rabbinos פְּרָטֵי פֶּרֶט, *particulare, speciale :* בִּפְרַט, *particulariter* סִפּוּר פְּרָטִי, *prædicatio particularis :* לִפְרַט קָטוֹן, *ad æram minorem,* omisso scil. millenario, פְּרוּטָה, *numulus.*

פרך פֶּרֶךְ m. *asperitas, sævitia :* בְּפָרֶךְ, *per sævitiam, sæviter,* Exod. I. 13.

פָּרֹכֶת, f. *velum,* quod obductum erat arcæ et dividebat inter sanctum et sanctum sanctorum, Exod. XXVI. 31, 33. hoc in epistola ad Hebræos IX. 3. appellatur δεύτερον καταπέτασμα, *velum secundum,* nempe respectu veli prioris seu anterioris, quod dividebat atrium populi à sancto sacerdotum. Est formæ dagessatæ כַּפֹּרֶת.

פָּרַם *scidit, discidit, dissuit,* propriè secundùm suturam. participium Pahul sive præterit. פְּרֻמִים, *scissa,* Levit. XIII. 45. futurum, לֹא יִפְרֹם, *ne discindito,* Levit. XXI. 10. לֹא תִפְרֹמוּ, *ne discindite,* Lev. X. 6.

פָּרַס *partitus est, divisit,* et ס quandoque in שׂ commutat: præt. וּפָרְשׂוּ, *et dividunt,* Mich. III. 3. partic. פֹּרֵשׂ, *partiens, qui partiatur,* Thren. IV. 4. inf. פָּרֹס, *partiendo, ut partiaris,* Ies. LVIII. 7. fut. יִפְרְסוּ, *partientur* sc. cibum, Jer. XVI. 7. Chald. præter. פְּרֵס, *divisit,* Dan. V. 28. part. præsens plural. וּפַרְסִין, *et dividunt,* Dan. V. 25. partic. præter. fœmin. פְּרִיסַת, *divisum est,* ver. 28. Hiph. præt. הִפְרִיסוּ, *dividunt,* Deut. XIV. 7. הִפְרִיסָה, *dividit,* Lev. XI. 6. part. מַפְרִיס, *dividens,* ver. 4. plur. const. וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה, *et ex dividentibus ungulam,* Lev. XI. 4. cum defectu י in medio, juxta Masorethas. fœm. מַפְרֶסֶת, *dividens,* Lev. XI. 3. diciturque tantùm in hac conjugatione de ungula animalium divisa vel scissa.

פֶּרֶס, m. *ossifraga,* aquilæ species immunda, Lev. XI. 13. alii aliter.

פַּרְסָה, f. *ungula,* à fissura, Levit. XI. 3. plural. פְּרָסוֹת, *ungulæ,* Lev. XI. 3. construct. פַּרְסוֹת, Ies. V. 28. aff. וּפַרְסֹתַיִךְ, *et ungulas tuas,* Mich. IV. 13. et mas. וּפַרְסֵיהֶן, *et ungulas earum,* Zach. XI. 16.

פָּרַע *nudavit, retexit, abstraxit, abjecit, rejecit, deseruit: abstraxit se, recessit, avertit se, retrocessit:* item *ultus est,* ex usu Chaldaico: præterit. וּפָרַע, *et reteget,* Numer. V. 18. כִּי פְרָעֹה, *quòd nudasset eum,* Exod. XXXII. 25. particip. præsens, פּוֹרֵעַ, *abstrahens, rejiciens,* Prov. XIII. 18. part. passivum, פָּרוּעַ, *retectum,* Lev. XIII. 45. infin. בִּפְרֹעַ, *in ulciscendo,* Jud. V. 2. imper. פְּרָעֵהוּ, *abstrahe, abjice eam,* Proverb. IV. 15. futur. אֶפְרַע, *abstraham me, retrocedam,* Ezech. XXIV. 14. יִפְרָע, *reteget,* Levit. XXI. 10. תִּפְרָעוּ, *abstrahite vos,* Prov. VIII. 33. וַתִּפְרְעוּ, *et rejecistis,* Prov. I. 25. Niph. fut. יִפָּרַע, *abstrahitur, avertit se,* Prov. XXIX. 18. Hiph. præter. הִפְרִיעַ, *abstractionem vel aversionem fecerat,* sc. rex Achas, 2 Paral. XXVIII. 19. futur. תַּפְרִיעוּ, *abstrahitis,* Exod. V. 4.

פֶּרַע, m. *coma,* Num. VI. 5. quia quò magis nutritur, eò magis retegitur.

פַּרְעָה, f. *ultio:* plur. פְּרָעוֹת, *ultiones,* Jud. V. 2. constr. פַּרְעוֹת, Deut. XXXII. 42.

*פַּרְעֹשׁ, m. *pulex:* אַחֲרֵי פַּרְעֹשׁ אֶחָד, *post pulicem unum,* 1 Sam. XXIV. 15.

פָּרַץ *rupit, erupit, disrupit, irrupit, perrupit, rupturam fecit, effregit:* item *ursit, institit,* et tum cum præpos. ב construitur, estque significatio petita à פָּצַר per literarum transpositionem. Quandoque est copiæ, pro, *erumpere in multitudinem,* metaphorâ ab exundantibus aquis petitâ. præter. פָּרַץ, *rupit inimicos,* 2 Sam. V. 20. פָּרַצְתָּ, *perrupisti,* Gen. XXXVIII. 29. וּפָרַצְתָּ, *et erumpes* sc. multitudine, Gen. XXVIII. 14. etc. futur. וַיִּפְרָץ־בּוֹ, *et institit in eum, ursit eum,* q. d. irruit vel irrupit in eum, 2 Sam. XIII. 25. וַיִּפְרְצוּ־בוֹ, *et instituerunt apud eum,* 1 Samuel. XXVIII. 23. Niph. particip. (*visio*) נִפְרָץ, *perrupta* scil. in publicum, id est, aperta, 1 Sam. III. 1. Pyh. part. מְפֹרָצֶת, *disruptus,* Nehem. I. 3. Hithp. particip. הַמִּתְפָּרְצִים, *qui abrumpunt se,* abrumpentes se deficiunt, 1 Sam. XXV. 10.

פֶּרֶץ, m. *ruptura, eruptio, irruptio*·

plural. פְּרָצִים, *rupturæ*, Amos IV. 3. aff. פִּרְצֵיהֶן, *rupturas earum*, Amos IX. 11. fœm. בַּפְּרָצוֹת, *ad irruptiones vel rupturas*, Ezech. XIII. 5.

פָּרִיץ, m. *effractor, violentus, latro*, qui leges ac jura præfractâ audaciâ perrumpit, Psalm. XVII. 4. constr. וּפְרִיץ חַיּוֹת, *et violenta bestiarum*, Ies. XXXV. 9. plural. הַמְעָרַת פָּרִצִים, *an ut spelunca effractorum*, Jer. VII. 11. id est, λῃστῶν, *latronum*, Matth. XXI. 23.

מִפְרָצִים, m. p. *rupturæ:* וְעַל־מִפְרָצָיו, *et super rupturis suis*, Jud. V. 17. locis præruptis.

פָּרַק *rupit, abrupit, disrupit, dilaceravit: eripuit, liberavit, asseruit:* præter. וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ, *ut abrumpas jugum ejus*, Gen. XXVII. 40. partic. פֹּרֵק, *dilaceret*, Psalm. VII. 3. *asserens, eripiens*, Thren. V. 8. futurum, וַיִּפְרְקֵנוּ, *et asserit nos*, Ps. CXXXVI. 24. Chald. imper. פְּרֻק, *abrumpe*, Dan. IV. 24. Pih. particip. מְפָרֵק הָרִים, *perfringens montes*, 1 Reg. XIX. 11. imper. פָּרְקוּ, *abrumpite*, Exod. XXXII. 2. futur. יְפָרֵק, *perrumpet*, Zach. XI. 16. Hithp. præt. הִתְפָּרְקוּ, *rupti, fracti sunt* (*rami ejus*,) Ez. XIX. 12. הִתְפָּרְקוּ, *abruperunt sibi*, sive *detraxerunt* (*inaures aureas*,) Exod. XXXII. 24.

פֶּרֶק, m. *diruptio, dilaceratio, laceratum*, Nah. III. 1. at Obad. ver. 14. ab Hebræis exponitur *compitum*, quasi viæ disruptio. Rabbini *caput* libri sic vocant.

פָּרָק, m. *frustum:* constr. וּפְרַק פִּגֻּלִים, *et fragmen* sive *frustum carnium abominandarum*, Ies. LXV. 4. pro quo legendum, juxta Masorethas, וּמְרַק, vide מָרָק.

מַפְרֶקֶת, f. *cervix, compages vertebrarum cervicis*, à nodis et interruptionibus sic dicta: aff. אֶת־מַפְרַקְתּוֹ, *cervicem suam*, 1 Sam. IV. 18.

פרר פָּרוּר, m. *cacabus*, Num. XI. 8. בַּפָּרוּר, *in cacabo*, Jud. VI. 19. cum epenthesi פָּארוּר, *nigror ollaris, pallor livens*, juxta R. Salomonem, Joël. II. 6. at juxta R. Ab. Esram est à פְּאֵר, vide illic.

פָּרַשׁ *exposuit, explanavit, declaravit, explicuit:* infinit. לִפְרֹשׁ לָהֶם, *ad exponendum eis*, Levit. XXIV. 12. Niph. נִפְרַשׁ, *separari, dispergi, dissipari.* part. צֹאנִי נִפְרָשׁוֹת, *ovium suarum dispersarum*, Ez. XXXIV. 12. Pyh. præterit. פֹּרַשׁ, *expositum fuit*, Num. XV. 34. particip. מְפֹרָשׁ, *explanatum*, loco adverbii, *explanatè*, Neh. VIII. 8. Chald. מְפָרַשׁ, *explicatè*, Esr. IV. 18. Hiph. ex alia significatione. fut. יַפְרִשׁ, *punget*, Prov. XXIII. 32.

פָּרָשׁ, masc. *eques*, quòd equum calcaribus (quæ et hinc פְּרִישִׁים, Rabbinis dicuntur) pungat, Nah. III. 3. Aben Esra scribit: Prov. XXIII. 32. פרש dicitur בעבור הפרישים אשר ברגליו, *à calcaribus quæ sunt in pedibus ejus.* Et in Pathach ex forma dagessata שַׁדַּי, פָּרַשׁ וּפֶגֶג, *equitum*, Ezech. XXVI. 10. plural. פָּרָשִׁים, *equites*, Genes. L. 9. aff. וּפָרָשָׁיו, *et equitibus suis*, Ies. XXVIII. 38. Kimchi, *cuspidibus* sive *dentibus illius*, scil. הֶחָרוּץ, *tribulæ*, quæ sunt acutæ et pungentes. Sic esset pronomen affixum absque antecedente substantivo. Nam tribulæ nomen non antecedit.

פֶּרֶשׁ m. *fimus, stercus*, quasi ventris expositum dicas, Mal. II. 3. aff. פִּרְשׁוֹ, *fimum ejus*, Exod. XXIX. 14.

פָּרָשָׁה, fœm. *expositio, explicatio:* const. וְאֵת פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף, *et expositionem argenti,* Esth. IV. 7. וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי, *et explicatio amplitudinis Mordechai,* Esth. X. 2.

פָּרַשׂ *pandit, expandit, explicavit, extendit:* præteritum, פָּרַשׂ עָנָן, *expandit nubem,* Ps. CV. 39. וּפָרַשְׂתָּ, *et expandes,* Job. XI. 13. part. rete פֹּרֵשׂ, *pandit,* Prov. XXIX. 5. aliam significationem vide in פָּרַס. part. præteritum, פָּרֻשׂ, *expansum,* Joël. II. 2. etc. Niph. futur. יִפָּרֵשׂוּ, *dispandentur,* Ezech. XVII. 21. id est, dispergentur. Pih. præt. וּפֵרַשׂ יָדָיו, *et expandet manus suas,* Ies. XXV. 11. פֵּרַשְׂתִּי, *expandi vos,* Zach. II. 10. פֵּרְשָׂה, *expandat,* Thren. I. 17. etc.

מִפְרָשׂ, m *extensio.* plur. const. מִפְרְשֵׂי עָב, *extensiones nubis,* Job. XXXVI. 29.

פַּרְשֶׁגֶן m. Chald. *exemplum, exemplar,* פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא, *exemplar epistolæ,* Esr. IV. 11. vide et VII. 11.

פַּרְשְׁדֹנָה *podex,* Jud. III. 22. secundum paraphrasten Chaldæum est compositum ex פֶּרֶשׁ, *fimus* et שְׁדֵי vel שָׁדָה, *effudit,* quasi dicas locum effusionis excrementi: vel simpliciter, *excrementum,* ut Chaldæus, אוּכְלֵיהּ, quod sic aliquando cibum concoctum et excrementum digestum significat.

פַּרְשֵׁז Pih. *expandit:* præterit. פַּרְשֵׁז עָלָיו עֲנָנוֹ, *expandit super eum nubem suam,* Job. XXVI. 9. et Pathach est loco Chirek, ex forma Chaldaica, cui simile vide in קִיר.

פְּרָת masc. *Euphrates,* fluvius quartus paradisi, Gen. II. 14. Græcè Εὐφράτης, quod putant factum ex הוּא פְּרָת.

פַּרְתְּמִים m. p. *proceres, præfecti, dominatores,* Dan. I. 3. Esth. I. 3. R. Salomon scribit, linguâ Persicâ esse idem quod שלטונים, *dominatores.*

פָּשָׂה *expandit, diffudit se:* præt. פָּשָׂה הַנֶּגַע, *diffudit se plaga,* Levit. XIII. 5. פָּשְׂתָה, *diffudit se,* ver. 8. futur. et infin. פָּשֹׂה יִפְשֶׂה, *diffundendo diffudit se,* ver. 35.

פִּשַּׁח Pih. *discerpsit, discidit.* futurum, וַיְפַשְּׁחֵנִי, *et discerpsit me,* Thren. III. 11. propriè Chaldaicum est: ut וַיְפַשַּׁח שְׁמוּאֵל, *et discerpsit Samuel (Agagum,)* 1 Samuel. XV. 33. Syrè נְפַשְּׁחוּנֵהּ, *discerpent eum,* Luc. XXIII. 11. et alibi.

פָּשַׁט *exuit, detraxit, nudavit, spoliavit: irruit, irrupit, diffudit se, grassatus est:* construitur cum accus. et præpos. עַל, אֶל, et בְּ. præterit. פָּשַׁט, *irruit latro,* Hos. VII. 1. וּפָשַׁטְתָּ, *et irrues,* Jud. IX. 33. פָּשַׁטְתִּי, *exui tunicam meam,* Cant. V. 3. infinitiv. פָּשְׁטָה, *spoliare,* Ies. XXXII. 11. pro לִפְשׁוֹט, cum ה paragogico, antecedente Cholem præter normam. Est autem infinitivus pro imperativo, פְּשׁוֹטְנָה, *spoliate.* Simile in עֹרָה. Pih. infin. לְפַשֵּׁט, *ad spoliandum,* 1 Sam. XXXI. 8. Hiph. præter. הִפְשִׁיט, *detraxit,* Job. XIX. 9. וְהִפְשִׁיט, *et detrahet,* sc. pellem, id est, excoriabit, Lev. I. 6. וְהִפְשִׁיטוּ, *et exuent te,* Ezech. XVI. 39. Hithp futur. וַיִּתְפַּשֵּׁט, *et exuit se,* 1 Sam. XVIII. 4.

פָּשַׁע *defecit, prævaricatus est, rebellavit:* latiùs propriè patet, quam מָרַד. Aben Esra scribit, Hos. XIV. 10. שיוצאים מהרשות esse פּוֹשְׁעִים, *qui egrediuntur ex potestate,* qui ex potestate legitimi magistratus se eximunt, eique se opponunt. Vide Kimchium, Ps. XXV. 7. sæpiùs construitur cum בְּ, quasi dicas, *rebellare in* vel *contra aliquem.* præt. פָּשַׁע בִּי, *rebellavit contra me, defecit à me,* 2 Reg. III. 7. פָּשְׁעוּ־בָךְ, *defecerunt à te,* 1 Reg. VIII. 50. Niph. præter. vel partic. אָח נִפְשָׁע, *frater defectione læsus* vel *offensus,* vel, *frater deficiens, rebellans,* Prov. XVIII. 19.

פֶּשַׁע, m. *defectio, rebellio, prævaricatio:* Kimchi, Psalm. XXV. 7. explicat per מֶרֶד, *rebellionem,* id est, peccatum quod scienter et contumaciter committitur: aff. פִּשְׁעוֹ, *defectionis suæ,* Ezech. XXXIII. 12. plur. פְּשָׁעִים, *prævaricationes,* Prov. X. 12. construct. פִּשְׁעֵי, Amos I. 3. aff. פְּשָׁעֶיךָ, *prævaricationes tuas,* Ies. XLIII. 25. פִּשְׁעֵיהֶם, *rebellionibus eorum,* 1 Reg. VIII. 50.

פָּשַׂע *incessit, gressus, ingressus est:* futur. אֶפְשְׂעָה בָהּ, *ingrediar contra eum,* Ies. XXVII. 4.

פֶּשַׂע, m. *passus, gressus, gradus,* 1 Sam. XX. 3.

מִפְשָׂעָה, f. *gradatio, gradificatio.* propriè; *coxendix,* quòd ibi gressus incipit: עַד־מִפְשָׂעָה, *usque ad coxendices,* 1 Par. XIX. 4. id est, nates, quæ pro more scripturæ sic honestè appellantur. In Samuele pro hac voce est עַד שְׁתוֹתֵיהֶם quod idem, 2 Sam. X. 4.

פָּשַׂק *divaricavit:* partic. פֹּשֵׂק, *divaricans labia sua,* Prov. XIII. 3. Pih. futur. וַתְּפַשְּׂקִי, *et divaricasti (pedes tuos,)* Ezech. XVI. 25.

פְּשַׁר Chald. *interpretatus est:* infin. לְמִפְשַׁר, *interpretari,* Dan. V. 16. Pahel particip. מְפַשַּׁר, *interpretans,* Dan. V. 12.

פְּשַׁר, m. emph. פִּשְׁרָא, *interpretatio,* Dan. IV. 3. וּפִשְׁרָא נְחַוֵּא, *et interpretationem indicabimus,* Dan. II. 4. aff. וּפִשְׁרֵהּ, *et interpretationem ejus,* Dan. II. 36. pro quo bis scribitur פִּשְׁרֵא, IV. 15. et V. 8. plur. פִּשְׁרִין לְמִפְרַשׁ, *interpretationes interpretari,* Dan. V. 16.

פֵּשֶׁר, m. *interpretatio,* Eccl. VIII. 1.

פשת פִּשְׁתָּה, fœm. *linum,* Ies. XLII. 3. Exod. IX. 31. aff. וּפִשְׁתִּי, *et linum meum,* Hos. II. 9. contractè pro פִּשְׁתָּתִי, cui simile vide in בִּין inter nomina: pl. פִּשְׁתִּים, *lina,* Ies. XIX. 8. לַפִּשְׁתִּים, *linorum,* id est, lineorum, Lev. XIII. 48. construct. בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ, *in linis ligni,* Ies. II. 6. id est, in stipulis lini, per hypallagen, quasi à sing. פִּשְׁתָּה.

פתא פִּתְאֹם, *subitò, repentè,* Malach. III. 1. referunt ad פָּתָה, et מ utroque modo est formativum ut in שִׁלְשֹׁם.

פְּתִיגִיל masc. *toga,* muliebris exterior, Ies. III. 24. vestis tenuis ac subtilis Phrygionica, quæ ponebatur super omnes vestes, scribit Ab. Esra. R. Salomon cum Talmudicis *semicinctum, ventrale,* exponit.

פִּתְגָם m. Chald. et emph. פִּתְגָמָא, *verbum, sermo, narratio, res, negotium,* latè ut דְּבַר Hebræis: עַל־דְּנָה־פִּתְגָם, *super hoc negotio,* Dan. III. 16. פִּתְגָמָא, *narrationem,* Esræ V. 7. hinc Hebraicè est *sententia,*

ecretum, Eccl. VIII. 11. Esth. I. 0.

פָּתָה *seductus, pellectus, persua-us fuit,* tàm in bonum quàm in ma-um: part. פֹּתֶה, vide inter nomina. ut. יִפְתֶּה, *seducatur,* Deut. XI. 16. וַיִּפְ, *et pellectus est,* Job. XXXI. 7. Niph. præter. נִפְתָּה, *pellectus fuit,* Job. XXXI. 9. fut. וָאֶפָּת, *et ellectus sum,* Jerem. XX. 7. Pih. פִּתָּ, *pellexit, allexit, decepit* blan-iendo: hinc juxta quosdam præte-itum irregulare, וַהֲפִתִּית, *et nun-uid pellecturus esses?* Prov. XXIV. 8. q. d. minimè debes pellicere uenquam labiis tuis, ut det falsum estimonium: at negat Elias Levita opulam ו ante ה interrogativum oni: vide in פָּתַת ampliùs, פִּתִּיתַנִי, *ellexisti me,* Jerem. XX. 7. particip. מְפַתֶּי, *pellecturus sum eam,* Hos. II. 4. ubi est י loco tertiæ radicalis ה, uæ aliâs solet abjici. Pyh. futur. יְפֻתֶּ, *pellectus fuerit,* Ezech. XIV. . יְפֻתֶּה קָצִין, *pellicietur princeps,* Prov. XXV. 15. Hiph. futurum, per pocopam, יַפְתְּ, *dilatet,* juxta para-hrasten Chaldæum et plerosque Hebræos, Genes. IX. 27. nam ita oc verbum Chaldæis usurpatur. Quidam *alliciet,* scil. ut suo tempore d cultum Dei et tentoria Sem, id st, ecclesiam, accedat.

פֶּתֶה, m. *simplex, fatuus, imperi-us,* qui facilè pellicitur et blanditiis educitur, Job. V. 2. וּלְפֹתֶה שְׂפָתָיו, *t simplici labiis suis,* Prov. XX. 19. œmin. יוֹנָה פוֹתָה, *columba simplex, fatua,* Hos. VII. 11.

פֶּתִי, m. idem: et substantivè, *fa-uitas, simplicitas,* Prov. I. 22. plur. פְּתָיִם, *fatui,* Prov. I. 22. pro פְּתָאיִם, ut sequitur: פְּתָיִים, *simplices,* Psalm. CXIX. 130. et cum epenthesi Aleph. פְּתָאִים, Prov. IX. 6.

פְּתַיּוּת, fœm. *fatuitas, simplicitas,* Prov. IX. 13.

פְּתָא, masc. Chald. *latitudo:* affix. פְּתָיֵהּ, *latitudo ejus,* Esr. VI. 3.

פָּתַח *aperuit,* metaphoricè, *solvit, retexit, pandit, explicavit: strinxit,* cùm de gladio dicitur, præter. פָּתַח, *solvebat,* Ies. XIV. 17. וּפָתַחְתָּ, *et aperies,* 2 Reg. IX. 3. etc. Niph. præter. נִפְתַּח, *solvetur,* Ies. V. 27. נִפְתְּחוּ, *aperti sunt,* Ezech. I. 1. particip. נִפְתָּח, *apertus,* Zach. XIII. 1. infin. לְהִפָּתַח, *ad solvendum,* Ies. LI. 14. fut. יִפָּתֵחַ, *aperietur,* Ezech. XLIV. 2. Pih. פִּתַּח, *aperuit, solvit, sculpsit, insculpsit: sulcavit:* præter. פִּתַּח, *solvit,* Job. XXX. 11. et intransitivè, פִּתַּח, *aperuit se prima uva,* Cant. VII. 13. quasi pro passivo פֻּתַּח positum: et sic accipiendum tradunt, Ies. XLVIII. 8. et LX. 11. וּפִתַּח, *cùm insculpsisset,* 2 Par. III. 7. futur. יְפַתַּח, *sulcabit, proscindet.* q. d. aperiet terram, Ies. XXVIII. 24. Pyh. particip. מְפֻתָּחֹת, *sculptos,* Exod. XXXIX. 6. Chald. præterit. passivum Pehil, פְּתִיחוּ, *aperti sunt,* Dan. VII. 10. particip. plural. פְּתִיחָן, *apertæ,* Dan. VI. 11. Hithp. imp. הִתְפַּתְּחִי, *explica, solve te,* Ies. LII. 2.

פֶּתַח, m. *janua, ostium, fores,* et semel cum Tzere, פֵּתַח, *aditus, ingressus,* Psalm. CXIX. 130. affix פִּתְחוֹ, *januam suam,* Prov. XVII. 19. plur. פְּתָחִים, *ostia,* Prov. VIII. 3. construct. פִּתְחֵי, Ies. XIII. 2. aff. פְּתָחָי, *foribus meis,* Prov. VIII.

34. וּכְפִתְחֵיהֶן, *et sicut ostia eorum*, Ezech. XLII. 11. בִּפְתָחֶיהָ, *in ostiis suis*, Mich. V. 5. R. Salomon, *in ostiis provinciarum:* Aben Esræ, *ensibus suis*, ex significato nominis sequentis.

פְּתִיחוֹת, f. p. *stricti gladii*, Psalm. LV. 22.

פִּתּוּחַ, masc. *sculptura, cœlatura*, 2 Par. II. 14. affix. מְפַתֵּחַ פִּתּוּחָהּ, *sculpturus sculpturam ejus*, Zach. III. 9. plural. לְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים, *ad sculpendum sculpturas*, 2 Paral. II. 7. construct. פִּתּוּחֵי חֹתָם, *sculpturis sigilli*, Ex. XXVIII. 11. aff. פִּתּוּחֶיהָ, *sculpturas ejus*, Psal. LXXIV. 6.

פִּתְחוֹן, m. *apertio, apertura*, Ez. XXIX. 21.

מַפְתֵּחַ, m. *clavis*, ab aperiendo, Ies. XXII. 22.

מִפְתָּח, m. *apertio:* const. וּמִפְתַּח שְׂפָתַי, *apertio labiorum meorum*, Prov. VIII. 6.

פתל Niph. נִפְתַּל, *luctari, contorqueri, intorqueri*, ut fit luctando. præter. נִפְתַּלְתִּי, *luctata sum*, Genes. XXX. 8. part. נִפְתָּל, *contortum, distortum*, Prov. VIII. 8. plural. וַעֲצַת נִפְתָּלִים, *et consilium obtortorum* vel *reluctantium*, Job. V. 13. Hithp. fut. עִם־עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל, *cum perverso eluctaris*, Psal. XVIII. 27. id est, luctaris cum eo, donec deviceris, Aben Esra: vel juxta significationem participii, *cum perverso distortum te exhibes*, hoc est, reddis ipsi juxta vias ipsius distortas, ut Pharaoni: sic derisores ipse deridet, Prov. III. 34. id est, reddit ipsis, ut in sua derisione corruant, R. Sal. cæterùm, 2 Sam. XXII. 27. scribitur תִּתַּפָּל contractè pro תִּתְפַּתָּל ut sc. sit conjugium inter hoc verbum et præcedentia תִּתַּמָּם, תִּתָּבָר, ut R. Sal. loquitur.

פְּתִיל, m. *filum, funiculus, panniculus contortus: vitta, sudarium:* צָמִיד פְּתִיל עָלָיו, *conjunctus panniculus super eo*, Num. XIX. 15. constr. עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת, *cum vitta hyacinthina*, Exod. XXVIII. 37. פְּתִיל תְּכֵלֶת, *filum hyacinthinum*, Num. XV. 38. פְּתִיל־הַנְּעֹרֶת, *filum stupæ*, Jud. XVI. 9. affix. וּפְתִילְךָ, *et sudarium tuum*, Gen. XXXVIII. 18. alii, *linteum capitis:* alii *pallium* explicant: plural. וְהַפְּתִילִים, *et fasciæ, lintea* vel *sudaria*, Genes. XXXVIII. 25. פְּתִילִם, *filamenta*, Exod. XXXIX. 3. defecte sine י.

פְּתַלְתֹּל, m. *contortissimum*, Deut. XXXII. 5.

נַפְתּוּלִים, m. p. *luctationes*, constr. נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים, *luctationibus Dei*, Gen. XXX. 8. id est, maximis; vide similem locutionem in לְהָב.

פֶּתֶן m. *aspis*, Psalm. LVIII. 5. plur. וְרֹאשׁ פְּתָנִים, *et venenum aspidum*, Deut. XXXII. 33.

מִפְתָּן, m. *limen*, inferius propriè, Soph. I. 9. construct. עַל מִפְתַּן דָּגוֹן, *super limen Dagonis*, 1 Sam. V. 5.

פֶּתַע *repentè, momentò, ad momentum, derepentè:* בְּפֶתַע פִּתְאֹם *repentè, subitò*, Numer. VI. 9. sic, לְפֶתַע פִּתְאֹם, Ies. XXIX. 5. aut versim, פִּתְאֹם לְפֶתַע, Ies. XXX. 13. quæ rem maximè improvisam et subitam denotant.

פָּתַר *interpretatus est*, Genes XL. 22. partic. פֹּתֵר, *interpres*, Gen. XLI. 8. infin. לִפְתֹּר, *ad interpretan-*

dum, ver. 15. וּפִתְרֹ־לָנוּ, *et interpretetur nobis*, ver. 12.

פִּתְרוֹן, masc. *interpretatio*, Gen. XLI. 11. affix. פִּתְרוֹנוֹ, *interpretatio ejus*, Gen. XL. 12. plur. פִּתְרֹנִים, Gen. XL. 8.

פַּתְשֶׁגֶן masc. *exemplum, exemplar*: פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב, *exemplar scripti istius*, Esth. III. 14. idem quod suprà פַּרְשֶׁגֶן.

פָּתַת *fregit*: infinitiv. פָּתוֹת, *frangendo*, Lev. II. 6. Hiph. præter. וְהִפְתִּית, *et (ne) confringas, atteras*, pro הֲפִתּוֹת, Prov. XXIV. 28. compositum ex hujus verbi forma et פָּתָה, vide illic.

פַּת, f. *frustum, buccea, buccella, portio*, quasi fragmentum dicas: פַּת־לֶחֶם, *frustum panis*, Genes. XVIII. 5. מִפִּתּוֹ, *de buccella ejus*, vel *frusto panis ejus*, 2 Sam. XII. 3. פִּתְּךָ, *bucceam tuam*, Prov. XXIII. 8. plural. כְפִתִּים, *tanquam frusta*, Psalmus CXLVII. 17.

פְּתוֹתִים, m. p. *frusta*: construct. וּבִפְתוֹתֵי לֶחֶם, *et pro frustulis panis*, Ez. XIII. 19.

צ

צאל צֶאֱלִים, m. p. *umbrosa*, umbrosæ arbores, Job. XL. 21, 22. quod non alienè ad צָלַל referunt, ut א sit loco literæ geminandæ, quod et aliâs fit: vide illic.

צאן c. *oves, grex, greges*, ovium sc. et caprarum, minorum pascualium utriusque speciei, et semper collectivè sumitur. Inde et cum plurali construitur: צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, *ovium tria millia*, 1 Sam. XXV. 2. צֹאן אוֹבְדוֹת, *oves pereuntes, perditæ*, Jer. L. 6. aff. צֹאנוֹ, *oves suas*, Gen. XXXI. 19. צֹאנָם, *greges eorum*, Gen. XXXIV. 28. hinc anomalum, cum א mobili et transposito, לְצֹנַאֲכֶם, *pro gregibus vestris*, Num. XXXII. 24. et aliter, צֹנֶה, *oves, greges*, Psal. VIII. 8.

צַאֲנָן, m. *pecorosus locus*, Mich. I. 11. proprium nomen urbis est.

*צָב, vide infrà in צבה.

צְבָא צְבָה, Chald. *voluit, optavit, cupivit*. præterit. צְבִית, *volui*, Dan. VII. 19. partic. דִּי הֲוָה צָבֵא, *quem erat volens, quem volebat*, Dan. V. 19. infinit. כְּמִצְבְּיֵהּ, *secundum velle suum, pro voluntate sua*, Dan. IV. 32. futur. יִצְבֵּא, *voluerit*, Dan. IV. 14.

צְבוּ, f. Chald. per apocopam, pro צְבוּת, *voluntas*, Dan. VI. 18.

צָבָא *militare, ministrare, turmatim concurrere*. præter. בְּמַרְאוֹת הַצֹּבְאוֹת, *cum* vel *ex speculis mulierum ministrantium* sive *turmatim convenientium*, אֲשֶׁר־צָבְאוּ, *quæ turmatim congregabant se*, Ex. XXXVIII. 8. sic 1 Sam. II. 22. part. הַצֹּבְאִים, *qui militaverant*, Num. XXXI. 42. hinc contractum, צֹבֶיהָ, *militantes contra eam*, Iesaias XXIX. 7. pro צֹבְאֶיהָ. infin. לִצְבֹּא, *ad militandum*,

obeundum ministerium, Num. IV. 23. futur. וַיִּצְבְּאוּ, *et militarunt*, Num. XXXI. 7. Hiph. *exercitum conscribere: militem facere:* part. הַמַּצְבִּא, *qui exercitum conscribebat*, 2 Reg. XXV. 19.

צָבָא, m. *exercitus, militia: tempus militiæ*, Job. VII. 1. semel, מִצָּבָה, *propter exercitum, cum* ה *loco* א, Zach. IX. 8. constr. צְבָא יִשְׂרָאֵל, *exercitus Israël*, 1 Reg. II. 32. affix. צְבָאָם, *exercitus eorum*, Gen. II. 1. צְבָאִי, *militiæ meæ*, id est, præfiniti temporis militiæ, quam in hac vita milito, Job. XIV. 14. sic צְבָאָהּ, *tempus præfinitum ejus*, Ies. XL. 2. plur. cum aff. צְבָאָיו, *exercitus ejus*, Ps. CIII. 31. et fœm. יְהוָֹה צְבָאוֹת *Dominus exercituum*, Psal. XXIV. 10. aliam ejus significationem vide in seq. radice: constr. צִבְאוֹת, Ex. XII. 41. aff. אֶת־צִבְאֹתַי, *exercitus meos*, Exod. VII. 4.

צָבָה *intumuit:* præterit. צָבְתָה בִטְנָהּ, *intumuit venter ejus*, Num. V. 27. particip. צָבֶה, vide in præc. radice. Hiph. infin. לַצְבּוֹת, *ad tumidum reddendum*, Num. V. 22. pro לְהַצְבּוֹת.

צָב, m. *tumidum, tumens:* metaphoricè *cameratum*, Numer. VII. 3. *bufo, testudo*, quia ejus operimentum cameratum est, Levit. XI. 29. plur. צַבִּים, *currus camerati*, Ies. LXVI. 20. fœminin. צָבָה, *tumens*, Numer. V. 21.

צְבִי, m. *decus, gloria, ornamentum*, sic dicta, quòd hæc animum tumidum reddant: לַעֲטֶרֶת צְבִי, *pro corona decoris*, Ies. XXVIII. 5. וְאֶל־הַצֶּבִי, *et versus decus ipsum*, Dan. VIII. 9. id est, Judæam quæ hoc elogio aliquoties appellatur, ut Psal. XLVIII. 3. Ezech. XX. 6. Dan. XI. 16. et secundum aliam significationem, *caprea, capreolus*, Deuter. XII. 22. et XIV. 5. 1 Reg. IV. 23. plur. הַצְּבָיִם, *caprearum*, 2 Sam. II. 18. et deficit in eo י plurale, et sic cum epenthesi א, וְכִצְבָאִים, *et sicut capreæ*, 1 Par. XII. 8. similis flexio in פְּתִי, de quo in פָּתָה. et fœmin. צְבִיָּה, *caprea*, Cant. IV. 5. plural. בִּצְבָאוֹת, *cum capreis*, Cant. II. 7.

צָבַט *porrexit:* fut. וַיִּצְבָּט־לָהּ *et porrexit ei*, Ruth. II. 14. Targum, וְאוֹשִׁיט.

צָבַע *pinxit, tinxit, coloravit:* Chaldæis usitatius est: part. Pahul, הַעַיִט צָבוּעַ, *avis colorata*, Jer. XII. 9. id est, fœdata sanguine, juxta R. Salomonem: vel, *digitata*, hoc est, rapax, uncis unguibus in prædam involans, ex significatione nominis אֶצְבַּע quod sequitur. Chald. part. Pahel, מְצַבְּעִין, *tingunt, intingunt*, Dan. IV. 22. Ithpeh. יִצְטַבַּע, *tingatur*, Dan. IV. 12.

צֶבַע, m. *color, tinctura: versicolor, coloratum:* plur. שְׁלַל צְבָעִים, *præda versicolorum*, Jud. V. 30.

אֶצְבַּע, f. *digitus*, à pingendo, aff. אֶת־אֶצְבָּעוֹ, *digitum suum*, Lev. IV. 6. plur. אֶצְבָּעוֹת, *digiti*, Jerem. LII. 21. construct. וְאֶצְבְּעוֹת יָדָיו, *et digiti manuum ejus*, 2 Sam. XXI. 20. aff. אֶצְבְּעֹתֶיךָ, *digitorum tuorum*, Psalm. VIII. 4. Chald. plur. אֶצְבְּעָן, *digiti*, Dan. V. 5. emph. אֶצְבְּעָתָא, Daniel. II. 41. constr. וְאֶצְבְּעַת רַגְלַיָּא, *et digiti pedum*, Dan. II. 42. porrò digitorum nomina apud Talmudicos hæc recensentur: זֶרֶת, *minimus*, קְמִיצָה, *annularis*, אַמָּה, *medius*,

אֶצְבַּע, *index*, גּוֹדֶל, *pollex*. Quærunt etiam quare sint, משופות כיתדות, *acuti instar clavorum?* respondent, שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח אצבעותיו באזניו, *quod si audiat homo verbum inhonestum, infigat digitos suos in aures suas, ne illud audiat*: Ketubh, fol. 5. 2.

צָבַר *congessit, collegit, coacervavit, congregavit*: futur. יִצְבֹּר, *congregat*, Psalm. XXXIX. 7. וַתִּצְבָּר־כֶּסֶף, *et coacervaverit argentum*, Zach. IX. 3.

צִבֻּרִים, m. p. *acervi*, 2 Reg. X. 8.

צֶבֶת m. *manipulus, fasciculus*: plural. מִן־הַצְּבָתִים, *de manipulis*, Ruth. II. 16.

*צדא, Vide mox infra in צָדָה.

צדד צַד, m. *latus*: עַל־צַד, *ad latus*, Ies. LX. 4. aff. מִצִּדּוֹ, *ex latere ejus*, 1 Sam. VI. 8. צִדָּה, *ad latus ejus*, 1 Sam. XX. 20. cum defectu Mappik: plural. לְצִדִּים, *ad latera*, Jud. II. 3. id est, in flagella ad latera vestra, ex Jos. XXIII. 13. alii, *in vepres ad latera*: alii *in retia*, quasi pro צָדִים, vocali longa in brevem et Dagesch conversâ, ut fit quoque in צִנִּים. Chaldæus מְעִיקִין, *hostes*, quasi legerit צָרִים, cum ר. construct. צִדֵּי, *latera*, Exod. XXVI. 13. affix. בְּצִדֵּיכֶם, *in lateribus vestris*, Jos. XXIII. 13. Chald. לְצַד, *ad latus, adversus, contra*, Dan. VII. 25. מִצַּד, *a latere, ex parte, ratione, propter*, Dan. VI. 5.

צָדָה *quærere, venari*: includit certum consilium et propositum: præter. צָדָה, *quæsierit*, Exod. XXI. 13. particip. צֹדֶה, *venaris*, 1 Samuel. XXIV. 12. Niph. נִצְדָּה, *vastari, desolari*, ex usu Chaldaico: præterit נִצְדּוּ, *desolatæ sunt*, Soph. III. 6.

צְדִיָּה, fœm. *industria, propositum*, studium certum quo aliquid agere conamur: בְּלֹא צְדִיָּה, *absque proposito, non de industria*, Numer. XXXV. 22. בִּצְדִיָּה, *de industria*, ver. 20. Chald. הַצְדָּא, *num de industria? an certo consilio?* Dan. III. 14. vel *verúmne est veréne?* juxta Ab. Esra.

צָדַק *justificari, justum esse, haberi vel, asserere se*: præt. צָדַקְתָּ, *justus es*, Job. XXXIII. 12. וְצָדַקְתִּי, *et si justus sim*, Job. X. 15. futur. אֶצְדָּק, *si justum assererem me*, Job. IX. 20. Niphil, præterit. וְנִצְדַּק, *et justificabitur*, Dan. VIII. 14. Pih. צִדֵּק, *justificavit, justum asseruit*: præterit. צִדְּקָה, *justificat*, Jer. III. 11. infinit. עַל־צַדְּקוֹ נַפְשׁוֹ, *eo quòd justificaret, justum assereret animam suam*, Job. XXXII. 2. בְּצַדֶּקְתֵּךְ, *quum justifices tu*, Ezech. XVI. 52. ex forma paragogica צַדְּקָה. futur. וַתְּצַדְּקִי, *et justificasti* (*sorores tuas*,) Ezech. XVI. 51. Hiph. הִצְדִּיק, *justificavit, justum pronunciavit, absolvit*: præt. וְהִצְדַּקְתִּיו, *et justum pronunciarem ipsum*, 2 Sam. XV. 4. particip. מַצְדִּיק רָשָׁע, *absolvens improbum*, Prov. XVII. 15. etc. Hithp. fut. נִצְטַדָּק, *justificabimus nos*, Gen. XLIV. 16.

צַדִּיק, m. *justus*, Gen. VI. 9. plur. צַדִּיקִים, *justi*, Psalm. I. 5. et defectè, הַצַּדִּקִם, *justos*, Gen. XVIII. 24.

צֶדֶק, m. *justitia*, Deut. XVI. 20. aff. צִדְקוֹ, *justitiam ejus*, Psal. L. 6. affix. צִדְקֶךָ, *justitiam tuam*, Psalm. XXXV. 28.

צְדָקָה, f. *justitia*, Ies. XLV. 23. apud Rabbinos etiam est *eleemosyna*, quòd justum sit, et justitiæ symbolum, pauperibus succurrere. Chald. בְּצִדְקָה, *justitia*, Dan. IV. 24. construct. צִדְקַת, Ezech. XVIII. 20. aff. צִדְקָתוֹ, *justitiam ejus*, Psalm. XXII. 32. plural. עֹשֵׂה צְדָקוֹת, *exercens justitias*, Psal. CIII. 6. const. צִדְקוֹת, Mich. VI. 5. aff. צִדְקוֹתֵינוּ, *justitiæ nostræ*, Ies. LXIV. 5.

צהב צָהֹב, m. *fulvus*, Levit. XIII. 30. Jonathan, *splendens ut aurum*. Nam convenit cum זָהָב, commutatis ז et צ ut in עָלַז et עָלַץ. Hoph. particip. מֻצְהָב, *fulgens*, Esr. VIII. 27.

צהל *hinnivit*: verbum equorum proprium, ex lætitia et lascivia hinnientium: metaphoricè hominibus tribuitur, pro, *claram, lætam vocem edere, jubilare*: præterit. צָהֲלוּ, *hinnient*, Ies. XXIV. 14. צָהֲלָה, *jubilabat*, Esth. VIII. 15. imperativ. צַהֲלוּ, *jubilate*, Jer. XXXI. 7. צַהֲלִי קוֹלֵךְ, *claram ede vocem tuam*, Ies. X. 30. fut. אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יְצַהֵלוּ, *ad uxorem proximi sui adhinniunt*, Jerem. V. 8. Hiph. infinit. לְהַצְהִיל פָּנִים, *lætam efficiendo faciem*, Psal. CIV. 15.

מִצְהָלוֹת, f. p. *hinnitus*: constr. מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו, *a sono hinnituum robustorum ejus*, Jer. VIII. 16. aff. וּמִצְהֲלוֹתַיִךְ, *et hinnitus tui*, Jer. XIII. 27.

צהר צֹהַר, m. *lumen, splendor, fenestra*, Genes. VI. 16. sic dicta, quòd lucem transmittit. Verbum צְהַר, *lucere*, Chaldæis usitatum est.

צָהֳרַיִם, m. d. *meridies*, quia diem, in duas partes æquas dividit, et geminæ lucis, antemeridianæ et vespertinæ, medium est interstitium et terminus. Est autem formæ אָזְנַיִם ac proinde primum Kametz est breve: בְּעֵת צָהֳרַיִם, *tempore meridiano*, Jer. XX. 16. בַּצָּהֳרָיִם, *in meridie*, Gen. XLIII. 16.

יִצְהָר, masc. *oleum*, a pellucido colore, 2 Reg. XVIII. 32. aff. וְיִצְהָרֶךָ, *et oleum tuum*, Deut. VII. 13.

הִצְהִיר, Hiph. *oleum facere* vel *exprimere*: futur. יַצְהִירוּ, *oleum exprimunt*, Job. XXIV. 11.

*צוא צוֹאָה, *excrementum*, vide in יצא.

*צְוָאר, vide infrà in צור.

צוד *venatus est*: præterit. צָדוּ צְעָדֵינוּ, *venati sunt gressus nostros*; Thren. IV. 18. id est Milrah præter morem. partic. הַצָּד, *qui venatus est*, Gen. XXVII. 33. etc. Pih. particip. מְצֹדְדוֹת, *venamini*, Ezech. XIII. 20. infin. לְצוֹדֵד, *ad venandum*, ver. 18. futurum, תְּצוֹדֵדְנָה, *venamini*, ibid. Hithp. præter. הִצְטַיַּדְנוּ, *in viaticum sumpsimus*, Jos. IX. 12. ex significatione sequentis nominis צַיִד.

צַיָּד, m. *venator*: plur. צַיָּדִים, *venatores*, Jer. XVI. 16.

צַיִד, masc. *venatio*: Genes. X. 9. item, *esca, viaticum, commeatus*, Neh. XIII. 15. construct. צֵיד חַיָּה, *venationem bestiæ*, Levit. XVII. 13. affix. צֵידוֹ, *venationem suam*, Prov. XII. 27.

צֵידָה צֵדָה, fœm. *viaticum*, Gen XLII. 25. Jos. IX. 11.

מָצוֹד, masc. *rete*, propriè venatorium: aff. וּמְצוּדוֹ, *et rete suum*, Job. XIX. 6.

מְצוּדָה, f. *venatio*, Ezech. XIII.

21. *sagena:* affix. בִּמְצוּדָתִי, *sagenâ meâ,* Ezech. XII. 13. vide in מצד.

מָצוֹד, m. *rete,* juxta Ab. Esram; *præsidium, munitio,* juxta R. Salomonem; construct. מְצוֹד רָעִים, *præsidium* vel *rete malorum,* Prov. XII. 12. plur. מְצוֹדִים, *retia,* Eccl. VII. 26. aliam significationem vide in מצד.

מְצוֹדָה, f. *sagena,* Eccles. IX. 12. plur. vide in מצד.

צוה Pih. *præcepit, mandavit, jussit:* construitur cum accus. et præposit. אֶל ,עַל, et לְ: Aben Esra notat, cum עַל denotare interdictum et prohibitionem: vide Genes. II. 16. 1 Reg. II. 43. Ies. V. 6. præterit. צִוָּה עָלֶיךָ, *præcipiet super te,* Nah. I. 14. צִוָּה לִי, *præcepit mihi,* 1 Sam. XX. 29. וְצִוְּךָ, *et præceperit tibi,* Ex. XVIII. 23. particip. מְצַוֶּה אֶתְכֶם, *præcipio vobis,* Deut. IV. 2. constr. מְצַוֵּה לְאֻמִּים, *præceptorem nationum,* Ies. LV. 4. imper. per apocopam, צַו, *præcipe,* Num. V. 2. et sic futurum, וָאֲצַו, *et præcepi,* Deut. III. 18. Pyh. præter. צֻוָּה, *præceptum fuerat,* Numer. III. 16. צֻוֵּיתִי, *jussus sum,* Levit. VIII. 35. futur. יְצֻוֶּה, *jussus fuerat,* Exod. XXXIV. 34.

צַו, m. *præceptum,* Ies. XXVIII. 10.

מִצְוָה, fœm. *præceptum, mandatum,* Prov. VI. 23. constr. מִצְוַת, Psalm. XIX. 9. בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ, *jussu, ex mandato regis,* 2 Paral. XXIV. 21. aff. וְאֶת־מִצְוָתוֹ, *et præceptum ejus,* Num. XV. 31. plural. מִצְוֹת, *præcepta,* Prov. X. 8. aff. וּמִצְוֹתֶיךָ, *et præcepta tua,* Ps. CXIX. 6.

צוח *vociferatus est:* fut. יִצְוָחוּ, *vociferabuntur,* Ies. XLII. 11.

צְוָחָה, f. *vociferatio, querela, clamor,* Ies. XXIV. 11. constr. וְצִוְחַת, *et querela* (*Jerusalem,*) Jer. XIV. 2. affix. וְצִוְחָתֵךְ, *et clamore tuo,* Jerem. XLVI. 12.

צול צוּלָה, f. *profundum, profunditas:* לַצּוּלָה, *ipsi profundo,* Ies. XLIV. 27.

מְצוּלָה, f. idem, Psalm. LXIX. 3. et cum Dagesch loco vocalis longæ, בַּמְּצֻלָה, *in profundo,* Zach. I. 8. plur. מִמְּצֻלוֹת, *de profundis,* Psalm. LXVIII. 23. et cum Cholem in medio, בִּמְצוֹלֹת, *in profunda,* Ex. XV. 5.

צום *jejunavit:* præter. צַמְתָּ, *jejunasti,* 2 Sam. XII. 21. particip. צָם, *jejunas,* Neh. I. 4. infin. הֲצוֹם, *nunquid jejunando,* Zach. VII. 5.

צוֹם, m. *jejunium,* Ies. LVIII. 5. מִצּוֹם, *præ jejunio,* Ps. CIX. 24. aff. צֹמְכֶם, *jejunii vestri,* Ies. LVIII. 3. plur. fœm. דִּבְרֵי הַצֹּמוֹת, *verba jejuniorum,* Esth. IX. 31.

צוף *fluxit, effluxit, exundavit, supernatavit:* præter. צָפוּ־מַיִם, *exundarunt aquæ,* Thren. III. 54. part. præsens fœm. צָפָתֵךְ, *fluentem ex te,* id est, ex sanguine tuo, ut sequitur illic, Ezech. XXXII. 6. vel *natationis tuæ,* ut sit nomen. Hiph. הֵצִיף, *inundare fecit,* Deuter. XI. 4. futur. וַיָּצֶף, *et fluere* vel *natare fecit,* 2 Reg. VI. 6.

צוּף, m. *favus,* à fluendo, Proverb. XVI. 24. plural. וְנֹפֶת צוּפִים, *et destillatione favorum,* Ps. XIX. 11.

צוק *arctari, coarctari, arctè cohærere:* futur. יָצוּק בּוֹ, *arctè* seu *te-*

naciter adhæret ei, Psalm. XLI. 9. commutant hîc quædam formam cum יָצַק. Hiph. הֵצִיק, *arctavit, coarctavit, anxit, pressit, angustavit, angustiis affecit:* construitur cum dativo, quandoque accus. affixo: præter. וַהֲצִיקוֹתִי, *et angustabo,* Ies. XXIX. 2. כִּי־הֱצִיקַתְהוּ לוֹ, *quum premeret illum,* Jud. XVI. 16. particip. הַמֵּצִיק, *qui angustiâ afficit,* Ies. LI. 13. plur. הַמְּצִיקִים לָהּ, *angustantes ipsam,* Ies. XXIX. 7. futur. יָצִיק לְךָ, *anget te,* Deut. XXVIII. 53. יְצִיקוּ לָהֶם, *angent eos,* Jer. XIX. 9. Hoph. part. מוּצָק, *angustatum,* Ies. VIII. 23.

צוֹק, m. *angustia,* Dan. IX. 25.

צוּקָה, f. idem, Ies. VIII. 22.

מוּצָק, masc. *angustum,* ex forma participii Hophal, Job. XXXVI. 16. et in pausa, בְּמוּצָק, *in angustam,* Job. XXXVII. 10. vide aliam significationem in יָצַק.

מָצוֹק, masc. *pressura, angustia,* 1 Sam. XXII. 2. וּבְמָצוֹק, *et angustiâ,* Deut. XXVIII. 53.

מָצוּק, m. *situs, constitutus:* מָצוּק מִצָּפוֹן, *situs ab aquilone,* 1 Samuel. XIV. 5.

מְצוּקִים, m. p. *situs, cardines:* plur. const. מְצֻקֵי אֶרֶץ, *cardines terræ,* 1 Sam. II. 8. R. David, עמודי, *columnæ.*

מְצוּקָה, f. *angustia,* Soph. I. 15. plur. cum aff. מִמְּצוּקוֹתַי, *ex angustiis meis,* Psal. XXV. 17.

צוּר *obsedit, arctavit; inimicatus est, hostiliter egit, hostiliter pressit: ligavit, colligavit,* quod à צָרַר mutuatum est: *formavit,* quod à יָצַר habet: construitur cum dativo et accusat. item cum עַל et אֶל præter. וְצַרְתָּ, *et colligabis argentum,* Deuter. XIV. 35. צַרְתַּנִי, *obsides me,* Psalm. CXXXIX. 5. וְצַרְתִּי, *et hostiliter premam,* Exod. XXIII. 22. particip. צָרִים, *et hostiliter premunt urbem,* Jud. IX. 31. infin. לָצוּר אֶל־דָּוִד, *ut obsideret Davidem,* 1 Sam. XXIII. 8. imper. צוֹר, *liga testimonium,* Iesaias VIII. 16. צוּרִי, *obside,* Ies. XXI. 2. Niph. וְהַנָּצוּר, *et obsessus,* Ezech. VI. 12. et Schurek est loco Cholem: fœmin. נְצוּרָה, *obsessa,* Ies. I. 8. Pyh. particip. מְצֹרְרִים, vide in צָרַר. Hiph. הֵצִיר, *pressit, anxit, angustavit, angustia affecit,* et formam cum Hiphal verbi צָרַר confundit: construitur cum dativo: præt. וְהֵצַר לְךָ, *et premet te,* Deuter. XXVIII. 52. part. מֵצַר, vide inter nomina. infin. הָצֵר לוֹ, *angustiâ afficere eum,* 2 Par. XXVIII. 22. futur. וַיָּצֵרוּ לָהֶם, *et angustiâ affecerunt eos,* Neh. IX. 27.

צַר צָר, m. *angustus, arctus,* et substantivè, *angustia; hostis,* quasi angens et arctator dictus: בְּמָקוֹם צַר, *in loco angusto,* Num. XXII. 26. צַר לִי הַמָּקוֹם, *angustus est mihi locus,* Ies. XLIX. 20. צָר, *hostis,* Ies. LIX. 19. צַר לִי, *angustia est mihi,* 2 Sam. I. 25. est etiam *rupes,* quæ propriè צוּר dicitur, ut sequitur: כַּצַּר, *similes rupi,* Ies. V. 28. affix. צָרִי, *hostis meus,* Job. XVI. 9. plur. צָרִים, *hostes,* Thren. I. 7. construct. צָרֵי, Ies. IX. 10. aff. צָרֶיךָ, *hostes tuos,* Mich. V. 10. צָרֵינוּ, *hostes nostros,* Psalm. XLIV. 6. fœm. צָרָה, *æmula,* quasi arctatricem vel angentem dicas: aff. צָרָתָהּ, *æmula ejus,* 1 Sam. I. 6. aliâs, *angustia, anxietas,* Psalm. XX. 2. const. צָרַת נַפְשׁוֹ, *angustiam animæ ejus,* Genes. XLII. 21. affix.

מִצָּרָתוֹ, *ab angustia ejus*, Ies. XLVI. 7. צָרַתְכֶם, *angustiæ vestræ*, Jud. X. 14. et duplicato signo fœmineo, בַּצָּרָתָה לִי, *in maxima angustia mea*, Psalm. CXX. 1. simile vide in זִמָּם, plur. צָרוֹת, *angustiæ*, Psalm. XXV. 17. aff. צָרוֹתָם, *angustiis ipsorum*, Psalm. XXXIV. 18.

צוּר, m. *rupes, acies, acumen, cultri* scil. vel gladii; תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ, *retudisti aciem gladii ejus*, Psalm. LXXXIX. 44. aff. כְּצוּרֵנוּ צוּרָם, *sicut rupes nostra, rupes eorum est:* plural. צֻרִים, *rupes*, Psalmus LXXVIII. 15. חַרְבוֹת צֻרִים, *cultros acierum*, id est, acutos, Jos. V. 2. const. צוּרֵי הַיְּעֵלִים, *rupes rupicaprarum*, 1 Sam. XXIV. 3. fœmin. בַּצֻּרוֹת, *in rupibus*, Job. XXVIII. 10.

צֹר, m. *acies, culter acutus*, Exod. IV. 25. Chald. טִנָּרָא, *lapidem acutum, rupes*, Ezech. III. 9.

צִירִים, m. p. *tormina, cruciatus, dolores*, gravissimi propriè, quales parturientium, sic dicti, quòd coarctent et constringant corpus, Ies. XIII. 8. item *imagines, idola*, ex formandi significatione, Ies. XLV. 16. constr. כְּצִירֵי יוֹלֵדָה, *sicut tormina parturientis*, Ies. XXI. 3. aff. צִירַי, *dolores mei*, Daniel. X. 16. צִירֶיהָ, *dolores ejus*, 1 Sam. IV. 19. vide infrà in צִיר.

צוּרָה, fœm. *forma:* constr. צוּרַת הַבַּיִת, *formam domus*, Ezech. XLIII. 11. aff. צוּרָתוֹ, *formam ejus*, ibid. contractum est, וְצִירָם, *et formam eorum*, Psalm. XLIX. 15. pro צוּרָתָם, cui simile vide in פשת. Scribitur autem in medio cum י, sed juxta Masorethas legendum צוּרָם: plur. cum aff. צוּרֹתָו, *formis suis*, Ezech. XLIII. 11. Vide et paulò antè in צוּר.

צַוָּאר, m. *collum*, Ies. VIII. 8. sic dictum quòd oneribus arctatur et premitur: aff. בְּצַוָּארוֹ, *in collo ejus*, Job. XLI. 14. et sic א est epentheticum sive protractivum, ut Hebræi vocant: absque א, צַוְּרָם, *collum suum*, Neh. III. 5. Chald. cum aff. עַל צַוְּארֵהּ, *ad collum ejus*, Dan. V. 7. עַל צַוְּארָךְ, *in collo tuo*, ver. 16. dual. juxta Kimchium in lib. Rad. צַוָּארִים, unde cum affix. וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו, *et irruit in colla ejus*, Gen. XXXIII. 4. id est, utrumque latus colli ipsius: scribitur autem defectivè juxta Masorethas, pro צַוָּארָיו ut legitur Gen. XLV. 14. plural. constr. עַל־צַוְּארֵי הַמְּלָכִים, *super colla regum*, Jos. X. 24. affix. עַל־צַוְּארֵיהֶם, *super colla eorum*, Jos. X. 24. fœm. צַוְּארֹתֵיכֶם, *colla vestra*, Mich. II. 3.

צַוְּרֹן, m. *collulum:* plur. cum aff. מִצַּוְּרֹנָיִךְ, *e collulis, faucibus tuis*, Cant. IV. 9.

מֵצַר, vide infrà in צרר.

מָצוֹר, m. *obsidio: munitio, propugnaculum, præmunitio obsidionalis:* יְאֹרֵי מָצוֹר, *rivos obsidionis*, 2 Reg. XIX. 24. constr. וְאֶל־מָצוֹר, *et contra obsidionem (Jerusalem,)* Ezech. IV. 7.

מָצוֹר, m. idem. aff. מְצוּרֵךְ, *obsidionis tuæ*, Ezech. IV. 8. ubi multi codices habent מְצוֹרֵיךְ ex forma plur. fœm. מְצוּרָה, *munitio*, 2 Par. XIV. 5. plural. מְצֻרוֹת, *munitiones, obsidionalia munimenta*, Ies. XXIX. 3.

צָחַח *candidum, nitidum, sere-*

num esse: præt. צָחוּ מֵחָלָב, *candidiores, nitidiores erant lacte,* Thren. IV. 7.

צַח, m. *candidus, nitidus, serenus;* כְּחֹם צַח, *ut æstus serenus,* Iesaias XVIII. 4. רוּחַ צַח, *ventus nitidus,* Jerem. IV. 11.

צִחֶה, masc. *arens, aridum,* quasi nitidum dictum: constr. צִחֵה צָמָא, *arens siti,* Ies. V. 13.

צָחוֹת, f. p. *nitida, explanata verba:* לְדַבֵּר צָחוֹת, *loqui nitida verba,* Ies. XXXII. 4.

צְחִיחַ m. *nitor, nitidum: arduus, eminens locus,* petræ vel montis, qui suâ naturâ aridus et glaber existens, nitorem refert; עַל צְחִיחַ, *in loco arduo,* Ez. XXIV. 7. plur. בַּצְּחִיחִים, *in locis arduis,* Neh. IV. 7.

צְחִיחָה, f. *ariditas, locus aridus et siticulosus,* quasi nitidus dictus, Ps. LXVIII. 7.

צַחְצָחוֹת, f. p. *siccitates, summa ariditas,* Ies. LVIII. 11.

צחן צַחֲנָה, f. *putor, putredo:* affix. וְתַעַל צַחֲנָתוֹ, *et ascendat putor ejus,* Joël. II. 20.

צחק *risit, arrisit:* præt. צָחַקְתִּי, *risi,* Gen. XVIII. 15. צָחַקְתְּ, *risisti,* ibid. futur. יִצְחַק־לִי, *arridebit mihi, ridebit de me,* Genes. XXI. 6. hinc יִצְחָק, *Isaac,* à risu dictus est. Pih. צִחֵק, *irrisit: lusit, illusit, collusit, jocatus est:* const. cum בְּ et לְ. partic. מְצַחֵק, *irridentem,* Genes. XXI. 9. infin. לְצַחֶק בִּי, *ut illudat mihi,* Gen. XXXIX. 17. futur. וַיְצַחֵק לִפְנֵיהֶם, *et lusit ante illos,* Jud. XVI. 25.

צְחֹק, m. *risus:* לִצְחֹק, *in risum,* Ezech. XXIII. 32.

צחר צְחֹרָה, *alba, candida:* plur. אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת, *asinas candidas,* Jud. V. 10.

צַחַר, *candor, nitor,* Ez. XXVII. 18.

ציה צִיָּה f. *siccitas, siccum, siticulosus, aridus locus,* Ies. XLI. 18. plur. בַּצִּיּוֹת, *per siticulosa loca,* Psal. CV. 41.

צִי m. *navis:* וְצִי אַדִּיר, *et navis magnifica,* Ies. XXXIII. 21. plural. contractum, וְצִים, *et naves,* Num. XXIV. 24. בַּצִּים, *in navibus,* Ezech. XXX. 9. et integrum, צִיִּים, Dan. XI. 30. item *loca deserta et arida,* metonymicè *feri, barbari,* desertorum locorum incolæ, Psalm. LXXII. 9. לְעָם לְצִיִּים, *populo desertorum locorum, populis barbaris,* Ps. LXXIV. 14. לְצִיִּים, *pro barbaris,* Ies. XXIII. 13. item *fera animalia,* Ies. XIII. 21. Jer. L. 39.

צָיוֹן, m. *aridus locus,* Ies. XXV. 5. et XXXII. 2. hinc mons צִיּוֹן, *Tzion* nomen habet a siccitate loci.

ציו **ציון** צִיּוּן, masc. *signum, monumentum sepulchrale,* Ezech. XXXIX. 15. הַצִּיּוּן, *monumentum hoc,* 2 Reg. XXIII. 17. plur. צִיֻּנִים, *monumenta,* Jer. XXXI. 21.

ציץ *floruit, effloruit:* præterit. צָץ הַמַּטֶּה, *effloruit virga,* Ezechiel. VII. 10. Hiph. particip. מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים, *efflorescens,* id est, *emicans, promicans e clathris* vel *cancellis,* Cant. II. 9. futur. יָצִיץ, *florebit,* Ies. XXVII. 6. וַיָּצֵץ צִיץ, *et floruisset flos,* Num. XVII. 23.

צִיץ, m. *flos,* apertus propriè, Ies. XL. 7. *bractea, lamina,* Ex. XXVIII. 36. *penna, pennata ala,* Jer. XLVIII. 9. plural. צִצִּים, *flores,* 1 Reg. VI. 18. cum Dagesch loco vocalis longæ,

euphoniæ causâ. fœmin. construct. צִיצַת נֹבֵל, *flos caduci*, Ies. XXVIII. 4. id est, caducus, decidens vel marcescens.

צִיצִת, f. *cincinnus*, Ezech. VIII. 3. item *peniculamentum, peniculatus filorum textus*: עָשׂוּ לָהֶם צִיצִת, *et faciant sibi peniculamentum in oris vestimentorum suorum*, Num. XV. 38.

צִיר masc. *cardo*; item *legatus*, quòd in eo rerum agendarum cardo vertatur: צִיר נֶאֱמָן, *legatus fidelis*, Prov. XXV. 13. aff. עַל צִירָהּ, *super cardine suo*, Prov. XXVI. 14. plural. צִירִים, *legati*, Ies. XVIII. 2. affix. צִירַיִךְ, *legatos tuos*, Ies. LVII. 9. vide etiam in צוּר.

הִצְטַיֵּר, Hithp. *legatum se finxit*. futur. וַיִּצְטַיָּרוּ, *et legatos se finxerunt*, Jos. IX. 4.

צית Hiph. הִצִּית, *incendit, succendit*: fut. אֲצִיתֶנָּה, *succendam eam*, Ies. XXVII. 4.

צלה צְלָה, Chald. *oravit*: Pahel particip. וּמְצַלֵּא, *et orans erat, orabat*, Dan. VI. 11. מְצַלַּיִן, *orantes*, Esr. VI. 10.

צלה *assavit*: infinitiv. לִצְלוֹת, *ad assandum*, 1 Sam. II. 15. futur. אֶצְלֶה בָשָׂר, *assabo carnem*, Ies. XLIV. 19. יִצְלֶה צָלִי, *assabit assaturam*, ver. 16.

צָלִי, masc. *assum, assatura*, ut in præcedenti exemplo: constr. צְלִי־אֵשׁ, *assum ignis* vel *igne*, Ex. XII. 8.

צְלוֹל, m. *tostum, torta*, ut vulgò vocant, Jud. VII. 13. scribitur cum ו, sed legitur per י, formæ הֲגִיג ab הָגָה.

צָלַח *prosperari, secundari, prosperum, secundum esse; succedere; proficere, prodesse, utile esse*: item, *irruere, invadere, pervadere, transire*, et ita ferê cum, עַל et אֶל construitur: præter. וְצָלְחוּ, *et transiverunt* (*Jordanem*,) 2 Sam. XIX. 17. וְצָלְחָה עָלֶיךָ, *et irruet in te*, 1 Sam. X. 6. צָלְחָה, *prosperatur*, Jerem. XII. 1. imper. צְלַח, *prosperare*, Psal. XLV. 5. futur. לֹא יִצְלַח לַכֹּל, *non prodest ulli rei*, Jer. XIII. 7, 10. יִצְלַח, *prosperabitur*, Jer. XXII. 30. item, פֶּן־יִצְלַח, *ne forte pervadat*, Amos V. 6. Hiph. הִצְלִיחַ, *secundavit, prosperavit, prosperum effecit, secundatus, prosperatus fuit*: præt. הִצְלִיחַ דַּרְכִּי, *secundavit viam meam*, Gen. XXIV. 56. הִצְלַחְתָּ, *prosperaberis*, 1 Paral. XXII. 11. partic. מַצְלִיחַ, *secundans*, Genes. XXIV. 42. item intransitivè *prosperans, prosperis rebus utens*, Genes. XXXIX. 2. imperat. וְהַצְלַח, *et prosperare*, 1 Reg. XXII. 15. הַצְלִיחָה נָּא, *prospera nunc*, Psalm. CXVIII. 25. cum accentu in ultima præter morem. futur. יַצְלִיחַ, *prosperabitur*, Psal. I. 3. יַצְלִיחַ לָנוּ, *secundabit nos, prosperitatem largietur nobis*, Nehem. II. 20. Chald. præterit. הַצְלַח, *prosperos effecit*, Dan. III. 30. item, *prosperè egit*, Dan. VI. 28. particip. מַצְלַח, *prosperatur*, Esr. V. 8. מַצְלְחִין, *prosperabantur*, Esr. VI. 14.

צְלֹחִית, f. *paropsis*, 2 Reg. II. 20.

צַלַּחַת, f. *gabata, scutella*; vel *lebes*, juxta quosdam, ad figuram gabatæ formatus, 2 Reg. XXI. 13. item *manica, sinus*, Prov. XIX. 24. quem ironicè sic appellat, quòd lebetis modo concavus sit. Hebræi in prima significatione exponunt.

צְלָחוֹת, plur. fœm. *gabatæ*, 2 Par. XXXV. 13.

צָלַל *obumbrari: profundum petere: tinnire, palpitare.* præterit. כִּי צָלֲלוּ, *quum obumbrarentur*, Nehem. XIII. 19. צָלֲלוּ, *profundum petierunt*, Exod. XV. 10. item *tinnierunt, palpitarunt*, Hab. III. 16. Niph. futur. תִּצַּלְנָה אָזְנָיו, *tinnient aures ejus*, Jerem. XIX. 3. 2 Reg. XXI. 12. Hiph. partic. מֵצַל, *umbrosa, umbram faciens*, Ezech. XXXI. 3. futurum, תְּצִלֶּנָה שְׁתֵּי אָזְנָיו, *tinnient ambæ aures ejus*, 1 Sam. III. 11.

צֵל, m. *umbra*, Jud. IX. 36. affix. בְּצִלּוֹ, *in umbra ejus*, Cant. II. 3.

צְלָל, m. idem: aff. צִלְלוֹ, *umbra suâ*, Job. XL. 22. plural. צְלָלִים, *umbræ*, Cant. II. 17. const. צִלְלֵי עֶרֶב, *umbræ vespertinæ*, Jer. VI. 4. huc referunt quidam צֶאֱלִים, *umbrosa, umbrosæ arbores*, Job. XL. 21, 22. cum א loco ל geminandi. vide simile in מסס.

צְלִיל, vide paulò antè in צָלָה.

צְלָצַל, masc. *umbrosa densa*, Ies. XVIII. 1. item *fuscina:* וּבְצִלְצַל דָּגִים, *et fuscinâ piscariâ*, Job. XL. 31.

צְלָצַל, m. *sideratio*, arborum vitium, Deuter. XXVIII. 42. quidam, *rubigo, ærugo:* alii *locusta.* fortè alterius originis est.

צֶלְצְלִים, m. p. *cymbala*, à tinnitu, 2 Sam. VI. 5. constr. בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, *in cymbalis sonoris*, Psal. CL. 5.

צַלְמוֹן m. *tenebræ, caligo:* תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן, *albesces, nivesces in caligine*, Ps. LXVIII. 15. Chaldæus, בְּטוּלָּא דְמוֹתָא, *in umbra mortis.* Aliis nomen proprium montis noti cis Jordanem, ut Jud. IX. 48.

צַלְמָוֶת, f. *umbra lethalis*, Ies. IX. 1. composita vox ex צֵל, *umbra* et מָוֶת, *mors.*

מְצִלּוֹת, f. p. *tintinabula*, Zach. XIV. 20. dual. מְצִלְתַּיִם, idem, Neh. XII. 27. numeri varietas fortasse formæ diversitatem indicavit.

צֶלֶם m. *imago*, Genes. IX. 6. בְּצַלְמוֹ, *ad imaginem suam*, Gen. I. 27. plural. construct. צַלְמֵי, Numer. XXXIII. 52. aff. וְאֶת־צְלָמָיו, *imagines ejus*, 2 Reg. XI. 18. Chald. צְלֵם חַד, *statua quædam*, Dan. II. 31. צַלְמָא דִכֵּן, *statua hæc*, ibid. לְצֶלֶם דַּהֲבָא, *statuæ auri*, id est, aureæ, Dan. III. 5.

צַלְמָוֶת, vide in præcedenti radice.

צַלְמוֹן, vide ibidem.

צָלַע צֵלָע, c. *costa*, synecdochicè *latus:* item *claudicatio*, quasi lapsum lateris dicas: *substructio, trabs substructionis*, quæ lateribus ædificii adhæret, quasi structuram lateralem dicas: *cella, cubiculum, laterale* seu *ad latus templi exstructum:* צֵלָע אֶל־צֵלָע, *substructio ad substructionem*, Ezech. XLI. 6. אֶת־הַצֵּלָע, *costam illam*, Gen. II. 22. לְצֶלַע, *ad claudicationem*, Psalm. XXXVIII. 18. cum Ségol, cùm aliâs eâ formâ sit constr. צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן, *lateris tabernaculi*, Exod. XXVI. 26. בְּצֶלַע הָהָר, *in latere montis*, 2 Sam. XVI. 13. ubi tamen quædam exemplaria Tzere habent, se malè juxta Kimchium: aff. לְצַלְעוֹ, *ad latus ejus*, Job. XVIII. 12. וּבְצַלְעִי, *et in claudicatione mea*, Psal. XXXV. 15. plural. masc. צְלָעִים, *valvæ*, 1 Reg. VI. 34. et fœm. צְלָעוֹת, *substructiones*, 1 Reg. VI. 5. constr.

עַל־צַלְעֹת, *ad latera arcæ*, Exod. XXXVII. 5. בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים, *trabibus, tabulis cedrinis*, 1 Reg. VI. 15. affix. צַלְעֹתָיו, *lateribus ejus*, Exod. XXX. 4. מִצַּלְעֹתָיו, *et costis ejus*, Gen. II. 21.

צֹלֵעַ, m. *claudicans, claudus, in latus labens*, Gen. XXXII. 32. fœm. הַצֹּלֵעָה, *claudicantem*, Mich. IV. 6.

צמא *sitivit:* præter. צָמִתִי, *sitio*, Jud. IV. 19. deficiente Aleph: צָמְאוּ, *sitiunt*, Ies. XLVIII. 21. צָמְאָה נַפְשִׁי, *sitit anima mea*, Psalm. XLII. 3. וְצָמִת, *et quum sities*, Ruth. II. 9. cum Chirek, more verborum quiescent. tertiâ ה. futur. וַיִּצְמָא, *et sitivit*, Exod. XVII. 3.

צָמֵא, m. *sitiens, sitibundus*, Ies. XXI. 14. plural. צְמֵאִים, *sitibundi*, Ps. CVII. 5. fœm. הַצְּמֵאָה, *sitienti*, Deut. XXIX. 19.

צָמָא, masc. *sitis*, Ies. V. 13. affix. וְלִצְמָאִי, *et ad sitim meam*, Psalm. LXIX. 22. צְמָאָם, *sitim suam*, Ps. CIV. 11.

צִמָּאוֹן, m. *sitis*, Deut. VIII. 15.

צִמְאָה, f. idem, Jer. II. 25.

צמד Niph. נִצְמַד, *conjugavit, copulavit se*, particip. הַנִּצְמָדִים, *qui copulati sunt* vel *copularunt se*, Num. XXV. 5. futur. וַיִּצָּמֶד, *et copulavit se*, ver. 3. וַיִּצָּמְדוּ, *et copulaverunt se*, Psalm. CVI. 28. Pyh. particip. fœm. מְצֻמֶּדֶת, *copulatum, conjunctum*, 2 Sam. XX. 8. Hiph. futur. תַּצְמִיד מִרְמָה, *copulas, concinnas dolum*, Ps. L. 19.

צָמִיד, masc. *copulatus, conjunctus*, Num. XIX. 15. item *armilla:* וְצָמִיד, *et armillam*, Num. XXXI. 50. plur. צְמִידִים, *armillas*, Genesis XXIV. 22.

צֶמֶד, m. *copulatio, copula, copulatum, jumentum conjugatum, jugum, par.* צֶמֶד בָּקָר, *par boum*, 1 Sam. XI. 7. aff. וְצִמְדּוֹ, *et jugum ejus*, id est, jumentum conjugatum ejus, Jer. LI. 23. plur. צְמָדִים, *jugis, paribus boum*, 1 Reg. XIX. 19. רֹכְבִים צְמָדִים, *equitantes pares, bini, pariter*, 2 Reg. IX. 25. constr. צִמְדֵּי־כֶרֶם, *jugera vinearum*, Ies. V. 10.

צמח *pullulare, germinare efflorescere, reflorescere, provenire, oriri, exoriri:* præter. צָמַח־בּוֹ, *effloruit in eo*, Lev. XIII. 37. וְצִמְחוּ, *et efflorescent*, Ies. XLIV. 4. particip. צֹמֵחַ, *pullulans*, Eccles. II. 6. הַצֹּמֵחַ, *quicquid oritur*, Exod. X. 5. plural. צֹמְחוֹת, *provenientes*, Gen. XLI. 6. futur. יִצְמָח, *oriretur*, Genes. II. 5. Pih. præter. צִמֵּחַ, *germinaverat*, Ez. XVI. 7. infinit. לְצַמֵּחַ, *reflorescere*, Jud. XVI. 22. futur. יְצַמַּח, *reflorescat*, 2 Sam. X. 5. Hiph. וְהִצְמִיחָהּ, *facit ut producat ipsa*, Ies. LV. 10. particip. מַצְמִיחַ, *faciens ut germinet*, Psalm. CIV. 14. infinit. וּלְהַצְמִיחַ, *et ut germinare faciat*, Job. XXXVIII. 27. fut. אַצְמִיחַ, *efficiam ut germinet*, Psalm. CXXXII. 17. תַּצְמִיחַ, *proferet*, Gen. III. 18. תַּצְמִיחַ, *efflorescat*, Ies. XLV. 8.

צֶמַח, m. *germen*, Ies. IV. 2. affix. תּוֹצִיא צִמְחָהּ, *producet germen suum*, Ies. LXI. 11.

צמם צַמָּה, fœm. *coma, crines:* aff. צַמָּתֵךְ, *crines tuos*, Ies. XLVII. 2. מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ, *præ crine tuo*, vel, *præter crines tuos*, Cant. IV. 1.

צַמִּים, masc. *horridus*, q. crinitum dicas, id est, *prædo, latro*, Job. V. 5. nam hi comam alere solent, et horridi incedere, scribit Rabbi Levi Gersom.

צמק *arescere, flaccescere:* part. שָׁדַיִם צֹמְקִים, *ubera flaccida*, Hos. IX. 14.

צִמּוּקִים, masc. *uvæ passæ*, massæ uvarum passarum, à flacciditate, 1 Sam. XXV. 18.

צמר צֶמֶר, m. *lana*, Lev. XIII. 47. aff. צַמְרִי, *lanam meam*, Hos. II. 7.

צַמֶּרֶת, *calamus, surculus, ramus summus*, sic dictus quasi lanuginosus, vel à זָמַר, *amputavit*, quod ad insitionem amputari et avelli soleat, et ita ז et צ permutantur: אֶת־צַמֶּרֶת, *surculum summum*, Ezech. XVII. 3. aff. צַמַּרְתּוֹ, *calamus summus ejus*, Ez. XXXI. 3.

צמת *exscidit, succidit:* præter. צָמְתוּ, *exscindunt*, Thren. III. 53. Niph. præt. נִצְמַתִּי, *excisus sum*, Job. XXIII. 17. נִצְמְתוּ, *excisi sunt*, Job. VI. 17. Pih. præter. cum geminata tertiâ radicali, צִמְּתוּתֻנִי, *exscindunt me*, Psal. LXXXVIII. 17. צִמְּתַתְנִי, *succidit me*, Psalm. CXIX. 139. Hiph. præter. הִצְמַתָּה, *exscindis*, Psalm. XXXVII. 27. partic. plural. מַצְמִיתַי, *exscindentes me*, Psalmus LXIX. 5.

צְמִיתֻת, f. *excisio*, Lev. XXV. 23.

צנח *desiliit, insiliit, infixus fuit:* fut. וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ, *et defixus fuit in terram*, Jud. IV. 21. Chald. וְנַעֲצַת, *et infixus fuit:* וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר, *et desiliit de asino*, Jud. I. 14.

צנם צְנוּמָה, f. *gracilis: tenuis*, plur. שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת, *spicæ graciles* Gen. XLI. 23.

צנן צִנָּה, f. *clypeus, scutum, umbo*, 1 Reg. X. 16. semel ex Chaldaica significatione, *frigus:* constr. כְּצִנַּת־שֶׁלֶג, *sicut frigus nivis*, Prov. XXV. 13. plural. צִנּוֹת, *clypei*, 2 Par. XI. 12. et secundum aliam significationem, *aculei, hami:* בְּצִנּוֹת, *aculeis, hamis aculeatis*, Amos IV. 2.

צִנִּים, m. p. *aculei, spinæ*, Proverb. XXII. 5.

צְנִינִים, m. p. idem, Num. XXXIII. 55.

צנע Hiph. הִצְנִיעַ, *humiliter, modestè agere:* infinit. הַצְנֵעַ, *modestè agendo*, Mich. VI. 8. Chaldæis et Rabbinis frequens est.

צְנוּעִים, m. p. *modesti, verecundi*, Prov. XI. 2.

צנף *circumvolvit, volutavit: obvolvit, obtexit:* infinit. צָנוֹף יִצְנָפְךָ, *volutando volutabit te*, Ies. XXII. 18. futur. יִצְנֹף, *obtegitor*, Lev. XVI. 4.

צָנִיף, m. *cidaris*, à circumvolvendo, Zach. III. 5. constr. וּצְנִיף מְלוּכָה, *et cidaris regni*, Ies. LXII. 3. plural. צְנִיפוֹת, Ies. III. 23.

צְנֵפָה, f. *volutatio*, Ies. XXII. 18.

מִצְנֶפֶת, f. *cidaris*, Exod. XXVIII. 4.

צנצנת fœmin. *urna*, Exod. XVI. 33. utrumque Targum reddit צְלוֹחִית, *paropsis, scutella*, R. David deducit à צנן.

צנק צִינֹק, m. *nervus, vinculum*, juxta R. Sal. quo pedes vel etiam cervices impediuntur: vel *manicæ, vincula manuum*, juxta R. D. Kimchi, Jer. XXIX. 26. sunt qui compositum nomen existiment ex צִי et יָנַק quasi *naviculam sugentem* dicas. Re-

fert autem Plutarchus in Artaxerxe, fuisse olim cruciatus seu carceris quoddam genus, quo duæ scaphæ pari commensu sibi respondentes, ita compingebantur, ut hominis corpus illis inditum, quasi in vagina esset, cui præbebatur mel temperatum cum lacte, ac invito etiam infundebatur in os, unde viveret, etc.

צנר צִנּוֹר, m. *emissarium, canalis, tubus*, per quem aquæ emittuntur, 2 Sam. V. 8. plural. צִנּוֹרֶיךָ, *canalium tuorum*, Psal. XLII. 8.

צַנְתְּרוֹת m. p. *tubi, fistulæ*, Zach. IV. 12. Aben Esra scribit esse vas in quo calcantur olivæ.

צָעַד *gradi, progredi, procedere, itare*: præter. צָעֲדוּ, *progressi essent*, 2 Sam. VI. 13. צָעֲדָה, *procedit*, Gen. XLIX. 22. infinit. בְּצַעְדְּךָ, *quum gradereris tu*, Jud. V. 4. fut. יִצְעָד, *gradiebatur*, Prov. VII. 8. Hiph. fut. וְתַצְעִידֵהוּ, *et incedere facit* vel *adigit eum*, Job. XVIII. 14.

צַעַד, m. *gressus, passus, processus*, Prov. XXX. 26. aff. אֶת־צַעֲדוֹ, *gressum suum*, Ies. X. 23. plural. צְעָדִים, *gressus*, 2 Sam. VI. 13. construct. צַעֲדֵי אוֹנוֹ, *gressus roboris ejus*, Job. XVIII. 7. aff. צְעָדַי, *gressus meos*, Job. XIV. 16.

צְעָדָה, f. *incessus*, 2 Sam. V. 24. pluraliter *periscelides*, Ies. III. 20. juxta R. Salomonem et Chaldæum: juxta Ab. Esram, *armillæ*.

אֶצְעָדָה, fœm. *periscelis: armilla*, Numer. XXXI. 50. 2 Sam. I. 10. ubi expressè dicitur brachiorum ornamentum esse.

מִצְעָדִים, m. p. *gressus*: constr. מִצְעֲדֵי גֶבֶר, *gressus viri*, Psalmus XXXVII. 23.

צָעָה *peragravit, peregrinatus est, peregrè egit*: particip. צֹעֶה, *peregrinans exulans* seu *vagans*, Ies. LI. 14. fœm. צֹעָה, *peragras*, Jerem. II. 20. Pih. præt. וְצֵעֻהוּ, *et peregrè agant eum*, Jer. XLVIII. 12.

צַעֲצֻעִים, m. p. *motiones*: מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים, *opere motionum*, 2 Par. III. 10. id est, mobili, vel quod artificio suapte sponte mobile esset, et vagari videretur; vel quod propter magnitudinem et gravitatem a se invicem dimoveri, eximi ac divelli posset, R. Salomon: *opere puerorum*, id est, ad imaginem puerorum facto. Sic est idem quod צֶאֱצָאִים, *pueri*, literarum ע et א permutatione.

צָעַן *disrumpi, dissipari*: futur. בַּל־יִצְעָן, *non dissipabitur*, Iesaias XXXIII. 20. cum Kametz juxta Masorethas.

צָעַף צָעִיף, masc. *peplum*, Gen. XXIV. 65. aff. צְעִיפָהּ, *peplum suum*, Gen. XXXVIII. 19.

צָעַק *clamavit, inclamavit, exclamavit, vociferatus est*: præter. צָעַק, *inclamavit*, 1 Reg. XX. 39 etc. Niph. futur. וַיִּצָּעֵק, *et convocatus est*, Jud. VII. 23. וַיִּצָּעֲקוּ, *et convocati sunt*, Jud. X. 17. Pih. partic. מְצַעֵק, *clamans*, 2 Reg. II. 12. Hiph. futur. וַיַּצְעֵק, *et convocavit*, 1 Sam. X. 17.

צְעָקָה, f. *clamor*, Genes. XXVII. 34. construct. צַעֲקַת, Exod. III. 9. affix. צַעֲקָתוֹ, *clamorem ejus*, Exod. XXII. 22.

צָעַר *minui, diminui, exiguum fieri*; fut. יִצְעָרוּ, *exigui fient*, Jer. XXX. 19.

צָעִיר, m. *parvus, exiguus*, qualitate et quantitate: וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר, *major serviet minori*, Gen. XXV. 23.

aff. צְעִירוֹ, *natu minimi sui*, 1 Reg. XVI. 34. plural. צְעִירִים, *minores*, Job. XXX. 1. constr. צְעִירֵי הַצֹּאן, *minores pecorum*, Jerem. XLIX. 20. aff. צְעִירֵיהֶם, *minimos suos*, Jerem. XIV. 3. fœmin. צְעִירָה, *minor natu*, Gen. XIX. 31. et substantive, *minorennitas*: affix. כִּצְעִרָתוֹ, *secundum minoritatem*, id est, minorem ætatem suam, Gen. XLIII. 33.

צֹעֲרִים, masc. præt. *parvuli*, Zach. XIII. 7.

מִצְעָר, m. *perexiguum, res perexigua, paucitas*, Gen. XIX. 20. est et nomen proprium montis, *Mitzhar*, Ps. XLII. 7. לְמִצְעָר, *ad minimum usque*, vel, *ad modicum, et exiguum tempus*, Ies. LXIII. 18. בְּמִצְעַר אֲנָשִׁים, *in paucitate hominum*, 2 Par. XXIV. 24.

מִצְּעִירָה, fœm. *perparvum*, Dan. VIII. 9. cum Dagesch redundante; et מ Heemantico, juxta Hebræos.

צָפַד *adhærere, cohærere, concretum esse*: præter. צָפַד עוֹרָם, *cohæret* vel *concreta est cutis ipsorum*, Thren. IV. 8.

צָפָה *speculatus est, exspectavit speculando, exploravit, observavit*: particip. צֹפֶה, *speculans, speculator*, Ezech. III. 17. plur. צֹפִים nomen proprium loci, Num. XXIII. 14. et 1 Sam. I. 1. *speculatores*, Jerem. VI. 17. fœm. צוֹפִיָּה, *speculatur*, Proverb. XXXI. 27. particip. præterit. וְצָפוּ (legendum וְצָפוּי) *et exploratur*, Job. XV. 22. infinit. loco imperat. צָפֹה, *speculare*, Ies. XXI. 5. futur. per apocopam, יִצֶף, *speculetur*, Genes. XXXI. 49. Pih. צִפָּה, idem; *obtexit, obduxit*; præter. צִפָּה זָהָב, *obduxit auro*, Exod. XXXVI. 34. צִפִּינוּ, *speculamur*, Thren. IV. 17. Pyh. partic. מְצֻפֶּה, *obducta*, Prov. XXVI 23.

צִפּוּי, m. *obductio, tectorium*, Num XVII. 3.

צֶפֶת, f. *coronamentum*, ab obtegendo, 2 Par. III. 15.

צְפִיָּה, f. *speculatio*: aff. בְּצִפִּיָּתֵנוּ, *in speculatione nostra*, Thren. IV. 17.

צָפִית, fœm. idem, Ies. XXI. 5. vel specula.

צָפָה unde צָפְתָךְ, quod vide in צוּף.

מִצְפֶּה, masc. *specula*, Ies. XXI. 8. constr. אֶת־מִצְפֵּה, *Mitzpe* (*Gilhad*,) nomen proprium loci, Jud. XI. 29.

מִצְפָּה, f. *specula*, sed sumitur ut nomen proprium, Gen. XXXI. 49.

צַפְצָפָה, f. *speculatio, circumspectio accuratissima*, et per subauditam præpositionem ב est adverbium, *circumspectissimè*, Ez. XVII. 5.

צַפְצָף, vide infrà in צפף.

צפח צַפַּחַת, f. *ampulla, lecythus*, צַפַּחַת הַמַּיִם, *ampullam aquæ*, 1 Sam. XXVI. 11. *olei*, 1 Reg. XVII. 14.

צַפִּיחִת, f. *laganum*, placenta vel crustula mellita, Exod. XVI. 31.

צָפַן *abscondit, recondidit, reposuit*: quandoque *abscondit se, delituit*: præterit. צָפַן רוּחַ, *abscondit ventum*, Prov. XXVII. 16. צָפַנְתָּ, *recondis*, Psalm. XXXI. 20. futur. נִצְפְּנָה, *abscondamus nos*, Prov. I. 11. יִצְפֹּנוּ, *delitescunt*, Psalm. X. 8. Niph. futur. נִצְפַּן, *abdita est*, Jerem. XVI. 17. נִצְפְּנוּ, *reconditi sunt*, Job XV. 20. Hiph. infin. הַצְפִּינוֹ, *abscondere illum*, Exod. II. 3.

צָפוֹן, fœm. *septentrio, aquilo*, plaga mundi septentrionalis quasi abdita dicta, nempe à sole, qui ad eam non accedit. Unde R. Bechai scribit,

Deuter. III. 23. נקרא צפון על שם שהשמש צפון ומתעלם שם, *vocatur Tzaphon, quia sol abditus et absconditus est illic*, Ex. XXVI. 20. צָפֹונָה, *versus aquilonem*, Ezech. XLVII. 17. construct. מִצָּפוֹן, *ab aquilone (Hai,)* Jos. VIII. 11. מִצְּפוֹנָה, *ab aquilone*, Jud. XXI. 19.

צְפוֹנִי, masc. *aquilonaris*, Joël. II. 20. et gentilitium צְפוֹנִי, *Tzephonita*, Num. XXVI. 15.

צָפוּן, m. *reconditum, res recondita, reconditus thesaurus*: aff. וּצְפוּנְךָ, *et recondito thesauro tuo*, Psalm. XVII. 14. scribitur cum ׳ sed legitur per ו: אֶת־צְפוּנִי, *absconditum meum*, scil. locum, id est, adytum, Ezech. VII. 22. לִצְפוּנָיו, *in repositis ejus*, Job. XX. 26. צְפוּנֶיךָ, *abditos tuos*, Psalm. LXXXIII. 4.

צָפְנַת, *Tzophnat*, cognomentum Josephi, Genes. XLI. 45. qui hinc dictus Ægyptiacè צָפְנַת פַּעְנֵחַ, *occultorum revelator* vel *interpres*. Sic Onkelus, גַּבְרָא דְטְמִירָן גָּלְיָן לֵיהּ, *vir cui occulta revelata sunt*. Sic etiam Jonathan, et communiter Hebræi R. Bechai citat hoc loco, in quadam precatione legi, המפענח נעלמים, *qui revelat abscondita*. In Bereschit Rabba, sect. 90. docuerunt Rabbini, esse idem quod צפונות מופיע, *occulta declarans*, et R. Chiskia dixit, צפונות מופיע בדעה, *occulta illustrans per scientiam*. Sapientes per notationem primarum literum explicarunt צ״ופה פ״ודה נ״ביא ת״ומיך פ״ותר ע״רום נ״בון ח״וזה, id est, *speculator, redemptor, propheta, tenens sceptrum, interpres, astutus, intelligens, videns futura*. Hæc illic.

מַצְפּוּנִים, m. p. *abscondita, res repositæ et absconditæ*: affix. מַצְפֻּנָיו, *abdita ejus*, Obad. ver. 5.

צֶפַע masc. *regulus, basiliscus, hæmorrhois*, venenatissimi serpentis genus, Ies. XIV. 29.

צִפְעֹנִי, m. idem, Ies. XI. 8. plur. צִפְעֹנִים, Jer. VIII. 17.

צְפִיעִים, m. p. *egesta, excrementa*: constr. צְפוּעֵי הַבָּקָר, *egesta boum*, Ezech. IV. 15. scribitur cum ו sed legitur per ׳.

צְפִעוֹת, f. p. *nepotes, neptis*, secundum Chaldæum et R. Salom. Ies. XXII. 24. q. egressiones dicas.

צפף Pih. צִפְצֵף, *pipire*: partic. מְצַפְצֵף, *pipiens*, Jos. X. 14. plural. הַמְצַפְצְפִים, *qui pipiunt*, Ies. VIII. 19. futurum, אֲצַפְצֵף, *pipio*, Ies. XXXVIII. 14. תְּצַפְצֵף, *pipiat*, Ies. XXIX. 4.

צַפְצָפָה, vide in צָפָה.

צפר *evolavit, maturavit*: Chaldaicum est. futur. וְיִצְפַּר, *et evolet*, Jud. VII. 3.

צִפּוֹר, c. sed. f. sæpiùs, *avis, avicula*, et synecdochicè, *passer*: צִפּוֹר טְהֹרָה, *avem mundam*, Deuter. XIV. 11. כְּצִפּוֹר, *sicut passer*, Psal. CII. 8. plur. צִפֳּרִים חַיּוֹת, *aves vivas*, Lev. XIV. 4. item צִפֳּרִים, Eccles. IX. 12. Chald. כְּצִפְּרִין, *sicut avium*, Daniel. IV. 30. וְצִפְּרַיָּא, *et aves*, ver. 11. constr. צִפֲּרֵי שְׁמַיָּא, *aves cæli*, Dan. IV. 9.

צָפִיר, masc. *hircus*, Dan. VIII. 5. constr. צְפִיר, ver. 5. plur. construct. צְפִירֵי עִזִּים, *hircos caprarum*, Esr. VIII. 35. Chald. וּצְפִירֵי עִזִּין, *et hircos caprarum*, Esr. VI. 17.

צְפִירָה, fœmin. *matutinum tempus*, Ezech. VII. 10. ex Chaldæo, ubi צפר vel צַפְרָא, *manè*: item *cidaris*,

diadema; unde construct. וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה, *et pro cidari decoris*, Ies. XXVIII. 5. a cingendo, verbi significatione Chaldaica.

צִפֹּרֶן, m. *unguis, ungula*, metaphoricè *stylus, scalprum*, ferramentum quo lapides cæduntur et veluti scalpuntur: בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר, *scalpro lapidis servabilis*, seu *diuturni*, aut, *stylo adamantis*, Jer. XVII. 1. plur. cum affix. צִפָּרְנֶיהָ, *ungues suos*, Deuter. XXI. 12.

צְפַרְדֵּעַ c. *rana, ranæ*, collectivè, Exod. VIII. 6. plur. צְפַרְדְּעִים, *ranas*, ver. 3.

*צֶפֶת, vide in צָפָה.

צקל צִקְלוֹן, m. *gluma*, folliculus grani frumentarii; aff. בְּצִקְלֹנוֹ, *cum gluma sua*, 1 Reg. IV. 42.

צרב Niph. נִצְרַב, *adustus fuit*: præt. וְנִצְרְבוּ־בָהּ, *et adurentur in ea*, Ezech. XXI. 3.

צָרֶבֶת, f. *adurens*, Prov. XVI. 27. nomen Toar formæ קַשֶּׁבֶת attenta: item *adustio*, juxta Kimchium, Lev. XIII. 23. at secundum R. Salomon, est *cicatrix adustionis*.

צרה צֳרִי, צְרִי, m. *opobalsamum*, Gen. XXXVII. 25. Jerem. LI. 8. a Judæis in versione Hebræo-Germanica Pentateuchi *theriaca* redditur.

צָרַח *clamavit*: part. מַר צֹרֵחַ, *amarè clamat*, Soph. I. 14. Hiph. יַצְרִיחַ, *exclamat*, Ies. XLII. 13.

צְרִיחַ, m. *arx, propugnaculum, turris munita*, sic dicta, quod speculator inde exclamat, scribit Kimchi: אֶל־צְרִיחַ, *in arcem* vel *propugnaculum*, Jud. IX. 46. plural. וּבַצְּרִיחִים, *et in arcibus* vel *turribus*, 1 Sam. XIII. 6.

צרך צֹרֶךְ, m. *necessitas, indigentia*: aff. צָרְכֶּךָ, *necessitatem tuam*, 2 Par. II. 15. apud Rabbinos צָרִיךְ, *necesse, necessarium*: הוּצְרַךְ הִצְרִיךְ, *necesse habere*.

צרע צָרוּעַ, m. *leprosus*, Lev. XIII. 44. ex Pyh. partic. מְצוֹרָע, idem, Lev. XIV. 2. plural מְצֹרָעִים, *leprosi*, 2 Reg. VII. 3. fœm. מְצֹרַעַת, *leprosa*, Exod. IV. 6.

צָרַעַת, f. *lepra*, Lev. XIII. 2. aff. מִצָּרַעְתּוֹ, *a lepra sua*, 2 Reg. V. 3.

צִרְעָה, f. *crabro*, Ex. XXIII. 28.

צָרַף *conflavit, purgavit, defæcavit*, metalla propriè: metaphoricè, *examinavit, exploravit, probavit*: præt. צָרַף צָרוֹף, *conflat conflando*, Jer. VI. 29. imper. צָרְפָה כִלְיוֹתַי, *examina renes meos*, Ps. XXVI. 2. fut. וְאֶצְרֹף, *et defæcabo*, Ies. I. 25. Niph. futur. וְיִצָּרְפוּ, *et conflabuntur*, Dan. XII. 10. Pih. מְצָרֵף, *conflans*, Mal. III. 3.

צֹרֵף, m. *conflans, conflator, fusor, aurifaber*: לַצּוֹרֵף, *fusori*, Jud. XVII. 4. plur. צֹרְפִים, *aurifabri*, Neh. III. 8.

צָרְפַת, f. *Tzorphat* nomen urbis, 1 Reg. XVII. 9. Obad. ver. 20. *franciam, galliam*, Rabbini interpretantur, et inde צָרְפָתִי, *gallus*.

מַצְרֵף, m. *fusorium vas*, Proverb. XVII. 3.

צָרַר *ligavit, colligavit*: item *hostiliter egit, oppugnavit, arctavit, angustiis affecit*, et ita cum צוּר convenit. præt. צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ, *ligat ventus eam*, Hos. IV. 19. וְצָרְרוּ אֶתְכֶם, *et angustabunt vos, hostiliter agent vobiscum*, Num. XXXIII. 55. צְרָרוּנִי, *angustiis affecerunt me*, Psal. CXXIX. 1. partic. צֹרֵר מַיִם, *ligat*

aquas, Job. XXVI. 8. הַצֹּרֵר אֶתְכֶם, *oppugnantem vos*, Num. X. 9. plural. צֹרְרִים, *hostiliter agentes*, Numer. XXV. 18. constr. צֹרְרֵי צַדִּיק, *hostes justi*, Amos V. 12. affix. נֶגֶד צֹרְרָי, *coram hostibus meis*, Psal. XXIII. 5. particip. præteritum, צָרוּר, *colligata est*, Hos. XIII. 12. infinitiv. כִּצְרוֹר, *sicut qui ligat*, Prov. XXVI. 8. Pyh. partic. plur. וּמְצֹרָרִים, *et colligatos*, Jos. IX. 4.

צְרוֹר, m. *fasciculus, loculus*, quasi ligamen dicas: צְרוֹר־כַּסְפּוֹ, *fasciculus pecuniæ suæ*, Genes. XLII. 35. צְרוֹר הַכֶּסֶף, *fasciculum, loculum pecuniæ*, Proverb. VII. 20. אֶל־צְרוֹר נָקוּב, *in loculum pertusum*, Hag. I. 6. item *granum, lapillus*, Amos IX. 9.

מֵצַר, m. *angustia*, Psal. CXVIII. 5. plural. בֵּין־הַמְּצָרִים, *inter angustias*, Thren. I. 3. וּמְצָרֵי שְׁאוֹל, *et angustiæ, angores inferni*, Psal. CXVI. 3. quidam hoc ad צָרַר, reducunt.

ק

* קָאָה ,קָא, vide infrà in קוֹא.

קָבַב *maledixit, exsecratus est:* præter. מָה אֶקֹּב לֹא קַבֹּה אֵל, *quid exsecrabor, quem non exsecratur Deus*, Num. XXIII. 8. וְקַבֹּתוֹ, *ut exsecreris eum*, Num. XXIII. 27. imperat. קָבָה־לִּי, *exsecrare mihi*, Numer. XXII. 11. cum Kametz loco Kametzchatuph et Dagesch: קָבְנוֹ, *exsecrare illum*, Num. XXIII. 13. pro קָבֶנּוֹ, simile affixum vide in ישה. futur. אֶקֹּב ut antè, quod a נָקַב esse possit. Similem formam vide in קָדַד.

קֻבָּה, f. *lupanar*, dictum quasi exsecrabile, Numer. XXV. 8. Hebræi exponunt אֹהֶל, *tentorium*.

קוּבָּה, f. idem: aff. אֶל־קֳבָתָהּ, *in lupanari illius*, Num. XXV. 8. Onkelos, לִמְעָהָא, *per ventrem ejus*.

קֵבָה, fœm. *ventriculus, ingluvies*, Deut. XVIII. 3. quod ut et præcedens, formam habet quasi a קוּב.

קַב, masc. *cabus*, mensura frumentaria parva: וְרֹבַע הַקַּב חֲרִיוֹנִים, *et quarta pars cabi stercoris columbini*, 2 Reg. VI. 25. quidam scribunt, eo usos ipsos fuisse loco lignorum. Alii intelligunt contenta in ingluvie, id est, frumentum quod columbæ in agris collegerant. Videatur Kimchi. Porrò cabus est sexta pars seæ sive sati scribit Kimchi in lib. Rad. De hac et aliis quibusdam mensuris antiquis ita scriptum reperi in opere R. Alphes, Tractatu de Paschate, cap. 5. fol. 176. רְבִיעִית, *quadrans* sive *quartarius legis* (id est, quarta pars mensuræ sacræ in liquidis) continet sesquiovum; לֹג, *log*, sive sextarius quatuor quadrantes, id est, sex ova: קַב, *cabus* quatuor logos sive sextarios, id est 16 quadrantes, 24 ova. הִין, *hin* 12 logos, id est, 48 quadrantes, 72 ova. סְאָה, *sea, satum* sex cabos, hoc est, 24 sextarios, duo hin, 92 quadrantes, 144 ova. אֵיפָה, *epha* tres seas, id est, 18 cabos, 6 hinos, 72 logos, 288 quadrantes, 432 ova. עֹמֶר, *homer* deci-

mam ephæ, id est, 48 ova et ⅓ ovi. hæc ibi.

קִבֵּל Pih. *accepit, recepit, suscepit:* præterit. וְלֹא קִבֵּל, *et non accepit*, Esth. IV. 4. וְקִבְּלוּ, *et receperunt sacerdotes*, Esr. VIII. 30. imperativ. קַבֶּל־לָךְ, *accipe tibi*, 1 Par. XXI. 11. Chald. præterit. קַבֵּל מַלְכוּתָא, *accepit regnum*, Daniel. VI. 1. futur. תְּקַבְּלוּן, *recipietis*, Daniel. II. 6. וִיקַבְּלוּן, *et suscipient*, Dan. VII. 18. Hiph. partic. מַקְבִּילֹת, *recipientia*, hoc est, continentia unum cum altero, Exod. XXVI. 5.

קֳבֹל, *coram, ex adverso:* קָבָל־עָם, *coram populo*, 2 Reg. XV. 10. affix. קָבְלוֹ, *adversum sibi*, id quod ex adverso situm est, Ezech. XXVI. 9. de quo vide etiam in מְחִי. Chald. וְלָקֳבֵל אַלְפָּא, *et coram mille*, Daniel. V. 1. לָקֳבֵל מִלֵּי, *ob* vel *propter verba regis*, ver. 10. לָקֳבֵל דְּנָה, *propter hoc, propterea*, Esr. IV. 16. כָּל־קֳבֵל vel כָּל־קֳבֵל, *propter, propterea, eò quòd, quandoquidem*, et in Daniele semper adjunctum est דְּנָה vel דִּי cum aff. לָקָבְלָךְ, *ex adverso tui*, Dan. II. 31.

קָבַע *rapuit, diripuit, spoliavit:* præt. וְקָבַע, *et rapiet*, Prov. XXII. 23. הֲיִקְבַּע, *an spoliet (homo Deum,)* quòd vos קֹבְעִים אוֹתִי, *spoliatis me*, et dicitis בַּמֶּה קְבַעֲנוּךָ, *qua in re spoliamus te*, Mal. III. 8. ubi etiam part. et futur. est. Hinc קַבְּעָן, *raptor*, Rabb.

קוֹבַע, m. *galea*, 1 Sam. XVII. 38. et est idem quod כּוֹבַע, כ et ק commutatis.

קֻבַּעַת, f. *fæx, fæculentum*, Ies. LI. 17

קָבַץ *collegit, aggregavit, congregavit, comportavit, contraxit:* dicitur propriè de re dispersa: אָסַף de re non dispersa. Sic rectè dicitur אֱסֹף יָדֶךָ, *recollige, retrahe manum tuam*, 1 Sam. XIV. 19. non autem קְבוֹץ. item וַיֶּאֱסֹף, *et retraxit (pedes suos in lectum,)* Gen. XLIX. 33. non autem וַיִּקְבֹּץ, Kimchi, Joël. II. 6. præterit. קָבַץ אֶת כָּל־חֵילוֹ, *congregavit omnes copias suas*, 1 Reg. XX. 1. Niph. præter. נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ, *congregatur contra nos*, Jos. X. 6. imper. הִקָּבְצוּ, *congregate vos*, Gen. XLIX. 2. Pih. præterit. קִבְּצָם, *congregavit eos*, Mich. IV. 12. Pyh. קֻבָּצָה, *collecta est*, pro קֻבְּצָה juxta Kimchi, Mich. I. 7. partic. מְקֻבֶּצֶת, *congregatam*, Ezech. XXXVIII. 8. Hithp. præterit. כִּי הִתְקַבְּצוּ, *quòd congregarint se*, Jud. IX. 47. fut. יִתְקַבְּצוּ, *congregent se*, Ies. XLIV. 11.

קִבּוּצִים, m. p. *collectiones, congregationes, catervæ:* aff. קִבּוּצַיִךְ, *catervæ tuæ*, Ies. LVII. 13.

קְבֻצָה, f. *congregatio:* construct. קְבֻצַת כֶּסֶף, *congregatione argenti*, Ezech. XXII. 20.

קָבַר *sepelivit:* præterit. קָבַר, *sepelivit (Abraham Saram,)* Genes. XXIII. 19. partic. וְאֵין קֹבֵר, *et non erit sepeliens*, 2 Reg. IX. 10. Niph. futur. יִקָּבֵר, *sepelietur*, Jer. XXII. 19. תִּקָּבֵר, *sepelieris*, Gen. XV. 15. Pih. particip. וְאֵין מְקַבֵּר, *et non est sepeliens eis*, Jerem. XIV. 16. futur. תְּקַבְּרֵם, *sepelies eos*, Hos. IX. 6. Pyh. præter. קֻבַּר, *sepultus est*, Gen. XXV. 10.

קֶבֶר, m. *sepulchrum*, Psal. V. 10. aff. קִבְרוֹ, *sepulchrum suum*, Genes. XXIII. 6. plural. קְבָרִים, *sepulchra*, Exod. XIV. 11. construct. קִבְרֵי, Jer. XXVI. 23. aff. מִקִּבְרֵיהֶם, *de sepulchris eorum*, Jer. VIII. 1. fœm. plural. לִקְבָרוֹת, *ad sepulchra*, Job. XXI. 32. construct. קִבְרוֹת, Num. XI. 34. aff. קִבְרֹתֶיהָ, *sepulchra ejus*, Ezech. XXXII. 23.

קְבוּרָה, f. *sepultura*, Ies. XIV. 20. constr. קְבֻרַת רָחֵל, *sepultura Rachelis*, Gen. XXXV. 20. aff. קְבֻרָתוֹ, *sepulturam* vel *sepulchrum ejus*, Deut. XXXIV. 6.

קָדַד *inclinavit, incurvavit verticem*, honoris exhibendi causâ: R. Sal. scribit, Genes. XLIII. 28. קידה כפיפת קדקד השתחויה משטח לארץ, id est, verbum קָדַד significat *incurvationem verticis:* הִשְׁתַּחֲוָה, *procubitum in terram*, vide בָּרַךְ. fut. וָאֶקֹּד, *et verticem inclinavi*, Gen. XXIV. 48. וַיִּקֹּד, *et inclinavit verticem*, ver. 26. cum Dagesch et vocali brevi, loco vocalis longæ Kametz: simile vide in דָּמַם, item, וַיִּקְּדוּ, *et incurvarunt se*, Genes. XLIII. 28. pro וַיִּקֹּדוּ, simile vide in בָּלַל.

קָדְקֹד, m. *vertex*, Psalm. LXVIII. 22. aff. וְעַל־קָדְקֳדוֹ, *et super verticem ejus*, Psal. VII. 17.

קִדָּה, f. *casia*, Ezech. XXVII. 19. Exod. XXX. 24.

קָדַח *accendit, accensus fuit, conflagravit*, præt. כִּי אֵשׁ קְדַחְתֶּם, *nam ignem accendistis*, Jer. XVII. 4. אֵשׁ קָדְחָה, *ignis accensus fuit*, Deut. XXXII. 22. part. constr. קֹדְחֵי אֵשׁ, *accendentes ignem*, Ies. L. 11. infinit. כִּקְדֹחַ, *sicut conflagrat ignis*, Iesaias LXIV. 2.

קַדַּחַת, fœm. *febris ardens*, Lev. XXVI. 16.

אֶקְדָּח, m. *carbunculus*, Ies. LIV. 12.

קָדַם Pih. *antevertit, anticipavit, anteivit, præivit, prævenit, obvenit:* præter. קִדַּמְתִּי, *anteverti*, Jon. IV. 2. imper. קַדְּמָה פָנָיו, *anticipa faciem ejus*, Ps. XVII. 13. Hiph. præter. מִי הִקְדִּימַנִי, *quis prævenit me*, Job. XLI. 2. futur. תַּקְדִּים, *obveniet*, Amos IX. 10.

קֶדֶם, m. *antiquitas, æternitas*, si de Deo dicatur: *antiquum, priscum:* et adverbialiter, *antiquè, antè, pridem, olim: antrorsum:* item *oriens*, plaga mundi orientalis quasi anterior dicta: ferunt enim Adamum creatum, facie versus orientem disposita, ut lucem et solem mundi orientem aspiceret, unde oriens ipsi fuit Kedem, anterior mundi pars: R. Bechai, Deut. III. 23. ab eo situ reliquæ deinceps mundi plagæ nominantur, posterior, dextra, sinistra: כְּקֶדֶם, *sicut antea, olim* vel *pridem:* מִקֶּדֶם, *ab antiquitate, ab æterno, inde à principio*, Habac. I. 12. Mich. V. 2. *ab oriente.* plural. constr. מִקַּדְמֵי אֶרֶץ, *ante primordia, a primordiis terræ*, Prov. VIII. 23. cum ה locali, קֵדְמָה, *orientem versus*, Gen. XXV. 6. קֵדְמָה מִזְרָחָה, *ad anteriorem plagam orientem versus*, Exod. XXVII. 13. similem locutionem vide Exod. XXVI. 18.

קִדְמָה, f. idem: construct. קִדְמַת, *ad orientem*, Genes. II. 14. et cum Pathach ab initio, שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף, *quæ antequam egrediatur*, Psalm. CXXIX. 6. aff. לְקַדְמָתָן, *ad antiqui-*

tatem, pristinum statum suum, Ez. XVI. 55. לְקַדְמַתְכֶן, *ad pristinum statum vestrum,* ibid. plural. כְּקַדְמוֹתֵיכֶם, *sicut priscis temporibus vestris,* Ezech. XXXVI. 11. Chald. קֳדָם, *coram:* מִן קֳדָם, *a coram,* a קֳדָמַי, *coram me,* מִן־קֳדָמַי, *a coram me,* id est, *a me,* Dan. II. 6. מִן קֳדָמוֹהִי, *a conspectu ejus,* Dan. V. 19. קֳדָמֵיהוֹן, *coram eis,* etc. מִקַּדְמַת vel מִן קַדְמַת דְּנָה *ab ante hoc, antehac,* Esr. V. 11. קַדְמָיֵא, *priores,* Dan. VII. 24. fœm. sing. קַדְמָיְתָא, *prima, prior, antecedens,* Dan. VII. 4. plural. emph. קַדְמָיָתָא, *priora,* ver. 8.

קָדִים, m. *oriens,* plaga orientalis mundi; *eurus,* ventus orientalis: cum ה locali קָדִימָה, *ad orientem,* Hab. I. 9.

קְדוּמִים, m. p. *antiquitates,* Jud. V. 21.

קַדְמֹנִי, masc. *antiquus, antiquum,* 1 Sam. XXIV. 14. *orientalis,* Ezech. XLVII. 18. plur. וְקַדְמֹנִים, *et priores, superiores, antiqui,* Job. XVIII. 20. fœm. וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת, *et sicut anni antiqui,* Mal. III. 4.

קַדְמֹנָה, f. *orientalis,* Ez. XLVII. 8.

קָדַר *obtenebratus, obscuratus, atratus fuit, ater, atratus, pullatus incessit* vel *ivit, ater, teter fuit.* præter. וְקָדַר, *et obtenebrabitur (super eos dies,)* Mich. III. 6. part. קֹדֵר, *atratus, ater,* Psalm. XXXV. 14. plur. וְקֹדְרִים, *et pullati,* Job. V. 11. Hiph. præter. וְהִקְדַּרְתִּי, *et atratas reddam (stellas eorum,) faciam ut tenebrescant,* Ezech. XXXII. 7. futur. וָאַקְדִר, *et atratum reddidi,* Ezech. XXXI. 15. Hithp. præter. וְשָׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ, *et cœli obscurati sunt,* 1 Reg. XVIII. 45.

קַדְרוּת, f. *atror,* Ies. L. 3.

קְדֵרָה, f. *olla,* quia atrorem ab igne contrahit, apud Rabbinos.

קְדֹרַנִּית, *atratè, obscurè,* Malach. III. 14.

קָדַשׁ *parari, præparari, destinari* ad aliquid, generaliter: in specie, *sacrari, consecrari, sanctificari, sanctum, sacrum esse* vel *fieri.* præt. קְדַשְׁתִּיךָ, *sanctior sum te,* Ies. LXV. 5. id est, קָדוֹשׁ אֲנִי מִמְּךָ juxta Hebræos, futur. יִקְדָּשׁ, *sanctum esto,* Exod. XXIX. 37. Niph. præterit. וְנִקְדַּשׁ, *et sanctificabitur,* Exod. XXIX. 43. Pih. קִדֵּשׁ, *sacravit, consecravit, sanctificavit, reparavit, restauravit ad sanctum usum:* item *præparavit, edixit, indixit,* cùm de bello aut jejunio dicitur. præt. קִדַּשׁ, *consecravit (rex,)* 1 Reg. VIII. 64. etc. Pyh. partic. הַמְקֻדָּשׁ, *quisquis sanctificatus fuerit,* Ezech. XLVIII. 11. plural. הַמְקֻדָּשִׁים, *qui consecrati sunt,* 2 Par. XXVI. 18. etc. Hiph. præter. גַּם אוֹתָם הִקְדִּישׁ, *etiam illa consecravit,* 2 Sam. VIII. 11. infinit. vel imper. הַקְדִּשֵׁם, *præparando* vel *præpara eos,* Jerem. XII. 3. Hithp. præter. הִתְקַדֶּשׁ־חָג, *sanctificatur festum,* Ies. XXX. 29.

קָדוֹשׁ, masc. *sanctus,* Ies. VI. 3. constr. אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, *sanctum Israëlis,* Ies. I. 4. et genere neutro *sanctum, sanctissimus locus,* Psalm. XLVI. 5. aff. קְדוֹשִׁי, *sanctus meus,* Hab. I. 12. קְדוֹשְׁכֶם, *sanctus vester,* Ies. XLIII. 15. plur. קְדוֹשִׁים, *sancti,* Zach. XIV. 5. affix. קְדוֹשָׁיו, *sancti ejus,* Deut. XXXIII. 3.

קַדִּישׁ, m. Chald. *sanctus,* Dan.

IV. 10. plur. קַדִּישִׁין, *sancti*, ver. 5. construct. קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין, *sanctorum excelsorum*, Dan. VII. 18.

קֹדֶשׁ, masc. *sanctitas, res sancta, sanctum, sacrum*, Exod. III. 5. affix. קָדְשׁוֹ, *sanctitatis suæ*, Ies. LII. 10. plur. קֳדָשִׁים, *sanctitates*, Ex. XXX. 10. per Kametz ab initio præter analogiam: et cum Chatephkametz קֳדָשִׁים, 2 Par. XXXV. 13. et קָדָשִׁים, Neh. X. 34. juxta Veneta magna. constr. וְקָדְשֵׁי, *et res sacras* (*filiorum Israël*,) Num. XVIII. 32. aff. קָדָשֶׁיךָ, *res sacras tuas*, Deuter. XII. 26. וְקָדָשָׁיו, *res sacras* vel *consecratas*, 2 Par. XV. 18. quidam libri קָ.

מִקְדָּשׁ, m. *sanctuarium; asylum*, locus sacer, in quem quis fugit, ut tutus sit: juxta Ab. Esram, Ies. VIII. 14. interdum scribitur מִקְּדָשׁ cum Dagesch redundante, ut Exod. XV. 17. ubi vide Ab. Esr. constr. מִקְדַּשׁ, Ezech. XLVIII. 10. affix. אֶל־מִקְדָּשׁוֹ, *in sanctuarium suum*, Ies. XVI. 12. et aliâ formâ ac significatione, *res sancta:* אֶת־מִקְדְּשׁוֹ, *rem* vel *partem sacram ejus*, Num. XVIII. 29. quasi a forma מִקְדֵּשׁ: plur. מִקְדָּשִׁים, *loca sancta*, Ezech. XXI. 2. constr. מִקְדְּשֵׁי־אֵל, *sanctuaria Dei*, Psal. LXXIII. 17. affix. מִקְדְּשֵׁיכֶם, *sanctuaria vestra*, Levit. XXVI. 31.

מִקְּדָשׁ, m. *sanctuarium:* plural. מִקְדְּשֵׁיהֶם, *sanctuaria ipsorum*, Ez. VII. 24.

קָדֵשׁ, m. *meritorius, cynædus*, qui se prostituit, et quasi consecrat libidini, Deuter. XXIII. 18. plural. הַקְּדֵשִׁים, 2 Reg. XXIII. 7. fœmin. קְדֵשָׁה, *meretrix*, Deut. XXIII. 18. plur. וְעִם הַקְּדֵשׁוֹת, *et cum meretricibus*, Hos. IV. 14. Aben Esra scribit קדשה, est *prostibulum publicum*, quod cuilibet obvio se prostituit: זונה, *meretrix*, quæ cum delectu et magis privatim peccat, etsi etiam publica fiat.

קָהָה *obstupescere, obtusum fieri:* futur. וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה, *et dentes filiorum obstupescunt*, Jerem. XXXI. 29. Pih. קֵהָה, *hebetavit*, Eccl. X. 10.

קָהַל *congregare*. part. fœmin. קֹהֶלֶת, *congregans, congregatrix*, scil. anima, nempe regis Solomonis, Eccl. VII. 27. aliâs semper genere masculino usurpatur pro persona integra congregantis cœtum ecclesiasticum, et ita est ecclesiastes, ἐκκλησιαστής. Sic dicitur, לפי שהיה מקהיל קהלות ברבים, *propterea quod congregaret cœtus ecclesiasticos publicos*, scribit R. Abraham in libro Tzeror Hammor, (id est, *fasciculus myrrhæ*.) Niph. præt. נִקְהֲלוּ, *congregaverunt se*, Esth. IX. 2. Hiph. præt. הִקְהַלְתָּ, *congregasti* (*congregationes tuas*,) Ez. XXXVIII. 13.

קָהָל, m. *congregatio, cœtus*, Psal. XX. 23. construct. קְהַל, Lev. XVI. 17. aff. קְהַלְכֶם, *congregationi vestræ*, Deut. V. 19. בִּקְהָלָם, *in congregatione eorum*, Gen. XLIX. 6.

קְהִלָּה, f. idem, Neh. V. 7. const. קְהִלַּת, Deut. XXXIII. 4.

מַקְהֵלִים, m. p. *congregationes*, Psal. XXVI. 12. fœmin. בְּמַקְהֵלוֹת, *in congregationibus*, Psal. LXVIII. 27.

קוֹא *vomuit, evomuit:* irregulariter flectitur: imperat. וּקְיוּ, *et vomite*, Jer. XXV. 27. particip. קָאָה,

evomet, Lev. XVIII. 28. Hiph. præt. וְהֲקֵאתוֹ, *et evomas illud*, Proverb. XXV. 16. futur. וַיָּקֵא, *et evomuit*, Jon. II. 11. וַיְקִאֶנּוּ, *et evomuit illam*, Job. XX. 15.

קִיא, m. *vomitus*, Ies. XXVIII. 8. affix. בְּקִיאוֹ, *in vomitu suo*, Iesaias XIX. 14.

קֵא, m. idem: aff. כְּכֶלֶב שָׁב אֶל קֵאוֹ, *sicut canis revertitur ad vomitum suum*, Prov. XXVI. 11.

קִיקָלוֹן, masc. *vomitus ignominiæ*, seu ignominiosus, Habac. II. 16. compositum ex קִיא et קָלוֹן de quo in קָלָה.

קָאַת, קָאָה, fœm. *platea, pelecanus*, Levit. XI. 18. Ies. XXXIV. 11. a vomitu. Conchas enim calore ventris coctas, rursus evomit, ut testis rejectis, esculenta seligat, scribit Plin. lib. 10. cap. 40. et Aristot. lib. 9. cap. 10. de Hist. Anim. construct. לִקְאַת, Psal. CII. 7.

קָוָה *expectavit, expectationem habuit:* partic. plur. construct. וְקֹוֵי יְהוָה, *et expectantes Dominum*, Psal. XXXVII. 9. irregulare est, וְקוֹיֵ, Ies. XL. 31. pro קֹוֵי, affix. קֹוָי, *expectantes me*, Ies. XLIX. 23. לְקֹוָו, *expectantibus eum*, Thren. III. 25. Pih. קִוָּה, idem, et construitur cum dativo et accusativo et præpos. אֶל, præt. וְקִוֵּיתִי לוֹ, *et exspectavi eum*, Iesaias VIII. 17. infinit. קַוֹּה קִוִּיתִי, *expectando exspectavi*, Psal. XL. 2. Niph. נִקְוָה, *confluere*, de aquis: *congregare se*, de hominibus. præt. וְנִקְווּ אֵלֶיהָ, *et confluent ad eam*, Jer. III. 17. futur. יִקָּווּ הַמַּיִם, *confluant aquæ*, Gen. I. 9.

קָו, קַו, m. *linea, delineatio, regula, amussis, filum mensorium*, Iesaias XVIII. 2. et XXVIII. 10. scribitur et cum ה redundante, קָוֶה, *linea*, Jer. XXXI. 39. aff. קַוָּם, *delineatio eorum*, Psalm. XIX. 5. in Targum, כְּקַוִּין דְּעַכּוּבִיתָא, *sicut fila*, vel *telæ araneæ*, Ies. LIX. 6.

מִקְוֶה, m. *exspectatio, spes: confluens, confluentia, conceptaculum, congregatio:* יֵשׁ מִקְוֶה, *est spes Israëli*, Esr. X. 2. construct. מִקְוֵה מַיִם, *congregationem aquarum*, Exod. VII. 19. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל, *spes Israëlis*, Jer. XIV. 8. fœmin. וּמִקְוָה עֲשִׂיתֶם, *et conceptaculum aquarum fecistis*, Ies. XXII. 11.

מִקְוֵא, מִקְוֵה, masc. *netum, filatum*, 1 Reg. X. 28. et 2 Par. I. 16.

תִּקְוָה, f. *exspectatio, spes*, Job. V. 16. construct. תִּקְוַת, Psal. IX. 19. item *funiculus:* constr. תִּקְוַת, *funiculum fili dibaphi*, Jos. II. 18. aff. תִּקְוָתְךָ, *spes tua*, Job. IV. 6.

קוּט *fastidivit, fastidio habuit:* futur. אָקוּט, *fastidio habui*, Psalm. XCV. 10. et cum Cholem, יָקוֹט כִּסְלוֹ, *quem fastidit spes ejus*, Job. VIII. 14. Niph. præterit. וְנָקֹטּוּ, *et fastidio erunt*, Ezech. VI. 9. cum Dagesch quasi a קָטַט, ut sæpè hæc verba formas inter se permutant: וּנְקֹטֹתֶם, *et fastidio eritis*, Ezech. XX. 43. נָקְטָה נַפְשִׁי, *fastidio sibi est anima mea*, Job. X. 1. Hithp. אֶתְקוֹטָט, *fastidio torqueo me*, Psal. CXXXIX. 21.

קָט, masc. *fastidium*, Ezech. XVI. 47. vel est verbum.

קוֹל m. *vox, sonus, sonitus, concentus, strepitus:* אֶת־קוֹל יְהוָה, *vo-*

cem Domini, Genes. III. 8. aff. קוֹלְךָ, *sonus ejus,* Exod. XXVIII. 35. אֶת־קֹלְךָ, *vocem tuam,* Gen. III. 10. plur. קֹלֹת, *soni, tonitrua,* Exod. IX. 23. מִקֹּלוֹת, *propter sonos aquarum,* Ps. XCIII. 4. Chald. קָל, *vox, sonus,* Dan. VII. 11.

קוּם *surrexit, assurrexit, exsurrexit, insurrexit: stetit, exstitit, constitit, substitit: præstitit.* construitur frequenter cum præposit. אֶל, עַל, בְּ et לְ. præter. וְקָאם, *et exsurgit,* Hos. X. 14. quod habet א epentheticum. particip. קָמִים, *surgentes,* Psalm. III. 2. cum affixis, *adversarii* qui in vel contra aliquem insurgunt: קָמֶיךָ, *adversarios tuos,* vel *insurgentes contra te,* quasi קָמִים עָלֶיךָ, Exod. XV. 7. Chald. præter. וְקָם, *et surrexit,* Dan. III. 24. קָמוּ, *surrexerunt,* Esr. V. 2. particip. קָאֵם, *stans erat, stabat,* Dan. II. 31. plur. קָאֲמִין, *stabant,* Dan. III. 3. scribitur cum א, sed legitur קָיְמִין cui simile vide in דור: emph. קָאֲמַיָּא, *astantes,* Dan. VII. 16. imper. קוּמִי, *surge,* Dan. VII. 5. futur. יְקוּם, *surget,* Dan. VI. 20. יְקוּמוּן, *consurgunt,* Dan. VII. 17. Pih. קִיֵּם et קוֹמֵם, *surgere* vel *stare fecit, erexit, stabilivit, statuit, statum reddidit, præstitit.* præt. קִיֵּם, *stabilivit,* Esth. IX. 32. קִיְּמוּ, *stabiliverunt,* Esth. IX. 31. inf. לְקַיֵּם, *statuendo, instituendo,* Esth. IX. 21. imp. קַיְּמֵנִי, *erige, confirma me,* Psal. CXIX. 28. fut. וָאֲקַיֵּמָה, *et præstabo,* Psalm. CXIX. 106. ex altera forma, אֲקוֹמֵם, *erigam,* Ies. XLIV. 26. et semel intransitivè præter morem, יְקוֹמֵם, *insurgebat,* Mich. II. 8. Chald. infinitiv. לְקַיָּמָה, *ad statuendum,* Dan. VI. 8. Hiph. הֵקִים idem, item, *statuit, constituit, restituit, confirmavit, suscitavit, exsuscitavit, excitavit:* præter. הֵקִים אֹתָם, *stabilivit ea,* Num. XXX. 15 partic. מֵקִים, *excitaturus sum,* Hab. I. 6. etc. Hoph. præt. הוּקַם, *erectum est,* Exod. XL. 17. vel הֻקַם, 2 Sam XXIII. 1. Chald. præterit. הֲקִים, *erexerat,* Dan. III. 2. אֲקִימַהּ, *erexit eam,* Dan. III. 1. הֲקִימֵהּ, *constituit eum,* Dan. V. 11. הֲקֵמְתָּ, *erexisti,* Dan. III. 12. הֲקִימֶת, *erexi,* Daniel. III. 14. fœm. הֲקָמַת, *erexit,* Daniel. VII. 5. הֲקִימוּ, *statuerunt,* Esr. VI. 18. partic. מְהָקֵים, *constituens,* Dan. II. 21. infinit. לַהֲקָמוּתֵהּ, *ad constituendum* seu *præficiendum eum,* Dan. VI. 4. futur. יְהָקֵים, *statuerit,* Dan. VI. 16. et omissâ characteristicâ, יְקִים, *constituet,* Dan. IV. 14. תְּקִים, *statues,* Dan. VI. 9. Hophal כֶּאֱנָשׁ הֳקִימַת, *sicut homo stare coacta* vel *facta est,* Dan. VII. 4. Hithp. part. וּמִתְקוֹמְמִי, *et insurgens in me,* Job. XXVII. 7. plur. מִמִּתְקוֹמְמִים, *ab insurgentibus,* Psalm. XVII. 7. hinc deperdito מ, וּבִתְקוֹמְמֶיךָ, *et propter insurgentes in me,* Psalm. CXXXIX. 21. fœm. מִתְקוֹמָמָה, *insurgens,* Job XX. 27. cum Kametz in medio propter accentum, quasi à מִתְקוֹמֵם.

קִים, m. *substantia:* aff. קִימָנוּ, *substantia nostra,* Job. XXII. 20. fœm. קִימָה, *surrectio:* aff. קִימָתָם, *surrectionem istorum intuêre,* Thren. III. 63.

קְיָם, m. Chald. *statutum,* Daniel. VI. 8.

קַיָּם, m. Chald. *stabilis,* Dan. VI. 27. fœm. קַיָּמָא, *stabile,* Dan. IV. 23.

קוֹמָה, f. *statura, altitudo*, Ezech. XIII. 18. construct. וְקוֹמַת, *et altitudo rotæ unius*, 1 Reg. VII. 32. aff. קוֹמָתוֹ, *altitudo ejus*, 1 Reg. VI. 20.

קָמָה, f. *seges*, adhuc stans et in culmum erecta, 2 Reg. XIX. 26. Exod. XXII. 5. plur. בְּקָמוֹת, *in segetes (Philistæorum,)* Jud. XV. 5.

קוֹמִים, m. p. *insurgentes, adversarii*, 2 Reg. XVI. 7.

קוֹמְמִיּוּת, f. *erectio*, Lev. XXVI. 13. subaudienda autem illic præpos. ב, *cum erectione*, id est, *erectè*.

יְקוּם, m. *subsistens, substantia viva*, Gen. VII. 4.

מָקוֹם, c. in sing. sed masc. sæpiùs, *locus*, sic dictus, quòd in eo cuncta creata subsistunt: אֶל־מָקוֹם אֶחָד, *in locum unum*, Genes. I. 9. constr. עַד־מְקוֹם שְׁכֶם, *usque ad locum Schechem*, Genes. XII. 6. affix. תְּשׁוּרֶנּוּ מְקוֹמוֹ, *contemplabitur eum (in) loco suo*, Job. XX. 9. scil. עַיִן, *oculus*, quod fœmininum est, et ita verbum convenit in genere fœmin. cum antecedenti substantivo, non cum sequenti מְקוֹמוֹ. plural. masc. בְּכָל־מְקוֹמוֹת, *in omnibus locis dominationis ejus*, Psalm. CIII. 22. affix. בְּכָל־מְקוֹמֹתֵיכֶם, *in omnibus locis vestris*, Amos IV. 6. apud Rabbinos מָקוֹם inter nomina Dei est, et quidem cum articulo, הַמָּקוֹם, per antiphrasin quasi *illocalis, infinitus*, qui nullo loco capitur, sed omnibus rebus locum dat.

אַלְקוּם, *alkum, invictus*. Vocabulum compositum ex אַל, *ne, non*, et קוּם, *surgere, insurgere*: מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ, *rex non insurgere* vel *resistere cum ipso*, Proverb. XXX. 31. id est, invictus, in quem, vel contra quem nemo insurgit bellandi causa, ut Aben Esra et Rab. Levi interpretantur. Sic אַל־מָוֶת, *non mors*, id est, *immortalis*, Prov. XII. 28.

תְּקוּמָה, f. *resurrectio*, Lev. XXVI. 37.

קון Pih. קוֹנֵן, *lamentatus est*: præter. וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ, *et lamentabuntur super te*, Ezech. XXVII. 32. particip. plur. לַמְקוֹנְנוֹת, *lamentatrices*, Jer. IX. 16. fut. תְּקוֹנֵנָּה אֹתָהּ, *lamentabuntur eam*, 2 Par. XXXV. 25.

קִינָה, f. *lamentatio*, Ezech. XIX. 14. plural. עַל־הַקִּינוֹת, *in lamentationibus*, 2 Par. XXXV. 25. affix. בְּקִינוֹתֵיהֶם, *in lamentationibus suis*, ibid.

קִינִים, m. p. *lamentationes*, Ezech. II. 10.

קוס Pih. קוֹסֵס, *succidere*. Convenit cum קצץ. futur. פִּרְיָהּ יְקוֹסֵס, *fructum ejus succîdet*, Ez. XVII. 9.

קוף קוֹף, masc. *simia*: plural. קוֹפִים, *simiæ*, 1 Reg. X. 22. 2 Par. IX. 21. affine verbo יקף, *circumire*. Nam et simia volubilis est.

תְּקוּפָה, f. *circumactio, revolutio, circulus*: *conversio*. constr. תְּקוּפַת הַשָּׁנָה, *in revolutione anni*, Exod. XXXIV. 22. aff. תְּקוּפָתוֹ, *revolutio ejus*, Psal. XIX. 7. plur. לִתְקוּפוֹת הַיָּמִים, *in revolutionibus dierum*, 1 Sam. I. 20. forma hinc est, sed significatio à יקף. Hinc Rabbini solstitia et æquinoctia vocant תקופות, *tekuphoth* sive *tekuphas*.

קוץ *tædere, distædere*: construitur cum præpos. ב et מִפְּנֵי. Semel est *æstivare*, æstatem transigere, ex nomine derivato, quod æstatem significat. præt. וְקָץ עָלָיו, *et æstivabit*

super eo, Ies. XVIII. 6. קַצְתִּי בְחַיַּי, *tædet me vitæ meæ,* Gen. XXVII. 46. futur. וָאָקֻץ בָּם, *tædet me eorum,* Levit. XX. 23. Hiph. הֵקִיץ, *tædio afficere: evigilare, expergisci,* quod à יקץ habet. præteritum, הֵקִיץ אֵלָיִךְ, *evigilat ad* vel *adversum te,* Ezech. VII. 6. הֱקִיצוֹתִי, *experrectus sum,* Psal. III. 6. infinitiv. בְּהָקִיץ, *quum expergiscar,* Psal. XVII. 15. futur. וּנְקִיצֶנָּה, *et tædio afficiamus, defatigemus eam,* Ies. VII. 6. juxta Kimchium et Ab. Esram, nec amplius hac significatione occurrit: Rab. Salomon, *expergefaciamus eam bello:* sed activum hoc sensu nunquam reperitur.

קַיִץ, m. *æstas,* quia terræ nascentia expergisci facit, quæ per hyemem videbantur quasi sopore demersa. Metonymicè *æstivi fructus:* בְּטֶרֶם קַיִץ, *ante æstatem,* Iesaias XXVIII. 4. כְּלוּב קָיִץ, *canistrum æstivorum fructuum,* Amos VIII. 1. affix. עַל־קֵיצֵךְ, *de æstivis fructibus tuis,* Ies. XVI. 9.

קוֹץ, m. *spina,* Hos. X. 8. à tædio, quod pungendo affert, aut quòd celeriter hominem excitat: קוֹץ מַכְאִב, *spina dolore afficiens,* Ez. XXVIII. 24. plur. קוֹצִים, *spinæ,* Exod. XXII. 5. const. קוֹצֵי הַמִּדְבָּר, *spinas deserti,* Jud. VIII. 7.

קִיצוֹן, vide in קָצָה.

קְוֻצּוֹת, f. p. *capilli:* aff. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים, *capilli ejus crispi sunt,* Cant. V. 11. Sic autem à succidendo dicti videntur, quasi à קָצַץ.

קוּר *fodit, effodit:* præt. קַרְתִּי, *fodi,* 2 Reg. XIX. 24. Hiph. הֵקִיר, *manare, eructare.* præt. cum infinit. כְּהָקִיר, *sicut manat, eructat puteus aquas suas,* כֵּן הֵקֵרָה רָעָתָהּ, *ita manat illa malitiam suam,* Jer. VI. 7.

קוּרִים, m. p. *telæ:* constr. וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ, *et telas aranea texunt,* Ies. LIX. 5. affix. קוּרֵיהֶם, *telæ eorum,* ver. 6.

מָקוֹר, m. *scaturigo, fons, profluvium:* מָקוֹר נִפְתָּח, *fons apertus,* Zach. XIII. 1. constr. מְקוֹר דָּמֶיהָ, *profluvium sanguinis ejus,* Lev. XX. 18. aff. יְהִי־מְקוֹרְךָ בָרוּךְ, *sit scaturigo tua benedicta,* Prov. V. 18.

קוּשׁ *tendiculam ponere:* futur. יְקוֹשׁוּן, *tendiculam ponunt,* Iesaias XXIX. 21. convenit cum יָקֹשׁ.

קטב קֶטֶב, masc. *succisio, excidium: lues, exitium,* שַׂעַר קֶטֶב, *turbo excidii,* Ies. XXVIII. 2. id est, exitialis. Affine est verbo חָטַב, *succidere.* Nam Kimchi Hos. XIII. 14. citat Targum Hierosolymitanum לְמִקְטַב אָעִין, *ad succidendum ligna,* pro Hebræo לַחְטֹב עֵצִים. Nostræ tamen editiones hodie habent, לְמִקְטַע, Deut. XIX. 5.

קְטוֹב, masc. idem. aff. קָטָבְךָ, *exitium tuum,* Hos. XIII. 14. servato Kametz ab initio præter morem istius formæ. Simile tamen est mox in קטן.

קטל *occîdit, interfecit, interemit, enecuit:* futur. יִקְטָל־עָנִי, *interficiet pauperem,* Jobus XXIV. 14. אִם־תִּקְטֹל, *si occideris,* Psalmus CXXXIX. 19. Chald. particip. הֲוָה קָטֵל, *fuit occîdens,* id est, occidebat, Dan. V. 19. passivum Pehil, קְטִיל, *interfectus fuit,* ver. 30. fœm. עַד דִּי קְטִילַת, *donec interfecta esset,* Daniel. VII. 11. Pahel præterit. קַטִּל הִמּוֹן

interfecit eos, Dan. III. 22. infinitiv. לְקַטָּלָה, *ad interficiendum*, Dan. II. 14. Ithpeh. infin. לְהִתְקְטָלָה, *ad interficiendum*, Daniel. II. 13. Ithpah. partic. plur. וְחַכִּימַיָּא מִתְקַטְּלִין, *ut sapientes interficerentur*, Dan. II. 13.

קֶטֶל, m. *occisio*, Obad. ver. 9.

קָטֹן *minus, parum, parvum esse*: præterit. קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים, *minor* vel *impar sum omnibus his beneficiis*, Gen. XXXII. 11. fut. וַתִּקְטַן, *et parum fuit* vel *visum fuit hoc*, 2 Sam. VII. 19. Hiph. infin. לְהַקְטִין, *ad minuendum*, Amos VIII. 5.

קָטֹן, m. *parvus, minor, minimus*: דָּבָר קָטֹן אוֹ גָדוֹל, *rem parvam aut magnam*, 1 Sam. XXII. 15. constr. קְטֹן בָּנָיו, *minimus filiorum ejus*, 2 Paral. XXI. 17. aff. קָטָנִּי, *minimus meus*, scilicet digitus, 1 Reg. XII. 10. simile vide paulò antè in קטב.

קָטָן, m. idem; בֵּן קָטָן, *filius parvus*, 2 Sam. IX. 12. affix. מִקְּטַנָּם, *a minimo eorum*, Jerem. VI. 13. plural. נְעָרִים קְטַנִּים, *pueri parvi*, 2 Reg. II. 23. constr. קְטַנֵּי־אָרֶץ, *minima terræ*, Prov. XXX. 24. fœmin. עִיר קְטַנָּה, *civitas parva*, Eccles. IX. 14. plural. לְיוֹם קְטַנּוֹת, *diem parvarum*, Zach. IV. 10. scilicet rerum, parvorum operum: אֶל־הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ, *ad minores te*, Ezech. XVI. 61.

קָטַף *decerpsit*, Ezech. XVII. 4. וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת, *et decerpes spicas*, Deut. XXIII. 26. Niph. futur. לֹא יִקָּטֵף, *non decerpetur*, Job. VIII. 12.

קִטֵּר Pih. *adolevit, suffivit, suffumigavit, suffitum, fumum fecit*: præterit. קִטְּרוּ שָׁמָּה, *suffitum faciebant illic*, 2 Reg. XXIII. 8. particip. מְקַטְּרִים לוֹ, *adolentes ei*, 2 Reg. XVIII. 4. Pyh. partic. מְקֻטֶּרֶת מוֹר, *suffumigata myrrhâ*, Cant. III. 6. Hiph. præter. וְהִקְטִיר עָלָיו, *et adolebit super eo*, Exod. XXX. 7. præter. מַקְטִיר, *adolens*, 1 Reg. III. 3. infin. וְהַקְטֵיר אִתּוֹ, *et suffitum adoleri curabat in eo*, 1 Reg. IX. 25. et אִתּוֹ juxta Hebræos et Chaldæum idem est quod עָלָיו. Hoph. part. מֻקְטָר, *suffimentum fiet*, Mal. I. 11. potest et nomen esse *suffitus*. futur. כָּלִיל תָּקְטָר, *prorsus adoletor*, Levit. VI. 15.

קְטֵר, m. *suffitus*, Jer. XLIV. 21.

קִיטוֹר, m. *fumus*, Gen. XIX. 28. *exhalatio*, Psal. CXLVIII. 8.

קְטוֹרָה, fœmin. *suffitus*, Deuter. XXXIII. 10.

קְטֹרֶת, f. idem; קְטֹרֶת זָרָה, *suffitum alienum*, Exod. XXX. 9. affix. וּקְטָרְתִּי, *et suffitum meum*, Ezechiel. XVI. 18. et XXIII. 41.

קְטוּרָה, f. *fumigatum, caminatum*: plur. חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת, *atria caminata*, Ezech. XLVI. 22. caminis et vaporariis instructa, propter sacrificia, quæ ibi coquebantur.

מֻקְטָר, m. *suffimentum*, Mal. I. 11. *thymiaterium*; unde const. מִקְטַר קְטֹרֶת, *thymiaterium suffitus*, Exod. XXX. 1.

מִקְטֶרֶת, f. *suffimentum, thuribulum*, 2 Par. XXVI. 19. aff. מִקְטַרְתּוֹ, *thuribulum suum*, Ezech. VIII. 11.

מְקַטְּרוֹת, f. p. *suffitoria aræ thurariæ*, 2 Par. XXX. 14.

קְטַר Chald. *ligavit, colligavit*, in Targum idem quod Hebraicè קָשַׁר.

קִטְרִין, m. p. *nodi, vincula*, Daniel.

V. 12. constr. וְקִטְרֵי חַרְצָהּ, *et cingula lumborum ejus*, ver. 6.

קַיִט m. Chald. *æstas*, Dan. II. 35. ab Hebræo קַיִץ mutato צ in ט, ut sæpè.

קַיִן m. *lancea, hasta*, aff. וּמִשְׁקַל קֵינוֹ, *et pondus lanceæ ipsius*, 2 Sam. XXI. 16.

*קַיִץ, vide suprà in קוּץ.

קיק קִיקָיוֹן, m. *ricinus*, Jonæ IV. 6. virgultum vel arbuscula ramos suos in longum extendens, in altum crescens et umbram faciens, scribit Kimchi. Quæ præterea ex Talmudicis adducit, extant in Cod. de Schabbatho, cap. 2. fol. 21.

קִיר m. *paries, murus*, Levit. I. 15. plural. אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת, *parietes domus*, 1 Reg. VI. 5. קִירוֹת לִבִּי, *parietes cordis mei*, Jer. IV. 19. id est, præcordia.

קַרְקַר, Pih. *destruxit*, Num. XXIV. 17. cum Pathach ab initio ex forma Chaldaica. particip. מְקַרְקַר קִר, *destruens parietem*, Ies. XXII. 5.

*קַל, nomen Chaldaicum vide suprà in קוֹל.

קלה *torrefecit, assavit:* præter. קְלָם, *torrefecit eos*, Jer. XXIX. 22. particip. Pahul קָלוּי בָּאֵשׁ, *tostas igne*, Levit. II. 14. Niph. נִקְלָה, *vilescere, vilem reddi vel haberi*, Deut. XXV. 3. particip. טוֹב נִקְלֶה, *melior est vilis*, Proverb. XII. 9. אִישׁ רָשׁ וְנִקְלֶה, *vir pauper et vilis*, 1 Samuel. XVIII. 23. Hiph. particip. מַקְלֶה אָבִיו, *vilipendens patrem suum*, Deut. XXVII. 16.

קָלִיא קָלִי, m. *tostum*, Lev. XXIII. 14. 1 Sam. XVII. 17.

קָלוֹן, m. *levitas, ignominia, vilitas*, Psalm. LXXXIII. 17. בָּא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן, *veniente superbiâ venit etiam ignominia*, Prov. XI. 2. aff. קְלוֹנֵךְ, *ignominia tua*, Jer. XIII. 26.

קִיקָלוֹן, m. *vomitus ignominiosus*, Hab. II. 16. vide קוֹא.

קלח קַלַּחַת, f. *lebes, ahenum, olla:* 1 Sam. II. 14. וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת, *et sicut caro in aheno*, Mich. III. 3.

קלט קָלוּט, m. *contractum, curtum membro uno*, Levit. XXII. 23. Onkelos חָסִיר, *deficiens;* cujus oppositum, שָׂרוּעַ, *redundans*.

מִקְלָט, m. *asylum, receptus, refugium*, quasi retractum dicas, Num. XXXV. 6. aff. אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ, *ad urbem refugii ejus*, ver. 25.

קָלַל *levari, levem, velocem, vilem esse* vel *haberi, vilescere:* est quantitatis et qualitatis. præterit. כִּי קַלּוֹתָ, *postquam vilueris*, Nah. I. 14. יָמַי קַלּוּ, *dies mei velociores fuerunt*, Job. VII. 6. הֲקַלּוּ הַמַּיִם, *an levatæ essent aquæ*, Genes. VIII. 8. Niph. præter. וְנְקַלֹּתִי, *et levem habuero me*, id est, abjecero me, 2 Sam. VI. 22. particip. נָקֵל, *leve est*, Ies. XLIX. 6. fœmin. עַל־נְקַלָּה, *per leviculum, rem leviculam*, Jerem. VI. 14. הֲנִקַלָּה בְעֵינֵיכֶם, *an leviculum est in oculis vestris*, 1 Sam. XVIII. 23. futurum, וָאֵקַל, *et levis habita sum*, pro אֶקַל, Gen. XVI. 5. יִקַּלּוּ, *leves erunt*, Ies. XXX. 16. וּבֹזַי יֵקָלּוּ, *contemptores mei leves fient*, 1 Sam. II. 30. Pih. קִלֵּל, *maledicere, blasphemare, exsecrari*. Regit accusat. ut oppositum

ejus ,בֵּרַךְ *benedixit.* præterit. אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל, *patri suo et matri suæ maledixit,* Lev. XX. 9. partic. הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל, *educ maledicentem, blasphemum,* Lev. XXIV. 14. hinc irregulare מְקַלְלַוְנִי, *maledicit mihi,* Jer. XV. 10. compositâ formâ ex קלה et קלל, quasi קִלּוּנִי, *ignominiâ afficiunt me,* et מְקַלְּוֹנִי, *maledicit mihi quisque.* Et geminatâ primâ radicali קִלְקַל, *lævigavit, tersit, expolivit,* Ezechiel. XXI. 26. Eccles. X. 10. Pyh. partic. וּמְקֻלָּלָיו, *et maledicti ejus* sive *ab eo,* Psal. XXXVII. 22. futur. יְקֻלָּל, *maledicetur,* Ies. LXV. 20. Hiph. הֵקַל, *levare, allevare; leve et vile reddere, vilipendere.* præter. הֵקַל אַרְצָה, *allevavit terram, levius affecit,* Ies. VIII. 23. וּמַדּוּעַ הֱקִלֹּתַנִי, *et quare vilipendisti me?* 2 Sam. XIX. 44. infinitiv. לְהָקֵל, *ad levandum a se,* Jonæ I. 5. Hithp. præterit. הִתְקַלְקָלוּ, *leviter* vel *velociter movent se, levantur,* Jer. IV. 24.

קַל, mascul. *levis, velox, celer:* קַל בְּרַגְלָיו, *levis pedibus suis,* Amos II. 15. מְהֵרָה קַל, *citò et levis, velocissimè et levissimè,* Ies. V. 26. et versim קַל מְהֵרָה, Joël. IV. 4. plural. קַלִּים, *leves,* Thren. IV. 19. fœmin. קַלָּה, *velox,* Jer. II. 23.

קֹל, masc. *levitas,* Jer. III. 9. juxta Masoram, Targum et alios.

קָלָל, m. *tersum,* Ezech. I. 7.

קְלָלָה, f. *maledictio, exsecratio,* Gen. XXVII. 12. constr. קִלְלַת חִנָּם, *maledictio gratis,* id est, immerita, Prov. XXVI. 2. aff. קִלְלָתְךָ, *maledictio tua,* Gen. XXVII. 13.

קְלֹקֵל, masc. *vilissimus,* Numer. XXI. 5.

קלס Pih. *ludificavit, elusit:* infinitiv. לְקַלֵּס אֶתְנָן, *eludendo mercedem,* Ezech. XVI. 31. Hithp. futur. בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס, *regibus illudet,* Hab. I. 10.

קֶלֶס, m. *ludificatio, illusio,* Jerem. XX. 8.

קַלָּסָה, f. idem, Ezech. XXII. 4.

קלע *sculpsit, incîdit:* item *fundâ mittere* vel *projicere,* ex nomine petita significatione. præterit. קָלַע, *incîdit sculpturis,* 1 Reg. VI. 29. part. קֹלֵעַ בָּאֶבֶן, *fundâ mittens lapidem,* Jud. XX. 16. Pih. fut. וַיְקַלַּע, *et fundâ misit,* 1 Sam. XVII. 49.

קֶלַע, m. *funda,* 1 Sam. XXV. 29. aff. קַלְעוֹ, *funda ejus,* 1 Sam. XVII. 40. plural. וְאַבְנֵי קְלָעִים, *et lapides fundarum,* 2 Paral. XXVI. 14. item *tapetes ocellati,* Exod. XXVII. 9. *valvæ* incisæ, 1 Reg. VI. 34. constr. אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר, *tapetes ocellatos atrii,* Exod. XXXV. 17.

קַלָּעִים, m. p. *funditores,* 2 Reg. III. 25.

מִקְלַעַת, fœm. *incisura, sculptura;* 1 Reg. VI. 18. plural. מִקְלְעוֹת, *incisuræ (cherubim,)* ver. 29.

קלש קִלְּשׁוֹן, m. *furca,* instrumentum, (scribit Kimchi) ferreum, habens dentes, quo fimus et palea sive stramen removetur: לִשְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן, *triplici* seu *tridente furca,* 1 Sam. XIII. 21. id est, קִלְּשׁוֹן שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם, *furca trium dentium.*

קֶמַח m. *farina,* Gen. XVIII. 6. וְטַחֲנִי קָמַח, *et mole farinam,* Ies. XLVII. 2.

קִמֵּט *corrugavit, rugas contraxit* seu *obduxit:* futur. וַתִּקְמְטֵנִי

et rugas obduxisti mihi, Job. XVI. 8. Pyh. præter. אֲשֶׁר קֻמְּטוּ, *qui corrugati sunt,* Job. XXII. 16. R. Levi et Ab. Esra, נִכְרְתוּ, *excisi sunt* ex hoc mundo per diluvium. Solent autem cadavera hominum aquis mersa corrugari.

קָמַל *languere, exarescere, marcescere, marcidum fieri:* præterit. קָמַל, *languebat,* Ies. XXXIII. 9. R. Salomon, *exaruit,* ac proinde excisus fuit: קָמֵלוּ, *languebant,* Ies. XIX. 6. Rab. Salomon, *exarescent,* exsiccatis scilicet fluminibus. Aben Esra, *exscindentur.*

קָמַץ *collegit in pugillum,* q. d. pugillavit: præter. וְקָמַץ מִשָּׁם, *et collegit inde,* Lev. II. 2.

קֹמֶץ, m. *pugillus, manipulus* à colligendo: מְלֹא קֻמְצוֹ, *plenum pugillum suum,* Levit. II. 2. aff. בְּקֻמְצוֹ, *pugillo suo,* Levit. VI. 8. plural. לִקְמָצִים, *ad manipulos, manipulatim, copiosos manipulos frumenti,* Genes. XLI. 47.

קמש קִמּוֹשׁ, קִימוֹשׁ, m. *carduus, chamæleon,* cardui species, Ies. XXXIV. 13. קִימוֹשׁ יִירָשֵׁם, *chamæleon possidebit ea,* Hos. IX. 6. quidam *urtica.*

קִמְּשׂוֹנִים, m. p. *cardui,* Proverb. XXIV. 31. distinguitur hîc à חָרוּל, *urtica,* quomodo quidam reddunt.

קָנָא Pih. *zelotypus fuit, zelo affectus, zelo prosecutus fuit: ad zelum movit* vel *commovit.* cum præpos. ל constructum, in bonum sumitur, cùm ב ferè in malum, notat Aben Esra, Zach. I. 14. hinc est etiam *invidere, æmulari:* nam æmulationis affectus ex invidia plerumque nascitur. præter. קִנֵּא לֵאלֹהָיו, *zelotypus fuit pro Deo suo,* Num. XXV. 13. וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ, *et zelotypus fuerit uxoris suæ,* Num. V. 14. קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים, *invidebam insanientibus,* Ps. LXXIII. 3. futur. וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ, *inviderunt ei,* Genes. XXVI. 14. Hiph. הִקְנִיא, *zelare fecit, ad zelotypiam commovit, concitavit, provocavit.* partic. הַמַּקְנֶה, *ad zelotypiam provocans,* Ezech. VIII. 3. ad formam quiescentium tertiâ ה. fut. אַקְנִיאֵם, *ad zelotypiam commovebo eos,* Deuter. XXXII. 21.

קַנָּא, m. *zelotes,* Exod. XX. 5.

קַנּוֹא, m. idem, Jos. XXIV. 19.

קִנְאָה, f. *zelotypia, zelus, invidia, invidentia, æmulatio:* constr. קִנְאַת יְהוָה, *zelus Domini (exercituum,)* Ies. XXXVII. 32. aff. וּבְאֵשׁ קִנְאָתוֹ, *et igne zeli ejus,* Soph. I. 18. plural. מִנְחַת קְנָאוֹת, *oblatio zelotypiarum,* Num. V. 15.

קָנָה *comparavit, emit, acquisivit,* (a) *acquisitum possedit:* præter. אֲשֶׁר קָנָה, *quem emerat,* Genes. XXV. 10. יְהוָה קָנָנִי, *Dominus possedit me,* Prov. VIII. 22. part. קֹנֶה לֵּב, *possidet animum,* Prov. XV. 32. infinit. לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף, *ad emendum pecuniâ,* Amos VIII. 6. futur. per apocopam, וַיִּקֶן, *ut emat,* Genes. XXXIII. 19. Niph. præter. וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה, *et comparabitur ager,* Jer. XXXII. 43. fut. עוֹד־יִקָּנוּ בָתִּים, *adhuc comparabuntur domus,* ver. 15. Hiph. præter. הִקְנַנִי, *possidere fecit me,* Zach. XIII. 5. scil. terram, juxta Aben Esram; vel, pecuarium fecit me, pecoribus custodiendis præfecit me, juxta R. Salom. ex significatione nominis derivati מִקְנֶה.

קֹנֶה, m. *possessor, emptor;* כַּקֹּנֶה

a) Gesenius significationes hujus radices sic disponit: (1) ordinare, disponere, & illinc facere, creare. (2) procur[...] (3) emere. Haud dubito ipse cum Buxtorfio, sic or[...]

כַּמּוֹכֵר, *sicut emptor sic venditor*, Ies. XXIV. 2.

קָנֶה, m. *canna, calamus, culmus, arundo, calamus odoratus, calamus mensorius, scapus* in statera, unde bilances dependent: קָנֶה רָצוּץ, *arundinem quassatam*, Ies. XLII. 3. קִדָּה וְקָנֶה, *casia et calamus odoratus*, Ez. XXVII. 19. constr. בִּקְנֵה הַמִּדָּה, *calamo mensuræ*, id est, mensorio, Ezech. XLII. 16. affix. מִקָּנָה, *de canna sua*, vel *lacerto suo*, Job. XXXI. 22. et sic vocatur os oblongum brachii instar calami, à junctura cubiti usque ad juncturam humeri, scribit Kimchi. Deest Mappik quod Chaldæus expressit: plural. קָנִים, *rami, calami*, Exod. XXV. 32. constr. קְנֵי מְנֹרָה, *calami candelabri*, ver. 32. fœm. cum affix. וּקְנוֹתָם, *et calami eorum*, ver. 36.

קִנְיָן, m. *possessio, acquisitio, negotiatio*: עֹשֶׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן, *facientem pecuariam et negotiationem*, Ezech. XXXVIII. 12. construct. קִנְיַן כַּסְפּוֹ, *acquisitione pecuniæ suæ*, Lev. XXII. 11. aff. מִקְנֵה קִנְיָנוֹ, *pecus acquisitionis suæ*, Gen. XXXI. 18. plural. קִנְיָנֶיךָ, *possessionibus tuis*, Ps. CIV. 24.

מִקְנָה, masc. *acquisitio, possessio, emptio, comparatio*: אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה, *librum emptionis*, Jer. XXXII. 11. לְמִקְנָה, *in possessionem*, Gen. XXIII. 18. constr. כָּל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ, *et omnem emptionem argenti sui*, Genes. XVII. 23. aff. תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ, *augebis emptionem ejus*, Levit. XXV. 16. id est, emptionis pretium.

מִקְנֶה, m. *pecus, possessio*, maximè pecuaria, אַנְשֵׁי מִקְנֶה, *homines pecoris*, id est, pecuarii, Gen. XLVI. 34. מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד, *possessio gravis valde*, Exod. XII. 38. constr. מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר, *possessio ovium et possessio boum*, Genes. XXVI. 14. aff. מִקְנֵהוּ, *possessio ejus*, Job. I. 3. plural. cum aff. יִרְעֶה מִקְנֶיךָ, *pascet pecora tua*, Ies. XXX. 23.

קנם קִנָּמוֹן, m. *cinnamomum*, Cant. IV. 14. constr. וְקִנְּמָן־בֶּשֶׂם, *cinnamomi aromatis*, id est, odorati, Exod. XXX. 23.

קנן Pih. *nidificare*: præt. קִנְּנוּ, *nidificaverunt*, Ezech. XXXI. 6. fut. תְּקַנֵּן, *nidificabit*, Jer. XLVIII. 28. Pyh. partic. fœm. מְקֻנַּנְתְּי, *quæ facta es ut nidificares*, Jerem. XXII. 23. forma est ex præt. et participio composita.

קֵן, m. *nidus*, Psal. LXXXIV. 4. constr. קַן־צִפּוֹר, *nidus avis*, Deut. XXII. 6. aff. קִנֶּךָ, *nidum tuum*, Num. XXIV. 21. plural. קִנִּים, *nidos*, Gen. VI. 14. id est, mansiones.

*קִנְצֵי קנץ, vide infrà in קָצַץ.

קסם *divinavit*: partic. קֹסֵם קְסָמִים, *divinans divinationes*, Deut. XVIII. 10.

קֶסֶם, m. *divinatio*, Ezech. XXI. 26. in bonum sumitur, Prov. XVI. 10. et potest dici *sagacitas: oraculum*. plur. קְסָמִים ut ante: וּקְסָמִים בְּיָדָם, *et divinationes erant in manibus suis*, Num. XXII. 7.

מִקְסָם, m. *divinatio*, Ezech. XII. 24.

קסת קֶסֶת m. *atramentarium*: וְקֶסֶת הַסֹּפֵר, *et atramentarium scribæ*, Ez. IX. 2.

קעע קַעֲקַע, m. *stigma*: וּכְתֹבֶת קַעֲקַע, *et scripturam stigmatis*, Lev. XIX. 28.

קער קְעָרָה, fœm. *scutula, scutella*, Numer. VII. 85. const. קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת, *scutula argenti una*, ver. 13. plural. אֶת־הַקְּעָרֹת, *scutulas*, Num. IV. 7. const. קַעֲרֹת, Num. VII. 84. aff. קְעָרֹתָיו, *scutulas ejus*, Exod. XXV. 29.

קפא *concrescere, coagulari*: præter. קָפְאוּ תְהֹמֹת, *concreverunt abyssi*, Exod. XV. 8. part. הַקֹּפְאִים עַל־שִׁמְרֵיהֶם, *qui concreti sunt cum fœcibus suis*, Soph. I. 12. Hiph. fut. וְכַגְּבִנָּה תַּקְפִּיאֵנִי, *et sicut caseum coagulasti me*, Job. X. 10.

קִפָּאוֹן, masc. *concretio, densitas*, Zach. XIV. 6.

קפד Pih. *præcîdit*: præterit. קִפַּדְתִּי כָאֹרֵג חַיַּי, *præcîdi ut textor vitam meam*, Ies. XXXVIII. 12. id est, ad finem perduxi, ut textor pertextam telam præcidit.

קִפֹּד, m. *anataria*, aquilæ species lacus amans, Ies. XIV. 23. Kimchi scribit esse avem deserta loca incolentem. R. Sal. *ericium* hîc exponit, et Ies. XXXIV. 11. *noctuam* explicat.

קְפָדָה, f. *excidium*, Ezech. VII. 25. ubi jungitur verbo masculino, unde videtur ה paragogicum esse, scribit Kimchi in Comment. Habet etiam accentum in penultima, vel ob monosyllabam vocem sequentem, vel quòd ה sit paragogicum, et ita masculinum esse posset קָפַד vel קִפֹּד.

קפז קִפּוֹז, masc. *merula*, Ies. XXXIV. 15. R. Salomon et Ab. Esra volunt idem esse quod קִפֹּד, *ericius*, et sic Kimchi in lib. Radicum. Merula autem avis est saltuatim incedens, et קָפַז Rabbinis et in Targum est, *subsilire*, ut et sequens קפץ in Pihel.

קפץ *occlusit, obdidit*: præterit. אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו, *an occluderet in ira miserationes suas*, Ps. LXXVII. 10. קָפְצָה פִּיהָ, *occludat os suum*, Psal. CVII. 42. Niph. futur. יִקָּפְצוּן, *occludentur*, scil. sepulchro, Job. XXIV. 24. Pih. קִפֵּץ, *subsilire, subsaltare*. particip. מְקַפֵּץ, *subsultans*, Cant. II. 8.

קצב *præcîdit*: particip. Pahul כְּעֵדֶר הַקְּצֻבוֹת, *sicut grex præcisarum ovium*, Cant. IV. 2. id est, tonsarum. futur. וַיִּקְצָב־עֵץ, *et præcidit lignum*, 2 Reg. VI. 6.

קֶצֶב, m. *præcisio, incisio, cæsura*: קֶצֶב אֶחָד, *cæsura eadem*, 1 Reg. VII. 37. id est, eadem et æqualis proportio omnibus erat: plural. construct. לְקִצְבֵי הָרִים, *ad præcisiones montium*, Jon. II. 7. id est, radices ubi montes præcisi videntur.

קצה *scidit, succidit, præcidit, abscidit, abrasit, amputavit, decurtavit, detruncavit*, propriè finem et extremitatem. infin. קְצוֹת עַמִּים, *exscindendo populos*, Hab. II. 10. Pih. particip. מְקַצֶּה רַגְלַיִם, *detruncans pedes*, Proverb. XXVI. 6. infinit. לְקַצּוֹת, *truncare*, 2 Reg. X. 32. Hiph. præter. אֲשֶׁר הִקְצוּ, *quem abraserint*, Levit. XIV. 41. infinit. וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת, *et postquam abraserint*, ver. 43. ubi Chirek est loco Pathach.

קֶצֶה, vide in קָצַץ.

קָצֶה, m. *finis, extremum, extremitas*, quasi præcisum dicas: ubi enim res præciditur, ibi ejus finis est: מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה, *ab extremo ad extremum*, Exod. XXVI. 28. construct. בִּקְצֵה הַמַּיִם, *in extremo aquarum*, Jos. III. 15. aff. בְּקָצֵהוּ, *in extremi-*

?? בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחוֹ. Jos. IV. 19.

tatem ejus, Ex. XIX. 12. plur. cum aff. מִקְצֵיהֶם, *ab extremitatibus suis,* Ez. XXXIII. 2. et deficit Dagesch in Koph.

קָצָה, f. *extremum,* Ex. XXXVII. 8. plural. קָצוֹת, et construct. קְצוֹת, *extremitates,* Exod. XXVIII. 23. מִקְצוֹת הָאָרֶץ, *ab extremitatibus terræ,* Ies. XLI. 9. aff. קְצוֹוֹתָו, *extremitatibus ejus,* Exod. XXXIX. 4. scribitur cum ו, quasi legendum fuisset קְצוֹוֹתָו, ut mox dicitur קַצְוֵי, sed juxta Masorethas alterum ו redundat. עַד קְצוֹתָם, *usque ad extremitates eorum,* Ps. XIX. 7.

קְצָוִים, m. p. *extremitates:* constr. קַצְוֵי־אֶרֶץ, *in extremitatibus terræ,* Ps. XLVIII. 11.

קְצָוֹת, f. p. idem, Ex. XXXVIII. 5. in quibus duobus ו est loco tertiæ radicalis ה, ut in חַגְוֵי, à חגה.

קִיצוֹן, masc. *extremus:* fœmin. קִיצוֹנָה, *extrema, ulterior,* Exod. XXVI. 4. est formæ אִיתוֹן ab אָתָה.

קְצָת, Chald. *pars, finis:* מִן־קְצָת *ex parte,* Dan. II. 42. לִקְצָת יַרְחִין, *ad* vel *post finem mensium duodecim,* Dan. IV. 26. Rabbinicè, *quidam.*

מִקְצָת, f. idem: וּמִקְצָת כְּלֵי, *et partem vasorum* (*domus Dei,*) Dan. I. 2. וּמִקְצָת יָמִים, *et à fine dierum decem,* ver. 15. וּלְמִקְצָת הַיָּמִים, *et post finem dierum istorum,* ver. 18. וּמִקְצָת רָאשֵׁי הָאָבוֹת, *tum pars capitum paternarum familiarum,* Neh. VII. 70. id est, *aliqui, quidam* è primoribus, quomodo Rabbinis familiare est. affix. וּמִקְצָתָם, *et à fine istorum,* id est, exactis illis annis, Dan. I. 5. juxta R. Saadiam: alii, *pars istorum, aliqui, quidam ex illis.*

קֶצַח masc. *melanthion, nigella,* Ies. XXVIII. 25. Aben Esra scribit, ejus semen esse cymino minus et nigrum.

קצן קָצִין, m. *dux, ductor, princeps:* Ies. III. 6. וְהָיִיתָה לָנוּ לְקָצִין, *et esto nobis in ducem,* Jud. XI. 6. plural. constr. וּקְצִינֵי, *et principes* (*domus Israël,*) Mich. III. 1. affix. כָּל־קְצִינַיִךְ, *omnes duces tui,* Ies. XXII. 3.

קצע Hiph. הִקְצִיעַ, *tectorio nudavit, lituram* vel *superficiem muri abrasit:* futurum, וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת, *et domum nudabit tectorio,* vel *circumradet intrinsecus,* Levit. XIV. 41. Hoph. vide in fine.

קְצִיעוֹת, f. p. *casiæ,* Psalm. XLV. 9. Chaldæus utitur hac voce pro Hebræo קִדָּה de quâ supra in קדד.

מִקְצֹעַ, m. *angulus;* מִן־הַמִּקְצוֹעַ, *ab angulo,* Neh. III. 20. plur. const. מִקְצוֹעֵי הֶחָצֵר, *angulos atrii,* Ezech. XLVI. 21. fœm. מִקְצֹעֹת, *anguli,* Ezech. XLVI. 22. aff. וּמִקְצְעוֹתָיו, *et anguli ejus,* Ezech. XLI. 22.

מִקְצָעָה, f. idem: plur. construct. לְמִקְצְעוֹת הַמִּשְׁכָּן, *angulis tabernaculi,* Exod. XXVI. 23.

מַקְצֻעָה, f. idem: plural. יַעֲשֵׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת, *aptat illud in angulos suos,* Ies. XLIV. 13. R. Salomon, *dolabris:* R. Jona, *regulâ, amussi.*

מְהֻקְצָעוֹת, f. p. *angulata, angularia,* Ez. XLVI. 22. ex participio Hophal.

קָצַף *effervescere, spumare:* metaphoricè tantùm de irato dicitur, pro *irâ effervescere,* quòd graviùs irati aliquando spument. Construitur absolutè et cum præpos. עַל. præt. קָצַף עַל־עֲבָדָיו, *efferbuit contra servos*

suos, Genes. XLI. 10. Chald. præt. וּקְצַף שַׂגִּיא, *et efferbuit vehementer*, Dan. II. 12. quibusdam nomen est, ut infrà. Hiph. præt. הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה, *irâ effervescere fecisti Dominum* (*Deum tuum*,) Deuter. IX. 7. part. מַקְצִפִים, *facientes irâ effervescere*, ver. 22. Hithp. præt. וְהִתְקַצַּף, *et efferbuerit*, Ies. VIII. 21.

קֶצֶף, m. *spuma*, Hos. X. 7. *irâ fervens et quasi spumans, fervor*, מִקֶּצֶף יְהוָה, *propter fervorem Domini*, Jerem. L. 13. affix. בְּקִצְפִּי, *in fervore meo*, Ies. LX. 10. אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי, *ne fervore tuo corripias me*, Psal. XXXVIII. 2.

קְצַף, m. Chald. idem: לֶהֱוֵא קְצַף, *ad esse iram, ut sit ira*, Esr. VII. 23.

קְצָפָה, f. *spuma*: וּתְאֵנָתִי לִקְצָפָה, *et ficum meam in spumam*, Joël. I. 7. id est, rem nihili, juxta Ab. Esram. Quidam, *in clavum* vel *fungum*, qui scil. effervescentia quædam et spuma est in arbore: q. decorticationem.

קָצַץ *amputavit, truncavit, mutilavit*: de extremitate propriè dicitur. præter. וְקַצֹּתָה אֶת־כַּפָּהּ, *et amputabis manum illius*, Deut. XXV. 12. partic. præt. קְצוּצֵי פֵאָה, *amputati latere* vel *angulo*, Jerem. IX. 25. id est, attonsam et circumrasam comam habentes, ut mos fuit Arabum. Aliam expositionem vide in פֵּאָה Pih. præt. קִצֵּץ, *truncavit*, 2 Reg. XVIII. 16. fut. וַיְקַצֵּץ, *et truncavit*, id est, decerpsit vel concîdit, 2 Reg. XXIV. 13. וַיְקַצְּצוּ אֶת־יְדֵיהֶם, *et amputarunt manus eorum*, 2 Sam. IV. 12. Chald. imp. Pahel, וְקַצִּצוּ עַנְפוֹהִי, *et amputate ramos ejus*, Dan. IV. 11. Pyh. part. מְקֻצָּצִים, *mutilati*, Jud. I. 7.

קֵץ, m. *finis, extremum*; קֵץ כָּל־בָּשָׂר, *finis universæ carnis*, Gen. VI. 13. מִקֵּץ יָמִים, *a fine dierum*, Gen. IV. 3. id est, post dies aliquot. Cum ה paragogico, קֵצֶה, Ies. II. 7. vel קֵצֶה, Nah. II. 9. et III. 9. estque Milhel sive penacutum propter ה paragogicum, scribit Ab. Esra. affix. קִצּוֹ, *finis* vel *extremitatis ejus*, Ies. XXXVII. 24. et cum ה loco ו, מְלוֹן קִצֹּה, *habitaculum extremitatis ejus*, 2 Reg. XIX. 23. plural. constr. תְּשִׂימוּן קִנְצֵי לְמִלִּין, *ponetis fines sermonibus*, Job. XVIII. 2. cum נ loco Dagesch, more Chaldaico, ut in אבב et ידע.

קְוֻצּוֹת*, f. p. *capilli*, à resectione sic dicti, vide קוץ.

קָצַר *abbreviari, decurtari, breve curtum esse* aut *fieri, angustari, imminui*: *metere, demetere*. præt. קָצַר הַמַּצָּע, *brevius est stratum*, Iesaias XXVIII. 20. וְקֹצִים קָצָרוּ, *et spinas metent*, Jerem. XII. 13. part. קֹצֵר, *metens, messor*, Psalm. CXXIX. 7. Pih. præter. קִצַּר יָמָי, *curtavit dies meos*, Psal. CII. 23. Hiph. præter הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו, *decurtasti dies adolescentiæ ejus*, Ps. LXXXIX. 46.

קָצֵר, m. *brevis, curtus, contractus*: *præceps*. constr. קְצַר אַפַּיִם, *brevis irarum*, Prov. XIV. 17. id est, *iracundus, præceps ad iram*: קְצַר־רוּחַ, *brevis spiritu*, ver. 29. id est, præceps animo: קְצַר יָמִים, *brevis diebus*, Job. XIV. 1. plural. construct. קִצְרֵי יָד, *breves manu*, 2 Reg. XIX. 26. id est, contracti, manci.

קֹצֶר, masc. *brevitas, imminutio, angustia*: מִקֹּצֶר רוּחַ, *præ angustia spiritus*, Exod. VI. 9.

קָצִיר, m. *messis*; item *ramus*, ab amputando vel decurtando. בִּימֵי

קָצִיר, *in diebus messis,* 2 Sam. XXI. 9. constr. קְצִיר הַשְּׂעֹרִים, *messis hordeorum,* Ruth. II. 23. aff. יִמַּל קְצִירוֹ, *succidetur ramus ejus,* Job. XVIII. 16. בִּקְצִירִי, *in ramo meo,* Job. XXIX. 19. כִּי־תִקְצֹר קְצִירְךָ, *quum metes messem tuam,* Deut. XXIV. 19. plur. cum aff. תְּשַׁלַּח קְצִירֶיהָ, *emisit ramos suos,* Ps. LXXX. 12.

קָרָא *vocavit, advocavit, accersivit, convocavit, evocavit, invocavit, invitavit, clamavit, exclamavit, inclamavit, proclamavit,* propriè voce significativâ, conceptis et expressis verbis, quomodo ab aliis clamandi verbis differt: item *evenit, obvenit, occurrit,* quæ significatio ad קָרָה pertinet. item, *legit,* ubi ad scripturam, vel librum refertur. construitur cum ל sive dativo, et accus. et præposit. ב, אֶל, עַל. præter. וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה, *et tenebris,* hoc est, *tenebras vocavit noctem,* Gen. I. 5. וְקָרָא לְךָ, *et advocet te, invitet te,* Ex. XXXIV. 15. וְקָרָא בוֹ, *et leget in eo,* Deut. XVII. 19. וּקְרָאָהוּ, *et obvenerit ipsi,* Gen. XLII. 38. בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ, *in nomine tuo non vocant,* Jerem. X. 25. id est, nomen tuum non invocant. particip. præs. לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ, *ut percurrat legens in eo,* Hab. II. 2. particip. præter. קְרוּא־לָהּ, *vocatus ipsi,* id est, ab ipsa invitatus, Esth. V. 12. plural. וּקְרוּאִים, *et vocatos,* id est, celeberrimos, Ezech. XXIII. 23. יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים, *comedent vocati,* id est, invitati, 1 Sam. IX. 13, 22. 1 Reg. I. 41. constr. קְרִיאֵי הָעֵדָה, *vocati cœtus,* Num. I. 16. id est, convocati è cœtu, nempe tanquam præcipui et celebriores, qui ad consilia capienda et ardua peragenda eligi solent. Scribitur autem cum י, sed legendum per ו in medio. Chald. particip. præs. וְכָרוֹזָא קָרֵא, *et præco proclamavit,* Dan. III. 4. particip. præterit. קְרִי קָדָמַי, *lecta est coram me,* Esr. IV. 18. infin. לְמִקְרֵא, *ad legendum,* Dan. V. 8. futur. כְּתָבָא אֶקְרֵא, *scripturam istam legam,* Dan. V. 17. כָּל־אֱנָשׁ דִּי־יִקְרֵה, *omnis homo qui eam legerit,* id est, quisquis, quicunque legerit scripturam hanc, ver. 7. cum ה loco א: plur. יִקְרוֹן, *legerent,* ver. 15. ex Ithpeh. futur. יִתְקְרֵי, *vocetur,* ver. 12. Niph. præt. נִקְרָא עָלֶיךָ, *invocatur super te,* Deut. XXVIII. 10. נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה, *lectum est in libro Mosis,* Neh. XIII. 1. לֹא נִקְרֵאתִי, *non fui vocata,* Esth. IV. 11. infinitiv. נִקְרֹא נִקְרֵיתִי, *incidendo incidi, casu incidi,* 2 Sam. I. 6. in Cholem ex forma Kal, cui simile vide in שָׁאַל. futur. יִקָּרֵא לָךְ, *vocabitur tibi,* id est, vocaberis, Ies. I. 26. Pyh. præter. וְקֹרָא לָךְ, *et vocabitur tibi,* Ies. LXII. 2. id est, nomen indetur tibi. partic. מְקֹרָאִי, *vocatus meus,* id est, à me, vel, qui nomen habes à me, Ies. XLVIII. 12. Hiph. futur. וַתַּקְרֵא אֹתָם, *et fecisti ut eveniret illis,* Jer. XXXII. 23.

קֹרֵא, m. *perdix,* 1 Sam. XXVI. 20. Jer. XVII. 11.

קְרִיאִים, m. p. *vocati:* construct. קְרוּאֵי הָעֵדָה, *vocati cœtus,* id est, è cœtu, Num. XXVI. 9. scribitur cum ו in medio, sed juxta Masorethas legendum קְרִיאֵי.

קְרִיאָה, f. *proclamatio, prædicatio, lectio,* Jonæ III. 2. ad hujus formam Rabbini à quibuslibet verbis nomina verbalia deducunt. Talia etiam sunt שְׁנִינָה, נְגִינָה, אֲכִילָה, quæ vide suis locis.

קְרָאָה, vide infrà in קרה.

מִקְרָא, m. *convocatio*, Ex. XII. 16. item *scriptura sacra*, quasi lectura dicta, quòd ab omnibus hominibus, quibus salutis suæ causâ data est, legi debeat, Neh. VIII. 8. plural. constr. מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, *convocationes sanctitatis*, id est, sanctæ, Levit. XXIII. 2. affix. וְעַל־מִקְרָאֶיהָ, *et super convocationes, cœtus convocatos ejus*, Ies. IV. 5.

קָרַב *appropinquavit, propinquus fuit, accessit, processit, congressus est:* construitur cum præpos. אֶל, לְ, et interdum עַל pro אֶל usurpato. præter. קָרַב אֵלֶיהָ, *accesserat ad eam*, Gen. XX. 4. infin. בִּקְרֹב עָלַי, *accedentibus ad me*, Psal. XXVII. 2. imp. קְרַב עַד־הֵנָּה, *accede hucusque*, 2 Sam. XX. 16. קְרַב אֵלֶיךָ אַל־תִּגַּשׁ בִּי, *appropinqua ad te, ne attingito me*, Ies. LXV. 5. id est, contine te, mane in tuo loco, ne accedas ad me. futur. וַיִּקְרַב, *et accessit (rex)* עַל־הַמִּזְבֵּחַ, *ad altare*, 2 Reg. XVI. 12. עַל pro אֶל. Chald. præterit. בֵּאדַיִן קְרֵב, *tunc accessit (Nebucadnetzar)* לִתְרַע אַתּוּן, *ad ostium fornacis*, Dan. III. 26. קִרְבֵת עַל־חַד, *accessi ad unum*, Dan. VII. 16. קְרִבוּ, *accesserunt*, Dan. III. 8. inf. וּכְמִקְרְבֵהּ, *secundùm appropinquare eum, cùm appropinquaret*, Dan. VI. 21. Niph. נִקְרַב, *sistere se:* præterit. וְנִקְרַב, *et sistet se*, Ex. XXII. 7. וְנִקְרַבְתֶּם, *et accedetis sistetis vos*, Jos. VII. 14. Pih. קֵרֵב, *appropinquare fecit, amovit, applicuit:* quandoque, sed rariùs, intransitivè, *appropinquavit:* præt. כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא, *cùm appropinquaverint venire*, Ezech. XXXVI. 8. id est, cùm propriè advenerint: קֵרְבוּ, *applicant*, Hos. VII. 6. imper. וְקָרֵב אוֹתָם, *admove ea*, Ezech. XXXVII. 17. futur. אֲקָרְבֶנּוּ, *accedam illum*, Job. XXXI. 37. Chald. futur. וּתְקָרֵב הִמּוֹ, *et offeres illa*, Esr. VII. 17. Hiph. הִקְרִיב, *appropinquare fecit* vel *jussit, admovit, obtulit*. præter. וְהִקְרִיב, *et admovit*, scil. מַחֲנֵהוּ, *castra sua*, ut Aben Esra supplet, Ex. XIV. 10. וְהִקְרַבְתָּ, *et offeres ea*, Exod. XXIX. 3. et intransitivè, הִקְרִיב לָבוֹא, *quum appropinquarent venire*, Gen. XII. 11. futur. תַּקְרִיב לָלֶדֶת, *quæ appropinquabit parere, propediem paritura*, Ies. XXVI. 17. וַיַּקְרֵב מֵאֵת פְּנֵי, *et accedere fecit ex conspectu (domus,)* id est, recedere fecit, amovit, 2 Reg. XVI. 14. Chald. præt. וְהַקְרְבוּ, *et obtulerunt*, Esr. VI. 17. וְהַקְרְבוּהִי, *et stiterunt, accedere jusserunt eum*, Dan. VII. 13. part. מְהַקְרְבִין, *offerentes*, Esr. VI. 10.

קָרֵב, m. *propinquus, appropinquans, accedens*, 1 Sam. XVII. 41. plural. אַתֶּם קְרֵבִים, *vos propinqui (hodie ad bellum,)* Deut. XX. 3.

קָרוֹב, m. *propinquus, propinquum, prope*, loci et temporis: וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי, *erisque propinquus mihi*, Gen. XLV. 10. וְקָרוֹב לָבוֹא, *prope est ut adveniat*, Ies. XIII. 22. aff. אֶת־קְרֹבוֹ, *propinquum suum*, Exod. XXXII. 27. plur. קְרוֹבִים, *propinqui*, Ies. XXXIII. 13. affix. קְרוֹבַי, *propinqui mei*, Job. XIX. 14. fœm. עִיר הַקְּרֹבָה, *civitas propinqua*, Deuter. XXI. 3. plur. הַקְּרֹבוֹת, *quæ propinquæ*, Ez. XXII. 5.

קְרָב, m. *prælium, bellum:* propriè congressum, seu conflictum denotat, estque magis Chaldaicum: לְיוֹם קְרָב, *ad diem prælii*, Job.

XXXVIII 23. plur. fœm. קְרָבוֹת, *prœlia volunt*, Psal. LXVIII. 31. Chald. עָבְדָא קְרָב, *gerebat bellum*, Dan. VII. 21.

קֶרֶב m. *medium, intimum: venter: intestinum:* item *in, inter, intra:* וְקֶרֶב אִישׁ, *et intimum viri*, Psalm. LXIV. 7. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, *in medio terrœ*, Gen. XLV. 6. aff. וְעַל־קִרְבּוֹ, *et cum intestinis ejus*, Exod. XII. 9. אֶל־קִרְבֶּנָה, *in ventrem istarum*, Gen. XLI. 21. plur. cum aff. וְכָל־קְרָבַי, *et omnia interiora mea*, Ps. CIII. 1.

קִרְבָה, f. *appropinquatio, accessus:* const. קִרְבַת אֱלֹהִים, *accessu Dei* vel *ad Deum*, Ies. LVIII. 2. Psalm. LXXIII. 28.

קָרְבָּן, m. *oblatio*, Lev. I. 2. const. קָרְבַּן, Levit. II. 1. et cum Kibbutz וּלְקֻרְבַּן, *et ad oblationem lignorum*, Neh. XIII. 31. aff. קָרְבָּנוֹ, *oblatio ejus*, Levit. I. 3. plural. cum affix. קָרְבְּנֵיהֶם, *oblationes suas*, Levit. VII. 38.

קַרְדֹּם m. *securis:* aff. וְאֶת־קַרְדֻּמּוֹ, *securim suam*, 1 Sam. XIII. 20. plural. וּלְהַקַּרְדֻּמִּים, *et securibus*, ver. 21. fœm. קַרְדֻּמּוֹת, *secures*, Jud. IX. 48.

קָרָה *evenit, obvenit, occurrit:* sæpè pro ה habet א. construitur cum accusativo, et semel cum dativo. præter. כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ, *quicquid obtigerat sibi*, Esth. IV. 7. partic. plur. fœm. הַקֹּרֹת אֹתָם, *quœ sibi evenerant*, Gen. XLII. 29. futur. מִקְרֶה אֶחָד יִקְרֶה אֶת־כֻּלָּם, *eventus unus eveniet omnibus istis*, Eccles. II. 14. אֲשֶׁר יִקְרָה לְעַמְּךָ, *quod obventurum est populo tuo*, Dan. X. 14. cum Kametz ad formam verbi קָרָא. Niph. præterit. et infin. נִקְרָא נִקְרֵיתִי, vide in Niphal verbi קָרָא. futur. אוּלַי יִקָּרֶה יְהוָֹה לִקְרָאתִי, *fortasse obvium se exhibebit Dominus in occursum mihi*, Numer. XXIII. 3. per apocopam, וַיִּקָּר, *et obviam factus est*, ver. 4. Pih. קֵרָה, *contignare, contabulare:* præterit. הֵמָּה קֵרוּהוּ, *ipsi contignaverunt eam*, Neh. III. 3. particip. הַמְקָרֶה, *qui contignat*, Psal. CIV. 3. infinitiv. לְקָרוֹת, *ad contignandum*, Neh. II. 8. Hiph. הִקְרָה, *obvenire fecit*, Genes. XXVII. 20. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם, *facietis ut obveniant vobis*, Num. XXXV. 11. id est, sorte constituetis. imper. הַקְרֵה־נָא לְפָנַי, *fac ut occurrat nunc mihi*, Gen. XXIV. 12.

קוֹרָה, f. *tignum, trabs;* קוֹרָה אֶחָת *trabem unam*, 2 Reg. VI. 2. בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי, *venerunt in umbram tigni mei*, Gen. XIX. 8. id est, in tabulati vel tecti mei præsidium: plural. קֹרוֹת, *tigna*, Cant. I. 17. 2 Par. III. 7. aliam significationem vide in initio radicis.

קָרֶה, m. *accidens, casus:* constr. מִקְּרֵה לָיְלָה, *ex accidente* vel *casu nocturno*, Deut. XXIII. 11.

קֶרִי, m. idem: אִם תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי, *si ambulaveris mecum per accidens*, Lev. XXVI. 21. id est, temerè, utut accidat, poniturque pro בְּקֶרִי ut est ver. 14. Sægol autem est propter pausam.

קֶרֶת, f. *civitas*, Job. XXIX. 7. à mutuo hominum occursu vel plurium ædificiorum contignatione: לְפִי־קָרֶת, *in ore urbis*, Prov. VIII. 3. id est, aditu, ingressu vel porta civitatis. Hinc Chaldaicum קַרְתָּא.

קִרְיָה, f. idem, Deut. II. 36. const. קִרְיַת מֶלֶךְ, *civitas regis magni*, Psal.

XLVIII. 3. dual. קִרְיָתַיִם, *Kirjathaim;* et קְרִיּוֹת, *Kerioth* nomina propria urbium sunt, Jer. XLVIII. , 41. Chald. absolut. et emph. קִרְיְתָא דָךְ קִרְיָא מָרָדָא, *civitas ista civitas rebellis est,* Esræ IV. 15. בְּקִרְיָה, *in urbe, (in urbibus Samariæ,)* ver. 10.

קְרָאָה, f. *occursus:* construct. לִקְרַאת הָאֱלֹהִים, *in occursum Dei, obviam Deo,* Exod. XIX. 17. affix. לִקְרָאתוֹ, *obviam ipsi,* Num. XXII. 36. לִקְרַאתְכֶם, *in occursum vestri,* Deut. I. 44.

מִקְרֶה, m. *casus, eventus, accidens:* מִקְרֶה הוּא, *casus est,* 1 Sam. VI. 9. const. כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל, *sicut accidens stulti,* Eccl. II. 15. aff. וַיִּקֶר מִקְרֶהָ *accidit casus ejus, casu ipsi contigit,* Ruth. II. 3.

מְקָרֶה, m. *contignatio,* Eccl. X. 18.

קָרַח *glabrare se, calvitium sibi inducere:* imperat. קָרְחִי, *glabra te,* Mich. I. 16. fut. לֹא־יִקְרְחָה קָרְחָה, *non glabrabunt se calvitio,* Lev. XXI. 5. cum ה in fine loco ו. Niph. futur. וְלֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם, *neque calvitium induceretur ipsis,* Jer. XVI. 6. Hiph. præt. וְהִקְרִיחוּ אֵלַיִךְ קָרְחָא, *et glabrabunt propter te calvitium,* Ezech. XXVII. 31. id est, inducunt sibi propter te cal. Hoph. part. רֹאשׁ מֻקְרָח, *caput decalvatum,* Ezech. XXIX. 18.

קֵרֵחַ, m. *calvus,* Lev. XIII. 40.

קֶרַח, masc. *gelu,* Gen. XXXI. 40. quòd terram gramine et arbores plantasque foliis dejectis quasi glabret: item *glacies, crystallum,* Job. VI. 16. Ezech. I. 22.

קֶרַח, m. idem: aff. מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ, *emittit glaciem suam,* Psal. CXLVII. 17. id est, grandines.

קָרְחָה, f. *calvitium,* Deut. XIV. 1. et semel cum א ut ante in Hiphil affix. קָרְחָתֵךְ, *calvitium tuum,* Mich I. 16.

קָרַחַת, f. *calvities, calvum, locus calvus* aut decalvatus, Lev. XIII. 42. affix. בְּקָרַחְתּוֹ, *in loco calvo ejus,* ibid. R. Salomon hîc notat קָרַחַת, esse *glabritiem, occiput versùs:* Aben Esra, *totius capitis;* גַּבַּחַת, *calvitiem summi capitis* sive *verticis,* est autem formæ גַּבַּחַת.

קָרַם *superindere* vel *superindi, superinducere, obducere,* præteritum, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר, *et superindam vobis cutem, ducam super vos cutem,* Ezechiel. XXXVII. 6. וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר, *et superindita* vel *ducta esset super ea cutis,* aut *obduxisset eis (Deus) cutem,* ver. 8.

קֶרֶן c. sed f. sæpius, *cornu,* metaphoricè *robur,* quòd cornuta animalia in cornibus robur suum habeant: קֶרֶן אַחַת, *cornu unum,* Dan. VIII. 9. aff. קַרְנוֹ, *cornu ejus,* Psalm. LXXXIX. 25. dual. קַרְנַיִם, *cornua duo,* Hab. III. 4. Aben Esra *radii splendentes,* per metaphoram. Et aliâ formâ, עַד־הָאַיִל בַּעַל הַקְּרָנַיִם, *usque ad arietem dominum duorum cornuum,* Dan. VIII. 6. id est, habentem duo cornua, bicornem: constr. קַרְנֵי רְשָׁעִים, *cornua improborum,* Psal. LXXV. 11. aff. אֶת־שְׁתֵּי קְרָנָיו, *duo cornua ejus,* Daniel. VIII. 7. ex forma duali: et ex forma altera, בְּקַרְנָיו, *cornibus suis,* Genes. XXII. 13. fœmin. קְרָנוֹת, *cornua,* Ezechiel. I. 18. construct. קַרְנוֹת שֵׁן, *cornua eboris,* Ezechiel. XXVII. 15. Chald. קֶרֶן אָחֳרִי, *cornu aliud,* Dan. VII. 8. קָל קַרְנָא, *sonitum cornu,* Dan. III. 5. plur. קַרְנַיִן עֲשַׂר, *cornua decem,* Dan.

VII. 7. emphat. מִן קַרְנַיָּא, *ex cornibus*, ver. 8.

קָרַן, *splendere, radiare,* radios splendoris instar cornuum emittere, per metaphoram. præter. כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו, *quòd splenderet* vel *splendida facta esset cutis faciei ipsius*, Exod. XXXIV. 29, 30. Hiph. particip. מַקְרִין, *cornua producens*, Psalmus LXIX. 32.

קָרַס *curvum, reflexum esse:* præterit. קָרְסוּ, *reflexi sunt*, Iesaias XLVI. 2. particip. קֹרֵס, *reflexus est*, ver. 1.

קְרָסִים, m. p. *ansulæ*, a forma reflexa, Exod. XXVI. 33. construct. קַרְסֵי זָהָב, *ansulas aureas*, ver. 6. aff. אֶת־קְרָסָיו, *ansulas ejus*, Exod. XXXV. 11.

קַרְסֹל m. *talus, malleolus pedis:* plural. cum aff. קַרְסֻלָּי, *malleoli pedum meorum*, 2 Sam. XXII. 37.

קָרַע *fidit, laceravit, rupit:* præter. קָרַע, *laceravit* (*Dominus regnum Israëlis a te,*) 1 Sam. XV. 28. קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ, *lacerasti vestimenta tua*, 2 Reg. V. 8. Niph. præterit. הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע, *altare findetur*, 1 Reg. XIII. 3. futur. לֹא יִקָּרֵעַ, *ne laceretur*, Exod. XXVIII. 32.

קְרָעִים, m. p. *fragmenta*, 1 Reg. XI. 30. *lacera vestimenta*, Proverb. XXIII. 21.

קָרַץ *incîdit, concîdit: nictavit, annuit:* particip. קֹרֵץ בְּעֵינָיו, *nictat oculis suis*, Prov. VI. 13. et sic X. 10. קֹרֵץ שְׂפָתָיו, *incidens labia sua*, Prov. XVI 30. id est, agitans, motitans, ut et de oculis usurpatur: vel incîdens sermones suos, id est, dolosè et mutilè sua consilia proponens, celans et quasi amputans contraria, quæ in animo habet. Pyh. præterit. קֹרַצְתִּי, *decisus sum*, Job. XXXIII. 6.

קֶרֶץ, m. *excidium*, Jer. XLVI. 20.

קְרַץ, קַרְצָא, m. Chald. *accusatio, criminatio, querela,* in alterius excidium instituta: exempla vide in אכל.

קַרְקַע masc. *solum, fundum,* 1 Reg. VI. 15. מִקַּרְקַע עַד־הַקַּרְקַע, *a solo usque ad solum*, 1 Reg. VII. 7. id est, ab una parte soli usque ad alteram, Kimchi et R. Salom. Rabbinis קַרְקָעִים, *bona immobilia.*

קָרַר *frigescere,* apud Chaldæos et Rabbinos usitatum verbum.

קֹר, m. *frigus*, Gen. VIII. 22.

קַר, masc. *frigidum:* plural. מַיִם קָרִים, *aquæ frigidæ*, Prov. XXV. 25.

קָרָה, f. *frigus*, Nah. III. 17. aff. לִפְנֵי קָרָתוֹ, *coram frigore ejus*, Ps. CXLVII. 17.

מְקֵרָה, fœm. *refrigeratio: refrigerium:* בַּעֲלִיַּת הַמְּקֵרָה, *in cœnaculo refrigerationis*, id est, æstivo, Jud. III. 20.

קֶרֶשׁ masc. *asser, tabula,* Exod. XXVI. 18. aff. קַרְשֵׁךְ, *tabulam*, hoc est, tabulas tuas, id est, transtra tua, Ez. XXVII. 6. plur. אֶת־הַקְּרָשִׁים, *asseres istos*, Ex. XXVI. 18. constr. לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן, *omnibus asseribus tabernaculi*, ver. 17. וְאֶת־קְרָשָׁיו, *et asseres ejus*, Exod. XXXV. 11.

קשא קִשֻּׁאִים, m. p. *cucumeres*, Numer. XI. 5. Aben Esra scribit א esse loco ה à קשה, sicut et sequens scribitur cum ה.

מִקְשָׁה, m. *cucumerarium*, Ies. I 8. et ה ponitur loco א.

קָשַׁב *auscultavit, attendit, intentus fuit:* futur. תִּקְשַׁבְנָה, *intentæ erunt, auscultabunt,* Ies. XXXII. 3. Hiph. הִקְשִׁיב et construitur cum accus. et præpos. בְּ, לְ, אֶל et עַל. præter. מִי הִקְשִׁיב דְּבָרוֹ, *quis attendit verbo ejus,* Jerem. XXIII. 18. הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי, *attendit in vocem orationis meæ,* Psalm. LXVI. 19. וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֵלַי, *et non attenderunt ad me,* Zach. I. 4.

קֶשֶׁב, m. *attentio,* 2 Reg. IV. 31.

קַשֶּׁבֶת, f. *attenta;* אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת, *auris tua attenta,* Neh. I. 6.

קַשֻּׁבוֹת, f. p. *attentæ,* Ps. CXXX. 2.

קָשָׁה *durum, difficile esse:* præt. כִּי־קָשְׁתָה יָדוֹ, *quia dura est manus ejus,* 1 Sam. V. 7. fut. אֲשֶׁר יִקְשֶׁה, *quæ difficilior fuerit vobis,* Deut. I. 17. Niph. particip. נִקְשֶׁה, *difficultatibus pressus,* Ies. VIII. 21. Pih. fut. per apocopam, וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ, *et difficilem reddidit partum suum,* vel difficilis fuit in partu suo, Genes. XXXV. 16. Hiph. præt. כִּי־הִקְשָׁה, *cùm durum (præbuisset se Pharao,)* Ex. XIII. 15. intransitivè, הִקְשָׁה אֶת־עֻלֵּנוּ, *induravit jugum nostrum, durum ac difficile jugum nobis imposuit,* 1 Reg. XII. 4. partic. וּמַקְשֶׁה לִבּוֹ, *indurans cor suum,* Prov. XXVIII. 14.

קָשֶׁה, m. *durus, difficilis,* 1 Sam. XXV. 3. בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה, *in manum dominorum duri,* Ies. XIX. 4. id est, domini duri, ubi R. Salomon scribit: כל לשון אדנות קרוי בלשון רבים אפילו יחיד, id est, *omne nomen dominii dicitur numero plurali, etiam de unico.* constr. עַם קְשֵׁה עֹרֶף, *populus durus cervice,* Ex. XXXII. 9. plur. קָשִׁים מִמֶּנִּי, *duriores,* id est, *firmiores sunt me,* 2 Sam. III. 39. construct. קְשֵׁי פָנִים, *duri vultu,* Ez. II. 4. וּקְשֵׁי לֵב, *et obdurati animo,* Ezech. III. 7. fœm. קָשָׁה, *dura,* Ex. I. 14. constr. קְשַׁת רוּחַ, *dura animo,* 1 Sam. I. 15. id est, afflicto animo sum. plural. וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת, *et locutus est cum illis dura,* Genes. XLII. 7.

קְשִׁי, m. *durities,* Deuter. IX. 27. Kimchi scribit cum Chateph-kametz קֳשִׁי, et inde Rabbini notant קושי, literâ ו vocalem O indicante. Hinc etiam apud Rabbinos קַשְׁיָא קוּשְׁיָה, *quæstio, objectio argumenti* vel *quæstionis difficilis:* הִקְשָׁה, *quæstionem movit, objecit argumentum, opposuit dubium:* מַקְשֶׁה, *opponens, quæstionem dubiam* aut *difficilem movens:* מַקְשָׁן, idem.

מִקְשָׁה, f. *soliditas, firmitas, continens opus:* מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה, *opere continenti fiet,* Exod. XXV. 31. R. Salom. *ex frusto uno* seu *materia solida et continenti,* etc. aliam significationem vide in קשא.

מִקְשֶׁה, m. *pexum, æquale;* vel *implexum, crispum,* Ies. III. 24. Chaldæus, נְגִיד, *tractum, ductum.*

קָשָׂה f. *scutella,* juxta quosdam: plur. וְקָשׂוֹת הַנֶּסֶךְ, *et scutellas tegminis,* Num. IV. 7. quibus sc. panes juges tegebant, ut mundi conservarentur. R. Salom. scribit fuisse quasi dimidiatos *calamos* cavos, per medium in longitudinem scissos, qui inter panes poni solebant ut aër transire posset, et ita à mucore conservarentur: aff. וּקְשׂוֹתָיו, *et scutellas ejus,* Exod. XXV. 29.

קְשָׂוֹת, f. p. idem, Ex. XXXVII. 16. 1 Par. XXVIII. 17. ubi ו est loco tertiæ radicalis ה.

קשה Hiph. הִקְשִׁיחַ, *obdurare, duriter tractare:* præt. הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְלֹא־לָהּ, *duriter tractat pullos suos, tanquam non suos,* Job. XXXIX. 16. confer ver. 17. futur. תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ, *obdurares animum nostrum,* Iesaias LXIII. 17. sic affine est verbo קשה.

קשט קֹשֶׁט, m. *veritas,* Psalm. LX. 6. Proverb. XXII. 21. Chald. קְשֹׁט, *veritas,* Dan. IV. 34. מִן קְשֹׁט, *ex veritate, verè,* Dan. II. 47.

קשט קְשִׂיטָה, m. *agnus, numus,* sub agni figura: בְּמֵאָה קְשִׂיטָה, *centum numis;* Chald. בְּמְאָה חוּרְפָּן, *centum agnis,* Genes. XXXIII. 19. Josh. XXIV. 32. קְשִׂיטָה אַחַת *numum unum,* Chald. חוּרְפָּא חֲדָא, *agnum unum,* Job. XLII. 11. Aben Esra etiam apud Jobum, כבשה קטנה, *tenellam pecudem* vel *agnellum* interpretatur. Unde apud veteres Talmudicos legitur: dixit R. Akiva, cum peregrinarer per Aphricam, audivi illic מָעָה, *pecuniam* sive *numum* nominari, קְשִׂיטָה, Cod. Talmud. ראש השנה, *de novi anni initio,* cap. 3. fol. 26.

קשקש קַשְׂקֶשֶׂת, f. *squama,* Lev. XI. 9. plur. cum aff. בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ, *squamis tuis,* Ezech. XXIX. 4. masc. וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים, *et lorica squamarum,* id est, squamata, 1 Sam. XVII. 5. potest esse à קשש.

קָשַׁר *ligavit, alligavit, colligavit, devinxit: conjuravit, conspiravit, ligam fecit,* ut vulgò loquuntur: construitur cum accus. et præpos. ב, ל, et עַל. præterit. וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר, *et conjuratio ejus quâ conjuravit,* 1 Reg. XVI. 20. קָשַׁרְתִּי עַל־אֲדֹנִי, *conspiravi contra dominum meum,* 2 Reg. X. 9. Niph. præter. נִקְשְׁרָה, *ligata est,* 1 Sam. XVIII. 1. futur. וַתִּקָּשֵׁר כָּל־הַחוֹמָה, *et colligatus fuit,* id est, *constructus totus murus,* Neh. IV. 6. Pih. futur. הַתְקַשֵּׁר, *num ligabis,* Job. XXXVIII. 31. Pyh. partic. הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת, *oves colligatæ,* Genes. XXX. 41. id est, juxta Chaldæum, primitivæ, robustæ et compactæ corpore. Hithp. præter. הִתְקַשְּׁרוּ עָלָיו, *ligarunt se contra eum, conjurârunt inter se adversus eum,* 2 Par. XXIV. 25. part. וְאֵלֶּה הַמִּתְקַשְּׁרִים, *et isti sunt qui conjurârunt (inter se contra eum,)* ver. 26. fut. וַיִּתְקַשֵּׁר, *et conjuravit (Jehu contra,)* etc. 2 Reg. IX. 14.

קֶשֶׁר, m. *conjuratio,* 2 Reg. XIV. 19. aff. קִשְׁרוֹ ut antè in Kal.

קִשֻּׁרִים, m. p. *redimicula, alligamenta,* Ies. III. 20. aff. קִשֻּׁרֶיהָ, *alligamenta sua,* Jer. II. 32. ornamenta colli fuerunt.

קָשַׁשׁ *recollegit, excussit, inquisivit,* juxta Kimchium, propriè est *stipulas colligere.* Id fit accuratâ scrutatione. Hinc dicitur de qualibet diligenti inquisitione. imperat. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשּׁוּ, *excutite vos ipsos, iterumque excutite,* Soph. II. 1. Pih. præter. וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם, *et conquirant sibi stramen,* Ex. V. 7. part. מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים, *conquirentem* sive *colligentem ligna,* Num. XV. 32. fœm. מְקֹשֶׁשֶׁת, *conquirens,* 1 Reg. XVII. 10. infin. לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ, *ad conquirendum stipulam,* Ex. V. 12. Hithp. imper. antè in Kal.

קַשׁ, m. *stipula, stramen,* Ex. V. 12.

קֶשֶׁת c. sed f. sæpius, *arcus:* קֶשֶׁת, *arcus (Jonathanis)* לֹא נָשׂוֹג, *non recedit (retrorsum,)* 2 Sam. I. 22. ubi masculinum, vide et 2 Sam. XXII. 35. קֶשֶׁת דְּרוּכָה, *arcus ad-*

ductus vel *intentus*, Ies. XXI. 15. aff. קַשְׁתִּי, *arcum meum dabo in nubibus*, Genes. IX. 13. plural. וּקְשָׁתוֹת, *et arcus*, Ies. XIII. 18. aff. וְקַשְּׁתוֹתָם, *et arcus eorum, confringentur*, Psalm. XXXVII. 15.

קַשָּׁת, m *sagittarius, arcitenens:* רֹבֶה קַשָּׁת, *jaculator arcitenens*, id est, sagittarius, Gen. XXI. 20.

קַיתְרוֹס קַתְרוֹס, m. Chald. *cithara*, Dan. III. 5. scribitur cum י quasi legendum fuisset, קִיתָרוֹס, *κιθάρα* sed juxta Masorethas et Hebræos legitur absque י, קַתְרוֹס. R. Saadias explicat per Hebræum כִּנּוֹר Jonathan in eo semel usus in Targum, קַתְרוֹס אַבּוּבָא, *cum cithara et organo*, Ies. V. 12. pro Hebræo תּוֹף. Falsi sunt qui putant pro Hebræo כִּנּוֹר in Targum usurpari.

ר

רָאָה *vidit, invisit: prævidit, providit: aspexit, inspexit, prospexit, perspexit, respexit, circumspexit:* est et animi et aliorum sensuum, *experiri, animadvertere, percipere, frui.* construitur absolutè et cum accus. et præpos. ב et ל. præter. רָאָה יְהֹוָה בְּעָנְיִי, *respexit dominus ad afflictionem meam*, Genes. XXIX. 32. וְטוֹבָה לֹא רָאָה, *et bono non fruatur*, Eccles. VI. 6. רָאֲתָה עֵינֵנוּ, *vidit oculus noster*, Ps. XXXV. 21. sc. ultionem vel malum quod optamus, et sic LIV. 9. et alibi. part. רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת, *videbant tonitrua ista*, Exod. XX. 18. id est, percipiebant. part. Pahul, נְעָרוֹת הָרְאֻיוֹת לָתֶת לוֹ, *puellas quas visum fuit dare ipsi*, Esth. II. 9. hinc Rabbinis רָאוּי, *dignum, conveniens, congruum*, et sic deinceps in utroque genere et numero. infin. irregularis, לְרַאֲוָה בָךְ, *ut aspiciant te*, Ezech. XXVIII. 17. cum ה paragogico et tertia radicali mutata in ו. futur. per apocopam, אַל־יֵרֶא, *ne videat*, Job. XX. 17. Niph. נִרְאָה, *videndum se exhibuit* vel *ostendit, visus, conspectus, conspicuus fuit, apparuit, comparuit, ostensus fuit:* construitur cum ל vel אֶל. præter. נִרְאָה־אֵלַי, *apparuit mihi*, Genes. XLVIII. 3. infinit. לְהֵרָאוֹת, *apparere*, 1 Sam. III. 21. hinc contractum לֵרָאוֹת פָּנָי, *ut compareatis in conspectu meo*, Ies. I. 12. et פָּנַי est pro לְפָנַי, *coram me.* Sic aliâs פְּנֵי cum hoc verbo junctum, ponitur pro לִפְנֵי, Exod. XXXIV. 24. Ps. XLII. 3. 1 Sam. I. 22. etc. Pyh. præter. לֹא רֻאּוּ, *non visa sunt*, Job. XXXIII. 21. Hiph. הֶרְאָה, *videre, frui, experiri, sentire, aspicere fecit* vel *effecit, videndum exhibuit, ostendit, ostentavit, demonstravit:* construitur cum accusativo. præter. הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה, *videre fecit Pharaonem*, Gen. XLI. 28. id est, ostendit Pharaoni: הֶרְאֲךָ אֶת־אִשּׁוֹ, *videndum exhibuit tibi ignem suum*, Deuter. IV. 36. particip. מַרְאֶה אוֹתְךָ, *ostendo tibi*, Exod. XXV. 9. Hoph. præter. וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן, *et videri fiet, ostendetur sacerdoti*, Levit. XIII. 49. אַתָּה הָרְאֵתָ, *tu videri factus es*, Deut. IV.

35. id est, tibi videnda exhibita sunt. particip. אֲשֶׁר־אַתָּה מָרְאֶה, *quæ tibi videnda exhibita est,* Ex. XXV. 40. הוֹי מֹרְאָה, *væ monstrosæ, spectatu horrendæ,* Soph. III. 1. R. Jeschua, *væ rebelli, contumaci,* quasi a מָרָה: ut א sit loco tertiæ radicalis ה: alii, *væ inquinatæ,* ex significato nominis רְאִי vide illic. Hithp. futur. נִתְרָאֶה פָנִים, *videamus nos invicem facie,* 2 Reg. XIV. 8. id est, coram dimicemus alter contra alterum: לָמָּה תִּתְרָאוּ, *ut quid aspicitis vos mutuò,* Gen. XLII. 1.

רֹאֶה, m. *videns,* participialiter: et substantivè, *propheta:* כִּי לַנָּבִיא, *nam qui propheta* hodie, antiquitùs vocabatur הָרֹאֶה, *videns,* 1 Sam. IX. 9. item *visio prophetica,* Ies. XXVIII. 7.

רָאָה, f. *cornix,* avis a visus acumine sic dicta, ut Hebræi volunt, Deuter. XIV. 13. pro hac voce alibi legitur דָּאָה, *milvus,* Levit. XI. 14. quasi idem hæc duo sint.

רְאִי, רֳאִי, m. *visus, visio, aspectus: speculum,* quia objecta videnda refert: כִּרְאִי מוּצָק, *sicut speculum fusum,* Job. XXXVII. 18. אֵל רֳאִי, *Deus visionis meæ,* Genes. XVI. 13. hoc in pausa dicitur רֹאִי et est Milhel: ut, עֵין רֹאִי, *oculus visionis,* Job. VII. 8. id est, perspicax: וְטוֹב רֹאִי, *bonus aspectu,* 1 Sam. XVI. 12. id est, pulcher, decorus, decoro aspectu: וְשַׂמְתִּיךְ כְּרֹאִי, *et disponam te ut speculum,* Nah. III. 6. id est, exemplum, quod omnes intueantur. R. Sal. זֶבֶל, *fimum, stercus:* Aben Esra. טִנּוּף, *inquinamentum,* a quo omnes visum avertunt. Hinc juxta quosdam מֹרְאָה, *inquinata, fœdata; monstrosa,* quæ fœdum spectaculum et monstrum est: vide et mox in fine hujus rad.

רְאוּת, f. *aspectus,* Eccles. V. 10. ubi scribitur רְאִית sed legitur per ו Schurek רְאוּת.

רְאָיָה, f. *demonstratio, apodixis,* apud Rabbinos, pl. רְאָיוֹת גְּמוּרוֹת, *demonstrationes perfectæ,* a priori.

רְאוֹת, f. *visio, visiones:* הַמֵּבִין בִּרְאֹת הָאֱלֹהִים, *intelligens in visionibus Dei,* 2 Par. XXVI. 5. notatum hîc a doctis, in manuscripto antiquissimo exemplari Palatino esse בְּיִרְאַת, *in timore Dei,* hoc est, in rebus quæ ad Dei timorem pertinent. Sic quoque legitur in R. Salomone et Concordantiis Hebr. in Rad. ירא. His addo Veteres Talmudicos, apud quos similiter scriptum reperi בְּיִרְאַת, Cod. Sotah, cap. 9. fol. 48. In Masora tamen hæc lectio hîc non est annotata, sed vide eam, 1 Par. XXI. 28.

מַרְאֶה, m. *visio, visus, aspectus, vultus, species,* יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ, *pulchra aspectu es,* Gen. XII. 11. const. לְמַרְאֵה עֵינָיו, *ad aspectum oculorum suorum,* Ies. XI. 3. affix. מַרְאֵהוּ, *aspectus ejus,* Lev. XIII. 30. plural. cum aff. מַרְאֵינוּ, *vultus nostri,* Dan. I. 13. fœmin. מַרְאָה, Daniel. X. 7. plural. וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת, *et vidi visiones,* Ez. I. 1. et secundùm aliam significationem, *specula:* בְּמַרְאֹת, *ex speculis mulierum,* Ex. XXXVIII. 8. et ב est loco præpositionis מ, scribit Ab. Esra, cui similis locutio, Lev. VIII. 32.

מֻרְאָה, f. *ingluvies,* vesicula gutturis in avibus, quæ et cibi et sordium receptaculum est, unde Aben Esra מקום ראי explicat. Chaldaicè et Rabbinicè vocatur זֶפֶק. וְהֵסִיר אֶת־מֻרְאָתוֹ, *et removebit ingluviem*

ejus, Levit. I. 16. hinc juxta quosdam, הוֹי מֹרְאָה, *væ ingluviei*, Soph. III. 1. id est, urbi Jerusalem, quæ est quasi ingluvies et receptaculum opum per avaritiam, fraudem et vim partarum: vide suprà in Hophal.

רְאֵם m. *monoceros, unicornis*, Numer. XXIII. 22. contractè רֵים, Job. XXXIX. 10. plural. רְאֵמִים, *unicornes*, Ies. XXXIV. 7. ex forma contracta, רֵמִים, Psal. XXII. 22.

ראשׁ masc. *caput*, latè ut Latinum: *vertex, summitas, fastigium: principium: summa: præstantissimum, præcipuum, primarium.* Item *venenum*, Deuter. XXXII. 33. *cicuta*, herba venenosa, Deuter. XXIX. 17. *fel, amaror*, Psalm. LXIX. 22. עַל־רֹאשׁ הָהָר, *super verticem montis*, Exod. XXXIV. 2. אֶת־רֹאשׁ, *summam* (*filiorum Israël*,) Ex. XXX. 12. הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, *sacerdos primarius*, 2 Par. XXXI. 10. aff. וְרֹאשׁוֹ, *et summitas ejus*, Genes. XI. 4. plural. רָאשִׁים, Genes. II. 10. construct. רָאשֵׁי הָאָבוֹת, *capita, primores patrum*, Numer. XXXVI. 1. וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם, *et in principiis mensium vestrorum*, Num. X. 10. aff. וּלְרָאשָׁיו, *et primores ejus*, Jos. XXIV. 1. עַל־רָאשֵׁיהֶם, *super capita sua*, Job. II. 12. cum Cholem, sed impropriè, בְּכָל־רֹאשָׁיו, *in cunctis capitibus ejus*, Ies. XV. 2. et alterum, בְּרֹאשֵׁנוּ, *in capite nostro*, 1 Reg. XX. 31. fœm. הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה, *lapidem summum* vel *capitalem*, Zach. IV. 7. Chald. רֵאשׁ, *caput, summa*, Dan. VII. 1. emphaticè רֵאשָׁה, Dan. II. 38. cum ה loco א: aff. רֵאשָׁךְ, *caput tuum*, רֵאשֵׁהּ, *caput ejus*, רֵאשְׁהוֹן, *caput eorum*, etc. plural. רֵאשִׁין, *capita*, Dan. VII. 6. aff. בְּרָאשֵׁהֹם, *inter primarios eorum*, Esr. V. 10. cum Kametz ex Hebraismo.

רִאשׁוֹן, m. *prior, primus*: רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם, *primus ipse vobis erit*, Exod. XII. 2. semel רִישׁוֹן, Job. VIII. 8. cum י loco א: rursus semel הֲרִאישׁוֹן, *num primus*, Job. XV. 7. מֵרִאשׁוֹן, *inde à principio*, Jerem. XVII. 12. nempe מֵראשית בריית עולם, *a principio creationis mundi*, ut R. Salomon explicat: plural. רִאשֹׁנִים, *priora*, Lev. XXVI. 45.

רִאשׁוֹנָה, f. *prior, prius, primum*, Levit. V. 8. et semel, ut in masc. גּוֹרָל רִאישׁוֹנָה, *sors prima*, Jos. XXI. 10. adverbialiter, בָּרִאשׁוֹנָה, *primùm*, Deut. XIII. 9. sic כָּרִאשׁוֹנָה, *sicut primùm*, pro כְּבָרִאשׁוֹנָה, ut est, Jud. XX. 32. לָרִאשׁוֹנָה, *primùm, priùs*, Gen. XXVIII. 19. et cum tribus servilibus per pleonasmum, לְמִבָּרִאשׁוֹנָה, *inde à principio, principiò*, 1 Paral. XV. 13. similem formam vide in דַּי: plural. רִאשֹׁנוֹת, *priorum*, Ies. XLIII. 18.

רִאשֹׁנִית, f. *primus*: וְהִיא הַשָּׁנָה רִאשֹׁנִית, *et iste est annus primus*, Jer. XXV. 1.

רֵאשִׁית, f. *principium, primum, præstantissimum, primitivum, primitiæ*: רֵאשִׁית דְּגָנְךָ, *primitiæ frumenti tui*, Deut. XVIII. 4. רֵאשִׁית דָּעַת, *principium scientiæ*, Prov. I. 7. semel absque א, מֵרֵשִׁית, *a principio anni*, Deut. XI. 12. aff. מֵרֵאשִׁיתוֹ, *præ quàm principium ejus*, Eccles. VII. 8.

רִאשׁוֹת, f. p. *primordia*: affix. מֵרִאשֹׁתֵיכֶם, *præ primordiis vestris*, Ezech. XXXVI. 11.

רַאֲשׁוֹת, f. p. *cervicalia*, quasi ca-

pitalia dicas: constr. cum terminatione masculina, מְרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל, *a cervicalibus Saulis*, 1 Sam. XXVI. 12.

מְרַאֲשׁוֹת, fœm. plur. idem: aff. מְרַאֲשֹׁתָו, *versùs cervical ejus*, ver. 7.

מַרְאֲשׁוֹת, fœm. plur. *principatus*: מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם, *principatus vestri*, Jer. XIII. 18. id est, quælibet et omnis dignitas vestra.

רָבַב *multum, copiosum esse, multiplicari: jaculari*, à vicino verbo רָבָה præterit. וּבְרָקִים רָב, *et fulgura jaculatus est*, Psal. XVIII. 15. juxta Aben Esram, et Kimchium in comment. Nam priori significatione semper intransitivum est. Et sic juxta eosdem, וָרֹבּוּ, *et jaculati sunt*, Gen. XLIX. 23. רָבּוּ, *multiplicant*, Psal. IV. 8. fœm כִּי רָבָּה, *quia multus est*, Gen. XVIII. 20. infin. לָרֹב, *multiplicari*, Gen. VI. 1. Pyh. part. מְרֻבָּבוֹת, *myriadibus auctæ sint, myriades pariant*, Psalm. CXLIV. 13. quæ significatio à nomine רְבָבָה petita est.

רַב, m. *multus, magnus, major, amplus: magister*, qui multis præfectus est, aut multos doctrinâ et dignitate antecellit. Quandoque substantivè, *multum, magnum*, et adverbialiter, *multùm, satis*: עַם רָב, *populus multus*, Jos. XI. 4. יֶשׁ־לִי רָב, *est mihi multùm, frater mi*, Gen. XXXIII. 9. רַב־לָכֶם, *satis esto vobis*, Num. XVI. 3. עַל־כָּל־רַב בֵּיתוֹ, *super unumquemque magistrum domus suæ*, Esth. I. 8. מוֹשִׁיעַ וָרָב, *servatorem et magnatem*, Ies. XIX. 20. hinc Judæi *magistrum, præceptorem, doctorem*, ob multiplicem doctrinam appellant רַב vel רַבִּי, *Rabh* vel *Rabbi*, quomodo et Christus sæpè appellatus fuit, et pluraliter formâ fœmin. cum aff. pronomine tantùm רַבּוֹתֵינוּ, *magistri nostri*. Quidam etiam dicti fuêre רַבָּן, *Rabban*, et plur. רַבָּנָן et רַבָּנִים de quibus vide abbreviaturas nostras in principio literæ ר. sed רִבּוֹן, *Dominus*, est nomen Dei. plural. רַבִּים, *multi, magni, magnates, jaculatores*: apud Rabbinos בָּרַבִּים, *in multis*, id est, palam, publicè: לְשׁוֹן רַבִּים, *numerus pluralis*. constr. וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ, *et magnates regis*, Jer. XLI. 1. affix רַבָּיו, *jaculatores ejus*, Job. XVI. 13. fœmin. רָעַתְכֶם רַבָּה, *malitia vestra magna est*, 1 Sam. XII. 17. לֹא־אֶמּוֹט רַבָּה, *non dimovebor multùm*, Psalm. LXII. 3. vel subaudito substantivo conjugato, מוֹטָה, *motione magna*, ut Rab. Salomon complet. Et in ת, רַבַּת, *multùm*, Psalm. CXXIII. 4. vide et Psal. CXXIX. 1. item *magna pars multitudo*, 2 Par. XXX. 17. construct. וְרַבַּת בָּנִים, *et multa filiis*, 1 Sam. II. 5. id est, filiis abundans. Cum י paragogico, רַבָּתִי עָם, *multa populo*, id est, populosa, Thren. I. 1. plural. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת, *multæ sunt cogitationes in corde viri*, Prov. XIX. 21.

רַב, Chald. idem: וְחֶזְוַהּ רַב, *et aspectus ejus major erat*, Dan. VII. 20. רַב חַרְטֻמַּיָּא, *magister magorum*, Daniel. IV. 6. לְיַמָּא רַבָּא, *in mari magno*, Dan. VII. 2. f. בָּבֶל רַבְּתָא, *Babel ista magna*, Daniel. IV. 27. plur. geminatâ primâ radicali, כְּמָה רַבְרְבִין, *quàm magna sunt*, Dan. III. 33. et substantivè, cum aff. וְרַבְרְבָנַי, *et magnates mei*, Daniel. IV. 33. וְרַבְרְבָנוֹהִי, *et magnates ejus*, Dan. V. 2. fœm. חֵיוָן רַבְרְבָן, *bestiæ magnæ*, Dan. VII. 3. וּפֻם מְמַלִּל רַבְרְבָן,

et os loquebatur grandia, ver. 8. ac formâ emphaticâ, מִלִּיָא רַבְרְבָתָא, *verborum grandium*, ver. 11.

רֹב, masc. *multitudo, maxima pars, amplitudo :* רֹב־זִבְחֵיכֶם, *multitudo sacrificiorum vestrorum*, Ies. I. 11. בְּרֹב דְּבָרִים, *in multitudine verborum*, Proverb. X. 19. ante Makkaph רָב־ אֹכֶל, *multitudo cibi*, Prov. XIII. 23. רָב־אָדָם, *multitudo, maxima pars hominum*, Prov. XX. 6. aff. מֵרֻבְּכֶם, *propter multitudinem vestram*, Deut. VII. 7. plur. construct. רֻבֵּו תּוֹרָתִי, *amplitudines legis meæ*, Hos. VIII. 12. scribitur cum ו, sed legitur per י in fine.

רִבּוֹא, f. *myrias*, multitudo decem millium, Neh. VII. 66. et absque א, רִבּוֹ, Jonæ IV. 11. dual. רִבּוֹתַיִם, *duæ myriades*, Psalm. LXVIII. 18. plural. רִבֹּאוֹת, *multæ myriades*, Dan. XI. 12. et absque א, רִבּוֹת, Nehem. VII. 71. Chald. sing. et plur. וְרִבּוֹ רִבְוָן, *et myrias myriadum*, Daniel. VII. 10. Dagesch ex plurali ejecto, et juxta Masorethas legendum רִבְבָן, quasi a sing. רִבְבָא.

רִבּוּי, masc. *multitudo, pluralitas : numerus pluralis* apud grammaticos. item *exaggeratio, copia*, Rab.

רְבָבָה, f. idem, Levit. XXVI. 8. plural. רְבָבוֹת, *myriades*, 1 Samuel. XVIII. 8. construct. רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל, *ad myriadas millium Israëlis*, Num. X. 36.

רְבִיבִים, m. p. *imbres, guttæ imbris*, a magnitudine, Jerem. III. 3. וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב, *et sicut imbres super adultam herbam*, Deuter. XXXII. 2.

רָבַד *adornavit, instruxit, instravit :* præter. מַרְבַדִּים רָבַדְתִּי עַרְשִׂי, *cadurcis instruxi spondam meam*, Prov. VII. 16.

רָבִיד, masc. *torques*, Ezech. XVI. 11. constr. רְבִד הַזָּהָב, *torquem aureum in collo tuo*, Gen. XLI. 42.

מַרְבַדִּים, m. p. *cadurcæ, tapetes lectorum, lectisternia ornatoria*, Prov. VII. 16. et XXXI. 22.

רָבָה *multum esse, multiplicari, augeri, augescere, crescere, magnum esse ;* item *jaculari :* præter. וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ, *ut vivas et multipliceris*, Deut. XXX. 16. וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ, *et multiplicabuntur sicut multiplicati sunt*, Zach. X. 8. particip. רֹבֶה, *jaculans, jaculator*, Genes. XXI. 20. imper. פְּרֵה וּרְבֵה, *cresce et multiplicare*, Genes. XXXV. 11. fut. per apocopam, יֵרֶב, *augescat, multiplicetur*, Gen. I. 22. et aliter וַתֵּרֶב, *et major erat*, 1 Reg. IV. 30. Chald. præter. רְבָה אִילָנָא, *crevit arbor*, Dan. IV. 8. דִּי רְבַית, *qui crevisti*, ver. 19. ubi Masorethæ notant י abundare: literæ tamen repræsentant formam רְבַיְתָ quæ legitur, Daniel. II. 31. IV. 1. et alibi: fœmin. רְבַת, *crevit*, Dan. IV. 19. Pih. רִבָּה, *multiplicare, augere, crescere facere, educare :* præter. רִבִּיתָ, *multiplicasti*, Ps. XLIV. 13. וְרִבִּיתִי, *et educabam*, Thren. II. 22. רִבְּתָה גוּרֶיהָ, *educavit catulos suos*, Ezech. XIX. 2. imperat. רַבֵּה, *multiplica exercitum tuum*, Jud. IX. 29. cum Sægol præter normam. Chald. præt. לְדָנִיֵּאל רַבִּי, *Danielem magnificavit* Dan. II. 48. Hiph. præter. הִרְבָּה אֶתְכֶם, *auxit vos*, Deut. I. 10. part. מַרְבֶּה הוֹנוֹ, *augens substantiam suam*, Prov. XXVIII. 8. infin. irregulariter in Kametz, הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ,

multiplicando multiplicabo dolorem tuum, Gen. III. 16. et sic XXII. 17. hinc alia irregularis forma, מְהַרְבִּית, *ne multiplicetur*, 2 Sam. XIV. 11. cum י redundante, pro מְהַרְבַּת quæ forma nominibus quibusdam fœmininis communis est, ut זִמְרָה et זִמְרַת. imper. הַרְבֵּה כַּבְּסֵנִי, *multiplica, lava me*, Psalm. LI. 3. id est, multùm, plurimùm lavato me: scribitur cum ה quasi ex integra forma, הַרְבֵּה sed juxta Masorethas legitur per apocopam, הֶרֶב ut Jud. XX. 38. fut. per apocopam, תֶּרֶב גְּדֻלָּתִי, *auges magnitudinem meam*, Psalmus LXXI. 21.

רְבוּ, m. Chald. *amplitudo, magnificentia*, Dan. IV. 33. per apocopam pro רְבוּת: emphat. וּרְבוּתָא, *et amplitudo regni*, Dan. VII. 27. aff. רְבוּתָךְ, *amplitudo tua*, Dan. IV. 19.

רִבּוּי, m. *multitudo: numerus pluralis*, apud Rabbinos.

אַרְבֶּה, m. *locusta, locustæ*, collectivè, sic dictæ, quòd multæ semper sint, Exod. X. 4.

הַרְבֵּה הַרְבֵּה, m. *multùm, plurimum*: זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה, *seminastis multùm*, Hag. I. 6. טוֹבָה הַרְבֵּה, *bonum multum*, Eccles. IX. 18. מְעַט מֵהַרְבֵּה, *parum ex multo*, Jer. XLII. 2. id est, pauci ex multis. Est et forma imperativi et infinitivi Hiphil quandoque talis.

מַרְבֶּה, idem, vel *multitudo, amplitudo*: שָׁלָל מַרְבֶּה, *spolii permulti*, Ies. XXXIII. 23. constr. לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה, *amplitudini principatus*, Ies. IX. 6. scribitur cum ם clauso sive finali in medio, sed juxta Masorethas legendum cum מ aperto, לְמַרְבֵּה. De ם clauso videatur Petrus Galatinus lib. 4. cap. 19. locus tamen, quem ibi ex Talmudicis adducit, quòd ם clausum denotet rem clausam, falsus est. Nihil enim tale quid toto isto capite in Talmud dicitur.

מַרְבָּה, f. *amplus, ampla*: מַרְבָּה לְהָכִיל, *amplum est ad capiendum*, Ezech. XXIII. 32. id est, capacissimum.

מַרְבִּית, f. *multitudo, pars multa* vel *magna*, 1 Par. XII. 29. *fœnus*, quasi augmentum, auctarium sortis principalis, Levit. XXV. 37. *soboles*, 1 Sam. II. 33. *amplitudo*, 2 Par. IX. 6. aff. מַרְבִּיתָם, *magna pars, multi illorum*, 1 Par. XII. 29.

תַּרְבּוּת, fœm. *turba, multitudo*: תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים, *turba hominum peccatorum*, vel; *soboles, progenies, indoles*, Numer. XXXII. 14. quasi educationem dicas.

תַּרְבִּית, f. *fœnus*, Lev. XXV. 36.

רבך מֻרְבֶּכֶת, fœmin. *bullatum, frixum*, frigendo vel coquendo bullatum factum, Lev. VI. 14. est particip. Hophal. sic Chaldaicè רְבִיכָא, *frixum*.

רָבַע *quadratum esse* vel *fieri*: item *coire, inire*, et de coitu quadrupedum tantùm dicitur. part. Pahul, רָבוּעַ, *quadratum*, Exod. XXVII. 1. plural. רְבֻעִים, *quadrata*, 1 Reg. VII. 5. fœm. מְזוּזַת רְבֻעָה, *postis quadratus*, Ezech. XLI. 21. infinit. ex altera significatione, לְרִבְעָה, *ut ineat eam*, Levit. XVIII. 23. XX. 16. Pyh. particip. מְרֻבָּע, *quadratum*, Ezech. XLV. 2. fœm. מְרֻבַּעַת, Ez. XL. 47. plural. מְרֻבָּעוֹת, *quadrata*, 1 Reg. VII. 31. Hiph. futur. לֹא תַרְבִּיעַ, *ne facito* vel *sinito coire*, Lev. XIX. 19.

רֶבַע, m. *quarta pars*, 1 Sam. IX. 8. item *accubitus*, ex Chald. signifi-

catione: affix. וְרִבְעִי, *et accubitum meum*, Psalm. CXXXIX. 3. Chaldæi enim pro Hebræo רָבַץ, *accumbere*, dicunt רְבַע literis צ et ע inter se commutatis: plur. רְבָעִים, *quadraturæ:* affix. רִבְעָיו, *quadraturis ejus*, Ez. XLIII. 16. רִבְעֵיהֶם, *quadraturis ipsorum*, Ezech. I. 8. id est, quaternis partibus ipsorum.

רֹבַע, m. *quarta pars*, Num. XXIII. 10. 2 Reg. VI. 25.

רְבִיעִי, masc. *quartus*, Gen. I. 19. plur. בְּנֵי רִבֵּעִים, *filii quartorum*, sc. majorum, hoc est, abnepotes ex quarta generatione, 2 Reg. X. 30. fœm. בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית, *anno quarto*, Lev. XIX. 24. רְבִיעִית הַהִין, *quarta pars mensuræ hin*, Numer. XXVIII. 14. Chald. f. וּמַלְכוּ רְבִיעָיָא, *et regnum quartum*, Dan. II. 40. scribitur cum postremo י redundante, et legitur רְבִיעָאָה: emph. וְחֵיוְתָא רְבִיעָיְתָא, *et bestia illa quarta*, Dan. VII. 19.

רִבֵּעִים, m. p. *quartani, quartæ generationis*, Exod. XX. 5.

אַרְבַּע, f. *quatuor*, Genes. XI. 16. אַרְבַּע מֵאוֹת, *quadringenti*, Genes. XI. 17. וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה, *et quartodecimo anno*, Genes. XIV. 5. masculin. אַרְבָּעָה מְלָכִים, *quatuor reges*, Gen. XIV. 9. constr. אַרְבַּעַת, Ezech. XLIII. 16. affix. אַרְבַּעְתָּם, *quatuor istis*, Dan. I. 17. Chaldaicè אַרְבַּע רוּחֵי, *quatuor venti*, Dan. VII. 2. אַרְבַּע מְאָה, *quadringenti* Esr. VI. 17. גֻּבְרִין אַרְבְּעָה, *viros quatuor*, Daniel. III. 25. dualis forma אַרְבַּעְתָּיִם, *quadruplum*, 2 Samuel. XII. 6. cum quo confer Ex. XXII. 1. Ies. XXX. 26. plural. אַרְבָּעִים, *quadraginta*, Deut. XXIX. 4.

רָבַץ *cubare, excubare, incubare, recubare, incumbere, succumbere:* præterit. רָבַץ כְּאַרְיֵה, *cubuit tanquam leo*, Genes. XLIX. 9. particip. רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ, *succumbentem oneri suo*, Ex. XXIII. 5. וְהָאֵם רֹבֶצֶת, *et mater incubans*, Deuter. XXII. 6. Hiph. particip. אָנֹכִי מַרְבִּיץ, *ego cubare facio*, Iesaias LIV. 11. plural. מַרְבִּצִים צֹאן, *facientium ut recubent greges*, Jerem. XXXIII. 12. futur. יַרְבִּיצֵנִי, *recubare facit me*, Psalm. XXIII. 2.

רֵבֶץ, m. *accubitus*, Prov. XXIV. 15. *cubile;* aff. רִבְצָם, *cubile ejus*, Jer. L. 6.

מַרְבֵּץ, masc. *cubile*, Soph. II. 15. constr. לְמִרְבַּץ־צֹאן, *in cubile gregis*, Ezech. XXV. 5. quod videtur esse a מִרְבָּץ.

רבק מַרְבֵּק, masc. *saginarium*, Amos VI. 4. כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק, *sicut vituli saginarii*, Mal. III. 20.

רֶגֶב m. *gleba:* plural. וּרְגָבִים יְדֻבָּקוּ, *et glebæ conglutinentur*, Job. XXXVIII. 38. construct. רִגְבֵי נַחַל, *glebæ vallis*, Job. XXI. 33.

רָגַז *contremiscere, commoveri*, irâ vel pavore. præter. וְרָגַז, *sive commoveatur*, Proverb. XXIX. 9. רָגְזָה לְךָ *commotum est tibi*, id est, tuâ causâ, Iesaias XIV. 9. infinitiv. cum ה paragogico, רְגָזָה, *commoveri*, Iesaias XXXII. 11. forma irregularis. Est autem enallage infinitiv. pro imperativo, commovemini, unde quidam pro רְגַזְנָה positum existimant. Sunt alia duo ibidem similia: vide פָּשַׁט. imper. רִגְזוּ, *commovemini*, Psal. IV. 5. futur. וַתִּרְגְּזִי־לִי, *et commota es propter me*, Ezech. XVI. 43. Hiph. הִרְגִּיז, *commovit; ad iram provoca-*

vit, præter. הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת, *commovet regna*, Ies. XXIII. 11. particip. מַרְגִּיז אֶרֶץ, *commovens terram*, Job. IX. 6. plural. constr. לְמַרְגִּיזֵי־אֵל, *commoventibus Deum*, id est, ad iram provocantibus, Job. XII. 6. Chald. præter. מִן־דִּי הַרְגִּזוּ, *ex quo provocarunt ad iram patres nostri*, לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא, *Deum cœli*, Esr. V. 12. Hithp. infinit. יַעַן־הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי, *propter commoveri te ad me*, 2 Reg. XIX. 28. id est, quoniam furis contra me.

רַגָּז, m. *trepidus, commotus*; לֵב רַגָּז, *cor trepidum*, Deuter. XXVIII. 65.

רֹגֶז, m. *commotio*: חָדְלוּ רֹגֶז, *desistunt à commotione*, Job. III. 17.

רְגַז, m. Chaldaic. *ira, commotio*: בִּרְגַז, *per iram*, Dan. III. 13.

רָגְזָה, f. *commotio*, Ezech. XII. 18.

אַרְגָּז, m. vide suo loco in א.

רָגַל *obtrectare, detrahere*: præt. לֹא רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ, *non obtrectat linguâ suâ*, Psalm. XV. 3. Pih. רִגֵּל, idem: item *explorare*: particip. מְרַגְּלִים אַתֶּם, *exploratores estis*, Gen. XLII. 9. כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ, *tanquam exploratores terram*, ver. 30. infin. לְרַגֵּל, *ad explorandum*, Jos. XIV. 7. fut. וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנִי, *et obtrectatorem egit in servum tuum apud Dominum meum*, 2 Sam. XIX. 28. id est, detulit, reduxit. Hiphil, הִרְגִּיל, *assuefecit*. præter. irregulare, תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם, *assuefeci Ephraimum*, Hos. XI. 3. q. d. pedavi, id est, ire vel incedere feci, et ת est loco ה ab initio, præter normam.

רֶגֶל, c. sed fœmin. sæpius, *pes*: רֶגֶל יְשָׁרָה, *pes rectus*, Ezech. I. 7. aff. מִכַּף רַגְלְךָ, *a planta pedis tui*, Deuter. XXVIII. 35. dual. רַגְלַיִם, *pedes*, bini propriè, sed quadrupedibus etiam, ac insectis tribuitur, quòd in illis bis bini pedes, aut duo ordines pedum, loco duorum sint: מַרְבֵּה רַגְלַיִם, *multum* sive *numerosum pedibus*, Lev. XI. 42. construct. וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים, *et pedes virorum*, Genes. XXIV. 32. affix. מֵסִיךְ הוּא אֶת־רַגְלָיו, *tegit ipse pedes suos*, Jud. III. 24. id est, alvum purgat, quod sic honestè per periphrasin dicitur: vide etiam, 1 Samuel. XXIV. 4. קַל בְּרַגְלָיו, *levis pedibus suis*, 2 Sam. II. 18. רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ, *pedes ipsorum ad malum currunt*, Prov. I. 16. ubi masculinum. Potest tamen hîc subintelligi præpositio ב, pro בְּרַגְלֵיהֶם, *pedibus suis ad malum currunt*, sc. impii: בְּטֶרֶם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם, *antequam offendentur pedes vestri*, Jer. XIII. 16. hîc masc. est. Vide et Proverb. VII. 11. Chald. וְעַל־רַגְלַיִן, *et in* vel *super pedes*, Daniel. VII. 4. (*quod autem vidisti*) רַגְלַיָּא, *pedes*, Daniel. II. 41. affix. רַגְלוֹהִי, *pedes ejus*, Daniel. II. 33. בְּרַגְלַיהּ, *in pedibus suis*, Dan. VII. 7, 19.

רֹגֵל, *Rogel*, nomen proprium fontis, Jos. XV. 7. Chaldæus קַצְרָא, *fullo*, sic dictus, inquiunt R. Sal. et Kimchi, quòd pannos inter lavandum pedibus calcat.

רַגְלִי, m. *pedes, pedites*, Num. XI. 21. plur. כִּי אֶת־רַגְלִים רַצְתָּה, *quia cum peditibus cucurristi*, Jer. XII. 5.

רְגָלִים, m. p. *vices*, quasi repedationes vel coitiones dicas: שָׁלֹשׁ רְגָלִים, *tribus vicibus*, Exod. XXIII. 14. Chaldæus זִמְנִין, *temporibus*.

מַרְגְּלוֹת, f. p. *stragulæ pedales:* aff. וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו, *et retegas pedales stragules ejus,* Ruth. III. 4. Kimchi et Aben Esra simpliciter explicant, רַגְלָיו, *pedes ejus,* et sic וּמַרְגְּלֹתָיו, *et pedes ejus,* Dan. X. 6.

רָגַם *lapidavit, lapidibus obruit:* præter. וְרָגְמוּ אֹתוֹ, *et lapidabunt eum,* Lev. XXIV. 14. infin. cum fut. רָגֹם יִרְגְּמוּ־בוֹ, *lapidando lapidabunt in eum,* ver. 16.

רֶגֶם, *Regem,* nomen proprium principis, Zach. VII. 2.

רִגְמָה, f. *cœtus:* aff. רִגְמָתָם, *cœtus eorum,* Ps. LXVIII. 28. id est, קְהָלָם ut Kimchi explicat in lib. Radicum: vel קִבּוּצָם, *congregatio, cœtus collectus ipsorum,* ut habet in Com. alii aliter.

מַרְגֵּמָה, f. *balista, funda:* כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה, *secundùm ligare lapidem in balista,* Prov. XXVI. 8. id est, sicut aliquis lapidem alligat vel applicat balistæ, ut eum ejaculetur, sic gloria quæ stulto tribuitur, citò ab illo transit: Chaldæus בְּקַלְעָא, LXX. ἐν σφενδόνῃ *in funda.* Aliis, *acervus lapidum,* unde Ab. Esra inquit: ut ligamen lapidis pretiosi, in acervo lapidum vulgarium: ita honoris exhibitio stolido. Aliis *purpura,* quasi idem quod אַרְגָּמָן, quem sensum Kimchi adducit. Eòdem respexisse videtur R. Levi, inquiens: ut est ligatio lapidis vilis, in re pretiosa, sic honor in stulto.

רָגַן *susurrare, murmurare, mussitare:* part. וְרֹגְנִים, *et murmurantes,* Ies. XXIX. 24. id est, susurrones, obstreperi, murmurantes contra verba prophetarum, ut R. Salomon exponit. Niph. particip. דִּבְרֵי נִרְגָּן, *verba susurronis* vel *murmuratoris,* Proverb. XVIII. 8. futur. וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם, *et murmurarunt in tentoriis suis,* Ps. CVI. 25.

רָגַע *disrupit: disruptus, fissus fuit:* præt. עוֹרִי רָגַע, *cutis mea disrumpit se,* Job. VII. 5. רָגַע הַיָּם, *disrupit mare,* Job. XXVI. 12. Niph. נִרְגַּע, *quietum esse,* imper. הֵרָגְעִי, *quiesce, quieta esto,* Jerem. XLVII. 6. Hiph. הִרְגִּיעַ, *quievit, quietum reddidit, quiescere fecit:* præterit. שָׁם הִרְגִּיעָה, *ibi quiescit,* Ies. XXXIV. 14. infinit. לְמַעַן הִרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ, *ut quietam reddat hanc terram,* Jerem. L. 34. ה cum Chirek loco Pathach, cui simile vide in נצל in Hiphil. futur. אַרְגִּיעַ, *quiescere faciam,* Ies. LI. 4. cum ה paragogico, אַרְגִּיעָה, *quiescam momentum,* Jer. XLIX. 19. significatio petita ex nomine derivato רֶגַע, *momentum:* sic וְעַד־אַרְגִּיעָה, *donec momentum transigam,* Prov. XII. 19.

רֶגַע, masc. *momentum,* quasi fragmentum temporis minutissimum: רֶגַע אֶחָד, *momento uno,* Exod. XXXIII. 5. וּבְרֶגַע, *et in momento,* Job. XXI. 13. juxta R. Levi: Chald. בְּמַרְגּוֹעָא, *cum quiete:* Aben Esra, *absque afflictionibus,* id est, quietè: plur. לִרְגָעִים, *ad momenta, singulis momentis,* Ies. XXVII. 3.

רָגֵעַ, m. *quietus:* plural. construct. רִגְעֵי, Ps. XXXV. 20.

מַרְגּוֹעַ, m. *requies,* Jer. VI. 16.

מַרְגֵּעָה, f. idem, Ies. XXVIII. 12.

רָגַשׁ *tumultuari, tumultuosè concurrere* vel *convenire:* præter. לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם, *quare tumultuantur gentes?* Ps. II. 1. Chald. præter. Aphel הַרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא, *convenerunt ad regem,* Daniel. VI. 6. apud Rab-

binos הִרְגִּישׁ, *sensit*: הַרְגָּשָׁה, *sensio, sensus.*

רֶגֶשׁ, m. *cœtus conveniens, frequens conventus*: בְּרָגֶשׁ, *in* vel *cum cœtu frequenti,* Ps. LV. 15.

רִגְשָׁה, fœm. *tumultuatio, societas;* construct. מֵרִגְשַׁת, Ps. LXIV. 3.

רָדַד *extendit, expandit, diduxit,* metaphoricè, *stravit, substravit, subdidit.* part. הָרוֹדֵד עַמִּי, *qui substernit populum meum mihi,* Ps. CXLIV. 2. ubi Masorethæ notant, tria scribi עַמִּי quæ existimantur legenda עַמִּים numero plurali. Reliqua duo loca sunt, 2 Sam. XXII. 44. Thren. III. 14. infinit. לָרַד, *ad sternendum,* Ies. XLV. 1. Hiph. fut. וַיָּרֶד עַל הַכְּרוּבִים, *et diduxit super Cherubim,* 1 Reg. VI. 32.

רָדִיד, m. *carbasus: pallium muliebre, peplum:* juxta Ab. Esram, ornamentum muliebre est, quod expanditur: aff. רְדִידִי, *carbasum meum,* Cant. V. 7. plural. רְדִידִים, *carbasa,* Ies. III. 23.

מוֹרָד, m. *diductum:* מַעֲשֵׂה מוֹרָד, *opere ducto* vel *extenso,* 1 Reg. VII. 29. Kimchi scribit hîc, esse idem quod רִקּוּעַ nam Chaldæus verbum יְרַקְּעוּ reddit רַהִידוּ, Ex. XXXIX. 3.

רָדָה *dominari, dominium, dominatum exercere,* et sic ferè construitur cum præpositione בְּ: item *capere, accipere, desumere.* præt. רָדָה הַדְּבַשׁ, *desumpsit mel illud,* Jud. XIV. 9. וְרָדוּ בָכֶם, *et dominium exerceant in vos,* Levit. XXVI. 17. et sic cum accusativo, וּרְדִיתֶם אֹתָם, *et dominati estis eis,* Ezech. XXXIV. 4. quasi dicas, dominio subegistis vel subjecistis illos vobis. futur. per apocopam, וְיֵרְדְּ, *et dominabitur,* Ps. LXXII. 8. pro וְיִרְדֶּה: affix. לֹא־יִרְדֶּנּוּ, *non dominabitur in eum,* Lev. XXV. 53. pro יִרְדֶּה־בּוֹ ut Kimchi resolvit: וַיִּרְדֵּהוּ אֶל־כַּפָּיו, *et accepit illud in manus suas,* Jud. XIV. 9. וַיִּרְדֶּנָּה, *ei dominabitur ei,* Thren. I. 13. יִרְדּוּ עַל יְדֵיהֶם, *capiunt in manus suas,* Jerem. V. 31. scilicet munera. Nam sequente nomine יָד Kimchi vult idem esse, quod *capere, accipere:* R. Salomon, *dominantur per manus eorum, operâ eorum.* Pih. futur. per apocopam, יְרַד, *dominari facit, dominium tradit,* Jud. V. 13. pro יְרַדֶּה. Hiph. fut. וּמְלָכִים יַרְדְּ, *et in reges faciet ut dominetur,* Ies. XLI. 2. et subauditur præpositio בְּ, וּבִמְלָכִים.

רָדַם Niph. נִרְדַּם, *somno sopiri, sopore obrui.* præter. נִרְדַּמְתִּי, *sopore obrutus fui,* Dan. VIII. 18. part. וְהוּא נִרְדָּם, *et ipse sopore obrutus,* Jud. IV. 21. מַה־לְּךָ נִרְדָּם, *quid tibi est somnolente,* Jonæ I. 6. futur. וַיֵּרָדַם, *et somno sopitus fuit,* Jonæ I. 5.

תַּרְדֵּמָה, f. *sopor,* Genes. II. 21. construct. כִּי תַּרְדֵּמַת יְהֹוָה, *nam sopor Domini,* 1 Sam. XXVI. 12. id est, maximus et divinitùs immissus ceciderat super eos.

רָדַף *persecutus, prosecutus, secutus, sectatus, insectatus est:* construitur cum accusativo et præpos. אַחֲרֵי præterit. רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב, *persecutus est currus illos,* Jud. IV. 16. futur. אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי, *persequar inimicos meos,* Psal. XVIII. 38. צֶדֶק תִּרְדֹּף, *justitiam sectaberis,* Deuter. XVI. 20. מַה־נִּרְדָּף־לוֹ, *quid persequimur eum,* Job. XIX. 28. Niph. præter. נִרְדָּפְנוּ, *persecutionem pati-*

mur, Thren. V. 5. partic. אֶת־נִרְדָּף, *consequens, consequentia,* Eccles. III. 15. Pih. præt. וְרִדְּפָה אֶת־מְאַהֲבֶיהָ, *et sectabitur amatores suos,* Hos. II. 7. particip. מְרַדֵּף רָעָה, *sectaris malum,* Prov. XI. 19. fut. יְרַדֶּף־חֹשֶׁךְ, *persequentur tenebræ,* Nah. I. 8. anomalum ex forma Kal et Pihel יִרַדֹּף, *persequatur,* Psalm. VII. 6. id est ex יִרְדֹּף et יְרַדֵּף. Pyh. præterit. וְרֻדַּף, *et persecutionem patietur, agitabitur,* Ies. XVII. 13. Hiph. præt. הִרְדִּיפֻהוּ, *persequendum curaverunt eum,* Jud. XX. 43. Hoph. particip. מֻרְדָּף, *persecutionem patitur, persecutione agitatur,* Ies. XIV. 6.

רְדִיפָה, f. *persecutio, consequens,* apud Rabbinos, שֵׁם הַנִּרְדָּף vel הַמּוּרְדָּף, *nomen consecutivum,* synonimum.

רָהַב *corroboravit; extulit,* vel intransitive, *corroboravit, extulit se:* imper. וּרְהַב רֵעֶיךָ, *et robora amicum tuum,* Prov. VI. 3. juxta Kimchium, et Ab. Esram verbum transitivum est. fut. יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן, *efferent se puer quisque in senem,* Ies. III. 5. Hiph. præterit. הִרְהִיבֻנִי, *extulerunt me,* Cant. VI. 5. futur. תַּרְהִבֵנִי, *fecisti ut efferret me,* Ps. CXXXVIII. 3.

רַהַב, m. *elatio, superbia,* Job. IX. 13. *robur, fortitudo:* רַהַב הֵם שָׁבֶת, *fortitudo eorum* vel *ipsis est manere,* Iesaias XXX. 7. et הֵם est pro לָהֶם vel pronomen separatum est loco aff. ut R. Salomon notat, pro רָהְבָּם, *fortitudo ipsorum:* מָחַץ רָהַב, *discidit elationem,* id est, aquas elatas, mare tumidum, Job. XXVI. 12. appellatur et *Ægyptus* hoc nomine propter summam suam superbiam, Psalm. LXXXVII. 4. Ies. LI. 9. et alibi sæpius: plural. אֶל־רְהָבִים, *ad superbos,* Psal. XL. 5.

רֹהַב, masc. idem: aff. וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן, *et robur eorum,* (id est, excellentissimum quodque) labor et molestia est, Psalm. XC. 10. quidam volunt esse infinitivum Kal, quibus obstat Dagesch lene in בּ, quod in literis בגד כפת in eo modo adhiberi non solet. Rectè in nominibus: vide simile in ארב.

רָהָה *formidavit, timuit:* futur. וְאַל־תִּרְהוּ, *neque timeatis,* Iesaias XLIV. 8. Jonathan, תִּתַּבְרוּן, *consternemini.*

רהט רָהִיט, masc. *ambulacrum,* juxta Kimchium in lib. Radicum: affix. רָהִיטֵנוּ, *ambulacrum nostrum,* Cant. I. 17. Chaldæus et Hebræi prisci *tignum, tigillum* exponunt: ut in Aruch videre est, quanquam in Talmud Basileæ edito, loca in Aruch citata aliter legantur.

רְהָטִים, m. p. *ambulacra,* Cant. VII. 6. juxta quosdam: alii aliter: item, *canales,* Gen. XXX. 38. Exod. II. 16. a currendo hæc dicuntur ex significatione Chald. nam רְהַט, *currere.*

רֵוָא m. Chald. *aspectus, forma:* affix. וְרֵוֵהּ דְּחִיל, *et forma ejus terribilis erat,* Daniel. II. 31. et III. 25. sic in Targum, שַׁפִּיר בְּרֵיוָא, *pulcher aspectu,* 1 Reg. I. 6. est a רָאָה.

רוּב *litigavit, contendit, causam egit:* verbum forense. construitur cum accusativo et præpos. עִם et עַל. præterit. cum infinitiv. הֲרוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל, *an contendendo contendit cum Israële?* Jud. XI. 25. particip. הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ, *ecce ego judicaturus* vel *acturus sum causam tuam,*

Jerem. LI. 36. Hiph. הֵרִיב, idem: præt. מַדּוּעַ אֵלָיו רִיבוֹתָ, *quare adversus eum litigas?* Job. XXXIII. 13. per Aphæresin literæ characteristicæ הְ, cui simile vide in בִּין. sic imperat. רִיבָה רִיבִי, *contende contentionem meam, age causam meam,* Psal. CXIX. 154. רִיבוּ בְאִמְּכֶם, *contendite eum matre vestra,* Hos. II. 4.

רִיב, m. *contentio, lis, causa, controversia:* וַיְהִי רִיב, *et fuit contentio,* Gen. XIII. 7. absque י, עַל־רִב, *super* vel *de lite,* Exod. XXIII. 2. aff. יָרִיב אֶת־רִיבָם אִתָּךְ, *aget causam illorum tecum,* Prov. XXIII. 11. plur. masc. constr. רִיבֵי נַפְשִׁי, *lites animæ meæ,* Thren. III. 58. fœmin. דִּבְרֵי רִיבֹת, *res controversiarum,* id est, controversæ, Deuter. XVII. 8. absque י, וְרִבוֹת שְׂפָתַי, *et contentiones labiorum meorum,* Job. XIII. 6.

יָרִיב, masc. *litigator, litigans, contendens:* aff. אֶת־יְרִיבֶךָ, *contendentem tecum, adversarium tuum,* Iesaias XLIX. 25. plur. cum aff. אֶת יְרִיבַי, *adversarios meos, contendentes mecum,* Psal. XXXV. 1. Jer. XVIII. 19.

מְרִיבָה, f. *contentio,* Genes. XIII. 8. est et proprium nomen loci a contentione sic dicti, Exod. XVII. 7.

רוּד *dominatus est:* præter. רָד עִם־אֵל, *dominabatur cum Deo,* Hos. XII. 1. id est, de dominatu contendebat: רַדְנוּ, *dominati sumus,* Jer. II. 31. Hiph. secundùm aliam significationem, *plorare, plangere:* futur. אָרִיד בְּשִׂיחִי, *plango in sermone* vel *meditatione mea,* Psal. LV. 3. כַּאֲשֶׁר תָּרִיד, *quum planxeris,* Gen. XXVII. 40. id est, quum lamentabilem servitutem aliquandiu sustinueris, quidam, *quum dominari incipies.*

מָרוּד, m. *planctus, ploratus:* affix. וּמְרוּדִי, *et ploratus mei,* Thren. III. 19. plural. מְרוּדִים, *deplorati,* Ies. LVIII. 7. aff. וּמְרוּדֶיהָ, *et ploratuum suorum,* Thren. I. 7. vide מָרַד.

רָוָה *inebriari, ubertim expleri, irrigare se:* præter. וְרָוְתָה מִדָּמָם, *et inebriatur sanguine istorum,* Jerem. XLVI. 10. futur. נִרְוֶה דֹדִים, *inebriemur, ubertim expleamus nos amoribus,* Proverb. VII. 18. יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ, *uberrimè explebuntur pinguedine domus tuæ,* Psalm. XXXVI. 9. Pih. præt. וְרִוֵּיתִי, *et irrigabo,* Jer. XXXI. 14. et intransitivè רִוְּתָה, *inebriatus est,* Ies. XXXIV. 5, 7. imp. רַוֵּה, *irriga,* Psalm. LXV. 11. futur. irregulare, אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי, *irrigabo te lacrymâ meâ,* Ies. XVI. 9. י est loco ו, et ו loco tertiæ radicalis ה, Sægol autem pro Tzere propter accentum in penultima. Hiph. præt. הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ, *inebriat, irrigat terram,* Ies. LV. 10. particip. מַרְוֶה, *irrigans, ubertim communicans,* Prov. XI. 25.

רָוֶה, m. *irriguus:* כְּגַן רָוֶה, *sicut hortus irriguus,* Ies. LVIII. 11. fœm. רָוָה, *ebria,* Deut. XXIX. 18.

רְוָיָה, f. *irriguum, inebrians, exuberans:* וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה, *et eduxisti nos in irriguam* scil. terram, ut Kimchi in Comm. supplet, et sic quoque Ab. Esra notat esse adjectivum, Psalm. LXVI. 12. כּוֹסִי רְוָיָה, *poculum meum exuberans reddis,* Psal. XXIII. 5.

רִי, m. *irrigatio:* אַף־בְּרִי, *etiam pro irrigatione,* Job. XXXVII. 11. id est, ut terram irriget. Aben Esra dicit id esse longè petitum. Vide ברה.

רָוַח *respiravit, respiratio fuit,*

et sic cum dativo construitur: præt. וְרֶוַח לְשָׁאוּל, *et respiratio erat Sauli*, 1 Sam. XVI. 23. futur. וְיִרְוַח־לִי, *ut respiratio sit mihi*, Job. XXXII. 20. Pyh. part. plur. מְרֻוָּחִים, *perspirata, perflatilia*: vel *spatiosa*, quæ etiam respirationi commoda sunt, Jerem. XXII. 14.

רֶוַח, m. *respiratio*, Esth. IV. 14. *spatium*, Genes. XXXII. 16. et hinc מְרֻוָּח, *spatiosum, latum*: נִרְוָח idem: זָוִיָּה נִרְוַחַת, *angulus latus*, id est, obtusus, apud Rabbinos.

רוּחַ, c. sed f. sæpius, *spiritus, ventus, flatus*: inde *animus*: *plaga mundi*, unde ventus spirat: ורוּחַ אֶחָד לַכֹּל, *spiritus unus omnibus istis est*, Eccles. III. 19. אִישׁ הָרוּחַ, *vir ventosus*, Hos. IX. 7. רוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק, *ventus magnus ac vehemens*, 1 Reg. XIX. 11. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים, *et spiritus revertetur ad Deum*, Eccl. XII. 7. רוּחָה, *in plagam quamque*, Jer. LII. 23. aff. כָּל־רוּחוֹ, *totum spiritum suum*, Proverb. XXIX. 11. בְּרוּחֲךָ, *spiritu tuo*, Eccles. VII. 9. plur. אַרְבַּע רוּחוֹת, *quatuor ventos*, Jer. XLIX. 36. לְאַרְבַּע רוּחוֹת, *ad quatuor plagas*, Ezech. XLII. 20. Chald. רוּחַ־אֱלָהִין קַדִּישִׁין, *spiritus deorum sanctorum*, Dan. IV. 5. emph. רוּחָא, Dan. II. 35. aff. רוּחִי, *spiritus meus*, Daniel. VII. 15. plural. אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא, *quatuor venti cœlorum*, Dan. VII. 2.

רוּחָנִי, *spiritualis*: רוּחָנִית, *spiritualiter*, apud Rab.

רַחַת, f. *vannus*: *pala*, instrumentum quo ventilando frumentum purgatur à paleis, Ies. XXX. 24.

רְוָחָה, f. *respiratio*, Exod. VIII. 11. aff. לְרְוָחָתִי, *ad respirationem meam*, Thren. III. 56.

רוּם *altum, elatum, excelsum esse, efferre se, efferri, elevari, exaltari, extolli, attollere se*. præt. וְרָם לְבָבֶךָ, *et efferat se animus tuus*, Deut. VIII. 14. יָדֵנוּ רָמָה, *manus nostra excelsa est*, Deuter. XXXII. 27. cum epenthesi א, וְרָאֲמָה, *et exaltata erit* Zach. XIV. 10. et sic part. רָאמוֹת, *excelsæ sunt*, Prov. XXIV. 7. infinit. לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ, *ut non efferat se cor ejus*, Deuter. XVII. 20. futur. אָרוּם, *exaltabor*, Psalm. XLVI. 11. וְיָרֻם, *et extolletur*, Num. XXIV. 7. hinc Cholem in Kametzchatuph correpto propter accentum ad penultimam retractum, וַיָּרָם לִבָּם, *et extulit se cor eorum*, Hos. XIII. 6. Chald. præter. וּכְדִי רִם לִבְבֵהּ, *quum autem elatus esset animus ejus*, Dan. V. 20. Pih. רוֹמֵם, *exaltare, efferre, tollere, extollere*. præter. רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת, *extollo virgines*, Ies. XXIII. 4. part. מְרוֹמֵם, *extollit*, 1 Sam. II. 7. Chald. partic. מְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם, *laudo et extollo*, Dan. IV. 34. Pyh. וְרוֹמַם, *et exaltatus fuit*, Psalm. LXVI. 17. R. Sal. et elatio, laus elata, idem quod רוֹמֵמוּת. particip. וּמְרוֹמָם, *et exaltatum*, Neh. IX. 5. futur. תְּרוֹמַמְנָה, *exaltantur*, Psalm. LXXV. 11. Hiph. הֵרִים, *elevare, exaltare, erigere, extollere, offerre, tollere, auferre*: præt. הֵרִים יָד בַּמֶּלֶךְ, *sustulit manum contra regem*, 1 Reg. XI. 27. וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן, *et tollet cinerem*, Levit. VI. 10. הֲרִימוֹתָ קוֹל, *extulisti vocem*, 2 Reg. XIX. 22. אֲשֶׁר הֵרִימוּ, *quod obtulerunt*, Num. XXXI. 52. partic. מֵרִים רֹאשִׁי, *exaltans caput meum*, Ps. III. 4. imper. הָרֵם אֶת־מַטְּךָ, *attolle virgam tuam*, Exod. XIV. 16. Chald. particip. הֲוָה מָרִים, *erat ex-*

tollens, Dan. V. 19. cum Kametz sub characteristica, ut Dan. II. 21. Hoph. præter. וַאֲשֶׁר הוּרַם, *et qui elevatur*, Ex. XXIX. 27. הֻרַם הַתָּמִיד, *ablatum est juge sacrificium*, Dan. VIII. 11. cum ו redundante. futur. כַּאֲשֶׁר יוּרַם, *sicut aufertur*, Levit. IV. 10. Hiph. futur. אֲרוֹמֵם, *exaltabor*, pro אֵת, Ies. XXXIII. 10. וְיִתְרוֹמֵם, *et extollet se*, Dan. XI. 36. Chald. præterit. הִתְרוֹמַמְתָּ, *extulisti te*, Dan. V. 23.

רָם, masc. *elatus, celsus, excelsus:* עַל־כִּסֵּא רָם, *super solium excelsum*, Ies. VI. 1. plur. עַל־הֶהָרִים הָרָמִים, *super montes excelsos*, Deut. XII. 2. constr. וְרָמֵי הַקּוֹמָה, *excelsi staturâ*, Ies. X. 33. fœm. בְּיָד רָמָה, *manu excelsâ*, Exod. XIV. 8. plur. עֵינַיִם רָמוֹת, *oculos elatos*, Prov. VI. 17.

רוּם, m. *elatio:* רוּם עֵינַיִם, *elatio oculorum*, Prov. XXI. 4. Chald. cum aff. רוּמֵהּ, *altitudo ejus*, Esr. VI. 3. Dan. III. 1.

רוֹם, m. *altitudo, altum:* רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא, *in altum manus suas levavit*, Hab. III. 10.

רוֹמָה, f. idem: לֹא תֵלְכוּ רוֹמָה, *non ambulabitis (cum) elatione*, Mich. II. 3. id est, elatè: Chaldæus בְּקוֹמָה זְקוּפָה, *staturâ erectâ*.

רָמָה, f. *excelsum, suggestum*, locus editior, Ezech. XVI. 24, 31. est et proprium nomen loci: plur. cum aff. רָמֹתַיִךְ, *excelsa tua*, ver. 39.

רָמוּת, fœm. *altitudo:* aff. רָמוּתֶךָ, *altitudine tuâ*, Ezech. XXXII. 5. nempe cadaverum tuorum, ut Chaldæus et Kimchi interpretantur.

רָאמוֹת, f. p. *sandastri*, juxta quosdam, gemmæ vel margaritæ pretiosæ species: quidam, *coralia*, alii aliter: lapides fuerunt pretiosi, qui nunc ignoti sunt, scribunt Hebræi, Job. XXVIII. 18. Ez. XXVII. 16.

רוֹמֵמָה, f. *excelsa, elata*, Psalm. CXVIII. 16. plur. רֹמְמוֹת אֵל, *exaltationes Dei*, Ps. CXLIX. 6.

רֹמֵמוּת, f. *exaltatio:* aff. מֵרֹמְמֻתֶךָ, *ab exaltatione tua*, Ies. XXXIII. 3.

מָרוֹם, m. *altum, altitudo, celsitudo, excelsum, sublime:* יֹשְׁבֵי מָרוֹם, *habitatores excelsi*, Ies. XXVI. 5. וַתִּשָּׂא מָרוֹם, *et attollis (in) sublime oculos tuos*, Ies. XXXVII. 23. pro לַמָּרוֹם, et ita sæpe præpositio ב vel ל in hoc nomine deficit: construct. מְרוֹם הָרִים, *altitudinem montium*, Iesaias XXXVII. 24. plural. הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן, *ipse excelsa inhabitat*, Ies. XXXIII. 16. בַּמְּרוֹמִים, *in excelsis* sc. dignitatibus, *in excellentiis*, Eccl. X. 6. constr. מְרוֹמֵי קָרֶת, *excelsa urbis*, scil. loca, Prov. IX. 3. aff. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, *faciens pacem in excelsis suis*, Job. XXV. 2.

תְּרוּמָה, f. *oblatio*, quæ sponte dabatur Deo, sacerdotibus et Levitis, cui in lege nec mensura, nec æstimatio. Ditiores postea de quadraginta, mediocres de quinquaginta, tenuiores de sexaginta unum dabant: de centum, communiter duo. Si quis horreum plenum collegisset manipulis frugum, separabat ex æquo et bono aliquot sacerdoti, et postea totum horreum erat liberum domino suo. De his multæ Hebræorum extant traditiones: וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה, *ut accipiant mihi oblationem*, id est, acceptam offerant, Exod. XXV. 2. constr. יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה, *det oblationem Domini*, Exod. XXX. 14. aff. תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי, *accipietis oblationem meam*, Exod. XXV. 2. plur. שְׂדֵי תְרוּמֹת, *agri oblationum*, de

quibus scil. oblationes dari solebant, 2 Sam. I. 21. אִישׁ תְּרוּמוֹת, *vir oblationum*, Prov. XXIX. 4. id est, avarus, injustas oblationes colligens, vel iniquas exactiones subditis imponens, juxta Aben Esram: affix. מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי, *observationem oblationum mearum*, Num. XVIII. 8.

תְּרוּמִיָּה, f. *collativa, oblativum*, Ezech. XLVIII. 12.

רוּעַ *malum esse* vel *videri:* convenit ei יָרַע, *clangendi, vociferandi* significatum, vide infrà in רִיעַ: *confringendi, conterendi,* in רָעַע: *sociandi, socii,* in רָעָה. formæ, et significata hîc confunduntur. præt. וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע, *et in oculis Mosis malum visum fuit,* Numer. XI. 10. fœm. וְרָעָה לְךָ זֹאת, *et malum erit tibi hoc,* 2 Sam. XIX. 7. וְרָעָה עֵינְךָ, *et malignus sit oculus tuus,* Deuter. XV. 9. infin. רֹעָה, vide in רָעַע. imp. רֹעוּ, ibid. fut. יֵרַע in יָרַע: et יָרוֹעַ in רָעַע. Niph. futur. וְרֹעֶה כְסִילִים יֵרוֹעַ, *qui consociat se stolidis, pejor efficietur,* Prov. XIII. 20. vide et רָעַע. Pyh. futur. וַיְרֹעַע, vide in רִיעַ. Hiph. הֵרַע, *malum facere, malè agere, malefacere, malo* aut *damno afficere:* construitur communiter cum dativo quandoque cum accusativo, semel cum עַל quasi dicas, inducere malum super aliquem, obruere aliquem malo. præt. הֵרַע לָעָם הַזֶּה, *malefecit populo huic,* Exod. V. 23. וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת־אַחַד מֵהֶם, *neque malo affeci ullum ex eis,* Num. XVI. 15. הֲרֵעֹתֶם לַעֲשׂוֹת, *pejus fecistis faciendo,* id est, longè pejus egistis quàm majores vestri, Jerem. XVI. 12. in alia significatione vide in רִיעַ: הֵרֵעוּ, *pejus fecerunt,* Jer. VII. 26. vide et רִיעַ, etc. Observandum hac significatione non exprimi in medio י quæ verò illud expressum habent, pertinent ad רִיעַ. Hithp. הִתְרֹעֲעָה, vide in רָעַע. infinit. אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ, *viro amicorum colenda est amicitia,* Prov. XVIII. 24. vel, vir amicorum habendus amicè est: forma hinc est, sed significatio à רָעָה: alia ex hac conjugatione vide in רִיעַ.

רֵעַ, vide in רִיעַ.

רַע רָע, m. *malus,* et substantivè, *malitia, malum:* רַע מִנְּעֻרָיו, *malum est à pueritia sua,* Genes. VIII. 21. מַרְאֵיהֶן רַע, *aspectus earum malus est,* Gen. XLI. 21. בֵּין טוֹב וּבֵין רָע, *inter bonum et inter malum,* Levit. XXVII. 12. סוּר מֵרָע, *recede à malo,* Prov. III. 7. per pleonasmum literæ ל, לְמֵרַע, *a malo,* 2 Sam. XIII. 22. plural. מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים, *quare facies vestræ malæ sunt,* Gen. XL. 7. id est, afflictæ, tristes. fœm. חַיָּה רָעָה, *bestia mala,* Genes. XXXVII. 20. וְרָעָה, *et malum, malitia,* 1 Sam. XXV. 28. constr. רַבָּה רָעַת הָאָדָם, *multa malitia hominum,* Gen. VI. 5. affix. וְרָעָתוֹ, *et malum ejus festinat valdè,* Jerem. XLVIII. 16. plural. רָעוֹת רַבּוֹת, *mala plurima,* Deut. XXXI. 17. aff. בְּרָעוֹתֵיהֶם, *in malus eorum,* Psal. CXLI. 5.

רוֹעַ, m. *malitia, malignitas:* רֹעַ לֵב, *malum cordis,* Nehem. II. 2. רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם, *malignitatem operum vestrorum,* Ies. I. 16.

מֵרַע, m. *malignus, maleficus,* Prov. XVII. 4. חָנֵף וּמֵרַע, *hypocrita et maleficus,* Ies. IX. 16. est etiam מ præpositio, ut antè in רַע: et substantivè לְמֵרַע, *ad malum,* Dan. XI.

27. id est, לְהָרַע, *ad malefaciendum.* plural. זֶרַע מְרֵעִים, *semen maleficorum,* Ies. I. 4. ex forma participii Hiphil. vide et infrà in רעה.

תְּרוּעָה, vide in ריע.

רוף Pih. רוֹפֵף, *concutere, quassare.* Pyh. futur. יְרֹפָפוּ, *concutiantur,* Job. XXVI. 11.

רִיפוֹת, f. p. *contusa, grana commolita,* quæ Latini *molam* dicunt, 2 Sam. XVII. 19. בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת, *in medio molarum,* Prov. XXVII. 22.

תְּרוּפָה, f. *sanatio, curatio,* Ezech. XLVII. 12. formam hinc habet, sed significatione pertinet ad רָפָא.

רוץ *currere, accurrere, concurrere, decurrere, discurrere, excurrere, præcurrere.* præterit. רָץ, *cucurrit,* Gen. XVIII. 7. רַצְתָּ, *cucurristi,* Jer. XII. 5. particip. לָמָּה זֶּה אַתָּה רָץ, *quamobrem tu curris,* 2 Sam. XVIII. 22. מִנִּי־רָץ, *præ cursore,* Job. IX. 25. quæ ex hujus verbi forma, confringendi significationem habent, vide in רָצַץ. Niph. נָרוֹץ, תֵּרוֹץ, vide in רָצַץ. Pih. futur. יְרֹצֵצוּ, *discurrent,* Nah. II. 5. vide in רָצַץ. Hiph. הֵרִיץ, *currere, excurrere fecit, fugavit :* imper. וְהָרֵץ, *et currere fac,* id est, celeriter deporta, 1 Sam. XVII. 17. futur. אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלֶיהָ, *faciam ut transcurrat ab ea, fugabo eum,* Jerem. XLIX. 19. תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים, *currere faciet manus suas ad Deum,* Psal. LXVIII. 32. id est, manuum suarum donum offeret Deo : וַתָּרֶץ, vide רָצַץ : plural. וַיְרִצֻהוּ, *et currere fecerunt eum,* Genes. XLI. 14. Hithp. וַיִּתְרֹצֲצוּ, vide in רָצַץ.

רָץ, m. *currens, cursor,* ut in principio Radicis. plur. רָצִים, *cursores,* 2 Reg. XI. 6. et in ב, הָרָצִין, *cursorum,* 2 Reg. XI. 13.

מֵרוֹץ, *cursus,* Eccles. IX. 11.

מְרוּצָה, f. *concussio,* Jer. XXII. 17. forma hinc est, sed significatio a רָצַץ. item *cursus :* construct. אֶת־מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן, *cursum prioris,* 2 Sam. XVIII. 27. affix. מְרוּצָתָם, *cursus ipsorum,* Jer. XXIII. 10.

רוש *pauperari :* præt. כְּפִירִים רָשׁוּ, *leunculi pauperantur,* Psalm. XXXIV. 11. Pih. futur. יְרֹשֵׁשׁ, *depauperabit,* Jer. V. 17. Pyh. præter. רֻשַּׁשְׁנוּ, *depauperati sumus,* Mal. I. 4. Hithp. particip. מִתְרוֹשֵׁשׁ, *qui se pauperem fingit,* Prov. XIII. 7.

רָשׁ, m. *pauper :* אִישׁ רָשׁ וְנִקְלֶה, *vir pauper et vilis,* 1 Sam. XVIII. 23. interdum est cum epenthesi א, רָאשׁ, Prov. X. 4. plural. בְּרָשִׁים יִמְשׁוֹל, *in pauperes dominabitur,* Prov. XXII. 7. cum א, רָאשִׁים, Proverb. XIII. 23. cujus aliam significat. vide in רֹאשׁ.

רֵישׁ, m. *paupertas,* Proverb. XIII. 18. vel רִישׁ, Prov. XXVIII. 19. vel רֵאשׁ, Prov. XXX. 8. aff. רִישׁוֹ, *paupertatis suæ,* Prov. XXXI. 7. רֵאשְׁךָ, *paupertas tua,* Prov. VI. 11. רֵישָׁם, *paupertas eorum,* Prov. X. 15. similem formam vide in אין.

רוֹשׁ, vide in ראשׁ.

רָז m. Chald. *secretum, arcanum :* emphat. רָזָא, Daniel. II. 19. plural. גָּלֵא רָזִין, *revelans arcana,* Dan. II. 28. וְגָלֵא רָזַיָּא, *et qui revelat secreta,* ver. 29.

רָזָה *emaciavit :* præterit. רָזָה, *emaciavit omnes deos terræ,* Soph. II. 11. Niph. futur. וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יֵרָזֶה,

et pinguedo carnis ejus emaciabitur, Ies. XVII. 4.

רָזָה, f. *macilenta,* Num. XIII. 21. in masculino diceretur רָזֶה, formæ יָפֶה.

רָזִי, m. *macies:* רָזִי לִי רָזִי לִי, *macies est mihi, macies est mihi,* Iesaias XXIV. 16. id est, mœrore contabesco. Chaldæus, *secretum.*

רָזוֹן, m. *macies,* Ies. X. 16. vide et רזן.

תִּרְזָה, f. *cupressus,* Ies. XLIV. 14.

רזח מַרְזֵחַ, masc. *curator, designator funebris,* juxta quosdam, Jer. XVI. 5. qui scilicet informat de omnibus, quæ ad luctum et parentalia pertinent. Chald. מַרְזֵיחָא, R. Salomon, בית משתה, *domum convivii,* scil. funebris: Kimchi בית אבל, *domum lugentis.* Sic prisci Hebræi: מאן יתיב בי מרזיחא בראש, *quis considebit in domo lugentis in capite,* id est, loco primario et summo? scil. epulandi et lugentem consolandi causâ: item: מאי מרזיחא אבל, *quid est marsecha?* אָבֵל, *Abhel, lugens,* Kethuvoth fol. 69.

מִרְזַח, m. *luxus funebris:* constr. וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים, *et recedet luxus luxuriantium,* Amos VI. 7. R. Salom. *et recedet* vel *amovebitur convivatio luxuriosorum:* probat ex libro antiquo Siphre, hanc vocem idem esse, quod *convivium:* Ab. Esra, *canticum.* Quidam, *designatio,* apparatus scil. omnis convivalis propter mortuos.

רזם *spectavit, collimavit:* fut. וּמַה־יִּרְזְמוּן עֵינֶיךָ, *et quid collimant occuli tui, quid innuunt, quorsum spectant oculi tui,* Job. XV. 12.

רזן רָזוֹן, m. *rex, princeps, dominator,* Prov. XIV. 28. plerique Hebræorum *maciem* exponunt, à רזה. nempe rex aut princeps sine subditis macie atteritur.

רֹזְנִים, m. p. *dominatores,* Jud. V. 3. Chald. שִׁלְטוֹנַיָּא.

רחב *dilatari:* præter. רָחַב פִּי, *dilatatur os meum,* 1 Samuel. II. 1. וְרָחַב לְבָבֵךְ, *et dilatabitur cor tuum,* Ies. LX. 5. Niph. part. כַּר נִרְחָב, *pascuum latum,* Ies. XXX. 23. Hiph. præter. הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ, *dilatavit Dominus nobis,* Genes. XXVI. 22. הִרְחַבְתָּ לִּי, *dilatasti mihi,* Psalm. IV. 2. et intransitivè, צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ, *angustiæ cordis mei dilatant se,* Psal. XXV. 17. הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ, *dilatasti cubile tuum,* Ies. LVII. 8.

רָחָב, m. *amplus, latus,* Job. XXX. 14. constr. רְחַב־נֶפֶשׁ, *latus animo,* Prov. XXVIII. 25. וּרְחַב לֵבָב, *et latus corde, tumens animo,* Ps. CI. 5. pl. construct. רַחֲבֵי יָדַיִם, *ampli, lati spatiis,* Iesaias XXXIII. 21. fœmin. רְחָבָה, *latum,* Psalm. CXIX. 96. constr. רַחֲבַת יָדַיִם, *ampla spatiis,* Ies. XXII. 18.

רֹחַב, m. *latitudo,* Exod. XXVI. 16. aff. רָחְבּוֹ, *latitudo ejus,* Exod. XXV. 10.

רַחַב, f. idem, Job. XXXVI. 16.

רְחָב, m. *amplitudo:* construct. וּרְחַב־לֵב, *et amplitudo animi,* Prov. XXI. 4. plural. constr. עַד־רַחֲבֵי־אָרֶץ, *usque ad latitudines terræ,* Job. XXXVIII. 18.

רְחֹב, c. *platea,* lata propriè, Esth. IV. 6. aff. מֵרְחֹבָהּ, *a platea ejus,* Psal. LV. 12. plur. רְחֹבוֹת, *plateæ,* Amos V. 16. aff. בִּרְחֹבֹתֵינוּ, *in plateis nostris,* Thren. IV. 18.

רְחָבָה, f. *latitudo,* Psalm. CXIX. 45.

מֶרְחָב, masc. *latitudo, locus latus, amplus et spatiosus:* בַּמֶּרְחָב, *in loco amplo,* Psal. XXXI. 9. plur. constr. לְמֶרְחֲבֵי אֶרֶץ, *per latitudines terræ,* Hab. I. 6.

רָחֵל f. *ovis,* fœmina propriè, Ies. LIII. 7. plur. רְחֵלִים, Genes. XXXII. 15. aff. רְחֵלֶיךָ, *oves tuæ,* Gen. XXXI. 38.

רָחַם *dilexit,* propriè ex intimis visceribus, quasi deductum à nomine רֶחֶם, *uterus,* qui tenerrimo affectu fœtum complectitur. futur. אֶרְחָמְךָ, *ex intimis visceribus diligam te,* Psal. XVIII. 2. Pih. רִחֵם, *misereri:* construitur cum accus. et præpos. עַל præt. cum infin. כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים, *sicut miseretur pater super filios,* רִחַם יְהֹוָה עַל־יְרֵאָיו, *miseretur Dominus timentium ipsum,* Ps. CIII. 13. וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם *et miserebor cujus misertus fuero,* Exod. XXXIII. 19. Pyh. præterit. לֹא רֻחָמָה, *non est misericordiam consecuta,* Hos. I. 6. sed usurpatur ut proprium nomen. futur. בְּךָ יְרֻחַם *in te misericordiam consequetur,* Hos. XIV. 4. יְרֻחָם, *misericordiâ afficietur,* Prov. XXVIII. 13.

רַחוּם, masc. *misericors,* Exod. XXXIV. 6. est formæ תַּנּוּר.

רַחֵם, m. *misericordia, miseratio,* nomen formæ מַקֵּל aut est infinitum ipsum Pihel, Habac. III. 2. plural. רַחֲמִים, *miserationes, misericordiæ, viscera,* pro ipso affectu misericordiæ: וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים, *et ut largiatur tibi misericordiam,* Deuter. XIII. 17. אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הָרַחֲמִים, *benignitatem et miserationes,* Jer. XVI. 5. constr. רַחֲמֵי רְשָׁעִים, *miserationes improborum,* Prov. XII. 10. aff. כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו, *nam incalescebant* vel *æstuabant viscera ejus,* affectu scilicet misericordiæ, Genes. XLIII. 30. sic 1 Reg. III. 26. כְּרֹב רַחֲמֶיךָ, *secundum multitudinem miserationum tuarum,* Psalmus LI. 3. Chald. וְרַחֲמִין לְמִבְעֵא, *et misericordiam petendam esse,* Dan. II. 18.

רֶחֶם, masc. *vulva, uterus:* רֶחֶם מַשְׁכִּיל, *vulvam abortientem,* Hos. IX. 14. מֵרֶחֶם מִשְׁחָר, *ab utero auroræ,* Psal. CX. 3. id est, a tempore ascensus auroræ, Ab. Esræ.

רַחַם, masc. idem: בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם, *benedictionibus uberum et uteri,* Genes. XLIX. 25. aff. וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ, *et aperuit vulvam ejus,* Gen. XXIX. 31.

רַחַם, f. *puella,* Jud. V. 30. dual. רַחֲמָתַיִם, *puellæ duæ,* ibid. cujus singulare esset רַחֲמָה.

רָחָם, masc. *merops,* Lev. XI. 18. avis ab amore et misericordia erga parentes sic dicta, quòd eos in altissimis specubus reconditos alat, ut Plinius scribit lib. 10. cap. 33. cum ה paragogico, רָחָמָה, Deuter. XIV. 17. Talmudici *picam* explicant. Cod. Cholin cap. 3. p. 63. et sic quoque Judæi Germani.

רַחֲמָנִיּוֹת, fœm. præt. *misericordes,* Thren. IV. 10. masculinè, רַחְמָן, *misericors,* apud Rabbinos.

רָחַף *commoveri, commovere se:* Hebræi notant verbum proprium esse avium alas motitantium, dum vel pullos ad volatum provocant, ut ciconiæ et aquilæ, vel se in aëre suspendunt prædæ inhiantes, et inde, *incubare:* præt. רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי, *commovent se, tremunt omnia ossa mea,* Jer. XXIII. 9. Pih. particip. fœmin.

Eccles. XII. 6. vide רתק. Pih. præt. וְלִבּוֹ רִחַק, *et cor suum procul amovet a me*, Ies. XXIX. 13. יְרַחֲקוּ אֶת־זְנוּתָם, *longè amovebunt scortationem suam*, Ezech. XLIII. 9. Hiph. אַחַי מֵעָלַי הִרְחִיק, *fratres meos procul à me abegit*, Job. XIX. 13. infinit. הַרְחֵק מְאֹד, *procul abscedendo valdè*, Jos. III. 16. futur. אַרְחִיק נְדֹד, *elongarem vagari*, Psal. LV. 8. id est, quàm longissimè evagarer et fugerem.

רָחוֹק, m. *longinquus, longinquum*, et adverbialiter, *longè, procul:* רָחוֹק יְהֹוָה מֵרְשָׁעִים, *longinquus est Dominus ab improbis*, Prov. XV. 29. plural. רְחֹקִים, *longinqui*, Iesaias XXXIII. 13. fœm. מֵאֶרֶץ רְחֹקָה, *ex terra longinqua*, Deuter. XXIX. 21. plur. רְחֹקֹת מִמְּךָ מְאֹד, *longinquis à te valdè*, Deut. XX. 15. Chald. רַחִיקִין הֲווֹ מִן־תַּמָּה, *procul remoti estote inde*, Esr. VI. 6.

רְחֵקִים, m. p. *longinqui:* רְחֵקֶיךָ, *longinqui tui* vel *à te*, Ps. LXXIII. 27.

מֶרְחָק, m. *longinquitas, remotio:* בֵּית הַמֶּרְחָק, *in domo remotionis*, 2 Sam. XV. 17. id est, in loco quodam remoto: מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק, *e terra longinquitatis*, id est, longinqua, Jerem. IV. 16. מִמֶּרְחָק תָּבוֹא, *e longinquitate, loco longinquo veniet*, Ies. X. 3. plur. מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים, *e terra longinquitatum*, id est, remotissima, Jerem. VIII. 19. constr. מַרְחַקֵּי־אָרֶץ, *longinquitates terræ*, Ies. VIII. 9.

רָחַשׁ *ebullivit:* præt. רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב, *ebullit cor meum rem bonam*, Psal. XLV. 2.

מַרְחֶשֶׁת, f. *ahenum, cacabus*, vas

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, *et Spiritus Dei incubabat superficiei aquarum*, Genes. I. 2. scil. כיונה מרחפת על בניה ואינה נוגעת, *quemadmodum columba incumbit pullis suis, neque eos attingit* aut *lædit alis suis* ut explicatur Cod. Talmud. Chagiga, cap. 2. fol. 15. futur. עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, *pullis suis incubat*, Deut. XXXII. 11.

רָחַץ *lavit, lavit se:* præterit. רָחַץ בְּשָׂרוֹ, *laverit carnem suam*, Lev. XXII. 6. וְרָחַץ בַּמַּיִם, *et lavabit se* vel *lavabitur aquâ*, Levit. XIV. 8. רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי, *lavi pedes meos*, Cant. V. 3. Pyh. præter. מִצֹּאָתוֹ לֹא רֻחָץ, *a sorde suâ non est lota abluta*, Prov. XXX. 12. לֹא רֻחַצְתְּ, *non es lota*, Ezech. XVI. 4. Hithp. אִם־הִתְרָחַצְתִּי, *si lavero me*, Job. IX. 30.

רַחַץ, m. *lotio:* aff. סִיר רַחְצִי, *olla lotionis meæ*, Psal. LX. 10.

רַחְצָה, f. *lavacrum, ablutio:* שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה, *quæ ascenderunt de lavacro*, Cant. IV. 2.

רְחַץ, Chald. *confisus est:* Ithpeh. præter. הִתְרְחִצוּ, *confisi sunt*, Dan. III. 28. ה usurpatum ex Hebraismo, quod Danieli familiare. Hinc apud Rabbinos לִרְחָצָן, *ad confidentiam*, id est, tutò, securè.

רָחַק *procul, longè, longinquum esse, abesse, existere* vel *distarè, longè* vel *in longinquum abire, abscedere, recedere* vel *proficisci*. Frequenter cum præposit. מִן construitur. præteritum, רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ, *procul recessit jus a nobis*, Iesaias LIX. 9. infinitiv. כִּרְחֹק, *quàm longè distat*, Psalm. CIII. 12. futur. יִרְחַק מֵהֶם, *procul erit ab eis*, Proverb. XXII. 5. Niph. futur. יֵרָחֵק, *procul amoveatur*,

in quo aliquid ebullitur, Levit. II. 7. et VII. 9.

*רַחַת, vide supra in רוח.

רָטַב *madere, humidum esse.* futur. מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ, *ab inundatione montium madent*, Job. XXIV. 8.

רָטֹב, m. *succosus, humidus*, Job. VIII. 16.

*רָטָה, unde possit esse, וְרָטֵנִי quod vide in יָרַט.

רטט רֶטֶט, m. *tremor, horror:* וְרֶטֶט הֶחֱזִיקָה, *et tremorem membrorum comprehendit*, Jer. XLIX. 24. verbum רְטַט, *tremere*, Chaldæis usitatissimum.

רֻטֲפַשׁ Pyh. *recreatus fuit:* præt. רֻטֲפַשׁ בְּשָׂרוֹ, *recreatur caro ejus*, Job. XXXIII. 25. Jonathan Chaldæus אִתְקְלִישׁ, *attenuatur*, et sic Kimchi et Ab. Esra; R. Levi, *humidior, recentior est.* R. Salomon notat esse compositum ex רָטֹב de quo paulò antè et פָּשׁ, *crescens, augescens*.

רִטֵּשׁ Pih. *allisit, collisit.* futur. וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ, *et parvulos illorum allides*, 2 Regum VIII. 12. תְּרַטַּשְׁנָה, *allident*, Ies. XIII. 18. Pyh. præt. אֵם עַל־בָּנִים רֻטָּשָׁה, *mater cum filiis collidetur*, Hos. X. 14. fut. עֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ, *parvuli eorum allidentur*, Hos. XIV. 1.

ריח Hiph. הֵרִיחַ, *odoratus est, olfecit: sensit:* construitur cum accusat. et præposit. ב. infin. לְהָרִיחַ בָּהּ, *ad adorandum in ea*, Exod. XXX. 38. aff. וַהֲרִיחוֹ, *et odorari ejus*, Ies. XI. 3. fut. אָרִיחַ בְּרֵיחַ, *odorabo odorem*, Lev. XXVI. 31.

רֵיחַ, m. *odor, odoratus:* וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ *et odor vestimentorum tuorum*, כְּרֵיחַ לְבָנוֹן, *sicut odor Libani*, Cant. IV. 11. Chald. וְרֵיחַ נוּר, *et odor ignis*, Dan. III. 27.

רֵחַיִם, m. d. *molæ*, ab odore farinæ perpetuo: dualis forma duas molæ partes indicat, quarum superior dicitur *catillus*: inferior, *meta:* וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם, *et molebant molis*, Num. XI. 8. אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם, *qui est post molas*, Exod. XI. 5. nempe ad eas trudendas, manibus et corpore toto, labore durissimo, ad quem servi et captivi adhibebantur, ut Jud. XVI. Kimchi notat. Per synecdochen pro inferiore parte tantùm, רֵחַיִם וָרָכֶב, *metum et catillum*, Deuter. XXIV. 6.

ריע Hiph. הֵרִיעַ, *clangere, fracto sono propriè*, (nam aliter etiam clangebant sono fixo et æquali, Num. X. 7.) unde deinceps generalius sumitur pro *vociferari.* præt. וַהֲרֵעֹתֶם, *et fracto sono clangetis*, Num. X. 9. וַהֲרִיעֹתֶם, *et vociferabimini*, Jos. VI. 10. הֵרִיעוּ, *vociferabantur*, Jud. XV. 14. Esr. III. 11. וְהֵרֵעוּ, *ut vociferarentur*, 1 Sam. XVII. 20. part. מְרִיעִים, *vociferantes*, Esr. III. 13. imper. הָרִיעוּ, *clangite*, Ps. XLVII. 2. fut. יָרִיעוּ, *vociferati fuerint*, Jos. VI. 5. וַיָּרַע, *et vociferatus est*, ver. 20. Pyh. fut. יְרֹעָע, *vociferatio agitabitur*, Ies. XVI. 10. Hithp. imper. הִתְרוֹעֲעִי, *clangentem age*, Ps. LX. 10. fut. אֶתְרוֹעָע, *clangentem agam*, Ps. CVIII. 10. יִתְרוֹעֲעוּ, *clangunt*, Ps. LXV. 14. vide amplius in רָעָה et רָעַע.

רֵעַ, m. *vociferatio*, Mich. IV. 9. aff. בְּרֵעֹה, *in vociferatione sua*, Ex.

XXXII. 17. cum ה loco ן: aliam significationem vide in רָעָה.

תְּרוּעָה, f. *clangor*, fractus sonus, Num. X. 5. *vociferatio*, 1 Sam. IV. 5.

ריק Hiph. הֵרִיק, *evacuavit, exhausit, effudit, deplevit, protulit, exseruit, evaginavit, evaginare fecit*, cùm ad gladium refertur: præt. וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה, *proferam vobis benedictionem*, Malach. III. 10. וְהֵרִיקוּ חַרְבֹתָם, *exserent gladios suos*, Ez. XXVIII. 7. part. מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם, *evacuabant saccos suos*, Gen. XLII. 35. imper. הָרֵק חֲנִית, *exsere hastam*, Ps. XXXV. 3. futur. אֲרִיקֵם, *evacuabo eos*, Psalm. XVIII. 43. vide in רקק latiùs. וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו, *fecit ut evaginarent vernæ sui gladios*, Genes. XIV. 14. id est, armavit, armatos reddidit, ad evaginationem exercuit, Hoph. præter. וְלֹא הוּרַק, *neque evacuatus est*, Jerem. XLVIII. 11. futur. תּוּרַק שְׁמֶךָ, *diffunditur nomen tuum*, Cant. I. 3.

רֵק, m. *vacuus, inanis*: metaphoricè, *vanus*: וְהַבּוֹר רֵק, *et cisterna erat vacua*, Gen. XXXVII. 24. plur. כֵּלִים רֵקִים, *vasa vacua*, 2 Reg. IV. 3. אֲנָשִׁים רֵקִים, *viri vani*, 2 Paral. XIII. 7. אַחַד הָרֵקִים, *quispiam vanissimorum hominum*, 2 Sam. VI. 20. fœmin. וְרֵקָה נַפְשׁוֹ, *vacua est anima ejus*, Ies. XXIX. 8. plur. הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת, *spicæ illæ vacuæ*, Gen. XLI. 27. hinc vox convitii Syra רָקָא, Matth. V. 22. ῥακά, *vanus, cerebro vacuus, mente et judicio carens, vanus, levis et temerarius*. Talmudicis familiare ריקא et quandoque ריקה semper cum י quo Tzere indicatur et Chirek.

רִיק, m. *inanitas, inane*, Ps. IV. 3. et adverbialiter, *inaniter, frustrà*, Ps. LXXIII. 13. Ies. XLIX. 4.

רֵיקָם, *immeritò, inaniter*: quandoque transit in naturam nominis, *vacuus*, singulariter et pluraliter utriusque generis: רֵיקָם, *vacuum vel vacuè dimisisses me*, Gen. XXXI. 42. לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם, *non abibitis vacui*, Ex. III. 21.

ריר *salivavit: fluxit.* præter. רָר בְּשָׂרוֹ, *si salivaverit caro ejus*, Levit. XV. 3.

רִיר, m. *saliva*: metaphoricè, *albumen ovi*: בְּרִיר חַלָּמוּת, *in albumine vitelli*, Job. VI. 6. aff. וַיּוֹרֶד רִירוֹ, *et demisit salivam suam*, 1 Sam. XXI. 14.

רכב *equitavit, insedit, vectus fuit*, curru vel animali: construitur cum præpos. עַל et ב. præter. אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו, *cui insidebat*, Esth. VI. 8. part. רֹכֵב עַל־הַפֶּרֶד, *insidebat mulo*, 2 Sam. XVIII. 9. Hiph. הִרְכִּיב, *vehere* vel *vehi fecit, vexit, vehendum imposuit*, apud Rabbinos *composuit*. præt. הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ, *equitare fecisti hominem* לְרֹאשֵׁנוּ, *super caput nostrum*, Psalm. LXVI. 12. imper. cum fut. הַרְכֵּב יָדְךָ עַל־הַקֶּשֶׁת, *equitare fac manum tuam super arcum*, id est, impone vel appone manum tuam ad arcum, וַיַּרְכֵּב יָדוֹ, *et apposuit manum suam*, 2 Reg. XIII. 16.

רֶכֶב, m. *currus*, collectivè; item *catillus*, molæ pars superior, sic dicta, quòd vehitur super inferiorem, quæ Rabbinis dicitur שֶׁכֶב quia cubat infra superiorem, et Latinis vocatur *meta*, Hebraicè רֵחַיִם ut suprà in ריחן dictum: רֶכֶב בָּחוּר, *currus electos*, Exod. XIV. 7. אֶל־חֵיק הָרֶכֶב, *in sinum currus*, 1 Regum

XXII. 35. aff. וַיֶּאְסוֹר אֶת־רִכְבּוֹ, *et ligavit, junxit currum suum,* Exod. XIV. 6. plural. construct. בְּרִכְבֵי, *in curribus* (*Pharaonis,*) Cant. I. 9. fœm. רִכְבָּה, *currus,* Ezech. XXVII. 20.

רַכָּב, masc. *eques; auriga,* 2 Reg. IX. 17. aff. לְרַכָּבוֹ, *aurigæ suo,* 1 Reg. XXII. 34.

רְכוּב, m. *vehiculum:* הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ, *qui disponit nubes vehiculum suum,* Psal. CIV. 3.

מֶרְכָּב, m. *sedile, ephippium, stratum equi, equitatus,* Levit. XV. 9. aff. מֶרְכָּבוֹ, *stragula ejus,* Cant. III. 10. לְמֶרְכָּבוֹ, *pro equitatu suo,* 1 Regum V. 6.

מֶרְכָּבָה, f. *currus,* 2 Sam. XV. 1. construct. בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה, *in curru secundani,* Genes. XLI. 43. cum Chirek sub מ: affix. וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ, *et ligavit,* hoc est, *junxit Joseph currum suum,* Genes. XLVI. 29. plural. מַרְכָּבוֹת, *currus,* Zach. VI. 1. construct. מַרְכְּבוֹת, *currus* (*Pharaonis,*) Exod. XV. 4. affix. cur tardaverunt incessus מַרְכְּבוֹתָיו, *curruum ejus,* Jud. V. 28. quæ sunt cum Pathach sub מ ab initio.

מוּרְכָּב, mascul. *compositum,* veluti שם המורכב, *nomen compositum* ex בֵּית et אֵל, est בֵּיתְאֵל, Rab.

הַרְכָּבָה, *compositio.* Inde Eliæ Levitæ liber, ספר ההרכבה, *liber compositionis,* id est, vocum irregularium, ex diversis formis compositarum, Rab.

אַרְכֻּבָּה, m. Chald. *poples,* a vehendo: synecdochice genu. affix. וְאַרְכֻּבָּתֵהּ, *et genua ejus,* Dan. V. 6. Hebraicè inversis literis dicitur בֶּרֶךְ.

רָכַךְ *molliri, mollescere, molle esse:* præterit. רַךְ־לְבָבְךָ, *mollitus est animus tuus,* 2 Reg. XXII. 19. רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן, *molliora sunt verba ejus oleo,* Psal. LV. 22. Niph. futur. אַל־יֵרַךְ, *ne mollescat,* Deut. XX. 3. Pyh. præt. רֻכְּכָה בַשָּׁמֶן, *emollita est oleo,* Ies. I. 6. Hiph. præt. הֵרַךְ לִבִּי, *emollit cor meum,* Job. XXIII. 16.

רַךְ, m. *mollis, tener:* בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב, *filium bovis,* id est, *vitulum, tenerum et bonum,* Genes. XVIII. 7. וְרַךְ הַלֵּבָב, *et mollis corde,* Deuter. XX. 8. plural. הַיְלָדִים רַכִּים, *pueri isti teneri sunt,* Genes. XXXIII. 13. fœmin. לָשׁוֹן רַכָּה, *lingua mollis,* Prov. XXV. 15. plur. רַכּוֹת, *mollia,* Job. XL. 27.

רֹךְ, m. *mollities,* Deut. XXVIII. 56.

מֹרֶךְ, m. idem, Lev. XXVI. 36.

רָכַל רֹכֵל, m. *negotiator, mercator: aromatarius:* מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל, *omni pulvere aromatarii,* Cant. III. 6. plur. בְּעִיר רֹכְלִים, *in urbe negotiatorum,* Ezech. XVII. 4. construct. רֹכְלֵי, *negotiatores* (*Seba,*) Ez. XXVII. 23. affix. רֹכְלַיִךְ, *mercatores tui,* ver. 17. fœmin. רֹכֶלֶת הָעַמִּים, *mercatrix populorum,* Ezech. XXVII. 3. affix. רֹכַלְתֵּךְ, *negotiatrix tua,* ver. 20.

רָכִיל, m. *detractor,* quasi famæ ac honoris proximi nundinator: לֹא תֵלֵךְ רָכִיל, *non ambulabis* (*ut*) *detractor,* Lev. XIX. 16. Aben Esra, רֹכֵל, *mercator* (*emit ab uno, et vendit alteri:*) sic רָכִיל, *detractor* (*revelat huic id, quod audivit, ab illo:*) אַנְשֵׁי רָכִיל, *viri detractionis,* Ezech. XXII. 9.

רְכֻלָּה, f. *mercatura:* affix. בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ, *in multitudine mercaturæ tuæ,* Ezech. XXVIII. 16.

מַרְכֹּלֶת, fœmin. *mercatus:* affix.

בְּמַרְכֻלְתֵּךְ, *in mercatu tuo*, Ezechiel. XXVII. 24.

רָכַס *ligavit, alligavit:* futur. וְיִרְכְּסוּ, *et alliganto*, Exod. XXVIII. 28. XXXIX. 21. quidam, *attollunto*.

רְכָסִים, m. p. *perversitates, salebrosa, salebræ:* וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה, *et salebras in convallem*, Ies. XL. 4. plur. const. מֵרֻכְסֵי אִישׁ, *a perversitatibus viri*, Psalm. XXXI. 21. sing. fit. רֹכֶס.

רָכַשׁ *acquisivit, comparavit, substantiam scil. et opes:* præter. כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ, *omnem substantiam ejus quam substantiavit*, id est, acquisivit et comparavit sibi, Gen. XXXI. 18. אֲשֶׁר רָכָשׁוּ, *quam acquisiverunt*, Gen. XII. 5.

רְכוּשׁ, m. *substantia, facultates*, omne acquisitum hominis, Genes. XIV. 11. aff. רְכוּשָׁם רָב, *substantia eorum multa*, Gen. XIII. 6.

רֶכֶשׁ, m. *equus* vel *mulus* levis et celer, tàm ad equitatum, ut hodie sunt postæ, quàm vecturæ celeriori, ut cameratorum curruum, Mich. I. 13. 1 Reg. V. 8.

רָמָה *jecit, dejecit, projecit, jaculatus est:* præter. רָמָה בַיָּם, *dejecit in mare*, Exod. XV. 21. partic. constr. וְרֹמֵה קֶשֶׁת, *et jaculantis arcu*, Jer. IV. 29. plur. רוֹמֵי קֶשֶׁת, *jaculantes arcu*, Psalm. LXXVIII. 9. Chald. præt. וּרְמוֹ לְגֻבָּא, *et projecerunt in foveam*, Dan. VI. 17. רְמֵינָא לְגוֹא נוּרָא, *projecimus in medium ignis*, Dan. III. 24. וּרְמִיו, *et projecerunt*, ver. 21. infin. לְמִרְמֵא, *ad projiciendum*, ver. 20. Pih. רִמָּה, *decipere, defraudare, fallere:* præterit. רִמָּה אֶת־רֵעֵהוּ *decipit proximum suum*, Proverb XXVI. 19. רִמִּיתֶם אֹתָנוּ, *decepistis nos*, Jos. IX. 22. infin. וְאִם־לְרַמּוֹתַנִי, *et si ad decipiendum me*, 1 Paral. XII. 17. Chald. ex Ithpehal, fut. יִתְרְמֵא לְגוֹא אַתּוּן, *projicietur in medium fornacis*, Dan. III. 6. תִּתְרְמוֹן, *projiciemini*, ver. 15.

רְמִיָּה, f. *falsitas, fallacia, dolus: dolosus:* כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה, *sicut arcus doli*, id est, dolosus, Hos. VII. 16. לָשׁוֹן רְמִיָּה, *lingua dolosa*, Psalm. CXX. 3. כַּף־רְמִיָּה, *manus fraudulenta*, Prov. X. 4. לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה, *non aduret (vir) doli, venationem suam*, Prov. XII. 27. id est, ignavus, ver. 24. ejusdem capitis et in loco præcedenti, et XIX. 15. nam quod labore et industria acquirere refugit, id fraude comparare tentat, et sæpè se et alios decipit.

מִרְמָה, f. idem: אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה, *vir sanguinum et fraudis*, id est, sanguinolentus et fraudulentus, Psalm. V. 7. plural. דִּבְרֵי מִרְמוֹת, *verba fraudum*, id est, fraudulenta, Psal. XXXV. 20.

תָּרְמָה f. *dolus:* בְּתָרְמָה, *per dolum, dolosè*, Jud. IX. 31. Chald. בְּרַז, *secretò, clàm:* et R. Salomon notat esse proprium nomen loci, qui ver. 41. dicitur *Aruma*.

תַּרְמִית, f. *dolus:* לְשׁוֹן תַּרְמִית, *lingua doli, dolosa*, Soph. III. 13. וְתַרְמוּת, *et dolus*, Jerem. XIV. 14. scribitur cum ו, sed legendum juxta Masorethas per י.

רֹמַח masc. *spiculum; lancea:* וַיִּקַּח רֹמַח, *et accepit lanceam*, Num. XXV. 7. plur. מִרְקוּ הָרְמָחִים, *tergite spicula*, Jerem. XLVI. 4. affix רָמְחֵיהֶם, *lanceis suis*, Neh. IV. 7.

רַמָּךְ masc. *equa:* plural. בְּנֵי

הָרַמָּכִים, *natos equarum*, Esth. VIII. 10. Ab. Esra scribit sic etiam Arabicè vocari equas.

רָמַם *attolli, elevari:* præterit. ex forma Cholem, רֹמּוּ מְּעַט, *attollunt se aliquantulum*, Job. XXIV. 24. ex alia significatione, *vermicavit*. fut. וַיָּרֻם תּוֹלָעִים, *et vermificavit vermes*, id est, produxit vermes, Exod. XVI. 20. Niph. imper. הֵרֹמּוּ, *tollite vos, recedite*, Num. XVII. 10. fut. יֵרֹמּוּ, *extulerunt se*, Ezech. X. 17.

רִמָּה, f. *vermis*, Exod. XVI. 24.

רמן רִמּוֹן, m. *malus Punica, malogranatum*, Joël. I. 12. aff. מֵעֲסִיס רִמֹּנִי, *de succo malogranati mei*, Cant. VIII. 2. vel est plurale per defectum literæ ם quod et in aliis quandoque fit, ut Kimchi notat: plural. כָּל־הָרִמֹּנִים, *omnia mala Punica*, Jer. LII. 23. constr. רִמֹּנֵי תְכֵלֶת, *malogranata hyacinthina*, Ex. XXVIII. 33.

רָמַס *calcavit, conculcavit, proculcavit:* præterit. וְרָמַס, *et calcat*, Mich. V. 7. particip. תַּמּוּ רֹמֵס, *consumpti sunt calcans*, id est, calcatores singuli, Ies. XVI. 4. imperat. רִמְסִי בַחֹמֶר, *calca lutum*, Nah. III. 14. Niph. futur. בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה, *pedibus conculcabuntur*, Ies. XXVIII. 3.

מִרְמָס, m. *conculcatio*, Dan. VIII. 13. constr. מִרְמַס רַגְלֵיכֶם, *conculcationem pedum vestrorum*, Ez. XXXIV. 19. eâdem formâ etiam absolutum est, Ies. X. 6. et VII. 25.

רָמַשׂ *repsit, reptavit:* particip. אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ, *quod reptat*, Gen. VII. 8. fœm. הָרֹמֶשֶׂת, *quæ reptat*, Gen. I. 21. futur. אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ, *quod reptat super terram*, Gen. IX. 2.

רֶמֶשׂ, masc. *reptile, reptilia*, Gen. XXIV. 25.

רָנָה *sonuit:* futur. עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה, *contra ipsum sonabit pharetra*, Job. XXXIX. 23.

רָנַן *cecinit, cantavit, cantillavit: exclamavit, acclamavit:* infinit. בְּרָן־יַחַד, *quum canerent simul*, Job. XXXVIII. 7. imperat. רָנּוּ שָׁמַיִם, *cantate cœli*, Ies. XLIV. 23. imper. רֹנִּי בַלַּיְלָה, *exclama, vociferare de nocte*, Thren. II. 19. fut. in Schurek loco Cholem, יָרוּן, *cantabit*, Proverb. XXIX. 6. simile vide in רָצַץ: cum ה paragogico, בַּחוּץ תָּרֹנָּה, *foris clamitat*, Proverb. I. 20. simile vide in דָּשֵׁן. Pih. præterit. וְרִנְּנוּ, *et cantabunt*, Jerem. XXXI. 12. infinit. רַנֵּן יְרַנֵּנוּ, *cantando cantabunt*, Psalm. CXXXII. 16. Pyh. futur. לֹא יְרֻנָּן, *non cantabitur*, Ies. XVI. 10. Hiph. imper. הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ, *cantate gentes (et) populus ejus*, Deut. XXXII. 43. futur. אַרְנִן, *cantare faciam*, Job. XXIX. 13. תַּרְנִין, *facis ut cantent*, Ps. LXV. 9. Hithp. partic. מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן, *cantans ex vino*, Ps. LXXVIII. 65.

רֹן, m. *cantio:* plural. constr. רָנֵּי פַלֵּט, *cantionibus liberandi*, id est, liberationis, Ps. XXXII. 7.

רִנָּה, fœm. *cantus, cantio, clamor:* בְּקוֹל־רִנָּה, *voce cantus*, Ps. XLII. 5. וַיַּעֲבֹר הָרִנָּה, *et transivit clamor*, 1 Reg. XXII. 36. id est, juxta Hebræos, קוֹל הָרִנָּה, *vox clamoris*, ad tollendam discrepantiam generis. Vox clamoris, hoc est, præconis clamantis. aff. הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי, *attende ad clamorem meum*, Ps. XVII. 1.

רְנָנָה, f. *cantus, cantio*, Job. III.

7. constr. רִנְנַת רְשָׁעִים, *cantus improborum*, Job. XX. 5. plur. וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת, *et labiis cantionum*, Psalm. LXIII. 6.

רְנָנִים, m. p. *pavones*, à clamore sic dicti, Job. XXXIX. 13.

רֶסֶן m. *lupatum, frænum*, Psalm. XXXII. 9. affix. רִסְנוֹ, *fræni ejus*, Job. XLI. 5.

רָסַס *aspersit, conspersit:* infin. לָרֹס אֶת־הַסֹּלֶת, *ad conspergendum similam*, Ez. XLVI. 14.

רְסִיסִים, m. p. *conspersiones: fragmenta, scissuræ*, Amos VI. 11. construct. רְסִיסֵי לָיְלָה, *aspersionibus noctis*, Cant. V. 2.

רַע Chald. *infrà, subtus*, sed semper cum servili litera: לְרַע לְאַרְעָא, *infrà terram*, Eccles. III. 21. in Targum, pro Hebræo לְמַטָּה: et cum superaddito מ, מִלְּרַע, *de subtus*, pro Hebræo מִלְמַטָּה vel מִתַּחַת· unde grammatici vocem Milrah appellant, quæ accentum infrà habet, id est, in ultima. Et denique cum servili א ab initio אֲרַע, *infrà:* unde אֲרַעְא מִנָּךְ, *inferiùs te*, Dan. II. 39. id est, demissius ac humilius tuo regno. Scribitur autem in fine cum א redundante, et legendum אֲרַע juxta Masorethas.

אַרְעִית, fœm. *infimum;* לְאַרְעִית גֻּבָּא, *ad imum foveæ*, Dan. VI. 24. Hebraicè לְתַחְתִּית, et in Targum מְדוֹרִין אַרְעָאִין, *mansiones infimæ*, Genes. VI. 16. לְאַרְעָא אַרְעִיתָא, *in terram imam*, Ezechiel. XXXI. 14. hinc *terra* dicitur אַרְעָא quasi ima, כִּי הִיא לְמַטָּה מֵהַכֹּל, *quia omnibus rebus inferior est*, scribit Aben Esra, Dan. III. 39. vide ארע·

רָעֵב *esurivit:* præterit. אִם־רָעֵב שֹׂנַאֲךָ, *si esurierit odio habens te*, Prov. XXV. 21. fut. אִם אֶרְעַב, *si esuriero*, Psal. L. 12. Hiph. futur. לֹא יַרְעִיב, *non sinet esurire*, Prov. X. 3. וַיַּרְעִבֶךָ, *et esurire fecit te*, Deut. VIII. 3.

רָעֵב, masc. *esuriens, famelicus* עַם רָעֵב, *populus famelicus*, 2 Samuel. XVII. 29. plural. כִּי רְעֵבִים אֲנַחְנוּ, *quia famelici sumus*, 2 Reg. VII. 12. fœmin. וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל מַר מָתוֹק, *et animæ famelicæ omne amarum dulce est*, Prov. XXVII. 7.

רָעָב, m. *fames:* רָעָב גָּדוֹל, *fames magna*, 2 Reg. VI. 25.

רְעָבוֹן, m. idem: בִּימֵי רְעָבוֹן, *in diebus famis*, Psalm. XXXVII. 19. construct. רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם, *famem domuum vestrarum*, Gen. XLII. 19.

רָעַד *tremuit:* futur. וַתִּרְעָד, *et tremit illa*, Psalm. CIV. 32. Hiph. partic. עָמַדְתִּי מַרְעִיד, *steti tremens*, Dan. X. 11. plur. מַרְעִידִים, *trementes*, Esr. X. 9.

רַעַד, masc. *tremor:* יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד, *apprehendit eos tremor*, Exod. XV. 15. fœmin. רְעָדָה אֲחָזָתַם, *tremor comprehendit eos*, Psal. XLVIII. 7.

רָעָה *pascere, pascere se, pasci, depascere:* metaphoricè, *consociare se, socium, amicum præbere se*, ut inter greges simul pascentes mutua est societas et amicitia: præterit. וְרָעָה אֶתְהֶן, *et pascet eas*, Ez. XXXIV. 23. רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ, *depascent singuli locum suum*, Jerem. VI. 3. וְרָעוּ, Jerem. XI. 6. vide in רָעַע· particip. רֹעֶה אֶת־צֹאן, *pascens oves*, Exod. III. 1. sæpè transit in nomen substantivum, *pastor*. וְרֹעֵי כְּסִילִים,

consocians se stultis, Prov. XIII. 20. רֹעֶה עֲקָרָה, *consociat ei sterilem,* Job. XXIV. 21. Hebræi *conterit, confringit,* ex significatione verbi רָעַע: constr. רֹעֵה צֹאן, *pastor ovium,* Gen. IV. 2. כְּאֹהֶל רֹעִי, *sicut tentorium pastoris,* Ies. XXXVIII. 12. cum י paragogico, propter quod abjecta tertia radicalis ה. Quidam putant deesse ם plurale, pro רֹעִים, ut suprà fuit רִמֹּנִי. est et affixum pronomen, רֹעִי, *pastor meus,* Psal. XXIII. 1. fœmin. רֹעָה, vide infrà in רעע. imper. רֹעוּ, *consociamini,* Ies. VIII. 9. juxta R. Salomon et Chaldæum: vide etiam in רעע. futur. תִּרְעֶה אֶת־עַמִּי, *pasces populum meum,* 2 Samuel. V. 2. יִרְעוּךְ קָדְקֹד, *depascunt tibi verticem,* Jerem. II. 16. Hebræi, *conterent, confringent,* ex significatione רָעַע. Pih. præterit. אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ, *quem consociaverat sibi,* Jud. XIV. 20. Hiph. fut. וַיַּרְעֵם, *et pavit eos,* Psal. LXXVIII. 72. quædam exemplaria habent Chirek sub י, quasi ex Kal. Hithp. futur. per apocopam אַל־תִּתְרַע, *ne amicitiam colas,* אֶת־בַּעַל אָף, *cum domino iræ,* id est, iracundo, Prov. XXII. 24. pro תִּתְרָעֶה.

רֵעַ, m. *amicus, socius, proximus:* formam habet ex quiescentibus secunda radicali: בְּכָל־עֵת אֹהֵב הָרֵעַ, *omni tempore diligit, qui amicus est,* Proverb. XVII. 17. affix. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ, *amicum tuum et amicum patris tui ne relinquas,* Prov. XXVII. 10. ubi ה in altero redundat juxta Masorethas: אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ, *quisque ad proximum suum,* id est, alter alteri, Gen. XI. 3. est etiam ex usu linguæ Chaldaicæ, *cogitatio, voluntas:* בַּנְתָּה לְרֵעִי, *intelligis cogitationem meam,* Psalm. CXXXIX. 2. עַל־רֵיעֲכֶם, *contra amicum vestrum,* Job. VI. 27. hîc apparet י quasi a רוע vel ריע ex genere quiescentium secundâ: plural. רֵעִים רַבִּים, *amici multi,* Jer. III. 1. aff. מַה־יָּקְרוּ רֵעֶיךָ, *quàm pretiosæ sunt cogitationes tuæ,* Ps. CXXXIX. 17. אֹהֲבַי וְרֵעַי, *amici mei et proximi mei,* Psalm. XXXVIII. 12. fœmin. וְרֵעֹתָי, *et amicæ meæ,* Jud. XI. 37.

רֵעֶה, m. *amicus:* רֵעֵה דָוִד, *amicus Davidis,* 2 Sam. XV. 37. retinet Sægol in constructione præter morem.

רְעִי, m. *pascuum,* 1 Reg. V. 3.

רַעְיָה, f. *amica:* aff. רַעְיָתִי, *amica mea,* Cant. I. 9.

רְעוּת, f. *amica, proxima:* affix. מֵאֵת רְעוּתָהּ, *a proxima sua,* Exod. XI. 2. לִרְעוּתָהּ, *proximæ ejus,* Esth. I. 19. et secundum aliam significationem, *afflictio, depastio,* Eccles. I. 14. quæ significatio est à רָעַע, *conterere,* unde Chaldæus reddit תְּבִירָא, *confractio.* Sic et sequens nomen. Chald. וּרְעוּת מַלְכָּא, *et voluntatem regis,* Esr. V. 17.

רַעְיוֹן, m. *depastio, afflictio,* Eccles. I. 17. Chald. *cogitatio:* unde plural. constr. וְרַעְיוֹנֵי לִבְבָךְ, *et cogitationes cordis tui,* Dan. II. 30. aff. רַעְיוֹנָךְ, *cogitationes tuæ,* Dan. II. 29. רַעְיוֹנַי יְבַהֲלֻנַּנִי, *cogitationes meæ perturbant me,* Dan. VII. 28. וְרַעְיֹנֹהִי, *et cogitationes ejus,* Dan. IV. 16.

מֵרֵעַ, m. *amicus, socius, sodalis:* aff. מֵרֵעֵהוּ, *amicus ejus,* Gen. XXVI. 26. לְמֵרֵעֵהוּ, *sodali suo,* Jud. XIV. 20. et מ cum Scheva, מְרֵעֵהוּ רָחֲקוּ, *quisque sociorum ejus procul absunt ab illo,* Prov. XIX. 7. potest plurale esse, per defectum literæ י ante af-

fixum: plur. מֵרֵעִים, *socii, sodales*, Jud. XIV. 11. vide suprà in רוע.

מִרְעֶה, m. *pascuum*, Gen. XLVII. 4. construct. מִרְעֵה עֲדָרִים, *pascuum gregum*, Ies. XXXII. 14.

מַרְעִית, f. idem: aff. עַם מַרְעִיתוֹ, *populus pascui ejus*, Psal. XCV. 7.

רעל *horrere, tremere*. Chaldæum est, unde רְכוּבִין דָּרְעֲלָן, *genua trementia*, Ies. XXXV. 3. Hoph. præt. הָרְעָלוּ, *horridè agitatæ sunt, tremere factæ sunt*, Nah. II. 4.

רַעַל, m. *horror, tremor*: סַף־רַעַל, *ut pelvem horroris*, Zach. XII. 2. Ab. Esra, *stuporis*.

רְעָלוֹת, f. p. *bracteolæ*, Ies. III. 19. quæ collaribus, vittis ac peplis mulieribus addi solent, sic dictæ, quòd semper tremulæ appareant. Synecdochicè *peplum, velum*, quo faciem velant, et bracteolis ornatum esse solet: tenue etiam ac facilè mobile, et tremulum.

תַּרְעֵלָה, f. *horror*: יֵין תַּרְעֵלָה, *vinum horroris*: Psalm. LX. 5. Ies. LI. 17.

רעם *tonare, intonare, fremere, perstrepere, personare, commoveri, percelli*: pr. רָעֲמוּ פָּנִים, *percelluntur vultu*, Ez. XXVII. 35. fut. יִרְעַם הַיָּם, *perstrepet mare*, Psalm. XCVI. 11. Hiph. præter. אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים, *Deus gloriæ intonat*, Psal. XXIX. 3. infinit. בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ, *ut ad fremitum commoveret eam*, 1 Sam. I. 6. fut. בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם, *in cœlis intonabit*, 1 Sam. II. 10.

רַעַם, m. *tonitru*, Psal. LXXXI. 8. רַעַם שָׂרִים, *tonitru principum*, Job. XXXIX. 25. וְרַעַם גְּבוּרֹתוֹ, *et tonitru potentiæ ejus*, Job. XXVI. 14. aff. קוֹל רַעַמְךָ, *vox tonitru tui*, Psal. LXXVII. 19.

רַעְמָה, f. idem, Job. XXXIX. 19.

רען Pih. רַעֲנַן, *virescere*. præt. וְכִפָּתוֹ לֹא רַעֲנָנָה, *et ramus ejus non virescet*, Job. XV. 32.

רַעֲנָן, m. *virens, viridis*: עֵץ רַעֲנָן, *arbore viridi*, Deut. XII. 2. כְּאֶזְרָח רַעֲנָן, *ut laurus virens*, Ps. XXXVII. 35. Chald. וְרַעְנַן בְּהֵיכְלִי, *et virens in palatio meo*, Dan. IV. 1. plural. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ, *pingues et virentes erunt*, Psalm. XCII. 15. fœm. עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה, *lectus noster virens est*, Cant. I. 16.

רעע Chald. *fregit, confregit, contrivit*: futur. תַּדִּק וְתֵרֹעַ, *comminuet et confringet*, Dan. II. 40. in Targum verbum frequens est, factum ex Hebræo, רָצַץ, literis צ et ע permutatis. Pahel particip. דִּי־מְרָעַע, *quod confringit*, Dan. II. 40. præter. Heb. וְרָעוּ דָּלִיּוֹתָיו, *et frangent propagines ejus*, Jerem. XI. 16. ubi Kametz compensativum est ejecti Dagesch: aliâs etiam à רָעָה est, et tum habet Kametz analogum. infin. cum ה paragogico, רֹעָה הִתְרֹעֲעָה, *confringendo confringet se terra*, Ies. XXIV. 19. pro, רוֹעַ ut accentus in penultima indicat: inde per crasin, רַע יֵרוֹעַ, *confringendo confringetur*, Prov. XI. 15. imper. רֹעוּ, *confringimini*, juxta Ab. Esram, Ies. VIII. 9. vide etiam suprà in רָעָה. futur. תְּרֹעֵם, *confringes eos*, Psalm. II. 9. יָרֹעַ, *conteret*, Job. XXXIV. 24. הֲיָרֹעַ, *num fracturum esset*, Jerem. XV. 12. Niph. futur. יֵרוֹעַ ut paulò antè. Fuit idem quoque in רוע: vide illic in Niphal. Hithp. præterit. הִתְרֹעֲעָה, ut paulò ante. Alias significationes, quæ ex hac forma esse possint, vide in רָעָה et ריע.

רוֹעַ, m. *fractus, confractus:* fœm. שֵׁן רֹעָה, *dens confractus,* Proverb. XXV. 19. fuit et eadem forma antea in infinitivo.

רָעַף *stillavit, destillavit:* futur. יִרְעֲפוּ־טָל, *stillabunt rorem,* Proverb. III. 20. Job. XXXVI. 28. Hiph. imper. הַרְעִיפוּ, *destillate,* Ies. XLV. 8.

רָעַץ *confregit:* futur. תִּרְעַץ אוֹיֵב, *confregit inimicum,* Exod. XV. 6. וַיִּרְעֲצוּ, *et confregerunt,* Jud. X. 8.

רָעַשׁ *movere, commovere se; moveri, commoveri, concuti, contremiscere:* præter. רָעֲשׁוּ שָׁמַיִם, *commovebuntur cœli,* Joël. II. 10. רָעֲשָׁה־כָּל הָאָרֶץ, *commota est universa terra,* Jer. VIII. 16. partic. וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים, *et ecce tremebant,* Jer. IV. 24. Niph. præt. נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ, *commota est terra,* Jerem. L. 46. Hiph. præter. הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ, *commovisti terram,* Psal. LX. 4. partic. וַאֲנִי מַרְעִישׁ, *et ego commoturus sum (cœlum et terram,)* Hag. II. 6.

רַעַשׁ, m. *commotio, concussio, motus terræ,* per Synecdochen, ut Amos I. 1. Zach. XIV. 5. וְקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, *et sonum concussionis magnæ,* Ezech. III. 13.

רָפָא *sanavit, curavit, medicatus est: sanatus fuit.* construitur cum dativo et accusativo: sæpè etiam cum sequente radice רפה formam commutat. præt. וְרָפָא לוֹ, *et sanitas obveniat ipsi,* Ies. VI. 10. רְפָאתִים, *sanavi eos,* Hos. XI. 3. part. præsens, הָרֹפֵא־לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי, *qui sanat omnes infirmitates tuas,* Psalm. CIII. 3. transit et in nomen, *medicus:* plur. constr. רֹפְאֵי אֱלִל, *medici nihili,* Job. XIII. 4. imper. רְפָה שְׁבָרֶיהָ, *cura fractiones ejus,* Psalm. LX. 4. cum ה loco א. et sic futur. וְיָדָיו תִּרְפֶּינָה, *et manus ejus medicantur,* Job. V. 18. Niph. præt. נִרְפָּא לָנוּ, *fit curatio nobis,* Ies. LIII. 5. fœm. וְלֹא נִרְפָּתָה, *et non est curata,* Jer. LI. 9. ex forma sequentis radicis. Sic infin. לְהֵרָפֵה, *curari,* Jer. XIX. 11. sic futur. וַיֵּרָפוּ הַמַּיִם, *et sanatæ sunt aquæ istæ,* 2 Reg. II. 22. Pih. præter. רִפֵּאתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה, *sanavi aquas istas,* 2 Reg. II. 21. infinit. cum fut. וְרַפֹּא יְרַפֵּא, *curando curato,* Exod. XXI. 19. Hithp. infinit. לְהִתְרַפֵּא, *ad curandum se,* 2 Reg. VIII. 29.

רִפְאוּת, f. *sanatio,* Prov. III. 8.

רְפוּאָה, f. *curatio, medicamentum, medela, sanatio:* plural. רְפֻאוֹת, Jer. XXX. 13.

רְפָאִים, m. p. vide in רָפָה.

מַרְפֵּא, m. *medicina, curatio, sanatio:* Prov. IV. 22. et VI. 15. est etiam cum ה, לְעֵת מַרְפֵּה, *tempus sanationis,* Jer. VIII. 15.

תְּרוּפָה, f. vide in רוף.

רָפַד *stravit, substravit:* futur. יִרְפַּד חָרוּץ, *substernit exacutum,* Job. XLI. 22. vide חָרַץ, Pih. præt. רִפַּדְתִּי יְצוּעָי, *stravi strata mea,* Job. XVII. 13. imperat. רַפְּדוּנִי, *substernite mihi,* Cant. II. 5. sc. mæla ista, ut ipsorum fragranti odore recreer. Aben Esra scribit, Arabicè idem esse quod חזקוני, *confortate me.*

רְפִידָה, f. *stratum:* affix. רְפִידָתוֹ, *stratum ejus,* Cant. III. 10.

רָפָה *remittere, remissum esse, remitti, desistere, deficere:* construitur absolutè et cum præposit. מִן. præterit. רָפָה הַיּוֹם, *remittit dies,*

Jud. XIX. 9. רָפוּ יָדֵינוּ, *remissæ sunt manus nostræ*, Jerem. VI. 24. futur. וַחֲשַׁשׁ לֶהָבָה יִרְפֶּה, *et cremium flammâ deficit*, Iesaias V. 24. וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ, *et destitit ab eo*, Exod. IV. 26. per apocopam. Niph. particip. plur. כִּי נִרְפִּים הֵם, *quia desides sunt*, Exod. V. 8. Pih. רִפָּה, *remissum, debile reddidit, debilitavit, destituit, deficere fecit:* præter. וּמְזִיחַ אֲפִיקִים רִפָּה, *et zona validos destituit*, Job. XII. 21. particip. מְרַפֵּא, *remissas reddit*, Jer. XXXVIII. 4. ex forma רָפָא. futur. תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן, *remittebant alas suas*, Ezechiel. I. 24. Hiph. הִרְפָּה, *desistere, absistere, sinere, remittere, dimittere:* imperativ. הַרְפֵּה מִמֶּנִּי, *desiste a me*, Jud. XI. 37. הַרְפֵּה־לָהּ, *sine eam*, 2 Reg. IV. 27. per apocopam, הֶרֶף מִמֶּנִּי, *desiste a me*, Deuter. IX. 14. Hithp. præterit. הִתְרַפִּיתָ, *si remissè te gesseris*, Prov. XXIV. 10. part. מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, *remisse se gerens in opere suo*, Prov. XVIII. 9. plur. מִתְרַפִּים, *remissi estis*, Jos. XVIII. 3.

רָפֶה, m. *remissus, debilis*, Numer. XIII. 18. construct. וּרְפֵה יָדַיִם, *et remissus manibus*, 2 Sam. XVII. 2. fœm. plural. חַזְּקוּ יָדַיִם רָפוֹת, *confirmate manus remissas*, Ies. XXXV. 3.

רָפָא רָפָה, m. *gigas*, 2 Sam. XXI. 16, 18. sic dictus, quòd horrendâ staturâ suâ aliorum animos debilitaret et remissos redderet. Inde Rabbi Bechai scribit, Deuter. II. נקראים רפאים על שם שכל הרואה אותם ידיו מתרפות, id est, *vocantur* רפאים, *propterea quòd quicunque eos aspiceret, manus ejus remissæ fierent*, metu scil. unde et אֵימִים vocantur. Sæpius est רָפָא, 1 Paral. XX. 8. plural. רְפָאִים, *gigantes*, Deuter. II. 11. item *mortui*, vitæ expertes, in quibus virtus vitalis defecit, Psalm. LXXXVIII. 11. est et populorum nomen, Gen. XIV. 5.

רִפְיוֹן, m. *remissio*, Jer. XLVII. 3.

רָפַס

conculcavit; conturbavit, perturbavit, cùm ad aquas refertur. Pro ס est quandoque שׂ. futurum, וַתִּרְפֹּשׂ נַהֲרֹתָם, *et perturbas flumina illarum*, Ezechiel. XXXII. 2. תִּרְפֹּשׂוּן, *conculcatis*, Ez. XXXIV. 18. Chald. particip. fœmin. בְּרַגְלַיהּ רָפְסָה, *pedibus suis conculcabat*, Dan. VII. 7. Niph. part. מַעְיָן נִרְפָּשׂ, *fons conculcatus*, id est, pedibus conturbatus, Prov. XXV. 26. Hithp. הִתְרַפֵּס, *subjicere, submittere se*, et quasi calcandum se præbere. partic. מִתְרַפֵּס, *se subjiciens*, Psalm. LXVIII. 31. imperat. הִתְרַפֵּס, *subjice te*, Prov. VI. 3.

מִרְפָּשׂ, m. *conturbatio, conturbatum;* construct. וּמִרְפַּשׂ רַגְלֵיכֶם, *et conturbationem pedum vestrorum*, Ez. XXXIV. 19. id est, aquam turbidam.

רַפְסֹד

f. *ratis*, connexæ trabes: plur. fœmin. רַפְסֹדוֹת, *rates*, 2 Par. II. 15. formæ חַרְגּוֹל.

רפק

Hithp. הִתְרַפֵּק, *associare, adjungere se, adhærere.* participium, מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ, *associans se amicæ suæ*, Cant. VIII. 5. R. Salomon et Aben Esra, מתחברת. Uterque scribit, Arabibus hoc sensu esse familiare, et inde רפקתא, id est, חבורה, *societas*.

רֶפֶשׁ

m. *cænum, lutum:* וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט, *expellent aquæ ejus cænum et lutum*, Ies. LVII. 20.

*רָפַשׂ, quæ hinc sunt, vide suprà in רפס.

רֶפֶת m. *bovile:* plural. וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים, *et non erant boves in lovilibus,* Habac. III. 17.

רָצָא *cucurrit:* infinit. וְהַחַיּוֹת רָצוֹא, *et animalia currendo,* pro currebant, excurrebant, Ezech. I. 14. idem est quod רוּץ.

רָצַד Pih. *dejicere, deprimere se; vel, ut quidam volunt, exsilire, exultare:* futur. לָמָּה תְּרַצְּדוּן, *ut quid dejicitis, humiliatis vos,* Ps. LXVIII. 17. Targum, מְפַזְּזִין, *exsilitis,* et sic alii Hebræi.

רָצָה *velle, benè velle, benevolum esse, benevolè prosequi; benevolè accipere* vel *acceptare; gratum, acceptum esse* vel *habere, acquiescere, beneplacitum habere in aliquo, delectari re aliqua:* item *perficere, complere, absolvere, exsolvere,* quòd in iis acquiescamus. Construitur cum accus et præpos. ב: quandoque cum עִם. præter. בִּי רָצָה, *me voluit,* 1 Paral. XXVIII. 4. וְרָצֵאתִי אֶתְכֶם, *acceptos habebo vos,* Ezech. XLIII. 27. cum א in medio, loco י. particip. רוֹצֶה יְהוָֹה בְּעַמּוֹ, *benevolus est Dominus erga populum suum,* Psalm. CXLIX. 4. particip. præter. sive Pahul, רְצוּי לְרֹב אֶחָיו, *acceptus multitudini fratrum suorum,* Esth. X. 3. constr. רְצוּי אֶחָיו, *acceptissimus fratrum suorum,* Deuter. XXXIII. 24. futur. per apocopam, וַתִּרֶץ עִמּוֹ, *acquiescis in eo,* Psal. L. 18. עַד־יִרְצֶה כְּשָׂכִיר יוֹמוֹ, *usque dum absolverit ut mercenarius diem suum,* Job. XIV. 6. יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם, *acceptent iniquitatem suam,* Levit. XXVI. 41, 43. id est, pœnam iniquitatis suæ, vel juxta Aben Esram, *absolvant et exsolvant iniquitatem suam,* datis scil. pœnis: וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ, *et posteri ipsorum in ore ipsorum acquiescunt,* Psal. XLIX. 14. id est, dicta consiliaque approbant. Niph. præterit. נִרְצָה עֲוֹנָהּ, *acceptata est iniquitas ejus,* id est, expiatio iniquitatis, Ies. XL. 2. vel *absoluta, exsoluta est iniquitas ejus,* juxta Hebræos: וְנִרְצָה לוֹ, *ut sit acceptum ipsi,* Levit. I. 4. futur. לֹא יֵרָצֶה, *non erit acceptum,* Lev. VII. 18. Pih. fut. יְרַצּוּ דַלִּים, *gratificantur tenuibus, benevolè habent tenues,* Job. XX. 10. Hiph. וְהִרְצָת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ, *et perficiet (terra) sabbatha sua,* Lev. XXVI. 34. juxta Ab. Esram: vel, *acquiescet in sabbathis suis.* Est autem vox contracta, pro וְהִרְצָתָה cui simile vide in גָּלָה in Hophal. Hithp. fut. בַּמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו, *quanam in re benevolentiam conciliabit sibi apud dominum suum?* 1 Sam. XXIX. 4. מִתְרַצֶּה, *conciliatus, contentus,* Rab.

רָצוֹן, m. *voluntas, benevolentia, beneplacitum, studium:* שְׂבַע רָצוֹן, *satur beneplacito,* Deut. XXXIII. 23. יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי, *ascendent ad beneplacitum altare meum,* Ies. LX. 7. pro לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. constr. רְצוֹן יְרֵאָיו, *voluntatem timentium se,* Psal. CXLV. 19. aff. חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ, *vita est in benevolentia ejus,* Psal. XXX. 6.

רָצַח *occîdit,* et dicitur tantùm de homine, præter. וְרָצַח, *et occiderit,* Num. XXXV. 27. וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ, *et occiderit eum animâ,* Deut. XXII. 26. id est, percusserit ipsum, adeo ut vitam amittat. Niph. part. הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה, *mulieris occisæ,* Jud. XX. 4. futur. אֵרָצֵחַ, *occiderer,* Proverb. XXII. 13. Pih. partic. loco nominis מְרַצֵּחַ, *occisor, homicida,* 2 Reg. VI. 32. plural. מְרַצְּחִים, *homicidæ,* Ies.

I. 21. futur. וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ, *pupillos occidunt*, Psalm. XCIV. 6. Pyh. futur. תְּרָצְּחוּ, *occidemini*, Ps. LXII. 4. et Kametz sub ר est Kametzchatuph, loco Kibbutz. Masorethæ notant, filium Naphthali, hoc est, orientales Judæos legere תְּרַצְּחוּ per Pathach sub ר et tunc est ex Pihel, *occidetis*.

רֶצַח m. *occisio*, Ezech. XXI. 27. item *gladius, sica*: occisionis instrumentum: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי, *cum gladio in ossa mea* scilicet penetrant, Psal. XLII. 11. Kimchi in Com. scribit רֶצַח hîc significare *gladium occisoris*: Chald. R. Salomon et Ab. Esra, *quasi occisio, transfixio* vel *vulneratio est*, et ב accipiunt loco כ similitudinis. Sive hoc, sive priori modo accipiatur, comparationis nota semper subaudienda est.

רָצַע *perforavit*: præterit. וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ, *et perforabit dominus ipsius aurem ejus*, Exod. XXI. 6.

מַרְצֵעַ, m. *subula*, à perforando dicta, Deut. XV. 17.

רָצַף *stravit*: particip. Pahul, תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה, *interius ejus stratum est amore*, Cant. III. 10.

רִצְפָּה, f. *pavimentum*, Ez. XLII. 3. item *pruna, carbo*, Ies. VI. 6. constr. עַל־רִצְפַּת בַּהַט, *super pavimentum porphyreticum*, Esth. I. 6. plur. masc. רְצָפִים, *carbones*, 1 Reg. XIX. 6.

מַרְצֶפֶת, fœm. *pavimentum*, 2 Reg. XVI. 17.

רָצַץ *quassavit, conquassavit, collisit, confregit, contrivit, concussit*: præter. וְלֹא רַצּוֹתָנוּ, *neque concussisti nos*, 1 Sam. XII. 4. אֶת־מִי רַצּוֹתִי, *quem concusserim*, ver. 3. partic. הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים, *quæ conteritis egentes*, Amos IV. 1. futur. וַיָּרָץ מִשָּׁם, *et concussit ea inde*, 2 Reg. XXIII. 12. וְתָרֻץ, *et confringitur*, Eccles. XII. 6. juxta Kimchium et Aben Esram. Quidam, et excurrit, quasi à רוּץ deductum. וְלֹא יָרוּץ, *neque quassabit*, Ies. XLII. 4. cum Schurek loco Cholem, cui simile vide in שָׁדַד. Fortè plura hinc non occurrunt: alia ergo ad רוּץ pertinebunt. Niph. præter. וְנָרֹץ, *et disrumpitur*, Eccl. XII. 6. fut. תֵּרוֹץ, *confringeris*, Ezech. XXIX. 7. Pih. præt. כִּי רִצַּץ, *quia quassavit*, Job. XX. 19. רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן, *conquassasti capita balænæ*, Ps. LXXIV. 14. futur. וַיְרַצֵּץ, *et conquassabat*, 2 Par. XVI. 10. וַיְרֹצְצוּ, *et conquassaverant*, Jud. X. 8. Hiph. futur. וַתָּרִץ, *et confregit*, Jud. IX. 53. cum Chirek loco Sægol. Hithp. futur. וַיִּתְרֹצְצוּ, *et collidebant se*, Genes. XXV. 22.

רַץ, m. *frustum, fragmen*: plural. const. בְּרַצֵּי כָסֶף, *cum fragmentibus argenti*, Psal. LXVIII. 31.

רָקַב *putridum esse, putrescere*: fut. לֹא יִרְקַב, *non putrescit*, Ies. XL. 20. וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב, *nomen improborum putrescit*, Prov. X. 7.

רָקָב, m. *putredo*, Hab. III. 16. constr. וּרְקַב עֲצָמוֹת, *et putredo ossium*, Prov. XIV. 30.

רִקָּבוֹן, m. idem, Job. XLI. 18.

רָקַד *saliit, subsiliit, saltavit*. præterit. הֶהָרִים רָקְדוּ, *montes subsilierunt*, Psal. CXIV. 4. infin. וְעֵת רְקוֹד, *et tempus saltandi*, Eccl. III. 4. Pihil, particip. מְרַקֵּד, *saltans*, 1 Par. XV. 29. fœminin. מְרַקְּדָה

מְרַקֵּדָה, *currus saliens,* Nah. III. 2. futur. יְרַקְּדוּ, *salient,* Ies. XIII. 21. Hiph. futur. וַיַּרְקִידֵם, *exsilire facit eos,* Psal. XXIX. 6.

רָקַח *condire, conficere unguenta pigmenta* vel *condimenta,* miscendo ea artificiosè, ut apothecarii solent, quasi unguentare vel pigmentare dicas. particip. vel nomen participiale מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ, *opere unguentarii,* vel *apothecarii,* Exod. XXX. 25, 35. plur. רֹקְחֵי הַמִּרְקַחַת לַבְּשָׂמִים, *unguentarii unguenti aromatum,* 1 Par. IX. 30. id est, confectores unguenti ex aromatibus. futurum, יִרְקַח, *conficiet unguentum,* Exod. XXX. 33. Pyh. part. מְרֻקָּחִים, *confecta,* 2 Par. XVI. 14. Hiph. inf. הַרְקַח הַמֶּרְקָחָה, *conficiendo confecturam,* Ezech. XXIV. 10. quidam per imperativum explicant.

רֹקַח, m. *unguentum, pigmentum,* Exod. XXX. 25, 35.

רִקּוּחַ, masc. idem: plur. רִקֻּחַיִךְ, *unguenta tua,* Ies. LVII. 9.

רַקָּח, m. *unguentarius, pigmentarius, apothecarius:* plur. בֶּן־הָרַקָּחִים, *filius cujusdam è pigmentariis,* Neh. III. 8. fœm. לְרַקָּחוֹת, *in unguentarias,* 1 Sam. VIII. 13.

רֶקַח, m. *conditura:* אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח, *propinabo tibi de vino conditurœ,* Cant. VIII. 2.

מֶרְקָחָה, f. *unguentatio, conditura, pigmentum,* Ezech. XXIV. 10. plur. masc. מֶרְקָחִים, *pigmenta,* Cant. V. 13.

מִרְקַחַת, f. *unguentum,* 1 Par. IX. 30.

רָקַם *acupingere,* arte scilicet vel opere phrygionico: particip. loco nominis, מַעֲשֵׂה רֹקֵם, *opere acupictoris* vel *phrygiano,* Exod. XXVI. 36. et XXXV. 35. vide חָשַׁב in nomine חֹשֵׁב. Pyh. præt. רֻקַּמְתִּי, *depictus, artificiosè confectus sum,* Ps. CXXXIX. 15. metaphora ab acupictoribus ad formationem corporis humani in utero materno traducta.

רִקְמָה, f. *acupictum, opus phrygionicum,* Jud. V. 30. dual. רִקְמָתַיִם, *bis phrygionicum, utrâque parte figuratum,* ibid.

רְקָמוֹת, f. p. *vestes phrygionicœ,* Ps. XLV. 15.

רָקַע *expandit, dispandit, extendit, diduxit;* item, *plausit, percussit,* locutione ab iis deducta, quæ tundendo et percutiendo distenduntur, ut pavimenta lutea: particip. רֹקַע הָאָרֶץ, *expandens terram,* Ies. XLII. 5. infin. וְרַקְעֲךָ בְּרֶגֶל, *et plaudere te pede,* Ez. XXV. 6. id est, eò quòd complodis, plaudis. imper. וּרְקַע, *et plaude,* Ezech. VI. 11. fut. אֶרְקָעֵם, *dispandam eos,* 2 Sam. XXII. 43. Pih. futur. וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב, *diduxerunt, extenderunt bracteas auri,* Exod. XXXIX. 3. Pyh. part. כֶּסֶף מְרֻקָּע, *argentum ductum,* Jerem. X. 9. Hiph. futur. תַּרְקִיעַ, *expandes,* Job. XXXVII. 18.

רָקִיעַ, m. *expansum,* cœli scil. in latum diductio et extensio, quod Græci dixerunt στερέωμα, Latini *firmamentum,* Gen. I. 6. constr. רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, *expansi cœlorum,* ver. 20.

רִקֻּעִים, m. p. *diductiones:* constr. רִקֻּעֵי פַחִים, *diductiones bractearum,* Num. XVII. 3. id est, laminas ductiles.

רָקַק *spuere, despuere,* quod ab affini verbo יָרַק mutatur: futur. יָרֹק, *despuerit,* Levit. XV. 8. ex Hiph. quidam deducunt אָרִיקֵם, *friabo, ex-*

tenuabo eos, Psalm. XVIII. 43. ut Dagesch in vocalem longam diductum sit. Aben Esra scribit esse ex significato nominis sequentis רַקּוֹת, *tenues*. R. Salom. כטיח הנרוק שאינו עב, *sicut cæmentum tenue, quod non est crassum*. Erit ergo רקק, *attenuare, tenue reddere*, et spuendi significatum ex nomine efformatum. vide suprà in ריק.

רֹק, m. *sputum, saliva*, Job. XXX. 10. affix. עַד בִּלְעִי רֻקִּי, *donec deglutiam sputum meum*, Job. VII. 19.

רַק, *tantùm, tantummodò, duntaxat*, particula extenuandi, Gen. XX. 11. et XIX. 8. הֲרַק אַךְ, *an tantummodò duntaxat*, Num. XII. 2. pleonasmus ad magis extenuandum, vide אַךְ.

רַקָּה, fœm. *tenuis*, unde plural. רַקּוֹת בָּשָׂר, *tenues carne*, Gen. XLI. 19. הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת, *vaccæ tenues*, ver. 20.

רַקָּה, f. *tempus*, pars capitis: aff. רַקָּתוֹ, *tempora ejus*, Jud. V. 26.

רָקִיק, m. *laganum*, placenta tenuis, Exod. XXIX. 23. plural. construct. וּרְקִיקֵי מַצּוֹת, *et lagana azymorum*, id est, azyma, ver. 2. apud Rabbinos, *tenue, transparens, pellucidum, diaphanum*.

רשה רִשְׁיוֹן, m. *facultas, licentia*, Esr. III. 7. pro quo Rabbini dicunt רְשׁוּת.

רשם Chald. *exaravit, consignavit*: præt. רְשַׁם כְּתָבָא, *consignavit scripturam*, Dan. VI. 10. הֲלָא אֱסָר רְשַׁמְתָּ, *nonne edictum exarasti*, ver. 13. part. Pehil sive præt. רְשִׁים, *exaratum*, ver. 11. fut. וְתִרְשֻׁם, *et consignabis*, ver. 9. Hebraicè partic. Pahul: רָשׁוּם, *exaratum*, Dan. X. 21.

רוֹשֶׁם, *descriptio, annotatio, nota, signatura*, apud Rab.

רָשַׁע *improbum esse, improbè se gerere, improbè agere* vel *facere*. Construitur absolutè et bis cum præpos. מִן. præter. וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי, *neque improbè egi à Deo meo*, 2 Sam. XXII. 22. Psal. XVIII. 22. id est, defeci vel averti me per improbitatem à Deo meo. Nam הרשע הוא הנטיה מדבר הראוי והצדק ההליכה בדרך הראוי, id est, *improbitas est declinatio ab eo quod decet et justum est, et probitas est incessus in via recta et convenienti*, scribit hîc R. Levi. אִם רָשַׁעְתִּי, *si improbus sim*, Job. X. 15. Hiph. הִרְשִׁיעַ, *improbum fecit* seu *pronunciavit, improbavit, damnavit, condemnavit*: et interdum *improbè agere*. item *inquietavit, exagitavit*. præterit. הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת, *ipse improbè egit faciendo*, 2 Par. XX. 35. id est, impiissimè se gessit: וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע, *et improbum pronunciabunt eum qui improbus est*, Deut. XXV. 1. particip. plur. const. מַרְשִׁיעֵי בְרִית, *improbè agentes fœderis*, id est, in vel contra fœdus, Dan. XI. 32. fut. יַרְשִׁיעַ, *inquietabat*, 1 Sam. XIV. 47. וְהוּא יַשְׁקִט וּמִי יַרְשִׁעַ, *ipso tranquillante, quis inquietabit?* Job. XXXIV. 29.

רָשָׁע, m. *improbus*, ἀσεβής, Gen. XVIII. 23. plur. בַּעֲצַת רְשָׁעִים, *in consilio improborum*, Psal. I. 1. ubi Aben Esra scribit, improbos sic dictos, quasi inquietos, qui nunquam in eadem constitutione permanent, juxta illud: et improbi sunt ut mare propulsum, Ies. LVII. 20. et juxta præcedentia duo loca, ubi inquietare significat, quasi hæc sit prima verbi significatio. At hæc inquietudo potius est effectum improbitatis sive

aversionis à Deo ejusque verbo, et provenit ab eo Spiritu, qui eos agitavit, ut à Deo declinarent: מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע, *ab improbis egreditur improbitas*, 1 Sam. XXIV. 14. constr. רִשְׁעֵי אֶרֶץ, *improbi terræ*, Psalm. LXXV. 9. fœmin. רְשָׁעָה, *improba*, Ezech. III. 18.

רֶשַׁע, masc. *improbitas*, ut paulò antè: aff. וְאֶל־רִשְׁעוֹ, *et ad improbitatem ejus*, Deuter. IX. 27. fœmin. רִשְׁעָה, idem, Ies. IX. 17. constr. וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע, *et improbitas improbi*, Ezech. XVIII. 20.

מִרְשַׁעַת, f. *improba*, *improbè se gerens*, 2 Par. XXIV. 7. habet vim participii.

רֶשֶׁף m. *pruna ignita*, *scintilla*; metaphoricè *anthrax*, *inflammatio* vel *morbus ardens*: וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף, *et exesi anthrace*, Deuter. XXXII. 24. sic Hab. III. 5. וּבְנֵי רֶשֶׁף, *et filii prunæ*, id est, scintillæ, Job. V. 7. plur. לָרְשָׁפִים, *prunis ignitis*, Ps. LXXVIII. 48. constr. רִשְׁפֵי־קָשֶׁת, *scintillas arcus*, Psal. LXXVI. 4. id est, scintillantes sagittas; aff. רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ, *prunæ ejus*, *prunæ ignis sunt*, Cant. VIII. 6.

רשש Pyh. רֻשַּׁשׁ, *depauperari*. præterit. רֻשַּׁשְׁנוּ, *depauperati sumus*, Malach. I. 4. convenit cum רוּשׁ ubi vide reliqua, quæ hinc esse possint.

רֶשֶׁת f. *rete*, Psalm. LVII. 7. וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה, *et rete expansum*, Hos. V. 1. aff. וְרִשְׁתּוֹ, *et rete illius*, Psalm. XXXV. 8. quidam deducunt à יָרַשׁ, quòd capta possideat et retineat.

רָתַח Pih. *fervefecit*, imperat. רַתַּח רְתָחֶיהָ *fervefac fervefactiones ejus*, Ezech. XXIV. 5. id est, fac ut vehementer ferveant. Pyh. præterit. מֵעַי רֻתְּחוּ, *viscera mea effervefacta sunt*, Job. XXX. 27. Hiph. futur. יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה, *fervefacit tanquam ollam*, *profundum*, Job. XLI. 23.

רְתָחִים, m. p. *ebullitiones*, *fervefactiones*: affix. רְתָחֶיהָ, ut paulò antè.

רָתַם *ligavit*, *junxit*: imper. רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה, *liga* vel *junge currum*, Mich. I. 13

רֹתֶם, c. *juniperus*: תַּחַת רֹתֶם אֶחָד, *sub junipero quadam*, 1 Reg. XIX. 5. et ver. 4. fœmin. est: plur. רְתָמִים, *juniperi*, Job. XXX. 4.

רתק Niph. נִרְתַּק, *concatenari*, *catenis jungi* aut *vinciri*. futurit. יֵרָתֵק, *concatenetur*, *catenæ instar jungatur*, Eccles. XII. 6. sic Masorethæ legendum tradunt pro יִרְחַק, *procul amoveatur*, ut in textu scriptum est. Tales voces observatæ sunt undecim quæ leguntur per תַ, et non sunt scriptæ per תְ: vide Masoram. Pyh. præt. רֻתְּקוּ, *concatenati*, *vincti sunt compedibus*, Nah. III. 10.

רַתּוּק, m. *catena*: *funis*, Ez. VII. 23. plural. רַתּוּקוֹת, *catenæ*, 1 Reg. VI. 21.

רְתֻקוֹת, f. p. idem, Ies. XL. 19.

רְתֵת m. *tremor*, Hos. XIII. 1. propriè Chaldaicum est. Nam pro Hebræo רַעַד in Targum est רְתֵיתָא, Exod. XV. 15.

ש

שָׁאַב *hausit* : præt. וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם, *et haurietis aquas*, Ies. XII. 3. infinit. לִשְׁאֹב מַיִם, *ad hauriendum aquas*, Gen. XXIV. 13.

מַשְׁאַבִּים, m. p. *haustra*, juxta quosdam: R. Salom. vult esse loca ubi hauriuntur aquæ, Jud. V. 11.

שָׁאַג *rugiit*, leonum proprium, sed aliis etiam per metaphoram accommodatur: præt. אַרְיֵה שָׁאָג, *leo rugit*, Amos III. 8. שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ, *rugierunt hostes tui*, Psal. LXXIV. 4.

שְׁאָגָה, fœm. *rugitus*, Ies. V. 29. construct. שַׁאֲגַת כְּפִירִים, *rugitus leonum*, Zach. XI. 3. aff. דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי, *verba rugitus mei*, Psal. XXII. 2.

שָׁאָה *vastari*, propriè cum tumultu, fragore et irruptione: inde est *tumultuari*. præterit. שָׁאוּ עָרִים, *vastentur urbes*, Ies. VI. 11. Niph. futur. תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה, *vastata sit desolatione*, ibid. יִשָּׁאוּן, *tumultuantur*, Ies. XVII. 12. Hiph. infinit. לְהַשְׁאוֹת, *ad vastandum*, Iesaias XXXVII. 26. contractum hinc לַהְשׁוֹת, 2 Reg. XIX. 25. quod juxta Masorethas legendum, ut præcedens. In Hithp. *stupere, obstupescere*. partic. וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ, *et vir ille stupens erat, stupebat ipsi*, id est, de vel super ea, Gen. XXIV. 21. metaphoricè ad animum relatum, quasi animo vastari: similis usus verbi שָׁמֵם vide illic.

שׁוֹאָה, masc. *vastatio tumultuosa, vastitas, vastum*: שֹׁאָה וּמְשֹׁאָה, *vastationem et pervastationem*, id est, in locum vastissimum, Job. XXX. 3. constr. וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים, *et à vastatione improborum*, Prov. III. 25.

שְׁאִיָּה, f. *vastatio*, Ies. XXIV. 12.

שֵׁאת, f. idem, Thren. III. 47.

שׁוֹאִים, m. p. *vastationes*: affix. מִשֹּׁאֵיהֶם, *a vastationibus* sive *tumultuationibus ipsorum*, Ps. XXXV. 17.

שָׁאוֹן, m. *tumultuatio, tumultus, strepitus*: קוֹל שָׁאוֹן, *voce tumultus*, id est, tumultuosa, Ies. LXVI. 6. construct. שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם, *strepitum marium, strepitum fluctuum eorum*, Psalm. LXV. 8. aff. וּשְׁאוֹנָהּ, *et tumultuatio ejus*, Ies. V. 14.

שַׁאֲנָן, m. idem: aff. וְשַׁאֲנַנְךָ, *et tumultuatio tua*, 2 Reg. XIX. 28. sic Chaldæus אִשְׁתְּרַגְשׁוּתָךְ: et Kimchi deducit à שָׁאוֹן, per geminationem literæ נ, ad vehementem tumultuationem designandam. vide etiam שאן.

מְשׁוֹאָה, f. *devastatio, pervastatum*, Job. XXX. 3.

מַשָּׁאוֹן, m. *vastitas, solitudo vasta*: תִּכַּסֶּה שִׂנְאָה בְּמַשָּׁאוֹן, *tegitur odium in solitudine*, (*sed retegitur malitia ejus in cœtu*,) id est, publicè, Prov. XXVI. 26. vide et נָשָׁא.

מַשּׁוּאוֹת מַשֻּׁאוֹת, f. p. *vastitates*, Psalm. XXXVII. 18. et LXXIV. 3. significatione huc pertinet, ut Aben Esra refert, sed propter Dagesch est quasi a נָשָׁא.

תְּשׁוּאוֹת תְּשֻׁאוֹת, f. p. *fragores, acclamationes, fragosi clamores, tu-*

multuationes: תְּשֻׁאוֹת נֹגֵשׂ, *fragosi clamores exactoris,* Job. XXXIX. 7. תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ, *acclamationes gratiæ, gratiæ ei sunt,* Zach. IV. 7. phrasis in familiaribus Judæorum scriptis usitatissima, quando summas alicui gratias agere volunt. Habet autem hoc nomen formam ex ordine quiescentium secundâ, quasi a שׁוּא sed significatione ad hanc radicem pertinet.

שאט שָׁאט, *depopulari, spernere.* Verbum est irregulare, origine Chaldaicum. Nam שׁוּט Chaldæis usurpatur pro Hebræo בָּזָה, *sprevit, contempsit,* Psalm. XV. 4. et Genes. XXV. 34. in utroque Targum, Jonathanis, scil. et Onkeli. Habet א quiescens, uno tantùm loco excepto, quasi protractionis sit, ut Hebræi loquuntur, et thema habeat שׁוּט ex ordine quiescentium secundâ, sitque א loco mediæ quiescentis ו imitatione Chaldæorum. Sic רוּם et קוּם quandoque in medio habent א vide illic. particip. הַשָּׁאטִים אֹתָם, *qui depopulentur eos,* Ezechiel. XXVIII. 24. Chaldæus דְּבָזְזִין, *qui deripiunt eos:* הַשָּׁטִים, vide in שׁוּט: fœm. הַשָּׁאטוֹת אוֹתָךְ, *quæ depopulantur, prædantur te,* Ezech. XVI. 57. juxta Kimchium: Chaldæus et R. Salomon, *quæ spernunt te.*

שְׁאָט, m. *contemptus,* vel *depopulatio:* בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ, *cum contemptu in animo,* Ezech. XXV. 15. id est, summo et ignominioso contemptu, vel depopulatione. Sic בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ, Ezech. XXXVI. 5. aff. בְּכָל־שָׁאטְךָ בְּנֶפֶשׁ, *in toto contemptu tuo ex animo,* Ezech. XXV. 6. Chaldæus tribus hisce posterioribus locis צְפַנְהַ, *lætitiam* transfert.

שאל שָׁאַל, *rogavit, interrogavit, petiit, expetiit, consuluit, quæsivit, requisivit, percunctatus est.* item *mendicavit.* construitur cum accusat. et præpos. מִן, מֵאֵת et ל. præt. שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו, *interrogaverat servos suos,* Gen. XLIV. 19. חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ, *vitam petiit a te,* Psalmus XXI. 5. וְשָׁאַל־לוֹ, *ut consulat illum,* Numer. XXVII. 21. וְשָׁאַל בַּקָּצִיר, *et mendicat in æstate,* Prov. XX. 4. וּשְׁאֵלֵךְ, *et rogaverit te,* Jud. IV. 20. quod est ex terminatione Tzere: וְשָׁאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם, *interrogabunt te pacis,* hoc est, valetudinis causâ, 1 Sam. X. 4. id est, pacificè te salutabunt: vide et 1 Sam. XXV. 5. 2 Sam. VIII. 10. Chald. præterit. שְׁאֵל לְכָל־חַרְטֹּם, *petiit ab ullo mago,* Daniel. II. 10. אֱדַיִן שְׁאֵלְנָא, *tunc interrogavimus,* Esr. V. 9. futur. כָּל־דִּי יִשְׁאֲלֶנְכוֹן, *quicquid postulaverint,* Esr. VII. 21. cum נ epenthetico. Niph. נִשְׁאַל, *exorari, precibus obtinere:* præter. cum infinitiv. נִשְׁאֹל נִשְׁאַל מֵעִמָּדִי, *expetendo expetivit (David) a me,* 1 Sam. XX. 28. id est, obnixè petiit a me, et obtinuit. Similem formam vide in שלח··· נִשְׁאַלְתִּי מִן־הַמֶּלֶךְ, *precibus obtinui a rege,* Nehem. XIII. 6. Pih. præt. וְשִׁאֲלוּ, *et petant,* id est, mendicent, Psalm. CIX. 10. futur. שָׁאוֹל יְשָׁאֲלוּ, *interrogando interrogabunt,* 2 Sam. XX. 18. Hiph. הִשְׁאִיל, *mutuavit, commodato dedit petenti.* præt. וְהִשְׁאִלְתִּיהוּ לַיהוָה, *et mutuo eum Domino,* 1 Sam. I. 28. id est, quem precariò ab ipso acceperam, nunc rursus ipsi sisto et consecro, ut ipsius minister sit. futur. וַיַּשְׁאִלוּם, *commodato dederunt ipsis petentibus,* Exod. XII. 36. Hoph. הוּשְׁאַל, *commodatum,* apud Rabbinos.

שְׁאוֹל, c. *sepulchrum, infernus.* se-

pulchrum autem sic a petendo et postulando dictum, quòd ore hiante et dilatato, Ies. V. 14. Habac. II. 5. repleri expetat, unde et insatiabile dictum, Prov. XXVII. 20. et XXX. 16. significat autem in genere locum corporum humanorum post mortem, unde communiter pro sepulchro, interdum etiam pro inferno ponitur. Dicitur etiam de loco infimo, qui altissimo opponitur, Job. XI. 8. masc. עָרוֹם שְׁאוֹל, *nudum est sepulchrum,* Job. XXVI. 6. id est, abditissima et intima terræ pars, juxta Ab. Esram, vel מַרְכַּז הָאָרֶץ, *centrum ipsius terræ (ipsi in aperio et propatulo est:)* fœm. הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשׁוֹ, *dilatat sepulchrum animam suam,* id est, seipsum, Ies. V. 14. cum ה paragogico, לִשְׁאוֹלָה, *in sepulchrum usque,* Psalm. IX. 18. et sic cum accentu in ultima præter morem, שְׁאֹלָה, *in sepulchrum,* Gen. XXXVII. 35.

שְׁאֵלָה, f. *petitio:* שְׁאֵלָה אַחַת, *petitionem unam (ego peto abs te,)* 1 Reg. II. 16. affix. אֶת־שְׁאֵלָתִי, *petitionem meam,* 1 Sam. I. 27. hinc contractum, יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ, *det petitionem tuam,* 1 Sam. I. 17. et aliter, תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי, *eveniat petitio mea,* Job. VI. 8. Chald. שְׁאֵלְתָּא, f. *petitio, postulatum,* Dan. IV. 14. apud Rabbinos etiam est *quæstio, interrogatio:* ה השאלה, *He interrogationis,* דרך השאלה, *per modum interrogationis,* et interdum, per metaphoram.

מִשְׁאָלוֹת, f. p. *petitiones:* affix. כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ, *omnes petitiones tuas,* Ps. XX. 6.

שאן Pih. geminatâ tertiâ radicali, שַׁאֲנַן, *tranquillum esse, tranquillè agere.* præter. שַׁאֲנַן מוֹאָב, *tranquillus fuit Moab,* Jer. XLVIII. 11. שַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה, *tranquillus erit à timore mali,* Proverb. I. 33. שַׁאֲנַנוּ, *tranquillè agent,* Job. III. 18.

שַׁאֲנָן, m. *tranquillus:* נָוֶה שַׁאֲנָן, *habitaculum tranquillum,* Ies. XXXIII. 20. aff. וְשַׁאֲנַנְךָ, *et tranquillitas tua,* 2 Reg. XIX. 28. id est, insolentia, ferocia, quam tranquillitas tibi parit. vide et שאה. plural. הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים, *væ tranquillis (in Tzione,)* Amos VI. 1. fœm. נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת, *mulieres tranquillæ,* Ies. XXXII. 9.

שַׁלְאֲנָן, m. *tranquillissimus,* Job. XXI. 23. cum epenthesi ל vel potius, ut Kimchi scribit in lib. Rad. est vox composita ex שָׁלֵו et שַׁאֲנָן et notatur eo summè tranquillus, id est, tranquillissimus.

שָׁאַף *hausit,* propriè aërem vel ventum, *anhelavit, aspiravit,* metaphoricè, *absorbuit, deglutivit.* præter. יִשְׁאַף, *et exhaurit, absorbet,* Job. V. 5. scribitur cum י, sed legitur per ו, שְׁאָפַנִי, *absorbet me,* anhelus persequitur ad deglutiendum me, Psalm. LVI. 2. שָׁאֲפוּ רוּחַ, *haurient ventum,* Jerem. XIV. 6. particip. וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף, *ad locum suum anhelat,* Eccl. I. 5.

שָׁאַר *reliquum esse, super esse:* præter. עוֹד שָׁאַר, *adhuc reliquus est (minimus,)* 1 Sam. XVI. 11. Niph. נִשְׁאַר, *reliquum, residuum esse* vel *fieri, relinqui: superstitem manere, remanere, superesse:* frequenter construitur cum præpos. בְּ, quæ quandoque per *e, ex,* explicanda est. præter. הוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר, *ipse solus est relictus,* Genes. XLII. 38. cum Kametz propter pausam. Anomalum cum epenthesi א, וָאֶשָּׁאֵר אָנִי א, *et reliquus fui ego,* Ezech. IX. 8. pro נִשְׁאַרְתִּי. Kimchi in comment. scribit esse compositum ex præterito

Niphal et futuro Kal. quasi dicere propheta voluerit: cum percutientibus illis videre vellem, מִי נִשְׁאַר, *quis reliquus maneret*, animadverti כִּי אֶשְׁאַר אֲנִי, *quod ego tantùm reliquus essem*. Non dissimile vide in שָׁחָה in Hithpahel וְלֹא נִשְׁאֲרוּ בָם, *neque relinquerentur in eis*, id est, ex eis duo pariter, 1 Sam. XI. 11. Hiph. הִשְׁאִיר, *reliquit, reliquum, residuum, superstitem fecit* vel *reliquit*: præter. הִשְׁאִיר לוֹ, *reliquerunt ei superstitem*, Num. XXI. 35. וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה, *et relinquat post se benedictionem*, Joël. II. 14. futur. וְלֹא נַשְׁאֵר בָּהֶם אִישׁ, *ut non reliquum faciamus ex eis quemquam*, 1 Samuel. XIV. 36.

שְׁאָר, m. *reliquus, reliquum, residuum, reliquiæ*: in constructione non mutatur: וּשְׁאָר עֵץ, *et reliqua ligna*, Ies. X. 19. וּשְׁאָר, *et residuum*, Ies. XIV. 22. וּשְׁאָר רוּחַ לוֹ, *et (nonne) residuum spiritus ipsi?* Mal. II. 15. vide hîc Rabbi Salomonem. Chald. עִם שְׁאָר חַכִּימֵי, *cum reliquis sapientibus (Babyloniæ,)* Daniel. II. 18. וּשְׁאָרָא, *et residuum*, Dan. VII. 7.

שְׁאֵר, m. *caro*, et generaliter, *alimentum*: item *propinquus, propinqua*, de eadem carne vel sanguine existens, et sic eodem genere de utroque sexu dicitur. אָכְלוּ שְׁאֵר עַמִּי, *comedunt carnem populi mei*, Mich. III. 3. אֶל־כָּל־שְׁאֵר, *ad omnem propinquum carnis suæ*, Lev. XVIII. 6. שְׁאֵר אָבִיךָ, *propinqua patris tui est*, ver. 12. aff. לִשְׁאֵרוֹ, *propinquo ejus*, Num. XXVII. 11. שְׁאֵרָהּ, *alimentum ejus*, Exod. XXI. 10. וּשְׁאֵרֶךָ, *et corpus tuum*, Prov. V. 11. sic reddunt propter præcedens nomen carnis, cui synonimum est.

שַׁאֲרָה, fœm. *propinquitas*, שַׁאֲרָה הֵנָּה, *propinquitas sunt*, Lev. XVIII. 17. id est, propinquæ una alteri.

שְׁאֵרִית, f. *residuum, reliquiæ*, semel scribitur contractè absque א, שֵׁרִית, 1 Par. XIII. 38. aff. וּשְׁאֵרִיתוֹ, *et residuum ejus*, Ies. XLIV. 17. contractè ut antè, שֵׁרוּתְךָ, *residuum tuum*, Jer. XV. 11. scribitur cum ו sed legendum per י juxta Masorethas. Chirek sub ת est loco Sægol, pro שֵׁרִיתְךָ simile vide in פוץ inter nomina.

מִשְׁאֶרֶת, fœm. *mactra*: affix. וּמִשְׁאַרְתֶּךָ, *et mactra tua*, Deuter. XXXVIII. 5. plural. וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ, *et in mactras tuas*, Exod. VII. 28.

שְׂאֹר m. *fermentum*: תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם, *amovebitis fermentum è domibus vestris*, Exod. XII. 15.

שְׁבָב m. *fragmentum*: plural. שְׁבָבִים, *fragmenta*, Hos. VIII. 6. verbum שָׁבַב, *frangere*, apud Talmudicos usitatum est.

שָׁבִיב, m. *scintilla*, quasi fragmen ignis dicta, Job. XVIII. 5. Chald. שְׁבִיבָא דִּי נוּרָא, *scintilla* vel *flamma ignis*, Dan. III. 22. plural. שְׁבִיבִין דִּי־נוּר, *scintillæ ignis*, Dan. VII. 9.

שָׁבָה *captivum cepit, duxit, abduxit, deportavit, fecit, tenuit, detinuit.* præterit. אֲשֶׁר שָׁבָה, *quem captivum abduxit*, Jerem. XIV. 14. שָׁבִיתָ שֶּׁבִי, *captivam duxisti captivitatem*, Psalm. LXVIII. 19. part. שֹׁבִים לְשֹׁבֵיהֶם, *captivos capient, captivantes ipsos*, Ies. XIV. 2. futur. per apocopam, וַיִּשְׁבְּ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי, *et captivam fecit ex eo captivam turbam*, Numer. XXI. 1. Niph. præter. כִּי נִשְׁבָּה, *quòd capti-*

vus abduceretur, Gen. XIV. 14. נִשְׁבּוּ, *capti essent*, 1 Sam. XXX. 3.

שְׁבוֹ, m. *achates*, lapis pretiosus, Exod. XXVIII. 19. Judæis Germani, *topazius* est.

שְׁבִי, m. *captivitas, captiva turba, captivorum multitudo:* שְׁבִי צַדִּיק, *captiva turba justi*, Ies. XLIX. 24. בַּשְּׁבִי יֵלֵכוּ, *in captivitatem ibunt*, Jer. XXII. 22. aff. מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם, *de terra captivitatis ipsorum*, Jerem. XLVI. 27. cum Sægol sub שׁ, שֶׁבְיְךָ, *captivitatem tuam*, Jud. V. 12.

שְׁבִיָּה, f. *captiva*, Ies. LII. 2.

שִׁבְיָה, f. *captivitas*, ut antè, 2 Par. XXVIII. 5.

שִׁיבָה, f. idem: const. שִׁיבַת צִיּוֹן, *captivam multitudinem Tzionis*, Psal. CXXVI. 1. formam habet à שׁוּב, quasi reducem captivam turbam dicas. Aliam significationem vide in יָשַׁב.

שְׁבִית, f. *captivitas*, Numer. XXI. 29. affix. אֶת־שְׁבוּתֵנוּ, *captivitatem nostram*, Psal. CXXVI. 4. scribitur cum ו sed legitur per י: plural. cum aff. שְׁבִיתַיִךְ, *captivitatum tuarum*, id est, multitudinis captivorum tuorum, Ezech. XVI. 53.

שְׁבוּת, f. idem, Jerem. XXX. 3. affix. אֶת־שְׁבוּתְךָ, *captivitatem tuam*, Deut. XXX. 3. quædam scribuntur per י in medio, sed legenda per ו, שְׁבִיתֵךְ, *captivitatem tuam*, Thren. II. 14.

שִׁבַּח Pih. *laudavit, laudibus celebravit: item repressit, compescuit:* præter. וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי, *et laudavi ego lætitiam*, Eccles. VIII. 15. futur. תְשַׁבְּחֵם, *reprimis illos*, Psalmus LXXXIX. 10. et sic Prov. XXIX. 11. Chald. præter. שַׁבַּחְתָּ, *laudasti*, Dan. V. 23. וּלְחַי עָלְמָא שַׁבְּחֵת, *et viventem in perpetuum laudavi*, Dan. IV. 31. וְשַׁבַּחוּ לֵאלָהֵי דַהֲבָא, *et laudabant Deos aureos*, Daniel. V. 4. particip. מְשַׁבַּח, *laudo*, etc. לְמֶלֶךְ שְׁמַיָּא, *regem cœlorum*, Dan. IV. 34. notanda constructio cum dativo. Hiph. particip. מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים, *compescens strepitum marium*, Psalm. LXV. 8. Hithp. infinitiv. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ, *ad laudationibus commendandum nos in laude tua*, Psal. CVI. 47.

שַׁבֵּחַ, masc. *laudans*, vim et usum habet participii: שַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים, *laudabam ego mortuos*, Eccl. IV. 2.

שֶׁבַח, m. *laus*, apud Rabbinos usitatissimum.

שֵׁבֶט c. sed m. sæpius, *virga, baculus*, Exod. XXI. 20. Proverb. X. 13. *sceptrum:* לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה, *non recedet sceptrum de Jehuda*, Gen. XLIX. 10. id est, reges et regia autoritas, juxta triplex Targum et Hebræos veteres Talmudicos, Cod. Sanhedrin cap. 1. fol. 5. et Cod. Horajoth cap. 3. fol. 11. ac recentiores, Kimchium. R. Salomon, Aben Esram, R. Abrahamum Hispanum, R. Tanchuma, R. Bechai, R. Mosche ben Nachmam, R. Jitzchack ben Arama, Chaskuni sive R. Chiskia, quos ego vidi, unde frustra sunt, qui aliter interpretantur. item, *tribus*, Deut. XVIII. 1. *stylus, calamus:* מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵר, *trahentes stylo scribæ*, Jud. V. 14. id est, scribentes בְּקוּלְמוֹס, *calamo scriptorio*, ut Chaldæus transfert, estque periphrasis poëtica scribarum, sive doctorum et sapientum: שֵׁבֶט מֹאֶסֶת, *virga spernens*, Ezech. XXI. 15. ubi fœmininum est: aff. שִׁבְטוֹ, *virgam suam*, Prov. XIII. 24. plural. *tribus*, Jos.

XVIII. 2. *tela, spica,* 2 Sam. XVIII. 14. construct. שִׁבְטֵי, *tribus (filiorum Israël,)* Jos. IV. 8. aff. בְּשִׁבְטָיו, *in tribubus ejus,* Psalm. CV. 37. Chald. לְמִנְיַן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, *secundum numerum tribuum Israëlis,* Esr. VI. 17.

שְׁבָט, m. *Schebhat,* nomen mensis undecimi, respondentis Januario nostro, Zach. I. 7.

*שׁבך, quæ hinc esse possint vide in סָבַךְ.

שבל שְׁבִיל, masc. *semita : via,* affix. וּשְׁבִילֶיךָ, *et semita tua,* Psalm. LXXVII. 20. ubi legendum juxta Masorethas שְׁבִילְךָ: plur. construct. שְׁבִילֵי עוֹלָם, *semitæ seculi,* Jerem. XVIII. 15.

שֹׁבֶל, mascul. idem : הֶשְׂפִּי שֹׁבֶל, *denuda (pedes) ad semitam,* Iesaias XLVII. 2. vide XX. 2.

שִׁבֹּלֶת, f. *spica,* Job. XXIV. 24. item *fluxus, fluentum,* Psalm. LXIX. 3, 16. plural. fœm. sub terminatione masculina, שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת, *spicæ tenues,* Gen. XLI. 5.

שִׁבֳּלִים, m. p. *baccæ:* construct. שִׁבֲּלֵי הַזֵּיתִים, *duæ baccæ olivarum,* Zach. IV. 12.

שַׁבְּלוּל, m. *limax,* Psal. LVIII. 9. in Cod. Talmud. Mohed Katon cap. 1. fol. 6. scribit scholiastes ad locum Psalmi : שַׁבְּלוּל est reptile, quod cùm egreditur è concha sua, saliva fluit ab ipso, donec planè liquescat et moriatur. Et in Cod. de Schabbatho, cap. 8. fol. 77.

שבס שְׁבִיסִים, m. p. *reticula,* ornamenta muliebria capitis, juxta R. Salomonem, Ies. III. 18.

שבע שֶׁבַע f. *septem, septies:* שֶׁבַע שָׁנִים, *septem annos,* Gen. V. 7. שֶׁבַע, *septies in die laudavi te,* Psal. CXIX. 164.

שִׁבְעָה, m. idem; item *septimus,* שִׁבְעָה פָרִים, *septem juvencos,* Num. XXIII. 29. שִׁבְעָה שִׁבְעָה, *septem septem,* id est, septena, Gen. VII. 2. בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם, *septimodecimo die mensis,* Gen. VII. 11. semel cum נ epenthetico שִׁבְעָנָה, Job. XLII. 13. construct. לְשִׁבְעַת הַיָּמִים, *septimo dierum,* id est, die septimo, Genes. VII. 10. aff. שִׁבְעָתָם, *septem illi,* 2 Sam. XXI. 9. scribitur cum י redundante, et est quasi à separata forma שִׁבְעַת. dual. שִׁבְעָתַיִם, *septies, septuplum,* idem quod שֶׁבַע, inquit R. Salomon, ut apparet ex Ies. XXX. 26. sic etiam אַרְבַּעְתַּיִם, *quadruplum,* effertur numero duali, ut est in רָבַע: forma autem dualis adhibetur ad differentiam numeri plural. שִׁבְעִים, *septuaginta :* שִׁבְעִים שָׁנָה, *septuaginta annos,* Gen. V. 12. Chald. שִׁבְעָה עִדָּנִין, *septem tempora,* Dan. IV. 13. const. וְשִׁבְעַת יָעֲטוֹהִי, *et septem consiliarius ejus,* Esr. VII. 14.

שְׁבִיעִי, m. *septimus:* בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, *die septimo,* Gen. II. 2. fœm. וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת, *et anno septimo,* Levit. XXV. 4. semel etiam medio י deficiente, וּבַשְּׁבִעִת, *et septimo,* Exod. XXI. 2

שָׁבוּעַ, m. *septimana,* vel dierum ut communiter, vel annorum, ut Dan. IX. 27. const. שְׁבֻעַ זֹאת, *septimanam hujus,* Gen. XXIX. 27. dual. שְׁבֻעַיִם, *septimanæ duæ,* Lev. XII. 5. plur. שָׁבֻעִים שִׁבְעָה, *septimanæ septem,* Dan. IX. 25. constr. שְׁבֻעֵי, vide mox infrà. fœm. וְחַג שָׁבֻעֹת, *et festum septimanarum facies,* Exod. XXXIV. 22. aff. בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם, *in*

septimanis vestris, Numer. XXVIII. 26.

נִשְׁבַּע, Niph. *juravit*. præt. נִשְׁבַּע־בִּי לִי, *juravit mihi*, Gen. XXIV. 7. נִשְׁבַּעְתִּי, *per me juravi*, Gen. XXII. 16. particip. וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ, *et qui jurat per terram*, Iesaias LXV. 16. Hiph. הִשְׁבִּיעַ, *adjuravit*. præt. cum infinit. הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ, *adjurando adjuraverat* (*filios Israëlis*,) id est, jurejurando obstrinxerat, Exod. XIII. 19. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, *adjuro vos*, Cant. II. 7.

שְׁבוּעַ, m. *juramentum, jusjurandum*. plur. const. שִׁבְעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם, *juramenta juramentorum istis sunt*, Ezech. XXI. 23.

שְׁבוּעָה, f. *juramentum, jusjurandum, adjuratio*: בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה לוֹ, *Domini juramenti ipsi*, id est, conjurati, Neh. VI. 18. constr. וּשְׁבֻעַת שֶׁקֶר, *et juramentum falsitatis*, Zach. VIII. 17. aff. וּשְׁבוּעָתוֹ, *et juramenti sui*, Psal. CV. 9. plur. שְׁבֻעוֹת, Hab. III. 9.

שָׂבַע *satiari, saturari, saturum esse*. præt. וְאָכַל וְשָׂבַע, *et comedet et saturabitur*, Deut. XXXI. 20. שָׂבַעְתָּ קָלוֹן, *saturaris ignominiâ*, Hab. II. 16. וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ, *ut saturemini eo*, Joël. II. 19. שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי, *saturata est malis anima mea*, Psalm. LXXXVIII. 4. Pih. imper. שַׂבְּעֵנוּ, *satura nos*, Psal. XC. 14. fut. נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ, *animam suam non saturabunt*, Ezech. VII. 19. Hiph. præter. הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה, *satiat animam appetentem*, Psal. CVII. 9. particip. מַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי, *saturas omne vivens*, Psal. CXLV. 16.

שָׂבֵעַ, m. *satur*, Genes. XXV. 8. constr. שְׂבַע יָמִים, *satur dierum*, Genes. XXXV. 29. plur. שְׂבֵעִים, *saturi*, 1 Sam. II. 5. fœmin. נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה תָּבוּס נֹפֶת, *anima satura calcat favum*, Prov. XXVII. 7.

שָׂבָע, m. *saturitas*, Gen. XLI. 29.

שֹׂבַע m. idem, Exod. XVI. 3. aff. שָׂבְעֲךָ, *ad saturitatem tuam*, Deuter. XXIII. 25.

שָׂבְעָה, f. idem, Ies. LVI. 11. aff. מִבִּלְתִּי שָׂבְעָתֵךְ, *eò quòd non esset satietas tibi*, Ezech. XVI. 28.

שִׂבְעָה, f. idem: construct. שִׂבְעַת לֶחֶם, *saturitas panis*, Ezech. XVI. 49.

שִׁבֵּץ Pih. *tessellatum, ocellatum, intertextum opus fecit*: præterit. וְשִׁבַּצְתָּ, *et tessellatam facies*, Exod. XXVIII. 39. Pyh. partic. מְשֻׁבָּצִים זָהָב, *intexti, impacti auro erunt*, id est, fundis aureis insiti, ver. 20.

שָׁבָץ, masc. *ocellata chlamys*: כִּי אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ, *quia detinuit me hæc ocellata chlamys*, 2 Sam. I. 9.

מִשְׁבְּצָה, f. *ocellatio*: *pala, funda annuli*: plural. מִשְׁבְּצוֹת זָהָב, *fundis aureis*, Exod. XXVIII. 11. מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ, *e ocellationibus auri vestis ejus*, Psal. XLV. 14.

תַּשְׁבֵּץ, masc. *tessella, ocellatio*: כְּתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ, *tunica ocellationis*, Exod. XXVIII. 4. id est, tessellata vel ocellata.

שְׁבַק Chald. *sivit, reliquit, dimisit, remisit*: infin. לְמִשְׁבַּק, *ad relinquendum*, Daniel. IV. 23. imper. שְׁבֻקוּ, *sinite*, Esr. VI. 7. Ithpeh. futur. תִּשְׁתְּבִק, *relinquetur*, Dan. II. 44.

שָׁבַר *fregit, confregit, diffregit.*

effregit, perfregit: item, *vendidit: emit, comparavit annonam,* à nomine שֶׁבֶר, *annona,* quasi annonare dicas. præter. שָׁבַר יְהוָה, *fregit Dominus,* Ies. XIV. 5. infin. לִשְׁבּוֹר אֶל־יוֹסֵף, *ut emerent à Josepho,* Gen. XLI. 57. et אֶל est pro מִן, aut est transpositio verborum, pro venerunt ad Josephum ut emerent. imper. שִׁבְרוּ לָנוּ, *emite, comparate nobis,* Gen. XLIII. 2. fut. וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם, *et vendidit Ægyptiis,* Gen. XLI. 56. אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ, *cibarium emetis ab eis,* Deut. II. 6. וְאֹתוֹ תִשְׁבֹּרוּ, *illud confringetis,* Levit. XI. 33. Niph. præterit. כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט, *quòd confracta fuerit virga,* Iesaias XIV. 29. נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם, *fractus sum ab animo ipsorum,* Ezech. VI. 9. et אֶת est loco מִן, scribit Kimchi. Pih. præterit. שִׁבַּר דַּלְתוֹת, *effregit valvas,* Psalm. CVII. 16. particip. מְשַׁבֵּר סְלָעִים, *confringens petras,* 1 Reg. XIX. 11. Hiph. הִשְׁבִּיר, *vendere.* partic. וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר, *et benedictio erit super caput vendentis,* Prov. XI. 26. et sic Gen. XLII. 6. fut. הַאֲנִי אַשְׁבִּיר, *an ego effringerem matricem?* Ies. LXVI. 9. ad partum aperirem. Significatio à nomine petita est, quod os matricis significat: אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי, *cibum pro argento vendes mihi,* Deuter. II. 28. et ponitur pro תַּשְׁבִּיר לִי, Hoph. præter. הָשְׁבַּרְתִּי, *confractus sum,* Jer. VIII. 21.

שֶׁבֶר, שֵׁבֶר, m. *fractura, fractio, confractio, contritio:* item *annona,* Gen. XLII. 1, 19. quasi famis fractura dicta, ut et aqua sive potus dicitur frangere sitim, Psal. CIV. 11. metaphoricè *explicatio, enucleatio,* quasi rei aut quæstionis difficilis fractio et solutio: aff. וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ, *et pecuniam annonæ ejus,* Gen. XLIV. 2. וְאֶת־שִׁבְרוֹ, *et interpretationem ejus,* Jud. VII. 15. plural. שְׁבָרִים nomen proprium loci, Jos. VII. 5. מִשְּׁבָרִים, *propter confractiones,* Job. XLI. 17. id est, pericula et calamitates. aff. רְפָה שְׁבָרֶיהָ, *cura fracturas ejus,* Psalm. LX. 4. cæterùm grammatici quidam Rabbinorum Chirek breve vocant שֶׁבֶר, ut Ab. Esra, Num. XXXV. 19.

שִׁבָּרוֹן, m. *fractio, contritio,* Jer. XVII. 18. constr. בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם, *cum fractione lumborum,* Ezechiel. XXI. 11.

מַשְׁבֵּר, masc. *matrix, os matricis,* 2 Reg. XIX. 3. juxta Kimchium; Chaldæus et R. Salomon *sellam parturientis* explicat. Dicitur sic à frangentibus doloribus, qui tum mulieri parienti, tum ipsi fœtui in articulo partus obveniunt.

מִשְׁבָּר, m. idem, constr. בְּמִשְׁבַּר בָּנִים, *in matrice filiorum,* Hos. XIII. 13. id est, ore matricis: plural. מִשְׁבָּרִים, *fluctus,* sic dicti, quod se mutuo, vel etiam naves confringant: constr. מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת, *fluctus mortis,* 2 Sam. XXII. 5. aff. כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ, *omnes fluctus tui,* Jon. II. 4.

שִׂבֵּר Pih. *speravit, spectavit, exspectavit, exspectationem habuit:* construitur cum præpos. אֶל vel לְ. præterit. שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ, *exspecto salutem tuam,* Ps. CXIX. 166. futur. אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, *ad te spectant,* Psalm. CXLV. 15.

שֵׂבֶר, m. *exspectatio:* שִׂבְרוֹ, *cujus exspectatio,* Ps. CXLVI. 5. מִשִּׂבְרִי, *ab exspectatione mea,* Psalm. CXIX. 116.

שְׁבַשׁ Chald. *perplexum, attoni-*

tum reddi, obstupescere, conturbari: Ithpah. part. plural. מִשְׁתַּבְּשִׁין, *attoniti,* Dan. V. 9.

שְׁבוּשׁ, Rabbinicè *perplexitas, difficultas, error.*

שָׁבַת *quievit, cessavit:* præterit. כִּי בוֹ־שָׁבַת, *nam in illo quievit,* Gen. II. 3. שָׁבְתָה מַדְהֵבָה, *cessavit aurea,* Ies. XIV. 4. futur. וַיִּשְׁבֹּת, *et quievit,* Gen. II. 2. Niph. וְנִשְׁבַּת מִבְצָר, *et cessabit munitio,* Ies. XVII. 3. וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם, *et cessabunt stercorea idola vestra,* Ezech. VI. 6. Hiph. הִשְׁבִּית, *cessare fecit* vel *sivit, abolevit, sustulit, amovit, removit, summovit:* præt. וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכְּמָרִים, *et abolevit atratos sacrificulos,* 2 Reg. XXIII. 5. וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן זֵדִים, *faciamque ut cesset fastus superborum,* Ies. XIII. 11. futurum, וְאַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם, *et faciam ut cesset è mortalibus memoria ipsorum,* Deuter. XXXII. 26.

שַׁבָּת, c. *cessatio, requies, sabbathum,* dies septimus hebdomadæ cessationi ab operibus destinatus, et synecdochicè *septimana,* à septimo die appellata: quater legitur שַׁבָּת, ut, tradit Masora, Levit. XXV. 6. שֹׁמֵר שַׁבָּת, *custodiens sabbathum,* Ies. LVI. 2. construct. וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ, *eritque requies terræ,* Levit. XXV. 6. aff. שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, *sabbathi in sabbatho suo,* Num. XXVIII. 10. ubi prius in Pathach desinit, cui simile שַׁבַּת שַׁבָּת, *sabbatho sabbatho,* id est, unoquoque sabbatho, 1 Par. IX. 32. וְשַׁבַּתָּהּ, *et sabbathum ejus,* Hos. II. 13. plur. שַׁבָּתוֹת, *sabbatha, septimanæ:* constr. שַׁבְּתֹת שָׁנִים, *septimanas annorum,* Lev. XXV. 8. affix. אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ, *sabbatha sua,* Lev. XXVI. 34.

שֶׁבֶת, m. *cessatio:* שֶׁבֶת מֵרִיב, *cessatio à lite,* Prov. XX. 3. שָׁבֶת, *cessatio,* Ies. XXX. 7. possint hæc etiam esse infinitivus à יָשַׁב, *sedere, manere.* aff. שִׁבְתּוֹ, *cessationem ejus,* Exod. XXI. 19.

שַׁבָּתוֹן, m. *quies, requies, cessatio:* שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, *quies sabbathum sanctum erit,* Exod. XVI. 23. שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן, *sabbathum quietis,* Exod. XXXV. 2.

מִשְׁבַּתִּים, m. p. *cessationes:* affix. עַל־מִשְׁבַּתֶּהָ, *propter cessationes ejus,* Thren. I. 7.

שְׂגָא שְׂגָה, Chald. *crescere, multiplicari, augeri:* futur. לְמָה יִשְׂגֵּא, *ad quid cresceret?* Esræ IV. 22. שְׁלָמְכוֹן יִסְגֵּא, *pax vestra multiplicetur,* Dan. III. 31. quædam exemplaria illic שׂ habent loco ס. Hinc Hebraicè futur. יִשְׂגֶּה, *crescit, augetur,* Job. VIII. 7, 11. Pih. geminatis literis, futur. תְּשַׂגְשֵׂגִי, *facies ut crescat* vel *adolescat,* Ies. XVII. 11. Hiph. præter. הִשְׂגּוּ, *auxerunt,* Ps. LXXIII. 12. particip. מַשְׂגִּיא, *augens,* Job. XII. 23. futur. תַּשְׂגִּיא, *amplificabis,* Job. XXXVI. 24.

שַׂגִּיא, m. *amplus,* Job. XXXVI. 26. Chald. וִיקָר שַׂגִּיא, *et gloriam multam,* Dan. II. 6. plur. מַתְּנָן רַבְרְבָן שַׂגִּיאָן, *munera magna et ampla,* Dan. II. 48. et adverbialiter, שַׂגִּיא בְּאֵשׁ, *vehementer malum visum fuit,* vel *displicuit,* Dan. VI. 15. שַׂגִּיא מִתְבְּהַל, *valdè conturbatus fuit,* Dan. V. 9.

שָׂגַב *exaltari, extolli, altum, editum esse: roborari, robustum esse:* præter. שָׂגְבוּ יֶשַׁע, *extollantur salute,*

Job. V. 11. אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ, *quæ robustior nobis fuerit,* Deut. II. 36. Niph. præter. וְנִשְׂגָּב, *editusque erit,* Ies. II. 11. part. נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, *exaltatum est nomen ejus,* Ies. XII. 4. Pih. futur. אֲשַׂגְּבֵהוּ, *extollam,* vel *roborabo eum,* Psalm. XCI. 14. Pyh. futur. יְשֻׂגָּב, *in edito collocatur,* Proverb. XXIX. 25. Hiph. fut. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ, *roborat, extollit virtute sua,* Jobæ XXXVI. 22.

מִשְׂגָּב, masc. *locus editus, munitio, arx edita :* מִשְׂגָּב לָנוּ, *locus editus est nobis,* Psalm. XLVI. 8. construct. מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ, *locum editum murorum tuorum,* Iesaias XXV. 12. affix. מִשְׂגַּבִּי, *munitio edita mea,* Psal. LIX. 10.

שָׁגַג *erravit ;* præt. עַל־שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג, *super errore quo erravit,* Lev. V. 18. part. אֲנִי שֹׁגֵג, *ego errabam,* Psal. CXIX. 67. fœm. הַשֹּׁגֶגֶת, *quæ erravit,* Num. XV. 28.

שְׁגָגָה, f. *error ; peccatum ex ignorantia,* Num. XV. 28.

מְשׁוּגָה, fœm. idem : affix. אִתִּי תָּלִין מְשׁוּגָתִי, *mecum morabitur error meus,* Job. XIX. 4. quod formam a שׁוּג habet.

שָׁגָה *erravit, aberravit, oberravit :* præter. וּמַה־שָּׁגִיתִי *et in quo erraverim,* Job. VI. 24. partic. וְכָל־שֹׁגֶה בּוֹ, *et quisquis oberrat in eo,* Prov. XX. 1. Hiph. particip. מַשְׁגֶּה עִוֵּר, *errare faciens cœcum,* Deuteron. XXVII. 18.

שְׁגִיאוֹת, f. p. *errores :* שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין, *errores quis intelligit,* Psalm. XIX. 13.

שִׁגָּיוֹן, m. *cantio erratica,* Psalm. VII. 1. id est, varia, quæ omnibus rationibus musicæ decantabatur simul. Vocabulum musicum est, cujus ratio Hebræis ignota: plural. fœmin. שִׁגְיֹנוֹת, *odæ erraticæ* vel *mixtæ,* Hab. III. 1.

*שָׂגָה, vide suprà in שָׂגָא.

שגח Hiph. הִשְׁגִּיחַ, *prospexit, respexit, consideravit :* præt. הִשְׁגִּיחַ, *prospicit in omnes habitatores terræ,* Psal. XXXIII. 14. particip. מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחֲלֹּנוֹת, *prospiciens e fenestris,* Cant. II. 9. fut. אֵלֶיךָ יַשְׁגִּיחוּ, *ad te respicient,* Ies. XIV. 16.

הַשְׁגָּחָה, f. *providentia Dei,* apud Rabbinos.

שָׁגַל *vitiare, violare mulierem.* Verbum est, Hebræis actum venereum propriissimè denominans, ac proinde pronunciatu obscœnum in communi sermone ipsis habitum. Unde Masorethæ verbum שָׁכַב, *cubuit ; concubuit,* pro eo legendum substituerunt, quomodo Germani dicunt beyschlaffen, beyliegen, (*to lie with.*) Similem correctionem vide infrà in שׁין. futur. יִשְׁגָּלֶנָּה, *vitiabit eam,* Deut. XXVIII. 30. legendum יִשְׁכָּבֶנָּה, *cubabit cum ea,* Niph. fut. וּנְשֵׁיהֶם תִּשָּׁגַלְנָה, *et fœminæ eorum vitiabuntur,* legendum תִּשָּׁכַבְנָה, *concubitu violabuntur,* Iesaias XIII. 16. idem, Zach. XIV. 2. Pyh. præterit. אֵיפֹה לֹא שֻׁגַּלְתְּ, *ubi non fueris vitiata,* legendum, שֻׁכַּבְתְּ, Jer. III. 2.

שֵׁגָל, f. *conjux, uxor,* appellatione honesta, ut sponsæ vocabulum Germanis, cujus verbum obscœnum. Dicitur autem tantùm de Augusta sive regina aut regia conjuge. נִצְּבָה שֵׁגָל, *assistit conjux ad dexteram tuam,* Ps. XLV. 10. vide etiam Neh. II. 6. et utrobique in Venetis magnis scribitur cum Pathach. Chald. plural. cum

affix. שִׁגְלָתֵהּ וּלְחֵנָתֵהּ, *uxores ejus et concubinæ ejus*, Dan. V. 2. שֵׁגְלָתָךְ, *uxores tuæ*, ver. 23.

שׁגע Pyh. particip. מְשֻׁגָּע, *amens, demens*, Deuter. XXVIII. 34. plur. חֲסַר מְשֻׁגָּעִים אָנִי, *careóne amentibus ego?* 1 Samuel. XXI. 16. Hithp. part. מִשְׁתַּגֵּעַ, *insanum, amentem agens*, 1 Sam. XXI. 15. infinitiv. לְהִשְׁתַּגֵּעַ, *ut amentem agat coram me*, ver. 16.

שִׁגָּעוֹן, m. *amentia*, Deut. XXVIII. 28.

שׁגר שֶׁגֶר, m. *fœtus:* propriè emissum vel emissio. Nam verbum שְׁגַר in Targum et apud Rabbinos *mittere, emittere:* const. שְׁגַר אֲלָפֶיךָ, *fœtui boum tuarum*, Deut. VII. 13.

שֶׁגֶר, masc. idem: כָּל־פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה, *omnem apertionem fœtus jumenti*, Ex. XIII. 12. id est, omnem primogenitum fœtum.

שׁד m. *mamma:* חָלְצוּ שַׁד, *extrahunt mammam*, Thren. IV. 3. id est, extractam præbent, metaphora à lactantibus. dual. וְיֹנְקֵי שָׁדָיִם, *sugentes ubera*, Joël. II. 16. constr. שְׁדֵי אִמִּי, *ubera matris meæ*, Cant. VIII. 1. affix. בֵּין שָׁדַי, *inter ubera mea*, Cant. I. 13.

שֹׁד, m. idem, Ies. LX. 16. מִשֹּׁד, *ab ubere*, Job. XXIV. 9. aliam significationem vide in seq. rad.

שַׁד, vide in seq. rad.

שׁדד *vastavit, devastavit:* præt. וְשָׁדְדוּ אֶת־גְּאוֹן, *et vastabunt fastum (Ægypti,)* Ezech. XXXII. 12. אֲשֶׁר שַׁדּוּנִי, *qui vastarunt me*, Psal. XVII. 9. futur. in Schurek loco Cholem, יָשׁוּד, *vastabit*, Psalm. XCI. 6. vide simile in רָנַן. Cum affix. וְשַׁדֵּם, *vastabit eos*, quod legitur, יְשָׁדֵּם, Prov. XI. 3. Niph. præter. שָׁדוֹד נְשַׁדֻּנוּ, *vastando vastati sumus*, Mich. II. 4. Kibbutz est loco Cholem. Pih. partic. מְשַׁדֶּד־אָב, *devastans patrem*, Prov. XIX. 26. futur. יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם, *vastabit statuas eorum*, Hos. X. 2. יְשָׁדְדֵם, *vastabit eos*, Jer. V. 6. ubi Cholem propter affixum correptum est. Pyh. præter. שֻׁדַּד, *vastatus est*, Ies. XV. 1. et integrè שֻׁדְּדָה, *vastata est (Nineve,)* Nah. III. 7. Hoph. futur. וְכָל־מִבְצָרַיִךְ יוּשַּׁד, *et quæque munitionum tuarum vastabitur*, Hos. X. 14.

שֹׁד, m. *vastator*, Ies. XVI. 4. et substantivè, *vastitas, vastatio*, Ies. XXII. 4. Hos. VII. 13. aliam significationem vide in præcedenti Rad.

שֵׁד, m. *dæmon*, quasi vastator dictus: plur. יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים, *sacrificaverunt dæmonibus*, Deut. XXXII. 17.

שִׁדָּה, f. *symphonia*, sic dicta, quòd voces pares et impares, soni contrarii et similes se ita invicem gratâ mixturâ et temperamento frangant et vastent, ut inde concinnum melos, concordiaque discors oriatur: שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת, *symphonia et symphonias*, id est, omnis generis symphonias, Eccl. II. 8. hanc Kimchi in lib. Radicum omnibus aliis interpretationibus præfert.

שַׁדַּי, masc. *præpotens, omnipotens* Gen. XVII. 1. est unum ex nominibus Dei à potentia ejus desumpti. Quâ enim potentiâ omnia creavit, eâdem omnia vastare et in nihilum redigere potest. Hinc et Judæi in versione Hebræo-Germanica Allmechtig, (*Almighty*) reddunt. LXX in hunc sensum sæpè reddiderunt παντοκράτωρ, et Job. VIII. 3. ὁ τὰ πάντα ποιήσας. Aben. Esra תַּקִּיף, *fortem, potentem* explicat. R. Salo-

mon vult illud idem esse quod דַּי, *sufficiens*, ad omnia scil. præstanda; et qui talis, is rectè etiam dicitur *omnipotens*. vide דַּי.

שִׂדֵּד Pih. *occavit*: futur. יְשַׂדֵּד עֲמָקִים, *an occaret valles*, Job. XXXIX. 10. וִישַׂדֵּד אַדְמָתוֹ, *occabit terram suam*, Ies. XXVIII. 24.

שִׂדִּים, *Siddim*, nomen proprium vallis, Gen. XIV. 3.

שָׂדֶה m. *ager*, tam cultus et sativus, quàm pascuosus, ut scribit, Kimchi Josh. VIII. 24. uterque habitationi hominum inservit; unde et pro terra aliqua vel regione sumitur, quàm homines incolunt. אֶל־שָׂדֶה טוֹב, *in agro bono*, Ezech. XVII. 8. constr. בִּשְׂדֵה מוֹאָב, *in agro Moab*, Genes. XXXVI. 35. aff. בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ, *in extremitate agri sui*, Gen. XXIII. 9. שָׂדְךָ, *agrum tuum non seres*, Levit. XIX. 19. est à שָׂדַי pro שָׂדֶה juxta Kimchium, Psalm. XCVI. 12. Ies. LVI. 9. similem formam vide in הָרַר in הַר: plural. שָׂדִים unde constr. עַל־שְׂדֵי חֶמֶד, *super agros desiderii*, Ies. XXXII. 12. aff. לֵךְ עַל־שָׂדֶיךָ, *ito in agros tuos*, 1 Reg. II. 26. fœmin. וּמִן־הַשָּׂדֹת, *et de agris*, Exod. VIII. 9. constr. וּמִשְּׂדוֹת, *et de agris* (*Gebah*,) Neh. XII. 29. aff. בִּשְׂדֹתָם, *in agris eorum*, Neh. XI. 25.

שדם שְׁדֵמָה, f. *ager, arvum uredine tactum*, Ies. XXXVII. 27. idem quod שְׁדֵפָה, 2 Reg. XIX. 26. per commutationem מ et פ, quæ sunt literæ homogeneæ, ut Hebræi scribunt: pluraliter in genere sumitur pro agris vel arvis, sive frumentum sive vinum proferant, unde et *vites* significat. Ob generalem hunc usum masculinè usurpatur: וּשְׁדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל, *et agri non fecit cibum*, Habac. III. 17. id est, nullus agrorum. construct. שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן, *vites Chesbon*, Ies. XVI. 8. R. Salomon, *arva, agri*, et sic quoque, Deuteron. XXXII. 32. accipit.

שדף שְׁדֻפוֹת, f. *adustæ, uredine tactæ*, Gen. XLI. 27. item ver. 6. est participium Pahul.

שְׁדֵפָה, f. *adustio, uredo segetum*, 2 Reg. XIX. 26.

שִׁדָּפוֹן, m. idem, 1 Reg. VIII. 37.

שְׁדַר Chald. *mittere*: Ithpah. הִשְׁתַּדַּר, *conari, satagere, contendere, operam dare*, et ponitur pro הִשְׁתַּדֵּל quod propriè illud significat, ל et ר inter se permutatis, scribit Elias in suo Methurgeman. part. הֲוָה מִשְׁתַּדַּר, *erat satagens*, Daniel. VI. 15.

אֶשְׁתַּדּוּר, m. *conspiratio, rebellio*: אֶשְׁתַּדּוּר עָבְדִין, *conspirationem faciunt*, Esr. IV. 15. Rectum est, scribit Kimchi in lib. Radicum; esse hoc significatione mittendi: nam rebellare conantes, frequenter et inter se et ad eum, ad quem deficere volunt, vel a quo auxilium sperant, nuncios missitant.

*שדר שְׂדֵרוֹת, vide סֵדֶר.

שֶׂה c. sed m. sæpius, *pecus*, parva propriè, et sæpe est singulare, *agnus, hœdus*, כָּל־שֶׂה נָקֹד, *omnem pecudem punctis respersam*, Genes XXX. 32. *agnus integer*, Exod. XII. 5. fœm. שֶׂה פְזוּרָה, *pecus dispersa*, Jer. L. 17. construct. שֵׂה כְשָׂבִים, *pecudes ovium*, וְשֵׂה עִזִּים, *et pecudes caprarum*, Deuter. XIV. 4. affix. אֶת־שֵׂיוֹ, *pecudem ejus*, Deuteron. XXII. 1. שֵׂיֵהוּ, *pecus suum*, 1 Sam.

XIV. 34. hinc videtur esse שֹׂחָה pro שִׂיָה formæ גֵּאָה.

שהד שָׂהֵד, m. *testis, testificator:* affix. וְשָׂהֲדִי בַּמְּרוֹמִים, *et testificator meus in excelsis est,* Job. XVI. 19. diversimodè in exemplaribus punctatum est. Quædam habent שָׂהֲדִי quasi a שָׂהֵד: alia, שָׂהֲדִי quasi a שֹׂהַד formæ קֹדֶשׁ. præstat שָׂהֵד, formæ אָבֵל. origine Chaldæum est: nam סְהַד, *testari,* in Targum frequens, et inde nomen sequens.

שָׂהֲדוּתָא, f. Chald. *testimonium:* יְגַר שָׂהֲדוּתָא, *acervus testimonii,* Genes. XXXI. 47. nomen proprium cumuli lapidum, quem Laban Syrè vel Chaldaicè sic appellavit.

שֹׁהַם m. *sardonyx,* lapis pretiosus, Exod. XXV. 7. quibusdam *onyx* est.

*שַׂהֲרֹנִים שהר, vide in סַהַר.

שָׁוְא m. *vanitas, vanum, falsitas, falsum, mendacium:* et adverbialiter, *frustra, in vanum:* אַל־יַאֲמֵן בַּשָּׁו, *ne credat vanitati,* כִּי שָׁוְא, *nam vanitas (erit compensatio ejus,)* Job. XV. 31. prius scribitur defectivè absque א: עֵד שָׁוְא, *testimonium falsitatis,* Deuteron. V. 20. לַשָּׁוְא, *in vanum,* Exod. XX. 7. vide et Jerem. II. 30. Kimchi monet esse formæ מָוֶת, et dicendum שָׁוְא, sed ultima vocalis correpta in Scheva, ut in חֵטְא, *peccatum,* pro חֵטְא.

שׁוּב *reverti, redire, convertere se, converti: avertere se* vel *averti, recedere, retroagi,* pro diversa structura. Construitur absolutè et cum præposit. מֵאַחֲרֵי, אַחֲרֵי vel מִן, אֶל, ל, quibus motus, vel ad aliquem, vel ab aliquo, significatur. Sæpè etiam transitivum est, *restituit, reduxit, redire fecit.* Sunt et qui interdum pro *quietum esse, requiescere* exponant, ut Psalm. XXIII. 6. Num. X. 36. præterit. שָׁב אֶת־שְׁבוּת, *restituit captivitatem,* Job. XLII. 10. et sic Soph. II. 7. שַׁבְתָּ שְׁבִית, *reduxeras captivam turbam,* Psal. LXXXV. 2. וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, *reversusque fuero in pace,* Gen. XXVIII. 21. שַׁבְתֶּם, *aversi istis,* Numer. XIV. 43. fœmin. וְשָׁבַת לַנָּשִׂיא, *et revertetur ad principem,* Ezech. XLVI. 17. in ת ad formam Chaldaicam. Simile vide in אָזַל. infinit. בְּשׁוּב יְהוָה, *in reducere,* hoc est, *quum reducere Dominus,* Ps. CXXVI. 1. בְּשׁוּב, *quum avertit se justus,* מִצִּדְקָתוֹ, *à justitia sua,* Ez. XVIII. 26. fut. אִם יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב, *si convertatur, nónne revertetur?* Jer. VIII. 4. id est, si populus convertatur a malitia sua, annon convertetur etiam Deus ab ardore iræ suæ? Kimchi et R. Sal. Pih. שׁוֹבֵב, *reverti fecit, convertit, restituit, reduxit: avertit, pervertit, perversum reddidit:* præt. וְשֹׁבַבְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל, *faciam ut revertatur Israël,* Ies. L. 19. שׁוֹבְבָתֶךְ, *perversum reddidit te,* Ies. XLVII. 10. partic. מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת, *restituens semitas,* Ies. LVIII. 12. futurum, נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב, *animam meam reverti facit,* Psal. XXIII. 3. id est, recreat, revocat, quietam efficit: תְּשׁוֹבֵב לָנוּ רְצוֹנְךָ, *redire facias nobis benevolentiam tuam,* Psalm. LX. 3. Pyh. particip. מְשׁוֹבֶבֶת מֵחֶרֶב, *reducem à gladio,* Ezech. XXXVIII. 8. id est, cujus habitatores reversi sunt ex captivitate, in quam deportati erant gladio inimici, R. Salom. in eundem sensum Chaldæus. Hiph. הֵשִׁיב, *redire, reverti fecit, reduxit, retulit, reportavit, reposuit; reddidit, restituit, rependit; retorsit, retudit; convertit, avertit; respondit.* præterit.

וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב, *et facultates illius reduxit*, Genes. XIV. 16. הֵשִׁיב עָלֶיךָ, *convertit in te*, 2 Samuel. XVI. 8. וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ, *reducas in animum tuum*, Deut. IV. 39. וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר, *et reddam vobis verbum*, Num. XXII. 8. id est, respondebo. Constructio cum accusativo personæ, sic Jos. XIV. 7. et sæpè cum aff. וְהוֹשְׁבוֹתִים, *et tranquillè collocabo vos*, Zach. X. 6. composita vox ex הוֹשַׁבְתִּי à יָשַׁב, et hinc הֲשִׁבוֹתִי. Hoph. præt. הוּשַׁב כַּסְפִּי, *redditum est argentum meum*, Genes. XLII. 28. particip. וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב, *et pecuniam restitutam*, Gen. XLIII. 12. futur. וַיּוּשַׁב, *et reductus est* (*Moses*,) Exod. X. 8. (שׁוּב, *adhuc, ampliùs, præterea, porrò*, apud Rabbinos.)

שׁוּבָה, f. *reversio, quies*, juxta quosdam, Ies. XXX. 15.

שִׁיבָה, vide in שָׁבָה.

שׁוֹבָב, m. *aversus*, Ies. LVII. 17. plural. בָּנִים שׁוֹבָבִים, *filii aversi*, Jer. III. 14. fœm. הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה, *O filia aversa*, Jer. XXXI. 22. cum Tzere sub ב, quasi a masc. שׁוֹבֵב.

מְשֻׁבָה, f. *aversa*, Jer. III. 12. et substantivè, *aversio*, Jerem. VIII. 5. constr. מְשׁוּבַת פְּתָיִם, *perversitas fatuorum*, Prov. I. 32. juxta Chaldæum; vel juxta Ab. Esram et R. Levi, *requies*, otiosa prosperitas quâ ad nova peccata subinde alliciuntur: aff. לִמְשׁוּבָתִי, *ad aversionem meam*, Hos. XI. 7. id est, propter aversionem à me, ubi Aben Esra scribit: משובה לעולם לגנאי, id est, vocabulum משובה, *semper ignominiosè accipitur*, id est, non conversionem in bonum, sed aversionem in malum, significat. plural. מְשֻׁבֹתֵיהֶם, *aversiones ipsorum*, Jer. V. 6.

תְּשׁוּבָה, f. *reditus, regressio, responsio*: constr. לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה, *in reditu anni*, 2 Sam. XI. 1. id est, anno vertente: plural. cum affix. וּתְשׁוּבֹתֵיכֶם, *et responsiones vestræ*, Job. XXI. 34. Rabbinis etiam est *resipiscentia*.

שׂוּב *canescere*. præter. זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי, *senui et incanui*, 1 Samuel. XII. 2.

שָׂב, masc. *canus*, Job. XV. 10. Chald. plural. emphat. שְׁאֵלְנָא לְשָׂבַיָּא, *interrogavimus seniores illos*, Esr. V. 9. constr. עַל שָׂבֵי יְהוּדָיֵא, *super senes Judæorum*, ver. 5.

שֵׂיב, m. *canities*: affix. מִשֵּׂיבוֹ, *propter canitiem ejus*, 1 Reg. XIV. 4. fœmin. מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם, *coram canitie assurgito*, Lev. XIX. 32. aff. אֶת שֵׂיבָתוֹ, *canitiem ejus*, 1 Reg. II. 9. Kimchi ad locum Samuelis scribit, השיבה יותר מהזקנה, *canities plus est quam senectus*. Nam ut in פרקי אבות, *capitulis patrum*, cap. 5. scribunt; בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה, *filius sexaginta annorum, ad senectutem, filius septuaginta annorum, ad canitiem pervenit*. postea fit יָשִׁישׁ, *decrepitus*.

*שׂוּג, vide in סוּג.

*שׁוֹדֵד יָשׁוּד שׁוּד, vide in שָׁדַד.

שׂוּד *linere, oblinere*: præterit. וְשַׂדְתָּ אוֹתָם בַּשִּׂיד, *et oblines eos calce*, Deut. XXVII. 4.

שִׂיד, m. *calx*, ut in præced. loco, et Amos II. 1.

שָׁוָה *æquari, adæquari, æqualem esse*: *utile esse, prodesse, convenire, expedire*. construitur cum præpos. ב et ל. præterit. וְלֹא שָׁוָה לִי, *et non profuerat mihi*, Job. XXXIII. 27. particip. וְלַמֶּלֶךְ אֵין שֹׁוֶה, *et regi non est utile*, Esth. III. 8. futur. פֶּן־

תִּשְׁוֶה־לּוֹ, *ne adæquêris ei*, Proverb. XXVI. 4. לֹא יִשְׁווּ־בָהּ, *non possunt æquari ei*, Prov. III. 15. Niph. vide in Hithpah. Pih. שִׁוָּה, *æquavit; posuit, composuit, disposuit, proposuit*, ex significatione Chaldaica: præter. שִׁוִּיתִי, *proponebam*, Ies. XXXVIII. 13. particip. מְשַׁוֶּה רַגְלַי, *disponens pedes meos*, 2 Sam. XXII. 34. Chald. præter. עִם־חֵיוְתָא שַׁוִּי, *cum bestiis posuit, ad bestias applicuit*, Dan. V. 21. Hiph. מָה אַשְׁוֶה־לָּךְ, *quid æquabo tibi*, Thren. II. 13. וְתַשְׁווּ, *et æquabitis*, Ies. XLVI. 5. Hithp. נִשְׁתָּוָה, *æquatur*, Prov. XXVII. 15. forma composita ex Niphal et Hithpahel; simile in כַּפֵּר, Chald. futur. וּבַיְתֵהּ נְוָלִי יִשְׁתַּוֵּה, *et domus ejus sterquilinium ponatur*, Dan. III. 29.

שׁוּחַ *inclinari, propendere:* præterit. fœm. כִּי שָׁחָה אֶל מָוֶת בֵּיתָהּ, *nam propendet ad mortem domus ejus*, Prov. II. 18. R. Joseph à שָׁחָה deducit, pro *deprimitur, incurvat se, inclinat ad mortem domus ejus*, sensu eodem, nihil obstante quòd sit penacutum. Atque sic manet convenientia generis inter verbum, et nomen בַּיִת, quod semper masculinum est: si verò sit à שׁוּחַ, tunc est fœmininum, et genere discrepat à masculino בַּיִת.

שׁוּחָה, *fossa, fovea*, Jer. XVIII. 20. שׁוּחָה עֲמֻקָּה, *fossa profunda*, Prov. XXII. 14. וְשׁוּחָה, *et foveæ*, Jer. II. 6.

שִׁיחָה, f. idem, Ps. LVII. 7. plur. שִׁיחוֹת, Ps. CXIX. 85.

שׂוּחַ *meditari, eloqui.* Tribuitur enim animo et ori. infin. לָשׂוּחַ, *ad meditandum*, Gen. XXIV. 63. id est, לְצַלָּאָה, *ad orandum*, ut Chaldæus reddit, Pih. futur. אֲשׂוֹחֵחַ, *meditabor*, Psalm. CXLIII. 5. אֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ, *generationem ejus quis eloquetur*, Ies. LIII. 8. Hiph. הֵשִׂיחַ, *meditari, colloqui, confabulari, eloqui:* imper. שִׂיחַ לָאָרֶץ, *loquere ad terram, alloquere terram*, Job. XII. 8. שִׂיחוּ, *colloquimini*, Ps. CV. 2. futur. אָשִׂיחָה בְּפִקֻּדֶיךָ, *meditabor præcepta tua*, Ps. CXIX. 78.

שִׂיחַ, masc. *meditatio, colloquium: querimonia, querela, oratio querula:* כִּי שִׂיחַ לוֹ, *nam colloquium ipsi*, 1 Reg. XVIII. 27. affix. שִׂיחוֹ, *meditationem vel orationem suam*, Psalm. CII. 1. aliam significationem vide infrà suo loco proprio.

שֵׂחַ, m. idem: aff. מַה־שֵּׂחוֹ, *quæ sit meditatio sua*, Amos IV. 13.

שִׂיחָה, f. idem, Psalm. CXIX. 99. aff. כָּל־הַיּוֹם שִׂיחָתִי, *totâ die meditatio mea*, Psal. CXIX. 97.

שׁוּט *itare, circuire, peragrare, discurrere, percurrere, cursitare:* præter. שָׁטוּ הָעָם, *itabant populus*, Num. XI. 8. infinit. מִשּׁוּט בָּאָרֶץ, *à peragrando per terram*, Job. I. 7. בְּשׁוֹט לָשׁוֹן, *quum discurrit lingua* scil. maledica, Job. V. 21. Ab. Esra, et R. Levi: aut, *quum flagellat lingua*, significatione à nomine שׁוֹט petita. imper. שׁוּט־נָא, *discurre nunc*, 2 Sam. XXIV. 2. futur. וַיָּשֻׁטוּ, *et cùm discurrissent*, ver. 8. Pih. partic. מְשׁוֹטְטִים, *peragrantes universam terram*, Zach. IV. 10. imper. שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת, *percurrite plateas*, Jer. V. 1. Hithp. imp. וְהִתְשׁוֹטַטְנָה בַּגְּדֵרוֹת, *cursitate per septa*, Jer. XLIX. 3.

שׁוֹט, m. *flagellum, scutica*, à circumagendo, שׁוֹט שׁוֹטֵף, *flagellum*

inundans, Ies. XXVIII. 15. id est, plaga erumpentis torrentis instar, terram pervadens, R. Salomon. Scribitur autem cum י, sed juxta Masorethas legendum per ו: שׁוֹט, לַסּוּס, *flagellum equo,* Prov. XXVI. 3. בְּשׁוֹט, vide in principio radicis: plural. יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים, *castigavit vos scuticis,* 1 Reg. XII. 11.

שׁוֹטֵט, m. *flagellum, scutica,* Ies. XXIII. 13.

שָׁט, masc. *remex, qui remos agit,* plur. הָיוּ שָׁטִים לָךְ, *fuerunt remiges tibi,* Ez. XXVII. 8. הַשָּׁטִים אוֹתָךְ, *remiges tui,* ver. 26. Kimchi in lib. Rad. vult אוֹתָךְ idem hîc esse, quod antea לָךְ, pro *remiges tibi,* id est, remiges tui. In Comment. exponit שָׁאטִים, *deprædantes,* quomodo et Chaldæus explicat. Quidam volunt esse particip. Kal. *remis agentes te.*

שַׁיִט, m. *remus:* אֳנִי־שַׁיִט, *navis remi,* id est, impulsa remis, Iesaias XXXIII. 21.

מָשׁוֹט, m. idem, Ez. XXVII. 29.

מִשּׁוֹטִים, m. p. *remi:* מִשּׁוֹטָיִךְ, *remos tuos,* Ezech. XXVII. 6.

שׂוּט *declinare:* particip. שָׂט, *declinans:* plural. constr. וְשָׂטֵי כָזָב, *et declinantes ad mendacium,* Psalm. XL. 5.

שֵׂטִים, vide in שׂטה.

שׂוּךְ *sepivit, obsepivit:* præterit. שַׂכְתָּ בַעֲדוֹ, *sepivisti circa eum,* Job. I. 10. part. שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ, *obsepio viam tuam,* Hos. II. 8. Pih. futur. תְּשֹׂכְכֵנִי, vide in סָכַךְ.

שׂוֹךְ, m. *sepes:* aff. שֻׂכּוֹ, *sepem suam,* Thren. II. 6. cum Dagesch loco vocalis longæ: vel est à סָכַךְ: vide illic.

שׂוֹכָה, f. *ramus,* à sepimentis, quibus adhibetur: construct. שׂוֹכַת עֵצִים, *ramos arborum,* Jud. IX. 48. aff. שׂוֹכֹה, *ramum suum,* ver. 49. contractè pro שׂוֹכָתוֹ, cui simile vide in צִוֹּר in fine radicis.

מְסוּכָה, מְשׂוּכָה, f. *sepimentum:* מִמְּסוּכָה, *præ sepimento,* Mich. VII. 4. construct. כִּמְשֻׂכַת חָדֶק, *sicut sepimentum spinæ,* hoc est, spinosum, Prov. XV. 19. aff. מְשׂוּכָתוֹ, *sepem ejus,* Ies. V. 5.

שִׂכִּים, m. p. *vepres, spinæ,* à sepimentis, Dagesch autem est euphonicum loco vocalis longæ, pro שׂוֹכִים, aut radix ponenda שָׂכַךְ, fœminin. בְּשֻׂכּוֹת, *spinis,* metaphoricè *hamis, harpagonibus,* Job. XL. 31. et sic alia spinarum vocabula ad hamos transferuntur, ut est in סִיר et חוֹחַ.

שׁוּל m. *fimbria:* plur. constr. עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל, *super fimbrias pallii,* Ex. XXVIII. 34. aff. עַל־שׁוּלָיו, *super fimbrias ejus,* ver. 33.

שׁוּם m. *allium:* plural. וְאֵת־הַשּׁוּמִים, *et alliorum,* Num. XI. 5.

שׁוּם Chaldaicum, vide in שֵׁם.

שׁוּם Rabbinicè, *ullus, aliquis:* et עַל שׁוּם מה, *quamobrem, quare?* עַל שׁוּם שלא, *propterea quod non.* משׁוּם הכי, *propterea,* מִשּׁוּם, *propter: quia.*

שׂוּם *posuit, apposuit, composuit, disposuit, imposuit, interposuit, proposuit, reposuit: statuit, constituit, collocavit.* construitur cum accus. et præp. עַל, אֶל, ל, ב. præt. שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ, *posuit super humerum ejus, humero ejus imposuit,* Gen. XXI. 14. וְשַׂמְתָּ, *et pones (verba hæc)* בְּפִיו, *in ore ipsius,* Exod. IV. 15. Chald. præter. שָׂם,

posuit, Dan. VI. 14. שָׂמֵהּ, *constituerat eum,* Esr. V. 14. שָׂמְתְּ טְעֵם, *proposuisti, edictum,* Dan. III. 10. שָׂמֶת טְעֵם, *constitui legem,* Esr. VI. 12. part. Pahul sive Pehil, וּמִנִּי שִׂים טְעֵם, *a me igitur proponitur edictum,* Dan. III. 29. imper. שִׂימוּ טְעֵם, *proponite consilium,* Esr. IV. 21. Hiph. part. מֵשִׂים, *apponens, disponens,* Job. IV. 20. infin. לְבִלְתִּי שׂוּם, *non ponendo viro meo nomen,* 2 Sam. XIV. 7. hoc est, non relinquendo nominis superstitem scribitur cum ו, sed legendum per י: deficit etiam characteristica ה pro הָשִׂים, ut et in aliis fit, vide גול et sic in imper. שִׂימוּ לֶחֶם, *apponite panem,* Gen. XLIII. 31. pro הָשִׂימוּ. Hoph. fut. וַיּישַׂם, *et appositum fuit,* Genes. XXIV. 33. quod juxta Masorethas legendum וַיּוּשַׂם, Kibbutz autem posuerunt sub primo י, ut admoneretur lector, sequens י esse per ו cum Schurek legendum, adeoque differre ab altera forma sequentis vocis, וַיִּישֶׂם, *et repositus est,* Gen. L. 26. ubi Masorethæ notant, sic scriptum et sic legendum esse. Chald. in Ithpehal part. מִתְּשָׂם, *apponitur,* Esr. V. 8. futur. טְעֵמָא יִתְּשָׂם, *consilium constitutum sit,* Esr. IV. 21. נְוָלִי יִתְּשָׂמוּן, *sterquilinium ponentur,* Dan. II. 5. ex præterito passivo Pehil est fœmininum שָׂמַת, *positus est,* Dan. VI. 18. unde et R. Saadias exponit pro præterit. Hophal הוּשְׂמָה.

תְּשׂוּמֶת, f. *positio:* בִּתְשׂוּמֶת יָד, *depositione manus,* Levit. V. 21. id est, juxta Chaldæum, בְּשׁוּתָפוּת יְדָא, *de societate manus,* hoc est, commercio, in quo manum suam posuit cum illo, ut unâ invicem negotientur. Et sic habet Aben Esra.

שׁוע *vociferari:* imp. ex forma Cholem, וָשֹׁעוּ, *et vociferamini,* Ies. XXIX. 9. Pih. שִׁוַּע, et frequenter construitur cum præpos. אֶל: præt. שִׁוַּעְתִּי, *vociferor,* Psal. LXXXVIII. 14. particip. מְשַׁוֵּעַ, *vociferantem,* Ps. LXXII. 12. infin. בְּשַׁוְּעוֹ אֵלָיו, *cùm vociferatur ad ipsum,* Psal. XXII. 25. Hiph. הָשַׁע, *illinere, oblinere, incrustate,* ex usu Chaldaico: imper. וְעֵינָיו הָשַׁע, *et oculos ejus illinito,* Ies. VI. 10. Jonathan עַמְעֵם, *obscurato.* In Targum pro Hebræo טוּחַ ponitur, Levit. XIV. 42, 43. vide et שָׁעָה.

שָׁוַע, m. *vociferatio, clamor:* affix. לְקוֹל שַׁוְעִי, *ad vocem clamoris mei,* Psal. V. 3.

שׁוּעַ, m. idem, Job. XXX. 24. et juxta aliam significationem, *nobilitas: dignitas: divitiæ liberales:* aff. הֲיַעֲרֹךְ שׁוּעֲךָ, *an æstimabit nobilitatem tuam?* Job. XXXVI. 19. Ab. Esr. et R. Levi, *divitias tuas.*

שׁוֹעַ, m. *vociferatio,* Ies. XXII. 5. item *liberalis, nobilis, dives:* וּלְכִילַי לֹא יֵאָמֵר שׁוֹעַ, *et tenax non dicetur liberalis,* Ies. XXXII. 5. Ab. Esra שׁוֹעַ idem est quod נָדִיב, *liberalis* et opponitur כִּילַי קַמ״ץ, *tenaci:* R. Sal. scribit: שׁוֹעַ dicitur, שהכל שועין ופונין אליו, *quia omnes respiciunt et vultum convertunt in ipsum* · vide et Job. XXXIV. 19.

שַׁוְעָה, f. *clamor, vociferatio:* const. שַׁוְעַת הָעִיר, *clamor civitatis,* 1 Sam. V. 12. affix. לְשַׁוְעָתִי, *ad clamorem meum,* Thren. III. 56.

תְּשׁוּעָה, vide in ישע.

שׁוף *contrivit:* fut. הוּא יְשׁוּפְךָ

רֹאשׁ, *ipsum conteret tibi caput,* וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב, *tu autem conteres ipsi calcaneum,* Gen. III. 15. בִּשְׂעָרָה יְשׁוּפֵנִי, *turbine conteret me,* Job. IX. 17. et secundùm aliam significationem, *abscondit, obscuravit,* mutuatâ significatione à נֶשֶׁף, *crepusculum, tenebræ.* Sic dicitur מוּל et נָמַל pro eodem. futur. אַךְ־חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי, *utique tenebræ occultarent me,* Ps. CXXXIX. 11.

שוק Pih. שׁוֹקֵק, *appetivit, desideravit, concupivit.* futur. וַתְּשֹׁקְקֶהָ, *et appetis eam,* Psalm. LXV. 10. vide ulteriùs in שָׁקַק. Hiph. הֵשִׁיק, *excurrit, exundavit, redundavit, effluxit.* præt. הֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים, *exundabunt lacus torcularium,* Joël. IV. 13. et II. 24.

שׁוּק, m. *platea, vicus, forum,* sic dicta, quòd homines illic concurrant et transcurrant, à שָׁקַק significatione mutuatâ: עֹבֵר בַּשּׁוּק, *transiens per vicum,* Prov. VII. 8. plur. בַּשְּׁוָקִים, *per plateas,* Cant. III. 2. simile vide infrà in שׁוּר.

שׁוֹק, f. *armus, crus:* אֶת־שׁוֹק הַיָּמִין, *armum dexterum,* Ex. XXIX. 22. id est, צַד יָמִין, *lateris dexteri:* nam שׁוֹק fœmininum est: אֶת־הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ, *armum et quod erat super ipsum,* 1 Sam. IX. 24. dual. דַּלְיוּ שֹׁקַיִם, *tollite rura,* id est, cothurnos, cruralia ornamenta, juxta quosdam, Prov. XXVI. 7. וְעַל־הַשֹּׁקַיִם, *et in cruribus,* Deut. XXVIII. 35. constr. בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ, *in cruribus viri,* Ps. CXLVII. 10. aff. שׁוֹקָיו, *crura ejus,* Cant. V. 15.

שָׁק, m. Chald. idem: plural. cum aff. שָׁקוֹהִי, *crura ejus,* Dan. II. 33.

שׁוֹקֵקָה, f. *appetens,* Ies. XXIX. 8.

תְּשׁוּקָה, fœmin. *appetitus:* affix. וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ, *et ad virum tuum erit appetitus tuus,* Genes. III. 16. Aben Esra *obedientia tua,* viro tibi præcipienti obedies.

שׁוּר *cecinit:* item *contemplatus est,* quæ significatio etiam ad שָׁרַר referri possit. præter. שָׁר לַיהוָה, *cecinit Domino,* Psalm. VII. 1. partic. שָׁר בַּשִּׁרִים, *canens cantica,* Prov. XXV. 20. plural. בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת, *vocem cantorum et cantatricum,* 2 Sam. XIX. 36. aff. שָׁרוֹתַיִךְ, *cantatrices tuæ erant,* Ez. XXVII. 25. imper. וְשׁוּר שְׁחָקִים, *et contemplare superiores nubes,* Job. XXXV. 5. futur. אָשׁוּר, *contemplabor,* Hos. XIII. 7. ubi Masorethæ notant, non reperiri hanc vocem amplius cum Kametz. Et omne aliud אשור Dagessatum est, ut R. Salomon monet, nempe אַשּׁוּר, *Assyrius* vel *Assyria terra,* quare hîc decepti LXX. Græci. Semel in Cholem, יָשֹׁר עַל־אֲנָשִׁים, *contemplabitur homines,* Job. XXXIII. 27. Pih. præterit. אֲשֶׁר שֹׁרְרוּ, *quod contemplati sunt,* Job. XXXVI. 24. juxta Aben Esram et R. Levi: Chaldæus, *laudarunt,* part. וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר, *et canticum canebat,* 2 Par. XXIX. 28. canticum pro viro cantici, id est, cantore: הַמְשׁוֹרֵר, *cantor,* 1 Par. VI. 18. plur. מְשֹׁרְרִים וּמְשֹׁרְרוֹת, *cantores et cantatrices,* Esr. II. 65. futur. יְשׁוֹרֵר, *cantabit,* Soph. II. 14. Hiph. infin. לָשׁוּר, *ad cantandum,* 1 Sam. XVIII. 6. scribitur cum ך, sed legitur per י. imper. שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ, *cantate ei canticum novum,* Ps. XXXIII. 3. futur. אָשִׁיר עֻזֶּךָ, *canam fortitudinem tuam,* Ps. LIX. 17. וַתָּשַׁר, *et cecinit* (*Debo-*

ra,) Jud. V. 1. cum Pathach loco Sægol propter accentum ad penultimam retractum.

שִׁיר, m. *canticum,* ut paulò antè: aff. שִׁירוֹ, *canticum ejus,* 1 Reg. V. 12. plural. שִׁיר הַשִּׁירִים, *canticum canticorum,* Cant. I. 1. id est, canticum præstantissimum: aff. שִׁירֵיכֶם, *cantica vestra,* Amos VIII. 10. fœm. שִׁירָה, idem, Exod. XV. 1. constr. שִׁירַת דּוֹדִי, *canticum dilecti mei,* Ies. V. 1. plural. שִׁירוֹת, *cantica,* Amos VIII. 3.

שׁוּר, m. *inimicus,* quasi observator dictus, qui subinde observat et contemplatur, quibus malefaciat: item *murus* ex usu Chaldaico: nam pro Hebræo חוֹמָה Targum habet שׁוּר. plur. cum aff. בְּשׁוּרָי, *in inimicis meis,* Psalm. XCII. 12. אֲדַלֶּג שׁוּר, *transiliam murum,* 2 Sam. XXII. 30. aff. בֵּין שׁוּרֹתָם, *inter muros suos,* Job. XXIV. 11. et cum Kametz sub שׁ, עֲלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ, *ascendite in muros ejus,* Jerem. V. 10. Chald. plural. emph. שׁוּרַיָּא, *muri,* Esræ IV. 12, 13. item, אֻשַּׁרְנָא, *muros istos,* Esr. V. 3, 9. cum א et נ formativis: de hoc vide in אָשַׁר.

שׁוֹר, m. *bos,* à terribili vel torvo visu sic dictus, aut à forma conspicua et insigni, ut R. Bechai notat, Gen. II. collectivè *boves:* וַיְהִי־לִי שׁוֹר, *sunt mihi boves,* Gen. XXXII. 6. עִקְּרוּ־שׁוֹר, *avulserunt boves,* Gen. XLIX. 6. nempe Sichemitarum, Gen. XXXIV. Aben Esra, *murum.* aff. וְשׁוֹרוֹ, *bovem ejus,* Ex. XX. 17. plural. שְׁוָרִים, *boves,* Hos. XII. 12. similem formam vide in חוֹחַ et דוּד.

שָׁרוֹן, vide in שָׂדָה.

שׁוֹרֵר, m. *inimicus:* plural. לְמַעַן שׁוֹרְרָי, *propter inimicos meos,* Psalm. V. 9.

תְּשׁוּרָה, f. *munus, donum,* dignum propriè et respectabile quod magnati offertur, notat Rab. Salomon ex R. Menachemo. וּתְשׁוּרָה אֵין לְהָבִיא, *et munus non est quod adducamus,* 1 Sam. IX. 7. Ab. Esra monet, ex significatione hujus nominis quosdam explicare verbum, וַתָּשֻׁרִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן, *et munera defers ad regem cum unguentis,* quibus scil. terra Israël abundabat, adeoque aliò deportabantur, Ies. LVII. 9.

שׂוּר *principatum tenuit* vel *gessit, principem egit:* construitur absolutè et cum præposit. עַל et אֶל. infinit. בְּשׂוּרִי, vide in radice סוּר. fut. וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ, *et principem se gessit cum angelo,* Hos. XII. 5. id est, luctando de principatu et victoria contendit. וַיָּשַׂר, *et principatum (tenuit Abimelech,)* עַל־יִשְׂרָאֵל, *super Israëlem,* Jud. IX. 22. יָשׂוֹרוּ, *principatum tenebunt,* Prov. VIII. 16. Ies. XXXII. 1. quæ omnia etiam à שָׂרַר esse possunt. Hiph. particip. הֵשִׂירוּ, *principes constituunt,* Hos. VIII. 4.

שַׂר, masc. *princeps,* cum Pathach loco Kametz in singulari, ut et in aliis: in pausa majori habet Kametz: הַשָּׂר, *O princeps,* 2 Reg. IX. 5. plur. שָׂרִים, *principes,* 2 Sam. XIX. 7. constr. שָׂרֵי, Num. XXIII. 6. aff. שָׂרֵיהֶם, *principes eorum,* Ies. III. 4. fœmin. cum י paragogico, שָׂרָתִי, *princeps,* Thren. I. 1. similia vide in אָהַב et גָּנַב: plural. שָׂרוֹת, *principes fœminæ,* 1 Reg. XI. 3. aff. וְשָׂרוֹתֵיהֶם,

et principes eorum, Ies. XLIX. 23. quidam referunt ad שָׂרַר.

שׂוֹרָה, f. *principale:* חִטָּה שׂוֹרָה, *triticum principale,* id est, præstantissimum, Ies. XXVIII. 25.

מְשׂוּרָה, f. *mensura,* quasi rerum dividendarum domina et princeps, 1 Par. XXIII. 29. Lev. XIX. 35.

שׂוּשׂ *gavisus, lætatus fuit:* construitur absolutè et cùm præpos. עַל et בּ: præter. כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ, *quemadmodum gavisus (est Dominus,)* עֲלֵיכֶם, *super vos,* Deut. XXVIII. 63. וְשַׂשְׂתִּי בְעַמִּי, *at gavisus sum in populo meo,* Ies. LXV. 19. Hiph. imper. שִׂישׂוּ, *gaudete,* Ies. LXV. 18.

שָׂשׂוֹן, m. *gaudium,* Ies. XXXV. 10. construct. שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ, *gaudium, salutis tuæ,* Ps. LI. 14.

מָשׂוֹשׂ, m. *gaudium:* Ies. XXXII. 13. construct. וּמְשׂוֹשׂ הֶחָתָן, *et gaudium sponsi,* Ies. LXII. 5. aff. קִרְיַת מְשׂוֹשִׂי, *civitas gaudii mei,* Jerem. XLIX. 25.

שׁוּת *posuit, disposuit, præposuit, apposuit, imposuit:* construitur cum accusat. et præposit. ב, ל, אֶל, עַל et aliis: præterit. שָׁת לִי, *reposuit mihi,* Gen. IV. 25. וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת, *et non apposuit animum suum etiam ad hoc,* Ex. VII. 23. כֹּל שַׁתָּה, *omnia posuisti,* Psalm. VIII. 7. כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ, *sicut pecudes ad sepulchrum disponunt eos,* Psalm. XLIX. 15. pro disponuntur, dispositi sunt. Hiph. infinit. לָשִׁית עִם־כַּלְבֵי צֹאנִי, *ponere cum canibus gregis mei,* Job. XXX. 1. imper. שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים, *appone animum tuum ad greges,* Prov. XXVII. 23. futur. אָשִׁית בְּיֵשַׁע, *ponam in salute,* Psalm. XII. 6. תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ, *imposuisti capiti ejus,* Psalm. XXI. 4. Hoph. futurum, יוּשַׁת עָלָיו, *impositum fuerit ei,* Exod. XXI. 30.

שִׁית, m. *ornatus, ornamentum,* ab impositione vel compositione, Prov. VII. 10. Psal. LXXIII. 6.

שֵׁת, m. *nates,* quasi positivum dicas, quòd homo sessurus, se in eam partem ponat: וַחֲשׂוּפַי שֵׁת, *etiam denudatos nate* vel *natibus,* Ies. XX. 4. plural. cum aff. עַד־שְׁתוֹתֵיהֶם, *usque ad nates ipsorum,* 2 Sam. X. 4.

שֵׁת, Chald. vide suo loco in שׁת.

שָׁתוֹת, f. p. *fundamenta,* Psalm. XI. 3. aff. שָׁתוֹתֶיהָ, *fundamenta ejus,* Ies. XIX. 10. id est, consilia prava adversus alios inita.

שֵׁיזִב Chald. in Pahel *liberavit, eripuit:* præter. וְשֵׁיזִב לְעַבְדוֹהִי, *et eripuit servos suos,* Daniel. III. 28. et Chirek est loco Tzere, particip. מְשֵׁיזִב, *liberans,* Dan. VI. 28. infin. cum aff. לְשֵׁיזָבוּתָךְ, *eripere te,* Dan. VI. 21. futur. הוּא יְשֵׁיזְבִנָּךְ, *ipse eripiat te,* Dan. VI. 17. דִּי יְשֵׁיזְבִנְכוֹן, *qui erepturus est vos,* Dan. III. 15.

שָׁזַף *contuitus est, conspexit:* præter. שְׁזָפַתּוּ, *qui contuebatur eum,* Job. XX. 9. et sic Job. XXVIII. 7. שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ, *quòd contuitus me sit sol,* Cant. I. 6.

שׁזר מָשְׁזָר, m. *contortum, conduplicatum,* Exod. XXVI. 1. sic Chaldæus שְׁזִיר. et apud Rabbinos, חוטין שזורין, *fila duplicata, contorta.*

שָׁחַד *muneravit, munus exhibuit.* imper. שִׁחֲדוּ בַעֲדִי, *munera exhibete propter me,* Job. VI. 22. futur

וַתְּשַׁחֲדִי אוֹתָם, *et munerata es eos*, Ezech. XVI. 33.

שֹׁחַד, m. *munus*, Deuter. X. 17. הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים, *munus excæcat videntes*, Exod. XXIII. 8. hinc in malum sumitur, quod datur corruptelæ causâ. Unde apud priscos dictum: מאי שוחד שהוא חד, *quid est*, שוחד? *quod facit*, חד, *unum*, dantem scil. et accipientem. Etenim כיון דקביל ליה שוחדא מיניה איקרבא ליה דעתיה לגביה והוי כגופיה, *quamprimum accipit munus ab ipso, tunc accedit animus ejus ad ipsum, et fit sicut ille ipse*, Kethubhoth fol. 105. 2. vide et R. Bechai, Deut. XVI. 19. in principio Paraschæ שופטים.

שָׁחָה *abjecit, prostravit, depressit, inclinavit, incurvavit se*. præt. juxta quosdam, שָׁחָה אֶל מָוֶת בֵּיתָהּ, *inclinat ad mortem domus ejus*, Prov. II. 18. si hinc est, tunc accentum irregulariter habet in penultima; si est à שׁוּחַ vel שָׁחַח, tunc est discrepantia generis. Nam בית masculinum est. Vide שׁוּחַ. imper. fœmin. שְׁחִי, *abjice te, incurva te*, Ies. LI. 23. Hiph. futurum, יַשְׁחֶנָּה, *deprimit illam*, Prov. XII. 25. Hithp. הִשְׁתַּחֲוָה, *procubuit, incurvavit se adorandi* vel *honoris exhibendi causâ*, unde Græci προσκυνεῖν, Latini interpretes plures, *adorare* exponunt. Tertia radicalis mutata in ו et superadditum aliud ה. ista mutatio et aliâs fit, ut in שָׁלָה et nomine נַאֲוָה à נָאָה. Sunt qui putant hac geminatione tertiæ radicalis, geminam incurvationem indicari, corporis et animi, latriam scil. et duliam quam vocant. Plura honoris exhibendi verba sunt. Hoc totius corporis prostrationem in terram significat, ex more orientalium. Vide בָּרַךְ et mox in nomine. Construitur cum præpositionibus ל, אֶל, עַל, לִפְנֵי. præteritum, וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל־מִפְתַּן, *et incurvavit se in limine portæ*, Ez. XLVI. 2. וְהִשְׁתַּחֲוִית לָהֶם, *et incurvando te honorem exhibeas illis*, Deuter. IV. 19. particip. anomalum, מִשְׁתַּחֲוִיתֶם, *incurvant se orientem versùs ipsi soli*, Ez. VIII. 16. ex præterito et participio compositum. Nam, scribit Kimchi in Com. propheta volebat dicere וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִים, *et ipsi incurvabant se*: at aspectu commotus sermonem illicò in interrogationem convertit, volens dicere, וְאַתֶּם הִשְׁתַּחֲוִיתֶם, *vósne incurvatis vos?* fut. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ, *et incurvavit se illi*, 1 Reg. XXII. 54. hinc per apocopam specialem וַיִּשְׁתַּחוּ, *et incurvavit se pronus in terram usque*, Gen. XVIII. 2. pro וַיִּשְׁתַּחֲוֶה sicut dicitur וַיַּעַשׂ pro וַיַּעֲשֶׂה. et sic, וַתִּשְׁתַּחוּ, *et incurvavit se in terram*, 2 Reg. IV. 37. בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה, *venite procumbamus, inclinemus caput, flectamus genua*, Psal. XCV. 6. ubi tria honorum verba conjuncta.

שְׁחוּת, f. *fovea, fossa*, quasi locus depressus: aff. בִּשְׁחוּתוֹ, *in foveam suam*, Prov. XXVIII. 10.

שְׁחִיתָה, f. idem: plural. cum aff. בִּשְׁחִיתוֹתָם, *in foveis ipsorum*, Thren. IV. 20. Psalm. CVII. 20. sic שְׁבוּת et שְׁבִית, *captivitas*, à שָׁבָה.

הִשְׁתַּחֲוָיָה, f. *incurvatio*: affix. בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי, *in incurvatione mea*, 2 Reg. V. 18. id est, dum me incurvo: habet enim usum infiniti, R. Salomon scribit, Levit. XXVI. 1. השתחוואה בפשוט ידיים ורגליים היא ואסרה התורה לעשות כך חוץ מן המקדש, id est, *histachavaach*,

fit cum expansione manuum et pedum, unde prohibet lex agere sic extra sanctuarium.

שָׂחָה *natavit:* part. cum infin. הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת, *natator ad natandum,* Ies. XXV. 11. Hiph. futur. אַשְׂחֶה, *feci ut natet,* Psal. VI. 7.

שָׂחוּ, *natatio:* מֵי שָׂחוּ, *aquæ natationis,* Ezech. XLVII. 5. id est, quas necesse erat natando trajicere, neque ampliùs propter altitudinem pede transiri poterant, R. Salom: estque nomen ut אָחוּ ab אחה.

שָׁחַח *curvari, incurvari, incurvare se, deprimi, dejici:* convenit cum שׁוּחַ et שָׁחָה. præt. וְשַׁח רוּם אֲנָשִׁים, *et deprimetur altitudo hominum,* Ies. II. 11. fœmin. שָׁחָה, vide paulò antè in שָׁחָה: שַׁחוֹתִי, *curvarem me,* Psalm. XXXV. 14. שַׁחוּ רָעִים, *incurvant se mali,* Prov. XIV. 19. infin. שְׁחוֹחַ, *incurvando se,* Ies. LX. 14. fut. יָשֹׁחַ, *incurvat se,* Psal. X. 10. Niph. futur. וַיִּשַּׁח אָדָם, *et incurvatus est homo,* Ies. II. 9. תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ, *demissus prodeat sermo tuus,* Ies. XXIX. 4. וְיִשַּׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר, *et deprimentur omnes filiæ cantici,* Eccles. XII. 4. id est, כָּל־הַשִּׁירִים, *omnia cantica,* et sic concilianda discrepantia generis inter verbum masc. et nomen fœm. Hiph. præt. הֵשַׁח, *depressit,* Ies. XXV. 12. Hithp. fut. בִּי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח, *in me anima mea dejicit se,* Psal. XLII. 7. fœm. מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי, *quid dejicis te,* ver. 6.

שַׁח, m. *demissus:* וְשַׁח עֵינַיִם, *et humilem oculis,* Job. XXII. 29.

שָׁחַט *mactavit, jugulavit,* quod fit cultro acutissimo per jugulum animalis ducto et reducto, quos actus vocant הֲלָכָה וַהֲבָאָה, *abitum et reditum,* præt. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר, *et jugulabit filium bovis,* Lev. I. 5. id est, juvencum subrumum: וְשָׁחַטְתָּ אֶת הַפָּר, *et mactabis juvencum istum,* Exod. XXIX. 11. infin. cum ה paragogico, וְשַׁחֲטָה, *et ad jugulandum,* Hos. V. 2. Niph. futur. יִשָּׁחֵט לָהֶם, *jugulabitur ipsis,* Numer. XI. 22.

שָׁחוּט, m. *ductum, tractum:* זָהָב שָׁחוּט, *ex auro ducto,* 2 Par. IX. 15. id est, malleato, ductili, quod præ bonitate diduci potest, etiam in fila, unde שָׁחוּט dictum Hebræi scribunt, שֶׁנִּטְוָה בְחוּט, *quod netur filo:* Ioma fol. 45. חֵץ שָׁחוּט, *sagitta tracta,* Jer. IX. 7. acuta, polita, ducta per cotem. Legendum juxta Masorethas שָׁחוּט.

שַׁחֲטָה, fœm. *mactatio:* ut paulò antè. Potest enim et nomen et infinitivus esse.

שְׁחִיטָה, f. *jugulatio:* construct. עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים, *jugulationi Paschatum,* 2 Par. XXX. 17.

שָׂחַט *expressit,* succum propriè vel humorem; futur. וָאֶשְׂחַט אֹתָם, *et expressi eas (in calicem,)* Gen. XL. 11.

שַׁחַל m. *leo ferox,* vel *immanis,* mediæ ætatis, Job. IV. 10. שַׁחַל בַּדָּרֶךְ, *leo ferox est in via,* Proverb. XXVI. 13. vide ארה.

שְׁחֵלֶת, f. *onyx:* species aromatis, quæ ad suffitum adhibebatur, Exod. XXX. 34.

שחן שְׁחִין, m. *ulcus, inflammatio, apostema,* Exod. IX. 10. שְׁחִין

Chaldæis *calere:* et apud Rabbinos שנה שחונה, *annus calidus.*

שחס שָׁחִיס, *sponte nascens,* Ies. XXXVII. 30. idem quod סָחִישׁ vide illic.

שחף שַׁחַף, m. *æsalon,* accipitris species: aliis *larus,* avis immunda, Lev. XI. 16.

שַׁחֶפֶת, fœm. *tabes, phthisis,* Lev. XXVI. 16. Deut. XXVIII. 22.

שחף שְׂחִיף, m. *tectorium:* שְׂחִיף עֵץ, *tectorium ligni,* id est, lignum, Ezech. XLI. 16.

שַׁחַץ m. *fera:* בְּנֵי שָׁחַץ, *filii feræ,* id est, feræ juvenes, Job. XXVIII. 8. Targum, בְּנֵי אַרְיָון, *catuli leonum,* legitur et Job. XLI. 25. sic et Talmudici illud inter leonum nomina referunt, ut est in ארה. sed et Psalm. XVII. 12. pro Hebræo כְּפִיר in regiis in Targum legitur שַׁחְצָא.

שָׁחַק *contudit, comminuit:* præt. וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק, *et contundes ex eo minutim,* Exod. XXX. 36. אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מַיִם, *lapides comminuunt aquæ,* Job. XIV. 19.

שַׁחַק, m. *pulvis tenuissimus,* qui scil. ex contusione oritur et spargitur, Ies. XL. 15. item, *nubes superiores,* tenuissimæ scil. et subtilissimæ, *cœlum:* וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן, *et testis in cœlo fidelis,* Psal. LXXXIX. 38. plural. שְׁחָקִים, *superiores nubes,* Deut. XXXIII. 26. עָבֵי שְׁחָקִים, *nubes cœlorum,* Psal. XVIII. 12. sic et à Talmudicis inter cœli nomina refertur. Vide infrà in שָׁמַיִם in rad. שָׁם.

שָׂחַק *lusit, risit, derisit, irrisit:* construitur cum præpos. עַל et לְ: præter. שָׂחֲקוּ עָלַי, *rident super me,* Job. XXX. 1. futur. אֶשְׂחַק אֲלֵיהֶם, *se riderem eos,* Job. XXIX. 24. id est, עֲלֵיהֶם, *super eos,* vel, jocarer cum eis: יִשְׂחַק לוֹ, *ridet eum,* Psalm. XXXVII. 13. Pih. particip. הֲלֹא מְשַׂחֵק אָנִי, *nónne rideo* vel *ludo ego,* Prov. XXVI. 19. plur. מְשַׂחֲקִים, *ludentes erant, ludentium more gestiebant,* 2 Sam. VI. 5. infin. לְשַׂחֶק־בּוֹ, *ludendo in eo,* Psal. CIV. 26. Hiph. partic. מַשְׂחִיקִים עֲלֵיהֶם, *irridebant eos,* 2 Par. XXX. 10.

שְׂחֹק, m. *ludus, lusus, risus, derisio:* הָיִיתִי שְׂחֹק, *fui risus,* Thren. III. 14.

מִשְׂחָק, m. idem, Hab. I. 10.

שָׁחַר *denigrari, nigrescere, nigrum esse:* præt. עוֹרִי שָׁחַר, *cutis mea denigrata est,* Job. XXX. 30. Pih. שִׁחֵר, *diluculo, manè, sedulò, tempestivè, studiosè quærere, pervestigare:* à nomine שַׁחַר, *aurora,* quasi aurorare vel diluculare dicas: præt. שִׁחֲרוֹ מוּסָר, *manè quærit ipsi disciplinam,* Prov. XIII. 24. part. מְשַׁחֲרֵי לַטָּרֶף, *a diluculo pervestigantes prædam,* Job. XXIV. 5. infinit. לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ, *studiosè quærendo faciem tuam,* Prov. VII. 15. futur. אֲשַׁחֲרֶךָּ, *tempestivè requiro te,* Ies. XXVI. 9.

שַׁחַר, masc. *aurora,* sic à nigrore dicta, qui eam comitatur: וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה, *et quum aurora ascenderet,* Gen. XIX. 15. aff. לֹא תֵדְעִי שַׁחְרָהּ, *non scies auroram ejus,* Ies. XLVII. 11. id est, exortum.

שָׁחֹר, m. *niger, nigrum, nigricans:* וְשֵׂעָר שָׁחֹר, *et pilus nigricans,* Lev. XIII. 31. plur. סוּסִים שְׁחֹרִים, *equi*

nigri, Zach. VI. 2. fœmin. שְׁחֹרָה אֲנִי, *nigra sum*, Cant. I. 5. plural. שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב, *nigri ut corvus*, Cant. V. 11.

שְׁחוֹר, m. *nigredo*, Thren. IV. 8.

שִׁיחוֹר, *Schichor*, nomen fluvii, Jos. XIII. 3. Jer. II. 18.

שַׁחֲרוּת, f. *juventa*, Eccles. XI. 10.

שְׁחַרְחֹרֶת, *nigra, subnigra*, Cant. I. 6.

מִשְׁחָר, m. *aurora*, Ps. CX. 3.

שחת Pih. *corrupit, perdidit, peremit, interfecit:* præter. כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ, *quia corrupit populus tuus*, scil. viam vel mores suos, Exod. XXXII. 7. שִׁחֵת לוֹ, *corruptè agit sibi, corrupit se*, Deuter. XXXII. 5. שִׁחֵת מִבְצָרָיִךְ, *perdet munitiones tuas*, Jer. XLVIII. 18. infin. לִפְנֵי שַׁחֵת, *antequam perdidisset*, Genes. XIII. 10. Niph. præter. נִשְׁחַת, *corruptum erat*, Jer. XIII. 7. וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה, *et ecce corrupta erat*, Genes. VI. 12. Hiph. præterit. הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר, *corrupit omnis caro viam suam*, Gen. VI. 12. particip. כִּי מַשְׁחִית, *quia perditurus est*, Gen. XIX. 14. Hoph. particip. וּמָקוֹר מָשְׁחָת, *et scaturigo corrupta*, Prov. XXV. 26. Masora notat duo esse cum Kametz: ergo alterum וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת, *et sacrificat corruptum*, Mal. I. 14. quod in plerisque exemplaribus est cum Pathach, erit legendum cum Kametz.

שַׁחַת, m. *corruptio*, Ps. XVI. 10. *fovea*, quasi corruptionis locus, Ps. XCIV. 13. aff. בְּשַׁחְתָּם, *in fovea illorum*, Ez. XIX. 4.

שְׁחִיתָה שְׁחוּת, vide supra in שָׁחָה.

שְׁחִיתָה, Chald. *corruptum:* מִלָּה כִדְבָה וּשְׁחִיתָה, *verbum mendax et corruptum*, Dan. II. 9. atque ita est ex forma Pehil. Et subtantivè, וְכָל־עִלָּה וּשְׁחִיתָה, *et ullam occasionem* aut *corruptelam*, Dan. VI. 5.

מַשְׁחֵת מַשְׁחִית, m. *corrumpens, perdens*, et substantivè, *corruptio, perditio, internecio, exitium*, Ezech. XXI. 36. et IX. 6. Exod. XII. 13. aff. כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ, *instrumentum perditionis suæ*, id est, lethiferum, Ez. IX. 1.

מָשְׁחָת, m. *corruptum*, ut antè in Hophal: item *corruptio, corruptela:* aff. מָשְׁחָתָם, *corruptio eorum*, Levit. XXII. 25. Masora notat, duo esse in duplici significatione: alterum vide in משח, ubi מ radicale est.

מִשְׁחַת, masc. *corruptus:* מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ, *corruptus est præ viro aspectus ejus*, Ies. LII. 14. id est, non amplius virilem aut humanam speciem habet. Nomen Toar juxta Aben Esram.

שׂטה *declinavit:* præter. וְאִם־לֹא שָׂטִית, *et si non declinasti*, Num. V. 19. imper. שְׂטֵה מֵעָלָיו, *declina ab ea*, Prov. IV. 15. futur. per apocopen, אַל־יֵשְׂטְ, *ne declinet*, Prov. VII. 25.

שֵׂטִים, m. p. *declinantes*, Hos. V. 2. et cum ס, סֵטִים, Psalm. CI. 3. singul. esse potest שֹׂטֶה formæ רֹעֶה.

שׁטח *expandit:* præt. וּשְׁטָחוּם *et expandent ea*, Jerem. VIII. 2. infinit. cum futur. וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ, *et expanderunt eos sibi expandendo*, Num. XI. 32. Pih. præterit. שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי, *expandi ad te manus meas*, Ps. LXXXVIII. 10.

מִשְׁטָח, masc. *expansio:* constr. מִשְׁטַח חֲרָמִים, *expansio sagenarum,* Ez. XXVI. 5.

מִשְׁטוֹחַ, m. idem, Ez. XLVII. 10.

שטט שִׁטָּה, m. *cedrus,* aut ejus lectissima quædam species, Ies. XLI. 19. plur. שִׁטִּים, Exod. XXV. 5.

שָׂטַם *odit, odio prosecutus est:* fut. וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב, *et odio prosecutus est Esau Jacobum,* Gen. XXVII. 41.

מַשְׂטֵמָה, f. *odium,* Hos. IX. 7, 8.

שָׂטַן *adversari, odio habere:* part. plur. constr. שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי, *adversantes animæ meæ,* Psal. LXXI. 13. שֹׂטְנַי, *adversantes mihi,* Psalm. CIX. 29. futur. יִשְׂטְנוּנִי, *adversantur mihi,* Psal. XXXVIII. 21.

שָׂטָן, *Satan, adversarius:* spiritus malus salutis hominum adversarius, 1 Reg. V. 18. Job. I. 7.

שִׂטְנָה, fœm. *adversatio, accusatio,* Esr. IV. 6.

שָׁטַף *exundavit, præceps ruit, inundavit, immersit, immergendo abluit:* præterit. לֹא שָׁטַף בַּמַּיִם, *non immersit in aquas,* Levit. XV. 11. שָׁטַף וְעָבַר, *inundabit et transibit,* Ies. VIII. 8. partic. וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף, *et imber inundans,* Ezech. XIII. 13. futur. וָאֶשְׁטֹף דָּמַיִךְ, *et inundarem sanguinem tuum à te,* Ezech. XVI. 9. id est, inundando eluerem. Niph. futur. יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם, *immergitor in aquam,* Lev. XV. 12. הַשֶּׁטֶף יִשָּׁטְפוּ, *inundatione inundabuntur,* Dan. XI. 22. Pyh. præterit. וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם, *et immergetur in aquam,* Levit. VI. 21.

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף, m. *inundatio,* Psal. XXXII. 6.

שֹׁטֵר שֹׁטֵר, m. *moderator, præfectus et curator negotiorum publicorum:* sæpè conjungitur nomini שֹׁפֵט, *judex,* unde scribunt Hebræi שֹׁפֵט esse, qui simpliciter judicat et sententiam pronunciat; שׁוֹטֵר executorem qui judicatum exequitur, et refractarios cogit obedire sententiæ judicis. Hoc etiam faciebant נֹגְשִׂים, *exactores,* quorum tamen officium latiùs extendebatur. שֹׁטֵר וּמֹשֵׁל, *moderator et dominator,* Prov. VI. 7. plur. שֹׁטְרִים, *moderatores,* Deut. I. 15. constr. אֶת־שֹׁטְרֵי הָעָם, *moderatoribus populi,* Jos. I. 10. aff. וְאֶת־שֹׁטְרָיו, *et moderatoribus ejus,* Exod. V. 6.

שְׁטַר, Chald. *dominatus;* וְלִשְׂטַר־חַד, *et dominatum unum (erexit,)* Dan. VII. 5. Hebræi legunt per שׂ, vel ס, לְסְטַר, *ad latus unum erexit* scilicet regnum: Ab. Esra, וּלְצַד אֶחָד הוּקְמָה, *et ad latus unum erectum est.*

מִשְׁטָר, m. *gubernatio, dominatus:* aff. מִשְׁטָרוֹ, *dominatum ejus,* Job. XXXVIII. 33.

שַׁי m. *munus:* יוֹבִילוּ שַׁי, *afferant munus,* Psal. LXXVI. 12. יוּבַל שַׁי, *adducetur munus,* Ies. XVIII. 7.

*שִׂיג, vide in נָשַׂג.

שִׂיחַ m. *stirps, frutex,* Gen. II. 5. plur. בֵּין־שִׂיחִים, *inter stirpes,* Job. XXX. 7.

*שִׁילֹה שִׁיל, vide in שָׁלָה.

שַׁיִן שֵׁינִים, m. p. *urinæ:* affix. שֵׁינֵיהֶם, *urinas suas,* 2 Reg. XVIII. 27. Ies. XXXVI. 12. cujus singulare possit esse שַׁיִן formæ זַיִת. Est verò hoc vocabulum apud Hebræos

in sermone vulgato obscœnum, unde Masorethæ honestatis causâ legendum substituerunt (ut et Chaldæus transtulit) מֵימֵי רַגְלֵיהֶם, *aquas pedum suorum,* quarum vocum vocales præcedenti dictioni subjecerunt, hoc modo, שֵׁינֵיהֶם. vide quoque in חרר.

שֵׁיצִיא Chald. *perfici, consummari, finiri:* præter. וְשֵׁיצִיא בַּיְתָה דְנָה, *et perfecta* vel *finita est domus ista,* Esr. VI. 15. א juxta Masorethas redundat. In Targum etiam est *perdidit.*

שיר שֵׁרוֹת, f. p. *catenulæ,* Ies. III. 19. Chald. est, et generale, sic hoc loco in Targum, שֵׁירֵי יְדַיָּא, *catenæ manuum:* et ver. seq. שֵׁירֵי רַגְלַיָּא, *catenæ pedum,* pro ornamentis manuum et pedum.

שַׁיִשׁ m. *marmor,* 1 Par. XXIX. 2. contractè שֵׁשׁ, Esth. I. 6. usus ejus in templo fuit ad columnas, mensuras, et pavimentum, scribit Rab. Sal. Chaldæus dicit מַרְמְרָא, ut עַמּוּדֵי מַרְמְרִין, *columnæ marmoreæ,* Esth. I.

שַׁיִת m. *vepres, vepretum,* Ies. XXVII. 4. et VII. 23. aff. שֵׁיתוֹ, *vepres ejus,* Ies. X. 17. cum Chirek.

שָׁכַב *jacere, cubare, accumbere, concumbere, decumbere, incumbere, occumbere, recumbere.* Construitur cum variis præpositionibus ל, ב, עִם, אֵצֶל, אֵת, עַל, præterit. שָׁכַב, *concubuerit (unus ex hoc populo)* אֶת־אִשְׁתֶּךָ, *cum uxore tua,* Gen. XXVI. 10. וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ, *et concubuerit quis cum ea,* Numer. V. 13. וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבוֹתֶיךָ *et occubueris cum patribus tuis,* 2 Sam. VII. 12. partic. וְהַשֹּׁכֵב, *et qui cubuerit (in ea domo,)* Lev. XIV. 47. Niph. vide in שָׁגַל. Pyh. vide ibid. Hiph. הִשְׁכִּיב, *jacere* vel *cubare fecit, collocavit, deposuit, dejecit, prostravit:* præter. וְהִשְׁכַּבְתִּים לָבֶטַח, *et cubare faciam eos securè,* Hos. II. 20. infinit. הַשְׁכֵּב אוֹתָם, *dejiciendo eos,* 2 Samuel. VIII. 2. futur. וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יַשְׁכִּיב, *et utres cœli quis prosternet?* Job. XXXVIII. 37. Kimchi, *effundit.* Sic mox inter nomina. Hoph. præterit. וְהֻשְׁכַּב, *et prostratus fuerit,* Ezech. XXXII. 32. partic. מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ, *jacere factus, collocatus in lecto suo,* 2 Reg. IV. 32. infinit. cum ה paragogico, וְהָשְׁכְּבָה, *ut prosternaris,* Ezechiel. XXXII. 19.

שְׁכָבָה, f. *cubatio: cubatus, stratum:* constr. שִׁכְבַת הַטָּל, *cubatio, stratum roris,* id est, ros stratus: vel juxta Kimchium, *effusio roris,* Exod. XVI. 13. שִׁכְבַת זֶרַע, *concubitus seminis,* Lev. XV. 17. per hypallagen, pro semen concubitus. Kimchi, *effusio seminis.*

שְׁכֹבֶת, f. idem: aff. שְׁכָבְתּוֹ, *concubitum suum,* Lev. XX. 15.

מִשְׁכָּב, m. *cubile, cubatus, stratum: concubitus:* מִשְׁכָּב וְסַפּוֹת, *cubatum et pelves,* 2 Sam. XVII. 28. id est, cubilia, lectos, strata. constr. מִשְׁכַּב זָכָר, *concubitum maris,* Num. XXXI. 18. וְהוּא שֹׁכֵב אֵת־מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם, *et ipse erat recumbens cubatu meridiano,* 2 Sam. IV. 5. hoc est, meridiabatur, somnum meridianum capiebat: aff. לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ, *ut cubaret in lecto suo,* 2 Sam. XI. 13. plural. construct. מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ, *cubilia patris tui,* Gen. XLIX. 4. fœm. יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם, *requiescent in cubi-*

libus suis, Ies. LVII. 2. Chald. עַל־מִשְׁכְּבָךְ, *in cubili tuo*, Dan. II. 28.

שָׂכָה *aspicere, prospicere, perspicere.* Chaldaicum est. Nam pro Hebræo הִשְׁקִיף Chaldaicè dicitur in Ithpehal אִסְתַּכִּי per ס. Ad animum relatum, est *imaginari, cogitare.*

שְׂכִיָּה, fœm. *imago, effigies, figura, pictura:* plural. שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה, *imagines desiderii*, hoc est, desideratissimæ, Ies. II. 16.

שֶׂכְוִי, m. *intellectus, mens*, quasi imaginatrix et figuratrix dicta, quòd omnia pervideat et cognoscat: מִי נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה, *quis dedit menti intelligentiam?* Job. XXXVIII. 36. Chaldæus לְלִבָּא, *cordi, animo*, et sic Aben Esra Vulgatus Latinus interpres, *quis dedit gallo intelligentiam.* Ea interpretatio ex priscis Hebræis petita est, apud quos legitur: R. Schimeon filius Lakis dixit: cùm peregrinarer in Africa, audivi quòd כַּלָּה, *sponsam* appellarent נִנְפֵי, *nympham*, et תַּרְנְגוֹל, *gallum gallinaceum*, שֶׂכְוִי. unde hoc? inde quod apud Jobum dicitur: quis indidit בַּטֻּחוֹת, *præcordiis* sapientiam: quis dedit לַשֶּׂכְוִי, (id est, לְתַרְנְגוֹל, *gallo gallinaceo*) *intelligentiam?* Codice Rosch hasschana, c. 3. fol. 26. simile quid de gallo observatum in טַלַּל: vide illic. Horum meminerunt R. Sal. et Ramban, id est, R. Mosche Nachman. Hinc etiam Judæi in precibus matutinis quotidie precantur: (*benedictus sit Dominus Deus noster, rex hujus mundi,*) אשר נתן לשכוי בינה, *qui dedit gallo gallinaceo intelligentiam*, nempe quia cantu suo est præco diei, et homines ad operas excitat: ideoque non tantùm manè, quando surrexerunt, sed etiam ad gallicinia hanc preculam dicere debent.

מַשְׂכִּית, f. *imago, imaginatio, cogitatio, figura, effigies:* וְאֶבֶן מַשְׂכִּית, *et lapidem effigiei*, id est, figuratum, Lev. XXVI. 1. aff. בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ, *in conclavibus picturæ suæ*, hoc est, figuratis, Ezech. VIII. 12. בְּמַשְׂכִּיתוֹ, *in imaginatione* vel *cogitatione ejus*, Prov. XVIII. 11. R. Levi; plural. מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב, *imaginationes cordis*, Psalm. LXXIII. 7. בְּמַשְׂכִּיּוֹת כָּסֶף, *cum figuris argenteis*, Prov. XXV. 11. aff. כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם, *omnes effigies ipsorum*, Num. XXXIII. 52.

שָׁכַח *oblivisci:* construitur absolutè et cum accusativo: præter. וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה, *et obliviscaris Domini Dei tui*, Deuteron. VIII. 14. הַשְׁכַחְתֶּם אֶת־רָעוֹת, *an obliti estis malorum*, Jer. XLIV. 9. Niph. præt. כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם, *nam oblivioni tradita est memoria ipsorum*, Eccles. IX. 5. Pih. præter. שִׁכַּח יְהוָה, *omnino obliviscitur Dominus*, Thren. II. 6. vel oblivisci fecit, passus est oblivioni dari. Hiph. infinit. לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי, *ad oblivisci faciendum populum meum nominis mei*, Jer. XXIII. 27. Hithp. futur. וְיִשְׁתַּכְּחוּ, *et oblivioni tradentur*, Eccles. VIII. 10.

שָׁכֵחַ, *obliviscens, oblitus:* plural. הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי, *obliviscentes montis sanctitatis meæ*, Ies. LXV. 11. construct. שֹׁכְחֵי אֱלֹהִים, *oblitæ Dei*, Psalm. IX. 18.

שְׁכַח Chald. *invenire:* Ithpeh. præter. הִשְׁתְּכַח, *inventum est*, Esræ VI. 2. fœm. זָכוּ הִשְׁתְּכַחַת לִי, *puritas invenitur apud me*, Dan. VI. 23. וְהִשְׁתְּכַחַתְּ חַסִּיר, *et inventus es deficiens*, Dan. V. 27. Aphel præterit. וְהַשְׁכַּחוּ, *et invenerunt*, Esr. IV. 19. לָהֵן הַשְׁכַּחְנָא, *nisi inveniamus*, Dan.

VI. 6. הַשְׁכַּחַת גְּבַר, *inveni virum*, Daniel. II. 25. irregulariter pro הַשְׁכָּחַת. infinit. לְהַשְׁכָּחָה, *invenire*, Dan. VI. 5. futur. נְהַשְׁכַּח לְדָנִיֵּאל, *inveniemus contra Danielem*, ver. 6. וּתְהַשְׁכַּח, *et invenies*, Esr. IV. 15.

שָׁכַךְ *poni, ponere se*, id est, *sedari, quietari, quietum reddi, quiescere.* item, *ponere, tendere laqueos* vel *retia.* præt. וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה, *et ira regis sedata est*, Esth. VII. 10. infinit. כְּשֹׁךְ, *quum sedata esset*, Esth. II. 1. כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים, *secundum ponere aucupes, ut tendentes aucupes*, Jer. V. 26. futur. וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם, *ut ponerent se aquæ, ut quiescerent*, Genes. VIII. 1. Hiph. præter. וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי, *et seponam, faciam ut quiescant a me*, Num. XVII. 20.

*שָׂכַךְ, vide in סָכַךְ.

שָׁכֹל *orbatus fuit:* præterit. כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי, *quum orbatus fuero, orbatus fuero*, Genes. XLIII. 14. duplex forma præteriti, ex Cholem et Pathach pro quo in posteriore est Kametz propter pausam. Pih. præter. שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ, *orbavit mulieres gladius tuus*, 1 Sam. XV. 33. et juxta aliam significationem, *abortire:* וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ, *et capræ tuæ non abortiverunt*, Gen. XXXI. 38. sic Job. XXI. 10. Exod. XXIII. 26. Hiph. particip. רֶחֶם מַשְׁכִּיל, *vulvam abortientem*, Hos. IX. 14. כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל, *sicut potentis orbantis*, Jer. L. 9.

שַׁכּוּל, m. *orbatus*, 2 Sam. XVII. 8. fœm. וְשַׁכֻּלָה, *et orba*, Cant. IV. 2. plural. נְשֵׁיהֶם שַׁכֻּלוֹת, *uxores ipsorum orbæ*, Jer. XVIII. 21.

שְׁכוֹל, masc. *orbitas*, Ies. XLVII. 8, 9.

שִׁכֻּלִים, m. p. *orbitates:* affix. בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ, *filii orbitatum tuarum*, Ies. XLIX. 20.

אֶשְׁכּוֹל, m. *botrus, bacca*, Cant. I. 14. Num. XIII. 23, 24. plural. כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן, *sicut botri vitis*, Cant. VII. 9. et cum Pathach ab initio, לְאַשְׁכְּלוֹת, *botris*, ver. 8. affix. הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ: *maturescant botri ejus*, Gen. XL. 10.

שָׂכַל *secundari, prosperari:* præterit. שָׂכַל דָּוִד, *secundatus est David*, 1 Sam. XVIII. 30. Pih. שִׂכֵּל, *intelligere fecit, intelligenter egit:* שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו, *intelligere fecit manus suas*, Genes. XLVIII. 14. id est, sciens, scitè, consultò et de industria manus suas direxit: Hiph. הִשְׂכִּיל, *intellexit, intelligentiam habuit, adhibuit* vel *consecutus est, intelligentiâ imbutus, intelligens factus fuit; animadvertit, attendit, animum advertit:* et activè, *intelligentiâ imbuit, erudiit, instruxit, informavit:* item, *secundatus, prosperatus fuit*, et activè, *secundavit:* præter. הִשְׂכִּיל, *instruxit me*, 1 Par. XXVIII. 19. מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי, *omnibus doctoribus meis intelligentior fio*, Psal. CXIX. 99. part. לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל, *in omnibus viis suis secundus*, 1 Sam. XVIII. 14. מַשְׂכִּיל, *intelligens*, Psalm. XIV. 2. infinit. לְהַשְׂכִּיל, *ad intelligendum*, Genes. III. 6. futur. אַשְׂכִּילְךָ, *erudiam te*, Psal. XXXII. 8. ex Hophal apud Rabbinos מוּשְׂכָּלוֹת, *intelligibilia:* מושכלות ראשונות, *notiones primæ*, שניות, *secundæ.* Chald. in Ithpah. particip. מִשְׂתַּכַּל הֲוֵית, *animadvertens, considerans eram*, Dan. VII. 8.

שֵׂכֶל, m. *intellectus, intelligentia*,

prudentia: secundatio, successus: שֵׂכֶל טוֹב, *successus optimus, secundatio bona,* Psalm. CXI. 10. sic Proverb. III. 4. et aliâs, quando nomen טוֹב adjunctum habet, ut quibusdam placet: מִשֵּׂכֶל, *ab intellectu,* Job. XVII. 4. aff. לְפִי שִׂכְלוֹ, *pro ratione intellectus sui,* Prov. XII. 8. plur. apud Rabbinos, שְׂכָלִים, *intelligentiæ, mentes angelicæ.*

שִׂכְלוּת, f. *prudentia,* juxta quosdam: vide et סכל.

הַשְׂכֵּל, m. *intelligentia,* nomen ex infinito, Prov. I. 3. et XXI. 16. cum י, בְּהַשְׂכִּיל, *cum intelligentia,* Job. XXXIV. 35.

מַשְׂכִּיל, masc. *intelligens, prudens:* item *carmen erudiens, ode didascalica,* in titulis Psalmorum.

שָׂכְלְתָנוּ, fœm. Chald. *intelligentia,* Dan. V. 11. per apocopam literæ ת Chaldæis frequentem.

שַׁכְלֵל Chald. in Pahel *perfecit, absolvit:* est ab Hebræo כָּלַל per prosthesin litera שׁ Chaldæis frequentem. præt. וְשׁוּרַיָּ אֲשַׁכְלִלוּ, *et muros perficiunt,* Esr. IV. 12. sic scribitur, sed legendum juxta Masorethas וְשׁוּרַיָּא שַׁכְלִלוּ: affix. וְשַׁכְלְלֵהּ, *et perfecerat eam,* Esr. V. 11. infinit. לְשַׁכְלָלָה, *ad perficiendum,* ver. 3. Ithpah. fut. יִשְׁתַּכְלְלוּן, *perficiantur,* Esr. IV. 16.

שׁכם Hiph. הִשְׁכִּים, *matutinare, diluculare,* id est, *manè, matutino tempore, maturè, diluculo paratum* aut *expeditum esse, parare* vel *expedire se,* quandoque additur ipsi vocabulum בַּבֹּקֶר, *manè,* quandoque etiam קוּם, *surgere,* unde non significat propriè surgere, vel etiam manè surgere. præterit. וְהִשְׁכִּים, *et manè surgens,* 2 Sam. XV. 2. וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר, *et surgens manè,* Job. I. 5. particip. כְּטַל מַשְׁכִּים, *sicut ros matutinans,* Hos. VI. 4. id est, manè cadens, matutinus. plural. מַשְׁכִּימֵי קוּם, *diluculantes surgere,* id est, summo diluculo surgentes, Psalm. CXXVII. 2. infinit. הַשְׁכֵּם et semel אַשְׁכֵּים, *manè surgendo,* Jer. XXV. 3. cum א loco ה ex forma Chald. cui simile vide in בָּרַךְ in Hiphil. apud Rabbinos הִשְׁכִּים, *convenire, consentire:* שֵׁם מוּשְׁכָּם, *nomen univocum, synonymon.*

שְׁכֶם, m. *humerus, dorsum,* Genes. IX. 23. *pars, portio,* Gen. XLVIII. 22. *tumulus, agger,* Psalm. XXI. 13. aff. וַיֵּט שִׁכְמוֹ, *et inclinavit humerum suum,* Gen. XLIX. 15. est et proprium nomen oppidi, *Sichem,* Gen. XII. 6. hinc cum ה locali, שְׁכֶמָה, *Sichemam versus,* Hos. VI. 9. vel, more Sichemitico exemplo Schimeonis et Ruben: שְׁכֶם אֶחָד, *humero uno,* Soph. III. 9.

שָׁכַן *habitavit, inhabitavit, degit, mansit, resedit, commoratus est:* construitur absolutè cum accusat. ac præposit. ב. עַל, עִם. præter. כִּי שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן, *quòd maneret super eo nubes,* Ex. XL. 35. וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם, *et habitem in medio illorum,* Exod. XXV. 8. particip. cum י paragogico, שֹׁכְנִי סְנֶה, *inhabitans rubum,* Deut. XXXIII. 16. Chald. futur. fœmin. וּבְעַנְפּוֹהִי יִשְׁכְּנָן, *et in ramis ejus habitabant,* Dan. IV. 18. Pih. præt. שִׁכֵּן, *inhabitandum dederat, collocaverat,* Psal. LXXVIII. 60. שִׁכַּנְתִּי, *feceram ut habitaret illic nomen meum,* Jerem. VII. 12. Chald. præter. דִּי שַׁכִּן שְׁמֵהּ תַּמָּה, *cujus nomen habitat illic,* vel, *qui fecit habitare nomen suum illic,* Esr. VI. 12. Hiph. præt.

וְהִשְׁכַּנְתִּי עָלַיִךְ כָּל־עוֹף, *et faciam ut habitent super te omnes aves cœli*, Ezech. XXXII. 4.

שָׁכֵן, m. *habitans, habitator, vicinus:* טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק, *melior est vicinus propinquus, quàm frater longinquus*, Prov. XXVII. 10. const. שְׁכַן שֹׁמְרוֹן, *habitator Schomron*, Hos. X. 5. affix. וּשְׁכֵנוֹ, *et vicinum suum*, Exod. XII. 4. plural. cum aff. וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָיו, *et ad omnes vicinos ejus*, Dan. I. 7. fœm. שְׁכֵנֶת, *vicina:* affix. מִשְּׁכֶנְתָּהּ, *a vicina sua*, Esth. III. 22. plur. הַשְּׁכֵנוֹת, *vicinæ*, Ruth. IV. 17.

שְׁכִינָה, f. *divinitas, majestas, gloria divina inter homines habitans.* Nam illud, וְשָׁכַנְתִּי, *et habitabo in medio filiorum Israël*, Exod. XXIX. 45. et similes locutiones, Chaldæus solet reddere וְאַשְׁרֵי שְׁכִנְתִּי, *et habitare faciam majestatem meam.* unde Rabbini scribunt: לא נאמר וְשָׁכַנְתִּי אלא על כבודו של הק״בה, id est, *non dicitur et habitabo, nisi de majestate Dei sancti benedicti*, juxta illud: *ut habitet gloria (Dei) in terra nostra*, Psal. LXXXV. 10.

מִשְׁכָּן, m. *habitatio, habitaculum, tabernaculum*, constr. סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת, *circa tabernaculum testimonii*, Num. I. 53. affix. וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי, *et ponam tabernaculum meum*, Levit. XXVI. 11. plur. const. מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן, *habitacula excelsi*, Psal. XLVI. 5. fœmin. מִשְׁכָּנוֹת et constr. מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים, *tabernacula pastorum*, Cant. I 8. aff. מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, *habitacula tua*, Num. XXIV. 5. Chald. מִשְׁכַּן unde cum affix. מִשְׁכְּנֵהּ, *habitaculum ejus*, Esr. VII. 15.

שׂכן

שַׂכִּין, m. *culter, cultellus*, Prov. XXIII. 2. Chaldaicum est, et sæpius per ס effertur, unde apud Rabbinos vulgatum, סַכִּין בְּיַד שׁוֹטֶה סַכָּנָה, *culter in manu stulti, periculum est.*

שָׁכַר

שָׁכַר *inebriari:* præter. שָׁכְרוּ וְלֹא יַיִן, *inebriantur, at non vino*, Ies. XXIX. 9. imp. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ, *bibite et inebriamini*, Cant. V. 1. Pih. part. מְשַׁכֶּרֶת כָּל־הָאָרֶץ, *inebrians omnem terram*, Jerem. LI. 7. Hiph. præter. וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרֶיהָ, *et inebriabo principes ejus*, Jer. LI. 57. Hithp. fut. עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין, *usquequò ebriam ages?* 1 Sam. I. 14.

שֵׁכָר, masc. *inebriativum, inebrians potus*, qui Græcis hinc vocatus σικέρα, Latinis *sicera.* A vino communi distinguitur, Lev. X. 9. Num. VI. 3. et alibi. Vinum tamen etiam comprehendere, liquet ex Num. XXVIII. 7. ubi ad libamen adhibitum, cui aliâs vinum attributum. Inde Onkelos Chal. hîc et alibi plerunque reddit חֲמַר עַתִּיק, *vinum forte vetus*, cui vinum novum opponitur: ut ubi Hebr. est, מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר, *a vino et sicera abstineto;* Chald. מֵחֲמַר חֲדַת וְעַתִּיק, *a vino novo et veteri.* Sic Deut. XIV. 26. et XXIX. 5. vetus autem fortitudine et generositate commendari solet. Aben Esra scribit Deuter. XIV. esse potum fortem factitium, ex melle et dactylis, aut tritico et hordeo. In Midrasch 1 Sam. I. 15. ad illud, יַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי notatur: יין זה חדש ושכר זה ישן מזה ומזה לא שתיתי, id est, *jajin, est vinum novum: Sechar, est vinum vetus, neque de hoc, neque de illo bibi.* Sic ibid. Chald. at, inquit Kimchi ibid. rectiùs est, ut שכר sic potus

factus ex fructibus. Huc respexit D. Hieronymus scribens ad Nepotianum: sicera, inquit, Hebræo sermone omnis potio nominatur, quæ inebriare potest, sive illa quæ frumento conficitur, sive pomorum succo: aut cum favi decoquuntur in dulcem et barbaram potionem: aut palmarum fructus exprimuntur in liquorem: coctisque frugibus aqua pinguior coloratur.

שִׁכֹּר, m. *ebrius*, 1 Sam. XXV. 36. plural. שִׁכֹּרִים, Joël. I. 5. construct. שִׁכֹּרֵי, *ebriis*, Ies. XXVIII. 1. fœm. לְשִׁכֹּרָה, *pro ebria*, 1 Sam. I. 13.

שִׁכָּרוֹן, m. *ebrietas*, Ez. XXXIX. 19.

אֶשְׁכָּר, m. *donarium, munus*, Psal. LXXII. 10. affix. אֶשְׁכָּרֵךְ, *donarium tuum*, Ezechiel. XXVII. 15. Chald. דּוֹרוֹן, *donum*, exponit.

שָׂכַר *mercede conduxit, mercedem dedit;* præter. שָׂכַר־עָלֵינוּ, *mercede conduxit adversus nos*, 2 Reg. VII. 6. partic. שֹׂכֵר, *mercedem dans*, Proverb. XXVI. 10. Niph. præter. נִשְׂכָּרוּ, *conducuntur*, 1 Sam. II. 5. Hithp. part. וְהַמִּשְׂתַּכֵּר, *et qui mercedem opera reportat*, Hag. I. 6.

שָׂכִיר, masc. *mercenarius, mercede conductus*, Exod. XXII. 14. plural. aff. שְׂכִירֶיהָ, *mercenarii ejus*, Jerem. XLVI. 21. fœm. שְׂכִירָה, *mercenaria*, Ies. VII. 20.

שָׂכָר, masc. *merces*, Num. XVIII. 31. const. שְׂכַר הָאָדָם, *merces hominis*, Zach. VIII. 10. affix. תִתֵּן שְׂכָרוֹ, *dabis mercedem ejus*, Deuter. XXIV. 15.

שֶׂכֶר, m. idem, Prov. XI. 18. vide et סכר.

מַשְׂכֹּרֶת, fœm. idem: affix. מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ, *quæ sit merces tua*, Genes. XXIX. 15.

שֶׁל Rabbinis est articulus genitivi casus: Hebraicè cum בְּ ab initio, est *propter*. בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל, *propter quod laborat homo*, Eccles. VIII. 17. id est, בַּעֲבוּר, Aben Esra: בְּשֶׁלִּי, *propter me*, Jonæ I. 12. id est, בַּעֲבוּרִי. item בְּשֶׁלְּמִי, *propter quem*, ver. 7. id est, בַּעֲבוּר מִי vel בַּאֲשֶׁר לְמִי, ut est, ver. 8. et aliter, שַׁלָּמָה, *propter quid*, pro בְּשֶׁלָּמָה, Cant. I. 7. at hoc מִשֶּׁלָּנוּ, *ex nostris*, 2 Reg. VI. 11. est ex simplici שֶׁ et לָנוּ et præp. מִן. sic Rabbini, מִשֶּׁלּוֹ, *ex suo, de proprio*.

*שַׁלְאֲנָן, vide suprà in שאן.

שלב שְׁלַבִּים, m. p. *gradus, scalæ:* metaphoricè, *prominentiæ gradatæ*, 1 Reg. VII. 28. hinc particip. Pyh. מְשֻׁלָּב, *scalari formâ dispositi*, Exod. XXVI. 17.

שֶׁלֶג m. *nix*, Psal. CXLVIII. 8. מִשֶּׁלֶג אַלְבִּין, *nive candidior ero*, Ps. LI. 9.

הִשְׁלִיג, Hiph. *nivescere, albescere:* futur. תַּשְׁלֵג, *nivesces*, id est, sicut nix albesces, Psal. LXVIII. 15.

שָׁלָה *tranquillum esse, quiescere:* tertia radicalis interdum in ו commutatur. Simile suprà in שחה. præterit. לֹא שָׁלַוְתִּי, *non quiescebam*, Job. III. 26. שָׁלוּ, *tranquilli sunt*, Thren. I. 5. infinit. בְּשַׁלְוִי, *dum tranquillus essem ego*, Psal. XXX. 7. de quo vide etiam infrà inter nomina. futur. יִשְׁלָיוּ, *tranquilli sint*, Psalmus CXXII. 6. Niph. נִשְׁלָה, *errare:* futur. אַל־תִּשָּׁלוּ, *ne erretis*, 2 Paral.

XXIX. 11. Hiph. futur. לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי, *ne errare facias, ne fallas me*, 2 Reg. IV. 28. יִשַּׁל, vide in נשל.

שָׁלֵיו שָׁלֵו, masc. *tranquillus*, Job. XVI. 12. et XXI. 23. et cum Scheva ab initio, שְׁלֵיו, Jerem. XLIX. 31. plural. constr. שַׁלְוֵי עוֹלָם, *tranquilli seculi*, Psalm. LXXIII. 12. fœmin. שְׁלֵוָה, *tranquilla*, Zach. VII. 7.

שְׁלֵה, m. Chald. *tranquillus*, Dan. IV. 1.

שָׁלוּ, f. Chald. *error*, Dan. VI. 5. et cum ה, שָׁלָה, Dan. III. 29.

שְׁלִי, m. *tranquillitas*, 2 Sam. III. 27.

שַׁל, m. *error, imprudentia*, 2 Sam. VI. 7.

שַׁלְוָה, f. *tranquillitas*, Ps. CXXII. 7. constr. וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט, *et tranquillitas quietis*, hoc est, quieta, Ezech. XVI. 49. aff. בְּשַׁלְוִי, *in tranquillitate mea*, Psalm. XXX. 7. contractè pro בְּשַׁלְוָתִי, sicut et dicitur פִּשְׁתִּי pro פִּשְׁתָּתִי. possit et absolutum hujus fingi שֶׁלֶו.

שְׁלֵוָה, f. Chald. *tranquillitas*: aff. לִשְׁלֵוְתָךְ, *tranquillitati tuæ*, Dan. IV. 24.

שִׁלְיָה, fœm. *secundina, secundæ*, à tranquillitate fœtus: aff. וּבְשִׁלְיָתָהּ, *etiam in secundas ipsius*, Deuteron. XXVIII. 57.

שִׁילֹה, m. *Schilo.* Quidam absolutum faciunt שִׁיל, *secundina*, metonymicè *fœtus, filius*, et cum aff. ה loco ו, ut sæpè, עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה, *donec veniat filius ejus*, Genes. XLIX. 10. filius, Messias: ejus, Jehudæ, ex stirpe Jehudæ natus. Ab. Esra post varias vocis Schilo explicationes concludit, dicens: aut denique שִׁילֹה idem est quod בְּנוֹ, *filius ejus*, et ה est loco ו ut in אָהֳלֹה, *tabernaculum ejus*, et multis aliis, idque ex significatione verbi in hoc loco, לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי, *ne parere facito me*, 2 Reg. IV. 28. id est, לֹא תוֹלִיד, *ne facias ut pariam liberos, ne des mihi liberos.* Sic Jonathan paraphrastes Chaldæus: donec veniat rex Messias, parvus filius ejus. R. Bechai in com. suo in hunc locum scribit: שִׁילֹה id est, בְּנוֹ שֶׁיּוּלַד מִשִּׁלְיַת אִשָּׁה כְּדֶרֶךְ כָּל־הַנּוֹלָדִים, *Schilo*, id est, *filius ejus, qui nascetur ex secundis mulieris, juxta viam omnium qui nascuntur*: estque vox desumpta ex significatione vocis בְּשִׁלְיָתָהּ, Deut. XXVIII. 57. quod autem potius dicit שִׁילֹה quam בְּנוֹ eo innuit Jacob, se de Messia peculiariter loqui, etc. vel ה non est affixum pronomen, et vocatur Messias κατ᾽ ἐξοχὴν Schilo, quasi tranquillus et æternæ tranquillitatis author; aut quòd singulari modo ex secundis tantùm, sine viri operatione nasci debebat. Quòd autem veteres Hebræi per Schilo Messiam intellexerint, docet triplex Targum sive paraphrasis Chaldaica, Onkeli, Jonathanis et Hierosolymitana, in quibus legitur pro Schilo, rex Messias. Tum etiam Talmudici, ex quibus locus adductus est in radice נין, vide illic: et denique antiquissimus liber Bereschit rabba, in quo scribitur, שילה זה מלך המשיח, *Schilo est rex Messias.* Ex posterioribus id approbarunt, R. Salomon, Kimchi, Bechai et alii. At Messiam istum, Jesum Christum fuisse, omnes Judæi negant. Cabalisticum: literæ יָבֹא שִׁילֹה faciunt 358: totidem מָשִׁיחַ. Id adducitur in Chaskuni et in Pentateucho cum triplici Targum.

שַׁלְהֶבֶת, vide in לַהַב.

שְׂלָו f. *cornix,* Ps. CV. 40. Ex. XVI. 13. plural. שַׂלְוִים, *coturnices,* Num. XI. 31.

שָׁלַח *misit, emisit, extendit, immisit, præmisit, remisit, transmisit:* construitur cum accusat. et præpos. ב, ל, אֶל, עַל. præterit. שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, *misit Mosen servum suum,* Ps. CV. 26. אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי, *quos miseras ad me,* Num. XXIV. 12. שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי, *extendi manum meam,* Ex. IX. 15. וּשְׁלַחְתֶּם בְּיָדָם, *et mittetis per manus eorum,* 2 Sam. XV. 36. etc. Chald. præt. דִּי שְׁלַח, *qui misit,* Dan. III. 28. שְׁלַחוּ עֲלוֹהִי, *miserunt ad eum,* Esr. V. 7. עַל־דְּנָה שְׁלַחְנָא, *idcirco mittimus,* Esr. IV. 14. שְׁלַחְתּוּן עֲלֶינָא, *misistis ad nos,* ver. 18. Pehil, שְׁלִיחַ, *missus es, mitteris,* Esr. VII. 14. שְׁלִיחַ פַּסָּא, *missa est pars illa manus,* Daniel. V. 24. futur. יִשְׁלַח עֲלֶינָא, *mittat ad nos,* Esr. V. 17. דִּי יִשְׁלַח יְדֵהּ, *qui extenderit manum suam,* Esr. VI. 12. Niph. infinitiv. נִשְׁלוֹחַ, *mittendo,* Esth. III. 13. similem formam vide suprà in שָׁאַל et in לָחַם. Pih. שַׁלַּח, *dimittere, ejicere, expellere.* præterit. וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם, *et non dimisit populum,* Exod. VIII. 28. וְרַגְלַי שִׁלֵּחוּ, *et pedes meos expellunt,* scil. loco firmo et ad lapsum impellunt, Job. XXX. 12. fut. וּפֶרַע לֹא יְשַׁלֵּחוּ, *et cæsariem non demittant,* Ezech. XLIV. 20. id est, promissam habeant. Pyh. præt. שֻׁלַּח, *missus, emissus, dimissus fuit,* Obad. v. 1. part. נַעַר מְשֻׁלָּח, *puer dimissus,* Proverb. XXIX. 15. id est, sibi et suæ voluntati ac libidini permissus. Hiph. præt. וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם, *nam immittam in vos,* Lev. XXVI. 22.

שֶׁלַח, masc. *missile, missilia arma,* 2 Paral. XXXII. 5. *gladius, ensis,* e vagina emissus, Joël. II. 8. affix. שִׁלְחוֹ, *missile suum,* vel *gladium suum,* 2 Par. XXIII. 10. plural. *propagines:* affix. שְׁלָחַיִךְ, *propagines tuæ,* Cant. IV. 13. quasi emissiones dicas.

שִׁלּוּחַ, m. *munus, donum,* propriè quod transmittitur: plural. תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים, *dato munera,* Mich. I. 14. וַיִּתְּנָהּ שִׁלֻּחִים, *et dedit eam pro muneribus filiæ suæ,* 1 Reg. IX. 16. item *dimissiones:* aff. אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ, *post dimissiones ejus,* Exod. XVIII. 2. id est, postquam dimisisset vel remisisset eam.

שֻׁלְחָן, m. *mensa,* a ciborum missione sive missis: שֻׁלְחָן עָרוּךְ, *mensa instructa,* Ezech. XXIII. 41. affix. מַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ, *cibus mensæ ejus,* 1 Reg. X. 5. plur. שֻׁלְחָנוֹת, *mensæ,* Ies. XXVIII. 8. constr. לְשֻׁלְחֲנוֹת הַכֶּסֶף, *pro mensis argenteis,* 1 Paral. XXVIII. 16.

שְׁלוּחוֹת, f. p. *propagines:* affix. שְׁלוּחֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ, *propagines ejus evelluntur,* Ies. XVI. 8.

מִשְׁלַח, m. *extensio, emissio:* const. בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם, *in omni extensione manus vestræ,* Deut. XII. 7. id est, in omni re ad quam extenderitis manum vestram: לְמִשְׁלַח שׁוֹר, *pro emissione bovis,* Iesaias VII. 25. id est, loco pascuo in quem bos immittatur.

מִשְׁלֹחַ, m. *missus, missio, immissio,* Ies. XI. 14. וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת, *et missu portionum,* Esth. IX. 19.

מִשְׁלַחַת, f. *missio,* Ps. LXXVIII. 49. *missile,* Eccles. VIII. 8.

שָׁלַט *dominari, dominium exercere, dominium habere.* construitur cum præposit. עַל et בְּ: præterit. שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם, *dominatur homo in hominem,* Eccles. VIII. 9. שָׁלְטוּ עַל־הָעָם, *dominabantur in populo, super populum,* Neh. V. 15. Chald. præter דִּי לָא שְׁלֵט נוּרָא, *quòd non dominatus esset ignis,* Dan. III. 27. שְׁלִטוּ, *dominati sunt,* Daniel. VI. 25. futur. יִשְׁלַט, Dan. V. 7. תִּשְׁלַט בְּכָל־אַרְעָא, *dominabitur in tota terra,* Daniel. II. 39. תִּשְׁלַט, *dominaberis,* Dan. V. 16. Hiph. הִשְׁלִיט, *dominari fecit, dominium concessit, dominari sivit, copiam* vel *potestatem fecit,* præt. וְהִשְׁלִיטוֹ, *et dominium,* id est, *copiam concessit ei,* Eccles. V. 18. futur. וְלֹא יַשְׁלִיטֶנּוּ, *et non facit copiam ipsi,* Eccles. VI. 2. וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי, *ne sinas dominari in me,* Psalm. CXIX. 133. Chald. præter. וְהַשְׁלְטָךְ, *et dominatorem constituat te,* Dan. II. 38. וְהַשְׁלְטֵהּ, *et dominatorem constituit eum,* ver. 48.

שַׁלִּיט, *dominator; dominium, potestatem habens,* Gen. XLII. 6. Eccl. X. 5. plural. שַׁלִּיטִים, *dominatores,* Eccles. VII. 19. fœmin. שַׁלֶּטֶת, *dominatrix,* Ezechiel. XVI. 30. Chald. וְשַׁלִּיט, *aut dominator,* Dan. II. 10. שַׁלִּיטָא דִּי־מַלְכָּא, *dominatori regis,* ver. 15. לָא שַׁלִּיט, *non copiam habens,* Esr. VII. 24. plural. שַׁלִּיטִין, *dominatores,* Esr. IV. 20.

שִׁלְטוֹן, m. *dominatio,* Eccles. VIII. 4. Chald. *dominator:* plur. constr. וְכֹל־שִׁלְטֹנֵי מְדִינָתָא, *et omnes dominatores provinciarum,* Dan. III. 2.

שָׁלְטָן, m. Chald. *dominium, dominatus:* בְּכָל־שָׁלְטָן מַלְכוּתִי, *in toto dominatu regni mei,* Dan. VI. 27. aff. וְשָׁלְטָנֵהּ, *et dominatus ejus,* ibid. vide et Dan. IX. 14. שָׁלְטָנְהוֹן, *dominatus eorum,* Dan. VII. 12. plur. שָׁלְטָנַיָּא, *dominatus, dominatores,* Dan. VII. 27.

שְׁלָטִים, masc. plur. *scuta, umbones,* 2 Reg. XI. 10. constr. שִׁלְטֵי, Cant. IV. 4. affix. שִׁלְטֵיהֶם, *scuta sua,* Ezech. XXVII. 11.

שלך Hiph. הִשְׁלִיךְ, *jecit, abjecit, conjecit, dejecit, disjecit, injecit, projecit:* construitur cum præpos. עַל, אֶל, מִן, לְ, בְּ. præt. הִשְׁלִיךְ עָלָיו, *projecit super eum,* Numer. XXXV. 20. Hoph. præter. הָשְׁלַךְ et הֻשְׁלַךְ, *abjectus, dejectus,* etc. *fuit,* Dan. VIII. 11. Ies. XIV. 19. particip. מֻשְׁלָךְ, *projicietur ad te,* 2 Sam. XX. 21.

שָׁלָךְ, masc. *mergus,* avis sic dicta, quòd se ad capiendos pisces in aquam dejiciat, Lev. XI. 17.

שַׁלֶּכֶת, f. nomen portæ Hierosolymis, à conjecta et accumulata terra, ad parandam viam regis, sic dicta, 1 Par. XXVI. 16. Ies. VI. 13. confer, 1 Reg. X. 5, 12. 2 Chron. IX. 11.

שָׁלַל *spoliavit, prædatus, deprædatus est:* præterit. וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ, *et spoliet spolium ejus,* Ezech. XXIX. 19. שַׁלּוֹתָ, *spoliasti,* Hab. II. 8. שֹׁל תָּשֹׁלּוּ־לָהּ, *spoliando spoliabitis ipsi,* id est, relinquetis ipsi spolium, spicas scil. quas colligat, Ruth. II. 16. Niph. fut. יִשַּׁל vide in נָשַׁל. Hithp. præter. אֶשְׁתּוֹלְלוּ, *in prædam dediderunt se,* Psal. LXXVI. 6. pro הִשְׁ ex usu Chaldaico: simile vide in חָבַר in Hithpahel. part. מִשְׁתּוֹלֵל, *prædæ exponit se,* Ies. LIX. 15. R. Salom. *aberrans, vesanus, stultus ha-*

betur, et sic quoque præcedentem locum Psalmi explicat.

שׁוֹלָל, m. *spoliatus*, Mich. I. 8. R. Salom. *aberrans, vesanus, insanum agens*, quasi מְטוֹרָף מִדַּעְתּוֹ, *raptus et spoliatus mente suâ*, ut Aben Esra scribit: sic הַמּוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל, *qui facit ut consiliariorum quisque amens, demens fiat*, Job. XII. 17, 19.

שָׁלָל, m. *præda, spolium*, Genes. XLIX. 27. constr. אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ, *prædam inimicorum tuorum*, Deuter. XX. 14. aff. כָּל־שְׁלָלָהּ, *omnem prædam ejus*, ibid.

שׁוֹלֵל, *negans*: שְׁלִילָה, *negatio*, apud Rabbinos.

שָׁלַם *compleri, perfici*: *pacem habere* vel *colere, pace, prosperitate frui, pacem precari*, id est, *salutare*. præter. וְשָׁלְמוּ, *et completi erunt dies luctus tui*, Ies. LX. 20. partic. præsens, שׁוֹלְמִי, *pacem colenti mecum*, Psal. VII. 5. infin. לִשְׁלוֹם, *ad salutandum*, 2 Reg. X. 13. imper. וּשְׁלָם, *et pacem habeto*, Job. XXII. 21. Chald. part. Pehil וְלָא שְׁלִים, *necdum est perfecta* sive *absoluta*, Esr. V. 16. Pih. שִׁלֵּם, *perficere, complere*, 1 Reg. IX. 25. Job. VIII. 6. item *solvere, persolvere, reddere, rependere, retribuere, compensare*: præt. וְשִׁלַּם אֹתוֹ, *et rependat illud*, Lev. V. 24. partic. וּמְשַׁלֵּם עֲוֹן, *et rependis iniquitatem*, Jer. XXXII. 18. Pyh. part. כִּמְשֻׁלָּם, *sicut perfectus*, vel *pacatus*, vel *cui perfectè retributum est*, Ies. XLII. 19. futur. יְשֻׁלַּם, *rependetur*, Psalm. LXV. 2. Hiph. וְכִי הִשְׁלִימוּ, *et quòd pacem fecissent*, Jos. X. 1. et sic, 1 Reg. XXII. 45. futur. יַשְׁלִים, *perficiet, absolvet*, Ies. XLIV. 26, 28. Chald. præter. וְהַשְׁלְמֵהּ, *et perfecit illud*, Dan. V. 26. imper. הַשְׁלֵם, *redde*, Esr. VII. 19. Hoph. præterit. הָשְׁלְמָה־לָךְ, *pacata efficietur tibi*, Job. V. 23.

שִׁלֻּם, שִׁלּוּם, m. *retributio*, Mich. VII. 3. Hos. IX. 7. plural. שְׁנַת שִׁלּוּמִים, *annus retributionum*, Ies. XXXIV. 8. fœm. construct. וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים, *et retributionem improborum videbitis*, Psal. XCI. 8.

שִׁלֵּם, m. idem, Deut. XXXII. 35.

שָׁלֵם, masc. *integrum, perfectum, completum*: *integer, incolumis*, cujus res omnes integræ et salvæ sunt, Gen. XXXIII. 18. est et urbis nomen, *Salem*, quæ postea *Jerusalem* dicta, Gen. XIV. 18. Ps. LXXVI. 3. plural. שְׁלֵמִים, *pacifici*, Genes. XXXIV. 21. Nah. I. 12. fœm. אֶבֶן שְׁלֵמָה, *lapis integer*, id est, pondus integrum, Deut. XXV. 15. plural. אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת, *lapidibus integris*, Deut. XXVII. 6.

שֶׁלֶם, m. *sacrificium, eucharisticum* sive *pacificum*, quod pro pace et incolumitate, salute ac beneficiis Deo offerebatur, Amos V. 22. plur. זְבָחִים שְׁלָמִים, *sacrificia eucharistica*, Exod. XXIV. 5. affix. אֶת־שְׁלָמֶיךָ, *eucharistica tua*, Ex. XX. 24.

שָׁלוֹם, masc. *pax, prosperitas, incolumitas, integritas*: שָׁלוֹם לָכֶם, *pax vobis sit*, Genes. XLIII. 23. id est, pacato et tranquillo sitis animo: construct. וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה, *et de pace belli*, 2 Sam. XI. 7. id est, de statu et prospero successu belli: aff. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ, *viri pacis tuæ*, Ies. XXXVIII. 22. plur. הָגְלַת שְׁלוֹמִים, *deportabitur* (*civitas*) *pacatorum*, id est, pacatissima, Jerem. XIII. 19.

וְלְשִׁלּוּמִים, *et pro retributionibus,* Ps. LXIX. 23. aff. בִּשְׁלוֹמָיו, *in pacificos suos,* Psalm. LV. 21. id est colentes pacem secum. Chald. שְׁלָם, *pax,* Esr. IV. 17. שְׁלָמָא כֹלָּא, *pax omnis,* Esr. V. 7. aff. שְׁלָמְכוֹן, *pax vestra,* Dan. III. 31.

שַׁלְמֹנִים, m. p. *retributiones,* Ies. I. 23.

שלם שַׂלְמָה, fœm. *vestis, vestimentum,* Exod. XXII. 8. construct. שַׂלְמַת רֵעֶךָ, *vestimentum proximi tui,* Exod. XXII. 25. affix. בְּשַׂלְמָתוֹ, *in veste sua,* Deut. XXIV. 13. plural. וּשְׂלָמוֹת, *et vestes veteres,* Jos. IX. 5. aff. שַׂלְמוֹתַי, *vestimenta mea,* Job. IX. 31.

שָׁלַף *eduxit, extraxit, detraxit, strinxit:* ferè semper de gladio dicitur: præterit. שָׁלַף הַנַּעַר חַרְבּוֹ, *strinxit puer gladium suum,* Jud. VIII. 20. שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף, *quæ antequam extrahat quis,* scil. falcem, Ps. CXXIX. 6.

שָׁלֹשׁ f. *tres:* שָׁלוֹשׁ עָרִים, *tres civitates,* Deut. XIX. 2. construct. לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים, *pro tribus annis,* q. d. pro ternario vel triade annorum, Levit. XXV. 21. masc. שְׁלֹשָׁה, et commun. שְׁלֹשֶׁת, Gen. VII. 13. et XXX. 36. affix. שְׁלָשְׁתָּם, *tres illi,* Num. XII. 4. plural. שְׁלֹשִׁים, c. *triginta,* Genes. V. 16. כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ, *quasi triginta viri,* 1 Sam. IX. 22.

שְׁלִישִׁי, masc. *tertius,* Gen. I. 13. plural. שְׁלִשִׁים, *tertii, tertiani,* contractè pro שְׁלִישִׁיִּים, Genes. VI. 16. Num. II. 24. fœmin. שְׁלִשִׁית, *tertia, tertia pars,* Deut. XXVI. 12. Num. XV. 6. cum ה paragog. שְׁלִישִׁתָה, *tertiâ* scil. vice, Ezech. XXI. 14. aff. שְׁלִשִׁתֵךְ, *tertia pars tui,* Ezech. V. 12.

שְׁלִישִׁיָּה, f. *tertia pars,* Ies. XIX. 24. עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה, *vitula trima,* Jer. XLVIII. 34.

שִׁלֵּשִׁים, m. p. *tertiani,* tertiæ generationis nepotes, *abnepotes,* Genes. L. 23. Exod. XXXIV. 7.

שִׁלְשׁוֹם, *dies tertius, nudius tertius,* quasi ex שְׁלֹשָׁה et יוֹם compositum: synecdochicè, *antea,* Gen. XXXI. 2. 1 Sam. IV. 7.

שָׁלִישׁ, m. *tribunus, dux,* 2 Reg. VII. 2. *triens, triental,* mensura, Ps. LXXX. 6. Ies. XL. 12. affix. שָׁלִישׁוֹ, *tribunus ejus,* 2 Reg. XV. 25. plur. שָׁלִשִׁים, *tribuni, duces,* Ez. XXIII. 23. et planè defectivè שָׁלִשִׁם, Exod. XIV. 7. et retinet semper Kametz ab initio, ad differentiam שְׁלִישִׁים de quo antè. Item *pandura* instrumentum musicum trium chordarum: וּבְשָׁלִשִׁים, *et in panduris,* 1 Sam. XVIII. 6. affix. וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו, *et delectus ducum ejus,* Ex. XV. 4.

שָׁלִישִׁי, masc. *tribunitius,* 2 Sam. XXIII. 8.

מִשְׁלֹשׁ, mascul. *tertiatio,* Genes. XXXVIII. 24.

שִׁלֵּשׁ, Pihel, *tertiavit, tripertitus fuit, tertiò fecit, triplicavit:* וְשִׁלַּשְׁתָּ, *quam tripertitus fueris,* Deut. XIX. 3. imper. cum futur. שַׁלֵּשׁוּ, *tertiò facite,* וַיְשַׁלֵּשׁוּ, *et tertiò fecerunt,* 1 Reg. XVIII. 34. Pyh. particip. אַיִל מְשֻׁלָּשׁ, *arietem triennem,* וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת, *et capram triennem,* Gen. XV. 9.

שֵׁם masc. *nomen,* Gen. II. 11. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם, *viri nominis,* Gen. VI.

4. id est, nominatissimi, celeberrimi: לְתְהִלָּה וּלְשֵׁם, *in laudem et in nomen,* Deut. XXVI. 19. apud Rabbinos עַל שֵׁם, *propter, propterea,* בְּשֵׁם, *sicut,* לְשֵׁם, *propter.* aff. שְׁמוֹ, *nomen ejus,* Gen. IV. 25. שִׁמְךָ et שְׁמֶךָ, *nomen tuum,* שִׁמְכֶם, *nomen vestrum,* etc. plural. שֵׁמוֹת, *nomina,* Gen. II. 20. construct. שְׁמוֹת, Exod. I. 1. aff. שְׁמוֹתָם, *nomina illorum,* Genes. XXV. 16. Chald. שׁוּם, שֻׁם, sed cum affixis, שְׁ habet Scheva ut Hebraicè: בְּשֻׁם, *in nomine Dei Israëlis,* Esr. V. 1. aff. דִּי שְׁמֵהּ, *cujus nomen erat,* Dan. IV. 16. plur. fœmin. מַן־אִנּוּן שְׁמָהָת, *quæ sunt nomina virorum istorum,* Esr. V. 4. aff. שְׁמָהָתְהֹם, *nomina eorum,* ver. 10. apud Syros radix est שַׁמֵּה vel שַׁמִּי, *nomen imposuit, nominavit,* apud Rab. מִשּׁוּם, *nomine, propter.*

שָׁם *ibi, illic, illuc, isthuc, eò:* cum ה paragogico, אָשׁוּב שָׁמָּה, *redibo illuc,* Job. I. 21. מִשָּׁם, *inde,* Genes. II. 10. 2 Reg. VII. 2.

שָׁמַיִם, m. d. *cœlum, cœli.* Formam habet dualem quasi à מַיִם ab *aquis,* quæ duplices, superiores et hæ inferiores. Hinc etiam compositum volunt, quasi ex שָׁם, *illic,* מַיִם, *aquæ,* scil. sunt vel subsistunt. Quidam à שָׁאָה, *stupere* (ut in Hithpahel significat) et מַיִם, quòd stupendo modo aquæ illic suspensæ hæreant, donec Dei nutu demittantur: vel quia homines obstupescunt de ejus opificio. Quidam ab אֵשׁ et מַיִם, *ab igne et aqua.* Utrùmque Talmudici afferunt; in Chagiga cap. 2. fol. 12. et inde R. Bechai, in principio Paraschæ שופטים scribit: שמים נבראו תחלה ונקראו שמים לפי שהם אש ומים, id est, *cœli creati sunt ab initio, et vocantur* שמים, *quia sunt,* אש et מים *ignis et aqua.* In Bereschit Rabba, sectione quarta legitur; נטל הק"בה אש ומים ופתכן זה בזה ומהן נעשו שמים, id est, *accepit Deus sanctus benedictus ignem et aquam, et permiscuit ista invicem, et ex illis facti sunt cœli.* Et mox: שמים שהבריות משתוממים עליהן לאמור של מה הן של אש הן של מים הן אתמהא, id est, *cœli dicuntur, quòd homines obstupescunt de iis, dicentes: ex quanam re sunt? ex igne sunt: ex aqua sunt: id mirabile est.* Talmudici tradunt antè citato loco, septem esse cœli nomina: וִילוֹן ,רָקִיעַ ,שְׁחָקִים ,זְבוּל ,מָעוֹן ,מָכוֹן ,עֲרָבוֹת. Primum וִילוֹן, *velum, aulæum,* in scriptura non extat, vide autem, Ies. XL. 22. reliqua vide suis locis. Porrò Aben Esra vult semper esse duale, et affixum singulare, quod ei respondet, Job. XXXVIII. 33. distributivè sumendum esse, respectu cœli superioris et inferioris. Assumit ה locale: ut הַשָּׁמַיְמָה, *cœlum versùs,* Gen. XV. 5. constr. שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, *cœli cœlorum,* Psal. CXLVIII. 4. aff. שָׁמָיו, *cœli ejus,* Deut. XXXIII. 28. שָׁמֶיךָ, *cœli tui,* Deut. XXVIII. 23. Chald. שְׁמַיָּא, *cœlum, cœli,* Jer. X. 11. Dan. II. 18, 19. דִּי שַׁלִּטִין שְׁמַיָּא, *quòd dominantur cœli,* Dan. IV. 23. id est, Deus cœlos inhabitans. Sic apud Rab. et Talmud. שָׁמַיִם passim pro Deo ipso sumitur: et inde locutio, e cœlo, an ab hominibus? id est, a Deo, Matt. XXI. 25. sic pater peccavi in cœlum et in tuo conspectu, Luc. XV. 18.

*שְׂמֹאל, vide infrà in שמל.

שָׁמַד Hiph. הִשְׁמִיד, *perdidit, disperdidit:* præt. הִשְׁמִיד אֶת הַחֹרִי,

perdidit choræos, Deuteron. II. 22. וְהִשְׁמַדְתִּי, *et perdam*, Levit. XXVI. 30. Chald. infinit. לְהַשְׁמָדָה, *disperdendo*, Dan. VII. 26. Niph. præter. וְנִשְׁמַד, *et perdetur*, Jerem. XLVIII. 8. וְנִשְׁמַדְתִּי, *et perdar ego*, Genes. XLIII. 30. Apud Rabbinos שְׁמַד, *perditio, persecutio*, מְשׁוּמָד, *apostata*, a religione Judaica deficiens, dictus quasi perditus.

שָׂמַח *lætatus, lætus, hilaris fuit:* metaphoricè *claruit, luxit*, Prov. XIII. 9. unde et lucis nomine sæpè læta et prospera significantur, ut Esther. VIII. 16. construitur cum præposit. ב, ל, מִן, אֶל, עַל, לִפְנֵי. præter. וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ, *et lætabitur in corde suo*, Exod. IV. 14. שָׂמְחוּ לְךָ, *lætatæ sunt de te*, Ies. XIV. 8. Pih. שִׂמַּח, *lætificavit, lætitiâ affecit: exhilaravit*. præter. וְשִׂמַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ, *et exhilaret uxorem suam*, Deuteron. XXIV. 5. וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם, *et lætificabo eos a mæstitia ipsorum*, Jer. XXXI. 13. Hiph. præter. הִשְׂמַחְתָּ, *lætificasti*, Psal. LXXXIX. 43.

שָׂמֵחַ, masc. *lætans, lætus, hilaris*, Prov. XV. 13. plur. שְׂמֵחִים, *læti*, 1 Reg. I. 45. construct. שִׂמְחֵי et שְׂמֵחֵי, Ies. XXIV. 7. Ps. XXXV. 26.

שִׂמְחָה, f. *lætitia:* const. בְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר, *secundùm lætitiam in messe*, Ies. IX. 2. aff. רֹאשׁ שִׂמְחָתִי, *caput lætitiæ meæ*, Psalmus CXXXVII. 6. plur. שְׂמָחוֹת, Psal. XVI. 11.

שָׁמַט *intermisit, intermissionem fecit*, Exod. XXIII. 11. Jer. XVII. 4. *dimisit, demisit, deturbavit*, 2 Reg. IX. 33. כִּי שָׁמְטוּ, *quia dimiserant* scil. eam, et sic Chaldæus: R. Salomon addit affixum, שְׁמָטוּהוּ, *amoverant eam*, 2 Samuel. VI. 6. Niph. præter. נִשְׁמְטוּ, *dimovent se*, Psalm. CXLI. 6. Hiph. futur. תַּשְׁמֵט, *intermittes*, Deut. XV. 3.

שְׁמִטָּה, f. *intermissio*, Deut. XV. et XXXI. 10. sic vocatur annus septimus, quo omne opus agricolationis intermittitur. Ut autem שַׁבָּת significat septimum diem septimanæ et septem dies septimanæ, id est, septimanam integram, sic Rabbinis שְׁמִטָּה et septimum annum, et integros septem annos, id est, totius hebdomadis annalis complexum denotat.

שמך שְׂמִיכָה, f. *stragula villosa*, Jud. IV. 18. Kimchi scribit esse tegumentum crassum, ex quo utrinque exeunt ציציות של צמר *villi sive flocci lanæ; ἀμφίταπος, amphitapa.*

שמל שְׂמֹאל, m. *sinistra manus, pars* vel *latus sinistrum:* א ponitur loco ו, scribit Kimchi, quod ex abundanti quandoque abjicitur: וְאֶפְנֶה, *et respiciam, ad dexteram*, אוֹ עַל־שְׂמֹאל, *aut ad sinistram*, Genes. XXIV. 49. affix. וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ, *et sinistram suam*, Gen. XLVIII. 14.

שְׂמָאלִי, m. *sinister*, 1 Reg. VII. 21. fœmin. וְעַל־כַּף הַשְּׂמָאלִית, *et super manum sacerdotis sinistram*, Lev. XIV. 15.

הִשְׂמִיל, Hiph. *sinistrare, sinistram petere, ad sinistram flectere* vel *divertere:* part. מַשְׂמְאִלִים, *sinistrantes, sinistrorsum petentes*, 1 Par. XII. 2. infinitiv. לְהַשְׂמִיל, *ad sinistram flectendum*, 2 Sam. XIV. 19. imperativ. הַשְׂמִילִי, *pete sinistram*, Ezech. XXI. 21. futur. אַשְׂמְאִילָה, *sinistram petam*, Gen. XIII. 9.

שִׂמְלָה, f. *vestis, vestimentum*, Ies.

III. 7. construct. שִׂמְלַת אִשָּׁה, *vestimento muliebri*, Deut. XXII. 5. affix. שִׂמְלָתְךָ, *vestimentum tuum*, Deuter. VIII. 4. plural. שְׂמָלוֹת, Gen. XLV. 22. aff. שִׂמְלוֹתָם, *vestimenta sua*, Gen. XLIV. 13.

שמם שָׁמֵם, *desolare, desolari: obstupescere*, cùm ad animum refertur, et sic construitur cum præposit. עַל. præterit. שֹׁשָׁמֵם, *qui desolatus est*, Thren. V. 18. שָׁמְמוּ עָלֶיךָ, *obstupuerunt super te*, Ies. LII. 14. infinit. propter שַׁמּוֹת וְשָׁאֹף, *desolare et exhaurire*, Ezechiel. XXXVI. 3. similem formam vide in חָנַן. futur. אֶשֹּׁם, *desolabo*, Ies. XLII. 14. similem formam vide in קָבַב. Niph. præter. נָשַׁמּוּ מְסִלּוֹת, *desolatæ sunt viæ*, Ies. XXXIII. 8. *obstupescunt*, Jerem. IV. 9. Pih. particip. וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם, *et sedi stupens*, Esr. IX. 3. *desolans*, Dan. IX. 27. Hiph. præt. הֲשִׁמּוֹתָ, *desolasti*, Job. XVI. 7. particip. מַשְׁמִים, *stupens*, Ezechiel. III. 15. infinitiv. הַשְׁמֵם, *desolando*, Mich. VI. 13. imperat. הָשַׁמּוּ, *stupore corripiamini*, Job. XXI. 5. intransitivè, ut in participio: futur. יַשִּׁים, *desolet*, Jer. XLIX. 20. cum vocali brevi et Dagesch, loco vocalis longæ, ut antè: aliud hujus formæ vide in יָשַׁם. Hoph. infinit. הָשַּׁמָּה, *desolari ejus*, id est, desolationis, et ה in fine intelligitur habere Mappik, 2 Paral. XXXVI. 21. Levit. XXVI 34. בְּהָשַּׁמָּה מֵהֶם, *dum esset desolata illis*, pro בָּהּ transpositis punctis, ver. 43. Hithp. futur. וָאֶשְׁתּוֹמֵם, *et obstupescebam*, Daniel. VIII. 27. תִּשּׁוֹמֵם, *desolationem accerses tibi?* Eccles. VII. 16. habet formam ex Niphal et Hithpahel compositam, aut planè est ex Niphal, ut Aben Esra vult, et Cholem est loco Kametz. Chald. præterit. אֶשְׁתּוֹמַם, *obstupuit*, Dan. IV. 16.

שָׁמֵם, m. *desolans, desolatum, stupendum*, Dan. VIII. 13. et XII. 11. עַל־שֹׁמֵם, *super desolatum*, Dan. IX. 27. plural. שׁוֹמֵמִים, *desolati*, Thren. I. 16. et in נ, שׁוֹמֵמִין, ver. 4. fœm. שׁוֹמֵמָה, *desolata*, Ies. LIV. 1. plur. נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת, *possessiones desolatæ*, Ies. XLIX. 8. constr. שֹׁמְמוֹת, Ies. VII. 4. affix. שֹׁמְמוֹתֵינוּ, *desolationes nostras*, Dan. IX. 18.

שְׁמָמָה, f. *desolatio*, Jer. IV. 27.

שִׁמָמָה, f. idem, Ezech. XXXV. 7. plural. שְׁמָמוֹת, ver. 9. et מ cum simplici Scheva, לְשִׁמְמוֹת, *in desolationes*, Jer. XXV. 12.

שִׁמָּמוֹן, m. idem, Ezech. XII. 19. et IV. 16.

שַׁמָּה, f. *res stupenda*, Jerem. V. 30. *stupor*, Jer. VIII. 21. *desolatio*, Psalm LXXIII. 19. plural. שַׁמּוֹת, *desolationes*, Psal. XLVI. 9.

מְשַׁמָּה, f. *stupor*, Ezech. V. 15. *desolatio*, Ez. VI. 14. plur. מְשַׁמּוֹת, *desolationes*, Ies. XV. 6.

שמם שְׂמָמִית, f. *araneus, aranea:* שְׂמָמִית בְּיָדַיִם תְּתַפֵּשׂ, *araneus manibus prehendit:* et est in palatiis regum, Prov. XXX. 28. Talmudici scribunt per ס, unde אימת סממית על העקרב, *terror aranei in scorpionem*, Schabbath fol. 77. 2. Ingreditur autem aures scorpii, unde terrori ipsi est: סממית לעקרב *araneus contra scorpionem*, scil. creatus est, nempe si quis a scorpione sit læsus, tunc araneus quassatus ac vulneri impositus, illud curat. Hinc patet minus rectè vel pravè potiùs

scribi in quibusdam libris per שׂ. Vulgata Latina, *stellio,* non frustra. Nam הַלְּטָאָה juxta quosdam est *stellio,* Levit. XI. 30. et id a Jonathane transfertur שְׁמָמִיתָא. Posteriores quidam Hebræi *simiam* explicant. LXX. καλαμώτης, quod piscis genus. Fortè melius καλαβώτης ex Levit. XI. 30. quod est *stellio.* Vide Plin. lib. 29. cap. 5.

שָׁמַן *saginari, pinguem esse* vel *fieri, impinguari;* præter. שָׁמַנְתָּ, *saginatus es,* Deut. XXXII. 15. שָׁמְנוּ, *pingues sunt,* Jerem. V. 28. futur. וַיִּשְׁמַן, *et saginatus est,* Deuteron. XXXII. 15. Hiph. imperat. הַשְׁמֵן לֵב, *fac ut pinguescat cor populi hujus,* Ies. VI. 10. futur. וַיַּשְׁמִינוּ, *et saginati sunt,* Neh. IX. 25.

שֶׁמֶן, m. *pinguedo, oleum, unguentum,* Gen. XXVIII. 18. Levit. VIII. 2. בְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמֶן, *in cornu filio pinguedinis,* Ies. V. 1. in cornu, id est, loco edito, simili cornu elevato: filio olei, id est, pingui et optimo, Ab. Esra: aff. שַׁמְנִי, *oleum meum,* Hos. II. 7. plur. מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים, *convivium (rerum) pinguium,* Iesaias XXV. 6. רֵאשִׁית שְׁמָנִים, *præstantissimo unguentorum,* Amos VI. 6. aff. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ, *ad odorem unguentorum tuorum,* Cant. I. 3.

שָׁמֵן, masc. *pinguis,* metaphoricè *opulentus,* juxta quosdam, Jud. III. 29. fœmin. וְאֲדָמָה שְׁמֵנָה, *et terram pinguem,* Neh. IX. 25.

שְׁמֹנָה, m. *octo:* פָּרִים שְׁמֹנָה, *juvencos octo,* Num. XXIX. 29. constr. וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים, *et filius octo dierum,* Gen. XVII. 12. fœm. שְׁמֹנֶה אַמּוֹת, *octo cubitorum,* Ezech. XL. 9. plural. com. שְׁמֹנִים, *octoginta,* Exod. VII. 7. בִּשְׁמוֹנִים שָׁנָה, *anno octogesimo,* 1 Reg. VI. 1.

שְׁמִינִי, m. *octavus,* Levit. XXIII. 39. fœm. הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת, *anno octavo,* Lev. XXV. 22. sumitur et pro instrumento musico, 1 Chron. XV. 21. et Psalm. VI. 1. ab octo chordis sic dicto, aut cantico, quod octo vocibus, ut loquuntur musici, canebatur, ut Aben Esra vult. Quidam *gravem symphoniam* explicant, qualis est bassus, ut musici loquuntur.

מִשְׁמָן, m. *pinguedo, pingue,* Ies. XVII. 4. plur. const. מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, *pinguedines terræ,* Gen. XXVII. 28, 39. aff. בְּמִשְׁמַנָּיו, *in pingues ejus,* Ies. X. 16. id est, robustos, et sic Psalm. LXXVIII. 31.

מַשְׁמַנִּים, m. p. *pinguia,* Nehem. VIII. 10.

אַשְׁמַנִּים, masc. pl. *pinguedines:* בָּאַשְׁמַנִּים, *inter pinguedines,* Ies. LIX. 10. id est, in omnium rerum affluentia: Ab. Esra, *inter gentes tanquam inter mortuos* et א est addititium: R. Menachem, *in tenebrosis locis:* vide etiam in אָשַׁם.

שָׁמַע *audivit, exaudivit, attendit, auscultavit: obtemperavit, obedivit, acquievit.* Construitur cum accus. et præpos. אֶל, לְ, בְּ. præterit. שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ, *attendit Dominus ad afflictionem tuam,* Genes. XVI. 11. שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי, *auscultasti voci meæ,* Genes. XXII. 18. infinit. לִשְׁמוֹעַ לִי, *ut auscultetis mihi,* Levit. XXVI. 21. Chald. præter. שִׁמְעֵת, *audivi,* Dan. V. 14. particip. præs. שָׁמְעִין, *audiunt,* Dan. III. 7. futur. דִּי־תִשְׁמְעוּן קָל, *cùm audietis sonum,* ver. 5. Niph. præt. נִשְׁמַע, *audita est vox eorum,* Ies. XV. 4. futur. יִשָּׁמְעוּ לִי, *obediunt mihi,* Psalm. XVIII. 45.

Pih. futur. וַיְשַׁמַּע, *et audiri fecit, promulgavit,* 1 Samuel. XV. 4. et XXIII. 8. vel promulgatione aut promulgando convocavit. Hiphil, הִשְׁמִיעַ, *audire* vel *audiri* aut *exaudiri fecit, audiendum proposuit, sonum edidit, sonuit, personuit, resonuit, pronunciavit, promulgavit, enunciavit, promulgatione convocavit,* et sic ferè cum עַל vel אֶל construitur, etc. præt. מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת, *quis fecit ut auditum sit hoc,* Ies. XLV. 21. imper. הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ, *promulgate contra eam,* Jerem. LI. 27. vide et L. 29. Chald. in Ithpah. futur. וְיִשְׁתַּמְּעוּן, *et auscultabunt,* Dan. VII. 27.

שֵׁמַע, שֶׁמַע, m. *auditio, rumor, fama: sermo, nuncium, sonus:* affix. שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ, *audiverunt famam tuam,* Num. XIV. 15.

שְׁמוּעָה, f. idem: constr. שְׁמֻעַת שָׁאוּל, *fama de Saule,* 2 Sam. IV. 4. aff. לִשְׁמֻעָתֵנוּ, *auditui nostro,* Ies. LIII. 1. id est, sermoni. plurale, וּשְׁמֻעוֹת, *et rumores,* Dan. XI. 44.

מִשְׁמָע, m. idem: constr. לְמִשְׁמַע אָזְנָיו, *ad auditum aurium suarum,* Ies. XI. 3. apud Rabbinos מַשְׁמָע, simplex et verbalis vocis significatio: כמשמעו juxta literalem sensum suum.

מִשְׁמַעַת, f. *auscultatio, obedientia:* aff. וְסָר אֶל־מִשְׁמַעְתֶּךָ, *incedens ad auscultationem tui,* 1 Sam. XXII. 14.

הַשְׁמָעוּת, f. *auditus:* לְהַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, *ad auditum aurium,* Ezech. XXIV. 26. nomen est ex infinito Hiphil ad formam Chaldaicum factum.

שֶׁמֶץ m. *particula, pauxillum, minimum:* שֵׁמֶץ מֶנְהוּ, *pauxillum de eo,* Job. IV. 12. וּמַה־שֵּׁמֶץ דָּבָר, *et quantulum, quantam particulam rei,* Job. XXVI. 14. Onkelos קְצָת, *aliquid:* Rabbini מְעַט, *parum.*

שִׁמְצָה, f. *ignominia, infamia,* quasi bonæ famæ imminutio, Ex. XXXII. 25. Onkelos, שׁוּם בִּישׁ, *nomen malum.*

שָׁמַר *custodivit, servavit, asservavit, conservavit, observavit, reservavit:* construitur cum accus. et quandoque cum præpos. אֶל, לְ. præt. וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ, *quare non observasti* אֶל־אֲדֹנֶיךָ, *ad dominum tuum regem?* 1 Sam. XXVI. 15. et sic 2 Sam. XI. 16. futur. אֶשְׁמָר־לוֹ, *custodiam ipsi misericordiam meam,* Psalm. LXXXIX. 29. et sic Jerem. V. 24. 1 Reg. III. 6. Niph. נִשְׁמַר, *servari, observare,* vel *custodire se, cavere sibi:* construitur cum præpos. עַל, מִן et בְּ. præt. לֹא נִשְׁמַר, *non cavebat sibi,* 2 Sam. XX. 10. וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם, *et cavebitis in animo vestro,* Mal. II. 15. Pih. partic. מְשַׁמְּרִים, *observantes,* Jon. II. 9. Hithp. futur. וָאֶשְׁתַּמֵּר, *et caveo mihi,* 2 Sam. XXII. 24. וְיִשְׁתַּמֵּר, *et observatur,* Mich. VI. 16.

שָׁמִיר, m. *sentis, senticetum,* spinæ genus sic dictum, quòd aculeis suis servet ac retineat tacta: שָׁמִיר וָשַׁיִת, *sentis et vepres,* Ies. V. 6. item, *lapis durissimus,* quasi diu servabilis, *adamas,* Jer. XVII. 1. Zach. VII. 12. affix. וּשְׁמִירוֹ, *et sentes ejus,* Ies. X. 17.

שִׁמֻּרִים, m. p. *observationes, custodiæ,* Exod. XII. 42.

שְׁמָרִים, m. *fæces,* Ies. XXV. 6. à conservando vino: מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים, *convivium vini è fæcibus,* hoc est, vini defæcati atque purissimi, Ies. XXV.

6. aff. עַל־שְׁמָרָיו, *super fæces suas*, Jer. XLVIII. 11.

שְׁמֻרוֹת, f. p. *vigiliæ*, Ps. LXXVII. 5. juxta R. Salomonem: vel *palpebræ*, sic dictæ, quòd oculorum sint custodiæ, juxta Aben Esram.

מִשְׁמָר, m. *custodia, carcer: observatio:* מִכָּל־מִשְׁמָר, *præ omni observatione*, Proverb. IV. 23. construct. בְּמִשְׁמַר, Gen. XL. 3. aff. בְּמִשְׁמָרוֹ, *in custodia sua*, Nehem. VII. 3. plur. cum aff. בְּמִשְׁמְרוֹתָיו, *in custodiis suis*, Neh. XIII. 14.

מִשְׁמֶרֶת, f. idem: affix. מִשְׁמַרְתּוֹ, *observationem ejus*, Num. III. 7. plur. מִשְׁמָרוֹת, *custodiæ*, Neh. XIII. 30. const. מִשְׁמְרוֹת, *custodiæ habitantium*, Neh. VII. 3. aff. בְּמִשְׁמְרוֹתָם, *in observationibus suis*, Num. VIII. 26.

אַשְׁמוּרָה, f. *vigilia*, Psal. XC. 4. plural. לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת, *in principio vigiliarum*, Thren. II. 19.

אַשְׁמֹרֶת, f. idem, Exod. XIV. 24.

*מַשְׂמְרוֹת, vide suprà in שמר סמר·

שַׁמֵּשׁ Chald. in Pahel, *ministravit:* fut. יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ, *ministrabunt ei*, Dan. VII. 10.

שֶׁמֶשׁ, m. Chald. et emph. שִׁמְשָׁא, *sol*, sic dictus, quòd in administrando lumine, totius mundi minister sit: וְעַד־מֶעָלֵי שִׁמְשָׁא, *usque ad occasum solis*, Dan. VI. 15. sic Heb. שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, *sol et luna*, Joël. II. 10. affix. שִׁמְשֵׁךְ, *sol tuus*, Ies. LX. 20. plur. term. fœm. *specularia, fenestræ*, per metaphoram: affix. שִׁמְשֹׁתַיִךְ, *specularia tua*, Ies. LIV. 12.

שִׁמּוּשׁ, *ministerium, servitus*, apud Rabbinos: ב׳ השמוש, *Beth ministeria*, id est, servile.

*שִׁנְאָן ,שנא, vide mox in שָׁנָה·

שָׂנֵא *odit, odio vel exosum habuit, odio prosecutus fuit:* præter. כִּי שָׂנֵא, *quia odio habuit*, 2 Sam. XIII. 22. שָׂנֵאתָ, *odisti*, Ps. V. 5. שְׂנֵאתֶם אֹתִי, *odistis me*, Gen. XXVI. 27. Chald. part. plur. cum aff. לְשָׂנְאָיךְ, *odio habentibus te*, Dan. IV. 16. Niph. fut. יִשָּׂנֵא, *odio erit*, Proverb. XIV. 17. Pih. partic. מְשַׂנְאִי, *odio habens me, osor meus*, Psal. LV. 13.

שְׂנִיאָה, f. *exosa*, Deut. XXI. 15.

שִׂנְאָה, f. *odium*, Psal. CXXXIX. 22. constr. וְשִׂנְאַת חָמָס, *odio violentiæ*, hoc est, violento, Psal. XXV. 19. affix. מִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם, *propter odium ejus ipsum*, Deut. IX. 28. id est, quia oderat illos. plur. anomalum, מִשִּׂנְאָתֶיךָ בָּם, *præ odio tuo contra illos*, Ezech. XXXV. 11. similia vide, Psalm. IX. 15. Jer. III. 2.

שנב אֶשְׁנָב, m. *fenestra, fenestella*, Jud. V. 28. aff. בְּעַד אֶשְׁנַבִּי, *per fenestellam meam*, Prov. VII. 6.

שָׁנָה *iterare, secundò facere, mutari, variari:* præter. וְלֹא שָׁנָה לוֹ, *et non iteravit ei*, scil. ictum, 2 Sam. XX. 10. לֹא שָׁנִיתִי, *non mutor*, Mal. III. 6. particip. שֹׁנֶה בְדָבָר, *iterans rem*, Prov. XVII. 9. plural. שׁוֹנִים, *varia, diversa, mutata*, Esth. I. 7. fut. cum א, יִשְׁנֶא, *mutatur*, Thren. IV. 1. Chald. שְׁנָה, שְׁנָא, præter. לָא שְׁנוֹ, *non mutatæ fuerunt*, Dan. III. 27. שְׁנוֹהִי, *immutati fuerunt ipsi*, Dan. V. 6. particip. plur. שָׁנַיִן, *mutati erant*, Dan. V. 9. fœmin. שָׁנְיָה מִן כָּלְהֵן, *diversa ab omnibus istis*,

Dan. VII. 19. plural. שָׁנְיָן, *diversæ*, ver. 3. fut. יִשְׁנֵא, *diversus erit*, ver. 24. דִּי לָא תִשְׁנֵא, *ut non mutaretur*, Dan. VI. 18. Niph. infinit. וְעַל הִשָּׁנוֹת, *et propter iterari*, Genes. XLI. 32. Pih. præter. וְשִׁנָּא, *et mutavit*, 2 Reg. XXV. 29. cum א pro ה. particip. מְשַׁנֶּה פָּנָיו, *mutans vultum suum*, Job. XIV. 20. Chald. præterit. שַׁנִּיו, *mutarunt*, Dan. III. 28. particip. fœmin. וְהִיא מְשַׁנְיָה, *eratque diversa*, Dan. VII. 7. futur. יְשַׁנּוֹן, *mutent*, Dan. IV. 13. Pyh. futur. יְשֻׁנֶּה, *duplicetur*, Eccl. VIII. 1. Chald. in Aphel part. מְהַשְׁנֵא, *mutans*, Dan. II. 21. infinit. דִּי לָא לְהַשְׁנָיָה, *ad non mutandum*, Dan. VI. 9. futur. דִּי יְהַשְׁנֵא, *qui mutaturus est*, Esr. VI. 11. Hithp. præter. וְהִשְׁתַּנִּית, *et mutabis te, dissimulabis te*, 1 Reg. XIV. 2. Chald. præt. אֶשְׁתַּנִּי, *immutatus fuit*, Dan. III. 19. futur. יִשְׁתַּנֵּא, *mutabitur*, II. 9. יִשְׁתַּנּוֹ, *mutentur*, V. 10. וְזִיוִי יִשְׁתַּנּוֹן, *et splendores mei mutati fuissent in me*, VII. 28.

שְׁנַיִם, m. d. *duo, bini*, Gen. VI. 20. שְׁנַיִם עֵצִים, *duo ligna*, 1 Reg. XVII. 12. constr. שְׁנֵי עֵדִים, *duorum testium*, Deut. XIX. 15. שְׁנֵי עָשָׂר, *duodecim*, Num. VII. 3. בִּשְׁנֵי עָשָׂר חֹדֶשׁ, *duodecimo mense*, Ez. XXXII. 1. in compositione cum hoc numero, sæpissimè resumit ם præcedente Tzere, שְׁנֵים עָשָׂר, Gen. XVII. 20. aff. שְׁנֵיהֶם, *ambo illi*, Gen. XXI. 31. fœmin. שְׁתַּיִם, *duæ, duo*, habetque se ut suum masculinum: constr. שְׁתֵּי et שְׁתַּיִם: affix. שְׁתֵּיהֶן, *ambæ illæ*, 1 Sam. XXV. 43. dicitur autem שְׁתַּיִם pro שְׁנְתַּיִם, retinetque Dagesch post Scheva euphoniæ causâ, alioqui contra proprietatem linguæ.

שֵׁנִי, m. *secundus*, Gen. I. 8. plur. שְׁנִיִּם, *secundæ, secundanæ contignationes*, Gen. VI. 16. וּשְׁנִיִּם, *et secundani*, Num. II. 16. fœm. שֵׁנִית, *secunda*, Gen. IV. 19. verbo junctum adverbiascit, *secundò, iterum*, 2 Sam. XIV. 29. et XVI. 19.

שָׁנָה, f. *annus*, ab iteratione dictus, quòd sole ad punctum, unde digredi cœperat, redeunte, iteretur et in se sua per vestigia semper volvatur et redeat: שָׁנָה שָׁנָה, *de anno in annum*, id est, annuatim, Deut. XIV. 22. constr. שְׁנַת שִׁלּוּמִים, *annus retributionum*, Ies. XXXIV. 8. aff. בֶּן־שְׁנָתוֹ, *filium anni sui*, id est, anniculum, Lev. XII. 6. dual. שְׁנָתַיִם, *duo anni*, Amos I. 1. plural. constr. שְׁנוֹת חַיִּים, *anni vitæ*, Prov. IV. 10. aff. שְׁנוֹתֶיךָ, *anni tui*, Ps. CII. 25. et masculinæ terminationis, שָׁנִים, Malach. III. 4. construct. שְׁנֵי רָעָב, *anni famis*, Gen. XLI. 30. aff. שָׁנָיו, *anni ejus*, Levit. XXV. 52. וּשְׁנֵיהֶם, *et anni eorum*, Job. XXXVI. 11. Chald. בִּשְׁנַת חֲדָה, *in anno unius*, id est, primo, Dan. VII. 1. Esr. V. 13. plural. שְׁנִין שַׂגִּיאָן, *annis multis*, Esr. V. 11.

שָׁנִי, m. *dibaphum coccineum*, quasi duplicatum aut bis tinctum dicas, Exod. XXV. et XXVI. et XXVIII. et passim: *filum coccineum*, Genes. XXXVIII. 28. construct. שְׁנִי, Lev. XIV. 4, 6. plur. לָבֻשׁ שָׁנִים, *vestitus coccineis*, id est, pretiosis vestibus, aut duplicibus, Prov. XXXI. 21.

שִׁנְאָן, masc. *iteratio*: אַלְפֵי שִׁנְאָן, *millia iterationis*, Psal. LXVIII. 18.

id est, iterata ac multiplicia. א est loco ו, pro שִׁנְיָן formæ קִנְיָן. scribit Ab. Esra.

מִשְׁנֶה, m. *duplicitas, duplum, secundum, secundanum, secundus, secunda pars: exemplar, exemplar duplicatum et iteratum:* מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ, *secundus a rege,* Esth. X. 3. וּמִשְׁנֶה־כֶסֶף, *et duplex argentum,* Genes. XLIII. 15. constr. מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה, *duplum, exemplar legis,* Deut. XVII. 18. aff. מִשְׁנֵהוּ, *secundus ejus,* 1 Sam. XVII. 13. plur. מִשְׁנִים, *secundarii, secundi, duplices,* Esr. I. 10. הַמִּשְׁנִים, *secundani,* 1 Par. XV. 18. וְהַמִּשְׁנִים, *et secundarios,* 1 Sam. XV. 9. id est, minus præstantes et pingues. R. Salomon, præpinguia, id est, carne et pinguedine duplicata corpora habentia.

שֶׁנְהַבִּים, vide in sequenti radice.

שָׁנַן *acuere:* præt. אִם־שַׁנּוֹתִי, *si acuero,* Deuter. XXXII. 41. Pih. præter. וְשִׁנַּנְתָּם, *et exacues ea,* id est, accuratè et commodissimè inculcabis, Deuter. VI. 7. Hithp. futur. אֶשְׁתּוֹנָן, *pungebar, meipsum exacuebam,* Psal. LXXIII. 21.

שֵׁן, c. *dens, scopulus acutus,* 1 Sam. XIV. 4. synecdochicè *ebur,* seu dens elephantis, 1 Reg. XXII. 39. affix. שִׁנּוֹ, *dente ejus,* Exod. XXI. 27. dual. שִׁנַּיִם, *dentes,* Genes. XLIX. 12. dualis forma est propter duplicem ordinem dentium: sic etiam bis bini pedes ponuntur pro duobus, ut in רַגְלַיִם dictum: constr. שִׁנֵּי רְשָׁעִים, *dentes improborum,* Psalm. III. 8. aff. תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו, *obstupescent dentes ejus,* Jer. XXXI. 30. Chald. וְשִׁנַּיִן, *et dentes,* Dan. VII. 7. aff. בֵּין־שִׁנֵּיהּ, *inter dentes ejus,* ver. 5. quod Masorethæ absque י legendum scribunt.

שְׁנִינָה, f. *dicterium, acutum dictum,* Deut. XXVIII. 37.

שֶׁנְהַבִּים, p. m. *dentes elephantum: ebora,* 1 Reg. X. 22. ex nomine שֵׁן compositum judicatur, etsi vera ejus ratio incognita sit. Targum שֵׁן דְּפִיל, *dens elephanti.* nam פִּיל, *elephas.*

שָׁנַס Pih. *accinxit:* fut. וַיְשַׁנֵּס מָתְנָיו, *et accinxit lumbos suos,* 1 Reg. XVIII. 46.

שָׁסָה *diripuit, deprædatus est:* præterit. שָׁסוּ לָמוֹ, *diripuerunt sibi,* Psal. XLIV. 11. partic. מִיַּד שֹׁסֵהוּ, *e manu diripientis eum,* 1 Sam. XIV. 48. cum epenthesi א, שֹׁאסַיִךְ, *diripientes te,* Jer. XXX. 16. Pih. cum ש loco ס, שׁוֹשֵׂתִי, *deprædatus sum,* Ies. X. 13. Cholem ponitur loco Dagesch, aut est forma mixta ex שָׁסַס et שָׁסָה.

שָׁסַס *diripuit, deprædatus est:* præterit. שַׁסֻּהוּ, *diripuerunt eum,* Ps. LXXXIX. 42. futur. וַיָּשֹׁסּוּ, *et diripuerunt eos,* Jud. II. 14. Niph. præt. וְנָשַׁסּוּ הַבָּתִּים, *et diripientur domus,* Zach. XIV. 2. futur. יִשַּׁסּוּ, *diripientur,* Ies. XIII. 16.

מְשִׁסָּה, f. *direptio,* Ies. XLII. 22. Jer. XXX. 16. plur. לִמְשִׁסּוֹת, *in direptiones,* Hab. II. 7.

שָׁסַע *diffindere, diffissum, bifidatum, bifidum esse;* ita tamen ut posterior pars cohæreat. part. שֹׁסַע שֶׁסַע, *findens fissuram ungulæ,* Lev. XI. 7. fœmin. שֹׁסַעַת, *bifidata,* ibid. ver. 26. Pih. præter. וְשִׁסַּע אֹתוֹ, *et findet eam,* Lev. I. 17. infin. כְּשַׁסַּע, *juxta discindere,* Jud. XIV. 6. futur.

וַיְשַׁסַּע, *et discidit*, 1 Sam. XXIV. 8. id est, distraxit et cohibuit.

שֶׁסַע, m. *fissura*, Lev. XI.

שׁסף Pih. *dilaniavit, dissecuit*, futur. וַיְשַׁסֵּף, *et dilaniavit*, 1 Sam. XV. 33.

שׁעה *respexit, attendit*, et construitur cum אֶל: *avertit se, vel vultum suum, destitit, desiit ab aliquo*, sic constr. cùm מִן vel מֵעַל: *oblectavit se in re aliqua*, et sic constr. cum בְּ: denique ex linguæ Chaldaicæ usu, *illini, oblini, obduci*, quod est à שׁוּעַ Chaldaico. præter. וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, *ad Cainum autem et oblationem ejus non respexit*, Genes. IV. 5. imper. שְׁעֵה מֵעָלָיו, *respice ab illo, averte, desiste ab illo*, Job. XIV. 6. futur. וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ, *et oblectabo me in statutis tuis*, Psal. CXIX. 117. cum Kametz loco Sægol juxta Aben Esram et Kimchium וְלֹא תִשְׁעֶינָה עֵינֵי רֹאִים, *neque erunt obducti oculi videntium*, Ies. XXXII. 3. Chaldæus וְלָא יִטַּמְטְמָן, *et non erunt obthurati*, scil. sicut nunc sunt, sed clare perspicient: Hebræi accipiunt in eadem significatione, quâ הָשַׁע, Ies. VI. 10. de quo in שׁוּעַ. Pih. שִׁעֲשַׁע, *oblectavit vel oblectavit se*, Ies. XI. 8. תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי, *lege tuâ oblecto me*, Psalm. CXIX. 70. futur. יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי, *oblectabunt animam meam*. Pyh. futur. תְּשָׁעֳשָׁעוּ, *oblectabimini*, Ies. LXVI. 12. Hiph. imper. הָשַׁע מִמֶּנִּי, *averte te, desiste à me*, Psalm. XXXIX. 14. quod formam habet à שׁוּעַ, sed significatione et structurâ pertinet huc, Hithp. הִשְׁתָּעָה, *stupere, obstupescere*. futur. אַל תִּשְׁתָּע, *ne stupeto*, Iesaias XLI. 10. per apocopam: וְנִשְׁתָּעָה, *ut obstupescamus*, ibid. ver. 23. vel ex Chaldaico usu, *enarrabimus ea, confabulabimur de iis*. Ex forma Pihel præter. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ, *oblectant se*, Ies. XXIX. 9. fut. אֶשְׁתַּעֲשָׁע, *oblectabo me*, Psal. CXIX. 16.

שָׁעָה, f. Chald. *hora*, quasi temporis nunciatrix: nam שָׁעָה in Targum usurpatur pro Hebræo סִפֵּר, *nunciavit, enarravit*. Aut si ab Hebr. deducas, sic dicitur, quòd ad eam homines in cunctis suis actionibus respiciant et attendant: כְּשָׁעָה, *quasi horam unam*, Daniel. IV. 16. בַּהּ־שַׁעֲתָא, *eadem ipsa hora*, Daniel. III. 15. plural. in Targum שָׁעִין, Cant. I. 1.

שַׁעֲשֻׁעִים, m. p. *oblectationes, oblectamenta, deliciæ*, Prov. VIII. 30. aff. שַׁעֲשׁוּעָיו, *deliciarum ejus*, Ies. V. 7.

מִשְׁעָה, m. *aspectus*: aff. לְמִשְׁעִי, *ad aspectum meum*, Ezech. XVI. 4. id est, quum primùm te aspexi. Sic לְרַגְלִי, *ad pedem meum*, id est, quum primùm ad te pedem intuli, Gen. XXX. 30. vel est pro absoluto מִשְׁעָה, (ut et suprà רֵעִי fuit pro רֵעָה) *ad aspectum*, id est, ut jucunda aspectu esses, corpore eleganti, cute molli et nitidâ, ut lotiones vel aquæ calidæ infantes reddere solent.

שׁעט שַׁעֲטָה, f. *strepitus, plausus*: constr. מִקּוֹל שַׁעֲטַת, *a sono plausus*, Jer. XLVII. 3.

שַׁעַטְנֵז, m. *variè commixtum, heterogeneum vestimentum*, veluti ex lana et lino, aut aliis prohibitis generibus confectum, Lev. XIX. 19. Deuter. XXII. 11. vox peregrina judicatur esse. Talmudici tripliciter vocem compositam esse volunt, Tractatu Nidda, cap. 9. fol. 61. inde petita

sunt quæ Kimchi in lib. Radic. adfert. Prolixiora sunt, et incerta, unde prætereo.

שעל שֹׁעַל, m *pugillus:* affix. בְּשָׁעֳלוֹ, *pugillo suo*, Ies. XL. 12. plur. לִשְׁעָלִים, *pugillis*, 1 Reg. XX. 10. const. בְּשַׁעֲלֵי שְׂעֹרִים, *pro pugillis hordei*, Ezech. XIII. 9.

שׁוּעָל, m. *vulpes*, Neh. III. 35. pl. שׁוּעָלִים הִלְּכוּ בוֹ, *vulpes ambulant in eo*, Thren. V. 18.

מִשְׁעוֹל, m. *trames, semita*, Num. XXII. 24.

שען Niph. נִשְׁעַן, *niti, inniti, incumbere:* construitur cum præpos. עַל et quandoque cum אֶל et לְ. præter. נִשְׁעָן עַל־חֲנִיתוֹ, *incumbebat hastæ suæ*, 2 Sam. I. 6. cum לְ construitur, Numer. XXI. 15. infinit. לְהִשָּׁעֵן, *inniti*, Ies. X. 20. futurum, וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן, *et intelligentiæ tuæ ne innititor*, Prov. III. 5.

מִשְׁעָן, m. *scipio, baculus, bacillus*, 2 Sam. XXII. 19. const. וְכָל־מִשְׁעַן־לֶחֶם, *et omnem scipionem panis*, Ies. III. 1.

מַשְׁעֵן, m. idem, Ies. III. 1.

מַשְׁעֵנָה, f. idem, Ies. III. 1.

מִשְׁעֶנֶת, f. idem, 2 Reg. XVIII. 21. aff. עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ, *super scipione suo*, Exod. XXI. 19. plural. cum aff. בְּמִשְׁעֲנֹתָם, *scipionibus suis*, Numer. XXI. 18.

*שְׂעִפִּים שעף, vide in סעף.

שער *æstimavit:* præterit. כְּמוֹ שָׁעַר בְּנַפְשׁוֹ, *ut æstimat cum animo suo*, Prov. XXIII. 7.

שַׁעַר, m. *porta*, Genes. XXII. 17. vide mox in fine hujus radicis: cum ה locali, שַׁעְרָה, *in portam*, Iesaias XXVIII. 6. et sic Deut. XXII. 15. dual. שַׁעֲרַיִם, *Saharajim*, proprium nomen oppidi, 1 Samuel. XVII. 52. Jos. XV. 36. plur. שְׁעָרִים, *portæ*, Psalm. XXIV. 9. et semel juxta aliam significationem, *mensuræ;* מֵאָה שְׁעָרִים, *centum mensuras*, Genes. XXVI. 12. construct. שַׁעֲרֵי, *portæ*, Psalmus LXXXVII. 2. affix. בֹּאוּ שְׁעָרָיו, *ingredimini portas ejus*, Psal. C. 4.

שֹׁעֵר, m. *janitor*, 2 Reg. VII. 10. plur. שֹׁעֲרִים, Neh. XII. 25. constr. לְשֹׁעֲרֵי, *janitoribus liminum*, 2 Par. XXIII. 4.

שֹׁעָר, masc. *horrendus*, ex significatione sequentis radicis: plural. כַּתְּאֵנִים הַשֹּׁעָרִים, *sicut ficus horrendas*, Jer. XXIX. 17.

שַׁעֲרוּרָה, f. *res horrenda*, Jerem. V. 30.

שַׁעֲרוּרִית, fœmin. idem, Jerem. XVIII. 13.

שַׁעֲרוּרִיָּה, f. idem, Hos. VI. 10. ex horroris significatione quidam שַׁעַר, *portarum* nomen traductum putant, quòd tum robore et munitionibus suis, tum judiciis publicis quæ sub illis exercebantur, horrori sive horrendæ essent.

שׂער *horrere, horrescere:* præterit. שַׂעֲרוּ שַׂעַר, *horrescunt horrore*, Ezechiel. XXVII. 35. שְׂעָרוּם, *horruerunt ab eis*, Deuter. XXXII. 17. pro שָׂעֲרוּ מֵהֶם. imperativ. וְשַׂעֲרוּ, *et horrescite*, Jerem. II. 12. alia quæ hinc esse possint, vide ad סער.

שַׂעַר, m. *horror*, Job. XVIII. 20. *turbo*, vide סַעַר: *capillus, pilus*, Ies. VII. 20. aff. שַׂעְרֵךְ, *pilus tuus*, Cant. IV. 1. fœmin. שַׂעֲרָה, idem, Jud. XX. 16. construct. שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי, *pi-*

lus carnis meæ, Job. IV. 15. affix. מִשַּׂעֲרָתוֹ, *de capillis ejus*, 1 Reg. I. 52. plural. מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי, *præ capillis capitis mei*, Psal. XL. 13.

שֵׂעָר, m. *pilus, capillus*, Lev. XIII. 10. construct. אֶת־שְׂעַר רֹאשׁ, *pilum capitis*, Numer. VI. 18. aff. שְׂעָרוֹ, *pilum suum*, Levit. XIV. 8. Chald. וּשְׂעַר רֵאשְׁהוֹן, *et capillus capitis ipsorum*, Dan. III. 27. עַד דִּי שַׂעְרֵהּ, *donec capillus* vel *pili ejus*, Dan. IV. 30.

שָׂעִיר, m. *pilosus, hirsutus*, Genes. XXVII. 11. *hircus*, a longis pilis sive villis sic dictus, Lev. IV. 24. *dæmon sylvestris*, Ies. XXXIV. 14. sic dictus, quòd formâ hirci in sylvis et desertis locis appareret, et videntibus horrorem incuteret. Quidam, *scops*, avis horrenda: constr. שְׂעִיר עִזִּים, *hircum caprarum*, Gen. XXXVII. 31. plural. וּשְׂעִרִים, *et scopes*, Ies. XIII. 21. Aben Esra notat hîc præstare ut intelligantur aves horrendæ desertorum locorum, quàm hirci sylvestres dæmones, fauni aut similia monstra: *hirci*, Levit. XVI. 7. *dæmones*, Lev. XVII. 7. et juxta aliam significationem, *imbres tenues*, Deut. XXXII. 2. construct. שְׂעִירֵי, *hircos caprarum*, Levit. XVI. 5. fœmin. שְׂעִירָה, *capra*: construct. שְׂעִירַת, Levit. IV. 28. plural. שְׂעִרֹת, *pilosæ*, Gen. XXVII. 23.

שְׂעֹרָה, f. *hordeum*, Deuter. VIII. 8. quòd sit hirsutum: plural. קְצִיר הַשְּׂעֹרִים, *messis hordeorum*, Ruth. II. 23.

*שַׁעֲשַׁע, vide suprà in שָׁעָה.

שפה Niph. נִשְׁפָּה, *eminere, eminens, excelsum esse*: partic. נִשְׁפֶּה, Ies. XIII. 2. Pyh. præterit. וְשֻׁפּוּ, *et emineant*, juxta R. Levi; Job. XXXIII. 21. Aben Esra, *conterantur*, ex Chaldaica verbi significatione.

שְׁפִי, m. *clivus*, locus eminens: וַיֵּלֶךְ שֶׁפִי, *et abiit in clivum*, Num. XXIII. 3. pro אֶל־שֶׁפִי Ab. Esra: paraphrastes Chaldæus, *solus*: plur. עַל־שְׁפָיִם, *ad eminentia loca*, Jerem. III. 2. quod defectivum, sed plenè שְׁפָיִים, ver. 21.

שְׁפוֹת, f. p. *casei*, quasi eminentes, 2 Sam. XVII. 29.

- אַשְׁפּוֹת, הָשְׁפּוֹת, vide in אָשָׁף.

שָׂפָה f. *labium*, oris propriè: inde, *labrum, ora, ripa, littus*: item *sermo*, ut Gen. XI. 1, 6. construct. עַל־שְׂפַת הַיָּם, *in littore maris*, Gen. XXII. 17. aff. עַל־שְׂפָתוֹ, *in ora ejus*, Ex. XXVIII. 26. dual. עֲרַל שְׂפָתַיִם, *incircumcisus labiis*, Exod. VI. 12. constr. שִׂפְתֵי מִרְמָה, *labium doli*, id est, dolosum, Psal. XVII. 1. affix. שְׂפָתַי תִּפְתָּח, *labia mea aperias*, Psal. LI. 17. et formæ fœmininæ, שִׂפְתוֹתָיו, *labia ejus*, Cant. V. 13.

שפח שִׁפְחָה, *ancilla, famula*, Gen. XVI. 1. constr. שִׁפְחַת, ver. 8. affix. שִׁפְחָתְךָ, *ancilla tua*, 1 Sam. I. 18. plur. שְׁפָחוֹת, *ancillæ*, Genes. XII. 16. aff. כְּאַחַת שִׁפְחוֹתֶךָ, *sicut una ancillarum tuarum*, Ruth. II. 13.

מִשְׁפָּחָה, f. *familia, genus*. Interdum pro tota aliqua gente sumitur, quòd ea, maximè post confusionem linguarum, à capite alicujus familiæ originem duxerit, ut Amos III. 1. const. מִשְׁפַּחַת, Zach. XII. 12. affix. וְכָל־מִשְׁפַּחְתּוֹ, *et omnem familiam ejus*, Jud. I. 25. plur. מִשְׁפָּחוֹת, *familiæ*, Zach. XII. 12. constr. כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם, *omnes familiæ gen-*

tium, Ps. XXII. 28. aff. לְמִשְׁפְּחוֹתָיו, *per familias suas*, Num. XI. 10.

*שִׁפְּח, vide in סָפַח.

שָׁפַט *judicavit, judicium exercuit, judicem egit, jus dixit, sententiam tulit:* præterit. שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל, *judicaverat Israëlem*, Jud. XVI. 31. id est, rexerat, jure et justitiâ vindicaverat: וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק, *judicate justitiâ*, id est, justè, pro בְּצֶדֶק, Deut. I. 16. partic. שֹׁפֵט, *judicans* et *judex*. Niph. נִשְׁפַּט, *judicatus fuit, judicium subiit: in jus venit, disceptavit, contendit:* præterit. loco futuri. נִשְׁפָּט, *disceptabit, judicem exhibebit se*, Ies. LXVI. 16. נִשְׁפַּטְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם, *disceptavi cum majoribus vestris*, Ez. XX. 36. וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ, *et disceptabo cum illo*, Ezech. XVII. 20. et sic plerunque cum אֶת loco præpositionis עִם, *cum*, construitur. Pih. præter. cum Cholem loco Dagesch, הִיא שׁוֹפְטָה, *ipsa judicabat Israëlem*, Jud. IV. 4. part. לִמְשֹׁפְטִי, *judicanti me, judici meo*, Job. IX. 15.

שֹׁפֵט, m. *judicans, judex*, ut antè dictum: affix. שֹׁפְטֵנוּ, *judex noster*, Ies. XXXIII. 22. plural. שֹׁפְטִים, *judices*, etc.

שָׁפֵט, m. Chald. idem: plural. מֶנִּי שָׁפְטִין, *constitue judices*, Esr. VII. 25.

שְׁפוֹט, m. *judicium*, id est, vindicta, plaga, 2 Par. XX. 9. plural. cum Schurek, שְׁפוּטִים, *judicia*, Ez. XXIII. 10. id Kimchi deducit à sing. שְׁפוּט, forma זְבוּל.

שְׁפָטִים, m. p. *judicia*, Exod. XII. 12.

מִשְׁפָּט, m. *judicium, jus:* metaphoricè *ratio, mos, ritus, modus:* semel absolutè מִשְׁפַּט, Lev. XXIV. 22. construct. מִשְׁפַּט־צֶדֶק, *judicio justitiæ*, id est, justo, Deut. XVI. 18. עַל־מִשְׁפָּטוֹ, *pro ratione sua*, Jer. XXX. 18. plur. אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים, *eloquar jura eis*, Jer. IV. 12. constr. וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו, *et judicia oris ejus*, Ps. CV. 5. affix. מִשְׁפָּטֶיךָ, *judicia tua*, Psal. LXXII. 1.

שָׁפַךְ *fudit, effudit, profudit:* præter. דָּם שָׁפָךְ, *sanguinem fudit*, Levit. XVII. 4. שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי, *effudi iram meam*, Ezech. XXII. 22. fut. וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי, *sed effundo animam*, 1 Sam. I. 15. Niph. præt. נִשְׁפַּךְ, *effusum est in terram*, Thren. II. 11. כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי, *sicut aqua effundor*, Psalm. XXII. 15. Pyh. præter. אֲשֶׁר־שֻׁפַּךְ בָּהּ, *qui effusus est in ea*, Num. XXXV. 33. שֻׁפְּכָה אֲשֻׁרָי, *effusi sunt gressus mei*, Psal. LXXIII. 2. Hithp. infin. בְּהִשְׁתַּפֵּךְ, *quum effundit sese*, Thren. II. 12. fut. תִּשְׁתַּפֵּךְ, *effunditur anima mea*, Job. XXX. 16.

שֶׁפֶךְ, m. *effusio*, Lev. IV. 12.

שָׁפְכָה, f. *virilitas, virilia:* כְּרוּת שָׁפְכָה, *exsectus virilibus*, Deuteron. XXIII. 1. sic dicuntur ab effusione seminis.

שָׁפֵל *humiliari, deprimi, humile, demissum, submissum, dejectum, depressum esse:* præter. וְשָׁפֵל, *et deprimetur*, Ies. II. 17. futur. וַיִּשְׁפַּל אִישׁ, *et humiliavit se vir*, Ies. V. 15. Hiph. הִשְׁפִּיל, *humiliavit, demisit, dejecit, depressit:* interdum etiam intransitivè sumitur: præt. וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ, *et demittet superbiam ejus*,

Ies. XXV. 11. part. מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים, *deprimit improbos*, Ps. CXLVII. 6. cum י paragogico, הַמַּשְׁפִּילִי, Psalm. CXIII. 6. intransitivè imp. הַשְׁפִּילוּ, *demittite vos*, Jerem. XIII. 18. et sic Ies. LVII. 9. Chald. præt. הַשְׁפֵּלְתְּ, *depressisti*, Dan. V. 22. particip. præsens, מַשְׁפִּיל, *deprimebat*, ver. 19. infinit. יָכִל לְהַשְׁפָּלָה, *potest humiliare* vel *deprimere*, Dan. IV. 34. futur. יְהַשְׁפִּיל, *deprimet*, Dan. VII. 24.

שָׁפָל, שָׁפֵל, m. *humilis, demissus, submissus, abjectus, dejectus:* שָׁפָל בְּעֵינָי, *humilis in oculis meis*, 2 Sam. VI. 22. construct. שְׁפַל־רוּחַ, *humilis spiritu*, Ies. LVII. 15. plur. שְׁפָלִים, *humiles*, Job. V. 11. fœmin. מַמְלָכָה שְׁפָלָה, *regnum humile*, Ez. XVII. 14. וּשְׁפָלָה, *et depressior*, Lev. XIII. 21. constr. שִׁפְלַת קוֹמָה, *humilis staturâ*, Ezech. XVII. 6. Chald. וּשְׁפַל אֲנָשִׁים, *et abjectissimum, humilimum virorum*, Dan. IV. 14.

שֵׁפֶל, masc. *abjectio*, Eccles. X. 6. aff. שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ, *qui in abjectione nostra*, Ps. CXXXVI. 23.

שְׁפֵלָה, m. *planities, humilis, depressus locus*, Jos. XI. 16. affix. וּשְׁפֵלָתֹה, *et planitiem ejus*, ibid.

שִׁפְלָה, f. *depressio*, Ies. XXXII. 19.

שִׁפְלוּת, fœm. *demissio*, Eccles. X. 18.

שָׂפָם m. *mystax*, Levit. XIII. 45. Ezech. XXIV. 22. affix. וְלֹא עָשָׂה שְׂפָמוֹ, *neque aptaverat mystacem suum*, 2 Sam. XIX. 25.

שָׁפָן masc. *cuniculus*, vel juxta alios, *mus montanus*, Prov. XXX. 26.

*שְׂפֻנֵי, שפן, vide in סָפַן.

שפע שֶׁפַע, m. *affluentia, abundantia:* שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ, *affluentiam marium sugent*, Deut. XXXIII. 19. Chaldæum est et verbum שְׁפַע, *redundare:* unde חַמְרָא נִשְׁפְּעָן, *vino redundabant*, Prov. III. 10. apud Rabbinos, influentia cœlestis astrorum.

שִׁפְעָה, f. *agmen, affluentia:* constr. אֶת־שִׁפְעַת יֵהוּא, *agmen Jehu*, 2 Reg. IX. 17. וְשִׁפְעַת־מַיִם, *et affluentia* sive *inundatia aquarum*, Job. XXII. 11.

שפף שְׁפִיפֹן, m. *cerastes*, vel ut alii, *serpens jaculus*, Gen. XLIX. 17. unde possit et ad שפה referri, quòd ex excelso loco præceps, jaculi instar, feratur. Jaculi serpentis meminit Plinius lib. 8. cap. 23.

*שָׂפַק, quæ hinc esse possint, vide in סָפַק.

שָׁפַר *decorum, elegans, pulchrum esse:* præter. שָׁפְרָה, *elegantissima est*, Psalm. XVI. 6. Chald. præter. שְׁפַר קָדָמַי, *pulchrum est coram me, decet me*, Dan. III. 32. שְׁפַר קֳדָם דָּרְיָוֶשׁ, *pulchrum visum fuit, placuit coram Dario*, Dan. VI. 2. fut. יִשְׁפַּר, *placeat*, Dan. IV. 24. Pih. præter. שִׁפְרָה, *pulchros effecit, ornavit*, Job. XXVI. 13. absque Dagesch in פ.

שַׁפִּיר, m. Chald. *elegans, pulcher*, Dan. IV. 9.

שֶׁפֶר, m. *elegantia*, Gen. XLIX. 21.

שׁוֹפָר, m. *buccina, tuba*, Ex. XIX. 16. plural. הַשּׁוֹפָרוֹת, *buccinæ*, Jud. VII. 20. constr. שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים, *buccinæ arietinæ*, Jos. VI. 4.

שַׁפִּיר, m. *locus elegans*, juxta quosdam, Mich. I. 11. Hebræis nomen urbis est.

שַׁפְרִיר, m. *tentorium, tabernaculum*, augustale et speciosissimum, Jer. XLIII. 10.

שְׁפַרְפָּרָא, m. Chald. *aurora*, Dan. VI. 20.

אֶשְׁפָּר, m. *frustum, portio pulchra*, id est, ampla veluti quarta pars animalis mactati, quales invicem mittere et ad convivia magna donare solebant, 2 Samuel. VI. 19. R. Levi Gerson. Vide אֶשְׁפָּר in litera א.

שָׁפַת *disposuit, ordinavit :* imperat. שְׁפֹת הַסִּיר, *dispone ollam istam*, 2 Reg. IV. 38.

שְׁפַתַּיִם, m. *lapides focarii*, inter quos ignis succenditur, et ollæ disponuntur, Psal. LXVIII. 14. Ezech. XL. 43.

מִשְׁפְּתַיִם, *duæ sarcinæ*, quales equis et asinis ferendæ imponuntur, Gen. XLIX. 14. quibusdam, *chytropodes*.

שֶׁצֶף masc. *pauculum :* בְּשֶׁצֶף קֶצֶף, *pauculo fervore*, Ies. LIV. 8. juxta Aben Esram: Chaldæus et R. Salomon, *momentum* exponunt, ut sit temporis.

שַׂק masc. *saccus, cilicium :* affix. אֶל־שַׂקּוֹ, *in sacco suo*, Gen. XLII. 25. plur. שַׂקִּים בָּלִים, *saccos tritos*, Jos. IX. 4. מִתְכַּסִּים בַּשַּׂקִּים, *tectos ciliciis*, 2 Reg. XIX. 2. aff. שַׂקֵּיהֶם, *saccos suos*, Gen. XLII. 35. est quasi a שקק.

שָׁקַד *sedulus, assiduus fuit, sedulò institit, observavit, advigilavit : festinus fuit, maturavit :* construitur absolutè et cum præpositione עַל. præterit. שָׁוְא שָׁקַד, *frustra advigilat custos*, Psal. CXXVII. 1. שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם, *sedulus fui contra ipsos*, Jer. XXXI. 28. partic. שֹׁקֵד אֲנִי עַל דְּבָרִי, *maturaturus sum ego super verbo meo*, Jerem. I. 12. Pyh. vide mox.

שָׁקֵד, m. *amygdala*, arbor sic dicta, quòd florem acta fructum maturat. Et enim floret prima omnium amygdala, mense Januario: Martio verò poma matura, scribit Plin. lib. 16. cap. 25. וְיָנֵאץ הַשָּׁקֵד, *et florebit amygdalus*, Eccles. XII. 5. plural. שְׁקֵדִים, *amygdalæ*, Gen. XLIII. 11.

מְשֻׁקָּדִים, m. p. *amygdalati*, amygdalæ speciem referentes, Ex. XXV. 34.

שקד Niph. נִשְׂקַד, *conjunctum, compactum, colligatum esse*, Thren. I. 14. Hoc vocabulum, scribit Aben Esra, in scriptura neque patrem neque matrem habet, et sensus ejus est נמשך, *pertractum est*, vel נמהר, *acceleratum*. R. Salomon נָקוּד, *punctatum* מסומן, *signatum*, signo memoriali notatum, ne in oblivionem veniat. Kimchi, מחובר, *compactum*, נקשר, *colligatum, constrictum*. Quidam libri legunt, per שׁ, unde *vigilandi* interpretatio. Vera lectio per שׂ.

שקה Hiph. הִשְׁקָה, *bibendum dedit, bibere fecit, jussit* vel *curavit, potum præbuit : adaquavit, irrigavit.* præterit. וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה, *et bibere faciet mulierem istam*, Num. V. 24. וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יַיִן, *ut bibendum des eis vinum*, Jerem. XXXV. 2. וְהִשְׁקֵיתִי אֶרֶץ, *et irrigabo terram*, Ez. XXXII. 6. וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן, *et adaquarunt gregem*, Genes. XXIX. 3. particip. מַשְׁקֶה, *irrigans*, Psalm. CIV. 13. vide et mox inter nomina. futur. per apocopam, וַיַּשְׁקְ, *et ada-*

quavit, Gen. XXIX. 10. Niph. וְנִשְׁקָה, vide in שָׁקַע. Pyh. futur. יְשֻׁקֶּה, *irrigabitur*, Job. XXI. 24.

שִׁקּוּי, masc. *potus, potio: irrigatio*, Prov. III. 8. plur. cum affix. וְשִׁקּוּיָי, *et potiones meas*, Hos. II. 7. וְשִׁקֻּוַי, *et potiones meas*, Psal. CII. 10. cum ו loco י.

שֹׁקֶת, fœmin. *aqualiculus, canalis, aquarium*, Genes. XXIV. 20. plural. בְּשִׁקֲתוֹת הַמָּיִם, *et in aquariis*, Gen. XXX. 38.

מַשְׁקֶה, m. *potum præbens, a poculis, pincerna, pocillator*, Genes. XL. item, *potus*, Lev. XI. 34. construct. מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל, *ex irriguo pascuo Israëlis*, Ezechiel. XLV. 15. affix. מַשְׁקֵהוּ, *pincerna ejus, a poculis ejus:* Gen. XL. 13. pl. שַׂר הַמַּשְׁקִים, *præfectus à poculis*, ver. 2. aff. וּמַשְׁקָיו, *et pincernarum ejus*, 1 Reg. X. 5.

שָׁקַט *quievit, requievit, quietus, tranquillus fuit:* præterit. וְשָׁקַט, *et quiescat*, Jer. XXX. 10. וְלֹא שָׁקַטְתִּי, *et non quievi*, Job. III. 26. particip. שֹׁקֵט, *quiescens, quietus*, Jud. XVIII. 7. Hiph. הִשְׁקִיט, idem, et transitivè *quiescere fecit, quietem præstitit, sedavit:* infin. הַשְׁקֵט, *quiescere*, Ies. LVII. 20. לְהַשְׁקִיט לוֹ, *ad quietem præstandam ipsi*, Psalm. XCIV. 13. futur. יַשְׁקִיט רִיב, *sedat litem*, Prov. XV. 18.

שֶׁקֶט, m. *quies*, 1 Par. XXII. 9.

הַשְׁקֵט, masc. *tranquillitas*, Ies. XXXII. 17. nomen ex infinito Hiph. factum.

שָׁקַל *pendit, appendit, expendit, libravit, ponderavit:* præterit. וְשָׁקַל אֶת־שְׂעַר רֹאשׁוֹ, *ut penderet capillos capitis sui*, 2 Samuel. XIV. 26. partic. שֹׁקֵל, *appendens*, 2 Samuel. XVIII. 12. infinit. שָׁקוֹל יִשָּׁקֵל, *pendendo pendetur*, Job. VI. 2. Niph. præt. נִשְׁקַל, *appensum est argentum*, Esr. VIII. 33. futur. יִשָּׁקֵל, ut paulò antè.

שֶׁקֶל, m. *siclus*, moneta argentea, pondere, ut hodie adhuc visitur dimidio Joachimico sive imperiali respondens: et hic dictus fuit siclus sacer, viginti geras continens, Exod. XXX. 13. gera sive obolus pendebat sedecim grana hordeacea. Siclus communis quadrantem taleri valuit. plur. שְׁקָלִים, *sicli*, Exod. XXI. 32.

מִשְׁקָל, m. *pondus*, Ezech. V. 1. constr. מִשְׁקַל הַזָּהָב, *pondus auri*, 1 Reg. X. 14. aff. מִשְׁקָלוֹ, *pondus ejus*, Gen. XXIV. 22. apud Rabbinos per metaphoram est forma, analogia cujusque vocis, ad quam alia similis accommodatur. Interdum etiam שֶׁקֶל ita sumitur.

מִשְׁקוֹל, m. idem, Ezech. IV. 10.

מִשְׁקֹלֶת, f. *perpendiculum*, 2 Reg. XXI. 13.

מִשְׁקֶלֶת, f. idem, Ies. XXVIII. 17.

שקם שִׁקְמִים, m. p. *sycomori*, arbores, Ies. IX. 9. pro fructu, Amos VII. 14. fœmin. cum affix. וְשִׁקְמוֹתָם, *et sycomoros ipsorum*, Ps. LXXVIII. 47.

שָׁקַע *submergi, in profundum deprimi, comprimi, reprimi:* præt. וְשָׁקְעָה, *atque submergitur*, Amos IX. 5. fut. תִּשְׁקַע, *submergetur*, Jerem. LI. 64. Niph. præt. וְנִשְׁקָה, *et submergetur*, Amos VIII. 8. sic scribitur absque ע, sed legendum juxta Masorethas וְנִשְׁקְעָה. Hiph. futurum, אַשְׁקִיעַ מֵימֵיהֶם, *faciam ut profundum petant, subsidant aquæ illarum*, Ezech.

XXXII. 14. תַּשְׁקִיעַ לְשׁוֹנוֹ, *demerges linguam illius*, Job. XL. 25.

מִשְׁקָע, m. *sedimentum, quod subsidit*: constr. וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ, *et sedimentum aquarum bibetis*, Ezech. XXXIV. 18. per hypallagen, pro, aquas sedimenti, id est, puras, limpidas, in quibus omnis crassa aut terrea materia subsidit, et in profundum depressa est.

שְׁקַעֲרוּרוֹת, f. p. *fossulæ, profunditates fœdæ*, Lev. XIV. 37. quidam compositum censent ex שָׁקַע et שְׁעַרוּר sive שָׁעַר: alii ex שָׁקַע et רָר quasi profunditates salivantes sive fluentes.

שקף Niph. נִשְׁקַף, *spectavit, prospectavit, prospexit, respexit*: construitur cum præposit. עַל, בְּעַד, vel מִן. præter. מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף, *e cœlis prospectat*, Psal. LXXXV. 12. בְּעַד אֶשְׁנַבִּי נִשְׁקָפְתִּי, *per fenestellam meam prospexi*, Prov. VII. 6. et sic Jud. V. 28. Hiph. præter. הִשְׁקִיף, *prospicit*, Psalm. XIV. 2. imper. הַשְׁקִיפָה, *prospice ex habitaculo*, Deut. XXVI. 15.

שֶׁקֶף, m. *aspectus*, 1 Reg. VII. 5.

שְׁקוּפִים, m. p. *prospectus*, 1 Reg. VI. 4. et VII. 4.

מַשְׁקוֹף, m. *superliminare*, Exod. XII. 7. ab aspectu.

שקץ Pih. *abominari, detestari, abominabile reddere*: præt. וְלֹא שִׁקַּץ, *neque abominatur*, Psal. XXII. 25. infin. cum fut. שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ, *detestando detestaberis eam*, Deut. VII. 26.

שֶׁקֶץ, m. *abominatio*, Lev. XI. 10.

שִׁקּוּץ, m. idem, 1 Reg. XI. 5. plural. שִׁקֻּצִים, *abominationes*, Nah. III. 6. constr. שִׁקּוּצֵי עֵינָיו, *res detestandas oculorum suorum*, Ezech. XX. 7. affix. שִׁקּוּצֶיךָ, *res abominandas tuas*, Jer. IV. 1.

שקק *discurrere*: partic. שׁוֹקֵק, *discursans*, Ies. XXXIII. 4. et sic Prov. XXVIII. 15. fut. בָּעִיר יָשֹׁקּוּ, *per civitatem discurrent*, Joël. II. 9. Hithp. per geminationem primæ radicalis, יִשְׁתַּקְשְׁקוּן, *discursitant*, vel, allidunt se discurrendo, ut crura solent, quasi à שׁוֹק mutuata sit signif. Nah. II. 5. alia quæ hinc esse possint, vide in שׁוּק.

מֶשֶׁק, m. *discursitatio*: וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי, *et filius discursitationis domus meæ*, Gen. XV. 2. id est, omnium rerum mearum domesticarum procurator et futurus hæres, cùm liberis caream. Est autem ut מֶכֶס à כָּסַס scribit Ab. Esra: quidam à משק deducunt, quasi idem sit, quod מִמְשַׁק, *et filius derelictionis domus meæ*, id est, cui, ut hæredi extraneo domus et bona mea possidenda relinquentur.

מַשָּׁק, m. *discursio*, Ies. XXXIII. 4.

שקר *mentiri, fallaciter dicere* vel *agere*. fut. אִם תִּשְׁקֹר לִי, *si mentitus fueris mihi*, Gen. XXI. 23. in Pihel construitur cum præpos. בְּ: præter. וְלֹא שִׁקַּרְנוּ, *et non mentimur*, vel *mendaciter agimus* בִּבְרִיתֶךָ, *contra fœdus tuum*, Psalm. XLIV. 18. futur. וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי, *neque mentiar contra fidem meam*, Psalm. LXXXIX. 34.

שֶׁקֶר, m. *mendacium, falsitas*: et adverbialiter, *falsò, mendaciter, falsis de causis*: עֵד שֶׁקֶר, *testis falsitatis*, id est, falsus, Deut. XIX. 18. שֶׁקֶר רְדָפוּנִי, *falsò, falsis de causis persequuntur me*, Psal. CXIX. 86. plur. דֹּבֵר שְׁקָרִים, *loquens mendacia*, Ps.

CI. 7. aff. בְּשִׁקְרֵיהֶם, *mendaciis suis*, Jer. XXIII. 32.

שַׁקְרָן, m. *mendax*, apud Rabbinos.

שִׂקֵּר Pih. *nutare, nictare*, part. וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם, *et nictantes oculis*, Ies. III. 16. Chaldaicum est, unde עֵינָא דִסְקַרְתֵּהּ, *oculus qui intuebatur eum*, Job. XX. 9. וְלָא סַקְרְתֵּהּ, *neque intuitus est eam*, Job. XXVIII. 7. pro Hebr. שְׁזָף.

שְׁרָא Chald. *habitavit, mansit: solvit, dissolvit: cœpit, incepit:* præt. שְׁרֵא, *habitat*, Dan. II. 22. partic. plur. Pehil, שְׁרַיִן, *solutos*, Dan. III. 25. infin. לְמִשְׁרֵא, *solvere*, Dan. V. 16. Pahel præterit. וְשָׁרִיו לְמִבְנֵא, *et cœperunt ædificare*, Esr. V. 2. part. מְשָׁרֵא, *solvens*, Dan. V. 12. Hithp. partic. plur. מִשְׁתָּרַיִן, *dissoluta*, Dan. V. 6.

שָׁרָב m. *æstus; torridus, aridus locus*, Iesaias XLIX. 10. Iesaias XXXV. 7. Chaldaicum est, unde in Targum, אַכְלַנִי שָׁרְבָא, *consumpsit me æstus*, Gen. XXXI. 40.

שַׁרְבִיט m. *sceptrum;* אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב, *sceptrum aureum*, Esth. V. 2.

שָׂרַג Pyh. שֹׂרַג, *perplexum esse, implicari.* fut. יְשֹׂרָגוּ, *implexi sunt*, Job. XL. 17. Hithp. futur. יִשְׂתָּרְגוּ, *implicantur, contorquentur*, Thren. I. 14.

שָׂרִיגִים, m. p. *propagines, surculi, palmites*, sic dicti, quòd implicari soleant, Genes. XL. 10, 12. affix. שָׂרִיגֶיהָ, *palmites ejus*, Joël. I. 7.

שָׂרַד *superesse, residuum esse* vel *manere:* præt. וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם, *et superstites qui supererant ex eis*, Jos. X. 20.

שָׂרִיד, m. *superstes, residuus, residuum*, Num. XXI. 35. plur. ut antè: affix. שְׂרִידָיו, *superstites ejus*, Job. XXVII. 15.

שֶׂרֶד, m. *amussis*, filum mensorium fabrorum lignariorum, Ies. XLIV. 13.

שְׂרָד, masc. *ministerium*, Exod. XXXI. 10. et XXXIX. 41. Chaldæus שִׁמּוּשָׁא, quod idem. Intelliguntur panni vel mappæ ministerii sacri quibus tegebatur arca et mensa et candelabrum, ac proinde similes erant cortinis aut velis, quæ Chaldaicè dicuntur סְרָדִין. R. Sal.

שָׁרָה *solvere, dimittere, emittere*, et est Chaldæum, idem quod antè שְׁרָא. futur. יִשְׁרֵהוּ, *solvit, solutum emittit illud*, Job. XXXVII. 3. alii, *dirigit illud*, quasi sit à יָשַׁר. Nomen שֵׁרוּתֵךְ, vide in שָׁאַר.

שִׁרְיָה, f. *lorica*, Job. XLI. 18.

שִׁרְיוֹן, masc. idem, 1 Sam. XVII. 38. cum ס vide in סרה: plural. וְהַשִּׁרְיֹנִים, *et loricæ*, Nehem. IV. 10. fœmin. וְשִׁרְיֹנוֹת, 2 Par. XXVI. 14.

שִׁרְיָן, m. idem, Ies. LIX. 17.

שָׁרוֹן, *Scharon*, proprium nomen regionis campestris pascuosissimæ, 1 Chron. V. 16. et XXVII. 29. et alibi. Fuit et vini optimi ferax, unde יֵין הַשִּׁירוֹנִי, *vinum Scharoniticum*, cui duas partes aquæ immiscebant: Schabbath fol. 77. Nidda fol. 19.

מִשְׁרָה, fœm. *maceratio, maceratum, dissolutum*, ex prima significatione: constr. וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים, *et omne maceratum uvarum*, Numer. VI. 3.

שָׂרָה *principem se gerere, de principatu contendere:* præter. שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים, *principem se gessit cum Deo,* Hos. XII. 4. id est, de principatu contendit.

מִשְׂרָה, f. *principatus,* Ies. IX. 6.

שָׂרַט *cædere, incidere:* infinit. cum futur. Niphal, שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ, *cædendo cædentur,* Zach. XII. 3. futur. יִשְׂרְטוּ שָׂרֶטֶת, *incîdent cæsuram,* Levit. XXI. 5. Niph. futur. ut antè.

שֶׂרֶט, masc. *cæsura, incisio,* Levit. XIX. 28.

שָׂרֶטֶת, m. idem: vide in futuro.

שרך שְׂרוֹךְ, m. *corrigia,* Gen. XIV. 23. Ies. V. 27.

מְשָׂרֶכֶת, particip. Pih. fœminin. *corrigians,* id est, *implicans,* ut nodus corrigiæ implicatur constringendo: מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ, *implicans vias suas,* Jerem. II. 23. id est, huc illuc discurrens æstu libidinis: sic tu fervore idololatriæ.

שָׂרַע *redundare.* partic. Pahul שָׂרוּעַ, *prælongus, redundans membris,* Levit. XXI. 18. Hithp. infinit. מֵהִשְׂתָּרֵעַ, *a redundando,* quàm ut redundet aut longiùs se protendat, Ies. XXVIII. 20.

שַׂרְעַף m. *cogitatio:* plur. cum aff. בְּרֹב שַׂרְעַפַּי, *in multitudine cogitationum mearum,* Ps. XCIV. 19. et CXXXIX. 23. est formæ גִּנְזַךְ.

שָׂרַף *ussit, combussit, exussit, incendit, cremavit:* præterit. שָׂרַף בָּאֵשׁ, *combussit igne,* Lev. VIII. 17. וְהָעִיר שָׂרְפוּ, *et civitatem incenderunt,* Jos. VI. 24. particip. וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם, *et comburens illa,* Lev. XVI. 28. Niph. futur. יִשָּׂרֵף, *comburetur,* Levit. IV. 12. Pih. particip. juxta quosdam, מְסָרֵף, quod vide in סרף. Pyh. præter. שֹׂרַף, *exustus erat,* Lev. X. 16. Kametz est ob accentum, loco Pathach.

שָׂרָף, m. *prester,* serpens ignitus, Num. XXI. 8. plural. שְׂרָפִים, *presteres,* ver. 6. est et *Seraphim,* angelorum nomen, qui à claritate et aspectus splendore, quasi flammantes et ignei visi sunt, Ies. VI. 2.

שְׂרֵפָה, f. *incendium, ustio, combustio, conflagratio,* Deut. XXIX. 23. Levit. X. 6. construct. כִּשְׂרֵפַת אֲבוֹתָיו, *secundùm ustionem patrum suorum,* 2 Par. XXI. 19.

מִשְׂרָפָה, f. idem: plur. construct. מִשְׂרְפוֹת שִׂיד, *combustiones calcis,* Ies. XXXIII. 12.

שָׁרַץ *repere, reptare: abundè progignere* sive *producere,* quasi reptificare dicas. præterit. שָׁרַץ אַרְצָם, *abundè produxerat terra ipsorum,* Ps. CV. 30. שָׁרְצוּ, *abundè progenuerunt,* Gen. I. 21. particip. בַּשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ, *ex reptili quod reptat,* Levit. XI. 29. fut. וַיִּשְׁרְצוּ, *et abunde progenuerunt,* more reptilium multiplicaverunt se, Exod. I. 7.

שֶׁרֶץ, m. *reptile, reptilia animantia:* complectitur autem terrestria, aquatilia et amphibia, natatilia et volatilia, Gen. I. Lev. XI.

שָׁרַק *sibilavit, exsibilavit, sibilando advocavit:* construitur cum dativo: præter. וְשָׁרַק לוֹ, *et sibilavit ei,* Ies. V. 26. id est, sibilans advocavit eum: futur. אֶשְׁרְקָה לָהֶם, *sibilabo eis,* Zach. X. 8. וְיִשְׁרֹק עָלָיו, *et sibilavit super eum,* Job. XXVII. 23.

שְׁרֵקָה, fœm. *sibilus*, Jer. LI. 37. plural. cum Chirek, שְׁרִיקוֹת, *sibili*, Jud. V. 16.

מַשְׁרוֹקִיתָא, f. Chald. *fistula*, a sono sibili sic dicta, Dan. III. 5.

שׁרק שֹׂרֵק, m. *vitis generosa, et selecta*, Ies. V. 2. Jer. II. 21. fœm. שֹׂרֵקָה, idem, Gen. XLIX. 11.

שְׂרֻקִּים, m. p. *vites selectæ:* item *balii*, varii coloris equi, Zach. I. 8. a colore, ut quidam volunt, uvarum præstantissimarum. affix. שְׂרוּקֶּיהָ, *selectissimas vites ejus*, Ies. XVI. 8.

שְׂרִיקוֹת, f. p. *serica præstantissima* sive *multicoloria*, Ies. XIX. 9.

שׁרר שַׂר, יָשֹׁר, שֹׁרֵר et alia similia vide in שׁוּר.

שֹׁרֶר, m. *umbilicus:* affix. שָׁרְרֵךְ, *umbilicus tuus*, Cant. VII. 3. defectivè, לְשָׁרֶךָ, *umbilico tuo*, Prov. III. 8. notatur hîc ר habere Dagesch, ut et Ezech. XVI. 4. Ab. Esra monet, sic dici a firmitate: nam שְׁרִיר, *firmum*, apud Rab.

שְׁרִירִים, m. p. *umbilici:* constr. בִּשְׁרִירֵי בִטְנוֹ, *in umbilicis ventris ejus*, Job. XL. 16. pluralis pro sing.

שְׁרִירוּת, f. *aspectus, contemplatio, speculatio*, Deut. XXIX. 18. Jerem. III. 17. ubi absque י scribitur. Significationem habet a שׁוּר.

שָׂרַר *principatum tenuit:* part. שֹׂרֵר, *principatum tenens*, Esth. I. 22. futur. וַיָּשַׂר, *et principatum tenuit*, Jud. IX. 22. convenit cum שׂוּר et שָׂרָה. Hithp. futur. תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ, *principatum sumis tibi in nos*, Num. XVI. 13.

שׁרשׁ שֹׁרֶשׁ, m. *radix*, Deut. XXIX. 17. וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים, *et radix justorum*, Prov. XII. 3. aff. שָׁרְשׁוֹ, *radix ejus*, Job. XIV. 8. plural. שָׁרְשֵׁי רַגְלַי, *radices pedum meorum*, Job. XIII. 27. aff. שָׁרָשָׁיו, *radices ejus*, Job. XVIII. 16. Apud gram. radix est thema. Vox prima, sive primitiva: שׁוֹרְשִׁי, *radicalis:* אותיות שׁוֹרְשִׁיוֹת, *literæ radicales*.

שֵׁרֵשׁ שֹׁרֵשׁ, Pih. *radices agere, radicari:* item *eradicare:* præterit. בַּל־שֹׁרֵשׁ, *neque radicatur in terra*, Iesaias XL. 24. et sic Jerem. XII. 2. וְשֵׁרֶשְׁךָ, *et eradicabit te*, Psalm. LII. 7. et sic Job. XXXI. 12. Pyh. futur. יְשֹׁרָשׁוּ, *eradicentur*, Job. XXXI. 8. Hiph. particip. מַשְׁרִישׁ, *radices agens*, Job. V. 3. futur. יַשְׁרֵשׁ, *radicari faciet*, Ies. XXVII. 6. וַתַּשְׁרֵשׁ שָׁרָשֶׁיהָ, *et fecisti ut radicaret radices suas*, Psal. LXXX. 10.

שֹׁרֶשׁ, m. Chald. *radix: eradicatio:* aff. עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי, *stirpem radicum ejus*, Dan. IV. 12.

שְׁרֹשִׁי, f. idem: לִשְׁרֹשׁוּ, *ad eradicationem*, Esr. VII. 26. id est, expulsionem in exilium: Aben Esra, ad eradicationem ex hoc mundo. Scribitur cum ו in fine, sed juxta Masorethas legendum per י pro שְׁרֹשִׁית, per apocopam Chaldæis usitatissimam.

שַׁרְשׁוֹת, vide mox in sequenti voce.

שַׁרְשְׁרֹת, fœm. pl. *catenæ*, Exod. XXVIII. 14. singulare possit esse שַׁרְשֶׁרֶת vel שַׁרְשְׁרָה. Absque posteriore ר, שַׁרְשׁוֹת, ver. 22. hinc Ab. Esra thema vult esse שֹׁרֶשׁ et ר geminatum. Ratio est, scribit R. Salomon, quòd ut radix ligat arborem, ut firmiter in terra persistat, sic catena rem quamlibet, quam firmiter hærere et subsistere volumus. Talmudici dicunt שַׁלְשֶׁלֶת per com-

mutationem utriusque ר in ל, ut aliâs hæ literæ commutantur.

שֵׁרֵת Pih. *ministravit:* construitur cum accusativo: præter. וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו, *et ministrabit fratribus suis,* Num. VIII. 26. וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ, *et ministrabunt illi,* Num. III. 6. partic. מְשָׁרֵת, *ministrans et minister,* Num. XI. 28. 1 Par. VI. 17. fœm. contractum, מְשָׁרַתְ, *ministrans erat, ministrabat,* 1 Reg. I. 15. cujus integrum esset מְשָׁרֶתֶת.

שָׁרֵת, m. *ministerium,* Num. IV 12. 2 Par. XXIV. 14. nomen ex infinito factum.

שרת מַשְׂרֵת, masc. *sartago,* 2 Sam. XIII. 9. Chaldæis usitatius est, et per ס scribitur, ut et hîc מַסְרִיתָא.

שֵׁשׁ m. *xylinum, byssus,* Genes. XLI. 42. species lini præstantissimi et subtilissimi, Ægyptiaci quod candidissimum est, nec unquam coloratum, scribit Aben Esra, Exod. XXV. 4. Chaldæus habet בּוּץ, *byssus.* Aliam significationem vide in שַׁיִשׁ.

שֵׁשׁ f. *sex:* שֵׁשׁ שָׁנִים, *sex annis,* Exod. XXI. 2. שֵׁשׁ עֲגָלֹת, *sex plaustra,* Num. VII. 3. masc. שִׁשָּׁה בָנִים, *sex filios,* Genes. XXX. 20. לְשִׁשָּׁה עָשָׂר, *decimosexto,* 1 Paral. XXV. 23. constr. שֵׁשֶׁת יָמִים, *sex diebus,* Exod. XVI. 26. plur. gen. com. שִׁשִּׁים, *sexaginta,* Num. VII. 88. Gen. V. 15.

שִׁשִּׁי, m. *sextus,* Genes. XXX. 19. et I. 31. fœmin. שִׁשִּׁית, *sexta,* Levit. XXV. 21. substantivè, *sexta, sexta pars, sextarius,* Ezech. IV. 11.

שִׁשָּׁה, Pih. *sextavit,* quod diversimodè sumitur: præt. וְשִׁשֵּׁאתִיךָ, *et sextabo te,* Ezech. XXXIX. 2. id est, hamo (ut XXXVIII. 4. dixit,) unco vel harpagone sextuplici, (hoc est, sex uncis digitis ferreis constante,) extraham te ex extremis aquilonis partibus. Triplici harpagone solent res in puteos aut profundas aquas delapsæ, investigari et extrahi: hîc sextuplicem nominat, ut tantò certius hostem comprehendat, et firmius retineat. Uncos etiam ad damnatos aut reos adhibitos fuisse constat, unde illud Juvenalis Sat. 10. 7. impacto Sejanus ducitur unco. Et Cic. 1. Philipic. Uncus impactus est fugitivo illi. Confer Ez. XXXVIII. 4. parens R. D. Kimchi, *sextuplici pœna afficiam te,* juxta sex pœnas, quæ recensentur, XXXVIII. 22. Kimchi, *sextam,* id est, *minimam partem relinquam ex te:* וְשִׁשִּׁיתֶם, *et sextabitis,* id est, sextam offeretis, Ezech. XLV. 13.

שׁשׁן שׁוּשַׁן, m. *lilium,* sic dictum, quòd sex foliis constet, scribit Kimchi, 1 Reg. VII. 19. *hexachordum,* instrumentum musicum sex chordarum, Psal. LX. 1.

שׁוֹשָׁן, m. *lilium,* 1 Reg. VII. 22. scribitur illic cum Kametz, propter pausam. plur. עַל־שֹׁשַׁנִּים, *ad hexachorda,* Psalm. XLV. 1. *lilia,* Cant. II. 16. et VII. 3. fœm. שׁוֹשַׁנָּה, idem, Hos. XIV. 6.

שָׁשַׁר m. *indicum, indicus color,* Jer. XXII. 14. Ezech. XXIII. 14. Kimchi *minium* esse scribit.

שֵׁת Chald. *sex,* Dan. III. 1. et שֵׁת, Esr. VI. 15. שִׁתִּין, *sexaginta,* Dan. III. 1. ex Hebræo שֵׁשׁ mutato ultimo שׁ in ת.

שֵׁת, vide suprà in שׁית.

שָׁתָה *bibit, ebibit, combibit, com-*

potavit, convivatus est, quia in conviviis largiter bibi solet: præt. וּמַיִם לֹא שָׁתָה, *et aquam non bibit*, Exod. XXXIV. 28. שָׁתִיתִי, *bibi*, 1 Sam. I. 15. infinit. וְשָׁתוֹ, *et bibendum*, Exod. XXXII. 6. per *convivari* reddi potest, Gen. XLIII. 34. Esth. III. 15. et VII. 1. imp. וּשְׁתוּ בְּיַיִן, *et compotate in vino*, Prov. IX. 5. futur. per Apocopam, וַיֵּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן, *et bibit de vino*, Genes. IX. 21. pro וַיִּשְׁתֶּה. Chald. præter. cum prothesi א, אִשְׁתִּיו, *biberunt*, Dan. V. 4. וְאִשְׁתִּיו בְּהוֹן, *et biberunt ex eis*, ver. 3. partic. חַמְרָא שָׁתֵה, *vinum bibebat*, ver. 1. plur. שָׁתַיִן, *bibentes*, ver. 23. futur. וְיִשְׁתּוֹן, *ut biberent*, ver. 2. Niph. fut. אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה, *qui bibi solet*, Lev. XI. 34.

שְׁתִי, m. *compotatio*, Eccl. X. 17. item *stamen*, Levit. XIII. filum scil. tendens per longitudinem telæ, scribit Kimchi in lib. Rad. sic dictum, quòd sit positio et fundamentum texturæ, à שׁוּת significatione petitâ, etsi forma sit ex hac radice, ut notat Aben Esra. Nam hæc verborum genera formas sæpè inter se permiscent.

שְׁתִיָּה, f. *potus, potio*, Esth. I. 8.

מִשְׁתֶּה, m. *convivium, potio, potus*: מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה, *cibum et potum*, Esr. III. 7. construct. בְּמִשְׁתֵּה יַיִן, *in convivio vini*, Esth. V. 6. et VII. 7. plur. cum aff. וּבְיֵין מִשְׁתָּיו, *et in vino potionum ejus*, Daniel. I. 8. מִשְׁתֵּיהֶם, *in conviviis ipsorum*, Ies. V. 12. Chald. מִשְׁתְּיָא, *convivium*, Dan. V. 10.

שָׁתַל *plantavit*, præt. וְשָׁתַלְתִּי, *et plantabo*, Ezech. XVII. 22. part. Pahul כְּעֵץ שָׁתוּל, *sicut arbor plantata*, Psalm. I. 3. futur. אֶשְׁתֳּלֶנּוּ, *plantabo illum*, Ezech. XVII. 23.

שְׁתִילִים, m. p. *plantæ, plantulæ*: constr. כִּשְׁתִילֵי זֵיתִים, *sicut plantulæ olearum*, Psal. CXXVIII. 3.

שָׁתַם *aperire, recludere*: hinc tantùm particip. Pahul construct. שְׁתֻם הָעָיִן, *aperti oculis*, Numer. XXIV. 3. id est, cum oculi nunc illustrati sunt ad res futuras prævidendas: ver. seq. eodem sensu dicitur גְּלוּי, *retectus*. Chaldæus, *qui pulchrè videt*. Aben Esra: opponitur ipsi סָתוּם, *occlusus, obthuratus*. R. Salomon hîc ridiculus. Quæ affert ex doctorum priscorum sententia, extant in cod. Talmud. Nidda, cap. 3. fol. 31. legat qui delectatur.

*שָׁתַם, vide in סָתַם.

שָׁתַן Hiph. הִשְׁתִּין, *mingere*: particip. præsens מַשְׁתִּין, *mingens*, 1 Sam. XXV. 22, 34.

שָׁתַק *tacuit, conticuit*: *siluit*; futur. יִשְׁתֹּק מָדוֹן, *silebit contentio*, Prov. XXVI. 20. וְיִשְׁתֹּק הַיָּם, *et conticescat mare*, Jon. I. 11. יִשְׁתֹּקוּ, *conticuerunt*, Psal. CVII. 30.

*וַיִּשָּׁתְרוּ שׁתר, vide in סָתַר.

ת

תָּא m. *thalamus*: *προκοιτὼν procœton*, sive excubitorium stipatorum regis vel principis, 1 Reg. XIV. 28. plur. וּבֵין הַתָּאִים, *et inter thalamos*, Ezech. XL. 7. constr. וְתָאֵי הַשַּׁעַר, *et thalami portæ*, ver. 10. aff. וְתָאָו, *et thalami ejus*, ver. 21. fœm. לִפְנֵי הַתָּאוֹת, *ante thalamos*, ver. 12.

תָּאַב *desideravit*: præt. תָּאַבְתִּי לְפִקּוּדֶיךָ, *desideravi præcepta tua*, Psalm. CXIX. 40. Pih. *abominari*: partic. מְתָאֵב אָנֹכִי, *abominor ego*, Amos VI. 8. pro מְתָעֵב secundùm R. Salomonem.

תַּאֲבָה, f. *desiderium*, Ps. CXIX. 20.

תָּאָה *determinare, definire.* Pih. futur. תְּתָאוּ לָכֶם, *definitote vobis*, Numer. XXXIV. 7. et sic ver. 8. idem quod תָּוָה unde א potest esse loco ו.

תְּאוֹ, masc. *bubalus, bos sylvestris*, Deut. XIV. 5.

תּוֹא, m. idem, Ies. LI. 20.

תַּאֲוָה, fœm. *finis, terminus*, juxta quosdam: constr. עַד־תַּאֲוַת, *usque ad terminum (collium seculi,)* Genes. XLIX. 26. tertia radicalis ה mutata est in ו, cui simile vide נָאָה. Aliam signif. vide in אָוָה.

תאם תְּאוֹמִים, m. p. *gemelli*, Gen. XXXVIII. 27. contractè, תוֹמִם, Genes. XXV. 24. construct. תְּאוֹמֵי צְבִיָּה, *gemelli capreæ*, Cant. IV. 5.

תְּאֹם, masc. idem, plural. constr תָּאֳמֵי, Cant. VII. 4.

תָּאַם, *gemellos parere*: particip. plural. וְיִהְיוּ תֹאֲמִם, *eruntque gemelli paræ*, Ex. XXVI. 24. at תַּמִּים pro תֹּאֲמִים, ibidem. Chaldæus etiam eodem modo utramque vocem explicat. Hiph. particip. plural. fœm. מַתְאִימוֹת, *gemelliparæ*, Cant. VI. 6.

תאן תְּאֵנָה, fœm. *ficus*, arbor et fructus, Gen. III. 7. aff. וּתְאֵנָתְךָ, *et ficum tuam*, Jer. V. 17. plur. וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה, *nec sunt ficus in ficu*, Jerem. VIII. 13. aff. וּתְאֵנֵיכֶם, *et ficus vestræ*, Amos IV. 9.

תְּאֵנִים, vide in אוֹן: תֹּאֲנָה et אָנָה in תַּאֲנִיָּה.

תָּאַר *definire, delineare, formare*: præter. וְתָאַר הַגְּבוּל, *et definit terminum istum*, Jos. XV. 9, 11. Pih. futur. יְתָאֲרֵהוּ et mox יְתָאֲרֵהוּ, *format illud*, Ies. XLIV. 13. Pyh. particip. הַמְּתֹאָר, *qui describitur*, Jos. XIX. 13. quod tamen quibusdam est proprium nomen.

תֹּאַר, masc. *forma, species*: יְפַת תֹּאַר, *pulchra formâ*, Genes. XXIX. 17. affix. מַה־תָּאֳרוֹ, *quæ* aut *qualis est forma ejus*, 1 Sam. XXVIII. 14. et Cholem manente, תֹּאֲרוֹ, *forma* vel *species illius*, Ies. LII. 14.

תֵּבָה fœm. *arca*, Gen. VI. 14. constr. תֵּבַת גֹּמֶא, *arcam scirpeam*, Ex. II. 3.

תֵּבֵל f. *orbis, terra habitabilis*,

Psalm. IX. 9. Prov. VIII. 31. אֶרֶץ, generale est.

תֵּבֶל, vide in בָּלַל.

תֶּבֶן m. *stramen, palea*, Genes. XXIV. 25. כְּתֶבֶן לִפְנֵי־רוּחַ, *sicut palea coram vento*, Job. XXI. 18.

מַתְבֵּן, m. idem, Ies. XXV. 10.

תְּבַר Chald. *fregit*. part. Pehil fœminin. תְּבִירָה, *fractum, fragile*, Dan. II. 42. ab Hebræo שָׁבַר.

תדר תְּדִירָא, Chald. et cum ב ab initio בִּתְדִירָא, *jugiter, continuò*, Dan. VI. 17, 21.

תהה תֹּהוּ, masc. *inanitas, inane, res informis*, הָיְתָה תֹהוּ, *erat res informis*, Gen. I. 2. Chaldæus, *vasta*, q. omni formâ carens: R. Salomon, *res stupenda:* אַחֲרֵי הַתֹּהוּ, *post inanitatem*, 1 Sam. XII. 21. Chaldæus: post idola דְּאִנּוּן לְמָא *quæ nihilum sunt*. קִרְיַת תֹּהוּ, *civitas inanitatis*, Ies. XXIV. 10. Jonathan, צְדִיאַת, *vasta*.

תהם תְּהוֹם, c. sed f. sæpiùs, *abyssus*, תְּהוֹם אָמַר, *abyssus dixit*, Job. XXVIII. 14. ubi masc. et Ps. XLII. 8. fœm. תְּהוֹם רַבָּה, *abyssus magna*, Ies. LI. 10. plural. תְּהֹמֹת, *abyssi*, Exod. XV. 5. בַּתְּהוֹמֹת, *per abyssos*, Ies. LXIII. 13.

*תְּוֹא, vide suprà in תְּאָה.

תּוּב Chald. *reverti, redire*. futur. מַנְדְּעִי יְתוּב עֲלַי, *intellectus meus reversus est in me*, Daniel. IV. 33. Aphel, præter. הֲתִיב עֵטָא, *retulit consilium*, Dan. II. 14. הֲתִיבוּנָא, *responderunt nobis*, Esr. V. 11. infin. לַהֲתָבוּתָךְ, *ad respondendum tibi*, Dan. III. 16. futur. יַהֲתִיבוּן, *restituunto:* Esr. VI. 5. וֶאֱדַיִן יְתִיבוּן, *et tunc responderunt*, Esr. V. 5.

תְּוַהּ Chald. *expavit, trepidavit*, Dan. III. 24. in Targum usurpatur pro Hebræo חָרַד.

תָּוָה Pih. *signare, designare, describere, circumscribere, definire*. fut. per apocopam, וַיְתָו, *et signabat*, 1 Sam. XXI. 14. Hiph. præterit. וְהִתְוִיתָ תָּו, *et signato signum*, Ez. IX. 4. vide hîc Kimchium, et Cod. Tal. de Sabbatho, fol. 55. הִתְווּ, *circumscripserunt*, Psalm. LXXVIII. 41. compositum est, וְהִתְאַוִּיתֶם, *et designabitis*, Num. XXXIV. 10. ex תָּוָה et תָּאָה.

תָּו, m. *signum*, Ezech. IX. 4. aff. תָּוִי, *signum meum*, Job. XXXI. 35. id est, designationem ad causæ meæ defensionem. Vel est, pro תַּאֲוָתִי, *desiderium meum*.

תָּוֶךְ m. *medium:* בְּתָוֶךְ, *in medio*, Gen. XV. 10. Num. XXXV. 5. בְּשַׁעַר הַתָּוֶךְ, *in porta medii*, id est, mediana, Jer. XXXIX. 3. construct. אֶל־תּוֹךְ הַיָּם, *in medium maris*, Ex. XIV. 23. בְּתוֹךְ הַמָּיִם, *in medio aquarum*, Gen. I. 6. aff. אֶל־תּוֹכוֹ, *in medium ejus*, Levit. XI. 33. בְּתוֹכֵכִי, *in medio tui*, Psal. CXVI. 19. cum י redundante in fine, fortè metri causâ, et sic Ps. CXXXV. 9. בְּתוֹכֵהְנָה, *in medio illarum*, Ezech. XVI. 53. cum epenthesi, et paragoga literæ ה, pro בְּתוֹכָן. hinc deducunt verbum, תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ, *medientur ad pedes tuos*, Deut. XXXIII. 3. id est, in medio pedum collocentur. Vel est à תּוֹךְ formæ אוֹר pro תֻּכּוּ, ut dicitur אֹרוּ, *illustrati sunt*, R. Sal. explicat, plur. הֻתְּכוּ, *in medio ponuntur*.

תִּיכוֹן, m. *medianum*, Ezechiel.

XLVII. 16. Exod. XXVI. 28. fœm. תִּיכוֹנָה, 1 Reg. VI. 8. Ezech. XLI. 7. plural. וּמֵהַתִּיכוֹנוֹת, *et ex medianis*, Ezech. XLII. 5.

תּוּר *exploravit, scrutatus est:* præter. תַּרְתִּי בְלִבִּי, *scrutatus sum in animo meo*, Eccles. II. 3. תָּרוּ, *exploraverunt*, Num. XIII. 32. partic. מִן־הַתָּרִים אֶת הָאָרֶץ, *ex iis qui exploraverunt terram*, Num. XIV. 6. degenerat et in nomen, *exploratores: negotiatores, mercatores*, sit dicti quòd varias terras explorent, 1 Reg. X. 15. hinc cum prothesi א, דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים, *viâ exploratorum*, Numer. XXI. 1. infin. לָתוּר, *ad explorandum*, Num. X. 33. Hiph. futurum, וַיָּתִירוּ, *et explorari curabant*, Jud. I. 23.

תֹּר, m. *terminus, ordo, conditio, ratio*, Esth. II. 12, 15. 1 Par. XVII. 17. quomodo ferè cum טוּר convenit: item *turtur*, avis à voce quam edit, sic dicta, estque sic gen. com. Gen. XV. 9. Levit. XII. 6. affix. נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ, *animam turturis tui*, Ps. LXXIV. 19. plural. וּשְׁתֵּי תֹרִים, *et duos turtures*, Lev. XIV. 22. ubi fœmin. et ver. 30. masc. est. Nomen scribit Kimchi in lib. Rad. est generis communis ad indicandum, quòd uterque sexus oblationi fuerit commodus: בַּתֹּרִים, *inter ordines*, Cant. I. 10. scil. lapillorum vel gemmarum. Sic construct. תּוֹרֵי זָהָב, *ordines auri*, ver. 11. ut frons et fræna equorum regiorum ornari solent.

תּוֹרָה, f. *forma, ratio, conditio:* constr. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, *et hoc ratione hominis*, id est, humanâ, 2 Sam. VII. 19. hoc est, ita familiariter, ut homo cum homine agere solet: confer 1 Sam. XVII. 17. vide et ירה.

יְתוּר, m. *exploratio, exploratum:* יְתוּר הָרִים, *exploratio montium est pascuum ejus*, Job. XXXIX. 8. estque nomen formæ יְבוּל: vide etiam יתר.

אֲתָרִים, vide paulò antè in verbo.

תּוֹר, m. Chald. *bos:* plur. תּוֹרִין, *boves*, Daniel. IV. 22. et V. 21. בְּנֵי תוֹרִין, *filii boum, juvenci*, Esr. VI. 9. à שׁוֹר Hebr.

תזז Hiph. הֵתַז, *amputavit, resecuit*, Ies. XVIII. 5. Pathach loco Tzere, propter pausam.

תחר תַּחְרָא, m. *lorica*, Exod. XXVIII. 32. et XXXIX. 23. ponunt inter tetragrammata.

תַּחֲרָה vel תַּ, Pih. *miscuit, commiscuit*. partic. מְתַחֲרֶה, *miscens es, misces te*, Jerem. XXII. 15. futur. תְּתַחֲרֶה, *miscebis te*, Jerem. XII. 5. תִּתְחַר, vide in חרה in Hithpahel.

תַּחַשׁ m. *taxus, melis*, Numer. IV. 6. *pelles taxeæ*, Ezech. XVI. 10. plur. תְּחָשִׁים, Exod. XXV. 5.

תַּחַת *sub, subter, infra, infernè: pro, loco, in locum: propter, propterea quòd, eo quòd*, et sic ferè sequente אֲשֶׁר usurpatur: עַיִן תַּחַת עָיִן, *oculum pro oculo*, Exod. XXI. 24. תַּחַת אֲשֶׁר, *propterea quòd*, Deut. XXVIII. 47. תַּחַת מֶה, *propter quid*, Jer. V. 19. מִתַּחַת לָרָקִיעַ, *desubter firmamento*, Genes. I. 7. aff. תַּחְתָּיו, *pro eo, loco ejus*, 2 Sam. X. 1. מִתַּחְתָּיו, *de sub se*, Exod. X. 23. וְתַחְתַּי אֶרְגָּז, *et subtus me commoveor*, Hab. III. 16. וְעָמַדְנוּ תַחְתֵּינוּ, *stabimus pro nobis*, 1 Sam. XIV. 9 Chald. תְּחוֹת, *sub*, Jerem. X. 11 aff. תְּחֹתוֹהִי, *sub ea*, Daniel. IV. 9.

vel ad formam Hebraicam, תַּחְתּוֹהִי, Dan. IX. 11.

תַּחְתִּי, m. *inferior;* plur. תַּחְתִּיִם, *infima*, Gen. VI. 16. fœm. תַּחְתִּיָּה, *imum, inferius*, Psal. LXXXVI. 13. תַּחְתִּית, Deut. XXXII. 22. plural. תַּחְתִּיּוֹת, *inferiora*, Jos. XV. 19.

תַּחְתּוֹן, m. *inferior*, Jos. XVIII. 13. cum ה paragogico, (ut accentus in penultima indicat,) הַתַּחְתּוֹנָה, Ezechiel. XL. 19. fœmin. תַּחְתּוֹנָה, 1 Reg. VI. 6. cum accentu in ultima. plur. מֵהַתַּחְתֹּנוֹת, *ab inferioribus*, Ezech. XLII. 5.

תַּיִשׁ m. *hircus: aries, caper*, Prov. XXX. 31. plur. תְּיָשִׁים, *hirci, arietes*, Genes. XXX. 35. et XXXII. 15.

*תכה unde תֻּכּוּ, quod vide suprà in תָּוֶךְ.

תכך תּוֹךְ תֹּךְ תֹּךְ, m. *dolus, fraus*, Psal. LV. 12. et LXXII. 14. et X. 7. quidam deducunt a תָּוֶךְ quòd intra hominem concipiatur.

תַּכְכִים, m. p. *calliditates, industriæ fraudulentæ:* רָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים *pauper et vir industriarum*, Proverb. XXIX. 13.

תּוּכִּיִּים תֻּכִּיִּים, f. p. *pavones*, vel juxta quosdam, *psittaci*, 1 Reg. X. 22. 2 Par. IX. 21.

תכל תְּכֵלֶת, f. *hyacinthus;* et metonymicè, *hyacinthinum*, Exodus XXVI. et XXXI.

תָּכַן *expendit, perpendit*, numero et pondere: particip. תֹּכֵן רוּחוֹת, *perpendens spiritus*, Prov. XVI. 2. וְתֹכֵן לִבּוֹת, *perpendit animos*, Prov. XXI. 2. Niph. נִתְכַּן, *aptari, disponi, rectificari, rectum, æquum, conveniens esse.* Affine verbo כּוּן. præterit. וְלֹא נִתְכְּנוּ, *et non aptantur*, 1 Sam. II. 3. ubi Masorethæ legendum tradunt וְלוֹ, *et ipsi.* futur. לֹא יִתָּכֵן, *non est æqua (via Domini,)* Ez. XVIII. 29. יִתָּכְנוּ, *rectæ erunt?* ibid. Pih. præterit. וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן, *et cœlos palmo expendit*, Iesaias XL. 12. מִי־תִכֵּן, *quis expendit*, ver. 13. וּמַיִם תִּכֵּן, *et aquas appendit*, Job. XXVIII. 25. תִּכַּנְתִּי, *aptavi, direxi*, Psalmus LXXV. 4. Pyh. participium, כֶּסֶף הַמְתֻכָּן, *pecunia appensa*, 2 Reg. XII. 12.

תֹּכֶן, *summa, demensum, mensura:* תֹּכֶן אֶחָד, *mensuræ unius*, Ezechiel. XLV. 11. וְתֹכֶן, *et summam*, Exod. V. 18.

תָּכְנִית, f. idem, Ezech. XXVIII. 12. et XLIII. 10.

תְּכוּנָה, vide in כּוּן.

תִּיכוֹן תִּיכוֹנָה, vide in תָּוֶךְ.

מַתְכֹּנֶת, f. *summa, mensura, forma, dispositio:* וְאֶת־מַתְכֹּנֶת, *et summam laterum*, Exod. V. 8. aff. עַל־מַתְכֻּנְתּוֹ, *in formam summam*, 2 Par. XXIV. 13.

תְּלַג masc. Chald. *nix:* כִּתְלַג חִוָּר, *ut nix album erat*, Dan. VII. 9. ab Hebræo שֶׁלֶג, mutato, pro more שׁ in ת.

תָּלָה *suspendit:* præterit. שַׂר־הָאֹפִים תָּלָה, *præfectum coquorum suspendit*, Gen. XL. 22. וְאֹתוֹ תָּלוּ, *et ipsum suspenderunt*, Esth. VIII. 7. particip. תֹּלֶה אֶרֶץ, *suspendens terram*, Job. XXVI. 7. partic. Pahul, תָּלוּי, *suspensus*, Deuter. XXI. 23. plural. תְּלוּיִם et תְּלֻאִים, Deuter. XXVIII. 66. Niph. præterit. נִתְלוּ,

suspensi sunt, Thren. V. 12. futur. וַיִּתָּלוּ, *et suspensi sunt,* Esth. II. 23. Pih. שִׁלְטֵיהֶם תִּלּוּ, *scuta sua suspenderunt,* Ezech. XXVII. 11.

תְּלִי, m. *pharetra:* aff. תֶּלְיְךָ, *pharetram tuam,* Gen. XXVII. 3.

תַּלְפִּיּוֹת, f. p. *armaria,* Cant. IV. 4. vox composita ex תָּלָה et פִּיּוֹת (de quo in פֶּה) quasi locus לִתְלוֹת פִּיּוֹת, *ad suspendendum acies,* id est, gladios acutos, ut Ab. Esra monet.

תָּלַל *aggerare, aggerere, accumulare,* partic. עַל־הַר גָּבֹהַּ וְתָלוּל, *super montem excelsum et aggestum,* Ezech. XVII. 22.

תֵּל, m. *tumulus, agger,* Deuteron. XIII. 16. aff. עַל־תִּלָּהּ, *super aggere suo,* Jer. XXX. 18.

תּוֹלָלִים, m. p. *contumulatores:* aff. וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה, *et contumulatores nostri lætitiam,* scil. postulaverunt, Psalm. CXXXVII. 3. id est, inimici nostri, qui in tumulum nos nostraque redegerant. Chaldæus, בָּזוֹזָנָא, *raptores nostri,* hostes qui nos rapuerunt.

תַּלְתַּלִּים, m. p. *crispaturæ capillorum,* Cant. V. 11.

תֶּלֶם m. *porca,* synecdochicè *aratio,* Job. XXXIX. 10. plural. constr. עַל־תַּלְמֵי שָׂדָי, *per porcas agrorum,* Hos. X. 4. aff. תְּלָמֶיהָ רַוֵּה, *porcas ejus irrigando,* Ps. LXV. 11.

תלע תּוֹלָע, m. *coccus, coccum, coccineum,* Ies. I. 18. Thren. IV. 5.

תּוֹלֵעָה, f. *vermis,* Job. XXV. 6. Ies. XIV. 11.

תּוֹלַעַת, f. idem, Psalm. XXII. 7. Ies. XLI. 14. et secundum primam significationem, תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי, *coccineum dibaphum,* Exod. XXXIX. 3.

מְתֻלָּעִים, *coccinati, coccino induti,* Nah. II. 4.

מְתַלְּעוֹת, vide in לתע.

תְּלָת Chald. *tres:* תְּלָת עִלְעִין, *tres costæ,* Dan. VII. 5. וְזִמְנִין תְּלָתָה, *et temporibus tribus,* Dan. VI. 11. aff. תְּלָתְהוֹן, *tres illi,* Dan. III. 23. plur. תְּלָתִין, *triginta,* Daniel. VI. 8. ex Hebræo שָׁלוֹשׁ, mutato utroque ש in ת.

תַּלְתִּי, תַּלְתָּא, Chald. *tertius,* Dan. V. 7, 16. fœmin. תְּלִיתָיָא, Dan. II. 39. quod legendum תְּלִיתָאָה.

תם תַּמָּה, Chald. *illic, ibi,* Esr. V. 17. et. VI. 12. מִן תַּמָּה, *de illic, inde,* Esr. VI. 6. ex Heb. שָׁם.

תמד תָּמִיד, m. *jugis, juge,* et adverbialiter, *jugiter:* וְלֶחֶם הַתָּמִיד, *et panis jugis,* Num. IV. 7. עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה, *oculi mei jugiter ad Dominum,* Psal. XXV. 15.

תָּמַהּ *miratus, admiratus fuit, obstupuit:* præt. כֵּן תָּמָהוּ, *sic admirati sunt,* Psal. XLVIII. 6. imper. תְּמָהוּ, *admiramini,* Ies. XXIX. 9. fut. אַל־תִּתְמַהּ, *ne mireris,* Eccl. V. 7. Hithp. imper. וְהִתַּמְּהוּ תְּמָהוּ, *et admirabundi admiramini,* Hab. I. 5. contractè pro וְהִתְתַּמְּהוּ.

תִּמָּהוֹן, m. *stupor,* Zach. XII. 4. const. וּבְתִמְּהוֹן לֵבָב, *et stupore cordis,* Deut. XXVIII. 28. Chald. plur. וְתִמְהִין, *et mirabilia,* Dan. VI. 28. וְתִמְהַיָּא, *et miracula,* Dan. III. 32. aff. וְתִמְהוֹהִי, *et miracula ejus,* ver. 33.

תָּמַךְ *sustentavit, apprehendit, tenuit, sustinuit:* construitur cum accus. et præpos. ב. præt. תָּמַכְתָּ בִּי, *sustentabis me,* Psal. XLI. 13 et sic

LXIII. 9. תְּמַכְתִּיךָ, *sustento te,* Ies. XLI. 10. particip. in Chirek, תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי, *sustentas sortem meam,* Psalm. XVI. 5. cui simile vide in יָסַף. et in Tzere, וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט, *et tenentem sceptrum,* Amos I. 5. infinit. מִתְּמֹךְ בַּשֹּׁחַד, *ne apprehendat munus,* Ies. XXXIII. 15. Niph. futur. יִתָּמֵךְ, *tenebitur,* Prov. V. 22.

תמל תְּמוֹל, *heri,* synecdochicè, *antè, antea,* 2 Sam. III. 17. מִתְּמוֹל, *ab heri,* Exod. IV. 10.

אֶתְמוֹל, idem, 2 Samuel. V. 2. כְּאֶתְמוֹל, *sicut heri,* 1 Sam. XIV. 21. et א cum Chirek. מֵאִתְמוֹל, *ab heri,* 1 Sam. X. 11. cum Schurek, וְאֶתְמוּל, *et heri,* Mich. II. 8. מֵאֶתְמוּל, *ab hesterno die, jam antè,* Ies. XXX. 33.

תָּמַם *absolvere, absolvi, compleri, perfici, confici, absumi, deficere;* quandoque *absolvere, consumere:* præterit. כִּי־אִם תַּם הַכֶּסֶף, *quod certè absumpta est pecunia,* Genes. XLVII. 18. כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ, *cùm confecti essent,* Deuter. II. 16. תַּמְנוּ, *perficiunt,* Psal. LXIV. 7. pro תַּמּוּ: vel pro תַּמְנוּ, *conficimur,* infin. עַד־תֻּמִּי אֹתָם, *donec consumpsero eos,* Jer. XXVII. 8. Niph. futur. irreg. אֵיתָם, *integer ero,* pro אֶתַּם, Psalm. XIX. 14. יִתַּמּוּ, *conficientur,* Num. XIV. 35. וַיִּתְּמוּ, *et absoluti sunt,* Deut. XXXIV. 8. ubi Dagesch ejectum ex מ. Hiph. præter. וַהֲתִמֹּתִי, *et absumam,* Ez. XXII. 15. הֵתַמּוּ, *absolverunt,* 2 Sam. XX. 18. infin. הָתֵם הַבָּשָׂר, *consumendo carnem,* Ezech. XXIV. 10. כְּהָתֵם, *quum absolverint,* Dan. VIII. 23. וּלְהָתֵם, *et ad finiendum,* quod scribitur וּלְחָתֵם, Dan. IX. 24. futur. וְיַתֵּם אֶת־הַכֶּסֶף, *et absolvat pecuniam,* 2 Reg. XXII. 4. תַּתֵּם דְּרָכֶיךָ, *integras asseris vias tuas,* Job. XXII. 3. Hithp. fut. תִּתַּמָּם, *integrum exhibes te,* Psal. XVIII. 26.

תָּם, m. *integer, perfectus;* אִישׁ תָּם, *vir integer,* Genes. XXV. 27. plur. תַּמִּים, vide in תאם. fœminin. cum affix. תַּמָּתִי, *integra mea,* Cant. V. 2.

תֹּם, m. *integritas, integer:* תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי, *integritas et rectum custodiant me,* Psalm. XXV. 21. לַתֹּם, *integro,* Proverb. X. 29. construct. תָּם־דָּרֶךְ, *integer viâ,* Prov. XIII. 6. בְּתָם־לְבָבִי, *in integritate cordis mei,* Psal. CI. 2. aff. בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ, *in ipsa integritate sua,* Job. XXI. 23. fœm. תֻּמָּה; construct. תֻּמַּת יְשָׁרִים, *integritas rectorum,* Prov. XI. 3. affix. בְּתֻמָּתוֹ, *in integritate sua,* Job. II. 3.

תָּמִים, m. *perfectus, integer: integritas:* אִישׁ תָּמִים, *vir integer,* Gen. VI. 9. לַהֹלְכִים בְּתָמִים, *ambulantibus in integritate,* Ps. LXXXIV. 12. sic Amos V. 10. Jud. IX. 16. plural. תְּמִימִם, *integros,* Lev. IX. 2. cum defectu י posterioris: constr. תְּמִימֵי־דָרֶךְ, *integri viâ,* Ps. CXIX. 1. fœmin. הָאַלְיָה תְמִימָה, *caudam integram,* Lev. III. 9. plur. תְּמִימֹת, *integræ,* Lev. XXIII. 15.

תֻּמִּים, m. p. *Thummim,* Exod. XXVIII. 30. affix. תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ, *Thummim tui et Urim tui,* Deuter. XXXIII. 8. vide אוֹר.

מְתֹם, m. *perfectio, integritas,* Ies. I. 6. Psal. XXXVIII. 4.

תָּמָר m. *palma,* Cant. VII. 8. כַּתָּמָר, *sic palma,* Psal. XCII. 13. plur. תְּמָרִים, Exod. XV. 27.

תֹּמֶר, m. idem, Jud. IV. 5.

תִּמֹּרָה, f. idem, Ezech. XLI. 18, 19. plural. וְתִמֹּרֹת, *et palmæ,* 1 Reg. VI. 29. et term. masc. וְתִמֹּרִים, Ez. XLI. 18. aff. וְתִמֹּרָיו, *et palmæ ejus,* Ezech. XL. 22.

תִּמָרוֹת, f. p. *elationes, columnæ,* ad formam palmæ assurgentes: constr. וְתִמְרוֹת עָשָׁן, *et elationes* vel *columnæ fumi,* Joël. III. 3. Cant. III. 6.

תַּמְרוּרִים, m. p. *obelisci, pyramides,* mucronatæ et fastigiatæ instar summitatis palmæ, Jer. XXXI. 21. et tertia radicalis est geminata. Inde R. Salom. explicat תמרים קטנים, *palmas parvas plantatas in indicium viæ.* Legitur et Hos. XII. 15. ubi potest esse à מרר: vide illic.

תָּנָה *mercede conduxit:* futur. יִתְנוּ בַגּוֹיִם, *mercede conduxerunt inter gentes,* Hos. VIII. 10. in Pih. *confabulari:* infinit. לְתַנּוֹת, *ad confabulandum,* Jud. XI. 40. juxta Kimchium, ut scil. amicis colloquiis eam de virginitate et statu vitæ solitario consolarentur: Chaldæus et R. Salomon, *ad lamentandum,* nempe, super virginitate ejus, ut Kimchi eos explicat. Vide et תנן. futur. שָׁם יְתַנּוּ, *illic confabulentur,* Jud. V. 11. Hiph. præter. הִתְנוּ אֲהָבִים, *mercede conduxerunt amores,* Hos. VIII. 9.

אֶתְנָה, f. *merces meretricia,* Hos. II. 14.

אֶתְנַן, m. idem, Ezech. XVI. 31, 34, 41. Hos. IX. 1. et in pausa אֶתְנָן. constr. מֵאֶתְנַן זוֹנָה, *et mercede meretricis* sive *meretriciâ,* Mich. I. 7. aff. וְאֶתְנַנָּהּ, *et merces ejus,* Ies. XXIII. 18. plural. cum aff. אֶתְנַנֶּיהָ, *mercedes ejus,* Mich. I. 7.

תִּנְיָן Chald. *secundus:* fœmin. תִּנְיָנָה, *secunda, secundum,* Dan. VII. 5.

תִּנְיָנוּת, fœm. *iteratio: secundò:* Daniel. II. 7. sunt ab Hebræo שָׁנָה, mutato שׁ in ת.

תנך תְּנוּךְ, masc. *tenerum, imum auris:* עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן, *super infimum auris,* Exod. XXIX. 20.

תנן תַּנִּין, m. *draco, balæna, cetus, serpens:* interdum in fine habet ם: אִם־תַּנִּין, *an cetus,* Job. VII. 12. הַתַּנִּין הַגָּדוֹל, *balæna maxima,* Ezechiel. XXIX. 3. sic XXXII. 2. וַיְהִי לְתַנִּין, *et fuit in serpentem,* Ex. VII. 10. plur. חֲמַת תַּנִּינִם, *venenum draconum,* Deut. XXXII. 33. Hinc contractum, תַּנִּים, Jerem. IX. 10. et XIV. 6. et in ן, תַּנִּין, Thren. IV. 3. pro תַּנִּינִים. plural. fœmin. לְתַנּוֹת מִדְבָּר, *draconibus deserti,* Mal. I. 3.

תנר תַּנּוּר, m. *furnus, fornax:* תַּנּוּר עָשָׁן, *furnus fumans,* Genes. XV. 17. plural. תַּנּוּרִים, Neh. XII. 38. aff. וּבְתַנּוּרֶיךָ, *et in furnis tuis,* Exod. VII. 28.

תעב Niph. נִתְעַב, *abominabile visum fuit,* 1 Paral. XXI. 6. partic. נִתְעָב, *abominabilis,* Iesaias XIV. 19. Pih. תִּעֵב, *abominatus est, abominandum reddidit:* præterit. וְתִעֲבוּנִי, *et abominabuntur me,* Job. IX. 31. part. לִמְתָעֵב גּוֹי, *et quem abominatur gens,* Ies. XLIX. 7. infinit. cum futuro, וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ, *abominando abominator eam,* Deuter. VII. 26. Hiph. præterit. הִתְעִיבוּ עֲלִילָה, *abominan-*

dam perpetrant actionem, Psalmus LIII. 2.

תּוֹעֵבָה, fœm. abominatio, Genes. XLIII. 32. construct. תּוֹעֲבַת, Gen. XLVI. 34. plural. תּוֹעֵבוֹת, abominationes, Lev. XVIII. 26. construct. כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם, secundum abominationes gentium, 2 Reg. XVI. 3. aff. תּוֹעֲבֹתָם, abominationes eorum, Deut. XX. 18.

תָּעָה errare, vagari: convenit cum טָעָה. præterit. תָּעָה לְבָבִי, errat animus meus, Iesaias XXI. 4. לֹא תָעִיתִי, non erravi, Psal. CXIX. 110. particip. תֹּעֶה בַּשָּׂדֶה, errabat per agrum, Genes. XXXVII. 15. plural. construct. תֹּעֵי לֵבָב, errantes corde, Psal. XCV. 10. futur. per apocopam, אַל־תֵּתַע, ne aberrato, Proverb. VII. 25. Niph. præter. נִתְעָה, errare factus, subductus est, Job. XV. 31. infin. כְּהִתָּעוֹת, sicut oberrat, Ies. XIX. 14. Pih. geminatis duabus literis, particip. כְּמִתַעְתֵּעַ, sicut errare faciens, seductor, Genes. XXVII. 12. Hiph. הִתְעָה, errare fecit, in errorem induxit, seduxit. præter. הִתְעָה, seduxit, Hos. IV. 12. הִתְעוּ אֹתִי, quum errare facerent me, Gen. XX. 13. particip. מַתְעֶה, errare facit, Prov. X. 17. plural. מַתְעִים, seductores, Ies. IX. 15. Hithp. part. plur. וּמִתַּעְתְּעִים, et seducebantur, 2 Par. XXXVI. 16.

תּוֹעָה, f. error, Ies. XXXII. 6. Neh. IV. 2.

תַּעְתֻּעִים, m. p. errores, seductiones graves, Jer. X. 15.

תַּעַר masc. novacula, scalpellum: Numer. VI. 5. Ies. VII. 20. בְּתַעַר הַסֹּפֵר, novaculâ scribæ, Jer. XXXVI. 23. et secundum aliam significationem vagina: aff. בְּתַעְרָהּ, in vagina sua, 2 Sam. XX. 8.

תפח תַּפּוּחַ, m. malus, malum, pomum, arbor et fructus, Joël. I. 12. Cant. II. 3. plural. כַּתַּפּוּחִים, sicut malorum, Cant. VII. 9. construct. תַּפּוּחֵי זָהָב, mala aurea, Proverb. XXV. 11. sic R. David vult esse primitivum: quidam deducunt a נָפַח, quòd flatum excitet.

תָּפֵל masc. insulsum, insipidum, Job. VI. 6. Thren. II. 14. item, cæmentum inconditum, Ez. XIII. 10, 15.

תִּפְלָה, insulsitas, fatuitas, Job. I. 22.

תֻּפִינִים* תפן, vide in radice אָפָה.

תפף תֹּף, m. tympanum, à sono, Psal. LXXXI. 3. plur. שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים, cessavit gaudium tympanorum, Ies. XXIV. 8. affix. מְלֶאכֶת תֻּפֶּיךָ, opus tympanorum tuorum, Ez. XXVIII. 13.

תֹּפֶת, f. tympanizatio, Job. XVII. 6. id est, fabula vulgi. Est et nomen proprium loci, Tophet, 2 Reg. XXIII. 10. vide גיא.

תּוֹפְפוֹת, f. p. tympanistriæ, Psal. LXVIII. 26.

מְתוֹפְפוֹת, f. p. idem, Nah. II. 8.

תָּפַר consuit: præt. שַׂק תָּפַרְתִּי, saccum consui, Job. XVI. 15. infinit. עֵת לִתְפּוֹר, tempus consuendi, Eccles. III. 7. futur. וַיִּתְפְּרוּ, et consuerunt folia ficus, Gen. III. 7. Pih. partic. הוֹי לִמְתַפְּרוֹת, væ consuentibus pulvillos, Ez. XIII. 18.

תָּפַשׂ prehendit, apprehendit, tractavit, cepit, occupavit: præt. וְתָפַשׂ

אֶת־הַסֶּלַע, *et occupavit petram*, 2 Reg. XIV. 7. וְתָפַשְׂתִּי שֵׁם אֱלֹהָי, *capiam nomen Dei mei*, scilicet leviter, Prov. XXX. 9. תְּפָשׂוּם חַי, *ceperunt vivum*, Jos. VIII. 23. particip. תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר, *tractantis Citharam*, Genes. IV. 21. plur. constr. תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה, *tractantes bellum*, Numer. XXXI. 27. וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה, *et tractantes legem*, Jerem. II. 8. Niph. præter. נִתְפַּשׂ, *captus est*, Ezech. XIX. 4. infinit. לְהִתָּפֵשׂ, *ut capiatur*, Ezech. XXI. 28. Pih. futur. בְּיָדַיִם תְּתַפֵּשׂ, *manibus prehendit*, Prov. XXX. 28.

תפת תֹּפֶת, *Tophet*, vide paulò antè in תּפף.

תִּפְתָּיֵא, m. p. Chald. *exactores, justitiæ executores*, Dan. III. 2. R. Saadias *janitores* explicat.

תְּקַל Chald. *ponderavit, appendit*, Dan. V. 25. præt. Pehil תְּקִילְתָּה בְמֹאזַנְיָא, *appensus es lancibus*, ver. 27. ab Hebræo שׁקל.

תָּקַן *ordinari, dirigi, corrigi:* infin. מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן, *perversum non potest dirigi*, Eccles. I. 15. Pih. præterit. תִּקֵּן מְשָׁלִים, *ordinavit sententias*, Eccles. XII. 9. infin. מִי יוּכַל לְתַקֵּן, *quis potest corrigere*, Eccles. VII. 13. Chald. in Hoph. præter. הָתְקְנַת, *directus, confirmatus sui*, Dan. IV. 33. Pathach in fine est loco Tzere.

תָּקַע *figere:* cum nomine buccinæ, *clangere* sono æquabili et fixo: cum nomine manus, *plaudere, complodere*, Ps. XLVII. 2. Prov. VI. 1. præter. תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ, *fixerat tentorium suum*, Genes. XXXI. 25. וְתָקַעְתִּי בַּשּׁוֹפָר, *et clangam buccinâ*, Jud. VII. 18. Niph. fut. לְיָדִי יִתָּקֵעַ, *manui meæ plaudatur*, Job. XVII. 3. id est, porrectâ manu mihi spondeatur: יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר, *clangetur buccinâ*, Ies. XXVII. 13.

תֵּקַע, m. *clangor*, Ps. CL. 3.

תָּקוֹעַ, m. *classicum*, Ez. VII. 14.

תְּקוֹעַ, *Tekoa*, nomen proprium urbis, Jer. VI. 1. inde תְּקוֹעִי, *Tekoæus*, 2 Sam. XXIII. 26. fœmin. תְּקוֹעִית, *Tekoæa*, 2 Sam. XIV. 4.

תָּקַף *prævaluit, fortis, valens, robustus fuit*. futur. וְאִם־יִתְקְפוֹ, *et si fortior sit altero*, Eccles. IV. 12. תִּתְקְפֵהוּ, *prævales ei*, Job. XIV. 20. Chald. תְּקִיף vel תְּקֵף, *roboratus fuit*, Dan. IV. 8. fœm. וְרוּחֵהּ תִּקְפַת, *et spiritus ejus obduratus esset*, Dan. V. 20. וּתְקִפְתְּ, *et roboratus es*, Dan. IV. 19. Pahel infin. וּלְתַקָּפָה אֱסָר, *et ad firmandum interdictum*, Dan. VI. 8.

תַּקִּיף, m. *potens, valens*, Eccles. VI. 10. Chald. plur. כְּמָה תַקִּיפִין, *quàm fortia sunt*, Dan. III. 33. fœm. sing. תַּקִּיפָה כְּפַרְזְלָא, *durum ut ferrum*, Dan. II. 40. תֶּהֱוֵא תַקִּיפָא, *erit forte*, ver. 42.

תֹּקֶף, m. *robur;* Esth. IX. 29. בְּתֹקֶף, *cum robore*, Dan. XI. 17. aff. תָּקְפּוֹ, *roboris ejus*, Esth. X. 2. Chald. וְתָקְפָּא, *et robur*, Dan. II. 37. alia forma, בִּתְקַף חִסְנִי, *robore potentiæ meæ*, Dan. IV. 27.

תַּרְגֵּם Chald. in Pahel, *exposuit, interpretatus est:* part. Pyhal מְתַרְגַּם, *expositum*, Esræ IV. 7. תַּרְגּוּם, *expositio, paraphrasis Chaldaica*.

תרו* תְּרוּזָה, vide in רָזָה.

תְּרֵי Chald. *duo, duæ:* תְּרֵי עֲשַׂר, *duodecim*, Dan. IV. 26. תַּרְתֵּין, idem, Dan. VI. 1.

תֹּרֶן m. *malus*, arbor navis, Ez. XXVII. 5. aff. תָּרְנָם, *malum suum*, Ies. XXXIII. 23.

תְּרַע m. Chald. *porta, janua*: בִּתְרַע מַלְכָּא, *in porta regis*, Dan. II. 49. לִתְרַע אַתּוּן, *ad portam fornacis ignis*, Dan. III. 26.

תָּרָעַיָּא, m. p. *janitores*, Esr. VII. 24. venit ab Heb. שַׁעַר, per metathesin ע et ר, et mutationem שׁ in ת.

תרף תְּרָפִים, m. p. *idola, imagines*, Gen. XXXI. 19. et ver. 30. vocantur Dii, penates scil. vide R. Sal. Hos. III. 4. Kimchium 1 Sam. XIX. 13. Ab. Esra Gen. XXXI. Pirke R. Eliesaris cap. 36.

תַּרְשִׁישׁ m. *beryllus thalassius* sive *marinus*, lapis pretiosus, Exod. XXVIII. 20. est et urbis maritimæ nomen, Jon. I. 3.

תֵּשַׁע f. *novem*: תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה, *nongenti anni*, Gen. V. 5. masc. תִּשְׁעָה, Num. I. 23. בַּתְּשִׁעָה לַחֹדֶשׁ, *nonâ mensis*, 2 Reg. XXV. 3. constr. לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים, *novem tribubus*, Jos. XIII. 7. plural. gen. com. תִּשְׁעִים, *nonaginta*: תִּשְׁעִים שָׁנָה, *nonaginta annos*, Gen. V. 9.

תְּשִׁיעִי, *nonus*, Num. VII. 60. fœm. עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת, *usque ad annum nonum*, Lev. XXV. 22.

תּוֹתָח m. *ballista*, metonymicè *lapides ballistæ*, Job. XLI. 21. juxta R. Levi, unde plurali verbo jungitur. Alii aliter.

בריך דיהב חילא לעבדיה בר אמתיה

LEXICON

BREVE

RABBINICO-PHILOSOPHICUM.

LEXICON

BREVE

RABBINICO-PHILOSOPHICUM.

אָב, *Julius mensis*, quintus à Martio.

אבק, אֲבוּקָה, *fax.*

אֵבֶר, *membrum*, synech. *membrum genitale.*

אַגַּב, vide גב.

אַגָּדָה, *enarratio mystica, expositio allegorica: discursus historicus.*

אַגָּס, *pirum:* plur. אֲגַסִּים, *pira.*

אַדְהֲכִי, *simul, interim.*

אַדְּכִי, *tunc, adhuc, ampliùs.*

אָדַם, *rubere.* אָדוֹם, *Mars planeta.* item *stella polaris antarctica,* apud Ab. Esram Amos V. 8. מַאֲדִים, *Mars stella:* כּוֹכָבִים הַמַּזִּיקִים שַׁבְּתָאי וּמַאֲדִים, *stellæ noxiæ sunt Saturnus et Mars,* Prov. XXVIII. ult. in Kafvenaki. אַדְמִימוּת, *rubedo.*

אָדַק, *adhærere:* אָדוּק בְּמִצְוֹת, *adhærens, addictus præceptis divinis.*

אָדָר, *Februarius mensis:* וְאָדָר, *Februarius secundus,* nempe embolismicus sive intercalaris.

אַדְרַב, אַדְרַבָּא, אַדְרַבֵּי, *contra, e contrario.*

אוּף, *etiam;* Hierosolymitanè pro אַף.

אֲוִיר, *aër, æther.* ex Græco ἀὴϱ: שֶׁאֲוִיר מִצְרַיִם לַח, *quod aër Ægypti sit humidus,* Gen. XLI. 35. in Ab. Esra. item *spatium, vacuum:* שִׁטָּה בְּלֹא אֲוִירָה, *linea absque spatio.*

אוֹת, *litera:* plur. אוֹתִיוֹת, *literæ.*

אוֹתוֹ, *ipse,* et *ipsum* casu accusativo.

אֲוְתִיאוּם, *confestim, mox, statim:* ex εὐθύς.

אִזְמֵל, *novacula, cultellus, scalpellum.*

אֶחָד, *unus.* In sententia continuata repetitum, *sive, vel, tam quàm, cùm, tum.* כָּל אֶחָד, *unusquisque.* אֲחָדוּת, *unitas.* אֲחָדִים, *unitates.*

אַחַר, *post, postea.* מְאוּחָר, *postpositum:* מוּקְדָם וּמְאוּחָר, *præmissum et postpositum,* id est, hysteron proteron. אַחֲרָיוּת, *obligatio, oppigneratio, cautio de futuro damno.*

אַטְבָּח, vide Abbreviaturas Buxtorfii.

אַטּוּ, *cur, quare, quamobrem, quid ita?*

אֵי, *ubi?* interrogationibus inservit, et variis particulis jungitur: אֵי

מִנַּן, *undenam?* אֵי מָתַי, *quousque?* אֵי אֵלּוּ, *quæ istæ?* אֵי מִדֵּין, *undenam?* אֵיכְדֵין, *quomodo?*

אֵי, *non,* per apocopam pro אֵין, ut 1 Sam. XXI. 8. in Hebræo. Hinc אֵי אֶפְשַׁר, *non est possibile. Impossibile:* אֵי הֶכְרֵחַ, *non, necessarium, contingens.*

אֵי, *si,* per apocopam pro אִן אִין, Chaldaicè pro Hebræo אִם. Hinc אֵי לֵימָא, *si dicendum,* ubi לֵימָא Talmudicè pro לֵאמֹר, ut est in Grammatica Chaldaica Buxtorfii. In sententia continuata repetitum, est *sive, tam, quàm* אֵי בְעִיר אֵי גְּבַר, *sive bestia sive vir,* Exod. XIX. 13. in Targum Hierosolymitano ubi Jonathan אִין, Onkelos cum Heb. אִם.

אֵיד, *vapor, exhalatio humida:* item *festum, dies festivus et solennis.* Sic in posteriore Targum, יוֹמָא דְאֵידָא לֵיהּ, *dies festus erat ipsi,* Esth. I. 3.

אֵידֵי, *iste:* אֵידֵי וְאֵידֵי, *iste, et iste, uterque.*

אֵיהוּ, *ipse,* אֵיהִי, *ipsa, ista.*

אֵיךְ, *quomodo, qualiter, sicut, quemadmodum:* אֵיכָא, *ubi, ubinam?* אֵיכְדֵין, *quomodo?* אֵיכוּת, *qualitas, prædicamentum qualitatis.* In Elia סֵפֶר מְעַט הַכַּמּוּת וְרַב הָאֵיכוּת, *liber brevis quantitate, sed magnus qualitate.* plur. in physica R. Aben Tibbon: הֵם הָאֵיכוּיוֹת הַנִּמְשָׁכוֹת בְּטֶבַע אַחַר צוּרָתוֹ, *sunt qualitates quæ trahuntur naturâ post formam suam,* id est, formam comitantur.

אִיכָּא, *est, sunt:* אִיכָּא דְ, *est qui,* לֵיכָּא, *non est,* quod conjunctum ex לָא et אִיכָּא.

אִין אַיִן, *non:* יֵשׁ וָאַיִן, *est et non,* id est, ens et non ens: אֵין סוֹף, *infinitum.*

אִין, *si:* repetitum, sive, ut suprà אִי.

אִין אִין, *ita, sic, etiam,* est affirmantis, ubi sententiam absolvit apud Talmudicos: בְּסַכָּנָה אִין שֶׁלֹּא בְסַכָּנָה לֹא, *in periculo; ita: si non cum periculo; non.* Sic Syrè, אִין מָרִי, *etiam, Domine mi,* Matth. XV. 17. אָמַר לְהוֹן אִין, *dixit ipsis, ita,* Matth. XVII. 25. אִינִי, *itane?* admirativè et post se habet וְהָא, *et, ecce, atqui,* in dialogismis et disputationibus Judæi pronunciant אִינִי.

אִינְהוּ, *ipse,* אִינְהוֹ, *ipsi,* pro אִנְהוֹן, pluraliter, et in libris non punctatis ex sensu distinguenda sunt. Sic אִינְהִי, *ipsa:* אִנְהִי, *ipsæ,* pro אִנְהֵן.

אִנּוּן, אִנִּין, *ipsi,* אִנֵּין, *ipsæ,* plur.

אִיָּר, *Aprilis mensis.*

אִישׁ, *individuum, specificum:* אִישֵׁי הַמִּין, *individua specifica.* אִישׁ, *vir:* אִישִׁיִּי, *virilis:* אִישׁוּת, *virilitas, maritatio.*

אִית, אִיתָא, אִיתַי, *est, sunt,* Chaldæica pro Hebræo יֵשׁ. hinc כִּדְאִיתָא, *sicut est,* vel כִּדְאִית aut כִּדְאִי per apocopam: כֻּלְּהוֹ אִיתְנְהוֹ בֵיהּ, *omnia ista sunt in eo,* Kimchi, Jer. XV. 2. ex Talmud, ubi duplex apocopa literæ ן, de qua figura vide Grammaticam Chaldaicam Buxtorfii.

אֻכָּם, אוּכָּם, *ater, niger, atratus, pullatus.* אוּכָּמוּת, *nigredo.*

אַכְסַן, *hospes, viator:* corruptum ex Græco ξένος, plural. אַכְסָנִין, *hospites,* אַכְסְנָאִי, *hospes,* activus et pas-

sivus. אַכְסַנְיָא, *hospitium.* נִתְאַכְסַן, *hospitio excipi.*

אֶל, *ad:* מֵאֵלָיו, *a seipso,* מֵאֵלֶיהָ, *a seipsa,* מֵאֵלֵיהֶם, *a seipsis.*

אֶלָּא, *sed, nisi,* ex Græco ἀλλά. Præcedente לֹא, *non tantùm,* et sequi solet אֲבָל, *sed et:* אֶלָּא אִם, *sed si.* אֶלָּא אִם כֵּן, *sed si sic. Nisi alioqui.*

אֱלָהּ, Chald. אֱלָהּ, *Deus.* אֱלָהִי, אֱלָהִי, *divinus:* אִישׁ הָאֱלֹהִי, *theologus.* תּוֹרָה אֱלָהִית, *lex divina, theologia.* הַפִּילוֹסוֹפִים הָאֱלָהִיִּים, *philosophi divini, metaphysici:* דָתוֹת הָאֱלָהִיוֹת, *leges, jura divina.* אֱלָהוּת, *divinitas, Deitas,* חָכְמַת הָאֱלָהוּת, *theologia.*

אֱלָהֵן, *sed, nisi, præterquam.* Scribi solet אִילָהֵין.

אִלּוּ, *illi, isti,* plural. idem quod אֵלֶּה Heb.

אִלּוּ, *si,* ex אִם et לוּ. adsciscit interdum syllabicam adjectionem, אִלּוּפוֹן: ut אִלּוּפוֹן לָא סְטָת, *si quidem non recessisset,* Num. XXII. 33.

אִלּוּלֵי, et אִלּוּלֵיפוֹן, *si, nisi, si non,* Hebraicè לוּלֵי. adjicitur autem פוֹן nunc conjunctim, nunc divisim. Dicitur et אִלּוּלָפוֹן, Gen. XXXI. 42. et alibi ex forma אִלּוּלָא.

אַלְוַי, *ah,* optantis pro utinam. Dicitur et לְוַי.

אֵילָךְ, *ultra, ulterius:* מִכָּאן וְאֵילָךְ, *hinc et ulterius.* אֵילָךְ וְאֵילָךְ, *huc illuc.* מֵאֵילָךְ, *hinc, deinceps.*

אֲלַכְסוֹן, vide לכסם.

אֱלוּל, *Augustus mensis.*

אלם אַלִּים, *fortis, robustus.*

אַלְמָא, *itaque, profecto.*

אִלְמָלֵא, אִלְמָלֵי, *si, nisi,* quasi ex אִלְמָלֵא in Targum אֶלָּא אִם לֹא מֹשֶׁה, *nisi Moses,* Psalm. CXVI. 23. juxta Regia et in Venetis אִלְמָלֵי legitur. אִלְמָלֵי דִּי הוּא הָתִים, *et nisi ipse obsignatus esset,* Cant. IV. 12. apud Rabbinos, שֶׁאִלְמָלֵא לֹא בָא מַלְאָךְ, *quod si non venisset angelus.* Usus non probat differentiam, quàm Elias notavit inter scripturam cum א vel י in fine.

אַלְתָּר, לְאַלְתָּר, *cito, mox.* Absque ל nunquam usurpatur.

אַמַּאי, *quare, ad quid, quorsum?*

אָמַד, *metiri, æstimare, conjectare.* אוֹמֶד, *æstimatio, conjectatio, conjectura, mensura.* שֶׁמָּא תֹאמְרוּ מֵאוֹמֶד *ne fortè dicatis per conjecturam:* כְּפִי אוֹמֶד דַּעְתָּם, *juxta mensuram* vel *conjecturam sententiæ ipsorum.*

אַמָּה, *digitus medius:* גִּיד הָאַמָּה, *membrum genitale viri.*

אמן אוּמָן, *artifex, opifex,* אוּמָנוּת, *artificium, opificium:* כָּל אוּמָן שׂוֹנֵא בְנֵי אוּמָנוּתוֹ, *omnis artifex odit consortes artificii sui.* אַמֵּת, *verificare;* נִתְאַמֵּת, הִתְאַמֵּת, *verificari, confirmari, stabiliri,* verbum a nomine deflexum. אֲמִתָּה, *veritas.* אֲמִתִּי, *verus.*

אֲמַר, *dixit,* Hebr. אֲמִירָה, *sermo.* מַאֲמָר, *oratio, prædicamentum, categoria,* in logicis: מַאֲמָר הַגְּדָרִי, *oratio enunciativa.* מַאֲמָר הַמִּתְאַוֶּה, *oratio optativa:* מַאֲמָרִים, *prædicationes* אֲמוֹרָאָה, *doctor,* Job. III. 18. in Targum: hinc אֲמוֹרָאִים, *doctores Talmudici,* authores primi Gemaræ seu decisionum Talmudicarum.

אן אָנָה, *ubi? quò?* אָן אֵיזֵל, *quo*

ibo? לְאָן, *quò?* מִנָּיִ מִנָּאן, *unde?* מִנָּלָן ,מִנָּאלָן, *unde nobis?*

אִין אִן, *si* pro Hebræo אִם, ut suprà אִי.

אִינָא, *is, ille, ipse:* אִנּוּן, *ipsi,* plur. et fœm. אִנִּין ,אִינִּין.

אַנְדְרוֹגִינוֹס, *androgynus:* unde dictio androginos, 1 Samuel. VI. 12. in R. Sal. masculinæ et fœmininæ formæ.

אֱנוֹשׁ, Chald. אֱנָשׁ, *homo:* plural. כְּדְאָמְרֵי אֱנָשֵׁי, *sicut dicunt homines:* in citatione proverbiorum usurpant. אֱנוֹשִׁי, *humanus.* אֱנוֹשׁוּת ,אֱנָשׁוּת *humanitas,* unde מְתִים שֵׁם לֶאֱנוֹשׁוּת *Methim nomen est humanitatis,* Kimchi Jud. XX. 48. id est, generale omnium hominum.

אֲסָא, *mederi, curare, sanare:* אַסוּתָא, *sanitas, salus,* qua voce sternutanti respondent.

אִסְטַגְנִינָא, *astrologus:* plurale, אִסְטַגְנִינִין nomen אִסְטַגְנִינוּת, *astrologia.* per ס etiam צ scribunt.

אִסְטוֹמְכָא, *stomachus,* στόμαχος: hinc שֶׁנִּשְׁתַּהָא הַמַּאֲכָל בְּאִסְטוֹמְכָא, *quòd commoratus sit cibus in stomacho,* 1 Reg. XIX. 9. in Kimchio.

אָסַר, *vetare, prohibere.* אָסוּר, *vetitum.* אִסּוּר, idem, cujus oppositum הֶיתֵּר, *licitum* et de cibis licitis ac vetitis plerunque dicitur.

אַף Hierosolymitanè אוּף, *etiam:* repetitum, *tam quàm, cùm tum.* אַפְעַלְפִּי, *etsi, quamvis, licet, etiamsi.* sequi solet שֶׁ. scribitur etiam disjunctim אַף עַל פִּי. item אַף עַל גַּב idem. אַף עַל פִּי כֵן, *etiamsi ita sit attamen.* אַף כֵּן, *itidem, similiter.*

אֲפִילוּ, *etiam, etiamsi:* ex אַף et אִלּוּ, unde per ל Dagessatum rectiùs scriberetur.

אַפִּיטְרוֹפּוֹס, *tutor, curator, procurator.* Græcum est ἐπίτροπος. dicitur et אַפִּיטְרוֹפָּא.

אוֹפָן אפן, *rota, circulus: motus, ratio.* אוֹפַן הַמַּזָּלוֹת, *Zodiacus:* אוֹפַן הַמִּישׁוֹר, *circulus æquitatis, æquator:* אוֹפָן הַמַּבְדִּיל, *circulus distinguens, horizon.*

אַפּוֹפַּסִיס, *sententia judicalis.* Græcum est ἀπόφασις. בא ליתן לו הק"בה אִיפּוּפְסִין, *venit ut daret ipsi Deus sententiam judicialem,* Kimchi Psalm. XCII. 1. explicat גְּזַר הַדִּין.

אַפִּיפִיוֹר, *papa, pontifex Romanus.*

אֶפִּיקוּרוֹס, *Epicurus, Epicureus:* plural. אֶפִּיקוֹרִין et אֶפִּיקוּרוֹסִין.

אֶפַּרְכוֹס, *eparchus,* ἔπαρχος, *præfectus:* אֶפַּרְכְיָא, *præfectura.* אִיפַּרְכַיָּא, *hyparchi,* Psalm. LXXII. 9. in Targum.

אֲפַרְסְמוֹן, *balsamum.*

אֶפְשָׁר, *possibile est, fieri potest.* Sequi solet שֶׁ vel ד in Chaldaismo, id est, *ut* vel *quòd.* הַאֶפְשָׁר, *an possibile est, nunquid fieri potest?* לְפִימַה שֶׁאֶפְשָׁר, *juxta id quod possibile, quantum fieri potest.* לֵית אִיפְשָׁר ,אִי אִיפְשַׁר, *non est possibile, impossibile est.* אֶפְשָׁרוּת, *possibilitas.* אֶפְשָׁרִיִּים, *possibilia.*

אִצְטַגְנִין, vide suprà in forma אסט.

אָצַל, *separare, seponere.* נֶאֱצַל, *emanare, infundi:* כּוֹחַ הַנֶּאֱצַל, *virtus infusa:* נֶפֶשׁ הַשִּׂכְלִית הַנֶּאֱצֶלֶת בְּאָדָם, *anima intellectualis sive rationalis infusa in hominem,* nempe

cœlitùs. אַצִּילוּת, *separata, individua.* אַצִּילוּת, *emanatio, influxus, separatio ex alio in aliud.*

אַקְלִימָה ,אַקְלִים, *clima,* κλίμα: באקלים אשר אנחנו בו, *in climate in quo nos sumus,* R. Levi, Job. XXXVIII. 32. plur. אַקְלִימִין.

אוֹקְיָנוֹס, *oceanus.*

אֲרֵי, *quòd, quia, quoniam, quum, si, nam.*

אַרְיֵה, *leo,* et *signum cœleste Leonis.*

אָרַךְ, *prolongari,* אֲרוּכָה ,אֲרִיכוּת, *prolixitas, prolongatio:* בַּאֲרִיכוּת, *prolixe.*

אָרִיס ,ארס, *hortulanus.*

אַרִסְטוֹ, *Aristoteles,* voce truncata.

אָרַע, *contingere, evenire:* מְאוֹרָעוֹת, *contingentia.*

אַשְׁכְּנָז, *Germania:* אַשְׁכְּנָזִי, *Germanus.*

אוּשְׁפִּיזָא ,אוּשְׁפִּיז, *hospes uterque: hospitium:* בַּעֲלֵי אוּשְׁפִּיזִין, *hospites excipientes hospitio.* אוּשְׁפִּיזִינָא, *hospita.*

אַתְבַּשׁ, vide Abbreviaturas Buxtorfii.

ב

בֵּאֵר, *declarare, explicare,* בֵּיאוּר, *declaratio.* בְּבֵיאוּר, *claré, perspicuè, cum declaratione.* תּוֹסֶפֶת הַבֵּיאוּר, *additio declarationis, exegesis, amplior declaratio præcedentis.* הוּא מְבוֹאָר מְאֹד, *id satis clarum* vel *declaratum est.*

בְּגִין, *propter* בְּגִין כַּךְ ,בְּגִין כֵּן, *propter, quapropter, idcirco:* בְּגִין דִּי, *propterea ut, eo ut, eo quòd.* בְּגִין דִּי idem. בְּגִינִי, *propter me,* בְּגִינְהוֹן, *propter eos,* Ps. CV. 14. in Targum.

בָּגַר, *pubescere.* בּוֹגֶרֶת, *pubescens, virgo pubes.* בַּגְרוּת, *pubertas.*

בָּדָא, *mentiri, fingere, comminisci.* בַּדַּאי, *mendax.* בְּדָוִי, *mendacium.*

בָּדַד, *solitarium esse* vel *agere.* הִתְבּוֹדֵד, idem. בּוֹדֵד, *solitarius:* פּוֹעֵל בּוֹדֵד, *verbum intransitivum, neutrum,* quasi solitarium dictum, quia destituitur subjecto, in quod agat. הִתְבּוֹדְדוּת ,בְּדִידוּת, *solitudo,* Kimchi Psalm. XCI. 5. חַיֵּי הִתְבּוֹדְדוּת, *vita solitudinis,* i.e. *solitaria.* הַמִּתְבּוֹדְדִים, *solitarii, solitariam vitam agentes,* Kafvenaki, Proverb. VIII. 20.

בָּדַל ,הִבְדִּיל, *separare, distinguere.* הֶבְדֵּל, *discrimen, differentia.* הַבְדָּלָה, *separatio, distinctio.*

בְּדִיל, *stannum:* כֵּלִים הַמְבוּדָּלִים, *vasa stanno obducta.*

בְּדִיל, *ob, propter,* בְּדִילִי, *propter me,* בְּדִיל דְּ, *eo quòd, propterea ut.*

בְּגָלֵי, vide in גָּלָה.

בְּהֶדְיָא בַּהֲדֵי, vide הֲדִי.

בְּהֵמָה, *bestia, brutum:* נֶפֶשׁ הַבְּהֵמוּת, *anima brutalis, sentiens.*

בהק ,מוּבְהָק, *illustris, splendidus, excellens, evidens.*

בּוֹא, *venire:* בָּאֵי עוֹלָם, *venientes in mundum,* id est, *homines,* Ex. XV. 2. R. Salomone.

בּוּל, *October mensis.*

בּוּן, *intelligere*, הֲבָנָה, *intelligentia, intellectus, mens*, הַגֶּדֶר אוֹ הָרוֹשֶׁם נוֹתֵן הֲבָנָה צִיּוּרִית, *definitio*, vel *descriptio dat intellectum formalem.* הִתְבּוֹנְנוּת, idem.

בּוּר, בּוּרָא, *incultus, sylvestris:* metaphoricè *brutus, bardus, stupidus, rudis, incivilis:* שָׂדֶה בּוּר, *ager incultus*, אִילָנוֹת בּוּרִיּוֹת, *arbores sylvestres.* Majemon scribit: בּוּר הוּא שֶׁאֵין לוֹ חָכְמָה וְלֹא מִדּוֹת, *Bur est, qui nequè sapientiâ, neque moribus præditus est.* בַּיִר, *incultus, vastus.*

בּוּשׁ, *erubescere, pudere.* בּוֹשָׁן, בַּיְשָׁן, *verecundus*, אֵין בַּיְשָׁן לָמֵד, *verecundus non benè discit.*

בּזז, בִּזְבֵּז, *expendere, erogare, dissipare, prodigere, dilapidare pecunias.*

בָּחַן, *probare, explorare*, בְּחִינָה, *probatio, exploratio, notio, intelligentia:* אַנְשֵׁי הַבְּחִינָה, *viri intelligentes, qui norunt examinare et expendere rem.*

בָּחַר, *eligere:* בָּחִיר, *electus.* בָּחוּר, *juvenis, studiosus literarum.* בַּחֲרוּת, *juventus*, מוּבְחָר, *selectissimum:* אֵינוֹ מִן הַמּוּבְחָר, *illud non est ex selecto, optimo.* בְּחִירָה, *electio, liberum arbitrium.*

בָּטָא, *pronunciare, proferre, effutire.* מִבְטָא, *pronunciatio:* הָאוֹת יְתֵרָה בְּמִבְטָא, *litera redundans in pronunciatione.* בִּטּוּי, *futilitas: sermo, pronunciatio.*

בָּטַח, *fidere:* הִבְטִיחַ, *fidere, fidem, spem fecit, promisit*, מוּבְטָח, *confisus, certus, indubitatus.* הַבְטָחָה, *promissio, fiducia.*

בָּטַל, *cessare, vacare.* בָּטֵל, *cessans, otiosus:* דְּבָרִים בְּטֵלִים, *verba otiosa, inania.* בִּטּוּל, *abrogatio, abolitio: refutatio, confutatio: otium, vacatio.* בַּטְלָן, *otiosus.*

בֵּי, interdum est nuda præpositio apud Chaldæos pro בְּ, *in:* ut בֵּי הִיא שַׁעְתָּא, *in ipsa hora*, Cant. I. 9. interdum per apocopam pro בֵּין, *inter:* quandoque pro בֵּית, *domus.* ut, בֵּי רַבָּא, *in domo doctoris* sive *præceptoris*, Job. III. 18. sic frequenter apud Talmudicos.

בֵּין, בֵּינֵי, *inter*, repetitum: *sive, tam, quam:* בָּשָׂר בֵּין תָּפֵל בֵּין מָלִיחַ, *caro tam insulsa quàm salita.* בֵּין כָּךְ, *interea, interim.* בֵּינָתַיִם, *intermediè, interim, interea.* item, בֵּי pro בֵּין, ut jam dictum, בֵּינוֹנִי, *medius, intermedius: tempus præsens participii*, apud grammaticos, quia medium est inter præteritum et futur. fœmin. אַמָּה בֵּינוֹנִית, *cubitus medius.*

בֵּיצָה, *ovum:* metaphoricè, *testis, testiculus:* plurale בֵּיצִים, בֵּיצוֹת.

בָּלַט, *eminere, prominere:* עֵינֶיהָ בּוֹלְטוֹת, *oculi ejus prominent*, צִיּוּרִים בּוֹלְטִים, *figuræ sculptæ prominentes:* oppositum, צוּרוֹת מְשֻׁקָּעוֹת, *figuræ immersæ in fundum.* בְּלִיטָה, *prominentia, tumor eminens.*

בָּלַל, *confundere.* בִּלְבֵּל, *perturbare, conturbare, confundere penitus.* מְבַלְבֵּל *confundens:* מְבֻלְבָּל, *confusus.* בִּלְבּוּל, *confusio.* בְּלִילְתָּה, *confusio, mixtura.*

בּוּלְמוּס, *fames, esuries continua sine satietate.* Græcum est βούλιμος.

בַּלְסְמוֹן, *balsamum:* בְּרִיחַ בַּלְסְמוֹן, *sic odor balsami.*

בָּלַע, *absorbere, deglutire.* בְּלִיעָה, *absorptio.* בֵּית הַבְּלִיעָה, *œsophagus, gula.* גַּרְגְּרָן וּבַלְעָן, *vorator, et absorptor, potator.*

בְּלְתִּי, *non: in*, privativè, et assumit דְ ab initio, דִּבְלְתִּי.

בְּמָטוּתָא בְּמָטוּ, *quæso, obsecrò.* Sequi solet מִן. ב servile est, et radix videtur מְטָא, sed eam significationem non habet. Simile mox in בעה.

בְּנָה, *ædificare.* בִּנְיָן, *ædificium: conjugatio*, apud grammaticos: בִּנְיָין הַדָּגוּשׁ, *conjugatio Dagessata*, id est, Pihel, Eccles. II. 1. in Ab. Esra.

בְּסַר, *nunciare*, idem quod בִּשֵּׂר Hebraicè.

בְּעָה, *petere, quærere, rogare.* בָּעוּת, et per apocopam בְּעֵו, *petitio, quæstio.* בְּבָעוּ, *quæso, obsecro*, (ut antea בְּמָטוּ), Gen. XIX. 18. in Targum.

בוֹצִינָא בצן, *lucerno, candelabrum: cucumis.*

בְּצָעִים ,בצע, *fossæ, foveæ, lacunæ:* בִּצְעֵי הַמַּיִם, *lacunæ aquarum, loca palustria.*

בְּקָא, *probare, explorare, experiri.* בָּקִיא בקי, *probatus, exercitatus.* בְּקִיאוּת, *exercitatio.*

בַּר, *extra, foras, præter:* בַּר מִן, *præterquam, excepto:* בַּר מִנִּי, *præter me*, בַּר מִנָּן, *præter nos, extra nos, a nobis*, scil. absit. בַּר ,בְּרָא, *foris, foras, ager, sylva:* חֵיוַת בְּרָא, *fera agrestis.*

בָּרִיא ברא, *sanus, pinguis, fortis valens.* בְּרִיאוּת, *sanitas, pinguedo.*

בְּרִיחַ ברח, *axis mundi.*

בְּרַם, *verùm, verumtamen, certè, utique, sanè.*

בָּרַר, *declarare.* בֵּירוּר, *declaratio, expositio.* בְּבֵירוּר, *clarè, perspicuè.* מִתְבָּרֵר, *clarum, perspicuum est.*

בְּרֵאשִׁית, vox prima biblica, historiam creationis mundi incipiens: inde מַעֲשֵׂי בְרֵאשִׁית, *opera creationis.*

בִּשְׁבִיל, *propter:* בִּשְׁבִיל כָּךְ, *propterea.*

בָּשַׁל, *elixare: coquere.* תַּבְשִׁילִין, *elixa, cibi elixi, cocturæ.* כֹּחַ מְבַשֶּׁלֶת, *facultas concoctrix*, 1 Reg. XIX. 9. in R. D. Kimchi.

בַּת, *vice:* בְּבַת אַחַת, *vice una.*

בַּת, *filia:* בַּת קוֹל, *filia vocis oraculum cœleste.*

ג

גַּב, *superficies.* אַגַּב, *juxta, secundùm, pro*, Num. XXXV. 8. in Jonathane. גַּבֵּי, *apud, juxta, penes, secundùm: cum, ad, super, supra: a, abs, de*, pro diversa structura variè sumitur, jungitur frequenter pronominib. גַּבַּי, *apud me*, גַּבָּךְ, *apud te:* גַּבָּנָא, *nobiscum;* גַּבָּךְ, *ad te.* Job. IV. 5. גַּבֵּי מִיתַת מֹשֶׁה, *super, de morte Mosis.* גַּבָּהּ, *juxta se*, Genes. XXXIX. 16. in Jonathan. עַל גַּבֵּי מַדְבְּחָא, *super altari*, Levit. XXII. 27. in T. Hieros. שֵׂעָר גַּב הֶחָזֶה, *crinis super pectore*, etc. frequenter עַל גַּבֵּי ,עַל גַּב, *super.*

גֹּבַהּ, *altitudo: aux* apud astronomos.

גבל, גְּבוּל, *terminus*: גְּבוּל הַמִּשְׁפָּט, *terminus propositionis. extremum*: גְּבוּל אֶמְצָעִי, *terminus medius*, apud logicos. גְּבָלָה, *categoria, prædicamentum determinatum.*

גָּבַר, *prævalere*, גְּבוּרָה, *potentia.* Est et unum ex decem numerationibus, sive prædicamentis cabalisticis, et apud vulgatos Rabbinos unum ex decem nominibus Dei, ut: שֶׁבָּךְ נֶאֱמַר לוֹ מִפִּי גְבוּרָה, *quod sic dictum est ipsi ex ore Dei*, Kimchi Jos. VII. in fine. גַּבְרָן, *virilis.* fœminin. אִשָּׁה גַּבְרָנִית וְדַעְתָּנִית, *mulier virilis et perita*, Kafvenaki, Proverb. XII. 4.

גָּדַר, *sepire*: metaphoricè, *definire, describere, circumscribere.* נִגְדַּר, נִתְגַּדֵּר, *definiri.* גֶּדֶר, *definitio*: גֶּדֶר הָאָדָם שֶׁהוּא חַי הַמְדַבֵּר, *definitio hominis, quòd est animal loquens.*

גוֹ, *medium*: constructè בְּגוֹ יַמָּא, *in medium maris*, Exod. XIV. 22. לְגוֹ, idem. Scribitur etiam cum Kametz et Tzere: מִגָּיו, *ab intra*: לְגָיו, לְגֵיו, *intus*: מִלְּגָיו, *intrinsecus*: בְּגַוֵּיהּ, *in medio ejus*: בֵּיתָא גַוָּאָה, *domus interior*, Chald.

גַּוָּן, *color*: metaphoricè, *modus, forma, similitudo*: כְּהַאי גַוְנָא, *secundum hunc modum*, Ruth. IV. 6. וּכְהַאי גַוְנָא, *et his similia, et id genus alia.*

גּוּף, *substantia, corpus*: גּוּפִיִּי, *corporalis*: עוֹנֶשׁ גּוּפִיִּי, *pœna corporalis.* fœmin. תַּאֲוָה גוּפִיִּית, *concupiscentia corporalis.* גּוּפָנִי et גּוּפָנִית, idem. item שְׁלֹשָׁה גוּפִים, *tres personæ Deitatis.*

גָּזַל, *rapere.* גַּזְלָן, *raptor.* גַּזְלָנוּת, *rapina.*

גזם, גּוּזַם, גּוּזְמָא, *ironia, sarcasmus: hyperbole.* עַל דֶּרֶךְ גּוּזְם, *ironicè*, Amos IV. 4. in Kimchi.

גָּזַר, *decernere, decidere.* גְּזֵרָה, *decretum: edictum, persecutionis* vel *profligationis: prædestinatio*: גְּזֵרָה מִקַּל וָחוֹמֶר, *decisio a levi ad difficile*, id est, argumentatio a minori ad majus. גְּזֵרָה שָׁוָה, *argumentum par, a pari.* גְּזֵרָה, *sectio, classis: derivatio, deflexio.*

גֵּט, *libellus repudii.*

גיג, גִּיגִית, *cupa, tina*, נִכְפָּה עֲלֵיהֶם כְּגִיגִית, *obtectus fuit super eos mons veluti cupa*, Exod. XIX. 17. in R. Salom.

גַּיִס, *exercitus*: רָאשֵׁי גַיָּסוֹת, *capitanei, duces exercitus*, 2 Reg. XIX. 35. in R. Salom.

גלד, גְּלִיד, גְּלִידָא, *gelu, glacies, pruina*: הִגְלִיד et הִתְגַּלִּיד, *congelare*: הַמַּיִם מַגְלִידִים, *aquæ congelantes*, R. Salom. Psal. CXLVII. 16.

גָּלָה, *retegere*, Hebr. גִּלָּיוֹן, *margo libri, locus scripturâ vacuus, et retectus*: plural. גִּלְיוֹנִים, *margines.* גִּלּוּי, *retectio.* בְּגִלּוּי הַפָּנִים, *cum retectione vultus, audacter, protervè.* בְּגָלֵי, בְּגַלַאי, *publicè, apertè, palàm*: אַיְתִי בְּגַלַאי, *adducam palàm*, Ies. XLI. 25. vide et ver. 2. et XLV. 13. Joël. III. 7, 9. est ab Hebræo גָּלָה, *revelari.* Sic Syrè בְּגַלְיָא אֲמָרוּהָ, *palàm dixerunt ei*, Actor. IV. 13. Elias dubitans, putavit esse *festinanter, citò.*

גָּלַח, *radere*, גַּלָּח, *rasus, monachus, sacerdos.*

גָּלַל, *volvere*, גַּלְגַּל, *rota, orbis, circulus, sphæra*: גַּלְגַּל קָבוּעַ, *orbis fixus.* גַּלְגַּל חוֹזֵר, *mobilis.* גִּלְגּוּל, *revolutio.*

גְמַטְרִיָא גמט, *gematria, species cabalæ.* Vide Abbreviaturas Buxtorfii.

גמם, גִמְגֵם, *balbutire :* מְגַמְגֵם *balbutiens, balbus.*

גָמַל, *retribuere :* גְמִילוּת חֲסָדִים *beneficentia.*

גָמַר, *discere:* גַמֵּר, *docere :* גְמָרִינָן, *discimus :* vide et Targum, Job. XXII. 22. וְגוֹמֵר, *et complementum, et cætera,* quod scribunt concisè וגו׳ : לִגְמָרֵי, *absolutè, prorsus, omninò, totaliter.*

גְנַה, *deturpare, dehonestare:* מַאֲמָר מְגֻנֶּה, *sermo turpis :* מַעֲשִׂים מְגֻנִּים, *opera turpia.* גְנוּת, גְנַאי, *turpitudo, ignominia,* בִּגְנַאי, *turpiter.* גְנַאי הוּא לְךָ, *turpe hoc ipsi est.*

גַס, *elatus : crassus :* גַסֵּי הָרוּחַ, *elati animo :* גַס הַשֵּׂכֶל, *crasso ingenio præditus.* גַסּוּת, *elatio.*

גִיס, *affinis :* גִיסִי, *affinis meus.* fœm. גִיסָה. sine pronomine non usurpantur.

גָרַם, *in causa esse, causam præbere :* יִגְרוֹם לְעַצְמוֹ הַכִּשָּׁלוֹן : *causa erit sibi ipse ruinæ,* Kafvenaki, Prov. X. 10. גְרָמָה, גֶרֶם, *caussa, occasio.* Sumitur etiam גַרְמָא, גֶרֶם ut עֶצֶם : ut בְּגַרְמֵיהּ, *per se ipse.* לְגַרְמֵיהּ, *sibi ipsi :* לְגֶרֶם אִתְּתֵהּ, *pro ipsamet uxore,* Job. I. 3. in Ven.

גָרַס, *legere, discere :* גָרְסִינָן, *legimus, discimus,* גִרְסָה, גִרְסָא, *lectio, studium, doctrina :* וְאִם לָתֵת לֵב לְגִירְסָא, *si animus ponendus est ad lectionem* sive *studia,* Eccl. XII. 12. in R. Sal. יָגֵיעַ בְּגִירְסָא, *operam dat studiis,* Eccl. IV. 8. in R. Sal.

גָרַר, *trahere.* Heb. גַרְגְרָה, *gula faux.* גַרְגְרָן, *gulosus, vorax :* fœm. גַרְגְרָנִית, *voratrix, epulatrix.*

גֶשֶׁם, גוּשְׁמָא, *corpus quantum et tractabile.* גֶשֶׁם חַי, *corpus vivens, sentiens :* גֶשֶׁם נָזוֹן, *corpus nutribile, vegetabile :* הַגֶּשֶׁם הַחֲמִישִׁי, *corpus, sive essentia quinta.* גַשְׁמִי, *corporalis.* גַשְׁמוּת, *corporalitas, corporeitas.* בְּהִסְתַּלֵּק הַגַּשְׁמוּת יִסְתַּלֵּק הַמָּקוֹם, *sublata corporeitate, tollitur locus.* הַגְשָׁמָה, idem.

גֶשֶׁר, *pons :* הָעוֹלָם דּוֹמֶה לְגֶשֶׁר רָעוּעַ, *mundus similis est ponti ruinoso.*

ד

ד, דִי, *qui, quæ, quod :* item articulus genitivi casus, apud Chaldæos, ut שֶׁ et אֲשֶׁר apud Hebræos. דִּלִי, דִילִי, *quod meum, meum.* Item דִּידִי, *quod meum,* עַל דִּידִי, Hebr. עַל אֲשֶׁר לִי, *super meum,* Genes. XLVII. 6. דִּלְהוֹן, *quod ipsorum,* et sic cum aliis pronom. עַד דִּי, *quousque.*

דָא, *hæc, ista:* דָא לְדָא, *hoc ad illud. Invicem :* דָא מִן דָא, *hoc ab illo.* Chald.

דָבַק, *adhærere, conjunctum esse* דָבוּק, *conjunctum : constructum.* In regimine positum, apud grammaticè loquentes.

דִּבֵּר, *loqui,* Heb. דִּבּוּר, *sermo*

articulatus: per synecdochen generis *verbum Dei prolatum et scriptum.* מְדַבֵּר, *loquens:* apud gram. *prima persona,* quia ea loquitur. יוֹד כִּנּוּי הַמְדַבֵּר, *Iod affixum primæ personæ.* דַּבְּרָן, *loquax, garrulus.* fœminin. אִשָּׁה דַבְּרָנִית, *mulier garrula, loquacula:* plural. דַּבְּרָנִיּוֹת, *loquaces fœminæ.* חַי הַמְדַבֵּר, *animal loquens,* id est, rationale. Nam locutio à ratione provenit. מִדְבָּר, *desertum:* מִדְבָּרִי, *sylvestris:* אִילָנוֹת מִדְבָּרִיּוֹת, *arbores sylvestres.* דָּבָר, *res:* שֵׁם הַדָּבָר, *nomen rei,* id est, substantivum.

דְּבַשׁ, *mel,* Heb. דּוּבְשָׁן, *mellitum, placenta mellita.*

דּוּגְמָה דגם, *δεῖγμα, forma, figura, exemplum, similitudo:* plur. דּוּגְמוֹת, vel דּוּגְמָאוֹת.

דָּגֵשׁ, *Dagesch,* punctum grammaticum. דָּגוּשׁ, מוּדְגָּשׁ, *Dagessatum:* הַתָּיו מוּדְגֶּשֶׁת, *Thau Dagessatum est,* Ies. XLI. 17. in R. Sal. דְּגִשׁוּת, *Dagessatio,* Hos. II. 7. in Ab. Esra.

דּוּק, *advertere, attendere, considerare, expendere, perpendere.* Pihel דִּיֵּק. *Minutim, accuratè excussit, expendit, consideravit.* מְדוּיָּק, *expensum, excussum.* סֵפֶר מְדוּיָּק, *liber excussus, correctus.* דִּקּוּת דִּיּוּק, *attentio, animadversio, consideratio.* בְּדִיּוּק, *attentè, consideratè, exquisitè.* מְדַיֵּק, דַּיְקָן, *observator, perscrutator accuratus et curiosus.*

דַּוְקָא, *maximè, præsertim, imprimis.* Cum negandi particula *non tantùm, non simpliciter, non præcisè,* unde in Kimchio, Amos VI. 9. ad verba עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים, *decem viri:* אֵינוֹ דַּוְקָא אֶלָּא רוֹצֶה לוֹמַר רַבִּים, *non præcisè (decem) sed vult dicere, multi.*

דָּחָה, *pellere, depellere, repellere:* סַכָּנַת הַנֶּפֶשׁ דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת, *periculum vitæ pellit sabbathum,* nempe, ut liceat opus aliquod facere in sabbatho, quo alterius vita conservetur. Sic לֶחֶם הַפָּנִים לֹא הָיְתָה אֲפִיָּיתָהּ דּוֹחָה שַׁבָּת, *panis jugis coctura non pellebat sabbathum, sed vesperâ sabbathi coquebant eum,* Kimchi, 1 Sam. XXI. 6. item זֶה מְדָחֶה קוּשְׁיָא שֶׁל זֶה, *hic repellit, refutat quæstionem* sive *objectionem alterius.* דְּחִיָּה, *depulsio, repulsio.*

דִּיד, idem quod שֶׁל unde לְדִידִי, *mihi, me, meum,* etc.

דּוּכָן דכן, *suggestum, suggestus templi* vel *scholæ.*

דּוּכָס, דּוּכּוּס, דכס, *dux:* plural. תְּמַנְיָן דּוּכְסִין, *octoginta duces,* Cant. VI. 7. דּוּכְסוּת, *ducatus.*

דָּלַל, *attenuari.* Hinc דִּלְדֵּל, *attenuare, infirmare, debilitare.* מְדוּלְדָּל, *attenuatum, infirmatum, languidum.* Hithpahel הִתְדַּלְדֵּל vel נִדַּלְדֵּל, *attenuari, languescere, pendulum esse* vel *fieri,* ut languidum. דַּלּוּת, *tenuitas, attenuatio, paupertas.*

דִּלְמָא דלם, *ne fortè, ut non, nequando.*

דָּמִין, דָּמִים דם, *pecuniæ, pretium pecuniæ.* מוֹכְרוֹ בְדָמִים יְקָרִים, *vendit illud pecuniis pretiosis,* id est, pretio caro.

דָּמָה, *similem esse, assimilari;* נִדְמֶה, *assimilatum, pictura similem alterius speciem referens.* דִּמָּה, *imaginari.* כִּמְדוּמֶּה, *sicuti videtur, ut apparet.* דִּמְיוֹן, *simile, similitudo, species, quæ sensui offertur, phantasia:* כֹּחַ דִּמְיוֹנִי, *facultas imagina-*

trix, phantasia, R. Levi, Prov. IV. 27. כֹּחַ הַמְדַמֶּה, idem, R. Levi, Prov. II. 16. plur. צוּרוֹת הַדִּמְיוֹנִיּוֹת, *formæ imaginariæ*, R. Levi, Prov. V. 15.

דָּמַם, *silere*, Heb. דּוֹמֵם, *silens*. Hinc הַנִּמְצָאוֹת שְׁלוֹשָׁה הֵן חַי צוֹמֵחַ וְדוֹמֵם, *entia triplicia sunt, animatum, virescens, (vegetabile, ut plantæ) et silens (ut lapides et metalla)* Kimchi, Jer. X. 8.

דִּינָר, *denarius, nummus*.

דַּף, *asser, pabula:* metaph. *folium libri:* plur. דַּפִּין.

דפס Hiphil הִדְפִּיס, *imprimere, exprimere, excudere, curare excudi*. נִדְפַּס, *imprimi:* נִדְפָּס, *impressum*. אֲשֶׁר הוּדְפְּסוּ מִקֶּדֶם, *qui impressi sunt jam antea*. דְּפוּס (formæ גְבוּל) *impressio, editio, typus, forma*. בֵּית הַדְּפוּס, *typographia*, בַּעַל הַדְּפוּס, *typographus*. דְּפִיסָה, *impressio*.

דקק, דִּקְדֵּק, *acutè, subtiliter, minutim disserere, disputare, considerare, explicare, excutere:* וְלֹא דִקְדֵּק אֶת אֲשֶׁר שָׁמַע מֵרַבּוֹ, *neque repetit aut considerat quæ audivit a præceptore suo*, Eccl. IV. 10. in R. Sal. דִּקְדּוּק, *grammatica, subtilitas, subtilis et accurata disquisitio*. מְדַקְדֵּק, *grammaticus*. דַּקּוּת, *subtilitas:* בְּדַקּוּת, *subtiliter*.

דָּרַשׁ, *inquirere*, Heb. apud Rabbinos etiam *concionari, concionem habere, inquirere in textum scripturæ, et eum variè explicare, anagogicè, allegoricè, mysticè*. דָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, *exponunt Rabbini nostri*, nempe allegoricè, vel mysticè. דְּרוּשׁ, דְּרַשׁ, *expositio allegorica, et vaga, explicatio mystica*. דְּרָשִׁים, *conciones:* דְּרָשָׁה, *concio, homilia, allegorica expositio:* דַּרְשָׁן, *concionator*. מִדְרָשׁ, מִדְרָשׁ *commentarius vagus, et allegoricus: inquisitio, studium:* בֵּית הַמִּדְרָשׁ, *schola, gymnasium:* אָעִילוּ יָתִי לְבֵית מִדְרְשָׁא, *introducite me in scholam*, Cant. II. 5. מִן בֵּית מַקְדְּשָׁא לְבֵית מִדְרְשָׁא, *ex templo in scholam*, Psal. LXXXIV. 8.

ה

הָ, servit interdum adverbiis, ut הָתָם, *ibi, illic*, ex תָּם quod est pro Hebræo שָׁם. item הָכָא, *hîc:* הַבְלָתִי, *non*. Aliàs Rabbinis sumitur, ut Hebraicè.

הָא, הָא, *en, ecce:* וְלָא וְהָא כְּתִיב *et nunquid, ecce scriptum est?* Kimchi, Jonæ I. 1. וְהָא, *et ecce, atqui*, הָא, *hic, hæc, iste:* הַאי גַּבְרָא, *iste vir:* בְּהָא שַׁעְתָּא, *in ipsa hora:* הָאֲנָא, *ecce me*, Genes. XXII. 7. in Jonathane, pro quo Onkelos הָא־אֲנָא, הָא כְּדֵי, *sicut, tanquam*, et הָא pleonasticum est.

הָאִידָּנָא, *hoc tempore, nunc*. אִידָּן, *tempus*, Talmudicè pro עִדָּן et ה servile est ex הָא.

הָאָן, *ubi, ubinam:* מִן הָאָן, *de ubi, unde?* Psal. CXXI. 1. quod et מֵהָאן.

הַבַאי הבא, *hyperbole, superlatio sermonis*, ut ad illud. Civitates magnæ, et munitæ in cœlum usque,

Deut. I. 28. notat R. Salom. דִּבְּרוּ הַכְּתוּבִים בִּלְשׁוֹן הַבַּאי, *loquuntur scripturæ aliquando hyperbolicè.* Vocatur et גּוּזְמָא: ut דֶּרֶךְ הַפְלָגָה וְהַגּוּזְמָא, *modo excessus et hyperboles.* R. Levi, 1 Reg. I. 40. Kimchi Psal. VI. 7.

הֶבֶל, *vanitas: vapor, exhalatio calida, halitus.*

הֲבָרָה הבר, *repercussio vocis, sonus reflexus, echo:* item *syllaba* apud grammaticos.

הַגָּדָה, *enarratio, historia.*

הָגָה, *meditari.* הִגָּיוֹן, *logica, dialectica, mentis operatio et meditatio.* Hebræam logicam R. Schimeonis Munsterus Latinè reddidit. הֶגְיוֹנִי, *logicus.* הַגָּדָה, vide נגד.

הֶגְמוֹן הגם, ἡγεμὼν, *episcopus*

הָגוּן הגן, *honestum, decens, conveniens, aptum, idoneum.* דְּבָרִים בִּלְתִּי הֲגוּנִים, *verba inhonesta.* אִשָּׁה הֲגוּנָה, *mulier honesta,* מְהוּגָּן, idem. הוֹגֶן, *honestas, decus, decentia:* פֵּירַשְׁתִּיו כְּהוֹגֶן, *explicavi illud sicut decet.*

כְּהָדָא הדא vel כְּהָדָא, *in hunc modum.*

לַהֲדָדֵי הדדי, *continuò, continenter.* Sic אַהֲדָדֵי, *invicem.*

בַּהֲדֵי הֲדֵי, *dum, donec, cùm, unà simul:* בַּהֲדַיְהוּ, *cum eis, apud eos,* scribitur et בְּהֶדִי. potest et esse בַּהֲדֵי, ut לִפְנֵי, אַחֲרֵי. interdum י est affixum: גִּירֵי שַׁדַּי בַּהֲדֵי, *sagittæ omnipotentis erant in me.* Hebræ. עִמָּדִי, *mecum,* Job. VI. 4. sic Job. IX. 35. בַּהֲדָנָא, *nobiscum,* Job. XV. 9. dicitur et בַּהֲדָדֵי, *simul, unà, mecum:* לַהֲדֵי, *circa, juxta.* Prima vox est הדי ut ex servilibus diversis apparet.

בְּהֶדְיָא הֶדְיָא, *clarè, perspicuè, palàm, manifestò, publicè.* Videtur esse ex Græco ἰδία, ut ex ἰδιώτης dicunt הֶדְיוֹט.

הֶדְיוֹט, ἰδιώτης, *idiota plebeius, vulgaris:* plural. הֶדְיוֹטִין, *idiotæ.* שֵׁמוֹת הֶדְיוֹטוֹת, *nomina vulgaria.*

הֲדַר, *reverti.* הֲדָר, *reditus, reversio;* et adverbialiter *rursus.* הֲדְרָן עֲלָךְ, *reduc, super te, repete.*

הֲוָה, *esse,* Hebr. הָיָה (scribunt הוֹוֶה) *ens, existens: præsens:* לָשׁוֹן הוֹוֶה, *tempus præsens.* הוֹוִים וְנִפְסָדִים, *existunt et corrumpuntur.* נִתְהַוָּה הִתְהַוָּה, *fieri, effici, gigni,* R. Levi Prov. VIII. 29. הֲוָיָה, *essentia, existentia, ortus, generatio:* הֲוָיָה וְהֶפְסֵד, *generatio* (q. d. fientia) *et corruptio.*

הוֹאִיל, *postquam, quandoquidem.* Post se semper habet ו: ut הוֹאִיל וְהִזְכִּירוֹ, *postquam ejus meminit:* הוֹאִיל וְכֵן הוּא, *postquam ita est, ita se res habet,* Eccles. II. 1. in R. Sal.

הֵי particula est, ut Hebr. אֵי et variis vocibus præfigitur et interdum disjungitur הֵיאַךְ, *quomodo* הֵידֵין, *iste,* הֵילְכָּךְ, *propterea* הֵי כְּדֵי et הֵי כִ et הֵיכִדֵין et הֵיכְמָא הֵכְמָא, *sicut, sic, quemadmodum.*

הֵידֵין, *tunc,* in posterioribus paraphrastis.

הִיּוּלִי, *materia, materia prima,* עַד שֶׁיִּיחַס הַהִיּוּלִי אֶל הַצּוּרָה, *donec conjungatur materia cum forma.* כּוֹחַ הִיּוּלָאנִי, *potentia materialis:* בִּלְתִּי הִיּוּלָאנִי, *immaterialis:* הַתְחָלָה הַהִיּוּלָאנִית, *principium materiale,* R. Levi, Job. XI. et הַשֵּׂכֶל הַהִיּוּלָאנִי

Job. XXXVIII. 36. in R. Levi. corruptum ex Græco ὕλη.

הֵיכְנָא ,הֵיךְ מָה ,הֵיכְמָה הֵיךְ, *sicut ita, sicut, veluti, quasi, ceu, quemadmodum :* הֵיכִי דְ, *sic, sicut.*

הֵיכָן, *ubi? quomodo?* מֵהֵיכָן, *unde?*

הֵימֶנּוּ, *ab eo,* הֵימֶנָּה, *ab ea.*

הַיְנוּ, *id est, hoc est, illud est :* vocabulum compositum, ex verbo הֲוָה, *est,* et affixo נוּ, quod etiam est in Hebræo יֶשְׁנוּ, et יִלְכְּדֻנוֹ, Prov. V. 22.

הַיְנוּ הַךְ, *idipsum est.*

הַךְ, *hic, hæc,* gen. com. idem quod זֶה ,זאת.

הָכָא, *hîc, huc :* repetitum in sententia continuata, *hîc, illic.*

הָכִי, *sic, ita :* אֲפִילוּ הָכִי, *etsi ita sit :* אַדְהָכִי, *interim.*

הָלְאָ ,הָלְאָ : cum ל semper לְהָלְאָ, *ultra, ulterius, illuc.* Hierosolymitanè לְהַלָּן. Ex Hebræo הָלְאָה contractum sine dubio.

הַלְוַאי הַלְוַי, *utinam.* plerumque sequi solet דְ aut יְ.

הֲלַךְ, *ire, ambulare,* Hebr. הֲלָכָה, *expositio* sive *lectio* ex Gemara. In his discursibus multa sunt, quæ per oralem traditionem, inde a Mose usque accepta, de quibus dicunt, הֲלָכָה לְמשֶׁה מִסִּינַי, *expositio Mosis a monte Sinai.* הִלְכְתָא, *via, iter, ambulatio, incessus, mos, consuetudo, ritus, ratio.*

הַלְכָא, *huc,* videtur esse pro לְהָכָא.

הַלָּלוּ, *isti, ista,* plur.

לְהַלָּן הלן, *illic, ibi : ultra, ulterius.*

הֵימֶנּוּ ,הימנו ,הֵימֶנּוּ vide הֵימֶנּוּ.

הֵן, *si :* repetitum in sententia continuata est *sive* ut Daniel. III. 7. Esr. VII. 26. apud Rabbinos quandoque est affirmantis; *ita, etiam, est :* cujus oppositum לָא, *non.* scribitur et הֵין.

הָן, *ubi?* Job. XXIV. 25.

הָנֵי, *isti, ista :* הָנֵי מִלֵּי, *ista verba, istæ res :* הָנֵי הַךְ, *ista ipsa.* הָנֵי הוּא, *illud, id est,* idem quòd paulò antè הַיְנוּ הַךְ.

הֲנָא ,הֲנָה, *commodum utilitatem percipere* vel *afferre, prodesse, lucrari.* נֶהֱנָה, idem הֲנָאָה, *utilitas, commodum, lucrum.*

הֲפַךְ, *vertere,* Hebr. הֵפֶךְ, *diversum, contrarium, contra :* לְהֵפֶךְ, *e contrario.* הִפּוּךְ, *inversio : conversio.* וָו הִפּוּךְ, *Vau hippuch* sive *conversionis,* apud grammaticos הִפּוּךְ הָאוֹתִיּוֹת, *inversio literarum,* id est, transpositio. מִשְׁפָּטִים מִתְהַפְּכִים, *propositiones contrariæ,* apud logicos. תַּהְפּוּכוֹת, *contraria,* Proverb. VIII. 13. in Ab. Esra.

הֶקֵּשׁ, *syllogismus, ratiocinatio, comparatio, propositio :* vide קָשַׁשׁ.

הֲרֵי, *en, ecce : certè : nonne, nunquid.*

הִרְהֵר הרר, *imaginari, cogitare.* הִרְהוּר, *cogitatio.*

הַשְׁתָּא, *nunc :* contractum ex הָא שַׁעְתָּא, *hac hora, hoc momento :* מֵהַשְׁתָּא, *ex nunc, deinceps.*

הָתָם, *hic illic : huc, illuc,* compositum ex הָ et תַם id est, שָׁם.

הֶתֵּר, *permissum, licitum :* oppositum ejus, אִסּוּר, *prohibitum.* מוּתָּר, idem. הוּתְּרוּ, *permissi fuerunt :* הִתִּירוּ, *permiserunt.*

ו

וַדַּאי, *confessum, certum:* בְּוַדַּאי, *certò, in confesso.* Ab Hebræo יָדָה, deflexum: וַדַּאי, וַדָּאִין, *certa, indubitata*, apud Masorethas: הוֹדָאָה, *confessio, celebratio.* וִדּוּי, *confessio formularis peccatorum*, הִתְוַדָּה, *confiteri.*

וַי, *væ:* וַי לְכוֹן, *væ vobis:* וַי וַי, וַי עַל דְ, *væ super eos qui*, Ies. I. 4. וַי לָךְ, *væ tibi.*

וִיכּוּחַ, *disputatio*, à יכח.

וָלָד, *puer:* plural. וְלָדוֹת à radice ילד.

וִילוֹן, *velum, aulæum, cortina:* plur. וִילָאוֹת.

וֶסֶת, *consuetudo:* שִׁנּוּי וֶסֶת תְּחִלַּת חוֹלִי, *mutatio consuetudinis*, (id est, diætæ) est principium morbi. Synecdochicè, *consuetudo mulieris menstrua.*

וַעַד, *cœtus, congregatio, conventus.* בֵּית הַוַּעַד, *domus conventus, schola, synagoga.*

וְרָדָא, וֶרֶד, vel וְרָד, וַרְדָא, *rosa.*

וֵשֶׁט, *œsophagus, gula.*

וַתִּיק, *pius, sanctus: justus, probus.*

וַתְּרָן, ותר, *abundans, affluens, dives, prodigus*, וַתְּרָנִית, *prodiga.* וַתְּרָנוּתָא, *abundantia, affluentia.* Scribunt ווּתרן ad indicandum Vau consonam.

ז

זָבַל, *fimare, stercorare agrum.* זֶבֶל, *fimus, stercus:* זֶבֶל הַזָּב מִן הַיּוֹנִים *fimus fluens ex columbis*, R. Salom 2 Reg. VI. 25. hinc in Targum וּתְהִי נְבֵילְתָּא דְאִיזֶבֶל כְּזֶבֶל עַל אַפֵּי חַקְלָא *eritque cadaver Isebelis sicut stercus in superficie agri*, 2 Reg. IX. 38. allusio ad nomen Isebelis à stercore deducti.

זָבַן, *emere, acqtirere, comparare pretio.* זַבֵּן, *vendere* אִזְדַּבַּן, *vendi.* Chald. זְבוּן, *venditio.*

זֶהוּ, *illud ipsum.* זֶהוּ שֶׁאָמַר הַכָּתוּב, *illud est quod dicit scriptura*, ex זֶה et הוּא compositum.

זָהַם, *sordere, inquinari, inquinatum esse.* זְהִים, *sordidus*, אִזְדְּהַם, *se inquinare, inquinari*, Chald. Apud Rabbinos זִהֵם, *polluere, inquinari.* מְזוּהָם, *pollutus, inquinatus.* זִיהוּם זוֹהַם, *pollutio, inquinamentum, sordes, fœditas.*

זהר הִזְהִיר, *splendere: monere, admonere:* נִזְהַר, *moneri.* אִזְדְּהַר, *monere, cavere sibi:* אִזְדְּהַר לָךְ, *cave tibi*, Exod. X. 28. in Jonath. זִיהוּר, זִיהוּרָא, *monitio, cautio: splendor*, זְהִירוּת, אַזְהָרָה, *monitio, præmonitio, commonefactio, adhortatio, dehortatio.*

זוּג, *combinare, copulare, conjugare, jungere conjugio.* הִזְדַּוֵּג vel נִזְדַּוֵּג, *copulari, matrimonio, conjugio jungi; nubere.* זִוּוּג, *conjugium.* זוֹג, זוּגָא, *par, copula duorum,* בַּר זוּגָא, *compar, consors,* Ps. LXVIII. 7. in Jonathane. זוֹג וְנִפְרָד, *par et impar,* apud Rabbinos. item זוֹג, *forfex:* זוֹג שֶׁל סַפָּרִים, *forfex tonsorum.* זוּג, *tintinabulum:* פָּרָה יוֹצְאָה בְּזוּג, *vacca exiens cum tintinabulo.*

זְוַד, זְוָדָא, *viaticum:* plur. in Targum tantùm reperi זְוָדִין. Hinc verbum אִזְדַּוֵּד, *viaticum sumere, viatico se instruere,* Jos. IX. 12. Deut. XV. 14. in T. H. Rabinis æquè familiare.

זוּז, *moveri, movere se, discedere, recedere:* לֹא זָז מִשָּׁם, *non movit se inde.* Item זוּז זוּזָא, *denarius,* olim quadrans sicli argentei.

זוּטָא, זוּטָא, *parvum:* סֵדֶר עוֹלָם זוּטָא, *chronicon mundi minus:* oppositum ejus רַבָּא, *magnum.*

זוּל, *vile, vilis pretii esse.* בְּזוֹל, *viliter, vili pretio:* oppositum, בְּיוֹקֶר, *carè.* זִלּוּת, *despectus, vilis.* זַלְזֵל, *vilipendere.*

זוּלַת, *præter, absque, sine.* בִּזוּלַת, *absque.* Et cum י paragogico זוּלָתִי אֲחָדִים, *præter pauca.* Potest etiam esse *præter me,* ut sit affixum pronomen: זוּלָתוֹ, *præter id:* וְזוּלָתָם, *et præter ea,* id est, et alia plura, et alia ipsi similia.

זוּף, vide mox זִיף.

זוּר, *alienum esse:* זָר, *anomalum;* זָרוּת, *anomalia.*

זוּטַר, זוּטָר, זוּטַר, *parvus, minor; junior.*

זִיו, *splendor.* זִיוְתָן, *splendidus.*

זִיוּן, *apex literæ; virgula parva.*

זִיף, זִיפָא, *stylus sculptorius.*

זַיֵּף, *adulterare, corrumpere, falsare.* זַיְּפָן, *falsarius.* זִיּוּף, *falsatio, falsum, adulterinum.* מְזוּיָף, *falsatum:* טַעֲנוֹת מְזוּיָפוֹת, *argumenta falsata,* id est, sophistica: שְׁטָרוֹת מְזוּיָפִין, *instrumenta literarum falsata.*

זָכָה, *mereri, dignum esse* vel *haberi.* זַכָּאִי, *justus.* זַכָּאוּת, *justificatio.* זָכוּת, *justitia:* זְכוּת, *meritum justitiæ:* יָדִין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, *judicet eum lance justitiæ, æqua.*

זָכָר, *masculus,* Hebr. לְשׁוֹן זָכָר, *vocabulum masculinum.* זַכְרוּת, *virilitas, genitalia:* hinc כָּל שֶׁזַּכְרוּתוֹ מִבָּחוּץ מוֹלִיד מִבִּפְנִים מֵטִיל בֵּיצִים, *omne cujus genitale membrum est extrinsecus, generat: intrinsecus, ponit ova.* אַזְכָּרוֹת nomina Dei sic vocant, quasi ejus monimenta: vide Thisbi Eliæ. Masorethæ ex forma Chald. vocant אַדְכָּרָא num. sing. Prov. I. 3.

זְלַף, *stillare: effluere.* זִלּוּף, *stillatio, effusio.*

זְמַן, *tempus,* plurale, זְמַנִּים. id continuata sententia repetitum valet, *quandoque, interdum:* זְמַנִּים מֵחֲמַת כְּחִישׁוּתָא זְמַנִּים מֵחֲמַת בְּרִיאוּתָא, *quandoque propter maciem, quandoque propter pinguedinem.* זְמַנִּי, *temporalis:* עִנְיָנִים זְמַנִּיִּים, *res temporales.*

זִמֵּן, *citare ad judicium: invitare ad convivium: convocare, congregare ad cœtum.* מְזוּמָּן, *citatus, invitatus,* הַזְמָנָה, *citatio.* נִזְדַּמֵּן, *obvenire:* נִזְדַּמֵּן לוֹ אָדָם אֶחָד, *obvenit ipsi homo quidam.* Vide et Kimchi, Psal. XXV. in princ.

זְעֵר, זְעֵיר, *parum,* כִּזְעֵיר, *ferè.*

זֶפֶק, *ingluvies, vesica gutturis:* זפק

הַיּוֹנִים, *ingluvies columbarum*, 2 Reg. VI. 25. in Kimchio.

זָקַף, *erigere, elevare; suspendere, crucifigere.* זְקִיפָה, *crux, patibulum.* זְקִיפוּת, *suspensio, crucifixio.*

נִזְקַק, זָקַק, *commisceri carnaliter, coire.* Item הוּזְקַק, idem quod הוּצְרַךְ, *opus, necesse est, oportet.*

זָרַז, *accingere, accingi: armare: insternere equum, admonere, excitare, incitare: festinare, urgere, expedire.* זָרִיז, זְרִיזוּת, זֵירוּז, *expeditus, accinctus.* *excitatio, incitatio: monitio: alacritas.* זֶרֶז זָרֶז, *cingulum.*

ח

חָבַב, *diligere.* חָבִיב, חַבִּיב, *dilectus.* חִבּוּב, *dilectio, amor.*

חָבִית חָבָה, *vas, dolium:* plural. חָבִיּוֹת. ex hac forma Elias probat, ת non esse radicale.

חָבַט, *percutere:* חִבּוּט הַקֶּבֶר, *percussio sepulchri.* Vide Eliam in Thisbi.

חֲבָל, *corruptio*, Dan. III. 25. hinc *væ, heu.*

חִבֵּר, *componere, conscribere librum* מְחַבֵּר, *compositor, author libri.* חִבּוּר, *compositio, conscriptio libri:* item, numerus pluralis quasi *numerorum consociatio.* item *copula, copulatio,* unde ו Chibbur, id est, copulativum. חֲבֵרוּת, *societas.*

חָגַר, *claudicare.* חִגֵּר, חָגוּר, *claudus.*

חַד, *unus, primus.* בַּחַד, *invicem.* כַּחֲדָה, *unà, simul, pariter.* לַחֲדָא, *valde, vehementer.*

חוּב, *reum, debitorem esse.* חִיֵּב, *debitorem efficere: condemnare:* מְחַיֵּב, *debitorem constituens: convincens affirmando:* מִשְׁפָּט מְחַיֵּב, *propositio affirmativa.* מְחוּיָּב, *convictus, debere factus, obligatus: necesse debetur* vel *consequitur.* Sic הִתְחַיֵּב, *consequitur, necessariò sequitur:* הָיָה מִתְחַיֵּב, *consequeretur.* לֹא יִתְחַיֵּב מֵהֶם, *non infertur, concluditur, sequitur inde.* מִתְחַיֵּב מִזֶּה בְּהֶכְרֵחַ, *consequitur hinc necessariò.* חִיּוּב, *debitum: sequela: affirmatio, concessio debita, necessitas.* הִתְחַיְּבוּת, *consecutio, consequentia: obligatio.* חוֹב, *debitum.* בַּעַל חוֹב, *debitor, creditor,* pro diverso respectu. חוֹבָה, *debitum, officium.*

מְחוֹז חוּז, *terminus: provincia, vicus, platea, urbs.* מְחוֹזְנָאֵי, *urbani.*

חוּט חַיֵּט, *suere, consuere.* חוּט, *filum:* חוּטֵי שֵׂעָר, *fila capillorum,* quibus scilicet puellæ capillos innectunt. חַיָּט, *sartor.* מַחַט, *acus sartoria.*

חוּל, חָל vel חַל, *cadere, incidere;* de festis et solennitatibus usurpant, quæ in diem aliquem certum incidunt.

חוּס, *parcere, propitium esse;* חָס לָנָא, *propitius esto nobis*, Jos. XXII. 29. חָס וְשָׁלוֹם, *parce et pax sit*, locutio Rabbinorum, quando infaustum aliquod verbis amoliuntur. Commu-

niter id abbreviatè scribunt חֲוֹן, vide ampliùs in Abbreviaturis Buxtorfii.

חָוַר, *albescere:* חַוֵּר, *dealbare.* נִתְחַוֵּר metaphoricè *dilucidum, perspicuum esse* aut *fieri.* הַלָּשׁוֹן אֵינוֹ מְחֻוָּר, *sermo hic non est dilucidus.* לֹא נִתְחַוְּרוּ דִבְרֵיהֶם, *non sunt perspicua verba ipsorum.*

חוּשׁ, *sensus.* plur. חוּשִׁים, *sensus.* Sunt quinque; חוּשׁ הַטַּעַם, *sensus gustus:* הָרֵיחַ, *olfactus:* הַשֶּׁמַע, *auditus:* הָרְאוּת, *visus:* הַמִּשּׁוּשׁ, *tactus.* חוּשִׁי, *sensilis, sensibilis:* הַשָּׂגוֹת הַחוּשִׁיּוֹת, *apprehensiones sensibiles,* Prov. V. 19. in R. Levi, quibus opponuntur הַשִּׂכְלִיּוֹת, *intellectuales* et דִמְיוֹנִיּוֹת, *imaginatrices* sive *æstimativæ.* מוּחָשׁ, *sensibile, sensatum, in sensum cadens.* מַכְחִישׁ הַמּוּחָשׁ, *negat sensibile, id quod contra communem sensum est; negat principia.* הַמּוּחָשׁ אֵין צָרִיךְ מוֹפֵת, *sensibile non eget demonstratione.*

חָזָה, *videre.* חֲזִי, *vide, en, ecce.* ex usu Chaldaico, *dignum, decens, conveniens* עַל דִּי חֲזֵה, *magis quàm conveniebat,* Daniel. III. 19. דְּחָזֵי לְמִשְׁתֵּי, *quod dignum erat ut biberetur,* Esth. I. 7. כִּדְחָזֵי, *sicut decet.*

חָזַר, *redire, circuire:* חָזַרְתִּי עַל כָּל הַמִּקְרָא, *circuivi per totam scripturam:* חֲזוֹר בָּךְ, *redi in te, repetas tecum.* חֲזוֹר, *circum, circa,* idem quod סָבִיב. geminatum חֲזוֹר חֲזוֹר, *circumquaque* חֲזָרְנוּת, *circuitus, ambitus.* מַחֲזוֹר, *circulus, cyclus astronomicus.*

חָטָא, *peccare.* חֵטְא, *peccatum.* יְרֵא חֵטְא, *timet peccatum,* id est, pius, Dei reverens est, peccare metuens. Trita locutio. Sed et prisci Chaldæi sic locuti, וּתְהֵי לִגְבַר דָּחִיל חֶטְאִין, *et esto in virum timentem peccata,* 1 Reg. II. 2.

חֹטֶם, *nasus, nares, ira,* ut Heb. אַף.

חָטַף, *rapere.* חָטֵף, *rapiens.* חָטוּף, *raptum.* Inde nomina vocalium quarundam quarum pronunciatio rapta, id est, correpta. מִיתָה חֲטוּפָה, *mors rapta, subitanea.*

חָיָה, *vivere.* חַי, *vita:* בַּעֲלֵי חַיִּים, *animata, animantia, vitâ prædita.* חַיֶּיךָ, *per vitam tuam,* juramenti forma. חִיּוּת, *animalitas, vivacitas, vitalis facultas:* בַּלֵּב תָּלוּי חִיּוּת הָאָדָם, *in corde sita est vitalitas hominis.* חִיּוּנִי, *vitalis, animalis.* כֹּחוֹת חִיּוּנִיּוֹת, *facultates vitales.* תְּחִיָּה, *revivificatio, resuscitatio ad vitam.* Kimchi Psalm. CIV. 30. plerumque Talmudici statuunt, כִּי תְחִיַּת הַמֵּתִים לְצַדִּיקִים וְלֹא לְרְשָׁעִים, *quòd revivificatio mortuorum, justorum est, non autem improborum.*

חָלָב, *lac:* חֲלָבִי, *lacteus:* עִגּוּל הֶחָלָבִי, *circulus lacteus in cœlo,* R. Levi Job. XXVI. 13.

חָלוּד חלד, *rubiginosum,* unde in R. Salomone; terra vocatur חֶלֶד, propterea quia est נוֹשֶׁנֶת וַחֲלוּדָה, *veterascens et rubiginosa,* Psalmus XLIX. 2. ex Hiphil מָעוֹת שֶׁהֶחֱלִידוּ, *pecuniæ quæ rubiginem contraxerunt.* חֲלוּדָה, *rubigo.*

חָלָה, *ægrotare.* חֳלִי, *morbus.* חֳלָאִים, *morbi.*

חלט, מוּחְלָט, בְּמוּחְלָט, *præcisè, absolutè, simpliciter.* לַחֲלוּטִין בַּחֲלוּטִין idem. חֲלָטִי, *absolutus, simplex.* סִלּוּק

הַחֲלָטִי, *discessus absolutus et perpetuus.*

חָלַל, *perforare, excavare.* חָלוּל, *excavatum, concavum, cavum, concavitas.* מְחוּלָּל, *excavatum.* חֲלָלִין, *cavitates.* חִלּוּל, *profanatio.*

חלף חִלּוּף, *permutatio. pro, vice.*

חָלַק, *partiri,* Hebr. hinc *dissentire, in partes distractum esse, disceptare, contendere.* sic Niphal נֶחְלְקוּ רַבּוֹתֵינוּ, *dissentiunt rabbini nostri.* חִלּוּק, *divisio arithmetica, partitio, discrimen, differentia, dissensio.* חֲלוּקָה *divisio, distributio:* חֲלוּקָה הֶכְרֵחִית, *distributio necessaria,* item *pars.* חָלוּק, *indusium.* חֵלֶק, *pars, minutum astronomicum.* מַחֲלוֹקֶת, *controversia, dissensio.*

חַמָּה, *sol, planeta solis.*

חמר הֶחֱמִיר, *difficile, grave reddere, difficultatem movere* vel *ponere.* חוֹמֶר, *difficultas, difficile, grave:* קַל וָחוֹמֶר, *leve et grave,* argumentum a minori ad majus, aut contrà. Item, *materia, corpus materiatum.* חוֹמֶר הָרִאשׁוֹן, *materia prima:* חוֹמְרִי, *materiale, corporale,* נֶפֶשׁ הַחוֹמְרִית, *anima bruta,* quasi corporalis dicta, Proverb. XII. 10. in R. Levi כֹּחוֹת הַחֲמָרִיּוֹת, *facultates corporales* quibus opponuntur שִׂכְלִיּוֹת, *intellectuales,* Prov. XXVIII. ver. ult. in Kafvenaki. חָמוּר, *gravè, difficile.*

חמת מֵחֲמַת, *propter.* מ servile est juxta Eliam.

חָנָה, *castrametari.* חָנוּת, *hospitium, diversorium: officina* et synec. *officina numularia.* חֶנְוָנִי, *numularius: hospes.*

חָנַף, *adulari, hypocritam agere.* חָנֵף, חָנִיף, *adulator, hypocrita,* חֲנִיפוּת, *adulatio.*

חָסַל, *absumi, consumi: finiri, compleri:* חָסְלַת בְּרֵאשִׁית, *finita est* (scil. פָּרָשָׁה, *sectio*) *bereschit,* gen. fœm. sic in R. Salomonis comment. singulis paraschis subjunctum est, inde imprudenter aliquando fini librorum apponunt חָסְלַת genere fœminino, ubi חָסַל dicendum erat, maximè si סֵפֶר adjunctum sit.

חָסַר, *deficere.* חִסּוּר, *defectus: subtractio arithmetica.*

חצף חָצוּף, *impudens:* Chaldaicè חוּצְפָּא.

חָקַר, *scrutari.* מֶחְקָר, *scrutatio:* חַכְמֵי הַמֶּחְקָר, *sapientes scrutationis,* id est, physici, rerum naturalium causas perscrutantes.

חרט הִתְחָרֵט, *pœnitere, pœnitentiâ duci.* חֲרָטָה, *pœnitentia.* מִתְחָרֵט, *pœnitens.*

חרף חָרִיף, *acutum: acutus, acuti judicii.* חֲרִיפוּת, *acumen, subtilitas.*

חרץ חָרוּץ, *fossa,* in Daniele: חֲרִיצָה, idem.

חשא חֲשָׁאי, *silentium: susurratio tacita,* בַּחֲשָׁאי, *tacite, silenter, clam, in secreto.*

חשב חָשׁוּב, *reputatus, æstimatus, magnæ existimationis vir.*

חָשַׁד, *suspicari, insimulare.* חָשׁוּד, נֶחְשָׁד, *suspectus.* חֲשָׁדָה, *suspicio.*

חָשַׁשׁ, חַשׁ, *curare, curiosum, solicitum esse:* item *dolere, dolorem sentire.* חוֹשֵׁשׁ בְּשִׁנָּיו, *dolet ex dentibus.* חֲשָׁשָׁה, *cura, solicitudo.*

חָתַךְ, *scindere, præscindere.* חָתָךְ, חֲתִיכָה, *scissio, frustum, sectio, segmentum.*

חתל, חֲתוּל, חַתּוּל, *felis, catus murilegus et marinus:* plur. חֲתוּלִים, Lev. XI. 27. in R. Sal.

חָתַם, *obsignare; concludere, absolvere, finire.* חֲתִימָה, *obsignatio, absolutio, conclusio.*

חָתָן, חוֹתֵן, *sponsus.* חוֹתֵן, *socer.* חִתּוּן, *connubium, desponsatio.* מְחוּתָּן, *affinitate junctus, affinis, socer:* מְחוּתָּנִים *soceri utriusque partis.* חֲתֻנָּה, *sponsalia, nuptiæ.*

ט

טבח, טְבִיחָה, *mactare.* טְבִיחָה, *mactatio.* הַטַּבָּח, *lanio.*

טָבַל, *intingere, immergere.* טְבִילָה, *immersio, ablutio, baptismus.* טִבּוּל, idem.

טָבַע, *figi, infigi, imprimi: immergi, demergi:* הָאָדָם מוּטְבַּע בְּחֵטְא, *homo naturaliter immersus est in peccatum,* id est, in peccato originali natus, Kimchi Ies. XLIII. 27. item, *figere, cudere monetam.* טֶבַע, *natura, indoles, constitutio:* חַכְמֵי הַטֶּבַע, *periti naturæ, physici.* טִבְעִי, *naturalis:* חָכְמָה הַטִּבְעִית, *physica.* חָכְמַת הַטֶּבַע, idem. כּוֹחַ טִבְעִי, *facultas naturalis.* חוּץ מִן הַטֶּבַע, *præternaturale.* מַטְבֵּעַ *moneta.* טַבַּעַת *annulus.* פִּי טַבַּעַת, *podex.*

טבר, טַבּוּר, *umbilicus.*

טול, טַיֵּל, *deambulare otii causâ.* אטייל, טַיָּל מְטַיֵּל, *deambulator otiosus:* עִמָּכֶם, *spaciabor vobiscum,* Levit. XXVI. 12. in R. Sal. טִיּוּל, *deambulatio.*

טום, טִמְטֵם, *obthurare, obstruere.* טוּמְטוּם, *obthuratus, cujus genitalia obstructa sunt.*

טָוָס, *pavo,* 1 Reg. X. 22. in R. Salomone.

טוף, טִפְטֵף, *stillare: fluere guttatim.* טִפְטוּף, *stillatio.* טִפָּה, *stilla, gutta,* plur. טִפִּין. potest etiam à טפף esse: טִפִּין טִפִּין, *guttatim.*

טוּשׁ, *incrustare, obducere parietem.* טִשְׁטֵשׁ, *fœdare, maculare.* מְטוּשְׁטָשׁ, *maculatum, maculosum.* מְטוּשְׁטָשׁוֹת אוֹתִיּוֹת, *literæ attritæ et maculosæ.* טִשְׁטוּשׁ, *maculatio.*

טִיב, *conditio, status.*

טיט טִיֵּט, *maculare;* מְטַיֵּט אוֹתוֹ בִּדְיוֹ, *maculat illud atramento.* טִיּוּט, *macula, maculatio.*

טִכֵּס, *ordinare, instruere,* טַכְסִים, *ordo, series, τάξις:* item *κόσμος mundus, ornatus muliebris.*

טָלֶה, *aries signum cœleste.*

טלת טַלִּית, *pallium, vestis villosa,* Gen. XXV. 25. in R. Salom. Judæis peculiare palliolum est quod imponunt sibi tempore precum. Possit esse à טלל, *obtegere.*

טִנֵּף, *inquinare.* מְטוּנָּף, *inquinatus.* טִנּוּף, *inquinatio, spurcities.*

טַס, *lamina,* Exod. XXVIII. 36. in R. Salomone.

טָעָה, *errare.* טָעוּת, *error, erratum,* טָעוּת סֵפֶר, *erratum libri, error typographicus:* plur. לוּחַ הַטָּעֻיּוֹת,

index erratorum. סֵפֶר מוּטְעֶה, *liber mendosus.* מַטְעָאָה, *sophistica.* מַטְעָנוּת, *fallacia, captio, elenchus sophisticus.* הַטְעָאָה, idem.

טַעַם, *accentus grammaticus; ratio, gustus :* מַאי טַעְמָא, *quæ ratio, quid juris?* טְעִימָה, *gustatio.*

טָעַן, *argumentari, arguere, disceptare, objicere argumenta :* אוּלַי יִטְעוֹן טוֹעֵן, *fortè objecerit aliquis opponens,* Aben Esra Psal. XC. 10. טוֹעֵן, *argumentator, disceptator, disputator, objiciens, opponens :* טוֹעֲנֵי הָאֱמֶת, *disputatores veritatis,* id est, pro veritate, Kimchi Amos II. 6. הַטַּעֲנָה, *argumentatio, argumentum, ratio, objectio:* טַעֲנוֹת צוֹדְקוֹת, *rationes justæ :* טַעֲנוֹת בְּרִיאוֹת וַחֲזָקוֹת, *argumenta valida et fortia,* Ies. XLI. 21. in R. Salom. הוּא בָנוּי עַל טַעֲנוֹת חֲלוּשׁוֹת, *exstructum est super rationes infirmas :* טַעֲנוֹת תּוֹכָחִיּוֹת, *rationes disputabiles.* הַטַּעֲנָה לֹא צוֹדֶקֶת בָּהּ, *argumentatio illegitima est in eo,* R. Levi, Job. XXXIII. טָעוּן, *oneratus : onustus :* item *opus necesse habens,* idem quod צָרִיךְ.

טְפֵי, *multùm, plurimùm, valde, vehementer :* שַׁפִּיר טְפֵי, *pulcher valdè.*

טפל, טָפֵל, טְפֵילָה, *adjunctum, accessorium :* oppositum ejus עִקָּר, *principale,* 2 Reg. XVIII. 17. in Kimchi.

טפס, טוֹפֶס, *typus, figura, exemplar,* Græcum τύπος.

טפף, טָפוּף, *refertum :* מִדָּה מְטֻפֶּפֶת, *mensura referta :* שֶׁיֵּרָאוּ גַסּוֹת וּמְטוּפָּפוֹת, *ut viderentur crassæ et refertæ,* R. Salomon, Ies. III. 16. de filiabus Zion.

טפש, אִטַּפֵּשׁ טָפַשׁ, *obesari, pinguefieri :* metaphoricè, *crassum, stupidum, fatuum, stultum fieri, stultè agere.* טִפֵּשׁ, *stultus, fatuus,* טִפְּשׁוּת, *stultitia,* מִטַּפֵּשׁ, *stultescens.*

טקס, idem quod suprà טֶכֶס.

טָרַד, *detineri, occupari, laborare, defatigari.* טָרוּד, *occupatus, molestatus labore.* טִרְדָּה טְרָדָה, *occupatio, labor, molestia.*

טָרַף, *rapere, discerpere.* טְרֵיפָה, *caro rapta et discerpta à feris,* ideoque vetita. Inde de quovis cibo illicito usurpatur. מְטוֹרָף, *raptus mente, turbatus animo.*

טרק, טַרְקְלִין, *triclinium.*

י

יָאֵי יָאֶה, *pulcher.* יָאוּת, *pulchritudo : pulchrè.*

יאל unde הוֹאִיל, vide suprà in litera ה.

יָאַשׁ, נוֹאָשׁ, הִתְיָאֵשׁ, *desperare, despondere animum.*

יבל הוֹבִיל, *afferre, aportare.* מוֹבִיל, *apportans,* synecdochicè *tabellarius, lator literarum :* frequens in epistolis. Vide epistolas Hebraicas Buxtorfii. מוֹבָלָה, *onus, sarcina.*

יָד, *manus.* בְּיַד, *per manus, per.*

עַל יַד · עַל יְדֵי, idem. מִן יַד מִיַּד, statim, repentè, confestim, illico. Simili sensu Latini, a pedibus, dicunt, e vestigio.

יָדָה hinc וִדּוּי וַדַּאי quæ vide in litera ו. הוֹדָאָה, confessio, affirmatio, cujus oppositum כְּפִירָה, negatio. מוֹדֶה, confitens, astipulans, assentiens, conf. Exod. XXI. 13. in R. Sal.

יָדַע, scire, cognoscere. Ex Ithpehal Chaldaico dicunt, אֵינוֹ אִתְיְדַע, *id non percipitur, intelligitur.* דֵּעָה, *sententia, opinio.* יְדִיעוֹת יְדִיעָה, *scientia, notio.* ה הַיְּדִיעָה, *He notionis, emphaticum, articulus.* Hinc Kimchi Jos. VII. 21. הָאָהֳלִי scribit esse בִּשְׁתֵּי יְדִיעוֹת, *cum duabus notionibus,* nempe cum articulo הַ (præter morem) et affixo. Vide Syntaxin Buxtorfii, cap. 5. יְדִיעִי, *scientialis, scientificus,* fœmininum יְדִיעִית, *scientifica.* דַּעְתָּן, *sciens, peritus,* unde dicunt דַּעְתָּן שֶׁבָּאֲנָשִׁים צָרִיךְ עֵצָה, *peritissimus hominum opus habet consilio.* דַּעְתָּנִית, *perita,* R. Levi, Prov. XII. 4. בְּיָדוּעַ, *certum, notum, in confesso est.*

יוֹם, *dies,* יוֹם טוֹב, *dies festus, dies convivalis.* יוֹמִי, *diurnus:* גַּלְגַּל יוֹמִי, *orbis diurnus, primum mobile:* fœmin. תְּנוּעָה הַיּוֹמִית, *motus diurnus.*

יָוָן, *Javan, pater Græcorum,* Gen. X. 2. hinc לְשׁוֹן יָוָן, *lingua Græcorum,* לְשׁוֹן יְוָנִי, *sermo Græcus.* מִלָּה יְוָנִית, *dictio Græca,* et יְוָנִית, *Græcè.*

יחד יָחִיד, *unicus,* לְשׁוֹן יָחִיד, *vocabulum unici,* id est, numeri singularis: oppositum ejus רִבּוּי, *pluralitas,* sive pluralis numerus. יִחוּד, *unitas, appropriatio:* בְּיִחוּד, *unicè, propriè, singulariter.* הִתְיַחֲדוּת, *proprietas, proprium,* cui solet opponi accidens. מְיוּחָד, *peculiaris, proprius, appropriatus, dicatus, addictus certæ rei.*

יחס יִחוּס ,יוּחָס, *prosapia, familia, genealogia, genus, gentilitas, stemma: proportio:* יַחַס מִסְפָּר, *proportio numeri.* שֵׁם הַיַּחַס, *nomen gentilitium, patronymicum.* מְיוּחָס, *prosapiatus.* הִתְיַחֵס, *accenseri, accommodari, appropriari* quasi ad certum genus. הִתְיַחֲסוּת, *familia, stemma, cognatio, affinitas; analogia, proportio.*

יַיִן, *vinum:* plural. יֵינוֹת, *vina,* יֵינוֹת מְבֻשָּׂמִים, *vina condita.* יֵינִי, *vinosus.*

יכח הִתְוַכֵּחַ, *disceptare, disputare, arguere.* וִכּוּחַ, *disputatio, disceptatio.*

יָכוֹל interdum adverbialiter, *fortassis, fortasse, fieri potest:* יָכוֹל שֶׁ, *fieri potest, ut.*

יָלַד, *gignere, generare,* הוֹלִיד, *conclusit syllogisticè.* מוֹלִיד, *generans:* כֹּחַ הַמּוֹלִיד, *facultas generativa.* מוֹלָד, *novilunium.* תּוֹלָדָה, *generatio, conclusio syllogismi,* ejus quasi proles, generata ex præmissis. Hinc in Logica R. Schimeonis: הַמִּשְׁפָּט הַשְּׁלִישִׁי הַמִּתְחַבֵּר מֵחִבּוּר אוֹתָם שְׁנֵי הַהַקְדָּמוֹת יִקָּרֵא הַתּוֹלָדָה, id est, *propositio tertia illata ex conjunctione duarum præmissarum, vocatur conclusio.* pl. תּוֹלְדוֹת, *generationes:* item *qualitates primæ quatuor,* calidum, frigidum, humidum et siccum. Unde Kimchi: בהסכמת ארבע תולדות יהיה בריאות הגוף, *in consensu* vel *æquali temperamento quatuor qualitatum consistit sanitas corporis,* Iesaias XLV. 7. sunt autem istæ חַמָּה, *calidum,* קָרָה, *frigidum,* לֵיחוּת, *hu-*

midum, יַבָּשָׁה, *siccum.* item *eventus, res gestæ, historiæ.*

ינק, *sugere.* תִּינוֹק, *lactens, sugens:* plur. תִּינוֹקוֹת.

יָסַד, *fundare.* יְסוֹד, *fundamentum:* metaphoricè *elementum, principium rerum naturalium:* plural. יְסוֹדוֹת: *sunt autem quatuor,* אֵשׁ, *ignis,* רוּחַ vel אֲוִיר, *aër,* מַיִם, *aqua,* עָפָר vel אֶרֶץ, *terra:* עֵירוּב הַיְסוֹדוֹת, *mixtio elementorum.* יְסוֹדִי, *fundamentalis.* אוֹתִיּוֹת יְסוֹדִיּוֹת, *literæ radicales.*

יָסַף, *addere.* מוּסָף, *additamentum, auctarium.* נוֹסָף, idem: fœmininum, נוֹסֶפֶת, *addititium, paragogicum,* ut de talibus literis loqui solent. תּוֹסֶפֶת, תּוֹסֶפְתָּא, *additio, additamentum:* תּוֹסֶפְתָּא דִמַעֲלְיוּתָא, *additamentum laudis, laudabile, dignum.*

יָסַר, *castigare.* יִסּוּר, *castigatio.* מוּסָר, *disciplina:* מְשָׁלִים מוּסָרִיִּים, *sententiæ disciplinales,* id est, ethicæ, Prov. X. 1. in Kafvenaki.

יעל, הוֹעִיל, *prodesse, utile esse.* תּוֹעֶלֶת, *utilitas.*

יָפָה, *pulchrum esse:* יוֹפִי, *pulchritudo.* יִפּוּי, *exornatio.*

יפת, מוֹפֵת, *demonstratio logica* vel *syllogistica:* hinc אֵין צוֹרֶךְ לְהָבִיא עֲלֵיהֶם מוֹפְתִים לַאֲמִתָּם, *non est necesse adducere probationes ad confirmandum ista,* Prov. XXX. 4. in Kafvenaki. הֶקֵּשׁ מוֹפְתִי, *syllogismus demonstrativus:* טַעֲנוֹת מוֹפְתִיּוֹת, *rationes demonstrativæ.*

יָצָא, *egredi.* הוֹצִיא, *egredi facere: proferre, expendere. impendere,* si de pecunia dicatur. הוֹצָאָה, *impensæ, sumptus.* הַיְצָאָה, idem. יוֹצְאָנִיּוֹת, *vagatrices mulieres.* וּכְיוֹצֵא בוֹ, *et juxta egrediens cum ipso,* id est, et ei similia. sic plur. וּכְיוֹצְאִים בָּהֶם, *et eis similia plura.*

יצב, מַצָּב, *status, situs, categoria logica.* נִצָּב, *basis.*

יצע, הִצִּיעַ, *sternere, substernere.* הַצָּעָה, *substratum, propositio, præfatio.* הִצִּיעַ, *substravit, supposuit, præmisit* quasi fundamentum sequentium.

יָצַר, *fingere, formare.* יֵצֶר, *figmentum, cogitatio, voluntas, concupiscentia:* יֵצֶר טוֹב, *voluntas bona.* יֵצֶר הָרָע, *voluntas mala,* id est, concupiscentia, inclinatio et affectus hominis ad malum, originale malum. יְצִירָה, *creatio, formatio rerum.*

יקף, הִקִּיף, *ambire, cingere.* מַקַּף, *Makkaph,* virgula grammatica nota, duas pluresve voces complectens, ut conjunctim uno accentu proferantur. הַקָּפָה, *circulus.*

יָקַר, *pretiosum esse:* יָקָר, *pretiosus, carus, magni pretii,* יוֹקֶר, *caritas annonæ: gravitas pretii.*

יָרַד, *descendere.* יְרִיד, *nundinæ, mercatus, forum.* יְרִידָה, *descensus, descriptio.*

ירה, הוֹרָה, *docuit.* תּוֹרָה, *doctrina, lex, verbum divinum.* תּוֹרָנִי, תּוֹרִיִּי, *legalis, divinus.* אִישׁ הַתּוֹרָנִי, *vir theologus, legis divinæ peritus.* רְאָיָה הַתּוֹרִיָּה, *demonstratio ex lege* sive *scriptura sacra petita.* הוֹרָאָה, *significatum.* מוֹרֶה מָקוֹם, *index loci, index libri, concordantia.*

יָשַׁב, *sedere.* מְיוּשָּׁב, *locatus, sedatus, paratus:* בָּקִי וּמְיוּשָּׁב, *exercitatus et fundatus* sive *expeditus,* Hos. XIV. 2. in R. Sal. הִתְיַשֵּׁב, *dispositum, constantem esse, acquiescere.* הִתְיַשְּׁבוּת,

acquiescentia, constantia animæ. vide interpretes, Hos. X. 9. Ps. LXXVIII. 63. Prov. X. 8. שֶׁבֶת, *sessio:* כּוֹכְבֵי שֶׁבֶת, *stellæ sessionis,* id est, fixæ. יְשִׁיבָה, *consessus,* scil. discipulorum, *schola, academia.* רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, *caput, rector academiæ.* יִשּׁוּב, *terra habitabilis et culta:* יִשּׁוּב הַדַּעַת, *constantia mentis.*

ישה יֵשׁ, *est, sunt.* Inde transit in aliam naturam, ut sit idem quod, *quidam, quædam:* בְּיֵשׁ סְפָרִים, *in quibusdam libris:* יֵשׁ מְפָרְשִׁים, *quidam interpretes,* יֵשׁוּת, *essentia,* Prov. VIII. 14. in Kafvenaki: חוּץ לְיֵשׁוּתוֹ, *extra essentiam ejus.* item יֵשׁ וָאַיִן, *ens et non ens.*

יָשָׁן, *vetus.* יְשָׁנָה, יוֹשְׁנָה, יוֹשֶׁן, *antiquitas, vetustas, antiquus et priscus status et splendor.*

יָשַׁר, *rectum esse.* הִתְיַשֵּׁר, *dirigi:* שֶׁיִּתְיַשֵּׁר אֶל הַתַּכְלִית, *ut dirigatur ad finem suum,* Prov. X. 8. in R. Levi. מִישׁוֹר, *æquitas, rectitudo:* אוֹפַן הַמִּישׁוֹר, *circulus æquitatis, æquator* apud Astron. הַיְשָׁרָה, *rectificatio, aptatio, accommodatio, directio.* יַשְׁרוּת, idem.

כ

כאן כָּאן, *hîc, huc,* בְּכָאן, *hîc,* מִכָּאן, *hinc illinc:* מִכַּאן לְכָאן וּמִכַּאן, *hinc illinc.* In sententia continuata repetitum, est *tàm quàm.*

כִּבֵּד, *honorare: everrere domum,* id enim ejus honor est.

כִּבְיָכוֹל, *ut ita dicam, ut ita mihi dicere liceat, ac si possit dici,* quando scil. usurpatur in irregularibus de Deo dictis. Interdum simpliciter reddi potest *Nempe, videlicet: putà.*

כְּגוֹן, *sicut, quemadmodum, veluti.*

כַּד, כַּד, *cùm, quum, quando,* idem quod כַּאֲשֶׁר, unde etiam valet *sicut,* quando aliis vocibus præfixum est, quod fit in Chaldaicis et Talmudicis.

כַּדָּאי, *sufficiens, satis est, sufficit:* composita vox ex דַּי et כ servili.

כְּדוּ, כְּדוּן, Chald. *nunc,* Hierosolymitanè pro עַתָּה interdum et pro כֵּן. unde בָּתַר כְּדוּ, id est, אַחַר כֵּן, *postea,* Esth. I. 1. in Targum.

כְּדֵי, *ut, eo ut;* ante infinitivum, *propter.* Post se habet שֶׁ cum futuro tempore, כְּדֵי שֶׁיִּתֵּן, *ut det.* בִּכְדֵי, *quatenus.*

כְּדִי, Chald. *quum,* in Daniele frequens, כ et דִּי. interdum, *sicut,* ut הָא כְדִי, in eodem Daniele.

כְּדֵין, כִּדְנָה, כִּדְנָן, *sicut:* ex כ et pronomine דֵּין.

כדר, כַּדּוּר, *sphæra, globus.* כַּדּוּר הָאֵשׁ, *sphæra ignis.* כַּדּוּרִי, *globosum, sphæricum:* צוּרָה כַדּוּרִית, *figura sphærica.*

כִּוֵּן, *dirigere, respicere, attendere, intendere* vel *intentum esse.* לֹא כִוֵּן, *non intentus fuit, non studio fecit.* מִתְכַּוֵּין, *studio, ex proposito agens.* Sic לְזֶה נִתְכַּוְּנוּ, *in hoc intenti fuerunt.* כַּוָּנָה, *intentio, attentio.* Hinc Kimchianum illud אֵין דָּבָר בְּמִקְרֶה אֶלָּא הַכֹּל בְּכַוָּנַת הַמְכַוֵּין, *nulla res*

fit per accidens, sed omnia per intentionem intendentis scil. Dei, Psal. CIV. 4. הַכָּנָה, idem, הַכָּנָה הַשִּׂכְלִית, *intentio intellectualis*, Job. IV. 20. in R. Levi: item, *regula, amussis,* כִּיּוּן, idem. כֵּיוָן, *postquam, quandoquidem, quum, simulac, quamprimum.* Post se habet שֶׁ vel ד communiter.

כְּוָת, Chald. *sicut:* et semper cum affixis usurpatur, כְּוָתָךְ, *sicut tu.* Accipit ד ab initio לֵית דִּכְוָתֵיהּ, *non est qui sicut ille,* id est, similis vel simile ipsi, sed ד illud ad sensum redundat.

כָּזַב, *mentiri.* רְאָיוֹת כּוֹזְבוֹת, *rationes falsæ.* כַּזְבָן, *mendax vir.* כַּזְבָנִית, *mendax mulier.*

כִּחֵשׁ, *corrumpere, perdere: mendacem, falsum reddere.*

כִּי nota particula. וְכִי, *et quid?* מִכִּי, *ex quo, postquam.*

כָּכָה, כָּךְ, *sic, ita.* בֵּין כָּךְ, *interea.* כָּל כָּךְ, *usque adeo.* אַחַר כָּךְ, *postea.*

ככב, כּוֹכָב, *stella: Mercurius planeta,* per synecdochen. כּוֹכְבֵי לֶכֶת, *stellæ erraticæ* sive *ambulatoriæ,* vel כּוֹכְבֵי הַנְּבוּכָה, *stellæ perplexitatis:* כּוֹכְבֵי שֶׁבֶת, *stellæ fixæ.*

כלה, כְּלִי, *vas, organum, instrumentum.* כִּלּוּי, *perditio, consumptio;* כִּלּוּי הַזְּמַן, *perditio temporis.* תַּכְלִית, *finis,* בַּעַל תַּכְלִית, *finitum,* בִּלְתִּי בַעַל תַּכְלִית, *infinitum.*

כָּלַל, *perficere, absolvere, complecti universaliter omnia.* כְּלָל, *summa, regula, universalis: universale, generale:* oppositum ejus פְּרָט, *particulare.* בִּכְלָל, דֶּרֶךְ כְּלָל, *generaliter:* יוֹצֵא מִכְּלָל, *egreditur,* id est, *excipitur à regula:* מִכְּלָל absolutè positum, *omnino, prorsus, universè:* כְּלָל וּכְלָל, *omnibus modis, omnino,* vel cum negatione adjuncta, *nullo modo, omnino non.* כּוֹלֵל, *collectivum, commune, prædicatum:* שֵׁם כּוֹלֵל, *nomen collectivum:* הֶחָכָם הַכּוֹלֵל, *sapiens omnibus modis, sapientissimus.* כְּלָלִי, *universalis.* כְּלָלִיּוֹת, *universalia.* כְּלָלוּת, *universalitas:* כּוֹלְלוּת, כְּלָלוּת *universalia.*

כֹּל, כָּל, *omne, totum, universum:* מִכָּל וְכָל, *omnino, in universum.* כָּל אֶחָד, *unusquisque:* כָּל כְּדֵין, *nihilominus.* כָּל כָּךְ, *tantopere, tam, usque adeò.* כָּל שֶׁכֵּן, *quanto magis,* vel *quanto minus.* כָּל שֶׁהוּא, *quicquid sit, tantillum, quantumlibet,* מִכָּל מָקוֹם, *nihilominus tamen;* וְכוּלֵּי, *et cætera, et reliqua:* quando verba vel sententiam alicujus auctoris abrumpunt, utuntur eo: in sacris, וְגוֹמֵר.

כלם, כְּלוּם, *aliquid, quicquam:* אֵין כְּלוּם, *nihilquicquam.* אֵינוֹ רָאוּי לִכְלוּם, *non est aptum ad quicquam,* Ezech. XV. 4. in R. Sal.

לכף, כְּלַפֵּי, *ex adverso, è regione, versùs, contra.*

כְּמָא, כְּמָה, *sicut, quemadmodum.*

כַּמָּה, *quot, quantum, quantitas prædicamentum logicum.* עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, *de uno, quot et quantum?* id est, si de uno est, quanto magis de pluribus, et simpliciter *quanto magis.* כַּמָּה מִתְדַּבֵּק, *quantitas continua:* מִתְפָּרֵד, *discreta.* כַּמּוּת, *quantitas:* כַּמּוּת הַמִּשְׁפָּט, *quantitas propositionis.*

כְּמוֹת, כְּמַת, *sicut,* כְּמָתִי כְּמוֹתִי, *sicut ego.* כְּמוֹת שֶׁהוּא, *sicut se res habet,* Exod. XXVIII. 6. in R. Sal.

כָּנָה, *cognominare.* כִּנּוּי, *cognomen, agnomen, pronomen, epitheton, antitheton, periphrasis, antiphrasis, relativum.*

כָּנַס, *colligere, congregare.* Niphal נִכְנַס, *ingredi, intrare.* הִכְנִיס, *intromittere, introducere.* כִּנּוּס ,הַכְנִיסָה, כְּנִיסָה, *congregatio, cœtus, conventus, ingressus :* כְּנֶסֶת, בֵּית הַכְּנֶסֶת, *synagoga, ecclesia.*

כְּעַן, *nunc.* כְּעַן, *huc usque.*

כָּעַס, *indignari, irasci,* כַּעֲסָן, *iracundus,* Prov. XV. 18. in R. Levi.

כער, כָּעוּר, מְכוּעָר, *fœdum, turpe, inquinatum.* מַעֲשִׂים מְכוֹעָרִים, *opera turpia, inhonesta.* אִשָּׁה מְכוֹעֶרֶת *mulier fœda, deformis.*

כָּפָה, *incurvare, inclinare, inflectere, invertere, inversa re aliquid legere et operire,* sicut vase inverso quid tegi solet, item *cogere, subigere, adigere.* כְּלִי כָּפוּי, *vas inversum.* כְּפוּי טוֹבָה, *supprimens beneficium, ingratus.* נִכְפֶּה, *invertens se, subactus : epilepticus ;* בָּנִים נִכְפִּים, *filii epileptici.* כִּפּוּי, *suppressio, dissimulatio.* כִּפָּה, *convexitas cœlorum, sublunaris regio.*

כָּפָר, *pagus, vicus.* כַּפְרִי, כַּפְרָנִי, *villicus, paganus.*

כָּפַר, *negare, abnegare.* כּוֹפֵר בָּעִקָּר, *abnegans fundamentum,* id est, Deum et veram religionem. Antiqua locutio. Nam et in Targum, כּוֹפֵר דְּכָפְרִין בְּעִקָּרָא, Psal. XII. 5. כּוֹפֵר בְּמַלְוֶה, *negat creditori,* scil. debitum. כְּפִירָה, *negatio :* כְּפִירַת הֶעָוֹן, שְׁתֵּי עֲוֹנוֹת, *negatio peccati, duplex peccatum est.* כַּפְרָן, *negator.*

כֵּיצַד, *quomodo?* a צדד vel צַד, *latus.*

כִּרְבֵּל, *cribrare :* כַּרְבֹּלֶת, *crista galli,* Lev. XI. 19. in R. Salom.

כרז הִכְרִיז, *proclamare, promulgare.* כָּרוֹז, *præco,* הַכְרָזָה, *promulgatio.*

כרח הִכְרִיחַ, *cogere,* הוּכְרַח, *coactus fuit, necesse habuit.* מוּכְרָח, *coactum, necessarium.* כּוֹרַח, *coactio.* עַל כָּרְחֲךָ, *per coactionem tui, invito te,* בְּעַל כָּרְחִי, *invito me.* הֶכְרְחִי, *necessarius :* הֶכְרְחִיּוֹת עֲצוּמוֹת, *necessitates validæ.*

כָּרַךְ, *involvere, involucro tegere : ligare.* תַּכְרִיךְ, *involucrum, pallium :* תַּכְרִיכִין, *involucra, vestimenta mortuorum.* תַּכְרִיכָה, *involutio : ligatio, fasciculus.* כֶּרֶךְ ,כְּרַךְ, *ligatio, ligatura :* שְׁנֵי סְפָרִים בְּכֶרֶךְ אֶחָד, *duo libri in ligatura una :* אַרְבָּעָה כְּרָכִים, *quatuor ligaturæ,* id est, volumina, partes ligatæ diversæ.

כְּרַךְ, *urbs,* plur. כְּרַכִּים, *urbes.*

כֶּרֶס, *venter, ingluvies :* כְּרֵיסָן נִבְקַעַת, *venter ipsorum fuit ruptus,* Thren. IV. 9. in R. Sal. שׁוֹר כְּרֵסְתָּן, *bos ventrosus.*

כרע הִכְרִיעַ, *depressit, prostravit : præponderavit :* item *solvit, refutavit argumentum.* הַכְרָעָה vel הַכְרַעַת, *depressio, præponderatio : solutio argumenti.*

כָּרַת, *excidere, præcidere.* מוּכְרָת, *præcisum,* id est, nomen formæ absolutæ, cujus oppositum נִסְמָךְ, *conjunctum* vel constructæ formæ, Gen. XI. 1. in Aben Esra. Et sic פעם סמוכה ופעם מוכרתת, *quandoque constructa, quandoque absoluta forma ejus est.*

כְּשֶׁ, *quum, quando,* aliis vocibus præfigitur, estque idem quod כַּאֲשֶׁר.

כשט, תַּכְשִׁיטִין, *vestes et ornamenta pretiosa muliebria.*

כ כְּשֵׁם, *sicut, quemadmodum:* servile est. Talmud. כְּשׁוּם.

כִּשֵּׁף, מְכַשֵּׁף, *maleficus, præstigiator.* כַּשְּׁפָנִית, *malefica:* plur. כַּשְּׁפָנִיּוֹת.

כָּשֵׁר, *rectus, rectum, licitum, illegitimum:* כְּשֵׁרָה, *recta,* opponitur variis illicitis et illegitimis. כַּשְׁרוּת, *rectificatio, legitimatio.*

כָּתַב, *scribere.* כְּתִיב, *scriptum,* est formæ Chaldaicæ pro כָּתוּב. Familiare Masorethis, de vocibus aliter scriptis et lectis, et ejus oppositum קְרִי, *lectum.* כָּתוּב, *scriptum, scriptura sacra.* כְּתוּבָה, *instrumentum dotale, literæ matrimoniales,* Hos. I. 10. in R. Salom. כְּתוּבִים, *libri sacræ scripturæ, hagiographi.* כַּתָּב, *scriba, notarius:* vide Thisbi Eliæ. item *Mercurius,* quia præest scribis et doctrinæ.

כַּת, *secta, cœtus, caterva, societas.*

ל

לֹא, Chaldaicè לָא, Talmudicè לָאו. item לָאו, *præceptum legis prohibitivum,* quale, non occides. Hinc sub forma plurali לָאוִין: ut, לֹא מְנוּ לָאו זֶה בִּכְלַל הַלָּאוִין, *non numerant præceptum prohibitivum in genere negativorum.* E contrariò, præcepta jubentia sive factiva vocant עֲשֵׂה, *fac,* ut dicemus suo loco.

לאך, מַלְאָךְ, *angelus:* מַלְאָכוּתִי, *angelicus.* Hinc Majemon, מְצִיאוּתָם טִבְעִית לֹא מַלְאָכוּתִית, *essentia ipsorum naturalis est, non angelica.* מְלָאכָה, *opus, ars, artificium:* מְלָאכִיּוּת, *artificiale.* דְּבָרִים מְלָאכוּתִיִּים, *res artificiales.* טִבְעִיִּים, *naturales.*

לְאַפּוּקֵי, *contrà, præter, è diverso.*

לַבְלָר, *libellarius, scriba,* apud Rabbinos, et in Targum, Esth. III. 12. et VIII. 9.

לַהַב, *flamma.* הִלְהִיב, *incendere, inflammare.* הִתְלַהֵב, *inflammari incendi.*

לָוָה, *adhærere, adjungere se,* et sic נִלְוָה. Hiphil הִלְוָה, *deduxit, comitatus est.* לִוָּה, idem. לְוָיָה, *comitatus, deductio, conductus.*

לוץ, הֵלִיץ, *irridere, deridere:* item *ornatè, oratoriè loqui, interloqui.* מֵלִיץ, *orator, rhetor, interpres linguæ.* לֵיצָנוּת, *irrisio.* הֲלָצָה, *oratio prosa.* בַּעַל הַהֲלָצָה, *rhetor, orator.* טַעַם הֲלָצִיי, *ratio rhetorica.* מְלִיצָה, *oratio, interpretatio.* מְלִיצוּת, *eloquentia.*

לַח, *virens, humens, humidum, recens.* לֵיחָה, לֵיחוּת, *humor, humiditas:* לֵיחָה סְרוּחָה, *humor fœtens:* plur. מֶזֶג הָאָדָם מוּרְכָּב מֵאַרְבַּע לֵיחוֹת *temperamentum hominis compositum est ex quatuor humoribus.* לַחְלוּחִית idem, 1 Reg. II. 28. in Kimchi. הִתְלַחְלֵחַ, *humectari, recreari, revirescere,* Job. XXXIII. 20. in R. Levi.

לחד, לְחוּד, *tantùm, tantummodo, solum, seorsim, separatum.*

הִתְלַמְּדוּת, *studium, disciplina*, Joël. II. 28. in Kimch.

לִסְטִים, לסט, *latro, sicarius, prædo.* Græcum est λῃστής. plur. לִסְטִין et לִסְטְסִין, *latrones.* לִסְטֵם, *latrocinari.* לִסְטוּת, *latrocinium, prædatio.*

לָעַס, *manducare, mandere, masticare:* שֶׁלּוֹעֵס בָּהֶן, *quibus masticat*, Joël. I. 6. in R. Sal.

לִפֵּף, *involvere:* hinc מְלַפְּפִין אֶת הַוָּלָד, *involvunt fasciis infantem*, Ezech. XVI. 4. in R. Sal. לִפּוּף, *involucrum, fasciæ.*

לָקָה, *vapulare, percuti, flagellari.* Transferunt etiam ad solem, יִהְיֶה הַגּוּף לוֹקֶה כֻּלּוֹ, *erit corpus ejus percussum totum*, id est, eclipticum, obtenebratum. לִקּוּי לִקּוּת, *percussio: eclipsis, defectus solis* vel *lunæ.* הַלְקָאָה, *percussio.* מַלְקוּת, *flagellatio*, sed specialis quædam, de qua vide præfationem in Abbreviaturas Buxtorfii.

לְשֶׁ, *eò ut: ut:* præfigitur aliis vocibus. לְשֵׁם, *propter:* לִשְׁמוֹ, *propter eum.*

לָשׁוֹן, *lingua, sermo: locutio, loquendi modus, vocabulum, vox, significatum, significatio.*

לַחֲדָא, *valdè, vehementer*, idem quod מְאֹד.

לָחַשׁ, *mussitare, susurrare, mussitando benedicere*, segnen, (*to utter a benediction,*) הלוחש על המכה, *qui mussitat super vulnus*, versegnen, (*to mutter over,*) לְחִישָׁה, לַחַשׁ, *benedictio superstitiosa, mussitatio, incantatio.*

לִכְלֵךְ, לכך, *polluere, inquinare.* מְלוּכְלָךְ, *inquinatum*, Psal. CVI. 20. in R. Sal. הִתְלַכְלֵךְ, *inquinari.* לִכְלוּךְ, *inquinatio, inquinamentum.* לְכְלוּכִית idem.

לוֹכְסָן, לכס, *obliquum, incurvum, transversum*, apud Talmudicos sæpius. אֲלַכְסוֹן, idem. בַּאֲלַכְסוֹן, *obliquè, per obliquum.* Græcum est λοξός.

לוּלָב, ללב, *ramus, spatula palmæ.*

לָמַד, *discere.* הִתְלַמֵּד, *studere;* הִתְלַמֵּד בִּמְלֶאכֶת הַהִגָּיוֹן, *studet in arte logica.* לִמּוּדִי, *discibilis, doctrinalis:* plur. לִמּוּדִיּוֹת, *doctrinalia, scientiæ, artes.* הָכְמוֹת לִמּוּדִיּוֹת, *artes disciplinales, scientiæ doctrinales.* תַּלְמוּד, *doctrina, doctrinale,* liber complectens universum jus, et omnem scientiam Judæorum. תַּלְמוּד לוֹמַר, *doctrina vult dicere, doctrinæ mens est.*

מ

מָה, מָאי, מָא, *quæ, quod* vel *quid.* לָמָּא, *quorsum, ad quid, quare?* item *nihil, nihilum.* כִּלְמָא, *quasi nihil, ferè.* דִּלְמָא, *ut ne, ut non, ne fortè, fortassis.* לְלָמָא, *in nihilum.* מָהוּ, *quid illud est?* מָהוּת, *quidditas.*

בְּמָה, *in quantum, quatenus, in eo, in quo, de eo:* בְּאוֹמָן מָה, *modo quodam.* בְּפֵרוּשׁ מָה, *per explicationem aliquam.*

מְאֹד, *valdè.* מְאֹדִי, *validum, firmum*, in libro More: עִנְיָנִים הַמְּקֹרִים

אֵינָם תְּמִידִים וְלֹא מְאוּדָיִים, *res accidentariæ non sunt perpetuæ neque validæ.*

מָאִם, *quid si;* ex מָה sive מָא et אִם: inde *fortassis, fortè, si fortassis.*

מַגָּן, *frustra,* בְּמַגָּן, *gratis.*

מָדַד, *metiri, mensurari.* מְדִידָה, מְדִידוּת, *mensuratio:* מִדָּה, *mensura, dimensio: proprietas, conditio, affectio mensurata, mos, consuetudo:* מִדּוֹת טוֹבוֹת, *mores boni:* סֵפֶר הַמִּדּוֹת, *liber morum,* id est, ethicus, quomodo Aristotelis libros appellant: מַעֲמִיד עַל מִדּוֹתָיו, *insistit proprietatibus, affectibus suis.*

מְדַעַם, *quicquam, aliquid:* שׁוּם מְדַעַם, *aliquid omnino,* Esth. VI. 3. לָא מְדַעַם, *nihil omnino.* Syri contractè pro hoc dicunt מֶדֶם, et Talmudici מִידֵי: כָּל מְדַעַם, *quodcunque,* Num. XXXI. 23.

מָה, *quid.* מָהוּת, *quidditas.*

מָהַל, *circumcidit.* מוֹהֵל, *circumcisor, abscindens præputium.*

מֵהֶם, *ex illis: quidam.* Repetitum; *partim.* Sic מִמֶּנּוּ.

מוּךְ, *tenue, molle, lene esse.* מוּכִין, *mollia.* נָמוּךְ, *depressus, declivis.* נְמִיכוּת, *submissio, depressio.* נְמִיכוּת הַקּוֹל, *submissio vocis.*

מוּל, *circumcidere, præcidere præputium.* מִילָה, *circumcisio.* בְּרִית מִילָה, *fœdus circumcisionis.* בַּעַל בְּרִית, *dominus circumcisionis, susceptor infantis circumcidendi.*

מוּר, הֵמִיר, *mutare.* מוּמָר, *mutatus, apostata qui veram religionem mutavit.* תְּמוּרָה, *vicissitudo, permutatio: pro, vice: contrarium, oppositum.*

מוּת, *mori.* מוֹת, מֵת, *mortuus.* מִיתָה, מִיתוּת, *mors.*

מָזַג, *miscere, temperare, infundere.* יַיִן מָזוּג, *vinum temperatum.* מוֹזְגִין לוֹ כּוֹס שֵׁנִי, *infundunt ipsi poculum secundum.* נִמְזַג, *misceri.* אֲוִיר מְמוּזָג, *aër temperatus.* מֶזֶג, *mixtio, potus infusus: temperamentum corporis ex quatuor qualitatibus.* מְזִיגָה, *mixtio, infusio.* מָזוֹג, מְזוֹגָא, *pincerna.*

מָחַל, *condonare, remittere, ignoscere.* מוֹחֵל, *condonans, propitius.* מוֹחֲלָן, *condonator.* מְחִילָה, *remissio, condonatio.*

מָחַק, *radere, eradere, delere, expungere.* נִמְחַק, *eradi, deleri.* מִדּוֹת מְחוּקוֹת, *mensuræ rasæ.* מֶחֶק, *rasio, expunctio.* מְחִיקָה, idem. מוֹחֵק, *hostorium, lignum rasorium frumenti.*

מְטוּ, מְטוּתָא, vide in litera ב: nam absque ea non usurpatur.

מְטָטְרוֹן, *Metatron.* Nomen angeli, qui Gen. V. 22. in Jonathane vocatur סַפְרָא רַבָּא, *archicancellarius cœlestis.*

מטל, מְטוּל, אַמְטוּל, אַמְטוּלָא, *propter, pro.* Sequente דְּ vel דִּי, *propterea quòd, eò quòd, quoniam, quia.* Sequente הֵיכְנָא, *propterea, quare, quamobrem.* מְטוּל כֵּן, *idcirco.*

מטר, מַטְרוֹנָא, מַטְרוֹנִית, *matrona.*

מִידֵי, *quicquam: causâ, propterea quòd,* Talm. cum negatione, *nihil, nullus.*

מִיל, *milliare:* plur. מִילִין, *milliaria.*

מִין, *species: hæreticus,* qui et מִינָאי: plural. מִינִים, *hæretici,* qua voce sæpè Christianos intelligunt. מִינוּת, *hæresis.* מִין אַחֲרוֹן, *species*

infima, specialissima: מִין אֶמְצָעִי, *species media,* id est, subalterna. צוּרָה הַמִּינִית, *forma specifica:* plur. צוּרוֹת מִינִיּוֹת, *formæ specificæ.*

מכס, מוֹכֵס, *publicanus, telonarius.*

מלל, *loqui, dicere.* מִלָּה, *dictio, vocabulum,* et synecdochicè, *vox indeclinabilis,* quæ et מִלַּת הַטַּעַם, *vox gustus* dicitur, quia vocis declinabilis condimentum est.

ממח, מוּמְחֶה, *probatus, exploratus, expertus:* רוֹפֵא מוּמְחֶה, *medicus probatus.* Auctor Aruch ponit radicem מָחָה.

מִמֵּילָא, *a seipso,* id est, מֵאֵלָיו. Sic מִמֵּילֵיהֶם, *a seipsis,* pro מֵאֲלֵיהֶם, Talm.

ממון, מָמוֹן, *opes, divitiæ, facultates, substantia.* יש אדם חביב ממונו על נפשו, *quibusdam hominibus chariores sunt opes corpore suo.*

מַמָּשׁ, *aliquid, quicquam; solidum, substantiale:* legitur et in Targum Hieros. Deut. XXXII. 17. et Jonathan pro eo habet מַדַּעַם quod antè explicatum est. אֵין בּוֹ מַמָּשׁ, *nihil in eo est solidi* vel *certi.* מַמְשׁוּת, idem.

מִן, *a, ex.* Sæpè inservit allegationibus locorum. Scripturæ, *ex,* scil. loco vel locutione sequenti. מִנַּיִן, *unde?* vide אַיִן.

מָנַע, *prohibere.* נִמְנַע, *prohiberi:* הוּא מִן הַנִּמְנָע, *illud est de prohibito,* id est, impossibili, impossibile est. מְנִיעָה, *prohibitio.* מוּנָעִים, *impossibilia.* מוֹנְעִים, *impedimenta.*

מְנָת, hinc cum præpositione, עַל מְנָת, *hoc pacto, hac lege, ea conditione, propterea ut.*

מָסַר, *tradere,* veluti de manu in manum: item *prodere.* מוֹסֵר, *proditor;* plural. מוֹסְרוֹת, *proditores.* מָסוֹרֶת, *traditio.* Sic vocant etiam notas grammaticas et criticas circa textum Biblicum.

מָעָה, *obolus:* מְעָה vel מָעָה, *pecunia,* מָעוֹת, *pecuniæ, denarii.*

מְעַט, *parum.* מִיעוּט, *paucitas.* עַל מְעַט, *paucies, rarò.*

מַפָּה, *mappa, mantile.*

מוֹפֵת, vide in נפת.

מָצָא, *invenire:* item *posse,* apud Talmudicos. נִמְצָא, *existens, ens: præsens.* הוּא לֹא בְּנִמְצָא, *illud non est in existentia,* id est, non existit vel invenitur ampliùs. נִמְצָאִים הַתַּחְתּוֹנִים, *entia inferiora.* מָצוּי, *existens, præsens:* מָעוֹת מְצוּיוֹת, *pecuniæ præsentes.* מְצִיאוּת, *existentia, entitas, substantia:* יֵשׁוּת וּמְצִיאוּת הָאֲמִתִּי, *essentia et substantia vera,* Proverb. VIII. 14. in Kafvenaki. תַּמְצִית, *substantiæ.* הַמְצָאָה, *inventio.*

מצע, אֶמְצַע, *medium.* מְצִיעוּת, *medietas.* אֶמְצָעִי, *mediator.* מִיצוּעַ, *medium, medietas, mediatio, centrum.*

מֶקַח, *acceptio, emptio.* Est à לקח et loquuntur sic Rabbini pro מִקַּח: hinc מֶקַח וּמִמְכָּר, *emptio et venditio.*

מר, מָרָא, מָרֵי, *dominus,* vox Babylonica. Interponunt et א, ut מָארֵי. Inde מָארֵי עָלְמָא, *Dominus mundi,* Ex. XII. 11. in Jonathane. fœminin. מָרַת בֵּיתָא, *hera domestica.* מָרָן, *dominus.* מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא, *Dominus qui in cœlis,* id est, cœlestis Deus: pl. מָרָנָן.

מַרְחֶשְׁוָן, *October mensis:* interdum חֶשְׁוָן.

מֶרְכָּז, vide in רכז.

מָשַׁךְ, *trahere.* נִמְשַׁךְ, *trahi, sequi.* מְשִׁיכָה, *consecutio, tractio.*

מָתָא, *urbs, civitas.* Scribunt et מַתָּא.

מָתַי, *quando?* categoria logica.

מָתַן, הִמְתִּין, *exspectavit.* מְתִינוּת, *exspectatio.* בִּמְתִינוּת, *pedetentim.* הַמְתָּנָה, *exspectatio, mora,* cujus oppositum מְהִירוּת, *festinatio,* ut Prov. VIII. 14. in Kafvenaki.

נ

נָאֶה, *pulchrum, decorum, decens, elegans:* דּוֹרוֹן נָאֶה, *donum pulchrum.* נָאָה, *pulchra.* נָאוֹת, idem: plur. נָאוֹתִים, *pulchri.* נוֹי, *pulchritudo.* סִבּוֹת נְאוֹתוֹת, *causæ pulchræ.*

נָבוּב, *cavum, concavum.*

נָבַל, *stultè, turpiter agere* vel *dicere.* נִבּוּל, *turpitudo, obscœnitas.* נִבּוּל פֶּה, *obscœnitas oris, os obscœnum.* נַבְלוּת, *turpitudo.*

נָגַב, אִתְנְגִיב, *arescere, exarescere.* מְנוּגָּב, *arefactus.* מְנַגֵּב, *arefaciens, exsiccans.*

נֶגֶד, *contra:* מִשְׁפָּטִים נֶגְדִּיִּים, *propositiones contrariæ* vel *oppositæ.* הִתְנַגְּדוּת, *oppositio, contrarietas.* כְּנֶגֶד, *respectu, pro, contra.*

נגד, הִגִּיד, *enarrare, annunciare.* הַגָּדָה, *historia, enarratio:* הגדה של פסח, *historia paschatis.* אַגָּדָה, *discursus narrationis varius.*

נָגַהּ, *lucere, splendere.* נֹגַהּ, *splendor: Venus planeta.* הִגִּיהַּ, *illustrare: emendare, corrigere libros.* מַגִּיהַּ, *corrector librorum.* סֵפֶר מוּגָּה, *liber correctus.* הַגָּהָה, *correctio:* item *observatio, annotatio, animadversio marginalis* in vocem vel locutionem aliquam.

נִגֵּן, *pulsare fides, psallere.* נְגִינָה, *pulsatio, concentus, accentus grammaticus, musicæ index.* נִגּוּן, *melodia, harmonia, musica.* כְּלֵי נִגּוּן, *instrumentum musicum.* מְנַגֵּן, *psaltes.*

נָדַד, *vagari:* פּוֹעַל נוֹדֵד, verbum transitivum, quod et יוֹצֵא, *egrediens,* vocant.

נָדָה, *amovere, removere, separare.* מְנוּדָּה *separatio, excommunicatio.* נִדּוּי *excommunicatus.* מְנַדֶּה, *excommunicans.*

נָדָן, פַּדוּנְיָא, *dos sponsæ,* quam marito tempore nuptiarum affert: R. Salom. Gen. XXXI. 15.

נָהַג, *solere, in more habere, assuescere.* הִנְהִיג, *assuefacere, gubernare, regere, ducere,* מִתְנַהֵג, *usitatus; assuefactus, exercitatus.* מִנְהָג, הַנְהָגָה, *ritus, mos, consuetudo:* סֵפֶר מִנְהָגִים, *liber rituum, ritualis, ecclesiasticus, breviarium,* ut vocant. מַנְהִיג, *gubernator, dux, rector.*

נוּחַ, *quiescere.* נִיחַ, נִיחָה, *quies, requies.* לְנִיחָה, *quietè, leniter, tranquillè.* בְּנִיחוּת, idem. נוֹחַ, *tranquillum, facile,* unde דָּבָר שֶׁנּוֹחַ לִדְלֹק, *res quæ facilè incendi potest,* Ies. XXXIII. 11. in R. Salomone. נוֹחַ

לוֹ לְאָדָם, *expedit homini*, melius est ipsi, ut hoc agat, quàm, etc.

נָוַל, *inquinare, conspurcare, fœdare.* מְנֻוָּל, *fœdum, turpe, abominabile.* נִוּוּל *fœditas, turpitudo,* Thren. IV. 9. in Rab. Sal. נְוָלָה, idem.

נוּם, *dormitare, dormiturire.* מְנַמְנֵם מִתְנַמְנֵם, *dormituriens.*

נוּעַ, *moveri.* מִתְנוֹעֵעַ, *mobile:* בִּלְתִּי מִתְנוֹעֵעַ, *immobile.* הַמֵּנִיעַ, *movens, motor.* אוֹת מוּנַעַת, *litera mota,* quæ pronuntiatur. הֲנָעָה, תְּנוּעָה, *motio: vocalis,* apud gram. quia movet literam per pronunciationem.

נזל, מַזָּל, *sidus, signum cœleste:* אוֹפַן הַמַּזָּלוֹת, *circulus signorum, zodiacus.* מַזָּל, *fortuna.*

נָזַף, *increpare, objurgare.* נָזוּף, *reprehensibilis.* נְזִיפָה, *increpatio, objurgatio.*

נָזַק, *nocere, lædere, damnum inferre.* אִתְנַזַּק, *lædi, damnum pati.* הַמַּזִּיק, *qui lædit, damnum inferens.* מַזִּיקִין, *dæmones.* הַנִּזָּק, *damno affectus:* נֶזֶק, *damnum.* הֶיזֵּק, idem.

נחץ נָחוּץ, *urgens, acceleratum:* נְחִיצָה, *acceleratio, festinatio:* בִּנְחִיצָה *festinanter, velociter.*

נָטָה, *inclinare.* נְטִיָּה, *inclinatio: declinatio,* ut est נְטִיַּת הַשֵּׁמוֹת, *declinatio nominum:* שֵׁם הַנּוֹטֶה, *nomen inclinans se, obliquum, obliqui casus,* cujus oppositum שֵׁם הַיָּשָׁר, *nomen rectum.*

נָטַל, *capere, accipere: elevare, tollere, auferre:* de manibus, *lavare,* quia speciali ceremoniâ elevationis illud fit, Hiphil: ut יַטִּיל יָדָיו, *lavabit manus suas.* טוֹל קוֹרָה מִבֵּין עֵינֶיךָ, *tolle trabem e medio oculorum tuorum.* נְטִילָה, *elevatio:* נְטִילַת יָדַיִם, *lotio manuum.*

נָטַף, *stillare.* טִפָּה, *stilla, gutta:* vide טוף.

נטר, נוֹטָרִין, *notarii.* נוֹטָרִיקוֹן, *notaricum,* genus scriptionis, quo certæ vocis literæ singulæ, totidem alias diversas dictiones denotant. Vide Abbreviaturas Buxtorfii.

נְיָר, *charta, papyrus:* נְיָר וּדְיוֹ, *charta et atramentum.*

נָכָה, הִכָּה, *percutere:* מְנַכִּין לוֹ מִן הַמָּעוֹת, *decutiunt ipsi de pecuniis,* id est, detrahunt, subtrahunt, deminuunt. Sic Germani in sensu simili abschlagen, *(to strike off, to diminish.)* הַכָּאָה, *percussio: multiplicatio arithmetica.*

נֹכַח, *coram: persona secunda* gram. נוֹכָחִי, *præsens.*

נָכַר, *agnoscere.* הַכֵּר, הַכָּרָה, *discretio, dijudicatio.*

נָמֵי, *etiam.*

נמך, נָמוּךְ, *depressus, declivis.* מָקוֹם נָמוּךְ, *locus declivis.* רוּחַ נְמוּכָה, *spiritus, animus depressus* לְהַגְבִּיהַּ וּלְהַנְמִיךְ, *ad attollendum* vel *deprimendum* scil. vocem, Amos VI. 5. in R. Salomone. נְמִיכוּת, *depressio, submissio:* נְמִיכוּת הַקּוֹל, *submissio vocis.*

נמס, נִימוּס, *lex, mos, consuetudo.* est Græcum νόμος. plur. נִימוּסִין, *leges, statuta.* דָּת טִבְעִית וְנִימוּסִית, *jus naturale et legale* seu *civile.*

נמף, נִמְפֵי, *nympha, sponsa.* est Græcorum νύμφη, et legitur, Cant. IV. 12. in Targum. Scribunt etiam נִנְפֵי.

נמק, נִמּוּקִים, *observationes, animadversiones, annotationes marginales* ad auctorem aliquem.

נָמֵר, *pardus, cujus pellis variegata.* מְנוּמָּר בְּשֶׁבַע גְּוָנִים, *variegatum septem coloribus.*

נָנָס, *pumilio, pygmæus :* אֲנָשִׁים נְנָסִים, *homines pumiliones, mensuræ cubitalis,* Kimchi Ezech. XXVII. 11. et R. Sal. ibid.

ננף, נְנָפִי, ut antè in נמף.

נִסָּה, *tentare, experiri.* נִסָּיוֹן, *experientia, tentatio, probatio :* plural. נִסְיוֹנוֹת.

נָסַח, *evellere, eruere, transferre.* נוּסְחָא, *exemplar libri* vel *scripti :* plural. נוּסְחָאוֹת, *exemplaria.* הִסִּיחַ vel הִסֵּחַ, *transtulit, evulsit.*

נסך, מַסֶּכֶת, מַסֶּכְתָּא, *tractatus absolutus, pars, volumen libri.* sic vocantur libri Talmudici singuli.

נסן, נִיסָן, *Martius mensis.*

נָסַר, *incidere, secare.* נֶסֶר, *asser, tabula.* נְסוֹרֶת, *fragmentum, frustum, festuca.*

נָפַק, *egredi, exire.* אַפֵּיק, *produxit, protulit.* מַפִּיק, *proferens :* hinc Mappik, punctum grammaticale, docens literam suam pronunciandam. נָפֵק בַּר, *egrediens forâs,* scil. scortandi causâ, *scortator :* נַפְקַת בָּרָא, *scortum, meretrix vaga.* בֵּית נַפְקַת בָּרָא, *lupanar.* נַפְקוּתָא, *consequentia.* נָפְקָא מִנֵּיהּ, *egreditur, sequitur inde.*

נֶפֶשׁ, *anima : corpus, ipse, ipsemet :* בְּנַפְשׁוֹ, *per se ipse,* בַּעַל הַנֶּפֶשׁ, *animatum.* כֹּחוֹת נַפְשִׁיּוֹת, *facultates animales.* דִּינֵי נְפָשׁוֹת, *judicia corporum,* id est, capitalia, criminalia, quibus opponuntur דִּינֵי מָמוֹנוֹת, *judicia pecuniaria,* quæ bona tantùm spectant, 2 Sam. XXV. 13. in Kimchi.

נֵצַח, *æternitas, æternum.* נִצְחִי, *æternus :* חַיִּים נִצְחִיִּים, *vita æterna.* נִצּוּחַ, *victoria.* סֵפֶר הַנִּצּוּחַ, *liber topicorum,* in Aristotele : טַעֲנוֹת נִצּוּחִיּוֹת, *rationes probabiles,* quibus opponuntur מוֹפְתִיּוֹת, *demonstrativæ.*

נָצַל, *evadere, eripere se.* הִתְנַצְּלוּת, *ereptio sui, defensio, excusatio.* הִתְנַצֵּל, *excusare, defendere se* per refutationem et remotionem contrariorum, ex Exod. XXXIII. 6.

נצץ, נִיצוּץ, *scintillatio, radiatio :* נִיצוּץ הַחַמָּה, *radiatio solis, radii solares.*

נצר, נוֹצְרִי, *Nazarenus,* יֵשׁוּעַ הַנּוֹצְרִי, *Jesus Nazarenus.* הַנּוֹצְרִים, *Christiani.* Hinc in R. Gedalia, הַיְּהוּדִים שֶׁנִּתְנַצְּרוּ, *Judæi qui Christiani facti sunt.*

נָקַב, *perforare.* נְקָבִים, *foramina, meatus.* Hinc צָרִיךְ לִנְקָבָיו, *opus habet meatus suos,* scil. laxare : אַל יַשְׁהֶה אָדָם נְקָבָיו, *ne quis remoretur meatus suos.* Periphrasi honesta dicuntur hæc de evacuatione alvi. Et quidem נְקָבִים גְּדוֹלִים, *de alvo :* נְקָבִים קְטַנִּים, *de urina.* נְקֵבָה *fœmina :* לָשׁוֹן נְקֵבָה, *vocabulum fœmininum.*

נָקַד, *punctare.* מְנוּקָּד, *punctatum.* נַקְדָן, *punctator.* נִקּוּד, *punctatio.*

נָקַר, *effodere : inquirere.* נִקּוּר, *effossio, inquisitio.*

נָשָׂא, *ferre, portare.* נוֹשֵׂא, *subjectum,* נָשׂוּא, *prædicatum, adjunctum* apud logicos. Hinc תַּהֲפוּכוֹת לֹא יַעַמְדוּ בְּנוֹשֵׂא אֶחָד, *contraria non subsistunt in eodem subjecto,* Prov. VIII. 13. in Aben Esra. נְשׂוּא פָנִים, *honorabilis, elati vultus.* הִשִּׂיא,

nuptui dedit, elocavit filiam, quasi ferre fecit. נָשׂוּי, *portatus, uxoratus,* cujus oppositum פָּנוּי, *cœlebs, otiosus.* מַשָּׂא, *onus, acceptum :* מַשָּׂא וּמַתָּן *acceptum et datum, creditum et debitum.*

נשג, הִשִּׂיג, *assequi, attingere, apprehendere:* מַשִּׂיגִים, *eventa, accidentia :* חָכְמָה הַמּוּשָּׂגָה, *sapientia acquisita.* הַשָּׂגוֹת, *apprehensiones :* הַשָּׂגוֹת הַחוּשִׁיּוֹת, *apprehensiones sensibiles,* Prov. V. 13. in R. Levi.

נָתַח, *dissecare, dividere.* נִתּוּחַ, *dissectio :* נִתּוּחַ אֵבָרִים, *dissectio membrorum, anatomia.*

נָתַךְ, *fundere.* מַתָּכוֹת, *fusilia : mineralia, metalla.*

נָתַן, *dare.* מַתָּן, *datum,* ut paulò antè in נשה positum. נְתִינָה, *datio.*

נתר, הִתִּיר, *solvit, expedivit : licitum reddidit, permisit, concessit.* מוּתָּר, *licitum, permissum, concessum.* הֶיתֵּר, idem, cujus oppositum, אָסוּר, *prohibitum.*

ס

סָבַב, *circuire, circumdare.* סִבָּה, *causa,* מְסוּבָּב, *causatum,* id est, effectum: hinc בְּסוּר הַסִּבָּה יָסוּר הַמְּסוּבָּב, *sublatâ causâ, tollitur effectum,* Proverb. XXII. 11. in Kafvenaki. סִבָּה רִאשׁוֹנָה, *causa prima,* id est, Deus, qui etiam vocatur סִבַּת הַסִּבּוֹת, *causa causarum :* סִבָּה חוֹמְרִית, *causa materialis,* צוּרִית, *formalis,* פּוֹעֶלֶת, *efficiens,* תַּכְלִית, *finalis.* מְסִבָּה, *ambitus, circuitus.* סִבּוּבִי, *circularis :* כִּי תְנוּעַת הַגַּלְגַּלִּים הַסִּבּוּבִית, *nam motus orbium cœlestium circularis est,* Prov. VIII. 28. Kafvenaki.

סבט, סַבַּטְיוֹן, *sabbathinum flumen,* de quo bellè fabulantur Rabbini.

סָבַל, סַבְלָן, *portare, bajulare.* סַבָּל, *bajulus.* סַבְלוֹנוֹת, *paraphernalia,* dona sponsi quæ sponsæ suæ affert tempore nuptiarum.

סָבַר, *putare, opinari, existimare.* סְבָרָה, *opinio.* סְבַר, סֵבֶר, *aspectus :* מַרְאָה סֵבֶר אַפִּין יָפוֹת לַחֲבֵרוֹ, *ostendit aspectum vultus sereni socio suo.* סְבִיר אַפִּין, *honorabilis, spectabilis.* סָבוּר, *persuasus, opinione imbutus.* סָבוּר הָיִיתִי, *opinatus sum.*

סְגַל, *lucrari, proprium sibi facere, proprietatis jure acquirere,* מִסְגָּל, *lucrum,* סְגוּלָּה, *proprietas, proprium, proprium logicum, propria ac peculiaris conditio :* שֵׁם סְגוּלָּה, *nomen proprietatis* sive *proprium,* veluti גָּעָה סְגוּלָּה לְשׁוֹר, *mugire, est proprium boum :* צְחוֹק סְגוּלָּה לְאָדָם, *risus, proprium hominis.*

סֶדֶן, *polus :* סֶדֶן הַצְּפוֹנִי, *polus borealis, septentrionalis, arcticus :* סֶדֶן הַדְּרוֹמִי, *polus meridionalis, antarcticus,* Amos V. 8. in Aben Esra.

סֵדֶר, סִדֵּר, *ordinare, disponere.* סִדּוּר, *ordo, ordinatio, series, dispositio.* סוּדָר, *sudarium, linteum, velamen.* סָדוּר, *ordinatum.* סִדְרָא, *sectio legis.*

סוב, *senescere:* סִיבָא, סִיב, *senex.* סִיבוּתָא, סִיבוּ, *senectus.*

סוּג, *genus logicum prædicabile:* סוּג הָעֶלְיוֹן, *genus generalissimum.* סוּג אֶמְצָעִי, *genus subalternum.* item סוּג, *sepire.* סִיג, *sepes.* סוּגְיָה, *ordo, usus, consuetudo,* Psalm. CIV. 30. in Kimchi.

סוּם, סַיֵּים, *finire, complere, absolvere.* סִיּוּם, *finis, complementum.*

סוֹן, סִיוָן, *Maius mensis.*

סוּס, *equus:* סוּסְיוֹת, *equæ,* Esth. VIII. 10. in Ab. Esra.

סוּר, Hiphil הֵסִיר, *auferre, subtrahere,* cujus oppositum הוֹסִיף, *addere:* הֲסָרָה, *subtractio,* תּוֹסֶפֶת, *additio,* in arithmeticis.

סָחַט, *exprimere succum* aut *humorem.* הַזּוֹחֵט זֵיתִים, *exprimens olivas.* סְחִיטָה, *expressio.*

סָטַן, *adversari.* סָטָן, *adversarius, Satan, spiritus malignus.*

סָטַר, *demoliri, destruere: alapam impingere.* סְטַר, *latus:* בִּסְטַר, *in latere, juxta, prope.*

סַיִף, *gladius, sica, ensis.*

סַיַּע, *juvare.* סִיעְתָא, סִיעָא, *auxilium:* בְּסִיעֲתָא דִשְׁמַיָּא, *auxilio cœlorum,* id est, Dei.

סַךְ, *summa, numerus consummatus;* סַךְ הַכֹּל, *summa numeri.* סַךְ הַחֶשְׁבּוֹן, *summa summarum:* סַךְ הַמָּעוֹת, *summa pecuniæ.*

סָכַם, *numerare, computare, supputare.* סְכוּם, *numerus, summa numerata.* הִסְכִּים, *consentire, convenire.* מַסְכִּים, *consentiens, conformis.* מוּסְכָּם, *consensus, id de quo convenit, transactum:* שֵׁמוֹת הַמּוּסְכָּמִים, *nomina univoca, synonima:* הַסְכָּמָה, *convenientia, univocatio.*

סכן, נִסְכַּן, *periclitari, in periculo esse.* מְסוּכָּן, *periculosus, in periculo constitutus:* בְּהֵמָה מְסוּכֶּנֶת, *jumentum periclitans.* סַכָּנָה, *periculum.*

סִכֵּן, *depauperare.* מִסְכֵּן, *pauper.* מִסְכֵּנוּת, *paupertas.* הִתְמַסְכֵּן, *depauperari,* quod verbum ex nomine præcedenti formatum: כָּל הָעוֹסֵק בְּבִנְיָן הִתְמַסְכֵּן, *qui occupatus est ædificiis exstruendis, pauper fit.* Legitur et Ps. XCVII. 7.

סַכִּין, *culter:* unde סַכִּין בְּיַד שׁוֹטֶה סַכָּנָה, *culter in manu stulti, periculum est.*

סכר, נִסְכַּר, *obthurari.* אַסְכָּרָה, *angina, obthuratio fistulæ gutturis.*

סָלַד, *æstuare, ardere: contrahi, corrugari ex ardore. Orare, precari.*

סָלַח, *condonare.* סְלִיחָה, *condonatio:* סְלִיחוֹת, *præcationes pro remissione peccatorum.*

סלן, סִלּוֹן, *fistula,* unde aqua fontana effluit.

סִלֵּק, *removere.* סִלּוּק, *remotio.* סְלִיק, *finitus, absolutus:* quomodo in fine librorum scribere solent. Hinc סִלּוּק accentus, versum quemque finiens. כְּשֶׁיִּסּוּלַּק אֶחָד מֵהֶם יִסּוּלַּק אַחֵר *sublato uno ipsorum, tollitur alterum.*

סַם, *aroma,* in bonum: *venenum,* in malum: סַם הַמָּוֶת, *aroma mortis, venenum lethale.* סַמִּים, *aromata.*

סַמְבַּטְיוֹן, *Sambation,* fluvius, qui et סַבַּטְיוֹן, de quo suprà.

סָמַךְ, *niti, inniti, incumbere:* סָמוּךְ, *vicinum, conjunctum: nomen constructum, syntacticum.* נִסְמָךְ, idem.

סֶמֶךְ, *sustentatio, fulcrum: probatio.* אַסְמַכְתָּא, idem. סְמִיכָה, idem: item *impositio manuum, χειροθεσία,* quâ creabantur ad Rabbinatum. סוֹמֵךְ, *χειροθέτης, manus imponens, promotor.* נִסְמָךְ, *promotus:* סָמוּךְ, *licentiatus, rabbinatui proximus.* סְמִיכוּת, *regimen, constructio, forma nominis constructa:* apud grammaticos: *relatio, categoria logica.*

סַמֵּן, *signare, insignire.* סִימָן, *signum, σημεῖον, sectio, caput, paragraphus.*

סמר, סְמַרְטוּט, *frustum panni* aut *vestis tritæ.*

סנג. סָנֵיגוֹר, *συνήγορος, advocatus, procurator.* סָנֵיגוֹרְיָא, *συνηγορία, defensio, patrocinium.* Oppositum ejus קָטֵיגוֹר, vide illic.

סנד, סַנְדָּל, *calceus, calceamentum.* סַנְדְּלָר, *calcearius, sutor,* quomodo Rabbi quidam celebris fuit appellatus.

סַנְדָּק, *susceptor pueri in circumcisione, compater,* synecdochicè etiam vocatur בַּעַל בְּרִית, *confœderatus.*

סַנְהֶדְרִין, *Συνέδριον, Sanhedrin,* senatus magnus Hebræorum, senatores prætorii magni Hierosolymitani septuaginta judicum.

סָפַג, *sugere, sorbere.* סְפוֹג, אִסְפּוֹגָא, *spongia:* נִסְתַּפֵּג, *abstergere se,* propriè spongiâ.

ספן, סְפִינָה, *navis.* סַפָּן, *nauta: artifex navis.*

ספק, הִסְפִּיק, *sufficere, sufficiens esse.* סִפּוּק, *sufficientia,* סִבָּה מְסַפֶּקֶת, *causa efficiens:* שֵׁם הַמְסוּפָּק, *nomen analogum.* הִסְתַּפְּקוּת, *sufficientia.*

סָפֵק, *dubium:* adverbialiter, *fortasse.* הִסְתַּפֵּק, *in dubio esse.* סְפֵקוּת, *dubitatio.* שֵׁם מִסְתַּפֵּק, *nomen amphibolon,* מְסוּפָּק, *dubius.*

סַפֵּר, *tondere, radere.* סַפָּר, *tonsor.* מִסְפָּרַיִם תִּסְפּוֹרִין, *forfices.* תִּסְפֹּרֶת, *rasura, rasio.* מַסְפֵּר, *novacula.*

סִפֵּר, *narrare.* סִפּוּר, *narratio: prædicatio logica:* סִפּוּרִים, *prædicationes, historiæ.*

סָרַב, *rebellare.* סַרְבָן, *rebellis.* סַרְבָנוּת, *rebellio.* סִירוּב, idem, unde illud Rabbinorum: הָרָצוֹן וְהַסִּירוּב הֵם שְׁנֵי קְטָבִים שֶׁכָּל הַפְּעוּלּוֹת סוֹבְבוֹת עֲלֵיהֶן, *voluntas et noluntas* sive *rebellio, sunt duo poli, circa quos vertuntur omnes actiones.*

סַרְגֵּל, *lineare, lineas ducere:* מְסַרְגְּלִין אֶת הַסְּפָרִים, *lineant libros.* מְסוּרְגָּל, *lineatum.*

סרח, נִסְרַח, סָרַח, *fœtere, computrescere.* הִסְרִיחַ, *fœtidum reddidit.* טִפָּה סְרוּחָה, *gutta fœtida.* סִרְחוֹן, *fœtor.*

סָרַח, *rebellare.* סוֹרְחָן, *rebellio, contumacia: rebellis.*

סרט. סַרְטָן, *cancer,* signum cœleste.

סָרַס, *castrare: exstirpare.* מִקְרָא מְסוֹרָס, *lectio, textus exstirpatus,* id est, transpositus, inversus: aut qui per parenthesin interruptus est, Esr. VII. 6. in Aben Esra. סֵירוּס, *transpositio verborum, hysterologia: parenthesis, intersectio sententiæ.* סְרִיסוּת, *castratio.*

סָרַק, *pectinare.* מַסְרֵק, *pecten,* unde הָיוּ סוֹרְקִין אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמַסְרֵק הַבַּרְזֶל, *fuerunt pectinantes carnem suam pectine ferreo.* סְרִק, *sterile, vacuum fructu:* אִילָנֵי סְרָק, *arbores steriles,* Ies. XLI. 19. in R. Sal.

סְתָו, *hyems:* סְתָוִי vel סְתָוְנִי, *hybernus:* עֲנָבִים סְתָוְנִיּוֹת, *uvæ hybernæ, labruscæ.*

סתם בִּסְתָם, *absolutè, simpliciter:* מִשְׁפָּטִים סְתָמִים, *propositiones absolutæ, indefinitæ.* סְתָמָה, *antonomasia.*

סתר סָתַר, *latêre,* נִסְתָּר persona tertia in verbis: נִסְתָּרִים pronomina tertiæ personæ, quia ea absens dicitur, ideoque quasi latens. סֵתֶר, *latebra:* בֵּית הַסְּתָרִים, *locus secretus.*

סָתַר, *repugnare:* דְּבָרָיו סוֹתְרִים דִּבְרֵי תוֹרָה, *verba ejus repugnant verbis legis,* Dan. V. 12. in Aben Esra, דְּבָרָיו סוֹתְרִים זוֹ אֶת זוֹ, *verba ejus repugnant sibi invicem,* Proverb. VIII. 7. in Kafvenaki. סְתִירָה, *repugnantia, contrarietas,* ibidem.

ע

עבד עֲבוֹדָה, *cultus.* עֲבוֹדָה זָרָה, *cultus alienus,* id est, *idololatricus, idololatria, idolum.* כְּדִי עֲבַד, *postquam ita factum est.*

עָבֶה, *densum, opacum, crassum.*

עָבַר, *transire, præterire.* עָבָר præteritum tempus, apud grammat. עוֹבֵר verbum transitivum, quod etiam יוֹצֵא vocant. עֲבֵירָה, *transgressio.* עֲבַרְיָנִים, *transgressores.* הַעֲבָרָה, *transitus, translatio,* דֶּרֶךְ הַעֲבָרָה, *translatè, metaphoricè.* עִבֵּר, *impregnavit,* Hebraicè, Job. XXI. 10. אִשָּׁה מְעוּבֶּרֶת, *mulier imprægnata.* מִתְעַבֶּרֶת, idem. עוֹבֵר, *fœtus in utero, embrio.* עִבֵּר, *intercalare.* עִבּוּר, *embolismus, intercalatio.* שָׁנָה מְעוּבֶּרֶת *annus intercalaris, embolismicus.*

עגל עִגּוּל, *circulus:* עִגּוּל הַמַּזָּלוֹת, *circulus signorum cœlestium:* חֲצִי עִגּוּל, *semicirculus:* עִגּוּלוֹת נְכוֹחִיּוֹת, *circuli paralleli, æquidistantes* הִתְעַגֵּל *rotundari, circulari:* מְעַגֵּל, *circulans, circulum describens.* הָעֲגָלָה, *plaustrum,* signum cœleste. בַּעֲגָלָא, *citò, celeriter, festinanter.*

עד עֲדַיִן, *hactenus, hucusque.* עַד לֹא, *priusquam.* עַד הֵנָּה, *hucusque,* עַד כָּאן, idem.

עִדָּן, *tempus.* בְּעִדָּנָא, *nunc, hoc tempore* vel *momento:* מֵעִדָּנָא, *ex hoc tempore, posthac.*

עדר נֶעְדַּר, *deficere, deesse, desiderari.* נֶעְדָּר, *privatus,* הֶעְדֵּר, *privatio,* physica scilicet, unde הַסִּכְלוּת הֶעְדֵּר קִנְיַן הַחָכְמָה, *stultitia est privatio habitus sapientiæ.*

עור עִרְעֵר, *litigare, contendere, disceptare.* עִרְעוּר, *contentio,* Exod. XX. 1. in Ab. Esra.

עזז עַז, *obfirmatus:* עַז פָּנִים, *obfirmatus vultu, perfrictæ frontis, impudens:* sic עַזּוּת פָּנִים, *impudentia.*

עָטַשׁ, *sternutare.* עִטּוּשׁ, *sternutatio.*

עַיִן, *oculus.* עִיֵּן, *inspicere, videre, advertere, attendere, considerare.* עִיּוּן, *consideratio;* צָרִיךְ עִיּוּן, *opus habet consideratione.* עִיּוּנִי, *speculativus*

חָכְמָה עִיּוּנִית, *scientia speculativa, theorica.*

עִיר, *civitas, urbs.* עִירוֹנִי עִירָנִי, *urbanus, civis :* עִירוֹנִית, *fœmina civis, urbana.*

עִכֵּב, *moram facere, morari, impedire, retardare, detinere :* הִתְעַכֵּב, *retardari, impediri.* עִכּוּב, *mora, retardatio.* עַכָּבָה, idem.

עִכֵּל, *concoquere, consumere cibum in stomacho.* אִתְעַכֵּל, *concoqui.* עִכּוּל, *concoctio.*

עכש, עַכְשָׁיו, *modò, nunc.* מֵעַכְשָׁיו, *deinceps, posthac.*

עלה, עַל, עֵיל, לְעֵיל, מִלְעֵיל, *supra, super, contra :* synecdochicè מִלְעֵיל, *milhel,* vox penacuta.

עָלַל, *causam, occasionem præbere.* עִלָּה, *causa, occasio :* עַד שֶׁיִּמְצָא לוֹ קְצָת עִלָּה, *donec invenerit aliquam occasionem ipsius occidendi,* 1 Reg. XXVIII. in Kimchi. עִלַּת הָעִילוֹת, *causa causarum.* עָלוּל, *causatum, effectum.* מְעוּלָּה, idem.

עלם, נֶעֱלַם, *occultum.* Sic aliquando vocatur ipsis litera quiescens, quæ in pronunciatione et scriptura occultata est: cujus oppositum נִרְאָה, ut sæpè in Kimchi et Elia. עוֹלָם הַבָּא, *seculum venturum,* quo partim vitam æternam, partim tempora Messiæ (quem exspectant) intelligunt.

עַם, *populus.* עַם הָאָרֶץ, *populus terræ,* id est, plebeius, indoctus, imperitus, idiota: כֹּהֵן עַם הָאָרֶץ, *sacerdos idiota, plebeius.*

עָמַד, *stare :* פֹּעַל עוֹמֵד, *verbum stans,* id est, intransitivum, absolutum, neutrum.

ענב, עִנְבָּל, *malleus campanæ interior.*

ענה, עִנְיָן, *negotium, res, ens, materia, significatum, argumentum quod tractatur.* עִנְיָן טִבְעִי, *ens naturale.* עֲנִיּוּת, *paupertas ;* לְפִי עֲנִיּוּת דַּעְתִּי, *pro paupertate scientiæ meæ, pro tenuitate ingenii et doctrinæ meæ.* עָנָו, עַנְוְתָן, *humilis, mansuetus :* עֲנָוָה, עַנְוְתָנוּתָא, *mansuetudo.*

עסק, הִתְעַסֵּק, *occupari, vacare, operam dare* vel *navare in aliqua re :* עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, *operam dat theologiæ :* מִתְעַסְּקִין בְּיַיִן, *indulgent vino, compotationibus,* Ies. XXVIII. 1. in R. Sal. עֵסֶק, *negotium, studium, opera.*

עָפַשׁ, הִתְעַפֵּשׁ, *mucescere, mucidum fieri : putrescere, putrefieri.* לֶחֶם מְעוּפָּשׁ, *panis mucidus :* פִּתָּן מִתְעַפֶּשֶׁת, *panis ipsorum mucescebat.* עִפּוּשׁ, *mucor ; putrefactio :* עִפּוּשׁ הָאֲוִיר, *putrefactio aëris, corruptus et humidus aër, tempestas pluviosa.*

עָצֵל, *piger :* בְּעֶצֶל, הִתְעַצֵּל, *pigrare, pigritiâ torpere.* עַצְלָן, *piger :* נָשִׁים עַצְלָנִיּוֹת, *mulieres pigræ.*

עֶצֶם, *os ossis : corpus, substantia,* שֵׁם הָעֶצֶם, *nomen substantiæ, nomen proprium* vel *substantivum. Categoria logica substantiæ. Ipse, ipsemet :* עַצְמִי, *ego ipse.* מֵעַצְמִי, *a meipso :* בְּעַצְמִי, *per meipsum.* עַצְמוּת, *substantia :* בְּעַצְמוּת, *substantialiter, suapte naturâ, per se,* cui opponitur בְּמִקְרֶה, *per accidens :* עַצְמוּתִיִּים, *essentialia, substantialia.* עַצְמִיִּים, idem. חֲלָקָה עַצְמִיָּה, *pars essentialis.* Oppositum ejus מִקְרֶה, *accidens.*

עקב, מְעוּקָּב, *æquilaterum, cubicum.* מִסְפָּר מְעוּקָּב, *numerus cubicus, æquilaterus.* מְשׁוּלָּשׁ מְעוּקָּב, *triangulum æquilaterum.*

עָקַם, *incurvare, depravare, torquere.* עָקוּם, *obliquus, curvus :* קַוִּים עֲקוּמִים, *lineæ obliquæ, curvæ.* עוֹקֶם, *circumferentia.* עַקְמִימוּת, *obliquitas, tortuositas.* עֲקִימוּת, idem : עַקְמוּמִית, *convexitas.*

עָקַף, *callidè agere.* עֹקֶף, עֲקִיף, *calliditas, dolus :* בָּא עָלָיו בַּעֲקִיפִין, *venit ad eum per calliditates,* Ies. V. 8. in Kimch.

עקץ, עוֹקֶץ, *pes, pediculus* pomi cerasi aut aliorum fructuum : *caput mammæ, papilla.*

עקר, עִקָּר, *radix, fundamentum, principale.* Hoc etiam Deus aliquando significatur, ut cùm dicunt כּוֹפֵר בְּעִקָּר, de quo in כפר. item כָּל עִקָּר, *omne præcipuum, totum fundamentum :* כְּלָל וְעִקָּר, *universum et præcipuum.* מֵעִקָּרָא, *a fundamento, a principio.* עִקָּרִים, *literæ radicales :* oppositum מְשָׁרְתִים, *serviles.*

עַקְרָב, *scorpio, et signum cœleste* sic dictum.

עֲרָאִי, *accidens, casus fortuitus :* דֶּרֶךְ בַּעֲרָאִי, *fortuitò, per accidens :* עֲרָאִי, idem, et א ponitur pro ע : nam עֲרַע vel אֲרַע, *evenire, contingere,* ut sequitur. Sic שֵׁינַת עֲרָאִי, *somnus accidentalis.*

ערב, עִרְבֵּב, *turbare, confundere :* לְעַרְבֵּב הַשָּׂטָן, *ad confundendum Satanam.* עַרְבּוּב, *mixtura, confusa turba.*

עָרָה, *nudari.* הַעֲרָה, *nudatio :* in R. Levi sæpè est *doctrina nuda, nuthesia ex textu collecta, rem nudè proponens.*

עָרַךְ, *ordinare, instruere, disponere.* עֵרֶךְ, *ordo, dispositio, proportio, collatio, comparatio :* בְּעֵרֶךְ, *respectu, ratione.* עָרוּךְ, *ordinatum : lexicon,* ab ordine vocum sic dictum : בַּעַל הֶעָרוּךְ, *auctor lexici Aruch.* עַרְכָּאוֹת, *tribunalia, judicia, consistoria judicialia.*

עֲרַע, אֲרַע, *evenire, occurrere, contingere.* הִתְעָרַע, *obviam fieri.* עֲרָאִי, *accidens.*

ערף, עָרִיף, *familiaris, notus.* Quidam scribunt et pronunciant מְעָרֵב, quasi sit *amicus, socius, multum cum alio commercii habens.*

עָשָׂה, *facere, efficere.* מַעֲשִׂית, *practica,* cujus oppositum עִיּוּנִית, *speculativa.* מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, *præcepta practica,* quibus opponuntur שִׂכְלִיּוֹת, *intellectualia, theorica.* Dicunt et מִצְוַת עֲשֵׂה, *præceptum fac,* id est, practicum affirmativum, quod jubet facere : מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, *præceptum non facies,* id est, negativum. עֲשִׂיִּים, *præcepta jubentia, affirmativa.*

עתד, עָתִיד, *futurus, futurum tempus,* apud grammat. לֶעָתִיד, *in futurum :* לֶעָתִיד לָבוֹא, idem. כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ עֲתִידִים לְפָרֵשׁ, *sicut nos futuri sumus declarare,* id est, declaraturi sumus.

עָתַק, *transferri.* הֶעְתִּיק, *transferre, transcribere.* הַעְתָּקָה, *translatio, transcriptio.* מַעְתִּיק, *translator.* שֵׁם הַנֶּעְתָּק, *nomen translatum, translativum.*

עֵת, *tempus :* עִתִּים, *tempora.* repetitum, est *nunc, quandoque, interdum :* עִתִּים חָלוּם עִתִּים שׁוֹטֶה, *nunc sanus* aut *sanæ mentis, nunc stultus est.*

פ

פְּאָה, *latus, angulus, pars:* מִפְּאַה, *ex parte.*

פְּאֵר, תִּפְאֶרֶת, *elegantia, decus:* לְתִפְאֶרֶת הַקְּרִיאָה, *ad elegantiam pronunciationis* sive *lectionis,* id est, euphoniæ causâ.

פגל פִּגּוּל, *immundities, res immunda et abominabilis, cadaver.*

פגם פִּגּוּם, פְּגִימוֹת, פְּגִימָה, *scissura, scriptura:* פְּגִימַת הַסַּכִּין, *scissura cultri, ruptura aciei, Scharten, (a notch, cleft,)* פְּגִימַת הַלְּבָנָה *scissura lunæ, maculatio, macula lunæ,* qua videtur quasi concisa: פְּגִימַת הַנֶּפֶשׁ, *labes animæ, vitium originale.*

פדג פֵּידָגוֹג, *pædagogiis,* Nahum. III. 8. in R. Sal. פֵּידָגוֹגְתָּא, *nutritia,* Gen. XXXV. 8. in T. Jon.

פדח פַּדַּחַת, *frons,* Eccles. XII. 2. in R. Sal.

פָּהַק, *oscitare.*

פזם פִּזְמוֹן, *concentus, rhythmus carminis.*

פַּחַד, *pavor.* פַּחֲדוּת, idem, Prov. X. 24. in Kafvenaki.

פָּחַת, *minuere, diminuere.* אָדָם פָּחוּת, *homo parvus, vilis, despectus.* לֹא לְפָחוֹת, *ad minus* vel *minimum.* פָּחוּת וְלֹא יוֹתֵר, *nec minus, nec majus.* פְּחִיתוּת, *diminutio; despectio:* plural. פְּחִיתִיּוֹת, *defectus,* Prov. IX. 4. in Ab. Esra.

פָּטַט, *obloqui, obgannire, garrire:* פַּטְפְּטָן, *garrulus.* פַּטְפְּטָנִית, *garrula:* מְפַטְפֵּט בְּדִבְרֵי תוֹרָה, *obloquitur verbis legis, verbo Dei:* כָּל פִּטְפּוּטַיָּא בִּישִׁין וּפִטְפּוּטַיָּא דְאוֹרַיְיתָא טָבִין, *omnes garrulitates malæ sunt, sed garrulitas de verbis legis bona est.*

פָּטַר, *discedere:* פִּטֵּר, *dimittere.* פָּטוּר, *dimissum, permissum, licitum, immune.* נִפְטַר, *dimissus e vivis, mortuus.* הַנִּפְטָר מֵרַבּוֹ, *dimissus, discedens a præceptore suo.* פְּטִירָה, *discessus animæ ex corpore.* פִּטּוּר־, *dimissio, repudiatio; solutio:* גֵּט־פִּטּוּרִין, *literæ repudii.* שְׁטַר פִּטּוּר, *literæ solutionis.* מַפְטִיר, *dimittens:* sic vocatur, qui postremam lectionem in cœtu sacro legens, populum postea dimittit. הַפְטָרָה, *lectio sacra prophetica,* quâ absolutâ, populus dimittitur: vide Abbreviaturas Buxtorfii.

פַּיֵּט, *deprecari:* פִּיּוּט, *deprecatio.*

פַּיָּט, *poëta:* פַּיְטָן, idem: פִּיּוּט, *poësis.*

פַּיֵּס, *contentum reddidit, conciliavit, placavit.* פִּיּוּס, *quietatio.* Item פַּיֵּס vel פַּיֵּס, *deprecari, petere, rogare.*

פֶּלֶא, *mirum, mirandum.* רוֹפֵא מוּפְלָא, *medicus admirandus.* פְּלִיאָה, *admiratio.*

פָּלַג, *dividere, dimidiare.* פַּלְגוּת, *medium, dimidium, dimidia pars.* הִפְלִיג, *excedere, excellere; dissentire:* מוּפְלָג, *divisus, separatus.* בֵּין סָמוּךְ בֵּין מוּפְלָג, *sive conjunctum sive separatum.* זָקֵן מוּפְלָג, *senex separatus, excedens ætatem sui seculi.*

4 A

דְּעֵהוּ שֶׁהוּא מוּפְלָג, *scito eum excellentem esse.* הַפְלָגָה, *excessus, excellentia sermonis, hyperbole;* זֶה עַל צַד הַפְלָגָה וְגוּזְמָא, *illud est per modum excessus et hyperbolen,* Job. XXVI. 6. in R. Levi. פְּלוּגְא פְּלוּגְתָּה, *dissensio:* הִפְלִיגוּ בִתְשׁוּבָה, *dissentiunt in responsione:* מַפְלִיגִין, *separant se, discrepant, contendunt:* פֵּילָגוּס, *pelagus.*

פלט, אַפְלָטוֹן פְּלָטוֹן, *Plato philosophus.* פַּלְטִין, *palatium:* פַּלְטוֹרִין, *palatia:* פְּלַטְיָא, *platea.*

פלל, פִּלְפֵּל, *exercitare se disputando.* מְפַלְפֵּל, *disputans,* exercens se acutis et subtilibus quæstionibus. פִּלְפּוּל, *disputatio,* acuta quæstionis disquisitio et discussio. מְפוּלְפָּל, *exercitatus, acutus disputator.* פִּלְפַּלְתָּא פִּילְפֵּל, *piper.*

פלס, פִּילוּסָא, vide mox in פסל.

פִּלְסוֹף, *philosophus.* פִּילְסוֹפְיָא, *philosophia:* מִתְפַּלְסְפִין, *philosophantes.* אֵצֶל כֹּל מִשֶּׁנִּתְפַּלְסֵף, *apud quemcunque philosophorum.*

פמב, בְּפוּמְבִּי, *in pompa, publicè, palam, apertè.*

פמל, פַּמַלְיָא. פָּמַלְיָא, *familia:* פַּמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה, *familia superior,* scil. cœlestis angelica.

פנד, פּוּנְדְּקִי, פּוּנְדִּיק, *hospes, caupo;* פּוּנְדְקִיתָא, *hospita, cauponaria.* Ex Græco πανδοχεῖον.

פִּנָּה, *evacuare, expedire, removere.* Et sic in Niphal, pro *egerere, evacuare alvum:* הַנִּפְנֶה בַּשָּׂדֶה, *qui evacuat se in agro:* נִפְנִין אַחַר הַגָּדֵר, *egerunt post sepem:* שֶׁהָיוּ נִפְנִין שָׁם, *ubi solebant egerere,* 2 Reg. X. 27. in Kimchio. פָּנָה, *vacare, otiosum esse, respicere et vertere se a negotiis et labore:* פָּנוּי, *otiosus, vacans,* item *cœlebs,* פְּנוּיָה, *innupta.* פְּנַאי, *otium.* פָּנִים, *modi, rationes,* ut in Logicis Barbara, celarent. עַל כָּל פָּנִים, *omnibus modis.* Item persona secunda apud grammat. unde מְדַבֵּר בְּפָנִים, *loquitur in conspectu, coram,* id est, personâ secundâ, quæ coram semper est, et quam coram alloquimur; שֶׁלֹּא בְפָנִים, *quæ non coram,* id est, persona tertia, quæ absens et occulta dicitur. בִּפְנֵי עַצְמוֹ, *pro se ipso, seorsum.* פְּנִים, *intra, interius, intimum: textus libri* qui interior dicitur, respectu commentariorum, quæ ponuntur exterius in circuitu marginis. לִפְנִים, *intra,* לִפְנִים מְשׁוּרַת הַדִּין, *intra mensuram judicii,* Kimchi in fine Psalm. I. 9. פְּנִימִיּוּת, *intimum.* לְפָנִים, *antè, paulò antè, mox infrà, paulò pòst.*

פנק, פִּנְקָס, *pugillaris libellus,* in quo scribuntur rationes extemporariæ.

פסד, פְּסִידָה, פֶּסֶד, הִפְסִיד, *perdere.* הֶפְסֵד, *perditio, damnum, jactura.*

פסל פָּסוּל, *profanum, illegitimum, illicitum, ineptum.* פְּסִילוּסָא, *balbus, blæsus,* Ies. VI. 8. in Kimchio, et sic legendum in eodem Kimchi in principio Amos, ubi pravè scribitur פִּילוּסָא. Est enim Græcum ψέλλος.

פָּסַק, *cessare, definire, deficere.* פָּסוּק, *versus biblicus periodus.* הֶפְסֵק, הַפְסָקָה, *pausa membrum sententiæ majus, accentus pausans,* פְּסִיק, *Pesik* virgula exiguæ pausulæ nota: טְעָמִים הַמַּפְסִיקִים, *accentus distinguentes:* פְּסוּק, *pausa.*

פְּסַק, *decidere, amputare: decer-*

nere, sententiam ferre. פּוֹסֵק, *arbiter, sententiam ferens.* פְּסָקָא ,פְּסַק, *sententia, decretum.*

פָּעַל, *agere, operari :* grammaticis, *verbum :* פָּעַל יוֹצֵא, *verbum transitivum, activum :* פּוֹעַל, *actus, actio, categoria agere.* מִתְפָּעֵל, *passivum, patiens.* הִתְפַּעֲלוּת, *passio.*

פָּקַק, *obthurare, claudere.* פְּקַק, *operculum.* פַּקְפֵּק, *fodere, scrutari,* אין מפקפקין בה, *non scrutantur, inquirunt in eam.*

פָּקַר, *præsumere:* פּוֹקְרִים הַמִּינִים, *præsumunt hæretici :* מַפְקִיר, *præsumptuosus.* Deductum ut Elias vult, ab אֶפִּיקוּרוֹס, *Epicurus.* הֶפְקֵר, *liberum, commune :* נְשֵׁי הַכּוּשִׁיִּים הֶפְקֵר, *uxores Æthiopum communes sunt,* nec ullus vir novit, quis pater suus sit, Ab. Esra Amos IX. 7. hinc et *Lupanar* Judæis vocatur הֶפְקֵר.

פרג פַּרְגּוֹד, *velum, cortina.*

פַּרַגְמָטוֹס, *pragmaticus, πραγματεὺς, mercator, negotiator.* פְּרַגְמַטְיָא, *πραγματεία, negotiatio.* Scribitur et פְּרַקְמַטְיָא.

פָּרַד, *dividere, separare, disjungere.* נִפְרָד, *separatum, abstractum, absolutum* sive *absolutæ formæ nomen,* cujus oppositum נִסְמָךְ, *conjunctum, constructum :* מִלָּה מְפוֹרֶדֶת, *dictio collectiva,* ut צֹאן, *ovis, oves.* שְׂכָלִים הַנִּפְרָדִים, *intelligentiæ separatæ, abstractæ.* פֵּירוּד, *separatio.*

פרה פַּרְהֶסְיָא, *παῤῥησία,* unde בְּפַרְהֶסְיָא, *publicè, palàm, manifestè,* Num. XI. 10. in Ab. Esra. Oppositum ipsi בְּצִנְעָה, *secretò, occultè.*

פרז פְּרוֹזְדוֹר, *vestibulum, porticus,* unde illud in capitulis patrum. הַתְקֵן עַצְמְךָ בִּפְרוֹזְדוֹר שֶׁתִּכָּנֵס לְטַרְקְלִין, *præparate in vestibulo, ut possis ingredi in triclinium.*

פֶּרַח, *flos :* פִּרְחֵי כְהֻנָּה, *flores sacerdotii,* Job. XXX. 12. in R. Levi. Sic vocant adolescentes sacerdotum filios, jam se ad sacerdotium applicantes.

פְּרַט, *particulare, specificum, individuum, singulare.* בִּפְרָט, *speciatim, particulariter, in specie,* לִפְרַט קָטוֹן, *ad numerum minorem ;* de annis mundi, quando millenarium omittunt. פְּרָטִי, *specialis, particularis :* סִפּוּר פְּרָטִי, *prædicatio particularis,* apud logicos: עִנְיָנִים פְּרָטִיִּים, *res particulares.* הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, *providentia specialis.* פְּרָטִיּוּת, *particularitas, singularitas.* פְּרוּטְרוּט, *minuritio, modulatio minuta,* Amos VI. 6. in R. Salom. item. פָּרַט, *commutare magnas pecunias in parvas,* q. d. particulare pecunias. פְּרוּטָה, *obolus, nummulus.*

פרן פרנס, פַּרְנֵס, *gubernare, pascere, cibare.* פַּרְנָס, *gubernator, pastor,* מְפַרְנֶסֶת, *nutrix, cibatrix.* פַּרְנָסָה, *alimonia, victus, sustentatio.*

פרם פרסם, פִּרְסֵם, *publicare, divulgare, manifestare.* נִתְפַּרְסֵם, *revelari, manifestari.* מְפוּרְסָם, *publicum, manifestum :* הַמְפוּרְסָם אֵין צָרִיךְ רְאָיָה, *manifestum non eget probatione ;* בִּמְקוֹמוֹת הַמְפוּרְסָמִים, *in locis publicis.* בְּפִרְסוּם, *palàm, manifestò, in propatulo.*

פָּרַע, *rependere, retribuere, vindicare, ulcisci, solvere debitum :* אִתְפְּרַע, נִפְרַע, *vindicare, ulcisci se.* פּוּרְעָנוּת, *vindicta, ultio.* פֵּרָעוֹן, פִּירְעוֹן, *solu-*

tio, compensatio, retributio, ultio : לָאו בְּנֵי פִּרְעוֹן נִינְהוּ, *non sunt filii solutionis ipsi*, id est, non sunt solvendo. פּוֹרְעָן, *ultor :* מְרוּבָּה מִדָּה טוֹבָה מִמִּדַּת פּוּרְעָנוּת, *amplior est proprietas bona (gratia) quam proprietas vindictæ.* אֵין הקב"ה נִפְרַע מִן הָאָדָם עַד שֶׁתִּתְמַלֵּא סְאָתוֹ, id est, *Deus sanctus non sumit vindictam ab homine, nisi dum impleta est mensura ejus.* בִּפְרוּעַ, *citò, celeriter :* לְמַפְרֵעַ, *retrò, præposterè.*

פרץ פַּרְצוּף, *vultus, facies, effigies, figura, persona.* Ex Græco πρώσοπος: plur. פַּרְצוּפִין.

פרק פַּרְקְמַטְיָא, *mercatura, negotiatio*, Eccl. IV. 8. in R. Sal.

פרר, פִּרְפֵּר, *conterere, comminuere.* הִתְפַּרְפֵּר, *comminui.* פֵּרוּרִין, פַּרְפְּרָאוֹת, פִּרְפּוּרִין, *minutiæ, micæ.*

פָּרַשׁ, *explicare.* פֵּירוּשׁ, *explicatio, commentarius.* מְפָרֵשׁ, *interpres, commentator.* בְּפֵירוּשׁ, *in commentario :* item, *clarè, distinctè.*

פָּרַשׁ, *separare se, discedere, distinguere, dividere.* הֶפְרֵשׁ, *discrimen, differentia.* אַפְרָשׁוּת, *separatio.* פָּרָשָׁה, *separatio, sectio.* Sic vocantur sectiones legis Mosaicæ, quæ à triplici פ vel ס majusculo incipiunt. item versus quilibet biblicus, sic vocatur ut in Kimchi, Amos I. 11. פְּרִישִׁים, *calcari*, à pungendo. Nam הִפְרִישׁ, *pungere*, Proverb. XXIII. 32. inde Kimchi, פָּרָשִׁים, *equites* appellantur, שֶׁמַּפְרִישִׁים בְּפָרִישִׁים שֶׁבְּרַגְלֵיהֶם, *quia pungunt calcaribus, quæ sunt in pedibus ipsorum*, Jud. III. 31.

פָּשַׁט, *extendere, diffundere se :* הִתְפַּשֵּׁט, *diffundi, effundi, effluere, extendi.* פָּשׁוּט, *nudum, simplex*, ut elementa, cœli et corpora simplicia: item *vulgare :* שֵׁם פָּשׁוּט, *nomen simplex et absolutum*, cujus oppositum מוּרְכָּב, *compositum :* מִנְהָג פָּשׁוּט, *consuetudo vulgaris.* שֵׁם הַמּוּפְשָׁט, *nomen abstractum.* הֶפְשֵׁט, *simplicitas.* פשט פָּשׁוּט, *simplex, literalis vocis* aut *loci alicujus sensus.* עַל דֶּרֶךְ הַפְּשַׁט, *juxta literalem sensum*, cui opponitur מִדְרַשׁ, *allegoricus et mysticus sensus.* Dicunt etiam אֵין מִקְרָא יוֹצֵא מִידֵי פְּשׁוּטוֹ, *non egreditur versus biblicus ex literali sensu suo*, scil. simpliciter et absolutè, ut nullum literalem sensum admittat. פְּשִׁיטָא, *certum, simplex, absolutum :* פְּשִׁיטָא לָךְ, *certúmne tibi est, certúsne es?* פְּשׁוּטִין פְּשִׁיטִין, *nummi minimi, indivisibiles.*

פָּשַׁר, *liquescere, tepescere :* מַיִם פּוֹשְׁרִים, *aquæ tepidæ.* הִתְפַּשֵּׁר שֶׁלֶג, *liquefacta est nix.* פִּשֵּׁר, *transigere, convenire, componere partes litigantes.* אַחַר שֶׁנִּתְפַּשְּׁרוּ, *postquam concordes facti sunt.* פְּשָׁרָה, *transactio, compositio, conventio.*

פשש, פִּשְׁפֵּשׁ, *scrutari, pervestigare.* פִּשְׁפּוּשׁ, *scrutatio.* פִּשְׁפֵּשׁ, *cimex.*

פתא, פִּתְאֹם, *repentè :* פִּתְאֹמִי, *repentinus :* רָעוֹת פִּתְאֹמִיּוֹת, *mala repentina*, Prov. XXIV. 22. in R. Levi.

פָּתַח, *aperire : incipere :* נִפְתַּח תְּחִלָּה, *incipiemus primùm.* פְּתִיחָה, *apertio : initium, ingressus, prologus, exordium libri* vel *sermonis.* פֶּתַח, idem. פַּתַח, *Pathach*, vocalis. פַּתְּחוּת, *Pathachatio, notatio cum Pathach*, Kimchi, Ps. XIX. 14.

פָּתַךְ, *miscere, commiscere.*

פָּתַק, *projicere, impellere.* פִּתְקָא, *libellus : scheda,* פִּתְקָא דְהַזְמָנָא, *li-*

bellus citationis: פִּתְקִין קְטַנִּים, *schedæ parvæ.*

פתר, פָּתוֹר, *mensa,* Chald.

פתת, פָּתַת, *secare, frangere.* פַּת, *frustum, buccella panis:* פִּתִּין, פַּתִּיתִין, *frusta.*

צ

צבע, צָבַע, *tingere, colorare.* צַבָּע, *tinctor.* אֶצְבַּע, *digitus;* אֶצְבָּעִי, *digitalis:* צֶבַע, *tinctura, color.*

צבר, צָבַר, *congregare.* צִיבּוּר, *congregatio, cœtus ecclesiasticus:* שְׁלִיחַ צִבּוּר, *minister cœtus* vel *synagogæ, æditiuus, negotia synagogæ curans.*

צדד, צַד, *latus:* עַל כָּל־צַד, *ab omni latere, ex omni parte:* מִצַּד, *ratione, propter:* מִצַּד שֶׁ, *eò ut.* מִצִּדּוֹ, *ex parte ejus,* בְּאֵיזֶה צַד, *quodam modo:* כֵּיצַד, *quomodo: nam nempe:* בְּצַד, *juxta:* בְּצִדְּךָ, *juxta te,* plural. צְדָדִים, *latera: modi.* מִשְׁפָּט צְדָדִי, *propositio modalis.*

צדק, צֶדֶק, *Jupiter planeta.* צְדָקָה, *eleemosyna.* רְאָיוֹת צוֹדְקוֹת, *rationes justæ, certæ, legitimæ, veræ.* וְאַחַר כָּךְ תְּבָרֵר צוֹדֶקֶת מֵהַבִּלְתִּי צוֹדֶקֶת, *postea declarabis* vel *distingues legitimum* sive *verum ab illegitimo,* sive *falso,* Rabbi Levi Proverb. II. ab initio. הַקְדָּמוֹת צוֹדְקוֹת, *præmissæ veræ,* quibus opponuntur כּוֹזְבוֹת, *falsæ.* צִדְקָנִיּוֹת, *justæ, probæ mulieres.*

צהב, צָהַב, *splendere, rutilare ut aurum:* פַּדַּחַת מְאִירָה וּמַצְהֶבֶת, *frons lucens et splendens,* R. Sal. Eccles. XII. 2. מוּצְהֶבֶת, *inauratum.* צָהֹב, *aureus color, aurum.*

צוה, צִוָּה, *præcipere, imperare.* צִוּוּי, *præceptum: imperativus modus* apud grammaticos. נִצְטַוָּה, *præcipi, mandari.* בְּמִצְוַת, *mandato, jussu, licentiâ* N. in titulis librorum.

צור, צוּר, *formare.* צוּרָה, *forma, figura.* צִיּוּר, *formatio, figura, pictura, imaginatio.* צַיָּר, *formator, figurator, pictor:* מְצַיֵּיר, idem: כֹּחַ הַמְצַיֵּר, *facultas figurativa, imaginativa.* מְצוּיָּר, *efformatum, figuratum.*

צחח, צָחַח, *candidum, nitidum, splendidum esse.* צַחוּת, *nitor, elegantia sermonis,* לְדַבֵּר צַחוֹת, *loqui nitida, elegantia verba,* Ies. XXXII. 4. צַחְצָחָן, idem. מְצוּחְצָח, *splendens, nitens, pellucidum, illustre, lucidum.*

צין, צִיֵּן, *signare, designare.* צִיּוּן, *signum, circumscriptio, delineatio: monimentum sepulchrale, epitaphium.*

צית, הִצִּית, *attendere, auscultare.* צַיְּתָנִית, *auditrix,* quibuslibet rumoribus et sermonibus aures præbens, ut mos est mulierum: *auscultatrix: obediens.* צִית, *exitus, extremitas:* לְצִית שְׁמַיָּא, *ad extremitatem cœlorum,* aut, *versùs cœlum.*

צלא, צְלָא, *orare, precari.* צַיְּלוֹנִית, *oratrix, precibus jugiter incumbens:* בְּתוּלָה צַיְּלָנִית, *virgo jugiter orans.*

צלב, צָלַב, *suspendere, crucifigere.* צְלוּב, *patibulum.*

צלח, הִצְלִיחַ, *prosperari, felicem*

esse. הַצְלָחָה, *felicitas, prosperitas:* הַצְלָחָה נִצְחִית, *felicitas æterna.*

צָלַל, *profundum petere:* צָלוּל, *limpidum, clarum, cujus fæculentum omne subsidit:* יַיִן צָלוּל, *vinum clarum:* מַיִם צְלוּלִים, *aquæ limpidæ.* Oppositum ejus est עָכוּר, *turbidum.* vide R. Sal. Gen. XXXIV. 30.

צָמַח, *germinare.* צוֹמֵחַ, *germinans, vegetabile.* צְמִיחָה, *germinatio: vegetatio, accretio:* נֶפֶשׁ הַצּוֹמַחַת, *anima vegetabilis,* Psalm. LXXVIII. 47. in Kimchio.

צָמַל, *pubescere:* צֶמֶל, *fructus turgescens:* metaphoricè *virgo pubescens.*

צמם, צִמְצֵם, *constringere, coarctare.*

צָמַת, *contrahi, constringi:* צוֹמֶת הַגִּידִים, *contractio nervorum.*

צָנַן, *frigescere.* צוֹנֵן, *frigens:* צוֹנֶנֶת, *aqua frigida:* צִנָּה, *frigus.* צְנוֹן, *raphanus.*

צנע, צָנוּעַ, *verecundus, modestus:* צְנוּעָה, *verecunda.* צְנִיעוּת, *verecundia.*

צָנַע, *reponere, abscondere, asservare.* בְּצִנְעָה, *in occulto, clam,* cujus oppositum בְּפַרְהֶסְיָא, *palàm, in publico.*

צער, הִצְטַעֵר, *dolere, angi, angustiâ affici.* צַעַר, *angor, dolor, angustia.* מִצְטַעֵר, *anxius, solicitus, dolens.* לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא, *pro dolore merces, prout quis laborat ita mercedem reportat.*

צָרַב, נִצְרַב, *aduri.* Hinc צוּרְבָא מֵרַבָּנָן, *ignitabulum sapientum: subtilis, acutus discipulus, rabbinatui proximus.*

צֹרֶךְ, *necessitas:* דִּבְרֵי צְרָכִים, *verba necessitatum, rerum necessariarum:* צָרִיךְ, *opus, necesse, necessarium:* צְרִיכִים לְמַאֲכָל, *opus habent cibo.* הוּצְרַךְ, *cogi, necessitate adigi, opus habere.* הוּצְרְכוּ מָעוֹת, *opus habent pecuniis.* צְרִיכוּת, *indigentia,* הִצְטָרֵךְ, idem. לֹא יִצְטָרֵךְ לְבִיאוּר, *non opus habet declaratione.*

צָרַף, *conjungere, conglutinare.* צֵירוּף, *conjunctio, combinatio: relatio logica.* מִלָּה מְצָרֶפֶת, *dictio relativa:* מִצְטָרְפִים, *correlativa.* הִצְטָרְפוּת, *correlatio.* מְצוֹרָף לָזֶה, *adjunctum huic est, accedit huc.*

ק

קָא dictio expletiva apud Talmudicos, et usurpatur conjunctim, et separatim ante voces. *Quidem,* reddi sæpè potest, sæpè nihil sensui addit. דְּקָא, *quoniam:* מִדְּקָא, *ex quo quidem.* קָאָמַר, *dicit.*

קבא, קוּבְיָא, קֻבְיָא, *alea, κυβεία:* שׂוֹחֵק בְּקֻבְיָאוֹת, *ludit aleis.* קוּבְיוּסְטוּס, *aleator, κυβευτής.*

קִבֵּל, *accipere, recipere.* קַבָּלָה, *acceptio; cabala, theologia mystica,* doctrina ore tenus tradita et accepta de divino auditu, ut vocant, et arcanis ac mysteriis legis divinæ. מְקוּבָּל, *cabalisatus, per cabalam e-*

doctus: מְקוּבָּלְנִי, per cabalam edoctus sum vel accepi. Ejus duæ sunt partes, עִיּוּנִית, speculativa, et מַעֲשִׂית practica. קִבּוּל, acceptio, receptio. קַבְּלָן, cabalista: receptor alicujus rei.

קָבַע, figere, firmare: עֵת קָבוּעַ, tempus fixum: קָבַע לוֹ זְמָן, fixit, determinavit ipsi diem. קְבִיעָה, dies, terminus fixus, fixio, קְבִיעוּת קֶבַע, stabilitas.

קָבַץ, colligere. קִבּוּץ, collectio, numerus pluralis. additio arithmetica.

קָדַם, הִקְדִּים, prævenit, præmisit, præposuit, antevertit. כְּמוֹ שֶׁהִקְדַּמְנוּ, sicut præmisimus, antea scripsimus. הַקְדָּמָה, præfatio, proœmium, præmissa: propositio. הַקְדָּמָה גְדוֹלָה, propositio major: קְטַנָּה, minor. קֶדֶם, קוֹדֶם לִפֵּן, קוֹדֶם זֶה, קוֹדֶם antè, antequam, priusquam, קְדִימָה, קֶדֶם, קַדְמוּת, principium, prioritas, prius, æternitas, קַדְמוֹן, קַדְמוֹנִי, prior, pristinus, antiquus: oriens. מוּקְדָּם, præventus, anticipatus, vel anticipans. מוּקְדָּם וּמְאוּחָר, anticipatum et posterioratum, hysteron proteron. עַל יְדֵי מוּקְדָּם, per manus prioris, primùm occurrentis, per primum.

קָדַר, atrari. נִקְדַּר נִתְקַדֵּר, atrorem, eclipsin, defectum luminis pati, obscurari, deficere. קִדּוּר, קַדְרוּת, eclipsis, defectus, obscuratio, obtenebratio.

קדש, קִדּוּשׁ, sanctificatio. קְדוּשָּׁה, sanctitas. קִדּוּשִׁים, sponsalia sacra ob matrimonium.

קוז, הִקִּיז, venam secare. הַקָּזָה, venæ sectio. סַכִּין הַהַקָּזָה, phlebotomum, scalpellum.

קוֹל, vox. קוֹלִי, vocalis: דְּבָרִים קוֹלִיִּים, res vocales quæ in voce consistunt. קוֹלָנִית, strepera mulier.

קוּם, surgere, stare, subsistere, desistere. קוֹמָה, statura, altitudo. קִיּוּם, קְיָמָה, statio, subsistentia, consistentia, קַיָּם, stabilis. הִתְקַיֵּם, perstare, subsistere, stabiliri, confirmari. קַיְמָא לָן, probatio nobis est. מָקוֹם, locus, Deus, quia illocalis et tamen ubique locorum præsens.

קוּץ, tædere, nauseare. מוּקְצָה, nausea, tædium.

קוּר, הֵקִיר, manare, scaturire. מָקוֹר, scaturigo: infinitivus modus, quasi variorum significationum per tempora et personas fons et scaturigo.

קֹטֶב, קוֹטֶב, polus.

קַטֵּיגוֹר, accusator, κατήγορος.

קָטַט, הִתְקוֹטֵט, rixari, contendere, rixis irritare. קְטָטָה, contentio, rixa, Prov. X. 13. in Kafvenaki.

קֶטֶם, קִטְמָא, cinis. קִטְמָן, cinereus.

קָטֹן, minor, minorennis: קְטַנָּה minorennis puella. קַטְנוּת, parvitas, minorennitas. קִטְנִית, legumen. קִטְנִיּוֹת, legumina. קְטַנֵּי אֲמָנָה, parvi fide, vacillantes, errantes in vera fide, Psal. CVI. 7. in R. Sal.

קָטַע, incidere, succidere: שָׁנָה מְקוּטָּעָה, annus intercisus.

קָטַר, קוֹטֶר, diameter: מַחֲצִית קוֹטֶר, semidiameter. קִטּוּר, exhalatio, fumus, vapor calidus et siccus.

קַטְרֵג, accusare deferre.

קַיִץ, æstas: קֵיצִי, æstivus.

קָלַח, effundi, emanare. קִלּוּחַ, emanatio, eruptio, effluxus: מִקְלַחַת, fistula, ut fontis unde aqua emanat.

קָלַט, recipere, receptum detinere,

retinere. קְלִיטָה, *receptio,* Jos. VII. 19. in Kimchi. מִקְלָט, *receptus, refugii locus.*

קלל, קַל, *leve,* קַל וָחוֹמֶר, vide חמר· geminatâ primâ literâ, קִלְקֵל, *vastare, corrumpere, destruere.* קִלְקוּל, *vastatio, perditio:* item, *despectio, vilipensio.* קָלִיל, *leve, modicum, parum,* בְּנָקֵל, נָקֵל, *levissimè, facillimè.* קַלּוּת רֹאשׁ, *erectio capitis levis, levitatem et superbiam denotans.* בְּקַלּוּת, *leviter, facilè.*

קלם, קוּלְמוֹס, *calamus scriptorius:* plural. קוּלְמוֹסִין, *calami.* קַלְמָר, *calamarium.*

קִלֵּס, *laudare.* קִלּוּס, *laudatio, laus.*

קָלַף, *decorticare.* קְלִיפָה, *decorticatio, cortex:* קְלִיפַּת בֵּיצָה, *putamen ovi.* קֶלֶף, *membrana, pergamenum.*

קלש קָלוּשׁ, *tenue.* טִיט קָלוּשׁ, *lutum tenue.*

קָם, *ante.* קָמוֹהִי, *ante eum.* קַמָּא, *primum, anterius,* apud Talmudicos. Contractum ex קֳדָם vel קֹדֶם. item לְקַמָּן, *mox, infra, paulò pòst,* quasi ante nos, oppositum ejus לְעֵיל, *suprà.*

קָמַט, *corrugari:* קְמָטִין, *rugæ.*

קמע, קָמֵיעַ, *amuletum, charta experimentalis de collo suspensa,* קְמֵיעָה idem. קִמְעָא, *parum, modicum.*

קָמַץ, *colligere in pugillum.* קַמְצָן, *parcus, tenax.* קְמִיצָה, *digitus annularis, minimo proximus.* קָמוּץ, *Kametzatum, cum Kametz notatum.* נִקְמָץ, idem ex Niphal.

קנא, קַנְאָן, *zelotypus, zelotes:* קַנְאָתָנִית, *zelotypa mulier.*

קַנָּבוֹס, *cannabis.*

קוֹנְדִּיטוֹן, *condîtum vinum, confectus potus ex aromatibus, melle et aliis,* Eccles. II. 1. in R. Sal.

קָנָה, *acquirere, possidere.* קִנְיָן, *acquisitum, possessio: habitus acquisitus:* oppositum ejus הֶעְדֵּר, *privatio.*

קִנַּח, *tergere, abstergere.* קִנּוּחַ, *abstersio.*

קנט, הִקְנִיט, *irritavit.* קַנְטֵר, *vexare, irridere.* קִנְטוּרִין, *vexationes.* קַנְטְרָן, *vexator.* קַנְטַר, *pondus centenarium.* קוּנְטְרִים, *quinternio: folium, pagina libri.*

קנן קוּנְיָא, *conventio, conspiratio.*

קָנַס, *punire, mulctare.* קְנָס, *mulcta, pœna,* plur. קְנָסוֹת, *pœnæ, mulctæ pecuniariæ.*

קַנְקַן, *cantharus,* unde illud, אַל תִּסְתַּכֵּל בְּקַנְקַן אֶלָּא בְּמַה שֶּׁיֵּשׁ בּוֹ· *ne inspicias cantharum, sed id quod in eo est.*

קסר קֵיסַר, *Cæsar, imperator, rex:* קֵיסָרִין, *Cæsares: Cæsarea,* urbis nomen.

קָפָא, *concrescere, coagulari, condensari.* קִפּוּי, *concretio:* קִפּוּי הַמַּיִם, *concretio aquarum.*

קפד, הִקְפִּיד, *curare, curiosum, solicitum, attentum esse:* אֵינָהּ מַקְפֶּדֶת עַל מַעֲשֶׂיהָ, *non est solicita de operibus suis,* Eccles. III. 21. R. Salom. הַקְפָּדָה, *cura, solicitudo.* קַפְּדָן, *præceps, iracundus.* אֵין הַקַּפְּדָן מְלַמֵּד· *nullus iracundus benè docet.*

קָפַז, *subsilire, saltare.*

קִפַּח, *abscindere, rescindere, amputare, succidere, occidere, tollere,* Ies. XXVIII. 1. et Hos. I. 1. in R. Salom.

קפף, קוּפָּה, *arca, cista:* קוּפָּה שֶׁל צְדָקָה, *arca eleemosynaria:* קוּפָּה שֶׁל בְּשָׂמִים, *arca aromatum.*

קָפַץ, *saltare, insilire, irruere.*

קָצַב, *succidere.* קַצָּב, *lanio, carnes vendens et secans.* קָצוּב, *præcisum, determinatum.* קֶצֶב, *præordinatio, prædestinatio.*

קצה, קְצָת, מִקְצָת, *pars: quidam, quædam,* in utroque numero: קְצָתָם, *pars ipsorum, quidam* vel *quædam ipsorum:* קְצָתָם אֶת קְצָתָם, *alii alios:* בְּמִקְצָת סְפָרִים, *in nonnullis libris.* קָצֶה, *tropicus:* קָצֶה קֵיצִי, *tropicus æstivus* sive cancri, סְתָוִי, *hybernus,* id est, capricorni. Item קָצֶה, *extremum, terminus syllogismi.*

קָצַר, *abbreviare.* קְצָרָה, קְצִירוּת, *brevitas, abbreviatio:* בְּקִצּוּר, *breviter.* דֶּרֶךְ קְצָרָה, *brevitatis causâ, ellipticè.*

קָרָא, *legere:* קָרָא (formæ נִגַּב.) מִקְרָא, *lectura,* scil. sacra, per synecdochen, id est, *scriptura sacra, scripta biblica, biblia.* Interdum et מִקְרָא significat *versum biblicum;* plural. מִקְרָאוֹת. קָרָאִי, *biblicus, textualis, versatus in lectione scripturæ.* קְרִי, *lectum,* de voce variæ lectionis in bibliis usurpant. Item *casus nocturnus seminis effluentis, fluxus seminis:* בַּעַל קְרִי, *qui fluxum talem passus est,* Levit. XV. item קָרָאִים, *Karræi, Zaducæi,* quasi textuales dicti, quod nullas traditiones vel glossas admitterent. קְרִיאָה, *lectio.* לְתִפְאֶרֶת הַקְּרִיאָה, *ad ornatum lectionis, euphoniæ causâ.* קוֹרִין, *legunt,* pro קוֹרְאִין.

קָרָה, *evenire, contingere, accidere.* מִקְרֶה, *accidens, eventus, casus:* מִקְרִי, *accidentalis.* חֶלְקָה מִקְרִיָּה, *pars accidentalis.* תִּקְרָה, *contignatio, tabulatum:* בַּיִת מְקוֹרֶה, *domus tabulata.* מִקְרֶה קַיָּים, *accidens firmum, inseparabile:* נִפְרָד, *separabile.* קוֹרוֹת *contingentia.*

קרט, קֶרֶט, *granum, bacca, frustulum: gruma:* קוֹרֶט דָּם, *gruma, gutta sanguinis:* קוֹרֶט לְבוֹנָה, *granum thuris.*

קֶרֶן, *sors principalis, capitale:* קֶרֶן וְרֶוַח, *sors et lucrum.*

קָרוֹן, *carrum, carruca:* plural. קְרוֹנוֹת.

קָרַר, *frigescere.* קוֹר, קְרִירוּת, *frigus,* Psalmus XCI. 6. in Kimchi. הִתְקָרֵר, *frigescere:* per metaphoram לֹא נִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ, *non frigescebat mens ejus,* id est, non sedabatur, קוֹרָה, *refrigeratio, frigus:* קוֹרַת רוּחַ, *refrigeratio spiritus, recreatio animi.*

קֶרֶת, *civitas:* קַרְתָּנִי, *urbanus, oppidanus.*

קָשָׁה, *durum, difficile esse.* הִקְשָׁה, *difficile reddere: objicere, opponere difficile et dubium.* מַקְשָׁן, *opponens, quærens, interrogans quæstionem dubiam.* קוּשְׁיָא קַשְׁיָא, *objectio, quæstio difficilis.* קָשֶׁה, *grave, difficile.* קֹשִׁי, *difficultas:* בְּקוֹשִׁי, *cum difficultate, difficulter,* Hos. XI. 7. in R. Sal.

קִשֵּׁט, *ornare:* הִתְקַשֵּׁט, *ornari, ornare se.* קִשּׁוּט, *ornatus, ornamentum.*

קֶשֶׁר, *ligatura, vinculum, præpositio,* nomen et verbum ligans. פּוֹעֲלֵי קֶשֶׁר, *verba vinculi,* id est, cum præpositione cum alia voce constructa et ligata.

קשש, הֵקִישׁ, *assimilare, comparare proportionaliter.* הֶקֵּשׁ, הַקָּשָׁה, *proportio, syllogismus: comparatio a-*

auloga. הֶקֵּשׁ מַטְעָאָה, syllogismus sophisticus, erroneus, errare faciens, קִשְׁקֵשׁ, pulsare campanam, sonum, tinnitum edere. קִשְׁקוּשִׁים, campanæ, sonitus campanæ. קִישׁ, sonus, tinnitus, strepitus, pulsus, propriè campanæ vel tintinabuli: unde illud, אִסְתֵּרָא בִלְגִינָא קִישׁ קִישׁ קָרְיָא, stater in lagena, kis kis clamat, id est, numus commotus in lagena vacua, magnum edit strepitum. Proverbium in gloriosos et jactabundos.

קֶשֶׁת, arcus, iris: קַשָּׁת, sagittarius, jaculator: arcitenens, signum cœleste.

ר

רָאָה, videre. רָאוּי, dignum, conveniens: יוֹתֵר מִן הָרָאוּי, magis quàm convenit. כְּפִי הַנִּרְאֶה, sicut videtur, juxta apparentiam. רְאִיָּה, visio. רְאָיָה, ratio, probatio, demonstratio: רַאֲיוֹת גְּמוּרוֹת, rationes perfectæ, demonstrationes à priori: חַכְמֵי הָרַאֲיוֹת, physici naturales rerum causas pervestigantes, Eccles. VII. 5. in Aben Esra: הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵירוֹ עָלָיו הָרְאָיָה, quod idem cum illo, actori incumbit probatio. Nam actor elicere, educere cupit ab altero, quem accusat, aut à quo petit. רְאוּת, visio, visus: כְּלֵי רְאוּת, organa visus. רֵיאָה, pulmo. מַרְאֵה מָקוֹם, index loci, index libri, concordantia.

רָבַב, multum, multiplex esse. רוֹב, multitudo, magna pars. רוּבָּם, plerique ipsorum. רִיבּוּי, idem: numerus pluralis et signum numeri pluralis, ut Hos. II. 1. in Kimch. רַבִּים, multi. לְשׁוֹן רַבִּים, numerus pluralis: בָּרַבִּים, in numero plurali: item publicè, in communi sive publico, palàm. רִבּוֹן, dominus. רִבּוֹנְתָּא, domina. רַב, doctor, magister, רַבֵּנוּ, præceptor noster, רַבּוֹ, ejus, רַבְּכֶם, vester: plural. רַבּוֹת, sed semper cum affixo, ut רַבּוֹתֵינוּ, rabbini, doctores nostri. רַבָּן, idem: plural. רַבָּנָן, rabbini. רַבָּנוּת, rabbinatus, magisterium; magistra, Hos. I. 1. in R. Sal.

רִבִּית תַּרְבִּית, fœnus, usura.

רבע רְבִיעָה, pluvia, Joël. II. 23. in Kimchi. מְרוּבָּע, quadrangulum, quadratum.

רָבַץ, cubare: הִרְבִּיץ, cubare fecit: הִרְבִּיץ תּוֹרָה בָּרַבִּים, cubare facit legem publicè, id est, docet, propagat.

רָגַז, irasci, commoveri. רַגְזָן, iracundus; רַגְזָנִית, iracunda.

רגל הִרְגִּיל, assuefacere, exercere, consuescere. רָגִיל, assuetus, exercitatus, assuefactus. מוּרְגָּל, usitatum. רְגִילוּת, assuefactio, conversatio. הֶרְגֵּל, usus, exercitatio, unde הַהֶרְגֵּל יַעֲשֶׂה אוּמָּן, usus facit artificem.

רגש הִרְגִּישׁ, sentire, sensibiliter percipere. הֶרְגֵּשׁ, הַרְגָּשָׁה, sensus. נֶפֶשׁ הַמַּרְגֶּשֶׁת, anima sensitiva, Prov. XXIII. 22. in R. Levi. הַרְגָּשִׁי, sensibile, sensitivum: כֹּחוֹת הַרְגָּשִׁיּוֹת, facultates sensitivæ. מוּרְגָּשׁ, sensa-

tum, quod sub sensum cadit. צוּרָה מוּרְגֶּשֶׁת, *forma sensibilis.*

רָדַף, *persequi, insequi, consequi.* רְדִיפָה, *consecutio, consequens.* שֵׁם הַנִּרְדָּף, *nomen synonimum.* הַרְדָּפָה, *cognominatio.*

רָהַט, *currere;* לְפוּם רִיהֲטָא, *cursus, festinationis causâ.*

רָוָה, *irrigari:* רִוּוּי, *irrigatio.*

רוּחַ, *spiritus:* רוּחָנִי, רוּחָנִיִּי, *spiritualis:* תַּעֲנוּג רוּחָנִיִּי, *voluptas spiritualis*, Prov. X. 17. in Kafvenaki. רוּחָנִית, *spiritualiter.* רוּחוֹת, *partes, plagæ,* מִכָּל־רוּחוֹתָיו, *ab omnibus plagis suis.*

רֶוַח, *spatium, intervallum, distantia.* נִרְוָח מְרֻוָּח, *latum, spatiosum:* זָוִית נִרְוַחַת, *angulus latus, obtusus.* הִרְוִיחַ, *respirare fecit, recreavit, refocillavit; dilatavit: lucratus est.* רֵיוַח, *lucrum.* הַרְוָחָה, *latitudo,* cujus oppositum צוּקָה, *angustia.*

רוֹם, רוֹמִי, *Roma, Romanus.* רוֹמִיִּים, רוֹמָאֵי, *Romani.*

רַוָּק, *cœlebs:* plur. רַוָּקִין, *cœlibes, juvenes innubi:* יוֹלְדִים מְרַוָּקִים וּפְנוּיִים, *generant cœlibes et liberi.*

רִחֵם, *misereri.* רַחֲמָן, *misericors,* nomen divinum apud Rab. רַחֲמָנָא לִבָּא בָּעֵי, *Deus cor quærit.* רַחֲמָנִית, *misericors fœmina.* plural. רַחֲמָנִיּוֹת, *misericordes.* מִדּוֹת רַחֲמָנִיּוֹת, *affectus misericordes* sive *misericordiæ.* רַחֲמָנוּת, *misericordia.*

רִיק, הֵרִיק, *evacuare.* רֵיקָנוּת, רֵיקוּת, *vacuitas, vacuum.* לְרֵיקָנוּת, *frustra, incassum:* אֵין רֵיקוּת בְּעוֹלָם, *non datur vacuum in mundo,* רֵיקָן, *vacuus, vanus.*

רכב, הִרְכִּיב, *componere, conjungere. Inserere ramos arborum,* zweigen, (*to graft,*) מוּרְכָּב, *compositum,* cujus oppositum פָּשׁוּט, *simplex:* מִלָּה מוּרְכֶּבֶת, *dictio composita,* הַרְכָּבָה, *compositio, insitio.* גְּשָׁמִים מוּרְכָּבִים, *corpora composita, mixta, concreta:* אֵין מַרְכִּיבִין עֵץ מַאֲכָל עַל גַּבֵּי עֵץ מַאֲכָל, *non inserunt arborem cibi,* id est, fructiferam, super arborem fructiferam.

רכז, מַרְכָּז, *centrum:* מַרְכַּז הָאָרֶץ, *centrum terræ,* Job. XXVI. 6. in R. Levi: אוֹפָן יוֹצֵא מַרְכָּז, *circulus egrediens centrum,* id est, eccentricus.

רָמַז, *indicare, annuere.* רֶמֶז, רְמִיזָה, *nutus, indicium.*

רַס, רִסִּין, *supercilia:* רִסֵּי עֵינַיִם, *supercilia oculorum.*

רַע, לְרַע, *infra.* מִלְּרַע idem, et vox penacuta, accentum infra, id est, in ultima syllaba habens.

רָעֵב, *esurire.* רַעַבְתָן, *famelicus.*

רעה, רְעִי, *stercus, excrementum.*

רָעַם, הִתְרַעֵם, *obmurmurare.* תַּרְעוּמָה, *murmuratio.*

רָצָה, *velle.* רָצוֹן, *voluntas.* רְצוֹנִי, *voluntarius.* תְּנוּעָה רְצוֹנִית, *motus voluntarius:* אֵינוֹ עַל דֶּרֶךְ מִצְוַת רְצוֹנִית, *id non est per modum præcepti voluntarii,* אֶלָּא עַל דֶּרֶךְ גִּנּוּם, *sed ironicè,* Amos IV. 4. in Kimch. נִתְרַצָּה, *placari,* Hos. I. 10. in R. Salom.

רצע, רְצוּעָה, *corrigia calcei.* מַרְצֵעַ, *subula,* רַצְעָן, *cerdo.*

רצף, רָצוּף, *continuum, conjunctum, consequens.* יָמִים רְצוּפִים, *dies continui, consequentes.* עוֹנֶג רָצוּף, *oblectatio continua.*

רקק, רָקִיק, *tenue, transparens,*

diaphanum: טִיחַ נָרוֹק, *cæmentum tenue.*

רשה, רְשׁוּת, רִשְׁיוֹן, *facultas, potestas, licentia.* בִּרְשׁוּתְךָ, *cum licentia tua;* בִּרְשׁוּת הָרַבִּים. *in potestate publica, in publico:* plural. רְשׁוּיוֹת, *potestates, licentiæ, privilegia.* הַרְשָׁאָה, idem. רַשָּׁאִי, *licitus, liber, qui licentiam habet:* אֵין רַשָּׁאִין, *non licet illis.*

רשל, אִתְרַשֵּׁל, *pigrari, pigrum, remissum esse.* הִתְרַשְּׁלוּת, *pigritia, remissio.* מְרַשֵּׁל, *laxans, remissum faciens.*

רָשַׁם, *designare, describere, notare.* רוֹשֶׁם, *descriptio, designatio, obsignatio, nota.* רִשּׁוּם, *delineatio, diagramma.*

רָתַח, *fervere.* מַיִם רוֹתְחִים, *aquæ ferventes.* רִתַּח, *fervefecit.* רִתּוּחַ, *fervefactio, ebullitio.* מְרוּתָּח, *fervidum.*

ש

שָׁאַל, *rogare, interrogare, petere, quærere.* הִשְׁאִיל, *mutuo, commodato dedit petenti:* מוּשְׁאָל, *mutuatum, accommodatum:* שֵׁם הַמּוּשְׁאָל, *nomen accommodatum, mutualitium, metaphoricum.* הַשְׁאָלָה, *mutuatio, metaphora:* עַל דֶּרֶךְ הַשְׁאָלָה, *metaphoricè,* Ps. LXXVIII. 47. ad, occidit vites. שְׁאֵילָה, *quæstio, interrogatio, petitio:* ה׳ הַשְׁאֵילָה, *He interrogationis.*

שָׁבַב, שְׁבִין שְׁבָבִים, *frangere:* *fragmenta, frustula, segmenta lignorum.*

שָׁבַח, *laudare.* מְשׁוּבָּח, *laudatum, laudabile.* שֶׁבַח, שְׁבָחָה, *laus.* לְשֶׁבַח וְלִגְנַאי, *in laudem et vituperium,* Num. XI. 18. in Ab. Esra. Est etiam שֶׁבַח, *accretio, incrementum, melioratio rei,* unde et אִילָן מַשְׁבִּיחַ, *arbor crescit.*

שבל, בִּשְׁבִיל, *propter, propterea.*

שָׁבַר, *frangere,* שֶׁבֶר, *fractura: fractura numerorum arithmetica, fractio:* שְׁבָרִים, *fractiones.* Item שֶׁבֶר, *Chirek* vocalis, ut apud Ab. Esram, Num. XXXV. 19. et שָׁבוּר, *Chirekatum, cum Chirek notatum.*

שבש, הִשְׁתַּבֵּשׁ, *perplexum, attonitum, obstupefactum esse: confundi, seduci, corrumpi:* כִּי בְגָלוּת נִשְׁתַּבְּשׁוּ הַנּוּסְחָאוֹת, *nam in captivitate confusa sunt exemplaria;* sumpserunt unum ex hoc, et transtulerunt in aliud, etc. Kimchi, 1 Reg. XVII. 14. שִׁבּוּשׁ, *confusio, perplexitas, error, corruptio.* אִישׁ מְשׁוּבָּשׁ, *vir perplexus.*

שבת, שַׁבְּתָאי, *Saturnus planeta.*

שגח, הִשְׁגִּיחַ, *providere, prospicere:* הַשְׁגָּחָה, *providentia.* הַהַשְׁגָּחָה הָאֱלֹהִית, *providentia divina.* הִשְׁתַּגְּחוּת, *contemplatio, speculatio.*

שָׁגַר, *mittere, emittere.* שָׁגוּר, *emissum: assuetum: usitatum, promptum, expeditum:* אִם שְׁגוּרָה תְּפִלָּתוֹ בְּפִיו, *si expedita sit precatio ejus in ore ipsius, si expedire egrediatur:*

שֵׁם שָׁמַיִם שָׁגוּר בְּפִיו, *nomen Dei consuetum erat in ore ejus.*

שִׁדֵּךְ, *desponsare, conjugio jungere.* לְשַׁדֵּךְ הַבָּנוֹת, *desponsare filias sabbatho licitum.* שִׁדּוּךְ, *desponsatio, copulatio.* שַׁדְּכָנוּת, idem. שַׁדְּכָן, *copulator, desponsator.*

שדל. הִשְׁתַּדֵּל, *operam dare, curare, incumbere rei, occupatum esse :* הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת אִישׁ, *cura ut te virum præbeas.* הִשְׁתַּדְּלוּת, *opera, cura, studium, conatus solicitus.* שִׁדֵּל, *persuadere.* שִׁדּוּל, *persuasio.*

שדר. שִׁדְרָה, *spina dorsi :* חוּט הַשִּׁדְרָה, *filum spinæ dorsi,* quod ex cerebro per vertebras descendit.

שָׁהָה, *morari, tardare.* שְׁהִיָּה, *mora, tardatio.*

שׁוּב, *ampliùs, porrò, præterea, adhuc.*

שָׁוָה, *æquari.* שְׁוָאָה, *æquatio, comparatio:* hinc ו׳ הַשְּׁוָאָה, *Vau adæquationis,* quod apodosin similitudinis denotat, quale sæpè in Proverbiis Salomonis שׁוּוִי, *æquum, æquale, pretium rei,* quod venditæ rei est æquatio et comparatio. קַו שָׁוֶה, *linea æquinoctialis :* אוֹפָן שָׁוֶה, *circulus æquus, concentricus.*

שׁוּם, *nomen,* Chald. unde שׁוּם בַּר נָשׁ, *nomen filii hominis.* Nomen proprium viri, apud Masorethas. Apud Rabbinos, *aliquis, aliquid.* Præcedere vel sequi solet אֵין vel לֹא. מִשּׁוּם שֶׁ, *propter* *propterea quòd, eo quòd.* עַל שׁוּם מָה, *quâ de causâ, quamobrem ?* מִשּׁוּם הָכִי, *propterea.*

שׂוּם, *ponere.* שְׂמוּת, *positio.*

שׁוּר. שׁוּרָה, *lineæ :* שׁוּרוֹת הַסֵּפֶר, *lineæ libri.* שׁוֹר, *taurus, signum cœleste.*

שִׁיר, *canere :* מְשׁוֹרֵר, *cantor : poëta.* שִׁירָה, *canticum : carmen poëticum* sive *rhythmicum.* מְלֶאכֶת הַשִּׁיר, *ars poëtices.* שִׁירִיּוּת, *poëtica.*

שָׁזַר, *filare, fila ducere et intorquere* sive *duplicare,* חוּטִין שְׁזוּרִין, *fila duplicata, contorta.*

שחה. שֶׁחִי, בֵּית הַשֶּׁחִי, *axilla, locus concavus sub brachio,* Deuteron. XXII. 5. in R. Salom.

שַׁחַר, *aurora, manè.* שַׁחֲרִי, *matutinus :* תְּפִלָּה שַׁחֲרִית, *oratio matutina.* שַׁחֲרוּת, *nigredo.* שִׁיחוּר, *atramentum.* שָׁחַר, *nigrescere, nigrum esse.* שִׁחְרֵר, *libertate donare, manumittere :* עֶבֶד מְשׁוּחְרָר, *servus manumissus.* אִשָּׁה מְשׁוּחְרֶרֶת, *mulier libertate donata.*

שָׁטָה, *stultescere.* שׁוֹטֶה, *stultus, vesanus :* אֵין מְבִיאִין רְאָיָה מִן הַשּׁוֹטִין, *non adducunt probationes a stultis.* שְׁטוּת, *stultitia :* רוּחַ שְׁטוּת, *spiritus insaniæ.* שַׁטְיוּתָא, idem.

שִׁיטָה, *linea : ordo, usus, discursus, ritus, stilus.* שִׁיטַת הַתַּלְמוּד, *ordo, usus, stylus, Talmudicus.*

שֶׁטַח, *expansio, expansum ; superficies.*

שְׁטָר, *literæ contractus, instrumentum literarum, litera procurationis :* שְׁטַר הַחוֹב, *chirographum, literæ debiti :* plur. שְׁטָרוֹת.

שַׁיָּךְ, *congruit, convenit :* לֹא שַׁיָּךְ לְמֵימַר, *non convenit dicere :* בְּגָדֶיהָ הַשַּׁיָּכִים לְגוּפָהּ, *vestes ejus pertinentes ad corpus ejus.* שַׁיָּךְ, *decens, conveniens, pertinens.*

שֵׁיר, שֵׁירִין, *monilia, catenæ, armillæ.* שַׁיָּרָה, *turma, exercitus, caterva :* בְּשַׁיָּרָה, *catervatim.*

שָׁכַב, *cubare:* שְׁכִיב מֵרַע, *ægrotus:* et שְׁכִיב, *mortuus, qui occubuit.* שְׁכִיבָה, *obdormitio, decubitus* vel הַחוֹלִי, *morbi* vel הַמָּוֶת, *mortis,* ut docet Kimchi, Ies. L. 11.

שְׁכַח, *invenire:* שְׁכִיחַ, *inventum, præsens,* דְּלָא שְׁכִיחַ, *quæ non invenitur, existit.*

שֵׂכֶל, הִשְׂכִּיל, *intelligere.* שֵׂכֶל, *ingenium, intellectus:* שִׂכְלִי, *intellectualis,* מִצְווֹת שִׂכְלִיּוֹת, *præcepta intellectus,* quibus opponuntur מַעֲשִׂיּוֹת, *actualia, practica.* מוּשְׂכָּלוֹת, *intellectualia, quæ sub intellectum cadunt.* קִנְיַן הַמּוּשְׂכָּלוֹת, *habitus intellectualis,* מוּשְׂכָּלוֹת רִאשׁוֹנוֹת, *notiones primæ,* שְׁנִיּוֹת, *secundæ.* שִׂכְלוּת, *intellectus.* שַׂכְלְתָן, *intelligens, prudens, ingeniosus:* שַׂכְלְתָנוּת, *intelligentia.* נֶפֶשׁ הַמַּשְׂכֶּלֶת, *animæ intelligens.*

שכם, הִשְׁכִּים, *convenire, consentire,* idem quod סכם.

שָׁכַן, *habitare, cohabitare.* שְׁכוּנָה, *vicus, vicinia, platea urbis habitata.* שְׁכִינָה, *Majestas Dei, præsentia Dei, Spiritus sanctus, divinitas.* מַשְׁכּוֹן, *pignus.* מִשְׁכֵּן, *oppigneravit.* נִתְמַשְׁכֵּן, *oppigneratus fuit,* מ factum radicale, ut et in aliis quibusdam.

שָׁלַח, *mittere, emittere.* שָׁלִיחַ, *missus, legatus, nuncius, apostolus:* שָׁלִיחַ מְיוּחָד, *nuncius proprius.* שְׁלִיחוּת, *legatio, ablegatio, emissio, apostolatus.* שֻׁלְחָן, *mensa:* שֻׁלְחָנִי, *trapezita, numularius.*

שָׁלַל, *negare.* שׁוֹלְלִים, *negativa, negantia:* שְׁלִילָה, שׁוֹלְלוּת, *negatio.* מִשְׁפָּט שׁוֹלֵל כְּלָלִי, *propositio negativa universalis.* עִנְיָן מְשׁוּלָּל, *ens abstractum.* item תוֹאַר שׁוֹלְלִיִּי, *forma abstracta,* cui opponitur הַוּוּבִי, *concreta.* שָׁלִיל, *embryo fœtus matricis,* Levit. XI. 3. in R. Sal. item *abortivum.*

שָׁלֵם, נִשְׁלַם, *perfici, compleri.* שְׁלֵימוּת, *perfectio:* כָּל מִינֵי שְׁלֵימוּת, *omnis generis perfectiones;* אֱמוּנָתוֹ בִּלְתִּי שְׁלֵימָה, *fides ejus imperfecta erat,* Job. I. in R. Levi.

שָׁלַק, *elixare:* יְרָקוֹת שְׁלוּקִין, *olera elixa.*

שִׁלְשֵׁל, *concatenare, incatenare.* שַׁלְשֶׁלֶת, *catena.* plur. שַׁלְשְׁלָאוֹת, *catenæ,* et formâ Chaldaicâ. שַׁלְשְׁלָן item שַׁלְשֶׁלֶת הַיַּחַס, *catena genealogiæ.* בְּהִשְׁתַּלְשְׁלוּת הַסִּבּוֹת, *in concatenatione, connexione causarum,* Ps. CIV. 27. in Kimchio. שִׁלְשׁוּל, *diarrhœa, ventris solutio et fluxus.*

שלש, מְשׁוּלָּשׁ, *triplicatum: triangulum:* צוּרַת מְשׁוּלָּשׁ, *figura trianguli.* שִׁלּוּשׁ, *trinitas.*

שֵׁם, *nomen, Deus,* et cum articulo הַשֵּׁם. item כְּשֵׁם, *sicut, quemadmodum.* עַל שֵׁם, *propter, propterea.* לְשֵׁם, idem.

שָׁמַיִם, *cæli: Deus,* ab inhabitatione cœlesti sic dictus. לְשֵׁם שָׁמַיִם, *propter Deum.* Sic שְׁמַיָּא, *Deus,* Daniel. IV. 23. שְׁמֵימִי, *cœlestis:* גְּרָמִים שְׁמֵימִיִּים, *corpora cœlestia,* Job. XXVI. 6. in R. Levi.

שֶׁמָּא, *fortè, fortassis, si fortè, ne fortè:* וְשֶׁמָּא, *quòd si fortè.*

שמד, הִשְׁמִיד, *disperdidit, delevit, destruxit,* מְשׁוּמָּד, *apostata,* quasi perditus dictus, 2 Reg. XVIII. 17. in Kimchio de Rafsaka. הַשְׁמָדָה, הַשְׁמָדוּת, *perditio, apostasia à fide vera.* הִשְׁתַּמֵּד, *apostata factus est.*

גָּזְרוּ שְׁמָדוֹת׃ ,persecutio ,שְׁמַד ,שֶׁמֶד *decreverunt persecutiones.*

שֶׁמֶן, *pinguedo:* שַׁמְנוּנִית, idem.

שָׁמַע, *audire.* מַשְׁמָע, *literalis vocis auditio, sensus literalis et simplex.*

שִׁמֵּשׁ שַׁמֵּשׁ, *ministrare, servire,* מְשַׁמֵּשׁ שַׁמָּשׁ, *minister.* שִׁמּוּשׁ, *ministerium.* אוֹת שִׁמּוּשִׁית, *litera ministerialis.* Item שַׁמֵּשׁ, *coire, rem habere.* שִׁמֵּשׁ עִם בַּת שֶׁבַע, *coivit cum Batscheba,* Psal. LI. 2. in Targum. תַּשְׁמִישׁ, *concubitus, coitus:* תַּשְׁמִישׁ הַמִּטָּה, *ministerium lecti:* תַּשְׁמִישֵׁי מִצְוָה, *ministeria legis.* Tertiò שִׁמֵּשׁ, *uti:* שִׁמְּשׁוּ בוֹ בְּבִנְיַן פִּיעֵל, *utuntur eo in conjugatione Pihel.*

שַׁמְתָּא שמת, *excommunicationis species.*

שָׁנָה, *mutari.* שׁוֹנִים, *mutata, varia, diversa:* מִלּוֹת שׁוֹנוֹת, *voces diversæ.* שִׁנּוּי, *mutatio,* ut generatio et corruptio, מִשְׁתַּנֶּה, *alteratum, variabile, mutabile.* שְׁנִיּוּת, *diversitas: dualitas.* הִשְׁתַּנּוּת, *variatio, mutabilitas, alteratio.* מִשְׁנָה, textus Talmudicus, מִשְׁנֶה, *Deuteronomion,* qui liber vocatur מִשְׁנֵה תּוֹרָה, *repetitio legis,* quia Moses præcedentem legis doctrinam repetiit: et Talmud continet repetitam legem per patres Rabbinos, quæ vocatur Mischna. מְשׁוּנֶּה, *repentinum, mirabile, quod subitam mutationem inopinatò et extraordinariè subiit:* מִיתָה מְשׁוּנָּה, *mors repentina:* דָּבָר מְשׁוּנֶּה, *res mirabilis.*

שִׁעְבֵּד, *servituti subjecit, oppressit, subegit.* מְשׁוּעְבָּד, *subditus, subjectus.* הִשְׁתַּעְבֵּד, *subjici, subditum esse.* שִׁעְבּוּד, *servitus, subjectio.* שִׁעְבֵּד אֶת עַצְמוֹ, *subjecit seipsum.*

שָׁעַר שִׁיעֵר, *æstimare, putare, conjectare.* שִׁיעוּר, *conjectura,* unde כ׳ הַשִּׁיעוּר, *Caph conjecturæ,* quando scilicet significat *quasi, quodammodo:* item *mensura ex æquo æstimata:* כְּשִׁיעוּר, *juxta mensuram* vel *æstimationem, quasi, plus minus, tantum, tam multum.* כֹּחַ הַמְשַׁעֵר, *virtus æstimativa, conjecturalis, divinatrix.*

שָׁפָה, *tranquillum, quietum esse.* שָׁפוּי, *tranquillus* שׁוֹפִי (formæ חוֹלִי, יוֹפִי) *tranquillitas,* Num. XXIII. 3. in R. Sal.

שפט ,מִשְׁפָּט, *judicium, jus: proprietas; propositio,* apud logicos.

שָׁפַךְ, *fundere, effundere.* מַשְׁפֵּךְ, *infundibulum, clepsydra.* שְׁפִיכוּת, *effusio.*

שֶׁפַע, *influentia, influxus:* שֶׁפַע הַכּוֹכָבִים, *influxus stellarum.* הִשְׁפִּיעַ, *influere fecit: affudit, abundè et affluenter contulit.* מְשׁוּפָּע, *declive,* Jos. XVII. 5. in Kimch. שִׁפּוּעַ, *declivitas.*

שָׁפַף ,שִׁפְשֵׁף, *conterere, conquassare, conculcare, calcare,* Jos. XV. 7. in Kimchio. Item *confricare:* שִׁפְשׁוּף, *confricatio.*

שֶׁקֶל ,מִשְׁקָל, *pondus: forma, analogia vocis,* ad quam aliæ similes accommodantur.

שָׁקַע, *mergi: occumbere,* de sole: *sculpi in profundum.* צוּרוֹת מְשׁוּקָעוֹת *figuræ in fundum sculptæ:* oppositum בּוֹלְטוֹת, *prominentes.* שְׁקִיעָה, *occasus solis.*

שרט ,שְׂרִיטָה, *linea,* ut chartæ, manuum et similium: שִׂרְטֵט, *lineare: lineas ducere.* שִׂרְטוּטִין, *lineamenta,* שִׂרְטוּט, *amussis, regula.*

שרר שָׁרִיר, *firmum, stabile, ratum.*

שֹׁרֶשׁ, *radix.* שׁוֹרְשִׁית, *radicalis:* אוֹתִיּוֹת שָׁרְשִׁיּוֹת, *literæ radicales.*

שִׁשְׁבֵּן, *sociavit:* שׁוֹשְׁבִנִים, *socii, amici, sodales.* שֻׁשְׁבִנוּת, *societas.*

שתן הִשְׁתִּין, *mingere, urinam reddere.* שֶׁתֶן, *urina.* הַשְׁתָּנָה, *mictio, urina, urinatio.*

שִׁתֵּף, *communicare,* Jos. VI. 2. in Kimchio. שׁוּתָּף מְשׁוּתָּף, *socius, cooperator:* שׁוּתֶּפֶת, *socia.* שׁוּתָּפוּת, *societas, commercium.* שִׁתּוּף, idem: item *communicatio, homonymia, æquivocatio:* שֵׁם מְשׁוּתָּף, *nomen æquivocum, homonymon, ambiguum, commune.* שֵׁם מִשְׁתַּתֵּף, idem. מִלָּה מְשׁוּתֶּפֶת, *vocabulum æquivocum.* חוֹמֶר מְשׁוּתָּף, *materia communis,* prima scil. quæ quatuor elementis communis est.

שתת, שְׁתוּת, *pars sexta:* הַמִּשְׁתַּכֵּר אַל יִשְׁתַּכֵּר יוֹתֵר מִשְׁתוּת *qui lucratur, ne lucrator ultra sextam partem.* Ut qui emit quinque, potest vendere sex. Regula juris Talmudici est, quæ nunc in desuetudinem abiit. Nam major lucri appetitus homines invasit.

ת

תאם, תְּאֹמִים, *gemini, signum cæleste.*

תאר, תּוֹאַר, *forma:* שֵׁם תּוֹאַר, *nomen formæ, formale, concretum, adjectivum, denominans:* ut רְאוּבֵן חָכָם, *Ruben est sapiens.* Hic sapiens est תּוֹאַר, *formale,* Ruben הַמְּתוֹאָר, *formatum, denominatum.* תֵּאֵר, *denominare a forma, formare:* מְתוֹאָר, *denominatum, paronymum, conjugatum,* הִתְאַר, *denominari,* a forma propriè, *informari.* בְּתֹאַר, *formaliter.*

תֵּבָה, תֵּיבָה, *dictio, vox, vocabulum scriptum* propriè. רָאשֵׁי תֵיבוֹת, *capita dictionum, abbreviaturæ ex prima vocum litera constitutæ.*

תַּבֵּל, *condire cibos.* תַּבּוּל, *condimentum.* מְתֻבָּל, *conditum.* תַּבְלִין, *condimenta ciborum, cibi conditi.*

תָּבַע, *exigere, repetere, petere aliquid ab altero jure.* תְּבִיעוֹת, *postulationes.*

תָּג, *apex:* plur. תָּגִין.

תּוּב, et per apocopam תּוּ, *præterea, porrò, ampliùs, iterum, rursus:* ex שׁוּב, quod suprà positum.

תּוֹךְ, מִתּוֹךְ, *propterea, idcirco, quia.* מִתּוֹךְ כָּךְ, *interim, interea.*

תָּחַב, *figere:* נִתְחַב, *infigi.*

תחל, הִתְחִיל, *incipere, exordiri.* הַתְחָלָה, *principium, exordium,* Ab. Heb. nomine תְּחִלָּה.

תָּחַם, *terminare, determinare.* תְּחוּם, *terminus, finis, confinium:* תְּחוּם שַׁבָּת, *terminus sabbathi,* qui continebat bis mille passus, quod exstruunt ex Jos. III. 4.

תִּיק, תִּיקָא, Θήκη, *theca, vagina.*

תַּיָּר, *speculator,* Cant. II. 12. in R. Salomone item *ductor itineris, sal-*

vum conductum præstans. תִּיּוּר, *salvus conductus.*

תָּכַן, *ponderare, appendere, numerare.* תְּכוּנָה, *astronomia.* תּוֹכֵן, *astronomus,* לֹא יִתָּכֵן, *non convenit, non quadrat.*

תֵּכֶף, תֵּכֶף, *mox, statim, subito:* תֵּכֶף לִגְאוּלָּה, *statim post redemptionem:* תֵּכֶף שֶׁיָּשַׁן, *quamprimùm obdormivisset.* Numerant rabbini. שָׁלֹשׁ תְּכֵיפוֹת, *tria statim,* quæ illico fieri debent: vide Thisbi Eliæ.

תלה, תְּלִי, *draco, stella:* רֹאשׁ הַתְּלִי, *stella draconis,* Job. XXVIII. 3. in R. Levi.

תְּלִים, *Psalmi Davidis,* pro תְּהִלִּים, Eccles. XI. 9. in R. Sal. aliâs תְּלָלִים, *cumuli.*

תָּלַשׁ, *evellere, exstirpare.*

תָּם, *ibi, illic.* תַּמָּה, תַּמָּן, idem. מִתָּם, מִתַּמָּן, *inde.* לְתַמָּן, *illuc.* ex Hebræo שָׁם.

תמד, תָּמִיד, *jugiter, continuò.* הִתְמִיד, *continuavit.* מַתְמִיד, *jugis, assiduus, continuus.* מָקוֹר תְּמִידִי, *scaturigo continua, perennis.* הַתְמָדָה, *continuatio, assiduitas:* בְּהַתְמָדָה, *jugiter,* Prov. XIX. 13. in R. Levi.

תָּמַהּ, תֵּימַהּ, *mirari.* תְּמִיהָה, תְּמִיאָה, *admiratio.* בִּתְמִיהָה, *admirativè, interrogativè.*

תְּנָה, תְּנָא, *discere:* תָּנוּ רַבָּנָן, *dicerunt rabbini nostri:* ex Chaldaismo. תַּנָּאִי, *doctor Talmudicus.*

תנה, הִתְנָה, *pacisci certis conditionibus.* תְּנָאִי, *conditio:* בִּתְנָאִי, *conditionaliter:* עָשׂוּ תְנָאִים, *fecerunt conditiones, pacta conditionalia.* מִשְׁפַּט תְּנָאִי *propositio conditionalis.*

תָּפַר, *suere, consuere.* תְּפִירָה, *sutura.*

תָּפַשׂ, *apprehendere: insectari.* תָּפַשׂ עֲלֵיהֶם, *insectatur, carpit eos,* Joël. II. 6. in Kimchi.

תִּקֵּן, *ordinare, rectificare.* תִּקּוּן, *ordinatio, directio, directorium.* תַּקִּין, *commodum, conveniens, rectum.* תַּקָּנָה, *directio, commoditas.*

תרה, הִתְרָה, *præmonere, protestari.* מֵעִיד וּמַתְרֶה בְּךָ, *testor et protestor contra te.* הַתְרָאָה, *præmonitio, protestatio,* Joël. II. 18. in R. Sal.

תְּרֵין, תְּרֵי, *duo:* תְּרֵי עֲשַׂר, *duodecim.* Sic vocantur duodecim prophetæ minores.

תרם, תַּרְמִיל, *saccus viatorius, pera pastoralis.*

תרן, תַּרְנְגוֹל, *gallus gallinaceus,* Ies. XXII. 17. in R. Sal. תַּרְנְגוֹלֶת, *gallina.*

תרף, בֵּית הַתִּרְפָּא, *domus turpitudinis, ignominiæ.* Sic per contemptum ecclesias gentiles, in quibus idololatria exercetur, vocant.

תָּרֵץ, *solvere, explicare quæstionem dubiam.* תֵּירוּץ, *solutio, explicatio.* תָּרְצָן, *respondens, explicator quæstionis.*

תשׁ, תָּשַׁשׁ, *infirmari, debilitari:* תָּשַׁשׁ כֹּחוֹ כִּנְקֵבָה, *debilitata fuit vis ejus quasi mulieris,* Num. XI. 15. in R. Sal. Et defectivè תָּשׁ. Activè תּוֹשֵׁשׁ, *debilitavit.* תְּשׁוּשִׁים, *debiles, infirmi.*

תּוּת, *morus arbor:* plur. תּוּתִים, Ps. LXXXIV. 7. in Kimch. תּוּת pro תְּחוֹת, *sub, pro,* Hierosolymitanè et Talmudicè.

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

بروك يهوه لعولم امن وامن

AD STUDIOSOS

LINGUÆ HEBRÆÆ,

CONCLUSIO MONITORIA.

Non eadem semper homini mens est, non idem in humanis consilium et propositum. Nec prudentissimi quidem idem semper sentiunt, nec eodem collimant spectantque semper. Præterit dies hodiernus, quæ invenit crastinus. Probantur nunc, quæ mox improbantur, si meliora succedant. Sic rerum est vicissitudo: sic mentis varietas, quia meliora quærendo, ad perfectionem annititur. Haud dissimiliter mihi nunc evenit. Lexicon hoc ad literam שׁ exierat, neque dum vel minima de sylloge hac vocum Rabbinicarum addenda, cogitatio animum subiverat. Superfuturæ erant ad nundinas, una alteráve septimana, quas inanes abire, damnosum sibi futurum, operæ typographicæ conquerebantur. Sic de materia Lexici cogitans, venit in mentem studium illorum, qui apud me in lectione Rabbinica in voces quasdam subinde impegerunt, quarum usus Rabbinis erat proprius. Ut his nunc succurrerem, hæc qualiacunque hoc tantillo tempore collegi Paucula tibi ista videri possunt, sed si utaris, opinione plura reperies. Commentatores præstantiores communi Hebraismo utuntur, et non nisi rariùs extra biblicum sermonem, Rabbinismum adhibent. Unde ad illos intelligendos, non ita magno Lexico opus est. Alia ratio in Talmudicis auctoribus, philosophis, cabalistis, et illis qui Medraschim scripserunt, et allegorico ac vago commentandi genere delectati sunt. In his ut amplior materia, ita pluribus vocabulis opus fuit, ad tantam rerum diversitatem exprimendam. Lento gradu in Rabbinica procedendum, et in faciliora scripta aditus primò dirigendus. Hæc sunt Commentaria illa Biblica, quæ literalem sensum maximè explicant, ut Rabbi Salomonis, R. Davidis Kimchii, R. Saadiæ, R. Aben Esræ, R. Levi Gersom, qui duo sæpè philosophantur, in astronomica, physica et ethica excurrentes, unde et voca-

bulis ad tales terminos commodè exprimendos, sæpiusculè utuntur, quorum bonam partem attigimus, et existorum forma, alia similia perfacilè intelligi poterunt. Omnium frequentissimè nomina usurpant, vel in Bibliis inusitata, à radicibus tamen biblicis deflexa: vel quorum forma in Bibliis rarior, ipsis in ore ubique. Ex omnibus conjugationibus nomina deducunt, plura tamen ex Kal, Pihel, Hiphil et Hithpahel, pauciora ex aliis formis passivis. Hæc ut melius intelligas, breviter te de quibusdam et præcipuis monebo.

Formæ usitatissimæ sunt:

1. דִּבּוּר, *sermo, locutio.* אִבּוּד, *perditio,* גִּלּוּי, *revelatio,* קִיּוּם, *confirmatio.* Ferè actionem significant, ut Latina ista in Jo. Exempla biblica בִּכּוּר, *primitiæ,* גִּדּוּף, *blasphematio,* שִׁקּוּי, *potatio,* et similia plura, ex conjugatione Pihel derivata.

2. כְּתִיבָה, *scriptio.* A quiescentibus tertiâ ה formata habent י cum Mappik notatum: רְאִיָּה, *visio.* Et hæc propriè exprimuntur per Latina Jo. exempla biblica, אֲכִילָה, *esus, cibus.* נְגִינָה, *pulsatio musica.* קְרִיאָה, *vocatio, lectio.* שְׁנִינָה, *dictitatio, dicterium.* שְׁתִיָּה, *bibitio, potus,* et similia, ex Kal.

3. Nomina in וּת, sed diversæ formæ: גַּשְׁמוּת, *corporeitas* à גֶּשֶׁם, *corpus:* עַצְמוּת, *substantia,* ab עֶצֶם quod idem. אֱלֹהוּת vel אֱלָהוּת, *Deitas,* ab אֱלֹהַּ, *Deus:* דְּבֵקוּת, *adhærentia,* à דָּבֵק, *adhærens:* סְמִיכוּת, *conjunctio, syntaxis,* à סָמִיךְ, *conjunctum,* quæ forma Chaldæis usitata pro סָמוּךְ ex participio Pahul in Kal, exempla biblica יַלְדוּת, *nativitas.* מַרְדּוּת, *rebellio.* אֱיָלוּת, *fortitudo.* כְּבֵדוּת, *gravitas.* יְדִידוּת, *dilectio,* כְּסִילוּת, *stultitia* et similia ex Kal.

4. גַּזְלָן, *raptor, prædo,* רַחֲמָן, *misericors,* דַּבְּרָן, *loquax:* דַּעְתָּן, *intelligens,* à גָּזֵל, *rapina,* דַּעַת, *scientia.* Horum fœminina, רַחֲמָנִית, דַּבְּרָנִית. Et substantiva abstracta רַחֲמָנוּת, *misericordia.* דַּבְּרָנוּת, *loquacitas.* Et alia forma à participio Benoni Kal deflexa: גּוֹזֵל, *rapiens.* גּוֹזְלָן, *raptor,* כּוֹעֵס, *irascens,* כּוֹעֲסָן, *iracundus.* Exemplum biblicum hîc unum est, plurale fœmininum, נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת, *fœminæ misericordes,* Thren. IV. 10. à sing. רַחֲמָנִית. Hæc partim ex Kal, partim ex Pihel proveniunt. Biblica exempla, אַלְמָן, *viduus,* חַרְצָן, *acinus,* in quibus Pathach propter gutturalem: nam alias כִּבְשָׁן, *fornax,* פִּשְׁתָּן, בִּנְיָן, etc.

5. Nomina concreta sive adjectiva masculina in י, à substantivis abstractis quibuslibet: ut יוֹמִי, *diurnus,* à יוֹם, *dies:* מִינִי, *specificum,* à מִין, *species,* גּוּפִי גּוּפִי vel גּוּפָנִי, *corporeum,* à גּוּף, *corpus.* לִמּוּד, *disciplina,* לִמּוּדִי, *disciplinalis:* עִיּוּן, *speculatio,* עִיּוּנִי, *speculativus:* תּוֹרָה, *lex,* תּוֹרִיִּי vel

תּוֹרָנִי, *legalis*, אֶרֶץ, *terra*, אַרְצִי, *terrestris*. נֶגֶד, *contra*, נֶגְדִּי, *contrarium*. Horum fœminina desinunt in ית.

6. זַכָּאִי, *justus*, בַּנָּאִי, *architectus*, קָרָאִי, *Karæus*, in quo exclusum est Dagesch, et per Kametz primum compensatum. Fuerunt autem Karæi, Judæi textuales biblici, solo textu scripturæ contenti, et omnes scriptas traditiones repudiantes. Forma hæc tantùm ex Pihel quiescentium tertiâ petita est, et Chaldæorum ac Talmudicorum propria, ad formam Hebraicam perfectam גַּנָּב, *fur*.

7. Nomina ex Hiphil formata, cum הַ ab initio, ut verborum sic nominum formativo. Prima forma, הַפְלָגָה, *excessus*, ab הִפְלִיג, *excedere*; הַבְדָּלָה, *separatio*, ab הִבְדִּיל, *separare*; הַתְחָלָה, *initium*, ab הִתְחִיל, *incipere*, quod verbum defectivum a nomine Hebræo תְּחִלָּה literâ ת ascitâ in radicalem, quod et in aliis quibusdam paucis factum est. Hujus formæ in perfectis exemplum biblicum nullum est, ex defectivis quidem primâ נ duo extant, הַצָּלָה, *liberatio*, הַכָּרָה, *agnitio*, quorum integra essent הַנְצָלָה, הַנְכָּרָה. Secunda הַמְצָאוּת vel הַמְצִיאוּת, *existentia, substantia*. Biblicum huic simile unicum הַשְׁמָעוּת, *auditus*. Tertia הֶפְרֵשׁ, *discrimen*, הֶפְקֵר, *commune*, הֶרְגֵּל, *usus, exercitatio*. Hujus formæ exemplum biblicum nullum est. Ex quiescentibus secundâ etiam forma familiaris הֲבָנָה, *intelligentia*, הֲנָעָה, *motio* et similia. Unicum hujus formæ in Bibliis est הֲנָחָה, *quies*. Tertia radicalis הַ mutatur plerunque in י vel א: ut, הַטָּיָה, *declinatio*, a נָטָה, *inclinare*: הַכָּאָה, *plaga, percussio*, a נָכָה unde in Hiphil הִכָּה, *percutere*. הוֹדָאָה et הוֹדָיָה, *confessio*, a יָדָה, unde in Hiphil הוֹדָה, *confiteri*.

8. Nomina ex Hithpahel הִתְנַצְּלוּת, *excusatio, defensio*, הִתְלַמְּדוּת, *studium*, הִתְגַּלּוּת, *revelatio*, הִתְבּוֹנְנוּת, *consideratio, intelligentia*, et similia. Unicum in Bibliis est ex quiescentibus tertiâ הִשְׁתַּחֲוָיָה, *adoratio*, ex his formis alia similia exempla facillime intelligentur, quæ in hocce dictionariolo non posuimus: poni enim singula minimè necesse judicavimus, maximè illa, quorum Radices in Lexico Hebræo.

Quæ ex Niphal. Pyhal et Hophal formata sunt, participialia ferè sunt. Ex Niphal tamen etiam aliæ formæ occurrunt, ut נִמְחוּת, *deletio*, נִמְסוּת, *liquefactio*, a מָחָה et מָסָה. Item נִימוּק, *animadversio, annotatio*, a מָקַק juxta quosdam.

Multa etiam vocabula Rabbini cum Chaldæis communia habent, ex quibus aliquot posuimus magis vulgata, maximè particulas sive voces indeclinabiles. Eas tunc inprimis usurpant, quando Talmudica aut ex similis dialecti libris quædam adducunt.

Sed hæc qualiacunque in transitu adjecimus, neque animus nunc est, pleniorem de istis commentationem instituere. Fiet hoc proximè, si Deo placuerit, cum iterata editione Thesauri nostri grammatici Hebraici. Dicetur illic speciatim, quæ sit Rabbinismi in singulis grammaticæ partibus, ab Hebraismo Biblico differentia, quibus lectio Rabbinica tractanda, quis ejus usus, quomodo incipienda, et per quæ media et subsidia illam facilè acquirere singuli possint. Neque enim hoc studium tam difficile est, ut plerique sibi imaginantur, neque tam sterile et inutile, ut imperiti ejus sibi persuadent. Quantum Sebastiano Munstero, Santi Pagnino, Johanni Mercero, Reuchlino, Postello, Ariæ Montano, Fagio et aliis plurimis profuerit, satis ipsorum libri et scripta declarant. Lucernam in meridie accenderit, qui hoc probare velit. His utere donec meliora et pleniora tecum communicare, divina concesserit gratia. Nunc tempus et multiplices occupationes aliæ, plura non permiserunt. Pluribus intentus, minus potest in singulis. Ut corporis est defatigatio, ita quoque animorum languor ex multitudine et varietate laborum nascitur. Tranquillitas autem, cum ad alia, tum ad scientiam et prudentiæ exercitationem commodissima est. Hanc pariet aliud tempus, cum quo negotiorum turba volvitur, quibusdam sublatis, aliis succedentibus, aliis incisis. Angustissimum habet dies gyrum, qui seriò agentibus citissimè circumagitur. In cursu semper est, et tantum remanet, quantum in duratura collocatur. Sed ea rerum humanarum mixtura est et variatio, ut paucæ in uno aliquo statu constanter et diu permaneant. Nunc parens, nunc noverca dies est. Turbulenta excipit læta tranquillitas. Hæc ipsa faciet, ut gratiosâ Dei adjuti manu, plus temporis et laboris in tua, lector, impendamus commoda, et studia promoveamus. Quod ut nobis cordi est, sic Deus votis clementer annuat.

Vale.

INDEX

VOCUM LATINARUM

LEXICI HEBRAICI ET CHALDAICI.

A

Pag.
Ab 33. 246. 390
Abalienare se 107
Abbreviari 403
Abdere, abdi 167. 306. 327
Abducere, abduci 66. 171. 182. 263. 269. 296. 324
Aberrare 261. 454. 509
Abhorrere 105
Abjectio, abjectus 332. 493
Abies 54
Abigere 263
Abjicere 215. 280. 365. 465. 478
Abire 8. 37. 98. 182
Abitio 429
Ablactare 69
Abluere 79. 205
Ablutio 429
Abnegare 209
Abominari, abominabile reddere 490. 508
Abominatio 348. 496. 509
Abortus 280
Abradere 66. 241. 296. 401
Abrasio 297
Abripere 61. 63. 139. 282
Abrumpere 290. 366
Abruptio 264
Abscindere, abscindi 60. 63. 220. 241. 401
Abscessus 303
Abscondere, abscondere se, abscondi 115. 116. 167. 209. 213. 228. 306. 327. 329. 384. 462
Absconditè 228
Absconditus, absconditum 167. 328. 385
Absconsio 116. 167. 228. 306
Absinthium 232
Absistere 439
Absit 134
Absolvere, absolvi 211. 212. 275. 373. 440
Absolutè 212
Absolutio 276
Absorbere, ri 45. 68. 229. 447
Pag.
Absorbitio 68
Absorptio 45
Absque 43. 223
Abstergere 240
Abstinere 120. 268
Abstrahere, abstrahere se 268. 365
Absumere, absumi 16. 144
Abundantia 347. 352. 493
Abundare 202. 312. 352
Abundè producere 498
Abyssus 503
Academia 199
Accelerare, acceleratio 36. 124. 146. 148. 237. 270
Accendere, accendi 8. 47. 84. 152. 155. 289. 389
Acceptare 440
Acceptio 233. 286
Accersere 112 404
Accessus 406
Accidens ib.
Accidere 280. 406
Accinctus 119
Accingere, accingi, accingere se 9. 114. 119. 488
Accipere 160. 232. 285. 388. 420
Accipiter 281
Acclamare 331. 434
Acclamationes 445
Accola 63. 260
Accubitus 292. 416. 417
Accumbere 470
Accumulare 506
Accurrere trepidè 151. 426
Accusare, atio 15. 408. 469
Acerra 160. 217
Acervus 67. 140. 141. 173. 265. 320. 343. 373
Acetabulum 217
Acetum 140
Achates 449

	Pag.
Aciaria	152
Aciem disponere, acies 130. 142. 226. 342. 350. 377	
Acini	364
Acquiescere	2. 85. 170. 171. 484
Acquirere	344. 399. 433
Acquisitio	400
Acre esse, acris	252. 318
Actio	326
Acuere, acui, acutum esse	119. 231
Aculeus, aculei	87. 382
Acumen	120. 377
Acupictum	442
Acupingere	ib.
Acus sartoria	122
Acutum, acuminatum	120. 319
Ad	16. 229. 324
Adamare	309
Adamas	100. 485
Adaquare	458. 494
Addere	186. 302
Additamentum	227
Adducere	34. 37. 171. 260. 269. 278
Adeps	132. 349
Adferre	37. 171. 182. 260. 285
Adhærere	75. 227. 303. 384. 439
Adhibere	303
Adhuc	206. 311. 314
Adjectio	227
Adigere	23
Adjicere	186. 302
Adimere	72
Adire	98
Aditus	37. 369
Adjudicare	181. 356
Adjunctio	227
Adjungere, gi	186. 227. 439
Adjurare, adjuratio	17, 451
Adjutrix	298
Adjuvare	319
Admirari, admirabile	354. 506
Admonere	105
Admovere, ri	260. 271. 286. 303. 405
Adolere	109. 396
Adolescens, adolescentula	279. 327
Adolescentia	154. 279. 328
Adolescere	59
Adorare	293
Adornare	415
Advectio	278
Advehere	ib.
Advena	63
Advenire	33. 37. 241
Adversari	469
Adversarius	317. 393. 469
Adversatio	469
Adversus	324. 373
Advertere	38. 271. 321
Advesperascere	338
Advigilare	494
Adulterari	256
Adulter, adulterium	ib.
Adunare se, adunari	9. 179
Advocare	404

	Pag.
Advolare	316
Adurere, aduri	153. 155. 207. 386
Adustio, adustum	155. 194. 207. 386. 456
Adytum	76
Ædes, ædiculæ	42
Ædificare, ædificium	45. 46
Æger, rimus, ægrotus	24. 132
Ægrè ferre	223
Ægritudo	133. 203
Ægrotare, ægrum esse	24. 132
Æmula	376
Æmulari, æmulatio	399
Ænigmaticè loqui, ænigma	121
Æquare, æquari, æquale	201. 409. 458
Æquiparare	342
Æquum, æquitas	201. 274
Ærarium	27
Ærugo	270. 380
Ærumna	91
Ærumnosus	329
Æs	271
Æsalon	467
Æstas	395. 397
Æstimare, æstimari	158. 299. 342. 490
Æstimatio	342
Æstivare	394
Æstuare	213. 299
Æstus	150. 214. 497
Æstus iræ	112. 152. 180
Ætas	80
Æternitas	282. 312. 389
Æthiops, Æthiopissa	209
Ævum	132
Afficere	326
Affinis, affinitas	177
Affinitatem inire	161
Afflare	350
Afflatus	288
Afflictio	332. 436
Afflictus	133. 332
Affligere	172. 261. 331
Affluentia	493
Affluere	105
Ager	50. 172. 456
Agere	326. 359. 360
Agger	300. 473. 506
Aggerare	299. 506
Aggravare, ri	203
Aggregare	217. 303. 388
Aggregatio	194. 303
Agitare, ri	264. 266. 360
Agitatio	265. 267
Agmen	4. 493
Agnatus	9
Agnitio	275
Agnoscere	175. 275
Agnus	22. 166. 205. 220. 221. 410. 456
Agricola	16. 172
Ah	2. 6. 9. 41. 91. 96
Ahenum	4. 78. 397. 429
Ala, alæ	3. 4. 27. 71. 215
Albescere	124. 225. 475
Album, albor, albus	124. 225. 378
Alere	106. 170

	Pag.
Alga	296
Alienare, alienari	107. 275
Alienatio	275
Alienigena, alienus	107. 275
Alimentum	51. 106. 448
Aliquid, aliquis, aliqui	14. 76. 235. 402
Alius	10
Allevare	285
Allicere	369
Allidere	430
Alligamenta	410
Alligare	119. 331. 410
Allium	460
Alloqui	331
Almoni	19
Aloë	6
Altare	75. 104
Alter	10
Altitudo, altum esse	55. 56. 423. 424. 453
Alveus	27. 260
Alvum purgare	418
Amare	5. 160
Amaritudo, amarum esse	252
Amaror	413
Amasium agere	309
Amatoria	ib.
Ambire, ambitus	121. 140. 195. 219. 292. 293
Ambulacrum	421
Ambulare	98. 182
Ambulatio	98
Amburere	153
Amen	21
Amens	455
Amentia	ib.
Amicire	188. 219. 319
Amictus, amiculum	26. 319. 320
Amicus, amicum esse	78. 435. 436
Amita	78
Amœnitas	278
Amœnum esse	256. 278. 338
Amor	6. 78
Amovere, ri	239. 276. 278. 292. 296. 311. 357
Amplecti, amplexari, amplexus	117
Amplitudo	59. 415. 416. 427
Amplius	202. 314
Amplus	3. 414. 416. 427. 453
Ampulla	384
Amputare	220. 401. 403. 503
Amuleta	231
Amussis	392. 402. 497
Amygdalati, amygdalus	494
An?	19
Anakitæ	333
Anataria	401
Anathema, anathemate devovere	153
Anchora	310
Ancilla	20. 491
Angelus	224
Angere, angi	194. 376
Angulus	86. 106. 348. 358. 360. 492
Angustare	376. 386. 403
Angustia, angustus	7. 376. 387. 403
Anhelantem reddere, anhelare	190. 279. 447
Anima	281. 288
Animadvertere	38. 175. 361. 411
Animadversio	38. 361
Animans, animatum, animal	128
Animo deficere	328
Animum abjicere	171
Animus	43. 224. 281. 423
Annectare	330
Annona	309. 452
Annulus	163
Annulus signatorius	319
Annumerare, ri	158. 304
Annunciare	54. 122. 259
Ansulæ	408
Antè, antea, antequam	169. 259. 358. 389. 507
Antecessor	259
Antehac	390
Anteire	389
Antemurale	82. 130
Anterius	358
Antevertere	389
Anthrax	444
Anticipare	389
Antiquè	ib.
Antiquitas, antiquus	347. 389
Antistes	259. 293
Antrorsum	389
Anxietas	74. 376
Anxium esse	74. 310. 351
Aperire, apertio	353. 360. 362. 369. 370. 501
Apis	77
Apodixis	412
Apostasia	296
Apostema	303. 466
Apothecæ	299
Apothecarius	442
Apparare	344
Apparatus	208
Apparere	411
Appendere	356. 495. 510
Appetere	216. 462
Appetitus	2. 281. 462
Applaudere	303
Applicare	290. 405
Apponere	290. 461. 464
Apportare	171. 285
Apprehendere	10. 125. 232. 276. 506. 507. 510
Appropinquare	260. 300. 405
Appropinquatio	405
Apsides	56
Aptare, aptari	207. 342. 344. 505
Aptatio	342
Apud	16. 27. 229. 324. 330
Aqua	242
Aquæductus	171
Aqualiculus	495
Aquila	289
Aquilo	384
Ara	45
Arabia	340

Pag.
Aræ thurariæ 396
Aramia, Aramæus, Aramicè 30
Aranea 483
Araneus 322. 483
Arare 157
Aratio ib.
Arbor 19. 334
Arboretum 31
Arca 10. 28. 29. 502
Arcanum 295. 426
Arcitenens 411
Arctare, ri 7. 81. 194. 261. 316. 375. 376. 386
Arcturus 317
Arctus 7. 376
Arcus 410
Ardea 24. 310
Ardere 47. 84. 194. 227
Ardere irâ 152
Ardor 194
Arduus locus 378
Area 5. 72. 185
Arefacere 172
Arena 123
Arens 378
Areola 341
Arescere 172. 382
Argentum 217
Argilla 244
Arguere 181
Aridus, aridum 172. 259. 378
Aridus locus 378. 497
Aries 12. 83. 171. 241. 505
Ariolus 176
Arista 1
Arma, armari, armaria, armatura, armamentarium 108. 289. 299. 506
Armentarius, armentum 50
Armilla 381. 383
Armus 115. 462
Aroma 54. 300
Aromata 275
Aromatarius 432
Aromatibus condire 142
Arrha 340
Arridere 378
Arrogans, arroganter agere 105. 178
Ars 224
Arteriæ 344
Artifex, artificium 21. 157. 158. 224
Artus 71
Arva 219
Arundo 400
Arvum uredine tactum 456
Arx 30. 186. 318. 386. 454
Ascendere 278. 300. 324
Ascensus 325
Ascia 335
Asellus 322
Asina 34
Asinus 141
Aspectus 125. 357. 412. 421. 489. 496
Asper 14
Aspergere, aspergi 115. 267. 435

Pag.
Asperitas 364
Aspernari 40. 235
Aspicere 124. 357. 411. 471
Aspirare 350. 447
Aspis 323. 370
Assare 379. 397
Assatio, assatum 178. 379
Assequi 75. 250. 286
Asser 408
Asserere 366
Asservare 272. 485
Assiduum esse 494
Assimilari 84. 254
Associare se, associari 117. 303. 439
Assuere 169
Assuescere, assuefacere 298. 418
Assuetus 231
Assumere 232. 285
Assurgere 393
Assyria, Assyrius 32
Ast 3
Astrologi, astrologus 32. 287
Astutia, astutus 343
Astu uti ib.
Asylum 391. 397
At 3
Ater 391
Atramentarium 400
Atramentum 82
Atratè 390
Atrium 148. 319
Atror 214. 390
Attagen 79
Attendere 8. 299. 409. 472. 484
Attentus, attentio 409
Attenuare, attenuari 83. 238. 242. 443
Atterere, ri 44. 82. 161
Attestari 331
Attingere 240. 260. 286
Attollere, attolli 107. 276. 423. 434
Attonitum reddi 453
Attrahere 72
Avaritiæ deditum esse 48
Avarus 210
Auceps 196
Auctor 2
Audiendum proponere 485
Audire 484
Auditio 485
Auditus ib.
Avellere 61. 276. 290
Aversari 40
Aversio 296. 458
Aversus 458
Avertere 271. 292. 296. 357. 365. 457
Avertere se, averti 268. 294. 489
Auferre vi 91. 107. 296. 324. 423
Aufugere 51. 266
Augeri 77. 203. 352. 415. 453
Augmentum 416
Augurari 270
Augurium ib.
Augusta 58
Augustale 349

Pag.
Augustus mensis 18
Avis 7. 316. 320. 385
Aulæum 86. 198
Aulicus 305
Avolare 281. 316
Aurea, aurifica 78
Aurem præbere 9
Aureum, aureolum 222
Aurifaber 386
Auriga 432
Auris 8
Aurora 494
Aurum 49. 78. 105. 154. 222. 294. 352
Auscultare 299. 409. 484
Auscultatio 485
Auster 184. 258
Australis plaga 258
Aut 6
Avulsor 61
Auxiliari 301. 319
Auxilium 201. 319
Axilla 27
Azymum 250

B

Bacca 73. 450. 472
Bacillus 490
Baculus 128. 250. 271. 449. 490
Bajulare 293
Bajuli 271. 293
Balæna 227. 508
Balbus 324
Balii 499
Balista 419. 511
Balsamare 142
Balsamum 357
Balteus 3
Barba 113
Barbarus 232. 378
Bardus, baro 48
Basilica 42
Basiliscus 385
Basis 5. 208
Bathus 54
Bdellium 36
Beare, beatum prædicare: beatitas, beatitudo 32
Bellum 230. 405
Benedicere 52
Benedictio ib.
Bene esse, bene agere 180
Benefacere 164. 180
Beneficentia 144
Beneficium 69
Beneficus 144
Beneplacitum, benevolentia 440
Benevole 261
Benevolentiam conciliare, benevolum esse 440
Benignitas, benignus 144
Beryllus Thalassius 511

Pag.
Bestia 37. 128
Bibendum dare 494
Bibere 501
Bifidum esse 488
Bilanx 356
Bini 487
Bipennis 221
Bitumen, bituminare 140
Blandiri 137. 227
Blandus 137
Blasphemare 60. 397
Blatta 301
Boare 70
Bombyx 300
Bona immobilia 408
Bonitas 164
Bonus, bonum esse vel videri 164. 180
Bos 19. 50. 463. 505
Botrus 472
Bovile 440
Brachium 87. 115. 148
Bractea 378. 437
Brevis, brevitas 403
Bruchus 145. 233
Bruta, arbor 54
Brutescere 47
Brutum, brutus 48
Bubulus 141. 502
Bubulcus 50
Buccella 35. 371
Buccellata 283
Buccina 171. 493. 510
Bufo 372
Bulla, bullare, bullas excitare 46
Bullatum 416
Butyrum 138
Buxus 33
Byssus, byssinum 39. 500

C

Cabus 387
Cacabus, cacabi 119. 366. 429
Cadaver 258. 280. 349
Cadere 257. 280
Cadurca 415
Cadus 206
Cæcitas, cæcus 301. 317
Cædere 127. 147. 220. 260. 274. 498
Cædes 84
Cælatura 370
Cæsura, cæsuram sibi inducere 58. 59. 63. 401. 498
Calamitas 12
Calamus 382. 400. 449
Calamus mensorius 400
Calamus scriptorius 319
Calathus 78
Calcaneus 336
Calcare 32. 39 87. 334. 434
Calcaria 366
Calcatio 87

	Pag.
Calceare, calceus	278
Calefacere, calefieri, calescere, calidus	139. 213
Caligare	206
Caliginosus	26
Caligo	326. 344. 380
Calix	208
Callidè agere	343
Calliditas	275. 505
Calor	139
Calvaria	68
Calvitium sibi inducere	407
Calvitium	ib.
Calumniari	15. 234
Calumniator	15
Calvus	407
Calx	66. 336. 458
Camelo pardalis	110
Camelus	69
Cameratum	372
Caminus	28
Campestria	340
Canalis	383. 495
Cananæus	215
Cancellarius	304
Cancelli	153
Candelabrum	267
Candidum, dus	37. 124. 377
Candor	378
Canere	331. 434. 462
Canescere	458
Canis	211
Canistrum	78. 211. 300
Canities	458
Canna	400
Cantare	331. 434
Cantharus locusta	152
Cantherii	56
Canthi	160
Canticum, cantus	110. 465
Cantio	434
Cantiones, musicalia	81
Cantor	111
Canus	458
Capella	59
Caper	505
Capere	10. 160. 207. 231. 232. 420. 497. 509
Capilli, capillus	395. 403. 491
Capistrare	145
Capistrum	ib.
Capones	54
Capra	318. 491
Caprea	372
Capsula	28
Captivitas, captivus	66. 449
Captivum duci	66. 448
Captura	231. 233
Caput	68. 413
Carbasinum	220
Carbasus	420
Carbo	64. 353. 441
Carbunculi, carbunculus	53. 358. 389
Carcer	211. 273. 294. 486

	Pag.
Cardinalis	159
Cardo fœmina	39. 352
Cardo	379
Carduus	88. 399
Carectum	10
Carere	145
Caro	54. 230. 448
Carpere	28
Carus	195
Casei, caseus	57. 155. 485
Casia	389. 402
Castanea arbor	343
Castellum	166
Castigare	186
Castigatio	187
Castrametari, castra, rum	42. 141. 142
Casus	280. 349. 406
Cataracta	28
Catena	444
Catenæ	113. 499
Catenulæ	470
Caterva	18. 117. 128. 388
Catillus	431
Catinus	208. 326
Catulus	63
Cauda	17. 111
Cauda truncare	111
Cavea	211
Cavere sibi	485
Caverna	8. 135. 284
Caula, læ	76. 211. 265
Caupona	106
Causâ	6. 68. 76
Causa	79. 292. 326. 422
Causam agere	79. 421
Causam præbere	292
Causidicus	79
Cavum	38. 223
Cedrinæ capsæ	29
Cedrus	29. 469
Celare	209. 215. 306. 327
Celebrare, celebratio	174
Celer	398
Celeritas	257
Celeriter	124. 257. 305. 398
Celeusma	90
Cella	234. 288. 362. 380
Cellæ	106
Cellulæ	142
Celsitudo	424
Celsus	ib.
Censeri	180
Census	362
Cepa	48
Cera	86
Cerastes	493
Cerebrum	238
Certare	281
Certè	7. 15. 16. 208
Cervicalia	305. 413
Cervicem obvertere	357
Cervix	343. 366
Cervus, cerva	12
Cessare, cessatio	41. 84. 120. 350. 453

Pag.
Cetus 508
Chalybs 270
Chamæleon 399
Cherubinus 219
Chilias 19
Chlamides 305
Chomer mensura 140
Chorda, chordæ 202. 248
Choreas ducere, chorus 134. 135
Chrysoprasus 280
Cibare, cibarium 16. 29
Cibus 16. 51. 106. 230. 313
Cicada 119
Ciconia 144
Cicuta 413
Cidaris 382. 385
Cilicium 494
Cincinni 83. 136
Cincinnus 379
Cinctura 9. 119. 160
Cinctus, cinctum 26. 119
Cingere 9. 114. 119. 160. 195
Cingula 158. 397
Cingula pendula 213
Cingulum 9. 119
Cinis 27
Cinnamomum 400
Cippus 101. 204
Circa, circum 292
Circinare 121
Circinus ib.
Circuire 292. 297. 459
Circuitus 219. 292
Circulus 121. 394
Circumactio 394
Circumagere, gi 195. 292
Circumcidere 238. 276
Circumcingere 320
Circumcisio 238
Circumdare 26. 195. 292. 319. 320
Circumductus 140
Circumire 292
Circumquaque ib.
Circumscribere 503
Circumsepire 319
Circumspectio 384
Circumspicere 411
Circumstare 292
Circumtegere 320
Circumvenire 292. 336
Circumvolvere, vi 292. 382
Cis 308
Cisterna 39
Cithara 215. 411
Citò 124. 237. 304
Civitas 322. 406
Clàm 157. 228
Clamare 15. 24. 112. 331. 383. 386. 404
Clamor 112. 375. 383. 434. 461
Clangere 430. 510
Clangor 430. 510
Clarere 482
Classicum 510
Classis 23. 354

Pag.
Clathri 153
Claudere, claudi 11. 62. 211. 293. 298. 335. 336
Claudere pessulo 278
Claudicare, claudicatio, claudus 259. 380
Clavus 370
Clavi, clavus 202. 301
Claustrum, clausura 294
Clemens, clementia 143. 139
Clitellæ 220
Clivulus 205
Clivus 325. 333. 491
Clypeus 70. 382
Coacervare 373
Coagulari 401
Coarctari 375
Coarctatio 336
Coccinati, coccineum, coccus 220. 506
Cochleæ 228
Coctile 55
Coctum, coctura 26
Cœli, cœlum 340. 481
Cœlum sculpendi instrumentum 150. 152
Cœmentum 140. 244. 509
Cœnaculum 325
Cœnum 48. 166. 178. 437
Coercitio, coercere 211. 336
Cœtus 128. 188. 214. 227. 391. 419. 420
Cœtus ferians 336
Cogere 23
Cogitare 22. 85. 102. 110. 158. 178. 293. 346. 471
Cogitatio 110. 158. 194. 302. 436. 471. 498
Cognatio, cognatus 9. 177. 182
Cognominare 215
Cognoscendum præbere, cognoscere 175. 275
Cohabitare 104
Cohærere 10. 75. 375. 384
Cohibere, cohibitio 159. 211. 248. 336
Cohors 29
Coire 62. 179. 308. 315. 317. 416
Colere 306. 355
Collativa 425
Collectæ, collectio 25. 233. 388
Collegium 214
Collidere 285. 430
Colligare 337. 376. 386. 396. 410. 494
Colligare manipulos 18
Colligatio 160
Colligere 5. 25. 77. 214. 233. 373. 388
Colligere in pugillam 399
Collimare 427
Collis 57. 358
Collocare, ri 184. 192. 193. 199. 290. 459. 470
Colloqui, colloquium 76. 459
Collucare, collucatio 4. 502
Colludere 378
Collum 377
Colluvies 25. 340
Colocynthides 362
Color, colorare 321. 372
Columba 184
Côlumna, æ 329. 508

Pag.
Colus 356
Coma 268. 365. 381
Combibere 500
Comburere, comburi 47. 498
Combustio 48. 194. 498
Comedere 15. 51
Comessator 109
Comitatus 29
Commeatus 16. 106. 374
Commemorare 108
Commentarius 88
Commercium 242. 340
Comminuere, comminui 72. 86. 467
Comminutum 72
Committere 361
Commiscere 295. 388. 445
Commissa 362
Commissura 75. 118
Commodare 446
Commolere 165. 234
Commonefacere 105
Commorari 62. 473
Commoratio 63
Commotio 119. 265. 418. 438
Commovere, veri 71. 107. 417. 418. 428. 437. 438
Commune 134
Commutare 101. 239
Commutatio 239
Compactum 494
Comparare, ri 85. 219. 254. 342. 344. 399. 433
Comparatio 400
Comparere 412
Compeditè incedere 323
Compensare 479
Compes, compedes 113. 204. 221. 270. 294. 323
Compescere 71. 101
Complacere 146
Complanare 201
Complecti 207. 232
Complere, ri 49. 211. 243. 440. 479. 507
Completum 479
Complicare, complicatio 117
Complodere 240. 303
Complui 242
Componere 118. 122. 459. 460
Comportare 4. 214. 388
Compositio 432
Compotare, compotatio 501
Comprehendere 10. 126. 231
Comprimere, mi 107. 230. 249. 331. 495
Conari 456
Concatenari 444
Concavitas 344
Concavum 38. 134
Concedere, di 290
Concentus 392
Conceptus 102
Concertare, concertationes 281
Concha 210
Concidere 48. 72. 136. 160. 257. 280. 284. 289. 408

Pag.
Concinnare 169
Concipere 102. 179
Conclamari 113
Conclave 120
Concludere 293. 336
Concrescere, concretio 231. 384. 401
Concubina 430. 354
Concubitus 470
Conculcare, conculcatio 39. 54. 87. 299. 333. 434. 439
Concumbere 470
Concupiscentia, concupiscere 2. 6. 138. 281 462
Concurrere 124
Concussio 360. 426. 438
Concutere, ti 71. 360. 426. 438. 441
Condemnare 443
Condicere 187
Condire 142. 442
Conditio 504
Conditura 442
Condolere 264
Condonare, condonatio 285. 299
Conduplicare 217
Conduplicatum 464
Confabulari 452
Confectum 442
Confessio 174
Confibulæ 303
Conficere, confici 97. 326. 344. 507
Confidenter, confidentia 41
Confidere 25. 41. 144. 179. 211. 429
Confinium 67
Confirmare, ri 125. 207. 393
Confiteri 174
Conflagrare 389
Conflagratio 498
Conflare 350. 386
Conflictus 71
Confligere 259
Confluentia 392
Confluere 263. 392
Confodere, di 55. 134. 168
Confossus 134
Confringere, confractus 437. 438. 451
Confugere 144. 266
Confundere, confusio 44
Congelari 231
Congerere 4. 214. 373
Conglutinari 75
Congredi 37. 405
Congregare, ri 18. 25. 62. 187. 214. 215. 315. 317. 373. 388. 391. 392
Congregatio 187. 214. 227. 388. 391
Congruum 411
Conjectare 270
Conjectati 122
Conjugare se 381
Conjungere, gi, conjungere se 75. 118. 122. 260. 381. 494
Conjurare, atio 410
Conjux 47. 454
Connivere 335
Conopeum 86

Pag.
Conquassare 100
Conscendere 324
Conscribere 221
Consecrare, ri 153. 390
Consenescere 113. 347
Consentire 171
Consequens 11. 421
Consequi 250. 286
Conserere 272
Conservare 485
Conservatio 201
Considerare 58. 356. 454
Considere 199
Consignare 443
Consiliarii 188
Consilium, consilium inire 168. 188. 189. 245. 295. 316
Consistere 192. 193. 393
Consociari, consociare se 118
Consociatio 118. 119
Consolari, consolatio 270
Consolidari 352
Consors 118
Conspectus 357
Conspergere, conspersio 115. 435
Conspersus 140
Conspicere 464
Conspirare, conspiratio 410. 456
Constans, constantia 20
Constellatio 268
Consternari, consternatio 162. 344
Constituere, constitui 187. 192. 193. 207. 247. 290. 329. 393. 460. 461
Constitutio 21. 149
Constitutus 376
Constrictio 317
Constringere 46
Consuere 122. 169. 509
Consulere, consultare 50. 88. 185. 189. 446
Consumere, consumi 15. 44. 144. 211. 295. 302. 344. 507
Consummare, consummati 211. 275. 470
Consummatio 213
Consummatus 69
Consumptio 44. 211
Consumptus 240
Consurgere 393
Contabescere 239. 251. 346
Contabulare 406
Contaminare, ri 56. 343
Contectio, contegere 166
Contemnere 38
Contemplari 89. 124. 462
Contemplatio 499
Contemptibilis 39
Contemptus 38. 39. 87. 446
Contendere 281. 333. 421. 456. 492
Contentio 80
Conterere, conteri 32. 82. 83. 90. 100. 162. 203. 223. 227. 254. 437. 441.
Contestari 313. 331
Conticescere 85. 157. 501
Contignare 406
Contignatio 407

Pag.
Continens opus 409
Continere, continere se 27. 207. 211. 268. 336
Continuo 503
Contorquere, ri 309. 314. 370
Contortum 109. 370. 464
Contra 238. 259. 274. 324. 373
Contractio, contractum 206
Contracturæ, contrahere 72
Contractus 403
Contractus membro 397
Contrectare 239. 254
Contremiscere 119. 146. 151. 357. 417. 438
Contristari 310
Contrita 203
Contritio 82. 156. 162
Controversia 422
Contueri 464
Contumacia 151
Contumax 305
Contumelia, contumeliâ afficere 60. 206
Contumulare 299
Contumulatores 506
Contundere 83. 90. 223. 227. 252. 467
Conturbare, conturbari 36. 83. 146. 225. 323. 439. 453.
Conturbatio 36. 48. 439
Contusio, contusum 72. 100. 223
Convalescere 135
Convallis 49
Convellere 291
Conveniens 29. 90. 256. 411
Convenire 62. 170. 187. 317. 371. 458
Conventiones 243
Conventus 187. 188
Conversio 394
Convertere, converti 101. 292. 357
Convitia, convitiari 60
Convivari 507
Convivium apparare 219
Convivium 219. 230. 507
Convocare, convocari 112. 404
Convocatio 405
Convolare 316
Convolvere, convolvi 66. 68. 72. 225
Cooptare 303
Copia 100. 204. 246
Copiam facere 478
Copiosum esse 414
Copula, copulare 381
Coquere 26. 54. 267
Coquus: coctio 267
Cor 43. 224
Coram 238. 259. 274. 324. 388
Corbis 167. 211
Cordatum esse 225
Coriandrum 58
Cornix 12. 412
Cornu 407
Cornupetere, cornupeta 259
Corona, coronamentum 114. 222. 268. 324. 384
Coronare 250
Corpus 61. 62. 73. 262

Pag.
Correctio, correptio, corripere 181
Corrigi 510
Corrigia 498
Corroborare, ri 27. 57. 318. 335. 421
Corrosio 353
Corruere 458
Corrugare 398
Corrumpere 71. 116. 468
Corruptio, corruptela, corruptum 117. 468
Cortex uvarum 104
Cortices 360
Cortina 4. 86
Corus 208
Coruscatio 53. 125
Corvus 340
Corylus 228
Costa 328. 380
Coturnix 477
Coxendices 368
Crabro 386
Cranium 68
Cras 241
Crassum 325
Crater 4. 115. 218. 303
Creare, creatura, creatio 50. 51
Credere 20
Creditor 286
Cremare 498
Cremia 100
Crepusculum 288
Crescere 59. 453
Cribrum 205. 267
Criminari, crimen 15
Criminatio 408
Crinis 381
Crispaturæ 506
Crocus 219
Cruciare 4. 74
Cruciatus 123. 377
Crudelis, crudelitas 209
Crudum 256
Crumena 210
Crura, crus, in crura se demittere 220. 462
Crystallum 407
Cubare, cubatio, cubatus 417. 470
Cubicularius 305
Cubiculum 120. 234. 380
Cubile 471
Cubitus 20. 69
Cucumerarium, cucumeres 408
Culinæ 54
Culmus 57. 400
Cultellus 474
Culter 16. 474
Culter cibarius 16
Culter mactatorius, vastatorius 136. 150
Cum 33. 330
Cumulus 67. 173. 265. 320
Cunctari 237
Cuniculus 493
Cupediæ 168
Cupere 170. 371
Cupressus 427

Pag.
Cura, curare, curam agere 60. 177. 236. 344. 438.
Curatio 438. 426
Curator 427
Currere 426. 440
Cursitare 459
Cursor 426
Cursores regii 11
Cursus 426
Currus 431. 432
Currus camerati 372
Currus falcatus 101
Curtari 403
Curtus membro 397
Curvare, curvatura 16. 217. 466
Curvum esse 408
Custodia, custodire 272. 282. 485. 486
Cuspis 2
Custos 283
Cutis 66. 341
Cyanus 234
Cymbala 380
Cyminum 213
Cynædus 391
Cynosbaton 11
Cypressus 54
Cyprus, arbor ib.

D

Dactyli 77
Dæmon 455
Dæmones 491
Dama 141
Damnare 443
Damno afficere, damnum 268
Dare 177. 290
De 6. 246
Dealbare 225
Deamare 87
Debile, debilis, debilitare, ri, debilitas 20. 138. 350
Debitor, debitorem efficere 121
Debitum 287
Decalvare 303
Decaudare 111
Decedere 228
Decem 345. 346
December 163
Decens 30. 90. 256
Deceptio 286
Decere, decens, decorum esse 170
Decernere 64. 149. 154
Decerpere 28. 170
Decerptum 170
Decidere 64. 154. 257. 280. 289
Deciduum 280
Decima, decimare, decimatio, decimus 345. 346
Decinerare, cineres removere 88
Decipere 286. 369. 493

Pag.
Decipula 231
Decisio, decisum 64
Declarare 34. 53. 366
Declinare 197. 238. 271. 296. 357. 460. 468
Declive 197
Declivia 31
Decollare 343
Decor 90. 91. 348
Decorare 348. 493
Decorticare, decorticationes 360
Decorum esse 256
Decrepitus 202
Decretum 149. 289. 369
Decumbere 470
Decurrere 426
Decursus 31
Decurtare, ri 401
Decus 91. 348. 372
Decutere 116. 288
Dedere 236. 293
Dedere se 242
Dedicare, dedicatio 142
Deducere, ci 87. 171. 182. 263. 269. 324
Deesse 145. 312. 361
Defæcare 113. 386
Defatigare, ri 78. 173. 189. 225
Defatigatus 173
Defectio, defectus 26. 145. 235. 313. 368
Deferre 15. 183
Defessum esse, defessus 78. 173. 223. 322
Defetisci 223
Deficere 26. 69. 145. 211. 280. 289. 295. 302. 319. 328. 350. 359. 368. 438. 507.
Defigere 510
Definire 502. 503
Deflectere 271
Deflere 42
Defluere 260. 291
Defraudare 336. 433
Degeneres 296
Degere 473
Deglabrare 68
Deglutire, ri 45. 229. 447
Dejicere 165. 174. 197. 236. 260. 280. 288. 291. 440. 466. 470. 478. 492.
Deinceps 314
Delatio 15
Delectari 146. 440
Delectatio 146
Delectus 41
Delere 240. 241
Delicatè nutrire 358
Delicatus 312. 331
Deliciæ 312. 331. 489
Delicias agere 271
Delictum 31
Delineare 502
Delineatio 392
Delingere 230
Delinquere 31
Deliquium pati 319. 350
Delitescere 115. 384
Deludere 102

Pag.
Demens 455
Demensum 149. 505
Demergere 163
Demetere 430
Demissio 493
Demissus 466. 493
Demittere, ti, demittere se 196. 271. 280. 331. 492
Demoliri 102. 290. 306
Demonstrare 411. 412
Denigrari 213
Dens 488
Densitas 307. 401
Densum 307. 309
Dentes molares 234
Denudare, denudatio 342
Deosculari 288
Depascere, depasci 47. 346. 435
Depastio 436
Depauperare, ri 198. 242. 444
Depellere 80. 90. 169. 262
Depilare 252
Deplere 341. 431
Depluere 242
Deponere 184. 271. 296. 361. 470
Depopulari 58. 446
Deportare, ri 66. 165. 196. 271. 285
Deportati exules 66
Deportatio ib.
Depositum 185. 361. 362
Deprædari 40. 478. 488
Deprecari 143. 347
Deprecatio 143
Deprehendere, deprehendi 231. 250
Depressio 200
Deprimere, mi 215. 218. 220. 230. 331. 440. 465. 466
Depromere 159. 191
Depsere 229
Depulsiones 262
Derelinquere 318
Deridere, derisio, derisor 229. 467
Descendere, descensus 197. 271
Describere 149. 221. 503
Descriptio 443
Deserere 112. 273. 318. 365
Deserta loca 378
Desertum 77
Desiderare, desiderabile 6. 138. 146. 160. 170. 213. 217. 361. 462. 502
Desiderari 312
Desiderio consumi 211
Desiderium 138. 146. 160. 502
Designare 503
Desilire 382
Desinere 26. 69. 120. 295
Desistere 84. 120. 439. 489
Desolare, ri 31. 150. 373. 483
Desolata loca 31
Desolatio 55. 150. 151. 483
Desolatum 483
Desolatus 150
Despectio 58
Desperare 171

Pag.
Despicere 39
Desponsare 30
Desponsatio 161
Despuere 442
Destillare 266. 271. 437
Destillatio 267
Destinari 390
Destituere, destitui 145. 439
Destructio 102
Destruere, destrui 102. 116. 281. 290. 306. 397
Desumere 232. 420
Desuper 324
Deterere, deteri 44. 244
Determinare 57. 502
Detestari 105. 112. 257. 496
Detinere 10. 126. 336
Detondere 68
Detractor 432
Detrahere 72. 234. 296. 367. 418
Detrectare 15
Detrudere 236
Detruncare 401
Deturbare 90. 196. 260. 482
Devastari 150. 455
Devastatio 445
Devehere 278
Devincire 410
Devolutio 67
Devotare 45
Devovere, devotum 153
Deus 17
Dexter, dextera, dexteram petere 183. 184
Diadema 386
Dibaphum 487
Dicere 22. 145. 256
Dicta 22
Dicterium 488
Dictum 22
Diducere 420
Diductiones 442
Diductum 420
Dies 179
Dies feriatus 336
Differre 11. 29. 54. 128. 310. 336
Difficile esse 409
Difficultas 453
Diffindere 49. 488
Diffluere 113. 267. 354
Diffringere 360. 451
Diffugere 51
Diffundere, diffundi, diffundere se 113. 260. 273. 274. 352. 367
Digitus 372
Dignitas 325. 461
Dignum esse 170. 411
Digredi 8. 191
Dijudicare 181
Dilabi 241
Dilacerare 170. 366
Dilaceratio 366
Dilaniare 489
Dilatare, dilatari 360. 427
Dilectio 6. 174

Pag.
Dilectissimi 6
Dilectus 174. 78
Diligenter 5
Diligere 5. 116. 428
Diluculare 473
Diluculum 50
Diluere 240
Diluvium 258
Dimensio 236
Dimetiri ib.
Dimidiare, dimidium, dimidiata pars 148. 354
Diminuere, diminui 72. 249. 383
Dimissi 353
Dimissiones 477
Dimittere 273. 353. 439. 451. 497
Dimotio, dimoveri 238. 239. 241. 296
Dinumerare 246. 504
Diploma 289
Direptio 40. 488
Dirigere, dirigi 32. 201. 207. 510
Dirimere 363
Diripere 40. 63. 128. 388. 488
Diruere 102. 290
Diruptio 366
Discedere 140. 191. 239. 311. 353
Disceptare 79. 181. 492
Discere 19. 231
Discernere 36
Discerpere 170. 397
Discerptum 170.
Discindere 48. 49. 148. 220. 364. 367
Disciplina 233
Discipulus 232
Discissio 284
Discurrere 426. 459. 496
Discursio, discursitatio 496
Disjicere 478
Disjungere 362
Dispandere 442
Disparare 36. 363
Dispellere 79. 262
Disperdere 71. 153
Dispergere, gi 36. 40. 113. 280. 352
Dispersio 280. 351
Dispertire 137
Displicere 34
Dispoliare 313
Disponere 207. 290. 294. 312. 342. 459. 460. 464. 505.
Dispositio 208. 362. 494. 505
Disquirere 50
Disrumpere, pi 49. 290. 351. 365. 366. 383
Dissecare 72. 355. 489
Dissectio 49
Disserere 181
Dissilire 49. 351
Dissimulare se 147
Dissipare, ri 40. 280. 351. 383
Dissipatio 280
Dissolvere, dissolvi 237. 244. 248. 497
Dissolutio 284
Dissolutus 248
Dissuere 364

Pag.
Distendere 360
Distinere 329
Distinguere 36
Distorquere, ri 314. 353
Distortum 370
Distribuere 137. 148
Distributio 137
Ditare, ri, ditescere 345
Ditio 253
Divaricare 368
Divellere, li 284. 290
Diversari 62
Diversorium 142. 228
Diversum 101
Divertere 197. 228. 271. 292. 357
Dives 204. 345. 461
Divexare 96
Divexatio ib.
Dividere 48. 137. 148. 289. 353. 362. 365
Divinare, divinatio 400
Divini 13
Divinitas 474
Divinus 221
Divisio 137. 354
Divitiæ 345. 461
Diuturnum 30
Docere 19. 197. 331
Doctor 19. 414
Doctrina 197. 233
Dolabra 335
Dolare 359
Dolere 75. 122. 203
Dolor 117. 123. 203. 334. 335. 377
Dolore afficere 203. 334
Dolorificum 123
Dolosus, dolus 433. 505
Domare 205
Domina 47
Dominari, dominari fecit 47. 254. 420. 422. 478
Dominatio, dominatus, dominium 254. 469. 478
Dominator 254. 368. 427. 478
Dominus 5. 47. 58. 414
Domus 42
Dona 178
Donare 103. 285
Donarium, donativum 178. 285. 475
Donatio 103
Donec 311
Donum 52. 103. 247. 290. 463. 477
Dormire 200
Dormitare, dormitatio 266
Dorsum 56. 473
Dos 103. 237
Dotare 103. 237
Drachma, æ 5. 87
Draco 508
Dromas 43
Dubium esse 351
Duce præbere 263
Ducere 32. 76. 263. 269
Ducere uxorem 47
Ductor 19. 263

Pag.
Ductus, um 76. 263. 466
Dulce, dulce esse 246. 338
Dulcedo, dulcescere 255
Dum 311
Dum adhuc 314
Duntaxat 15. 443
Duo, duodecim, duodecimus 487
Duplicare, duplum 217. 488
Durabile, durum 347. 409
Durescere 193
Durities 281
Durum esse 409
Dux 19. 169. 220. 259 263. 352. 402. 480

E

E 246
Ebenum lignum 89
Ebibere 500
Ebriosi 292
Ebrius, ebrietas 475
Ebullire 429
Ebullitiones 444
Ebur 488
Ecce 18. 29. 89. 101
Ecclesiastes 391
Edere 15
Edicere 76. 390
Edictum 24. 76. 88
Editum esse 454
Edoctus 231
Educare, educari 59. 69. 415
Educatio 168
Educere 61. 182. 191. 279. 324. 351. 480
Eductor 61
Edulium 51
Effari 89. 245
Efferre, efferri, efferre se 13. 56. 83. 108. 191. 251. 285. 324. 333. 358. 421. 423
Effervescere irâ 402
Efficere, ci 97. 344
Effigies 471
Effingere 35
Efflare 279. 350
Efflorescere 267. 364. 378. 381
Effluere 193. 267. 354. 375. 462
Effodere 147. 161. 219. 284. 395
Effossio 161
Effringere 365. 451
Effugere, effugium 51. 266. 356
Effundere, di 113. 193. 260. 276. 290. 431. 492
Effusio 31. 492
Effutire 41
Egenus 2
Egere, egestas 245. 246
Egesta 385
Ego 23
Egredi 191. 280
Eheu 2. 7. 96
Ejaculari 148. 197
Ejectamentum 107

Pag.
Ejicere 73. 165. 169. 188. 262. 280. 288
Ejulare 17. 183
Elatio 55. 83. 285. 325. 421. 424. 508
Elatus 55. 56. 424
Eleemosyna 374
Elegans, elegantia 348. 495
Elevare, elevari 285. 324. 358. 423. 434
Elevatio 285. 325
Eligere 40. 51. 53
Elixare 54
Elocare 290
Elocutio 22. 23
Elongare, elongatio 262
Eloqui, eloquia 21. 22. 75. 89. 245. 264. 350. 459
Eludere 398
Emaciare, ri 426
Emere, emi 104. 219. 399. 452
Emetiri 236
Emigrare 264
Eminens 378. 491
Eminentia 57
Emissarium 383
Emissio 528
Emittere 353. 477. 497
Emollire 137
Emolumentum 202. 203. 337
Emplastrum 326
Emptio 400
En 89. 100
Enarrare 259. 304
Enecare 395
Enervare 337
Eniti 116. 123. 356
Ensis 477
Enumerare 304
Enumeratio ib.
Enunciare 485
Eò 481
Eò quòd 188. 324. 337. 504
Eparchi 305
Epha 14
Ephippium 432
Ephod 26
Epistola 4. 289. 304
Epulo 109
Epulum 230
Equa 433
Eques, equitare 365. 431. 432
Equitatus, equus 295. 432. 433
Equus celer 433
Eradere 241
Eradicare, ri 337. 499
Eradicatio 499
E regione 238. 259. 274. 308. 331
Erga 16. 238
Erigere 113. 393. 423
Eripere, pi 244. 282. 355. 366. 464
Errare, errare fecit 261. 454. 475. 509
Error 453. 454. 476. 509
Erubescere 39. 213. 147
Eruca 64
Eructare 258. 395
Erudire, eruditio, eruditus 38. 186. 231. 472

Pag.
Eruere 136. 244. 282
Erumpere 61. 365
Eruptio 365
Esca 16. 106. 230. 374
Esse 15. 91. 92. 199
Essentia 200
Esurire 435
Etiam 25. 68
Etiamsi 20. 209. 227
Evacuare 49. 341. 431
Evacuatus 38. 39
Evadere 244. 282
Evagari 261. 266
Evaginare 431
Evanescere 89. 244
Evasio 356
Evehere 83. 324
Evellere 276. 290. 291
Evenire, eventus 406
Everrere 72. 162. 297
Everriculum 162
Evertere 101. 292
Euge 9
Evigilare 195. 395
Eunuchus 305
Evocare 404
Evolare 316. 385
Evomere 391. 392
Euphrates 367
Evulsio 276
Ex 246
Exacerbare 251
Exactor 261. 286
Ex adverso 259. 274. 308. 330. 388
Exagitare 443
Exaltare se, exaltari 56. 423. 424. 453
Exaltatio 424
Examinare 386
Exarare 149. 157. 158. 443
Exarchi 305
Exardere 47. 152. 155. 194
Exarescere 172. 259. 399
Exarsio 48
Exaudire 331. 484
Exauditio 332
Excæcare 317
Excandescentia 180. 309
Excandescere 308
Excavatio 283
Excedere 353
Excellentia 55. 202. 285. 325
Excellentem effecit, excellens 55. 202
Excellere, excelsum esse 55. 324. 424
Excelsus, excelsum 45. 56. 324. 325. 424
Excepto 45. 109
Excidere, excidi 58. 71. 133. 147. 216. 280. 284
Excidium 395. 401. 408
Excipulus 299
Excisio 64. 148. 382
Excisus 154
Excitare 317. 395
Exclamare, exclamatio 24. 112. 359. 383. 404. 434

Pag.
Excogitare 158
Excogitatio ib.
Excrementum 74. 156. 191. 385
Excubare 417
Excurrere 426. 462
Excutere, excutere se 116. 279. 410
Execrari, execratio 17. 30. 283. 387. 398
Exemplar 367. 371. 488
Exemplum 46. 367. 371
Exercitus 130. 372
Exhaurire 49. 68. 159. 431
Exhaustus 83. 240
Exhibere 250
Exhibitio 249
Exigere 23. 261
Exigere creditum 286
Exigere tributum 261
Exiguum 383
Exhilarare 120. 483
Exilium 66
Eximere 353
Exinanire 45
Exire 191
Existentia 200
Existimare 158. 393
Exitium 12. 24. 71. 210. 395. 468
Exitus 192
Exorari 331. 347. 446
Exoriri 114. 381
Exortus 192
Exossare 335
Exosum habere 486
Expandere, expandi, expandere se 273. 276. 367. 420. 442. 468
Expansio 469
Expansum 442
Expavescere 344. 352. 503
Expedire 136. 357. 458
Expeditum reddere 291
Expellere 73. 90. 169. 262
Expendere 356. 495. 505
Expergefieri 195
Expergisci 317
Experiri 176. 270. 276. 411
Expetere 6. 211. 216. 446
Expiare 127. 218
Expiatio 218
Explanare 366
Explere se 243
Explicare 367. 369
Explicatio 367. 452
Exploratio 504
Explorare 40. 384. 386. 418. 504
Exploratores 504
Explosio 304
Expolire 252. 398
Exponere 259. 290. 366. 511
Exportare 281. 285
Expositio 367. 510
Exprimere, exprimi 107. 149. 157. 250. 283. 466
Exprobrare 153
Expromere 351
Expulsio 131. 262

Pag.
Expurgare 53. 113. 296
Exscindere, exscindi 50. 60. 84. 85. 209. 220. 238. 382
Exsculpere 149. 158
Exserere 431
Exsibilare 498
Exsilire 112. 440
Exsorbere 45. 68
Exspectare 85. 130. 179. 211. 222. 384. 392. 452
Exspectatio 179. 216. 257. 392. 452
Exspirare 62
Exspiratio 279
Exspuere 198
Exstinguere, exstingui 86. 112. 204. 217
Exstirpare 276. 291. 337
Exstruere 45
Exsufflare 350
Exsugere 250
Exsultare, exsultabundus 62. 326. 440
Exsultatio 328
Exsurgere 393
Exsuscitare ib.
Extendere, di 60. 200. 255. 367. 420. 477
Extensio 367. 507
Extensus 52
Extenuare 442
Exter 124
Extergere 252
Exterior pars 362
Exterrere 151
Extimescere 196
Extolli, extollere se 55. 107. 324. 423. 453
Extorris 266
Extra 124
Extrahere 136. 253. 254. 288. 324. 480
Extraneus 107. 275
Extremum, extremitas 11. 295. 336. 358. 401. 403
Extremò 336
Extrudere 169
Extrusio, extrusum 73
Exuere, exui 194. 367
Exul, exulare 66
Exundare 375. 462
Exurere, exuri 47. 155. 498
Exuviæ 136

F

Faba 351
Faber 157
Fabrefactura ib.
Fabricari ib.
Facere 306. 307. 344. 359
Facies 24. 357
Facinorosi 327
Facinus 326
Factum, facta 307. 344
Facultas 13. 443
Facultates 130. 207. 275. 433
Facundum reddere 264

	Pag.
Fæculentum, fæx	583. 485
Fallacia	433
Fallax	209
Fallere	433. 496
Falces vinitoriæ	111
Falsitas	433. 457. 496
Falsò	496
Falx	153. 236
Fama	485
Famelicus	435
Fames	217. 435
Familia	42. 491
Familiaris	177
Familiæ recensio	180
Famula	491
Famulitium	307
Fari	331
Farina	398
Farrago	44
Fasciæ	160. 294
Fasciis involvere	160
Fascis, fasciculus	4. 18. 373. 387
Fasciculus piceus	108
Fastidiæ	40. 70. 105. 192
Fastidiosus	296
Fastidium	70. 87. 107. 392
Fastigium	413
Fastuosus, fastus	55
Fateri	174
Fatigare, ri	169. 173. 189. 223
Fatigatio	224
Fatuitas, fatuus	169. 216. 369
Fauces	229
Favilla	351
Favus	189. 375
Faux, fauces	73. 229. 233
Febris	84. 389
Februarius	5
Fel	253. 413
Felicitas	32
Femoralia	214. 353
Femur	198
Fenestra	28. 125. 135. 374. 486
Fenestella	486
Fera	123. 108. 128. 467
Ferculum	286
Feretrum	29. 271
Feri	378
Feriari, feria	119. 336
Ferie	259
Fermentatio	48
Fermentari, fermentum	140. 448
Ferre	285. 293
Ferox	209
Ferrum	51. 364
Ferrumen	75
Fervefacere	444
Fervor iræ	403
Fessus	322
Festinanter	36. 237. 304
Festinare	7. 36. 124. 237
Festinatio	36. 146. 237
Festivus	7. 237. 494
Festivitas, festum	119

	Pag.
Festum celebrare	119
Fibula	122
Ficus	502
Fidejubere	338
Fidelis, fidelitas	20
Fidere, fides	20. 21. 41. 144
Fiducia, fidus	41. 144. 216
Fieri	97. 307
Figere, figi	168. 283
Figmentum	194
Figulus	194. 353
Figura	471
Filatum	392
Filia	46
Filii	191
Filius	46. 50. 273. 476
Filum	11. 122. 370
Filum mensorium	392
Fimbria	460
Fimus	85. 366
Finaliter	337
Findere, findi	49. 408. 419
Fingere	194
Finiri	211. 295. 470
Finis	11. 26. 212. 295. 336. 401. 403. 502
Firmare, firmari	126. 193. 207
Firmè	208
Firmitas	21. 126. 281. 409
Firmum	193. 208
Fiscus	211
Fissura	36. 489
Fissuræ	119
Fistula	134. 283
Fistulæ	383
Flaccescere	257. 382
Flagella vilis	109
Flagellatio	50
Flagellum	459
Flagitiosus flagitium	258
Flagrare	194. 214
Flamma, flammare	108. 226. 227
Flare	279. 288
Flatus	288. 423
Flere, fletus	42. 43
Florere, flos	267. 364. 378
Fluctus	67. 452
Fluentum	42. 268. 450
Fluere	105. 263. 267. 291. 375. 431
Flumen	263. 269
Fluvius	171. 263
Fluxus	98. 105. 114. 171. 260. 450
Focus	8. 9. 34. 210
Fodere	147. 161. 219. 395
Fodinæ	219
Fœcundare	363
Fœdus	51
Fœditas	358
Fœmina, fœminæ	14. 283. 287
Fœnerare	286. 287
Fœniferia	63
Fœnum	149
Fœnum cordum	233
Fœnus	287. 416
Fœtere	34

Pag.
Fœtidum fieri 18
Fœtificare 363
Fœtor 34
Fœtus 315. 455. 476
Folium 324
Folium libri 84
Follis 279
Fons 321. 322. 395
Foramen 156. 284
Foras, foris 124
Forcipes 233
Fores 84. 369
Forma 46. 377. 421. 502. 504. 505
Formare 123. 194. 502
Formator 194
Formica 276
Formidabilis 13. 344
Formidare 62. 173. 344. 421
Formido 13. 63. 344
Fornax 34. 205. 208. 225. 508
Fornix 56
Fortassis, fortè 227
Fortem se præbere 125
Fortificare 21. 126
Fortis 3. 13. 14. 21. 27. 33. 58. 126. 145. 318
Fortitudo 12. 21. 58. 74. 318. 321. 421
Forum 462
Fossa 61. 69. 154. 342. 353. 459. 465
Fossæ 61. 135. 219
Fossulæ 496
Fovea, foveæ 28. 61. 100. 353. 459. 465. 468
Fractura 264. 452
Fragmen 355. 441
Fragmentum 448
Fragmenta 408. 435
Fragor 360. 445
Francia 386
Frangere 240. 264. 371. 408. 437. 451. 452. 503
Frangi 72. 162
Frater, fraternitas 9
Fratris viduam ducere 175
Fratria 172
Fraudare 337. 345
Fraudulentum 336
Fraus 337. 345. 505
Fremere, fremitus 100. 263. 437
Frendere 155
Frigescere 408
Frigus 382. 408
Frixum 416
Frœnum 255. 435
Frondes 333
Frondosus ib.
Frons 250
Frontalia 166. 250
Fructum producere 264
Fructuosum esse vel reddere 363
Fructus 264
Fructus recens 1
Frumentum 53. 77
Frustra 143. 431. 457

Pag.
Frustum 32. 90. 210. 289. 359. 366. 371. 441. 494
Frutex 469
Fucare 209
Fucus 351
Fuga 266
Fugare 51. 266. 426
Fugere 51. 261. 266. 344
Fugitivus 52. 296
Fulcire 300. 301
Fulcrum 301
Fulgere 105
Fulgetrum 125
Fulgor, fulgur, fulgurare 40. 53
Fullo 205. 418
Fulvus 374
Fumare 344
Fumarium 28
Fumigans 345
Fumigarium 396
Fumus 344. 396
Functio 224
Funda 398. 419. 451
Fundâ mittere 398
Fundare, ri 185
Fundator, fundamentum 31. 33. 186. 337. 464
Fundere 113. 193. 260. 276. 289. 492
Funditores 398
Fundum 408
Funes 203
Fungi 362
Funiculus, funis 11. 117. 122. 444
Funis densus 309
Fur, furari 70
Furca 398
Furere 226
Furnus 508
Furor 309
Furtum 70
Fuscina 109
Fuscum 193
Fusio, fusile, fusura 194. 277
Fusor, fusorium vas 386
Futurum tempus 347

G

Gabata 379
Galbanum 132
Galea 205. 388
Gallus sylvestris 79
Gammadæi 69
Gaudere gaudium 120. 464
Gazæ, gazophylazium 70
Gehenna 65
Gelu 407
Gemelli, gemellos parere 502
Gemere, gemitus 23. 24. 90. 257. 263
Gena 229
Genealogia 180
Gener 46. 161

Pag.
Generare 181
Generatio 80. 182
Genitrix, genitor 102
Gens 61
Genu 52. 432
Genua flectere 52
Genus 180. 491
Germen, germinare 267. 364. 381
Gestare 285
Gestire gaudio 326
Gibbosus 57
Gibbus 56
Gigas 13. 280. 439
Gignere 123. 181
Gibbus camelorum 77
Glaber 137
Glabrare 452. 68
Glacies 470
Gladius 16. 150. 226. 441. 477
Gladius strictus 370
Gleba 72. 417
Glis 288
Globus 218
Glocitare 341
Glomus 68
Gloria 91. 195. 204. 348. 372
Gloriari 99. 348
Glorificare, ri 90. 203. 348
Gloriosus 203. 204
Glos 172
Gluma 160. 239. 386
Glutinum 75
Gopher, cedri species 71
Gracilis, le 86. 382
Gradatio 368
Gradi 78. 368. 383
Gradus 87. 324. 325. 475
Gramen 149
Granarium 3. 302
Grandinare, grando 17. 51
Grando major 142
Granum 73
Grassari 367
Gratia, gratis 143
Gratiam facere, gratificari, gratiosè largiri 143. 440
Gratiarum actio, gratias agere 174
Gratiosus 143
Gratum esse 338. 440
Grave esse, grave reddere 203
Gravida 102
Gravidare 308
Gravis, gravitas 204
Gremium 130
Gressus 32. 368. 383
Grex 160. 313. 346. 371
Grossuli 348
Grus 295. 310
Gubernatio, gubernator 469
Gubernatores 71
Gula 229
Gustare, gustus 168. 232
Gutta 4. 251
Guttur 73

H

Pag.
Habitare, ri 80. 104. 199. 202. 473
Habitator 80. 474
Habitatio, habitaculum 63. 104. 199. 265. 316. 474
Habitatrix 265
Hactenus 206. 208
Hæmorrhois, hæmorrhoides 165. 334. 385
Hæreditare, hæreditas, hæreditate expellere 198. 199
Hærere, hærere facere 10. 75
Hæsitare 351
Halimus 244
Halitus 281
Hallelujah 99
Hami 297. 382
Hamus 122. 131
Haruspices 64
Hasasel 318
Hasta 142. 210. 397
Haurire 83. 159. 447
Haustra 445
Haustus 69
Hebetare 391
Hei 96. 183
Helepolis 241
Herba, herbula 88. 89. 344
Herbascere 88
Herba secta 63
Herbilis 88
Heri 507
Heri vesperi 22
Herus, hera 58
Hesterna nox 22
Hesternus dies 507
Heterogenea 211
Heu 2. 9. 96. 97
Hexachordum 500
Hi, hæ, hæc 16
Hic, hæc, hoc 60. 74. 104
Hic 100. 206. 350
Hilarem esse, hilaris 482
Hin, mensura 97
Hinc 350
Hinnire, hinnitus 374
Hinnulus 334
Hirci 347
Hircus 385. 491. 505
Hirsutus 491
Hirudo 328
Hirundo 87. 139. 310
Historia 88
Hædus 59. 456
Holocaustum 212. 325
Homer 330
Homo 4. 24. 255
Honestum 90
Honor 90. 195
Honorabilis 195. 204
Honorare, ri 90. 203
Honorarium 40

	Pag.
Hora	489
Hordeum	491
Horrere, horrendus	151. 301. 437. 490
Horreum	3. 24
Horriculum	357
Horridus	14. 382
Horror	151. 357. 430. 437. 490
Hortus	70
Hospita	106
Hospitari	62
Hospitium	63. 142. 228
Hostiliter agere	376. 386
Hostis	376. 387
Huc	22. 100. 101. 206. 350
Huc illuc	101. 206
Hucusque	206. 208. 350
Hujusmodi	214
Humens, humiditas	169. 230
Humerus	222. 473
Humidum, humidum esse	169. 430
Humilem reddere	214
Humiliari	331. 492
Humilis, humilitas	332. 492. 493
Humiliter agere	382
Humor	234
Humus	5
Hyacinthus	505
Hydria	206
Hyemare, hyems	153. 154. 305
Hypocrisi uti	143
Hypocrita	ib.
Hyssopus.	8

I

Jacere	165. 174. 197. 433. 478
Jacēre	470
Jactare se	99
Jactationes	262
Jaculari	165. 174. 414. 433
Jaculatores	414
Jah nomen Dei	177
Jam	205. 217. 348. 350
Janitor	490
Janua	84. 369. 511
Jaspis	201
Ibi	481. 506
Ictus	360
Idcirco ideo	208. 209
Idola	18. 67. 337. 511
Idolum	7. 39. 334. 357
Jehova	91
Jehuda	174
Jejunare, jejunium, jejunus	165
Igitur	209
Ignis, ignitum	8. 31. 267
Ignobiles	159
Ignominia	213. 397. 485
Ignominiâ afficere, affici confundi	147. 214. 398
Ilia	216
Illa	97

	Pag.
Illaqueare, ri	196. 285. 350
Ille, illa	86. 91. 97. 229
Illi, illæ	16. 18. 19. 22
Illic	481
Illinc	350
Illini	489
Illuc	481
Illucere	7. 191
Illudere	103. 229. 326. 378
Illuminari	7
Illusio	103. 398
Illustrari	7
Illustres	155
Imaginari	85. 471
Imaginatio	471
Imagines	377. 511
Imago	239. 380. 471
Imber	73
Imbres	415
Immergere	163. 241. 469
Immeritò	143. 431
Imminuere, imminui	145. 403
Imminutio	72. 403
Immiscere	68. 382
Immissio	477
Immittere	90. 477
Immò	3
Immunditia menstrua	262
Immundities	167
Immundum esse, immundum reddere	167
Immundus	ib.
Immunes	353
Immunis	283
Immunitas	265
Immutare, ri	101
Immutatio	136
Impedimentum	336
Impedire, ri	41
Impellere	23. 80. 90. 262. 278. 360
Impensæ	281
Imperare	47
Imperator	169
Imperitus	369
Imperium	336
Impertiri	137
Impingere	221. 260
Impinguari	484
Implere, ri, impletiones	243
Implexum	38. 293. 309
Implicari	497
Imponere, ni	184. 272. 460. 464
Imprimere	149. 157
Improbare improbè se gerere	443
Improbitas	444
Improbum pronunciare, improbus	443
Imprudentia	476
Impugnare	230
Impulsio	81
Impunis	283
Impurare impurum esse	167
Impuritas impurus	143. 167
Imputare	158
In	406
Inæqualia	91

Pag.
Inanis, inanitas, inaniter 36. 431. 503
Inaurari 222
Inauris 268. 310
Incalescere 179. 213
Incantare, incantator, incantatio 118. 228. 231. 270
Incedere 32. 78. 87. 98. 368
Incendere, di 7. 47. 84. 194. 227. 289. 379. 498
Incendiarii 227
Incendium 48. 286. 498
Incessus 32. 98. 360. 383
Incidere 59. 160. 280. 349. 398. 408
Incinerare, in cineres redigere 88
Incipere 134. 497
Incircumcisus 343
Incisio 401. 498
Incisiones 58
Incisura 398
Incitare 296
Inclamare 112. 383. 404
Inclinare, ri, inclinare se 232. 271. 389. 465
Includere, di, includere se 211. 293. 299
Incœnatus 165
Incola, incolere 199
Incolumis, incolumitas 479
Incrassari 307
Increpare, increpatio 71. 181
Incubare 417. 428
Incumbere 300. 417. 470. 490
Incurrere 349
Incurvare, incurvare se 217. 220. 389. 465. 466
Incus 360
Inde 350
Indicare, indicatio 122. 176. 259. 390
Indicere 187
Indicus color 500
Indigena 114. 337
Indigentia 146. 386
Indigere 145
Indignari 46. 112. 217
Indignatio 112. 217. 309
Indigus 398
Indoles 416
Inducere 263. 324
Induere, indumentum 226
Indulgentia 139
Induratus 318
Industria 373
Industrius 154
Inebriari, inebriativum 292. 422. 474
Infamia 75. 86. 485
Infans, infantia 279. 315
Infatuare 99. 298
Infermentatum 250
Infernè 272. 504
Infernus 446
Inferre 37
Infigere, infigi 163. 279. 382
Infimum 435
Infirmari, infirmum esse 132
Infirmitas, infirmus 133
Inflammare 227
Pag.
Inflammatio 155. 466
Inflari 48
Informare 131. 472
Informis res 431
Infra 272. 435. 504
Infringere 264
Infundere 193. 248
Infundibula 194
Ingemiscere 23
Ingens 204
Ingenuus 155. 261
Ingluvies 387. 412
Ingravescere 204
Ingredi 37. 327. 368
Ingressus 34. 37. 360. 368. 369
Ingurgitare se 291
Inhabitare, inhabitari, inhabitandum dare 199. 265. 473
Inhibere 248. 336
Injicere 90. 165. 280. 478
Inimicari, inimicitia 12. 376
Inimicus 12. 463
Iniquè agere, iniquitas, iniquus 314. 315
Inire 308. 416
Initiare, initiatio 142
Initium 135
Injuria, injuriâ afficere 139
Inniti 300. 490
Innocens 283
Innocentia 284
Innotescere 175
Innovare, innovari 121. 136
Inopia 145
Inquietare 443
Inquilinus 63. 199
Inquinare 266
Inquirere 36. 50. 88. 410
Inquisitio 50
Insania 99
Insanire 99. 226
Insanum reddere 98
Inscribere, inscriptio 221, 222
Insculpere 157. 369
Insectari 84. 420
Insectatio 286
Insidiæ 28
Insidiari 20. 103. 213
Insigne 301
Insilire 83
Insipidum 509
Insistere 365
Insitio 243
Inspergere, inspergi 115. 267
Inspuere 198
Instabiles 353
Instaurare 121. 128
Insternere 119. 415
Institæ 59
Instituere, institutio 194. 329
Instructio 342
Instruere 176 342. 415. 472
Instrumentum 212
Insula 11
Insulsitas, insulsum 509

	Pag.
Insurgere	393
Integer	507
Integrè, integrum, integritas	212. 479. 507
Integumentum	167
Intelligens	38. 473
Intelligentem reddere, intelligere	38
Intelligentiâ imbuit, intelligentia	38. 472
Intentio	209
Intentum esse	409
Inter	41. 406
Intercedere	349
Intercipi	232
Intercludere, interdictio	336
Interdictum	25
Interfectio, interficere	101. 239. 395
Interimere	237. 395. 468
Interitus	1. 12
Interius	358
Intermissio	350. 482
Intermittere	41. 186
Internecio	468
Interponere	460
Interpretari	368. 371. 510
Interpretatio, interpres	229. 368. 371
Interrogare	446
Interrogatio	447
Intervenire	349
Intestina	ib.
Intimum	406
Intingerè	163. 241
Intonare	466
Intorqueri	370
Intra	42. 358
Intrare	327
Intrinsecus	42. 358
Intritum	140
Introducere	37. 327
Introitus	37
Intueri	124. 257
Intumescere	48. 372
Invadere	379
Invalescere	57. 126. 335
Invenire	250
Invertere	101
Investigare, investigatio	150
Inveterascere	200
Invictus	394
Invidere, invidia	399
Invisere	411
Invitare	404
Inundare, inundatio	114. 375. 469
Inungere	276
Invocare	404
Involare	165. 316. 320
Involvere	68. 219. 220. 228
Jocari	278
Ipse	91
Ipsemet	335. 418
Ira, ira ardens	24. 403. 418
Irâ æstuans	112, 152. 180
Ira effervescere	403
Irasci	24. 46
Ire	37. 96. 182. 383
Irridere	232. 378. 467
Irrigare, irrigatio	114. 422. 495
Irriguum, irriguus	422
Irrisor, irrisio	232
Irritare, irritatio	217. 257. 417
Irritum reddere	264
Irruere	280. 320. 349. 367. 379
Irumpere	264. 367
Irruptio	365
Is, iste, ista	16. 18. 19. 22. 74. 82. 86. 104. 229
Isthuc	481
Ita	210
Itaque	227
Itare	459
Iter	8. 29. 87. 98. 278. 289
Iterare	486
Iteratio, iterum	487. 508
Iter facere	29
Itio	8. 98
Jucunditas, jucundum esse	278. 338
Judaicè	175
Judæus, Judæa	ib.
Judaizare	ib.
Judex, judices	5. 79. 492
Judicium, judicium exercere	79. 168. 356. 492
Juge	506
Jugerum	332
Jugiter	503. 506
Jugulare	466
Jugulatio	ib.
Jugum	238. 326. 381
Jugum textorium	248. 277
Jumentum	37. 48
Junctura	75. 118
Juncus	4. 69. 296
Jungere, juniperus	444
Junix	362
Juramentum	452
Jurare	17. 451
Jurgium	281
Jurisperitus	304
Jus	88. 252. 492
Jusculum	268
Jusjurandum	17. 452
Justificari, justitia	373
Justus	373. 376
Juvare	301
Juvencus	362
Juvenis	40
Juventa	182. 468
Juventus	40. 154. 279
Juxta	16. 19. 330. 350

L

Labefactare	221
Labellum	78
Labes	239
Labi	221. 249
Labium	491
Labor, laborare	169. 173. 223. 329. 334

Pag.
Laboriosus 329
Labrum 210. 329. 491
Labrusca 34
Lac 131
Lacerare 408
Laceratum 170. 366
Lacertus 115. 148
Lachryma, lachrymari 85
Lactare 274
Lactens 185. 315
Lacuna 56
Lacus torcularis 194
Ladanum 228
Lædere 116. 260. 268
Læsio 117
Læsus 274
Lætari, lætificare 120. 464. 482
Lætitia, lætus 120. 482
Læve esse 137
Lævigare 137. 398
Lævis, lævitas 137
Laganum 225. 384. 443
Lagena 33. 49. 141. 258
Lambere 233. 328
Lamentari, lamentatio 23. 263. 394
Lamentum 263
Lamia 234
Lamina 351. 378
Lamina flammans 226. 227
Lampas 232. 355
Lana 330. 382
Lancea 142. 210. 397. 433
Languere, languor, languidus, languidum 20. 79. 399
Lapicida 57
Lapidare 304. 419
Lapides focarii 494
Lapillus 148. 249
Lapis 3
Lapis cæsus 63
Laqueoli 228
Laqueum tendere 196
Laqueus 196. 351
Laqueus piceus 108
Largitio 40
Lassari, lassum esse 189. 322. 328. 349
Lassitudo 189
Latebræ 116. 306
Later 225
Latêre 213. 306
Lateres formare 225
Latibula, latibulum 28. 116. 306
Latitare 115
Latrare 257
Latrinæ 156
Latro 366. 382
Latus 86. 173. 198. 222. 308. 373. 380. 423. 427
Lavare 205. 429
Lavacrum 210. 429
Laudare, laudare seipsum 99. 449
Laudatio, laus 99. 174. 449
Laxare 353
Laxatio ib.

Pag.
Leæna 224
Lebes 78. 379. 397
Lectio 226. 404
Lectus 40. 271. 344. 363
Lecythus 67. 295. 384
Legatio 224
Legatus ib.
Legere 233. 404
Legis peritus 89. 304
Legumina 115
Lelaps 114
Leniter 11
Lens 313
Lentè 11
Lenticula 67. 354
Lentigo, lentiginosus 37
Leo 28
Leo ferox 466
Leo immanis 224
Leo juvenis 218
Leo vetus 231
Lepra, leprosus 386
Lepus 30
Levare 272. 285. 397
Leves homines, levis, levitas 353. 398
Leviathan 227
Levir 172
Levita 227
Lex 188. 197. 200
Liba 208
Libamen 248. 277
Libanus mons 225
Libare 276
Libella 23
Liber 67. 147. 304
Liberalis 261. 461
Liberaliter 261
Liberare ri, liberatio 136. 282. 355. 356. 360. 464
Liberi 155
Libertas 87. 147
Libertate donare, vel donari 147. 156
Libra 247
Libramenta, librare 356. 495
Licentia 443
Ligamen 25
Ligare 18. 25. 119. 218. 337. 376. 386. 396. 410. 444
Lignum 25. 334
Ligo 33
Lilium 117. 500
Lima 361
Limax 138. 450
Limbus 114
Limen, limen frequentare 12. 303. 370
Limes 67
Linea 392
Linere 164. 458
Lineum 35
Lingere 230. 233
Lingua 234
Linteum 11
Linum 35. 368
Liquare 113

Pag.

Liquefacere, liquefactio 113. 248. 249
Liquefieri 237. 248
Liquor 85
Lira 58
Lis, litem movere 345. 422
Literæ 5
Litigare 345. 421
Litigator 422
Littus 222. 491
Locare 290
Loculi 152
Loculus 29. 210. 387
Locus 42. 394
Locusta 60. 119. 416
Locutio 231. 331
Longanimis 29
Longe abesse 429
Longinquitas, longinquum, us ib.
Longitudo, longus 29
Loquela 90
Loqui 21. 74. 75. 245. 331
Loramenta 228
Lorica 305. 337. 497
Loripes 274
Lotio 429
Lucere, lucidum efficere 37. 99. 264. 374
Lucerna 258. 267
Lucifer 99
Lucrum 48
Luctari, luctationes 3. 370
Luctui se dare, luctum afferre 2
Luctus 3. 23
Lucus 33
Ludere 378. 467
Ludificare, ri 103. 326. 398
Ludificatio 103. 327. 398
Ludus 467
Lues 395
Lugens 3
Lugere 2. 23
Lumbi 136. 155. 255
Lumen, luminare 7. 267. 374
Luna 197. 225
Lunulæ 294
Lupanar 387
Lupus 103
Lustrare 361
Lusus 467
Lutosum esse 140
Lutum 48. 140. 145. 166. 178. 439
Lutum densum 308
Lux 7. 99. 264
Luxari, luxatus 195. 284
Luxuriare 305
Luxus 427
Lychnuchus 258. 267
Lyncurium 234

M

Maceratio 497
Maceria 75

Pag.

Machinari 157. 274
Machinari prava 103. 326
Machinatio 275
Macies, macilentus 209. 427
Mactare 103. 162. 466
Mactatio 103. 162. 466
Mactra 448
Macula 222. 239
Maculosum 166. 307
Madefactus 140
Madere 430
Magis 81. 202. 246
Magister 414
Magnates 27. 159. 414
Magnifica præstare 59
Magnificare, ri, magnificentia 344 415. 416
Magnificum reddere se, magnifieri, magnificus 5. 59
Magnitudo, magnum efficere 59
Magnum esse, vel fieri, magnus 59 414. 415
Magus 152
Majestas 90. 474
Majores 2
Maius mensis 295
Maledicere 30. 52. 283. 387. 398
Maledictio 30. 398
Malefacere 43
Maleficia 221
Maleficus 425
Maligna, us 34. 425
Malignitas, malitia 425
Mallei 213
Malleolus 108. 408
Malleus 100. 150. 281. 283. 351
Malogranatum 218. 434
Malum esse, vel videri 34. 198. 425
Malus 425
Malus nauticus 117
Malus Punica 434
Mamma 77. 455
Man, manna 247
Manare 259. 354. 395
Mandare 375
Mandata 362. 375
Mandragoræ 78
Mane 50. 385. 467
Manere 122. 199. 329. 473. 497
Manipulos facere 330
Manipulus 18. 373. 399
Mansuetus, mansuetudo 332
Manubria 218
Manumissus 147
Manus 16. 173. 217
Marcescere 399
Marculus 351
Mare 4. 183
Margaritæ 358
Mariscæ 165. 334
Maritari, maritus 14. 47
Marmor 470
Marsupium 210
Martius 1. 277
Mas, masculinum 14. 109
Masculum nasci 109

	Pag.
Massa	68. 210
Massa farinæ	48. 343
Mastiche	228
Mater	20
Mattyæ	225
Maturare	69. 124. 385. 494
Maturescere	40. 55
Matutinare	473
Matutinum tempus	50. 385
Maturus fructus	40
Maxilla	229
Mecum	33. 329
Mederi	60. 438
Medianum	503
Medicina	60. 438
Meditari, meditatio	89. 459
Medium	61. 406. 503
Medulla	238
Medullata	ib.
Mel	77
Melanthion	402
Melis	504
Membra	35. 194
Membrum	90. 289
Membrum virile	492
Meminisse	83. 108
Memorabilia	83
Memorari, memorem esse	109
Memoria, a memoria	ib.
Memoriale	83
Memoriale suffimentum	109
Mendacem facere	209
Mendaciter	496
Mendacium	35. 205. 209. 457
Mendax, mendaces	35. 205. 209. 497
Mendicare	446
Mens	471
Mensa	477
Mensæ	82
Mensis	121. 197
Menstruatus pannus	311
Menstruum	262
Mensura	236. 291. 464. 505
Mensurare	236
Mentiri	205. 209. 496
Mercari	297
Mercator	215. 297. 432. 504
Mercatura, merx	215. 297. 432
Mercede conducere	475. 508
Mercenarius	475
Merces	11. 24. 336. 337. 432. 475
Merces meretricia	262. 508
Meretrix	111. 392
Mergus	478
Meridies	184. 258. 374
Meritorius	392
Merops	428
Mero se obruere	291
Merula	401
Merum	140. 292
Messias	253
Messis	403
Meta frugum	60
Metere	403

	Pag.
Metiri	208. 236
Metropolis	20
Metuere	62. 173. 196
Metus	63
Micæ	283
Migrare	66. 264
Migratio	167
Milcom	245
Militare, militia	371. 372
Milium	81
Mille, millena parere	19
Milliare	205
Milvus	24. 74. 82
Mina	247
Mincha	ib.
Mingere	501
Minimum	249. 485
Minister	500
Ministerium	307. 486
Ministrare	486. 500
Minorem esse	398
Minorennitas	384
Minores	ib.
Minuere, minui	72. 249. 383
Minuritio	110
Minutum	86
Mirabile, miraculum	354
Mirari	506
Mirificè agere, mirificus	354
Mirum esse	ib.
Miscere, misceri	44. 237. 240. 248. 295. 338. 504.
Miscere pretium, bellum	71. 262. 504
Misereri	124. 143. 428
Misericordia, misericors	144. 428
Missile, missio	278. 477
Mittere	456. 477
Mixtio, mixtura	240. 248. 340
Moderari	207
Moderator	469
Modestè agere, modestus	382
Modicum	112
Modulantes	364
Modulatio	259
Modus	26. 149. 492
Mœror	23. 74. 172
Mœrore afficere	172
Mœstitia	23. 172
Mœstitiâ afficere, mœstum esse	23. 76. 172
Molæ	426. 430
Molares dentes	165. 234
Molech	245
Molere	165
Molestare	19
Molestè ferre, molestiam afferre	224. 329
Molestia	7. 224. 329. 334. 335
Molestus	329
Moliri	103. 110
Molitio	165
Molle, mollis, mollities	137. 432
Molle esse, mollescere, molliri	137. 432
Momento	270. 419
Monachus, monialis	214
Monedula	388

	Pag.
Monere	105. 197
Monile	133. 268
Monimentum, monitor	109
Monoceros	413
Mons, montana	102. 165
Monstrosus	412
Monumentum	378
Morari	11. 179. 237. 308. 310
Morbo afficere, vel affici	132
Morbus	133
Mors, mortuus	240
Mortarium	79. 223
Morte afficere	239
Mortiferus	24
Morus	42
Mos	87. 492
Motiones	261. 383
Motus	262. 265. 438
Movere, moveri	154. 238. 264. 266. 276. 438
Mucidum fieri	309
Mucro	2. 226
Mugire	70
Mulcta, mulctare	333
Mulctrale	319
Muli	183
Mulier	14
Mulieres	287
Multiplicare, ri	100. 205. 352. 414. 415. 453
Multitudo	100. 204. 243. 415
Multum esse, multum, tus	415. 416
Mundare, mundities, munditia	163. 284
Mundationes	252
Mundum esse, mundari	108. 146. 163. 283
Mundus	120
Munerare	464
Muneribus afficere	333
Munificus	261
Munire	40. 48
Munitio	49. 82. 243. 318. 377
Munus	52. 247. 269. 286. 463. 465. 469. 475. 477
Murmurare	228. 419
Murmuratio	229
Murus	33. 60. 138. 397. 463
Mus	322
Musica instrumenta	81. 111
Mus montana	493
Musca	103
Mussitare, mussitatio	89. 231. 419
Mustela	132
Mustum	199
Mutare, ri, mutare se	101. 136. 147. 239. 251. 487
Mutatio	136
Mutuare, mutuari	227. 286. 308. 446
Mutuatio, mutuum	237
Mutum esse	159
Mutum fieri	18
Myriadibus augeri	414
Myrias	415
Myrica	341
Myrrha	239
Myrrothecidia	272
Myrtus	90
Mystax	494

N

	Pag.
Nablium	258
Nam	209
Nares	24. 270
Narrare	259. 304
Nasci	182
Nasus	24
Natare, natatio	466
Nates	464
Natio	20
Nativitas	182
Nauclerus	117
Navis	23. 303
Nausea	87. 107
Nautæ	244
Naziræus	268
Nazireatus	ib.
Ne	16. 351
Necdum	169
Necessarium	159
Necesse habere	258
Necessitas	386
Ne forte	351
Negotiari	297
Negotiator	215. 297. 504
Negotiatio	243. 297. 400
Negotium	76. 332. 368
Nemo	13. 26
Nemus	31
Nepos, nepotes, neptes	46. 274. 385
Nequam	326
Nequaquam	16. 43
Nequitia	315. 326
Nere	164
Nervus	65. 202. 203. 382
Nethinæi	290
Netum	164. 392
Nexus	155
Nictare	497
Nidificare, nidus	400
Nigella	402
Nigredo, nigrum	14. 24. 467. 468
Nigrescere	467
Nihil	13. 26
Nihil quicquam	212
Nihilum	18. 44
Nimium	203
Nisi	26. 43. 109. 227
Nisi quum	210
Niti	300. 490
Nitidum esse	346. 377
Nitidus, nitidum	37. 53. 146. 378
Nitor	163. 346. 348. 378
Nitrum	291
Nivescere	475
Nix	475. 505
Nobilis, les, nobilitas	155. 461

	Pag.
Nocere	268
Noctua	288
Nodi	396
Nomen	480
Non	43. 223
Nonaginta	511
Nondum	169
Nonus	511
Nosse	175
Nothus	240
Notitia	176
Notum facere	ib.
Notus	177
Novacula	251. 509
Novella, novellare	274
Novem	511
November	216
Novilunium	121
Novus	ib.
Nox	231
Nox cæca	326
Nubes	125. 313. 332. 467
Nuclei acinorum	155
Nudare, nudari	159. 341. 365. 367
Nudare lectorio	402
Nudatio, nuditas	341. 342. 343
Nudius tertius	480
Nudus	343
Nullus	13. 26. 212
Numella	270
Numerare	158. 216. 246. 361
Numeratio	304
Numerosum esse	335
Numerus	216. 246. 247. 304
Numerus pluralis	414
Nummulus	73
Numus	410
Nunc	217. 255. 348. 350
Nunciare	54. 259
Nuncii præmium	54
Nuncium	54. 485
Nuncius	54. 224
Nundiri	318
Nundinari	297
Nurus	212
Nutare	238. 249. 266. 497
Nutrire, nutricius, nutrix	20. 21
Nux	4

O

O	2. 41. 96
Obbrutescere	47
Obdere	401
Obdormire	200
Obducere, obduci	164. 221. 276. 297. 384. 489
Obductio	384
Obdurare	126. 410
Obduratio	98
Obdurescere	299
Obedientia	194. 195. 485
Obedire	484
Obelisci	508
Oberrare	454
Obfirmare, ri, obfirmare se	21. 98. 126. 318
Obfirmatio	98
Objicere	23. 409
Objurgare	71
Oblatio	247. 269. 285. 424
Oblectari, oblectare se	146. 312. 331. 482
Oblectatio, oblectamentum	146. 312. 331. 489
Obligare	25. 119
Obligatio	25
Oblinere, ni	431. 458. 489
Oblivio	287
Oblivioni dare	471
Oblivisci	286. 471
Oblongus	52
Obloqui	76
Obmurescere	18. 79
Obnubilare	313. 332
Obolus	73
Obrui	320
Obscurare, ri	159. 329. 338. 347. 390. 462
Obscurè	390
Obscuri	159
Obscuritas	288. 316
Obsecro	22. 41. 255
Obsepire	460
Obserare	278
Observare	89. 384. 485. 494
Observatio	485. 486
Obsidere	376
Obsidio	377
Obsignare	161
Obsoletum	347
Obstetricare, obstetrix	182
Obstipare	335
Obstruere	306
Obstupefactus	78
Obstupescere	391. 445. 483. 489
Obsurdescere	157
Obtectio	146
Obtegere, obtegi	70. 146. 166. 215. 276. 297. 303. 320. 328. 382. 384
Obtegumentum	70
Obtemperare	484
Obtenebrare, ri	159. 338. 390
Obtenebratio	159
Obtestari	132
Obthurare, ri	11. 145. 306. 342
Obtinere	507
Obtingere	260
Obtortum	337
Obtrectare, obtrectator, atio	15. 418
Obtusum fieri	391
Obvelare	319
Obvenire	23. 260. 389. 406
Obvertere	101
Obviam venire	349
Obumbrari	380
Obvolvere	224
Occare	456
Occasio	23. 326

	Pag.
Occasione	68
Occasionem præbere	23
Occasus	37
Occidens	10. 340
Occidere	101. 239. 395. 440
Occisio	101. 240. 396. 440
Occisor	440
Occludere	11. 62. 211. 298. 306. 336. 340
Occlusio	336
Occultare, occultum	115. 146. 167. 215. 306. 354
Occumbere	37. 470
Occupare	231. 509
Occupatio	332
Occupatum esse	169
Occurrere	23. 349. 406
Occursus	349
Ocellatio, ocellatum	451
Octavus, octo, octoginta	484
October	38. 258
Oculus	321
Ode erratica	454
Odium	486
Odio prosequi	469
Odor	109. 265. 430
Odoramentum	109
Odorari	108. 430
Offendere, offendi, offendiculum, offensio	221. 260. 349
Offerre	37. 260. 266. 324. 405
Olea	108
Oleum, oleum exprimerè	374. 484
Olfacere	430
Olim	389
Oliva, olivetum	108
Olla	297. 390. 397
Olus, olera	8. 198
Omnipotens	82. 454
Omnino	15
Omnis	212
Omphax	46
Onager	341. 362
Onerare	168. 330
Onus	177. 272. 285. 393. 330
Onustum	293
Onyx	466
Opem ferre	319
Operam dare	456
Operari	306. 326. 359
Operculum, operimentum	62. 216. 298
Operire, operiri	146. 215. 221. 228. 297. 319. 329
Opes	7. 97. 130. 275
Ophir	19
Opificium	344
Opimum	50
Opitulari	319
Opobalsamum	386
Oportunus	348
Oppida	46
Oppignerare	338
Oppressio	230. 345. 353
Oppressor	140. 345
Opprobrium	154
Oppugnare	230. 386
Optare	146. 371
Optatum	146
Optimates	27. 159
Opulentia, opulentus	130. 484
Opus esse	158
Opus	224. 307. 326. 344. 359
Ora	215. 491
Orare	299. 347. 356. 379
Oratio	22. 356. 459
Orator	229
Orbari, orbatus	472
Orbes	67. 160
Orbis	68. 502
Orbitæ	310
Orbitas	472
Ordinare	294. 312. 342. 494. 510
Ordo	75. 165. 294. 342. 504
Organum	309
Oriens	114. 391
Orientalis	391
Orion stella	216
Oriri	114. 381
Ornamentum	133. 372
Ornare	529
Ornus	30
Ortùs	114
Os oris	311. 349. 351
Os ossis	71. 335
Osculari, oscula	288
Ossa comminuere	335
Ossifraga	365
Ostendere, ostendi, ostentare	176. 197. 411
Ostentum	191
Ostium	84. 369
Oves	371
Ovile	76
Ovis	205. 428
Ovum	42
Oxycanthæ	53

P

Pabulum, pabulum dare	44. 140. 302
Pacem habere	479
Pactiones	243
Pactum	51
Paddan	349
Paganus	364
Pagi	46. 364
Pagina	83
Pagus	218. 364
Pala	423. 451
Palæ	188
Palam	414
Palanga	238
Palatha	75
Palatium	30. 42. 97. 166. 349
Palatum	130
Palea	503
Paliurus	305
Pallia	ib.

	Pag.
Pallium	5. 68. 219. 249. 319. 420
Palma	508
Palmes, palmites	83. 111. 301. 497
Palmis distendere, palmis gestare	168
Palmus	ib.
Palpare	74. 239. 254
Palpitare	297. 380
Paludamentum	219
Palus	56. 202. 241
Pandere	360. 367. 369
Pangere fœdus	220
Panis	230. 313
Papula	37
Papyri	341
Par	381
Parabola.	254
Parabolicè loqui	ib.
Paradisus	363
Parare, parari	110. 207. 246. 344. 346. 357. 390
Paratus	97. 366
Parcere	124. 138. 285
Pardus	276
Parere	123. 181. 356
Parietem struere	60
Paries	60. 75. 222. 397
Pariter	9. 179
Parium marmor	86
Parma	297
Paropsis	379
Pars	117. 137. 149. 247. 359. 402. 473
Partes, particula	36. 354. 359. 485
Particularitas	482
Partiri	137. 148. 365
Partitio	137. 356
Parturire	116. 122
Partus	182
Parum	112. 249
Parvulus	169. 326. 384
Parvum esse	249. 396
Parvus	112. 383. 396
Pascere, pasci	47. 107
Pascha	359
Pascua, pascuum	220. 265. 437
Passer	385
Passus	368. 383
Pastinari	312
Pater	2
Patruus	78
Paucum	112. 249. 384. 494
Pavere	352
Pavimentum	225. 441
Paulatim	249
Pavones	505
Pavor	63. 344. 352
Pauper	133. 199. 332. 426
Pauperari, paupertas	199. 426
Paupercula	332
Pauxillum	485
Pax	480
Paxillus	202
Peccare, peccatum	126. 127
Pecorosus locus	371
Pectorale	159
Pectus	120. 125
Pecuarius	283
Peculium	293
Pecus	37. 48
Pediculi	214
Pedissequa	279
Pedites	418
Pejerare	17
Pelecanus	392
Pellex	230
Pellici	369
Pellis	66. 341
Pellucere	37
Pelvis	4. 78. 218. 303
Pendere	495
Pendére	195
Penes	27
Penetrale	120
Peniculamentum	83. 379
Penitus	212
Penna	3. 281. 378
Pensio	21
Pensum	149
Penuaria	106. 299
Penuria	146. 235. 299
Penuriosus	298
Peplum	169. 383. 420
Pepones	41
Per	311
Pera	233
Peragrare	383. 459.
Percelli	437
Perceptio	38. 233
Percipere	38. 175. 411
Percunctari	50. 88. 446
Percurrere	459
Percutere, ti	241. 260. 274. 442
Perdere, di	1. 45. 71. 76. 116. 302. 468. 481
Perditio	1. 45. 71. 117. 468
Perditionis locus	1
Perdix	404
Peregrinari	62. 383
Peregrinus	63
Perexiguum	384
Perfectè, perfectio, perfectus	69. 212. 213. 276. 479. 507
Perferre	183
Perficere, ci	48. 69. 211. 212. 275. 440. 479. 507
Perfidia, perfide agere	35
Perflare	286
Perfluere	267
Perfodere, di	134. 147. 161. 168. 219. 284
Perforare, ri	134. 283. 435
Perforatio	283
Perfringere	452
Perfuga	356
Perfugium	144. 266
Perfundere, di	44. 193. 261. 276
Peribolus	337
Periclitari	298
Periculum facere	276
Perimere	468

	Pag.
Perinde ac	81
Perire	1. 289
Periscelis	383
Peristylium	291
Peritus	131. 232
Permanere	63. 122. 199. 329
Permittere	184. 273. 290
Permutare, permutatio	239
Pernicies	45. 410
Pernoctare, pernox	42. 228
Perpendere	505
Perpendiculum	3. 23. 495
Perplexitas	38. 293. 453
Perplexum reddi	497
Perquirere	44. 50. 88
Perrumpere	49. 102. 365
Perscribere	221
Perscrutari	147. 150
Perscrutatio	147. 150
Persecutionem pati	420
Persequi, persecutio	84. 421
Persolvere	479
Personare	360. 437
Perspicere	411. 471
Perstare	329
Perstillare	84. 266
Perstrepere	96. 100. 437
Persuadere, ri	296. 369
Perterrere, ri	48. 151
Pertexere	538
Pertingere	241. 260
Perturbare	36. 48. 323. 380
Pervadere	380
Pervenire	37. 96. 240. 241. 260
Perversè agere	314
Perversitas 101. 300. 314. 318. 329. 336. 338	
Pervertere	300. 308. 314. 318. 338. 457
Pervestigare	147. 150
Pervestigatio	150
Pes	418
Pedes	360
Pessimus	34
Pessulum obdere	278
Pestis	76
Petere, petitio	46. 47. 50. 446
Petra	210. 300
Petuleus	259
Pexum	409
Pharetra	31. 506
Phrygionicum	442
Phthisis	467
Pica	12
Picare	218
Pictum, pictura	253. 471
Piger	335. 349
Pigmentarius	442
Pignerare, ri	116. 308
Pignus	117. 308. 340
Pigrari, pigritia	335
Pila, pilata acies	206
Pilus, pilosus	490. 491
Pilos evellere	252
Pincerna	495
Pingere	372
Pinguescere	88. 132. 169. 484
Pinguis, pingue	50. 88. 484
Pinguedo	88. 132. 484
Pinguia	238
Pinnæ	273
Pinnæ piscium	301
Pipire	385
Piscari, piscator, piscatio	78
Piscina	53
Piscis	78
Pistillum	325
Pistor	26
Pix	113. 218
Placare, placatorium	218
Placenta	134. 208. 313
Placentas coquere	225. 313
Placere	146. 201
Plaga	118. 260. 274. 348. 423
Plaga corrodens	353
Plagæ venatoriæ	153
Plagis afficere	260
Planctus	23. 302. 422
Planetæ	268
Plangere	23. 302. 422
Planities	12. 201. 210. 493
Planta	217. 272. 501
Plantare	272. 501
Planum	201
Platanus arbor	343
Platea avis	392
Platea	124. 427
Plaudere	78. 303. 442
Plaustrorum ambitus	310
Plaustrum	310. 317
Plausus	78. 489
Pleiades	210
Plenitudo	243
Plenum esse, plenus	ib.
Plicatura	353
Ploni	355
Plorare, ploratus	422
Pluere	73
Pluma	281
Plumbum	334
Plurimum	416
Pluvia	73. 241
Pluvia tempestiva	197
Pluvia serotina	233
Pluviæ cohibitio	49
Poculum	208
Pocillator	495
Podex	156. 367
Pœnâ afficere, pœna	333
Pœnitere, pœnitentia	270
Polire	231
Pollex	37
Pollubrum	4
Polluere	56. 167
Pollutum pollutio	167
Pomarium	363
Pomum	218. 509
Ponderare	495. 509
Pondo, pondus	3. 247. 272. 356. 495

Pag.
Pone 10
Ponere ovum 244
Ponere 290. 439. 460. 464. 472
Ponto 309
Popana 208
Poples 432
Populus 20. 225. arbor 329
Porca 506
Porcus 126
Porphyrites 36
Porrigere 200. 250. 372
Porrigo 291
Porrum 149
Porta 84. 490. 511
Portare 285. 293
Portentum 191
Porticus 19
Portio 35. 117. 137. 149. 247. 371. 473
Portus 122. 146
Posse 181. 206
Possessio 10. 137. 199. 269. 400
Possidere, possidendum relinquere 10. 145. 198. 269. 399
Post, postea, posthac 10. 55
Posterior, posteritas 10. 11
Postis 20. 107
Postquam, postremò 10. 11
Postridiè 241
Postulare 50
Postulatio 47. 50. 447
Potens 3. 58. 335. 510
Potentia 7. 58. 145
Potestas 13. 173
Potiones 495. 501
Potiùs 202
Potare, potus 495. 501
Præ 246
Præcedere 98
Præcentor 282
Præceps 7. 403
Præceptum 374
Præcidere 48. 50. 133. 221. 401
Præcipere 375
Præcipitare 197
Præcipitari 237
Præcipitium 87
Præcipuum 413
Præcisio 401
Præcludere 293
Præclusus 11
Præco 219
Præcordia 165
Præcox fructus 43
Præcurrere 426
Præda 40. 161. 313. 479
Prædari 40. 170. 313. 478
Prædicare se 22
Prædicatio 404
Prædo 382
Præesse 281. 281
Præfectura 254. 362
Præfectus 192. 277. 281. 298. 361. 367
Præfectus aulæ 298
Præficere 246. 362
Pag.
Præfractus 140
Prægnans 102
Præire 389
Prælium 405
Prælongus membro 499
Præmium 337
Præmittere 477
Præmonere 105. 197
Præmunitio 130. 377
Præparare, ri 110. 181. 207. 246. 357
Præponere 290. 464
Præpotens 455
Præputiatum esse, præputium auferre 342. 343
Præscindere 154
Præscribere 222
Præscriptum ib.
Præsepe 3. 29
Præses 352
Præsidium 375
Præstans 164. 413
Præstantia 203
Præstare, ri 290. 393
Præstigiæ 221
Præstigiari 322
Præstigiatrix 221. 322
Præstigiator 11. 221. 322
Præstitus 192
Præsul 259
Præter 26. 43. 45. 109. 124
Præterire 136. 308. 311
Præterquam 45. 124. 227
Prævalere 57. 125. 181. 510
Prævalidus 29
Prævaricari 35. 249. 368
Prævaricatio 249. 368
Prævenire 389
Prævidere 125. 411
Pravitas, pravum 91. 228. 336
Precari 132. 356
Precatio 356
Prehendere 10. 509
Premere 7. 23. 81. 230. 261. 376
Pressor 212
Pressura 316. 376
Prester 109. 498
Pretiosum esse 195. 235
Pretiosus, pretium 195. 241. 262
Pridem 389
Primarius, um 413
Primipara 43
Primitiæ 43. 413
Primogenitum, tura 43
Primordia 413
Primores 220. 358. 413
Primùm 413
Primus 9. 390. 413
Princeps 169. 259. 261. 285. 353. 358. 402. 427. 463
Principes 277
Principale 464
Principatum tenere 463. 499
Principatus 414. 498
Principium 135. 413

Pag.	
Prior	390. 413
Priscum	389
Privari	361
Privatio	313
Priusquam	169. 358
Pro	136. 337. 504
Probari	201. 276
Probatio	40. 276
Probro afficere	60. 144. 147. 153
Probrum	144. 341
Procedere	87. 182. 191. 383
Procella	109. 302
Procellere	302
Proceres	367
Processus aquarum	171
Processus	191. 383
Procidere	280
Proclamare	15. 219. 404
Proclamatio	404
Procœton	294
Procul abesse	429
Procul amovere	262
Proculcare	39. 432
Procumbere	220. 293
Procumbere in genua	52. 465
Prodesse	188. 298. 379. 458.
Prodigium	191
Prodigere facultates	40. 160
Prodigere	61. 191
Producere, ci	29. 324. 351
Producere abundè	498
Productio	192
Profanare, ri	134. 143
Profanus	143
Profectio	98. 278
Profectò	7. 15. 16
Proferre	142. 285. 351. 431
Proficere	188. 379
Proficisci	8. 96. 278
Profligare	100
Profluere	105
Profluvium	105. 395
Profugere	51. 261
Profugus	52
Profundere	193. 260. 493
Profundere bona	40. 106
Profunditas	330. 375
Profunditates	496
Profundum esse	330. 375
Profundum petere	380
Progenies	182
Progerminare	264
Progignere abundè	498
Prognati	191
Progredi	182. 191. 383
Progressus	98
Prohibere	248
Prohibitio	336
Projicere	165. 174. 197. 280. 433. 478
Projectura	41. 319
Prolatio, prolatum	41. 192
Proles	182
Prolongare, ri	29. 128
Proloqui	21. 76

Pag.	
Prominentia	41. 319
Promptuaria	106. 298
Promptus	237
Promulgare	15. 485
Promus	246
Pronunciare	41. 485
Pronunciatio	231
Pronunciatum	30. 41. 192
Propagare	274
Propago	83. 111. 191. 273. 477. 497
Prope	28. 330. 405
Propendere	459
Propheta, tare	125. 257
Prophetia	257
Prophetia onerosa	285
Propinquitas	448
Propinquus	9. 405. 448
Propitiatorium	218
Proponere	459. 460
Propositum	373
Propter	6. 68. 76. 77. 188. 246. 250. 310. 311. 324. 337. 358. 373. 475. 504
Propterea	138. 208. 250. 310. 325
Propterea quòd	337. 504
Propugnaculum	82. 250. 377. 386
Prorogare, ri	29
Prorogatio	ib
Prorsus	212
Proruere	280
Prosequi	420
Prospectare	496
Prospectus	125. 496
Prosperari	379. 472
Prosperitas	479
Prospicere	124. 411. 454. 471. 496
Prosternere	220. 280. 299. 465. 470
Protegere, gi	70. 146. 297
Protectio	146
Protendere	254
Protrahere	29. 128. 254
Protrudere	142
Provenire	264. 381
Proventus	37. 171. 264. 309
Proverbium	254
Providere	125. 411
Providentia Dei	454
Provincia	11. 80
Provisio	125
Provocare	257
Prout	32
Proximus	331. 436
Prudens, prudentia	38. 473
Pruina	218
Pruna	64. 159. 353. 444
Prurigo	153
Psallere	110
Psalmodia, psalmus	111
Psalteria	359
Psittaci	505
Psora scabies	71
Pubertas	364
Publicè	414
Pudefacere	39. 147. 213
Pudore suffundi	147. 213

	Pag.
Pudenda	341
Pudendum	39
Puella	182. 279. 327. 428
Puer, pueritia	183. 279. 326
Pugillus	146. 399. 490
Pugna, pugnare	230
Pugnus	72. 146
Pulcher	190. 256. 493
Pulchritudo	190. 256
Pulex	365
Pullatus	390
Pulli avium	364
Pullulare	381
Pullus	46. 63. 322
Pulmentum	267
Pulsare	86. 360
Pulsatio musica	259
Pulsus	360
Pulvilli	217
Pulvinar	205
Pulvis	3. 63. 334. 467
Pulverem excitare	334
Pulvisculus	3
Punctum	283
Pungere	235
Punire	333
Pupilla	35
Pupillus	202
Purgamentum	297
Purgare	53. 386
Purgare à peccato	127
Purgatio	163
Puritas	51. 53. 108
Purpura	28
Purum esse, purum pronunciare	53. 163. 283
Pustula	37
Pustulæ	47
Putare	158. 293
Putare ligna	127
Putare vites	110
Puteus	34. 42
Putidum fieri	18
Putredo	378. 441
Putrescere	34. 441
Pygargus	80
Pyra	ib.
Pyramides	508
Pyropus	4. 206
Pytho	6

Q

Qua, quanam	12
Quadraginta	417
Quadratura, quadrum	ib.
Quadruplum	ib.
Quæ, quænam	12. 236
Quæso	22. 41. 227. 255
Quælibet, quæque	14
Quærere	46. 50. 88. 373. 446. 467
Quæstio	447
Quæstor	58. 63

	Pag.
Quæstum facere	43. 330
Quæstuosus	48
Quæstus	ib.
Qualenam	12
Quali	300
Quam	337
Quam maximè	311
Quamobrem	177. 188. 227. 237
Quamvis	209
Quando	32. 255
Quandoquidem	188. 208
Quanto magis vel minus	25. 26
Quapropter	208
Quare	177. 237
Quarta pars	416. 417
Quartani, quartus	417
Quassare	100. 425. 441
Quatere	100
Quatuor	417
Quemadmodum	32
Quercus	17
Querela	375. 459
Querimonia	459
Qui, quæ, quod	32. 81. 242. 246
Quia	32. 81. 188. 209. 337
Quicquam	76. 212. 235. 237
Quid, quidnam	12. 237
Quidam	9. 14. 401
Quies	79. 265. 453. 458. 495
Quiescere	79. 84. 85. 265. 419. 453. 475. 495
Quietem dare	79. 265. 419. 472. 495
Quietus	495
Quilibet	14
Quinetiam	25
Quinquaginta	141
Quinque	ib.
Quinta pars, quintare	ib.
Quintus	ib.
Quiritari	23
Quis	240. 246
Quispiam	14
Quisquam	24
Quisque	14. 57
Quisquiliæ	160. 280
Quò	22
Quòd	32. 81. 209. 236
Quodnam	18
Quod si	209
Quomodo	12. 32. 97. 237
Quoniam	209
Quoque	25. 68
Quorsum	237
Quot, quoties	ib.
Quousque	22. 237. 255
Quum	32. 81
Quum nondum	169

R

Racemare	326
Racemi	ib.

Pag.
Radere 66. 241
Radiare 407
Radices agere 499
Radii rotarum 160
Radix 337. 499
Ramentum 63
Ramosus 333
Ramus 35. 46. 218. 301. 305. 333. 349. 363. 404. 466
Ramus summus 22. 382
Ramus tener 186
Ramusculus 305
Rana 386
Rancidum fieri 18
Rapere 63. 128. 161. 170. 388
Rapiditas, rapidus 353
Rapina 63. 64. 139. 161. 170
Rarus 195
Ratis, rates 77. 439
Ratio 26. 87. 149. 158. 168. 492. 504
Ratiocinium 158
Ratione 76. 373
Reatus 31
Rebellare, rebellis, rebellio 251. 305. 368. 456
Recalcitrare 47
Recalvaster 57. 68
Recedere 195. 228. 261. 266. 277. 284. 457
Recens 121. 230
Recensere, recensio 180. 304. 305. 361. 362
Recessio 296
Receptus 144. 397
Recipere se 144. 244
Recipere 25. 288
Recludere 501
Recognoscere 275. 361
Recondere 28. 167. 213. 384
Reconditus thesaurus 385
Recordari 83. 108
Recreare se 44
Recreari 50. 430
Rectà ire 201
Recti 208
Rectificare 201. 505
Rectitudo 201. 221. 274
Rectum esse, rectum 90. 201. 208. 221. 274
Recubare, recumbere 417. 470
Reddere 177. 290. 457. 479
Redemptio 56. 218. 349
Redimere 56. 104. 349
Redimicula 410
Redire 91. 457. 503
Reditus 37. 458
Redormire 200
Reducere, ci 171. 457. 458
Redundans membro 498
Redundare 305. 312
Referre 69. 259. 324. 457
Reficere se pastu 51
Refigi 347
Reflectere se 16. 271
Reflexum esse 408
Reflorescere 364. 382
Reformidare 173

Pag.
Refractarius 305
Refrigeratio 408
Refugium 144. 397
Regerminare 364
Regia 42. 97
Regina 245
Regio 11. 30
Regnare 244
Regnum 245
Regula 402
Regulus 385
Rejicere 112. 365
Relinquere, qui 184. 2[illegible]. 318. 448. 451
Reliquiæ 356. 448
Reliquum 448
Reliquum facere, vel fieri 202. 447
Remanere 202. 447
Remex 460
Remigare 161
Remissio 285. 299. 439
Remissus 439
Remittere, remitti 299. 438. 451. 477
Remotiones 311. 429
Removere, ri 47. 89. 188. 296
Remus 460
Renes 165. 212
Renovare 121
Renuere 235. 305
Renunciare 259
Repagula 308
Repagulare ib.
Repagulum 51
Repellere 112
Rependere 69. 457. 479
Repentè 368. 370
Repere 433
Reperire 250
Replere, ri 243
Reponere, ni 27. 271. 184. 384. 457. 460
Reportare 285. 457
Reprehendere, reprehensio 181
Reprimere se 27. 449. 495
Reprobare 235
Reptare, reptile 434. 498
Repudium 220
Reputare 158
Requies 265. 419. 453
Requiescere 265. 495
Requirere 47. 50. 361. 446
Res 76. 368
Res amissa 1
Resarriri 312
Resartum 166
Rescissio 85
Rescribere, rescriptum 222
Resecare 48. 63
Reservare 27. 485
Residentia 199
Residere 122. 141. 265
Residuum 356. 448. 497
Residuum fieri 447
Residuum esse 497
Respicere 124. 357. 411. 454. 489. 496
Respirare 281. 42[illegible]

	Pag.
Respiratio	288. 422. 423
Respondere	331. 457
Responsum	332
Respuere	235
Restaurare	121. 126
Restis	202
Restituere	329. 457
Restrictio	206
Resurrectio	394
Retardare	41
Rete	153. 214. 374. 444
Retectio	341
Retegere	66. 365. 369
Reticula	450
Reticulum hepatis	203
Retinere	126
Retorquere	457
Retrahere	25
Retribuere, retributio	69. 479. 480
Retro	10
Retrocedere	294. 365
Retrorsum	10
Revalescere	128
Revelare	66
Revera	21
Reverens	196
Revereri	ib.
Reversio	458
Reverti	91. 457. 503
Revisere	361
Reviviscere	128
Revolutio	394
Reus, reum esse, vel fieri, reum peragere 31. 121	
Rex	245. 427
Rhamnus	11
Rhythmus	152
Ricinus	397
Ridere	378. 467
Ridiculus	232
Rigere	301
Rima, rimari	36
Ripa	59. 173. 491
Risus	378. 467
Ritus	263. 492
Rivus	170. 181. 354
Rixari	281
Roborare, roborari, roborare se 21. 57. 125. 126. 252. 318. 335. 352	
Robur 21. 57. 74. 126. 130. 145. 173. 207. 240. 318. 321. 335. 421	
Robustum esse, robustus 3. 14. 21. 27. 57. 58. 126. 145. 188. 318. 335. 510	
Rogare	46. 446
Rogus	80
Ronchus	270
Ros	167
Rosa	117
Rota	26. 68
Rotunditas	294
Rotundum	145. 310
Rubedo	131
Ruber	4
Rubere	ib.

	Pag.
Rubicundus	4. 131
Rubigo	198
Rubinus	4
Rubore suffundi	213
Rubrum esse	4
Rubus	301
Rudere	263. 279
Ruere	280. 496
Rufus	4
Rugari, rugas contrahere	206
Rugas obducere	398
Rugire	89. 263. 445
Rugitus	263. 445
Ruina	221. 280
Ruinæ	343
Ruminare, rumen	72
Rumor	485
Rumpere	49
Rupes	377
Rupicapra	28. 188
Ruptura	36. 49. 264. 344. 365
Rutrum	150. 157

S

Sabbathum	458
Saccus	255. 494
Sacerdos, sacerdotem agere, sacerdotium	206
Sacrari	390
Sacrificare, sacrificium, sacrificatio	75. 104
Sacrificium eucharisticum	174. 479
Sacrificuli	214
Sævitia	364
Sævus	209. 318
Sagena	153. 375
Saginari	3. 88. 484
Saginarium	417
Saginatum	50. 251
Sagitta	148
Sagittarius	411
Sal	244
Salebrosa	433
Salices	340
Salire	244. 291. 441
Saliva, re	431. 443
Salsilaginosa herba	244
Salsugo	ib.
Saltare	134. 220. 352. 441
Saltus	157
Salvare, salus	200
Salutare	52
Sambuca	293
Sanare, ri	60. 438
Sanatio	426. 438
Sanctificari	390
Sanctus	144. 390
Sanctuarium, sanctitas	391
Sandastri	424
Sanè	15. 16. 21
Sanguis	84
Sanguisuga	328
Sanitas	30

Pag.
Sanniones 232
Santali 6
Sapere, sapiens esse 131
Sapiens, sapientia ib.
Sapor 168
Sapphirus 504
Sarculum 157. 313
Sardonyx 457
Sarmenta 273
Sarriri 212
Sartago 119. 500
Sartor 122
Satagere 456
Satan 469
Satellites 162
Satiari 451
Satis 81. 250. 414
Sativum 115
Satrapæ 11. 305
Satum 291
Satur, saturari, saturitas 451
Sauciari 48. 134
Scabellum 90
Scabere se 71
Scabies 183. 303
Scabie afficere 303
Scala 300
Scalæ 475
Scalpere se 71
Scalprum 150. 386
Scandere 278. 324
Scapula 222
Scapus 400
Scatebra, scaturigo 67. 258. 395
Scaturire 258
Scelus 110
Sceptrum 449. 497
Schilo 476
Scientia 176
Scindere 49. 64
Scintilla, scintillare 108. 205. 282. 444. 448
Scipio 271. 356. 490
Scire 175
Scirpus 69
Sciscitari 88
Scissuræ 435
Scopæ 162
Scopulæ 284
Scopulus 301. 488
Scopus 349
Scoria 297
Scorpio 337
Scortari, scortatio, scortum 111
Scriba 304
Scribere 221
Scrinium 10
Scriptum, scriptura 222
Scriptura sacra 405
Scrupi, scrupus 148. 249
Scrutari, scrutationes 36. 147. 504
Sculpere, sculptile 150. 359. 369. 398
Sculpturæ 370. 398
Scuta 478
Scutella 379. 401. 409

Pag.
Scutica 459
Scutum 70. 382
Scyphus 57
Secare 64. 72
Secedere 260. 271. 296
Secretum 295. 427
Sectari 420
Sectio 55
Seculum 132. 312. 328
Secundæ, secundina 476
Secundari 379. 472
Secundatio 473
Secundò, secundus 487. 488. 508
Secundùm 324. 330
Securis 71. 221. 335. 406
Securitas 41
Sed 3. 15. 20. 53
Sedare, ri 79. 495
Sedere 199. 202
Sedile 432
Sedes 42. 199. 208
Sedimentum 496
Seducere, ci 286. 296. 369
Sedulò 5
Sedulus esse 154. 494
Seges 394
Segmentum 36. 48. 64. 355
Segregari 355
Selah 299
Selectus 27. 41. 53
Seligere 40. 50. 53
Sellæ parturientium 3
Semen, sementis, seminare 114
Semicinctum 368
Semicorus 234
Semita 289. 450
Senatores 5
Senescere, senex 113
Seniores ib.
Senium, senectus 113. 212
Sensim 11
Sensus 168
Sententia 168. 176. 368
Senticetum, sentis 485
Sentire 38. 430
Seorsum 35
Separare, separari, separatus 36. 262. 268. 355. 362
Separatio 262
Sepelire 388
Sepes, sepire 60. 460
Sepimentum 460
Seponere 27
Septem 450
September 15
Septentrio 384
Septies, septimus, septuaginta, septuplum 450
Septimana 450. 453
Sepulchrum 79. 389. 446. 447
Sequi 98. 420
Sera 278
Serenitas, serenum 51. 377
Serere 114

Pag.
Serica 499
Sericum 253
Series 75. 165
Sermo 22. 74. 90. 234. 245. 332. 368. 485. 491
Serotina 320
Serotina semina 26
Serpens 270
Serra, serrare 64. 73
Servare 200. 272. 282. 485
Servire 306. 355
Servitus 307. 486
Servitutem imponere 307
Servus ib.
Sessio 199
Sex, sexaginta 500
Sextare, sextarius, sextus 227. 500
Si 18. 19. 100. 227
Sibilare, sibilus, sibilando advocare 498
Sic 206. 210
Sica 441
Siccare, siccari 150
Siccitas 49. 150. 223. 378
Siccitates 151. 155
Sicca loca 155. 378
Siccus 150. 172
Siclus 495
Sicut 32
Sideratio 380
Sidus 268
Sigillum 161
Signa cœlestia 268
Signare 161. 301. 503
Signifer 277
Signum 8. 34
Silentium 79. 85. 157. 158
Silentium indicere 85
Silere 79. 84. 85. 101. 501
Silex 135
Simia 394
Similago 300
Similem esse, vel effici 254
Similiter 208
Similitudo 46. 65. 85. 239
Similitudines proponere 85
Simplex 369
Simplicitas ib.
Simpulum 303
Simul 9. 179
Simulachrum 301. 334. 335
Simus 153
Sindon 294
Sine 43. 223
Sinere 184. 290. 439. 451
Sinister, sinistra, sinistrare 482
Sinus 130
Siquando, siquidem 19
Sistere, sisti 192. 193. 260. 329. 405
Sistra 266
Sitarchus 192. 281
Sitibundus 322
Siticulosus locus 378
Sitire, sitis 381
Situla 83

Pag.
Situm esse 193. 376
Sive 6
Smaragdus 53. 353
Smegma 53
Soboles 416
Sobolescere 273
Socer 2. 138. 161
Sociari, societas, socius 118. 214. 331. 435. 436
Socrus 138
Sodalis, sodalitium 118. 436
Sol 139. 153. 486
Solari 269
Solennitas 188
Solertia 110
Solertiæ 117
Solicitare 281
Solicitudo, solicitum esse 74. 151. 351
Solicitus 154
Soliditas 409
Solidum 193
Solitarium agere, solitarius 35. 344
Solitudo 200. 340. 445
Solium 215. 220
Solvere, solvi 237. 291. 369. 479. 497
Solùm, solummodo 35
Solum terræ 193. 408
Solus, solitariè, solitarius 35
Somniare, somnium 135
Somnolentum esse 97
Somnus 200
Sonare 434. 485
Sonitus 100. 392
Sonum edere 360. 485
Sonus 392. 485
Sopiri 420
Sopor ib.
Sorbere 68. 328
Sordes 191. 297
Sordidi 191
Soror 10
Sors 71. 352
Spatiosum, spatium 173. 423
Spargere, spargi 36. 40. 113. 115. 267. 280
Spathæ 218
Species 111. 168. 242. 412. 502
Speciosa 190
Spectare 357. 427. 452. 496
Specula 28. 40. 66
Speculari 384
Specularia 486
Speculatio 384. 499
Speculum 66. 384. 412
Spelta 216
Spelunca 342
Sperare 144. 179. 452
Spernere 38. 39. 235. 256. 446
Spe destituere, spem abjicere 171
Spem facere 179
Spes 179. 216. 392
Spica 1. 219. 450
Spicæ 246
Spicilegium 233
Spiculum 433. 450

Pag.
Spina 120. 122. 297. 300. 382. 395
Spina dorsi 335
Spirans 191
Spirare 279
Spiritualis, spiritus 423
Spithama 115
Splendere 37. 105. 259. 264. 408
Splendidus, splendor 37. 99. 105. 106. 191. 259. 264. 374
Spoliare, spoliari 282. 367. 388. 478
Spolium 313. 479
Sponda 344
Spondere 338
Sponsa, sponsalia 161. 212
Sponsio 340
Sponsionem stipulari 22
Sponsus 161
Spontanea oblatio, spontaneus 261
Sponte ib.
Sponte crescens 297. 303. 467
Sponte dare 261
Sporta 78
Spuere 198. 442
Spuma, spumare 131. 402
Spurius 240
Sputum 443
Squama 410
Stabile 347. 393
Stabile esse 20. 207
Stabilire, stabiliri 20. 207. 329. 393
Stabulum 29
Stacte 228. 272
Stagnum 4
Stamen 501
Stannum 36
Stare 192. 329. 393
Statera 9. 356
Statio, status 192. 193. 208. 281. 329
Statua 193. 281
Statuæ subsidiales 139
Statuere, statui 22. 149. 154. 184. 192. 193. 207. 329. 393. 460
Statum 20
Statuminare 310
Statura 394
Status 192. 329
Statutum 149. 393
Stella 210
Stellio 231
Stercus 31. 67. 74. 85. 191. 366
Sterilis 337
Sterilitas 49
Sternere 119. 193. 299. 420. 438. 441
Sternutare 107. 320
Sternutatio 320
Sterquilinium 31. 85
Stertere 97
Stibium 351
Stigma 400
Stilla, stillatio 84. 114. 450. 272
Stillare 83. 267. 272. 343. 438
Stimulus 87. 232
Stipula, stipulæ 100. 410
Stipulas colligere 410

Pag.
Stirps 337. 469
Stola 219
Stolidus, stoliditas 216. 298
Stragula, stragulæ 205. 277. 419
Stramen 410. 503
Strangulare, strangulatio 143. 144
Stratum 193. 432. 438. 470
Strenuitas 130
Strepere, streperi 100
Strepitus 96. 100. 392. 445
Strictura 284
Stridere 155
Striga 332. 353
Strigilis 252
Strigmentum 63
Stringere gladium 369. 480
Stringi, strictum 206
Strix 231
Structura 46
Struere 342
Strues 75. 342
Studium 146. 226. 440
Stultè agere, stultescere 170. 216. 257
Stultum reddere 298
Stultus, stultitia 7. 169. 216. 258. 298
Stupa 279
Stupere 445. 489
Stupor 483. 506
Stylobates 5
Stylus 386. 449
Stylus scriptorius 152. 319
Suave esse 246. 255. 338
Suavis 338
Sub 104
Subdere 420
Subducere, ci, subducere se 140. 324
Subfulvum 198
Subigere 205. 217. 218. 331
Subjicere 205. 217. 439
Subitò 369
Subjugare 205
Sublevare 285
Subligaculum 353
Sublime 424
Submergere, gi 163. 495
Submissus, submittere 439. 493
Subrubidus 5
Subsannare, subsannatio 239
Subsilire 83. 112. 220. 291. 352. 401. 441
Subsistere 85. 329. 393
Substantia 97. 200. 393. 433
Substantiale 200
Substernere 193. 420. 438
Substructio 193. 380
Subtegmen 338
Subter 504
Subtrahere 70. 72. 159
Subtrahere se 136
Subtus 438
Subvehere 324
Subversio 101
Subvertere 102. 318
Subviride 198
Subula 441

Pag.
Suburbium 73. 364
Succedere 379
Succendere, di 8. 194. 379
Succidere, succidi 58. 60. 71. 84. 216. 220. 276. 394.
Succisio 395
Succisum 216
Succosus 430
Succumbere 418
Succus 333
Sudarium 370
Sudor 179
Sufferre 232. 285. 324. 358. 453
Sufficere 250. 303
Sufficiens, sufficientia 97. 304
Suffimentum 109. 396
Suffire, suffitus 266. 396
Sufflare 286. 350
Suffodere 220
Suffulcire 301
Suffumigare 266. 396
Suffurari 70
Suffusio 44
Sugere 185
Suggestus 210. 325. 424
Sulcare 161. 369
Sulcus 332
Sulphur 71
Sumere 232. 285
Summa 216. 413. 505
Summitas 413
Summovere 296
Sumptio 233
Sumptus 281
Super 324
Superare 181. 281
Superbia 178. 421
Superbire, superbus 55. 105. 178
Supercilia 56
Superesse 202. 312. 447. 497
Superficies 321. 357
Superfluum esse 312
Superindere 407
Superliminare 12. 496
Supernatare 375
Supernè 324. 325
Superstes 497
Superstitem esse 447
Suppeditare 249. 290
Supplantare 336
Supplicare 347. 356
Supplicatio 143
Supplices 347
Supputare 158. 216. 246
Supputatio 158. 303
Supra 324. 325
Surculus 111. 208. 283. 382. 497
Surdum agere 157
Surdus ib.
Surgere 393
Surrectio ib.
Sus 126
Suscipere 285. 388
Suscitare 317. 393

Pag.
Suspendere 195. 505
Suspirare 23. 190
Suspirium 23
Sustentatio 129
Sustentare 106. 207. 300. 506
Sustinere 207. 285
Susurrare, susurro, 419
Sycomori 495
Sylva 157. 189
Symphonia 301. 455
Syria, syrus 30

T

Tabefacere 251
Tabernaculum 298. 474. 494
Tabes, tabescere 251. 467
Tabificum esse 239
Tabula 228. 305. 408
Tacere 157. 158. 501
Tæda, tædæ 78. 232. 355
Tædere, tædio afficere 394
Tænia 294
Talentum 210
Tali 26
Talpa 147. 288
Talus 408
Tam 68
Tandem 10. 336
Tangere 260
Tantisper dum 314
Tantum, tantummodo 15. 26. 443
Tapetes lectorum 415
Tapetes ocellati 398
Tardare 11. 54. 308
Tardè, tarditas 11
Taxari 299. 342
Taxus 504
Tectorium 165. 384. 467
Tectum 58
Tecum 33
Tegere 146. 166. 219. 297. 303. 328. 329
Tegillum 229
Tegmen, tegumentum 216. 219. 277. 298. 303
Telæ 395
Tellus 5
Telum 278. 450
Temones 238
Temperare 240
Tempestas 302
Tempestivè eloqui 347
Tempestivus 348
Templum 97
Tempus 110. 120. 132. 312. 315. 333. 347. 443
Tempus statum 216. 315
Tempus statutum 187. 315
Tenax 210
Tendere arcum 87
Tendere retia 472
Tendicula, tendiculam ponere 196. 395

Pag.
Tenebræ 159. 288. 326
Tenebrari, tenebras efficere 159
Tener 432
Tenere 10. 126. 506
Tenerum auris 508
Tentare, tentatio 276
Tentorium 6. 494
Tentorium tendere 6
Tenue, tenuis 83. 86. 382. 443
Terere 44
Tergere 252. 398
Tergum 56. 61
Terminare, terminatio 57
Terminus 26. 57. 67. 122. 502
Terrâ 5. 30. 132. 172
Terrefacere, terreri 36. 48. 81. 161. 344
Terribilis, terrificus 13. 81
Terror 13. 36. 48. 162. 344. 357
Tersum 346
Tertiare, tertiani, tertius 480. 506
Tessella, tessellatum opus 451
Testa 157
Testari 313
Testiculus 31. 352
Testificari 313. 331. 457
Testimonium, testis 31. 313. 457
Testudo 138. 372
Testus 210
Texere, textor, textoris radius, textura 28
Thalamus 146. 363. 502
Thesaurarius 58. 298
Thesaurum colligere, thesaurus 27. 70. 167. 213. 298
Thrasones 100
Thronus 215. 220. 363
Thummim 507
Thuribulum 160. 396
Thus 225
Thyina ligna 17
Thymiaterium 396
Tiaræ 57. 303. 348
Tibia 134
Tibicinare ib.
Tignum 217. 406
Timens, timidus 173. 196
Timere 62. 81. 107. 122. 196. 421
Timor 196
Tinea 301. 346
Tinctura, tinctus 140. 372
Tingere 163. 372
Tinnire 380
Tintinabulum 360
Tintinabula 380
Titubare 119. 351
Titubatio 119. 351
Toga 5. 368
Tollere 25. 107. 232. 272. 276. 285. 296. 324. 423
Tonare 437
Tondere 63. 216
Tonitru 393. 437
Tonsio 4
Tonsor 66
Toparchæ 277

Pag.
Topazius 234. 353
Torcular 75. 194. 352
Tormina 117. 377
Torque cingere 333
Torques 152. 248. 333. 415
Torrens 27. 269
Torrere, torrefacere 397
Torridus locus 497
Torris 6
Torta 210. 379
Tortuosa, tortuosum 91. 337
Tostum 379. 397
Totum 212
Trabes, trabs 56. 217. 306. 307. 406
Tracta 210
Tractare 509
Tractio 254
Tractum 466
Tractus 117. 173. 254. 267. 356
Tradere, traditio 177. 236. 242. 249. 250. 275. 290. 293
Traducere 308
Trahere 72. 254. 296
Trajicere 283
Trama 338
Trames 490
Tranquillitas 476. 495
Tranquillè agere, tranquillum esse, tranquillus 447. 475. 495
Trans 308
Transcribere 347
Transcurrere 51
Transferre, ri 165. 278. 308. 311. 347
Transfigere, gi 51. 55. 86. 168. 283
Transfodere 86. 168
Transfossio 86
Transilire 83
Transire 98. 136. 308. 310. 358. 379
Transitus 136. 308. 309. 359
Transmittere 308. 477
Tremere 107. 152. 356. 435. 437
Tremor 151. 357. 430. 435. 437. 444
Trepidare 146. 151. 503
Trepidatio, trepidus 119. 151
Tres 480. 506
Tribula 54. 155. 251
Tribuli 53
Tribulus 88
Tribunitius, tribunus 480
Tribus 271. 449
Tributum 44. 248
Tributum exigere 261
Triens, triental 480
Triennis ib.
Triginta 480. 506
Tripertiri 480
Triplicare ib.
Tripudiare 119. 134
Tristis 335
Tristem esse 23
Tritura, triturare 80
Trullæ 160
Truncare 403
Truncus succisus 64

	Pag.
Trutina	9
Tu	23
Tuba, tubicinare	149
Tubus	383
Tudes	100
Tudicula	79
Tuguriolum	229
Tugurium	298
Tumens	47. 372
Tumex	118
Tumidum	372
Tumor	285
Tumultuari, tumultuatio, tumultus	96. 100. 419. 445. 446
Tumulus	60. 473. 506
Tunc	5. 8
Tundere	79. 223
Tunica	222
Turba	25. 100. 117. 295
Turba miscellanea	338
Turbare, turbatio	36. 83. 96. 323
Turbidum	140
Turbine abripi, turbo	296. 302. 490
Turma	29. 58
Turmatim convenire	58
Turpitudo	341
Turpitudine afficere	258
Turris	60. 294. 386
Tusio	99
Tympanum, tympanistriæ, tympanizatio	509
Tyrannus	344

V

Vacca	362
Vacillare	238. 249. 266. 351
Vacuare	49
Vacuus	38. 431
Vadum	181. 308
Vagari	78
Vagina	262
Vagum efficere	296
Vagus	8. 265. 266
Valdè	235
Valedicere	52
Validum	193. 205
Validus	3. 5. 14. 21. 27. 58. 126. 205. 318. 335.
Vallis	49. 64. 269. 330
Valvæ	84. 380
Vanitas	7. 89. 457
Vannus	431
Vanum fieri	89
Vapor	12
Variari	486
Varium	337
Vas	212. 235
Vastare, vastari	31. 150. 281. 373. 445. 455
Vastatio, vastator, vastitas	150. 151. 445. 455
Vaticinari	257
Uber	77
Ubi	6. 12. 32. 350

	Pag.
Ubicunque	32
Vecte claudere	308
Vectes	35
Vectigal	98
Vectis	51. 221. 238. 241. 303
Vehemens	126. 252. 318
Vehementer	126. 235
Vehi	431
Vehiculum	432
Vel	6
Velamen	295
Velle	2. 97. 146. 170. 371. 440
Vellus	63
Velox	398
Velocem esse	397
Velum	295. 364
Venale	242
Venari, venatio venator	373. 374
Vendere	242
Vendicare	56
Venditio	242
Venenum	180. 413
Venire	33. 37
Venter	41. 64. 406
Ventilabrum	114
Ventilare	113. 266
Ventrale	197. 368
Ventriculus	387
Ventus	423
Vepres	460. 470
Vepretum	279. 470
Verax, veraces	21
Verba facere	245
Verberare	260
Verbum	22. 76. 77. 245. 368
Verè	16
Verecundus	382
Verenda	341
Veredarii	220
Vergiliæ	210
Verificari	20
Veritas	21. 410
Vermis	506
Verruca	172
Versari, versatile	292
Versatilis	101
Versicolor	372
Versus	16
Vertagus	114
Vertere	101. 357
Vertere se	292
Vertere se huc illuc	232
Vertex	389. 413
Verticulum	221
Verùm, veruntamen	3. 7. 53
Vesci	230
Vesicula gutturis	412
Vesper, vespera	338
Vesperascere	ib.
Vesperæ duæ	339
Vespertilio	319
Vespillo	305
Vestes mutatoriæ	137
Vestes pretiosæ	53

Pag.

Vestiarium 234
Vestigium, vestigia 87. 336
Vestimenta detrita 244
Vestimentum 35. 226. 480. 482
Vestire 226
Vestis 35. 226. 480. 482
Vestitus 226
Veteramenta 44
Veterascere 44. 200. 347
Vetus 44. 200
Vexillum, vexillum erigere 76. 277
Via 29. 87. 98. 450
Via trita 300
Viaticum 29. 374
Viator 29
Vibrare 262
Vice 247
Vicinus 474
Victima 104
Victus 129
Vicus 124. 218. 462
Videndum exhibere 411
Videns, propheta 125. 412
Videns 362. 412
Videre 124. 321. 411
Viduitàs, vidua, viduus 19
Vigesimus 346
Vigil 317
Vigiliæ 486
Viginti 346
Vile esse 106. 397
Vilescere 397
Vilipendere 106. 258
Vilissimus 398
Vilitas 106. 397
Villa, villæ 46. 128. 218
Vim facere 139
Vincere 281
Vincire 25. 113. 218
Vinctus 25
Vinculum, vincula 25. 155. 187. 382. 396
Vindemia, vindemiare, vindemiator 48. 233
Vindex 56
Vindicare 56. 284
Vindiciæ 56
Vindicta 284
Vinea, vinitor 219
Vinum 140. 141. 180. 292
Violæ 79
Violentia, violentiâ uti, violentus 139. 344. 366
Vipera 26
Vir 14. 58
Vira 14
Virens 1. 330. 437
Vires 7. 130. 173. 189. 335
Virescere 437
Virga, virgula 128. 271. 449
Virgo, virginitas 55. 327
Virgultum 157. 279
Viri 24
Viribus defectus 349
Viride, viriditas 198. 230. 437
Virilitas 492

Pag.

Viror 198. 230
Virtus 12. 58. 130
Virum præbere se 14
Vis, vires 7. 14. 130. 139. 207. 235. 240
Viscera 249. 428
Visio 125. 412
Visitare 361
Visitatio ib.
Visus 412
Vita 128. 130. 281
Vitæ sustentatio 129
Vitellus 135
Vitiare, vitiari 167. 454
Vitiligo 37
Vitiosus membris 153
Vitis 71. 456
Vitis generosa 499
Vitium 239
Vitrum 108
Vitta 83. 370
Vitula, vitulus 310
Vivax, vivida 129
Vivens, vivere, vivificare, vivum conservare, vivum 128. 129
Ulcisci 284. 365
Ulcus 107. 466
Ullum 212
Ultimum 11
Ultio 284. 365
Ultra, ulterius 98. 308
Ultro 97
Ulula 11. 332
Ulva 10
Umbilicus 163. 499
Umbo, umbones 478
Umbra 380
Umbram facere 166
Umbrosum 371. 380
Una 9. 179
Unaquæque 14
Uncinus 103
Unctio 253. 254
Unctus 253
Uncus 103. 122
Unde 12
Undecim, undecimus 346
Unguentarius 442
Unguentum 442. 484
Ungue secare 246
Unguis 169. 386
Ungula 365. 386
Unicornis 413
Unicus, unigenitus 179
Unio, Margarita 58
Unire se 9
Universaliter, universum 212
Universitas, schola 199
Unus 9. 346
Unusquisque 14
Vocare 404
Vociferari, vociferatio 15. 171. 246. 375. 383. 430. 461
Vola 217
Volare 74. 165. 281. 316

	Pag.
Volatile	316
Volubilis	101
Volucris	316. 320
Volumen	67. 68
Voluntariè, voluntarius	261
Voluntas	2. 436. 440
Volutare	67. 357. 382
Volutatio	332
Vomer	157
Vomere, vomitus	391. 392
Vovere, votum	262. 263
Vox	392
Urbs	322
Uredine tactum	456
Urere, uri	194. 498
Urgens	270
Urgere	7. 19. 23. 148. 281. 365
Urim	8
Urina	469
Urna	382
Ursus	75
Urtica	153. 244
Usque ad, quousque	22. 311
Usque dum	19
Usque quo	22. 255. 311
Usque quo quum	20
Ustio	207. 498
Ustor	305
Ustulari	155
Usuræ exponere, usura	287
Ut	250. 309. 332
Uter	141
Uter pellis	6. 256. 258
Uterus	41. 428
Uti ad quæstum	330
Utile esse	188. 379. 458
Utinam	10. 227
Ut ne, ut non	351
Utrinque	ib.
Utrum	19
Uva	331
Uva immatura	46
Uva prima	300
Uvæ passæ	382
Vulgus	100
Vulnerare, vulnerari	134. 241. 360
Vulnus	107. 361
Vulpes	490
Vulva	428
Uxor, uxores	14. 287. 454. 455
Uxorem ducere	47

Z

Zea	216
Zelare fecit, zelotes, zelotypia, zelotypum esse, zelus	399
Zona	240

FINIS.

GLASGUÆ:
Andreas et Joannes M. Duncan,
Academiæ Typographi.

PJ4831 .B99 1824
Lexicon hebraicum et chaldaicum:
Princeton Theological Seminary–Speer Library
1 1012 00002 4127